INDEX

IN

TRAGICOS GRÆCOS.

VOL. II.

CANTABRIGIÆ,
SUMPTIBUS W. P. GRANT;
VENEUNT LONDINI APUD SIMPKIN ET FILIOS; WHITTAKER ET FILIOS; ET R. PRIESTLEY.

1830

LONDINI:
EXCUDIT T. DAVISON, WHITEFRIARS.

INDEX

GRÆCITATIS EURIPIDEÆ.

AUCTORE

CHRIST. DAN. BECKIO.

EDITIO ACCURATIOR:

CUI NUNC PRIMÙM ACCEDIT
PRÆCIPUARUM EDITIONUM,
QUOAD VERSUUM NOTATIONEM ATTINET,
COLLATIO.

CANTABRIGIÆ,
SUMTIBUS W. P. GRANT;
ET SIMPKIN ET MARSHALL, LONDINI.

1829.

INDEX

ACCURATUS ET COPIOSUS VERBORUM FORMULARUMQUE OMNIUM

IN

EURIPIDIS TRAGŒDIIS INTEGRIS ET DEPERDITARUM FRAGMENTIS, NEC NON EPISTOLIS, OCCURRENTIUM.

A.

'Αβρῶς. βαίνοντες ἁβρῶς Med. 830.
'Αβυσσος. εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599.
'Αγαθός. ὅστις ἐςὶν ἀγαθὸς Sup. 852. ἄνδρ' ἀγαθὸν πιςόν τε Iph. A. 45. ἄνδρα δ' ȣ̓ χρεὼν τὸν ἀγαθὸν, κ. τ. λ. Iph. A. 346. ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθȣ̃ κῆδος Iph. A. 625. πατρὸς ἐσθλȣ̃ κἀγαθȣ̃ Her. 299. ὅστις ἐςὶν ὡ 'γαθός; El. 378. πένητι κἀγαθῷ Fr. fal. cit. V. 7. ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ σαφέςατοι φίλοι Hec. 1226. ὡς τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν Hip. 1294. τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων Al. 108. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεστιν σοφίας Al. 605. πατέρων ἀγαθῶν εἴην An. 768. λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν An. 775. αἰνȣ́μενοι γὰρ οἱ 'γαθοὶ Iph. A. 979. τȣ̀ς πόνȣς γὰρ οἱ 'γαθοὶ τολμῶσι Iph. T. 114. ἡ σπάνις τῶν ἀγαθῶν Rh. 246. μυριάδας τε πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν Rh. 914. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν ἐγένȣ Tr. 1254. τοῖσι συνταχθεῖσιν ȣ̓̃σι μὴ 'γαθοῖς Her. F. 191. οἱ 'γαθοὶ θνητῶν Her. F. 236. φίλων ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βȣ́λεται Her. F. 1426. παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν Alex. fr. XIII. 2. ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρȣσίαι Thes. fr. VIII. 2. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι Or. 1276. ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς; Hip. 240. γνώμην δικαίαν κἀγαθὴν Hip. 427. σῆς εὐσεβείας κἀγαθῆς φρενὸς χάριν Hip. 1419. φρενὸς εὐσεβȣ̃ς τε κἀγαθῆς Hip. 1454. γυνὴ χρηςὴ κἀγαθὴ Iph. A. 750. ἐπῳδὴν 'Ορφέως ἀγαθὴν Cy. 642. ἀγαθᾷ μοίρᾳ Ion. 153. ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας An. 612. φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλȣσι μαντεύεσθε Ion. 99. σὸν σπεύδων ἀγαθὸν Hec. 122. κρεῖσσον τὸ κακόν ἐςι τἀγαθȣ̃ Ph. 896. et Fr. inc. CCXXIII. πιέζει τἀγαθῶ τὸ δυστυχὲς Hip. 637. τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθȣ̃ Iph. A. 488. τί σοι κατεύξῃ τἀγαθόν; Iph. A. 1186. ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαι *ibid.* 1188. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθȣ̃ φέρει Hel. 318. τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν Hel. 649. ςόμα τ' εὔφημον φρȣρεῖτ' ἀγαθὸν Ion. 98. κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθȣ̃ El. 607. ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθὸν Chry. fr. II. 2. τὸ μέλλειν ἀγαθὰ Or. 1182. μυριάδας ἀγαθῶν Ph. 837. ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά Ph. 1221. σοὶ δ' ȣ̓κ ἀρέσκει τἀγαθ' Med. 621. τἀγαθ' ἀσκήσας Sup. 912. ȣ̓κ ἐπὶ πᾶσίν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς Iph. A. 29. τἀγαθ' ἐξᾶσαι φίλον Tro. 472. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' Hel. 725. χρὴ θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ Hel. 760. τὰ σαυτῆς ἀγαθ' ἔχȣσ' Ion. 1603. ἐκ τῶν πόνων τἀγαθ' αὔξεται Er. fr. X. 1. 2) Comparativi hujus adjectivi sunt: a) ἀμείνων. ἀσφαλὴς ἐς' ἀμείνων Ph. 602. ȣ̓δ' ἀμείνον' εἰς ἔμ' Alc. 435. κἀγώ τ' ἀμείνων γενήσομαι Iph. A. 1019. ἀμείνονα πόσιν; Tr. 978. κἀξ ἀμείνονος πατρὸς El. 338. κἂν ἀμείνονος πατρὸς πεφύκῃ Dic. fr. X. 3. νόθοι γνησίων ἀμείνονες An. 639. ἢ δὴ νοσῶδες τȣ̃το τοῖς ἀμείνοσιν Sup. 423. τȣ̀ς ἀμείνονας παρὸν φίλȣς ἑλέσθαι Her. 178. θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν Her. 352. ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων Her. F. 211. ἀμείνονες βροτῶν Her. F. 634. τȣ̀ς ἀμείνονας σέθεν Her. F. 741. τῶν ἀμεινόνων φρένας Glau. fr. II. 2. πολλοὶ δ' ἀμείνȣς εἰσὶ Melan. fr. VI. 2. δεσπότας ἀμείνονας Sy. fr. IV. 1. ἀμείνονα γνώμην Ph. 1206. εὐβȣλίας τῆς ἀμείνονος Her. 111. δίπτυχοι τυραννίδες μιᾶς ἀμείνονες An. 474. ἄμεινον ἦν σὺ κατθάνῃς Hec. 1006. σιγᾷν ἄμεινον Or. 787. σκέψασθε νῦν ἄμεινον Or. 1292. λέξεις δ' ἄμεινον Ph. 462. ἄμεινον νῦν βεβȣ́λευμαι Med. 893. φρονεῖν ἄμεινον Sup. 504. ἄμεινον ἂν μάθοις Iph. T. 673. σιγᾷν ἄμεινον Tr. 384. ȣ̓δὲν πέφυκ' ἄμεινον Melan. fr. VII. 3. κερδανεῖς ἀμείνονα Med. 615. ἀμείνω τῶν καλῶν Hip. 500. τὰ χείρονα πλείω τῶν ἀμεινόνων Sup. 197. μικρὸ γὰρ μεγάλων ἀμείνω λέχη El. 1099. et ita fere Cress. fr. IV. 5. ἀμείνω τέκνα καὶ δραςήρια Alex. fr. XV. 4. b) βελτίων μηδενὸς βελτίονες An. 727. οἱ γόνο βελτίονες Meleag. fr. IX. 5. πόλι ȣ̓κ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω Er. fr. I. 6. βελτίȣς φρένας El. 1061. βέλτιον φρονεῖν Iph. A. 1011. ἤν γε βελτίω λέγω Hel. 1653. ἀεὶ βελτίον' ἂ τέκοιμι τέκνα Meleag. fr. IX. 3. c κρείσσων, vel κρείττων. κρείσσων πυρὸ Hec. 608. ἀνὴρ κρείσσων γαλήνη Or. 726. μυρίων κρείσσων ὁμαίμω

Or. 804. ὁ Καδμείων Ἄρης κρείσσων Ph. 1089. κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει Med. 301. χρυσὸς δὲ κρείσσων Med. 965. θυμὸς κρείσσων Med. 1079. πολλῶν νέων κρείσσων An. 766. τὸν κρείσσον' ἴσμεν Sup. 487. εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων Iph. A. 1394. σέθεν κρείσσω Rh. 460. Διὸς κρείσσων γενῦ Tr. 948. κρείσσον' ἐν κυνηγίαις Bac. 339. Ζεὺς ἐς' ἐμῦ κρείσσων Cy. 320. οἶκτος ἐμοὶ κρείσσων πάρα Ion. 1276. κρείσσων μοι τύραννος Herc. F. 809. κρείσσων γὰρ εἶ El. 227. κρείσσονα ὔτε δῦλον, ὔτ' ἐλεύθερον Arc. fr. XV. 1. κρείσσων ὔ τις χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ Dan. fr. III. 1. εἰ κρείττων ἔσῃ Syl. fr. V. 2. μὴ βίᾳ τῶν κρεισσόνων Or. 709. κρεισσόνων νικώμενοι Med. 315. κρεισσόνων βυλεύματα Med. 449. ὅρκοι κρείσσονες Hip. 960. τὺς κρείσσυς λόγυς An. 188. θεοί γ' οἱ κρείσσυς Iph. A. 596. μόχθυς ἔξω κρείσσυς Tro. 202. κρείσσονας Ἰλίυ πόνυς Cy. 350. τὺς κρείσσονας σέβοντες Her. 25. δύλυς κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X. 2. κρείσσονες πολλῶν κακῶν Arc. fr. XIII. ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλῦσι δυλεύειν Arc. fr. XVI. 2. οἱ θεοὶ κρείσσονες πεφυκότες Fr. inc. CXV. 2. ξυντυχία κρείσσων Hec. 215. σιγὴ λόγυ κρείσσων Or. 638. βασίλεια κρείσσων Med. 445. κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν Hip. 475. κρείσσω τῆς τυραννίδος χάριν Hip. 1020. κρείσσω δίδωσι Sup. 420. χεῖρα κρείσσω κατέχειν Bac. 878. et 898. συμφορὰν τᾶσδε κρείσσω Hel. 648. εὐσεβῦς πατρὸς κρείσσω φανεῖσαν Hel. 980. ςεφανηφορίαν κρείσσω El. 863. κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Æol. fr. IV. 1. κρείσσων πλυσίυ γάμυ Arc. fr. XX. 2. κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν Or. 236. ἑκῦν τῦτο κρεῖσσον, ἢ μένειν Or. 778. ὐκ ἔςιν ὐδὲν κρεῖσσον Or. 1155. κρεῖσσον τὸ κακόν ἐςι τἀγαθῦ Ph. 896. et Fr. inc. CCXXIII. κρεῖσσον ἔμοιγ' ἂν Med. 123. κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρός σ' ἀπέχθεσθαι Med. 290. κρεῖσσόν δὲ νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν Hip. 186. κρεῖσσον τὖργον Hip. 501. κρεῖσσον θέαμα Hip. 1217. κρεῖσσον ὐδὲν ἀνάγκας εὗρον Alc. 968. κρεῖσσον νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 779. ὐδὲν κρεῖσσον οἰκείυ φίλυ An. 987. δίδως κρεῖσσον Sup. 410. κρεῖσσον εἰρήνη Sup. 488. κακῶς ζῆν κρεῖσσον Iph. A. 1252. ὦ κρεῖσσον, ἢ λόγοισιν, εὐτυχῶν Iph. T. 837. κρεῖσσόν ἐςι κατθανεῖν Tro. 632. ὐ κρεῖσσον τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ Bac. 889. φῶς μητρὶ κρεῖσσον ἡλίυ Ion. 1439. ἤ πυ κρεῖσσον τῆς εὐγενείας Æg. fr. VII. 1. κρεῖττον ὄλβυ κτῆμα Antiop. fr. XXXVIII. δόρυ κρεῖσσον Arc. fr. X. 2. ὐκ ἔςι κρεῖττον ἄλλο Tem. fr. VII. κρεῖσσον δὲ πλύτυ Thes. fr. VIII. 1. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον Fr. inc. LXXX. κρεῖσσον τό μὴ ζῆν, χρησόμεθα τῷ κρείττονι Fr. inc. LXXXII. 2. ἐπὰν ζητεῖ τι κρεῖττον Fr. inc. Bar. 20. 2. κρείσσον', ἢ φέρειν, κακὰ Hec. 1107. κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ, τολμήματ' Sup. 844. ὐδέν τι κρείσσω Tro. 412. τῦδε κρείσσον' Tro. 1004. θαυμάτων κρείσσονα Bac. 666. λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα Ion. 597. καὶ πῶς τὰ κρείσσω ὑπερδράμω; Ion. 973. Invenitur et κρέσσων: φυλακαὶ κρέσσονες Her. F. 83. d) λῴων. εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ Med. 911. 3) Superlativi sunt: a) ἄριςος. τὸν ἄριςον Δαναῶν Hec. 136. ἀνδρός γ' ἀρίςυ τυχῦσ' Med. 953. ἄνδρ' ἄριςον σῶσαι Hip. 1242. ἀρίςυ τυγχάνω ξένυ Al. 562. νεανίαν ἄριςον Sup. 1093. ἀνὴρ ἄριςος οἴχεται θανὼν Tro. 395. αὐτῷ ἄριςος Her. 5. ἀνὴρ ἄριςος Her. F. 105. ἀρίςυ φωτὸς Her. F. 150. περισαμότατος καὶ ἄριςος Her. F. 1017. ἐν τοῖς πολλοῖς ὤν, ἄριςος εὑρέθη El. 382. τῶν γὰρ πλύτων ὅδ' ἄριςος And. fr. XIV. 1. πόλει ἄριςος Antiop. fr. XI. 2. ἄριςος εἶναι δοκεῖ Fr. inc. CXXI. 2. μάντις ἄριςος Fr. inc. CXXVIII. ἀρίςυ πατρὸς Fr. inc. Bar. 2. 2. ἄνδρ' ἀρίςω Ph. 1273. ἀρίςων νυμφίων Hec. 324. χέρας ἀνδρῶν ἀρίςων Med. 5. σὺν τοῖς ἀρίςοις Hip. 1018. τὺς ἀρίςυς κτείνει Sup. 445. ἐν χεροῖν πατέρων ἀρίςων Sup. 1166. Θρῃκῶν ἀρίςοις ἐμπεσὼν Rh. 409. εἰ τῶν ἀρίςων τἄκγον' Her. F. 208. ἀρίςην Χεῤῥονησίαν πλάκα Hec. 8. ψυχήν τ' ἀρίςῃ Hec. 580. ὦ φίλα γυναικῶν, ἀρίςα θ' Hip. 849. ἀρίςη δόξασα γυνὴ Al. 84. et ita Alcestis

γυνὴ ἀρίστη dicitur v. 149. 150. et 325. ἀρίστα v. 236. et 444. et μέγ' ἀρίστη v. 901. et μέγ' ἀρίστα v. 745. et tandem ἀρίστη ἄλοχος v. 241. γνώμη δ' ἀρίστη μάντις Hel. 763. et ἀρίστην μαντικὴν v. 766. ἀρίστης σωφρονεστάτης θ' ἅμα Hel. 1700. σὺν ταῖς ἀρίσταις Τρῳάσιν Hec. 1052. ἀρίστας θυγατέρας Or. 748. et ita πάντων ἀρίστας θυγατέρας Bac. 1232. ὦ λῆμ' ἄριστον Iph. A. 1422. et Iph. T. 609. ἀτρέκεια δ' ἄριστον Alcmen. fr. III. 1. ἄριστα γάρ σοι Hel. 1306. ταῦτα γὰρ δούλοις ἄριστα Alcmen. fr. V. 2. ἄριστα adverbialiter positum: θήσομαι τἄμ' ὡς ἄριστα An. 379. ἅψαιτ' ἄριστα Iph. A. 57. b) βέλτιστος. αὐτὸς αὑτοῦ βέλτιστος Antiop. fr. XXXIV. 4. ὦ βέλτιστε τέκος Sis. fr. III. 1. χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις ἀεὶ Iph. A. 503. ἑλοῦ τὰ βέλτισθ' And. fr. XIII. 2 vid. etiam Epist. II. p. 500. 9. III. 3. IV. 14. V. 1. et p. 504. 33. c) λῷστος. Ζεὺς ὁ λῷστος Phryx. fr. VI. 3. τὸ λῷστον σοῖσι βούλευσαι δόμοις Hip. 901. ἀνθρώπιον λῷστον Cy. 185. ἐρεῖς τὸ λῷστον Her. 170. ἓν μὲν τὸ λῷστον Her. F. 196. εἰς τὸ λῷστον ἐμβιβάζουσ' ἴχνος Her. F. 856. μακρῷ λῷστα βροτοῖσι Med. 127. τὰ λῷστα καὶ κάλλιστα Med. 572. κἀμοὶ τάδ' ἐστὶ λῷστα Med. 935. λῷστα γὰρ μακρῷ τάδε An. 692. τὰ λῷστ' ἂν εἴη Her. 1021. Dicitur etiam λώϊστος: τὸ λώϊστον φρονεῖν Hip. fr. VIII. 1.

Ἀγάθων fuit Euripidis inimicus, Epist. V.

Ἀγάλλειν. γαμηλίους εὐνὰς ἀγῆλαι Med. 1027. θηροφόνον θεὰν Οἰνωᾶτιν ἀγάλλει Her. F. 379. ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην Tro. 452. τὸν εὔϊον ἀγαλλόμεναι Bac. 158. ἀγάλλῃ; Bac. 1195.

Ἄγαλμα. ὠδῖνος ἄγαλμα δίας Hec. 461. στέρνα θ' ὡς ἀγάλματος κάλλιστα Hec. 560. κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι Hip. 631. πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς An. 115. ὁρᾷς ἄγαλμα Θέτιδος An. 245. ματέρος ἄγαλμα φόνιον ἐξέλοι Sup. 370. καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν Sup. 373. τὸ σὸν ἄγαλμα Sup. 631. οὐκέτι φίλον ἄγαλμ' ὄψομαι Sup. 1163. ἄγαλμα θεᾶς Iph. T. 87. Conf. v. 112. 978. 997. 1158. 1385. 1441. 1448. et 1480. κλέψας ἄγαλμα Rh. 502. νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα Tro. 193. διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος Hel. 207. εἶθ' ἐξαλειφθεῖσ', ὡς ἄγαλμ' Hel. 269. νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες Hel. 712. et ita νεφέλης λέγεις ἄγαλμ'; v. 1235. καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ' Her. F. 49. γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων, τοῖς θανοῦσιν ἄγαλμα Her. F. 358. σοφῆς ἄγαλμα χειρὸς An. fr. XXIX. 3. ἀνόνητον ἄγαλμ' Hip. fr. in fin. notar. et Thes. fr. III. 1. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου Fr. inc. CXXVI. ἀγάλματα συστολίσαι Or. 1435. ἴσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις Ph. 228. θεῶν δεξίμηλ' ἀγάλματα Ph. 635. προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι Hip. 116. ἀγαλμάτων φύλαξ Hip. 1399. νερτέρων ἀγάλματα Al. 616. ἀγαλμάτων ἱκέτις An. 860. Νηρέως ἀγάλμαθ' Iph. T. 273. ἀγάλματ' εὔϊα Tro. 451. προστίθησ' ἀγάλματα Tro. 1212. Φρύγια πέπλων ἀγάλματα Tro. 1220.—φέρειν γάμων ἀγάλματ' Hel. 1449. δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' Her. F. 425.—νεκρῶν ἀγάλμασιν Her. F. 703. αἱ δὲ σάρκες ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσίν El. 388. πόλεως ἀγάλματα φοιτῶσ' Aut. fr. III. 10. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι El. 871. ἀγάλματ' ἄειρε κρατὶ El. 873. τὰ Δαιδάλεια ἀγάλμαθ' Eu. fr. IX. 3.

Ἀγαμεμνόνειος παῖς, i. e. Orestes, Or. 836. et Ἀγαμεμνόνειος κέλωρ An. 1034. Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτ' Rh. 258. Ἀγαμεμνονεία παῖς Iph. T. 1290. Ἀγαμεμνόνεια σκηνὰ Rh. 44. σκηναῖς Ἀγαμεμνονείαις Tro. 139. Ἀγαμεμνόνειον θάλος Iph. T. 170.

Ἀγαμεμνόνιος δόμος Or. 179. Ἀγαμεμνονία παῖς Iph. T. 1115.

Ἄγαμος. γάμος ἄγαμος Hel. 696. ἀγάμους ἀτέκνους τε βροτῶν Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' εἶναι Al. 891. ἄγαμος, *innupta*, Or. 205. Sup. 786. Iph. T. 220. et Hel. 695.

Ἄγαν. ἄγαν ἀποδέχου Or. 313. τὰ ἄγαν προθυμίας Or. 707. οὐκ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα Ph. 771. εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφὴ Med. 305. οὐκ ἄγαν σοφὸς Med. 583. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν Med. 627. τοῦ μηδὲν ἄγαν Hip. 265. ὠμὸς ὢν ἄγαν Al. 65. ἄγαν μ' ὑβρίζει

Al. 682. τὴν ἄγαν λύπην Al. 797. ἄγαν φιλόξενος Al. 812. ἄγαν γ' ἐλέξας An. 364. ἄγαν προνώπης An. 730. ὃ δειμαίνεις ἄγαν An. 869. ἄγαν ἐφῆκας γλῶτταν An. 955. ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864. εἰ κατῳκτίσθην ἄγαν Iph. A. 686. αἰνούμενοι γὰρ οἱ 'γαθοὶ τρόπον τινὰ μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν Iph. A. 980. ἄγαν γ' αἰνούμενος Her. 205. ἄγαν χρονίζειν Iph. T. 1219. τοὺς ἄγαν γ' ἐρωμένους Rh. 668. ἄγαν Βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ' Bac. 1247. φρονημάτων τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. et fr. inc. Bar. 7. ἄγαν αὐτὸν οὐ παρόνθ' ὅμως στένεις Hel. 1414. μὴ νῦν ἄγαν ἐκτήξῃς χρόα Hel. 1435. οὔτ' ἄγαν πρόσω Hel. 1593. ἄγαν γ' ὁ κλεινὸς 'Ηρακλῆς Her. F. 1414. οὐχ οὕτως ἄγαν χαίρω El. 1105. δακρύτ' ἄγαν El. 1181. αἱ ἄγαν τρυφαὶ Alex. fr. XV. 2. θερμὴν ἄγαν Cres. fr. XIII. 5. ἵν' οὔτ' ἄγαν πῦρ Er. fr. I. 16. φεύγοντες ἄγαν νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Hip. fr. V. μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν Inus fr. XX. κακοὶ ἄγαν κρατοῦντες Œnei. fr. IX. 2. τοὺς ἄγαν πόνους Œnom. fr. V. 4. οὐδ' ἄγαν εὔογκος Sy. fr. III. 2. ἄγαν μωραίνοντι Fr. inc. CXVIII. 3. τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεὸς Fr. inc. CXXIX. 1. ἢ Σπαρτῶν τῶν ἄγαν πολεμικῶν Fr. inc. CCV.

'Αγανακτεῖν. 'Αρχελάου ἀγανακτοῦντος Epist. V.

'Αγανῶς Iph. A. 601.

'Αγαπάζειν. νέκυν ἀγαπάζων Ph. 1337.

'Αγαπᾶν. ἠγάπα νεκροὺς Sup. 764. δακρύοις ἂν ἠγάπων Hel. 943.

'Αγασθαι. ἀγάμεθ', ἀγάμεθα Ph. 1061. οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς Iph. A. 28. ἄγαμαι λήματος Rh. 245. οὐκ ἀγασθῆναι φίλοις Her. F. 845. οὐδεὶς, ὅστις οὐκ ἠγάσθη τέ σου τῆς φιλανθρωπίας Epist. III. 8. τίς σ' οὐκ ἂν ἀγάσαιτο; Epist. IV.

'Αγατός. βίος ἀγατὸς ἐν φάει Hec. 169.

'Αγγελία. ἀγγελίας βάρος Hec. 107. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθὰν Or. 1276. εὐτυχὲς ἀγγελίας ἔπος Ph. 1540. ἥδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθ' Iph. T. 447. ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατε Her. 751. καρύξατ' ἀγγελίαν Hel. 1507. ἀγγελίαν τίνα μοι; Ion. 771. οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε Iph. T. 461.

'Αγγέλλειν. τί τόδ' ἀγγέλλεις; Hec. 188. ἀγγέλλουσ' (pro ἀγγέλλουσι) 'Αργείων δόξαι Hec. 196. ἄγγελλε, πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμὲ Hec. 423. Ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι Hec. 727. οὐ γὰρ 'Αργείων ἀγγέλλουσί μοι Hec. 735. ὀνείρατ' ἀγγέλλουσα Or. 617. ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε; Or. 1539. βάξιν, ἣν ἤγγειλέ μοί τις Or. 1559. καινὸν ἀγγέλλων ἔπος Ph. 1082. ὃς πᾶν ἀγγελεῖ Ph. 1344. μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην; Med. 1009. ἤγγειλας, οἷ' ἤγγειλας Med. 1011. καινὸν ἀγγελεῖ κακὸν Med. 1120. σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν Al. 207. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλουσα An. 822. οἵας ἀγγελῶν ἥκω τύχας An. 1071. πρὸς τίν' ἀγγεῖλαί με χρὴ Sup. 399. ἥκω—νίκην ἀγγελῶν Sup. 638. εὖ μὲν νόσον ἀγγέλλεις Sup. 641. πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα Sup. 643. τί δαὶ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ; Iph. A. 1448. θέλεις ἂν ἀγγεῖλαι Iph. T. 582. vid. etiam v. 588. et 769. ἄγγελλε δ', ὡς ὄλωλ' Iph. T. 704. πῶς γὰρ ἀγγείλειεν ἄν; Iph. T. 740. φόρτον ἀγγέλλων Iph. T. 1306. τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ' Rh. 34. νέον ἀγγέλλειν Rh. 39. ἀγγέλλων φόβον Rh. 52. σὺ ποίμνας ἥκειν ἔοικας ἀγγελῶν Rh. 268. κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος—; Tro. 55. κοινὸν ἀγγελῶν λόγον Tro. 238. ἀγγελῶ ἀγγέλματα Tro. 705. ἤγγειλας κακά Her. 54. μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω Her. 798. ἄγγειλον εἴσω δεσπόταισι Hel. 454. πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τοὺς σοὺς λόγους ibid. v. 455. τάδ' ἀγγέλλει σαφῆ; Hel. 1216. ἀγγέλλων θανεῖν Hel. 1534. τάδ' ἀγγελοῦντα Hel. 1633. τοὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας Ion. 180. ὦ κάκ' ἀγγέλλων πάτερ Her. F. 1136. πικρὰ δ' ἀγγείλαιμεν ἂν El. 418. πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις El. 762. πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς Antiop. fr. XVIII. 1. 2) Pass. ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος Hec. 591. κἀνθάδ' ἠγγέλης μανεὶς Iph. T. 932. ἀγγέλλεται δόλος κρυφαῖος Rh. 91.

'Αγγελμα. μῶν τι πολεμίων πάρα ἄγγελμ' Or. 874. σώσαις ἡδοναῖς ἀγ-

γελμάτων Iph. T. 1184. ἀγγελῶ ἀγγέλματα Tro. 706. ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν Her. 660. ἠλευθερῶσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι Her. 789.

Ἄγγελος. ὁ μακρὰν ὅδ' ἄγγελος Or. 848. κακῶν ἥκεις ἄγγελος Or. 854. Alios nuncios, in Euripide occurrentes, vide Ph. 83. et 1343. Hip. 1175. Sup. 459. et 462. Iph. A. 1613. Rh. 264. et 340. καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων Med. 270. et Tro. 703. ὁ Διὸς ἄγγελος vocatur Mercurius Iph. A. 1302. et El. 462. βοὴν ἄγγελον φόβου Her. 656. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος Fr. inc. CCXXIV. Collective de universo hominum cœtu, nempe de excubiis militaribus, dicitur ἄγγελος Rh. 50. μῶν ὁ δοκεῖ σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων An. 82. μυρίων ὑπ' ἀγγέλων An. 563. ἄνδρα χρεὼν—οὐκ ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὁρᾶν Her. 393. ποῦ γὰρ ἄγγελοι; El. 759. ἄγγελος de fœmina dicitur An. 83. et ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δοὺς Sup. 203.

Ἄγγος. εἰς δ' ἄγγος ἴδιον πληρώσαντες Iph. T. 953. χοῆρες ἄγγος Παλλάδος Iph. T. 960. αὐτῷ σὺν ἄγγει Ion. 32. vid. etiam vers. 1337. 1398. et 1412. τόδ' ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ φέρουσα El. 55.

Ἄγειν. ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει θανεῖν Hec. 43. ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων, ἄγετ'—Hec. 59. et 60. et ita hoc verbum in significatione *ducendi* sæpissime occurrit, ut Hec. 266. 369. 386. 1213. Or. 65. (ubi est ἀγαγὼν) 474. 628. 740. 1444. Ph. 78. 444. et 469. (quibus tribus Phœnissarum locis de duce exercitus dicitur) Med. 726. 736. 750. 1045. (ubi *abducere* notat) Al. 1024. An. 557. 561. 568. 607. 985. 1062. Sup. 14. 360. 1104. Iph. A. 415. 588. 642. 885. 893. 905. 1475. 1556. Tro. 188. Bac. 1353. et El. 1021. λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν—Hec. 364. δόλῳ με τοιῷδ' ἤγαγ' Hec. 1146. κτύπον ἠγάγετε Or. 183. ὃς ἄγαγ' (pro ἤγαγε) Ἑλλάδ' Or. 1365. τήνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν Med. 50. ἐξέδου κόρην, ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν Med. 310. εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι Med. 1216. vid. etiam An. 754. et βίᾳ τ' ἄγεις Iph. A. 319. σχολὴν ἄγουσαν Med. 1238. ἵν' ὀλβιόδωρος ἄξει ζαθέα χθὼν εὐδαιμονίαν Hip. 750. ἄκαμπτον φρένα ἄγεις Hip. 1269. ἄγει μ', ἄγει μέ τις—Al. 260. πέποιθ' ἄξειν ἄνω (in vitam reducere) Ἄλκηστιν Al. 856. ἄγει δάκρυ Al. 1084. ἡσυχίαν ἄγομεν An. 143. τρίπωλον ἅρμα ἄγων An. 277. εἰς ξύμβασιν ἄγειν An. 424. ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν An. 619. εἰς δὲ στρατείαν ἄγων Sup. 229. ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. ἦγον ἐκ φόνου; Sup. 762. ἦγες σφάγιον Δαναοῖς Iph. A. 135. Ἀτθίδος δ' ἄγων ἑξήκοντα νῆας Iph. A. 247. vid. etiam vers. 262. λευκήρετμον δ' ἄρη Τάφιον ἦγεν Iph. A. 284. βλέφαρα πρὸς τἀναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379. εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις Iph. A. 653. ἄγειν σύμπλουν ἐμὲ Iph. A. 666. ἄγε λαβοῦσ' Ὀρέστην Iph. A. 1118. ἄξει δ' οὐχ ἑκοῦσαν ἁρπάσας Iph. A. 1365. ἐς ἄρκυν ἤγαγες Iph. T. 77. τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες Iph. T. 138. διὰ πόνων ἄγει Iph. T. 988. κἄμ' ἐπ' εὐπρύμνου νεὼς ἄξεις Iph. T. 1001. ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια Iph. T. 1352. κλύδων παλίρρους ἦγε ναῦν Iph. T. 1397. στρατὸν μέλλεις ἄγειν Rh. 110. εἰς δόλον ἄγει Rh. 128. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης Τροίαν ἄγει πάλιν εἰς πένθη Rh. 883. ἐλπίδων ποίων ὕπο ἄγετε τὸν πόδα Tro. 506. ἄγετε, φέρετε, ῥίπτετέ νιν Tro. 769. ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος Tro. 807. πάντα γὰρ κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tro. 888. βίᾳ γὰρ παῖδα φῂς ἄγειν Tro. 998. vid. etiam Her. 64. et 68. et 128. et 255. ἐξόρους Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 51. ἄγει θιάσους Bac. 115. κῶλον ἄγει ταχύπουν Bac. 168. πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου Bac. 225. τελετὰς ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; Bac. 465. εἰς δεσμοὺς ἄγεις Bac. 518. τὸν νεανίαν ἄγω εἰς ἀγῶνα μέγαν Bac. 972. ἦμαρ εἰς νύκτα εὖ ἄγοντ' Bac. 1007. Θήβας δ' ἀνάνδρους ὧδ' ἄγεις; Bac. 1035. ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον Bac. 1065. ὡς κλῶν' ὄρειον ἄγων Bac. 1066. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. ἐπισπάσας κόμης Hel. 115. ἄγουσα θάνατον Hel. 243. εἰς τὸ δεῖμα περιβαλών μ' ἄγει Hel. 319. ῥόθια μέλεα ἄγων

Hel. 1127. νεφέλας ἐπὶ ναυσὶν ἄγων Hel. 1149. ναῦν, ἐν ᾗ τάδ' ἄξομεν Hel. 1426. ἦγον αἰῶνα Ion. 638. ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον Ion. 654. δεσπότην ἄγειν Ion. 838. ἄγες (pro ἦγες) ἀναιδείᾳ Ion. 895. ἕτοιμ' ἄγειν τὰ ξύματ' Her. F. 453. καὶ ϑηρά γ' εἰς φῶς τὸν τρικάρηνον ἤγαγον Her. F. 611. κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες Her. F. 1088. ἀμετέραν ἄγει νίκαν El. 590. μῦϑον εἰς καμπὴν ἄγω El. 659. τῶσδ' ὄχυς φάτναις ἄγοντες El. 1136. μύϑυς εὐπροσηγόρυς ἄγων Dan. 45. τὸν γὰρ κάκιστον πλῦτος εἰς πρώτυς ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. εἰδὼς, πολλάκις ὅτι τὸ λυπῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει Antig. fr. XIV. 2. ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ζηλωτὸς Œdip. fr. XV. 3. et inc. Bar. 50. 1. ὅταν σχολὴν ἄγυσα τυγχάνει Δίκη Phryx. fr. V. 4. ἄγων—ἐκ τῆς ὕπερϑε περιφορᾶς Sis. fr. I. 28. ὁ φοβος—εἰς ἔκπληξιν ἄγει Fr. inc. XVI. 3. τάμφανῆ δ' ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et inc. Bar. 47. 4. πρὸς τὴν δίκην ἄγειν Fr. inc. XLII. 3. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. τὺς δ' εὐτυχῦντας ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα Fr. inc. CLXXXVII. 4. 2) Pass. ἄγεσϑαι. ἄγομαι δὲ ἄλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 937. αὐτὰ δ' ἐκ ϑαλάμων ἀγόμαν (pro ἠγόμην) An. 109. εἰς κλισίαν λύκων δολίην δτ' ἀγόμαν Iph. T. 858. δύλα δ' ἄγομαι Tro. 140. ἀγόμεϑα λεία σὺν τέκνῳ Tro. 610. ἀγόμεϑα, φερόμεϑα Tro. 1310. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων Bac. 744. ἀγόμεσϑα ζεῦγος ὁ καλὸν νεκρῶν Her. F. 454. 3) Med. Ἑλένην ἀγόμενος Or. 246. vid. etiam vers. 248. Ἕλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην Med. 1331. εἰς δόμυς ἄξεσϑαι κακὸν μέλλοντες Hip. 652. ἄγυ μεσύν σοι πρὸς ϑεῶν, ἄγυ κάτω Al. 383. ἵππυς ἄγεσθαι Al. 1033. ἅταν ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς ϑαλάμυς Ἑλέναν An. 104. ἄγυ λαβὼν τὺς Ἡρακλείυς παῖδας Her. 808. ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο Her. F. 12. μάντιν ἐχ ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. ἄγυ με, ὦ ξένε An. fr. VI. καὶ τὰς μὲν ἄξῃ Sci. fr. V. 1.

Ἀγείρειν. κόσμον τ' ἀγείρασ' αἰχμαλωτίδων πάρα Hec. 615. Νύμφαισιν, ὀρεσσιγόνοισι ϑεαῖς, ἵν' ἀγείρω γ' Ἰνάχυ, Ἀργείυ ποταμῦ, παισὶν βιοδώροις Xan. fr.

Ἀγεῖσϑαι, dor. pro ἡγεῖσϑαι. ὦ τλᾶμον ἄγησαι μοί πὺς, ἄγησαι Hec. 170. 171. πρόπαρ ὃς ἀγεῖται στρατῦ Ph. 121.

Ἀγείτων. ὅπως ἀγείτων οἶκος El. 1130.

Ἀγέλα vid. ἀγέλη.

Ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676.

Ἀγέλη. ἐπὶ ϑανάσιμον ἀγέλαν πεσόντα Bac. 1021. ἐν ποταναῖς ἀγέλῃσιν ϑείη Hip. 734. ἀγέλαις ὀλβίαις Hel. 1276. πτηνῶν τ' ἀγέλας—Ion. 106. πόνων ἀγέλας Her. F. 1276.

Ἀγεμόνευμα, dor. pro ἡγεμόνευμα. ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον Ph. 1499.

Ἀγεμὼν, dor. pro ἡγεμών. ἴκυ δ' ἐνύχιος ἀγεμὼν Rh. 228.

Ἀγεννῶς Iph. A. 1458.

Ἀγέραστος. τύμβον ἀγέραστον Hec. 117. ἀγέραστον ὄνομα Bac. 1375.

Ἀγή. πρὸς ἁρμάτων τ' ἀγαῖσι Sup. 693.

Ἀγήραντος. ἀγήραντον πόλον Epig. I. 1.

Ἀγήραος. ἀγήραον ϑυμὸν Hip. 1114.

Ἀγήρατος. ἀγήρατον βιοτὰν Iph. A. 567.

Ἀγήρως. κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 6. χάριν ἀγήρω Sup. 1177.

Ἀγήτωρ, dor. pro ἡγήτωρ. ἀγήτωρ μελέων vocatur Apollo Med. 426.

Ἀγιστεύειν βιοτὰν Bac. 74.

Ἀγκάλη: sed semper in plurali apud Euripidem dicitur, nusquam in singulari. ἀγκάλαισι περιφέρων Or. 464. λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι Hip. 1432. ἡ δὲ λαμβάνυσ' ἐν ἀγάκαλις Al. 188. ἐν ἀγκάλαις ἔχειν Al. 352. ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος An. 723. ἴϑυ, τέκνον, μοι, δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλαις σαϑεὶς An. 748. ἐν ἀγκάλαις χρῄζεις—ἔχειν; Iph. A. 385. νεανίδαισιν ἀγκάλαις Iph. A. 615. μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν ἔχυσα Iph. T. 289. βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις Iph. T. 834. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι ϑρώσκων Iph. T. 1251. παῖδ' ἔχυσ' ἐν ἀγκάλαις Rh. 948. ἀγκάλαισι δορκάδ', ἢ σκύμνυς λύκων ἀγρίυς ἔχυσαι Bac. 698. τίνος πρόσωπον ἐν ἀγκάλαις ἔχεις; Bac. 1276. ἐξέϑρεψα παῖδ' ἀγκάλαις; Cy. 142. μητρὸς ἦν (eram) ἐν ἀγκάλαις Ion. 280. ἐπ' ἀγκάλας λαβεῖν Ion. 761. πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν Ion. 962. χερὸς

ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς Ion. 1337. ἐν ἀγκάλαις μητρὸς τρυφῆσαι Ion. 1375. ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν Ion. 1454. ἁρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας Ion. 1598. δός τ' ἐς ἀγκάλας κοινωνίαν δύστηνον Her. F. 1362. τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 1. 2) ἀγκάλαι tribuuntur etiam rebus inanimatis, ut a) oceano, seu mari: Ὠκεανὸς ἀγκάλαις ἑλίσσων Or. 1378. πελαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et 1452. quo posteriore loco pro πελαγίας legitur πελαγίους. b) ætheri: ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2.

Ἄγκος ἀμφίκρημνον Bac. 1049.

Ἀγκρεμαννύναι pro ἀνακρεμαννύναι ἀγκρεμάσας θαλάμοις Er. fr. VI. 5.

Ἀγκύλη. ὁ ἀγκύλας—ἐν χεροῖν ἔχων Or. 1477.

Ἀγκυλωτός. οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν Bac. 1203.

Ἄγκυρα. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. ἐπωτίδων ἄγκυραν Iph. T. 1351. ἄγκυρα δή μου τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη Hel. 284. καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλ', ἄγκυραν πάρα Hel. 1630. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ἥδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ, δμωὶς, ἄγκυρα, στέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύρας Iph. T. 1408. ἐάνπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω Hel. 1077.

Ἀγκών. θὲς δὴ τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως Cy. 560. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι Sup. 817. εἰς ἀγκώνων εὐνὰς ἐνδώσειν Iph. A. 131.

Ἀγλαΐα. οὐκ ἐπ' ἀγλαΐας θυμὸν—ἐκπεπόταμαι El. 175. προσθήματ' ἀγλαΐας El. 192. σὺν ἀγλαΐᾳ El. 861.

Ἀγλάϊσμα. τὸ μητρὸς ἀγλάϊσμ' Hel. 11. ὃ δ' ἀγλάϊσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφυ Hel. 289. πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων El. 325.

Ἀγλαός. ἀγλαὸν ἕδραν An. 135.

Ἀγλωσσία. ἀγλωσσίᾳ ληφθεὶς Alex. fr. III. 2.

Ἀγμός. διὰ δὲ χειμάρρου νάπης ἀγμῶν τ' ἐπήδων Bac. 1092.

Ἁγνεύειν. ἁγνεύειν δοκῶ; Hip. 655. χεῖρας ἁγνεύει θεοῖς Iph. T. 1227. ἁγνεύει λεχώ El. 654.

Ἅγνευμα. οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἅγνευμα σὸν Tro. 501. ἅγνευμ' ἔχων τι θεῖον El. 256.

Ἁγνίζειν. κρατὸς ἁγνίσει τρίχα Al. 77. πόντου πηγαῖς ἁγνίσαι Iph. T. 1039. ἅγνισον χρυσῷ μέλαθρον ib. 1216. ἁγνιῶ (pro ἁγνίσω) χέρας Her. F. 940. χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος Her. F. 1324. οὐδ' ἥγνισαι σὸν αἷμα Or. 429. σῶμαθ' ἁγνισθῇ πυρὶ Sup. 1210. ἁγνισθεὶς φόνῳ Iph. T. 705. χεῖρας ἡγνίζου πυρὶ Her. F. 1145. ἡγνίσμεθα λουτροῖσι καθαροῖς El. 793.

Ἁγνιστέον Iph. T. 1199.

Ἀγνοεῖν. τὸν λόγον ἀγνοῶ Ph. 714. μηδὲν ἀγνόει An. 900. οὐ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν Iph. A. 823. vid. etiam Epist. V.

Ἁγνός. ἁγνὸς εἰμὶ χεῖρας Or. 1604. ἁγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα Hip. 11. ἁγνὸς ὢν Hip. 102. ἁγνὸν βωμὸν An. 428. οὐχ ἁγνός εἰμι Her. 1011. ἁγνὸν ὅρκον Hel. 841. τόθ' ἁγνὸς ὢν El. 975. ἁγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ἁγνοῖς καθαρμοῖς Iph. T. 1191. ἔτ' οὖ σ' ἁγνῇ χρόα Tro. 453. ἁγνὰς ἐννέα Πιερίδας Med. 831. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. χεῖρες μὲν ἁγναὶ *ibid.* vers. 317. πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις Sup. 33. ἡλίου ἁγναὶ βόες Tro. 439. Νηρέως ἁγναὶ κόραι Hel. 1601. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν Hip. 138. λέχους ἁγνὸν δέμας Hip. 1003. ἁγνὸν τέμενος ἐναλίας θεοῦ An. 252. ἁγνὸν σῶμ' ἐμὸν Iph. A. 940. ἁγνὸν Φοίβου πέδον Iph. T. 972. δαιμόνων ἁγνὸν σέβας Cy. 576. ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε El. 812. ἡμέρας ἁγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. ἁγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου An. 1066. ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς Iph. T. 1155. ἁγνὰ Λοξίου χρηστήρια Ion. 243. πρὸς ἁγνοῖς ἑστίας βάθροις Her. F. 715.

Ἀγνύναι. ὁ δὲ ζύγ' ἄξας Hel. 1614. ναῦς πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναυαγίων Hel. 417.

Ἀγνωμονεῖν. ἀγνωμόνει Fr. inc. CL. 5.

Ἀγνωμοσύνα, dor. pro ύνη. τοὺς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 883.

Ἀγνώς. ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασ' ἀγνὼς, ἀκλεής Iph. A. 18.

Ἁγνῶς, adverb. Ion. 14.

Ἀγνωσία. ὡς ἀγνωσίᾳ σέβωμεν Hec. 959. συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ Med. 1204. κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία Antiop. fr. XXIV. 3.

Ἄγνωστος. ὐκ ἄγνωστος Hel. 511. ἄγνωστον εἰς γῆν Iph. T. 94.

Ἄγονος. ἄγονον φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1592. τὸ σὸν γένος ἄγονον Her. F. 886.

Ἀγορά. ὀλιγάκις ἄστυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον Or. 917. ἀγορὰν ἁλίσας φίλων Her. F. 412. ἀγάλματ' ἀγορᾶς El. 388. ἀγορὰν, ἀγορὰν, Μυκηναῖοι, στείχετε El. 708.

Ἀγοραῖος Ζεὺς Her. 70.

Ἀγορεύειν. ἠγόρευε Διομήδης ἄναξ Or. 896. ὃς ἠγόρευε Orest. 943. καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε Ph. 1184. et Bac. 1080. et El. 788. τάδ' ἠγόρευον Ph. 1260. ἦλθον δ' Ὀρέστυ τίν' ἀγορεύοντες λόγον; El. 353. θεὸς ὢν θνητοῖς ἀγορεύω El. 1356.

Ἄγορος. ποθῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρυς Iph. T. 1096. νεόμενος δ' εἰς ἀγόρυς El. 724.

Ἀγός. ἀγὸν ἀνδρῶν Rh. 29.

Ἄγρα. Ἑλλάνων ἄγραν Hec. 881. ὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; Or. 1346. ἣν ἁμάρτω τῆσδ' ἄγρας Alc. 853. ἔνθεν ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. τήνδ' ἄγραν ἠγρευκότες Bac. 434. τὸν ξυνεργάτην ἄγρας Bac. 1144. εὐτυχεῖς τᾷδ' ἄγρα Bac. 1181. λαβῦσαν ἄγραν λεοντοφυῆ Bac. 1193. vid. etiam vers. 1199. et 1201. ὄνυξιν ἀοίδιμον ἄγραν φέρυσαι El. 471. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. εἴς τ' ἄγρας ἰὼν Sup. 885. ἵππειαι ἄγραι Ion. 1161. ὀλεθρίυς ἄγρας Her. F. 415.

Ἀγραυλίδες παρθένοι Ion. 23.

Ἄγραυλος. θηρὸς ἀγραύλυ Bac. 1186. ἀγραύλοις κέρασιν Ion. 882. ἐπ' ἀγραύλυς πύλας El. 342. 2) Ἄγραυλος, nomen proprium. Ἀγραύλυ κόραι τρίγονοι Ion. 496.

Ἀγρεύειν. ἀγρεύων αἷμα τραγοκτόνον Bac. 138. ἄγραν ἠγρευκότες Bac. 434. τήνδ' ἄγραν—ἣν ἠγρεύσαμεν Bac. 1202. θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν Bac. 1235. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. τί μοι ξίφος ἠγρεύσω; An. 842. τὰ θύματ' ἠγρεύσασθ' Iph. T. 1163.

Ἄγρευμα. γαυρύμενος ἀγρεύμασι Bac. 1239. ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3.

Ἀγρεύς: sic vocatur Bacchus Bac. 1189.

Ἄγριος. συὸς μὲν ἀγρίυ ἀγῶνος ἧψω Sup. 316. καίπερ ὄντος ἀγρίυ Bac. 361. ἄγριος μορφὴν Hel. 551. λέοντος ἀγρίυ θυμόν Her. F. 1211. πόσιν σὸν ἄγριον El. 1116. θοίναν ἀγρίων θηρῶν Hec. 1072. σκύμνυς λύκων ἀγρίυς Bac. 699. ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ἀγρίων Κενταύρων γένναν Her. F. 364. χωρὶς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Fr. inc. CLXV. 8. ἀγρίᾳ συντακεὶς νόσῳ Or. 34. ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. τᾶς ἀγρίας δυσξυνέτυ Ph. 1510. δρακαίνης φύσιν ἔχυσαν ἀγρίαν Bac. 1355. μορφῆς σχῆμ' ἀγρίας Ion. 992. θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F. 851. φυλάσσοισθ' ἄγριον ἦθος Med. 103. ἄγριον τέρας Hip. 1214. χείματος ἀγρίυ An. 749. χειμῶνος ἄγριον μένος Her. 429. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ Fr. inc. XXIV. 1. ἄγρια τραύματα Ph. 1663. et An. 1156. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268. τῆς Σκύλλης ἀγριωτέραν φύσιν Med. 1343. γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν Ph. fr. VI.

Ἀγριῦν. ἡ τῇ τεκύσῃ σ' ἠγρίωσ' (pro ἠγρίωσε) Or. 615. ὡς ἠγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226. ὡς ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. ἐξ ὀνείρων, οἷσιν ἠγριώμεθα Iph. T. 348. ἐπὶ τοῖσδε ὐκ ἠγριύμην El. 1031.

Ἀγριωπός. ἀγριωπὸν τέρας Bac. 542. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος Her. F. 990.

Ἀγροβώτας, dor. pro ης: sic vocatur Cyclops. Cy. 54.

Ἀγρόθεν. ἐτύγχανον ἀγρόθεν Or. 864.

Ἀγρός. εἶμ' ἐπ' ἀγρὸν El. 1134. ἀγρὺς ναίων Sup. 884. ἀγρῶν πέλας τῶνδ' El. 623. ὁδὸν αὐτὴν, ἀγρὺς ἔχει El. 636. ἀγρῶν ταμίας: sic vocatur Pan. El. 704.

Ἀγρότας ἀνὴρ Or. 1270.

Ἀγρότερος. ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168.

Ἀγροτήρ. τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κύρῳ El. 463.

Ἄγρυπνος. τὶς ὑπασπιςῶν ἄγρυπνος βασιλέων. Rh. 2. ἄγρυπνον ὄμμα Rh. 824.

Ἀγρώστης. ἦ πόλλ' ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ Rh. 266. φόβον δ'

ἀγρώςαις—παρέσχε Rh. 287. συλήτειραν ἀγρωςᾶν Her. F. 377.
'Αγρῶτες θῆρες Bac. 564.
'Αγυιά. εἶδον ἄςεως ἀγυιὰς Or. 759. εὐρυχόρες ἀγυιὰς Bac. 87. 'Ολύμπε χρυσέων θαλάμων πταμένα πρὸς ἀγυιὰς Ion. 460. ξεςαὶ ἑπταπύλε πόλεως ἀγυιαὶ Her. F. 783.
'Αγυιάτιδες θεραπεῖαι Ion. 186.
'Αγυιεὺς, cognomen Apollinis Ph. 634.
'Αγύμναςος. ἐκ ἀγύμναςος λόγων Bac. 491. ἐδ' ἀγύμναςον πλάνοις ἥξειν Hel. 540. πόνοισι δ' ἐκ ἀγύμναςος φρένας Dict. fr. XVI. ἐκ ἀγυμνάςῳ φρενὶ Pir. fr. VI. 1.
"Αγυρις 'Ελλάνων ςρατιᾶς Iph. A. 753.
'Αγύρτης. ἀγύρτης, πτωχικὴν ἔχων ςολὴν Rh. 503. εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρις Rh. 715.
"Αγχι. ἄγχι τέκνων Ph. 1572.
'Αγχίαλος. ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169.
'Αγχίπλες. ἀγχίπλεν πόρον Iph. T. 1325.
'Αγχιςεύειν. τὰν τ' ἀγχιςεύεσαν γᾶν Tro. 224.
"Αγχιςος. τὸν γένει ἄγχιςον πατρὸς Tro. 48.
'Αγχιτέρμων γαῖα Rh. 426.
'Αγχόνειος βρόχος Hel. 692.
'Αγχόνη. ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀγχόνας Ph. 335. βρόχον κρεμαςὸν ἀγχόνης Hip. 802. δέσποιναν εἴργεσ' ἀγχόνης, κάμνω An. 817. ταῦτ' ἐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔς' ἄξια Bacch. 246. καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας Her. 247. ἀσχήμονες μὲν ἀγχόναι Hel. 306. δεῖν δ' ἀγχονῶν τε Fr. inc. LXV. 2. ἐν ἀγχόναις δέσποινα Hip. 777. ἐν ἀγχόναις θάνατον ἔλαβεν Hel. 201. ἀγχόναισιν ἐξελεῖν Her. F. 154. ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26.
'Αγχύτατα. ἀγχύτατα θεῶν ἑζόμεναι Pelei fr. II.
'Αγώγιμος. τρισσῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος Cy. 384.
'Αγωγός. δακρύων ἀγωγὸς Tro. 1131. χοάς με νεκρῶν ἀγωγὲς Hec. 536.
'Αγών. παρέςηκ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας Hec. 229. ἀγὼν φόνιος Or. 333. vid. etiam vers. 491. 845. 859. 876. 1124. 1223. 1244. 1292. 1342. et 1537. ἄδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 266. vid. etiam vers. 591. 787. 867. 937. 1059. 1239. 1340. et 1372. ἀγὼν μέγιςος Med. 235. ἀγὼν εὐψυχίας Med. 403. ἀγὼν μέγας Hip. 496. ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ Al. 492. vid. etiam vers. 507. 651. 1029. 1105. et 1144. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων An. 233. vid. etiam vers. 328. et 726. ἀγὼν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται Sup. 71. conf. etiam vers. 317. 427. 665. 706. 754. et 814. ἀγὼν μέγιςος Iph. A. 1003. vid. etiam v. 1096. et 1254. μέγας ἀγών· μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἑλεῖν Rh. 195. conf. etiam v. 820. εἰς ἀγῶνα μέγαν Bac. 973. πρὸς τόνδ' ἀγών τις ἄρα τεδε τε λόγε Her. 117. vid. etiam v. 162. 347. et 992. ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιέμεθα Hel. 849. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. vid. etiam v. 939. τὸν 'Ηρακλέες καλλίνικον ἀγῶν' Her. F. 789. vid. etiam vers. 1189. κραυγὴν ἀγῶνος τεδε El. 695. πῶς ἀγῶνος ἥκομεν; El. 751. vid. etiam v. 884. δισσῶν λόγων ἀγῶνα Antiop. fr. XXVIII. καταςὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. vid. etiam v. 6. πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέςατοι Ph. 1487. ἔτ' εἰσ' ἀγῶνες τοῖς νεωςὶ νυμφίοις Med. 366. ἀγῶνας 'Ελληνικὲς Hip. 1016. δεινὲς ἀγῶνας δραμεῖν Iph. A. 1456. μητροκτόνες τ' ἀγῶνας Tro. 363. τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένεσιν Bac. 962. ἀγῶνας ἐντὸς δόμων Hel. 339. ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν Her. F. 812.
'Αγωνία. πολεμίων ἀγωνία Hec. 314. δοριπετὴς ἀγωνία Tro. 1003. ἐδ' ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας Sup. 525.
'Αγωνίζεσθαι. ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιέμεθα; Or. 1124. vid. etiam Alc. 651. Sup. 427. Her. 992. Hel. 849. et Ion. 939. quibus locis dictio ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι recurrit, et ultimo quidem loco (Ion. 939.) in pass. ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα. φέγγος ἠγωνιζόμην—Hip. 1023. τόνδ' ἀγωνιῇ φόνον An. 336. τῶν μὲν ἠγωνισμένων σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τἀναντία Sup. 465. ἵν' οἱ θανόντες ἠγωνίσαντο Sup. 637. ἔνθ' ἅρματ' ἠγωνίζεθ', οἵ τ' ἐπεμβάται Sup. 685. δυοῖν γερόντοιν ἐ καλῶς ἀγωνιῇ Her. 653. μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο; Her. 795.

Ἀγώνισμα. ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπυ Ph. 1364. πικρὸν δὲ χ' ἡδὺ τἀγώνισμά μοι El. 987.

Ἀγωνιστής. οἵδ' ἀγωνισταὶ πικροὶ Ion. 1257.

Ἄδακρυς. ὐκ ἂν δυναίμην ἄδακρυς εἶναι Al. 1050. ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; Med. 861.

Ἀδάκρυτος. ἀλγέων ἀδάκρυτος Tro. 603. τέκνον, ὐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύη Ion. 1458. ὐδέποτ' ἀδάκρυτος, ἀσέλακτος ἡμέρα μ' ἐπισχήσει Hec. 690.

Ἀδάμας. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν Cy. 592.

Ἀδάμαστος. ἀδάμαστον πέσημα Ph. 643.

Ἀδαπάνως. διὰ στόμα πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας Or. 1176.

Ἅιδας. vid. Ἅιδης.

Ἀδείμαντος. ἀδειμάντῳ ποδὶ Rh. 697.

Ἅιδειν. ὁ μὲν γὰρ ᾖδε Al. 764. ᾄδει δὲ παρὰ κλαίυσι συνναύταις ἐμοῖς ἄμυσ' Cy. 424. ἐγὼ μὲν ὖν ᾄδοιμι Antiop. fr. VI. 1.

Ἀδελφεά. οἰκτρὰν λιπὼν ἀδελφεὰν El. 134.

Ἀδελφή. κλαίυσ' ἀδελφὴν Or. 61. vid. etiam v. 78. 117. 122. 613. et 662. et sic sæpissime hæc vox occurrit; quæ loca omnia notare ob vocis frequentiam nil attinet. ἡ δὲ μωρία μάλις' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας Fr. inc. VII. ἦδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ, δμωὶς, ἄγκυρα, στέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. παρθένυς ἀδελφὰς Ph. 619.

Ἀδελφός. ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμηνότα Or. 135. vid. etiam v. 863. et 880. ὦ μητέρ', ὐκ ἀδελφὸν, ὐδὲ συγγενῆ, μεθορμίσασθαι Med. 257. κόρη τ' ἀδελφῷ, scil. μίγνυται An. 175. γενῦ δὲ τοῖσδε συγγενὴς, γενῦ φίλος, πατὴρ, ἀδελφὸς, δεσπότης Her. 231. ἀδελφὼ ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. τώδ' ἀδελφὼ, hi duo, frater et soror Hec. 896. παῖδάς τ' ἀδελφὺς ἔτεκον Ph. 1604. ταραχή γ' ἀδελφῶν τις Iph. A. 508. χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν Fragm. incert. XCII.

Ἀδελφὸς, adject. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222.

Ἄδεσμος. δεσμὸν δ' ἄδεσμον Suppl. 32.

Ἄδηλος. χροιᾷ ἀδήλῳ Or. 1318. τόδε ἐστιν ἄδηλον Med. 1104. ἀδήλοις φαρμάκοις Med. 1201.

Ἀδημονεῖν. ἀδημονῦντα συμφοραῖς Fr. inc. LXXXI. 3.

Ἄδην. ὡς ἄδην πόνυς παρεῖχες Hel. 626. νῦν πημάτων ἄδην ἔχω Ion. 975.

Ἅιδης. ἵν' ᾅδης ᾤκισαι Hec. 2. vid. etiam v. 368. 418. et 1076. ᾅδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. vid. etiam v. 1522. et 1584. μὰ τὺς παρ' ᾅδην νερτέρυς ἀλάστορας Med. 1059. ἥτις εἰς ᾅδυ δόμυς οἴχῃ Med. 1234. ἀνεῳγμένας πύλας ᾅδυ Hip. 57. vid. etiam v. 829. 895. 1047. 1366. et 1388. ᾅδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. vid. etiam v. 25. 74. 360. et sæpius in hoc dramate. στείχω πρὸς ᾅδην An. 415. ᾅδυ μολπὰς ἐκχέω δακρυῤῥόυς Sup. 773. κοινὸν ἐς ᾅδην Sup. 797. ᾅδης νιν, ὡς ἔοικε, νυμφεύσει Iph. A. 461. ᾅδην ἐγγὺς ὄντα Iph. T. 486. πολλὰ εἰς ᾅδυ μολὼν Rhes. 915. ζῶν εἶσ' ἐς ᾅδυ Tro. 442. vid. etiam v. 445. 463. et 586. τῷ θεοστυγεῖ ᾅδυ μαγείρῳ Cy. 396. Ταινάρυ διὰ στόμα βέβηκ' ἐς ᾅδυ Her. F. 24. καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ᾅδυ πάλιν; Her. F. 297. vid. etiam v. 453. et 484. ᾅδης διακρινεῖ πρότερον Cress. fr. 1. ἔστιν μὲν ᾅδης, scil. Venus Fr. inc. CXLV. 3. 2) Forma Dor. ᾅδας. χθόνιον παρ' ᾅδαν Al. 237. πτερωτὸς ᾅδας Al. 262. et πλησίον ᾅδας v. 269.

Ἀδικεῖν. ἀδικῦσά θ' ἡμῶν ὐδὲν ἧττον εὑρέθη Hec. 270. σὲ κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ἀδικῶ; Or. 645. εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρὴ, τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν Ph. 527. 528. ἀδικεῖν κελεύεις μ' Ph. 933. ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν Ph. 965. οἵ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τί μ' ἠδίκηκας; Med. 309. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων Med. 692. μὴ 'δικεῖν πειρωμένοις Hip. 997. ἀδικεῖς αὖ Al. 31. τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; Al. 692. ἀλλ' οἱ μένοντες τὺς ἀπόντας ἠδίκυν Sup. 152. ὐδὲν ἠδικηκότα Sup. 228. ἀδικεῖν τοιαῦθ' Sup. 557. τίς ἀδικεῖ σε; Iph. A. 382. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ἀδικοίης ἐμέ; Iph. T. 750. ἅπας στρατὸς κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκεις Tro. 902. ἡμᾶς ἀδικῶν Bac. 518. ἀδικοίημεν ἂν, εἰ μὴ ἀποδώσω Hel. 1016. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες, ἀδικεῖτ' Ion. 449. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ'

ἀποτίνῃ θεὸν Ion. 972. ἐμῦ πατρὸς ἠδίκεις λέχη El. 920. ἀδικεῖν μηθεὶς θελέτω El. 1354. ὁμολογῶ δέ σε ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 2. δοκῇ αὐτὸς ἠδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βϑλεται Fr. inc. Bar. 28. 1. 2. ὐδὲν ἀδικεῖν ἐοίκασιν Epist. I. 16. τϑτοις γε ἂν ἀδικήσαις Epist. V. p. 503. 18. vid. etiam p. 504. 41. 2) Med. παρ' ἡμῶν ὐδὲν ἀδικήσῃ (pro pass. ἀδικηθήσῃ) Iph. A. 1437. 3) Pass. τῷ δ' ὐ πάρεισι (scil. οἱ θεοὶ) μᾶλλον ἠδικημένῳ Or. 583. πρὸς ἀνδρὸς ἠδικημένη Med. 26. et ita ἀδικϑμένη πρὸς ἀνδρὸς An. 674. ὐδὲν ἠδικημένος Med. 221. et El. 915. ἐς εὐνὴν ἠδικημένη Med. 265. καὶ γὰρ ἠδικημένοι σιγησόμεσθα Med. 314. εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικημένην An. 350. μὴ 'δικϑμένοις τολμηρὸν εἶναι Sup. 304. χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις Iph. A. 79. ὦ δέσποτ', ἀδικϑμεθα Iph. A. 314. τίν' ἠδίκησαι; Iph. A. 1138. πατρίδος ἠδικημένης Iph. Aul. 1388. τότ' ἠδικήθη πρῶτον Her. 970. ὅϛις ἠδικεῖτ' Ion. 1317. καίπερ ἠδικημένη, ὐκ ἠγριϑμην El. 1030.

'Αδίκημα. ἀδίκημά τϑ γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως Ion. 325. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ' ὐκ ἀκϑσιον Aug. fr. VIII. 2. δοκεῖτε πηδᾷν τἀδικήματ' εἰς θεϑς πτεροῖσι Melan. fr. III. 1.

'Αδικία. Φοίβϑ δ' ἀδικίαν δεῖ κατηγορεῖν Or. 28. ἀδικίαν ἰώμενος Or. 649. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. ἀδικίᾳ γε σῇ Ph. 611. τὸ δ' ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται Ion. 341. ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. τῶν κρατϑντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion. 254. ναϑς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε Ion. 447.

"Αδικος. ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν Or. 162. ἄδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 265. ἄδικος λόγος Ph. 474. ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν πέφυκε Med. 580. ὐδεὶς ἄδικος ἐϛι μοι φίλος Hip. 614. πατρὸς ἐξ ἀδίκϑ χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην Hip. 1349. 1350. φονεύϑσα τὸν ἄδικον Bac. 993. et 1013. ἄδικος ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ Bac. 1040. ὦ 'νοχόος ἄδικος Cy. 557. ἐατέος δ' ὁ πλϑτός ἐϛ' ἄδικός τις ὢν Hel. 911. ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν Ion. 1095. ὄλβος ἄδικος El. 943. ὔτε πλϑτος ποτὲ βέβαιος ἄδικος Er. fr. IX. 3. ὐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν τὸν ἄδικον Fr. inc. II. 3. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος αἰεὶ Her. 908. τϑς ἀδίκϑς βωμὸν ὐχ ἵζειν ἐχρῆν Ion. 1314. θεοί, θεοί, τῶν ἀδίκων μέλϑσι etc. Her. F. 772. τϑσδ' ἀδίκϑς καθελόντες El. 878. ἀδίκων γενεὰ Bel. fr. VI. 4. ἄδικος ἡ θεός, scil. Φιλοτιμία Ph. 535. ἀδίκῳ γνώμᾳ Bac. 995. ὐκ ὢσ' ἄδικος, εἰμὶ δυσκλεὴς Hel. 277. ἰαχὴ σὴ—ἄδικος Hel. 1162. βίϑ κέλευθον ἄθεον, ἄδικον Her. F. 434. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 776. χάριτας πονηρὰς κἀδίκϑς ὠνϑμένη Hel. 908. εἰς ἀδίκϑς πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 3. λαβεῖν χρὴ ἄδικόν τι Or. 646. νῦς δέ γ' ὐ βέβαιος ἄδικον κτῆμα Iph. A. 334. τἄδικον τϑτ' ἐϛ' ἐμὸν Hel. 288. ἄδικον ὁ πλϑτος Alex. fr. XIV. ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι Hec. 801. μὴ δύνασθαι τἄδικ' εὖ λέγειν ποτὲ Hec. 1191. ἄδικα πεπονθὼς Ph. 470. et ita ἄδικα παθϑσα Med. 207. et ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμῦ Ion. 963. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιϛελεῖν Med. 582. πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. ἡ φρονϑσα τἄδικ' Hip. 930. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι Sup. 224. συντιθέντες τἄδικ' Ion. 833. χρὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεϑς, εἰ τἄδικ' ἔϛαι τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584. ϛρατεύσας ἄδικα Er. fr. IV. ὐκ ἔϛι τὰ τῶν θεῶν ἄδικ' Peliad. fr. III. 1.

'Αδίκως. ἀδίκως ἀθροίσας 'Ελλάδ' Or. 647. διὰ σὲ πάσχω τάλας ἀδίκως Or. 1228. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' 'Ελλάδα An. 450. μήτηρ ὄλωλε—ἀδίκως Hel. 288. ὐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμιϛαι Chry. fr. VII. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματ' Er. fr. II. 11.

"Αδιψος. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571.

'Αδμήτειος. ὦ δώματ' 'Αδμήτει' Al. 1.

'Αδόκητος. ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς ϛέρνοις Hel. 663. ἀδόκητος ἡδονά Ion. 1448. τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς Med. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. τι τῶν ἀδοκήτων Iph. T. 896. δοκεῖν τἀδόκητ' ὐ χρὴ Herc. F. 92. ἀδόκητα adverbialiter positum: μόλις φανεὶς ἄελπτα

κφδόκητα Ph. 318. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31.

Ἀδόκιμος. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tro. 497.

Ἀδόκως. συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως Tro. 786.

Ἄδολος. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. Bar. 28. 7. συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029.

Ἀδονὰ, dor. pro ἡδονή. πολυέλικτον ἀδονὰν Ph. 319. παιδοποιὸν ἀδονὰν Ph. 340. μείλινον ἀδονάν Iph. A. 234. ἄναγε πολύδακρυν ἀδονὰν El. 126.

Ἀδοξεῖν. λόγος ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν Hec. 294.

Ἀδοξία. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐςὶν ἥ τ' ἀδοξία,—ἥ τ' ἀτιμία βίȣ Er. fr. II. 16. σὺν ἀδοξίᾳ τινὶ ἡμετέρᾳ Epist. V.

Ἄδȣλος. ἄκληςτ' ἄδȣλα δώμαθ' ἑςίας λιπὼν An. 594.

Ἀδράστεια. Ἀδράστεια, ἁ Διὸς παῖς Rhes. 342. σὺν δ' Ἀδραςείᾳ λέγω Rh. 468.

Ἀδριηνός. ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα τᾶς Ἀδριηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736.

Ἀδύνατος. σκιᾷ γὰρ ἀντίσοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις, ἀδύνατος Androm. 747. ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν Iph. A. 369. ἀδύνατοι προσωφελεῖν Her. F. 56. τῶν ἀδυνάτων ὕπο μισησόμεσθα Ion. 596. ἀδύνατον αὐτὸ τȣ̃το Or. 664. ἀδύνατον εἶπας Hel. 1049. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ȣ̓ ῥᾴδιον Iph. A. 1370. τὸ τολμᾷν ἀδύνατ', ἀνδρὸς ȣ̓ σοφȣ̃ Hel. 817. ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾷν Her. F. 318. ἀδύνατ', ἀδύνατά μοι Her. F. 1058.

Ἀδὺς, dor. pro ἡδύς. ἄδιςος (scil. ὁ ὕπνος) ἔβα βλεφάροισι πρὸς ἀȣ̃ς Rh. 555.

Ἄδυτον. ἀδύτων ἐκ μέσων An. 1148. πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς Iph. T. 973. ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς Iph. T. 1155. θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων Iph. T. 1256. ἀδύτων ἐξιόντι Ion. 662. Πανὸς ἄδυτα Ion. 938. ἐντὸς ἀδύτων τῶνδε Ion. 1309.

Ἄδυτος. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035.

Ἀδώρητος. ȣ̓δ' ἀδώρητος φίλων Hec. 42.

Ἆεθλον. ὅτ' ȣ̓δὲν ἄεθλον ȣ̓̃τε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν,—Sis. fr. I. 3.

Ἀεί. ἀνθρώποις ἀεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ȣ̓δὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 595. et χρηςὸς ἐς' ἀεὶ v. 598. τȣ̀ς κακȣ̀ς δρᾷν πανταχȣ̃ κακῶς ἀεὶ Hec. 845. χρηςῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων Hec. 1239. τὸν ὁμόθεν τιμᾷν ἀεί Or. 486. χρηςὰ βȣλεύȣσ' ἀεί Or. 771. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες Or. 894. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. τὰς κακὰς κτείνων ἀεί Or. 1590. τὸν ἀεὶ χρόνον Ph. 1521. ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; Med. 670. ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεί Bac. 879. et 899. βέβαιον ȣ̓δὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. πειράσομαι παρθένος μένειν ἀεί Hel. 1014. ὀφείλω ȣ̓κ ἀεὶ πράσσειν κακῶς Hel. 1464. etc. Formas hujus vocis poëticas, αἰεὶ et αἰὲν, vid. suis locis.

Ἀείδειν. ἕπεσθ' ἀείδοντες Hip. 58. ἔλεγον οἶτον ἀείδεις Iph. T. 1091. ὁ Φοῖβος—ἀείδων Iph. T. 1130. καινῶν ὕμνων ἄεισον ἐν δακρύοις ᾠδὰν Tro. 513. τὸν Ἰλιάδων ἀείδȣσα δακρυόεντα πόνον Hel. 1121. ἀείδȣσ' Ἕλλησι βοὰς Ion. 92. ἀείδεθ' ὕμνοις ἁμέτερα λέχεα Ion. 1091. ἔτι τὰν Ἡρακλέȣς καλλίνικον ἀείσω Her. F. 681. τοιαῦτ' ἄειδε Antiop. fr. XXXIII. 3. ἀείδοιμι σεφάνοις κάρα πολιὸν σεφανώσας Er. fr. VI. 3. Αἰθέρα καὶ Γαῖαν ἀείδω Fr. inc. CLXXIV. σὲ δ' ἀείσομαι, ὦ Κλεινίȣ παῖ Epig. III. 1.

Ἀεικέλιος. δέμας ἀεικέλιον An. 131.

Ἀείμνηςος. κλέος ἀείμνηςον Iph. A. 1531.

Ἀείρειν. ἀείρατέ μȣ δέμας Hec. 63. ὄτρυν' ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ἀγάλματ' ἄειρε κρατὶ El. 873. ἀειρομένας παννύχȣ σελάνας Alcest. 452. πȣ̃ δ' εἰς πέρας ἀερθῶ; An. 849. βάσομαί τ' ἐς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς Fr. inc. CLIV. 3.

Ἀέλιος, dor. et poët. pro ἥλιος. εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι Or. 820. βολαῖς ἀελίȣ Ph. 173. ὦ λιπαροζώνȣ θύγατερ ἀελίȣ Ph. 180. ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίȣ Ph. 1556. παμφαὴς ἀκτὶς ἀελίȣ Med. 1252. φέγγος ἀελίȣ Hip. 850. Iph. A. 1282. et El. 729. ἀμφὶ ἀελίȣ κνεφαίαν ἱππόςασιν Al. 595. πῦρ τεθρίππων τῶν ἀελίȣ Iph. A. 159. ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει; Tro. 269.

πότερα δέρκεται φάος, τέθριππά τ' ἀελίϛ Hel. 349. ῥέθος ἀελίῳ δεῖξον Her. F. 1204. φαέθων κύκλος ἀελίοιο El. 465. θερμὰν ἀελίϛ χρυσωπὸν ἕδραν El. 739.

῎Αελλα. ὠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac. 871. λαμπρῶν ἄϛρων ὑπ' ἀέλλαισιν Hel. 1514.

'Αελλόπϛς. μετὰ κϛρᾶν δ' ἀελλόποδες Hel. 1330.

῎Αελπτος. ἥκεις ἄελπτος Hel. 789. ἄελπτος σωτηρία Or. 1173. τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν Sup. 731. et ita εἴπερ ὄψομαι τὰν ἄελπτον ἡμέραν v. 784. ἄελπτον ὄψιν Her. 930. ὁρῶ δ' ἄελπτον φάσμ' Or. 877. et ita ἄελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος φάσμ' Iph. A. 1585. ἄελπτον πρᾶγμα Med. 225. ἄελπτον εὕρημα Ion. 1441. μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ ἄελπτον εἶναι Ion. 1511. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. ἄελπτον ϛδὲν Hyp. fr. VIII. ἴσως ἄελπτα πέμψω Iph. T. 638. ἄελπτα λέγεις Hel. 591. πολλὰ τοῖς θεοῖς κᾀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. ὁρᾷς δ' ἀέλπτων μυρίων ἀναϛροφάς Bel. fr. XXI. 1. ἐκ τῶν ἀέλπτων χάρις μείζων Œd. fr. XIV. ἄελπτα adverbialiter positum: μόλις φανεὶς ἄελπτα κᾀδόκητα ματρὸς ὠλέναις Ph. 318.

'Αέλπτως. πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνϛσι θεοί Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως Hip. 1463. ἔχω σ' ἀέλπτως Al. 1137. vid. etiam El. 579.

'Αέναος. περὶ ἀενάῳ ῥεύματι Pir. fr. III. 1.

'Αένναος. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. τὰν ἀένναον παγὰν ἐκπροϊεῖσαι Ion. 118. ω Διὸς ἀένναον κράτος Or. 1299.

'Αέξειν. βϛταν φόνον 'Ελλὰς ἀέξει δή Hip. 537.

'Αέριος. ἀέριον σκότον Ph. 1530. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. χθονίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα Æol. fr. IX. 4.

῞Αζεσθαι. πρὸ τϛτϛ λέγειν ϛχ ἅζομαι Al. 327. δυσφημεῖν ἅζομαι θεὰν Her. 600.

῎Αζηλος. ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κϛκ εὐδαίμονα Iph. T. 619. ἄζηλα τοῖς φίλοισ[illegible] Iph. T. 650.

'Αζήμιος. ἐχθρϛς μεθεῖσα τϛς ἐμϛ[illegible] ἀζημίϛς Med. 1050. ϛ γὰρ ϛδ' ἀζήμιο[illegible] El. 295.

'Αζημίως. ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖ[illegible] ἀζημίως Fr. inc. Bar. 28. 5.

῎Αζυξ. χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πώλ[illegible] Tro. 536. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίϛ Med[illegible] 673. ὄντες ἄζυγες γάμων Iph. A. 805[illegible] ἄζυγα λέκτρων Hip. 546. κόραι ἄζυγες γάμων Hip. 1425. παρθένοι τ[illegible] κᾄζυγες Bac. 693.

'Αηδής. μισθὸν ϛκ ἀηδῆ, ϛδὲ ἄπονον[illegible] ἀναπράσσεσθαι Epist. V.

'Αηδόνιος πέτρα Ion. 1482.

'Αηδονίς Rh. 550.

'Αηδών. ἀηδόνος ϛόμα Hec. 337. ἀηδόν[illegible] δακρυόεσσαν Hel. 1116. ἀηδόνα Μϛσᾶ[illegible] Pal. fr. VII. 4.

'Αηθία. εἰς ἀηθίαν πίπτει Hel. 425.

'Αήρ. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. λόγων παρα[illegible] κέλευσμα σῶν ἀέρι φερόμενον οἴχετα[illegible] Sup. 1155. ἀέρι δ' ἱϛία Iph. T. 1134[illegible] δι' ἀέρος εἴθε ποτανοὶ γενοίμεσθα He[illegible] 1494. ἅπας ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος F[illegible] Inc. XXXVII. 1.

῎Αησις. ψυχρὰν ἄησιν Rh. 417.

'Αθάμας, Æoli filius Æol. fr. XXIII[illegible] 3. δόμϛς 'Αθάμαντος Inus fr. II. 2.

'Αθάνα. 'Αθάνας 'Ιλιακᾶς ϛέγαι He[illegible] 1008. σὺν 'Αθάνᾳ καὶ χεῖρα κίνει F[illegible] inc. CCXV.

'Αθανάτας θεϛ χορὸς Ph. 242.

'Αθάνατος. ἀθάνατον ἄφθιτόν τε θεό[illegible] An. 1257. γνώμην ἔχει ἀθάνατον, ε[illegible] ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών Hel. 1022[illegible] παρά τ' ἀθανάτοις καὶ παρὰ θνητο[illegible] Iph. T. 1492. κήπων ἐξ ἀθανάτ[illegible] Ion. 116. ϛ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτο[illegible] Ion. 133. ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων Ion. 878. ἀθάνατον ῞Ηρας μητέ[illegible] εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. τὴν ὀργὴ[illegible] ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 3. ἀθανάτ[illegible] φύσεως κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLII[illegible] 5. πυρὸς ἐξ ἀθανάτϛ Bac. 523. ἀθάνατον ἄλγος Hel. 993.

῎Αθαπτος. νέκυς ἄθαπτος Ph. 173[illegible] τὸν τϛδε νεκρὸν ϛκ ἄθαπτον ἂν λίπο[illegible] Tro. 733. φθίμενος ἀλαίνεις ἄθαπτο[illegible] Tro. 1084. πόσιν ἄθαπτον Hel. 123[illegible] et 1239.

῎Αθεμις. γάμϛς Κύπριδος ἀθέμιτας Io[illegible] 1093.

Ἄθεος. ἄθεός γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. φονεύσα τὸν ἄθεον Bac. 993. et 1013. κακὴν γυναῖκα κἄθεον κατακτανὼν Or. 923. ἰαχὴ σὴ ἄθεος Hel. 1163. βίῳ κέλευθον ἄθεον, ἄδικον Her. F. 433. ἄθεον, ἱκεσίαν μεθεῖναι πόλει ξένων Her. 108.

Ἀθέσφατος θέα Iph. A. 232.

Ἀθήναζε Epist. III. et

Ἀθήναζεν Epist. I. et II.

Ἄθικτος. ἑνὸς ἄθικτος Hip. 1002. ἄθικτον εὐνὴν Hel. 801. λέκτρων ἀθίκτων Hip. 652. ἀθίκτοις πέπλοις Iph. T. 799.

Ἀθλεῖν. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317.

Ἀθλητής. ἀγῶνα τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1030. ὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένυς Aut. fr. III. 2.

Ἄθλιος. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83. οἵπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον Or. 1166. ἄθλιος κἀκεῖνος ἦν Ph. 421. ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον Ph. 1463. ὥς μ' ἔφυσας ἄθλιον καὶ τλήμον' Ph. 1589. ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίυ πατρός Ph. 1695. ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς Hip. 1261. ὁρᾷς με, ὡς ἔχω, τὸν ἄθλιον; Hip. 1395. τῦμῦ γ' εἵνεκ' ἀθλίυ βίυ An. 409. ἔρημος ἀθλίυ πατρὸς Sup. 1131. ἄθλιος ἐγὼ Iph. A. 472. ἔσ' ἄθλιός γε κὐδαμῦ, καὶ πανταχῦ Iph. T. 568. τὸν ἄθλιον Ἀγαμέμνον' Iph. T. 663. ἄθλιον μόρον Bac. 337. πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ Her. F. 336. ἀθλίυ κυνὸς Her. F. 1386. ἄθλιον τύμβον πατρὸς El. 519. τοῖν ἀθλίοιν τοῖνδ' Or. 121. ἀθλίων γάμων Hel. 674. ὁρῶ—ἀθλίυς Œnom. fr. II. 4. ἀθλία γυνὴ Hec. 417. ἀθλίας τύχης Hec. 425. πρόσοψις ἀθλία Or. 950. τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' Or. 1564. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγώ Ph. 622. θηρσὶν ἄθλιον βορὰν Ph. 1597. ποδαγὸς ἀθλία Ph. 1707. λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ Med. 1022. γυναικὸς ἀθλίυ τύχας Al. 1041. ἀθλίαν ἐφολκίδα An. 199. λαχῦσά γ' ἀθλία—καθίσαμαι An. 385. μόχθον ἀθλίας Sup. 922. ἔκλυον ὖσαν ἀθλίαν σε Iph. A. 897. μ' ἀθλίαν Iph. A. 1026. τὴν ἀθλίαν τήνδ' Tro. 36. μητέρ' ἀθλίαν λιπὼν Tro. 736. ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. ἄθλιαι γραῖαι γυναῖκες Hec. 322. γενόμεθ' ἄθλιαί γε Ph. 1708. γυναιξὶν ἀθλίαις προσωφελήσων Sup. 326. συμφορὰς ἀθλίας Hel. 490. τάφυ ἀθλίυς ἕδρας Hel. 803. ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς Hel. 1180. ἀθλίυς κλοπὰς Her. F. 100. ἀθλίυ σόματος Or. 219. ἄθλιον κάρα Or. 225. et Her. F. 1198. χειρὸς ἄθλιον βάρος Al. 202. et ἄθλιον βάρος Πενθέως Bac. 1214. ἄθλιον δέμας Tro. 772. τὸ ἄθλιον κεῖν' Hel. 1088. ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον Her. F. 303. εἰληθεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς Or. 358. et ἐν οἵοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς Ph. 1633. θριγκὸς ἀθλίων κακῶν Tro. 489. τέκνα ἄθλια Her. F. 1032. ἄθλι' ἑρμηνεύματα Her. 1137. ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174. ἄλλον ἀθλιώτερον Sup. 1076. θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος Her. F. 1015. οἶκος ἀθλιώτερος El. 1175. ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Pol. fr. III. 1. τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα; Hel. 600. ἀθλιωτάτῳ πατρί Ph. 1673. ἀθλιώτατος βροτῶν Hel. 810. et Antig. fr. I. 2. πασῶν ἀθλιωτάτην Hec. 423. ἀθλιωτάτη βροτῶν Hec. 811. ᾧ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη Ph. 1689. ἀθλιωτάτη γυνὴ Med. 818. ἀθλιώτατον φυτὸν Med. 231.

Ἀθλίως. ἀθλίως πεπραγότας Or. 87. et ἀθλίως πεπραγότα Her. F. 707. μάλ' ἀθλίως ἔχομεν Or. 295. ἀθλίως πράσσυσιν εὐτυχὴς μολὼν Or. 449. σ' ἔκειρεν ἀθλίως τείχη πατρῷα Tro. 1173. ἀθλίως ἐμοὶ Hel. 915. ἀθλίως ἔχονθ' ὁρῶ Hel. 1300. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. ἀθλίως μὲν Her. F. 1365. ὡς ἀθλίως πέπραγμαι Her. F. 1375. ἀθλίως σωθέον Her. F. 1385.

Ἆθλον. ἆθλον Ἕλλησιν δορὸς Hel. 43. ταθλα δεινὰ Ph. 1268. ἆθλα κοττάβων Œnei fr. VIII. 3. ψυχὴν αθλα τιθεμένην Fr. inc. XVI. 7.

Ἆθλος. ἆθλυς πικρὸς Her. F. 827. μεγάλων ἄθλων Tem. fr. XVIII. 1. ἄθλυς προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.

Ἀθορύβως Or. 629.

Ἄθραυστος. ἄθραυστος λιμὴν Cy. 291. πύργοι ἄθραυστοι Hec. 17. ἑστᾶσ' ἄθραυστοι, scil. ἑπτάπυργοι περιβολαὶ Ph. 1086.

'Αθρεῖν. ἄθρησον Iph. A. 1416. ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκρȣ̃ Hec. 679. δεῦρ' ἄθρησον Hip. 300. κᾀκεῖνο νῦν ἄθρησον An. 669. λεύσσετ', ἀθρήσατε An. 1228. σαφῶς ἀθρήσας Iph. T. 1323. ἄθρησον αὐτὸ Bac. 1280. εἰς τȣ̃δ' ἀθρήσας θάνατον Bac. 1325. δισσȣ̀ς ἀθρήσας Cy. 378. τάνδ' ἄθρησον Ion. 190. cf. v. 201. ἱερὰ εἰς χεῖρας λαβὼν ἤθρει El. 827. vid. etiam v. 839. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 2.

'Αθρητέον Hip. 379.

'Αθροίζειν. Τροίαν ἀθροίσῃ Hec. 1139. ἀδίκως ἀθροίσας 'Ελλάδ' Or. 647. ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας Or. 871. πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ph. 78. περιπλοκὰς λόγων ἀθροίσας Ph. 498. πνεῦμ' ἄθροισον Ph. 858. 'Ελλήνων ὄχλον τοσόνδ' ἀθροίσας An. 607. λεκτȣ̀ς ἀθροίσας δεῦρ' 'Αθηναίων κόρȣς Sup. 356. ποίμνας ἀθροῖσαι Cy. 83. μάντεις ἀθροίσας Her. 341. ϛράτευμ' ἀθροίσας Hel. 50. τῶν φίλων πλήρωμ' ἀθροίσας Ion. 664. ȣ̓ρανὸς ἀθροίζων ἄϛρα Ion. 1147. ἐχθρȣ̀ς ἀθροίσας Her. F. 594. τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχη; Her. 123. ἠθροισμένȣ ϛρατȣ̃ Iph. A. 87. ναυβάτας ἠθροισμένȣς Iph. A. 267. 'Αργείων ὄχλος ἠθροίζεθ', i. e. ἠθροίζετο Iph. A. 1547.

῞Αθροισις ϛρατȣ̃ Hec. 314.

῞Αθροισμα. ἄθροισμ' ἰδὼν Or. 872.

'Αθρόος. ϛρατὸς ἀθρόος Iph. A. 1000. σοφῶν πλῆθος ἀθρόον Andr. 482. ἀθρόῳ ϛόματι Bac. 724. ἀθρόον δάκρυ Herc. F. 489.

'Αθυμεῖν. ὅταν τἄμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς Or. 296. τί χρῆμ' ἀθυμεῖς; El. 831.

'Αθυμία. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ' Bac. 610. ἐς ὑμᾶς ἐσῆλθ' ἀθυμία Her. F. 552.

'Αθύρειν. ἠλᾶτ' ἀθύρων Ion. 53. πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 2.

῞Αθυρμα. νηπίοις ἀθύρμασιν Aug. fr. V.

'Αθυρόγλωσσος ἀνὴρ Or. 901.

῞Αθυρσος. ἄθυρσοι δραμόντες Or. 1492.

῞Αθυτος. ἀθύτων πελάνων Hip. 147.

'Αθῶος. ἀθῶος ἐξ ἐμȣ̃ πάντως ἔσῃ Bac. 671. ἀθῶος μένει Fr. inc. XVI. 5. ἀθῶος αὐτὴ Med. 1300.

'Αθώπευτος. ἀθώπευτόν σε An. 460.

Αἶ et αἶ, partic. dolendi Hec. 183. et passim per totum Eurip.

Αἶα. Δωρίδος αἴας Hec. 450. Φρυγῶν ἐς αἶαν Hec. 1141. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2. ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 898. et 1049. ἄλλαν ἐπ' αἶαν Hip. 1125. ὅποι αἴας Al. 111. Δελφῶν κατ' αἶαν An. 51. ἔβασαν ἄμικτον αἶαν Iph. T. 403. τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435. εἰς τήνδε ᾤκισ' αἶαν Iph. T. 786. μακάρων ἐς αἶαν Bac. 1337. κατ' αἶαν Πελοπίαν Ion. 1591. ἄλλην ἐπ' αἶαν El. 97. Φωκέων ἐς αἶαν El. 1287.

Αἴαγμα. σὺν ἀλαλαῖσι—αἰαγμάτων Ph. 337. αἴλινον αἰάγμασιν προσκλαίω Ph. 1520. ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. αἰάγμασι ϛένȣσα Hel. 186.

Αἰάζειν. αἰάζω τύχας Or. 80. τὸν δαίμον' αἰάζειν Med. 1347. οἰκτρὰν αἰαζόντων Iph. T. 226. αἰάζωμεν Tro. 146. δȣλείαν αἰάζȣσιν Tro. 159. αἰάζȣσα Ion. 1205. ȣ̓κ ἀτρεμέα θρῆνον αἰάζετ' Her. F. 1053.

Αἴας. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC.

Αἰγαῖος. Αἰγαῖον πόρον Tro. 82. πέλαγος Αἰγαίȣ πόρȣ Hel. 129. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tro. 88. Αἰγαίαις ἀκταῖς Hel. 1141. Αἰγαῖον οἶδμα Iph. A. 1601.

Αἴγειρος. ὑπὸ αἰγείροις Hip. 210.

Αἰγιαλός. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T. 425. εἶδον αἰγιαλοῖσι Iph. A. 210.

Αἰγικορεῖς Ion. 1581.

Αἰγίς. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς Rh. 306. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι Cy. 359. ἣν αἰγίδ' ὀνομάζȣσι Ion. 996. αἰγίδος τρόπον Ion. 1423. ἐμῆς ἀπ' αἰγίδος Ion. 1580.

Αἴγλα. τίν' αἴγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος Sup. 990. μηνάδος αἴγλαν Rh. 534. εἰς αἴγλαν Tro. 321. μέλαιναν αἴγλαν ib. 549.

Αἰγλάεις. αἰγλάεντα σώματα An. 285.

'Αΐδας. v. ἀΐδης.

Αἰδεῖσθαι. αἰδέσθητί με Hec. 286. et 806. ἆρ' αἰδȣ́μενοι ib. 515. ὀνομάζειν αἰδȣ̃μαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. ματέρ' αἰδȣ̃μαι λέγειν ib. 556. τί ἔτ' αἰδȣ̃μαι ib. 1048. αἰδȣ́μεθ' ὄχλον Ph. 1282. ἐρύθημα προσώπȣ αἰδȣμένα ib. 1496. ȣ̓δὲν αἰδέσῃ Λιτάς; Med. 326. αἰδȣ́μενος πολλὰ δὴ διέφθορα ib. 349.

αἰδεύμεθα τὰ λελεγμένα μοι Hip. 244. σέβας χειρὸς αἰδȣ̃μαι ib. 335. αἰδȣ́μενος θεȣ̀ς ib. 1258. ᾐδεῖτο σὲ τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων Al. 826. αἰδεσθεὶς ἐμὲ ib. 860. ἀνὴρ αἰσχρὸς αἰδεῖσθ' ȣ̓ φιλεῖ Iph. A. 380. ἐκβαλεῖν αἰδȣ̃μαι δάκρυ ib. 451. τὸ μὴ δακρῦσαι αἰδȣ̃μαι ib. 452. τὸ αἰδεῖσθαι σοφίᾳ ib. 563. αἰδȣ́μεθ' ἂν 'Αγαμέμνονα ib. 833. πᾶσιν ἐμπέφυκεν αἰδεῖσθαι φίλȣς καινȣ̀ς ὁρῶσι κ. τ. λ. ib. 839. αἰδȣ̃μαι τάδε ib. 848. αἰδεῖσθαι χρεὼν ib. 997. αἴδεσαί με ib. 1246. συγγόνȣς αἰδȣμένη καὶ παρθενείαν Rh. 926. ȣ̓κ αἰδῇ θεȣ̀ς, κ. τ. λ. Bac. 263. νέας παρθένȣς αἰδȣ́μεθα ὄχλῳ πελάζειν Her. 43. θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι ib. 102. τȣ̀ς κλύοντας αἰδεσθεὶς λόγων ib. 813. κτείνειν ὑμᾶς αἰδȣ̃μαι Ion. 179. αἰδȣ́μεθα Ion. 336. αἰδȣ́μεθ' εὐνὰς Ion. 977. αἰδȣ́μενος τὸ σὸν ὄμμα κ. τ. λ. Her. F. 1199. ȣ̓ μὴ σύ γ' ἡμᾶς τȣ̀ς τεκόντας ᾐδέσω Alop. fr. I. αἰδεῖσθαι χρὴ τὸ λίαν Antiop. fr. XX. 1.

'Αΐδης, et dor. ἀΐδας, pro ᾅδης. ἀΐδα ὑποπεμπομέναν Hec. 207. ἀλλάξασ' ἀΐδᾳ θαλάμȣς ib. 483. θανάσιμον πρὸς ἀΐδαν ib. 1033. τὸν ἐς ἀΐδα πορθμὸν ib. 1105. κατ' ἀΐδȣ Or. 1399. τὸν ἀΐδα κόσμον Med. 981. ἐς ἀΐδαν προφέρων ib. 1110. ἀΐδα πύλας Al. 124. φόνιον ἀπόπαυσον ἀΐδαν ib. 225. ἐν ἀΐδα δόμοισι ib. 438. τιλάσσων ἀΐδᾳ φόνον An. 1047. 'Ερμιόνας ἀΐδαν ib. 1193. ἐς ἀΐδαν καταλύσȣσα βίοτον Sup. 1004. ἀΐδᾳ πέμψας Iph. T. 159. λοιβὰν ἀΐδα ib. 168. πιστὸν ἀΐδαν Bac. 1155. ἀΐδαν μέλεον ἔχȣσι Hel. 1133. ἀΐδᾳ μέλονται κάτω ib. 1176. εἰς ἀΐδαν ἐκβάλλῃ Ion. 1496. ὑποστρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν Her. F. 737. Ζεὺς, εἴτ' 'Αΐδης Fr. inc. CLV. 2. ἀΐδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX.

Αἰδόφρων Al. 662.

'Αϊδρία. μεταβαλȣ̃σ' ἀϊδρίας Ion. 1614.

Αἰδώς. αἰδώς μ' ἔχει Hec. 970. cf. etiam Or. 101. et 460. Bac. 826. ȣ̓δέ τ' αἰδὼς 'Ελλάδι μίμνει Med. 439. αἰδὼς ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. σχολὴ—αἰδώς τε ib. 385. οἷσιν αἰδὼς ib. 998. ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ȣ̓δέ τις ἀποτόμȣ λήματος ἐστὶν αἰδὼς ib. 986. αἰδοῖ γε, scil. ἡττήθη An. 919. αἰδῶ φέρει Sup. 911. et Iph. A. 1342. ὦ πότνι' αἰδὼς Iph. A. 821. et Hip. fr. III. 1. δι' αἰδȣ̃ς ὄμμ' ἔχȣσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. τὸ τᾶς αἰδȣ̃ς ib. 1089. στόμα ȣ̓ συνῆψ' ὑπ' αἰδȣ̃ς Iph. T. 375. αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων ib. 713. ἔσχον αἰδῶ ib. 949. ἐπήνεσ' αἰδῶ Tro. 713. δι' αἰδȣ̃ς εἶπον Bac. 441. αἰδοῖ Her. 6. πολλῆς αἰδȣ̃ς τίς ἂν τύχῃ ib. 461. κρύπτων ὑπ' αἰδȣ̃ς τὰς τύχας Hel. 424. αἰδȣ̃ς ἀπολειφθῶ; Ion. 861. αἰδȣ̃ς ὑπολαβὼν Her. F. 301. ȣ̓κ ἔσχεν αἰδῶ ib. 556. αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεȣ̃ πρόσω ib. 557. φρενῶν ὑπ' αἰδȣ̃ς Bel. fr. XVI. 14. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. ὑπ' αἰδȣ̃ς ȣ̓ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. αἰδȣ̃ς δυσκρίτως ἔχω πέρι ejusd. fr. XII. 1. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτȣ̀ς Tem. fr. IV.

Αἰεὶ, poët. pro ἀεί. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν Hec. 1182. αἰεὶ εἴς ἔμελλεν ἔξεσθαι φόνῳ Or. 515. v. etiam v. 604. αἰεὶ δυστυχῆ καθεστάναι Ph. 87. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων ib. 333. αἰεὶ πολέμιον καθίσαται ib. 542. ὦ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ ib. 1081. αἰεὶ βασιλέων—ὀργὰς ἀφῄρȣν Med. 455. v. etiam v. 829. et 1023. αἰεὶ σὺν θεοῖσιν φοιτᾷ Hip. 170. πολυπλάνητος αἰεὶ ib. 1110. ἀνὰ στόμ' αἰεὶ ἔχειν An. 95. τὸ γῆρας αἰεὶ βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 638. αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι El. 889. τόλμ' αἰεὶ Tel. fr. XXI. etc.

'Αΐειν. ἄϊε ματέρος αὐδὰν Hec. 174. οἵαν ἀΐω φάμαν ib. 177. ἄϊες ἰαχὰν Med. 148. ἰαχὰν ἄϊον ib. 204. ἄϊες ὦ Hip. 362. ἀΐετέ μȣ Sup. 819. ὡς ἄϊον Iph. A. 294. ἔνθα ἄϊον ib. 299. ἀΐω Σιμόεντος ἡμέναν Rh. 546. ἄϊον οἴκτȣς Tro. 156. τάδε Πενθέως ἀΐεις; Bac. 373. ἀΐεις ȣ̓χ ὁσίαν ὕβριν ib. 374. φάτιν ἄϊον Ion. 508.

Αἰὲν, poët. pro ἀεί. εἰς τὸν αἰὲν χρόνον Or. 207. σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰὲν αἰαγμάτων Ph. 337. αἰὲν ἐμόχθει ib. 1544.

Αἰετός. μέσα Αἰετὸς ȣ̓ρανȣ̃ ποτᾶται Rh. 531. ὑπ' αἰετȣ̃ δίωγμα φεύγων Hel. 20. χρυσȣ̃ν αἰετὸν Meleag. fr. VI. 1. ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1. γραπτȣ̀ς ἐν αἰετοῖσι τύπȣς Hyp. XI. 2.

Αἰθαλόεις. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191.

Αἴθαλον. αἰθάλῳ κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ Hec. 911.

Αἰθαλῦν. μή σ' αἰθαλώσῃ πέπλυς El. 1140.

Αἴθειν. αἶθον ἐξαμύνασθαι θεῦ Sup. 208. αἴθυσι λαμπάδας πυρὸς Rh. 95. αἴθων ἀνὴρ ib. 122. ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν ib. 990. ἅλιος αἰθόμενος Hip. 1279. αἰθέσθω πῦρ Iph. A. 1471. πεύκης αἴθεται σέλας Tro. 298. ἂν αἰθομέναν ib. 1080. δώματ' αἴθεσθαι δοκῶν Bac. 624.

Αἰθέριος. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tro. 325. ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ Pi. fr. II. 1. ἄστρων αἰθέριοι χοροὶ El. 467. αἰθερία δ' ἀνέπτα Med. 441. αἰθερίαν πέτραν Sup. 987. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tro. 1064. ἔνοσις αἰθερία Hel. 1379. διὰ δ' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ἀπ' αἰθερίυ γονῆς Chry. fr. VII. 9. Πλειάδες αἰθέριαι Rhes. 530. ἔῤῥ' αἰθέριον An. 831.

Αἰθήρ. λόγοι πρὸς αἰθέρα φρῦδοι Hec. 334. αἰθέρ' ἀμπτάμενος ὐράνιον ib. 1100. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ib. 322. λαμπρὸς αἰθὴρ ib. 1087. et Hip. fr. XIV. 1. πολιὸν αἰθέρ' ἀμπτάμενος Or. 1376. αἰθέρος καπνὸς ib. 1542. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς ib. 1631. et 1636. δρόμον ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος Ph. 167. αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. αἰθέρος εἴδωλον ib 1538. διὰ λαμπροτάτυ αἰθέρος Med. 830. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ὅδ' αἰθὴρ Hip. 179. et Fr. inc. CL. 4. φοιτᾷ ἀν' αἰθέρ' Hip. 447. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενῦμεν An. 93. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. κατ' αἰθέρα ib. 992. αἰθὴρ ἔχει νιν ib. 1139. ὗτος αὐτός ἐςιν αἰθὴρ Iph. A. 365. τῶν εἰν αἰθέρι δισσῶν Διοσκύρων ib. 768. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. λέξω πρὸς αἰθέρ' ib. 43. πρὸς αἰθέρα ἀμπτάμενος ib. 843. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ' ib. 1177. γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα Tro. 79. ἔβλεψας πόσει τὸν αὐτὸν αἰθέρ' ib. 1024. ἐπιβεβηκὼς αἰθέρα ib. 1079. πτέρυγι πρὸς αἰθέρα ib. 1320. πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων Bac. 150. τῦ χθόν' ἐγκυκλυμένυ αἰθέρος ib. 293. αἰθέρα ναίοντες ib. 391. ἐκέντει φαεννὸν αἰθέρ' ib. 631. εἰς αἰθέρα δροσερὸν ib. 863. φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν Cy. 409. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. πρέπων δι' αἰθέρος ib. 217. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος ib. 253. αἰθὴρ, ὅθεν ἔχεις λέχη ib. 590. πρὸς αἰθέρος πτύχας ib. 611. θεῖον σεμνῦ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν ib. 872. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. δι' αἰθέρος ἱέμενοι ib. 1512. πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. ἀν' ὑγρὸν αἰθέρα ib. 796. ἀςερωπὸς αἰθὴρ ib. 1079. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. μεσοπόρυ δι' αἰθέρος ib. 1152. ὥσπερ πτερὸν πρὸς αἰθέρ' Her. F. 510. κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορείσθω ib. 653. αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. αἰθέρος τέκνοις ib. 897. ὄντος ἡλίυ δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' Bel. fr. I. 3. Διὸς αἰθὴρ Chry. fr. VII. 1. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμιλλῆσαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1. ἐπ' αἰθέρος πτύχας ejusd. fr. VIII. 4. γῆ ἄνεισ' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4. τὸν ὑψῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXXVIII. ἐς αἰθέρα πολὺν Fr. inc. CLIV. 3. φαεινὸς αἰθὴρ Fr. inc. CLXII. 2. αἰθέρα καὶ γαῖαν ἀείδω Fr. inc. CLXXIV. 1. ἡμένην ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. πόλοι αἰθέρος Epig. I. 1. Dicitur et ἡ αἰθὴρ αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 596. λευκὴν αἰθέρα An. 1229. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445. φλογερὰν αἰθέρ' El. 991. αἰθέρος ἱερᾶς And. fr. XXVIII. 4. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3.

Αἰθιοπία χθὼν Er. fr. XIV.

Αἰθιοπὶς γῆ Ar. fr. II. 4.

Αἴθοψ. αἴθοπι φλογμῷ Sup. 1019. καλῦσιν οἶνον αἴθοπα Fr. inc. CLXIX. 3. κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα Bac. 594. 2) nomen proprium. Fr. inc. CLXIX. 2.

Αἴθριος. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίυ Her. 857.

Αἰκάλλειν. προδότιν αἰκάλλων κύνα And. 631.

Αἰκία. δεινῶς τάνδ' αἰκίαν εἰς οἴκȣς ἔφερε Bac. 1371.

Αἰκίζεσθαι. ȣ̓χ ἡ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τἄργ', αἰκίζεται Or. 388. τυράννων ἑςίαν ᾐκισμένη Med. 1130.

Αἴκισμα. ἀδελφῶν ȣ̓λόμεν' αἰκίσματα Ph. 1526.

Αἴλινος. αἴλινον αἴλινον Or. 1395. αἴλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω Ph. 1520. αἴλινον ἰαχεῖ Her. F. 348. αἰλίνοις κακοῖς Hel. 170.

Αἷμα. αἵματι χλωρῷ Hec. 129. φοινισσομέναν αἵματι παρθένου ib. 153. αἵματος πέρι ibid. 292. et El. 1259. πόμ' αἵματος Hec. 392. μέλαν κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ' ib. 537. τὸ ματρὸς αἷμά νιν τροχηλατεῖ Or. 36. αἷμα γενέθλιον ib. 89. αἷμα πατροφόνȣ ματέρος ib. 192. σέθεν ἀφ' αἵματος ib. 199. ματρῷον αἷμα ib. 285. αἵματος τινύμεναι δίκαν ib. 322. ματέρος αἷμα σᾶς ib. 338. τῶν Ταντα-λιδῶν ἐξ αἵματος ib. 351. αἵματος τιμωρίαι ib. 400. ȣ̔ συνδρῶν αἷμα ib. 406. αἷμ' ἔχων ib. 513. δι' αἵματος ib. 815. ματροκτόνον αἷμα ib. 831. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. κακῆς γυναικὸς αἷμ' ἐπράξαμεν ib. 1139. πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι ib. 1196. φόνιον αἷμα ib. 1256. et Ph. 940. αἷμα ματρὸς μυσαρὸν Or. 1624. αἵματος μητροκτόνȣ ib. 1649. βήσεται δι' αἵματος Ph. 20. αἷμα δάϊον ib. 248. κοινὸν αἷμα ib. 254. αἵματος ἔδευσε γαῖαν ib. 678. αἵματι καὶ θανάτῳ κατέχῃ ib. 791. αἵματι Θήβας ib. 797. ἀντὶ θ' αἵματος αἷμ' ἣν λάβῃ βρότειον ib. 944. 945. δράκοντος αἷμα ib. 1069. ἐῤῥει αἷμα μυρίων νεκρῶν ib. 1480. αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ ib. 1503. δι' αἵματος ἀμερίȣ ib. 1515. ἐπὶ τραύμασιν αἵματος ib. 1567. αἷμα ȣ̓κ ἐνὸν χροῒ Med. 1175. αἷμα ἔςαζε ib. 1198. θεῶν αἷμα ib. 1257. μίασμα φεύγων αἵματος Hip. 35. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος ib. 316. αἵματος ἐλεύθερον ib. 1450. φάτνας αἵμασιν πεφυρμένας Al. 499. Περσέως ἀφ' αἵματος ib. 512. δȣλίȣ ἀφ' αἵματος ib. 641. παιδὸς αἵματος κοινȣμένην An. 655. αἵματος δȣ̃ναι δίκην ib. 1109. αἷμα συγγενὲς Suppl. 148. et Œnei fr. I. 2. πατρῷον αἷμα Sup. 264. αἵματος φοινίȣ ῥοὰς ib. 690. ὃν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. μέλανος αἵματος φυσήματα ib. 1114. ἄχραντον αἷμα ib. 1574. αἷμα γῇ δωρήσεται Tro. 382. αἷμα τραγοκτόνον Bac. 139. αἷμ' ἐάσῃς ςάξαι Her. 1041. αἵματος ῥοαὶ Hel. 990. ἅμιλλα αἵματος ib. 1171. αἵματος ἀποῤῥοαὶ ib. 1603. ςαλαγμȣ̀ς αἵματος Ion. 1003. προστρόπαιον αἷμα ib. 1260. et Her. F. 1161. καινὸν αἷμα Her. F. 831. αἷμα σύγγονον ib. 1077. φοίνιον αἷμα ib. 1184. αἷμα παιδοφόνον ib. 1201. αἷμα αἵματος πικρὸς δανεισμὸς El. 857. πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην Œnei fr. III. 1. πίνων κελαινὸν αἷμα Syl. fr. II. 3. χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος Fr. inc. B. 37. 1. δι' αἱμάτων Or. 1547. Ph. 1058. et 1300. αἵμασι θύμασί τε Iph. A. 1485. ἐξ αἱμάτων Iph. T. 73. ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων Ion. 693. αἱμάτων ἐχθίςων El. 137. νεοφόνοις ἐν αἵμασι ib. 1172.

Αἱμακτός. ῥανίσι—αἱμακταῖς Iph. T. 644. αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Αἱμάσσειν, vel ττειν. αἱμάξας κόρας Hec. 1117. et Ph. 62. τὰς κόρας αἱμάσσȣσιν Hec. 1171. αἱμάξει δέραν Ph. 1296. πέσεα δάϊα αἱμάξετον ib. 1308. αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. αἱμάσσȣσ' (pro ȣσα) ἄταν Iph. T. 225. ȣ̓χ ᾕμασσε βέλος Bac. 760. αἱμάξεις τὰς ᾠδὰς Ion. 168. σκόπελον ᾕμαξαν πέτρας ib. 274. Δίρκης νᾶμα αἱμαχθήσεται Her. F. 573. ᾑμάχθη πεσὼν El. 574.

Αἱματηρός. αἱματηρὸν πέλανον Al. 854. et Iph. T. 300. et in nominat. αἱματηρὸς πέλανος Rh. 430. αἱματηρὸν φόνον Iph. A. 512. εἰς αἱματηρὸν γάμον Iph. T. 371. τὰν αἱματερὸν ἄταν Or. 960. δρόσον αἱματηρὰν Iph. T. 443. σὺν αἱματηραῖς ςαγόσι Ph. 1424. χέρας αἱματηρὰς An. 502. αἱματηρὸν ξίφος Ph. 628. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων Iph. A. 381. αἱματηρὰ ςόμια Iph. T. 935. φίλτρα αἱματηρὰ Hel. 1110.

Αἱματόεις. ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον Hec. 1066. αἱματόεντα σώματα νεκρῶν Tro. 594.

Αἱματόῤῥυτος. ῥανίσιν αἱματοῤῥύτοις Iph. A. 1515.

Αἱματοςαγής. σῶμαθ' αἱματοςαγῆ Sup. 812.

Αἱματῦν. αἱμάτυ θεᾶς βωμὸν Andr. 259. ὄνυχα λευκὸν αἱματῦτε Sup. 77. κρᾶτας αἱματύμενοι Ph. 1156. ἡματωμένη χεῖρας Bac. 1133.

Αἱματωπός. τὰς αἱματωπὺς κόρας Or. 256. et τὰς αἱματωπὺς θεὰς An. 979. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ Ph. 877. ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱματωπὺς Her. F. 933.

Αἱμόρραντος. αἱμορράντων ξείνων Iph. T. 224. αἱμόρραντοι θυσίαι Al. 132.

Αἱμοςαγής. αἱμοςαγεῖς πρηςῆρες Thes. fr. I. 3.

Αἱμύλος. ὐκ 'Οδυσσεύς ἐςιν αἱμύλος μόνος Tel. fr. XIX. 1. αἱμύλον δόρυ Rh. 709. αἱμυλώτατον κρότημα ib. 498.

Αἵμων, filius Creontis. Αἵμονος γάμοι Ph. 951.

Αἵμων, adject. λύκυ αἵμονι χαλᾷ Hec. 91.

Αἰνεῖν. ᾔνυν πέπλυς Hec. 1154. ὐκ αἰνέσω ποτὲ Or. 498. et ὓ ποτ' αἰνέσω ib. 519. αἰνῶ τάδε ib. 784. et Med. 908. παύσομαί σ' αἰνῶν Or. 1161. λέκτρον, ᾧ ποτ' ᾔνεσας, δὸς ib. 1658. αἰνέσας ταῦθ' Ph. 484. σὲ αἰνῶ ib. 617. αἰνῶ σε τῆς προθυμίας ib. 1677. ὐδ' ἀςὸν ᾔνεσ', i. e. ᾔνεσα Med. 223. ᾔνεσ' (i. e. ᾔνεσε) ἀνδρὶ πάντα ib. 1157. αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. αἰνῶ σε ib. 483. et Iph. A. 506. ἐπείπερ ᾔνεσεν Hip. 1319. θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 2. ᾔνεσάν μοι θεαὶ ib. 12. εἴπερ ᾔνεσεν τάδε ib. 528. ὐδ' αἰνέσει με ib. 569. σύ μ' αἰνέσεις ἴσως ib. 1039. αἰνῶ μὲν, αἰνῶ ib. 1096. ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. ταύταν ᾔνεσα βιοτὰν An. 786. αἰνῶ δ', ὃς κ. τ. λ. Sup. 201. κᾂν θέλωσιν αἰνέσαι ib. 388. τὸν ςρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν ib. 707. σὲ ᾔνεσα Iph. A. 655. αἰνῶ, ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν ib. 824. αἰνύμενοι οἱ 'γαθοὶ τρόπον τινὰ μισῦσι τὺς αἰνῦντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν ib. 979. 980. τὸν ξένον αἰνέσαι προθυμίας ib. 1371. τὸ πρόθυμον ᾔνεσα Iph. T. 1023. μὴ αἰνυσῶν λόγυς ib. 1073. σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ, αἰνῶ ib. 1486. τίν' αἰνεῖς; Rh. 708. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ ib. 709. μάλιςά σ'—ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. αἰνῶ Φοῖβον ὐκ αἰνῦσα πρὶν Ion. 1609. ᾔνεσ', ὕνεκ' κ. τ. λ. ib. 1614. ὐκ ἂν αἰνέσῃ Her. F. 1412. αἰνῶ τῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων El. 396. αἰνεῖν ἀνάγκη ταῦτα ib. 1247. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτ' Antiop. fr. XI. 3. ἡλίυ τοξεύματ' αἰνεῖν Bel. fr. XVII. 8. τὴν εὐγένειαν αἰνῦσιν βροτοὶ Thy. fr. I. 2. αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. ἄγαν αἰνύμενος Her. 205. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνυμένης Ion. 621. αἰνεῖσθαι μισῶ Alcmen. fr. IX. 2.

Αἴνιγμα. σοφῆς αἴνιγμα παρθένυ Ph. 48. αἴνιγμα Σφιγγὸς ib. 50. παρθένυ κόρας αἴνιγμ' ἀσύνετον ib. 1721. αἴνιγμα σαθρὸν Sup. 1064. αἴνιγμα σαφὲς Tro. 621. τόδ' ἐς' ἐκεῖν' αἴνιγμ' Hel. 794. αἴνιγμ' ἀκέσας Ion. 533. καλλίνικος ὢν αἰνιγμάτων Ph. 1056. τὰ κλεῖν' αἰνίγματα ib. 1682. et 1747. δυστόπας' αἰνίγματα Sup. 138. παρῳδοῖς αἰνίγμασιν Iph. A. 1147.

Αἰνιγμός. Σφιγγὸς αἰνιγμὺς Ph. 1362. ἐν αἰνιγμοῖσι Rh. 754.

Αἰνίσσεσθαι. τί λόγοισιν αἰνίσσεται; Ion. 430. τόδ' ὡς ὕποπτον ᾐνίξω Her. F. 1120. γνωρίμως αἰνίξομαι El. 946.

Αἰνόγαμος Hel. 1130.

Αἰνόπαρις Hec. 945.

Αἶνος. αἶνος δυσχερέςερος λόγων Hip. 484. αἶνον τὸν πάρος εὖ σώσομεν Cy. 201. αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. παλαιὸς αἶνος Æol. fr. XVIII. 1. et Dic. fr. XI. 1. et Melanipp. fr. XVII. 1. ἦν τις αἶνος Dan. fr. VIII. 1.

Αἴολος, nom. propr. filius Hellenis Æol. fr. XXIII. 2.

Αἰόλος, adject. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς Ion. 498.

Αἰολόχρως νὺξ Pi. fr. II. 4.

Αἰπεινός. 'Ιλίῳ αἰπεινᾷ An. 103. αἰπεινά μοι μαντεῖα Ion. 739.

Αἶπος. πρὸς αἶπος ἔρχεται Al. 503.

Αἴρειν. πόδ' ἔξω δωμάτων αἴροντι Hec. 965. Φρυγῶν ἐς αἶαν αἴροιεν ςόλον ib. 1141. σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. πτηνὸν ἆραι σῶμ' Med. 1297. ἄρατέ μυ δέμας Hip. 198. πρόσφορά μ' αἴρετε ib. 1361. νὶν ὑψηλὸν αἴρει Sup. 555. τὸν εὐτυχῆ ἄν τις αἴρῃ μοῖρα ib. 608. αἴρω χεῖρ' ib. 772. πᾶς τις θάρσος αἶρε Iph. A. 1598. ἐκ τερμάτων νόσον ἄρωμεν Iph. T. 117. αἴρυσι particip.) λείαν Rh. 326.

ἀσπίδ' αἰρέτω χερὶ ib. 451. κῦφον αἴρη βῆμ' Tro. 342. γραῖαν πεσῦσαν ἶρετ' εἰς ὀρθὸν ib. 465. ἐν δεξιᾷ χρὴ —αἴρειν νιν Bac. 942. ἄρας χεῖρα Cy. 417. ἄρας θερμὸν ib. 457. πολλῷ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἴρω Her. 323. ἰσὸν ἦρον Hel. 1628. ποῖ σὸν πόδ' αἴρεις; ib. 1643. πτανὸν πυρίφλεκτον αἴρει Ion. 195. πρύμνηθεν αἴρει μ' ib. 928. ὃ σκῆπτρα ἀρεῖτε Her. F. 255. ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη El. 2. λῦτρ' ὡς τάχιςα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω ib. 791. ἦρον κανᾶ ib. 800. ὡς ἦραν χεροῖν ib. 813. αἴρει κακὰ ib. 942. δίσκον ἄρας Aut. fr. III. 17. τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 3. 2) Med. ἀγγελίας βάρος ἀραμένα Hec. 107. ἧς ὂκ ἂν ἄραιτ' (i. e. ἄραιτο) ἄχθος Or. 3. τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ Ph. 437. μασὸν ἱκέταν αἰρομένα ib. 1562. σίδηρον ἤρατο Iph. A. 938. αἴρεσθαι φυγὴν Rh. 54. cf. etiam v. 126. αἴρεσθε τύμπανα Bac. 58. αἰρέσθω κλιμάκων προσαμβάσεις ib. 1210. ἁμαξῶν ἑκατὸν ἀροίμην βάρος Cy. 471. ἐχθρὸν αἴρεσθαι δόρυ Her. 314. νεῖκος ἠράμην ib. 986. cf. etiam fr. inc. XLIII. 2. δυσμένειαν ἠράμην Her. 991. κοινὰς αἰρόμενος πόνυς Ion. 199. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἴρεσθ' Her. F. 147. αἴρεσθ' ἔσω τεύχη El. 360. αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3. 3) Pass. αἴρομ' ἔννυχος δείμασι Hec. 69. ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. θυμὸς αἴρεται πρόσω Iph. A. 919. ἀρθεῖσαι δρόμῳ Bac. 747. ἀρθεῖσ' ἄφαντος Hel. 612. πτεροῖσιν ἀρθεῖσα ib. 1532. πνεύματ' αἴρεται El. 749. πρὸς ὕψος ἠρμένον Fr. inc. XXVI. 1.

Αἱρεῖν. Τροίαν εἷλε Hec. 443. εἷλον Αἰγύπτυ τέκνα ib. 886. ὂ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἷλες ib. 1269. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν πόνοισιν; Or. 693. μή σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἕλῃ ib. 797. φθόνος νιν εἷλε θεόθεν ib. 972. ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίυ πατρὸς ib. 1213. δάμαρθ' ἑλὼν ib. 1229. δόρυ τὸ Καδμείων ἕλῃ Ph. 565. ἢν ἕλῃς γῆν τήνδ' ib. 574. ἑλὼν πάτραν ib. 576. ἑλεῖν δορὶ ib. 762. ἑλεῖν πόλιν ib. 1183. ὃν ἄρτι ἑλὼν ib. 1325. γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες ib. 1432. ἑλεῖν βυλεύματα Med. 372. ᾧ με νῦν ἑλεῖν δοκεῖς Hip. 1002. πρὶν αὐτὸν εἷλε διόβολον πλᾶκτρον Al. 126. σ' ἐν ἀφύκτοισιν εἷλε δεσμοῖς ib. 988. μή μ' ἕλῃς ἠρημένον ib. 1068. τὸ Τροίας εἷλον πέδον An. 11. εἷλέ σ' Ἄρης ib. 106. εἷλε λόγοισι δολίοις ib. 289. Τροίαν ἑλεῖν ib. 369. et Τροίαν εἷλον ib. 543. εἷλόν νιν αἰχμάλωτον ib. 584. ἑλὼν Τροίαν ib. 628. σὸν εἷλον χερσὶ κάλλιςον δέμας ib. 1279. ἤλπιζον αἱρήσειν πόλιν Sup. 845. ὐκ ἂν κίχῃς μ' ἑλὼν χερὶ ib. 1069. κάλλιςα σκῦλ' ἑλὼν Iph. A. 1629. πῶς αὐτὺς εἵλετε; Iph. T. 252. et πῶς νιν εἵλετε; ib. 256. ἑλὼν Ἀχαιὺς Rh. 172. μεγάλα ἐπινοεῖς ἑλεῖν ib. 195. ἕλοι Μενέλαν ib. 257. πολεμίυς ᾑρηκέναι ib. 330. οἷόν σε βίυ τέλος εἷλεν; ib. 735. μή μ' ἔρως ἕλοι ἵππων ib. 859. ὃς Ἄρης ἕλοι Tro. 376. ὃς ἕλοι δόρυ ib. 387. μή σ' ἕλῃ πόθῳ ib. 891. αἱρεῖ ἀνδρῶν ὄμματα ib. 892. δύσγαμον αἶσχος ἑλὼν ib. 1114. ἀπὸ πασσάλων ἑλὼν, scil. κόσμον Her. 698. αἱρεῖ τέτρωρον ἅρμα ib. 859. εἷλέ σ' ἡ Δίκη ib. 941. ὡς ἕλοι γάμον ἐμὸν Hel. 241. λέχεα σέθεν ὡς εἷλε ib. 1129. πολλὺς εἷλ' Ἀχαιῶν ib. 1138. Δαρδάνυ πόλιν ἑλὼν ib. 1510. cf. etiam El. 5. ἑλὼν δὲ Ion. 828. ὃν ἐν βρόχοις ἑλὼν Her. F. 153. δεύτερον παῖδ' ἑλὼν ib. 994. ἡμῖν τέκν' εἷλες καὶ δάμαρθ' ib. 1380. τεῦχος ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς ἑλῦσα El. 141. ἐκ κανῦ ἑλὼν σφαγίδα ib. 810. μῶν σ' οἶκτος εἷλε ib. 968. Τρωϊκὴν εἷλε χθόνα ib. 1279. μ' ἔρως ἕλοι Dic. fr. I. 1. 2) Med. σύν σοι κατθανεῖν αἱρήσομαι καὶ ζῆν Or. 307. μὴ δυσσεβεῖς ἕλῃ φίλυς ib. 627. τὸ τῦδε κῆδος μᾶλλον εἵλετ', ἢ πατρὸς ib. 750. ἕπτ' ἄνδρας ἑλῦ Ph. 748. τοῖνδ' ἑλῦ δυοῖν πότμοιν τὸν ἕτερον ib. 958. ξυνεργὸν εἱλόμην Med. 396. αὐτὴ τάδ' εἵλυ ib. 605. σκέψαι φόνον, οἷον αἱρῇ ib. 852. καινὸν ἕλοιτο λέχος Al. 466. ὗτοι δικαςὴν σ' εἱλόμην Sup. 252. ςρατηγὸν αἱρεῖσθαι ib. 726. ἑλέσθαι μνηςήρων ἕνα Iph. A. 68. Ἑλένην ἕλωμαι ib. 488. ἀδελφὸν εἱλόμην χεροῖν Iph. T. 373. τὴν ἡδονὴν ὂ λόγοις αἱρήσομαι ib. 794. λαφύρων αὐτὸς αἱρήσῃ Rh. 179. πάροιθ' αἱρήσεται τὴν σὴν δύναμιν Her. 57. τὺς ἀμείνονας φίλυς ἑλέσθαι ib. 179. κίνδυνον αἱρεῖσθαι

μέγαν ib. 505. γάμυς ἑλομένη Hel. 301. ὐχὶ τῦτο τὸ καλὸν αἱρήσομαι ib. 959. λοῖσθον αἱρεῖται δόρυ ib. 1613. εἵλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην El. 821. εἵλετο ϛρατηλάτην ib. 1082. πόλεμον αἱρῦνται μέγαν Alex. fr. IX. 2. ἑλῦ τὰ βέλτισθ' And. fr. XIII. 2. πρὸ τῦ καλῦ ζῆν παῖδας εἵλοντο Er. fr. 1. 36. ἑλέσθαι ψεῦδος Fr. inc. B. 18. 3) Pass. πόθῳ κόρης αἱρῇ Med. 624. ἡρέθην ἐν μάχῃ Sup. 635. αἱρεθεὶς ἑκὼν Iph. A. 1364. γυναικείαις τέχναισιν αἱρεθεὶς Hel. 1637. ἡρημένων δωμάτων ἡρήμεθα El. 1009. εἰ αἱρεθήσεται πόλις Er. fr. I. 44. ἡρέθην λόγων κριτὴς Phœ. fr. IX. 1.

Αἵρεσις. πικρὰν αἵρεσιν βίυ An. 384. πονηρὰν αἵρεσιν Iph. A. 1364.

Αἶσα. θεῦ αἶσα An. 1204. ἔτι ποτ' αἶσα Sup. 623.

Αἰσθάνεσθαι. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι Hec. 1069. ᾐσθόμην σέθεν φωνῆς ἀκύσας ib. 1114. ἁμαρτῦσ' ᾔσθετ' Or. 575. αἰσθάνῃ ib. 750. ᾐσθόμην κτύπυ τινὸς ib. 1311. πῶς αἰσθάνῃ σαφῶς τάδε; Ph. 143. ᾔσθετ' ἠδικημένη Med. 26. σ' ᾔσθοντ' ὖσαν σοφὴν ib. 539. ᾐσθόμην ἀβυλίαν ἔχυσα ib. 882. πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς Hip. 603. αἴσθοιτο πατὴρ ib. 1192. ᾐσθόμην συ ib. 1392. ἐπεὶ ᾔσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἥκυσαν Al. 156. μακρῦ βίυ ᾐσθόμην ἐρῶντά σε ib. 718. ᾐσθόμην ὐ σαφῆ λόγον An. 1049. τίνος αἰσθάνομαι θείυ; ib. 1227. ὡς θέλοντά μ' ᾔσθετο Sup. 394. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ᾔσθετ' ἂν σαφῶς Iph. A. 1582. ὡς ᾔσθυ καλῶς Iph. T. 1180. φασγάνυ ᾐσθόμην Rh. 795. ᾐσθόμην τὰ τῆς θεῦ Hel. 659. τὰ τῶν φίλων αἰσθέσθαι κακὰ ib. 770. αἰσθοίμην ἐγὼ El. 620. εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Antig. fr. XVI. 5. ᾔσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως Epist. IV. 32. ᾐσθημένον πυ τὴν τύχην Or. 1550. ᾔσθημαι Hip. 1403. ᾐσθημένοι χωρῦσ' ἐφ' ἡμᾶς Rh. 671. τῶν κακῶν ᾐσθημένος Tro. 633.

Αἴσθημα τῶν κακῶν Iph. A. 1243.

Αἴσθησις El. 290.

Αἴσιος. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιύμεθα Iph. A. 607. αἰσία ἡμέρα Ion. 421. ἐν αἰσίοις ἕδραις Her. F. 596.

Αἰσίως. εἰ αἰσίως ἔλθοιμεν Ion. 410. αἰσίως Tem. fr. XX.

Ἀΐσσειν. ὑπὲρ μητρὸς ἀΐσσω Hec. 31. τὸν ἐς ἀΐδα πορθμὸν ἀΐξω ib. 1106. αὔραν πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων Or. 1429. ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοις ἔπι Ph. 1388. ᾖσσον λόγχαις ib. 1391. εἰς ὅπλ' ᾖσσον ib. 1475. δι' ἐμᾶς ἤϊξε νηδύος ἅδ' αὔρα Hip. 165. διὰ κεφαλᾶς ἀΐσσυσ' ὀδύναι ib. 1352. μετάρσιος ᾖξα Al. 966. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων ἀΐσσω Sup. 962. ἀΐσσω τήνδ' εἰς πυρὰν ib. 1065. ἐγγὺς Πλειάδος ἀΐσσων Iph. A. 8. σκηνῆς ἐκτὸς ἀΐσσεις ib. 12. ἀΐξαντες δορὶ ib. 80. μάτην ᾖξ' (i. e. ἤϊξα) ib. 742. μόχθος ἐκ μόχθων ἀΐσσει Iph. T. 192. διὰ ϛέρνων φόβος ἀΐσσει Tro. 157. σκάφος ἀΐσσον πτεροῖσι ib. 1086. ἐκ νάρθηκος ἀΐσσει Bac. 147. ἤϊσσ' ἐκεῖσε, κἆτ' ἐκεῖσε ib. 625. ἐπὶ τῦθ' ὡρμημένος ἤϊσσε ib. 631. ἦξαν πελείας ὠκύτητ' ὐχ ἥσσονες ib. 1088. ὐδ' ἦξας εἰς ἔρευναν Ion. 328. ὃ ἦξας ὀρθῶς ib. 572. ἦξαν εἰς δόρυ El. 844.

Ἄϊϛος. ἄταϛ ἐμᾶς ἄϊϛος εἶ Tro. 1313. ἄϊϛον οἴκων ἐμῶν με θήσει ib. 1321.

Ἀΐϛωρ. ὅπλων καὶ μάχης ἀΐϛορες An. 683.

Αἰσυμνᾷν. ὃς αἰσυμνᾷ χθονὸς Med. 19.

Αἶσχος. δύσγαμον αἶσχος Tro. 1114. αἶσχος καὶ ψόγον κεκοίνωνται Melan. fr. XXVI. 3.

Αἰσχροκερδής. ὐκ αἰσχροκερδεῖς; scil. ἐϛὲ An. 452.

Αἰσχροποιός. ἔῤῥ', αἰσχροποιὲ Med. 1346.

Αἰσχρός. ἀνὴρ αἰσχρὸς Iph. A. 380. μισθὸν ὐκ αἰσχρὸν λαβὼν Iph. T. 593. ϛέφανος ὐκ αἰσχρὸς Tro. 401. ἐν αἰσχροῖσι σὲ τιθεὶς Al. 1040. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις Hel. 704. αἰσχρῦς ἔρωτας Er. fr. II. 25. αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ Hec. 498. αἰσχρὰ φυγὴ Ph. 1685. αἰσχρὰν κληδόνα Al. 316. ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ Cress. fr. VI. 1. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Phryx. fr. VIII. 2. ὐκῦν τόδ' αἰσχρὸν—; Hec. 311. οἶδεν τό γ' αἰσχρὸν ib. 602. ταῦτ' ἐν αἰσχρῷ θέμενος ib. 806. ἡμῖν αἰσχρὸν τόδε ib. 1248. v. etiam Rh. 102. αἰσχρὸν, πρόσπολον φέρειν τάδε Or. 106. αἰσχρὸν, εἰ μὲν κ. τ. λ. Ph. 1006. θανάτυ δῶρον ὐκ αἰσχρὸν ib. 1020.

αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένους Al. 545. αἰσχρὸν, παρεῖναι κέρδος ib. 1036. ἅψασθαι οὐκ αἰσχρὸν λόγου An. 663. αἰσχρόν γ' ἔλεξας Sup. 296. τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τἀλλήλων κακά; ib. 768. αἰσχρόν μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους Iph. A. 830. αἰσχρὸν,—βλέπειν ἡμᾶς φάος Iph. T. 674. τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488. αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν Ion. 1526. γυναικί τοι αἰσχρὸν El. 344. cf. etiam v. 932. τί δ' αἰσχρὸν, ἣν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ; Æol. fr. I. et fr. inc. XV. οὐκ αἰσχρὸν οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς An. fr. X. 1. εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν, οὐκ εἰσὶν θεοὶ Bell. fr. XIX. 4. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. ὑπὲρ παντὸς στρατοῦ αἰσχρὸν σιωπᾷν Ph. fr. IX. 2. πολλοῖσι δούλοις τοὔνομ' αἰσχρὸν Phryx. fr. X. 1. αἰσχρὸν εἰπεῖν Fr. inc. CC. αἰαχρῶν τυχεῖν Hec. 374. ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι ib. 822. δράσαντι αἰσχρὰ ib. 1086. αἰσχρὰ μηχανώμεθα Hip. 331. cf. etiam v. 957. αἰσχρὰ δρώσῃ ib. 404. vid. etiam v. 411. 500. 503. 505. 511. et 999. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. λέγεις αἰσχρῶν πέρι An. 237. κἀκεῖ τάγ' αἰσχρὰ ib. 243. αἰσχρὰ σαυτῷ λέγεις ib. 649. ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς ib. 1112. νυμφεύματ' αἰσχρὰ Iph. T. 365. σιγᾷν ἄμεινον ταἰσχρὰ Tro. 384. κάμνουσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 293. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς Antiop. fr. XXVII. 2. ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς Inus fr. VIII. 4. τὰ αἰσχρὰ μισεῖ ejusd. fr. X. 3. αἰσχρὰ κέρδη Rha. fr. II. 7. αἰσχίων φανῇ Med. 501. αἴσχιον εἶδος Hel. 270. αἴσχιστον αἰτῶ στέφανον Ph. 1378. αἰσχίστους λόγους Hip. 499. et αἰσχίστων λόγων ib. 692. αἰσχίστην νόσον Or. 10. αἰσχίστης θεοῦ Ar. fr. XXV. 1. αἴσχιστον ἔργον Or. 498. et Med. 695. τὰ τῶν φίλων αἴσχιστον κ. τ. λ. Iph. T. 606. τολμήματα αἴσχιστα Ph. 1226. κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίστοισιν Andr. 928. αἴσχιστα adverbial. positum: αἴσχιστα Τροίαν εἷλε Hec. 443. ἐπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς αἴσχιστα Rhes. 757. αἴσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' Bac. 1306.

Αἰσχρουργία. Μαινάδων αἰσχρουργίαν Bac. 1060.

Αἰσχρῶς. λιποῦσ' αἰσχρῶς δόμους Or. 99. ὧν ἀπενάσθην αἰσχρῶς Med. 167. τὸν αἰσχρῶς ζῶνθ' Al. 958. θανούμεθα αἰσχρῶς An. 577. αἰσχρῶς ἡ δίκη διοίχεται Sup. 530. οἴκοθεν αἰσχρῶς ἰὼν Iph. A. 1187. αἰσχρῶς ἔπεσον Rh. 82. λήθουσιν αἰσχρῶς ib. 810. αἰσχρῶς πεδί' ἀπώλεσας Tro. 768. αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον Her. 451. αἰσχρῶς θάνω Her. F. 1384. cf. etiam fr. inc. B. 22. ἔγημας αἰσχρῶς μητέρ' El. 916. ἡ δίκη αἰσχρῶς ἔχει ib. 1051.

Αἰσχύνα. vid. αἰσχύνη.

Αἰσχύνειν. αἰσχύνειν λέχη Hip. 408. ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασ' ib. 420. οὐ ποτ' αἰσχυνῶ γε Κρησίους δόμους ib. 719. ᾔσχυνε τἀμὰ λέκτρα ib. 944. αἰσχύναντά με ib. 1172. μηδὲ πατρῷον δόμον αἴσχυνε Iph. A. 1031. αἰσχύνας ἐμὲ Her. 286. γέροντα πατέρα—ᾔσχυνας Hel. 727. τὴν Τροίαν πλεῖστον αἰσχύνοιμεν ἂν ib. 955. ἣν οὔποτ' ᾔσχυνεν εὐνῇ El. 44. πονήτων ἤν τις αἰσχύνῃ τέκνα Er. fr. II. 27. δούλη κεκλῆσθαι αἰσχύνομαι Hec. 552. v. etiam v. 968. Or. 98. et 281. Ph. 513. Iph. A. 981. et 1341. Bac. 204. Her. 542. Ion. 934. et 1074. Her. F. 1160. El. 45. et 900. et Cresph. fr. VI. 2. αἰσχύνεται τἀγαθ' ἀσκήσας κακὸς γενέσθαι Sup. 912. ὄχλον εἰσπεσεῖν ᾐσχυνόμην Hel. 422. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται Ion. 341. οὐδὲν αἰσχυνθεὶς Or. 800. κρύπτεις δέμας αἰσχυνθεὶς Hip. 1291.

Αἰσχύνη. αἰσχύνην φέρει Hec. 1241. et Ion. 854. οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σὰ Ph. 1282. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. οὐκ ἄν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. αἰσχύνην ἔχει An. 243. et ita βάσταγμα αἰσχύνην ἔχον Sup. 767. μή τιν' αἰσχύνην λάβῃς An. 878. cf. etiam Ion. 395. δι' αἰσχύνης ἔχω Iph. T. 683. πρὸς αἰσχύνῃ Rh. 102. αἰσχύνην 'Αργείοισι. Tro. 171. ἡ αἰσχύνη βάρος τοῦ ζῆν—νομίζεται Her. 201. οὐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει; ib. 840. αἰσχύνην ὄφλῃ Hel. 67. οἶδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινὰ Ion. 288. αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. 2) dor. αἰσχύνα. αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ Iph. A. 188. αἰσχύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων Hel. 202. δύσγαμον αἰσχύναν ib. 693. cf.

etiam v. 696. 3) plur. ἐν αἰσχύναις ἔχω Sup. 164. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον Her. F. 1423.

Αἰτεῖν. αἰτεῖ, ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν—λαβεῖν Hec. 40. ᾔτει γέρας ib. 96. cf. etiam Rh. 169. et 181. Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴ Hec. 265. αἴσχιστον αἰτῶ στέφανον Ph. 1378. ᾔτησε Φοῖβον An. 53. πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην ib. 1003. cf. etiam v. 1108. αἰτεῖν τοὐμὸν ὄνομ' Iph. A. 962. τοῖς θεοῖσι χρὴ θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ Hel. 760. ταύτην μνηστῆρες ᾔτουν El. 21. διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. οὐ σὲ κατθανεῖν, ἀλλὰ τήνδ', ᾐτήσατο Hec. 390. αἰτοῦ πόλιν Or. 1611. et ita αἰτοῦ Κρέοντα Med. 940. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ Ph. 931. σ' αἰτοῦμαι Med. 336. v. etiam v. 775. 780. 869. et 942. αἰτουμένης κλῦθί μου Hip. 872. σὲ αἰτήσομαι τέκν' ὀρφανεῦσαι τἀμὰ Al. 162. v. etiam v. 301. τὰ πρόσφορα τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς αἰτήσομαι Hel. 516. conf. etiam v. 1064. εἰ δίκαι' αἰτούμεθα El. 675.

Αἰτία. τίν' αἰτίαν ἔχων; Hec. 1203. αἰτίαν φυγεῖν Hip. 961. αἰτίας ἀποστροφὴν ib. 1036. τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ φυγὼν ib. 1067. αἰτίας μικρᾶς πέρι An. 387. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; ib. 1127. τίν' ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι; Sup. 607. εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ Tro. 305. τῷ θεῷ προστιθῇς τὴν αἰτίαν Ion. 1525. πολλῶν κακῶν αἰτίαν El. 213. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει ib. 1266.

Αἰτίαμα. ἀντιθεῖσ'—αἰτιάματα Tro. 918.

Αἰτιᾶσθαι. τὰ Φοίβου αἰτιᾶσθε θέσφατα Or. 276. μή με, τοῦτον δ' αἰτιῶ Ph. 632. μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ Med. 605. Ἀχαιῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα. Rh. 851. μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν Cycl. 284. αἰτιάσασθαι θεοὺς Ar. fr. XXXI. 2. αἰτιᾶται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδοῦ Epist. V.

Αἴτιον. αἴτιόν τι καὶ νόμος Hec. 974. τὸ αἴτιον πόσις σὸς Iph. A. 939. οὐ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἴτιον γενήσεται Iph. T. 120. τί ποτε τοῦτο αἴτιον; Phaëth. fr. V. 2. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Plis. fr. II.

Αἴτιος. εἴτε σίδαρος—αἴτιος Ph. 354. αἴτιος κακῶν Med. 332. et 1080. et Iph. A. 895. οὐδὲν ἄτας αἴτιον Hip. 1149. Ζεὺς αἴτιος Al. 3. οὐδ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν An. 501. οὐδὲν ὄντες αἴτιοι Hip. 933. cf. etiam Her. F. 1310. οἱ δ' αἴτιοι τῶνδ' El. 1040. φθίνουσ' αἰτίοις Dan. fr. 1. 9. οὐδὲν αἰτία πόλις Suppl. 879. conf. etiam Hel. 621.

Αἴτνα. βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 639.

Αἰτναῖος. Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. Αἰτναῖος ὄχθος ib. 114. Κύκλωψ Αἰτναῖος ib. 366. Ἥφαιστ' ἄναξ Αἰτναῖε ib. 595. Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων ib. 62. τὰν Αἰτναίαν χώραν Tro. 220. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. Αἰτναῖα σφαγεῖα ib. 394.

Αἰτωλίς. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν Ph. 988. Αἰτωλίσιν λόγχαισιν ib. 1173.

Αἰτωλός. Ἄρην Αἰτωλὸν Ph. 136.

Αἴφνης Iph. A. 1581.

Αἰχμά. vid. αἰχμή.

Αἰχμάζειν. δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444.

Αἰχμαλωτικός. δόμοις ἐν αἰχμαλωτικοῖς Tro. 871.

Αἰχμαλωτίς. αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς An. 963. et 1060. αἰχμαλωτίδων πάρα Hec. 615. v. etiam v. 1016. 1096. et 1120. αἰχμαλωτίδας Θηβαίας Ph. 193. αἰχμαλωτίδας κόρας ib. 567. κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων Tro. 28. αἰχμαλώτιδας ἄγω ib. 297.

Αἰχμάλωτος. ἥκει τις αἰχμάλωτος Ph. 715. ἥν τις ἔγραψεν αἰχμάλωτος Iph. T. 585. εἰ δ' αἰχμάλωτον χρή τιν' ἔκκριτον θανεῖν Hec. 267. αὐτὴ αἰχμάλωτος οἴχομαι ib. 822. εἷλόν νιν αἰχμάλωτον An. 584. cf. etiam v. 872. 909. et 933. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως Tro. 35. ναυσθλοῦμαι αἰχμάλωτος ib. 673. τί δ' αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπῴκισας δόμων El. 1008. τὰς αἰχμαλώτους εἶπας Hec. 881. αἰχμάλωθ' ὅπλα Her. 695.

Αἰχμή. λόγχης αἰχμῇ Hec. 104. αἰχμὴν εἰς μίαν καθέστατον Ph. 1279. ὑπ' αἰχμῆς Tro. 346. πάγχαλκον αἰχμὴν Her. 277. θηρῶν ἐν αἰχμῇ Her. F. 158. 2) dor. αἰχμά. ἥσσονες Ἑλλάδος αἰχμᾶς Or. 1485. φονία αἰχμὰ Tro. 819. Ἑλλὰς αἰχμὰ ib.

839. ἐν αἰχμᾷ Her. F. 437. 3) plur. ἐν αἰχμαῖς Rh. 251. et Æol. fr. VII. 1.

Αἰχμητής. ἀν' Ἑλλάνων ϛρατὸν αἰχμητὴν Hec. 120. ἐκ αἰχμητὴς πέφυκεν Or. 752.

Αἰών. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι Hec. 755. αἰῶνα τὸν σύμπαντα δελεῦσαι ib. 757. μακάριος αἰὼν Or. 602. ἀϛάθμητος αἰὼν ib. 979. αἰῶνα διάξεσα Ph. 1521. αἰῶνα μέλεον ib. 1529. ζηλωτὸς αἰὼν Med. 243. μακρὸς αἰὼν ib. 429. Glauc. fr. IV. Œnom. fr. IV. 3. et fr. inc. LXXVII. ἔχεσα δυσπέρατον αἰῶν' Med. 648. μετὰ δ' ἵϛαται ἀνδράσιν αἰὼν Hip. 1109. δι' αἰῶνος μακρε ib. 1426. ἔς τ' ἂν αἰὼν ἐμὸς ἀντέχῃ Al. 338. δι' αἰῶνος ib. 478. τίν' αἰῶνα ἕξεις; An. 1216. αἰῶνος πόνες Sup. 1005. αἰῶνα δ' ἐκ ἔξεσιν ib. 1084. ἕτερον αἰῶνα οἰκήσομεν Iph. Aul. 1507. βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. λιπεσ' αἰῶνα Bac. 92. βραχὺς αἰὼν ib. 395. Αἰών, Κρόνε παῖς Her. 900. αἰὼν δυσαίων Hel. 214. αἰῶνα τείνει Ion. 625. θεῶν ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶν' ib. 638. εἱλισσόμενός τις αἰὼν Her. F. 671. ἡδὺς αἰὼν Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ἀνέπνευσεν αἰῶνα Phi. fr. XIV. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. 2) Dicitur et ἡ αἰών: σκοτίαν αἰῶνα Ph. 1492.

Αἰωρεῖν. τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρέμενος Hec. 32.

Αἰώρημα. δύϛηνον αἰώρημα κεφίζω Sup. 1047. φόνιον αἰώρημα Hel. 359. τεταμέναν αἰωρήμασι Or. 981.

Ἄκαιρος. γνώμα ἄκαιρος ὄλβε Iph. T. 420. ἄκαιρος εὔνοια Hipp. fr. XVII. τὸ ἄκαιρον ἅπαν μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. ἄκαιρ' ἀπώλλυτο Hel. 1087.

Ἀκάμας χρόνος Pi. fr. III. 1.

Ἄκαμπτος. ἄκαμπτον φρένα Hip. 1268.

Ἄκανθα. διαδῦναι νῶτον ἄκανθάν τ' Tro. 117. ἐξελκτέον διπλῆν ἄκανθαν El. 492.

Ἀκάρπιϛος. ὑπὲρ ἀκαρπίϛων πεδίων Ph. 218.

Ἄκαρπος. ἄρεραι πεδίων ἄκαρποι Her. F. 369. πέδον ἄκαρπον Œd. fr. XVII. 8.

Ἄκατος. λαῖφος ἀκάτε θοᾶς Or. 341. ἀκάτε μελέας Tro. 1100. κομίζεις θοὰς ἀκάτες Hec. 446.

Ἀκεῖσθαι. εἴθε μοι—βλέφαρον ἀκέσαι', ἀκέσαιο Hec. 1067. τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι Med. 199. πρὸς τὴν νόσον τοι τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Bel. fr. XVIII. 2.

Ἀκέλευϛος. ἀκέλευϛόν μ' ἐβελήθη λαβεῖν Ion. 1359. δεῖ δή με κἀκέλευϛον—σύνεκκομίζειν σοι πόνες El. 71.

Ἀκέραιος Or. 920. et Ph. 950. ἀκέραιον λέχος Hel. 48.

Ἀκέϛωρ. ὦ Φοῖβ' ἀκέϛωρ An. 901.

Ἀκεσφόρος. ἀκεσφόρον νόσων Ion. 1005.

Ἀκήρατος. ἐξ ἀκηράτε λειμῶνος Hip. 73. et ἀκήρατον λειμῶν' ib. v. 76. κακῶν ἀκήρατος ib. 949. ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. δι' ἀκηράτων κόλπων Rh. 352. τὲς ἀκηράτες πλόκες κόμης Ion. 1266. μόσχον ἀκήρατον Iph. A. 1083. ἀκήρατόν με λαβὼν Tro. 670. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτε Ion. 1436. ἀκήρατον λέχος Or. 574.

Ἀκήρυκτος. ὁ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε Her. 91.

Ἀκίνδυνος. ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν Med. 248. conf. etiam Iph. A. 17.

Ἀκινδύνως κτανεῖν Rh. 588.

Ἀκίνητος. ἀκίνητος ἀφορμὰ τέκνων Ion. 474. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. ἐδὲν ἦν ἀκίνητον δρόμῳ Bac. 726. ἐξ ἀκινήτων βάθρων Iph. T. 1157.

Ἀκίχητος φίλων Ion. 701.

Ἄκλαυϛος Hec. 30. et Al. 171. ἐᾷν ἄκλαυϛον Ph. 1628. ἄκλαυϛα τέκνα An. 1236.

Ἀκλεής. ὀλοίμην ἀκλεὴς Hip. 1028. βίον ἐξεπέρασ' ἁγνῶς, ἀκλεὴς Iph. A. 18. ἀκλεὴς δόξα Her. 623.

Ἀκλεῶς. ἀκλεῶς κατθανεῖν Or. 784. ἀκλεῶς θανεῖν Rh. 752. ἀβέλως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν ib. 761.

Ἄκληρος. ὅσαι δ' ἄκληροι Τρῳάδων Tro. 32.

Ἄκληϛος. θύρας ἔχων ἀκλήϛες Iph. A. 340. ἄκληϛ' ἄδελα δώμαθ' An. 594.

Ἄκλητος. ἄκλητος ὢν φίλοις Rh. 399. ἐλθεσ' ἄκλητος Iph. A. 457.

Ἄκλυϛος. Αὖλιν ἀκλύϛαν Iph. A. 121.

'Ακμάζειν. ἀνὴρ ἀκμάζων Rh. 795.

'Ακμή. ἀκμὴ καλεῖ Hec. 1042. ἀκμὴν γ' ἐπ' αὐτὴν Ph. 1088. ἥβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. λόγχης ἀκμὴν Sup. 318. ἐπ' ἀκμῆς εἰμὶ Hel. 903. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν Her. F. 532. ὁ νῦν ἀκμὴ El. 275. τείχειν ἀκμὴ ib. 684. φασγάνων ἀκμὰς Or. 1482. ἐμπύρους ἀκμὰς Ph. 1261. χειρῶν ἀκμαῖσι Bac. 1205.

"Ακμων. χρυσέων ἀκμόνων El. 443.

'Ακοή, et dor. ἀκοά. οὐδενὸς ἀκοὴν ὑπειπὼν Her. F. 962. ἀκοὰν βάλω Or. 1282. βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην Ph. 826. εἰς ἀκοὰς ἥκει ib. 1489. βίου τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496.

'Ακοινώνητος. ἀκοινώνητον εὐνὰν An. 471.

'Ακοίτας. θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκοίταν Hec. 937. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. ἀθλίους ἀκοίτας Tro. 1309.

"Ακοιτις. ἄκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων Al. 199. μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν ib. 529. γενναιοτάταν ἄκοιτιν ib. 997.

'Ακόλαστος. ἀκόλαστος ὄχλος Hec. 607. ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς Antiop. fr. VII. 4. ἀκόλαστα μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. ἀκόλαστα ἤθη Er. fr. II. 22. ἀκόλαστα τέκνα Fr. inc. CXXX.

"Ακομψος Hip. 986. φαῦλον ἄκομψον Lic. fr. I. 1.

'Ακοντίζειν. εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραὶ Or. 1241. λόγχαισιν εἰς ἄκρον στόμα πύργων ἀκοντίζοντας Ph. 1174. κύκλος πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω Ion. 1155. εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἧπαρ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο Bac. 1096.

'Ακοντιστήρ. λόγχαις ἀκοντιστῆρες εὐστοχώτατοι Ph. 142.

'Ακόρεστος. ψυχὰ ἀκόρεστος Her. 927. ἀκόρεστα νείκη Med. 639.

"Ακος. πημάτων ἄκος Hip. 600. κακῶν ἄκος Al. 133. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων An. 121. εἴ τι δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος Iph. T. 43. δίψης ἄκος Cy. 97. σωτηρίας ἄκος Hel. 1061. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 269. οὔτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 327. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη Her. F. 93. ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη El. 1111.

'Ακοσμία λόγων Iph. A. 3 7.

'Ακουά. κατ' ἐμὰν ἀκουὰν Dan. 50.

'Ακούειν. ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι τοὺς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. τοιάδ' ἤκουσεν κακὰ ib. 576. ἄκουσον ib. 788. ἄκουε δὴ νῦν ib. 833. ἀκούσας σοῦ τε τῆσδέ τ' ib. 1130. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ' Or. 532. λόγους ἀκούσας ib. 636. τὸν—θανόντ' ἀκούειν τάδε δόκει ib. 674. ὀξὺ βοῆς ἀκοῦσαν ib. 1530. οὐκ ἤκουσα Ph. 926. ἀκούει νουθετουμένη φίλων Med. 29. λέγεις ἀκοῦσαι μάλθακ' ib. 316. ἀκούεις βοάν; ἀκούεις τέκνων; ib. 1273. ἀκούσας δεῖν' Hip. 604. ὀρθῶς ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων ib. 1170. κακῶς ἀκούειν Al. 729. et Iph. A. 1032. et Tro. 644. et κακῶς ἀκοῦσαι Hel. 974. λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα An. 959. ἀκοῦσαι δ', οὐκ ἀκοῦσ' ὅμως, θέλω ib. 1085. κοινοὶ οὗτοι τῶν τ' ἀκουόντων λόγοι—Sup. 849. ἀκούειν, ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει ib. 915. λόγους, οὓς οὐκ ἀκούειν τὰς γαμουμένας πρέπει Iph. A. 1108. εἰπὼν ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι Iph. T. 964. καιρὸς ἀκοῦσαι Rh. 10. ἀκούει οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενὸς Cy. 120. ἄλλων τ' ἀκούειν δοῦλον ὄντα Hel. 739. ἀκούειν τοῦδε χρῆν ναύτας ἐμοὺς ib. 1431. αἴνιγμ' ἀκούσας Ion. 533. ἐμῆς γνώμης ἄκουσον Her. F. 279. ἤκουες τάδε El. 930. νόῳ ἀκούων Sis. fr. I. 18. δούλοις οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2. 2) Med. ἀκούσῃ πολλὰ, κοὐ ψευδῆ κακὰ Alc. 708. et ita καίν' ἀκούσῃ πήματ' Hel. 1529. ἐξ ἐμοῦ οὐκ ἀκούσεται κακῶς Heracl. 718. ἀκούσεται ἐσθλὰ ib. 999. πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται Sis. fr. I. 20.

"Ακων, vel ἄκων, jaculum. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374.

'Ακούσιος. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ' οὐκ ἀκούσιον Aug. fr. VIII. 2.

'Ακουσίως. ἀκουσίως ἠράμην δόρυ Ph. 436. μένουσ' ἀκουσίως Tro. 1011. πέμποιμ' ἂν οὐκ ἀκουσίως El. 670.

'Ακουστέον Iph. A. 1010.

'Ακουστός. τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐκ ἀκουστὸν Dic. fr. XIII. 4. ἀκουστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων Hel. 669.

"Ακρα. θάσσοντ' ἄκραν Or. 869. κατ' ἄκραν ἔστασαν Iph. A. 240. κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Hel. 697. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1.

ἵεμεν ποίμνας ἐς ἄκρας Rh. 292. αἱ Καφήρειοι ἄκραι Tro. 90. ἄκρας ἐναλίας Cy. 317.

Ἀκραῖος. ἀκραίας Θεᾶ Med. 1379.

Ἀκραιφνής. πῶς ἀκραιφνὴς ἔσαι; Al. 1055. ἀκραιφνὲς αἷμα Hec. 537.

Ἄκραντος. ἄκραντον ἀδὲν ἔχων Sup. 870. ἄκραντ' ὀδύρῃ ib. 770. ἀδ' ἄκραντ' ἠκύσατε Iph. T. 520. conf. etiam Bac. 1229. ἀδ' ἄκρανθ' ὡρμήσαμεν Bac. 435. ἄποτ' ἄκραντα βακχεύσει Her. F. 897. ἄκραντα θεσπίζειν Alex. fr. XXII. 1.

Ἄκρατος. ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ Cy. 598. ἄκρατος ἡ χάρις ib. 573. ἄκρατον μέθυ ib. 149.

Ἀκρέμων ἐλαίας Cy. 454.

Ἀκριβής. ἀκριβῆ μυσικὴν Sup. 906. ἀκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες Tro. 901. ἀκ ἔσ' ἀκριβὲς ἀδὲν εἰς εὐανδρίαν El. 367.

Ἀκριβῦν. οἱ τάδ' ἠκριβωκότες Hec. 1192. ἀδὲ τέχνην καλῶς ἀκριβώσειαν Hip. 469.

Ἀκριβῶς. ἀκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν Med. 532. ἀκ οἶδ' ἀκριβῶς Rh. 284. πάντ' ἀκριβῶς Scy. fr. II. 2.

Ἄκριτος. ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς Hip. 1056. ἄκριτος ἄσρων ὄχλος Pi. fr. II. 4. ἄκριτα μηχανώμενοι An. 550.

Ἀκροθινιάζεσθαι. νύμφας ἠκροθινιαζόμην Her. F. 476.

Ἀκροθίνιον. Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον Ph. 289. ἀκροθίνιον κάλλισον Her. 861. ἀκροθίνια Λοξίᾳ Ph. 211. τἀκροθίνια ξένων Iph. T. 75. τὰ Ἑλλήνων ἀκροθίνια ib. 459. θεοῖσί τ' ἀκροθίνι' ἐξέλῃς Rh. 470.

Ἀκρόκομος. ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις Ph. 1517.

Ἀκροκόρινθος. προλιπῦσ' Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 2.

Ἄκρον. ὑπὲρ ἄκρων Βακχείων Ph. 235. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729. ἄκρα τειχέων Tro. 1297.

Ἀκρόπολις. Φωκέων ἀκρόπολιν Or. 1094.

Ἄκρος. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255. ἐλάτης ἀράνιον ἄκρον κλάδον Bac. 1062. τένοντος ἁρπάσας ἄκρυ ποδὸς Cy. 399. δόμων ἐπ' ἄκρων Or. 1574. Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι Ph. 433. et ita Δαναϊδῶν ἄκροι ib. 1251. ὑπὲρ ἄκρων ὅρων χθονὸς ib. 675. ἐπ' ἄκροις ἔσακ' ἀρηΐοις σεφάνοισιν ib. 839. πύργων ἐπ' ἄκρων σὰς ib. 1098. ἄνδρας Ἀργείων ἄκρυς Sup. 118. ἐξ ἄκρων σαθμῶν Iph. T. 49. ἄκροισι δακτύλοισι ib. 266. et Bac. 708. εἰς ἄκρυς γε τὺς ὄνυχας ἀφίκετο Cy. 158. cf. etiam El. 840. Μαλέας ἄκροι κευθμῶνες Cy. 292. ὀβελὺς ἄκρυς ib. 392. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ Ion. 1166. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι Tel. fr. XI. 1. ὑπὲρ ἄκρας τύμβυ κορυφᾶς Hec. 94. ἄκρας καρδίας ἔψαυσε ib. 242. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος ib. 558. ἄκραν λαμπάδα Ph. 1263. εἰς ἄκραν χεῖρ' Iph. A. 951. ἐν πρύμνῃ ἄκρᾳ Cy. 14. ποτὶ σέλμα γασρὸς ἄκρας ib. 504. ἄκρᾳ θίγῃς χερὶ Hel. 1460. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἄκρας τρίχας Or. 128. σὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. πύργων ἐπ' ἄκρας σεφάνας Tro. 779. δι' ἄκρων φρενῶν Bac. 203. ἐπ' ἄκρυ χώματος Hec. 524. et Or. 116. εἰς ἄκρον σόμα πύργων Ph. 1173. ἄκρον δόρυ ib. 1408. ἐξ ἄκρυ κρατὸς Med. 1198. κακὸν ἄκρον ἔλακες Ion. 776. κατ' ἄκρων περγάμων Ph. 1183. cf. etiam An. 401. ἄκροισι λαίφυς κρασπέδοις Med. 524. δόμων ὕπερ ἀκροτάτων El. 1233. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς Ion. 456.

Ἄκρυπτος. ἄκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν An. 836.

Ἀκτή. ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778. ἀκτῆς ποντίας πόδα Med. 1288. ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας Hip. 1173. ἀκτή τις ἐσὶ ib. 1199. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν An. 1263. b) dor. ἀκτά. τᾶς Ἀδριηνᾶς ἀκτᾶς Hip. 736. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ib. 742. πολιήτιδος ἀκτᾶς ib. 1126. ἐπ' ἀκτὰν ἀλίμενον Al. 598. Σιμοεντίδα παρ' ἀκτὰν An. 1184. λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλῆος Iph. T. 436. Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς Rh. 366. Εὐβοΐδ' ἀκτὰν Her. 85. λίμνης Τριτωνιάδος πότνιαν ἀκτὰν Ion. 873. τὰν Πηλιάδ' ἀκτὰν Her. F. 389. c) plur. κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. cf. etiam v. 36. et Hip. 1179. ἐπ' ἀκταῖς θαλασσίαις Hec. 698. ἀκταῖσιν

ὁρμεῖ Or. 55. Μυνυχίυ ἐπ' ἀκταῖς Hip. 761. εἰς ἀλιῤῥόθυς ἀκτὰς ib. 1206. Σκείρωνος ἀκτὰς ib. 1208. χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς ib. 1212. διὰ Κυανέας ἀκτὰς An. 865. ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. θάσσυσ' ἐπ' ἀκτὰς Iph. A. 807. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίυς Iph. T. 236. ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένυ πόρυ ib. 253. Φινεΐδας ἀΰπνυς ἀκτὰς ib. 424. πρὸς ἀκτὰς θαλασσίας ib. 1327. ἀκταὶ Μυκόνυ Tro. 89. ἐπ' ἀκτὰς Σκαμανδρίυς ib. 374. πρὸς ἀκταῖς ὄντες Heracl. 433. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν Hel. 616. Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς ib. 1141. εὐλιμένυς ἐπ' ἀκτὰς ib. 1480. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας ib. 1602. ἐπὶ Σιμυντίδας ἀκτὰς El. 441. Εὐβοΐδας ἀκτὰς ib. 442. ἐν ἀκταῖς Pol. fr. I. 2. 2) ἀκτὴ, fruges. Δήμητρος ἀκτῆς Fr. inc. XIV. 2. et Δάματρος ἀκτᾶς Hip. 138. 3) Ἀκτὴ, nom. propr. *Attica*. παρ' Ἀκτὴν Hel. 1689.

Ἀκτὶν, vel ἀκτίς. ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίυ Hec. 412. et Al. 206. δυστυχῆ ἀκτῖν' ἐφῆκας Ph. 5. παμφαὴς ἀκτὶς ἀελίυ Med. 1251. λαμπρὰ ἀκτὶς Sup. 650. ἀκτῖνα τὴν ςείχυσαν ἡλίυ Rh. 992. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1136. ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι Bac. 678.

Ἀκύμαντος. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις Hip. 235.

Ἀκύματος πορθμὸς Fr. inc. CCVIII.

Ἄκυμος. τὸν ἄκυμον βίοτον Her. F. 698.

Ἀκύμων. νηδὺς ἀκύμων An. 158. ἀκύμονα Πόντυ τίθησι νῶτα Iph. T. 1444.

Ἀκύρωτος. σιωπῇ τῦτ' ἀκύρωτον μένει Ion. 801.

Ἄκων. ἄκων ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 633. ἄκων ὠλεσάς νιν Hip. 1433. ςερηθεὶς ἄκων γάμων An. 982. υκ ἀκοντί μοι δίδως ἔπαινον Sup. 857. ἄκων μ'—διώλεσεν Iph. A. 1457. ἔδωκεν υκ ἄκων χέρας Bac. 437. ἀναγκάσω ἀκονθ' (i. e. ἄκοντα) Her. 414. ἄκοντας φίλυς εὐεργετεῖν Hip. 693. ἑκόντες, υκ ἄκοντες An. 357. τὺς θεὺς ἄκοντας Ion. 375. ἀκόντων θεῶν ib. 378. υκ ἄκυσαν πόλιν Or. 612. ἔγημες ἄκυσάν με Iph. A. 1149. ἑκῦσα, κὐκ ἄκυσα Her. 532. συνῆψ' ἄκυσα γάμον Ion. 941. ἔκτεινά σ' ἄκυσα ib. 1500. τῦ ἄκοντος ὗ κρατῶ ib. 746.

Ἀλαζονεία. ἀλαζονείαν τινὰ Epist. V. ἀλαζονείας ἕνεκα ib.

Ἀλαθὴς, dor. pro ἀληθής. ἔπος ἀλαθὲς Hel. 1165.

Ἀλαί. Ἀλάς νιν οὑμὸς ὀνομάζει λεὼς Iph. T. 1452.

Ἀλαίνειν. μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις Or. 531. cf. etiam Iph. T. 284. κατ' αὐλὰν ἀλαίνων Ph. 1532. ἀλαίνεις ἄθαπτος Tro. 1083. δῦλος ἀλαίνων Cy. 79. ἀλαίνων ποτὶ θῆσσαν ἑςίαν El. 204. πατρῴων ἀπὸ δωμάτων ἀλαίνων ib. 589.

Ἀλαλαγμός. πρίν τι τὸν πατέρα μαθεῖν ἀλαλαγμὸν Cy. 594. τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ Hel. 1368. τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ Cy. 65.

Ἀλαλάζειν. αἱ δ' ἠλάλαζον Bac. 1131. ὁ δ' ἠλάλαξε Her. F. 981. ἠλάλαζε δυσθνῄσκον φόνῳ El. 843. ἀλαλάζοντες ib. 855. ἀλαλάξεται ςέγας εἴσω Bac. 593.

Ἀλάλασθαι. δεκέτεις ἀλάληντο An. 306.

Ἀλαλή. λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ Hel. 1360. σὺν ἀλαλαῖσι Ph. 337.

Ἀλαός. ἀλαὸν ὄμμα Ph. 1528.

Ἀλᾶσθαι. πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος Or. 688. κατθανεῖν μ' ἀλώμενον Ph. 1699. ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα ib. 1729. πτωχὺς ἀλᾶσθαι παῖδας Med. 515. ἀλώμενος ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 897. ψυχὴν ἀλᾶται Tro. 635. φεύγομεν ἀλώμενοι Her. 15. ἐπ' οἶδμα πόντιον ἀλῶμαι Hel. 408. πορθμὺς ἀλᾶσθαι μυρίυς ib. 539. ἀμφὶ βωμίυς τροφὰς ἠλᾶτ' ἀθύρων Ion. 53.

Ἄλαςος. ἄλαςα ματρὶ τάδε Ph. 343. βοᾷ δέλτος ἄλαςα Hip. 877. σῶν ἀλάςων κακῶν Tro. 1231. ἄλαςα τὰν δόμοισι Her. F. 911. τεκῦσ' ἄλαςα El. 1185.

Ἀλάςωρ. ἐξ ἀλάςορος ἀρτιμαθὴς κακῶν Hec. 685. ἀλάςορός τις ὀϊζὺς ib. 949. ὁ σὸς ἀλάςωρ Ph. 1550. τὸν σὸν ἀλάςορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν Med. 1333. ἀλάςορος γεγὼς Iph. A. 946. ἀλάςορος μὲν πρῶτον Tro. 763. ὁ τῆσδ' ἀλάςωρ ib. 941. υδεὶς ἀλάςωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων Her. F. 1234. ἀλάςωρ ἀπεικασθεὶς θεῷ El. 979. ἀλαςόρων τις Or. 337. cf. etiam

v. 1669. et Hip. 820. et τίς ἀλασόρων; Iph. A. 878. δι' ἀλασόρων Or. 1546. διὰ τὰς ἀλάσορας Ph. 1587. μὰ τὰς νερτέρας ἀλάσορας Med. 1059. ὑπ' ἀλασόρων ib. 1260. ἀλάσορας ὐκ ἐτόλμησε κτανεῖν Melan. fr. XXIV.

'Αλάτας, dor. pro ἀλήτης. ἀλάταν οἰκτρὸν Sup. 281. θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας Her. 365. ὁ Φοίβειος ἀλάτας Ion. 1089. πόδ' ἀλάταν El. 139. τῦ ζῶντος ἀλάτα ib. 202.

'Αλατεία, dor. pro ἀλητεία. ἀλατείᾳ βιότυ Hel. 530.

'Αλγεῖν. ἀλγεῖ αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. ἀλγεῖς; τί δέ με τῦ παιδὸς ὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς; ib. 1256. ἀλγεῖς ἀκύων; ib. 1283. ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας Or. 607. cf. etiam Iph. A. 1435. νέα φροντὶς ὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. ἀλγεῖς κλύων τἀληθὲς Al. 711. vid. etiam An. 837. Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι An. 239. ἧσσον ἀλγεῖ ib. 421. ὕτω μέγ' ἀλγεῖ ib. 815. ἤλγυν μὲν, ἤλγυν ib. 981. ἀλγήσει κλύων Sup. 1033. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν Iph. A. 408. ἤλγυν σιγῇ Iph. T. 956. ἀλγεῖ ὐδὲν τῶν κακῶν ᾐσθημένος Tro. 633. εὐγενῶς ἀλγεῖ κακοῖς ib. 722. ἀλγήσετ' ἄλγος δεινὸν Bac. 1259. τὸ σὸν ἀλγῶ ib. 1326. ὐδ' ἀλγῶ Hel. 654. ἀλγοίην ἔτι ib. 776. ψυχὰ ἀλγεῖ Ion. 877. ὐδὲν ἀλγεῖ Her. F. 1293. τίς ἀλγεῖν ὐκ ἐπίσαται κακοῖς; Æol. fr. XXI. 1. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 2. ἀλγεῖ μὲν, ἀλγεῖ Bell. fr. XVI. 7. μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Inus fr. XXI. 2. ὁ θυμὸς ἀλγῶν Fr. inc. XXV.

'Αλγεινός. βίοτον ἀλγεινὸν ἐμοὶ Med. 1037. ἀλγεινὸν ἔρωτα Hip. 775. ἀλγεινὺς πόνυς An. 304. δίκην ἀλγεινὴν Bac. 1327. ἥδισον ταὐτὸν, ἀλγεινόν θ' ἅμα Hip. 348. εἴπερ ἀλγεινὸν Iph. A. 889. ἔχεις ἀλγείν', οἶδα Hel. 260. ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθύμενος Fr. inc. XLVII. 2.

'Αλγηδών. εἰς τῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος Med. 56. σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι ib. 24. σεῤῥὰς ἐνεγκῦσ' ἀλγηδόνας ib. 1031. δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας An. 258. ἀλγηδόνας κυφίζει φρενῶν Œnom. fr. V. 3. σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι Fr. inc. CXLVIII. 2.

῎Αλγημα. τὰ 'κχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2.

'Αλγίων. αἶνος—σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν Hip. 485. κακῦ τῦδ' ἔτ' ἄλγιον κακὸν Med. 234. 2) Superl. ἄλγισος. ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγίσαισιν El. 134. ὥσπερ ἄλγισον θανεῖν Med. 486. ἄλγισόν ἐσι θῆλυ Melan. fr. XXVI. 1. ζῶσιν ὡς ἄλγισά σοι Hip. 800. μαίνῃ ὡς ἄλγισα Bac. 326. ἄλγισα οἰκεῖς El. 925.

῎Αλγος. φέρω τόδ' ἄλγος Hec. 663. ἄλγος ἂν προσθείμεθα ib. 742. ἀπεῖπον ἄλγει ib. 942. ἐκ γὰρ ἄλγυς ἄλγος αὖ σε δέρκομαι Ph. 374. μετασένομαι σὸν ἄλγος Med. 996. λύει ἄλγος ib. 1362. οἷον εἶδον ἄλγος δόμων Hip. 845. ἔχει τοσῦτον ἄλγος Al. 196. ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ' ἄλγος ib. 931. τῆς ὐδὲν ἄλγος ἅψεται ib. 940. ἄλγος ἄλγει τῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον ib. 1042. ἄλγος ὐχ ὑποσατὸν Sup. 737. πάντων μέγισον ἄλγος ib. 785. cf. etiam Bac. 1281. ἄλγος ὐ μικρὸν ἐσῄει φρένα Iph. A. 1580. ὦ ματρὸς ἄλγος Rh. 897. ἄλγος, ἄλγος βοᾷς Tro. 1310. ἀλγήσετ' ἄλγος δεινὸν Bac. 1259. ἀθάνατον ἄλγος Hel. 993. οἷον ἄλγος ἔπαθον Ion. 799. γοερᾶς φρενὸς Κύπρις ἄλγος El. 126. b. ἔχει δή τιν' ἀλγέων παραψυχὴν Or. 62. ὑπὸ—ἀλγέων ib. 180. ὐδὲ συνήδομαι ἄλγεσι σώματος Med. 137. ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων Hip. 366. vid. etiam Tro. 579. ἀγήραον ἄλγεσι θυμὸν Hip. 1114. πέρας ὐδὲν τιθεὶς ἀλγέων Al. 893. τῶν ἀλγέων λαθοίμαν Sup. 86. τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν ib. 807. καταλειβομένας ἄλγεσι πολλοῖς ib. 1119. ἀλγέων ὕπερ ib. 1125. ἅλις ἀλγέων πάρεσί μοι ib. 1148. ἄλγη πατρῷα ib. 1157. ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ Tro. 172. σχέτλια πάσχομεν ἄλγη ib. 590. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ὁ θανὼν ἐπιλάθεται ἀλγέων ib. 603. αἰσχύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων Hel. 203. πρόμαντις ἀλγέων ib. 345.

'Αλγύνειν. τὑμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Med. 398. νέοι θανόντες ἀλγυνῦσί σε Hip. 798. ἀλγυνῶ σε ib. 1297. ἀλγύνει τ' ἐμὲ Al. 524. ὥστε σ' ἀλγῦναί γ' Iph. A. 326. τὰν ὐδὲν ἀλγύνυσαν

Pal. fr. VII. 3. ὀκέτ' ἀλγύνει βροτὸς Sthe. fr. V. 2. ἀλγυνῇ πλέον Med. 622. τὸ θέλειν ὀκ ἔχων ἀλγύνομαι Iph. A. 657. τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι Her. 543. v. etiam Ion. 368. παγκάλως ἀλγύνεται Bel. fr. XVI. 7. ἐν ἀλγύνεται ib. 13. ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ Tro. 172.

Ἄλεκτρος. ἄλεκτρον ζωὰν Tro. 254.

Ἀλεξητήριον ξύλον Her. F. 470.

Ἀλέο παῖς Tel. fr. I. 4.

Ἄλη. νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ Med. 1285. ἄλαισι πλαγχθεὶς Or. 56.

Ἀλήθεια. κἂν ἀληθείας ἀπῇ Or. 236. ἁπλῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. ἀληθείας ὕπο An. 321. et τῆς ἀλ. ὕπο Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. τῆς ἀληθείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. δύστην' ἀλήθει' Bac. 1286. τοῦτο μεῖζον τῆς ἀληθείας κακὸν Hel. 278. τῶν δι' ἀληθείας ib. 317. τῆς ἀληθείας ὁδὸς Bel. fr. XII. 2. ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sisyph. fr. I. 26. ἀλόγιστος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr. inc. XXXII. 2.

Ἀληθής. ἀληθὴς εἰς φίλους ἔφυς κακὸς Or. 424. ἀληθὴς φίλος Hip. 927. et Sup. 867. ὁ θεὸς ἀληθὴς Ion. 1537. λόγοι ἀληθεῖς Hel. 629. ἀληθὴς κᾀτενὴς παῤῥησία Tem. fr. II. κλύων τἀληθὲς Al. 712. μὴ ἀποτρέπου τἀληθὲς Iph. A. 336. τί τἀληθὲς οὐκ εἴποι τις ἄν; ib. 1424. φιλῶ λέγειν τἀληθὲς αἰεὶ Rh. 395. v. etiam Ion. 265. et 275. Dan. 41. Alcmæon. fr. VIII. 1. Ph. fr. IX. 5. Fr. inc. XIX. et fr. inc. B. 18. ἄληθες, accentu retracto, Cy. 240. et fr. inc. CXCIX. τἀληθῆ λέγειν Hec. 1206. conf. etiam An. 1052. Sup. 859. Iph. A. 957. Hel. 314. Dan. 42. Bu. fr. I. 1. Hip. fr. VIII. 2. et Thy. fr. III. 3. οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Fr. inc. XVIII. 2. σκληρ' ἀληθῆ ib. XX. 2. στόμασι τἀληθέστατα κλέπτουσιν Hip. fr. IX. 3.

Ἀληθῶς. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι Or. 652. ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα ib. 737. ἀληθῶς ὄνομα ἔθετό σοι Ph. 639. ὁ βίος ἀληθῶς οὐ βίος Al. 805. ἀληθῶς εἶ κεῖθεν γεγώς; Iph. T. 509. πάντ' ἀληθῶς οἶδε Hel. 537. ἡ δ' οὖσ' ἀληθῶς ib. 715. πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονὸς Ion. 281.

Ἀλητεία. ἐκλιποῦσ' ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. conf. etiam Ion. 576.

Ἀλητεύειν. φυγὰς ἀλητεύων χθόνα Hip. 1029. cf. etiam v. 1048. ἐκπεσοῦσα τῆσδ' ἀλητεύω χθονὸς Her. 516. παῖδ' ἀλητεύοντα El. 1113.

Ἀλήτης, et dor. ἀλήτας. τὸν ἀλήταν εὐδαίμονα τεύχει Her. 614. πάσης ἀλῆται γῆς ἀπεστερημένοι ib. 51. ἱκέτας ἀλήτας ib. 225. πτωχὸς ἀλήτας ib. 319.

Ἀλθαία, nom. propr. fœm. Meleag. fr. I. 4.

Ἁλιαίετος Pol. fr. I. 3.

Ἁλιᾶν Iph. A. 1081. vid. not.

Ἁλίαστος. ἔναντα ἦλθε—ἀλίαστος Or. 1479. φρὴν ἀλίαστος φρίσσει Hec. 85.

Ἁλίβατος. ἐξ ἀλιβάτου πέτρας Sup. 80.

Ἁλίζειν. ἀγορὰν ἁλίσας φίλων Her. F. 412.

Ἁλιήρης. ἁλιήρει κώπᾳ Hec. 455.

Ἁλίκτυπος. ἔκλυον ἀλικτύπων τινὸς Or. 373. κῦμ' ἁλίκτυπον Hip. 754.

Ἀλίμενος. ἀλίμενον ἐς ἄντλον Hec. 1024. ἐπ' ἀκτὰν ἀλίμενον Al. 599. ἀλίμενον καρδίαν Cy. 348. ἀλιμένοις πρὸς πέτραις Hel. 1227. ἀλίμενα ὄρεα ib. 1143.

Ἅλιος, adject. marinus. ἅλιον πλάνον Hel. 780. ἁλίῳ πλάτᾳ Her. 83. παῖς ἁλίας Θέτιδος An. 108. ἁλίαν πέτραν ib. 538. ᾐόνες ἅλιαι Tro. 827. ἅλιον ὑπ' οἶδμα Hec. 633. cf. etiam Hel. 527. et 1517. ἅλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 938. v. etiam v. 950. et An. 1013. κῦμ' ἅλιον Hel. 1321. κατὰ βένθος ἅλιον Bel. fr. XX. 3.

Ἅλιος, subst. dor. pro ἥλιος. ὁ χρυσοφαὴς ἅλιος Hec. 637. ἅλιε ib. 1067. et Al. 243. ἅλιος αἰθόμενος Hip. 1279. οὐκ ἔτ' ἐστὶν ὑφ' ἁλίῳ Al. 396. τίν' αἴγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος Sup. 991. ἀλλάξας—ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 194. τέρμονα πρωτόβολον ἁλίῳ Tro. 1068. φοίνικας ἁλίῳ (pro ἡλίου) πέπλους Hel. 181. ἁλίου ἀναβλέπει λαμπάσι Ion. 1467. ἐς τὰς αὐγὰς ἁλίου Her. F. 661.

Ἀλίῤῥοθος. εἰς ἀλιῤῥόθες ἀκτὰς Hip. 1205.

Ἄλις. τῶν τεθνηκότων ἅλις Hec. 278. v. etiam Rh. 870. ἅλις κόρης σῆς θάνατος Hec. 394. ἅλις ἔχω τῦ δυστυχεῖν Or. 240. ἅλις—τέθνηχ' ὁ τλάμων ib. 1027. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. conf. etiam Iph. T. 1008. Σπαρτῶν λαὸς ἅλις Ph. 1241. ἅλις ὀδυρμάτων ἐμοὶ ib. 1737. ἅλις οἱ γεγῶτες Med. 558. εἰ δ' ἅλις ἔλθοι Κύπρις ib. 630. ἅλις βίοτον εὗρον ib. 1107. ἅλις παίδων Al. 335. ἅλις ἡ παρῦσα συμφορὰ ib. 676. ἔφερε κακὸν ἅλις ib. 911. ἅλις κλαίειν τῦμὸν ἦν ἐμοὶ κακὸν ib. 1044. ἅλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. ὀχ ἅλις σοι—κρατεῖν; An. 583. πημάτων γ' ἅλις βάρος Sup. 818. γόων ἅλις τύχας, ἅλις ἀλγέων πάρεςί μοι ib. 1147. 1148. ἅλις λεόντων ἐςί μοι ξοινωμένῳ Cy. 247. ἅλις ἐχήρωσ' Ἑλλάδα ib. 303. ἅλις μύθων Hel. 142. λύπας ἅλις ἔχων ib. 595. ἅλις λύμης ib. 1105. ἅλις μόχθων ib. 1462. ἅλις μοι ib. 1597. ἅλις, ἅλις ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὢν Ion. 723. τὰ πάροιθεν ἅλις κακὰ ib. 1508. ἅλις ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ Her. F. 495. ἅλις ὁ θεὸς ὠφελῶν ib. 1339. δακρύων ἅλις ib. 1394. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν ἔργα El. 73. χρημάτων ὄντων ἅλις Antiop. fr. XL. 2. ἅλις, ὦ βιοτὰ, πέραινε Phi. fr. V. 1.

Ἁλίσκειν. Τροίας ἁλύσης Hec. 304. ἢν ἁλῷ Or. 1316. cf. etiam Ph. 1626. Hip. 420. Hel. 1097. et fr. inc. XCVI. 5. εἶθ' ἁλῶμέν γ' ὕςερον An. 757. πόλιν ἁλῦσαν Tro. 484. πόλεως ἁλύσης Her. 513. ἁλὺς Ion. 827. χειρία γ' ἁλῦσα ib. 1257. v. etiam El. 189. ἐμαυτὴν ὐ προδῦσ' ἁλώσομαι An. 190. κακός γ' ὢν εἰς φίλυς ἁλίσκεται Med. 84. λίχνος ὐσ' ἁλίσκεται Hip. 913. ἐν τῷ δ' ἁλίσκῃ πλεῖςον ib. 959. ὐδ' ἁλίσκεται τέχνῃ Al. 789. θεᾶς ἄγαλμ' ἁλίσκεται Iph. T. 1038. φόνον—θεᾷ προδῦσ' ἁλίσκεται ib. 1419. τολμήμασιν—ἁλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 3. τάφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Ph. fr. I. 2. δοκῶν ἁλίσκεται Phryx. fr. V. 3.

Ἀλκά. vid. ἀλκή.

Ἀλκαῖος. δορὸς ἀλκαίυ Hel. 1167.

Ἄλκαρ δάμαρτος Tro. 587.

Ἀλκή. γίνωσκε δ' ἀλκὴν Hec. 227. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ Or. 689. ἀλκῇ σ' ὐκ ἂν—σώσαιμ' ἂν ib. 710. ἐγγὺς ἀλκὴ Ph. 281. ςρωμνῆς ἐς ἀλκὴν ἤλθομεν πέρι ib. 424. πρὸς ἀλκὴν Μυκηνίδα ib. 869. δορὸς ἀλκὴ ib. 1105. cf. etiam v. 1372. et Bel. fr. XIV. 3. εἴ τιν' ἀλκὴν ἔχεις Ph. 1265. v. etiam Tro. 724. et Her. F. 194. et 326. κακὴ ἐς ἀλκὴν Med. 264. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν—κακῶν An. 28. ςρατὸν τρέψας πρὸς ἀλκὴν ib. 1150. ἔςρεφον πώλυς ἐς ἀλκὴν Sup. 679. συνῆψαν ἀλκὴν ib. 683. ἀλκῆς μυρίας ςρατηλατῶν Rh. 276. χρυσόδετον σώματος ἀλκὴν ib. 382. τίν' ἀλκήν; ib. 708. ἑωθινὴν πρὸς ἀλκὴν ib. 772. ἀνδρῶν ἀλκὴ Her. 711. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν Hel. 42. v. etiam v. 986. et 1395. τίν' ἐλπίδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε Her. F. 144. 2) dor. ἀλκά. θρασὺς εἰς ἀλκὰν Or. 1405. Ἄρεος ἀλκὰν ib. 1484. δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν Ph. 264. ἀλκᾶς ὐ σπάνις An. 772. δορὸς πολυαίνετον ἀλκᾷ Her. 761. τρισώματον ἀλκὰν Ion. 204. ἀλκὰ ἐν κακοῖς ib. 481. σωτήριον ἀλκὰν ib. 484. τέκεσιν ἂν παρέςαν ἀλκᾷ Her. F. 440. τὰν Ἡρακλέος ἀλκὰν ib. 806. 3) Semel in plur. φιλαιμάτυς ἀλκὰς Rh. 933.

Ἄλκιμος. ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος Or. 752. ὔτε θρασὺς, ὔτ' ἄλκιμος πέφυκε ib. 1202. τὸν ἄλκιμον ἄνακτα Sup. 624. ἐν τοῖς δεινοῖσιν ἄλκιμος ib. 727. ἔςιν ἄλκιμος Rh. 249. ὐδὲν ἄλκιμος Her. F. 158. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 541. λέοντες ἄλκιμοι Fr. inc. B. 14. 4. μετασχεῖν ἀλκίμυ μάχης Her. 683. ἀλκίμυ δορὸς ib. 815. et ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. οἵπερ ἀλκιμώτατοι Ph. 750. ἀλκιμώτατον κάρα Sup. 163.

Ἀλλὰ pro *saltem* dictum: Or. 1562. Ph. 1661. et 1740. Med. 942. Her. 565. Ion. 426. 978. et 1304. et Her. F. 331.

Ἄλλᾳ, *adverb.* dor. pro ἄλλῃ, alio Her. 773. et Ion. 162.

Ἀλλακάταιος Meleag. fr. VI. 6.

Ἀλλάσσειν, vel ττειν. ἀλλάξασ' ἀΐδα θαλάμυς Hec. 483. ἐνιαυτὸν ἀλ-

λάσσοντ' Ph. 74. χρῶμά τ' ὑκ ἠλλαξάτην ib. 1252. χροιὰν ἀλλάξασα Med. 1168. ἀντὶ πῶνδέ μοι χάριν τοιάνδε ἠλλαξάτην Al. 664. ἀλλάξας —ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 193. εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω Bac. 53. ὑδ' ἤλλαξεν οἰνωπὸν γέννν ib. 438. ὄφεος ἀλλάξει τύπον ib. 1329. ἀλλάξειν λέχη Hel. 842. φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων El. 89. χρυσωπὸν ἕδραν ἀλλάξαντα ib. 740. παίδων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ' Med. 968. ἠλλάσσετο φθογγάς τε μόσχων κ. τ. λ. Iph. T. 292. ἴχνος ἀλλαξώμεθα El. 103. Διὸς ἀλλάχθη δέμας Iph. A. 797.

Ἄλλεσθαι. ποῖ ποθ' ἡλάμεσθα δεμνίων ἄπο; Or. 278. θεομανὴς ἥλατο Ion. 1402.

Ἀλλοδαπός. δόμων ἄρχοντας ἀλλοδαπὺς Ion. 1070.

Ἄλλοθεν. ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι Or. 1413. v. etiam v. 1476. Ph. 1254. Iph. T. 319. et. Her. F. 73. ἄλλοθέν πόθεν Med. 573. ἄλλοθεν γέγονας, ἄλλοθεν Ion. 1471. λεὼς ὑκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7.

Ἄλλοθι Iph. A. 647.

Ἀλλοῖος. γάμυς ἀλλοίυς Med. 910.

Ἀλλοιῦν. ἰδῦσαι τύσδ' ἂν ἠλλοιωμένυς Sup. 944.

Ἄλλος. ἄλλος πρὸς ἄλλῳ Hec. 395. ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει Hip. 104. ἄλλος ἄλλοσε στρέφει Sup. 413. ὑκ ἄλλος, ὑδ' ἄλλη χερὶ Iph. A. 1178. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. ὁ πονηρὸς ὑδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 596. ἄλλος ἄλλοθεν. v. ἄλλοθεν.

Ἄλλοσε. ἐκκλείσομεν σφᾶς, ἄλλον ἄλλοσ' ἐν στέγαις Or. 1127. cf. etiam v. 1448. 1451. et 1458. Sup. 413. Hel. 127. et Her. F. 972. ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. et Tro. 1204. ἐξέβην ἄλλοσε Iph. T. 781. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο Hel. 364. ποῖ δ' ἂν ἄλλοσ' Ion. 1255.

Ἄλλοτε. ἄλλοτ' ἐν Πόντυ σάλῳ Hec. 28. ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. et Tro. 1204. ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108. ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 189. ἄλλοτ' εἰς ἄλλυς τρόπυς Tro. 67.

Ἀλλότριος. ἐς οἶκον ἀλλότριον Ion. 607. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως An. 137. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι El. 1317. τἀλλότρια κρίνειν κακὰ Hec. 1240. τἀλλότρια μὴ ἔχειν Hel. 914. τἀλλότρια λέκτρα Her. F. 345. et λέχη El. 1090. τἀλλότρια δειπνεῖν Fr. inc. CCXXII.

Ἀλλόχροος. δέμας ἀλλόχροον Hip. 176.

Ἀλλόχρως. ἀλλόχρως ὅπλοισι Ph. 140. ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος An. 880.

Ἄλλως. ὑκ ἄλλως λέγω Hec. 302. et Or. 708. et El. 1035. δόξαν ἄλλως κεκτῆσθαι Hec. 489. ἄλλως φροντίδων βυλεύματα ib. 626. εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει Ph. 521. ὑκ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως ib. 593. ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς ἐξεθρεψάμην Med. 1029. ἄλλως ἐμόχθυν ib. 1030. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα Hip. 197. ἄλλως τύσδε μοχθῦμεν πόνυς ib. 301. cf. etiam v. 1368. et Fr. inc. LV. 1. ἄλλως ἄλλως—βύταν φόνον ἀέξει Hip. 535. εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεστάτη γυνὴ Al. 334. παρὰ καιρὸν ἄλλως Iph. A. 800. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν Iph. T. 538. ὑκ ἀριθμὸν ἄλλως Tr. 476. ἄλλως νομίζῃ θεὸς Cy. 354. τί πονεῖς ἄλλως; Her. 704. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἵλομεν ib. 962. φήμας ἄλλως κακὰς ἤκυσεν Hel. 621. ἄλλως εἴχομεν πόνυς ib. 713. βίυ ἄλλως δέλεαρ εὑρέθη ib. 761. ὑκ ἄλλως ἐρεῖς El. 226. στρέφεις ἄλλυς ἄλλως εἰς ἀμέραν Andr. fr. VIII. 4. σχήματα ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32. εἴπερ ἄλλως ἐβυλόμεθα Epist. V.

Ἄλμα, *fœm. dor.* v. ἅλμη.

Ἅλμα, *neutr.* saltus. ἅλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. πετραῖον ἅλμα Ion. 1268. κῦφον ἅλμα ποδῶν El. 439. βιαίων τυγχάνυσαν ἁλμάτων Hec. 1262. πέτρας λισσάδος πρὸς ἅλματα Her. F. 1148.

Ἅλμη. ἔπαισαν ἅλμην Iph. T. 1391. ῥίψαι ἐς ἅλμην Cy. 165. ὗς ἅλμη τρέφει Melan. fr. XXII. 5. 2) dor. ἅλμα. πίπτει ἐς ἅλμαν Med. 1286. νοτίας ἅλμας Hip. 150. κῦμ' ἀλίκτυπον ἅλμας ib. 754.

Ἁλμυρός. ἁλμυρὸν ἐπὶ πόντον Hip. 1273. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντε κλῇδ' Med. 212. καθ' ἁλμυρὰν ἅλα Tr. 76. et παρ' ἁ. ἅλα Bac. 17. θαλάσσης ἁλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. ἁλμυρὸν βάθος πόντε ib. 1.

Ἀλόγιςος. ἀλόγιςος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr. inc. XXXII. 2. ἀλόγιςόν τι τὸ πλῆθος Or. 1156.

Ἄλογος. ἐλπίδες ἄλογοι Pro. fr. VI.

Ἄλοξ. μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Ph. 18. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα Rh. 796. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 164.

Ἀλυσία. διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226.

Ἄλυτος λεχὼ El. 1107.

Ἄλοχος. κτενεῖ νιν ἡ τῦδ' ἄλοχος Hec. 1277. εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται Or. 248. λυτροῖσιν ἀλόχυ περιπεσὼν ib. 367. ἥκει σὺν ἀλόχῳ ib. 473. τὴν σὴν ἄλοχον ὃ ποτ' αἰνέσω ib. 519. ὁρᾷς Ὀδυσσέως ἄλοχον; ib. 587. ὐδ' ἄλοχος Ph. 1542. ἁ τάλαιν' ἄλοχος ib. 1559. προδὺς σὴν ἄλοχον Med. 578. προσάγεις ἀλόχῳ θάνατον ib. 994. θάπτ' ἄλοχον ib. 1394. ὄλωλεν ἄλοχος; Hip. 801. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ib. 1073. ἀρίςης ἀμπλακὼν ἀλόχυ Al. 241. ἁμαρτεῖν πιςῆς ἀλόχυ ib. 883. πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον An. 946. ἀλόχυ παλάμαις ib. 1027. ςυγγὰν ἄλοχον Tr. 132. ἄλοχον εὐσεβῆ τρέφειν Hel. 1294. εἴτε δμωΐδ' ἐθέλεις, εἴτ' ἄλοχον Andr. fr. VI. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος Œd. fr. II. 2. ἀλόχυ κεδνῆς ejusd. fr. IX. 4. ἡδὺ,—συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Fr. inc. CLII. 10. ςοναχὰς μέλποντο—ἄλοχοι An. 1039. ἀλόχυς τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21. ἄλοχοι μέλεαι ib. 144. et 1120. τῶν ἀλόχων κείραντες ἔθειραν Hel. 1134.

Ἅλς. ἐς οἶδμ' ἁλὸς Hec. 26. ποντίας ἁλὸς ib. 610. Hel. 128. et Her. F. 400. ἐξ ἁλὸς Hec. 780. et An. 1267. δι' ἅλα νύχιον Med. 211. κυανέαν ἅλα ςρέφει Iph. T. 7. ἐξανθεῖν ἁλὸς ib. 300. καθ' ἁλμυρὰν ἅλα Tr. 76. et παρ' ἁλμ. ἅλα Bac. 17. δίναις ἁλὸς Tr. 83. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς ib. 88. δι' ἅλα πορφυροειδέα ib. 124. γλαυκὴν ἅλα Cy. 16. et γλαυκῆς ἁλὸς Hel. 407. ἐν ἁλὶ Hel. 204. et 228. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς ib. 1225. καθήσειν ὅπλ' εἰς ἅλα ib. 1391. cf. etiam v. 1630. ναίων ἅλα ib. 1600. ὑπὲρ ἁλὸς El. 459. ἐν ἁλὸς ῥοθίοις ib. 992. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς An. fr. fin. et fr. inc. CXIV. ἅλα πορφυρέην Fr. inc. CLXXXII.

Ἄλσος. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος Iph. A. 185. conf. etiam v. 1544. et 1548. Διὸς ἄλσος Her. F. 359. χθονίας ἄλσος ib. 615. ἔρημα ἄλση Tr. 15. ποιμένια ἄλση Tem. fr. XVIII. 3.

Ἀλσώδης. ἀλσώδεις κρήνας Iph. A. 141.

Ἀλύειν. τί χρῆμ' ἀλύω; Or. 277. τί ταῦτ' ἀλύω Hip. 1182. ἀλύει Cy. 433. τοιαῦτ' ἀλύει Sthe. fr. II. 1.

Ἄλυπος. ὅπω ἔφυ τις ἄλυπος Iph. A. 163. ἄλυπος βίος Bac. 1002. et βίον ἄλυπον Fr. inc. LXXXVII. ὐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν Antiop. fr. XXXIX. 4. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. τέρψιν ἄλυπον Bac. 423. et fr. inc. CLXV. 5.

Ἄλυρος. ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον Hel. 185. ἐν ἀλύροις ὕμνοις Al. 449. ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 146. ἄλυρον ἀμφὶ μῦσαν Ph. 1035.

Ἅλυσις. ἁλύσεσι χρυσέαισι Or. 982.

Ἄλυτος Al. 478.

Ἄλυχνος Inus fr. XXII.

Ἀλφάνειν. φθόνον πρὸς ἀςῶν ἀλφάνυσι Med. 297.

Ἀλώπηξ Fr. inc. B. 14. 6. τρισμυρίας ἀλώπεκας ib. 8.

Ἁλώσιμος. ᾗ μάλισθ' ἁλώσιμος Tem. fr. IX. 2. ἁλώσιμος ναῦς διώγμασιν Hel. 1638.

Ἅλωσις. Τρωϊκῆς ἁλώσεως Hel. 1135. πόλεως ἅλωσιν ἐξιώμενος El. 1024.

Ἀμαθής. ἀμαθὴς ἔργων ὕπο Sup. 421. ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων Bac. 480. γενέτας ἀμαθὴς Ion. 916. ἀμαθὴς τις εἶ θεὸς Her. F. 347. θρασύν τε κἀμαθῆ Œd. fr. VI. 2. ἀμαθεῖ παρρησίᾳ Or. 903. ῥώμη ἀμαθὴς Tem. fr. XI. ἀμαθεῖς χάριτας Ph. 572. μὴ 'μαθεῖς ποίει θεὰς Tr. 981. ἀμαθὲς καὶ τὸ βύλεσθαι τάδε Or. 694. cf. etiam Tr. 965. εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς Iph. A. 999. μὴ 'μαθεῖ φρονήματι Her. 460. ἐκμαρτυρεῖν τὰς αὑτῦ τύχας εἰς πάντας ἀμαθὲς Œd. fr. XIII. 2. ἀμαθέςερός γ' ὢν τῦ καλῦ καὶ τῆς δίκης Or. 417.

Ἀμαθία. ἀμαθίαν ὀφλήσομεν Hec.

327. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει Ph. 770. ἀμαθίας ὕπο Med. 224. θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν Hip. 951. εἰς τῦτο δ' ἥκεις ἀμαθίας An. 170. cf. etiam El. 918. τοσαύτην ἀμαθίαν Iph. T. 386. εἰς τοσῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν Tr. 972. v. etiam Ion. 374. δίκην δῦναι τῆς ἀμαθίας Bac. 490. τὴν Κύκλ. ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 172. τὴν τῦδ' ἀμαθίαν δεῖξαι Her. F. 172. ἀμαθίᾳ θανεῖν ib. 1254. ἀμαθία ὐδαμῦ σοφοῖσιν ἀνδρῶν El. 294. ἀμαθίας μέτα Antig. fr. XII. 1. σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλέον κακὸν Antiop. fr. XII. 4. ὁ πλῦτος ἀμαθία Ar. fr. XXIII. ἀμαθίαν ἔχει Fr. inc. B. 40. 2. τὰς τῶν κρατῦντων ἀμαθίας φέρειν Ph. 396. ἀμαθίαι δυοῖν ib. 587.

'Αμαθῶς. ἥμαρτον ἀμαθῶς Ph. 881.

'Αμᾶν. ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος Inus fr. IV. 4.

"Αμαξα. τρισσῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος Cy. 384. ἁμαξῶν ἑκατὸν βάρος ib. 471.

'Αμαξήρης. τήνδ' ἁμαξήρη τρίβον Or. 1251.

'Αμαξιτός. πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτῦ Rh. 283. δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν El. 775.

'Αμαξοπληθής. λᾶαν ἁμαξοπληθῆ Ph. 1165.

"Αμαρ, dor. pro ἦμαρ. εὖ νιν ἅμασιν ὑπέρβαλε σελάνα Hel. 1382.

'Αμαρτάνειν. ἁμαρτῦσ' ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν Hec. 594. ἐπεὶ δ' ἁμαρτῦσ' ᾔσθετ' Or. 575. ἐκεῖνος ἥμαρτ', ὐκ ἐγὼ ib. 595. ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν ἥμαρτες ib. 1630. ἥμαρτον ἀμαθῶς Ph. 881. ὐκ ἂν ἁμάρτοις Med. 191. ἐλπίδων ἡμάρτομεν ib. 498. et Rh. 581. ἡμάρτανον τόθ' Med. 800. ὐκ ἄν γ' ἁμάρτοις τῦδέ γ' ib. 867. ἃ εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε Hip. 21. τιν' ἡμάρτηκεν εἴς σ' ἁμαρτίαν ib. 320. ἔα μ' ἁμαρτεῖν ib. 323. παισὶ—ἡμαρτηκόσι ib. 464. χρῆν ὗ σ' ἁμαρτάνειν ib. 507. ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπυς ib. 615. πόλλ' ἁμαρτάνοντες ib. 916. οἵας οἷος ὢν ἁμαρτάνεις Al. 142. ἥνπερ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνῃ ib. 328. τοιᾶσδ' ἁμαρτάνοντι συζύγυ ib. 343. ἐσθλῆς καὶ σώφρονος γυναικὸς ἡμάρτηκας ib. 619. ἣν ἁμάρτω τῆσδ' ἄγρας ib. 853. ἁμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχυ ib. 882. ἣν εἰς ἔμ'—ἁμαρτάνεις An. 318. ἀνδρὸς ἁμαρτάνυσ' ἁμαρτάνει βίᾳ ib. 373. ἥμαρτεν Sup. 250. τῆς τύχης ἡμάρτανον Tr. 639. ὠμὸς ὢν ἁμαρτάνεις Ion. 1327. ἠνέσχοντο ἡμαρτηκότες Her. F. 1319. ὅταν ἁμαρτάνῃ πόσις El. 1036. τέκνων ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας κ. τ. λ. Œd. fr. IX. 3. πλεῖσθ' ἁμαρτάνει Œno. fr. 1. ὧν ἁμαρτάνεις Fr. inc. VI. 1. τοιαύτης ἁμαρτήσῃ γυναικὸς Or. 1207. ἁμαρτήσῃ γε, μὴ δράσας τάδε Al. 1102. ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις Tro. 1028.

'Αμαρτία. εἰς Φοῖβον ἀναφέρυσα τὴν ἁμαρτίαν Or. 76. cf. etiam Bac. 29. ἁμαρτίαν τῆς σῆς γυναικὸς ἰώμενος Or. 648. τιν' ἡμάρτηκεν εἴς σ' ἁμαρτίαν Hip. 320. τὴν σὴν ἁμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1334. τένω σέ—τῆς ἁμαρτίας ib. 1409. ἁμαρτίας ὕπερ An. 317. συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν ib. 841. τῆς πάροιθ' ἁμαρτίας δίκας παρασχεῖν ib. 1107. ἐρεῖ πατρὶ τὰς ἁμαρτίας Hip. 690. ταῖς ἐμαῖς ἁμαρτίαισι Bac. 1119. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας Ion. 426. τὰς βροτῶν ἁμαρτίας Melan. fr. III. 5.

'Αμαρτύρητος Her. F. 290.

'Αμάτωρ, dor. pro ἀμήτωρ. Δίας ἀμάτορος Ph. 670.

'Αμαυρός. αὐτή τ' ἀμαυρὰ An. 203. ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος Her. F. 125. ἀμαυρὸν σθένος ib. 231.

'Αμαυρῦν. τίς σὰν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζωάν; Hip. 816. τὰς συμφορὰς ἀμαυρῦν Inus fr. III. 2.

"Αμαχος. φθόνον ἄμαχον Rh. 456.

"Αμβασις pro ἀνάβασις. δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις Iph. T. 97.

'Αμβάτης pro ἀναβάτης. τὸν ἀμβάτην θῆρ' ὡς ἕλωμεν Bac. 1105.

'Αμβήσῃ. vid. ἀναβαίνειν.

'Αμβλύς. νῦν ἀμβλύς εἰμι Fr. inc. CLXVII. 5.

'Αμβλώψ. ἀμβλῶπες αὐγαὶ Rh. 737.

'Αμβολὴ pro ἀναβολή. ὐκ ἐς ἀμβολὰς Her. 271. et Hel. 1313.

'Αμβρόσιος. ἀμβρόσιος αὐγὰ πέπλυ Med. 983. κρῆναι ἀμβροσίαι Hip. 748. κατ' ἀμβροσίυ στόματος ib. 136.

"Αμβροτα Tro. 536.

Ἀμέγαρτος. ἀμέγαρτα κακῶν Hec. 193.

Ἀμείβειν. διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χεροῖν Hec. 1159. ἀμείβει θανάτους θανάτων Or. 1006. ἀμείβομεν κέλευθον ib. 1294. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν ib. 1503. δι' αἱμάτων ἀμείβει Ph. 1058. κλίμακος ἀμείβων ἐξ' ἐνηλάτων βάθρα ib. 1186. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47. τὸν σαυτᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι ψυχᾶς ἐξ ᾄδαο ib. 463. πόρον σχιστὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίς ἀμείβει τὰν ἐμὰν, scil. φυλακὰν Rh. 527. μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βοοτησίαν Bac. 4. Τμῶλον ἀμείψασα ib. 65. πέπλους μέλανας—λευκῶν ἀμείψασ' Hel 1203. πέπλους ἀμείψας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς ib. 1398. ἄμειψον δώματα El. 750. 2) Med. λόγοις ἀμείψομαι Hec. 1196. cf. etiam Hip. 85. et An. 154. οὕτω δ' ἀμείβῃ μ' Or. 607. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πήματα ib. 977. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότητι χειρῶν ib. 1047. ὅταν δι' ἐχθρᾶς ποὺς ἀμείβηται χθονὸς Ph. 278. δυσόρφναια—τάδε σκότι' ἀμείβομαι ib. 330. οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας ib. 1718. φόνος ἀμείβεται Med. 1267. ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108. ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. πρῶτα σὲ πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι ib. 517. τούτων ἄμειψαί μ' Iph. A. 1206. ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι ib. 639. πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ Tro. 903. ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι τοῖς σοῖσι τἀμὰ κ. τ. λ. ib. 917. πολλοῖσι κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο Cy. 311. εἰ δ' ἀμείψεται φόνον δικάζων φόνος El. 1093.

Ἀμείλικτος. ἀμείλικτον πατέρα Melan. fr. XIII. 1.

Ἀμείνων. vid. ἀγαθός.

Ἀμέλγειν. μόσχους ἀμέλξας Cy. 388.

Ἀμέλει, *adverb.* Ion. 439.

Ἀμέλεια. τὰ κατ' οἴκους ἀμελείᾳ παρείασεν Antiop. fr. XXIX. 2.

Ἀμελεῖν. οὐ γάρ ἠμέλησέ μου Hel. 45. οὐ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς Ion. 1610. ἁ ἀρετὰ ἀμελεῖται Iph. A. 1094.

Ἀμελία. ἀμελία δὸς αὐτὰ Iph. A. 850. τὰ κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς Fr. inc. XXXV. 2.

Ἄμεμπτος. ὡς ἄμεμπτος ὦ Cy. 341. ἄμεμπτος γυνὴ Iph. A. 1158. ἄμεμπτος διαγωγὴ Epist. V.

Ἀμενηνός. νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα Tro. 193.

Ἀμενής. γραίας ἀμενοῦς Sup. 1116.

Ἀμέρα, dor. pro ἡμέρα. μίαν πονήσας ἀμέραν Or. 655. ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα Med. 651. τριτάταν τάνδε ἀμέραν Hip. 137. ὤφελ' ἀμέρᾳ κτίσαι Sup. 788. λαμπαδοῦχος ἀμέρα Iph. A. 1505. λευκοπτέρου ἀμέρας Troad. 849. δούλειον ἀμέραν ib. 1331. μηνῶν φθινὰς ἀμέρα Her. 779. μέλεος ἀμέρα Hel. 342. νέαν ἀμέραν ἀπολεπὼν Ion. 720. ὦ χρόνιος ἀμέρα El. 585. στρέφεις ἄλλους ἄλλως εἰς ἀμέραν And. fr. VIII. 4. μυρίαις ἐν ἀμέραις Ph. 312.

Ἀμέργειν. χερὶ καρπὸν ἀμέρξων Her. F. 397.

Ἀμέρδειν. ἀμέρσας βίοτον Hec. 1028.

Ἀμέριος, dor. pro ἡμέριος. ἢ πολύμοχθον ἀμερίων, scil. γένος Iph. A. 1331. ἀμερίῳ γέννᾳ Ph. 132. δι' αἵματος ἀμερίου ib. 1515.

Ἀμερόκοιτος, dor. pro ἡμ. ἀμερόκοιτοι βλαχαὶ Cy. 58.

Ἀμέτερος, dor. pro ἡμ. ἀμετέροισι δόμοισιν Ph. 1574. et ἀμ. δόμοις Tro. 602. ἀμέτεροι πόσεις Iph. A. 176. ἀμετέρων θαλάμων ib. 552. ἀμέτεροι φίλοι βασιλῆες El. 876. ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν Med. 173. ἐν ἀμετέρᾳ γνώμᾳ ib. 424. ἀμετέραν μοῖραν ib. 430. πόλιν ἀμετέραν Tr. 805. ἀμετέραν νίκαν El. 590. ἀμέτερον χόρευμα ib. 874. δάκρυα ἀμέτερα Iph. A. 1489. ἀμέτερα λέχεα Ion. 1092.

Ἀμέτρητος. τῶν ἀμετρήτων πόνων Hec. 783. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς El. 433.

Ἀμήτωρ. ὡς ἀμήτωρ γεγὼς Ion. 109. ἀμητορ', ἀναρίθμητον ib. 837.

Ἀμηχανεῖν. ἀμηχανῶ Or. 634. ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμηχανεῖς An. 984. τίνος ἀμηχανεῖς πέρι; Iph. T. 734. ταῦτ' οὖν ἀμηχανοῦμεν Her. 493. ταῦτ' ἀμηχανῶ Ion. 548. ποῦ ποτ' ὢν ἀμηχανῶ Her. F. 1105. ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ ib. 1378. ἀμηχανῶ ἔγωγε Œno. fr. II. 1.

Ἀμηχανία. ἀμηχανίας δυσπέρατον αἰῶνα Med. 647. δύστανος ἀμηχανία Hip. 163.

'Αμήχανος. ἀμήχανος χρησμῶν ἀκούσας εἰμὶ Her. 473. τῇ πόλει ἀμήχανον Fr. inc. B. 32. 3. τοῖς ἀμηχάνοις προσωφελεῖν Her. 330. τόλμαν ἔτλης ἀμήχανον Hec. 1123. ξυμφορὰ ἀμήχανος Med. 392. ἀμήχανος γυνὴ Hip. 643. συμφορὰς ἀμηχάνους Med. 552. ἀμήχανον κακὸν ib. 447. εἴ τι ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον An. 771. ἀλλ' ἀμήχανον Iph. A. 1397. et El. 529. μεθέστηκ' εἰς ἀμήχανον Her. 488. ὦ παθοῦσ' ἀμήχανα Hip. 598. τἀμήχανα ζητῶν Al. 200. ἐξ ἀμηχάνων Her. 149. et El. 624. ἀμήχανα εἶπας Her. 465. τὰ ἀμήχαν' ἐᾷν ib. 707. εἰς τἀμήχανα Aut. fr. III. 9. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν Hip. fr. VI. 2. εἰς ἔσθλ' ἀμηχανώταται Med. 408.

'Αμηχάνως Œnom. fr. III. 5.

Ἄμικτος. φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα Cy. 428. οἰκήτορ' ἄμικτον Her. F. 393. φίλοις τ' ἄμικτός ἐϛι καὶ πάσῃ πόλει Ix. fr. II. 3. ἄμικτον αἶαν Iph. T. 402.

Ἅμιλλα. εἰς χερῶν ἅμιλλαν Hec. 226. δεινῆς ἁμίλλης Ph. 1267. ἅμιλλαν προὔθηκας λόγων Med. 546. et Sup. 428. εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων Med. 557. λέκτρων ἅμιλλα Hip. 1141. ἅμιλλαν φρονήματος An. 213. ἅμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν Iph. A. 213. φιλόπλουτον ἅμιλλαν Iph. T. 412. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται Tro. 617. ἅμιλλα, θῦμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 361. ἅμιλλα αἵματος ib. 1170. ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν Her. F. 813. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν Dic. fr. XIII. 3. δυεῖν ἁμίλλαιν ξυντιθεὶς El. 95. πρὸς ἁμίλλας ἦλθον μείζους Med. 1082. φονίους ἀνδρῶν ἁμίλλας An. 1020. ἐς ἁμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. κυλίκων ἁμίλλαις Rh. 364. ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας Bac. 552. ἁμίλλας ἐξαμιλληθεὶς Hel. 394.

'Αμιλλᾶσθαι. τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. γέροντι δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ Or. 456. ἁμιλλᾶσθαι βίῳ Hip. 426. τί ταῦτα σοῖς ἁμιλλῶμαι λόγοις; ib. 971. δεσπόταις ἁμιλλᾷ An. 127. ἄλλως ἁμιλλῶ ταῦτ' Iph. A. 309. πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἁμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. πρὸς οὐδέν' ἡμιλλᾶτο Her. F. 960. ἁμιλληθεὶς λόγῳ Sup. 195. cf. etiam Her. F. 1255. ποῖον ἁμιλλαθῶ γόον; Hel. 164. τὴν ὄρυγμα δεινὸν ἡμιλλημένην ib. 553. πόλλ' ἁμιλληθέντα Phœn. fr. IX. 2.

'Αμισθί. ἀμισθὶ ϛρατηλάτας ἐξέπεμπε ἂν χθονὸς Tro. 409. λαβεῖν ἀμισθ Fr. inc. CXXXII. 4.

Ἅμμα. καθ' ἅμμα λύσειν λόγου Hip. 671. ἅμμα λύσομεν δέρης ib. 781. ἁμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο Bac. 695. πολύβροχ' ἁμμάτων ἐρείσματα Her. F. 1035.

'Αμμωνιάδες ἕδραι Al. 114. et 'Αμμωνίδες ἕδραι El. 734.

'Αμνημονεῖν. ἀμνημονῶ Or. 216. κακῶν τῶν τότ' οὐκ ἀμνημονῶ Iph. T. 361. οὐδ' ἀμνημονῶ τιμῆς Rh. 647. ποῦ σο συντυχὼν ἀμνημονῶ Her. 638.

'Αμνημόνευτος. φόνον ἀμνημόνευτο Iph. T. 1419.

'Αμνημοσύνα, dor. pro ύνη. δείκνυσι— ἀμνημοσύναν Ion. 1100.

'Αμνήμων. πέτρος ἀμνήμων κακῶν Her. F. 1397. ἀμνήμων τύχη Ph. 64.

'Αμνήϛευτος γυνὴ Phœn. fr. XI.

'Αμοιβή. οἵας ἀμοιβῆς κυρεῖ Med. 23. πατρῴων παθέων ἀμοιβὰν Or. 841. ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς ib. 467. ἐσθλῶν ἀμοίβας Hel. 158. χέρσου ἀμοιβὰς Her. F. 226. τοῦ κάτω σκότους φίλας ἀμοιβὰς ib. 564. τίνων ἀμοιβὰς ib. 1169. ἀμοιβαὶ κακῶν El. 1147. κακὰς ἀμοιβὰς καρποῦσθαι Œd. fr. IV. 2.

Ἄμοιρος. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις Ph. 613. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων Hec. 421.

Ἄμορος. δισσῶν ἄμορος τέκνων Med. 1395.

'Αμορφία Or. 391.

Ἄμορφος. δυσχλαινίᾳ ἄμορφος Hec. 240. τὸ σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἶ Bac. 453. ἄμορφος γάμος Inus fr. XIII. 1. ἄμορφος πόσις Fr. inc. CLI. 4. ϛολὴν ἄμορφον ἔχεις Hel. 561. τὴν ἄμορφον Λύγγα Fr. inc. CLXXII. 2.

'Αμός. προλιποῦσα ἀμὸν βίον Al. 397. τὸν ἀμὸν πατέρ' ἔθρεψεν El. 555. πόλιν ἀμὰν ὤλεσας An. 1188. 2) cum spir. asp. ἁμός. ἁμὸν οἶκον οἰκήσεις An. 582. σύγγονον ἁμὸν Iph. T. 149. πόσιν τὸν ἁμὸν Hel. 538. ἁμοῦ πατέρος μέμναται El. 188. λάτρις πενέϛης ἁμὸς Phryx. fr. VII. ἐν

νώτοις ἀμοῖς Iph. T. 1141. τέκνων ἀμῶν Tr. 588.
Ἀμυσία Antiop. fr. XL. 1. πρῶτ' ἀμυσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2.
Ἄμυσος. κἂν ἄμυσος ᾖ Sthe. fr. VIII. 2. φρενῶν ἀμύσυς ξένυς Ion. 526. ἄμυσ' ὑλακτῶν Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2. ᾄδει ἄμυσ' Cy. 425. ἀμυσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς Ph. 814.
Ἀμοχθεὶ, *adverb.* Bac. 194.
Ἀμόχθητος. τίς ἀμόχθητος εὐκλεής; Ar. fr. XII. 2.
Ἀμπάλλεσθαι, pro ἀναπ. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ' Or. 322.
Ἀμπαύειν, pro ἀναπ. πηγὰς ἀμπαύει Hel. 1351.
Ἄμπελος. ἀμπέλυ βοτρυώδει χλόῃ Bac. 11. ἀμπέλυ ῥοῆς ib. 281. τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον ib. 650. τὴν παυσίλυπον ἄμπελον ib. 771. ἀμπέλυ ῥοαῖς Cy. 123. γινώσκεται ἡ 'μπελος τῇ 'μῇ χερὶ ib. 564. σοφὸν τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλυ ib. 569. ἀμπέλων ἄπο ib. 413. ἀμπέλων γάνος And. fr. XXVII. 3.
Ἀμπετάσας. vid. ἀναπεταννύναι.
Ἀμπέφυγες. vid. ἀναφεύγειν.
Ἀμπίσχειν. σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. γόνυ ἀμπίσχειν χερὶ Sup. 165. κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ Tro. 14. σὴν σάρκα ἀμφέξει Cy. 343. τοίχοισιν ἔπι ἤμπισχεν—ὑφάσματα Ion. 1159. πέπλυς ποικίλυς ἠμπέσχετο Med. 1159. μέλανας ἀμπίσχῃ πέπλυς Iph. A. 1439. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι Hel. 429.
Ἀμπλακεῖν. γνώσῃ αὖθις ἀμπλακὼν Hip. 892. ἀρίστης ἀμπλακὼν ἀλόχυ Al. 241. γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες ib. 420. et. 1086. cf. etiam v. 827. ἡ δ' ἀμπλακῦσα An. 949. λέκτρ' ἀμπλακὼν Iph. A. 124. αὐτὸς ἀμπλακὼν Fr. inc. XL. 1. et fr. inc. B. 48. 1.
Ἀμπλάκημα. γνῦς τἀμπλάκημα Ph. 23.
Ἀμπλακία. πατρὸς ἀμπλακίας μετέχυσι Med. 116. κατάρατον πατρὸς ἀμπλακίᾳ Hip. 1363. ἀμπλακίαις τρύχῃ Hip. 146. δαιμόνων ἀμπλακίαισι ib. 832.
Ἀμπνεῖν, pro ἀναπνεῖν. ὦ μεγάλα δή ποτ' ἀμπνέυσα Tr. 1277.
Ἀμπνοὴ, pro ἀναπνοή. ὑ διδόντες ἀμπνοὰς An. 1138. ἀμπνοὰς ἕξειν πόνων Iph. T. 92. ἀμπνοὰς ὑ σωφρονίζει Her. F. 869.
Ἀμπτυχὴ, pro ἀναπτυχή. ἀμπτυχαὶ ἐλεύθεροι El. 868.
Ἄμπυξ. χρυσέαν ἄμπυκα Hec. 464.
Ἄμυγμα. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα An. 828.
Ἀμυμώνειος. Ἀμυμωνείοις ὕδασι Ph. 196.
Ἀμυνάθειν, *verb. poët.* φίλοις ἀμυνάθειν τὸ πραχθὲν An. 1080. ᾧ σ' ἀμυνάθειν χρεὼν Iph. A. 910. μὴ ἀμυνάθοιτό σε An. 722.
Ἀμύνειν. τίς ἀμύνει μοι; Hec. 160. ὐκ ἀμύνει τοῖς σοῖς κακοῖς; Or. 419. ἀμυνῶ τῷ νόμῳ ib. 522. τῷ γένυς ἀρχηγέτῃ ἀμῦναι ib. 555. μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον ib. 623. ὑμῖν ἀμύνων ib 932. πῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ—Φρύγες; ib. 1473. σοὶ μὲν ὖν ἔγωγ' ἀμύνειν ib. 1511. ἀμῦναι τᾷδε γᾷ Ph. 695. ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις ib. 751. ἄμυνε ματρὶ, ἄμυνε Sup. 377. ἤμυνε χώρᾳ ib. 897. ἄμυνον τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ κ. τ. λ. Iph. A. 903. ὅστις ὐκ ἤμυνας ib. 907. ὐκ ἦλθες, ὐδ' ἤμυνας Rh. 400. ἀμύνειν ὐκ ἐπέσκηψεν πόλει ib. 402. ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς ib. 610. ἀμύνων θῆρας ib. 787. ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρᾳ Tro. 966. ὐκ ἤμυνε συγγενὴς γεγὼς Her. 30. ἀμύνεθ' (pro ἀμύνετε, *juvate*) ib. 70. ποίοις ἀμύνων συμμάχοις, ib. 165. τῷ τῦ Διὸς ἀμυνέτω μέρει Her. F. 170. τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι ib. 194. τοιαῦτ' ἀμύνεθ' Ἡρακλεῖ ib. 219. αὐδῶ—ἀμύνειν ib. 500. τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον, ἢ δάμαρτι, χρὴ κ. τ. λ. ib. 574. δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ' —θνήσκειν ἀμύνοντ' ib. 578. τύμβῳ καλῶς παρὼν ἀμύνει El. 331. ἄμυν', ἄμυνε τέκνοις ib. 679. ἀμύνων πατρὶ ib. 976. 2) Med. κἄτ' ἔγωγ' ἠμυνάμην An. 911. ἠμύνασθε πολεμίυς καλῶς Sup. 529. cf. etiam Her. F. 198. Ἐρινῦς θεὰς ἀμύνεσθαι Iph. T. 299. τὸ δυστυχὲς ἡ 'υγένει' ἀμύνεται Her. 303. τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων Ion. 828. ἀλλ' ἀμύνεται Œd. fr. VI. 3.
Ἀμύντωρ. ὁ πατρὸς ἀμύντωρ Or. 1588.
Ἀμυστίζειν. ἡδέως ἠμύστισα Cy. 562.

Ἄμυστις. πυκνὴν ἄμυστιν Rh. 419. ἔσπασεν ἄμυστιν ἑλκύσας Cy. 416. τὰς ἐμὰς ἀμύστιδας Rh. 438.

Ἀμφαίνειν, pro ἀναφαίνειν. ἅταν πατέρος ἀμφαίνεις Her. F. 918.

Ἀμφαναία, *nom. regionis* Her. F. 392.

Ἀμφελικτὸς Her. F. 399.

Ἀμφελίσσειν, vel ττειν. τῇσδ' ἀμφελίξαντες χέρας An. 426.

Ἀμφέπειν. ὄχλος νιν ἀμφέπει Ph. 151. ξένον κῆδος ἀμφέπειν ib. 342. πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας Med. 480. ἀμφέπει μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1248.

Ἀμφέρειν, pro ἀναφέρειν. εἰς τοὔπισθεν ἀμφέρει πόδα Ph. 1419.

Ἀμφήκης. ἀμφήκει ξίφει El. 688.

Ἀμφήρης. ἀμφήρεις σκηνὰς Ion. 1128. ἀμφῆρες δόρυ Cy. 15. ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243.

Ἀμφὶ, 1) cum genit. ἀμφὶ Πολυξένης Hec. 75. ἀμφὶ σῆς παιδὸς θανούσης ib. 580. cf. etiam Iph. A. 1347. ἀμφ' ἡμῶν Or. 754. τά τ' ἀμφὶ σοῦ, τά τ' ἀμφ' Ὀρέστου ib. 865. 866. ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ib. 1457. τὸν ἀμφὶ σοῦ λόγον Hip. 492. ἀμφὶ Πηλέως An. 79. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων ib. 123. v. etiam Ion. 1098. τἀμφὶ σοῦ An. 431. et τὰ ἀμφὶ παιδὸς v. 432. ἀμφὶ τέκνων Sup. 280. ἀμφὶ Θησέως ib. 642. ἀμφ' ἐμῶν γάμων Hel. 799. ἀμφὶ Θεσσαλῶν El. 818. et sic porro. 2) cum dat. θανάτου ἀμφὶ φόβῳ Or. 823. ἀμφὶ τοῖς ταλαιπώροις ib. 1051. ἀμφὶ βραχίονι Ph. 122. ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ib. 1517. ἀμφὶ τέκνοισι ib. 1572. ἀμφὶ τῷδ' ib. 1658. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμᾳ Med. 980. ἀμφὶ βοστρύχοις ib. 1160. ἀμφὶ κρατὶ ib. 1186. et An. 147. ἀμφὶ γόνασι Al. 950. μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 512. ἀμφὶ βλεφάροις Sup. 49. ἀμφὶ βουσὶ Iph. A. 1291. ἀμφὶ κείναις ib. 1449. ἀμφὶ δίναις Iph. T. 6. ἀμφ' ἐμῷ κάρᾳ Rh. 209. ἀμφὶ σοῖς λόγοισιν ib. 457. ἀμφὶ βουπόροισι ὀβελοῖσι Cy. 301. ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνω τέκνοις Her. 40. ἀμφὶ τύμβῳ Hel. 1015. ἀμφὶ βάκτροις Her. F. 108. 3) cum accusat. ἀμφὶ τὸν εὐρρὸον Εὐρώταν Hec. 649. ἀμφί σ' οὐκέτ' ὄντα ib. 706. ἀμφὶ σὸν γόνυ ib. 787. Ph. 1616. et Hel. 900. ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον Or. 114. ἀμφ[ὶ] μέλαθρον ib. 1269. ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας ib. 1310. ἀμφὶ δώματ[α] ib. 1312. ἀμφὶ τοὺς Ἀτρείδας ib. 1538. ἀμφὶ μνῆμα Ph. 147. ἀμφὶ πόλιν ib. 257. ἀμφὶ τείχη ib. 451. ἀμφὶ δεῖπνον οὖσι ib. 735. πόρον ἀμφὶ μέσο[ν] ib. 832. ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν ib. 1035. ἀμφὶ δεσπότην ib. 1601. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια ib. 1663. ἀμφὶ βωμίο[υς] λιτὰς ib. 1738. ἀμφὶ Πειρήνης ὕδω[ρ] Med. 69. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 145. cf. etiam v. 1130. ἀμφὶ πύλας Alc. 90. et Sup. 11. e[t] ἀμφὶ Καδμείας πύλας Sup. 101. ἀμφ[ὶ] σὰν κιθάραν Al. 586. ἀμφὶ δελ[φι]κνεφαίαν ἱππόστασιν ib. 595. Καλλί[]χορον ἀμφὶ σεμνὸν Sup. 392. ἀμφ[ὶ] μαστὸν ib. 1159. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδω[ρ] Iph. A. 1294. ἀμφὶ σῶμα ib. 1439. et Hel. 561. ἀμφὶ ναὸν Iph. A. 1480. et ἀμφὶ βωμὸν v. 1481. ἀμφ[ὶ] κάρα ib. 1530. ἀμφὶ χαίταν Iph. T. 443. cf. etiam v. 622. ἀμφὶ νῶτα Rh. 208. ἀμφὶ Ἄργος ib. 477. ἀμφ[ὶ] γηγενῆ μάχην Cy. 5. ἀμφὶ κωμο[ύ]σαντες ib. 345. ἀμφὶ δέρην Ion. 1065. τὸν ἀμφὶ βοῦν ῥιφέντα Melan. fr. XXVIII. et sic porro. 4) adverbia[]liter positum: Hel. 183. et Ion 225.

Ἀμφιάπτεσθαι. κρεμαστὸν ἅψεται ἀμφ[ὶ] (pro ἀμφιάψεται) βρόχον Hip. 770.

Ἀμφίας, *nom. propr. viri* Epist. I.

Ἀμφιβαίνειν. πολὺν ταραγμὸν ἀμφι[]βάντ' εἶχον μάχης Ph. 1415. ἀμφι[]βᾶσα φλὸξ οἴνου Alc. 761. οἷα μ[ε] —ἀμφιβᾶσ' ἔχεις; An. 1083. τόδ[ε] μοι θράσος ἀμφιβαίνει Sup. 609.

Ἀμφιβάλλειν. ἀμφίβαλλε μαστὸν ὠλέ[]ναισι ματρὸς Ph. 313. ἀμφιβαλῶ[ν] ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1270. δουλοσύνα[ν] ἀμφιβαλοῦσα κάρα An. 110. ἀμφέ[]βαλεν φόνῳ ib. 800. νέκυ' ἀμφιβαλεῖ[ν] λυγρὰ μέλη Sup. 70. ἀνδράσι κράτη[ρ] ὕπνον ἀμφιβάλλῃ Bac. 384. τί μ[ε] ἀμφιβάλλεις χερσὶν ib. 1361. εἰ[ς] αὐλάν ποτ' ἀμφιβαλεῖς Cy. 60. βέλεσ[ι] τ' ἀμφίβαλε Her. F. 422. στολὴν θη[]ρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ ib. 465. φά[]ρεά γ' ἀμφιβάλλομεν El. 1231. μέ[]λανα στολμὸν πέπλων ἀμφιβαλώμεθ[α] ἤδη Al. 216. εἰς τέκνα καὶ δόμο[υς]

ἀμφιβαλέσθαι An. 1192. ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 103.
Ἀμφίβλημα. πάνοπλα ἀμφιβλήματα Ph. 786. βασίλεια ἀμφιβλ. Hel. 70. λαμπρὰ ἀμφιβλ. ib. 430.
Ἀμφίβληστρον. ἀμφίβληστρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 96. ἀμφίβληστρα σώματος Hel. 1085.
Ἀμφίβολον. κλωστῦ ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tro. 537. σπάργαν' ἀμφίβολα Ion. 1490.
Ἀμφιδάκρυτος. πόθον ἀμφιδάκρυτον Ph. 332.
Ἀμφιδέξιος. ἀμφιδέξιον σίδηρον Hip. 780.
Ἀμφίδοξος Dan. 52.
Ἀμφικαλύπτειν. νέφος ἀμφί σε καλύπτει (pro ἀμφικαλύπτει σε) Hec. 908. πυρσῷ ἀμφεκαλύφθη Her. F. 361.
Ἀμφίκρανος. τὴν ἀμφίκρανον κύνα Her. F. 1274.
Ἀμφίκρημνον ἄγκος Bac. 1049.
Ἀμφίλεκτος ἔρις Ph. 503.
Ἀμφίλογος. ἀμφιλόγους ὀργὰς Med. 638. ἔτι γὰρ ἀμφίλογα Iph. T. 655.
Ἀμφιμάτωρ, dor. pro ήτωρ. ἀμφιμάτορας κόρους Andr. 467.
Ἀμφιόνιος. τᾶς Ἀμφιονίας λύρας ὕπο Ph. 831.
Ἀμφιπιτνεῖν. ἀμφιπιτνοῦσα τὸ σὸν γόνυ Sup. 278.
Ἀμφιπλέκειν Er. fr. VI. 1.
Ἀμφίπολος. θεᾶς ἀμφίπολον κόραν Iph. T. 1114. ἀμφίπολος Ἄρεος Fr. inc. CXII. ἀμφίπολοι Φρύγες Or. 1417. οὐδέ τις ἀμφιπόλων Alc. 89. λάβετ', ἀμφίπολοι, γραίας Sup. 1115.
Ἀμφίπυλος. ἐπ' ἀμφιπύλου μελάθρου Med. 134.
Ἀμφίπυρος. ἀμφιπύρῳ φλογμῷ Hec. 473. κεραυνὸν ἀμφίπυρον Ion. 212. βροντᾷ ἀμφιπύρῳ Hip. 559. ἀμφιπύρους ἀνέχων πεύκας Ion. 716.
Ἀμφιστέλλεσθαι. στεῖλαι ἀμφὶ χρωτὶ (pro ἀμφίστειλαι χρ.) πέπλους Bac. 819.
Ἀμφιτείνειν. ἀμφιτεῖναι δέρῃ χέρας Or. 1042.
Ἀμφιτιθέναι. ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα Hec. 432. κόσμον ἀμφιθῇ χροῒ Med. 787. στέφανον δὸς ἀμφὶ κάρα τεὸν— ἀμφιθεῖναι Iph. A. 1531. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. τύμβῳ ἀμφέθηκα μυρσίνας El. 512.

Ἀμφίτομος. ἀμφιτόμου λόγχας Hip. 1375. ξίφεσι ἀμφιτόμοις El. 164.
Ἀμφίτορνος. ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Tro. 1156.
Ἀμφιτρής. δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε Cy. 703.
Ἀμφιτρίτα, dor. pro ίτη. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ Iph. T. 426.
Ἀμφιτρύχης. ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329.
Ἀμφιφανής. δῆλα καὶ ἀμφιφανῆ Andr. 835.
Ἀμφιχορεύειν. ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει Pi. fr. II. 5.
Ἀμφίχρυσον φάσγανον Hec. 543.
Ἀμφορεύς. γάλακτος ἀμφορέα Cy. 326.
Ἀμφώβολος. ἔκλυτοι ἀμφώβολοι An. 1134.
Ἄν bis in uno eodemque commate interdum ponitur; ἴσως ἂν—τύχοιμ' ἂν Hec. 359. 360. v. etiam v. 1199. 1200. it. An. 77. 307. et 936. Sup. 417. 418. 447. et 855. sq. Iph. T. 98. 245. et 627. Tro. 961. et 985. Hel. 1017. sq. Ion. 222. El. 534. et Æol. fr. XXI. 2.
Ἀνά. ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν αἰχμητὴν Hec. 119. cf. etiam v. 1110. et Ph. 1281. Iph. A. 538. et Rh. 587. ἀνὰ στέγας Hec. 1171. ἀν' Ἑλλάδα Or. 250. et 806. An. 450. Her. 325. Ion. 1575. et Ar. fr. II. 8. ἀνὰ δάπεδον Or. 330. ἀνὰ Θηβαίαν πόλιν Ph. 351. ἀνὰ μέρος ib. 481. et 489. ἀνὰ πτόλιν ib. 1045. Sup. 721. Tro. 555. et Bac. 216. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. ἀν' αἰθέρα ib. 447. πατρῷον ἀνὰ δόμον ib. 1136. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν ib. 1138. ἀνὰ στόμα ἔχειν An. 95. cf. etiam El. 80. ἀνὰ μέλαθρα An. 484. et Bac. 588. Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα Andr. 1001. ἀνὰ Πήλιον Iph. A. 1040. v. etiam El. 445. ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς Hel. 50. ἀν' ὑλάεντα νάπη ib. 1319. ἀν' ὑγρὸν αἰθέρα Ion. 796. ἀνὰ χρόνον ib. 830. τίν' ἀνὰ χεῖρα ib. 1455. ἀνὰ ἄντρον ἔρημον ib. 1494. ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄντρων Hyp. fr. IX. ἀν' Ἴδαν Pal. fr. V. 2. ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXXVIII. 2) ἀνὰ reperitur etiam cum dativo; ἀνὰ ναυσὶν Iph.

A. 754. ἀνὰ δ' ἐλάταισι σεφανῶδει τε χλόᾳ ib. 1058.

'Αναβαίνειν. μηδ' ἀναβῇς τὸν δίφρον Phaëth. fr. VI. 1. πρὸς ἴσὸν ναὸς ἀμβήσῃ (pro ἀναβήσῃ, adscendes) Hec. 1263.

'Αναβακχεύειν. ὅ σ' ἀναβακχεύει Or. 338. ἀναβακχεῦσα Bac. 862. ἀναβακχεύσει Καδμείων πόλιν Her. F. 1086.

'Αναβάλλεσθαι. εἰς τόδ' ἀναβαλῦ Al. 529.

'Αναβλέπειν. τοῖς κερτομῦσι—ἀναβλέπει Sup. 322. ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν Bac. 1307. ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα Ion. 1263. ἀλίυ ἀναβλέπει λαμπάσι ib. 1467. φῶς ἀναβλέψεσθε Her. F. 563.

'Αναβοᾶν. ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω Or. 984. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς Tro. 522. τάδ' ἀναβοήσας Bac. 525. ἡ δ' ἀνεβόησεν ib. 730. v. etiam v. 1077. ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν ib. 1152. v. etiam Hel. 1114. οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. ἀναβοᾷ γάμυς ib. 191. κρόταλα βρόμια ἀνεβόα ib. 1325. ἀνεβόησε συμμάχυς ib. 1608. ἀναβοήσεται ὑ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 465. δεινὸν ἀναβοᾷ (2 sing. pr. pass.) διὰ σόμα Or. 103.

'Αναβολή. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεσ' ἄκη Her. F. 93.

'Αναγγέλλειν. πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις Iph. T. 761.

'Ανάγειν. ἀνάγετ', ἀνάγετε κωκυτὸν Ph. 1359. ὑκ ἀνάξεις ἔνερθεν κλαίων τὺς φθιμένυς ἄνω Al. 989. ἄναγε χορὸν Tro. 326. ἄναγε πόδα σὸν ib. 332. ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον ib. 525. εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν Bac. 289. πάλιν μ' ἀνάξυσ' εἰς τὸ σῶφρον Hel. 938. κύνα εἰς φῶς ἀνάξων Her. F. 25. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει ib. 1333. ἄναγε πολύδακρυν ἀδονὰν El. 126. πικρὺς προχύτας χέρνιβάς τ' ἀνάξεται Iph. A. 955. αὐτὸς ἀνῆκται Νεοπτ. Tro. 1126. ἡμῖν κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον Her. F. 35.

'Αναγιγνώσκειν. ἀνεγνώσθημεν ἂν Hel. 297.

'Ανάγκα. vid. ἀνάγκη.

'Αναγκάζειν. λυπρὰν ἄγυσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει Hec. 364. ἔρως σ' ἠνάγκασε Med. 530. εὖ φρονεῖν τὺς μὴ φρονῦντας ἀναγκάσαι Hip. 922. μ... θητεύειν ἠνάγκασεν Al. 7. τὸ συνδρῶ... σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. ὥστ... ἀναγκάσαι δρᾶν ταῦτ' Sup. 519. μὴ... ἀναγκάσῃς ἐμὲ κακὴν γενέσθαι Iph. A. 1183. τὰ ὑπὸ γῆς μή μ' ἰδεῖν ἀναγκά... σῃς ib. 1219. πόλις ἀναγκάζει τάδ... Iph. T. 595. τρισσαί μ' ἀναγκάζυσ... συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. φυλάσσει... τἄμ' ἀναγκάσας λέχη Hel. 434... φροντίζειν ἀεί τι καὶ ποιεῖν τῶν εἰω... θότων ἀναγκάζοντες Epist. V. ἠναγ... κασμένος Or. 902. ἀναγκασθεῖσ... Her. 552. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγι... Ion. 1215. ἀναγκασθῇ λαβεῖν El... 922.

'Αναγκαῖος. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ Her... F. 282. τὺς ἀναγκαίυς φίλυς An. 672... λόγυς ἀναγκαίυς κλύειν El. 293. λυ... πρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' Ph. 434... ἦν ἀναγκαία δόμοις Al. 536. εἰ... ἀναγκαίας τύχας Iph. A. 511. τ... ἀναγκαίυ χάριν Hec. 346. θεῶ... ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. ἀναγκαῖο... κτῆμα Or. 230. σ' ἀναγκαῖον θανεῖ... ib. 753. τίνος ἀναγκαίυ πέρι; ib... 772. τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα κακὰ Med... 1243. αὐτὰ τἀναγκαῖ' ὁρᾶν Sup. 855... τὰ ἀναγκαῖά γε Iph. A. 1410. τἀναγκαῖα τῦ βίυ Hel. 261. ὐδὲν τῶ... ἀναγκαίων An. fr. X. 1. et Hypsip... fr. IV. 9. τῶν ἀναγκαίων πλέο... Hip. fr. II. 2.

'Αναγκαίως. ἀναγκαίως ἔχει Or. 714... Ph. 361. Cy. 32. Hel. 519. et 1415... Her. F. 502. et 859. et Hyp. fr. IV... 5. καλῶς τ', ἀναγκαίως τε Iph. A... 724.

'Ανάγκη. προθεὶς ἀνάγκην σιτοποιὸ... Hec. 362. πολλή γ' ἀνάγκη ib. 396... et Ph. 1668. cf. etiam Med. 1013... τολμᾶν ἀνάγκη Hec. 751. σήν γ'... ἀνάγκη παῖδα θανεῖν ib. 1275. σεῤῥά... ἀνάγκη ib. 1295. πᾶν τῦξ ἀνάγκης... Or. 488. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέσταμεν ib. 1330. ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν... Ph. 923. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι ib. 1007. θανεῖν σφ' ἀνάγκη... Med. 806. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη... Hip. 207. conf. etiam Æol. fr. XVII... 1. et Tel. fr. XVIII. ὑκ ἀνάγκην... προσφέρεις Hip. 282. ἀνάγκης ζεύγματα Iph. A. 443. εἰς ἀνάγκην... κείμεθ' Iph. T. 620. τὸ τῆς ἀνάγκης...

δεινὸν Tro. 612. cf. etiam Did. fr. ἀνάγκη φύσεως Tr. 886. ἡ γῆ ἀνάγκη —πιαίνει βοτὰ Cy. 331. δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον Hel. 521. ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν, στέργειν ἀνάγκη Her. F. 710. 711. ἀνάγκη δυστυχεῖν ib. 1262. ἥκω δ' ἀνάγκης εἰς τόδ' ib. 1281. μοίρας ἀνάγκης χρεὼν El. 1301. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. ἀνάγκη πείθεσθαι Ar. fr. XVII. τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν Meleag. fr. XXII. 2. σὺ δ' εἴκ' ἀνάγκῃ Fr. inc. XXX. 1. ὅστις ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν Fr. inc. CXX. 1. 2) dor. ἀνάγκα. σπασθεῖσαν ἀνάγκᾳ Hec. 92. μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα Hip. 1388. κρεῖσσον οὐδὲν ἀνάγκας εὗρον Al. 968. ὑπ' ἀνάγκας προπίπτουσα Sup. 63. τοῖς δ' ἀνάγκαν Iph. A. 1327. ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας Bac. 552. 3) dual. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν An. 518. 4) plur. πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες Hec. 639. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις Or. 1011. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας Ph. 1751. cf. etiam Dic. fr. VII. 6. δεσποτῶν ἀνάγκαις An. 132. ἀνάγκας ἱκεσίους Suppl. 39. παντόσυνοι ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἐν ἀνάγκαις οὐ κάμνεις Iph. T. 1118. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89.

Ἄναγνος. ἄναγνον φρένα Hip. 1448.

Ἀναγωγία. μὴ παυομένους τῆς ἀναγωγίας Epist. V.

Ἀνάδελφος Or. 310. ἀνάδελφος ἔσται Iph. T. 475. οὐδ' ἐγὼ ἀνάδελφός εἰμι ib. 613.

Ἀνάδεσμος. χρυσέων ἀναδέσμων Med. 978.

Ἀνάδετος. ἀναδέτοις μίτραισιν Hec. 923.

Ἀναδέχεσθαι. λοῦτρ' ἐς Αὖλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα Iph. T. 818.

Ἀνάδημα. χρυσέας κόμης ἀνάδημα δέξαι Hip. 83. δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀναδήματα El. 882.

Ἀναδιδόναι. κἀνέδωκαν (pro καὶ ἀνέδ.) εἰς φάος Melan. fr. XXII. 4.

Ἀνάθημα. ἀνάθημα πόλεως Ion. 310. ἀνάθημα Διὸς παιδὸς ib. 1144. Ἀθηναίων τινὸς ἀνάθημα ib. 1165. οἴσω θεῷ ἀνάθημ' ib. 1381. ἀνάθημα βιότου Meleag. fr. XIII. 5. ἀναθήματα νεκροῖς Sup. 983. σέμν' ἀναθήματα Ion. 108. ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται ib. 177.

Ἀναθορεῖν. ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or. 1416.

Ἀναθρεῖν. ἰδοῦ με, κἀνάθρησον Hec. 808.

Ἀναίδεια. ἡ μεγίστη—νόσων πασῶν ἀναίδει' Med. 472. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. καὶ ἀναιδείας Tro. 783. τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον ἔχουσαν ib. 1027. ἄγες ἀναιδείᾳ Ion. 895. ἔχει τοὐμὸν οὐκ ἀναίδειαν Her. F. 165.

Ἀναιδής. ἡ δ' οὐκ ἀναιδὴς Al. 731. ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος Cy. 588. βλέφαρα πρὸς τἀναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379.

Ἀναιδῶς Al. 697.

Ἀναίθειν. πῦρ ἀναίθων Cy. 330.

Ἀναιθύσσειν. πικράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα Tr. 344.

Ἀναίμακτος. ἀναίμακτον χρόα Ph. 271. ἀναιμάκτῳ χερὶ Rh. 222.

Ἄναιμων. βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον Fr. inc. CXXXVII.

Ἀναίνεσθαι. ἀναίνομαι Bac. 251. οὐκ ἀναίνομαι Or. 221. Iph. A. 1503. Her. F. 632. 1235. et 1400. οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν Med. 237. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. τί μ' ἀναίνῃ; Bac. 533. ἀναινόμεσθα Her. F. 1124. οὐδ' ἀναίνεται ib. 1228. ἀναίνομαι γυναῖκας El. 311. ἀναίνομαι Κάστορα ib. 312.

Ἀναίρειν. οὔ ποτέ νιν ἀνηράμην βάθρων ἄπο Iph. T. 1201. λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102.

Ἀναιρεῖν. σὲ ἡμετέρα ψῆφος ἀναιρεῖ An. 519. ἀνεῖλεν, oraculum edidit Iph. A. 90. ναῦταί σφ' ἀνεῖλον, receperunt, e naufragio servarunt Hel. 1233. ἀναιρεῖσθαι νεκροὺς βίᾳ Sup. 471. πολέμους ἀναιρούμεσθα ib. 492. ὧν ἀνειλόμην ib. 1166. ἤδη κάμνοντα μέ τις ἀνείλετ' Hel. 1632. ἐκ βάθρων πᾶς ἀνήρησαι φίλοις El. 608.

Ἀναίρεσις. φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν Or. 404. οὐδ' ἀναίρεσιν δοῦναι θέλουσι Sup. 18.

Ἀναΐσσειν. ἀνήϊξε ξίφους Ph. 333. ἀνῇξε λαὸς εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἀναΐξας πεσήματος Iph. T. 315. ὀρθὸς ἀναΐσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς

Rh. 792. ἀνῆξαν ὀρθαὶ Bac. 692. ὀρθοὶ ἀνῆξαν πάντες Hel. 1616.

'Αναίσχυντος. ὐκ ἀναισχύντυ τόδε; Iph. A. 329. ἀναισχύντυ φρενὸς ib. 327. τῆς ἀναισχύντυ βορᾶς Cy. 415. τὸ ἀναίσχυντον Iph. A. 1144. et τἀναίσχυντον Hip. fr. III. 2.

'Αναίτιος. ἀναίτιος ξένοις εἶναι θέλω Med. 730. ἀναίτιος ἔγωγε πάντων Rh. 828. ὐδὲν κακῶσαι τὐς ἀναιτίυς θέλω Her. F. 1162.

'Ανακαίειν. ἀνέκαυσε πῦρ Cy. 382.

'Ανακαλεῖν. ἀνακάλει θεὺς Ph. 611. ἀνακάλει Λέρνης ὕδωρ ib. 616. τί ταύτας ἀνακαλεῖς; ib. 620. ἀνακαλεῖ δεξιὰς Med. 21. τί τὐς θεὐς ἀνακαλεῖς; Iph. T. 780. κακὐς ἀνακαλῶ τὐς συμμάχυς Tr. 469. ἀνά μ' ἐκάλεσεν Bac. 579. ἀνακαλῦσα Βάκχιον ib. 1143. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ πόσιν Her. F. 717. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρυ ib. 870. ἀνακαλεῖς με τίνα βοάν; ib. 910. τίνα ϛοναχὰν ἀνακαλέσομαι; Ph. 1506. ἀνακαλύμεθ' αὖ θεὐς Sup. 626. Βρόμιον ἀνακαλύμεναι θεὸν Bac. 446. ὐκ ἤκυσαν ἀνακαλύμενοι Tr. 1281. πατέρα νέρθεν ἀνακαλύμενον Hel. 972.

'Ανακαλύπτειν. νῦν ἀνακάλυπτ' Or. 294. ὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον Iph. A. 321. ἀνακαλύψω λόγυς ib. 1146. κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ Her. F. 1231.

'Ανακεῖσθαι. σοὶ ἀνακείμεσθα δὴ Bac. 932. θύρσος μνῆμ' ἀνάκειται ib. 1384.

'Ανακέλαδος. φυλασσομένα ϛόματος ἀνακέλαδον Or. 185.

'Ανακεραννύναι. ἀνὰ δὲ βακχείᾳ συντόνῳ κέρασαν Bac. 126.

'Ανακίρνασθαι. μετρίας φιλίας ἀνακίρνασθαι Hip. 254.

'Ανακλάζειν. μέγα ἀνέκλαγον Iph. A. 1062.

'Ανακλᾷν. ἀνακλάσας δέρην Or. 1471.

'Ανακομίζεσθαι. πρόσωθέν ποθεν ἀνακομίζομαι τύχαν Hip. 831.

'Ανακυφίζειν. ἀνακυφίσω δέμας Or. 218. ἀνεκυφίσθην δέμας Hip. 1392.

'Ανάκτορον. Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον An. 43. κατὰ σὸν ἀνάκτορον θυηπολῶ Tr. 330. Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα An. 117. τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς ib. 380. et Iph. T. 41. et 66. cf. etiam Iph. T. 635. ἀνακτόρων κρηπῖδος ἐντὸς An. 1112. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων ib. 1158. τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο Sup. 88. θεῶν ἀνάκτορα Rh. 516. et Tr. 15. τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν Tr. 85. ἐν ἀνακτόροις θεῦ Ion. 55. v. etiam v. 1224.

'Ανάκτωρ. πόντυ ἀνάκτωρ Iph. T. 1414. ἀνάκτωρ πόλεως Tr. 1217.

'Ανακυκλεῖν. ἀνακύκλει δέμας Or. 231.

'Ανακύπτειν. πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν Cy. 211.

'Αναλαλάζειν. ϛρατὸς ἀνηλάλαξε Ph. 1404. ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα Sup. 719.

'Αναλαμβάνειν. ἀναλαβεῖν φῶς Or. 292. ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφυς ib. 1531. ἀναλαβεῖν θέλεις, sc. κακὸν λέχος Iph. A. 390. τὸν ἀρχαῖον φίλον ἀνάλαβε Cy. 435. ἀναλαβῦσα τὰς ἐμὰς τύχας Her. 1005. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας Ion. 426.

'Ανάλγητος. ἀναλγήτυ πάθυς Hip. 1386.

'Ανάλιος, dor. pro ἀνήλιος. τὸν ἀνάλιον οἶκον Al. 439.

'Αναλίσκειν et ἀναλῦν. λόγυς ἀναλοῖς Med. 325. ἀνάλωσε λόγων ἐλέγχυς Hip. 1336. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον An. 542. κἂν ἀναλίσκῃς ξένυς τοιύσδε Iph. T. 337. ϛρατὸν ἀναλῶσαι δορὶ Rh. 58. δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν Cy. 307. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον Her. F. 1423. Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ El. 681. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 591. εἰς τῦθ', ἃ φεύγω νῦν, ἀναλωθήσομαι Hip. 506. πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν An. 456. πᾶν ἀνάλωται δέμας ib. 1155. ὐκ ἔϛι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν Sup. 776.

'Αναλύειν. ἀνά μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων νεκύων Sup. 44.

'Ανάλωμα. σκαιόν γε τἀνάλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. ὐκ ἔϛι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν ib. 776.

'Αναμένειν. φόνια λυτρά σ' ἀναμένει Hec. 1281. ἀνάμεινον φασγάνυ τομὰ Or. 1101. χειρὸς θυραίας ἀναμένει κυφίσματα Ph. 855. αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμενεῖ An. 445. τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένυσιν Bac. 962. ὗ σ' ὄλβιον σκῆπτρον ἀναμενεῖ πατρὸς Ion. 578.

'Αναμετρεῖσθαι. τί τ' ἄρρητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Or. 14. εἰς θυμόφυλ... ἀναμετρυμένη δάκρυ Iph. T. 34...

μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινὰ Ion. 250. ἐν συμμάχοις ἀνεμετρησάμην φρένας τὰς σὰς ib. 1271. πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος τὸ σῶφρον El. 52. ἀναμετρούμενος τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον Tem. fr. XIII. 4.

Ἀναμιγνύναι. κἀμοὶ μὴ 'ναμίγνυσθαι τύχας τὰς σὰς Sup. 591. Κάδμου παισὶν ἀναμεμιγμέναι Bac. 37.

Ἀναμιμνήσκειν. μή μ' ἀναμνήσῃς κακῶν Al. 1048. ὥς μ' ἀνέμνησας τινὸς Ion. 284. μῶν τὰ 'μὰ διὰ χρόνου σ' ἀνέμνησαν κακά; El. 504. μηδ' ἀναμνησθῇς τέκνων Med. 1246. ὡς ἀναμνησθῶ πιῶν Cy. 152.

Ἀναμόλειν. ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν Hec. 928.

Ἀναμοχλεύειν. τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας; Med. 1317.

Ἀνανδρία. μὴ περιβάλῃς μοι ἀνανδρίαν Or. 1031. ἀνανδρία, τὸ πλέον κ. τ. λ. Ph. 512. εἰς ἀνανδρίαν Med. 466. et El. 982. ἀνανδρία χερῶν Sup. 314. ἡ κακὴ ἀνανδρία Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2.

Ἄνανδρος, ignavus, timidus. ἄνανδρον αὐτὸν καλεῖ An. 341. χρείας ἀνάνδρου Bel. fr. VIII. 2. Θήβας ἀνάνδρους ἄγεις; Bac. 1035. ἄνανδρον, ἀκλεῶς κατθανεῖν Or. 784. ἄνανδρ' ἄρ' εἶπας Hel. 814. 2) viro carens Hec. 669. Hip. 547. An. 347. Hel. 290. τὰς ἀνάνδρου κοίτας Med. 436. ἀλόχους ἀνάνδρους Cy. 305.

Ἀνανεῦσθαι. ἀνανεῦμαι τὸν σὸν ὑμέναιον Hel. 728.

Ἀνανομή. ἀνανομὴν Tem. fr. XXI.

Ἄναξ. ἄναξ Φρυγῶν ἁπάντων Hec. 349. Ἀγαμέμνων ἄναξ ib. 553. Or. 21. Iph. A. 431. 950. et 961. ἄναξ, o rex Hec. 759. 828. et 1144. Or. 1507. Ph. 17. 301. et 704. Hip. 88. Θρῄκης ἄνακτι Hec. 856. Μενέλαος ἄναξ Or. 349. Διομήδης ἄναξ ib. 896. Ἱππομέδων ἄναξ Ph. 127. et 1120. τῆσδ' ἄνακτ' εἶναι χθονὸς ib. 594. cf. etiam v. 894. et Med. 269. Φοῖβ' ἄναξ ἀγυιεῦ Ph. 634. Ἐτεοκλῆς ἄναξ ib. 1447. γῆς ἄναξ Τροιζηνίας Med. 683. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ ib. 759. ὁ πόντιος ἄναξ Hip. 45. Ὀρφεᾶ τ' ἄνακτ' ἔχων ib. 953. ὦ 'ναξ Παιὰν Al. 220. et Her. F. 820. Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ Alc. 501. ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν ib. 846. Κόρης ἄνακτός τ' (i. e. Plutonis) ib. 855. ἄνακτα Φοῖβον An. 1004. ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἄναξ ib. 1162. γῆς Ἀθηναίων ἄναξ Sup. 113. μοναμπύκων ἄναξ ib. 680. ὦ Πανελλήνων ἄναξ Iph. A. 414. Διὸς ἄνακτος ib. 1305. ἄνακτα οὐρανοῦ Iph. T. 749. φηλητῶν ἄναξ Rh. 217. μέγαν Θρῃκῶν ἄνακτα ib. 407. ὦ Ὑμέναι' ἄναξ Tr. 311. et 314. ὦ μαντεῖ' ἄναξ ib. 454. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103. ἄναξ Αἰτναῖε ib. 595. δόμων ἄνακτα Hel. 512. Λοξίας ἄναξ Ion. 1531. αὐτὰ διασιωπήσας ἄναξ ib. 1566. θερμὴ ἄνακτος φλὸξ Phaëth. fr. XIII. Σπαρτοὺς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο Ph. 1015. ψευδῶν ἄνακτες Andr. 448. ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι Iph. A. 1260. ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω; Rh. 738. κώπης ἄνακτας Cy. 86. Δελφῶν ἄνακτες Ion. 1222. δυσγένει' ἀνάκτων Her. F. 810.

Ἀνάξιος. τούτων τυχεῖν ἀναξίαν Her. 527. παθοῦσ' ἀνάξια Iph. A. 852. cf. etiam Tr. 1289. et Ion. 1515. ἀνάξι' ἠτιμασμένη Iph. A. 943. ὡς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα Hel. 462.

Ἀναξιοῦν. σ' ἀναξιῶν El. 256.

Ἀναξίως. δούλειον ἦμαρ εἰσπεσοῦσ' ἀναξίως An. 99. δυστυχοῦσ' ἀναξίως Her. 236.

Ἀνάπαλιν. ἀνάπαλιν στείχοντες Bac. 352.

Ἀναπάλλειν. ἰαχαῖς ἀναπάλλων, sc. πλανάτας Bac. 149. ἀνέπηλεν ἐπὶ θῆρα τόνδε Μαινάδας Bac. 1188.

Ἀναπαύειν. ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω Hip. 1354. ἐν λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀναπαυσαίμαν ib. 211. ἀναπαύσομαι κάλλιστα Cy. 578.

Ἀνάπαυλα. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13. ἀστέφανοι κόραι ἀνάπαυλαι Hip. 1137.

Ἀνάπαυσις πόνων Hip. 190.

Ἀναπείθειν. εἴ πως ἂν ἀναπείσαιμεν Hel. 831.

Ἀναπέμπειν. τὸ ἀργύριον ἀνεπέμψαμέν σοι Epist. I.

Ἀναπεταννύναι. ἀναπέτασον πύλας Ph. 304. βόστρυχον ἀμπετάσας (pro ἀναπετάσας) ib. 794. cf. etiam Hip. 202. δόμον ἀμπετάσας Al. 600. λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34.

'Αναπιμπλάναι Epist. IV.
'Αναπίπτειν. ἐπεὶ ἀνέπεσε Cy. 409. τὺς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίυ Fr. inc. CLXXXVII.
'Αναπληρῦσθαι. δώματ' ἀναπληρυμένυς Hel. 913.
'Αναπνεῖν. ἀνέπνευσεν αἰῶνα Phi. fr. XIV.
'Αναπράσσεσθαι μισθὸν Epist V.
'Ανάπτειν. μᾶλλόν μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον Or. 608. πῦρ ἀνάψυσιν θεοῖς ib. 1137. πυρὶ ἀνάψομεν δόμυς ib. 1594. ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον Ph. 346. ἀνάψει μείζονι θυμῷ Med. 107. εἰς θεὸν ἀνάψαι An. 1197. θύρσυς ἀνάπτειν Bac. 176. μητρὸς τάφῳ πῦρ ἀνῆψ' ib. 624. v. etiam El. 801. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεὶς ἀνάψεις Cy. 242. ἀνήπτομεν πρὸς κίον' Her. F. 1011. ἀμαθεῖς χάριτας εἴς σ' ἀνήψατο Ph. 572. ἐκ τῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων Med. 770. βρόχον κρεμαςὸν ἀγχόνης ἀνήψατο Hip. 802. ναῦδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι Her. F. 478. θανάτυ περιβόλαι' ἀνήμμεθα ib. 549. ἀνάπτονται πέπλων ib. 629. ἐρείσματα λαΐνοις ἀνημμένα ἀμφὶ κίοσιν ib. 1037.
'Αναπτερῦν. ἄγγελμ' ἀνεπτέρωσε πόλιν Or. 874. φόβος μ' ἀναπτεροῖ Sup. 89. κρατὶ ὀρθίυς ἐθείρας ἀνεπτέρωκα Hel. 639.
'Αναπτύσσειν. ἀναπτύξας χέρας Hip. 1190. ἀναπτύξαντες εὐγόμφυς πύλας Iph. T. 1286. πρὸς—πόσιν ἀναπτύξω φρένα Tr. 657. ἀναπτύξας κύτος εἱλικτὸν ἀντίπηγος Ion. 39. ἀναπτύξω σοι ἀβίωτον ἡμῖν—Her. F. 1256. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6. πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας El. 357.
'Αναπτυχή. ἡλίυ ἀναπτυχαὶ Hip. 601. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445.
'Ανάρβυλος. τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.
"Αναρθρος Or. 228.
'Αναρίθμητος. ἀμήτορ', ἀναρίθμητον Ion. 837. τῶν ἀναριθμήτων μᾶλλόν εἰσιν οἱ πόνοι Hel. 1695.
'Ανάριθμος. ἀναρίθμῳ ςρατεύματι Bac. 1333.
'Αναρπάζειν. ἀνήρπασέν ποτε Κέφαλον εἰς θεὺς Hip. 454. ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χεροῖν An. 1159. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ζῶντ' ἀναρπάσαντές εἰς μυχὺς χθονὸς ib. 926. 'Αχαιὺς ἀναρπάσαι Rh. 121. ὃν ἀςέρων τέθριππος ἔλαβε—ἀναρπάσας Tr. 856. οἳ Βρόμιον ἀνήρπασαν Cy. 112. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος Hel. 253. κάλλιςα δῆτ' ἀνήρπασεν τεύχη ib. 1390. ἀναρπάσαντες ταύρειον δέμας ib. 1577. τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμυς; Ion. 1303. σκῆπτρα χώρας ἀναρπάσας Her. F. 1167. ὑκ ἀνήρπαςαι πόλις Ph. 1086. πόλις ἀνηρπάσθη μάτην Hel. 757.
'Αναρπαςός. χειρὸς ἀναρπαςὰν σᾶς Hec. 206.
'Αναῤῥηγνύναι. οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχὺς Hec. 1040. ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναῤῥήξων τάφον Tr. 1153.
'Αναρτᾶν. εἰς θεὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. δήμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος Plis. fr. I. 1.
'Αναρχία ναυτικὴ Hec. 607.
"Αναρχον ςράτευμα Iph. A. 914.
'Ανασείειν. ἀνασείοντα κόμας Bac. 240. προσείων αὐτὸν, ἀνασείων τ' ib. 928.
'Ανασειράζειν. ὥς τις σε θεῶν ἀνασειράζει Hip. 237.
'Ανασκευάζειν. ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ El. 602.
'Ανασπᾶν. τύμβυς ἀνασπῶν Med. 1381. χεροῖν ἀνασπάσω, sc. Κιθαιρῶνα Bac. 947.
'Ανασπαράσσειν. ῥίζας ἀνεσπάρασσο ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102.
"Ανασσα. πρόσθεν ἄνασσαν Hec. 6 τὴν ἄνασσαν δή ποτ' ὖσαν 'Ιλίυ ib 484. cf. etiam v. 891. ἄνασσα τῶ Φρυγῶν ib. 492. σοὶ δ', ὡς ἀνάσσ Ph. 95. ἁπάντων ἄνασσα ib. 69 μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππίαν Hip. 307. c etiam An. 935. et Iph. A. 739. ἐπό ρευσας ἐμὰν ἄνασσαν Hip. 755. λῦσα τ' ἄνασσαν ib. 783. τῇ πρόσθ' ἀνάσσ An. 65. δόμων ἄνασσαν ib. 89 Αὐλίδος ἀνάσσῃ Iph. A. 434. ἄνας σαν ἐμὴν ib. 592. τὰν ἄνασσαν "Αρ τεμιν ib. 1482. v. etiam v. 152 ἄνασσα παρθέν' Iph. T. 1230. ἄνασ 'Αθάνα ib. 1475. et Tr. 52. Γ ἄνασσα El. 678. ἄνασσα, o regin

lnus fr. XVII. 1. ἄνασσα πράγυς τῦδε καὶ βυλεύματος Tel. fr. XV. 1.

Ἀνάσσειν. ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 1661. ἀνάσσειν πατρίδος Ph. 480. λόχων ἀνάσσειν ib. 746. et 749. ἀνάσσειν γῆς Φαρσαλίας An. 22. δωμάτων ἠνάσσομεν ib. 941. δῆμος ἀνάσσει διαδοχαῖσιν Sup. 406. ἄνασσε (pro ἦν.) τῶνδε Iph. A. 282. cf. etiam 235. ἀνάσσων ϛρατηγίας Iph. T. 17. ὃ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι ib. 31. Θρῄκης ἀνάσσων Rh. 931. ὃς γῆς ἀνάσσει τῆσδε Hel. 793. οἵτινες τετραζύγων ὄχων ἀνάσσυσι Hel. 1046. ἃ τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις Ion. 1049. πόλεως ἀνάσσοι ib. 1059. conf. etiam El. 835. ἀνάσσων Κρήτης Cret. fr. II. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας Meleag. fr. I. 3. κώπης ἀνάσσει Tel. fr. II. 1.

Ἀνάϛασις. οἴκων Ἀτρέως ἀνάϛασιν Tr. 364. εἰς ἀνάϛασιν δόμων Dic. fr. VI. 3.

Ἀνάϛατος. ὐ γὰρ ὧδ' ἀνάϛατον γένος γενέσθαι δεῖ An. 1250.

Ἀναϛέλλειν. ὥστ' ἀναϛεῖλαι πρόσω Iph. T. 1378. νεβρίδας ἀνεϛείλανθ' (pro αντο) Bac. 695.

Ἀναϛενάζειν. ἀνεϛέναζε Iph. A. 1549. σὲ πάρος, ἤ σ', ἀναϛενάξω γόοις Iph. T. 657. πόσιν ἀναϛενάζεις Her. F. 118.

Ἀναϛένειν. τί ποτ' ἀναϛένεις; Hec. 186. βραχὺ ἀναϛένει Or. 156. πρὸ τύμβυ σ' ὁρῶσ' ἀναϛένω ib. 1018. τὸν ὄλβον αὐτῦ τὸν πάροιθ' ἀναϛένω Iph. T. 551. πάτραν ἀναϛένυσα Tr. 1132. ἀνέϛενε πόσιν πέλας παρόντα Hel. 1544.

Ἀναϛέφειν. τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναϛέψαι θέλω Ar. fr. III. τί ἀνέϛεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; Hip. 806.

Ἀναϛομῦν. φάρυγγος ἀναϛόμυ τὸ χεῖλος Cy. 356.

Ἀναϛρέφειν. ὐκ ἔτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναϛρέφοι πόδα Hip. 1176. ὥστ' ἀναϛρέφειν ib. 1228. ὁ θεὸς πάντ' ἀναϛρέφει πάλιν Sup. 331. cf. etiam Rh. 332. et Hel. 718. σοὶ πάλιν ἀναϛρέψω δίκην Bac. 792. ὄμμ' ἀναϛρέφων κύκλῳ Hel. 1573. τρίαιναν—ὐδὲ Θρᾷξ ἀναϛρέψει λεὼς Er. fr. I. 53. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναϛρέφῃ An. 1222. ἐν Ἄργει μίκρ' ἔχυσ' ἀνεϛρέφυ Tr. 993. τὰ πρῶτ' ἀνέϛραπται πάλιν Hip. 982.

Ἀναϛροφή. εἰς ἀναϛροφὴν δίδωσι An. 1008. ὁρᾷς ἀέλπτων μυρίων ἀναϛροφὰς Bel. fr. XXI. 1.

Ἀνασχάλλειν. ὑπ' ἄτης ἀνασχάλλει πεσὼν Bel. fr. XVI. 10.

Ἀνασχέθειν λαμπάδας Med. 1027.

Ἀνασχετὸς, vel ἀνάσχετος. δρόμυς παλαίϛρας τ', ὐκ ἀνασχετὺς ἐμοὶ An. 600. κεῖνο ὐκ ἀνασχετὸν Ion. 636. conf. etiam Dic. fr. XIII. 4. ὐκ ἀνάσχετ' (pro ἀνάσχετα) Hip. 354.

Ἀνατεὶ, adverb. Med. 1357.

Ἀνατείνεσθαι. τιμὰν ἀντέτασθε (pro ἀνατέτ.) Fr. inc. CXVII. 1.

Ἀνατιθέναι. ναοῖς ἀνατίθημι τήνδε σοῖς Ion. 1384. Φοίβῳ τήνδ' ἀναθήσω πρᾶξιν φονίαν El. 1296.

Ἀνατινάσσειν. ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις—τινάξας Or. 341. ἀνὰ θύρσον τινάσσων Bac. 80. cf. etiam v. 553. sq.

Ἀνατλάναι. ὁ πάντ' ἀνατλὰς παθήματα Ph. 60.

Ἀνατολή. ἡλίυ πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507.

Ἀνατολμᾷν. ἀνατόλμα Al. 277.

Ἀνατρέπειν. ἀνατρέψοντας πόλιν Ph. 895. ἀνέτρεψε βίον Iph. A. 25. θάκυς τῦσδ'—ἀνάτρεψον ἔμπαλιν Bac. 348.

Ἀναύδητος. ἀναύδητον λόγον Ion. 783.

Ἄναυδος. ὁ δ' εἶρπ' ἄναυδος Ph. 41. τί ἄναυδος ἕϛηκεν γυνή; Al. 1146. ἄναυδος εἰς ᾅδην πιτνεῖ Tr. 463. ἐξ ἀναύδυ καὶ μύσαντος ὄμματος Med. 1183.

Ἄναυλος. κῶμον ἀναυλότατον Ph. 797.

Ἄναυρος. Ἀναύρυ παρὰ πύλας Her. F. 390.

Ἀναφαίνειν. ἃς ὐχ ὁσίας ἀναφαίνει Iph. T. 466. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων ib. 1255. ἀναφανῶ σε τόδ'—Θήβαις ὀνομάζειν Bac. 528. οἵαν ὀργὰν ἀναφαίνει ib. 538. πῶς σκοτίας ἀναφήνω εὐνάς; Ion. 860.

Ἀναφέρειν. εἰς Φοῖβον ἀναφέρυσα τὴν ἁμαρτίαν Or. 76. τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρὶ ib. 432. ἀναφέροντί μοι ib. 596. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος; Ph. 1722. τὸ καλλιϛεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων Iph. T. 23. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν ib. 390. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέγυς

Bac. 29. ἀνέφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην, κ. τ. λ. ib. 1131. ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀναφέρων Hel. 719. ἀναφέρω εἰς τὸν θεὸν Ion. 543. ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα ib. 827.

'Αναφεύγειν. παρὰ δ' ὀλίγον ἀμπέφυγες (pro ἀναπέφυγας) ὄλεθρον Iph. T. 871. v. not.

'Αναφλέγειν. ἀναφλέγω πυρὸς φῶς Tr. 320.

'Αναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς Or. 414.

'Αναφύρειν. ἀναπεφυρμέν' αἵματι Bac. 741.

'Αναχαιτίζειν. ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν Hip. 1232. κἀνεχαίτιζον φόβῳ Rhes. 786. μὴ 'ναχαιτίσειέ νιν Bac. 1070.

'Αναχορεύειν. ὀυκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρευ' 'Ερινύσιν; Or. 581. θίασον ἱερὸν ἀνεχόρευσα Ph. 1744. ἀναχορεύει τάδ' ὄργια Bac. 482. ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον ib. 1151. ἀνεχόρευσεν αἰθὴρ Ion. 1079. ἀναχορεύσατ' ἀγυιαὶ Her. F. 783.

'Αναχωρεῖν. βαθὺς ἀναχωρεῖν πόρος Ph. 737. κἀνεχωρείτην πάλιν Rh. 775.

'Αναψυκτήρ. πόνων ἀναψυκτῆρ' And. fr. XXVII. 3.

'Αναψύχειν. ἀναψύχουσι θηλύπουν βάσιν Iph. A. 421. δύ' οἰκτρὼ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων Hel. 1100.

'Αναψυχή. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων Ion. 1604. κακῶν ἀναψυχὰς Sup. 615.

'Ανδάνειν. ὀυ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαὶ Or. 1607. ἀνδάνουσα φυγῇ πολιτῶν Med. 11. ὅσοισιν ἀνδάνει Hip. 1015. ὀυ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς Al. 1111. ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε Rh. 137. ὡς ἅπασιν ἀνδάνῃς Hel. 1003. ἀνδάνοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν Alcmen. fr. V. 3. τοῖσι πολλοῖς ἀνδάνειν Antig. fr. III. τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν Fr. inc. CLXXXIV. 1.

'Ανδρεία. πλούτῳ τε κἀνδρείᾳ μέγαν Tro. 669.

'Ανδρεῖος. ἀνδρεῖος ἀνὴρ Or. 916. τἀνδρείου τρόπου El. 949. τοὺς ἀνδρείους φύσιν Melan. fr. XIV. 2. χέρ' ἀνδρείαν Chry. fr. III. 1. ἔβησαν εἰς τἀνδρεῖον An. 684. τοῦτό μοι τἀνδρεῖον Sup. 510. ἔχαιρε πρὸς τἀνδρεῖον ib. 885.

'Ανδρία. μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρίᾳ Her. F. 475. ἀνδρίας ὕπο El. 845.

'Ανδροβρώς. γνάθον ἀνδροβρῶτα Cy. 93. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι Her. F. 385. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς Meleag. fr. XVIII. 1.

'Ανδροκμής. ἀνδροκμῆτας ἀγωνίας Sup. 525.

'Ανδροκτόνος. Κύκλωπες ἀνδροκτόνοι Cy. 22. ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς Fr. inc. B. 29. 1.

'Ανδροῦσθαι. ἠνδρωμένοι Her. F. 42.

'Ανδροφόνος. τὰς ἀνδροφόνους 'Ιλιάδα Hec. 1061.

'Ανδρών. μέσον ἐς ἀνδρῶν εἰσπεσὼ[ν] Her. F. 954.

'Ανεγείρεσθαι. ἀνεγειρόμενος Her. F. 1055.

'Ανειλίσσειν. ὀυκ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀν[ὰ] πόδα σὸν εἰλίξεις Or. 171.

'Ανειπεῖν. εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγὴ[ν] στρατῷ Iph. A. 1564. ἀνεῖπε—ἐς δαῖτ[α] χωρεῖν Ion. 1167.

'Ανεκτός. ὀυδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν Phi. fr. III. φεύγειν ὀυκ ἀνεκτὸν Iph. T. 104[.] ὀυκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν ὕπο Her. F. 289. ὀυχ ὅσιά τ', ὀυδ' ἀνεκτὰ Hec. 715. δεινὰ τλᾶσα, κὀυκ ἀνεκτὰ Iph. A. 942.

'Ανελέγχειν. οἷον ἀνελέγχομαι Ion 1470.

'Ανέλκειν. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρο[ν] Med. 1181.

"Ανελπις. σωτηρίας ἄνελπις Iph. T. 487.

'Ανέλπιστος. ἀνέλπιστον λόγον El. 570. τερπνὸν κἀνέλπιστον φήμην Iph. T. 1495. ἀνελπίστῳ τύχῃ Hel. 419. ἀνελπίστοις τύχαις ib. 1157. θαῦμ' ἀνέλπιστον τόδε Al. 1126. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίστων ὁρῶ; Ion. 1395.

'Ανεμόεις. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ Her. 781.

"Ανεμος. δεινὸς ἄνεμος Iph. T. 1394. ἀπηλιώτης ἄνεμος Cy. 19. μετρία[ς] ἀνέμων ἡδυπνόους αὔρας Med. 838. σιγαὶ ἀνέμων Iph. A. 10. 'Αργεῖ[ων] ὀνείδη—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ[ι] Tro. 419. στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. ἀνέμων θύελλαι Cy. 109. εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰ[ς] Hel. 1520. πνεύματ' ἀνέμων Her. F. 102. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4.

Ἀνεμώκης. ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας Ph. 166.
Ἀνέορτος ἱερῶν El. 310.
Ἀνεπίληπτος. ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον Or. 920.
Ἄνεργος. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι Hel. 366.
Ἀνέρεσθαι. ὡς Ἑλληνικῶς ἀνήρεθ' ἡμᾶς Iph. T. 661. πόλλ' ἀνήρυ μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771. κάλλιον εἶπας, ἤ σ' ἀνηρόμην ἐγὼ ib. 778.
Ἀνερεύνητος. ἀνερεύνητα δυσθυμῇ Ion. 255.
Ἀνέρπειν. ἀνεῖρφ' (pro ἀνεῖρπε) Ph. 1185.
Ἀνέρχεσθαι. εἴς σ' ἀνελθὼν Hec. 802. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρείδαις Or. 808. ἄϛρων ἀνέλθοιμ' ἡλίυ πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἄνελθέ μοι πάλιν (narra mihi) ib. 1213. et Ion. 933. σ' ἔπεισ' ἀνελθεῖν Rh. 937. ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε Tro. 61. ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607.
Ἀνερωτᾷν. ἀνηρώτα τ' ἐμὲ γυναῖκα παῖδάς τ' Iph. T. 664.
Ἄνευ. ἄνευ πατρὸς τέκνον ὐκ εἴη Or. 553. ἄνευ θεῶν τυ Ph. 1608. ἄνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. ἄνευ δίκης An. 551. et Sup. 233. ὐκ ἄνευ θεῶν Iph. A. 809. ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. ἄνευ πόνυ ib. 614. Her. F. 89. et El. 81. ἄνευ βρόχων Bac. 1172. ἄνευ σθένεος ἀρείυ ib. 1172. ἄνευ πάλυ Her. 547. ἄνευ νεὼς Hel. 1065. ὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. ἄνευ ψόγυ Inus fr. XV. 1. ἄνευ τύχης Sthe. fr. V. 1.
Ἀνεύρεσις. εἰς ϛὴν ἀνεύρεσιν Ion. 569.
Ἀνευρίσκειν. δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A. 1333. τόδε σὸν χρέος ἀνευρίσκειν, κ. τ. λ. Iph. T. 883. πατέρα σ' ἀνευρὼν Ion. 588. δεινὴ πόλις νοσῦσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1.
Ἀνευφημεῖν. ἐπ' ἀξίοισιν ἀνευφημεῖ δόμος Or. 1335.
Ἀνέχειν. βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 123. δάφνα ἱερὺς ἀνέσχε πτόρθυς ib. 459. ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον Med. 482. πήματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις; Hip. 1293. τίς ἀνασχήσει φλόγα; Iph. A. 732. ἀνέσχε χεῖρα Iph. T. 269. ἄνεχε· πάρεχε φῶς Tro. 308. cf. etiam Cy. 202. ἀμφιπύρυς ἀνέχων πεύκας Ion. 716. ἄνεχε χέρας, ἄνεχε λόγον El. 592. μητρὶ ὀρείᾳ δᾷδας ἀνασχὼν Cret. fr. II. 14. πολύπονα πάθεα ἀνασχόμενος Or. 1501. ἀνέχυ ἐνδίκως πράσσων κακῶς ib. 1599. σὺ δ' ὐκ ἀνέξῃ δωμάτων ἔχων ἴσον; Ph. 550. ὐδ' ἀνέξεται κακῶς πάσχυσα Med. 38. ὐκ ἠνέσχετο ib. 1156. ὐκ ἀνέξομαι ζῶσα Hip. 354. σὺ δ' ὐκ ἀνέξῃ; ib. 459. σὺ δ' ὐκ ἀνέσχυ ib. 687. τύτυς ἀνάσχυ δεσπότας Al. 305. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσόδυς ἀνέξομαι; ib. 944. ῥᾳδίως ἀνέξεται An. 340. ὐκ ἀνέξεται τίκτοντας ἄλλυς ib. 712. σὺ τὴν κακίϛην—δύλην ἀνέξῃ; ib. 934. συμφοραῖς ἠνειχόμην ib. 981. vid. not. μεταβαλλομένυ δαίμονος ἀνέχυ Tro. 101. ὐκ ἀνέξεται κινῦντα Βάκχας Bac. 789. νικωμένη Παλλὰς ὐκ ἀνέξεται Her. 353. ἀλλ' ἀνάσχυ ib. 381. ὐδεὶς ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται ib. 687. ὐκ ἄν σ' ἀνάσχοιτ' Hel. 1051. et Her. F. 1254. ἀνάσχυ ταῦτ' ἐμῦ κλύων Ion. 947. ἄρχοντας ὀμμάτων ἐν φαενναῖς ὐκ ἀνέχοιτ' ἂν αὐγαῖς ib. 1072. ὐδ' ἀνέξομαί ποτε σιγῶν Her. F. 222. ἠνέσχοντό θ' ἡμαρτηκότες ib. 1319. ταῦτ' ἠνέσχετο; El. 264. conf. etiam v. 1044. τῦτό γ' ὐκ ἠνεσχόμην ib. 508. ἀλλ' ἀνέχυ ib. 1320. ὐκ ἀνέξεται Thes. fr. IX. 2. πάσχων ἀνέχυ Fr. inc. CII. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νεσῦντι συννοσῦσ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 11.
Ἀνεψιὸς Iph. T. 919.
Ἀνηβᾷν. μάχοιντ' ἀνηβήσαντες Her. 173. ἀνηβᾷ δ' Ἐρεχθεὺς Ion. 1465.
Ἀνηβητήριος. ἀνηβητηρίαν ῥώμην λαμβάνειν An. 553.
Ἀνήκεϛον κακὸν Med. 283. et Hip. 722.
Ἀνήκυϛος. ἀνήκυϛα πάθεα Hip. 362.
Ἀνήλιος. εἰς ἀνηλίυς δόμυς Al. 855. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607. λιβὰς ἀνήλιος An. 535.
Ἀνήμερος. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec. 1078.
Ἀνήνυτος. ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις Hel. 1301.
Ἀνήρ. ἀνδρὶ Θρῃκὶ Hec. 19. conf. etiam v. 682. 873. et 1036. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ ϛρατῦ ib. 304. ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ἀνὴρ ib. 307. θανὼν ὑπὲρ γῆς

Ἑλλάδος ἀνὴρ ib. 310. ἀνὴρ βέτας ib. 646. ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα κακοῖσιν ib. 659. ἐσθλᾶ ἀνδρὸς ib. 844. v. etiam Æg. fr. VI. ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον Hec. 1244. ἀνὴρ ὁμογενὴς Or. 244. μακάριος ἀνὴρ ib. 539. εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκτρα ib. 558. πιςὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ ib. 725. ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν ib. 735. ἀνὴρ ἀθυρόγλωσσος ib. 901. ἰσάδελφος ἀνὴρ ib. 1015. κακομήτας ἀνὴρ ib. 1403. πᾶς ἀνὴρ ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν ib. 1523. πένης ἀδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. εἷς ἀνὴρ ὁ πάνθ' ὁρᾷ ib. 752. μέγιςος ἦν ἀνὴρ ib. 1747. πρὸς ἄνδρα μὴ διχοςατῇ Med. 15. λέκτρων ἀνδρὸς ἐςερημένη ib. 286. κακᾶ ἀνδρὸς ib. 618. κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ib. 675. δυλοῖ ἄνδρα Hip. 424. ὁ λόγων—δεῖ σ', ἀλλὰ τἀνδρὸς ib. 491. περισσὸς ὢν ἀνὴρ ib. 948. φίλυ ἀνδρὸς Al. 43. μὴ θνῆσχ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρὸς ib. 693. φίλον πρὸς ἄνδρα ib. 1011. ὁ καλὸν, δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἕν' ἡνίας ἔχειν An. 178. cf. etiam v. 910. ἀνδρὸς ἁμαρτάνυσα ib. 373. ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ σθένει ib. 673. conf. etiam v. 674. εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων ὁρᾷν φάος Iph. A. 1394. ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι ib. 1451. ἀνὴρ ἐκ δόμων θανὼν, ποθεινὸς Iph. T. 1005. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ ςὰς Her. 837. ἐτητύμως ἄνδρ' ὄντα ib. 998. ἀνὴρ παρ' ἄνδρα ςήσεται ξιφηφόρος Hel. 1078. ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἕζονθ' (pro ἕζοντο) ib. 1590. εἰς ἄνδρ' ἀφίκυ Ion. 322. πρὸς τάδ' ἄνδρα γίνεσθαί σε χρὴ El. 693. ὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνὴ ib. 931. αἰσχρὸν, προςατεῖν γε δωμάτων γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα ib. 933. v. etiam v. 937. βραχύ τοι σθένος ἀνέρος Æol. fr. IX. 1. ὠφέλειαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν Alcmæon. fr. VI. 2. ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φῂς, ἀνέρος ὐκ ἄξιον κ. τ. λ. Phry. fr. VIII. 1. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. τῦτυ τις ἀνδρῶν γίνετ' ἀσυνετώτερος; Or. 493. ἄνδρας φονεύειν ib. 566. ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν ib. 605. ἀνδρῶν συμμάχων ib. 687. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι ib. 927. ἄνδρας (viros fortes) εὑρὼν ib. 1351. ὑτ' ἐν ἀνδράσιν σύγ' εἶ ib. 1528. cf. etiam Alc. 726. et 735. ἀνδρῶν ἐκ χερῶ[ν] μιαιφόνων Or. 1563. εἰς τυράννυ[ς] ἄνδρας Med. 308. ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νυ[υ]θετεῖν Hip. 396. πρὸς ἄνδρας θυραίυ[ς] ib. 408. τὸ μῶρον ἀνδράσιν ὐκ ἔνι ib. 966. ἄνδρας ὐ χρὴ γυναιξὶν ἐξομοιῦσ[θαι] θαι φύσιν An. 354. κλῶπες ἄνδρε[ς] Rhes. 645. ἀνδρῶν ἀλκὴ Her. 71[1]. γυναῖκες ἀνδρῶν φίλαι El. 265. με[τ'] ἀνδρῶν ἑςάναι νεανιῶν ib. 344. ἐσ[θ]λῶν ἀπ' ἀνδρῶν Alcmæon. fr. VIII. 2. αἱ πόλεις εἰσ' ἄνδρες Phry. fr. IX. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες Tem. fr. XIV. 1. et sic porro.

Ἀνήφαιςος. ἀνηφαίςῳ πυρὶ Or. 620.

Ἀνθαιρεῖσθαι. ὐδεὶς ςέφανον ἀνθαιρή[σεται] σεται Hec. 660. τὰν εὔδοξον ἀνθαι[ρ]ρυμένα φάμαν Hip. 773. μήτ' ἀνθε[λ]λέσθαι τὐμὸν Iph. A. 482. τὸ εὐσεβὲ[ς] τῆς δυσσεβείας ἀνθελῦ Cy. 310.

Ἀνθάμιλλος. τοῖς ἀνθαμίλλοις πολε[μιώτατοι] μιώτατοι Ion. 606.

Ἀνθάπτεσθαι. ἀνθάπτομαί συ τῶνδ[ε] τῶν αὐτῶν Hec. 275. φρενῶν ἀνθάπ[τεται] τεται Med. 55. τερμόνων ἀνθήπτετ[ο] ib. 1182. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμη[ν] ib. 1360. cf. etiam Hel. 966.

Ἀνθεῖν. Ἕκτορος ἤνθει δόρυ Hec. 1210. σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον El. 944.

Ἀνθεμόρρυτος. ἀνθεμόρρυτον γάνο[ς] μελίσσης Iph. T. 633.

Ἀνθεμώδης. τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλο[ν] Bac. 462.

Ἀνθεσφόρος. μίλακος ἀνθεσφόρυ Bac. 702.

Ἀνθήλιον πρόσωπον Ion. 1550.

Ἀνθηρός. ἀνθηρὸς εἱμάτων ςολῇ Iph. A. 73. ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539.

Ἀνθηφόρος. λείμακας ἀνθηφόρυς Iph. A. 1544.

Ἀνθίζειν Ion. 890.

Ἀνθόκροκος. ἀνθοκρόκοισι πήναις Hec. 471.

Ἀνθοπλίζειν. ἱππεῦσί θ' ἱππεῖς ἦσα[ν] ἀνθωπλισμένοι Sup. 666.

Ἄνθος. Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος Tro. 808. ἀποκείρεται σὸν ἄνθος Her. F. 875. ῥοδέων πλόκον ἀνθέων Med. 842. ἄνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1296. ῥοδόεντ' ἄνθεα ib. 1298. αἱρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3.

Ἀνθρακιά. ἀνθρακιᾶς ἀποχναύειν Cy. 357.

Ἀνθρακῦσθαι. δαλὸς ἠνθρακωμένος Cy. 609.

Ἄνθραξ. ἐπ' ἄνθρακος Cy. 243. θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα ib. 373. εἰς μέσυς τὺς ἄνθρακας ib. 667.

Ἀνθρώπειος. γίγνωσκε τἀνθρώπεια Inus fr. XXI. 1.

Ἀνθρώπιον Cy. 184.

Ἀνθρωπίσκος Cy. 315.

Ἀνθρωποδαίμων Rh. 971.

Ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260.

Ἀνθρωποκτόνος. αὐτὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνυς Iph. T. 389. βορᾷ χαίρυσιν ἀνθρωποκτόνῳ; Cy. 127.

Ἄνθρωπος. ἀνθρώπυ φύσις Hec. 296. Or. 3. et Antig. fr. II. 2. ἄνθρωπος ὢν Or. 8. Antiop. fr. XXXIX. 3. et fr. inc. LXX. 2. φθέγμα ἀνθρώπυ λαβεῖν Iph. T. 52. ἀνθρώπυ πέρι Ion. 239. ὥσπερ ἄνθρωπον Antiop. fr. XXX. 3. οἴησις ἀνθρώπυ κακῦ Glau. fr. I. ἄνθρωπος γεγὼς Inus fr. XX. 2. ἄνθρωπος ὦσα Hip. 472. ἀνθρώπυς ὁρᾷν Hec. 488. ἀνθρώποις ἀεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς κ. τ. λ. ib. 595. τῶν ἐν ἀνθρώποις ib. 805. et Ph. 443. τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην Hec. 816. ἀνθρώποισιν ὐκ ἐχρῆν ποτε τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib. 1187. ἐν ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἶ κακὸν Or. 126. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442. τὸ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. cf. etiam v. 544. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος ib. 972. τιμώμενοι χαίρυσιν ἀνθρώπων ὕπο Hip. 8. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει ib. 104. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων ib. 189. χρῆν δισσὰς φωνὰς πάντας ἀνθρώπυς ἔχειν ib. 928. ἀνθρώποισιν εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν ib. 1433. πᾶσιν ἀνθρώποις ἦν ψυχὴ τέκνα An. 419. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει ib. 643. τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιςον βλέπειν Iph. A. 1250. ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα Cy. 373. μέγιςος ἀνθρώποισιν εἰς τέρψιν βίυ ib. 520. ἔκ τ' ἀνθρώπων Ion. 878. ὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφὲς Her. F. 62. πάντα τἀνθρώπων ἴσα ib. 633. ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων And. fr. VII. 1. πόλλ' ἐςὶν ἀνθρώποισιν κακὰ Antiop. fr. XXII. ὐκ ἔςιν ὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῦ Fr. inc. CIV. etc.

Ἀνθυβρίζειν. καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι Ph. 623.

Ἀνθυπυργεῖν αἰσχρὰ Hip. 999.

Ἀνιᾷν. ὐδὲ ἀνιάσῃ (affligeris) Epist. IV.

Ἀνιαρός. ἀνιαρὸν ὂν τὸ κτῆμα Or. 230. ὄνομα ἀνιαρὸν Ph. 1324. εἶτ' ἀνιαρὸν παῖδες τελέθυσι Med. 1095. λύπην ἀνιαροτάτην ib. 1113.

Ἀνίδρυτος. δρόμοις ἀνιδρύτοισιν Iph. T. 971.

Ἀνιέναι (ab εἶμι). πάλιν τῶνδ' ἄνειμί σοι γένος Her. 210. γῆ ἄνεισ' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4.

Ἀνιέναι (ab ἵημι). ὅταν μ' ἀνῇ νόσος μανίας Or. 227. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων ib. 277. ὅταν ἀνῇ πνοὰς ib. 699. ςάχυν Σπαρτῶν ἀνῆκεν Ph. 947. φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον ib. 1447. ςολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα ib. 1498. ὐκ ἀνίεις μωρίας Med. 457. ὐ μὴν ἀνήσω γ' ὐδὲ νῦν προθυμίας Hip. 285. ἄνες θάνατόν μοι An. 532. χεῖρας διπτύχυς ἀνιέναι ib. 579. ἐπεὶ φυλακὰς ἀνῆκα Sup. 1042. σήμαντρ' ἀνεὶς Iph. A. 325. ὐκ ἀνίεμεν πέτρυς βάλλοντες Iph. T. 318. ψυχὴν ἀνεῖναι τῦδ' Rh. 965. κλῇδες ἀνῆκαν θύρετρα Bac. 448. χιόνος ἀνεῖσαν εὐαγεῖς βολαὶ ib. 661. ἃς ἀνῆκ' αὐταῖς θεὸς ib. 765. ἄνες λόγον Hel. 449. ποῖ δίκην ἀνήσομεν Ion. 253. ὡς ἀνῆσαν ἡδονὴν ib. 1170. ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες Her. F. 122. παῖδ' ἀνήσειν τὸν σὸν Dic. fr. XIV. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς ἐῶ Fr. inc. CXXIX. 2. ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν Epist. I. ὁ νόμος ἀνεῖται Or. 939. τῇδ' ἀνειμένος πόλει Ph. 954. πέπλοις ἀνειμένοις An. 599. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος ib. 728. κόμπυ χάριν λόγοις ἀνεῖται Tro. 1039. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. κἀνεῖτο (pro καὶ ἀν.) λαγόνας El. 826. ἀνεθεὶς φρῦδος Epist. IV.

Ἀνίερος. Ἄρεος ἀνιέρυ Fr. inc. CXII. ἀνίερος ἀθύτων πελάνων Hip. 147.

Ἀνίκα, dor. pro ἡνίκα. κυκλὰς ἀνίκα περινίσσεται ὥρα Al. 450. ἀνίκ' ἔλειπον ἄςυ τε, κ. τ. λ. An. 111. ἀνίκα

ἐνὶναυσὶν ἔβαν Iph. T. 1108. ἀνίκα μοῖραι τέλεσαν ταυροκέρων θεὸν Bac. 99.

'Ανίκατος, dor. pro ἀνίκητος. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999.

'Ανικέτευτος Iph. A. 1003.

'Ανίκητος. βρόχοις ἀνικήτοισιν An. 997.

'Ανιππεύειν. ἀνιππεύοντος ἡλίυ κύκλῳ Ion. 41.

'Ανίπτασθαι. αἰθέρ' ἀμπτάμενος (pro ἀναπτ.) ὐράνιον Hec. 1100. conf. etiam Or. 1376. et Iph. T. 844. ubi est πρὸς αἰθ. ἀμπτ. αἰθερία ἀνέπτα Med. 441. ἀμπτάμενα πάντα φρῦδα κεῖται An. 1220. ἐκεῖνα μετὰ θανόντ' ἀνέπτατο Her. F. 69.

'Ανιςάναι. πόλις πᾶσ' ἀνέςηκεν δορὶ Hec. 494. ἀνίςασ' (pro ἀνίςασο, *surge*) ib. 499. κήρυξ ἀναςὰς εἶπε Or. 883. v. etiam v. 915. κἀπὶ τῷδ' ἀνίςαται ib. 885. et 900. τρόπαια πῶς ἀναςήσεις δορός; Ph. 575. πύργος ἀνέςα διδύμων ποταμῶν ib. 831. ἀναςᾶσ' ἐκ θρόνων Med. 1163. et 1190. δμαθέντας ἀνίςη Al. 125. ἀναςήσασα ἡμᾶς πιτνῦντας ib. 628. ἄνα, i. e. ἀνάςηθι Tro. 98. v. not. ἀνίςασθαί σε χρὴ εἰς Ἄργος Her. 59. ἀνίςη (pro ἀνίςα, *excita*) τύμβον Hel. 1260. et ita ἀμφήρεις σκηνὰς ἀνίςη Ion. 1129. πᾶς ἀνίςησιν πόδα Her. F. 78. εἴγε μή τις θεῶν ἀναςήσειέ νιν ib. 719. θεῶν ἀνέςησεν μόνος τιμὰς ib. 852.

'Ανιςορεῖν. τῦ μ' ἀνιςορεῖς πέρι; Hip. 92. σὲ ἀνιςορῶ Sup. 110. πάνθ' ἅπαξ με συλλαβῦσ' ἀνιςορεῖς Iph. T. 528. πρῦξερευνητὰς ςρατῦ ἀνιςόρησα Rh. 297. ὧν σ' ἀνιςορῶ πέρι Ion. 362. δεσπότης ἀνιςορεῖ El. 830.

'Ανίσχειν. ἥλιος ἀνίσχων Phaëth. fr. I. 3.

'Αννόσιος, poët. pro ἀνόσ. ἀννόσιον κάρα Or. 481.

Ἄνοδος. δι όδυς ἀνόδυς τείχων Iph. T. 888.

Ἄνοια. ἐξ ἰδίας ἀνοίας Hec. 640. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. ἄνοια μεγάλη An. 521. τῆς σῆς ἀνοίας διδάσκαλον Bac. 345. ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Œd. fr. I. 2. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031.

'Ανοίγειν et ἀνοιγνύναι. ἀνοιγέτω τ[ὰ] δῶμα Or. 1561. ἀνοίγετ' (i. e. ἀνο[ί]γετε) Ph. 1075. καθαρὰν ἀνοίξαν[τα] κλῇδα φρενῶν Med. 660. πύλ[ας] ἀνοίξας ib. 1313. et Hip. 79[.] ἀνοίξας, ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθ[ρα] Iph. A. 326. ἀνοίγοντες πύλας Ip[h.] T. 100. ἄνοιγ', ἄνοιγε Tro. 30[.] δόμυς ἀνοίξας Her. F. 330. ἀνοῖξ[ας] σιρὺς Phry. fr. IV. ἀνεῳγμέν[ας] πύλας ᾅδυ Hip. 56. μέγας θησαυρ[ὸς] ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923. ἐπεὶ ἀνῴχθη πρᾶγμα ib. 1563.

'Ανοιδεῖν. ἀνοιδήσαν κῦμα Hip. 121[.]

'Ανοικτέον Ion. 1387.

Ἄνοικτος Tro. 782.

Ἄνοικτρος. ὐδ' ἄνοικτρόν τ' ἐκβαλλό[μενος] των δάκρυον Iph. T. 227.

'Ανοίκτως Tro. 751.

'Ανοιςέον Her. F. 1221. ἀνοιςέος λόγ[ος] Fr. inc. CXXV.

'Ανοιςρεῖν. ἀνοιςρήσατέ νιν Bac. 97[.]

'Ανόλβιος Antig. fr. XV. 2.

Ἄνολβος. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολ[βοι] βοι Fr. inc. CXVII. 2. γαῖαν [...] ἄνολβον Hel. 254. ἄνολβον ὄνομ[α] Iph. A. 354. ἄνολβα εἰπεῖν ib. 448.

'Ανολολύζειν. ἀνωλόλυξε Med. 117[.] et Iph. T. 1337. ποίαν βοὴν ἀνω[λ]όλυξας Κάςορος Tro. 1000. Θήβα[ς] ἀνωλόλυξα Bac. 24.

Ἄνομβρος. ποταμῦ ῥοαὶ καρπίζυσι ἄνομβροι Bac. 406.

'Ανομία. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. ἀνομίᾳ θρασὺς Iph. T. 27[.] ἀνομίαν ὀφλισκάνειν Ion. 443. θεὺς ἀνομίᾳ χραίνων Her. F. 757.

Ἄνομος. ἄνομος ὁ φθόνος An. 49[.] φονεύυσα τὸν ἄθεον, ἄνομον Bac. 99[.] et 1013. ἀνόμυ ἀφροσύνας ib. 38[.] ἀνόμων κακῶν Or. 1455. ἄνομ[α] δρῶντα παῖδας Iph. A. 399. ἄνομ[α] (i. e. ἀνόμως) τεκεῖν ἐμὲ Ph. 383.

'Ανόμως Med. 1000.

'Ανόητος. ἀνόητον ἔλαβε τὸν Ἑλένα[ς] γάμον Or. 1501. πλῦτος ἀνόητο[ς] Melan. fr. IX. 6. ἀνόητον ἄγαλ[μα] οἴκοισι τεκὼν Hip. Καλ. fr. in fin. e[t] ita fere etiam Thes. fr. III. ἀνόητ[α] κεκτήμεσθα τἀγαθ' Ion. 379. ἀνόητ[α] adverbial. positum: ἀνόητά γε τόνδ[ε] sc. ἔτεκον Hec. 766. et ita ἔτεκε[ς] ἀνόητα Hip. 1145. ἀνόητ' ἀνόη[τ'] ἐνύμφευσας Al. 414. ἀνόητά γ' ἰκ[...]

τεύσαν Her. F. 716. ὃν ἀνόνητ' ἔθρεψας El. 507. et ἀνόνηθ' v. 508.

Ἀνορθοῦν. σὺ γάρ μ' ἀνορθοῖς Sup. 1227. πειρῶ ἀνορθοῦν σῶμ' ἐμὸν Bac. 364.

Ἀνόροφος. ἀνορόφοις πέτραις Bac. 38.

Ἀνορχεῖσθαι. κἀνωρχησάμην (pro καὶ ἀνωρχ.) Sup. 719.

Ἀνόσιος. ἀνόσιον ξένον Hec. 852. ἀνόσιον φόνον Or. 374. et Med. 1305. ἀνόσιός εἰμι, ματέρα κτανὼν Or. 545. ἐκεῖνον ἡγεῖσθ' ἀνόσιον ib. 594. ἀνόσιον λέγων, scil. ἐμὲ ib. 765. ἀνοσίου πατρὸς ib. 1213. et Iph. A. 1319. ἀνόσιος πέφυκας Ph. 612. ὄλεθρον ἀνόσιον Iph. T. 872. ἀνδρὸς ἀνοσίου Bac. 613. et Cy. 347. Κύκλωπος ἀνοσίου Cy. 26. ποδὶ σείβων ἀνοσίῳ Hel. 875. πρὸς τὸν ἀνόσιον ib. 1060. κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν Her. F. 567. βρόμον ἐπὶ ἀνόσιον ib. 1212. βίον ἀνόσιον ib. 1302. ἀνόσιον γήμας γάμον El. 926. γάμους ἀνοσίους Ion. 1093. et ἀνοσίων γάμων El. 600. ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο Her. F. 853. ἀνοσίους μιάστορας El. 683. ἀνοσίῳ συμφορᾷ Hip. 814. ἀνοσίου δαιτὸς Cy. 689. ἀνόσιον θέαν Her. F. 323. ἀνόσιος γυνὴ El. 645. γυναῖκας ἀνοσίους Or. 517. ἀρὰς ἀνοσίους Med. 607. σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν Iph. A. 1318. et ἀνοσίαις σφαγαῖς Tro. 1315. ἀνόσιον κάρα Cy. 437. et Her. F. 255. ἀνόσιον μίασμα Her. F. 1233. ἀνόσια δρῶν Or. 562. ἀνόσια πράσσων Iph. A. 1105. ἀνοσίων προσφαγμάτων Tro. 624. δείπνων ἀνοσίων Cy. 31. ἀνόσια εἰργάσω El. 1170. ἀνοσίων νυμφευμάτων ib. 1261. ἀνοσιωτάτου ξένου Hec. 790. ἀνοσιώτατος Κύκλωψ Cy. 377. ματρὸς ἀνοσιωτάτας Or. 24. ἀρὰς ἀνοσιωτάτας Ph. 67. ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. Or. 286. et Med. 796. ἀποστεροῦμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα (ubi adverbial. ponitur) Ph. 496.

Ἀνοσίως. ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν El. 677.

Ἄνοσος. ἄνοσος κακῶν Iph. A. 982. ἄνοσος ἦν λοιβὴ θεοῦ Ion. 1201. ἄνοσον λοχεύει σε ib. 1596.

Ἀνόστιμος. τὰν ἀνόστιμον τέκνων Her. F. 431.

Ἄνοστος Iph. T. 751.

Ἀνοτοτύζειν. κἀνωτότυξεν (pro καὶ ἀν.) Hel. 376.

Ἄντα, *adverb.* Al. 880.

Ἀνταγωνιστής. ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν Tro. 1006.

Ἀνταῖος. ἀνταίαν πλαγὰν An. 844. ἀνταίαν πομπὰν Iph. A. 1324.

Ἀντακούειν. τάδ' ἀντάκουέ μου Hec. 321. κἀμοῦ νυν ἀντάκουσον Sup. 569. πρὸς ἅγ' εἶπας, ἀντήκουσας Her. 1014.

Ἀντάλλαγμα γενναίου φίλου Or. 1157.

Ἀνταλλάσσειν, vel ττειν. δάκρυα ἀνταλλάσσετε τοῖς τῆσδε μέλεσι γαμηλίοις Tro. 351. θάνατον ἀνταλλάξεται Ph. 1627. πέπλων λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι Hel. 1094.

Ἀνταμείβεσθαι. σὺ δ' ἀντάμειψαί μ' Ph. 293. ἴσως με οὐκ ἀνταμείψῃ Tro. 915.

Ἀντᾶν. ἢν γάρ νιν πομπαῖς ἀντήσαις Iph. A. 150. ἀντάσω Μενέλᾳ Tro. 212. ἐπείπερ πρῶτος ἤντησεν πατρὶ Ion. 802.

Ἀνταναλίσκειν. ἵν' ἀνταναλώσωμεν Or. 1165.

Ἀνταποκτείνειν. τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι Hec. 262. μητέρ' ἀνταποκτενεῖ Or. 508. cf. etiam v. 514.

Ἀνταπολλύναι. τοὺς κτείνοντας ἀνταπολλύναι Ion. 1328. αὖτις ἀνταπώλετο Sup. 743. αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι Iph. T. 715. αὐτὸς ἀνταπωλόμην Hel. 105.

Ἀνταυγεῖν. δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον Or. 1519. κυανωπὸν ἀνταυγεῖ σέλας Fr. inc. B. 46. 3.

Ἀνταφιέναι. ἀνταφῆκά σοι πάλιν, sc. δάκρυ Iph. A. 478.

Ἀνταχεῖν, dor. pro ἀντηχεῖν. ἀντάχησαν ὕμνον Med. 426.

Ἀντειπεῖν. οὐδεὶς πρὸς τάδ' ἀντείποι βροτῶν Iph. A. 1210. ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; ib. 1391. μηδὲν ἀντείπητε El. 361. δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 3.

Ἀντερᾶν. ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ Rh. 184.

Ἀντερείδειν. κἀντέρειδε (pro καὶ ἀντήρ.) Sup. 702.

Ἀντερεῖν. τίς ἀντερεῖ; Med. 364. et Al. 1086. οὐδεὶς ἀντερεῖ βουλεύμασι Hip. 402. cf. etiam Al. 618.

Ἄντεσθαι. ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος Med. 709. πρὸς σὲ τοῦ σπ.

ἄντομαι Διὸς Al. 1101. cf. etiam An. 922. Sup. 278. et Her. 227. πρὸς γενείȣ σ' ἀντόμεσθα Iph. A. 1247.

'Αντέτασθε. vid. ἀνατείνεσθαι.

'Αντέχειν. ἔς τ' ἂν αἰὼν ὑμὸς ἀντέχῃ Al 338. ἀντέσχομεν μὴ λαβεῖν Epist. V. p. 503. 50. ἀντέχȣ θυγατρὸς Iph. A. 1367. μήτ' ἀντέχȣ τȣ̃ γ' Tro. 722. κἀντέχῃ (i. e. καὶ ἀντ. et tenes) πέπλων ib. 745. ἐμᾶς χθονὸς ἀντεχομένȣς Her. 366. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων ἀντεχώμεθα Ion. 970. ἀνθέξομαι καὶ τῆσδε, καὶ σȣ̃, κ. τ. λ. ib. 1404.

'Αντήλιοι θεοὶ Meleag. fr. XXI.

'Αντήνωρ, nom. propr. viri Fr. inc. X. 2.

'Αντήρης. ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν Ph. 761. τȣ̀ς ἔξω σειραφόρȣς ἀντήρεις Iph. A. 224. ἀντήρη ἐμὴν δεξιὰν νικηφόρον Ph. 1376. Φοινίκας ἀντήρη χώραν Tr. 221.

'Αντηρίς. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐξ ἀντηρίδων Rh. 785.

'Αντηχεῖν. ἀντηχήσατε παιᾶνα Al. 425.

'Αντί. ἀντὶ πολλῶν Hec. 280. ἀνθ' ὅτȣ ib. 1131. et 1136. Alc. 247. et Iph. T. 926. ἀντὶ τȣ̃δε τȣ̃ κακȣ̃ Or. 645. ἀνθ' ἑνὸς ib. 650. ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίȣ λέχȣς ib. 1050. ἀντὶ αἵματος Ph. 944. ἀντὶ τῶνδε Med. 510. ἀντὶ βαρβάρȣ χθονὸς ib. 536. νήπι' ἀντὶ νηπίων ib. 891. ἣν νῦν ἀντὶ σȣ̃ θαυμάζομεν ib. 1144. ἀντὶ τȣ̃δε δυσσεβȣ̃ς φόνȣ ib. 1383. ἀντὶ τȣ̃ καλȣ̃ Hip. 382. γενοίμαν ἀντὶ σȣ̃ νεκρὸς ib. 1410. ἀντὶ σȣ̃ legitur etiam Al. 331. et An. 908. et sæpius. ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν Hip. 1423. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς Al. 283. ἀντ' ἐμȣ̃ ib. 378. ἀντὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 463. δύο ἀντὶ μιᾶς ψυχὰς ib. 903. cf. etiam Er. fr. I. 56. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. ἀντὶ τῶν δεδραμένων ib. 809. ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βȣλευμάτων ib. 1059. ἀντ' εὐβȣλίας Sup. 161. ἀντὶ τȣ̃ τάχȣς ib. 419. ἀντὶ παρθένȣ Iph. A. 105. ἀντὶ σώματος τȣ̃μȣ̃ Iph. T. 821. ἀντὶ νικητηρίων Tro. 963. ἀντὶ τἀγαθȣ̃ Hel. 318. δυσσεβὴς ἀντ' εὐσεβȣ̃ς ib. 1035. χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω ib. 1250. παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων Ion. 1127. ἀντὶ τῶν λόγων Her. F. 239. ἀντὶ σȣ̃ παιδὸς ib. 519. ἀντὶ χρηστῶν λόγω[ν] El. 358. etc.

'Αντιάζειν. ἀντιάζω Al. 402. ἀντιάζ[ω] σὲ An. 573. et Ion. 1119. ἀντίασο[ν] Sup. 272. ἀντίαζε Iph. T. 1053.

'Αντιβαίνειν. ἂν ἀντιβαίνῃ Iph. A. 1016. πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τȣ̃ δυσ[-] δαίμονος Bac. 1124.

'Αντιγένης, nom. propr. medici Epis[t.] II.

'Αντιδέρκεσθαι. κἀντιδέρκεται (pro κα[ὶ] ἀντιδ.) δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 163.

'Αντιδέχεσθαι. φίλας χάριτας ἔδωκ[α] κἀντεδεξάμην Iph. A. 1222.

'Αντιδιδόναι. ἃ δ' ἀντιδȣ̃ναι δεῖ [...] ἀπαιτȣ̃σης ἐμȣ̃ Hec. 272. ἀντιδȣ̃σ[α] τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα ψυχῆς Al. 34[1.] ἣν ἔγημεν ἀντιδȣ̀ς ib. 959. ἔλαφο[ν] ἀντιδȣ̃σά μȣ Iph. T. 28. et 783. κἀντιδώσεις τῷδε τȣ̀ς αὐτȣ̀ς λόγȣς ib. 737. σὺ δ' ἀντιδώσεις χρυσὸ[ν] πόσον; Cy. 138. Κυκλώπων ἀντιδ[...] βοσκήματα ib. 164. βότρυος ἐμ[-] πῶμ' ἀντιδόντες ib. 191. ὧν ἀντιδȣ̃[-] ναί σ' οἶδ' ἀπαιτȣ̃σιν χάριν Her. 22[1.] ἀντέδωκ' εἴδωλον Hel. 689. νύμφα[ι] ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. χάριν σοὶ—τήνδ' ἀντιδώσω ib. 1337. δεινὰ δ' ἀντέδωκέ σοι El. 957.

'Αντιδȣλεύειν. ὅστις μὴ 'ντιδȣλεύει τοῖ[ς] τεκȣ̃σι Sup. 362.

'Αντιδρᾶν An. 439. ὑμᾶς ἀντιδρᾶ[ν] ὀφείλομεν Sup. 1178.

'Αντιδωρεῖσθαι. θεοί σοι ἐσθλῶν ἀμοι[-] βὰς ἀντιδωρησαίατο (pro ήσαιντο) Hel. 158.

'Αντικηδεύειν. ἀντικηδεύω σὲ πατρὸ[ς] Ion. 734.

'Αντικηρύσσειν. ȣ̓δὲν τοῖσδ' ἀντεκήρυξε[ν] λόγοις Sup. 673.

'Αντικλάζειν. κραυγὴ πέτραισιν ἀντέ[-] κλαγξεν An. 1146. βακχεῖον ἀντέ[-] κλαζον ἀλλήλαις μέλος Bac. 1055.

'Αντιλάζεσθαι et άζυσθαι. ἀντιλάζ[ȣ] πόνων ἐν τῷ μέρει Or. 452. et ita πό[-] νων ἀντιλάζυσθαι ib. 751. ἡ δ' ἀντε[-] λάζετο Med. 1216. ἀντιλάζυται παί[-] δων παρ' αὐτȣ̃ τοιάδ' Sup. 363. ȣ̃ σο[ι] καιρὸς ἀντιλάζυται Iph. A. 1109. [...] νῦν ἀντιλάζομαι χερὶ ib. 1227.

'Αντιλαμβάνειν. τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖ[ν] Her. F. 646. σώφρον' ἀντιλήψετα[ι] An. 742. ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀν[-]

τιλήψεται ib. 744. ἐκ ἀντιλήψεσθε; Tro. 464.
Ἀντιλέγειν. ἐκ ἀντιλέξοντα Hip. 993. ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ἐκ ἀξίοις Epist. V.
Ἀντιλεκτέον Her. 975.
Ἀντίλογος. ἀντιλόγοις πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις Hel. 1156.
Ἀντιμηχανᾶσθαι. Ζεὺς ἀντεμηχανήσατ', οἷα δὴ θεὸς Bac. 291.
Ἀντίμολπος. ἀντίμολπον ἧκεν κωκυτὸν Med. 1176.
Ἀντίος. γυναικὸς ἀντίοι σταθέντες Or. 1461. τέτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω Sup. 198. ναῦς ἀντίας Ἕλλησιν Ion. 1160 ἀντί' ἅρμαθ' ἅρμασιν Sup. 667.
Ἀντίπαλος. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 803. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖσιν Bac. 544. ποινὰς δὸσ' ἀντιπάλυς Iph. T. 446. ἦλθεν ἐπὶ τἀντίπαλον Bac. 278. βάρος ἀντίπαλον Her. F. 1205. πάντα τἀκεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλα Tro. 285.
Ἀντίπηξ. κοίλης ἐν ἀντίπηγος κύκλῳ Ion. 19. κύτος ειλικτὸν ἀντίπηγος ib. 40. παλαιὰν ἀντίπηγα ib. 1338. λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγα ib. 1380. περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλε ib. 1391.
Ἀντίποινα. λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς Hec. 1074. ἀντίποινα δ' ἐκτίνων Her. F. 755.
Ἀντιπορθεῖν. κἀντιπορθήσω (pro καὶ ἀντιπ.) δόμυς Tr. 359.
Ἀντίπορθμος. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία Ion. 1585. Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀντιπόρθμοις Meleag. fr. I. 2.
Ἀντίπορος. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον Med. 210. Ἄρτεμιν Χαλκίδος ἀντίπορον Iph. A. 1493.
Ἀντιπράσσειν Epist. IV.
Ἀντίπρωρος. κατ' ἀντίπρωρα ναυσάθμων Rh. 136. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846.
Ἀντίπυργος. ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν Bac. 1095.
Ἀντισηκῦν. ἀντισηκώσας σὲ φθείρει θεῶν τις Hec. 57.
Ἀντίσοιχος. σκιᾷ ἀντίσοιχος An. 746.
Ἀντιτάσσειν. ἀλλήλοισιν ὁπλίτην σρατὸν ἀντετάξαμεν Her. 801. ἀντιτάξομαι κτενῶν σε Ph. 625. ἆρ' ἀντιτάσσομαι σὸν φόνον Sup. 1143.
Ἀντιτείνειν. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ὃς ἀντιτείνει Her. F. 283. ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις Pro. fr. II. 2.
Ἀντιτέμνειν. πολυπόνοις ἀντιτεμὼν βροτοῖσι Al. 975.
Ἀντιτίεσθαι πόσιν δίκῃ τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν Med. 261.
Ἀντιτιθέναι. δύο ἀντίθες δυοῖν Or. 550. ἴσως ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεὶς Ph. 757. ἀντιθέντας ἐν ναοῖς ἢ χαλκὸν, κ. τ. λ. Hip. 620. τὴν ἐνθάδ' Αὖλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι τοῖς σοῖσι τἀμὰ —αἰτιάματα Tro. 917. ἀντίθες γὰρ Her. 154. ἢν μὴ πόδ' ἀντιθῇ ποδὶ Hel. 986. κἀντίθες (pro καὶ ἀντ.) παῤῥησίᾳ El. 1049.
Ἀντιτιμωρεῖσθαι. ἵν' αὐτὸς ἀντετιμωρησάμην Iph. T. 357. φονέα πατρὸς ἀντετιμωρησάμην El. 849.
Ἀντιτινάσσειν. ἀντετίναξ' ἑλθὼν δῶμα Bac. 623.
Ἀντιτίνειν νῆπι' ἀντὶ νηπίων Med. 891.
Ἀντιφεύγειν. εὖτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σῦ πόσις El. 1091.
Ἀντιφθέγγεσθαι. φρικῶδες ἀντεφθέγγετο Hip. 1216.
Ἀντίφωνος. ἀντίφων' ἐμῶν στεναγμάτων κλύουσαι Sup. 800.
Ἀντίψαλμος. ἀντιψάλμυς ᾠδὰς Iph. T. 178.
Ἀντλεῖν. λυπρὸν ἀντλήσει βίον Hip. 898. conf. etiam v. 1049. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tro. 433. αἱματηρὸς πέλανος ἠντλεῖτο λόγχῃ Rh. 431.
Ἄντλος. ἀλίμενον ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν Hec. 1025. ἄντλον εἴργων ναὸς Tr. 686. εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169.
Ἀντοικτείρειν. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις ἀντοικτείρομεν Ion. 312.
Ἀντολὴ, pro ἀνατολή. ἀσέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2.
Ἀντραῖος Æg. fr. XI.
Ἄντρον. σείχοντας εἰς τόδ' ἄντρον Cy. 87. ἐπηχεῖ ἄντρον ib. 425. κἀμβέβηκ' ἄντρυ μυχῶν ib. 478. ἐν ἄντρυ μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 431. εἰς ταὐτὸν ἄντρον Ion. 17. εἰς ἄντρυ κοίτας ib. 892. πρόσβοῤῥον ἄντρον ib. 937. κατ' ἄντρον ib. 949. ἐν ἄντρῳ ib. 958. ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον ib. 1494. δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyp. fr. IX. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. κατ' ἄντρα νύχια An. 1225. πετραίων ἀπ' ἄντρων Iph. A. 1082.

κρύψωμεν δέμας κατ' ἄντρα Iph. T. 107. ἐν ἄντροις Rh. 970. Bac. 123. Ion. 501. et Inus fr. XXII. οἰκῶσ' ἄντρ' ἔρημα Cy. 22. cf. etiam v. 118. καθαροῖσιν ἄντροις ib. 35. etc. (nam sæpius hæc vox in *Cycl.* legitur) ἐξ ἄντρων Hel. 482. οἶδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινὰ Ion. 288. Κέκροπος ἐς ἄντρα ib. 1400.

῎Αντυξ. ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν Hip. 1135. μάρπτει χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος ib. 1188. ἄντυγι ξυνείπετο ib. 1231. παρ' ἄντυγα Iph. A. 229. et Rh. 373. ἵππων ἐπὶ ἄντυγα βαίη Rh. 238. δίφρυ εἰσέβαινεν ἄντυγα Her. F. 948. ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο Ph. 1200. θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567.

᾿Αντωπός. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν Iph. A. 584.

῎Ανυδρος Tr. 1084. σμύρνης ἀνύδρυ Ion. 89. ἐπὶ τὰς ἀνύδρυς ἕδρας Al. 113.

᾿Ανύειν. ὐκ ἤνυσ' (i. e. ἤνυσα) Hec. 936. ὐδὲν ἤνυον ib. 1167. et ὐδὲν ἤνυεν An. 1133. βραδεῖς μῦθοι πλεῖςον ἀνύυσιν σοφὸν Ph. 456. ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ἀνύσαιμι Hip. 743. ποτανοὶ ἤνυσαν τὸν ᾿Αΐδαν Sup. 1141. ζυγὰ δ' ἤνυσε δύλια Τροία Tr. 595. μάτην αὐτὺς (sc. τὺς πόνυς) ἤνυσα Her. F. 576.

᾿Ανυμέναιος Hec. 416. et Iph. T. 856. ἀνυμέναιε παρθένε Her. F. 834. ἀνυμέναια ἐκηδεύθη Ph. 349.

᾿Ανυμνεῖν. ἀνύμνησας δίκαν El. 1190.

῎Ανυμφος Hec. 416. νύμφην ἄνυμφον ib. 612. ἄνανδρον καὶ ἄνυμφον Hip. 548. ἄνυμφα μέλαθρα κεῖται Hel. 1135.

᾿Ανυςός. ὐκ ἐς' ἀνυςὸν Her. 961.

᾿Ανύτειν· ὐκ ἤνυτον Bac. 1098. v. not.

῎Ανω. τὺς ἄνω δείσας Hec. 791. πέτρα, γῆς ὑπερτέλλυσ' ἄνω ib. 1010. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω ib. 1279. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς Or. 1542. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. Formulam ἄνω τε καὶ κάτω invenies etiam Sup. 689. Bac. 740. et 752. Her. F. 953. et Pi. fr. VII. 3. et sine copula ἄνω κάτω Iph. T. 282. Bac. 349. et. 602. Her. F. 1307. et El. 842. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρῦσι παγαὶ Med. 410. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1234. ἄνω μεταβὰς βίοτον ib. 1292. πέποιθ' ἄξειν ἄνω ῎Αλκηστιν Al. 856. ὐκ ἀνάξεις τ[...] φθιμένυς ἄνω ib. 991. ἄνω ἂν ῥέ[...] τὰ πράγμαθ' ὕτως Sup. 520. λα[...] ἐκτείνοντ' ἄνω ib. 654. τὰ μὲν πυ[...] γῦσ' ἄνω Tro. 608. ὀρθὸν μεθ[...] βλάςημ' ἄνω Bac. 1069. βλέπ[...] ἄνω Cy. 210. ἄνω ἐπ' ὄχθον εἶμι i[...] 702. κύκλος πανσέληνος ἡκόντιζ' ἄ[...] Ion. 1155. γῆς ἡκόντ' ἄνω Her. [...] 616. ἐς ὄγκον ὐκ ἄνω βλέπειν τύχ[...] Alcmæon. fr. II. 2. τὸν δ' ἦρ' ἄ[...] Inus fr. XVI. 3. θεῶν ἄνω ψυχ[...] ταράσσει Phæd. fr. 2. αὐτὸν τ[...] φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49.

᾿Ανώγειν. εὐμενῆ ἄνωγέ νιν—γνώμ[...] ἔχειν Or. 119. ἄλλον τινὰ—σώζ[...] ἄνωχθι Al. 1047. συμμάχυς ὁπλίζ[...] θαι τάχος ἄνωχθε Rh. 987. κλαί[...] ἄνωγα Cy. 339. et 697. τέμν[...] ἄνωχθ' ἐλθόντας ὑλυργὺς δρυὸς κο[...] μὺς Her. F. 241.

῎Ανωθεν. ἔςρεψ' ἄνωθεν περιβαλ[...] κάτω χθονὸς Tr. 1243. ὅταν ἄνωθ[...] ὄμβρον ἐκχέῃ Cy. 322. τοῖς ἄνωθ[...] πᾶσιν ἀνθρώποις Hel. 1020.

᾿Ανώμαλος. τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλ[...] τύχαι Scy. fr. II. 1.

᾿Ανώμοτος. ἡ φρὴν ἀνώμοτος Hip. 61[...]

᾿Ανωνόμαςος. ἄρρητ', ἀνωνόμαςα He[...] 714.

᾿Ανώνυμος Hip. 1028. ὐκ ἀνώνυμ[...] πεσὼν ἔρως εἰς σὲ ib. 1429. ἀνώνυμ[...] —εἶχον οἰκέτην βίον Ion. 1372. ἀν[...] νυμοι θανόντες Iph. T. 502. εἰς φίλ[...] γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι Tr. 131[...] ὐκ ἀνώνυμος θεὰ Hip. 1. ἡμῖν [...] πατρὶς ὐκ ἀνώνυμος Hel. 16. τα[...] ἀνωνύμοις θεαῖς Iph. T. 944.

᾿Ανωφελής. τότε ἦσθ' ἀνωφελὴς O[...] 1616. πενθερὺς ἀνωφελεῖς λαβ[...] Hip. 636. οἱ μὲν ὄλβιοι, ἀνωφελε[...] τε Sup. 239. ἀνωφελὴς γυνὴ Hi[...] 638. ὐκ ἔςι κτῆσις ἀνωφελεςέρα Ale[...] fr. VI. 4.

῎Αξενος, et poët. ἄξεινος. ἀξείνυ πόν[...] οἴκυς ναίω Iph. T. 218. ἐπὶ ῥηγμῖσ[...] ἀξένυ πόρυ ib. 253. πόντον ἦλθ[...] ἄξενον ib. 341. ἀνὴρ ξένοισιν ἄξεν[...] Fr. inc. LXXXV. 1. ἄξεινον ἐκπ[...] ρᾶσαι ξυμπληγάδα An. 795. ἡ[...] ἄγνωςον εἰς γῆν, ἄξενον Iph. T. 9[...] ἄξενον ςέγην ἐμβεβῶτες Cycl. 9[...] ἀξένυς ἐπιδρομὰς Hel. 411. ἀξεν[...] τερος ἐγὼ Alc. 559. Συμπληγάδ[...]

πετρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολὰν Med. 1264.

Ἀξία, *subst.* κατ' ἀξίαν Hec. 374. τȣ τιμήματος τῆς ἀξίας Hip. 623. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν Her. F. 146.

Ἀξιόθρηνος κόρος Al. 907.

Ἀξιοπενθής. ἀξιοπενθεῖς φῆμαι Hip. 1465.

Ἄξιος. ἄξιος τιμῆς Hec. 309. μερίμνης ἄξιον λόγον Hip. 1157. ἀγῶνα ἄξιον πόνȣ Al. 1030. ἄξιος καὶ σὺ, καὶ πόλις σέθεν Sup. 1180. ȣ̓κ ἄξιος κακῶς ἀκȣ́ειν Iph. A. 1031. πλȣ́τȣ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι Hel. 69. ἄξιος δόμων El. 252. αἶνον ἄξιον φέρει ib. 1062. ϛήσεται κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι Epist. IV. τȣ̃τον δὴ ἄξιον νόμιζε Epist. V. p. 503. 26. Κάϛορος ȣ̓κ ἀξίω (in dual.) El. 1064. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται τῆς εὐγενείας τȣ̓́νομα τοῖσιν ἀξίοις Hec. 381. σφαγέντα τ' ȣ̓κ ἄξι', ȣ̓δ' ὑπ' ἀξίων Sup. 813. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη φυλάσσεις Ion. 735. ἀξίȣς τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. κακȣ̀ς ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιοι Inus fr. XI. 2. σπȣδῆς ἀξίȣς Epist. IV. 3. cf. etiam v. 18. τιμῆς καὶ λόγȣ τινὸς ἀξίȣς ib. p. 502. 6. τῶν ἀξίων περὶ Εὐρ. λέγειν τι καὶ ἀκȣ́ειν Epist. V. p. 503. 21. ἀντιλέγοντα τοῖς ȣ̓κ ἀξίοις ib. p. 504. 42. ὡς παῖδα—προθῶμαί θ', ὡς μὲν ἀξίαν Hec. 613. ἐκείνη θανεῖν ἐϛ' ἀξία Or. 614. ἀξία ϛυγεῖν ib. 1153. ἀξία ζῆν μᾶλλον, ἢ θανεῖν, ἔφυς ib. 1206. αἰτήσομαί σ' ἀξίαν μὲν ȣ̓́ποτε Al. 301. καὶ γὰρ ἀξία ib. 371. ἀξία μοι τιμῆς ib. 435. ἀξία μοι σέβειν ib. 1063. ἀξίαν τίσει δίκην Rh. 894. ὥσπερ ἀξία Tr. 1055. δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν Bac. 1311. cf. etiam v. 1327. ȣ̓ γὰρ ἀξία—ἀπαιδίαν νοσεῖν Ion. 619. ἀξία γ' ἡμῶν ὁδȣρὸς ib. 1617. ἀξίαν τȣ̃ μηδενὸς Meleag. fr. XII. 2. τοῖς τεκȣ̃σιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. ȣ̓ γὰρ ἄξιον Hec. 408. ἄξιον φυγῆς Med. 1124. μεγίϛȣ θαύματος τόδ' ἄξιον Hip. 906. ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας ib. 1045. γαμεῖν ȣ̓κ ἄξιον Al. 631. πονȣ̃ντα ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 161. φροίμιον ἄξιον φόβȣ Tr. 895. χρῆμα ἄξιον τῆς συμφορᾶς Hel. 788. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι Ion. 1618. τȣ̓λεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. ȣ̓κ ἄξιον λεύσσειν φάος Bel. fr. XXIII. 2. ἀνέρος ȣ̓κ ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι Phry. fr. VIII. 1. ἄξιον Ἑλλάδι Tel. fr. VII. ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει ϛεναγμάτων Or. 1326. ἐπ' ἀξίοισιν ἀνευφημεῖ δόμος ib. 1335. μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν Med. 112. μαντείας ἄξια πολλῆς Hip. 236. ἄξια σφαγᾶς τάδε Al. 228. κώμȣ καὶ γέλωτος ἄξια ib. 807. cf. etiam Her. 508. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. μοναρχίας ȣ̓κ ἄξια κ. τ. λ. An. 367. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1232. ἔλεξας σȣ̃ τ' ἄξια, κ. τ. λ. Iph. A. 975. χρὴ ἐπ' ἀξίοις πονεῖν Rh. 182. πτωμάτων ἄξια πάσχω Tr. 467. δεινῆς ἀγχόνης ἄξια Bac. 246. ἄξι' εἰδέναι ib. 474. ἀξίων ἅπτομαι ib. 968. ἄξια πατρὸς Her. 626. ἄξια ἀδελφῶν ib. 627. Ἰλίȣ ȣ̓κ ἄξια Hel. 814. ἄξι' ἡμῶν ib. 965. ἄξια Πελοπιδῶν ib. 1280. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνȣσιν ἀξίων Ion. 1621. ἀξίων ȣ̓ τυγχάνει Her. F. 265. ȣ̓κ ἄξι' ἀνδρὸς σοφȣ̃ λέγεις El. 524. ἄξι' ἐνθυμήσεως Ar. fr. XIV. 2. ἀξιώτερος εἶ Or. 1511. Ἀγαμέμνονος δράσαντε ἀξιώτατα ib. 1061.

Ἀξιȣ̃ν. τύμβȣ ȣ̓κ ἠξίωσεν Hec. 797. εἴπερ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγȣ τινὸς Med. 962. ὧν γε πρόσθεν ἠξίȣν ἐγὼ γῆμαί σε ib. 1340. λέχȣς σφε κἠξίωσας ȣ̓́νεκα κτανεῖν; ib. 1367. ἔνθ' ȣ̓́τε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ Hip. 75. ȣ̓κ ἀξιοῖ με δόμος εὐφρόνως προσεννέπειν ib. 792. εἴπερ γυναικὸς ἠξίȣς ἐμῆς θιγεῖν ib. 1044. σέ τοι ἠξίωσε ναίειν Al. 575. ἐγὼ σοῖς κακοῖσιν ἠξίȣν—ἐξετάζεσθαι φίλος ib. 1013. καὶ κατ' οἶκον ἠξίȣν (scil. dominam te vocare) An. 57. ἔχειν ȣ̓κ ἀξιώσω ib. 323. ȣ̓κ ἀξιῶ ȣ̓́τ' ȣ̓̃ν σε Τροίας κ. τ. λ. ib. 328. ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον ib. 659. ἀξιῶν τυχεῖν Sup. 386. ȣ̓δεὶς ἀνὴρ εὔψυχος ἀξιοῖ λάθρα κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν Rh. 510. ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. εἰ πόλις ἀξιοῖ κίνδυνον αἱρεῖσθαι μέγαν ib. 504. δισσȣ̀ς παῖδας Διὸς ἠξίωσας ib. 918. ἐμὸν παῖδ' ἠξίωσας ἐφυβρίσαι ib. 947. διὰ τὴν ἐμὴν ȣ̓κ ἀξιώσω κατθανεῖν δάμαρτ' ἐγώ; Hel. 856. πατέρα ȣ̓κ ἀξιώσει κακῶς ἀκȣ̃σαι ib. 973. ȣ̓κ ἠξίωσε τȣ̃ θεȣ̃ προλαμβάνειν μαντεύμαθ' Ion. 407. εἰς ὄψιν σφῶν μολεῖν ȣ̓κ ἠξίȣ

ib. 1557. ὅτ' ἠξίωσα πώποτ' Her. F. 1343. γονέας ὑβρίζειν τὰς ἐμὰς ὀκ ἠξίου El. 257. νῷν ἀνοῖξαι σιρὸς ὀκ ἠξίου Phry. fr. IV. θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς Fr. inc. LXX. 2. τύμβον ἀξιούμενον Hec. 319. λέχη, τυράννων ἠξιωμένα ib. 366. Ἑλλάδος ἦρξ' ἀξιωθεὶς Or. 1168. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη ib. 1210. οἵων ὑφ' ἡμῶν τείχετ' ἠξιωμένοι Sup. 1174. ὀκ ἀξιοῦμαι τοῦδε πρὸς θεῶν τυχεῖν Hel. 410.

Ἀξιόχρεως Or. 596.

Ἀξίωμα. τὸ δ' ἀξίωμα κἂν κακῶς λέγῃ τὸ σὸν Hec. 293. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ Sup. 424. τό, τ' ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐκγαυρούμενος Iph. A. 101. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βὰς ib. 603. ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ El. 40. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων ib. 658. τό, τ' ἀξίωμα μᾶλλον, ἢ τὰ χρήματα, sc. τιμῶσι Inus fr. XIII. 3. ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε Tem. fr. XIII. 2. οἳ τὰς πόλεις ἔχουσι κἀξιώματα Ion. 605.

Ἀξίως. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις Hec. 990. τρέφ' ἀξίως νιν Ph. 769. παῖδας θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν Med. 562. ταῦτα δ' ἀξίως σαυτῆς τε ποιεῖς, κ. τ. λ. An. 1275. σοῦ ἀξίως Iph. A. 507. θάλλουσαν ἀξίως ἐμοῦ ib. 1225. ἀξίως πατρίδος ib. 1408. Ἀτρέως ὀκ ἀξίως ib. 1458. v. etiam v. 1466. στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως Tr. 1030. προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν ib. 1033. ἣν ἀξίως μισεῖν ἔχεις El. 1016. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 1.

Ἀξίωσις. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν Æol. fr. XX. 4.

Ἀξυνεσία Fr. inc. XXIII. 3.

Ἀξύνετος. ὅπα ἀξύνετον Ion. 1205.

Ἄξων. ἄξονες ἐπ' ἄξοσι Ph. 1201. ἀξόνων ἐνήλατα Hip. 1235.

Ἀοιδή, vel dor. ἀοιδά. λύρας ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425. παλίμφαμος ἀοιδὰ Ion. 1096. ἰαχὰν ἀοιδὰν El. 143. παλαιγενέων ἀοιδᾶν Med. 422. ἀοιδαί, τὰς Ἀπόλλων ὀκ ἐνδέχεται Sup. 975. γάμων ἀοιδὰς ib. 997. θεσφάτων ἀοιδαῖς Iph. T. 1283. μακαρίαις ἀοιδαῖς Tr. 336. κεχαρμένοι ἀοιδαῖς ib. 529. ἀοιδὰς δόντες ὑσ[…] ροις βροτῶν ib. 1245. ἀοιδαῖς βα[…] βίτων σαυλούμενοι Cy. 40. να[…] ἀοιδαὶ Her. 780. σύριγγ' ἀοιδαὶ σ[…] βιζον Hel. 362. μεταλλαγαὶ συ[…] τυχίας ἔτεκον ἀοιδὰς Her. F. 76[…] παῦσαι ἀοιδῶν Antiop. fr. XXXII[…] 2. καλλιχόρους ἀοιδὰς Cresph. fr. I[…] 7.

Ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ἄγραν El. 471.

Ἀοιδός. ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. […] 110. γέρων ἀοιδὸς ib. 678. et 69[…] μελέων ἀοιδοῖς Al. 456. χρησμ[…] ἀοιδὸς πάντας εἰς ἓν συναλίσας He[…] 404. ἀοιδῶν εἴπερ οἱ ψευδεῖς λόγ[…] Her. F. 1315. conf. etiam v. 134[…] Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα φονεύσας P[…] 1512. πῶλος ἀοιδοῦ Μούσης R[…] 386. conf. etiam Tr. 386. κερκίδ[…] ἀοιδοῦ μελέτας Meleag. fr. III. τ[…] ἀοιδοτάταν ὄρνιθα Hel. 1115.

Ἄοικος Hip. 1029.

Ἀπαγγέλλειν. ὡς ἀπαγγέλλουσί μ[…] Med. 287. ἀπαγγέλλειν κακὰ Hi[…] 998. ὡς ἀπαγγέλῃ τάφος φόν[…] βίαιον An. 1242. σαφῶς ἀπήγγειλ[…] Sup. 852. πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελ[…] Iph. T. 641. τάδε κλύουσ' ἀπαγγελ[…] ib. 901. μηδ' ἀπαγγείλῃ θεοῦ χορ[…] κρυφαίους Bac. 1106. ἀπάγγειλ[…] τάδε El. 332. τοῦσδ' ἀπαγγελῶ λόγ[…] γέροντι ib. 420. λεχώ μ' ἀπάγγελ[…] ουσαν ib. 652. ἧς ἀπηγγέλθη τάφος—σπουδὴν ἔχειν Hec. 672.

Ἀπάγειν. ἂν μήτε πέλαγος ἀπαγάγ[…] πάλιν Hec. 951. ἄπαγε τὰ πάρ[…] εὐτυχήματ' αὐδῶν Ph. 1723. πῶλ[…] ἀπάξω κοιράνῳ Τιρυνθίῳ Al. 494. […] τήνδ' ἀπάξεις οὔ ποτ' ἐξ ἐμῆς χερὸς A[…] 588. ἐκεῖσ' ἀπάξει παρθένον; Ip[…] A. 714. ἢ 'παγ' (pro ἢ ἄπαγε) οἴκα[…] στρατὸν ib. 817. ἥτις Ἑλένην ἀπ[…] γαγ' ἐνθάδε Iph. T. 356. πρὸς τάφ[…] ὁμηλίκων κώμους ἀπάξω Tr. 1184. δε[…] κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. κεῖθε[…] ἀπάξει σ' ἄλλος ib. 964. κἀπάξομ[…] γε νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. con[…] etiam Hel. 995.

Ἀπαγκαλίζεσθαι. τὸ θῆλυ παιδὸς γέ[…] νος ἀπηγκαλισμένη σώζει Her. 42.

Ἀπαθῶς Hel. 1169.

Ἀπαίδευτος. παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευ[…] τον Cy. 491. ἀπαίδευτον ἀποτρέπ[…] λέγειν Or. 410.

ἀπαιδεύτως Ion. 247.

ἀπαιδία. προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν An. 360. εἰς ἀπαιδίαν Sup. 170. οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν Ion. 306. ἰσορῶν ἀπαιδίαν ib. 513. ἀπαιδίαν νοσεῖν ib. 620. ἀπαιδίας χάριν ib. 824. σὴν λέγων ἀπαιδίαν ib. 840.

ἀπαιολεῖν. τοῦτο κἄμ' ἀπαιολεῖ Ion. 549.

ἀπαίρειν. ἄπαιρε θυγατρὸς φάσγανον Or. 1608. τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; Hel. 1536. σὲ Σπάρτης ἀπάρας ib. 1687. ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα El. 774. 2) Sæpissime *discedere* notat: ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ Med. 938. μακρὰν ἀπαίρεις Iph. A. 664. φυγὰς ἀπῆρας πατρίδος; Iph. T. 511. νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια ib. 967. ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι Rh. 143. Σπάρτης ἀπῆρας νηΐ Tr. 944. ὡς ἀπαίρωμεν χθονὸς Cy. 131. ἄπαιρ' Her. 67. μὴ ἀπῆρκέ πω εἰς Ῥόδον Epist. II.

Ἄπαις Hec. 495. 669. et 810. Ph. 13. Med. 490. Sup. 966. Iph. T. 921. Rh. 982. Ion. 680. 950. et 1302. ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; Med. 670. παύσω σ' ὄντ' ἄπαιδα ib. 717. κἄμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας ib. 1326. μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν Al. 624. ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας An. 1208. cf. etiam Alcmæon. fr. IX. 1. ἄπαις δόμος Iph. T. 697. οὐκ ἄπαιδά με πρὸς οἶκον ἥξειν Ion. 408. τὸν ἄπαιδα βίον ib. 488. et (sed sine artic.) Œno. fr. II. 3. ἄπαιδε Al. 738. ἄπαιδες ἐσμὲν Med. 671. et Ion. 304. sed ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμὲν Ion. 1463. ἄπαιδας τέκνων An. 715. v. etiam Iph. A. 808. et Tr. 380. τοῖς ἄπαισι Dan. fr. X. 6. μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδ' Hec. 440. λέγει, ὡς νιν φαρμάκοις τίθημ' ἄπαιδα An. 33. τέκνων ἄπαιδα Sup. 810. ὅς μ' ἄπαιδα γέννας ἔθηκεν Rh. 908. ἄπαιδα γηράσκουσαν Ion. 619. παίδων ἄπαιδας γραῦς An. 613. cf. etiam Sup. 13. et 35. et Cy. 305.

ἀπαιτεῖν. ἀπαιτούσης ἐμοῦ Hec. 272. χάριν ἀπαιτῶ τὴν τόθ' ib. 276. κἀπῄτηκα (pro καὶ ἀπ.) τὴν σωτηρίαν θηρῶν Or. 677. θεὸς ἀπαίτει ib. 1586. πατρῷ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα Ph. 80. cf. etiam v. 604. Θησεύς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκροὺς Sup. 385. ἀπαιτήσων νεκροὺς ib. 725. ὅ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας Rh. 174. σ' οἶδ' ἀπαιτοῦσιν χάριν Her. 221. θανόντας οὐκ ἀπαιτήσει θεὸς ib. 697. ἀπόδος, ἀπαιτῶ, τὴν ἐμὴν δάμαρτά σε Hel. 969. οὐκ ἀπαιτούμεσθ' Ph. 605.

Ἀπαλλαγή. οὐδ' ἔτι μοίρας τοῦ χρεών τ' ἀπαλλαγὴ Hip. 1256. ἀπαλλαγὴ πόνων Her. 586. et εἰς ἀπαλλαγὰς πόνων ib. 811. οὐκ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ γυναιξὶν Med. 236. ῥᾴδιοί γ' ἀπαλλαγαὶ ib. 1375. οὐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς Fr. inc. CCII.

Ἀπαλλάσσειν, vel ττειν. τυφλὸν φέγγος ἀπαλλάξας Hec. 1068. πόνον ἀπαλλάσσων διπλοῦν ib. 1197. ἀπαλλάξαι χερὸς, sc. τὸν χρυσὸν ib. 1222. ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν Or. 1522. νόσου τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα Ph. 1021. ὡς σ' ἀπαλλάξω φόβου ib. 1084. ἀπαλλάσσουσα γῆς πρόσωπον Med. 27. μ' ἀπάλλαξον πόνων ib. 333. τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον ib. 790. ἀπαλλάσσουσα ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα Hip. 774. πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν—πάθους; ib. 1385. κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων An. 1256. ἤν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου Sup. 397. ταύτην (sc. δέλτον) σῶν ἀπάλλαξον χερῶν Iph. A. 323. σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν Iph. T. 994. ἑνὸς μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω Tr. 1150. κώμου αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξω Cy. 450. μ' ἀπαλλάξαι κακῶν Hel. 285. ἀπαλλάξαι βίου ib. 309. τἄρρητα δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν Her. F. 176. ὅστις γε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ Aut. fr. III. 26. οἳ γῆν τοσήνδε—ἡμῶν ἀπηλλάξαντο Her. 318. τῶν μακρῶν ἀπαλλαγεῖσα νουθετημάτων Ph. 595. ἀπαλλάχθαι γάμων ib. 1672. οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμοῦ; Med. 878. ἀπαλλαχθήσομαι βίου Hip. 356. et ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα ib. 726. cf. etiam Hel. 101. et Ion. 847. ὡς ἀπαλλαχθῇ κακοῦ Hip. 629. v. etiam Rh. 474. et Tr. 270. ἀπαλλαχθεὶς γόων Hip. 1181. ὡς ἀπαλλαχθῇ πόνων An. 425. cf. etiam El. 1291. ἀπηλλάγης λέχους An. 593. γείτονος κακοῦ ἀπαλλάχθηθ' (pro χθητι) ἅπαξ Cy. 596. ὅταν ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς Her. 347. θυσίας ἀπηλλάχθαι θεοῖς El. 1137.

ἀπαλλαγέντες τῶν ἄλλων φροντίδων Epist. IV. ἀπαλλάσσȣ γῆς Ph. 606. cf. etiam v. 979. Med. 339. Iph. T. 44. Her. 12. Hel. 786. Ion. 372. et El. 32. Eandem *discedendi* notionem hoc verbum etiam in sqq. habet locis: οἴκων ἀπηλλάχθαι An. 964. ναȣ̃ ἀπαλλαχθέντε Iph. T. 106. Σπάρτης ἀπαλλαχθεῖσα Tr. 994. κείνȣ δ' ἀπαλλαχθέντος, sc. τȣ̃ βίȣ Her. 1000. ȣ̓κ ἀπαλλάξῃ δόμων; Hel. 444. conf. etiam Ion. 524. semel transitive ponitur, addito πόδα: ἐκ τῆσδε γῆς ἀπαλλάσσȣ πόδα Med. 729.

Ἁπαλόθριξ. ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλότριχα βάλλει Bac. 1184.

Ἁπαλός. βρέφος ἁπαλὸν Iph. A. 1286. βλέφαρον τέγγȣσ' ἁπαλὸν El. 1339.

Ἁπαλόχρȣς. ἁπαλόχροα γένυν Hel. 378.

Ἀπαναγκάζειν. ἃ ἡμᾶς ἀπηνάγκασε Epist. V.

Ἀπανδρȣ̃σθαι. ὡς ἀπηνδρώθη δέμας Ion. 53.

Ἀπαντᾷν. ἀπήντησεν δορὶ Ph. 1401. ἀπαντᾷν προθυμίᾳ Hip. 1329. ἀπαντήσας νεκροῖς Sup. 772. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρȣς ἀπαντᾷν κ. τ. λ. Bac. 781. ὡς ἀπαντᾷ δάκρυά μοι Ion. 940. ὅπλοις ἀπαντῶν Her. F. 542. ἕκȣν ἀπαντᾷ γȣ̃ν Er. fr. I. 46. πρὶν ἐξ ἐμȣ̃ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Syl. fr. II. 5.

Ἀπανταχῆ Antiop. fr. XVI. 1.

Ἀπανταχόθι Epist. IV.

Ἀπανταχȣ̃. τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχȣ̃ καλὸν Hip. 431. ἧς ἀπανταχȣ̃ λόγος Iph. T. 517. τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἀπανταχȣ̃ τρέπει χαρακτὴρ χρηςὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. τὰ μὴ δίκαια ὡς ἀπανταχȣ̃ κακὸν Fr. inc. XVII. 2.

Ἀπάντεσθαι. ἀπὸ δ' ἀντομένȣ (pro ἀπαντομένȣ δὲ) πατρὸς βιαίως Rh. 901.

Ἀπάντημα. εἰς ἀπάντημα περᾷν Or. 513.

Ἀπαντλεῖν. ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν Or. 1641. βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἂν Al. 355.

Ἅπαξ. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν Ph. 730. τεκεῖν ἅπαξ Med. 251. ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν ȣ̓χ ἅπαξ μόνον An. 81. πάνθ' ἅπαξ συλλαβȣ̃σα Iph. T. 528. γείτονος κακȣ̃ ἀπαλλάχθη[illegible] ἅπαξ Cy. 596. χρὴ ȣ̓χ ἅπαξ θνή[σ]σκειν σὲ Her. 959.

Ἁπαξάπασιν Fr. inc. B. 14. 9.

Ἀπαράμυθος. φοβερὸν ἀπαράμυθο[ν] ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620.

Ἀπαρέσκειν. μὴ 'πάρεσκέ πω Ion. 745.

Ἀπαρθένευτος. ἀπαρθένευτα τάδε Iph. A. 993. ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα Ph. 1729.

Ἀπάρθενος. παρθένον ἀπάρθενον He[c]. 612.

Ἀπαρκεῖν. ὧν ȣ̓κ ἀπαρκεῖ πλησμον[ὴ] Fr. inc. XIV. 4.

Ἀπαρνεῖσθαι. ȣ̓δ' ἀπαρνεῖσθαι χρεὼ[ν] El. 789. ȣ̓κ ἀπαρνȣ́μεσθα ib. 79[6]. ȣ̓κ ἀπαρνȣ̃μαι ib. 1057. τὸν τὰ[ς] ἀπαρνηθέντα μὴ χρᾶναι λέχη Hi[p]. 1266.

Ἀπαρτᾷν. ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413.

Ἀπάρχεσθαι. κόμης ἀπηρξάμην El. 9[1].

Ἀπαρχή. κόμης ἀπαρχὰς Or. 96. ἀπαρ[-] χὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph. 86[4]. τίν' ἐπὶ πρῶτον—ἀπαρχὰς βαλῶ; i[b]. 1524. ȣ̓ τῶν Ἀχιλλέως—ἄπο δόμω[ν] ἀπαρχὰς ἔχȣσα An. 150. τῶν ἐμῶ[ν] προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Io[n]. 402. θύων ἀπαρχὰς Meleag. fr. I. 7.

Ἀπαρχῆς, *adverb.* Iph. A. 1541.

Ἅπας. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον He[c]. 1174. τὸν ἅπαντα χρόνον Med. 110[0]. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας Iph. A. 64[7]. ἅπας ȣ̓ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος Io[n]. 427. καθαρὸς ἅπας τοι ib. 133[4]. ἅπας ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Fr. in[c]. XXXVII. 1. ἅπας μοι πύργος Ἑλ[-] λήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. ν[ό-] μιζε, φιλεῖν ἅπαντας, sc. τὴν ψυχ[ὴν] Al. 707. ἐξ ἁπάντων τιμὰς ἔχει[ν] Bac. 208. ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξ[ε-] παίδευσεν ὄψιν Alex. fr. XII. [5]. ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νȣθετεῖν σοφ[οὶ] Fr. inc. XXXIII. 1. ὡς ἅπασα[ν] Ἑλλάδ' ὠφελȣ̃ Or. 564. ὑπὲρ ἁπάσ[ης] Ἑλλάδος ib. 1134. δακρύοισιν Ἑλλά[δα] ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. ἁπάσ[ης] δεξιᾶς προσθιγγάνων Iph. A. 33[9]. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλ[ις] Tem. fr. XVII. ἅπασα χθὼν ἀνδ[ρὶ] γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVI[I]. 2. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀςράπτ[ει] Ph. 110. ἅπαν κάκιον τȣ̃ φυλάσσεσθα[ι] καλῶς ib. 738. θεῶν συντιθεὶς ἅπα[ν] γένος Med. 747. τοῖσι γενναίοισι[ν]

ὡς ἅπαν καλὸν Fr. inc. CXIX. θνητοῖς ἅπαντα συμπιτνεῖ Hec. 846. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω ib. 1180. ᾧ πειθόμεσθ' ἅπανθ' Or. 592. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν ib. 531. ἁπάντων ἄνασσα ib. 691. ἁπάντων τροφὸς ib. 692. εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς ib. 1636. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234. γαστὴρ ἅπαντα Alex. fr. VIII. 2. ὅ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ ejusd. fr. XVI. et sic porro.

Ἀπασπαίρειν. θνήσκει ἀπασπαίρουσα Ion. 1207.

Ἀπατᾷν. ἠπάτα σε El. 938. οὐκ ἂν ἠπατώμεθα Hip. 931. ἠπατήμεθα An. 436. πρὸς θεῶν ἦμεν ἠπατημένοι Hel. 711.

Ἀπάτη. ἀπάτας ἀσκοῦσα Hel. 1109. ἡδὺ καὶ ἀπάται φίλων Phryx. fr. XI. 4. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.

Ἀπάτωρ Or. 310. et Ion. 110. ἀπάτορ', ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 863. τέκεα πατρὸς ἀπάτορα Her. F. 115.

Ἀπαυδᾷν. ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς An. 87. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ ib. 580. et Sup. 467. ἀπαυδᾷν πόνους Sup. 342. Τροίας ἀπηύδων ἄστυ μὴ κέλσαι ποτὲ Rh. 934.

Ἀπαυρᾷν. πρὸς τέκνων ἀπηύρα An. 1029.

Ἄπαυστος γόων Sup. 82.

Ἀπειθεῖν. οὐκ ἀπειθήσας θεῷ Or. 31.

Ἀπεικάζειν. ὡς ἀπεικάσαι Or. 1298 μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας Sup. 146. ἀπεικασθεὶς θεῷ El. 979.

Ἀπειλεῖν. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς Or. 563. κλύω δ' ἀπειλεῖν, τὸν δόντα—δράσειν τι Med. 287. δείν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς; Rh. 833. ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι Epist. I.

Ἀπειλή. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν Bac. 854. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242.

Ἀπεῖναι. κἂν ἀληθείας ἀπῇ Or. 236. ὁ μακρὰν ἄπεστι Ph. 913. μήτοι τόγ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέστω Med. 179. πρὶν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι ib. 1158. ἴσον ἄπεσμεν τῷ πρὶν Hip. 302. εἰ ἀπῆν δορὸς δόξα An. 725. ὡς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον Iph. A. 660. Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ Tr. 393. ποῦ νῦν ἄπεστι; Her. 662. ἄπεστιν ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 152. τί ἄπεστί σοι κακῶν; ib. 219. ἓν τῆς τύχης ἄπεστί μοι Ion. 668. ἄπεισι τόλμας ib. 1062. εἰ τὸ σῶμά μοι ἄπεστιν αὐτῆς, τοὔνομ' οὐκ ἄπεστί πω ib. 1278. εὐρὼς ἄπεστι πλεγμάτων ib. 1393. ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς; Her. F. 74. δειλοὶ ἄνδρες—ἄπεισι, scil. ἐν τῇ μάχῃ, i. e. *idem est, ac si abessent* Meleag. fr. VII. 2. ἐν Θρῄκης ὅροις ἀπὼν Hec. 964. ἀνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων Or. 572. κίνδυνος ἀπὼν Hip. 1019. ἀπὼν Δελφῶν κατ' αἶαν An. 50. χρόνιον ἀπόντα Iph. A. 1099. παροῦσ' ἀπόντι, sc. βούλομαι δοῦναι χοὰς Iph. T. 62. πρόσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἠγάπων Hel. 943. ὃν ἀπόντα κενοταφεῖ ib. 1562. ἀπὼν ἐκεῖνος ἡμῖν φίλος El. 245. ἀπόντος ἀνδρὸς ib. 1072. μένων τοὺς ἀπόντας An. 378. τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν Sup. 152. παρὼν τοὺς ἀπόντας εὐφρανεῖς ib. 649. τίς ἔστ' ἀπόντων τύμβος; Hel. 1256. ὅτῳ δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων; Her. F. 558. ἀπόντων τῶν λόγων Fr. inc. B. 24. χρονίαν ἀποῦσαν ἐκ δόμων Sup. 91. ἀποῦσα καὶ παροῦσα Hel. 867. εἰς τὴν ἀποῦσαν Ion. 385. τόδ' ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 184. ἀπόντων, scil. τῶν τέκνων An. 634. τί τῶν ἀπόντων πέρι; El. 564.

Ἀπειπεῖν. ἀπεῖπον ἄλγει Hec. 942. οὐδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνους οἷόν τέ μοι Al. 490. εἰ δ' ἀπειπεῖν χρή με τὴν σὴν ἑστίαν, ἀπεῖπον ἂν ib. 740. 741. ὧν ἔτ' ἀπεῖπον οὐδὲν Her. F. 1354. Huc referri etiam possunt sequentia ab inusit. ἀπερεῖν: ὥστ' ἀπείρηκ' ἐν κακοῖς Or. 91. ἐκ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκὼς Med. 459. ἀπειρηκὸς σῶμα Hip. 1354.

Ἀπείργειν. γάμοι σφαγὰς ἀπείργουσι Ph. 952. θάνατον σφοῦ παιδὸς ἀπείργειν Al. 471. βωμῶν ἀπείργει Iph. T. 383. τοιάδε τοί μ' ἀπεῖργε συμφορὰ Rh. 432. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; Hel. 1284. μὴ θιγγάνειν ἀπεῖργεν ib. 1575. νόσους ἀπείργει Ion. 1013. τὰ θεῖ' ἀπείργουσ' εἰ κακὰς τὰς συμφορὰς Beller. fr. XXV. 15. in notis. σχολή μ' ἀπεῖργε Palam. fr. VIII. 2. τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγ-

κρατὴς σθένει Ζεὺς Phæd. fr. v. 4. οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτὸς Sis. fr. I. 10. τὸν νῦν ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βούλεται Fr. inc. XVI. 4. ὧν ἀπειργμένοι Her. 877.

Ἀπειρέσιος. ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip. 549.

Ἀπειρία Al. fr. VIII. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3. τοῦ θανεῖν ἀπειρίᾳ Fr. inc. LXXXI. 10.

Ἀπειρόκακος. ἦλθεν ἀπειροκάκῳ σοι τόδ' ἄλγος Al. 930.

Ἄπειρος, pro ἤπειρος, terra continens. ἐπ' ἀπείρου γᾶς Hip. 763.

Ἄπειρος, imperitus, inexpertus, expers. λέχους ἄπειρος ὢν Med. 672. conf. etiam An. 420. μῶν ἄπειρος εἶ ξένου; ἄπειρος Al. 487. 488. καλῶν ἄπειρος ὢν Aug. fr. III. 3. ἡνιῶν ἄπειρος Phaëth. fr. VI. 1. ἄπειρος τῆς νόσου Fr. inc. LXV. 4. πάμπαν ἄπειροι, sc. τῶν γάμων Med. 1091. πεδίων ἄπειροι βαρβάρου τ' ὄντες χθονὸς Hel. 1048. ἐγὼ δ' ἄπειρος, εὐτυχοῦσα πρὶν ib. 1265. ἕδραι ἄπειροι δρόσου El. 735. 2) infinitus. τὸν ἄπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. ἤπειρον εἰς ἄπειρον Fr. inc. CCX. ἀπείρῳ ὑφάσματι Or. 25.

Ἀπειροσύνα, dor. pro ύνη. δι' ἀπειροσύναν Med. 1094. et Hip. 195.

Ἀπελαύνειν. εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα Al. 556. conf. etiam v. 858. ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος ἀπήλασεν Iph. T. 713. μ' ἀπήλαυνον δόμων ib. 1309. ὃς ἀπήλασε χθονὸς Her. 189. v. etiam v. 320. ὡς ἀπελαυνόμεσθα Med. 1405. πόλεως ἀπελαυνομένα Hec. 103. ὧν οὐ δικαίως ἀπελαθεὶς Ph. 372.

Ἀπεμπολᾶν. ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε Ph. 1234. τίς ὢν γε τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός; Iph. T. 1360. Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα Tr. 973. τοὺς ἄρνας ἡμῖν ἀπημπόλα Cy. 256. ἀπημπόλα με λάθρα Ion. 1371.

Ἀπενέπειν et ἀπεννέπειν. κἂν ἀπενέπῃ πόλις Ph. 1651. δρᾶν σ' ἀπενέπω τάδε Med. 813. ἀπενέπω νιν ἀμετέρων θαλάμων Iph. A. 552. οὐ μὴν κελεύω γ', οὐδ' ἀπεννέπω, θνήσκειν Her. 556. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ Ion. 1282. ἀπεννέπουσά με μὴ θιγγάνειν γῆς Her. F. 1295.

Ἄπεπλος φαρέων λευκῶν Ph. 328.

Ἀπέραντος. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντου κληῖδ' ἀπέραντον Med. 213.

Ἀπεργάζεσθαι. τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπεργάζεται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾶ[ν] Ix. fr. III. 1.

Ἀπέῤῥειν. ἀπέῤῥων, ἔνθεν ἦλθες Her. F. 260.

Ἀπέρχεσθαι. ἐκ δακρύων ἄπελθε Or. 295. ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν ib. 547. ἀπελθέτω νῦν θεσφάτω[ν] ἐμῶν ἑκὰς Ph. 914. ἐξ εὐαγγέλου φήμη[ς] ἀπελθεῖν ib. 1224. ἄπελθε Hip. 333 Al. 732. Iph. A. 304. et El. 223 ἐκποδὼν ἄπελθε Hip. 708. ἀπέρχομα[ι] κάτω Al. 380. ἡ γυνὴ ἀπελθέτω ib. 1107. ἐνταῦθ' ἀπῆλθε Sup. 533 ἄπελθε τοῦ λόγου τούτου Iph. T. 546 ἀπέλθεθ' ὑμεῖς ib. 725. δυστυχῶ[ν] ἀπέρχεται Rh. 961. πατρίδ' ἀπελθεῖ[ν] Hel. 1098. εἰς φροντίδας ἀπῆλθε Ion. 583. ἀπελθὼν Hel. 465. ἀπελθὼν εἰς κοίτην Rh. 779.

Ἀπευθύνειν. ἀπευθύνει βροτῶν τοὺς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας, κ. τ. λ. Bac. 882.

Ἀπεύχεσθαι. ἀπεύχου ταῦτα πρὸς θεῶ[ν] Hip. 891.

Ἀπέχειν. ἄπεχε φάσγανον Or. 1519 ἀπέχειν πραπίδα φρένα τε περισσῶ[ν] παρὰ φωτῶν Bac. 427. πολλῶν μόχθων ἀπέχονται Med. 1097. γάμω[ν] ἀπείχεθ' (pro ἀπείχετο) Dan. 18. τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Fr. inc. [...] 28. 3.

Ἀπεχθάνεσθαι Epist. V.

Ἀπέχθεσθαι. κρεῖσσόν μοι πρός [σ'] ἀπέχθεσθαι Med. 290. οὐτ' ἀπέχθομαι κακοῖς Hip. 1260. ἀπεχθήσῃ ἐμ[οὶ] Alc. 72.

Ἀπέχθημα πάγκοινον Tro. 425.

Ἀπηλιώτης ἄνεμος Cy. 19.

Ἀπήμων. πλοῦν νεῶν ἀπήμονα Iph. A. 1575.

Ἀπήνη. πᾶσ' ἀπήνη Ph. 854. ναΐα λιποῦσ' ἀπήνην Med. 1123. παῖδ[α] κομίζουσ' ἀπήνῃ Iph. A. 147. θάκ[ους] ἀπήνης ib. 618. τετραβάμονος ὑ[π'] ἀπήνης Tro. 516. ποῖ ποτ' ἀπήνη[ς] νώτοισι φέρῃ; ib. 571. ἔκβητ' ἀπήνη[ς] El. 998. ἀπήνας (genit. dor.) ὁμο[πα]τέρου πόθον αἰεὶ κατέχων Ph. 331.

Ἀπιδανὸς, *nom. fluvii* Iph. A. 713.

Ἀπιέναι. ἄπειμι Ph. 901. et 1727, [...]

Al. 733. ὃδ' ἐγώ μιν τῆνδ' ἄπειμ' αὐτῷ λιπὼν Hec. 401. ἄπειμι δὴ κάτω ib. 414. ἐκποδὼν ἄπειμι ib. 1054. ἔξω χθονὸς ἄπειμι Ph. 1012. οὐκ ἄπειμι πρὸς δόμους Med. 275. ἐκ δόμων ἄπειμι Hip. 660. πατέρ' ἐς οὐρανὸν ἄπειμι Hel. 620. ὁ βαλὼν οὕτως ἄπει Al. 683. οὐκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥᾳδίως ἄπει πάλιν Her. 269. ἄπεισιν, εἰ χρὴ Al. 1108. ἄπιθ' ἐκποδὼν Fr. inc. B. 23. 1.

Ἀπιστεῖν. ἀπιστῶ Hec. 429. et Iph. T. 796. ὅτι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις Med. 927. ἀπιστεῖν ὅ σε θαυμάζω τύχην Al. 1133. ἢν ἀπιστῶσι Sup. 389. ἐφετμαῖς οὐκ ἀπιστοῦσαι σέθεν Iph. A. 634. χρῆν αὐτὸν τῇδ' ἀπιστῆσαι χθονί; Her. 968. τὸ σῶμ' οὐκ ἀπιστήσω χθονὶ ib. 1024. τῷ θεῷ γοῦν οὐκ ἀπιστεῖν εἰκὸς Ion. 557.

Ἀπιστία. σώφρονος ἀπιστίας οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς Hel. 1633. οὐκ ἀπιστίᾳ σοὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα Ion. 1606.

Ἄπιστος, incredibilis. ἄπιστον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. ἦν ἄπιστον Iph. T. 328. καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἄπιστον ἦν Ion. 1608. ἄπιστ' ἄπιστα δέρκομαι Hec. 687. τὰ Ταντάλου ἑστιάματα ἄπιστα κρίνω Iph. T. 388. εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι ib. 782. ἄπιστα λέγεις Hel. 1536. φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοὶ El. 350. ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Thy. fr. III. 3. 2) infidus, perfidus. εἰς ἀπίστους δεσπότας Ion. 751. ἄπιστοι Θεσσαλοὶ Fr. inc. CXCIV. ἰαχὴ σὴ προδότις, ἄπιστος Hel. 1162. ἄπιστον γυναικεῖον γένος Iph. T. 1298. ἄπιστον ἔστ' ἔρως And. fr. XIII. 2. 3) inobediens, non parens. τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις ἄπιστος Iph. T. 1476.

Ἀπιστοσύνα, dor. pro ύνη. ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν Med. 423.

Ἄπλαστος. ἄπλαστον ἦν ἰδεῖν Rh. 310.

Ἄπλατος. ἄπλατον ἀμφελικτὸς ἕλικ' ἐφρέρει Her. F. 399.

Ἄπληκτος. φροῦδοι δ' ἄπληκτοι Rh. 814.

Ἀπληστία ἀπληστίαν λέχους An. 217.

Ἄπληστος. τᾶς ἀπλήστου κοίτας ἔρως Med. 150. ἄπληστος χάρις γόων Sup. 79. ἐλπὶς ἄπληστος ἀνθρώποις Iph. T. 415. ἄπληστος κακῶν Hel. 1108. τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων Hyp. fr. V. 5.

Ἄπλοια. ἀπλοίᾳ χρώμενοι Iph. A. 88. δεινῆς ἀπλοίας Iph. T. 15.

Ἁπλοῦς. ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. ἁπλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. vid. etiam Arch. fr. VIII. 1. ἁπλοῦς λόγος Hel. 985. προστάτης ἁπλοῦς πόλει σφαλερὸς Phaëth. fr. IV. 2. τοὺς τρόπους ἁπλοῦς ἔχειν Iph. A. 927. ἁπλοῦν ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 663. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, οὐκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. ἁπλοῦν Τυνδάρειον ὄνομα κλήζεται Hel. 501. ἁπλοῦν ἂν ἦν τὸ κακὸν Ion. 839. cf. etiam Hip. 187.

Ἁπλῶς. οὐχ ἁπλῶς οὕτω φέρω Iph. A. 899. ἁπλῶς Ἀχαιῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα Rh. 851. ἁπλῶς πόνος Hel. 1437.

Ἀπό. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 688. ἀπὸ ζυγοῦ Or. 45. ἀπ' οἴκων ib. 170. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. ἀπὸ σφαγῆς ib. 1671. ἀπ' εὐγενοῦς γήμας ib. 1676. ἀπ' ὀρθίου σταθεὶς πύργου Ph. 1229. ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτοῦ Med. 202. ἀφ' ἡσύχου ποδὸς ib. 217. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνῖδος Hip. 208. Περσέως ἀφ' αἵματος Al. 512. δουλίου ἀφ' αἵματος ib. 641. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων An. 517. τηλουρὰ ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία ib. 891. ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. conf. etiam Fr. inc. XXI. 3. ἀπὸ δεινῶν λόγων Iph. A. 500. μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος ib. 669. τἀπ' ἐμοῦ σοφὰ ib. 1214. εὖ πυνθάνῃ τἀφ' Ἑλλάδος Iph. T. 540. ἀπ' ἐμέθεν Tr. 260. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας ib. 523. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ ib. 956. ἀσθενῆ τἀπ' ἐμοῦ δεδορκότες Her. 23. ἀφ' ὑψηλῶν ib. 613. τἀπὸ τοῦδ' ib. 847. δύσκλειαν ἀπὸ συγγόνου βάλλετε Hel. 1522. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὢν Ion. 150. ἵν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμοῦ ib. 804. ἀπὸ γνώμης σοφῆς ib. 1313. κλύων νῦν τ' ἀπ' ἐμοῦ Her. F. 189. cf. etiam El. 666. βέβαια τἀπὸ σοῦ El. 280. ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ Epist. IV. etc. 2) genitivo postpositum, accentum retrahit: μητρὸς ἁρπασθεῖσ' ἄπο Hec. 513. δεμνίων ἄπο Or. 44. ἐκκλήτων ἄπο ib. 947. ἀρσένων ἄπο Ph. 950. πατρίδος ἄπο ib. 1725. ὀμμάτων ἄπο Med. 216. et 1174. Ἡλίου ἄπο ib. 406. πλοκάμων ἐμῶν ἄπο An. 832. ὄχων ἄπο Iph. A. 600. ἐλευθέρων ἄπο Hel. 282. πέτρας

ἄπο Her. F. 320. πνευμόνων ἄπο ib. 1093. et ita ἄπο λέχεος, quamvis casui præpositum, Or. 185. 3) adverbialiter ἀπὸ ponitur, Or. 142. et 143.

'Αποβαίνειν. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν Hec. 142. τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα Med. 1419. Al. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν An. 1022. κἀποβᾶσα (pro καὶ ἀποβ.) τῶνδ' ὄχων Tr. 622. αἱ δ' (sc. ἐλπίδες) ἀπέβησαν Bac. 908. κἀποβὰς εἰς Μυσίαν Tel. fr. II. 1.

'Αποβάλλειν. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω Ion. 1453. σὰν ψυχὰν ἀπέβαλον ib. 1499. τὸν Εὐεργέταν ἀποβαλεῖς Her. F. 878. ἀποβαλεῖν μηδένα Epist. II. ἄνδρα τὸν πάρος καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλȣ̃σα Tr. 663. ἀποβαλȣ̃σαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον Bac. 691. ἀποβληθέντα περγάμων ἄκρων An. 401.

'Αποβλέπειν. εἰς τȣ̀ς πλȣσίȣς ἀποβλέπειν Sup. 177. πρὸς τὰ κοίν' ἀποβλέπειν ib. 422. εἰς ἔμ' Ἑλλὰς πᾶσα ἀποβλέπει Iph. A. 1378. τὸ Ἄργος πρὸς σὲ ἀποβλέπει Iph. T. 928. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἄγαλμα εἴς σ' ἀποβλέπον An. 245. εἰς τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς ἁλιρρόθȣς ἀκτὰς ἀποβλέψαντες Hip. 1206.

'Απόβλεπτος Hec. 355.

'Αποβώμιος Κύκλωψ Cy. 364.

'Αποδαυλίζειν. κἀποδαυλίζων (sc. κάρα) ξύλῳ Sup. 717.

'Αποδεικνύναι. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει Or. 1062. ȣ̓δέν γε τρανȣ̃ς ἀπέδειξας Rh. 40. ȣ̔̃ς ἀποδείξω λέκτρων προδότας Ion. 879. μορφὴν ἰδίαν ἀπέδειξε Chry. fr. VII. 14. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 2.

'Απόδειξις. ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας Hip. 196.

'Αποδέχεσθαι. μὴ τὸ ταρβȣ̃ν—ἄγαν ἀποδέχȣ Or. 313. ἣν δὴ νῷν μὴ ἀποδέξηται λόγȣς; Hel. 838. ἀποδέξασθαι ἡμᾶς Epist. I. ἀπεδέξατο ἡμᾶς Epist. V.

'Αποδημεῖν εἰς Μακεδονίαν Epist. V. ταύτην ἀποδημῆσαι τὴν ἀποδημίαν ib.

'Αποδημία Epist. V. v. artic. præc.

'Αποδιδόναι. λόγον ἀπόδος Or. 150. ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς ȣ̓ καλὰς ib. 467. ἃ ἔλαβες, ἀπόδος ib. 642. ἐμοίγε ταὐτὸν ἀπέδωκεν ib. 736. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρὶ ib. 1075. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. κἀπέδωκεν (pro καὶ ἀπέδ.) ἡδονὰς Κάδμȣ πολίταις Ph. 1407. μείζȣς ἄτας οἴκοις ἀπέδωκε Med. 130. ἀπόδος, ὦ φίλη, ἀπόδος scil. τὸ ξίφος An. 843. sq. τοῖς σοῖ φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε Iph. T. 745. φέρω σοι δέλτον, ἀποδίδωμί τ ib. 791. πόνȣς 'Αχαιῶν ἀπόδος Tr. 1040. ἀποδώσειν τινὶ, sc. σὲ, te ven dituros esse Cy. 238. κἀποδώσομε (pro καὶ ἀποδ. sc. τὰ ὅπλα) ζῶντε Her. 696. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανȣ̃σ ἂν ἀποδοίη Hel. 919. conf. etiam v 922. 962. 969. 971. 978. 980. 1017 et 1018. τάδ' ἀποδίδωμί σοι Ion. 1358 ȣ̔̃ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς, ἀποδίδωσί μο ib. 1610. ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ Her F. 489. ἀποδώσω σοι ἐκεῖνα El. 912 πόνων τιθηνȣ̀ς ἀποδιδȣ̃σά σοι τροφὰ Iph. A. 1230. τροφεῖα δεσπόταις ἀπο δȣ̀ς Ion. 853. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσι ἀποδȣ̃σαι Hel. 877. ἀπέδοτο τὸ σῶμ ἀληθῶς σοι Or. 651.

'Αποδίκειν. ἀπόδικε Her. F. 1204.

'Αποδύρεσθαι. κἀποδύρασθαι (pro κα ἀποδ.) τύχας Œnei fr. VII. 2.

'Αποζευγνύναι. κἀποζεύγνυμαι (i. e καὶ ἀποζ.) τέκνων γυναικός τ' Her. F 1375. νέα ἀπεζεύχθης νέȣ El. 284 εἰ γάμων ἀπεζύγην Sup. 791. σῶ ἀπεζύγης τέκνων Med. 1017. ὀρφανὸ ἀποζυγεὶς Ph. 995. τᾶς ἀποζυγεῖσα δόμων ib. 332.

'Αποθλίβειν. μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀπο θλίψειν Cy. 236.

'Αποθνήσκειν. ἵνα ἐν βαρβάρῳ γ ἀποθάνωμεν Epist. V. ὅπȣ μὴ ἐθέ λοιμι, ἀποθανεῖν ib. παισὶν ἀποθνή σκοντα χρημάτων μέτρον λείπειν Pal fr. II. 6.

'Αποθραύειν. ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρο δόρυ Ph. 1408.

'Αποθρίζειν. παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθρισε τρίχας Or. 128. ἐκ κρατὸς κόμα ἀπέθρισας Hel. 1204.

'Αποικεῖν. δαρὸν πατρὸς ἀποικήσει χρόνον Iph. A. 680. αἰδώς γ' ἀποικε τῆσδε τῆς θεȣ̃ πρόσω Her. F. 557.

'Αποικίζειν. ὁ πατὴρ ἀπῴκισε, scil filiam, Hip. 629. τί δ' αἰχμάλωτό τοί μ' ἀπῴκισας δόμων; El. 1008.

Ἀποιμώζειν. πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ κ. τ. λ. Med. 31. τόνδ' ἀποιμώξεις νεκρόν; Al. 638. ἀποιμώζων ἐμὴν δέσποιναν ib. 771.

Ἄποινα. με θητεύειν τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν Alc. 7. τῆς σφαγῆς ἄποινα Iph. T. 1459. ἄποιν' ὑβρισμάτων Bac. 516. ἄποιν' ἐμῶν πημάτων El. 1180.

Ἀποινᾶσθαι Rh. 177.

Ἀποινόδικος. ἀποινόδικοι δίκαι Her. F. 887.

Ἀποίχεσθαι. ἀπῴχετ' εἰς τάξιν Her. 818. ὁδ' ἀποίχεται χάρις Her. F. 134. τᾶς ἀποιχομένας ἀρρήτȣ κόρας Hel. 1322.

Ἀποκαλεῖν. με τῶν γάμων ἀπεκάλȣν ἥσσονα Iph. A. 1354.

Ἀποκάμνειν Epist. IV. ὁδ' ἀποκάμοις ἂν ib.

Ἀποκάμπτειν. μοχθεῖν ὀκ ἀποκάμψω Ion. 135.

Ἀποκαταράσσειν. ἀπὸ πατέρα μέλαθρά τε καταράξῃ Her. F. 1057.

Ἀποκείρειν. ἀποκείρεται σὸν ἄνθος Her. F. 875. ἀπὸ ϛεφάναν κέκαρσαι πύργων Hec. 910.

Ἀποκερδαίνειν. κἀποκερδαίνων ποτȣ Cy. 431.

Ἀποκέριμος. κρᾶτ' ἀποκέριμον El. 148.

Ἀποκȣφίζειν. κἀποκȣ́φισον κακῶν Or. 1341. ὀδὲν παθέων ἀποκȣφίζȣσα Hec. 106.

Ἀποκρίνεσθαι. κἀκεῖνό μοι τοπρῶτον ἀπόκριναι Iph. A. 1133. ἀπεκρίνω τί; ib. 1354. κἀποκρίναι' ἂν σοφῶς Bac. 1270. ἀποκρινόμενός ποτε Epist. V.

Ἀπόκρισις. σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις Fr. inc. CXXXI.

Ἀποκρύπτειν. τόδ' ἀπέκρυψεν θεὸς And. fr. XIX. 1. ὀδὲν ἀποκρύψας Ph. 506.

Ἀπόκρυφος. ἀπόκρυφον δέμας Her. F. 1069.

Ἀποκτείνειν. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας Hec. 288. et Fr. inc. B. 53. 1. ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον Hec. 1244. ἀποκτενȣ̃σί μ' αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 260. εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν γυνὴ ib. 507. ἐζημίωσε πατέρα, κἀπέκτεινε ib. 577. μή σ' ἀποκτεῖναι θέλῃ ib. 768. cf. etiam v. 912. σὺ μή μ' ἀπόκτεινε ib. 1027. ἀποκτενεῖ σ' ὁ φὺς Ph. 19. τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνεις—; ἀποκτενεῖς γὰρ ib. 1614. sq. Πελίαν ἀπέκτεινα Med. 486. ἡμᾶς αὐτὸ τȣ̃τ' ἀποκτενεῖ Hip. 419. τὸ σεμνὸν ὥς μ' ἀποκτενεῖ τὸ σὸν ib. 1064. μηδ' ἀποκτείνειν βίᾳ An. 587. τἀμὰ δ' ὀκ ἀποκτενῶ 'γὼ τέκνα Iph. A. 396. μηδ' ἀποκτείνῃς τινὰ ib. 1420. τȣ̃ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ; Ion. 1300. τέκν' ἀποκτείνας Or. 15. τόνδ' ἀποκτείνας Ph. 638. παῖδ' ὀχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας Hip. 1287. τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι Hec. 871.

Ἀποκωλύειν. ἀποκωλύεις ψαῦσαί τε χεροῖν κ. τ. λ. Med. 1411.

Ἀπολαγχάνειν, obtinere. ὡς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀπολάχωσ' οἴκων πατρὸς Her. F. 331. 2) spe excidere. ἀπολαχȣ̃σα νῦν Ion. 609.

Ἀπολάζυσθαι Hel. 917.

Ἀπολαιμότομος. ἀπολαιμότομον ἀΐδᾳ Hec. 207.

Ἀπολαμβάνειν. ὅπως τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον Or. 653. πῶς θανὼν ἂν ἀπολάβοι; Hel. 918. ἀπολαβεῖν δάμαρτα ib. 961. ἀπολαβεῖν, ὧν ἔχȣσιν οἱ νέοι Fr. inc. LXXVI. 2. τὸ χρηϛὸν ἀπολαβὼν Or. 451.

Ἀπολαύειν. ἀπολαῦσαι κακῶν Ph. 1211. τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν Iph. T. 454. ἀπέλαυσα δή τι τῶν κείνης γάμων ib. 526. τῶν καλῶν ἀπολαύειν Her. F. 1224. ἧς ἀπολαύων An. 544. ȣ̃τ' εἰς πατέρ' ἀπηλαύθην τύχης Her. F. 63.

Ἀπόλαυσις. ἀπόλαυσιν καλὴν Her. F. 1370. ἀπολαύσει ὀδεμιᾷ Epist. V.

Ἀπόλαυσμα Epist. IV.

Ἀπολείπειν. εἰ ἀπολίποιμί σε Or. 1088. δαιμόνων ἀπολείπειν ἕδη Her. 104. πολέων ἀπέλειπε βίος Hel. 1348. καὶ σ' ἀπολείψω σȣ λειπόμενος El. 1310. μηδ' ἀπολείποις Fr. inc. CXXIII. 2. ἀπολιπὼν τȣ̃το Or. 1141. νέαν ἀμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720. τὸ θεομαχεῖν ἀπολιπȣ̃σα Iph. A. 1409. πατρῴας μὴ 'πολείπεσθαι χθονὸς Med. 35. ἁ μάτηρ ἀπολείπεθ' (pro εται) ὑμῶν Tr. 599. αἰδȣ̃ς ἀπολειφθῶ; Ion. 861. ἀπολείπομαι τᾶς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 440. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. ἀπολειφθεῖσα ib. 80. ἀπολειφθὲν ὀδὲν θάτερον Ph. 754.

Ἀπόλεμος. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας Her. F. 1133. ἀπολέμῳ χειρὶ Hec. 1034. ἀπολέμοις κισσίνοις βάκτροις Ion. 217.

Ἄπολις Hec. 669. et 811. Hip. 1029. Iph. T. 220. et Tr. 1186. ἄπολις ὅσα Med. 255. μὴ δῆτ' ἄπολις γενοίμαν ib. 646. ἁ μεγαλόπολις ἄπολις ὄλωλεν Tr. 1292.

Ἀπολλύναι. ἀπωλέσατ', ὠλέσατ' Hec. 168. ἐπεί με γᾶς ἐκ πατρώας ἀπώλεσεν ib. 947. τίς σ' ἀπώλεσε; ib. 1116. Ἑκάβη με—ἀπώλεσ', ὀυκ ἀπώλεσ' ib. 1121. ὃς ἀπώλεσεν θεὸς Or. 121. ὥς μ' ἀπώλεσας κ. τ. λ. ib. 130. ἀπὸ δ' ὤλεσας πατέρα κ. τ. λ. ib. 197. τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. ἐνδίκως ἀπώλεσα, sc. τὴν μητέρα ib. 571. ἀπώλεσάς με ib. 585. et Hip. 311. Φοῖβος ἀπώλεσεν, sc. σὲ Or. 954. κεὶ δόμους ἀπώλεσα Phœn. 1459. ὃς ἀπώλεσα ib. 1604. ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. τίς ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε Med. 1208. κἄμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας ib. 1326. παῖδας ἀπώλεσα ib. 1350. φίλος μ' ἀπόλλυσ' ὀυχ ἑκοῦσαν ὀυχ ἑκὼν Hip. 319. τοῦτ' ἔσθ', ὃ πόλεις δόμους τ' ἀπόλλυσι ib. 487. ἀπώλεσας μᾶλλον, ἢ κατέφθισο ib. 839. ἀπώλεσεν βίον ib. 1032. ψυχὰς πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας An. 612. ἀπώλεσ' ὄλβον Sup. 730. ἀπολέσαι καλὸν κλέος Iph. A. 357. τοὺς φίλους ἀπολλύναι ib. 405. μήτ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν ib. 978. μή μ' ἀπολέσῃς ἄωρον ib. 1218. μυρίους ἀπώλεσαν Tr. 369. τὰ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν ib. 609. τῷδ' ἂν εὐστόχῳ πέτρῳ ἀπώλλυσ' Hel. 76. v. not. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν Ion. 1228. μὴ ἀπολῇ πόλιν Her. F. 1056. ὃ σοι χρυσοῦν ἀπώλεσ' Alcmæon. fr. XVII. 1. πένης ὀυκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν Ar. fr. XIX. 1. φθόνος ἀπώλεσ' αὐτὸν Œd. fr. VII. 2. τὸ πλέον ἀπολέσας Ph. 512. ἀπολέσας κακὸν λέχος Iph. A. 389. ἀπολέσας ἀδελφὸν ib. 487. παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονὰς Ion. 1379. 2) Med. ἀπόλλυσθαι. Τροία ἀπώλετο Hec. 21. ἀπωλόμην ib. 440. et 683. Or. 459. Alc. 387. κακῶς ἀπόλοντο (sic) Hec. 1194. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι Or. 434. ἀπωλόμεσθα Ph. 585. et 1453. ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929. πανώλης ἀπόλλυμαι Med. 277. ἀπόλλυται σιγῇ Hip. 39. μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι ib. 249. ὡς ἀπόλλυμαι ib. 341. νυμφίδια ἀπόλωλε λέχη ib. 1139. δύσποτμός γ' ἀπόλλυσαι ib. 1398. ὕπαρνός τις ὡς ἀπόλλυσαι An. 558. ὧν τ' ἀπόλλυμαι χάριν ib. 565. πόθῳ ἀπωλλύμην Sup. 1088. ὧν ἀπωλόμεσθ' ὕπο Tr. 461. ἀπολώλαμεν Cy. 193. ὄυτοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις Her. 439. ἀπόλλυμαι δόλῳ Her. F. 754. ἔνθεν ἠὐγένει' ἀπόλλυται El. 38. ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι Œnei fr. II. 1. ὀυκ ἀπολοῦμαι τῆς Ἑλένης ὄυνεκα Tel. fr. III. 1. ἀρετὴ, κἂν θάνῃ τις, ὀυκ ἀπόλλυται Tem. fr. I. 1. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε Fr. inc. LXXXVI. 4. ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι Hip. 878. etc.

Ἀπολλώνιος. Περγάμων Ἀπολλωνίων Or. 1389.

Ἀπολογεῖσθαι. μητρὸς ἀπολογήσασθαι μ' ὕπερ Bac. 41.

Ἀπολύειν. κἀπέλυσ' (i. e. καὶ ἀπέλυσα) ὄκνου Or. 1236. ψυχὴν ἀπολύειν Fr. inc. CXLVIII. 8.

Ἀπολωτίζειν. κἀπολωτίζῃ νέους Sup. 449. τίς κόμας ἀπολωτιεῖ; Iph. A. 793.

Ἀπομέμφεσθαι. ἀπομεμψαμένας ἐμοῦ Rh. 900.

Ἀπομιμνήσκεσθαι. ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι χάριν Al. 300.

Ἀπομνύναι. ἀπώμοσ',—μὴ ἐξοδᾶν χρήματα Cy. 265.

Ἀπόμοιρα. ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV.

Ἀπομοργνύναι. ἀπομόρξαι (videtur ἀπόμορξαι leg. in med.) σέθεν τὰ δάκρυα Syl. fr. VI. 1.

Ἀπόμουσος. ὀυκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν, sc. γένος Med. 1089.

Ἀπομυκτέον Cy. 558.

Ἀπονᾶσθαι (a νάω, vel ναίω). ἀπενήσω Aug. fr. X. ex Hesych. qui exponit per ἀπέβαλες. παῖδ' ἀπενάσσατ' ἀπὸ χρηστηρίων Iph. T. 1259. ὧν ἀπενάσθην αἰσχρῶς Med. 166. τηλόσε σᾶς ἀπενάσθην πατρίδος Iph. T. 175.

Ἀπόνασθαι (ab ὄνημι). χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχᾳ Rh. 466.

Ἀπονέμειν. ὀυκ ἀνέξῃ τῷδ' ἀπονεῖμαι; sc. τὸ ἴσον Ph. 551.

Ἀπονητὶ Epig. III. 6.

Ἀπονίπτειν. κἀπένιψα τραύματα Tr. 1152. στέρνων ἀπονιψαμένη Ion. 875.

Ἄπονος. μισθὸν ἐκ ἄπονον ἀναπράσσεσθαι Epist. V.

Ἀπονοςεῖν. ἀπονοςήσας χθονὸς Iph. T. 731.

Ἀπονωτίζειν. κἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας Bac. 762.

Ἀποξενοῦσθαι. πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις Hec. 1221.

Ἀποπαύειν. φόνιον ἀπόπαυσον ἄϊδαν Al. 225. λόγου σὲ μακροῦ 'ποπαύσω Sup. 639. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac. 380.

Ἀποπέμπεσθαι. ἀποπέμπομαι ἔννυχον ὄψιν Hec. 72.

Ἀπόπρο. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452. πατρίδος ἀπόπρο γαίας Ph. 1728. μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A. 1287. ἀπόπρο δωμάτων Her. F. 1082.

Ἀποπτύειν. ἀπέπτυσα Hec. 1276. Hip. 614. Iph. T. 1161. ἀπέπτυσα τοιάνδε συγγένειαν Iph. A. 509. ἀπέπτυσα μῦθον ib. 874. ἀπέπτυσ' αὐτὴν, ἥτις —ἄλλον φιλεῖ Tr. 662. ἀπέπτυσα λόγον Hel. 670. ἀπέπτυσ' αὐτὸ, sc. τὸ ᾅδου σκότος Meleag. fr. XVII. 4. μάχας Μινυῶν ἀπέπτυσαν; Her. F. 560. θεοί σ' ἀποπτύσαιεν Hel. 74. κακὸς ἀποπτύωμεν Inus fr. XI. 2. ἦν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν δόρυ An. 608.

Ἀπόπτυςος. ἀπόπτυςον φρένα Med. 1373.

Ἀπορεῖν. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακοῦ Her. F. 106. ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε Iph. A. 537.

Ἀπόρθητος. χώρας ἀπορθήτου ἄπο Med. 826. τῶν ἀπορθήτων πόλις οὐκέτι λέξῃ Hec. 906.

Ἀπορία. ἀπορίας ὕπο Or. 232. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται ib. 315. ἀπορίαν οὐ μενῶ Ph. 747. ἀπορίαν ἴδω ἐμῷ βίῳ Sup. 1096. ἀπορίᾳ κεχρημένος Iph. A. 89. ἀπορίᾳ λελησμένος Bac. 1100. ἀπορία τὸ δυστυχεῖν Ion. 971. ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54.

Ἄπορος. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. πόρον ἄπορον ἐξανύσας Iph. T. 897. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. σιωπὴ ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων Andr. fr. XXV. ἄπορον χρῆμα Or. 70. ὡς ἄπορον ἥκων δορὸς Ph. 1409. εἰς ἄπορον ἥκεις Hel. 819. τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεὴς Iph. A. 41.

Ἀποῤῥαντήριον. ἐλθὼν εἰς ἀποῤῥαντήρια Ion. 435.

Ἀποῤῥεῖν. σάρκες ἀπ' ὀςέων ἀπέῤῥεον Med. 1201. πλούτου ἀποῤῥυέντος Thy. fr. I. 1.

Ἀποῤῥηγνύναι. πνεῦμ' ἀποῤῥῆξαι Or. 862. cf. etiam Tr. 751. βίον ἀποῤῥήξειν Iph. T. 974. τῆσδ' ἀποῤῥήξας πέτρας Cy. 700. ἀποῤῥήξω χέλυν El. 837.

Ἀπόῤῥητος. ἀπόῤῥητον φλόγα θύουσα Iph. T. 1331. ἐν τῶν ἀποῤῥήτων Ph. 1662. τῶν ἀποῤῥήτων κακῶν Hip. 293. μυςηρίων τῶν ἀποῤῥήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943.

Ἀποῤῥοή. αἵματος ἀποῤῥοαὶ Hel. 1603.

Ἀπόρως ἔχειν Iph. A. 55.

Ἀποσβεννύναι. διοπετὴς ὅπως ἀςὴρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 2.

Ἀποσκοπεῖν. οὐκ ἀποσκοπῶν τὸ πλῆθος Sup. 236. πόλιν ἀποσκοποῦσα Hec. 939.

Ἀποσκυθίζειν. κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην Tr. 1026.

Ἀποσπᾷν. μή μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσῃς Hec. 277. ὅπως σέ τις βωμοῦ τοῦδ' ἀποσπάσῃ βίᾳ Her. 250. μαςῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας, sc. τὸ βρέφος Iph. A. 1152. Τροίας ἤν ἀποσπάσας ἔχω Hel. 420. γυναῖκας βωμῶν ἀποσπάσαντες Hec. 290. cf. etiam An. 568. μήτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ Hec. 225. πρὸς βίαν θεῶν τῶν σῶν ἀποσπασθέντες Her. 99. et 223. ἀποσπασθεῖσά σου Alc. 288. κόμης ἀποσπασθεῖσα An. 403. ἀποσπασθεῖσα βίᾳ Tr. 613.

Ἀποσπαράττειν. ἀπεσπάραξεν ὦμον Bac. 1125.

Ἀποσπένδειν. ὡς ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.

Ἀποςάζειν. κοίλης φλεβὸς ἀπέςαξεν φόνου Ion. 1011.

Ἀπόςασις. εἰς ἀπόςασιν βίου Hip. 277.

Ἀποςατεῖν. τῆσδ' ἕδρας ἀποςατεῖ Her. 631.

Ἀποςέλλειν. ςρατὸν ἔξω χθονὸς ἀποςεῖλαι Ph. 488. τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποςέλλεις; Med. 281. cf. etiam v. 934. παῖδα σὴν δεῦρ' ἀποςέλλειν Iph. A. 362. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποςεῖλαι ib. 743. σὲ—τῆσδ' ἀποςελῶ χθο-

νὸς Cy. 466. σ' ἐ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποσελῶ Hel. 1296. πατέρ' ἀποσέλλων χθονὸς Ph. 1638. ἥκω ἀποσελῶν σε Hec. 731. ἀποσέλλε χθονὸς Sup. 582. ὡς ἀποσέλλησθε γῆς Tr. 1268. ἐπ' αὐτὸ τἐτ' ἀποσέλλη φύλαξ Bac. 957. ὧν ἀπεσάλην ὕπο Ph. 299. πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεσάλην Iph. T. 1409. δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεσάλης; Cy. 111. δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεσάλης; Hel. 666. ὧν ἀπεσάλης μέτα ib. 1541. ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποσαλῇ An. 810. φυγὰς ἀποσαλεὶς Ph. 323.

'Αποσερεῖν. οἵας συζύγε μ' ἀποσερεῖς Al. 385. τἐ σ' ἀποσερῶ; ib. 692. ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποσερεῖς Iph. A. 1165. τὸ σαφές μ' ἀποσερεῖ Hel. 583. τῆς δίκης σ' ἀποσερεῖν Alcmen. fr. I. 2. κτημάτων ἀποσερεῖν Bel. fr. XXV. 6. πόλιν ἀποσερῶν τύχης Ph. 1000. τἐσδ' ἀποσερήσῃ (i. e. *privaberis;* med. pro pass.) Her. F. 137. ἀποσερἐμαι πατρίδος Ph. 496. ἀπεσερήθην μητρὸς τροφῆς Ion. 1377. γῆς ὅρι' ἀποσερόμενοι Tr. 375. κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεσερημένοιν Ph. 1412. σἐ ἀπεσερημένοις Al. 379. πάσης γῆς ἀπεσερημένοι Her. 51.

'Αποσολή. ἀποσολαὶ μακάριαι Iph. A. 688. πυθίαις ἀποσολαῖσιν Ph. 1050.

'Αποσρέφειν. ἀπέσρεψ' ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 1148. μή μ' ἀποσρέφε Iph. T. 801. εἰς λόγες ἀποσρέφε Cy. 298. τὸ θεῖόν σ' ἀπεσράφη Sup. 159. βρέτας τὸ τῆς θεἐ πάλιν ἕδρας ἀπεσράφη Iph. T. 1165. cf. etiam v. 1179. τί μ' ἀπεσράφης; Hel. 77. φεύγεις ἀποσραφείς με; Or. 718.

'Αποσροφή. σοὶ μὲν ἐς' ἀποσροφὴ Med. 603. ἀποσροφὴ κακῶν ib. 799. ζημίας ἀποσροφὴν ib. 1223. ἀρκἐσαν εἶπας αἰτίας ἀποσροφὴν Hip. 1036.

'Αποσυγεῖν. τὸν ἄπαιδα ἀποσυγῶ βίον Ion. 488.

'Αποσυλᾶν. τοῖον ὅμηρόν μ' ἀποσυλήσας Al. 873.

'Αποσφάλλεσθαι. ἐλπίδος ἀπεσφάλην Iph. A. 742.

'Αποσφραγίζεσθαι. πάντ' ἀποσφραγίζεται Or. 1108.

'Αποσχίζειν. πτόρθων ἀποσχίζεσα μυρσινῶν φόβην Al. 170.

'Αποσώζειν. κἀποσώσαις (pro καὶ ἀπ. ἂν πατρὸς γνώμας Er. fr. II. 2.

'Αποταυρἐσθαι. ἀποταυρἐται δμωσὶ Med. 188.

'Αποτίειν. ἀπότισόν μοι ταὐτὸ Or. 654 κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι Iph A. 1169. τὸν σὸν ἀποτίσει φόνο Iph. T. 338. κἀποτίσασθαι δίκη ἐχθρὲς Her. 852. conf. etiam v. 882.

'Αποτίθεσθαι. πολλὰν (sc. ἀφροδίταν ἀποθείμαν Iph. A. 557. πολλὰ ἀπ θέμην ἀσπάσματα Iph. T. 376. ἀπ παρθένοι κόμας ἔθεντο Hel. 372.

'Αποτινάσσειν. ἐκ ἀποτινάξεις κισσὸν Bac. 253.

'Αποτίνεσθαι. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντ σ' ἀποτίνε θεὸν Ion. 972.

"Αποτμος. ἄποτμος, ἄποτμος ὁ φόνο Ph. 1316. πότμον ἄποτμον Hip 1144. μόρος ἄποτμος Al. 116.

'Απότομος. ἀποτόμε λήματος Al. 985.

'Αποτρέπεσθαι. ἀπαίδευτον ἀποτρέπ λέγειν Or. 410. μήτ' ὀργῆς ὕπο ἀπο τρέπε τἀληθὲς Iph. A. 336.

'Αποτροπὰ (dor. pro ή) κακῶν He 364.

'Απότροπος τῶν πημάτων Her. F. 821 ἀπότροποι κακῶν Ph. 589.

'Απεσία. εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπεσία Hec. 962. μακρὰ ἡμῖν ἡ 'πἐσ' ἀπεσί Iph. A. 651. διὰ μακρᾶς ἀπεσίας ib 1172. conf. etiam Rh. 467.

'Αποφαίνειν. γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνει Ion. 101. κἀπεφηνάμην γνώμην Sup 335.

'Απόφασις. τρίποδος ἀπόφασιν Or. 329

'Αποφέρειν. ἀπήνεγκε βρέφος εἰς ταὐτὸ ἄντρον Ion. 16. ἀπηνέγκω λέχη τἀλ λότρια El. 1089. τὸν αὐτὸν ἐκ ἀποί σεται μόρον; Ph. 598. ἐδ' ἀποίσετα βίον τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ ib. 1168 νόσον ἐκ ἀποίσεται Iph. A. 298.

'Αποφεύγειν. αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν Ion 1526. θανάτε λεύσιμον ἄταν ἀποφεύ γεσα ib. 1241. γῆρας ἀποφυγὼν τ σὸν Or. 630.

'Απόφθεγκτος. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπό φθεγκτόν με Iph. T. 951.

'Αποφθείρειν. ἀσιτίαις ἐμὸν δέμας ἀπο φθερῶ Sup. 1106. ὡς πεσἐσ' ἀπο φθαρῶ Tr. 508. ἐ γῆς τῆσδ' ἀποφθα ρήσεται; Her. F. 1290.

'Αποφθινύθειν. τὰ μὲν αὔξεις, τὰ δ ἀποφθινύθεις Fr. inc. CLX. 3.

Ἀπόφονος. ἀπόφονον φόνον ματέρος Or. 163. ἀπόφονον αἷμα ib. 192.
Ἀποφώλιον τέρας Thes. fr. VII. 1.
Ἀποχεύεσθαι. ἂν ἀποχεύονται Κασαλίας εἶναι Ion. 148.
Ἀπυχναύειν Cy. 357.
Ἀποχωρεῖν. κἀπεχώρησεν πάλιν Iph. T. 265.
Ἀποψᾶν. ἀφρὸν ἀπέψα Iph. T. 311.
Ἀπραγμόνως Phi. fr. I. 1.
Ἀπράγμων. παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα Antiop. fr. XIII. 2.
Ἄπρακτος. ἄπρακτοι αὐτῶν αἱ κακαὶ γλῶσσαι ἐγένοντο Epist. V.
Ἀπραξία. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω Or. 426.
Ἀπροσδόκητος. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν Iph. A. 1610.
Ἀπρόσφορος. νήσους ναυβάταις ἀπροσφόρους Iph. A. 287.
Ἀπροφάσιστος θάνατος Bac. 1000.
Ἅπτειν, nectere. βρόχους ἅπτειν κρεμαστοὺς Or. 1036. βρόχῳ ἅψασαν δέρην Hel. 135. conf. etiam Hip. 770. b) incendere. ἅπτουσι πεύκας Or. 1543. ἧψαν φῶς Rhes. 81. ἅπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα Bac. 594. ὅς ἧψά νιν, sc. τὸ Τροίας πῦρ Hel. 510. ἤδη ἧπται ib. 106. λύχνα ἡμμένα δάϊα Cy. 512. 2) med. ἅπτεσθαι. ἧψω γονάτων τῶν ἐμῶν Hec. 245. ἧψω τῆς ἐμῆς χερὸς ib. 273. ἅψαι ματρὸς ib. 439. μή τις ἅψηται χροὸς τοὐμοῦ ib. 548. ἣν ἅψωμαί τινος ib. 586. νέων πημάτων οὐχ ἅπτεται ib. 675. ἡψάμην ξίφους Or. 1235. κεἰ μὴ εὐνῆς ἥψατο Ph. 953. τέκνων ἅπτου χερὶ ib. 1694. οὐδ' ἂν ἡψάμην χεροῖν Med. 370. μηδ' ἅψῃ πέπλων Hip. 606. ὄμνυμι, τῶν σῶν μήποθ' ἅψασθαι γάμων ib. 1026. ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδους ἅπτεσθε χεροῖν ib. 1359. τῆς οὐδὲν ἄλγος ἅψεται Alc. 940. ἅψασθαι λόγου An. 663. τίς ὑμῶν ἅψεται; ib. 759. συὸς ἀγρίου ἀγῶνος ἧψω Sup. 317. τῆς τύχης ὅπως ἅψαιτ' ἄριστα Iph. A. 57. οὐχ ἅψεται σῆς θυγατρὸς ib. 950. cf. etiam v. 1361. ἤν τις ἅψηται φόνου Iph. T. 381. τῆς ἐμῆς ἧψω φρενὸς Rh. 916. οὔτ' ἔθιγεν, οὔθ' ἥψαθ' ἡμῶν Bac. 617. ἀξίων ἅπτομαι ib. 968. ὅπως ἅψησθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν Cy. 626. κλαίων ἅψῃ τῶνδε Her. 271. ἅψομαι Ion. 523. λόγων ἁψώμεθ' ἄλλων ib. 544. ἅπτῃ κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξίᾳ Her. F. 1240. οὐδ' ἡδονῆς ἅπτεται Antiop. fr. X. 2. ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. τῶν ἄγαν ἅπτεται θεὸς Fr. inc. CXXIX. 1. πλεῖστον ἁψάμενος λόγων Al. 967.
Ἄπτερος ὄρνις Iph. T. 1095. ἄπτερον κατασένων ὠδῖνα τέκνων Her. F. 1039.
Ἀπτόλεμος. ἀπτολέμους εὐνὰς σεβίζουσα Med. 643.
Ἀπύειν. τί ποτ' ἀπύσω; Hec. 155. τί μοι τόδε χρέος ἀπύεις; Or. 1253. στεναγμὸν ἀπύσατε Sup. 800. ἤπυσα αὐτοῖς μὴ πελάζεσθαι στρατῷ Rh. 776. ἰαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις Tr. 1304. Μαινάσιν ἀπύσει Bac. 982.
Ἄπυργος Tem. fr. XIX.
Ἄπυρος χρυσὸς Dan. 30. θυσίαν ἄπυρον Fr. inc. CLV. 4.
Ἀπῳδὸς Cy. 488.
Ἀπωθεῖν. τὸν ἄριστον πάντων ἀπωθεῖν Hec. 137. φυγάδα ἀπωθεῖ χθονὸς Ph. 76. ἀπωθεῖν ξένους Al. 570. μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 186. ἀπωθῶ σε γνησίων νυμφευμάτων ib. 192. ἀπωθεῖν συμμάχους Rh. 334. οὐδείς μ' ἀπώσει πρόσθεν Her. 184. πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα Hel. 413. δμῶας ἀπωθεῖ El. 822. εἴ με γονάτων ἀπώσαιτο Hec. 742. πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι ib. 1242. αὐθαδίᾳ φίλους ἀπωθῇ Med. 622. ἀπό τ' ὤσασθαι, sc. στέργηθρα φρενῶν Hip. 257. ἠδεῖτο σὲ τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων Al. 826. τὸν ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχους Iph. A. 63. σύ μ' ἀπωθῇ θιάσους ἔχουσαν Bac. 531. οὐ σοφία τις ἀπώσεται, sc. τὰ μόρσιμα, *fatum* Her. 616. δύσκλειαν ἀπώσομαι βίου Her. F. 1152. ἔργ' ἀπωθεῖται χεροῖν Bel. fr. XVI. 14. οὐκ ἀπωθοῦμαι πόνους Phi. fr. II. 2. ὃν (sc. τὸν πλοῦτον) ἀπεωσάμεθα Epist. V. τότ' ἀπωσάμενος Med. 1402. ἢν τῆσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονὸς Her. 47. ἀπωθούμεσθα γῆς. ib. 432.
Ἄπωθεν. κἂν ἄπωθεν ᾖ Iph. A. 983. νεὼς ἄπωθεν Iph. T. 108. πόσον τί δ' ἔστ' ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ; Her. 674.
Ἀπωστέον Her. F. 294.
Ἀρά. ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος Or. 997. ἀρᾶς ἀγώνισμα Ph. 1364. ὦ πατρὸς

τάλαιν' ἀρὰ Hip. 1241.—δύϛηνος ἀρὰ ib. 1378. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον Ion. 791. εἴσω γῆς ἀκοντίζϐσ' ἀραὶ Or. 1241. ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας Ph. 67. cf. etiam Med. 607. μὴ τελεσφόρϐς ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν Ph. 70. ϛενάζων ἀρὰς τέκνοις ib. 336. ἐκφυγεῖν χρήζων ἀρὰς 477. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατακτανεῖ ib. 772. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς ib. 883. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα ib. 1060. ἧκε Πολυνείκης ἀρὰς ib. 1373. τὰς ἀρὰς ἐκπλήσειν ib. 1435. ἀρὰς παραλαβὼν Λαΐϐ ib. 1605. τὸν ἡμῖν πολέμιον κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44. ἀρὰς ὑπέσχϐ τρεῖς ib. 888. εἴπερ ἡμῖν ὤπασας σαφεῖς ἀρὰς ib. 890. conf. etiam v. 1315. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων ib. 896. ἀραὶ τϐ σϐ ϛόματος ib. 1167. ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ ib. 1324. ἀραῖς πατρῴαις Sup. 150. Ἀχαιοῖς ῥιπτεῖν ἀρὰς Tr. 729.

Ἄραγμα. τυμπάνων ἀράγματα Cy. 204.

Ἀραγμός. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. κοσσάβων ἀραγμὸς Plis. fr. IV. 1. πετρῶν ἀραγμοῖς Ph. 1150.

Ἀραῖος. σοῖς ἀραία γ' ὅσα τυγχάνω δόμοις Med. 608. conf. etiam Iph. T. 778. ἐμὲ ἀραίαν Hel. 701. εἴθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσι βροτῶν γένος Hip. 1415.

Ἀρᾶσθαι. ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν Ph. 67. ἃς σῷ πατρὶ παιδὸς ἠράσω πέρι Hip. 1168. ἀρᾷ (*an imprecaris*) γονεῦσιν Al. 717. πολλὰ Ἀργείϐς κακὰ ἠρᾶτο Rh. 505. ἠράσαθ' Ἥβη—νέος γενέσθαι Her. 851. σοὶ πολλὰ κἀμοὶ κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν Or. 1138. ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίϐς ἀρωμένη Med. 607.

Ἀράσσειν. ἄρασσε ἐκβάλλων πύλας Hec. 1044. ὅτις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσεν πέτροις Iph. T. 327. ἄρασσε κρᾶτα κέριμον Tr. 279. ἄρασσ', ἄρασσε χειρὶ κρᾶτα ib. 1235. βάλλων, ἀράσσων Hec. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. πύλας ἀράξας Iph. T. 1308.

Ἀράχνης. κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Er. fr. VI. 2.

Ἀρβύλη. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖτε Or. 140. ψοφεῖ ἀρβύλη πέδον δόμων ἔσω Bac. 638. κρέϐσ' ὀλυμπίϐ Ζηνὸς ἀρβύλη Her. F. 1304. ἀρβύλης σκέψα βάσιν El. 532. Μυκηνίδ' ἀρβύλαι προβὰς Or. 1470. αὐταῖσιν ἀρβύλησιν ἁρμόσας πόδα Hip. 1189. vid etiam Bac. 1132.

Ἀργαδεῖς Ion. 1580.

Ἀργαίνειν Alcmæon. fr. fin. ex Hesych.

Ἀργεῖν. ϐκέτ' ἀργήσει ξίφος Ph. 628 μηκέτ' ἀργϐσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζει Tr. 1261.

Ἀργεῖος. ταρβϐσα Ἀργεῖον ὄχλον Or 119. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν ib 844. Ἀργεῖος, ϐκ Ἀργεῖος ib. 902 ἔφθημεν Ἀργεῖον ϛρατὸν Ph. 1478 Ἀργεῖος ὢν αὐτὸς Ἀργείϐς ἄγω Her 140. Ἄρεος Ἀργείϐ ib. 276. Ἀργεῖο ὁ ϛεναγμὸς El. 755. Ἀργείϐ ποταμ Xan. fr. v. 2. Ἀργείας χθονὸς Or 445. Sup. 9. El. 988. et Dan. 62. ἐ Ἀργείᾳ χθονὶ Or. 1508. v. etiam Sup 874. Ἀργείαν χθόνα Ph. 1239. Sup 1184. et Tr. 875. ὑπ' Ἀργείας χερὸ Or. 1027. ὦ πόλις Ἀργεία Sup. 808 μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργείαν θεὰν Iph A. 739. conf. etiam Rh. 376. et Tr 23. γῆν ἐπ' Ἀργείαν Rh. 471. Ἀργείας γαίας ὅρϐς El. 410. Ἀργεία κόρας Sup. 135. Ἀργεῖον ξίφος Or 1369. Ἀργεῖον ϛράτευμα Ph. 91 Tr. 94. et Her. 390. Ἀργεῖον αὔχημ Ph. 1144. Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403 Her. 501. 674. et 842. et Ἀργείϐ δορὸς Ph. 1087. et 1101. Rh. 21. Tr. 8 et 346. et Her. 834. Ἀργεῖον ἕδα El. 88. Ἀργεῖα ἔγχη Ph. 565. Ἀργεῖα βέλη ib. 889. Ἀργεῖ' ὀνείδη Tr 418. Ἀργεῖα τείχη Her. F. 15.

Ἀργεννός. ἀργενναῖς παρὰ μόσχοι Iph. A. 574.

Ἀργία. χωρὶς ἄλλης ἀργίας Med. 296 ἀργίας ὕπο Hip. 381. et ὑπ' ἀργία Her. F. 592. ἐς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2.

Ἀργόθεν. Ἀργόθεν πορευθεὶς An 1033. κἀργόθεν γ' ἐπέμψατο Iph. A 1356. Ἀργόθεν ναῦν ἐϛείλαμεν Iph T. 70. ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν ib. 394 v. etiam v. 830. et 1182. Rh. 458 Her. 356. 654. 775. et 804.

Ἀργόλας ϛρατὸς Rh. 41. ϐκέτ' Ἀργόλας Plis. fr. V.

Ἀργολὶς πάτρα Her. F. 1016.

Ἄργος, *nom. propr. viri.* ὦ πόλις Ἄργȣ Tel. fr. V.

Ἄργος, *nom. urbis* Or. 103. Iph. T. 377. Her. 361. Pirith. fr. V. 1. et alias sæpissime.

Ἀργὸς, *adject.* ἀργὸς ὅτις ἦν Ph. 1155. ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν Iph. A. 1000. ὐδεὶς ἐπλȣ́τησ' ἐμπύροισιν, ἀργὸς ὢν Hel. 762. conf. etiam Bel. fr. XXV. 13. ἀργὸς ὐδεὶς, θεὸς ἔχων ἀνὰ στόμα El. 80. ἀργὸς οἴκοις καὶ πόλει Antiop. fr. XXIX. 4. et inc. XXXV. 4. ἀργὸς πολίτης Melan. fr. IV. ἀργὸς ἡ θεὸς Ion. 337. ἐν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἀργὸν Ph. 773. ἀργὸν ὥστε γίνεσθαι δόρυ ib. 1396. ἔρως ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφυ Dan. fr. V. 1.

Ἀργυρήλατος. ἀργυρηλάτȣς φιάλας Ion. 1181.

Ἀργύριον Epist. I.

Ἀργυροειδής. δίνας ἀργυροειδεῖς Iph. A. 752. et Ion. 95.

Ἀργυροῤῥύτας. ἀργυροῤῥύταν Ἕβρον Her. F. 386.

Ἄργυρος. ὅστις ἀργύρȣ μ' ὠνήσεται Hec. 360. ἀργύρȣ σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 558. λευκὸς ἄργυρος Œd. fr. V. 1.

Ἀργυρȣ̃ς. ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3.

Ἀργυρώνητος. κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον Al. 679.

Ἀργῷος. Ἀργῷον σκάφος Med. 477. ἐπ' Ἀργῴȣ δορὸς An. 794.

Ἄρδειν. ἄρδῃ νηδὺν Sup. 207.

Ἄρδην. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν Hec. 887. τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις; Ph. 1153. τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνεις; ib. 1614. νέκυν φέρȣσιν ἄρδην Al. 611. ἧς αἵματι βωμὸς ῥαίνετ' ἄρδην Iph. A. 1589. ἄρδην ἂν ἐξέπεμψάς με εἰς ᾅδȣ δόμȣς Ion. 1274.

Ἄρειν, *inusit.* unde hæc: ἄραρεν Or. 1330. μοχλοῖς ἄραρε κλεῖθρα ib. 1571. ὡς ταῦτ' ἄρηρε Med. 322. cf. etiam An. 254. ubi pro ταῦτ' est τȣ̃τ'. θεῶν ὐκέτι πίστις ἄρηρε Med. 414. τὸ σὸν ἄρηρε μᾶλλον ib. 745. ἄρηρεν, ὡς ἔοικεν Hip. 1090. τἀμὰ μέντοι πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς Her. 399. κάλλει ἀραρὼν El. 948.

Ἄρειος. εἰς Ἄρειον ὄχθον Iph. T. 961. πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν Or. 1651. et ἀρείοις ἐν πάγοις Iph. T. 1470. κόρας ἀρείας Her. F. 413. ἄνευ σθένεος ἀρείȣ Bac. 1172. b.

Ἀρείφατος. ἀρείφατοι φόνοι Sup. 603. ἐκ κόπων ἀρειφάτων Rh. 124.

Ἀρέσκειν. ὅ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210. σοὶ ὐκ ἀρέσκει τἀγαθὰ Med. 621. ὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστὸς θεῶν Hip. 106. ὐδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρὸν ib. 184. εἰρήνα ἐμοί γ' ἀρέσκει Her. 372. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει Her. F. 814. ἀεὶ ἀρέσκειν τοῖς κρατȣ̃σι Alcmen. fr. V. 1. ἄλλῳ ἀρέσκει—πείθειν τȣ̀ς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 5.

Ἀρεσκόντως. εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως πόλις ἥδε τελεῖ Iph. T. 463. εἰ πᾶσι πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581.

Ἀρετή. τῇ 'ρετῇ προσηγόμην πόσιν An. 225. ἡ 'ρετὴ ὐδὲν φέρει βροτοῖσιν Sup. 596. ἀρετῇ, sc. νικήσω γυναῖκας ib. 1063. εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένȣ Iph. A. 1562. τῇ 'ρετῇ ὐκ ἤθελες, sc. ἕπεσθαι Tr. 1009. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. ἀρετῇ σε νικῶ Her. F. 342. φανερὸν χαρακτῆρ' ἀρετῆς ib. 659. πλείστη ἀρετὴ τȣ̃θ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Æol. fr. XX. 3. ἀρετὴν ἔχων Antig. fr. XII. 2. ἡ 'ρετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 1. ἀρετὴν ἐχȣ́σης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι Cresph. fr. XV. ὔποτ' ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Hip. fr. XVIII. 3. χρημάτων ὐκ ἂν λάβοις ἀρετὴν Meleag. fr. XIV. 2. ἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται Œd. fr. V. 2. ἐπ' ἀρετὴν ἄγων ἔρως ejusd. fr. XV. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. ἀρετὴ, κἂν θάνῃ τις, ὐκ ἀπόλλυται Tem. fr. I. 1. ὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. cf. etiam v. 4. hujus fr. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. πόνῳ—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 3. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένȣς βίον Fr. inc. CX. 2. ἡ 'ρετὴ ὤνησε πολλὰς Fr. inc. CLI. 2. ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει Fr. inc. CLXV. 1. τῇ 'ρετῇ σταθμώμενος τὰ πάντα Fr. inc. B. 19. 2. 2) Forma dor. ἀρετά. ἁ ἀρετὰ μέγα φρονȣ̃σα Or. 805. ὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργȣ̀ς ib. 845. ἁ ἀρετὰ καὶ θανȣ̃σι λάμπει An. 777. μέγα φέρȣσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562.

θηρεύειν ἀρετὰν ib. 568. τὸ τᾶς ἀρετᾶς ib. 1090. ἁ ἀρετὰ κατόπισθεν θνατοῖς ἀμελεῖται ib. 1093. ἁ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθον Her. 625. ἐκ ἐμᾶ γ' ἀρετᾶ ib. 775. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. πλέτῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι Fr. inc. CXVII. 1. 3) Plur. αἱ 'ρεταὶ τέρπεσι τὲς ξυνευνέτας An. 207. ϛεφάνοις ἀρετὰς Tr. 223. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἀρετὰς δίωκε Ion. 440. γενναίων ἀρεταὶ πόνων Her. F. 357. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ, ἃς χρή σ' ἀσκεῖν Antiop. fr. IV. 1.

'Αρήγειν. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις Med. 1275. πρὸς θεῶν ἀρήξατε ib. 1277. ἀρήξομέν σοι Iph. A. 1358. παιδὶ ἐ δυναίμεθα θάνατον ἀρῆξαι Tr. 772. νῦν ἄρηξον Cy. 350. ξένοις ἱκέταις ἀρήγειν Her. 418. conf. etiam v. 427. ἐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει; ib. 840. ἄρηξον, ἐλθὲ Her. F. 494. σοὶ, πάτερ, ἀρήγων Or. 1237.

'Αρήϊος. ἐπ' ἄκροις ἕϛακ' ἀρηΐοις ϛεφάνοισιν Ph. 840.

'Αρηρότως Med. 1192.

"Αρης. πύλαις "Αρην προσῆγε Ph. 1131. ἐξ ἴσε "Αρης ἦν ib. 1411. θȣρος "Αρης Sup. 579. ὁ Μυρμιδόνων "Αρης Iph. A. 237. λευκήρετμον "Αρη ib. 283. Πέργαμον κυκλώσας "Αρει φοινίῳ ib. 775. κυβεύων τὸν πρὸς 'Αργείȣς "Αρην Rh. 446. ὃς "Αρης ἕλοι Tr. 376. λόχȣ ἐξέβαινεν "Αρης ib. 560. "Αρεος 'Αργείȣ αἰχμὴν Her. 276. ὀξὺς "Αρης ὁ Μυκηναίων ib. 290. "Αρεος ἐκκρεμάννυται El. 950. "Αρεος ὄχθος ib. 1258. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς "Αρεος Æol. fr. VII. 1. "Αρη ϛυγεῖ Fr. inc. LI. 1. ἀμφίπολος "Αρεος ἀνιέρȣ Fr. inc. CXII.

"Αρθρον. βραδύπȣν ἤλυσιν ἄρθρων Hec. 67. φρȣ̃δα ἄρθρα μȣ κάτω An. 1079. τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος Tr. 113. ἐν ἄρθροις ib. 1179. et Bac. 1299. χωρὶς θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν Bac. 1208. συνθέντες ἄρθρα ϛόματος Cy. 621. ἄρθρα πέπηγέ μȣ Her. F. 1395. νωτιαῖα ἔρρηξεν ἄρθρα El. 842.

'Αριθμεῖν. τὲς ἐκ ἔτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα Hel. 404. τῶν φιλτάτων ἐμοί γ' ἀριθμήσῃ τέκνων Bac. 1316. ἔτ' ἐν τοῖς φθιμένοις, ἔτ' ἐν ζῶσιν ἀριθμȣμένη Sup. 969. ἐν τοῖσι γενναίοισι ἠριθμημένος δȣ́λοισι Hel. 735. ἐ τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ ϛρατȣ̃ Ph fr. I. 2.

'Αριθμός. ξενίας ἀριθμῷ Hec. 79 εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν il 1186. ἰσότης ἀριθμὸν διώρισε Ph. 54 ἴσȣς ἀριθμὸν Sup. 662. ἀριθμὸς πολὺς ib. 868. ναῶν εἰς ἀριθμὸ ἤλυθον Iph. A. 231. ἐκ ἀριθμὸν ἄλ λως Tr. 476. ὧν—ἔτ' ἀριθμὸς ἔ μοι κακῶν ib. 616. ἀριθμὸν ἄλλον ἔχω φράσαι Her. 669. μαχȣ̃μ' ἀρ θμὸν ἐκ ἐλάσσοσι ib. 689. εἰδὼς ἀριθμὸν ib. 997. ὁ δεύτερος ἀριθμὸ Ion. 1014. μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν il 1139. ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον Her. 6. ἄϛρων ἀριθμὸς ib. 668. ἐδ' ε ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκεις λόγων E 1054. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρο θύσω θεοῖσι ib. 1132. ἀριθμὸν τ σόνδε πρȣ̓θέμην Bel. fr. XVI. 5. λόγχ ἀριθμῷ πλείονος κρατȣ́μεναι ejusd. f XXV. 12. ἐδεὶς οἶδεν ἔτ' εὐτυχȣ̃ ἀριθμὸν, ἔτε δυστυχȣ̃ς Chry. fr. IV. εἴπερ ἀριθμὸν οἶδα Er. fr. I. 24. ἀνδρῶν ἐ τελȣ̃σ' ἀριθμὸν Melan. f XX. 5. δειλοὶ ἄνδρες ἐκ ἔχȣσιν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 2. τ ἀριθμὸν καθενὸς Fr. inc. B. 14. 10. ἀριθμῶν ἐδὲν αὔξεσθαι θέλει Bac. 20 ναῦς πολλȣ̀ς ἀριθμȣ̀ς ἄγνυται ναυ γίων Hel. 417.

'Αριϛεῖον. λαβȣ̃σα τἀριϛεῖα Bac. 1237

'Αριϛερός. ὦμον εἰς ἀριϛερὸν Iph. 1381. ὤμοις ἀριϛεροῖσιν Or. 147 χειρὸς ἐξ ἀριϛερᾶς Hec. 1151. ἀρ ϛερὰν χέρα Bac. 1123. περιάγȣσ σε πρὸς τἀριϛερὰ Cy. 682.

'Αριϛεύειν. τῆσδ' ἀριϛεύων χθονὸς R 194. ἀριϛεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα T 475.

'Αριϛεύς. ἀνδρὸς ἀριϛέος Iph. A. 2 τὴν 'Ακταίων' ἀριϛέα τεκȣ̃σαν Ba 1225. Δαναῶν ἀριϛεῖς Ph. 123 Σπαρτῶν ἀριϛεῖς ib. 1251. ἀριϛέ 'Ελλήνων Rh. 479. Δελφῶν ἀριϛε Ion. 416.

"Αριϛον, prandium, Cy. 213.

"Αριϛος. vid. ἀγαθός.

'Αριϛότοκος. γέννας ἀριϛοτόκοιο R 909.

'Αριϛοφάνης, *nom. propr. viri* Epist. V

'Αρκὰς Ph. 1160.

ἀρκεῖν, sufficere, satis esse. ἀρκεῖ αὐτὸς ὁ θεὸς Or. 667. οὐκ ἤρκεσέν σοι αἷμα ματέρος; ib. 1589. ἀρκέσω ἐγὼ λέγων ib. 1592. ἀρκεῖ Med. 754. τἄλλα ἀρκέσει λέξαι φίλοις Hip. 524. οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου διακωλῦσαι Al. 33. ἀρκοῦμεν ἡμεῖς ib. 384. οἷσιν οὐκ ἀρκεῖ τάδε Sup. 215. ἀρκοῦμεν οἱ σώζοντες Ἴλιον Rh. 329. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν ib. 483. μηδὲν μᾶλλον ἀρκέσουσι Her. 576. ἀρκέσει, ἃ ᾿ν διδῷς Hel. 1273. οὐκοῦν σὺ δρῶν ἀρκεῖς τάδε ib. 1290. οὐκ ἀρκεῖ μίαν ψυχὴν ἀπολύειν Fr. inc. CXLVIII. 7. ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι Fr. inc. CLXIII. 1. σὲ εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντά μοι Tr. 668. ἀρκοῦσαν αἰτίας ἀποστροφὴν Hip. 1036. ἀρκοῦν τοῦτο ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV. τάγ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. τἀρκοῦντ' ἀτίζων Sup. 865. 2) juvare, opem ferre, prodesse. οὐδεὶς ἀρκέσει; Hec. 1094. παισὶν ἀρκέσαι ib. 1164. εἰ τῷδ' ἀρκέσεις ib. 1233. οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν Sup. 262. μοὶ βωμὸς ἀρκέσει θεοῦ Her. 61. ὅτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρκέσει ib. 100. τέκνοισιν ἤρκεσας ib. 324. τῇ χθονὶ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεὼν ib. 827. Ἀπόλλων οὐδὲν ἤρκεσεν; οὐκ ἤρκεσ' Ion. 952. sq. τάδ' οὐ, τέκν', ὑμῖν, ὅτε Θηβαίων πόλις—ἀρκεῖ Her. F. 228. ὡς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσεις ib. 500. πόλει πατρῴᾳ ἤρκεσεν Aut. fr. III. 18. 3) arcere, depellere. πῶς οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις; El. 1300.

Ἀρκεσίγυιος οἶνος Fr. inc. CCXXV.

Ἀρκούντως. πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι Hec. 318. λῆμα ἀρκούντως θρασὺς Rh. 499.

Ἄρκτος. ἄρκτος στρέφουσ' οὐραῖα πόλῳ Ion. 1154. νεφέλαι πρὸς ἄρκτον El. 733. δίδυμοι ἄρκτοι Pi. fr. III. 3.

Ἄρκυς. ποῖ μ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες; Iph. T. 77. ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται El. 965. ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους Med. 1278. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι Bac. 231. ἐν ἄρκυσιν ὢν ib. 451. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων ib. 868. ἀρκύων μολεῖν ἔσω Cy. 195. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι Her. F. 729.

Ἀρκύστατος. ἐς ἀρκυστάταν μηχανὰν Or. 1422.

Ἅρμα. ζεύξομαι ἅρματι πώλους Hec. 469. τὸ πτερωτὸν ἡλίου ἅρμα Or. 1002. ἅρμα λευκὸν Ph. 176. ἅρματι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι ib. 799. σφάγι' ἔχων ἐφ' ἅρματι ib. 1117. ὑφ' ἅρματος Hip. 1195. τέτρωρον ἅρμα Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860. τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων An. 276. τέθριππον ἅρμα Sup. 501. ἵππιον ἅρμα Hel. 1511. ὄλβου κελαινὸν ἅρμα Her. F. 780. στρέφ' ἅρμα Phaëth. fr. VIII. 7. ἅρματι πρῶτα δραμεῖν Epig. III. 4. πεδία πίμπλασθ' ἁρμάτων Ph. 525. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν ib. 740. ἁρμάτων ἐπιστάται ib. 1154. ἁρμάτων ὄχους ib. 1197. et ἁρμ. ὄχος Hip. 1166. et ἁρμάτων ὄχον Sup. 681. et ἐν ἁρμάτων ὄχοις Iph. T. 370. τὰ τέθριππά γ' ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίου Ph. 1555. ἅρμασι ζεύξας ὕπο, sc. τοὺς ἵππους Hip. 111. ἐντύνεσθ' ἵππους ἅρμασι ib. 1183. ἁρμάτων ἐπεμβάτην Sup. 585. ἁρμάτων ὀχήματα ib. 662. τετραόροισί τ' ἀντί' ἅρμαθ' ἅρμασιν ib. 667. ἔνθ' ἅρματ' ἠγωνίζεθ' ib. 685. πρὸς ἁρμάτων ἀγαῖσι ib. 693. ἐν μωνύχοις πτερωτοῖσιν ἅρμασιν Iph. A. 251. Θρῃκίων ἐξ ἁρμάτων Rh. 616. τεθρίππων ἁρμάτων Her. 802. et Phaëth. fr. I. 2. ἐκκομίζεθ' ἅρματα Hel. 1197. ἅρματα λαμπρὰ τεθρίππων ἥλιος λάμπει Ion. 82. μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἅρμασίν ποτε νίκην Ζηνὶ ib. 1528. ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματα ib. 1570. ἅρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. ἅρματ' οὐκ ἔχων ib. 947. εἰς ταυτὰ βαίνων ἅρματα El. 320. ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν Alcmæon. fr. XVI. 2. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV.

Ἁρμάτειος. σύριγγας ἁρματείους Iph. A. 230. ἁρμάτειον μέλος Or. 1385.

Ἁρματεύειν. ποντίων σάλων ἠϊόσιν ἁρματεύσας Or. 995.

Ἁρματηλάτης. τὸν ἁρματηλάτην Ἰξίον' ἐκμιμήσομαι Her. F. 1297.

Ἁρμόζειν. ἐπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας Or. 233. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμους Ph. 414. ἁρμόσατε ψαλίοις τοὺς ἵππους Rh. 27. στόμ' ἅρμοσον Tr. 758. οὐδ' ἥρμοζε νυμφίῳ τινὶ El. 24. ὅσον ἡ κτῆσις ἥρμοζε Epist. I. ναυπηγίαν ἁρμόζων Cy. 459. ἀρβύλησιν ἁρμόσας πόδα Hip. 1189. σφᾶς σιδηραῖς ἁρμόσας ἐν ἄρκυσι Bac. 231. χρύσεαι δή μοι

πτέρυγες—ἁρμόζεται Fr. inc. CLIV. 2. χαλκόδετα ἔμβολα λαϊνέοις ὀργάνοις τείχεος ἥρμοσται Ph. 117. φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἡρμοσμένα Her. F. 945.

Ἁρμονία. τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ Hip. 162. ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 3.

Ἁρμός. διαῤῥὼξ κυμάτων κοιλωπὸς ἁρμὸς Iph. T. 263. ἁρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγεὶς Er. fr. I. 12. ἐκλύεθ' ἁρμȣς Med. 1315. Hip. 809. (ubi est ἐκλύσαθ') et 825. ἀτρεκεῖς ἁρμȣς Cret. fr. II. 9.

Ἅρμοσμα. ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418.

Ἀρνεῖσθαι. ȣ̓κ ἀρνήσομαι Hec. 303. et Or. 1089. ἀρνῇ καταcτάς; Or. 1581. ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι Med. 626. ȣ̓ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι Al. 1161. ȣ̓κ ἠρνȣ́μεθ' ἂν τὸ κοινὸν αὔξειν Iph. A. 966. ἵν' ἀρνήσῃ φόνȣς Ion. 1026.

Ἄρνησις. λυπράν γε τὴν ἄρνησιν Or. 1582.

Ἄρνυσθαι. μεῖζον ἄρνυμαι κλέος Al. 56. τὴν δόκησιν ἄρνυται An. 697. τȣ̃ δικαίȣ τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ix. fr. I. 1. ἀρνύμενος λώβαν Hec. 1073.

Ἀροτὴρ El. 104. τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων Tr. 135.

Ἄροτος. τέκνων ἄροτον κτενεῖς Med. 1281. ὑπὲρ χθονὸς ἀρότȣ προθύȣσα Sup. 29. ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν Ion. 1095. πολλὴν ἄροτον Cresph. fr. XII. 1. ἀρότοις γυᾶν Alc. 593. ἄχλοα πεδία ȣ̓ καρπίζȣσ' ἀρότοις Hel. 1344.

Ἀρȣ̃ν. πλȣσίαν ἀροῖ πλάκα St. fr. I. 3. τήνδ' ἀρȣ̃μεν ejusd. fr. III. 4. ἀρῶν γῆν Antiop. fr. XXXIII. 4.

Ἄρȣρα. τὸ σπέρμ' ἄρȣρα παραλαβȣ̃σα Or. 552. μακραὶ ἄρȣραι πεδίων ἄκαρποι Her. F. 369. ἀρȣ́ρας γηπονεῖν Rh. 75. βȣ̃ς εἰς ἀρȣ́ρας εἰσβαλὼν El. 79.

Ἁρπαγή. ὃν θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες El. 896. Καδμείων ἁρπαγᾷ Ph. 1028. ἐπεζάρει ἁρπαγαῖσι πόλιν ib. 46. ἁρπαγαῖσι δαιμόνων ib. 1073. λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. τῆς κακίςης μετῆλθεθ' ἁρπαγὰς Ἑλένης Cy. 279. τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς θηρᾷ Hel. 50. ȣ̓κ ἐς ἁρπαγὰς ib. 910. ἁρπαγὰς δολίȣς ib. 1338. ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας Her. F. 591. τ[…] ἁρπαγὰς τιμᾷν Er. fr. IX. 1. […] rastrum. σαίρειν σιδηρᾷ ἁρπαγῇ (v[…] potius ἁρπάγῃ: vid. not.) δόμȣς C[…] 33.

Ἁρπάζειν. ἀπὸ φασγάνȣ ἥρπασά ν[…] Or. 1634. ἥρπασ' ἐκ νεκρȣ̃ ξίφος P[…] 1465. ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν Hi[…] 1220. ȣ̓δ' ἥρπασεν Χάρυβδις οἰων[…] σκόπον Sup. 500. τὰς γυναῖκας ἁ[…] πάζειν ἐξ Ἑλλάδος Iph. A. 138[…] ἥντιν' ἥρπασεν Πάρις ib. 1382. ἐπ[…] νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίȣ Bac. 28[…] cf. etiam v. 524. ἥρπαζον ἐκ δόμ[…] τέκνα ib. 753. ἀνέμων θύελλαι δεῦ[…] μ' ἥρπασαν βίᾳ Cy. 109. ὃν ἁρπά[…] γ' ἐγὼ 'κ τȣ̃ Δαρδάνȣ ib. 582. πέπλ[…] κ. τ. λ. πόντος ἥρπασε Hel. 431. […] πρόσθεν ἥρπασ', ἃ σὲ λέγειν ἐχρ[…] Her. F. 535. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμα[…] ἁρπάζειν Thes. fr. IX. 3. ἁρπάσ[…] χεροῖν Hec. 1125. et El. 819. ἆ[…] ȣ̓χ ἑκȣ̃σαν ἁρπάσας; Iph. A. 136[…] κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ Tr. 747. β[…] ἁρπάσας με ib. 959. ξίφος κελαιν[…] ἁρπάσας Bac. 628. τένοντος ἁρπάσ[…] ἄκρȣ ποδὸς Cy. 399. ἁρπάσαντ' […] ἀγκάλας Ion. 1598. κώπας ἁρπ[…] σαντε φασγάνων Ph. 1413. τήνδ' […] χερῶν ἁρπάζομαι An. 662. ἐκ δόμ[…] ἥρπαςο λάθρα El. 1041. πταν[…] ἁρπασθεὶς θοίνα Ion. 903. μητρ[…] ἁρπασθεῖσ' ἄπο Hec. 513. ἁρπασθεῖ[…] ἑκȣ̃σ' ἀπώλετο El. 1065. τὰν ἁρπ[…] σθεῖσαν χορῶν ἔξω παρθενίων H[…] 1328.

Ἅρπη. χρυσέαις ἅρπαις Ion. 192.

Ἀῤῥενȣ̃σθαι. ἠῤῥενωμένας Bac. 687.

Ἄῤῥην. δύο ἄῤῥενας Ph. 55. ἔκγ[…] ἄῤῥεν' ἀῤῥένων Æol. fr. XX. 1.

Ἄῤῥητος. ἄῤῥητος κόρη Alex. fr. XX[…] et ἀῤῥήτȣ κέρας Hel. 1323. λόγ[…] ἄῤῥητον ὄπα Hip. 602. λώβαν ἀῤ[…] ταν Hec. 201. ἄῤῥητ', ἀνωνόμα[…] ib. 714. τί τ' ἄῤῥητ' ἀναμετρήσασθ[…] με δεῖ; Or. 14. σφάγια ἄῤῥητα Ip[…] T. 41. ȣ̓ φιλῶ τἀῤῥηθ' ὁρᾷν ib. 119[…] ἄῤῥητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτ[…] Bac. 472. τἄῤῥητ', ἐν ἀῤῥήτοισι γ[…] τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Her. F. 174[…]

Ἄῤῥυθμος Hip. 529.

Ἀρς. χρυσέας ἔρις ἀρνὸς Or. 810. χρυσόμαλλον ἀρνὸς ib. 999. cf. etia[…] Iph. T. 196. et 813. et El. 705.

719. ἀρνῶν θαλάμοις Cy. 57. ὁρῶ τὸσδ' ἄρνας συμπεπλεγμένυς ib. 223. vid. etiam v. 233. et 255.

Ἄρσην. ἄρσην Ὀρέσης Or. 24. παῖς ἄρσην Al. 312. δόμοις ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24. ἄρσενος τόκῳ El. 652. ὅστις τῦ ἄρσενος πατρὸς ὐκ ὠνόμασαι ib. 934. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Dan. 6. conf. etiam v. 11. σάχυς ἄρσην Er. fr. I. 28. ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χοεὼν Hec. 570. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσαι κράτος; ib. 883. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν ib. 887. ἀρσένων ἐρημία ib. 1017. ἀρσένων φόνος Or. 933. ἀρσένων ἄπο Ph. 950. ἀρσένων γέννᾳ Med. 428. πρὸς ἄρσενας Hip. 295. An. 364. et Ion. 398. χείρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσῦμεν An. 219. πάντα δι' ἀρσένων πράσσειν Sup. 40. ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ ib. 1102. παῖδες ἄρσενες Iph. T. 57. et παίδων ἀρσένων Ph. 16. et Bac. 1304. ξίφει θύυσα ἄρσενας Iph. T. 621. νεογνὺς ἄρσενας ib. 1223. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. ἐν ἀρσένων χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον Her. 565. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. οἱ μέν εἰσιν ἀρσένων El. 1103. ἰσχὺς ἀρσένων Æol. fr. XI. 2. πανταχῦ λελείμμεθα ἀρσένων ἀεὶ δίχα Dan. fr. IX. 2. ἄρσην σπορὰ Tr. 503. ἄρσενα νηδὺν Bac. 527. ὦ τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη Or. 1204. τὸ ἄρσεν αὐτὺς ὠφελεῖ Hip. 970. τὸ ἄρσεν γένος Dan. fr. VII. 3.

Ἀρταμεῖν Peliad. fr. IX. ἄνδρας ἀρταμῦσι λαιψηραῖς γνάθοις Al. 497. ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς El. 816.

Ἀρτᾶν. ἀρτῆσαι δέρην An. 812. ἱμᾶσιν εἰς τῦπισθεν ἀρτήσας δέμας Hip. 1222. βρόχυς ἀρτωμένη Tr. 1012. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη Hip. 779. δέλτος ἐκ χερὸς ἠρτημένη ib. 857. σκῦλ' ὁρᾷς ἠρτημένα; Iph. T. 74.

Ἄρτι. ἄρτι σωφρονῶν Or. 254. ἄρτι οἰνωπὸν γένυν καθημάτωσεν Ph. 1167. ὃν ἄρτι ἑλὼν ib. 1325. τίς ὐκ ἄρτι γινώσκει τόδε Med. 85. ἦλθεν ἄρτι μοι γνώμης ἔσω Hip. 510. ἄρτι δόμυς πάρειμι ib. 804. ἄρτι μανθάνων Al. 943. ὡς ἄρτι πένθυς γεύομαι ib. 1072. ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίυ Hel. 309. κακῶν ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν Ion. 927. ὃς ἄρτι καίνεις Her. F. 967. ἄρτι μ' ἐσῆλθέ τι El. 619. τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένον ὀρθοῖς; Dic. fr. XV. 1. τοῖς ἄρτι λήγει, sc. τὰ κακὰ Inus fr. XVII. 2. ὁ ἄρτι θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1.

Ἀρτιγένυς. ἀρτιγένυν ὑπὸ κόρυθ'— βάλλει Bac. 1183.

Ἀρτίδακρυς Med. 903.

Ἀρτιθανής. ἀλόχυ νέκυν ἀρτιθανῆ Al. 603.

Ἀρτιμαθὴς κακῶν Hec. 685.

Ἄρτιος. ὐκ ἀρτίας ἔχεις φρένας Tr. 417.

Ἀρτίπλυτος. λαβὼν ἀρτίπλυτα χρήματα Sup. 742.

Ἀρτίφρων Iph. A. 877. ἀρτίφρων ἀνὴρ Med. 294.

Ἀρτίως. τὴν ἀρτίως θανῦσαν Hec. 955. et Al. 843. ὄλωλεν ἀρτίως Med. 1125. πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν ib. 1178. ἐμοὶ συμφορὰ ἀρτίως ἡ σὴ παρέσχε φόβον Hip. 433. ἣν ἀρτίως ἔλειπον ib. 907. γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα Alc. 534. χωλοὶ ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633. ἡ τέρψις ἀρτίως πάρα Hel. 632. ἀρτίως ἡγνίσμεθα El. 793. ἀρτίως πόντυ σάλον παύσαντε ib. 1241. χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4.

Ἀρύειν. πῶς καθαρῶν ὑδάτων πόμ' ἀρυσαίμαν; Hip. 209.

Ἀρχά. vid. ἀρχή.

Ἀρχαγὸς, dor. pro ἀρχηγός. τὸν Ἐρεχθειδᾶν ἀρχαγὸν Hip. 152. ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὢν Ion. 723. ἀρχαγὺς εἶχον τιμὰς Tr. 196.

Ἀρχαῖος. τὸν ἀρχαῖον φίλον Cy. 434. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζυσα Ion. 1322. παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων El. 287. et ita γέροντος ἀρχαίυ ib. 853. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2. λάτρις ἀρχαίων δόμων Phry. fr. VII. ἀρχαία λάτρι Hec. 609. ἀρχαῖόν τι Ion. 1427.

Ἄρχειν. ὃς ἄρχει τῆσδε χθονὸς Hec. 771. et γῆς Med. 702. et Hel. 152. cf. etiam Hel. 473. Ion. 1574. Dan. 16. et Inus fr. XII. 2. ὃς Ἑλλάδος ἦρξε Or. 1168. ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὖθις Ph. 481. ἄρχειν παρόν μοι ib. 523. θεὺς νομίζεις ὐκ ἄρχειν ἔτι Med. 493. πολλῶν ἄρχεις Al. 690.

δέλων ἄρχειν An. 374. βάρβαροι Ἕλλησιν ἄρξουσι; ib. 667. ἱππικοῦ τ' ὄχλου πολλῶν θ' ὁπλιτῶν ἄρχομεν ib. 761. ἄρχε (pro ἦρχε) ναΐου στρατοῦ Iph. A. 260. ὧν ἄναξ Γουνεὺς ἄρχε ib. 279. ἄρχειν Δαναΐδαις ib. 337. ὧν ἐκτήσω, κακῶς ἦρχες ib. 384. ἄρχε ib. 1033. βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν ib. 1400. ἡ Τυνδαρὶς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἄρχει ib. 1418. πολλῆς ἄρχω τυραννίδος Rh. 484. τῶνδε ἄρχομεν Tr. 790. ὧν (sc. γυναικείων χορῶν) ἦρχε Bác. 680. ἄρξει ναὸς Hel. 1430. et ἄρχειν νεὼς ib. 1568. ἐκπωμάτων ἦρχ' αὐτὸς Ion. 1176. ἄρχει κάκιστος τῶν νέων Her. F. 257. οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν Antig. fr. V. 1. ἄρξεις ἄρ' οὕτω Tem. fr. X. 1. ἐμαυτοῦ ἄρχειν ἐπίσταμαι Fr. inc. B. 19. 2. νεῶν χιλίων ἄρχων Iph. A. 355. ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἣν ἔχων τύχῃ ib. 375. πόλει ἄρχων Fr. inc. CCXX. ὅπλων ἄρχοντα Iph. A. 374. δόμων ἄρχοντας Ion. 1070. ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403. οὐκ ἄρχεται ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς Sup. 404. ἀρχόμεσθ' ἄρ', οὐ κρατοῦμεν Hel. 1654. ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν Fr. inc. XLI. 1. b) incipere, auctorem esse. ἀρχέτω τις λόγου Ph. 450. cf. etiam Iph. T. 1060. ὅστις ἦρξε πημονῆς Med. 1372. ἐκ γενναίων δόμων τόδ' ἦρξε γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος Al. 817. τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. ἦρξεν φόνου Bac. 1112. ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων Hel. 1247. ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ ἄρξασαν Hel. 433. 2) Med. ἄρχεσθαι. ἦρξω λύσσης πότε; Or. 401. οὕτω ἤρξατο Ph. 383. ἐκ τῶν πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν Med. 475. conf. etiam Alop. fr. III. 1. ἦρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε Med. 1336. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βίου Hip. 87. ἥτις ἤρξατ' αἰσχύνειν λέχη ib. 408. ἦρξω τοῦ λόγου ψευδῶς Sup. 403. ἄρξομαι σέθεν Iph. A. 442. φροιμίων ἄρχῃ κακῶν Tr. 707. ἡνίκ' ἠρχόμην λόγου Her. 889. ὁποίου πρῶτον ἄρξομαι Hel. 637. ἐκ τῶν θεῶν ἄρχεσθε ib. 1030. θέλω, οὗπέρ σ' εὗρον, ἄρξασθαι Ion. 651. ἄρξαι, ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ ib. 1364. οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγου Her. F. 538. δεινοῦ ἄρχομαι προβλήματος El. 985. ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο τρέφειν Fr. inc. CL. 3. ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120.

Ἀρχέτας. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. λουτροῖς ἔπεσεν ἐμὸς ἀρχέτας El. 1149.

Ἀρχέχορος. ποδὸς ἀρχεχόρου Tr. 151.

Ἀρχὴ, imperium, magistratus, regnum. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 75. πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα Erechth. fr. II. 30. ᾄδῃ μετέχειν ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8. τίν' ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει βασιλέων ἀρχά; Iph. T. 191. στερέντα ἀρχᾶς Iph. A. 357. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν Or. 895. ἀρχαῖ καὶ στρατηλάταις Ph. 980. ἀρχὰς γῆς ib. 1580. ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι An. 700. ἀρχαὶ ἐπληροῦντο ib. 1098. ἐπεὶ κατέσχες ἀρχὰς Iph. A. 343. ἀρχὰ νεὼς Hel. 1596. ἀρχαὶ ἐπιχώριαι χθονὸς Ion. 1111. 2) initium. ἀρχὴ λόγου Ph. 1346. vid. etiam Ion. 517. ἀπ' ἀρχῆς Ph. 1589. et Al. 109. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἐξ ἀρχῆς ib. 106. et Inus fr. II. 1. et ἐξ ἀρχᾶς Iph. T. 203. et 205. ἀρχὴ πημάτων Hip. 272. τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς An. 392. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς ib. 643. ἀρχὴ μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. ἀρχὴν κακῶν ib. 1124. et El. 907. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς Æol. fr. II. ἀρχὰ θανάτου Or. 1395. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762. ἀρχὰς τῶν λόγων Iph. A. 320. εὖ ἀρχὰς εἶπας ib. 990. ἀρχαὶ πολλῶν πόνων Iph. T. 939. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνει Hel. 667. κατ' ἀρχὰς οὐδαμῶς ἀνεκτὸν ἦν Phi. fr. III.

Ἀρχηγέτης. τῷ γένους ἀρχηγέτῃ Or. 554. θεοὺς ἡγοῦ τύχης ἀρχηγέτας El. 891.

Ἀρχηγός. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνει λόγον Hip. 881. ἀρχηγὸς χθονὸς Iph. T. 1303. ἀρχηγοὶ στρατοῦ Tr. 1267. 2) Formam dor. ἀρχαγὸς vid. suo loco.

Ἀρχικός. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

Ἀρχιτέκτων. τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι πείθεσθε Cy. 475.

Ἀρωγός. τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς—φανείη Hip. 675. ἀρωγὸς ἐν πόνοις Rh. 638.

Ἀσάλευτος. τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει Bac. 389.

Ἀσαφής. ἐῶ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27.

Ἀσέβεια. ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. ἀσέβειαν ἀσκοῦντα Bac. 476.

Ἀσεβεῖν. τὸν ἀσεβοῦντ' εἰς τὸν θεὸν Bac. 490.

Ἀσεβής. ἀσεβὴς ὢν Bac. 502. ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Antiop. fr. II.

Ἀσείρωτος. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1150.

Ἄσεπτος. θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον Bac. 888. Πρωτέως ἀσέπτου παιδὸς Hel. 549. τὸ ἄσεπτον ἔχει δύναμιν Iph. A. 1092.

Ἄσημος. ἀνὴρ οὐκ ἄσημος Her. F. 849. οὐκ ἄσημος πόλις Ion. 8. δόξας ἀσήμους Rh. 629. ἄσημ' ὅπλα Ph. 1119. ἄσημα ἡμῖν, ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος Hip. 269. conf. etiam v. 371. ἄσημα λέγεις Al. 525. ἃ ἔστ' ἄσημα, κοὐ σαφῆ Sup. 211. οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται El. 749.

Ἀσθένεια. ἐν ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας Her. F. 269.

Ἀσθενεῖν. ἀσθενῶ μέλη Or. 228. ὡς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας Hip. 274.

Ἀσθενὴς Cy. 431. ἀσθενὴς πατὴρ Ph. 844. ὅ, τ' ἀσθενὴς ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει Sup. 433. ἀσθενὴς ὢν Ion. 593. ἀσθενῆ φίλον Her. F. 228. ὡς ἀσθενεῖ δὸς, (sc. filiam) ἀσθενῆ λάβοι φόβον El. 39. ἀσθενὴς φεύγων ἀνὴρ ib. 236. et 352. μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει ib. 389. ἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ Bel. fr. XI. 2. δυστυχοῦντα ἀσθενῆ τίθησι Phil. fr. XII. 2. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. ἐν φόβῳ ἀσθενὴς Tem. fr. XVI. 1. ἡμεῖς δοῦλοί τε κἀσθενεῖς Hec. 798. ὄντες ἀσθενεῖς Her. F. 87. ἀσθενεῖς γάμοι Thy. fr. I. 1. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχούμεθα Or. 68. μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω Med. 807. ἀσθενῆ ἐμὲ ὁρῶντες An. 755. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη Her. 275. ἀσθενὴς ἡ ἐμὴ ῥώμη ib. 648. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 1. κῶλον ἀσθενὲς Iph. A. 614. τὸ δοῦλον ἀσθενὲς Ion. 983. τὸ ἀσθενές μου κακῶς ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 1. ἀσθενὲς πόλει ὅμιλημα ejusd. fr. X. 3. τἀμὰ ἀσθενῆ Med. 739. τὰ ἄλλα μικρὰ κἀσθενῆ Sup. 188. τὰ γυναικὸς, ἀσθενῆ Iph. T. 1006. οἱ ἀσθενῆ τἀπ' ἐμοῦ δεδορκότες Her. 23. τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος οὐκ ἀσθενῆ Ion. 1615. τεκεῖν με βούλετ' ἀσθενῆ El. 267. τοῖσιν ἀσθενεστέροις Sup. 435. et Fr. inc. XLIII. 3. σοφῶν πλῆθος ἀσθενέστερον An. 482. ἀσθενεστέρῳ ποτῷ El. 499.

Ἀσιάς. Ἀσιάδι φωνᾷ Or. 1397. Ἀσιάδος πολυσπόρου Tr. 743. ὑπέσχετ' Ἀσιάδ'—τυραννίδ' ἕξειν ib. 927. Ἀσιάδος κιθάρας ψόφον Cy. 442. κτίστορ' Ἀσιάδος χθονὸς Ion. 74. πᾶσαν ἐπελθὼν Ἀσιάδα ib. 1356. Ἀσιάδος γῆς ib. 1586. Ἀσιάδος κρούματα Er. fr. XIX. Ἀσιάδες Βάκχαι Bac. 1167.

Ἀσιάτις. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην Tr. 1219.

Ἀσίδηρος. ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102. χειρὸς ἀσιδήρου μέτα ib. 735.

Ἀσιήτας. ὕμνον Ἀσιήταν Iph. T. 179.

Ἀσιῆτις. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. Ἀσιήτιδα γαῖαν Iph. T. 397. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος Her. F. 643. Ἀσιήτιδες δμωαὶ El. 315.

Ἀσιτεῖν. ἀσιτεῖ εἰς ἀπόστασιν βίου Hip. 277.

Ἀσιτία. ἀσιτίαις δέμας συντακεὶς ἀποφθερῶ Sup. 1105.

Ἄσιτος. κεῖται ἄσιτος Med. 24. τριταίαν γ' οὖσ' ἄσιτος ἡμέραν Hip. 275.

Ἀσκεῖν. σαυτὸν ἤσκησας σέβειν Hip. 1080. ἄνδρ' ἕνα Φοῖβος σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν Rh. 947. τοῦτ' ἤσκεις Tr. 1008. ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641. ἥτις εἰς κάλλος ἀσκεῖ El. 1073. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ, ἃς χρή σ' ἀσκεῖν Antiop. fr. IV. 1. ὅσοι σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον ejusdem fr. VII. 2. πραγμάτων εὐμουσίαν ἄσκει ejusd. fr. XXXIII. 3. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. πολλοὶ τοῦ γέλωτος οὕνεκα ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους Melan. fr. XX. 2. ἀσέβειαν ἀσκοῦντα Bac. 476. ἔρωτας, ἀπάτας, δολιά τ' ἐξευρήματα ἀσκοῦσα Hel. 1110. ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον Or. 920.

χρηςότητ' ἠσκηκότα Sup. 872. εὐσεβεῖν ἠσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τἀγαθ' ἀσκήσας Sup. 912. σὸν δέμας ἐξῆλθες ἀσκήσασα Tr. 1023. εὐπρεπῶς ἠσκήσατο Al. 159. σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο Hel. 1395. εὖ ἤσκησαι πέπλοις Ion. 326. ȣ̓κ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς Dan. 2. ναυσὶν, ἀσπίσιν θ' ὁμȣ̃—ἠσκημένοι Iph. A. 83.

'Ασκληπιός. πέτραν 'Ασκληπιȣ̃ Hip. 1209.

'Ασκός. ἀσκȣ̃ με τὸν πρȣ̃χοντα μὴ λῦσαι πόδα Med. 679. ὅδ' ἀσκὸς, ὃς κεύθει νιν, sc. τὸν οἶνον Cy. 145. conf. etiam v. 147. 151. 160. 508. et 527. θεὸς ἐν ἀσκῷ οἴκȣς ἔχων ib. 523. λύσας ἀσκὸν El. 511.

"Ασμενος. τότ' ἄσμενος Ph. 1053. ἄσμενος θύσειν ὑπέςης παῖδα Iph. A. 360. ἄσμενός μ' ἰδὼν ib. 644. conf. etiam Ion. 1437. ubi pro μ' est σ'. ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον Her. F. 524. νέρθεν ἄσμενος φυγὼν ib. 621. ἄσμενος φαύλη διαίτῃ προσβαλὼν ςόμα Antiop. fr. XXVII. 3. μὴ λάβωσί σ' ἄσμενοι Or. 774. ἀλόχȣς τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι Tr. 21. ςελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι ib. 1264. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν ἄσμενοι πόνων Her. F. 725. ȣ̓κ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμȣ̃ δέχῃ λόγον; Med. 924. et 1007. δῶρα ἀσμένη χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. ἀσμένη ἐδέξατο πόλις πόνον τόνδε Sup. 393. ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη Iph. A. 640. cf. etiam Bac. 609. ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμὸν Hel. 633. πρὸς ἀσμένας πέπτωκα σὰς παρηΐδας Ion. 1438.

'Ασμένως. τȣ̀ς ἐκ θαλάσσης ἀσμένως πεφευγότας Hel. 405.

"Ασοφος. ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ El. 1302.

'Ασπάζεσθαι. θέλω ἀσπάσασθαι χρόνιον εἰσιδὼν φίλον Or. 475. ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε πατέρα Med. 895. vid. etiam v. 1070. νῦν σφε ἀσπάζῃ ib. 1401. πρόσωθεν αὐτὴν ἀσπάζομαι Hip. 102. ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 189. ταύτην μάλιςα τῆς κόρης ἀσπάζεται Iph. A. 1594. μητέρ' ἀσπάζȣ σέθεν Tr. 756. ὡς ἀσπάσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν Tr. 1276. τὴν συμφορὰν ἀσπάζομαι Ion. 587. ἴσον σ', ὡς τεκȣ̃σ', ἀσπάζομαι ib. 1363. ὑπ' αἰδȣ̃ς ȣ̓ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. ἄσπασαι Epist. II.

'Ασπαίρειν. πᾶν σῶμ' ἄνω κάτω ἤσπαιρεν El. 843. ἔλαφος ἀσπαίρȣσ' ἐπὶ χθονὶ Iph. A. 1587.

"Ασπασμα. τῶν φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. νυκτέρων ἀσπασμάτων ib. 831. πολλὰ ἀπεθέμην ἀσπάσματα Iph. T. 376. τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ'—φρȣδά μοι Tr. 1187. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596.

'Ασπαςὸς Rh. 348.

'Ασπερχής. ἔνθ' ἀσπερχὲς μενεαίνȣσ[α] Dan. 51.

"Ασπετος. χάλαζαν ἄσπετον πέμψε[ι] Tr. 78. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611.

'Ασπιδηφόρος. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. ἀσπιδηφόροις ἐπ[ὶ] Ph. 1103. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρȣ[ς] ἀπαντᾶν Bac. 780.

'Ασπιδȣ̃χος Sup. 1143.

'Ασπιδοφέρμων. Σπαρτῶν γένναν ἀσπιδοφέρμονα Ph. 802.

'Ασπίς. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν Or. 652. πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' 'Αργείων Ph. 78. πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίον[ι] κȣφίζων ib. 122. ςάντες παρ' ἀσπίδ' ib. 1008. cf. etiam Med. 250. ȣ̃ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ Ph. 1080. λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127. conf. etiam v. 1131. 1137. et 114[2]. ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἱλίξας δέμας ib. 1185. εἰς ἀσπίδ' ἥξειν ib. 1336. κῶλο[ν] ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι ib. 1400. ἐκεῖσ[ε] κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 113[2]. ἐν ἀσπίδι λαμπρὸς Sup. 902. εὑρὼ[ν] ἀκριβῆ μȣσικὴν ἐν ἀσπίδι ib. 906. ἀσπίδος ἔρυμα Iph. A. 189. μή τις ἀσπίδ' αἱρέτω χερὶ Rh. 451. χαλκόνω[τον] τον ἀσπίδα Tr. 1136. ἀμφίτορνο[ν] ἀσπίδ' "Εκτορος ib. 1156. μυρίο[ν] ὄχλον ὑπέςην πολλάκις σὺν ἀσπί[δι] Cy. 199. ȣ̓ σθένοιμι δι' ἀσπίδος; He[r.] 685. conf. etiam v. 738. μονομάχ[ων] δι' ἀσπίδος ib. 819. πολλὰ παρ' ἀσπίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 74[0]. ὅσ' ἀσπὶς, ἔγχος θ' Ion. 1305. ὃς ȣ̓πο[τ'] ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιᾷ χερὶ Her. F. 159. κλεινᾶς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ E[l.] 455. ἐπὶ χρυσεόνωτον ἀσπίδα Anti[op.] fr. XVIII. 1. ἐν ἀσπίδος κύτει Antio[p.] fr. XLII. 2. σημεῖ' ἰδὼν τότ' ἀσπίδα ἐγνώρισα Ph. 144. νέφος ἀσπίδω[ν]

πυκνὸν ib. 258. θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκε ib. 579. λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα ib. 1112. δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων ib. 1300. ἀσπίδων κεγχρώμασιν ib. 1395. συμβαλόντε ἀσπίδας ib. 1414. καθῆσο λαὸς ἀσπίδων ἔπι ib. 1476. ἀσπίδας συλῶντες νεκρῶν ib. 1483. ἐν ἀσπίσιν σοι κινδυνευτέον Sup. 572. ἀσπίσιν ἠσκημένοι Iph. A. 82. δοριπόνοις ἀσπίσι ib. 772. ἀσπίσιν πεφραγμένως ib. 826. cf. etiam v. 1387. στρατὸν παρ' ἀσπίδας εὕδειν ἐῶμεν Rh. 123. ἀσπίδας θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν Bac. 797. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς Her. 823. πάταγον ἀσπίδων ib. 832 ἐκ Μυκηνῶν σὺν ἀσπίσιν ἔστειχε ib. 932. δι' ἀσπίδων ποσὶ θένοντες Aut. fr. III. 20.

Ἀσπιστάς. vid. ἀσπιστής.

Ἀσπιστήρ. μυρίοι με μένουσιν ἀσπιστῆρες Her. 278.

Ἀσπιστὴς et dor. ἀσπιστάς. ἀσπιστὰς Ἰόλαος Ion. 198. ἦλθεν εἰς πεδίον ἀσπιστὰς Her. F. 1194. λογχήρεσι σὺν ἀσπισταῖσι Iph. A. 1069. μόχθους ἀσπιστὰς τευχέων El. 444.

Ἄσπονδος. τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ Al. 426. ἀσπόνδοισι νόμοισιν El. 905.

Ἀσπούδαστος. ἀσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους Melan. fr. VIII. 3. σπεύδει ἀσπούδαστα Iph. T. 202. cf. etiam Bac. 911.

Ἆσσον. τῶν ἆσσον ὥρμει Iph. A. 291. σῶν ασσον ἄντρων ἤλθομεν Cy. 254.

Ἀστάθμητος. βροτῶν ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰὼν Or. 979.

Ἄστακτος. ἀστάκτων μάτηρ ὑδάτων Iph. T. 1241.

Ἀστένακτος Al. 171. οὐδέποτ' ἀστένακτος ἡμέρα μ' ἐπισχήσει Hec. 691.

Ἄστεπτος. τίς ἄστεπτος θεῶν; Her. 441.

Ἀστεροειδής. ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσα And. fr. XXVIII. 3.

Ἀστερωπός. ἀστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν Ph. 131. ἀστερωπὸς αἰθὴρ Ion. 1078. ἀστερωπὸς σελάνα Hip. 851. τὸ ἀστερωπὸν οὐρανοῦ δέπας Sis. fr. I. 33.

Ἀστέφανος. ἀστέφανοι κόρας ἀνάπαυλαι Hip. 1137. φονίους ἀνδρῶν ἁμίλλας ἔθετ' ἀστεφάνους An. 1021.

Ἀστήρ. τὸν Ἑλλανίας φανερώτατον ἀστέρα Hip. 1123. τίς ποτ' ἄρ' ἀστὴρ ὅδε πορθμεύει Iph. A. 6. δόλιον ἀστέρα λάμψας Hel. 1142. διοπετὴς ὅπως ἀστὴρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 2. ἑῷος ἱππότης ἀστὴρ Fr. inc. CXCVIII. δισσὼ ἀστέρε Her. 854. ἀστέρων τέθριππος ὄχος Tr. 855. φαεινῶν ἀστέρων οἰκῶν ἕδρας Cy. 352. ἐς κέλευθα ἀστέρων Hel. 350. ἀστέρων ποικίλματα ib. 1102. ἀστέρας ἑσπερίους Ion. 798. ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2. ὅθεν λαμπρὸς ἀστέρας στέρχει μύδρος Sis. fr. I. 35.

Ἀστός. οὐδ' ἀστὸν ᾔνεσ', ὅστις κ. τ. λ. Med. 223. κἂν τοῖς λόγοισιν ἀστὸς ᾖ Ion. 674. τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστοῦ Plis. fr. I. 5. θανεῖν ὑπ' ἀστῶν Or. 442. conf. etiam v. 535. 624. et 744. πάντων πρὸς ἀστῶν ib. 446. μισοῦσιν ἀστοὶ, sc. τὰς ἄγαν προθυμίας ib. 708. εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιν ἐλθὼν ib. 773. ἀστῶν τιν' ἠρόμην ib. 872. οὔ τις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις Ph. 99. φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι Med. 297. ἀστοῖς ἐννέπω Al. 1157. φθείροντες ἀστοὺς Sup. 234. ἀστοῖς ἥδεται νεανίαις ib. 443. σοφώτερος νέοισιν ἀστῶν τῶνδ' ib. 843. ὦ πάντες ἀστοὶ τῆσδε βαρβάρου χθονὸς Iph. T. 1422. καλὸς ἀστοῖς στέφανος Her. F. 1334. οἰκεῖος πόλεμος ἐν ἀστοῖς Antig. fr. IV. 2. πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες Inus fr. VI. 4.

Ἀστραπή. ἀστραπῆς ἐναύσεις Sis. fr. I. 31. στίλβει νοσώδεις ἀστραπὰς Or. 480. ἀστραπαὶ Πύθιαι Ion. 285.

Ἀστραπηφορεῖν. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ Bel. fr. IV.

Ἀστραπηφόρος. λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3.

Ἀστράπτειν. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀστράπτει Ph. 111.

Ἄστρον. ναυβάταισιν ἄστρον ὡς Ph. 842. λαμπρῶν ἄστρων Or. 1685. et Hel. 1514. τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. ἄστρων ἀνέλθοιμι ib. 507. μὰ τὸν μετ' ἄστρων Ζῆνα ib. 1013. σὺν ἄστρων ἐπιτολαῖσιν ib. 1123. ἄστρων ὑπέρτερον βέλος Hip. 531. κατ' ἄστρα πω Tr. 1001. τὰ ἄστρα δέρκομαι Cy. 212. ἄστροις ὁμοιωθέντε Hel. 139. ἄστρων βεβηκυῖαν μυχοὺς ib. 623. ἄστρα φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. οὐρανὸς ἀθροίζων ἄστρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. ἄστρα ὡμάρτει θεᾷ ib. 1151. ἕως διώκουσ' ἄστρα ib. 1158.

ἄϛρων ἀριθμὸς Her. F. 667. χρυσέων ἄϛρων τροφὲ El. 54. ἄϛρων αἰθέριοι χοροὶ ib. 467. φαεννὰς ἄϛρων ὁδοὺς ib. 728. οἷ φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄϛροις ναίουσι ib. 991. δείξας ἄϛρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. ἄκριτος ἄϛρων ὄχλος Pi. fr. II. 4. πρόσθε κάτω γῆς εἶσιν ἄϛρα Syl. fr. II. 4.

'Αϛρωπός. ἀϛρωποὺς κατέσχεν οἴκους Her. F. 406.

"Αϛρωτος. ἀϛρώτῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 52. cf. etiam Er. fr. XIII. 1.

"Αϛυ. κατ' ἄϛυ Τροίας Hec. 929. καπνὸς ἐσήμαν' ἄϛυ πολεμίων ὕπο ib. 1215. πρὸ ἄϛεος Or. 727. ἄϛεως ἀγυιὰς ib. 759. δι' ἄϛεός σε ὀχήσω ib. 799. ὀλιγάκις ἄϛυ χραίνων ib. 917. Φρύγιον ἄϛυ ib. 1382. δι' ἄϛεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 366. ἄϛυ Θηβαίων ib. 566. πόση τις ἡ 'πίλοιπος ἄϛεως ὁδὸς ib. 849. ἄϛυ Καδμείας χθονὸς ib. 1108. ἄϛυ Παλλάδος Med. 771. κατ' ἄϛυ Alc. 432. et Bac. 716. Φεραίων ἄϛυ Al. 483. ἀνίκ' ἔλειπον ἄϛυ An. 112. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄϛυ Sup. 37. Σάρδεων ἄϛυ Bac. 463. ὦ κλεινὸν οἰκοῦσ' ἄϛυ Ion. 262. πανταχῆ ἄϛεος ib. 1107. Ταφίων περίκλυϛον ἄϛυ πέρσας Her. F. 1080. πρόσω ἄϛεος οὖσα El. 298. Σιδώνιον ἄϛυ Phry. fr. I. 1. ἄϛη (plur.) φυλάσσεσθ' (i. e. σσετε) Sup. 952.

'Αϛυγείτων. ἀϛυγείτονας πόλεις Hip. 1161.

'Ασύλητος. ἀσύλητον γένος Hel. 456.

"Ασυλος. γῆν ἄσυλον παρασχὼν Med. 387. μενεῖς ἄσυλος ib. 728. ἄσυλος ἦν γάμων Hel. 61. σώσατε δάμαρτα ἄσυλον ἐκ γῆς ib. 1603.

'Ασύμφορος. ἃ ἐϛι γήρᾳ ἀσυμφορώτατα Tr. 491.

'Ασυνεσία. βροτῶν ἀσυνεσίας Ph. 1718.

'Ασύνετος. οὐ τοσοῦτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγὼ Ph. 1606. cf. etiam Iph. A. 691. ἀσύνετος, ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής, κ. τ. λ. Tem. fr. XVI. 1. ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἂν Iph. A. 1189. ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτου ib. 368. αἴνιγμ' ἀσύνετον Ph. 1721. ἀσύνετα ἐροῦμεν Iph. A. 654. τί τάδ' ἀσύνετα; Hel. 358. ἀσύνετα ἦλθες πορθήσων πόλιν Ph. 573. τούτου τίς γίνετ' ἀσυνετώτερος; Or. 493. θνητῶν ἀσυνετώτεροι Fr. inc. III. 5.

"Ασφακτος. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion 228.

'Ασφάλεια. τῇ ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς Her. F. 604. δοῦλον ἀσφαλείας Fr. inc. IV. 3. ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει Fr. inc. XXV.

'Ασφαλής. ἀσφαλὴς ϛρατηλάτης Ph. 602. πύργος ἀσφαλὴς Med. 390. φίλοισιν ἀσφαλὴς φίλος Antiop. fr. XI. 1. ἀσφαλεῖς φίλοι Fr. inc. LXXXVI. 1. πόλιν νεμοίμην ἀσφαλῆ Rh. 475. τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ Hel. 120. ἐν ἀσφαλεῖ ἥδ' ἐρημία Hec. 981. cf. etiam Hip. 785. Iph. T. 762. et Her. 398. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς Ph. 898. Pli. fr. I. 4. et fr. inc. CLXVIII. 1. cf. etiam Ar. fr. XV. 2. λέγειν, ἵν' ἀσφαλὲς Inus fr. XIV. 2. ἀσφαλὲς τεκμήριον Rh. 94. τἀμὰ γίγνετ' ἀσφαλῆ Her. 1004. τρόπος ἐϛὶ χρηϛὸς ἀσφαλέϛερος νόμου Pi. fr. VII. 1. νέους οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεϛέρους Hip. 968. ἀσφαλεϛέραν ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II. ἡ σῖγ' ἔχωμεν ἀσφαλέϛερον Or. 1540. τὸ γῆρας σοφώτερον πέφυκε κἀσφαλέϛερον Pelei fr. V. 2. ἐμοὶ τάδ' ἐϛὶν ἀσφαλέϛερα Med. 743. κέλευθον ἀσφαλεϛάτην Her. 1048. σώζειν κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέϛατα Iph. T. 1062.

'Ασφαλῶς. πέμψον μοι τήνδ' ἀσφαλῶς γυναῖκα Hec. 889. τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. conf. etiam Hel. 899. ἀσφαλῶς οἰκήσομεν Sup. 1230. ἀσφαλῶς φρονεῖς Rh. 147. ἀσφαλῶς πορευτέον Her. 730. τἀμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς Her. F. 1372.

'Ασχαλᾷν τοῖς κακοῖσι Iph. A. 920.

'Ασχάλλειν. θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον Or. 783.

'Ασχημονεῖν. βούλει ἀσχημονῆσαι Hec. 407.

'Ασχήμων. ἀσχήμονες ἀγχόναι μετάρσιοι Hel. 306. ὀργῇ φαύλη πόλλ' ἔνεσ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI.

"Ασχολος Or. 93.

'Ασωπίδες κόραι Her. F. 785.

'Ασώπιος. γῆς ἐξελὼν 'Ασωπίας Sup. 571.

'Ασωπὸς, *nom. propr. viri* Iph. A. 697.

"Ατα. vid. ἄτη.

"Ατακτος βίος Sis. fr. I. 1.

'Αταλάντη. 'Αταλάντης γόνος Ph. 1160.

'Αταλός. ἀταλᾶς ὑπὸ ματέρος El. 699.

'Ατᾷν. οἴκοθεν ἀτώμενος Sup. 182.

"Αταφος Hec. 30. et Tr. 1313. ἐκβάλλετ' ἄταφον Ph. 1624. cf. etiam v. 1628. et 1650. μηδ' ἀτάφους παῖδας κατίδῃς Sup. 282. ἀτάφους τίς ἕξει; ib. 540.

"Ατεγκτος Her. F. 833.

"Ατεκνος Or. 206. An. 1217. Iph. T. 220. Tr. 1186. Hel. 695. et Ion. 65. ἄτεκνος κατθανὼν Al. 659. ἄτεκνος ὢν ib. 911. et Melan. fr. XII. 1. ἄτεκνος ἀρσένων παίδων Bac. 1304. ἄτεκνον, ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον Ion. 790. οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύναν Med. 1094. ζηλῶ ἀτέκνους βροτῶν Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις εἶναι ib. 890. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμους; Ion. 1303. ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμὲν, οὐδ' ἄτεκνοι ib. 1463. παῖς ἄτεκνος An. 710. ἄτεκνος γηράσκω Sup. 966. ἄτεκνος εἶ; Ion. 305. γυναῖκα ἄτεκνον ib. 608. cf. etiam v. 613. 658. et 817. ἡμεῖς ἄτεκνοι Hec. 514. οὐδ' "Αρτεμις προσφθέγξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνους Sup. 959.

'Ατέλεστος. τοῖς ἀτελέστοις τῶν τοῦδε πόνων Fr. inc. CLXV. 6. ἀτέλεστον οὖσαν βακχευμάτων Bac. 40.

'Ατελὴς θάνατος Ion. 1061.

'Ατενής. ἥκω ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Alcmæon. fr. XV. ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Tem. fr. II.

"Ατερ. οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ τέκνοισι Hec. 749. τί ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ Or. 1072. δίκης ἄτερ Ph. 495. θηλειῶν ἄτερ Hip. 624. κυμάτων ἄτερ πόλιν σὴν ναυστολήσεις Sup. 473. δεσμῶν ἄτερ Iph. T. 637. ἄτερ χαλυβδικοῦ Her. 162. θεῶν ἄτερ ib. 608. τευχέων ἄτερ ib. 694. οὐκ ἄτερ πόνων ib. 841. cf. etiam Thy. fr. II. 1. τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. πλουσίων ἄτερ Æol. fr. VI. 2. ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ Er. fr. I. 49. αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. τοὺς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίου Fr. inc. CLXXXVII. 4.

'Ατέρμων. ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926.

"Ατερος Ph. 1393. ἐκλήζετ' ἄτερος πρὸς θατέρου Iph. T. 249. vid. etiam v. 281. et 310. ἅτερος δυστυχὴς Her. F. 1403. ἅτεροι προσκείμενοι Iph. T. 325.

'Ατερπής. λόγους ἀτερπεῖς El. 293.

"Ατερπνος Meleag. fr. XVII. in notis.

'Ατευχής. ἀτευχῆ παῖδ' 'Αχιλλέως An. 1120.

"Ατη. ἔγνως ἄτην παιδός; Hec. 686. ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις Med. 279. ὑπ' ἄτης Hip. 276. et Bel. fr. XVI. 10. μείζων ἄτη Her. 607. ἄτη πατέρων El. 1307. ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ Cress. fr. VI. 1. 2) Form. dor. ἄτα. τὰν αἱματηρὸν ἄταν Or. 960. γάμων ἐπακτὰν ἄταν Ph. 345. ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν τις ἄτα ib. 1073. δέξεται δύστανος ἄταν Med. 979. ἄταν οὐχ ὑπεκφεύξεται ib. 989. ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ Hip. 241. οὐδὲν ἄτας αἴτιον ib. 1149. φανερὰν ἔσχες ἄταν ib. 1289. εἰ μετακύμιος ἄτας φανείης Al. 91. τιν' ἄταν ἠγάγετ' εὐναίαν An. 103. πίπτω εἰς ἄταν Iph. A. 137. δυσφόρμιγγα αἱμάσσουσ' ἄταν Iph. T. 225. ἄταν διαπαντὸς δυσδαίμονα ib. 1117. ἐμὲ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν Tr. 137. εἰκάζω ἄταν ib. 165. δόλιον ἔσχον ἄταν ib. 530. Δαρδανίας ἄταν θεᾷ δώσων ib. 535. ἄτας ἐμᾶς ἄιστος εἶ ib. 1313. θανάτου λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγουσα Ion. 1241. στενακτὰν ἄταν, ἄταν πατέρος Her. F. 917. seq. 3) Plur. οἳ κατεῖδον ἄτας Or. 988. μείζους ἄτας οἴκοις ἀπέδωκεν Med. 129. αἵ μοι συμβαίνουσ' ἆται Iph. T. 148. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους Tr. 121. οὐκ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω Her. F. 1284.

'Ατηρός. ἀτηρὰ γλῶσσα Fr. inc. CLVIII. 3. ἀτηρὸν κακὸν Hip. 630. et An. 353.

'Ατθὶς, *Attica* Iph. A. 247.

'Ατίζειν. ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει Rh. 252. ὀρθῶς ἀτίζεις ib. 327. οὔτοι σ' ἀτίζων Al. 1040. τἀρκοῦντ' ἀτίζων Sup. 865. πόλιν τὴν σὴν ἀτίζων Dic. fr. IV. 2. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν Sup. 19.

'Ατιμάζειν. ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς Hip. 611. ἡμᾶς ὡς ἀτιμάζει ib. 1192. μηδ' ἀτιμάσειν ἐμὲ Al. 374. οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους ib. 570. τίς σ' ἀτιμάζει Bac. 1319. μηδαμῶς ἀτιμάσῃς τοὺς 'Ηρακλείους παῖδας Her. 228. τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι Her. F.

556. ἐκ ἀτιμάσω θεὼς προσειπεῖν ib. 608. σὼς ἀτιμάζων θεὼς Her. 79. τίς ἀτιμάζων νέκυς Antig. fr. XVI. 4. πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρυς Dic. fr. IV. 4. ἀτιμάζοντα σὸν γῆρας Al. 661. ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει Med. 33. ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας Hip. 886. τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας ib. 1040. θέσφατ' ἀτιμάσας Sup. 230. cf. etiam v. 302. ἠτιμασμένος Ph. 884. τύμβος ἠτιμασμένος El. 323. Μήδεια ἠτιμασμένη Med. 20. ἀνάξι' ἠτιμασμένη Iph. A. 943.

'Ατιμία. θεῶν ἀτιμία Her. 72. ἀτιμίαν σκεθρὴν Alcmæon. fr. XII. 1. ἡ ἀτιμία βίυ Er. fr. II. 17.

Ἄτιμος. ἄτιμος ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 630. et 1749. ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι Bac. 1312. ἄτιμοι ἐσμὲν οἱ πρὸ τῦ φίλοι Med. 696. φυγὰς χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ ib. 438. ἄτιμον ὀργάνον χέρα An. 1014. θεᾶς ἄτιμοι ὀργαὶ Hip. 1417.

'Ατιμῦν. ὡς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα Hel. 462.

'Ατίμως. τίς ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε; Med. 1208. γυναῖκα κτείνεις ἀτίμως An. 635. ἀτίμως ἐκ δωμάτων ἀποσαλῇ ib. 810.

'Ατλάντειος. τὸν 'Ατλάντειον πόλον Pi. fr. III. 5.

'Ατλαντικός. πόντυ τερμόνων τ' 'Ατλαντικῶν εἴσω Hip. 3. πέραν πόντυ καὶ τόπων 'Ατλαντικῶν ib. 1053. 'Ατλαντικῶν πέρα ὅρων Her. F. 234. ἐξ 'Ατλαντικῆς ἁλὸς And. fr. in fin. et Fr. inc. CXIV.

Ἄτοιχος. ἀτοίχυς περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133.

Ἄτοκος El. 1127.

Ἄτολμος. συνετὸν ἄτολμον Œd. fr. VI. 2.

Ἄτοπος. ἄτοπος, ἄτοπα μὲν παραδίδωσί μοι Ion. 689. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842.

Ἄτρακτος. ἀτράκτων τοξόται Rh. 312.

'Ατρέκεια Alcmen. fr. III. 1.

'Ατρεκής. ἀτρεκεῖς ἁρμὺς Cret. fr. II. 9. δόξα ἀτρεκὴς Hip. 1115. βιότυ ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις ib. 261.

'Ατρέμα. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις Or. 258. ὀρθὸν μεθίει βλάστημ' ἄνω ἀτρέμα Bac. 1070.

'Ατρεμαῖος. ἀτρεμαίαν φέρω βοὰν O 147.

'Ατρέμας. πρόσιθ' ἀτρέμας Or. 14 ἀτρέμας ἴθι ib. 150. ἀτρέμας χρο ἑλκώδυς ἅπτεσθε Hip. 1358.

'Ατρεμής. ἀτρεμέα θρῆνον Her. 1053. ἀτρεμέα κέντρα Ph. 182.

Ἄτρεστος. Λοξίυ ἐν δόμοις ἄτρεστα (i. ἀτρέστως) ναίυσι Ion. 1198.

'Ατρίβων. λέσχης ἀτρίβωνα Lic. fr. 3.

Ἄτρωτος Ph. 597.

'Ατύζεσθαι. ἀτυζόμενος πώλων T 808. τίς σοι καιρὸς ἀτυζομένα A 131.

'Ατυχεῖν. ὅτε ἠτύχει Epist. III.

Αὖ, *e contrario* Cresph. fr. I. 3.

Αὐγά. vid. αὐγή.

Αὐγάζειν. τὰν καλλίσταν ὁ ἅλιος αὐ γάζει Hec. 637. αὐγάζων ἐξ ὐρανί Hel. 1333. ἔγχος αὐγάζοντα R 793. ὐδ' αὐγάζῃ (2. sing. præs. med Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον Bac. 596.

Αὔγη, *nom. propr. fœminæ* Tel. fr. 4.

Αὐγή, et dor. αὐγά. ἀμβρόσιος αὐ πέπλυ Med. 983. ἱερὸν ὄμμ' αὐγ Iph. T. 194. εἰς αὐγὰν Tr. 32 πρὸς τάνδ' αὐγὰν Ion. 886. ἐνόπτρ ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926. φλ γέας ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς ib. 110 ὑπ' αὐγὰς λεύσσυσαι πέπλυς ib. 115 εἰς αὐγὰς ἀελίοιο Or. 820. ὄμματ αὐγαῖς Ph. 1557. δακρύων τὰς ἠλ κτροφαεῖς αὐγὰς Hip. 741. αὐγ εἰσορῶ Al. 670. cf. etiam Hel. 138 αὐγὰς προσορῶν Al. 871. βλέπ ἂν αὐγὰς An. 936. εἰς τίνα φίλ αὐγὰς βάλλων ib. 1181. κατ' εὐφρ νην ἀμβλῶπες αὐγαὶ Rh. 737. λα πρόταται θεῦ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ He 750. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις He 182. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγα Ion. 1072. γοργῶπες ὀμμάτων αὐγ Her. F. 132. ἐς τὰς αὐγὰς ἀλίυ i 661. πρὸς αὐγὰς ἡλίυ Fr. inc. 46. 1.

Αὐδά. vid. αὐδή.

Αὐδᾶν. αὐδῶ δυσφήμυς φάμας He 195. αὔδασον, τίς ὀνομάζεται P 125. σοὶ τάδ' αὐδῶ ib. 571. et 785. Hel. 1678. αὔδα, *dic* Ph. 1548. Hel. 686. et ita τάδ' αὔδα Med. 18 'Ιππόλυτον αὐδᾷς; Hip. 352. Λητ

κόρη σ' αὐδᾷ ib. 1285. τί τόδ' αὐδᾷς; Al. 106. Θεσσαλός νιν λεὼς Θετίδειον αὐδᾷ An. 20. ηὔδων τῷ γαμοῦντι ib. 620. εἰς οὓς ἑκάστῳ δυσμενεῖς ηὔδα λόγους ib. 1092. ἵνα σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ Iph. A. 118. ἐκποδὼν αὐδῶ πολίταις Iph. T. 1226. αὐδῶ Λυκίους ἐγείρειν ἡμᾶς Rh. 562. τοῦτον αὐδῶ ib. 677. σαφῶς αὐδᾷ συμμάχους ὀλωλότας ib. 755. ὅτ' ηὔδας Tr. 1182 αὐδῶ λοχαγοῖς ib. 1260. αὐδῶ με μὴ δεῖν Bac. 504. ἰὼ πάλιν αὐδῶ ib. 580. αὐδᾷ, θύραν τίς οἴξει μοι; Cy. 500. αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ ib. 219. οὕτω καὶ φάτις αὐδᾷ ib. 225. πῶς τάδ' αὐδᾷς ib. 552. σοὶ μομφὰν πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω ib. 886. τὸν Λατοῦς αὐδῶ ib. 907. τί Φοῖβον αὐδᾷς; ib. 1483. ὦ μῆτερ, αὐδᾷ Her. F. 74. conf. etiam v. 988. ἐγώ σ', ὦ Ζεῦ, αὐδῶ ib. 499. σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἕδρας αὐδῶ ib. 1215. εὐθὺς αὐδᾷ St. fr. IV. 2. οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν Fr. inc. LVIII. 7. τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν Ph. 1723. αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακὰ Hip. 583. τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα Bac. 1318. κραυγάν μ' αὐδῶσαν Ion. 893. οὗτος Μυκηναῖος αὐδᾶται γένος Ph. 126. μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφὰν Med. 174.

Αὐδή. κλύων αὐδῆς Hip. 86. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω ib. 567. φρουδὴ αὐδὴ An. 1079. ἔρρηξεν αὐδὴν Sup. 710. αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβὼν Iph. T. 976. κλύεις αὐδὴν θεᾶς ib. 1447. σάλπιγγος αὐδὴν Rh. 144. et 989. 2) dor. αὐδά. ἄιε ματέρος αὐδὰν Hec. 175. τίνα θροεῖς αὐδάν; Or. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. τίν' αὐδὰν τάνδε προφέρεις νέαν; Sup. 600. μάθετε ματρὸς αὐδὰν Tr. 1303. κλύετ' αὐδᾶς Bac. 576. χαλκοῦ αὐδὰν χθονίαν Hel. 1362. εἰς οὓς αὐδὰν καρύξω Ion. 911. τίν' αὐδὰν ἀΰσω; ib. 1446. φθιτῶν αὐδὰν Her. F. 1026.

Αὔειν. στεναγμὸν τῶν νεκρῶν ἀΰσατε Sup. 800. τίν' αὐδὰν ἀΰσω; Ion. 1446.

Αὐθάδης. αὐθάδης γεγὼς Med. 223. στυγερὰν φύσιν φρενὸς αὐθάδους ib. 104. αὐθάδης ἔφυς El. 1117. αὔθαδες ὁ θεὸς Her. F. 1243. αὐθαδεστέρα γίγνου θαλάσσης Hip. 304.

Αὐθαδία. αὐθαδίᾳ φίλους ἀπωσθῇ Med. 621. τῆς ἐμῆς αὐθαδίας ib. 1028. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Dic. fr. VII. 2.

Αὐθαίρετος. φυγῇ αὐθαίρετος Sup. 931. οὐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες Dic. fr. VII. 3. νόσοι αὐθαίρετοι Bel. fr. XIX. 1.

Αὐθέκαστος Fr. inc. B. 14. 7.

Αὐθέντης. τέκν' αὐθέντου πάρα τίκτειν An. 172. αὐθέντην σε εἰσδέδορκ' Ἀχιλλέως ib. 615. ἔρημος αὐθέντης χθονὸς Sup. 442. αὐθέντῃ φόνῳ Her. F. 839. παίδων αὐθέντην ib. 1359. εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν Iph. A. 1190. πῶς με κηδεύσουσιν αὐθέντων χέρες; Rh. 873. δουλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις Tr. 655. παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Fr. inc. III. 4.

Αὐθιγενής. ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ σ' ὀλοφύρομαι Rh. 895. αὐθιγενὴς κυπάρισσος Cret. fr. II. 6.

Αὖθις. οὔποτ' αὖθις—κύκλον ἡλίου προσόψομαι Hec. 411. πλεύσαντες αὖθις ib. 1205. αὖθίς εἰσι χρήσιμοι πόλει Or. 908. οἳ ἐγὼ μάλ' αὖθις ib. 1020. cf. etiam Med. 1009. αὖθίς μοι φράσον Hel. 478. πάλιν μ' ἀνάξουσ' εἰς τὸ σῶφρον αὖθις ἂν ib. 938. αὖθις ἐκεῖσε ib. 1155. αὖθις κέλευσον ib. 1432. et αὖθις κελεύω v. sq.

Αὐλά. vid. αὐλή.

Αὐλεῖν. αὐλεῖται πᾶν μέλαθρον Iph. T. 367.

Αὔλειος. πρὸς αὐλείοισιν ἑστηκὼς πύλαις Hel. 445. ὅταν αὐλείοις συρίζῃς Ion. 500.

Αὐλή. φῶς ἐποίησεν κατ' αὐλὴν Bac. 630. 2) dor. αυλά. πρὸς τάνδ' αὐλὰν Hec. 172. τὰ πρόσθ' αὐλᾶς Or. 1277. ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων Ph. 1532. αἳ ναίετ' εὐπατέρειαν αὐλὰν Hip. 68. νεκύων ἐς αὐλὰν Al. 261. ἔρημον ἐστοῦχον αὐλὰν An. 282. πρὸς σὰν αὐλὰν πόδα πέμπω Iph. T. 128. ἐπλάσθης φιλίου πρὸς αὐλὰν Rh. 347. εἰς αὐλάν ποτ' ἀμφιβαλεῖς Cy. 60. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. ἑσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395. ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168. 3) plur. εὐκίονες αὐλαὶ θεῶν Ion. 185.

Αὐλίζεσθαι. οἵοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι El. 304.

Αὔλιον. τῷ κατ' αὔλιον θεῷ Cy. 344

τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις; ib. 221. *ἔσωθεν αὐλίων* ib. 589.

Αὖλις. *χαιρέτω αὖλις ἥδε* Cy. 362. 2) *nom. propr. regionis. κατ' Αὖλιν* Iph. A. 14. Dicitur etiam Αὐλίς. vid. Iph. A. 81. 88. 165. et 1600. uti etiam Iph. T. 26. et forte sæpius.

Αὐλός. *πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν* Al. 348. conf. etiam Her. F. 684. *μετά τ' αὐλᾶ γελάσαι* Bac. 379. *βαρύβρομον αὐλὸν* Hel. 1367. *αὐλῶν κτύπος* Al. 432. *Φρυγίων αὐλῶν* Iph. A. 577. et Bac. 128. *αὐλῶν παιᾶνι συγγῷ* Tr. 126. *ἐπεὶ ἐς αὐλὰς ἧκεν* Ion. 1177. *Κρητικὰς αὐλὰς* Pol. fr. X. 2.

Αὐλών. *περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος* Rh. 112.

Αὐξάνειν et αὔξειν. *πολέμας αὐξάνασ' ἄνευ δίκης* Sup. 233. *ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος* Dan. 25. *κεῖνα νῦν αὔξει θεὸς* Med. 966. *ἣν* (sc. *τὴν πατρίδα*) *αὔξειν χρεὼν* Sup. 507. *μείζω πόλιν αὔξει* Iph. A. 572. *τὸ κοινὸν αὔξειν* ib. 967. *αἰών τις πλᾶτον μόνον αὔξει* Her. F. 672. *τὸ μεῖον αὔξει* Bel. fr. XX. 7. *χειμῶνα αὔξει* Dan. fr. I. 4. *τὰς πονηρὰς μή ποτ' αὔξειν ἐν πόλει* Er. fr. II. 28. *μηδ' αὖξε* (sc. *ἄνδρα*) *καιρᾶ μεῖζον* Plis. fr. I. 4. *τὰ μὲν αὔξεις* Fr. inc. CLX. 3. *φιλόπλατον ἅμιλλαν αὔξοντες μελάθροισιν* Iph. T. 413. *μὴ τὰ θεῶν αὔξοντας* Bac. 885. *τὸ σὸν μέλαθρον αὔξασα* Iph. A. 1160. *αὐξάνεσθε* Med. 918. *τροφαῖσιν ηὐξόμην* Hec. 20. *συγνὸν ὀφρύων νέφος αὔξεται* Hip. 173. *ἐν τοῖς πόνοισιν αὔξεται* Sup. 323. *δεῖ Διόνυσον αὔξεσθαι μέγαν* Bac. 183. *δι' ἀριθμῶν ἀδὲν αὔξεσθαι θέλει* ib. 209. *μολπαὶ ηὔξοντ' ἐραταὶ* El. 718. *ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς* Er. fr. X. 1. *τοῖς μὲν αὔξεται βίος* Inus fr. XVII. 4. *τοσῷδε μᾶλλον αὔξεται* Fr. inc. IV. 5. *σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς* Fr. inc. XLVI. *τυράννας διὰ μακρῶν ηὐξημένας* Inus fr. XVI. 1. *ἡ δ' ηὐξημένη* Iph. A. 1248.

Ἄϋπνος. *ἄϋπνος ὢν* Med. 481. et Ion. 1077. *φυσήματα ἄϋπνος τλὰς* Rh. 442. *ἐγὼ ἄϋπνος θάσσω* Or. 83. *Μᾶσα ἄϋπνος* Hip. 1135. *Φινεΐδας ἀΰπνας ἀκτὰς* Iph. T. 423. *ἄϋπνον βλέφαρον* Or. 302. *μάλα τὸ γῆρας τἀμὸν ἄϋπνον* Iph. A. 4. *ἄϋπνα ὀμμάτων τέλη* Sup. 1136.

Αὔρα, vel αὖρα. *αὔρα, ποντιὰς αὔρα* Hec. 444. *αὔραν αὔραν πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων* Or. 1427. *ναυσίπομπον αὔραν* Ph. 1706. *δι' ἐμᾶς ἧϊξε ποτὲ νηδύος ἅδ' αὖρα* Hip. 165. *τίς αὔρα* Sup. 1048. *μειλίσσων αὔραν ἄλλοι ἄλλαν θνατῶν* Iph. A. 1325. *αὔραις ἱσίοις καραδοκῶν* Tr. 456. *ὑπήνεμος αὔρα* Cy. 44. *φρόνημα σὸν μετεστάθη πρὸς αὔραν* El. 1202. *αὔρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον* Fr. inc. B. 26. *μετρίας ἀνέμων ἡδυπνόας αὔρας* Med. 839. *συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις* Sup. 1029. *πυκναῖς αὔραις* Iph. T. 7. *λινοπόροις αὔραις* ib. 411. *αὔραις ἐννοτίαις* ib. 433. *θοαῖς αὔραις* Tr. 454. *ὅταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ᾖ* Hel. 1471. *αὔραις ἐναλίαις* ib. 1475. *μετάτροποι πνέασιν αὖραι δόμων* El. 1148.

Αὔριον. *τὸν αὔριον χρόνον* Hip. 1117. *εἰς αὔριον* Al. 321. et *ἐς αὔριον* Rh. 600. *τὴν αὔριον μέλλασαν* Al. 787.

Αὐτανέψιος Rh. 944. et Her. 987. *αὐτανεψίω* in dual. Her. 212.

Αὐτάρκης. *πλᾶτον αὐτάρκη* Epist. IV. *τὸ αὔταρκες* Epist. I. *ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε* Æol. fr. IV. 3.

Ἀϋτεῖν. *βοὰν βοὰν ἀϋτῶ* Hec. 1092. *ἔκπληξιν νέαν φίλοις ἀϋτεῖς* Ph. 1277. *δισσῶς ἀϋτῶ* ib. 1347. *τάδ' ἀϋτεῖν* ib. 1546. *Ἄρτεμιν ἀΰτευν* (poët. pro ἀΰτεον) Hip. 168. *ὑμᾶς ἀϋτῶ* Rh. 668. *τί χρῆμ' ἀϋτεῖς;* Cy. 665. et Herac. 646. *ἀΰτει τὰν κερόεσσαν ἔχειν—ποίμναν* El. 724. *σφαγὴν ἀϋτεῖς τήνδε μοι* ib. 757. *ἰδὼν ἀϋτεῖ* ib. 779.

Αὐτεπάγγελτος. *ὑπέστητε αὐτεπάγγελτοι θανεῖν* Her. F. 706.

Αὐτεπώνυμος. *σᾶ πατρὸς αὐτεπώνυμα* Ph. 776.

Αὐτίκα. *ὄψει νιν αὐτίκ' ὄντα—τυφλὸν* Hec. 1049. *ὡς κτενᾶντας αὐτίκα* Or. 729. *θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ' ἐχθροῖς ἢν φανῇ* ib. 1272. *πόλιν ὅπλοις ἑλίξει αὐτίκ'* Ph. 718. *αὐτίχ' αἱμάξετον* ib. 1308. *αὐτίκ' ἐν τοῖς ἀκ ἔτ' ἀσι λέξομαι* Al. 323. *ἡδὺ αὐτίκα τᾶτο βροτοῖσι* An 783. *ὁ αὐτίχ' ἡδὺς* Sup. 414. *τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ δ' αὐτίκα* Iph. A. 332. *ἀνόσια πράσσων αὐτίχ'*

εὑρεθήσεται ib. 1105. αὐτίχ' ἥξει Iph. T. 1080. et Bac. 639. αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει Bac. 114. τȣτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι Her. 270. τὸ σὸν γένος ἄγονον αὐτίκα Her. F. 886. αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς Æol. fr. XVI. 2.

Αὐτόθι Epist. V.

Αὐτοκασιγνήτα (dor. pro ήτη). αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος Ph. 138.

Αὐτοκρατής. φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατȣς An. 483.

Αὐτοκτόνος. τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον Med. 1254.

Αὐτόματος. αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον ςείχοντα Cy. 643. αὐτόματον, sc. ἀπεςράφη τὸ βρέτας Iph. T. 1166. et 1167. αὐτόματα δεσμὰ διελύθη Bac. 447. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' εὐτυχέςατα Hel. 725.

Αὐτόμορφος. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Αὐτόριζος. αὐτόριζον ἑςίαν χθονὸς Rh. 288.

Αὐτός. ȣδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον Hec. 572. ἀνὴρ ὅδ' ȣκ ἔτ' αὐτὸς Ph. 927. ὅστις αὐτὸς σέσωςαι Iph. T. 607. ȣδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ ib. 729. ȣκέτ' αὐτὸς ἦν Her. F. 931. εἰς ταὐτὸν ἥκεις Or. 1280. Hip. 273. Iph. A. 665. et Tr. 679. ubi additur συμφορᾶς: et ita εἰς ταὐτὸν ἥξετε El. 787. sed ἐς ταὐτὸν ἧκον, *manus conseruerunt*, Ph. 1414. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων Ph. 461. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἔφυ, σοφόν θ' ἅμα ib. 502. ταὐτὸν, ἡβῶντ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν; Al. 714. ȣ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ καθθανεῖν Tr. 628. εἰς ταὐτὸν ἦλθε τοῖς τεκȣσι τȣς τρόπȣς Hel. 949. conf. etiam Fr. inc. XXIV. 2 εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον Hel. 1012. ἐν ταὐτῷ μένειν ib. 1032. ȣδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Ion. 969. ἕλκει ȣποτ' ἐκ ταὐτȣ τύχας Alex. fr. XVIII. 2. δεινόν γε, ταὐτὸν τοῖς μὲν ἁνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 1. ὡς ἓν δὲ πᾶσι γνώμα ταὐτὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6.

Αὐτοσίδαρος. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361.

Αὐτοσφαγής. αὐτοσφαγῆ δύςηνον Ph. 1326.

Αὐτȣ, *adverb*. αὐτὴν αὐτȣ θανεῖσθαι Tr. 430. αὐτȣ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες Her. 604. αὐτȣ μέν' Hel. 1091. et μέν' αὐτȣ ib. 1409. αὐτȣ γενοίμην πέτρος Her. F. 1397.

Αὐτȣργὸς Or. 918.

Αὐτοφόντης. βροτοῖς αὐτοφόνταισι Med. 1269.

Αὐτοφυής. σὲ τὸν αὐτοφυῆ Pi. fr. II. 1.

Αὐτόφωρος. ἐπ' αὐτοφώρῳ Ion. 1214.

Αὐτόχειρ. θάνατος αὐτόχειρ Ph. 887. παῖδα σὴν πατὴρ αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν Iph. A. 873. αὐτόχειρ μητρὸς Fr. inc. B. 29. 2. αὐτόχειρι σφαγῇ Or. 945. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν Ph. 334. αὐτόχειρι Med. 1281. ἃ πόσιν ἔκανεν αὐτόχειρ El. 1159.

Αὐτοχειρὶ, *adverb*. Or. 1040.

Αὐτόχθων. λαὸν εἰς αὐτόχθονα Ion. 29. αὐτόχθονες ἔφυμεν Er. fr. I. 8. παλαιȣς ἐκγόνȣς αὐτόχθονας Ion. 737. εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας κλεινὰς Ἀθήνας ib. 589.

Αὐχεῖν. ἤδη νυν αὔχει Hip. 952. ȣκ αὐχῶ Al. 95. τίν' αὐχεῖς κακοῖς ἐλαύνειν ib. 678. σὺ ηὔχεις θεᾶς βρέτας σῶσαι An. 311. μηδὲν τόδ' αὔχει ib. 464. σκήπτρῳ νῦν αὐχεῖς Iph. A. 412. ȣ ποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦναί σε Tr. 765. μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν Bac. 310. τὰ τῶνδ' αὐχῶ τοιαῦτ' ἔσεσθαι Her. 334. εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς ib. 354. πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν; ib. 832. ȣ ποτ' ηὔχει χεῖρας ἵξεσθαι σέθεν ib. 931. μορφᾷ μόνον ηὔχεις Hel. 1384. ȣκ ἄν ποτ' ηὔχȣν λαθεῖν Μενέλαον ib. 1635. ηὔχεις τις εἶναι El. 939. ὅστις αὐχεῖ θεῶν ἐπίςασθαι πέρι Phi. fr. VI. 4. λευκȣς λίθȣς ἔχοντες αὐχȣσιν μέγα Fr. inc. CCXVI. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιςελεῖν Med. 582. τȣς μέγ' αὐχȣντας δορὶ Rh. 452.

Αὔχημα Ἀργείων Ph. 1144.

Αὐχήν. αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. ὑπ' αὐχένα ib. 564. φάσγανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν Or. 51. διὰ μέσȣ αὐχένος ὠθεῖ σίδηρον Ph. 1466. αὐχένα ζυγηφόρων πώλων ἔκληε Rh. 303. περὶ μέσον τὸν αὐχένα Cy. 183. Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ El. 1288. σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην Al. 431. πληρȣτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987. ἀμφὶ αὐχέσι

τεύχη φέροντας κενὰ Cy. 87. εὐπτέρους ἐς αὐχένας Ion. 1200.

Αὐχμηρός. πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. αὐχμηροὶ ὁρᾶν Hel. 1556. αὐχμηρὸν οὖδας Al. 950.

Αὐχμός. ξηρὸν πέδον ἄκαρπον αὐχμῷ Œd. fr. XVII. 8.

Αὐχμώδης. αὐχμώδη κόμην Or. 223.

Ἀφαγνίζεσθαι. πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις ἀφαγνίσηται Al. 1149.

Ἀφαιρεῖν. αὐχμώδη κόμην ἄφελε προσώπου Or. 224. ἢ κεῖν' ἀφῄρει ib. 924. βασιλέων θυμουμένων ὀργὰς ἀφῄρουν Med. 456. cf. etiam v. 1150. ἄφελε, sc. κεφαλῆς ἐπίκρανον Hip. 202. ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν ib. 1309. σέμν' ἀφαιρεῖτε στέφη μητρὸς Sup. 359. ὅταν τις τόλμας ἀφαιρῇ ib. 449. λύπης ἀφαίρει Iph. A. 1609. χθονίαν ἀφελεῖν θεᾶς μῆνιν Iph. T. 1272. δακρυῤῥόους τέκνων πηγὰς ἀφαίρει Her. F. 99. τομαῖς ἀφαιρεῖν—πασῶν μεγίστην νόσων Inus fr. V. 6. μάχας ἀφαιρῶν καὶ στάσεις Aut. fr. III. 27. γαστρὸς ἀφαιρῶν σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. ἀφελὼν σκαλμοῦ πλάτην Hel. 1614. τὸν πάντα ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο Hec. 285. αὖτ' ἀφαιροῦνται πάλιν Ph. 560. τὰ ἐνθάδε πατὴρ ἀφείλετο Med. 1074. οὐδ' ἐκεῖνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην Al. 45. Τροίαν ἀφεῖλου Πρίαμον An. 325. φόβον οἴκων ἀφελέσθαι ib. 523. ἀφεῖλου πατέρας τέκνα ib. 614. οὔτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος ib. 776. ἤ τις συμφορᾶς ἀφείλετο; ib. 914. Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, sc. τὴν δέλτον Iph. A. 895. ὁ γάμος οὐκ ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο Iph. T. 819. μαντεῖον ἀφείλετο τίμαν Φοῖβον ib. 1267. κἀφελοῦ (i. e. καὶ ἀφελοῦ) πρὸς Ἑλλάδος, sc. τὴν δάμαρτα Tr. 1034. ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ ib. 1146. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. οὐ χρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι Her. 902. Κύπριν ὡς ἀφέλοιτο Hel. 686. ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ ib. 914. τὸ χρεὼν ἀφείλετο ib. 1652. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη Her. F. 509. ἀφαιρεῖσθον τύχην El. 928. τὰ μὲν ἄλλα—ἐστὶν ἀφελέσθαι· ἓν δὲ οὐδὲ βουληθείς ποτε ἀφαιρήσεται Epist. IV. μωρίαν ἀφῃρέθη Hip. 644. ὥστ' ἀφῃρέθη ἀκτὰς εἰσορᾶν ib. 1207. παρθένους ἐκ χερῶν ἀφῃρέθην Tr. 486. ὄντα καὶ σωθέντ ἀφαιρεθήσομαι Hel. 944. ἀφαιρεθήσ χάριτας And. fr. VII. 7. ποῖα πεδ ἀφαιρεθεὶς Her. 163.

Ἀφανής. ὡς κεῖνος ἀφανὴς κλῄζετα Hel. 125. ἀφανεῖς ὄντες Tr. 1244 ἢν ἡ δέλτος ἀφανὴς γένηται Iph. T 757. αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον Ph 1538. τὸ τῆς τύχης ἀφανές, οἷ προ βήσεται Al. 788. εἰς ἀφανὲς ἕρπ Iph. T. 477. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσι Tr. 1322. ἀφανές, ἀφανὲς Hel. 208 τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς Hip. 34 δράσας ἀφανῆ Rh. 743. τεκμαιρ μεσθα τοῖς παροῦσι τἀφανῆ Œno. f VI. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλ σκεται Phœn. fr. I. 1. περὶ τῶν ἀφα νῶν Fr. inc. CLVIII. 4. ἀφανῆ ad verbial. positum Hip. 1289. v. not.

Ἀφανίζειν. ὁπότε πόλεως ἀφανίσει τιν' ἀνδρῶν Ph. 1048. ἢν ἐν θαλάσσ γράμματ' ἀφανισθῇ Iph. T. 764.

Ἄφαντος. ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἄφαντ Or. 1496. ἄφαντος οἴχεται ib. 155 ἐκ χερῶν ἄφαντος εἶ Hip. 828. ἀ θεῖσ' ἄφαντος Hel. 612. εἰς δόμ ἄφαντοι δυσόμεσθ' Ἡρακλέος Her. 873.

Ἄφαρ. τέκος ἄφαρ ἔβα Iph. T. 1274

Ἀφαρπάζειν σκεύη σμικρὰ Ion. 1178.

Ἀφασία. ἀφασία μ' ἔχει Iph. A. 83 cf. etiam Her. F. 515. ἔκπληξιν ἡμ ἀφασίαν τε προστιθεὶς Hel. 556.

Ἄφατος. ἄφατον, ἄφατον λόγον ἐμ θροεῖς Ion. 783. ἄφατα ἄχεα E 1191.

Ἀφεγγής. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρ Ph. 546.

Ἀφειδεῖν. ἡμεῖς ἀφειδήσαντες Iph. 1354.

Ἀφέλκειν. βίᾳ ξένους θεῶν ἀφέλκε Her. 114. πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀ μαζῶν Hec. 144.

Ἄφετος. ἐν θεοῦ δόμοισιν ἄφετος π δεύεται Ion. 822.

Ἀφηγεῖσθαι. ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγ σθαι τάδε Sup. 186.

Ἄφθιτος. ἄφθιτον θεὸν An. 125 ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. ἐξ ἀφθίτων ἄφθιτοι πεφυκότες Rh. 18 ζῆν νιν ἄφθιτον χρεὼν Or. 163 δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον Iph. A. 160 ἄφθιτος βία Fr. inc. CXLV. 3.

Ἄφθογγος. ἄφθογγος εἶ Or. 95

γῆρυν ἄφθογγον σχάσας Ph. 967. ἄφθογγός εἰμι Tr. 690. τὸ θηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφυ ib. 666. ἄφθογγα δύκη θηρῶν Hip. 646.

Ἄφθονος. οἶδ' ἄφθονοι Ph. 722. ἀφθόνῳ χερὶ Med. 612. et Rh. 772. οὐκ ἄφθονον σχολὴν ἔχω An. 733. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV. ἀφθόνου πληρώματος Or. 1642.

Ἀφθόνως. πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Cress. fr. IX. 6.

Ἀφιδρύεσθαι. πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς Hel. 280.

Ἀφιέναι. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος Hec. 367. ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ ib. 571. ἀφῆκε πόντιον ib. 797. cf. etiam Dan. 43. φλογέας ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς Hec. 1104. μελίκρατ' ἄφες γάλακτος, οἰνωπόν τ' ἄχνην Or. 115. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω ib. 1171. τῷδ' ἀφιέναι τὸν ἴσον αὖθις χρόνον Ph. 490. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410. φωνὴν δὲ ἀφῆκεν ib. 1449. τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν μεῖναί με Med. 373. φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ Med. 1155. μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ Hip. 418. ἀνάγκη γλῶσσάν μ' ἀφεῖναι ib. 991. ἀρὰς ἀφῆκας παιδὶ ib. 1324. ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον; ib. 1450. ἄφες Al. 263. ἀθώπευτόν γέ σε γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς An. 461. ἦ σ' ἀφείην μὴ φρονοῦσαν ib. 847. γάμους ἀφεῖναι σοὺς ib. 974. εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακὰ Sup. 242. ἀφήσω τῷ φόβῳ τοὐμὸν καλὸν ib. 300. μέλλων σ' ἐρωτᾶν ἀφήσω ib. 839. πάντ' ἀφιέναι στρατὸν Iph. A. 95. ἄφες τήνδ' ἐμοὶ ib. 309. ἀφιέναι ναῦς ib. 352. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα Iph. T. 739. ψυχὴν ἀφῆκεν Tr. 1135. et Hel. 1447. ἐμοὶ τιμὰς πατρῴους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες Her. 810. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων εὐθὺς ὄριον φόνον ib. 821. πόλις ἀφῆκε, sc. ἐμὲ ib. 1012. τὸν ἄνδρ' ἀφεῖναι ib. 1019. ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλου Hel. 7. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47. οἶδ' οὐκ ἀφιᾶσιν Her. F. 629. γόους ἀφίην αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. τὰ ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Peliad. fr. VI. 5. τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς Al. 797. τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς An. 392. μυρίους οἴστους ἀφεὶς ἄλλοις Her. F. 196. ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. τρεῖς ἀφέντι, sc. ἀγκύρας Phaëth. fr. IV. 2. οὐδ' ἀφέντ' (sc. τοὺς χαλινοὺς) ἐᾷν κρατεῖν, sc. τὴν γυναῖκα Cress. fr. XI. 2. τύμβον ἀγέραστον ἀφέντες Hec. 117. ἀγῶν' ἀφέντες Ph. 1239. ταῦτ' ἀφέντες Sup. 491. τὸ ζῆν ἀφέντες And. fr. XXIII. 1. ἀφεῖσα τοὺς γυναικείους γόους Or. 1022. οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι Iph. A. 310. οὐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν Hel. 1645. ἀφεῖσαι, *dimissus es* Or. 1525. ἐπεὶ ἀφείθη πυρσὸς Ph. 1386. ἀφεῖνται παῖδες φυγῆς Med. 1002. πρὶν ἂν ἐμᾶς λύσας ἀφῇ Her. F. 866. ὅστις ἀφεθῇ Epist. IV. τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων Hec. 1292. ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα El. 379. ἀφεθέντες Epist. I.

Ἀφικνεῖσθαι. ὅτου δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι Hec. 353. τῷ δυλόσυνος πρὸς οἶκον ἀφίξομαι ib. 449. ἐπεί γ' ἀφικόμην ib. 964. ὧν κλύων ἀφικόμην ib. 967. πῶς ἀφικόμην; Or. 215. ἀφικόμαν ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας Ph. 360. οὔπω τάρβους εἰς φόβον τ' ἀφικόμην ib. 364. πολύδακρυς ἀφικόμην ib. 369. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται ib. 778. ὧν ἀφίκετο χθόνα Med. 12. ἀφίκετο μετ' ἀνδρὸς ib. 32. εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο ib. 371. ὃς σοὶ προδοῦσα— ἀφικόμην ib. 503. πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι ib. 757. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. οὐδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι Hip. 720. ἠχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο ib. 791. συμμέτρως ἀφίκετο Al. 26. Εὐρώταν ἀφικέσθαι An. 802. ὅθεν ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο Sup. 532. εἰ στράτευμ' ἀφίξεται Iph. A. 328. εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι Iph. T. 782. εἰς δόμους ἀφίξομαι Tr. 490. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθε Bac. 610. εἰς ἄκρους τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο Cy. 158. ἆρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι; ib. 619. τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις; Her. 518. ἀφίκου ναὸν Ion. 316. εἰς ἄνδρ' ἀφίκου ib. 322. ἀφίκου εἰς μέριμναν ib. 404. εἰς νεκροὺς ἀφικόμην Her. F. 1276. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται Meleag. fr. XVIII. 1. ἀφῖξαι αὐτὸς εἰς καιρὸν κακῶν Or. 384. εἰς πάντ' ἀφῖγμαι Hip. 284. ὡς ἰατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα Sup. 253. τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφῖξαι Iph.

A. 319. ἀφῖγμαι ναυτικὸν ϛράτευμα ib. 913. πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν Tr. 58. κρείσσονας Ἰλίȣ πόνȣς ἀφῖγμαι Cy. 351. ποῖον γαίας ἕρκος ȣ̓κ ἀφίγμεθα; Her. 442. κλοπῇ ἀφῖγμαι Ion. 1254. νεωτέρων κακῶν ὕϛερος ἀφῖγμαι; Her. F. 1174. τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα Or. 737. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος; Hip. 1164. τὸν ἐν κακοῖς ἀφιγμένον Al 775. εἰς τὰς μεγίϛας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A. 453. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι Ph. 1007. ὠδίνȣσα τῶν ἀφιγμένων Her. 644. εἰς καινὰ ἤθη καὶ νόμȣς ἀφιγμένην Med. 238. συμφορᾶς ἀφιγμένης Hip. 990. χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη El. 57.

Ἄφιλος Or. 310. Iph. T. 220. et Tr. 1313. ἄφιλος ἦσθα πράσσων κακῶς Or. 719. ἄφιλος φίλων Hel. 531. ἄφιλον τὸ δυστυχὲς Her. F. 561. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος Tr. 287.

Ἀφίπτασθαι. πρὸς θεȣ̀ς ἀφίπτατο Iph. A. 1608.

Ἀφιϛάναι. ἀποϛῆναι δόμων Hec. 980. δόμοισιν ἀπέϛα Med. 445. χρόνῳ ἀπέϛη ib. 1218. δείσας ἀπέϛης Sup. 316. ȣ̓δέν μ' ἀποϛήσει λόγȣ Iph. T. 912. ἀποϛῆναι πρόσω ib. 1330. ȣ̓ ποτ' ἐκ φρενῶν εὔνοι' ἀπέϛη Tr. 7. ἀπέϛην τȣ̃τ' ἐρωτῆσαι Hel. 543. τȣ́τȣς ἀφεϛήκασιν ἡμέραν τρίτην Σατύρȣ Fr. inc. CXCI. 2. ἑκὰς ἀφεϛὼς Her. F. 198. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποϛάντες βίȣ Med. 1039. ἀποϛᾶσα κλισμȣ̃ Or. 1440. ἀποϛᾶσ' ἐκποδὼν Hel. 1029. κἀποϛήσομαι (pro καὶ ἀποϛ.) θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ Hec. 1054. ȣ̓δ' ἀφίϛανται φόνȣ Or. 1544. ȣ̓κ ἀφίϛαμαι Med. 742. ἀφιϛάμεσθ' ἀεὶ Hip. 1330. ἀφίϛασθ' ἐκποδὼν Hel. 1644. ȣ̓κ ἀφίϛασαι; El. 66. πῶς Ἀργείων δόρυ πυλῶν ἀπεϛήσασθε; Ph. 1094. γραφεὺς ἀποϛαθεὶς Hec. 807.

Ἄφλεκτος. βωμοῖς ἄφλεκτοι πέλανοι Hel. 1350.

Ἄφνω. ἄφνω προσελθὼν δῶμα Med. 1205. ȣ̓κ ἄφνω κακὸν τόδε προσέπτατο Al. 422.

Ἄφοβος. ἄφοβος ἔχε Or. 1273. γενοίμαν ἄφοβος Ph. 243.

Ἀφορίζειν. μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδος Hec. 941. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 32.

Ἀφορμά. vid. ἀφορμή.

Ἀφορμᾶν. φυγῇ πρὸς οἴκȣς τῆσδ' ἀφορμῶσι χθονὸς Rh. 98. ὅπως ἀφώρμησ ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα Tr. 939 ἀφορμᾶσθαι χθονὸς Med. 1237. ἢ π τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων Or. 842 Τροίας ἀφορμηθέντος Cy. 694.

Ἀφορμή. παισὶν ἀφορμὴν Med. 342 ἀκίνητος ἀφορμὰ τέκνων Ion. 474 χρηϛῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239 cf. etiam Ph. 207. et Bac. 267. ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἔχȣσι Her. F 236.

Ἀφορμίζεσθαι. ȣ̓ μὴ ναῦς ἀφορμίσ (fut. 1. med. *deduces*) χθονὸς Iph. T 18.

Ἄφρακτος ὅρκοις θεῶν Hip. 657.

Ἄφραϛος κηλὶς Hip. 820.

Ἀφροδίτη. μέμηνε ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων ϛρατῷ Iph. A. 1264. τὰ μῶρα πάντ' ἐϛὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς Tr. 989 ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac 236. πρὸς Ἀφροδίταν ἄλλαν Ion 1103. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεϛι ποικίλα Æol. fr. X. 1.

Ἄφροντις. τȣ̃ θανεῖν ἄφροντις ὢν Fr inc. CXVI.

Ἀφροντίϛως Med. 914.

Ἀφρός. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph 1390. κατὰ ϛόμα χωρȣ̃ντα λευκὸ ἀφρὸν Med. 1174. ἀφρὸν πολὺν κα χλάζον Hip. 1210. ἀφρῷ καταϛά ζοντα Καδμείαν χθόνα Sup. 587 ϛάζων ἀφρῷ γένειον Iph. T. 308 ἀφρὸν ἀπέψα ib. 311. ἀφρὸν ἐξιεῖσ Bac. 1120. ἀφρὸν κατέϛαζ' εὐτρίχ γενειάδος Her. F. 934.

Ἀφροσύνη. ἀφροσύνῃ θανεῖν Iph. A 1431. τȣ̓νομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχε θεᾶς Tr. 990. Πενθεῖ τί μέρο ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς; Bac. 1300 ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας Hip. 164 ἀνόμȣ ἀφροσύνας Bac. 386.

Ἀφρώδης. ϛόματος ἀφρώδη πέλανο Or. 220.

Ἄφρων. ἄφρων ἦν πρὶν Iph. A. 489 ȣ̓κ ἄφρων ὢν Iph. T. 574. σὺ ἄφρω Her. 361. ἄφρονα λόγον κατέβαλ Her. F. 758. ἴϛω ἄφρων ὢν Alcmen fr. IV. 1. et Melan. fr. XII. 1. μ μ' ἄφρονα κρίνῃς Fr. inc. CXXXIV 2. ἄφρων ἂν εἴην Fr. inc. CCXIV ἄφρονες, ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθ Hel. 1166. ἣν ἄφρονας τέκω Fr. in

CXLVIII. 3. ἐγὼ δ' ἄφρων, ἣ χρῆν κ. τ. λ. Med. 885. τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα Al. 731. ἡ προθυμία δ' ἄφρων Her. F. 310. βυλεύματα ἄφρονα Ph. 1641.
Ἀφυδραίνεσθαι. καθαραῖς δρόσοις ἀφυδρανάμενοι Ion. 97.
Ἀφύειν. τὰν Κύπριν ἀφυσαμέναν χώραν Med. 836.
Ἄφυκτος. ἄφυκτον οἰςὸν Med. 635. πόνων ἀφύκτων ib. 531. ἐν ἀφύκτοισι χερῶν δεσμοῖς Al. 987. τόξοις ἀφύκτοις Hip. 1422. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεὶς Dan. 27.
Ἀφύλακτος. ἀνδρὸς νεανίυ ἀφύλακτος ἡ τήρησις Antig. fr. VI. 2.
Ἄφυλλος. ἀφύλλυ ςόματος Or. 383.
Ἀφυπνίζειν. ἀφύπνισον Rh. 25.
Ἀφύσσειν. χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1051.
Ἄφωνος. εἰς τὺς ἀφώνυς μάρτυρας φεύγεις; Hip. 1076. εἶθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δύςηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. τὰ τῆς λήθης φάρμακα ἄφωνα καὶ φωνῦντα Pal. fr. II. 2.
Ἀχαιϊκός. ἐξ Ἀχαιϊκῦ ςρατῦ Tr. 236. τόνδ' Ἀχαιϊκὸν λάτριν ib. 702. ἐπὶ ναῦς Ἀχαιϊκὰς ib. 1017. ςράτευμ' Ἀχαιϊκὸν ib. 652. et 863. Ἀχαιϊκὸν πόλισμα Her. 194.
Ἀχαιΐς. ἐκ τίνος νεὼς Ἀχαιΐδος ἥκετε; Hel. 1560. Ἀχαιΐδος γῆς El. 1285.
Ἀχαϊκός. λεὼς Ἀχαϊκὸς Hec. 510. ὄχλος Ἀχαϊκῦ ςρατῦ ib. 521.
Ἀχάλινος. ἀχαλίνων ςομάτων Bac. 385. cf. etiam Melan. fr. XX. 4. αἳ ἀχάλιν' ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα Her. F. 383.
Ἀχάλκευτος. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν Pi. fr. IV.
Ἄχαρις. ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. ἄχαριν κέλαδον μυσιζόμενος Cy. 487. χάριν ἄχαριν Iph. T. 566. ἄχαριν οἰκῦσι χθόνα Cy. 124.
Ἀχάριςος. ἀχάριςος ὄλοιθ', ὅτῳ κ. τ. λ. Med. 659. ἀχάριςοι Δαναοὶ Δαναοῖς Hec. 140. λέκτρων προδότας ἀχαρίςυς Ion. 880. χάριν ἀχάριςον εἰς θεὺς διδῦσα Ph. 1745. ἀχάριςον ὑμῶν σπέρμα Hec. 254.
Ἀχεῖν, dor. pro ἠχεῖν. ἀχῦσι προσπύλων χέρες Sup. 72. ἀχεῖ ὕμνυς εὐαχήτυς Ion. 883. Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος Plis. fr. IV. 3.
Ἀχελῷος. Ἀχελῴυ δρόσον An. 167. δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 625. Ἀχελῴυ ῥόον Hyp. fr. X.
Ἀχερόντιος. λιμένα λιπών γε τὸν Ἀχερόντιον Her. F. 770. λίμναν Ἀχεροντίαν Al. 445.
Ἀχερύσιος. δι' Ἀχερῦσιον πόρον Her. F. 838.
Ἀχέρων. δι' Ἀχέροντος ἰέναι Ph. 1322.
Ἀχέτας κύκνος El. 151.
Ἀχθεινός. τίς ὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν; Hip. 94. ἀχθεινά μοι τἀλλότρια κρίνειν κακὰ Hec. 1240.
Ἄχθεσθαι. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν Med. 244. σωφρονῦντι ἤχθετο (quod etiam ab ἔχθεσθαι esse potest) Hip. 1402. ὐ γάρ σε κωμάζοντ' ἂν ἠχθόμην ὁρῶν Al. 818. ἄχθομαι, εἰ μή σε σώσω Iph. A. 1414. ἠχθόμην, φίλαι Iph. T. 351. λιπὼν ἂν ὐδὲν ἀχθοίμην βίον Her. 1017. ἡ Ἀφροδίτη τοῖς γέρυσιν ἄχθεται Æol. fr. XIX. 2. τάδ' ἄχθονται βροτοὶ Hyp. fr. IV. 4. σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῇς Her. F. 1264. ἀχθεσθήσεσθαί σε μᾶλλον Epist. I. ἧσσον ἀχθεσθῆναι Epist. II.
Ἄχθος. ἧς ὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος Or. 3. ἄχθος οἴκων Hip. 386. μέτριον ἄχθος Al. 887. ἄχθος ἐπ' ἄχθει προσθέσθαι διπλῦν An. 396. cf. etiam v. 475. ἄχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις Iph. A. 682. φίλτατον ἄχθος Rh. 379. et ita φίλον ἄχθος Her. F. 637. πηγαῖον ἄχθος El. 108. ὐκ ἔςιν ἄχθος μεῖζον Alex. fr. VI. 3. ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν Fr. inc. LXXXI. 8. ςειχέτω ἄχθη νεκρῶν Sup. 940. πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν Iph. T. 710.
Ἀχίλλειος. τὸν Ἀχίλλειον τύμβον Hec. 128. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείυ τάφυ ib. 221. cf. etiam Tr. 39. et 1124. τὸν Ἀχίλλειον σκύμνον An. 1170. σῆμ' Ἀχιλλείυ ςρατῦ Iph. A. 241. τῆς Ἀχιλλείας λόγχης Hec. 130.
Ἀχιλλεύς. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνυ Hec. 24. et sic passim per totum Euripidem *Achillis* nomen occurrit.
Ἀχλαινία. ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας Hel. 1298.

῎Αχλοος. ἄχλοα πεδία γᾶς Hel. 1343.
῎Αχνη. οἰνωπὸν ἄχνην Or. 115.
᾿Αχόρευτος. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτȣς Tr. 121.
῎Αχορος. ἀχόρȣς ςοναχὰς μέλποντο An. 1038.
῎Αχος. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν Hip. 1462. ἔπαθον ἄχος ἀβίωτον Ion. 764. ἄχος ἐμοὶ ςένειν ib. 777. τῷδ' ἄχει πεπληγμέναι El. 1270. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 1. κῆρυξ ἀχέων Hec. 108. κοινὰ φίλων ἄχη Ph. 250. πρὸς ἐμὲ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχη ib. 357. ἔφερες ἄχεα πατρίδι φόνια ib. 1037. πάλιν δ' ἄχη ib. 1053. ἄχεα φανερὰ ib. 1515. et El. 1192. ἄχεσι συνῳδὸς Ph. 1519. πάντα συνάγαγεν ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς ib. 1574. λιγυρὰ ἄχεα μογερὰ βοᾷ Med. 205. μελέα τῶν σῶν ἀχέων ib. 358. οἰκτροτάτων ἀχέων ib. 649. θεόθεν πιτνȣ̃ντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη ib. 1270. μεγάλων ἀχέων ὑπῆρξεν An. 273. cf. etiam Hel. 163. ςένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη Sup. 820. δυοῖν ἄχη, ματέρι τ', ἔλιπες ib. 1156. μεγάλα ἄχεα Iph. A. 1334. ἄχεά τ' ἄχεσιν Iph. T. 198. et Hel. 369. ἄχεα λύπης Hel. 386. μυρίαις παγαῖς δακρύων 'Αχέρων ἀχέων τε βρύει Lic. fr. in fin.
῎Αχραντον αἷμα Iph. A. 1574.
᾿Αχρεῖος. δόξεις ἀχρεῖος πεφυκέναι Med. 299. γέροντ' ἀχρεῖον Her. F. 42. βίον ἀχρεῖον κεκτημένοι ib. 1302. ȣ̓κ ἀχρεῖον δραμὼν ἀγῶνα El. 883. τὴν σὴν ἀχρείαν δύναμιν Her. 58. οἳ τιμῶσ' ἀχρείȣς ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. ȣ̓δ' ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν δείσασα Sup. 299.
᾿Αχρήμων Med 461.
῎Αχρηςος. πόλει ἄχρηςος Her. 4. χρυσὸς ἀμαθίας μέτα ἄχρηςος Antig. fr. XII. 2. ȣ̓δέν γ' ἄχρηςον, ȣ̓δὲ χρήσιμον παρὸν Iph. A. 521. πεσεῖν ἄχρηςον θέσφατον Iph. T. 121. ξυνέσει ἄχρηςον Tr. 667.
῎Αχρωςος. ȣ̓κ ἄχρωςα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν Hel. 837.
᾿Αχὼ, dor. pro ἠχώ. ποίαν ἀχῶ; Hec. 156. πέτρας ὀρείας παῖς ἀχὼ ib. 1111.
᾿Αψευδής. ἀψευδὴς θεὸς Or. 364. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ Iph. T. 1254. ἀψευδὲς ἦθος Sup. 869. ἀψευδὲς ςόμα Her. 891. πτηνῶν ὀνείρων ἀψευδέςεροι Iph. T. 571. φίλων ἔλεγχον ἀψευδέςατον Her. F. 59.
῾Αψίς. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. ἀψῖδα βροτοῖσι δέχονται Ion. 88. ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 2.
῎Αψοφος. δι' ἀψόφȣ βαίνων κελεύθȣ Tr. 887.
᾿Αψυχία. πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ Al. 645. ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις ib. 699. σημεῖα ταῦτ' ἀψυχίας ib. 720. ἀψυχίᾳ πέφευγεν ᾅδην ib. 959.
῎Αψυχος. δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ Tr. 619. ȣ̓κ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Pro. fr. VII. ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος Med. 1162. δι' ἀψύχȣ βορᾶς σίτοις καπήλευε Hip. 952. κέρασιν ἐν ἀψύχοις Ion. 883.
᾿Αωρὶ, *adverb*. Fr. inc. CLXXV. 1.
῎Αωρος. θανάτȣ ἀώρȣ Or. 1030. θανάτȣς ἀώρȣς Thes. fr. IV. 4. θανεῖν ἀώρȣς παῖδας Al. 166. ὦ τῆς ἀώρȣ ἀθλίας τύχης Hec. 425. μή μ' ἀπολέσῃς ἄωρον Iph. A. 1218.
᾿Αὼς, dor. pro ἠώς. μονόπωλον εἰς ἀῶ Or. 1004. ἀὼς δὴ πέλας, ἀὼς γίγνεται Rh. 535. πρὸς ἀȣ̃ς ib. 556. λευκὸν πρόσωπον ἀȣ̃ς El. 730.

B.

Βαβαὶ, partic. exclamandi Cy. 156.
Βαδίζειν. ἴσον βαδίζειν τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. ἃ ἡμᾶς ἀπηνάγκασε βαδίσαι Epist. V.
Βαδιςὴς ταχὺς Med. 1182.
Βάζειν. μάταια βάζει Hip. 119. πολλὴν τὴν βασιλίδ' ἑςίαν κακῶς ἔβαζε Rh. 719.
Βάθος. ἐς αἰθέρος βάθος Med. 1297. κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112

ἁλμυρὸν βάθος πόντυ Tr. 1. βάθος τεσσάρων πήχεων Cy. 390. εἰς τοσῦτον ἤλθομεν βάθος κακῶν Hel. 310.

βάθρον. Τροίας καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. θάτερον λαβὼν βάθρον Iph. T. 962. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα Ph. 989. κλίμακος ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα ib. 1186. Ἰλίυ ἐξαναστήσας βάθρα Sup. 1197. cf. etiam Hel. 1668. στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα Iph. A. 81. σεμνὰ Πηλίυ βάθρα ib. 705. ἐξ ἀκινήτων βάθρων Iph. T. 1157. βάθρων ἄπο ib. 1201. πρὸς κρηπίδων βάθροις Tr. 16. ἧσθ' ἂν ἐν βάθροις ἔτι ib. 47. κἀπὶ κινδύνυ βάθρα Cy. 351. πρὸς ἁγνοῖς ἑστίας βάθροις Her. F. 715. Κυκλώπων βάθρα ib. 944. αὐτοῖσιν βάθροις ἄνω κάτω στρέψασα ib. 1306. ἐκ βάθρων πᾶς ἀνήρησαι φίλοις El. 608. πετρίνοις ἐπιστὰς βάθροις ib. 707. ἐν πόλεως βάθροις Er. fr. I. 52.

βαθύξυλος. ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ Bac. 1136.

βαθύπλυτος. εἰρήνη βαθύπλυτε Cresph. fr. IV. 1.

βαθύς. βαθὺς Διρκαῖος ἀναχωρεῖν πόρυς Ph. 737. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν Hip. 1138. βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε An. 638. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος Rh. 796. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3.

βαθύσπορος. βαθυσπόρυς γύας Ph. 651. et 673. ubi est γυίας.

βαίνειν. ξίφυς βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχ. Hec. 437. πᾷ βῶ; πᾷ στῶ; ib. 1057. et ita ποῖ βῶ; πῆ στῶ; Al. 866. cf. Hec. 1079. ἀνὰ στέγας φυγάδες ἔβησαν Hec. 1172. βέβακε, βέβακεν—γέννα Πέλοπος Or. 969. παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει ib. 976. βέβηκε πρὸς Κλυταιμν. τάφον ib. 1185. διὰ δίκας ἔβα ib. 1361. βαῖν' ἔσω δόμων ib. 1524. εἰς καιρὸν ἔβης Ph. 106. ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων ib. 155. Τύριον οἶδμα λιπῦσ' ἔβαν ib. 210. ἔβας, ἔβας—γᾶν πατρῴαν ib. 302. vid. etiam v. 1026. ὃ πρόσω βέβηκας ib. 599. βᾶθι, βᾶθι τάνδε γᾶν ib. 687. βασιλεὺς βέβηκε ib. 868. χρόνῳ ἔβα—Θηβαίαν τάνδε γᾶν ib. 1052. ὃ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ ib. 1081. βέβηκ' ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω ib. 1332. ἐπὶ παῖδας ἔβα σὺς ib. 1552. δι' ὀδύνας ἔβας ib. 1554. Al. 877. et El 1210. τᾷδε τᾷδε βᾶθί μοι Ph. 1712. μῦσαν ἐπὶ καλλίνικόν τ' ὐράνιόν τ' ἔβαν ib. 1720. διά μυ κεφαλᾶς φλὸξ ὐρανία βαίη Med. 145. ἅ νιν ἔβασεν Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον ib. 209. βέβακεν ὅρκων χάρις ib. 439. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν ib. 766. βαῖνε δωμάτων ἔσω ib. 1019. κατ' ὄσσων δάκρυ μοι βαίνει Hip. 245. τί ποτ' ἔβα κακόν; ib. 581. ἐπ' ἀπείρυ γᾶς ἔβασαν ib. 763. θανάσιμος τύχα σὰν ἔβα καρδίαν ib. 841. ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει ib. 1371. βέβηκεν, ὐκ ἔτ' ἐστὶν Al. 393. μαῖα δὴ κάτω βέβηκεν ib. 395. ὐδὲ γήρως ἔβας τέλος ib. 416. ἔβα λιπῦσ' Ὄθρυος νάπαν ib. 583. ἐκ δόμων βέβηκεν ib. 770. βᾶθι κεῦθος οἴκων ib. 875. ἔβαν Πριαμίδαν An. 286. ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην ib. 402. ἔβησαν εἰς τἀνδρεῖον ib. 684. βέβακε δ' Ἀτρείδας ἀλόχυ παλάμαις ib. 1026. Ἀγαμ. νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονὸς ib. 1062. βᾶθι ἱερῶν δαπέδων ἄπο—βᾶθι Sup. 271. sq. εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα ib. 729. πατὴρ βαίνει πέλας ib. 1031. cf. etiam Iph. T. 460. δόμων ἐξώπιος βέβηκε Sup. 1039. vid. etiam v. 1043. ὦ τέκνον, ἔβας ib. 1162. ἔβασαν, ἔβασαν ἄμικτον αἶαν Iph. T. 402. πλωτήρων εἴ τις ἔβα ib. 449. ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν ib. 1109. λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην ib. 1138. τέκος ἄφαρ ἔβα ib. 1274. φέρων βρέτας θεᾶς βέβηκε ib. 1478. βᾶθι πρὸς εὐνὰς Rh. 1. et. 24. ἵππων ἐπὶ ἄντυγα βαίη ib. 238. ἄδιστος ἔβα (scil. ὁ ὕπνος) βλεφάροισι πρὸς ἀῦς ib. 555. μῶν λόχος βέβηκέ πῃ ib. 577. πόθεν ἔβας; ib. 682. ἔβα κατὰ πτόλιν ib. 710. ἔνθα βαίνομεν Tr. 57. ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ ib. 184. βέβακα δύσποτμος ib. 290. τίς ὐκ ἔβα νεανίδων; ib. 527. βέβακεν ὄλβος, βέβακε Τροία ib. 582. ἄρτι κἀπ' ἐμῦ βέβηκε ib. 613. βαῖνε πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας ib. 778. ἔβας ἔβας—ἅμ' Ἀλκμ. γόνῳ ib. 802. ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος ib. 806. βαῖνε λευστήρων πέλας ib. 1039. ἐπεὶ βέβηκε ib. 1145. ἄρσενα τάνδε βᾶθι νηδὺν Bac. 527. ἐν ᾗ βεβήκαμεν Her. 62. ἁ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων ib. 625. ὅπως βαίης πέλας ib. 657. βᾶτε,

βᾶτε εἰς δόμους Hel. 338. *βέβηκεν πρὸς αἰθέρος πτύχας* ib. 611. *πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις* ib. 667. *βᾶτε, σεμναὶ Χάριτες* ib. 1357. *ὀρθῷ βῆναι ποδὶ* ib. 1465. *βᾶτε Πλειάδας ὑπὸ μέσας* ib. 1505. *βέβηκ' ἔξω χθονὸς* ib. 1531. *ἔχων ναύτας βέβηκεν* ib. 1538. *ἐλπίδων εἴσω βέβηκα* ib. 1540. *τὰς Κασταλίας—βαίνετε δίνας* Ion. 96. *τίνα τύχην λαβὼν βέβηκε παίδων;* ib. 749. *δόμους ἔβα Λοξίου* ib. 1455. *βέβηκ' ἐς ᾅδου* Her. F. 24. *ἔβα δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας* ib. 410. *οὐδ' ἔβα πάλιν* ib. 429. *βέβηκ' Ἀθήνας* ib. 621. *ὧδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ* ib. 630. *δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους* ib. 662. *βέβακεν ἄναξ ὁ κλεινὸς* ib. 768. *πατρὸς ὕδωρ βάτε λιποῦσαι* ib. 786. *βέβακεν ἐν δίφροισιν* ib. 880. *τειχέων ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα* El. 94. *ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῷ ποδὶ* ib. 549. *πατρῴων ἀπὸ δωμάτων—ἔβασε* ib. 589. *βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα* ib. 1173. *τί ποτ' εἰς φανερὰν ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν;* ib. 1237. *τί χρέος ἔβα δῶμα;* Fr. inc. CXCV. *βῆναι ἀπονητὶ δὶς στεφθέντ' ἐλαίᾳ* Epig. III. 6. *ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω βαίνων* Or. 865. *πρὸ δωμάτων βαίνοντα* ib. 1505. *Ἰσμηνοῦ ἐπὶ χεύμασι βαίνων* Ph. 800. *πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν* ib. 851. *ἁβρὰ βαίνων* Tr. 821. *δι' ἀψόφου βαίνων κελεύθου* ib. 888. *ἐκ τοῦδε βαίνων* Her. F. 947. *εἰς ταυτὰ βαίνων ἅρματα* El. 320. *ἔξω βαίνων τοῦδε* Beller. fr. XVI. 9. *διὰ λαμπροτάτου βαίνοντες ἁβρῶς αἰθέρος* Med. 830. *ἁβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδὶ* ib. 1164. *ὑψικόμων πέραν βαίνουσ' ἐλατᾶν* Al. 589. *δι' ἅλα—καὶ λιμένας—βαίνουσαι* Tr. 128. *μνήμην εἶχον πλησίον βεβηκότος* Iph. A. 1103. *ἐν οὐρανῷ βεβακὼς* Her. 910. *ἐν οἷς βεβηκὼς* Her. F. 178. *ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα* Fr. inc. LXVIII. 1. *ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες* Antiop. fr. XXV. 4. *ἄστρων βεβηκυῖαν μυχοὺς* Hel. 623. *βὰς εἰς θάλασσαν* Iph. T. 1382. *ἔτλα ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν* Rh. 244. *τίς ἀνδρῶν ὁ βάς;* ib. 692. *ἐπ' οἰάκων βὰς* Hel. 1626. *εἰς ἀξίωμα βὰς* Ion. 603. *ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ* ib. 1166. *πρόσω βάντι ποταμὸν* Cresph. fr. XVIII. 1. *ὑμᾶς βάντας χρὴ—φρουρεῖν* Rh. 523. cf. etiam v. 544. et 563. *βᾶσα δωμάτων ἔσω* Or. 301. v. etiam An. 818. *βᾶσά νιν δεῦρο πόρευσον* Med. 180. *ὄρος βᾶσα* Hip. 233. *ἐς οἴκους βᾶσα* Hel. 1093. *εἰς ἴχνος βᾶσα* El. 532. *δόμων ἔσω βᾶσα* ib. 689. *οἶκος βήσεται δι' αἵματος* Ph. 20. *ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων* Hip. 53. *ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν* An. 1022. (sed hoc potius ad *ἀποβαίνειν* pertinet) *βεβᾶσιν τέκνα, βεβᾶσιν* Sup. 1138. sq. *ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου* Iph. T. 906. *βήσῃ ῥοθίαις πλάταις* ib. 1133. *βεβᾶσι φροῦδοι* ib. 1289. *οἶσθ', ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες;* Rh. 689. *λουτρὰ γυμνασίων τε δρόμοι βεβᾶσιν* Tr. 834. *ἀεὶ βεβάναι εὐτυχίᾳ* Her. 610. *βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς* Hel. 1629. *εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι* Ion. 76. *ἐφ' ὃ ποτε βάσεται* ib. 688. *βάσομαι ἐς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς* Fr. inc. CLIV. 2. *ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβὼς* Ph. 176. *ἐν μάχῃ βεβὼς* Sup. 850. *ποῦ κυρεῖ βεβώς;* Iph. T. 1285. *ἐπὶ λαίφεσιν βεβὼς* Tr. 685. *ἔξω βεβὼς* Bac. 645. *τειχέων ἔσω βεβὼς* ib. 1221. *δωμάτων εἴσω βεβὼς* Her. F. 955. *τηλόθεν παιδὸς βεβὼς* ib. 1112. *ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι βεβῶτος* El. 453. *κήποις ἐν καταρρύτοις βεβὼς* ib. 777. *ὄπισθε νῶτα Σειρίου βεβὼς* Phaëth. fr. VIII. 5. *θανάτου πέλας βεβῶσι* Or. 1044.

Βαιὸς *ὄλβος* Phry. fr. XIV. 1. et adverbial. *βαιὸν* (*paulo post*) *πένθος οἴσω* Rh. 974.

Βάκτρευμα. *βακτρεύμασι τυφλοῦ ποδὸς* Ph. 1534.

Βάκτρια *τείχη* Bac. 15.

Βάκτρον Hec. 281. *τριτοβάμονος δευομένα βάκτρου* Tr. 276. *κισσίνου βάκτρου μέτα* Bac. 363. *βάκτρῳ ἐρείδου περιφερῆ στίβον χθονὸς* Ion. 743. *παρὰ βάκτροις* Ph. 1542. *βάκτρα πρόσφερε* ib. 1711. *ἀπολέμοις κισσίνοις βάκτροις* Ion. 217. *ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος* Her. F. 108.

Βακχεία. *βακχείᾳ συντόνῳ* Bac. 126. *παύσω κακούργου τῆσδε βακχείας* ib. 232. *πλασταῖσι βακχείαισιν* ib. 218. *ἐκερτόμει θεόν, σάς τε βακχείας* ib. 1292.

Βακχεῖος. *ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον* Bac. 1151. *βακχείῳ ποδὶ* ib. 1228. *ὦ φίλε Βακχεῖε* Cy. 73. *κατάρχομαι*

νόμων βακχείων Hec. 685. βακχεῖον κάρα ib. 676. εἰς βακχεῖον πεσὼν Ph. 21. βακχεῖον χόρευμα ib. 658. βακχεῖον μέλος Bac. 1055. πῦρ βακχεῖον Ion. 1126. ὑπὲρ ἄκρων βακχείων Ph. 236.

Βακχεύειν. σὲ βακχεύουσι συγγενεῖ φόνῳ Or. 411. βάκχευε Hip. 954. et Bac. 313. βακχεύσεις ἰὼν ib. 343. ἵνα βακχεύητ' ἀεὶ ib. 806. δέμας ἔσεισε, κἀβάκχευσεν Ion. 1204. Λύσσα βακχεύσει Her. F. 898. ἔτι πȣ φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν; ib. 966. βάκχευσ', i. e. ἐβάκχευσα ib. 1142. ἐν ὄρεσι βακχεύων Bac. 76. νάρθηκι βακχεύοντα ib. 251. τὰν βακχεύȣσαν Διονύσῳ Παρν. κορυφὰν Iph. T. 1243. τὰν βακχεύȣσαν Κασσάνδραν Tr. 169. cf. etiam v. 341. βακχεύȣσα ἔθειρα βρομίων Hel. 1380. ȣ̓ βακχεύσας μέμνημαι φρένας Her. F. 1122. βεβάκχευται μανίαις Or. 833.

Βάκχευμα. εὐΐȣ βακχεύματος Bac. 608. τοσόνδε γ' ἔξω στήσομαι βακχευμάτων Tr. 367. ἀτέλεστον ȣ̓̂σαν βακχευμάτων Bac. 40. ἐν βακχεύμασιν ȣ̓̂σα ib. 317. ἅμα βακχεύμασι ib. 568. ἐκ βακχευμάτων ib. 719. ἐκίνȣν θύρσον εἰς βακχεύματα ib 723. ἀντὶ εὐΐων βακχευμάτων Cy. 25.

Βακχεὺς, i. q. Βάκχος Bac. 145. et Ion. 218.

Βακχεύσιμον, τὸ Bac. 298.

Βάκχευσις. πικρὰν βάκχευσιν ἰδὼν Bac. 357.

Βάκχη. τῆς μαντιπόλȣ βάκχης Hec. 123. σκευὴν Μαινάδος Βάκχης ἔχων Bac. 913. Βάκχη μᾶλλον εἰκασθήσομαι ib. 940. Βάκχη θεȣ̃ Hel. 550. φέρομαι Βάκχα νεκύων Ph. 1496. ὅπως βάκχαν Hip. 550. Βάκχαις ᾅδȣ Hec. 1076. ἄθυρσοι Βάκχαι Or. 1492. ἐξόρȣς Βάκχας ἄγειν Bac. 51. Βάκχαις συμμετασχήσω χορῶν ib. 62. vid. etiam v. 83. 129. 152. 153. 259. 415. 443. 499. 577. 636. 663. 673. 689. 734. 758. 778. 984. 1158. 1167. et sæpius in hoc dramate, uti etiam Cycl. 64. et 72.

Βακχιάζειν. τί βακχιάζετε; Cy. 203. βακχιάζων Bac. 929.

Βάκχιος, i. q. Βάκχος Bac. 195. 225. 366. 529. 605. 632. 1087. 1122. 1143. et 1187. Cy. 9. 38. 143. 156. 428. 519. 572. et 705. Ion. 550. 552. 553. et 716. Œn. fr. VIII. 1. et fr. inc. CLXIX. 1. et βάκχιος θεὸς Bac. 67. inde pro *vino* dicitur Iph. T. 953. et Cy. 453. et 517. 2) *adject.* βάκχιον κλάδον Bac. 308. ἡσθεὶς βακχίῳ ποτῷ Cy. 445. βάκχι' ὄργια Bac. 996.

Βάκχος. τὰν Διογόνοιο Βάκχȣ Hip. 560. κρατῆρα Βάκχȣ Iph. A. 1061. Βάκχȣ οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164. Βάκχȣ προφήτης Rh. 972. σκιρτήμασι Βάκχȣ Bac. 169. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος ib. 491. ἀντετίναξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα ib. 623. ὦ Βάκχε ib. 1018. καθ' ᾅδȣ Βάκχος Her. F. 1119. Κȣρητᾶν Βάκχος ἐκλήθην Cret. fr. II. 16. Βάκχε Lic. fr. IV.

Βαλβίς. ἕρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίȣ Med. 1245. τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο Her. F. 867.

Βαλιός. τȣ̀ς ζυγίȣς λευκοστίκτῳ τριχὶ βαλιȣ̀ς Iph. A. 222. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον Hec. 90. βαλίαις ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι Hip. 218. βαλιαὶ λύγκες Al. 582. διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356.

Βάλλειν. τὴν θανȣ̃σαν φύλλοις ἔβαλλον Hec. 574. φάσγανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν Or. 51. cf. etiam Iph. T. 785. σύ νιν ἔβαλες ἐξ ὕπνȣ Or. 168. ὡς βάλῃς εἰς Τάρταρον ib. 265. λȣτρὰ ἐπὶ χρωτὶ βάλε ib 303. ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω ib. 1282. περὶ γόνυ χεῖρας ἱκεσίȣς ἔβαλον ἔβαλον Ἑλ. ib. 1415. τὴν Ἑλλ. μιάστορ' εἰς ᾅδȣ βαλεῖν ib. 1584. περὶ ὠλένας δέρᾳ βάλλοιμι Ph. 170. βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν ib. 1188. δὸς ἔγχος ἡμῖν εἰς στέρν' ἀδελφȣ̃ βαλεῖν ib. 1384. τίν' ἐπὶ—ἀπαρχὰς βαλῶ; ib. 1524. εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς ib. 1615. ἀμφὶ τραύματα τελαμῶνος βαλεῖν ib. 1663. πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω Med. 276. κατ' ὄσσων βαλεῖν δάκρυ Hip. 1396. cf. Hel. 957. Ion. 1369. Her. F. 1356. εἴθε ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν An. 293. ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις ib. 1129. βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν Sup. 330. λαμπρὰ ἀκτὶς ἔβαλλε γαῖαν ib. 651. βάλλειν πῦρ καθάρειον Iph. A. 1112. ὅθι βρέφος ἁπαλὸν ἔβαλε ib. 1286. ȣ̓̂ς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαὶ Iph. T. 58. ἔβαλλον αὐτȣ̀ς ib. 326. γάνος μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῶ ib. 634. κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος ib.

1200. πέτρυς ἐβάλλομεν ib. 1376. βάλλε quater repetitum Rh. 675. ἐπὶ γᾶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν ib. 721. κρυνὸς αἵματος βάλλει με ib. 791. βάλλειν Ἀχαιὺς Tr. 81. εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ ib. 305. βρέφη περὶ πέπλοις ἔβαλε ματρὶ χεῖρας ib. 558. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῶρον αὐτῶν ib. 1058. πολὴν ἀμφὶ χρῶτα βαλεῖν Bac. 828. ἀρτιγένυν—κατάκομον βάλλει ib. 1185. εἰς ὕπνον βαλεῖς Cy. 571. ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ Her. 130. περὶ γυῖα χεῖρας ἔβαλον Hel. 640. ἐμὲ πατρίδος ἄπο—ἔβαλλε Θεὸς ib. 701. δύσκλειαν ἀπὸ συγγόνυ βάλλετε ib. 1523. ἐκ εἰς ἀπίσυς δεσπότας βαλεῖς χαρὰν Ion. 751. τὸν εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σὰν ib. 899. τόρευμα βάλλει πρὸς ἧπαρ Her. F. 979. ὡς μὴ μύσος με σῶν βαλεῖ προσφθεγμάτων ib. 1219. προχύτας ἔβαλλε βωμὺς El. 804. μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ ib. 902. ἔσω πέπλων ἔβαλεν, ἔδειξε μαστὸν ib. 1207. βάλε, πρόσπτυξον σῶμα ib. 1325. δεινὸν ἴχνος βάλλυσ' ἐπὶ σοὶ ib. 1344. πυκνοῖς ἔβαλλον Βακχίυ τοξεύμασιν κάρα γέροντος Œnei fr. VIII. 1. χθόνα ἥλιος χρυσέᾳ βάλλει φλογὶ Phaëth. fr. I. 3. βέβλησκ' Ἀχ. δύο κύβω καὶ τέτταρα Tel. fr. IV. εἰ πρὸς νέφη βάλοι Fr. inc. B. 46. 2. βάλλων οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχὺς Hec. 1040. βάλλων, ἀράσσων ib. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων An. 1181. δικόρυφον πλάκα βάλλοντα Bac. 308. νοτερὸν ὕδωρ βάλλων Ion. 150. πέτροις βάλλοντας Or. 913. πέτρυς βάλλοντες Iph. T. 319. παῖδα Θέτ. τόξοις βαλὼν Hec. 388. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν Ph. 957. σκότον ὄμμασι βαλὼν ib. 1530. ὑ βαλὼν ὕτως ἄπει Al. 683. δρυὸς κορμὺς ἐσχάρας βαλὼν ἔπι Cy. 383. εἰς μέσην βαλὼν Κύκλωπος ὄψιν ib. 457. σὲ τῆσδ' ἀποῤῥήξας πέτρας συντρίψω βαλὼν ib. 701. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν Ion. 582. τόδε βαλὼν εἰς πῶμα ib. 1034. φάρμακον εἰς οἶνον βαλὼν ib. 1184. πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν Her. F. 987. ὑπὲρ κάρα βαλὼν ib. 992. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. τὸν βαλόντα στέφειν τετάγμην Œnei fr. VIII. 2. φάσγανον πρὸς δέρῃ βαλόντες Or. 1350. πρόσωπον εἰς γῆν βαλῦσα ib. 956. γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλῦσα Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλῦσα ib. 287. τίς ἁ βαλῦσα πρῶτά γε; Bac. 1176. πρὸς πέδον κάρα εἰκῇ βαλῦσαι σωφρόνως ib. 685. ἣν (scil. ἀσπίδα) ἀμφὶ πλευρ' ἐβάλλετο Tr. 1137. εἰς φροντίδας νῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. ἐπὶ κάρα στέφη βαλλομέναν Iph. A. 1513. βεβλήσεταί τις Θεῶν βροτησίᾳ χερί; Or. 271. στέγος βεβλημένον πρὸς ἕδας Iph. T. 49.

Βάξις. κενὴν ἀκύσας βάξιν Or. 1558. πικρὰν βάξιν ἐχθαίρω σέθεν Med. 1374. νέαν τιν' ἐφιέμενοι βάξιν Rh. 46. διὰ πολέας ἔρχεται βάξις Hel. 226. βάξις ἔτυμος ib. 357. τίς δεσπότιν βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν; Dan. 54.

Βάπτειν. ναῦς ἐνταθεῖσα—ἔβαψεν Or. 706. εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν Her. F. 929. τεῦχος βάψασ' ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλὸς Hec. 610.

Βαπτός. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123.

Βάρβαρος. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. τίς Ἑλλὰς, ἢ βάρβαρος; Ph. 1513. ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος Iph. T. 31. νόσον βάρβαρον ἦλθον ib. 1112. βάβαρος ὢν βαρβάρυς Ἕλλησιν ἡμᾶς πρῦπιες Rh. 404. βάρβαρος βαρβάρυ γνώμην ὑφαιρῇ ib. 833. βαρβάρυ ποταμῦ ῥοαὶ Bac. 405. βάρβαρον στρατὸν ib. 1353. μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρυ Hel. 302. ἀνὴρ βάρβαρος φρένας ib. 508. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρυ νεανίυ ib. 672. ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν Fr. inc. CXLVII. 2. οἱ βάρβαροι Hec. 328. χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις Or. 485. ἔχει βαρβάρυς ὀπάονας ib. 1110. βαρβάροισι δρασμοῖς ib. 1374. βάρβαροι λέγυσιν αἶ αἶ ib. 1396. βαρβάροισι νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοισι βαρβάροις Hel. 806. et βαρβάρων νόμοισιν An. 242. βάρβαροι ὄντες γένος ib. 666. βαρβάρων χάριν γάμων Iph. A. 271. ὅρισμα βαρβάρων ib. 952. βαρβάρων ἐπὶ χθόνα ib. 1265. βαρβάροις ὕπο ὄντας ib. 1274. βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' ὑ βαρβάρυς Ἑλλήνων ib. 1400. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες Tr. 1021. μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμῦ Bac. 18. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τάδ' ὄργια

ib. 482. βαρβάρων ἡγούμενος ib. 1332. βαρβάρους ἀφίξομαι ib. 1351. ὁ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω Her. 424. τὰ βαρβάρων δοῦλα πάντα Hel. 283. βαρβάρων συλᾶσθ' ὕπο; ib. 606. πρὸς ἄνδρας βαρβάρους ib. 1620. βαρβάρων ὑφάσματα Ion. 1159. σκῦλα βαρβάρων El. 7. βαρβάρους ἐᾶν λέγειν Phi. fr. IX. 2. βαρβάροις δουλεύσομεν; Tel. fr. XXIII. βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. βαρβάρῳ βοᾷ Or. 1386. et Ph. 685. et 1311. βάρβαρον ἀκοὰν Ph. 826. ἐκ γῆς βαρβάρου Med. 256. Iph. T. 739. 775. 906. et. 1400. ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς Med. 536. βαρβάρου ἀπὸ χθονὸς ib. 1330. vid. Hel. 869. διὰ γυναῖκα βάρβαρον An. 650. cf. etiam v. 871. βάρβαρον ἰαχὰν Iph. T. 180. μακρὰν βαρβάρου χθονὸς ib. 629. ἐκβῆθι βαρβάρου χθονὸς ib. 1086. ἀστοὶ βαρβάρου χθονὸς ib. 1422. βάρβαρος γυνὴ Tr. 477. et Hel. 264. βαρβάρου χερὸς τάδε Her. 132. θήραμα βαρβάρου πλάτας Hel. 192. cf. etiam v. 238. et 1125. πᾶσαν πλανηθεὶς βάρβαρον χθόνα ib. 604. βαρβάρου χθονὸς ἄπειροι ὄντες ib. 1048. βαρβάρου στολᾶς ib. 1144. βαρβάρου κόρας λάφυρα Her. F. 417. ἐν βαρβάρῳ γῇ Epist. V. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι Or. 1370. βαρβάροις λιταῖς Ph. 686. βαρβάρους βάριδας Iph. A. 297. πόλεις βαρβάρους περῶντες Iph. T. 418. βάρβαροι γυναῖκες Bac. 604. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον Hec. 1129. τὸ βάρβαρον γένος ib. 1200. et An. 173. βάρβαρον λέχος Med. 591. ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα An. 260. βαρβάρῳ χλιδήματι Iph. A. 74. βαρβάρου στρατεύματος Rh. 612. βάρβαρα συρίζων Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 576. βάρβαρα φῦλα Iph. T. 887. κατῇδε βάρβαρα μέλη ib. 1337. ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ Tr. 759. βαρβάροις ἐσθήμασι ib. 991. μέλεσι βαρβάροις Bac. 1033. βαρβάροισι λέχεσι Hel. 226. εἰς βάρβαρ' ἤθη ib. 281. βαρβάροις πυλώμασιν ib. 795. εἰς βάρβαρα φάσγανα ἐμπεσῇ ib. 870. βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλούμενον ib. 1226. δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων ib. 1523.

Βαρβαροῦσθαι. βεβαρβάρωσαι Or. 485.

Βάρβιτος. οὐ ποτ' οὔτ' ἂν βαρβίτου θίγοιμ' ἔτι Al. 346. ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι Cy. 40.

Βάρις. βαρβάρους βάριδας Iph. A. 297.

Βάρος. ἀγγελίας βάρος φραμένα μέγα Hec. 107. βάρος τι κοὐ τῷδ' ἐστὶν, αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. χαλεπὸν βάρος Hip. 259. χρυσοῦ βάρος ib. 621. ποῦ φύγω βάρος κακῶν; ib. 878. παρειμένη χειρὸς ἄθλιον βάρος Al. 202. vid. etiam Bac. 1214. βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἂν Al. 354. πημάτων ἅλις βάρος Sup. 818. βάρος οὐκ ἀβριθὲς ib. 1125. ἔχω τοσόνδε βάρος ib. 1158. ὄλβου βάρος Iph. T. 416. μοὶ βάρος μέγα ib. 598. ὀλέθριον βάρος Tr. 12. τρισσῶν ἁμαξῶν ἀγώγιμον βάρος Cy. 384. ἁμαξῶν ἑκατὸν βάρος ib. 471. βάρος τοῦ ζῆν Her. 201. τευχέων βάρος ib. 723. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλου Her. F. 123. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται ib. 1205. πλούτου βάρος El. 1287. ῥᾷστον εἶ βάρος φέρειν Plis. fr. VI. 1. συὸς φέρων βάρος Fr. inc. CLXXII. 1.

Βαρύβρομος. βαρύβρομον αὐλὸν Hel. 1367. βαρύβρομοι βρονταὶ Phœn. 190. βαρύβρομον κῦμ' ἅλιον Hel. 1321. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων Bac. 156.

Βαρυδαίμων. βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν Al. 868. τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσεως Tr. 112.

Βαρύθυμος. βαρύθυμον ὀργὰν Med. 176.

Βαρύνειν. φίλου ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι Al. 43. σκοτεινὸν ὄμμα μου βαρύνεται ib. 386. ἅλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. τόκοις βαρύνεται Iph. T. 1228. βαρυνθεὶς Her. 205.

Βαρύποτμος. βαρύποτμον ἄνδρα Her. 609. τύχαν βαρύποτμον Hip. 827. ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας Ph. 1354.

Βαρύς. δαίμων βαρὺς Hec. 723. et 1087. βαρὺς χόλος Med. 1266. τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρὺν Hip. 980. βαρὺν βρόμον μεθῆκε ib. 1202. ἐμοὶ θάνατος οὐχ οὕτω βαρὺς An. 454. βαρὺς δημότης καὶ ξένος Sup. 894. βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. ἐπικείσομαι βαρὺς Rh. 101. φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν Cy. 409. παλαίεσθαι βαρὺς ib. 674. συναλλάσσειν βαρὺς Her. 4. ἐκεῖνος οὐκ ἔτ' ἔσται σοι βαρὺς El. 1119. φυγῇ βαρὺς κέαρ Dan. 63. τοῖς ξυνοῦσιν ὢν

βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. βαρείας χειρὸς Hec. 1041. βαρεῖα φρὴν Med. 38. βαρεῖαν ἐχθροῖς ib. 809. ἠχὼ βαρεῖα Hip. 791. ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης ib. 819. βαρείῃ συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. τύχα βαρεῖα Rh. 728. ὦ συμφορὰ βαρεῖα ib. 731. τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς El. 301. ὃ τὸ μέν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' ὃ βαρὺ Ph. 1635. βαρύ μοι, κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν Hip. 201. τὸ γῆρας οὐκ ἔτ' ἐστ' αὐτοῖς βαρὺ Al. 675. cf. fr. inc. LXXVIII. 4. βαρὺ μὲν, οἰστέον δ' ὅμως Hel. 275. βαρὺ κῶλον Her. F. 119. τοῦθ' ἡμῖν βαρὺ ib. 209. βαρὺ τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ Glau. fr. I. σιωπῆσαι βαρὺ Fr. inc. CC. βαρέα φέρειν Al. 894. τὰ τοῦ δαίμονος βαρέα Ion. 1375. τὸ γῆρας βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 639.

Βασίλεια. βασίλεια κρείσσων Med. 445. φήμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. δέμας ἀλλόχροον βασιλείας ib. 176. φθιμένην τὴν βασίλειαν Alc. 82. βασίλεια τῶνδ' οἴχεται φυγὰς δόμων An. 1056. τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο Iph. A. 599. βασίλεια, o regina Tr. 178. 341. et 966. ὦ βασίλεια El. 997. βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας ib. 988.

Βασίλειος. βασιλείων δόμων Or. 1366. et Iph. A. 863. et βασιλείους δόμους Hel. 143. et 1542. et βασίλειοι δόμοι ib. 466. κούρας τᾶς βασιλείας El. 187. βασιλείοις κόραις Bac. 746. δῶμα βασίλειον Med. 960. βασίλεια ἀμφὶ δώματα Bac. 60. βασίλεια ἀμφιβλήματα Hel. 70.

Βασιλεύειν. ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν Ion. 1087. βασιλεύει χθονὸς El. 12.

Βασιλεύς. βασιλεὺς ὧδε δὴ στείχει Or. 348. βασιλεὺς βέβηκε Ph. 868. παῖδα γῆμαι βασιλέως Med. 554. cf. etiam v. 594. et. 783. τάσδε τύχας λεύσσων βασιλέως Al. 240. μόνον λελειμμένον βασιλέα An. 1248. ἀνὴρ βασιλεὺς Sup. 444. τὴν τοῦ βασιλέως (scil. θυγατέρα) ἴδετε Iph. A. 591. πολλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ μέλει ib. 645. πείθου βασιλεῖ Rh. 993. αὐτὸν ὄντα βασιλέα Hel. 518. προσπόλοισι βασιλέως ib. 1042. οὔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν El. 760. ὄνομα τὸ τοῦ βασιλέως Epist. IV. βασιλεῦ Iph. A. 43. et 140. ὦ βασιλεῦ Rh. 886. μέγας ὦ βασιλεῦ ib. 380. ὦ βασιλεῦ Τελαμὼν Tr. 795. βασιλεῦ χώρας τῆς πολυόλβου Ar. fr. XXXIII. 1. ὦ βέλτιστε βασιλεῦ Epist. III. ἐθρέφθην βασιλεῦσι νύμφη Hec. 352. βασιλέων αἷμα Or. 1397. γᾶς βασιλεῦσι Ph. 806. Καδμείων βασιλῆας ib. 836. βασιλέων θυμουμένων ὀργὰς Med. 455. πάντα ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι Al. 130. οὐδ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν An. 501. Ἰλιάδαι βασιλῆες ib. 1023. μή τις βασιλεῦσιν εἴπῃ Iph. T. 109. ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει βασιλέων ib. 190. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες ib. 670. ὑπασπιστῶν βασιλέων Rh. 2. βασιλεῖς Τροίας Tr. 100. πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς; Her. 295. οὐ βασιλεῦσιν εἴξας ib. 368. καθαρῶς ἔσται βασιλεῦσιν ib. 1055. ὦ κάκιστε βασιλέων Her. F. 182. φίλοι βασιλῆες El. 877. παρὰ βασιλέων Epist. V.

Βασιληΐς. βασιληΐδα τιμὰν Hip. 1281.

Βασιλικός. βασιλικοῦ σηκὸν τάφου Pol. fr. IX. 1. βασιλικῶν δόμων ὕπερ Ph. 1336. et βασιλικοὺς ἔχων δόμους El. 947. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. cf. etiam v. 547. et Tr. 354. βασιλικῶν θαλάμων Ion. 486. τὸ βασιλικὸν λίαν Bac. 670. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν Tr. 259. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων ib. 495. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων El. 306.

Βασιλίς. βασιλὶς οὖσα Hec. 552. νύμφη βασιλὶς Med. 1003. βασιλίδος πιστὴ τροφὲ Hip. 267. βασιλὶς οὐκ ἔτ' ἐστι δὴ γυνὴ ib. 778. τὴν βασιλίδ' ἑστίαν Rh. 718. εὐναῖσι βασιλίσι Iph. A. 1306.

Βάσις. ποδῶν βάσει Hec. 837. τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου τιθέμενος ib. 1058. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι ib. 1069. τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν Ph. 311. ἀναψύχουσι θηλύπουν βάσιν Iph. A. 421. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210. ποδῶν φέρουσα φιλτάταν βάσιν Tr. 334. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν El. 532. ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν Œd. fr. XVI. 1. συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.

Βάσκανος τὸν τρόπον Epist. V.

Βάσταγμα δεινὸν Sup. 767.

Βαστάζειν. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βαστά-

ζειν ἐμοὶ Al. 41. ἣν πρὸ χερῶν ἔτι βαστάζεις Iph. A. 36. μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάζομεν Rh. 274. γέροντα βαστάζων νεκρὸν Al. 727. ἀλόχου χέρα βαστάζων ib. 920. ἔγχος χειρὶ βαστάζουσα El. 696. ἐν χεροῖν βαστάζεται Al. 19.

Βατεύειν. τάφον βατεύουσα τὸν αὐτὸν Sup. 1003.

Βαυβᾶν. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Syl. fr VI. 1.

Βαφή. ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας Her. F. 1188.

Βέβαιος. ὁ ὄλβος οὐ βέβαιος Ph. 561. cf. et Her. F. 512. et Bel. fr. VI. 3. νοῦς οὐ βέβαιος Iph. A. 334. βέβαιον εἶναι τοῖς φίλοις ib. 347. οὔτε πλοῦτος βέβαιος ἄδικος Er. fr. IX. 3. ἡ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα El. 941. ψῆφος βεβαία ib. 1263. τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει; Or. 1275. βέβαιον οὐδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. βέβαια χαίρει Tr. 1205. μετάρσι', οὐ βέβαια Her. F. 1093. βέβαια τἀπὸ σοῦ El. 280. βέβαια οὐδεὶς εὐτυχεῖ Fr. inc. LXIX.

Βεβαίως Her. F. 1121.

Βέβηλος. οὐ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. 1. βέβηλα καὶ κεκρυμμένα Her. 405.

Βέλεμνον. φρουρουμένου βέλεμνα An. 1137.

Βέλος. βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος Hec. 1041. ἐπίλογχον βέλος Hip. 222. ἄστρων ὑπέρτερον βέλος ib. 531. οὐ βέλος διέπτατο Sup. 860. τοῖον φαρέτρα Λοξίου σώζει βέλος Rh. 979. κίσσινον βέλος Bac. 25. λογχωτὸν βέλος ib. 760. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἑνὶ κατέστρωσεν βέλει Her. F. 1000. ἀνδρὸς ὑποστῆναι βέλος ib. 1350. ὀξυθήκτῳ βέλει El. 1159. λιπεῖν βέλος ib. 1217. σιδαρέοισι βέλεσιν Or. 1309. Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη Ph. 889. πολεμίων εἴργων βέλη ib. 1081. πόλλ' ὁμοῦ βέλη An. 1133. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν ib. 367. βέλεσί τ' ἀμφέβαλε ib. 422. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846.

Βένθος. κατὰ βένθος ἅλιον Bel. fr. XX. 3.

Βῆμα. μὴ κοῦφον αἴρῃ βῆμ' ἐς Ἀργεῖων στρατὸν Tr. 342. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς El. 954. κλεπτικοῖς βήμασι Rh. 205.

Βία. μήτ' ἀποσπασθῇς βίᾳ Hec. 225. cf. etiam Tr. 613. τῇ βίᾳ νικώμενον Hec. 333. πρὸς βίαν ὠθουμένη ib. 406. πρὸς βίαν legitur etiam Or. 705. Med. 1216. Al. 45. An. 731. et 754. Sup. 158. et. 455. Cy. 111. Her. 47. 98. 222. et 885. Hel. 402. et Her. F. 550. et πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr. V. 5. οὐχ ἕλξετ' αὐτὸν βίᾳ Hec. 1282. βίᾳ τῶν κρεισσόνων Or. 709. δαιμόνων βίᾳ Ph. 18. κλεινὴν Πολυνείκους βίαν ib. 56. βίᾳ πορθουμένας ib. 568. βίᾳ θεῶν ib. 875. Iph. A. 702. et Er. fr. V. 2. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ Ph. 1139. στέρνα Πολ. βίᾳ διῆκε λόγχην ib. 1406. μὴ βίᾳ φέρων ζυγόν Med. 242. ὠθήσῃ βίᾳ ib. 335. εὐνῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 886. cf. etiam v. 1165. ἐνδακοῦσαι στόμια—βίᾳ φέρουσιν ib. 1224. βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται Al. 70. βίᾳ θυμοῦ ib. 832. δαμάζει σου βίᾳ σίδαρον ib. 984. ἐκβαλοῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ An. 35. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι ib. 390. ἀποκτείνειν βίᾳ ib. 587. βίᾳ παρελθὼν θεοὺς Sup. 231. βίᾳ δορὸς ib. 347. ἀναιρεῖσθαι νεκροὺς βίᾳ ib. 472. θάψω βίᾳ ib. 560. εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων βίᾳ ib. 692. ἐπιστολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν βίᾳ Iph. A. 315. βίᾳ ἄγεις ib. 319. ἑκὼν, οὐ βίᾳ ib. 361. ἔλαβες βίᾳ ib. 1149. λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ ib. 1275. κᾆτα ληφθῶμεν βίᾳ Iph. T. 109. εἷλκε Κασσάνδραν βίᾳ Tr. 70. οὐ βίᾳ λελησμένης ib. 373. βίᾳ ἐκπέμπομαι ib. 897. βίᾳ μ' ἁρπάσας ib. 959. ἣν βίᾳ γαμεῖ ib. 962. βίᾳ παῖδα φῂς ἄγειν ἐμὸν ib. 998. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999. θύελλαί μ' ἥρπασαν βίᾳ Cy. 109. τὰ σπλάγχνα ἐξαμήσασθαι βίᾳ ib. 235. οὐδὲν ἦν τούτῳ βίᾳ ib. 257. οὔτοι βίᾳ γέ μ', οὐδὲ τοῦσδ' ἄξεις Her. 64. βίᾳ ξένους θεῶν ἀφέλκειν ib. 113. cf. etiam v. 128. 226. 244. 250. 255. et 287. μηδ' ὤθει βίᾳ Hel. 452. ὠσθήσῃ βίᾳ ib. 459. γαμοῦμαι βίᾳ ib. 839. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις ib. 840. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib. 909. ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ ib. 914. ἔζευξεν γάμοις βίᾳ Ion. 11. cf. v. 437.

ἃ βίᾳ σπεύδωμεν ib. 378. περιβλέπων βίαν ib. 624. ἐμᾶ βίᾳ λαβὼν ib. 1295. βίαν δράσῃς μηδὲν Her. F. 215. βίᾳ ἐκπεσὼν ϛρωτᾶ λέχας ib. 555. ἃ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ ib. 1369. βίᾳ ἕλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. ἄπειργον αὐτᾶς βίᾳ Sis. fr. I. 10. ἄφθιτος βία Fr. inc. CXLV. 3.

Βιάζεσθαι. πᾶσαν βιάζεται πόλιν Or. 1623. τί βιάζῃ; Med. 339. βιάζῃ χειρὸς ἐξαρτωμένη; Hip. 325. πεπρωμένη ἡμέρα βιάζεται Al. 145. βιάζῃ μ' ἀ θέλοντα δρᾶν τάδε ib. 1119. μῶν τίς σ' αὖ βιάζεται Her. 647. ψυχὴν βιάζε Her. F. 1366. μ' ἡ φύσις βιάζεται Chry. fr. I. 2. ἄν τ' αὖ βιάζῃ Dic. fr. VI. 2. βιαζόμεσθα, *pass.* vis nobis infertur Her. 71.

Βίαιος. φόνον βίαιον An. 1243. ἄνδρας βιαίας Sup. 308. δίκας βιαίων γάμων Ion. 445. βιαίῳ χειρὶ Her. 103. et χερὶ ib. 107. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν—τᾶ λίαν παρείλετο Fr. inc. XXIV. 1. βιαίων ἁλμάτων Hec. 1262. βίαια πολεμίων κακὰ Fr. inc. III. 3.

Βιαίως. ὦ βιαίως θανᾶσα Hip. 814. βρέφος μαϛῶν βιαίως ἀποσπάσας Iph. A. 1152. ἀπὸ δ' ἀντομένα πατρὸς βιαίως Rh. 901. γαμεῖ βιαίως σκότιον λέχος Tr. 44. ὤθει βιαίως ib. 356. ἕλκει με βιαίως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων Her. 80. cf. etiam v. 367. ἔσχε δ' ὕβρεις ἀνδρὸς βιαίως ib. 925.

Βιαϛέον. ἡμῖν ἀ βιαϛέον τύχην Rh. 584.

Βίβλινος. Βιβλίνα πώματος Ion. 1195.

Βιόδωρος. Ἰνάχα—παισὶν βιοδώροις Xan. fr. vers. 3.

Βίος, vita. ἀκέτι μοι βίος ἀγαϛὸς Hec. 169. τὸν ἐμὸν βίον—ἀ μετακλαίομαι ib. 213. μὴ ϛερηθῆναι βία ib. 338. τᾶτό μοι πρῶτον βία ib. 350. ποῖ τελευτήσω βίον; ib. 419. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον ib. 1034. cf. Or. 946. Ph. 1437. ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. βία τὸ πλέον μέρος Or. 203. ἐξέπνευσεν βίον ib. 496. vid. Ph. 1463. ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον Or. 920. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph. 972. ἐν ὡραίῳ ἵϛαμαι βίῳ ib. 975. ἀδ' ἀποίσεται βίον—ματρὶ ib. 1168. ἔῤῥει βίος ib. 1278. ὀυμὸς ἐν φάει βίος ib. 1287. οἷον τέρμονα βία ἔτλης ib. 1361. εἴη εὐτυχέϛερος βίος ib. 1577. εἰς παίδων βίον ταῦτ' ἐμηχανησάμην ib. 1607. βία τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. βία χάριν μεθεῖσα ib. 226. ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν ib. 248. βία ὄνησις ib. 254. μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος ib. 598. ἄπαις τείνεις βίον; ib. 670. εὐκλεέϛατος βίος ib. 810. et Al. 626. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποϛάντες βία Med. 1039. πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βία ib. 1245. παίδων ἐκσῶσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βία Hip. 87. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων ib. 189. ὁ πολὺς βίος ib. 252. ἀσιτεῖ εἰς ἀ..ϛασιν βία ib. 277. ἀπαλλαχθήσομαι βία ib. 357. ἦ διέφθαρται βίος ib. 376. εἰσὶν ἡδοναὶ πολλαὶ βία ib. 383. ἁμιλλᾶσθαι βίῳ ib. 426. ἐκπονεῖν βίον λίαν ib. 467. εἰ ἦν σοι μὴ 'πὶ συμφοραῖς βίος ib. 493. σῶσαι βίον ib. 497. πάθος δυσεκπέραντον βία ib. 678. εὐκλεᾶ βίον ib. 717. ἐν ἀσφαλεῖ βία ib. 785. τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος; ib. 799. ἀβίωτος βίος ib. 821. ἀβίωτος βία τύχα ib. 868. λυπρὸν ἀντλήσει βίον ib. 898. cf. etiam v. 1049. κακὴν ἔμπορον βία ib. 964. ἀπώλεσεν βίον ib. 1032. βίον συνευτυχοίην ib. 1119. ἀδέ μοι χάρις βία ib. 1408. μεταϛῆναι βία Al. 21. τίνα βία ἐλπίδα προσδέχομαι ib. 128. σώσασθαι βίον ib. 144. τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον ib. 167. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον βία ib. 292. τέρψιν ἐξεῖλε βία ib. 348. εἰς φῶς καταϛῆσαι βίον ib. 363. προλιπᾶσα βίον ib. 397. τᾶτο ἐν βίῳ σπάνιον μέρος ib. 477. ὤλεσεν βίον ib. 537. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βία ib. 646. μακρὸν χρόνον βία ib. 673. cf. etiam v. 718. τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζε σὸν ib. 792. ὁ βίος ἀληθῶς ἀ βίος ib. 805. ἡ τοπρὶν ἐν βίῳ ib. 980. ἥδεσθαι βίῳ ib. 1087. βελτίω βίον ib. 1160. ὁ περίβλεπτος βίος δόλης An. 89. πικρὰν σύγχυσιν βία ib. 291. ἁμαρτάνει βία ib. 373. ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον ib. 383. cf. Sup. 693. Her. 1017. Hel. 396. ὀφθαλμὸς βία An. 407. ἀθλία βία ib. 409. ξυντράπεζον ἔχει βίον ib. 659. θεᾶ κατασκευὴν βίῳ δόντος Sup. 214. πλὴν ἐνοικῆσαι βίοι ib. 535. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος ib

550. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίου ib. 883. σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου ib. 953. δυσαίων ὁ βίος ib. 960. διπλοῦ βίου λαχόντες ib. 1086. ἐκτείνειν βίον ib. 1109. ἀκίνδυνον βίον Iph. A. 18. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίου ib. 20. ἀνέτρεψε βίον ib. 25. προστάτην τοῦ βίου τὸν δῆμον ἔχομεν ib. 449. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον ib. 923. κατοίκτειρον βίον ib. 1246. λύσειν βίον Iph. T. 692. δυστυχὴς βίος ib. 851. βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα ib. 915. vid. Her. F. 479. βίον ἀποῤῥήξειν Iph. T. 974. μέγιστον ἐν βίῳ κειμήλιον Rh. 654. σῶσαι βίον ib. 674. cf. Hel. 895. νησιώτην σποράδα βίον Rh. 701. cf. Her. 86. βίου τέλος Rh. 735. et El. 956. μεγάλας ἐλπίδας βίου Tr. 1252. δούλειον ἁμέραν βίου ib. 1331. ἄλυπος βίος Bac. 1002. ἐπὶ τὰ καλὰ βίον ἄγοντα ib. 1005. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον ib. 1337. ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον Cy. 338. εἰς τέρψιν βίου ib. 520. τοῦ μακροῦ βίου Her. 448. αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον ib. 451. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον ib. 535. ἐκπνεῦσαι βίον ib. 566. et Hel. 141. et Ion. 1600. et ἐκπνέων βίον Her. F. 980. πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. θεοὺς σέβων βίον διήνεγκε Hel. 10. βίον στερεὶς ib. 94. ἀπηλλάχθη βίου ib. 101. vid. v. 309. et Ion. 847. τἀναγκαῖα τοῦ βίου Hel. 261. τέρας ὁ βίος ib. 267. θυγατρὸς Ἑρμ. ἐστὶν βίος; ib. 694. βίου δέλεαρ ib. 761. τελευτήσω βίον ib. 846. cf. v. 1682. et Ion. 1136. πολέων ἀπέλειπε βίος Hel. 1348. καταζῇ σεμνὸν βίον Ion. 56. ἓν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι τὶς ἀνθρώπων βίῳ ib. 383. τὸν ἄπαιδα ἀποστυγῶ βίον ib. 489. τροφὰς ἔχει βίου ib. 1013. συμφοραὶ ἐμῷ βίῳ ib. 1235. εἶχον οἰκέτην βίον ib. 1373. τερφθῆναι βίου ib. 1376. παρ' οἵαν ἤλθομεν στάθμην βίου ib. 1514. μηκῦναι βίον Her. F. 143. τοῦ βίου πόθος ib. 316. βίου κέλευθον ἄθεον ib. 433. μικρὰ τὰ τοῦ βίου ib. 503. ἐκσῶσαι βίον ib. 716. εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ 'μῷ βίῳ ib. 1118. δύσκλειαν ἀπώσομαι βίου ib. 1152. βίον ἀχρεῖον, ἀνόσιον κεκτημένοι ib. 1302. γλυκεῖα φροντὶς βίου Æol. fr. XV. πλείστη ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ ejusd. fr. XX. 3. θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος Antiop. fr. XXV. 1. οὐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν ejusd. fr. XXXIX. 4. cf. etiam Fr. inc. LXXXVII. θεῶν βίος Ar. fr. IX. 1. βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 2. τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν βίον Cresph. fr. VII. 3. ἁγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ἡ ἀτιμία βίου Er. fr. II. 17. βίον θερίζειν Hyp. fr. IV. 6. τοῖς μὲν αὔξεται βίος Inus fr. XVII. 4. ἐν ἐλπίσιν ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. τοῦ βίου μεταστάσεις Œd. fr. XI. 1. ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον Œno. fr. II. 3. φθοραὶ βίου Plis. fr. VI. 2. ἔρωτες παντοῖοι βίου Rha. fr. II. 1. πάντ' ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων βίον Scy. fr. II. 4. ἄτακτος βίος Sis. fr. I. 1. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ ib. 17. τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ ib. 30. τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Fr. fal. cit. IV. 1. ὁ τῶν γεωργῶν βίος Fr. inc. XLVII. 1. ἡδὺς βίος Fr. inc. LI. 3. θεοῦ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. ἔρως βίου Fr. inc. LXXXI. 9. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον Fr. inc. CX. 2. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τὸ δυστυχὲς βίου Fr. inc. CL. 2. ᾧ μέλει τὰ τοῦ θνητοῦ βίου Fr. inc. B. 12. 4. 2) victus, opes. σπάνις βίου Hec. 12. γάμοις εὑρεῖν βίον Ph. 403. αὐτὸς εὕροιμ' ἂν βίον ib. 1613. σπανίζοντες βίου Sup. 240. cf. etiam Rh. 170. El. 235. et Bel. fr. XVI. 12. κτᾶσθαι πλοῦτον καὶ βίον τέκνοις Sup. 450. vid. etiam vers. sq. βίος πολὺς ib. 861. τῷ βίῳ ἐνδεὴς ib. 873. βίον ἐπαιτῶν Rh. 715. et προσαιτεῖν Hel. 519. ἐκ μὴ ἐχόντων βίον Hel. 440. πολυκτήμων βίου Ion. 581. βίον ξυλλέγειν El. 81. cf. etiam Bel. fr. XXV. 14. βίον κεκτημένος Antiop. fr. VIII. 1. et XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. δεῖ βίου Bel. fr. XVII. 12. φειδὼ βίου Hip. fr. X. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV. 1. ἐκλιπὼν νομὸν βίου Pol. fr. I. 7. οὐκ ἔχει βίον St. fr. I. 2. βίος πορφυροῦς θαλάσσιος ejusd. fr. III. 1. vid. etiam v. 4. ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίου Fr. inc. CLXXXVII. 4.

Βιοτεύειν. ἀβίωτον τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει Al. 242.

Βιοτὴ, et dor. βιοτά. ω δυστάνου βιοτᾶς Hec. 199. οἰκτρὰν βιοτὰν ib. 457. τάκει βιοτὰν Med. 141. βιοτὰν στυ-

γερὰν προλιπῦσα ib. 147. τὰν ἐμὰν βιοτὰν ib. 415. ὀλέθριον βιοτὰν ib. 993. πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν πάθϐς; Hip. 1385. ταύταν φέρομαι βιοτὰν An. 787. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς Iph. A. 551. ἀγήρατον βιοτὰν ib. 567. βιοτὰν ἁγιςεύει Bac. 74. βιοτᾶς εὐπαιδος ἐχοίμαν Ion. 490. ἁπλϐν ἂν εἶχε ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 664. ὦ βιοτὰ Phi. fr. V. 1. ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς Fr. inc. CLX. 1. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. νυκτιπόλϐ Ζαγρέως βιοτὰς Cret. fr. II. 12.

Βίοτος. ἀμέρσας βίοτον Hec. 1028. βίοτον εἰς τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον Or. 206. βίοτος εὐδαίμων ib. 1659. τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T. 1498. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. λυπρὸν διάξω βίοτον Med. 1037. et Al. 943. βίοτον ὁπόθεν λείψϐσι τέκνοις Med. 1102. ἅλις βίοτον εὗρον ib. 1107. τερπνὸν διάξειν βίοτον ib. 1355. δι' ἀπειροσύναν ἄλλϐ βιότϐ Hip. 195. βιότϐ ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις ib. 261. πρόσω ἤδη βίοτος ib. 795. εἰ κατ' ἀνδρὸς βίοτος ἐξογκώσεται ib. 938. βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι ib. 1246. ἄνω μεταβὰς βίοτον ib. 1292. κτητὸν βιότϐ μέρος ἐςὶν ib. 1295. κατάκρας ὀλέσας βίοτον ib. 1367. διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον ib. 1377. βιότϐ πρόσσω Al. 914. ἔσωσας βίοτον καὶ ψυχὰν ib. 932. βίοτον ὤγκωσας μέγαν An. 320. ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένϐ—διεςαθμήσατο Sup. 201. ἔμμοχθον βίοτον ib. 1005. τίνα πότμον εἴληχε βιότϐ Iph. T. 914. πρώραν βιότϐ Tr. 103. ὁ τᾶς ἡσυχίας βίοτος Bac. 389. βίοτος εὐδαίμων ib. 909. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. τίνα βίοτον ϐκ ἔτλας; Hel. 220. λέλοιπεν βίοτον ib. 229. ἀλατείᾳ βιότϐ ib. 530. ἦπϐ προσῄτεις βίοτον; ib. 797. vid. etiam Dan. fr. V. 4. ἔχεις βίοτον; Ion. 326. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον ib. 791. εἰς ἄλλας βιότϐ μορφὰς κάτεισιν ib. 1068. ἵν' ἐκπεράνῃ βίοτον Her. F. 429. τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον βροτοῖς ib. 699. ὑποςρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν ib. 737. οἶσιν ὅσιον—φίλον ἐν βιότῳ El. 1352. ἐκ λαμπρῶν νεύει βίοτος And. fr. XIX. 3. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκϐσι βίοτον Antiop. fr. VII. 2. ϐτε βίοτον ὠφελεῖ Er. fr. X. 3. ἀνάθημα βιότϐ Meleag. fr. XIII. 5. βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. τηλϐ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην Fr. inc. CXCVI. τρισσῶν βιότων ἐνὶ Bel. fr. XVI. 3.

Βιϐν. ἡδέως ζητῶν βιϐν Ar. fr. XXX. 1. βιοῖ ϐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. etiam Epist. V. τὴν αὔριον μέλλϐσαν εἰ βιώσεται Al. 787.

Βιςόνων τύραννον Al. 1025.

Βιώσιμος. βιώσιμος χρόνος Al. 653. ϐ βιώσιμον Her. 606.

Βλάβη. εἰς βλάβην τινὰ Or. 240. ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν Hip. 511. μὴ ὄφλω βλάβην An. 187. ϐκ ἐλάσσονα βλάβην ὀφείλω ib. 360. συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην Bac. 1302. σωτὴρ βλάβης Her. 640. σ' ἔμηνε θεϐ τις βλάβη Ion. 520. ἔχει τίνα βλάβην; ib. 1350. εἰ φέροι τινὰ βλάβην Ar. fr. VIII. 2. ῥώμη ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην Tem. fr. XI. σοφοὶ συγκρύπτϐσιν οἰκείας βλάβας Scy. fr. III.

Βλάβος. τόδε σοὶ βλάβος Her. 256. τί τϐτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. πόλει ϐδὲν ἥκομεν βλάβος Her. F. 824.

Βλάπτειν. μὲ πολλάκις ἔβλαψε δόξα Med. 293. εἰσαῦτις ἔβλαψε Sup. 415. μὴ βλάψαι πόλιν ib. 557. ὡς σε λόγχῃ—βλάβῃ ib. 578. ϐδένα βλάπτει βροτῶν Cy. 522. ἃ σὲ βλάψει Her. 704. τϐσδε βλάψω θανὼν ib. 1044. κέλευθον εἴ τις ἔβλαψεν ποδὶ ςείβων ἀνοσίῳ Hel. 874. ἃ βλάπτϐσιν σέμν' ἀναθήματα Ion. 107. τὸν νϐν ἔβλαψε Fr. inc. B. 25. 2. πάτραν βλάπτειν Fr. inc. B. 32. 2. ϐδὲν βλάψειν ἐοίκασιν Epist. I. ϐ βλάπτων πόλιν Sup. 524. βλάπτων ἐκείνϐς μηδὲν Her. 264. τϐς φίλϐς βλάπτοντες Hec. 256. εἴ τι βλάπτεται Sup. 237. βλάπτεσθ', ἐμϐ γε μὴ μιαίνοντος θεϐς; Her. 265. ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται Ion. 177. βλάπτῃ τί πατρὶ τιμωρῶν; El. 974.

Βλαςάνειν. σᾶς ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλαςεν Med. 1256. ἐκ μεγάλων ἐβλαςήκασι Iph. A. 594. ἐξ τῆς

Ἀτρεὺς ἔβλαςεν Iph. T. 3. ἐκ γῆς ἔβλαςεν Ion. 267. ἔνθ' ὁ γηγενὴς Σπαρτῶν ςάχυς ἔβλαςεν Her. F. 5. πόθεν ἔβλαςον Fr. inc. CLV. 11. δεινὸν ἐχθροῖς βλαςάνοντες εὐγενεῖς Her. 469. τὰ ἀπ' αἰθερίυ βλαςόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ταύτης ἄπο βλαςῶσι παῖδες An. 665.

Βλάςημα. τέκνων γλυκερὸν βλάςημα Med. 1099. ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάςημ' ἄνω Bac. 1069. γῆς τεμεῖν βλαςήματα Hec. 1204. ςεφανῦν κρᾶτα κισσίνοις βλαςήμασιν Bac. 177. νεόγονα βλαςήματα Cy. 205. ἐχθρῦ λέοντος δυσμενῆ βλαςήματα Her. 1006. καλὰ βλαςήματα Hel. 1281. τοῖσι γῆς βλαςήμασιν Her. F. 178.

Βλασφημία. βλασφημίαν τις ἐφθέγξατο Ion. 1189.

Βλαχὴ, dor. pro βληχή. βλαχαὶ τεκέων Cy. 48. et 59.

Βλέμμα ἡδὺ Her. F. 306.

Βλέπειν. ὐκ οἶδ', εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν Hec. 585. βλέπω παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα ib. 681. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. βλέπω πᾶσαν εἰσοδον Or. 67. καλοῖς βλέπυσί γ' ὄμμασιν Ph. 400. κἄβλεψαν (i. e. καὶ ἔβλ.) ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας ib. 1380. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. φίλυς κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν ib. 470. βλέπυσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν Hip. 416. πῶς ἂν ὡὐτὸς κατθάνοι τε, καὶ βλέποι; Al. 140. βλέψον πρὸς αὐτὺς, βλέψον ib. 391. et Her. 226. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. κυρὰν βλέπεις ib 821. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. πρὸς τί χρὴ βλέπειν (i. e. vivere); An. 405. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον Sup. 284. σκοτεινὰ βλέπυσιν εὐλαβύμεναι ib. 325. βλέψον εἰς ἡμᾶς Iph. A. 320. et πρὸς ἡμᾶς ib. 1238. et Hel. 1458. et Her. F. 1227. ὐ βλέπεις μ' εὔκηλον Iph. A. 644. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1219. cf. etiam v. 1250. μηκέτ' ἥλιον βλέπειν Iph. T. 349. βλέπειν φάος ib. 674. ὡς ὑμᾶς βλέπω ib. 1056. τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω ςείχοντα Rh. 627. ὐ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. βλέπετ' ἄνω, καὶ μὴ κάτω Cy. 210. εἰ αὐτὰ μὴ βλέπεις ib. 353. καλὸν βλέπω ib. 550. ἕως φῶς ἡλίυ τόδ' ἔβλεπεν Hel. 60. τί βλέπεις πρόσω; ib. 333. βλέπω δύω ῥοπὰς ib. 1096. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς Ion 614. ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχὺ ib. 744. πρὸς σὲ βλέπω Her. F. 81. βλέπει δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα ib. 163. ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν ib. 221. εἰς σὰς χέρας βλέπει ib. 435. βλέψον εἰς τόνδε El. 567. ἐς ὄγκον ὐκ ἄνω βλέπειν τύχης Alcmæon. fr. II. 2. εἰς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2. δοκεῖ βλέπειν ἀγάλματα Eu. fr. IX. 3. εἰς μίαν βλέπυσι Inus fr. VII. 6. ὀξὺ βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2. εἰ βλέποντι φίλῳ χρώμεσθα Hec. 311. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων Ph. 461. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. εἰς πρόσωπον βλέπων ib. 280. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι βλέπων Al. 262. εἰς γῆν ἔςη βλέπων Iph. A. 1577. θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἔξω φίλον Iph. T. 718. βλέπων φάος Rh. 971. βλέπων ἀπέδωκεν ἂν σοι τήν γ' ἔχειν Hel. 1017. σὸν βλέπων πρόσωπον Ion. 925. βλέποντι σημαίνεις κακὰ Her. F. 1230. πρὸς λόγχην βλέπων El. 377. Ὀρέςυ σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων ib. 560. σὸν κασίγνητον βλέπων ib. 569. τῦ βλέποντος (viventis) μὴ καλῶς Er. fr. XI. 2. νόῳ ἀκύων καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν An. 179. εἰς πῦρ βλέποντες Sup. 212. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ Rh. 114. νοσῦσιν οἱ βλέποντες Phry. fr. XV. 3. βλέπυσα φῶς Hec. 668. βλέπυσ' ἂν αὐγὰς An. 936. βλέπυσαν παῖδα Iph. A. 1612. βλέπυσα εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ Dic. fr. XIV. 3. ὄμματα βλέποντα Ph. 1124. βλέποντα σώματα Hel. 589. βλέψας ἐς Ἄργος Ph. 1373. Παλλάδος βλέψας πρὸς οἶκον ib. 1382. εἰς κράνος βλέψαντα Sup. 318. εἰς σὴν φύσιν βλέψαντα Iph. A. 1412. εἰς λόγυς καὶ οἰκτίσματα βλέψας Her. 160. εἰς τάσδε βλέψασα Sup. 8.

Βλέφαρον. ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον Hec. 1066. ἄϋπνον βλέφαρον Or. 302. ἑλίσσετε βλέφαρον ib. 1266. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον Ph. 546. ἴδε βλέφαρον Al. 399. νοτερῷ βλεφάρῳ ib. 601. ὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον; Iph. A. 321. γόος—τὸ σὸν νο-

τίζει βλέφαρον Iph. T. 833. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τυφλοῖ βλέφαρον ib. 669. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν Hel. 679. πάντα τοι βλέφαρον διώκω Ion. 205. εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω El. 1332. βλέφαρον τέγγουσ' ἁπαλὸν ib. 1339. εἰ βλέφαρα κινήσεις Or. 157. δινεύων βλεφάροις ib. 835. ξυνάρμοσον βλέφαρά μου τῇ σῇ χερὶ Ph. 1460. τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικα ib. 1495. δάκρυσί μου βλέφαρα—τέγγεται Hip. 853. ἀμφὶ βλεφάροις Sup. 49. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον ib. 284. βλέφαρα πρὸς τἄναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 584. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. ἄδιτος ἔβα (scil. ὁ ὕπνος) βλεφάροισι πρὸς ἀοῦς ib. 556. ξυνάψαις βλέφαρα Bac. 746. Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων Cy. 483. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; Hel. 463. ἔτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα ib. 954. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος Her. F. 641. νὺξ ἔχει βλέφαρα ib. 1071.

Βλῆμα. βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν Sup. 330.

Βοά. vid. βοή.

Βοᾶν. τι βοᾷς; Hec. 178. γόνασι προσπεσὼν βοᾷ Or. 1332. βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν Ph. 1161. βοᾷ δῶμα πᾶν ib. 1327. βοᾷ ὅρκους Med. 21. λιγυρὰ ἄχεα μογερὰ βοᾷ ib. 205. τίνα βοᾷς λόγον; Hip. 572. παῖς 'Αμαζόνος βοᾷ ib. 582. βοᾷ, βοᾷ δέλτος ἄλαστα ib. 877. ὦ βόησον Al. 235. ὅτε νιν βόασε κτανεῖν An. 297. βοᾷ,—ἱστορῶν τάδε ib. 1125. βοᾷ ἱερεὺς Iph. A. 1584. τᾶς οὐκ εὐμέσου μολπᾶς βοᾶν ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 145. βοᾷ κυναγὸς ὣς ib. 284. πολλοῖς κωκυτοῖσιν—βοᾷ Σκ. Tr. 29. βοάσατ' εὖ τὸν 'Υμέναιον ib. 335. βοᾷς τὸν παρ' ᾅδῃ παῖδ' ἐμὸν ib. 586. ὑπὲρ τεκέων βοᾷ ib. 829. βοᾷ, βοᾷ· μᾶτερ ib. 1091. ἄλγος, ἄλγος βοᾷς ib. 1310. βοᾷ τὴν ἐναντίαν ὄπα Hel. 1612. βοᾷ· τίς μ' ἔμελλεν—κτανεῖν; Ion. 1210. βοάσω; ib. 1447. βοᾷ, βοᾷ, στενάζων—Her. F. 752. sq. cf. etiam v. 975. sq. μὴ βοᾶτε ib. 1048. κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι Epig. III. 8. ὁ διφρηλάτας βοᾶτ' (i. e. ἐβοᾶτο) Iph. A. 216. λωτὸς βοάσθω ib. 438. δείν' ἐν 'Αργείοις βοᾶται ib. 1346. χρὴν γαῖαν βοᾶσθαι ὑμνῳδίαις Hel. 1450.

Βόειος. γάλα βόειον Cy. 217. κρέασι βοείοις Fr. inc. CXLVII. 1.

Βοή. κακογλώσσου βοῆς Hec. 661. παύσωμεν βοὴν Or. 1314. κλύω βοὴν ib. 1325. βοὴ κατὰ στέγας ib. 1331. βοῆς ἀκοῦσαν "Αργος ib. 1530. πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς Hip. 603. τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; ib. 790. προσπόλων ἀκούομεν βοὴν An. 822. σὺν πολλῇ βοῇ Sup. 701. βοὴ καὶ κωκυτὸς ἦν ib. 721. τίνα βοήν; Iph. A. 1346. τίς ἵστησιν βοήν; Iph. T. 1307. ἐφθέγξατο βοήν τινα ib. 1386. βοὴν ἐγερτέον Rh. 690. ποίαν βοὴν ἀνωλόλυξας Tr. 999. θηρῶν οὐκ ἂν ἤκουσας βοὴν Bac. 1083. ἦν πᾶσ' ὁμοῦ βοὴ ib. 1129. τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας ἔστηκε; Her. 73. βοὴν ἔστησε ib. 129. cf. etiam v. 656. ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθου φθέγματα Hel. 1592. βοῆς ἠκούσατε El. 747. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς ib. 756. 2) Form. dor. βοά. βοὰν βοὰν ἀΰτῶ, βοὰν Hec. 1092. ἀτρεμαίαν ὡς ὑπόροφον φέρω βοὰν Or. 148. κτύπον καὶ βοὰν ib. 1353. βαρβάρῳ βοᾷ ib. 1386. et Ph. 685. et 1311. Φοίνισσαν βοὰν κλύουσα Ph. 308. ἤϊον βοὰν ib. 1043. ἔκλυον βοὰν Med. 131. et 135. τί μάτην τείνουσι βοάν; ib. 201. ἀκούεις βοάν; ib. 1273. ἔμολέ σοι βοὰ Hip. 588. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν Iph. T. 1092. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα Tr. 547. φονία βοὰ ib. 556. βοάν, βοὰν 'Ελλὰς κελάδησε Hel. 375. ἀνακαλεῖς με τίνα βοάν; Her. F. 910. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ El. 879. κλύεις ὑπώροφον βοάν; ib. 1166. βοὰν ἔλασκε ib. 1213. 3) plur. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς Bac. 159. ἀείδουσ' "Ελλησι βοὰς Ion. 92.

Βοηδρομεῖν. βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικοὺς Or. 1356. βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν ib. 1476. κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομεῖν ib. 1510. οὐκ ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε; ib. 1622. βοηδρομεῖτε πάντες Hip. 776. φίλοισιν βοηδρομεῖν Rh. 333. ὕστερος βοηδρομεῖς ib. 412. βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Her. 122.

Βοηδρόμος. ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. ποδὶ βοηδρόμῳ Or. 1290. βοηδρόμους ὁρῶ El. 963. βοηδρόμου σπουδῆς Or.

1571. ὑςέρα βοηδρόμος πάρειμι Ph. 1441.

βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις Iph. A. 79.

Βοιβία λίμνα Al. 593.

Βοιωτοί. τῶν Βοιωτῶν ὅπλισμα Iph. A. 253.

Βοιωτὸς, *nom. propr. viri* Melan. fr. XXVIII.

Βολή. ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πρὸς ἡλίȣ βολὰς ib. 1259. ἑῴοις βολαῖς ἀελίȣ Ph. 173. ὠλέναιν βολαῖς ib. 669. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς ib. 1152. κεραυνίȣς βολὰς Tr. 92. ἡλίȣ βολαῖσιν Bac. 458. λευκῆς χιόνος εὐαγεῖς βολαὶ ib. 661. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1135.

Βόλος. εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730. εἰς βόλον καθίςαται Bac. 846. ἢν ἐκσπάσωμαι βόλον El. 582.

Βορά. ȣ̓δὲ πόθον ἔχει βορᾶς Or. 189. θηρσὶν ἄθλιον βορὰν Ph. 1597. cf. etiam Sup. 47. οἰωνοῖς βορὰν Ph. 1628. βορᾶς κορεσθεὶς Hip. 112. δι' ἀψύχȣ βορᾶς ib. 952. ἐν γαςρὸς βορᾷ Sup. 865. ὡς βορᾶς γευσαίατο Iph. A. 423. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ Iph. T. 388. νῆςις βορᾶς ib. 973. βορᾶς κεχρημένȣς Cy. 88. βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις ib. 98. μήλων βορᾷ ib. 122. βορᾷ χαίρȣσιν ἀνθρωποκτόνῳ; ib. 127. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς ib. 248. βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν ib. 253. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις ib. 288. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ ib. 367. ἑταίρων πλησθεὶς βορᾶς ib. 408. τῆς ἀναιςχύντȣ βορᾶς ib. 415. ȣ̓ δώσει βορὰν Hel. 509. εὐόχθȣ βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρȣν Ion. 1169. cf. etiam El. 425. τῆσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει El. 429. τίκτει βορὰν Chry. fr. VII. 5.

Βορέας Θρῄκιος Cy. 328.

Βόσκειν. αἱ ἐλπίδες βόσκȣσι φυγάδας Ph. 399. τὸ γένος ȣ̓κ ἔβοσκέ με ib. 408. πράγματα βόσκειν Thes. fr. II. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. τȣ̀ς βόσκοντας θεραπεύων ib. 183. τῇ βοσκȣ́σῃ χθονὶ Her. 826. πατρὶς ἡ βόσκȣσα γῆ Phaëth. fr. II. πόθεν ἐβόσκȣ Ph. 403. ἐλπίσιν ἐβόσκετο Bac. 617.

Βοσκή. θαλερὰς βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων Hel. 1347.

Βόσκημα. ἐμῆς βόσκημα χερὸς Hip. 1356. βοσκήμασι σοῖσι συρίζων ὑμεναίȣς Al. 579. ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676. πάντων Κυκλ. ἀντιδȣ̀ς βοσκήματα Cy. 164. ποιμένων βοσκήματα ib. 187. μηκάδων βοσκήματα ib. 188. τῶν ἐμῶν βοσκημάτων El. 494.

Βόςρυχος. παρὰ βόςρυχον Or. 1427. βόςρυχον ἀμπετάσας Ph. 794. cf. etiam Hip. 202. πόλλ' ἐκήπευσε βόςρυχον Tr. 1175. ἁβρὸν βόςρυχον τεμῶ Bac. 493. ξανθὸν ἔχων ἑταίρας βόςρυχον Cy. 499. βόςρυχος εἱλιγμένος Thes. fr. V. 7. ὦ βοςρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα Or. 225. διὰ βοςρύχων ib. 1267. ξανθοῖς βοςρύχοις γαυρȣ́μενος ib. 1532. βοςρύχων κυανόχρωτα πλόκαμον Ph. 315. cf. etiam Tr. 1182. θεῖσα ςέφανον ἀμφὶ βοςρύχοις Med. 1160. ξανθοῖσι βοςρύχοισιν εὔκοσμος κόμην Bac. 235. ἐπὶ βοςρύχοις πῦρ ἔφερον ib. 756. βοςρύχȣς τεμῶ Hel. 1093. cf. etiam v. 1240. βοςρύχȣς κεκαρμένȣς El. 515. βοςρύχȣς ὁμοπτέρȣς ib. 530. βοςρύχων ἀναδήματα ib. 882.

Βοςρυχώδης. βοςρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος Ph. 1493.

Βοτάνα ποιηρὰ Cy. 45.

Βοτήρ. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281. τὸν τρισώματον βοτῆρ' Ἐρυθείας Her. F. 424. σκαιοὶ βοτῆρες ἐσμὲν Rh. 271.

Βοτόν. φέρβειν βοτὰ Hip. 75. ἡ γῆ πιαίνει βοτὰ Cy. 332.

Βότρυς. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν Ph. 238. βότρυος ἐν δαιτὶ Bac. 261. βότρυος ὑγρὸν πόμα ib. 279. βότρυος γάνος ib. 381. βότρυος εὐΐȣ πῶμα Cy. 191. τὸν ἱερὸν βότρυν Hyp. fr. II. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. ἐκ Διονύσȣ βοτρύων Ion. 1232. βοτρύων ἐπὶ χεύμασι Her. F. 892. βότρυσιν ἔςεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2.

Βοτρυώδης. βοτρυώδει χλόῃ Bac. 12. ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσȣ χάριν οἴνας ib. 534.

Βȣθυτεῖν. ἔνθα βȣθυτεῖν πρέπει Hec. 261. μάτην ἐβȣθυτȣ̃μεν Tr. 1242. ἵν' ἡμῖν βȣθυτεῖ λάθρα Ion. 1031. πολλάκις με βȣθυτεῖν El. 805. ὅθεν σε βȣθυτῶν ἐσόψεται ib. 635. βȣθυ-

τῶν Νύμφαις ib. 785. τῶν βȣθυτȣ́ντων ὄντας εὐσεβεςέρȣς Dan. fr. XII. 7.

Βȣ́θυτος. βȣ́θυτον ἡμέραν Hel. 1490. βȣθύτῳ σὺν ἡδονῇ Ion. 664. βȣθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Βȣκόλος. Πάρις ὁ βȣκόλος Iph. A. 180. cf. etiam v. 574. et 1292. βȣκόλον κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 1. δίδωσι βȣκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ἐν ῥοιβδήσει βȣκόλων Iph. A. 1086. τίς θαλάσσης βȣκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. φαύλȣς μάχεσθαι βȣκόλȣς ἡγȣ́μεθα ib. 305. βȣκόλοι καὶ ποιμένες Bac. 713.

Βȣ́λεσθαι. τύμβον βȣλοίμην ἂν ἀξιȣ́μενον ὁρᾶσθαι Hec. 319. εἰ μὴ βȣλήσομαι ib. 347. βȣ́λει πεσεῖν πρὸς ȣ̓̂δας ib. 405. εἴ τοι με βȣ́λει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι ib. 747. εἰ κτανεῖν ἐβȣ́λετο ib. 796. ἅ τις βȣ́λοιτο ib. 819. βȣ́λομαι ἀνόσιον ξένον δȣ̃ναι δίκην ib. 852. ἴδιόν τι εἰπεῖν βȣ́λομαι ib. 978. ὃ βȣ́λομαι, ἡδὺ Or. 1175. εἰ βȣ́λει μαθεῖν ib. 1578. et Ph. 119. βȣ́λει σὺ μέντοι, κȣ̓χὶ βȣλήσῃ τάχα Ph. 906. τοσȣ̃τον σȣ̃ τυγχάνειν βȣλήσομαι Med. 259. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βȣ́λȣ Hip. 517. δεινὰ βȣ́λεται εἰς σὲ An. 62. τὸ βȣ́λεσθαί μ' ἔκνιζε Iph. A. 330. τῷ βȣ́λεσθαι θέλων ib. 338. δύναι' ἂν, εἰ βȣ́λοιο Bac. 945. δρᾷν μὲν σύ γ' ȣ̓χ οἷός τε, βȣ́λεσθαι δ' ἴσως Her. 692. πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βȣ́λομαι Hel. 1004. τί βȣλόμεσθά γ' ἄλλο; Ion. 558. μεγάλα βȣ́λεσθαι κακὰ Her. F. 854. ἃ δρᾷν ȣ̓ βȣ́λομαι ib. 858. ἔπραξε βȣ́λησιν, ἣν ἐβȣ́λετο ib. 1305. ἃ γȣ̃ν βȣ́λει El. 770. χρυσὸν μάλιςα βȣ́λομ' ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. τῶν ὁμοίων βȣ́λεται κρατεῖν Antig. fr. V. 3. ȣ̓δὲν φρονεῖ δίκαιον, ȣ̓δὲ βȣ́λεται Ix. fr. II. 2. χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βȣ́λεται πατὴρ Rha. fr. II. 4. vid. etiam v. 10. ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βȣ́λεται Fr. inc. XVI. 4. ὃ βȣ́λεται μόνον ὁρῶν Fr. inc. XXXII. 1. ȣ̓ βȣ́λομαι πλȣτȣ̃ντι δωρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. ἡ φύσις ἐβȣ́λεθ', ᾗ νόμων ȣ̓δὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βȣ́λεται Fr. inc. B. 28. 2. βȣλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ Her. F. 1185. ȣ̓δ' ἐπὶ τὸ κείνȣ βȣλόμενον ἐλήλυθα Iph. A. 1270. εἴπερ τῷδ' ἐβȣλήθης χάριν θέσθαι Hec. 1211. θεὸς ἐβȣλήθη τάδε Hip. 476. ȣ̓̂ν ȣ̓δὲ βȣληθεὶς ποτε ἀφαιρήσεται Epist. IV. βȣληθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V. πολλοὶ βȣληθέντες—ἐλειπόμεσθα Hip. 1243. et sic porro.

Βȣλεύειν. ἄνακτι βȣλεῦσαι φόνον Hec. 856. cf. etiam Rh. 951. ἤν τι βȣλεύσω κακὸν Hec. 870. χρηςὰ βȣλεύȣσ' ἀεὶ Or. 771. et 907. πάντ' ἐβȣ́λευσα ib. 1090. μή τι βȣλεύσῃ νέον Med. 37. μή τι βȣλεύσῃς κακὸν ib. 317. vid. etiam Sis. fr. I. 22. βȣλεύειν καλῶς Rh. 108. τίς ἄλλος—ἔδρασεν, ἢ 'βȣ́λευσεν; ib. 862. ἃ 'ν δοκῇ, βȣλεύσομεν Bac. 841. σὺ νῦν βȣ́λευέ τι Ion. 984. τοιαῦτ' ἐβȣ́λευσε El. 269. σὺ τȣ̓νθένδε βȣ́λευσον ib. 618. τοιαῦτα βȣλεύματα, εἰς ȣ̓̂ς ἐχρῆν ἥκις', ἐβȣ́λευσεν ib. 1012. ταῦτ' ἐβȣ́λευσεν πατὴρ Fr. inc. C. 2. βȣλεύει κακὰ Fr. inc. CLVII. 3. μεγάλα βȣλεύοντες εὖ Æol. fr. VII. 3. βȣλεύȣσα καὶ τεχνωμένη Med. 402. δέξαιο βȣλεύσαντος εὖ Hip. 89. δυσμεναίνω τοῖσι βȣλεύσασιν εὖ; Med. 874. Ἀνδρομάχην κτανεῖν—βȣλεύσασα An. 808. βȣλεύȣ τότε Or. 636. ὡς καλῶς βȣλεύομαι ib. 1131. βȣλεύȣ, ἐπείπερ εἶ σοφὸς Ph. 742. τȣ̃τ' ἐγὼ βȣλεύσομαι Hip. 723. τὸ λῷςον σοῖσι βȣ́λευσαι δόμοις ib. 901. ὅστις εὖ βȣλεύεται An. 1281. θάνατον, ὃν πατὴρ βȣλεύεται Iph. A. 1102. βȣλευσόμεσθα Rh. 130. νεανικὸν βȣ́λευμα βȣλεύσαιό τι Antiop. fr. XLII. 5. ȣ̓δεὶς μετ' ὀργῆς ȣ̓δὲν εὖ βȣλεύεται Fr. inc. XXIII. 1. μῶν βεβȣ́λευμαι κακῶς; Med. 567. ἄμεινον νῦν βεβȣ́λευμαι τάδε ib. 893. μὴ ȣ̓ βεβȣ́λευσαι καλῶς Sup. 248.

Βȣ́λευμα. χρηςὸν βȣ́λευμα Sup. 439. σοφὸν βȣ́λευμα Antiop. fr. XII. 3. νεανικὸν βȣ́λευμα ejusd. fr. XLII. 5. ἄνασσα πράγȣς καὶ βȣλεύματος Tel. fr. XV. 1. ȣ̓κȣ̃ν κακύνῃ τοῖσδε σοῖς βȣλεύμασιν; Hec. 251. ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βȣλεύμασιν ib. 331. φροντίδων βȣλεύματα ib. 626. ἐξισορῆσαι ὁδὸν βȣλευμάτων ib. 744. ἤ πȣ λέλειψα τῶν ἐμῶν βȣλευμάτων; Or. 1085. θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βȣλεύματα Ph. 700. Ἐτεοκλέȣς βȣλεύματ' ȣ̓χ ἡμῶν, τάδε ib. 1640. καινῶν ἀγ-

γελον βȣλευμάτων Med. 270. et Tr. 703. ἐλεῖν βȣλεύματα Med. 372. κέφως φερȣ́σῃ κρεισσόνων βȣλεύματα ib. 449. λιμὴν βȣλευμάτων ib. 769. πάντα τἀμά σοι βȣλεύματα λέξω ib. 772. μετεῖναι τῶν βȣλευμάτων ib. 886. χαιρέτω βȣλεύματα τὰ πρόσθεν ib. 1044. θυμὸς κρείσσων τῶν ἐμῶν βȣλευμάτων ib. 1079. τοῖς ἐμοῖς βȣλεύμασι Hip. 28. et Sup. 398. ȣ̓δεὶς ἐντερεῖ βȣλεύμασιν Hip. 402. κακὰ βȣλεύματα ib. 650. ἐμοῖς χρώμενος βȣλεύμασιν ib. 1263. ἐξηπατήθη δαίμονος βȣλεύμασιν ib. 1406. θανασίμων βȣλευμάτων An. 1059. et Her. F. 1153. ὑφ' οἵων ἐσφάλη βȣλευμάτων Sup. 336. ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βȣλευμάτων ib. 1050. Ἀγαμ. παιδὸς ἐκ βȣλευμάτων Iph. T. 1290. cf. etiam Hel. 549. ἴσορας βȣλευμάτων Iph. T. 1431. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βȣλεύματα Rh. 156. τοῖσι σοῖσι πείσομαι βȣλεύμασιν Bac. 844. τὰ Διὸς βȣλεύματα Hel. 37. τῶν ἐμῶν βȣλευμάτων ib. 1434. et El. 1109. μητρὸς ἐκ βȣλευμάτων Ion. 1564. κακοῖς βȣλεύμασιν Her. F. 273. τοιαῦτα βȣλεύματα ἐβȣ́λευσεν El. 1011. τῶν κακῶν βȣλευμάτων Œd. fr. IV. 1.

Βȣλευτήριον. δόλια βȣλευτήρια An. 447. εἰς βȣλευτήρια ib. 1098.

Βȣλή. ἔγνως τὴν νικῶσαν βȣλὴν Med. 913. καιριωτέραν βȣλὴν Her. 473. βȣλῆς ȣ̓δέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς Fr. inc. IX. πικρᾶς βȣλᾶς El. 161. δόλιαι βȣλαὶ Med. 413. ȣ̔ μένȣσι τῶν θυοσκόπων βȣλὰς Rh. 69. ἐν δίκης βȣλαῖσιν Antiop. fr. XLII. 1. βȣλαὶ ἔχȣσι τῶν γεραιτέρων κράτος Mel. fr. XVII. 2.

Βȣ́λησις An. 703. ἡ βȣ́λησις πάρα Iph. T. 1019. ἔπραξε βȣ́λησιν, ἣν ἐβȣ́λετο Her. F. 1305.

Βȣπόρος. σφαγεὶς βȣπόροι An. 1135. ἀμφὶ βȣπόροισιν ὀβελοῖσι Cy. 301.

Βȣ̃ς. βȣ̃ν ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις An. 721. βοὸς γάλα Cy. 136. βȣ̃ς ἕβδομος Er. fr. XVII. τὸν ἀμφὶ βȣ̃ν ῥιφέντα Mel. fr. XXVIII. εὔθηλοι βόες Iph. A. 579. τὸν ἀμφὶ βȣσὶ βȣκόλον τραφέντα ib. 1292. βȣ̃ς ἤλθομεν νίψοντες Iph. T. 255. ἐπεὶ βȣ̃ς πόντον εἰσεβάλλομεν ib. 261. ἡλίȣ ἀγναὶ βόες Tr. 439. μυκήματα κεροφόρων βοῶν Bac. 690. βȣ̃ς εἰς ἄρȣρας εἰσβαλὼν El. 79. βȣσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Βȣ́σαθμον. πρὸς Ἴδης βȣ́σαθμα Iph. A. 76. λιπὼν βȣ́σαθμα Hel. 29.

Βȣ́σαθμος. ἀμφὶ βȣσάθμȣς Hel. 363.

Βȣσφαγεῖν El. 627.

Βȣ́τας. ἀνὴρ βȣ́τας Hec. 646. Ἰδαῖον βȣ́ταν ib. 944. βȣ́ταν φόνον Hip. 537. σταθμὸς ἐπὶ βȣ́τα An. 280.

Βȣφορβεῖν. ἐβȣφόρβȣν ξένῳ Al. 8.

Βȣφόρβιον. βȣφόρβια ἄγεσθαι Al. 1034. ὡς ὁρᾷ βȣφόρβια πίπτοντα Iph. T. 301. εἰς πατρὸς βȣφόρβια Mel. fr. XXI.

Βȣφορβός. βȣφορβὸς ἥκει Iph. T. 237. vid. etiam v. 265. βȣφορβὸς ἀνὴρ ib. 462. βȣφορβὸς ἄξιος δόμων; El. 252.

Βραβεία. ὅπως κλύοιμί σȣ κοινὰς βραβείας Ph. 453.

Βραβεύειν. βραβεύειν τȣ̀ς λόγȣς Hel. 1002. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα ib. 1079.

Βραβεύς. ἡμῖν τȣ̃ φόνȣ γενȣ̃ βραβεὺς Or. 1065. βραβεὺς λόγȣ τȣ̃δ' εἰμὶ Med. 274. μόχθων βραβεὺς Hel. 710. δίκης βραβεῖς Or. 1650.

Βραδύνειν. σύ τοι βραδύνεις Her. 733.

Βραδύπȣς. βραδύπȣν ἤλυσιν ἄρθρων Hec. 66.

Βραδύς. ἔχεις με—βραδὺν Hec. 863. κἂν βραδύς τις ᾖ λέγειν Her. F. 237. cf. etiam Tel. fr. XIX. 2. βραδεῖ ποδὶ τείχȣσα Fr. inc. II. 3. ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς Fr. inc. B. 32. 2. βραδεῖς μῦθοι Ph. 456. τὸ τȣ̃ ποδὸς βραδὺ Ion. 742.

Βραυρωνία θεὰ Iph. T. 1463.

Βραχίων. νέῳ βραχίονι Hec. 15. ἐκ νέȣ βραχίονος ib. 407. ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κȣφίζων Ph. 123. περιβαλὼν βραχίονι Iph. T. 796. καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονα Tr. 1194. κορυφαῖς ὑποβαλὼν βραχίονα Bac. 948. βραχίονος ἀγκόναισιν Her. F. 154. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα ib. 1095. βραχίων σθεναρὸς El. 389. καρτερȣ̃ βραχίονος Antiop. fr. V. 3. πολεμίῳ βραχίονι Tel. fr. II. 2. ὦ βραχίων Her. 740. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν

βραχίοσι Hec. 836. λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν Ph. 1143. νέοι βραχίοσιν Sup. 738. νέων βραχιόνων ἥϐητὴν τύπον Her. 858. σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων Her. F. 312. παρασπίζοντ' ἐμοῖς βραχίοσιν ib. 1099.

Βραχύς. βραχὺς λόγος Or. 446. et fr. inc. XC. 1. ἐν βραχεῖ χρόνῳ Ph. 924. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι ib. 1246. βραχύς σοι—ἦν βιώσιμος χρόνος Al. 652. βραχὺς αἰὼν Bac. 395. βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. τὸν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. εἰς βραχὺν χρόνον Her. F. 957. cf. etiam El. 940. βραχεῖ μύθῳ Er. fr. II. 5. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248. γνώμῃ βραχείᾳ Hip. 644. βραχείας προφάσεως ἔδει Iph. A. 1180. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. ἐν βραχεῖ σοι τἀμὰ δηλώσω κακὰ Or. 732. vid. etiam Sup. 566. et 901. Iph. A. 829. Hel. 1538. et Æol. fr. V. 1. τὸ σθένος βραχὺ Ph. 745. cf. etiam Æol. fr. IX. 1. ὅταν βλέπω βραχὺ Ion. 744. βραχὺ ἀναϛένει Or. 156. γυναιξὶ πιϛεύω βραχὺ ib. 1103. ἔτι ἐμπνέων βραχὺ Ph. 1428. τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ Tr. 1248. βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς, εὖ, βραχέα Iph. A. 378. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται ib. 400. ἐκ βραχιόνων, *paucioribus verbis* Sup. 478.

Βρέμειν. ὅταν ἱερὰ παίγματα βρέμῃ Bac. 162. πάταγον ἀσπίδων βρέμειν Her. 832. πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων Ph. 113. τρικυμίαις βρέμοντα Tr. 83. ἵππον οὐράνια βρέμοντα ib. 520. δεινὰ Εὐρυσθεῖ βρέμων Her. F. 962.

Βρέτας. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας Ph. 1256. cf. etiam v. 1482. βρέτας θεᾶς Al. 977. An. 311. et Iph. T. 980. 986. 1179. et 1477. ἐϛ' ἐν δόμοισι βρέτας Iph. T. 1040. cf. etiam v. 1044. 1165. 1199. 1291. 1453. 1481. et 1489. βρέτας Διὸς τροπαίου Her. 936. Παλλάδος σεμνὸν βρέτας El. 1254. θεῶν συλᾶν βρέτη Dan. fr. IV. 3.

Βρέφος. βρέφος ἦν τότε Or. 377. σπείρας βρέφος Ph. 22. ἐκθεῖναι βρέφος ib. 25. ἔτι βρέφος ib. 655. et Iph. T. 232. et 1250. βρέφος ἔκϐολον οἴκων Ph. 811. βρέφος φονεύειν An. 300. βρέφος διδάσκεται λέγειν Sup. 914. βρέφος τοὐμὸν προσούρισας Iph. A. 1151. βρέφος ἀπαλὸν ἔϐαλε ib. 1286. βρέφος ἔλιπον Iph. T. 834. οὐ κτανὼν βρέφος Tr. 921. βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατε; ib. 1165. εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον Bac. 289. τὸ Διὸς βρέφος ib. 522. ὅτ' ἦν βρέφος Hel. 11. ἀπήνεγκε βρέφος εἰς ἄντρον Ion. 16. βρέφος νεογνὸν ib. 31. et 280. βρέφος λέγουσιν, sc. αὐτὸν ἀφικέσθαι ib. 317. τεκοῦσα βρέφος Φοίϐῳ ib. 503. νεογόνον βρέφος ib. 1339. βρέφος νήπιον ib. 1399. ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν ib. 1454. δεῦρο πορθμεύσας βρέφος ib. 1599. ἔτεκον μόνη βρέφος El. 1129. βρέφος, *o infans* An. 723. βρέφη φίλια Tr. 557. βρέφη λιποῦσαι Bac. 701.

Βρέχειν. μέθῃ βρεχθεὶς El. 326.

Βρίζειν. ὄμμ' οὔτ' ἐκοίμισ', οὔτ' ἔβριζεν Rh. 825.

Βρίθειν. ὄλϐῳ βρίθειν εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπίᾳ Tr. 216. ξίφεσι βρίθων καὶ πυρὶ καὶ μάχαις Ph. 1551. πίνῳ βέϐριθα El. 305. τῷ οὐ βρίθεται; Cress. fr. IX. 2.

Βρῖθος Tr. 1050.

Βρόμιος. Βρόμιον ἔνθα τέκε μάτηρ Ph. 652. Βρομίου παράμουσος ἑορταῖς ib. 792. θοάζω Βρομίῳ πόνον ἡδὺν Bac. 65. Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ ib. 84. cf. etiam v. 88. 115. 141. 329. 375. 446. 536. 546. 593. 629. 725. 789. 974. et 1248. οὐ τάδε Βρόμιος Cy. 63. Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν εἰσϐαλεῖν ib. 99. οἳ Βρόμιον ἀνήρπασαν ib. 112. Βρομίου πῶμα ib. 123. τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον ib. 617. Βρόμιος ἐναίρει γᾶς τέκνον Ion. 216. παρὰ Βρόμιον οἰνοδόταν Her. F. 682. ὦ Βρόμιε Cy. 1. Βρόμιε, Βρόμιε Bac. 411. et 584. ὦ ναξ Βρόμιε ib. 1030. 2) *adject.* βρόμιος σηκὸς Ph. 1740. βρομίῳ θύρσῳ Her. F. 890. ἔθειρα βρομίων Hel. 1380. κρόταλα βρόμια ib. 1324.

Βρόμος. βαρὺν βρόμον μεθῆκε Hip. 1202. βρόμον ἐπὶ φόνιον Her. F. 1212.

Βροντή. νερτέρα βροντὴ Διὸς El. 748. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 33. βροντῆς πνεῦμα Fr. inc. CXXXVII.

βροντᾷ ςεναγμὸς ἦν ὅμοιος Ph. 1046. βροντᾷ ἀμφιπύρῳ Hip. 559. πταμένας Διὸς βροντᾶς Bac. 90. vid. etiam v. 599. βαρύβρομοι βρονταὶ Ph. 190. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327.

Βρότειος. βρότειον αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. φῶτα βρότειον Bac. 542. βροτείῳ ib. 1002. λαιμῶν βροτείων Her. 822. τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Scy. fr. II. 1. βροτείας ὁμιλίας Hip. 19. τῆς βροτείας φρενὸς ib. 936. ψυχὴν βροτείαν Sup. 777. βροτείαν ἐσχάραν Rh. 928. δυστυχίᾳ βροτείῳ El. 741. εὐγένειαν βρότειον Alex. fr. XII. 2. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. αἷμα βρότειον Ph. 945. et Iph. T. 406. βρότειον γένος Hip. 618. et Œd. fr. XVII. 13. et βροτείῳ γένει Hel. 1354. et γένυς βροτείυ Sis. fr. I. 7. ἐν τοῖς βροτείοις Iph. T. 573. βρότεια λεύσσοντες πάθη Fr. inc. CXLIV. 2. τὰ βρότεια κραίνει Fr. inc. CLXXXVII. 2.

Βροτήσιος. βροτησίᾳ χερὶ Or. 271. μορφὴν βροτησίαν Bac. 4. κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων An. 1256. θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα Iph. A. 1524.

Βροτοκτόνος. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις Iph. T. 384.

Βροτὸς Iph. T. 895. ὑκ ἐᾷν βροτὸν τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῆ καθεςάναι Ph. 86. βροτὸς εἰς θεὸν An 1197. σκαιὸν ἡγῦμαι βροτὸν Her. F. 283. κράτιςον μὴ φῦναι βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. ὅθεν σ' ἐμφανῶς κλῄζει βροτὸς Phaëth. fr. X. 2. ταύρυ καὶ βροτῦ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ἐπίσημος ἐν βροτοῖς Hec. 379. et Hip. 103. πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν Hec. 491. ὑ ῥᾴδιον βροτοῖσιν ib. 664. πολυπονωτάτην βροτῶν ib. 722. ἀθλιωτάτη βροτῶν ib. 811. τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις ib. 832. τῶν πολυπόνων βροτῶν Or. 176. βροτῶν ὁ πᾶς ἀςάθμητος αἰὼν ib. 979. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα Med. 330. πολλὴ ἐν βροτοῖσι Hip. 1. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη ib. 207. βροτῶν γένος ib. 1415. βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 785. χρὴ εἰπεῖν ὑδέν' ὄλβιον βροτῶν An. 100. τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσίν ἐςι τῶν ἀμεινόνων Sup. 197. sed contrarium vid. vers. 199. ὦ ταλαίπωροι βροτοὶ ib. 949. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν Iph. A. 1610. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων Iph. T. 1255. νῦς βροτῶν Tr. 886. ἀοιδὰς δόντες ὑςέροις βροτῶν ib. 1245. ὁρῶσιν τὰ βροτῶν Οὐρανίδαι Bac. 392. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 873. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς ib. 876. et 896. ὀργὰς πρέπει θεὺς ὐχ ὁμοιῦσθαι βροτοῖς ib. 1346. μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν Cy. 284. ἔργοις βροτῶν ib. 375. ᾧ θεῶν ὐδὲν, ἢ βροτῶν, μέλει ib. 601. ἀθλιώτατος βροτῶν Hel. 810. et Antig. fr. I. 2. κοινός ἐςιν ὐρανὸς πᾶσι βροτοῖς Hel. 912. βροτῶν ὑπηρέτυν χαίρυσιν Ion. 638. κάμνυσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. περίβλεπτος βροτοῖς ib. 508. οἱ ἀμείνονες βροτῶν ib. 634. φρονεῖν βροτὺς ἐξάγεται ib. 775. εὐεργέτης βροτοῖσι ib. 1252. αἱ φύσεις βροτῶν El. 368. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ ib. 400. ἔχθιςος βροτῶν ib. 832. Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν ib. 1177. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενῦς τυχὼν Dan. 9. πλεῖςα σφάλλει βροτὺς Æol. fr. III. 2. διὰ δ' ἔκρινεν—γᾶ βροτὺς Alex. fr. XII. 4. ὐκ αἰσχρὸν ὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς And. fr. X. 1. ὅςτις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν ejusd. fr. XX. 1. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν ejusd. fr. XXVI. 2. τὸ μαίνεσθαι ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς Antig. fr. VII. οἰκτρὰ τὰ δυστυχῆ βροτοῖς ἅπασι Antiop. fr. XXXIX. 2. βροτοῖσιν εὔκρας ὐ γένοιτ' ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. δεξίωμα κάλλιςον βροτοῖς Bel. fr. XV. 1. πῦ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς; ejusd. fr. XX. 1. πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ Cresph. fr. VI. 1. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18. ἐκ τῶν πόνων τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοὶ Inus fr. IV. 1. ἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν Œd. fr. V. 2. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Œnei fr. V. 1. ὁ πλεῖςα πράσσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν Œno. fr. I. τὸν ὄλβον ὐδὲν ὐδαμῦ κρίνω βροτοῖς Pelei fr. IV. 1. βροτῶν νοσῦσιν οἱ βλέποντες Phry. fr. XV. 2. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. ἐλπίδες ψεύδυσι βρο-

τὺς Pro. fr. VI. πόνος ὐκέτ᾽ ἀλγύνει βροτὺς St. fr. V. 2. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτὺς Tem. fr. IV. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσυς Fr. inc. XXIX. 1. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. βροτοῖσι δυσμενὴς Fr. inc. LIII. 8. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον, ἢ φῦναι, βροτοῖς Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ubi pro *βροτοῖς* legitur *βροτύς*. ὦ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc. LXXXI. 6. σπέρμα δύστηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. ὐϑ᾽ ὅμοιον ὐδὲν, ὔτ᾽ ἴσον βροτοῖς Fr. inc. CCXXVI. χρυσός ἐςιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. et sic compluribus aliis locis *βροτοὶ* pro ***hominibus*** occurrit.

Βροτοφϑόρος. σκῦλα βροτοφϑόρα Aug. fr. IX. 1.

Βρόχος. εὐτρέπιζε βρόχον δέρῃ Or. 951. κρεμαςὸν ἅψεται ἀμφὶ βρόχον Hip. 770. cf. etiam v. 802. βρόχῳ δέρην ὐρανίῳ πελάσαι Al. 229. περίβαλε βρόχον Bac. 1020. βρόχῳ ἅψασαν δέρην Hel. 135. ἀγχόνειον βρόχον κατεδήσατο ib. 692. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην Ion. 1065. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009. βρόχυς ἅπτειν κρεμαςὺς Or. 1035. εἰσπεσῦσα δικτύων βρόχυς ib. 1315. κρεμαςοῖς ἐν βρόχοις ἠρτημένη Hip. 779. ἐξ ἐπισπαςῶν βρόχων ib. 783. χέρας βρόχοισι κεκλειμένα An. 503. χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες ib. 557. βῦν ἢ λέοντ᾽ ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; ib. 721. τί με βρόχων εἴργεις; ib. 846. βρόχοις ἀνικήτοισιν ib. 997. δεσμὰ καὶ βρόχυς λαβὼν χεροῖν Iph. T. 1411. ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελησμένοι Rh. 74. βρόχυς ἀρτωμένη Tr. 1012. μὲ βρόχοισι συνάψει Bac. 545. cf. etiam v. 615. τῷδε περὶ βρόχυς ἔβαλλε γόνασι ib. 619. ἄνευ βρόχων ib. 1172. ϑηρῶν βρόχυς κομίζετε Hel. 1185. ὃν ἐν βρόχοις ἑλὼν Her. F. 153. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι ib. 729. δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 154. βρόχοισι καὶ πέδαισιν St. fr. III. 5.

Βρύειν. βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι Bac. 107. παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρύει Lic. fr. fin. ἕλκεσι βρύων Fr. inc. CCXI.

Βρύκειν Cy. 358. βρύκων ib. 371.

Βρῶσις. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεςῶν πεφύλαγμαι Cret. fr. II. 20.

Βρωτός. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι Sup. 1110.

Βύειν, vel βύζειν. τῆς ϑανύσης εἰς ϑάλαμον βύσας Al. 1058.

Βύρσα. χεῖρα βύρσης κτύπυ παύσας Bac. 513. βύρσαν ἐξέδειρεν El. 824.

Βυρσοτενής. τύμπανα λάβετε βυρσοτενῆ Hel. 1363.

Βυρσότονον κύκλωμα Bac. 124.

Βύσσινος. βυσσίνυς πέπλυς Bac. 819.

Βῶλος. βῶλον ἐξ Ὀλύμπυ Or. 983.

Βώμιος. ἐφ᾽ ὗ σὺ βώμιος ϑακεῖς Her. 239. βώμιοι πιτνῦντες An. 357. βώμιοι ἐπιςάται Iph. T. 1284. ἱκέται καϑεζόμεσϑα βώμιοι Her. 33. cf. etiam v. 197. μητέρα βωμίαν ἐφημένην Sup. 93. ϑυσίαν βωμίαν Iph. A. 1593. ἀμφὶ βωμίαν ἔπτηξε κρηπῖδα Her. F. 984. βώμιοι ἐσχάραι Ph. 281. ἀμφὶ βωμίυς λιτὰς ib. 1738. ἀμφὶ βωμίυς τροφὰς Ion. 52.

Βωμολόχος. βωμολόχων ἀνϑρώπων Epist. IV.

Βωμός. βωμῷ πρὸς ϑεοδμήτῳ Hec. 23. ὐδέν σ᾽ ὀνήσει—ὑ βωμὸς An. 162. αἱμάτυ ϑεᾶς βωμὸν ib. 259. προλείπω βωμὸν ib. 412. ἁγνὸν βωμὸν ϑεᾶς ib. 428. βωμῦ Θέτιδος ἀποσπάσαντές με ib. 566. cf. etiam Her. 250. ἔςη 'πὶ βωμῦ An. 1124. βωμῦ κενώσας ἐσχάραν ib. 1139. βωμῦ πέλας ib. 1157. Iph. A. 1427. et Her. 73. ἀμφὶ βωμὸν Iph. A. 676. et 1481. Iph. T. 705. Rh. 508. Her. F. 1145. El. 792. ὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον Iph. A. 911. βωμὸς ϑεᾶς μομνῆμα ib. 1445. ἐνδεξιύσϑω βωμὸν ib. 1473. βωμὸν δαίμονος ϑεᾶς ib. 1514. πρὸς βωμὸν ϑεᾶς ib. 1555. cf. etiam v. 1568. et 1589. Iph. T. 258. ὡς μὴ μιαίνοι βωμὸν φόνῳ Iph. A. 1595. βωμὸς,—ὃ καταςάζει φόνος Iph. T. 72. παρὰ βωμὸν ἦν δάκρυς ib. 859. ϑυόεντα βωμὸν Tr. 1061. βωμὸς ϑεῦ Her. 61. βωμὸν καταςέψαντες ib. 125. εἰ παρήσω τόνδε συλᾶσϑαι βωμὸν ib. 245. ὐκ ἂν λίποιμι βωμὸν ib. 345. βωμῦ σπανίζυσα Hel. 806. ἐπὶ βωμὸν Ion. 1255. ὔτε βωμὸς—σώσει σε ib. 1275. ὁ βωμὸν ἔπτηξεν ϑεῦ ib. 1280. ἔκλειπε βωμὸν ib. 1306. τὺς ἀδίκυς βωμὸν

ἐχ ἵζειν ἐχρῆν ib. 1314. λείψω βωμὸν ib. 1401. βωμὸ λιποῦσα ξόανα ib. 1403. βωμὸν καθίζω Διὸς Her. F. 48. βωμὸν πέριξ νήσαντες ξύλα ib. 243. ἐν κύκλῳ βωμοῦ ib. 927. βωμὸν ἔπτηξ' ὕπο ib. 974. βωμὸς Πειθοῦς Antig. fr. II. 2. βωμὸν προσίζει Fr. inc. XLII. 2. ἴθι πρὸς βωμοὺς Hec. 146. βωμῶν ἀποσπάσαντες ib. 290. ἰδὼν βωμοὺς θεῶν Ph. 370. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι ib. 607. πάντων θεῶν ἐπὶ βωμοῖς Al. 131. πάντας βωμοὺς προσῆλθε ib. 168. ἐπὶ βωμοὺς ἐλθεῖν ib. 976. βωμοὺς κνισσᾶν βουθύτοισι προστροπαῖς ib. 1159. δοῦλοι βωμοὺς θεῶν, scil. καταφυγὴν ἔχουσι Sup. 268. ἔνθ' Ἄρτεμις βωμοὺς ἔχει Iph. T. 86. βωμὸς αἱαζόντων ib. 226. βωμῶν ἀπείργει ib. 383. διατέγγει βωμοὺς ib. 404. βωμοὺς μηλοθύτας ζητοῦσα ib. 1116. βωμοῖς παρίζατο ib. 1314. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο ib. 1320. λείπω βωμοὺς ἐμοὺς Tr. 25. ἀμφὶ βωμοῖσι ib. 562. ἄξω 'πὶ βωμοὺς Bac. 1356. βωμοῖς ἄφλεκτοι πέλανοι Hel. 1350. βωμοί μ' ἔφερβον Ion. 323. ἀμφὶ βωμοὺς ib. 422. βωμοί πέλας ib. 938. βωμῶν Μυκηναίων El. 674. προχύτας—ἔβαλλε βωμοὺς (i. e. εἰς β) ib. 804. θεῶν βωμοὺς ῥυώμεθα Er. fr. I. 20.

Γ.

γᾶ, dor. pro γῆ. γᾶς σκότον Hec. 208. τᾷ Σιμουντίδι γᾷ ib. 641. ἀπὸ γᾶς Ἰλιάδος ib. 941. γᾶς ἐκ πατρῴας ib. 947. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. κατὰ γᾶν ib. 830. et 1398. et Al. 237. et Bac. 371. γᾶ Κυκλωπεία Or. 963. φροῦδα φροῦδα γᾶ γᾶ ib. 1373. ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ ib. 1496. et Med. 148. Καδμείων γᾶν Ph. 224. ἔβας γᾶν πατρῴαν ib. 302. ἔμολε τάνδε γᾶν ib. 641. ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν ib. 674. ξυνῆψε φίλᾳ γᾷ ib. 677. βάθι τάνδε γᾶν ib. 687. ἁπάντων γᾶ τροφὸς ib. 693. ἀμῦναι τᾷδε γᾷ ib. 695. γᾶς βασιλεῦσι ib. 806. ὦ γᾶ ib. 825. γᾶς Ἐρεχθειδᾶν ἄπο ib. 859. γᾶς λόχευμα ib. 1026. Θηβαίαν γᾶν ib. 1052. γᾶς ὑπὲρ πατρῴας ib. 1063. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065. ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν ib. 1072. ἰὼ γᾶ ib. 1297. et Med. 1251. Iph. A. 1497. Tr. 1302. El. 1177. σκοτίᾳ γᾷ Ph. 1735. γᾶς πατρίας στέρεσθαι Med. 653. ὦ γᾶ καὶ φῶς Hip. 672. Κρησίας ἐκ γᾶς ib. 759. ἐπ' ἀπείρου γᾶς ib. 763. τὸ κατὰ γᾶς θέλω, τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν ib. 836. ἐκ πατρῴας γᾶς ib. 1148. ὅσα γᾶ τρέφει ib. 1278. Φθιάδος ἐκ γᾶς An. 862. πιτνοῦντα πρὸς γᾶν ib. 1226. γᾶν φίλαν Ἰνάχου θεῖτο Sup. 371. πέδον γᾶς ib. 829. κατὰ γᾶς ib. 1024. et Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. εἰς γᾶν Ἑλλάδα Iph. A. 771. ἴχνος ἐν γᾷ κρύψασαι ib. 1043. Ἑλλάδος ἐκ γᾶς Iph. T. 448. Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. γᾶς πελώριον τέρας ib. 1247. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. γᾶς παῖδα ib. 1259. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς ib. 1265. πρὸ γᾶς Rh. 243. et Her. 622. νιν ἅδε γᾶ—οἴσει Rh. 377. ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ib. 721. πατρῴας ἀπὸ γᾶς Tr. 164. τὰν ἀγχιστεύουσαν γᾶν ib. 224. εὔανδρον ὀλβίζων γᾶν ib. 229. τᾶσδε γᾶς πόσιν ib. 854. γᾷ πατρίᾳ ib. 857. οὐρανία—καταφθίνει γᾶ ib. 1299. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθε ib. 1319. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ib. 1322. Ἀσίας ἀπὸ γᾶς Bac. 64. γᾶ πᾶσα χορεύσει ib. 114. γᾶ, *o terra* Her. 748. τᾶς πατριώτιδος γᾶς ib. 755. οὔδας γᾶς ib. 771. λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 529. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς ib. 532. Τρῳάδος ἐκ γᾶς ib. 534. Πριαμίδος γᾶς ib. 1173. ἄχλοα πεδία γᾶς ib. 1343. cf. etiam v. 1501. τᾷ Λακαίνᾳ γᾷ ib. 1489. γᾶς τέκνον Ion. 218. μέσον ὀμφαλὸν γᾶς ib. 223. Φοιβήϊος γᾶ ib. 461. γᾷ πατρίᾳ ib. 483. τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα Her. F. 352. γᾶς ἄναξ ib. 746. γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει ib. 795. γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν ib. 807.

γᾶν ἄλλαν κατέχει El. 203. ἀπὸ γᾶς τᾶς Ἑλλανίδος ib. 1192. ἁ τεκῦσα γᾶ Alex. fr. XII. 4.

Γᾶθεν, *adverb.* pro γῆθεν Tr. 1106.

Γαῖα. ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al. 899. πόμ' αἵματος γενήσεται γαίᾳ Hec. 393. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ ib. 561. ἐπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας Or. 233. Ἄργυς γαῖαν ib. 713. γαίας ὑπερβαλόνθ' ὅρυς ib. 1644. ἑπτάπυργος γαῖα Ph. 252. γαῖαν μαρτύρομαι ib. 629. αἵματος ἔδευσε γαῖαν ib. 679. cf. etiam v. 1159. πένθεα γαίας ib. 814. πατρῴαν γαῖαν σῶσαι ib. 907. cf. etiam v. 955. τὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας Σπαρτὺς ib. 1014. ἐλευθερώσω γαῖαν ib. 1019. ξίφος δικὼν ἐς γαῖαν ib. 1426. γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες ib. 1432. πατρίδος ἄποπρο γαίας ib. 1728. ἀποιμώξῃ γαῖαν Med. 32. γαίας τερμόνων ἔξω ib. 276. εἰ φεύξομαι γαῖαν ib. 512. Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς ib. 537. ἄγυσιν ὐ μεθῆς ἂν ἐκ γαίης ἐμὲ ib. 736. ὄμνυμι γαῖαν ib. 752. ἔξειμι γαίας ib. 795. γαίας κοιράνοις ib. 875. ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι ib. 1024. ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ib. 1045. ἐπὶ γαῖαν ib. 1269. προσβλέπεις γαῖαν ib. 1328. γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως ib. 1384. ὑπὸ γαίας Hip. 196. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων ib. 692. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαῖαν ib. 941. ἔξερρε γαίας ib. 973. εἰσορᾷς γαῖαν; ib. 994. γαῖ' Ἐρεχθέως ib. 1095. εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας ib. 1227. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν ib. 1272. ἐλθὼν γαῖαν τήνδε Al. 8. μολεῖν κατὰ γαίας ib. 105. ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων ib. 872. πέμπομαι κατὰ γαίας An. 504. γαῖα Φθιὰς ib. 926. πρὸς γαῖαν πιτνεῖ ib. 1153. σκῆπτρα ἐρρέτω ἐπὶ γαῖαν ib. 1224. χώματα γαίας Sup. 54. ἐλαύνυσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ ib. 96. τὰ ἐκ γαίας ib. 206. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν ib. 386. λαμπρὰ ἀκτὶς ἔβαλλε γαῖαν ib. 651. ἐς γαίας μυχὺς ib. 1205. ἐπὶ τὴν γαῖαν Iph. A. 600. Πριάμοιο κλεινὰν γαῖαν ib. 1070. cf. Tr. 838. et Cy. 303. εἰς Φρυγῶν γαῖαν Iph. A. 1526. et Cy. 283. Ἑλλάδος γαίας ὕπερ Iph. A. 1554. γαίας ἐν νώτοις Iph. T. 162. κατὰ γαίας ib. 169. Ἀσιήτιδα γαῖαν ib. 397. γαῖα μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν ib. 1266. ἴτωσαν εἰς σὴν γαῖαν ib. 1481. πρὸ γαίας Rh. 154. et Ion. 278. et Er. fr. I. 44. ἀγχιτέρμων γαῖα Rh. 426. εἰς γαῖαν ib. 430. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. πῦ γαίας Tr. 190. φέγγος ὀλοὸν εἶδε γαῖαν ib. 851. γαῖαν Λάκαιναν ib. 1109. γαῖά σε δέξεται ib. 1227. χερσὶ γαῖαν γλύπτυσα ib. 1306. γόνυ τίθημι γαίᾳ ib. 1308. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac. 743. τὸ γηγενὲς δρ. ἔσπειρ' ὄφ. ἐν γαίᾳ θέρος ib. 1025. πρὸς ὐρ. καὶ γαῖαν ἐστήριξε φῶς ib. 1081. τίνες ἔχυσι γαῖαν; Cy. 117. σὴν γαῖαν ἥκομεν ib. 278. ἐλευθέρα γαῖα Her. 62. τύσδε εἰς γαῖαν παρεὶς ib. 154. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν ib. 246. ἥδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις βύλεται προσωφελεῖν ib. 330. γαίας ἕρκος ib. 442. ἄλλην γαῖαν εὑρίσκειν ib. 497. ἥκεις ἐπὶ τήνδε γαῖαν ib. 805. ἐν ξένῃ γαίᾳ Hel. 75. γαῖαν εἰς ἄνολβον ib. 254. Λακεδαίμονος γαῖα ξυνώνυμος ib. 502. παρόντα γαίᾳ ib. 833. κοινός ἐστιν ὐρανὸς—καὶ γαῖα ib. 913. ἀπείργει ἐκ γαίας ib. 1284. πᾶσαν χρῆν γαῖαν βοᾶσθαι ib. 1450. γαίας ὅτ' ἄγαν πρόσω ib. 1593. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ με ib. 1632. γαίας παγὰν Ion. 147. πρόσω γαίας Ἑλλανίας ib. 797. γαίας μεσσήρεις ἕδρας ib. 910. σπονδὰς δίδωσι γαίᾳ ib. 1193. ἐξημερῶσαι γαῖαν Her. F. 20. ὅτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα ib. 82. ἥξειν γαίας ὕπο ib. 296. Ἀργείας ὅρυς γαίας El. 411. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ γαίας ib. 535. γαίας τυραννεύσυσιν ib. 877. ποίαν γαῖαν ἐκλελοιπότα Æg. fr. X. 1. οἰκεῖν γαῖαν Æol. fr. VI. 1. ἐκ γαίας Ar. fr. II. 2. γαῖα μεγίστη Chry. fr. VII. 1. χωρεῖ τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν ib. vers. 8. 9. γαίης Λακαίνης κύριον Cresph. fr. XIV. ὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Melan. fr. XXII. 2. Καλυδὼν ἥδε γαῖα Meleag. fr. I. 1. ἐρᾷ ὄμβρου γαῖα Œd. fr. XVII. 7. cf. etiam vers. 10. δῶμα γαίας κλειστὸν Pel. fr. III. 2. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII. Γαῖαν πάντων γενέτειραν Fr. inc. CLXXIV. 1. γαίᾳ μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. γαῖα

o terra Al. 248. ὦ γαῖα El. 867. ὦ γαῖα Δαναῶν Or. 1621. ὦ γαῖα μῆτερ Hip. 601. et sine ὦ Fr. inc. CLXXVIII. 1. ὦ γαῖα πατρὶς Rh. 869. et Tel. fr. I. 1. ὦ γαῖα σεμνὴ Ion. 1220. ὦ γαῖα Κάδμȣ Her. F. 217. et 1389. et ὦ πᾶσα Κάδμȣ γαῖα ib. 754. in plur. γαίας χλοηφόρȣς Ph. 649.

Γάλα. μελίκρατ' ἄφες γάλακτος Or. 115. γάλακτος παρὰ μαστοῖσιν Ph. 1525. ῥεῖ γάλακτι πέδον Bac. 142. λευκὸν γάλα ib. 699. et Cy. 388. γάλακτος ἑσμὸς εἶχον Bac. 709. γάλακτι ζῶσι Cy. 122. βοὸς γάλα ib. 136. πηκτȣ̃ γάλακτος ib. 189. γάλακτος κρατῆρες πλέῳ ib. 215. ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα ib. 326. γάλακτί σ' ἐξέθρεψε Ion. 318. γάλακτι ȣ̓κ ἐπέσχον τροφεῖα ib. 1492. ἔτ' ἐν γάλακτι ὄντι Her. F. 1266. γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος And. fr. XXVII. 2.

Γαλακτοπότας ἀνὴρ El. 169.

Γαλάνεια, dor. pro γαλήνεια Hel. 1474. γαλανείᾳ χρησάμενοι Iph. A. 546.

Γαλήνη. κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν Or. 726. λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 7.

Γαληνίζειν. γαληνίζει φρένα Fr. inc. LXXV. 4.

Γαληνός. εἰς ξένȣς γαληνὸς ἦσθα Iph. T. 345. ἐκ γαληνῶν προσφθεγμάτων Hec. 1160. γαλήν' ὁρῶ Or. 279.

Γαμβρός. πένητα—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 642. σὲ γαμβρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν Iph. A. 986. Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενȣ̃ Rh. 167. κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν ib. 198. γαμβρὸν νόμιζε Alcmæon. fr. XI. 2. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 2. δισσοῖς γαμβροῖς Ph. 430. et Sup. 132. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι Hip. 635. ἐν σοῖσι γαμβροῖς An. 359. πρὸς παρόντας γαμβρȣ̀ς ib. 740.

Γαμεῖν. γαμεῖ Ἑλένην Or. 19. ἃς ἔγημ' ὁ τοξότας Πάρις ib. 1409. γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην ib. 1654. ὅς οἴεται γαμεῖν νιν, ȣ̓ γαμεῖ ποτε ib. 1655. γαμεῖ Λάϊός με Ph. 13. γαμεῖ τὴν τεκȣ̃σαν ib. 53. κακῶς γῆμαι ib. 384. παῖδα γῆμαι βασιλέως Med. 554. γαμεῖν γάμον ib. 587. cf. v. 626. et Iph. A. 464. et 468. Tr. 1017. et Melan. fr. IX. 1. γῆμαι λέκτρα βασιλέως Med. 594. ἠξίȣν ἐγὼ γῆμαί σε ib. 1341. γαμεῖν ἄλλην γυναῖκα Al. 373. γαμεῖν ȣ̓κ ἄξιον ib. 631. ἣν ἔγημεν ἀντιδȣ̀ς ib. 959. ȣ̓ γαμεῖς; ib. 1092. γαμεῖ τίς νιν; An. 347. φίλων ἂν γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν ib. 976. γῆμαι θέλων ib. 1063. γαμεῖν ἐκ γενναίων χρεὼν ib. 1280. πικρὰν Φοίβȣ φάτιν ἔγημας Sup. 835. τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς παῖδα Iph. A. 835. ἔγημες ἄκȣσάν με ib. 1149. Οἰνομάȣ γαμεῖ κόρην Iph. T. 2. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν ib. 538. μειζόνων γαμεῖν Rh. 168. γαμεῖ βιαίως σκότιον λέχος Tr. 44. Ἑλένης γαμεῖ με δυστυχέστερον γάμον ib. 357. ἔγημε τὴν Διὸς ib. 398. ἣν βίᾳ γαμεῖ ib. 962. γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν Her. 300. θηρᾷ γαμεῖν με Hel. 63. ἢ γαμεῖν τίς τἄμ' ἐβȣλήθη λέχη; ib. 790. μὴ Πάρις γήμειέ σε ib. 1688. πόσις τίς σ' ἔγημε; Ion. 289. σὸν γαμεῖ λέχος; ib. 297; ἔγημε—Ἀλκμήνην Her. F. 1260. κἄγημας αἰσχρῶς μητέρα El. 916. γαμεῖ πονηρὰν ib. 1098. et Cress. fr. IV. 4. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμȣ̃σ' ἀεὶ Alex. fr. XI. γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε Cress. fr. IV. 1. ȣ̓κ ἐπίςανται γαμεῖν Melan. fr. IX. 2. Ἀλθαίαν γαμεῖ Meleag. fr. I. 4. κἂν —γήμῃ τὴν εὐδοκιμȣ̃σαν Œd. fr. II. 3. εὖ γȣ̃ν ὡς γαμεῖν ἔχεις Phi. fr. XI. 2. ȣ̓κέθ' ὡραῖος γαμεῖ Phœn. fr. IV. 2. σὴν κασιγνήτην γαμῶν Iph. T. 682. παρθένȣς βίᾳ γαμῶν Ion. 437. μῶν γαμȣ̃σα; Med. 606. ἀπ' εὐγενȣ̃ς γήμας Or. 1677. παῖδα γήμας Κύπριδος Ph. 7. γήμας Κρέοντος παῖδα Med. 19. μὴ γήμαντα κτάνῃ ib. 42. cf. etiam v. 288. γήμας τύραννον ib. 877. μή ποτε γήμας Al. 883. γήμας Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενȣ̃ Rh. 167. γήμας μὴ Tr. 398. Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην ib. 1219. σὲ γήμας Ion. 813. ȣ̓χ ἕξεις κακὴν γήμας El. 920. ἀνόσιον γήμας γάμον ib. 926. ἐπίσημα γήμαντι καὶ μείζω λέχη ib. 936. 2) Med. γαμεῖσθαι. ἢ γαμȣ̃μαι παιδὶ σῷ; Ph. 1667. εἰ γαμοίμην ib. 1678. ἣν ἐγήματο Med. 262. γάμȣς γαμεῖσθαι Tr. 347. ὅπως νυμφίῳ γημώμεθα ib. 445. εἰς τύρανν' ἐγημάμην ib. 474.

γαμȣμαι βίᾳ Hel. 839. Ξέθῳ γαμεῖται Ion. 58. ἐγημάμεσθα θανάσιμον γάμον El. 247. γαμȣμένην δράσειν τι Med. 288. πέμπειν 'Αχ. θυγατέρ' ὡς γαμȣμένην Iph. A. 100. cf. etiam v. 362. et 905. πολλοῖς ἥδεται γαμȣμένη Cy. 180. ἁ γαμȣμένα Tr. 313. τὰς γαμȣμένας Iph. A. 1108.

Γαμέτας. ἀοιδὰς εὐδαιμονίας—γαμέτα Sup. 998. ὁ σὸς εὐναῖος γαμέτας ib. 1028. μακάριος ὁ γαμέτας Tr. 312.

Γαμήλιος. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίȣ Med. 673. γαμηλίȣς εὐνὰς ἀγῆλαι ib. 1026. ἀντὶ γαμηλίȣ λέχȣς Or. 1050. μέλεσι γαμηλίοις Tr. 352.

Γάμος. ζῆλον ȣ̓ σμικρὸν γάμȣ ἔχȣσα Hec. 352. γάμος, ȣ̓ γάμος ib. 948. γάμȣ ἐσφάλης Or. 1078. ἔλαβε τὸν 'Ελένας γάμον ib. 1502. ȣ̓ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος Ph. 428. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον ib. 584. γαμεῖν γάμον Med. 587. cf. etiam v. 626. εἴ σοι γάμον κατεῖπον ib. 589. ȣ̓́ποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al. 238. νέȣ γάμȣ πόθος ib. 1090. ȣ̓ γάμον, ἀλλά τιν' ἄταν ἠγάγετο An. 103. ὦ γάμος, ὦ γάμος ib. 1187. παρθένοις κραίνων γάμον Sup. 139. ψευδῆ συνάψας γάμον Iph. A. 105. τὸν 'Ελένης γάμον γήμας ib. 467. Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον ib. 1044. γάμον Νηρηΐδος ib. 1078. 'Ιναχίδαις γάμον ib. 1088. εἰς αἱματηρὸν γάμον Iph. T. 371. γάμος ȣ̓κ ἐσθλὸς ib. 819. γάμον τείχει συνάψων ib. 1228. μέλπετ' ἐμὸν γάμον Tr. 339. 'Ελένης δυστυχέστερον γάμον ib. 357. διὰ γάμον μιᾶς ἕνα γυναικὸς ib. 498. τοσόνδ' ȣ̓μὸς γάμος ὤνησεν 'Ελλάδα ib. 932. γάμον θεῶν τινος πειρωμένη ib. 979. τὴν ὥραν γάμȣ Her. 579. γάμον ἰεῖσα γοερὸν Hel. 188. ὡς ἕλοι γάμον ἐμὸν ib. 241. γάμον ἄγαμον ib. 696. ἢ 'πὶ τῷ 'μῷ κάλλος ἐκτήσω γάμῳ ib. 1103. δύστηνον γάμον Ion. 941. ἐγημάμεσθα θανάσιμον γάμον El. 247. γάμον τοιȣ̃τον λαβὼν ib. 258. ἀνόσιον γήμας γάμον ib. 926. τίνα γάμον εἶμι; ib. 1199. τοῖσδε μελήσει γάμος ib. 1342. κρείσσων πλȣσίȣ γάμȣ Ar. fr. XX. 2. ἄμορφος γάμος Inus fr. XIII. 1. γάμον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικὸς Fr. inc. L. 1. γυναικεῖον γάμον φρȣρȣ̃ντας Fr. inc. B. 15. 1. ἀπὸ θεογόνων γάμων Or. 346. γάμοι ὅσοις εὖ καθεστᾶσι ib. 601. δολίοισι γάμοις ib. 1009. λέκτρα μητρῴων γάμων Ph. 59. γάμοισι ζυγέντα ib. 339. γάμων ἐπακτὰν ἄταν ib. 345. φῶς νόμιμον ἐν γάμοις ib. 347. γάμοις εὑρεῖν βίον ib. 403. κάπρῳ λεοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμȣς ib. 414. ἆρ' εὐτυχεῖς τοῖς γάμοις; ib. 427. Διὸς γάμοισι ib. 653. γάμȣς ἀδελφῆς—σοὶ χρὴ μέλεσθαι ib. 764. Αἵμονος γάμοι σφαγὰς ἀπείργȣσι ib. 951. γάμȣς δυσγάμȣς ib. 1054. γάμων τῶν σῶν ib. 1362. γάμοις ἔζευξ' 'Αδράστȣ παῖδα ib. 1374. ὦ γάμȣς ἐμȣ̀ς προδόντε ib. 1445. γάμων φερνὰς διδȣ̀ς Αἵμονι ib. 1581. εἰς γάμȣς σȣ̀ς ib. 1666. ἀπαλλάχθαι γάμων ib. 1672. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. cf. etiam v. 547. et Tr. 354. πικρȣ̀ς καὶ λυγρȣ̀ς γάμȣς Med. 399. τοῖς 'Ιάσονος γάμοις ib. 405. vid. etiam v. 1235. γάμȣς τυράννων ib. 778. γάμȣς ἀλλοίȣς ib. 910. ὁ σοὶ προθεὶς γάμȣς ib. 1356. νεοδμῆτες γάμοι ib. 1366. πικρὰς τελευτὰς γάμων ib. 1388. ȣ̓ ψαύει γάμων Hip. 14. ἠράσθη γάμων Σεμέλης ib. 453. ἅψασθαι γάμων ib. 1026. γάμων πάρος ib. 1425. σȣ̀ς διαφθείρῃ γάμȣς Al. 317. γάμοι Θεσσαλῶν ib. 954. ἑρμήνευμα Νηρῆδος γάμων An. 46. τὴν μίαν μοι στεργέτω πόσις γάμοις εὐνὰν ib. 470. σῶν στερηθεὶς γάμων ib. 982. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοὶ ib. 1219. εὐναίοις γάμοις ib. 1246. εἰ γάμων ἀπεζύγην Sup. 791. πικρȣ̀ς ἐσεῖδες γάμȣς ib. 833. ἴτω φῶς, γάμοι τε ib. 1025. βαρβάρων χάριν γάμων Iph. A. 271. τοιȣ́τȣς γάμȣς γήμειας ib. 463. γάμȣς ἐξαιρέτȣς ib. 485. εἰ γάμων ἱμείρομαι ib. 486. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις ib. 609. ἔδαισαν Πηλέως γάμȣς ib. 707. cf. etiam v. 720. ἄζυγες γάμων ib. 805. ποίȣς γάμȣς φῄς; ib. 837. μνηστεύω γάμȣς ȣ̓κ ὄντας ib. 847. εἰ μὴ γάμοισιν ἐζύγης ib. 907. γάμȣς ἐχόρευσαν ib. 1057. τὸ δυστυχὲς τῶν γάμων ib. 1342. τῶν γάμων ἥσσονα ib. 1354. τȣ̀ς ὑβρισθέντας γάμȣς μετελθεῖν Iph. T. 13. ἐπὶ γάμοις 'Αχιλ-

λέως ib. 25. ἀπέλαυσά τι τῶν κείνης γάμων ib. 526. εὐδοκίμων γάμων ib. 1144. ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς Tr. 319. δαδουχεῖς ἐν γάμοις βροτῶν ib. 343. γάμους γαμεῖσθαι ib. 347. γάμων μεῖζον κακὸν ib. 715. ὦ γάμοι ib. 740. γάμους ἄλλους γαμοῦσι ib. 1016. γάμους ἐψεύσατο Bac. 31. et 245. Σεμέλην ἔζευξεν γάμοις ib. 468. ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων Hel. 12. ἄσυλος ἦν γάμων ib. 61. ἀναβοᾷ γάμους ib. 191. γάμους λομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς ib. 301. ὁ θηρεύων γάμους ib. 321. ἀθλίων γάμων ib. 674. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις ib. 704. ἐμποδὼν ἐμοῖς γάμοις ib. 789. ὠνητοῖς γάμοις ib. 892. ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων ib. 1247. γάμους ἑτοίμους ib. 1402. γάμων ἀγάλματα ib. 1448. τοὺς γάμους συνδαίσας ἐμοὶ ib. 1455. πρὸ γάμων ib. 1493. ἐκπεφεύγασιν γάμοι με ib. 1638. οὐ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις ib. 1662. ἔζευξεν γάμοις βίᾳ Κρέουσαν Ion. 10. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο ib. 62. γάμοι Λοξίου ib. 72. δίκας βιαίων γάμων ib. 445. πικρῶν γάμων ὕβριν ib. 506. τῶν Αἰόλου ὀρεχθῆναι γάμων ib. 842. σιγῶσα γάμους ib. 868. ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους; ib. 946. οὕπερ ἐζεύχθην γάμοις ib. 949. γάμους Κύπριδος ἀθέμιτας, ἀνοσίους ib. 1092. εἰς κρυπτοὺς γάμους ib. 1524. οὓς γάμους ἔκρυπτον ib. 1543. ἐστιᾷ γάμους Her. F. 483. τὴν κοινωνὸν γάμων ib. 584. γάμους δυστυχεῖς El. 49. ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν ib. 98. ὃς συνεκκλέπτει γάμους τοὺς σοὺς ib. 364. τὴν κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων ib. 600. μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνουμένη ib. 1090. τύχῃ γυναικῶν εἰς γάμους ib. 1100. γάμων ἀπείχετο Dan. 18. ζευχθεὶς γάμοισιν Antig. fr. VIII. 1. τοὺς γάμους ποιουμένους Dan. fr. VI. 2. τοὺς γάμους τοὺς πρώτους ἔχειν Er. fr. II. 15. γάμους σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους Melan. fr. VIII. 1. γένει κρείσσους γάμους ejusd. fr. IX. 1. ἐκ γυναικείων γάμων ib. v. 5. μετρίων γάμων ejusd. fr. X. 1. τὰ εἰς γάμους ejusd. fr. XXVI. 4. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. ἀσθενεῖς γάμοι Thy. fr. I. 1. γάμους τέκνων Fr. fal. cit. V. 5. οὐ πάντες δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις Fr. inc. XLIX. 1.

Γαμφηλή. ὀρνίθων γαμφηλαῖς Ion. 159. οἰωνῶν γαμφηλαῖς ib. 1495.

Γάνος. ποῦ με δέξεται γάνος Sup. 1149. ἀνθεμόῤῥυτον γάνος ξουθῆς μελίσσης Iph. T. 633. βότρυος γάνος Bac. 261. et 382. Διονύσου γάνος Cy. 414. ἀμπέλων γάνος And. fr. XXVII. 3.

Γανυμήδης. Γανυμήδεος, Διὸς εὐνέτα Or. 1392. ὁ Φρύγιος Γανυμήδης Iph. A. 1053. cf. etiam Cy. 578. et 581.

Γάνυσθαι. ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ γάνυται Iph. T. 1239. γάνυμαι δαιτὸς ἥβης Cy. 502.

Γαπετής. γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας Ph. 672.

Γαπόνος ἀνὴρ Sup. 420.

Γὰρ pleonastice positum. τίς γάρ νιν ἔκτεινε; Hec. 708. vid. etiam v. 1047. 1124. et 1269. Or. 98. 723. et 1100. Med. 689. An. 591. et sic compluribus aliis locis. τί γάρ; Or. 482. οὐ γάρ; ib. 1515. τί δὴ γὰρ οὔ; ib. 1602.

Γαστήρ. τὰ κοῖλα γαστρὸς Ph. 1420. ἐν γαστρὸς βορᾷ Sup. 865. ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι πηδῶντες Cy. 219. γαστέρ' ὑπτίαν ib. 325. τῇ μεγίστῃ γαστρὶ δαιμόνων ib. 334. ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας ib. 504. γαστρὸς διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. γαστὴρ ἅπαντα Alex. fr. VIII. 2. ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς Antiop. fr. VII. 4. γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ Bel. fr. XVII. 5. οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρα ib. vers. 12. γαστρὸς ἀφαιρῶν σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. γαστρὸς κρατεῖν Inus fr. XIV. 4. ἡ κακῶς ὀλουμένη γαστὴρ Fr. inc. CLIX. 2.

Γαῦρος. ὡς γαῦρος Ph. 128. ὄλβῳ γαῦρος Sup. 862. τὸ γαῦρον ἐν χεροῖν κεκτημένοι ib. 217. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Alex. fr. XII. 8. γαῦρον σπέρμα ἔχων Bel. fr. XVI. 11. οὐδὲν οὕτω γαῦρον, ὡς ἀνήρ, ἔφυ Phi. fr. I. 4.

Γαυροῦσθαι. σκῆπτρα—γαυροῦται λαβὼν El. 322. μὴ γαυροῦ Æol. fr. XIII. 2. ξανθοῖς βοστρύχοις γαυρούμενος Or. 1532. γαυρούμενος τοῖς ἀγρεύμασι Bac. 1239. χρήμασιν γαυρούμενος Alcmen. fr. IV. 2. λαμπρῶς πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον Fr. inc. XXVI. 2. cf. etiam St. fr. VII. 1. ὦ σὺ κατθανῇ γαυρουμένη Hip. 502. θήρᾳ δυσπότμῳ γαυρουμένη Bac. 1142.

Γαύρωμα κενὸν Tr. 1250.

Γεγωνεῖν. γέγωνε εἰς δόμȣς Or. 1220. σαφὲς ȣ̓κ ἔχω γεγωνεῖν ὄπα Hip. 586. οἷς χρὴ γεγωνεῖν εὐτυχȣ̃ντα ποίμνια Rh. 270. ἐς ὃς γεγωνήσομεν Ion. 696.

Γεγωνίσκειν. ȣ̓ γεγωνίσκων λόγȣς El. 809.

Γείνεσθαι. ἥ σφ' ἐγείνατο Or. 29. Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο Ph. 836. πατρίδος, ἥ μ' ἐγείνατο ib. 1003. ἣ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο νόθον Hip. 308. οἷς Ἄρης ἐγείνατο Al. 504. σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην ib. 684. παῖδά σ' ἡ Τιρ. Ἠλ. γείνατ' Ἀλκμ. ib. 842. ἑπτὰ κȣ́ρȣς ἐγεινάμεθα Sup. 964. ἥ μ' ἐγείνατο Iph. A. 949. Ion. 3. et El. 964. et ἥ σ' ἐγείνατο Fr. inc. B. 29. 2. ἡ Λάκ. Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο; Iph. T. 806. ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475. πολέμιόν μ' ἐγείνατο Ἥρα Her. F. 1263. ἃ γεινάμην ἐγὼ El. 1019. τῶν γειναμένων Med. 1093. ἃ σὲ γειναμένα Tr. 825. Occurrit etiam in activo: ȣ̃ς ἐγείναμεν Iph. A. 399. Ad hoc verbum referendum etiam part. γεγὼς, quod ab antiquo γάω esse dicitur. Ἑκάβης παῖς γεγὼς Hec. 3. τοιȣ̃τος γεγὼς Or. 483. et Her. 816. κακὸς γεγὼς Or. 1617. πόθεν γεγώς; Ph. 124. πατρὸς Οἰδίπȣ γεγὼς ib. 631. αὐθάδης γεγὼς Med. 223. ἔχθιστος γεγὼς ib. 467. σοφὸς γεγὼς ib. 548. et ȣ̓ σοφ. γεγὼς Sup. 219. φυγὰς γεγὼς Med. 554. ἐξ ἐμȣ̃ γεγὼς Hip. 943. σωφρονέστερος γεγὼς ib. 995. εὐσεβὴς γεγὼς ib. 1309. ἀπὸ Θεσσαλȣ̃ πατρὸς γεγῶτα Al. 681. γενναῖος γεγὼς ib. 863. πολλῷ κυριώτερος γεγὼς An. 581. πατρὸς κλεινȣ̃ γεγὼς ib. 648. ἐξ ἡμῶν γεγὼς ib. 710. Ἀργεῖος γεγὼς Sup. 896. Ἀτρέως γεγὼς Iph. A. 321. πατρὸς ἐκ ταυτȣ̃ γεγὼς ib. 406. τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα ib. 856. cf. etiam v. 901. ȣ̓χὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγὼς ib. 946. ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γεγώς; Iph. T. 495. ἀληθῶς εἶ κεῖθεν γεγώς; ib. 509. φίλον γεγῶτα ib. 686. θεὸς γεγὼς Bac. 47. 284. et 1345. θνητὸς γεγὼς ib. 199. et 1330. Her. F. 1320. et Thy. fr. II. 2. et Fr. inc. LXIX. οἰκεῖος γεγὼς Bac. 1248. ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγὼς ib. 1304. παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγὼς ib. 1308. ἐνδέξιος σῷ ποδὶ παρασπιστὴς γεγὼς Cy. 6. συγγενὴς γεγὼς Her. 30. πατὴρ σός τε καὶ τȣ́των γεγὼς ib. 213. ȣ̓δὲν κακίων γεγὼς πατρὸς ib. 327. αὐτανέψιος γεγὼς ib. 987. ἐκ πατρὸς χρηστȣ̃ γεγὼς Hel. 948. ἔκδικος γεγὼς ib. 1036. Αἰόλȣ γεγὼς Ion. 64. ἀμήτωρ ἀπάτωρ τε γεγὼς ib. 110. σὸν γεγῶτα ib. 537. γεγῶτ' ἐθέσπισεν ib. 779. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτȣ γεγὼς ib. 1436. δωρεῖται σὲ αὐτȣ̃ γεγῶτα ib. 1535. ἐκ τῶν Ἐρεχθέως γεγὼς ib. 1573. ȣ̓ κατάξιος γεγὼς El. 46. ἄπυρος χρυσὸς γεγὼς Dan. 30. ἄνθρωπος γεγὼς Alcmen. fr. IV. 1. Chry. fr. IV. 1. et Inus fr. XX. 2. πατέρων ἐσθλῶν γεγὼς Ar. fr. XVIII. 2. ὄλβιος γεγὼς ejusd. fr. XXI. ἀρίστȣ πατρὸς Ἑλλήνων γεγὼς Fr. inc. B. 2. 2. ἀρίστης σωφρονεστάτης θ' ἅμα γεγῶτ' (i. e. γεγῶτε, in dual.) ἀδελφῆς Hel. 1701. σεμνὰς γεγῶτας Med. 216. παίδων γεγώτων ib. 490. ἅλις οἱ γεγῶτες ib. 558. μυρίοισι— ȣ̓δὲν γεγῶσι An. 320. ἀδύνατοι γεγῶτες Iph. A. 369. πατρὸς ἐσθλȣ̃ γεγῶτες Her. 236. δȣ̃λοι γεγῶτες τῆς τυραννίδος Her. F. 251. πατέρων Μυκηναίων ἄπο γεγῶσιν El. 36. μὴ γεγῶσιν αἵματος ταυτȣ̃ ib. 531. ἥσσȣς γεγῶτες Bel. fr. XXI. 4. κακοὶ γεγῶτες Œnom. fr. II. 6. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες Tem. fr. XIV. 1. γεγῶσαν ἐσθλȣ̃ πατρὸς Med. 406. συγγενής γεγῶσά τις Al. 535. δȣ́λη γεγῶσα An. 435. θεὰ γεγῶσα ib. 1255. εἰ γεγῶσα τυγχάνοι Iph. T. 473. ἐκ ταυτȣ̃ πατρὸς Ἀγαμέμν. γεγῶσα ib. 801. Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα Ion. 339. ἁ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων ib. 1073. τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὁρῶ συνάορον; Her. F. 1175. γεγῶσα τηλίκη Meleag. fr. XVII. 3.

Γεῖσσον. ῥήξας παλαιὰ γεῖσσα Or. 1570. κάταιθε γεῖσσα τείχεος ib. 1620. γεῖσσ' ἐπάλξεων ἄπο Ph. 1165. γεῖσσα τειχέων ib. 1187.

Γείτων Iph. T. 1258. γείτων δειράδος Καρυστίας ib. 1451. γείτονος κακὸν πυρώσας ὄμμα Cy. 595. γείτοσιν εἰς κακὸν Hec. 1143. νεκροῖσι γείτονα

θάκυς ἔχω Her. F. 1097. γείτονες μελάμβροτοι Phaëth. fr. I. 4. Σκαμάνδρυ γείτον' Ἰλίυ πόλιν Cy. 280. Ἀθήναις γείτων πόλις Ion. 294. ἡ Διὸς γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 2.

Γελᾶν. φίλος ὐδεὶς γελᾷ μοι Iph. A. 912. ἐγέλασεν εὐχαῖς Iph. T. 276. γέλασε ib. 1274. et Hel. 1365. κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. μετὰ αὐλῦ γελάσαι Bac. 379. ὥστε μὴ γελᾶν ib. 840. φιλῦσι γελᾶν Dan. fr. XII. 4. ἀκύματος πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ Fr. inc. CCVIII. γελῶν Bac. 439. γελῶντι προσώπῳ ib. 1019. ὐ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν Med. 797. ὐ γελώμεθ' ἂν Iph. T. 502. γελῶμαι Cy. 683.

Γελέων, *nom. pr. viri* Ion. 1579.

Γελοῖος. μισῶ γελοίυς Melan. fr. XX. 3.

Γέλως. πολὺς γέλως Or. 1560. et Tr. 983. et πολὺν γέλων Bac. 250. et Ion. 1172. θήσω τοῖς ἐχθροῖς γέλων Med. 383. γέλωτα ὄφλειν ib. 404. et 1049. et Bac. 852. vid. etiam Sup. 846. τὸν πανύστατον γέλων Med. 1041. γέλωτος ἄξια Al. 807. et Her. 508. τὸν ὑμᾶς—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. ταῦτ' ὐ γέλως κλύειν ἐμοί; Ion. 528. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς ib. 600. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ ib. 935. διπλῦς ὀπαδοῖς ἦν γέλως ib. 950. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. τῦ γέλωτος ἕνεκα Melan. fr. XX. 1. ἐν γέλωτι εὐπρεπεῖς ib. vers. 5. γέλωτα ἐξ αὐτῶν ὠφλίσκανον Epist. V.

Γέμειν. γέμω κακῶν Her. F. 1245. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. γέμυσαν κύματος θεοσπόρυ Alop. fr. VI. χρυσῦ γέμοντα γύαλα An. 1094.

Γεμίζειν. γεμισθεὶς ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας Cy. 503.

Γένα, pro γέννα. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345.

Γενεά. Τιτάνων γενεὰν Hec. 472. γενεὰν θῆλυν Med. 1083. ἀδίκων γενεὰν Bel. fr. VI. 4. θνητῶν γενεᾷ Inus fr. XVII. 4.

Γενέθλιος. αἷμα γενέθλιον Or. 89. θῦσαι γενέθλια Ion. 653. παιδὸς προθύσων γενέθλια ib. 805.

Γένεθλον. Ζηνὸς γένεθλον Hip. 62. Νηρέως γένεθλον An. 1275. Λήδας γένεθλον Iph. A. 686. Αἰακῦ γένεθλον ib. 855. γένεθλα, γένεθλα Bac. 1180.

Γενειάς. μή συ προσθίγω γενειάδος Hec. 344. ἅντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος Med. 709. cf. etiam Sup. 277. et Iph. A. 909. λαβέσθαι φιλτάτης γενειάδος An. 575. ἐμὴν γενειάδα προσήγετ' αἰεὶ σόματι Sup. 1099. προστιθεὶς γενειάδι Tr. 1199. εὐτρίχυ γενειάδος Her. F. 934. ἱκετεύω ἀμφὶ σὰν γενειάδα ib. 1207. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. πλήγματ' ἦν γενειάδων Iph. T. 1366. γενειάσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460.

Γένειον. ὦ φίλον γένειον Hec. 286. ἱκετεύω σὲ σῦ γενείυ ib. 753. γενείυ ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. πρὸς γενείυ Med. 65. περὶ σὸν ἐξαρτωμένης γένειον Iph. A. 1227. πρὸς γενείυ σ' ἀντόμεσθα ib. 1247. cf. etiam Her. 228. σάζων ἀφρῷ γένειων Iph. T. 308. ὅσας γενείυ χεῖρας ἐξηκόντισα ib. 362. γενείυ θιγγάνων χερὶ Bac. 1317. πρὸς γένειον χεῖρα βαλὼν Her. F. 987.

Γένεσις. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18.

Γενέτας, pater. εἰς γενέταν ἐμὸν ἤλυθε Or. 1010. Φρύγιε γενέτα Tr. 1288. 2) filius: Ion. 916. 3) γενέται θεοί. θύσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130.

Γενέτειρα. Γαῖαν πάντων γενέτειραν Fr. inc. CLXXIV. 2.

Γενέτωρ. Φοῖβός μοι γενέτωρ πατὴρ Ion. 136. ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ Chry. fr. VII. 2. γενέτορας ἐμέθεν δόμων Or. 986.

Γέννα. ποία γέννα; Hec. 160. Πηλεΐδα γέννα ib. 191. γέννα Πέλοπος Or. 970. ὐχὶ πρόσφορος ἁμερίῳ γέννᾳ Ph. 132. Σπαρτῶν γένναν ib. 802. φέρεν αἰθέρος εἰς φῶς γένναν ib. 817. γένναν ὀδοντοφυῆ ib. 828. ἀρσένων γέννᾳ Med. 428. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. φρῦδος γέννα Iph. T. 155. ἄπαιδα γέννας ἀριστοτόκοιο Rh. 908. γέννα Φρυγῶν Tr. 531. Κενταύρων γένναν Her. F. 365. συνῆψε γένναν Œnei fr. I. 5.

Γενναῖος. χρῆσθαι γενναῖον φίλοις Or. 868. γενναίυ φίλυ ib. 1157.

γενναῖος ἀνὴρ Med. 762. et El. 253. ubi cf. etiam v. 262. et ἀνδρὶ γενναίῳ Fr. inc. XXXVII. 2. ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρὶ Hip. 1452. γενναῖον πόσιν Al. 164. ὢν γενναῖος ib. 860. γενναῖος γεγὼς ib. 863. γενναῖον ξένον ib. 1123. τὸν Οἰκλέους γενναῖον τόκον Sup. 925. τῷ γενναίῳ φύσιν Iph. A. 448. γενναίῳ πατρὶ Her. 53. et γενναίου πατρὸς El. 369. χρὴ τὸν γενναῖον καλεῖν Her. 1015. γενναῖον πόδα Her. F. 872. μὴ τέκνα γενναίῳ τέκοι El. 26. ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ Cy. 285. ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. γαμεῖν ἐκ γενναίων An. 1280. γενναίων πατέρων Cy. 41. et Ion. 262. γενναίους λόγους Her. 538. χρὴ ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις στόμα ib. 891. ἐν τοῖσι γενναίοισιν—δοῦλοισι Hel. 735. cf. etiam v. 1657. γενναίων πόνων Her. F. 357. τοῖσι γενναίοισιν—τρέπει—εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. cf. etiam Fr. inc. CXIX. ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος Hec. 592. θυγατρὶ γενναίᾳ Ph. 1686. τόλμης γενναία Al. 744. δέχου εἴσω τήνδε γενναίαν ib. 1100. γενναίας ψυχᾶς Sup. 1030. γενναία εἶ Iph. A. 1412. γενναία γυνὴ Tr. 1013. γενναίαν χέρα Hel. 1392. γενναίαν φύσιν Antiop. fr. XXXV. 1. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42. τοὔνομα λαβὼν γενναῖον Ph. 1324. γενναίου λήματος Hip. 206. ἔργον τλᾶσα γενναῖον Al. 627. γενναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. σπέρμα γενναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον Tem. fr. XIII. 5. τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. γενναίων τέκνων Or. 813. et Sup. 12. γενναῖα δράσαντε Or. 1060. ὦ γενναῖα συγκοιμήματα An. 1274. γενναῖα παθόντες Sup. 1177. γενναῖ' ἔλεξας Iph. A. 504. γενναῖα φρονεῖς ib. 1423. γενναῖα τάδ' εἶπας Her. 465. γενναιοτάταν πασᾶν ἄκοιτιν Al. 996. γενναιότατα ὠθεῖτε Cy. 652.

Γενναιότης Ph. 1674. et Ion. 237. ἐκδεῖξαι γυναικὸς γενναιότητα Hip. 1301. χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις γενναιότητα Meleag. fr. XIV. 2. γενναιότητι ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 2.

Γενναίως. εἰπὲ γενναίως Iph. A. 1129. τὸ σὸν γενναίως ἔχει ib. 1403. συστενάζειν γενναίως φίλοις Ion. 935. γενναίως ἴσως ἔπραξας Alcmen. fr. IX. 1.

Γεννᾷν. πρὶν τὸν ἐμὸν Ἀτρ. πατέρα γεννῆσαι Hel. 397. ὁ γεννήσας πατὴρ Iph. T. 360. et 499. ἐκ τῆσδε γεννᾶται Her. 209. μάταν τέκεα γεννᾶται Her. F. 903.

Γέννασις. ὁ Μουσᾶν εἰδὼς γεννάσεις Iph. A. 1065.

Γεννήτωρ. ὁ γεννήτωρ ἐμὸς Hip. 683. οἱ ἐμοὶ γεννήτορες Iph. T. 576. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη Ion. 735. χθὼν ἐμῶν γεννητόρων Phœn. fr. III. 1.

Γένος. δαιμόνων γένος Hec. 490. et Sis. fr. II. 2. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. cf. etiam v. 1184. λογχοφόρον—Ἀρεϊ κάτοχον γένος ib. 1090. γένος οὔτε πόντος, οὔτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. τὸ βάρβαρον γένος ib. 1200. et An. 173. ἐπίσημον γένος θυγατέρων Or. 250. τῷ γένους ἀρχηγέτῃ ib. 554. τὸ γένος τοιοῦτον ib. 893. τὸ δοῦλον γένος ib. 1115. ἢ κατῄσχυνεν γένος ib. 1154. Μυκηναῖος αὐδᾶται γένος Ph. 126. γυναικεῖον γένος ib. 359. et Iph. T. 1298. Οἰδίπου γένος Ph. 382. τὸ γένος οὐκ ἔβοσκέ με ib. 408. ἐκ γένους δεῖ θανεῖν τοῦδε ib. 947. λοιπὸς εἰ σπαρτῶν γένους ib. 949. cf. etiam Her. F. 794. γυναικείῳ γένει Med. 418. παντὶ ἀνθρώπων γένει ib. 468. et 1324. συναρτήσας γένος ib. 564. θῆλυ οὐκ εἶναι χρῆν γένος ib. 574. vid. etiam v. 909. θεῶν γένος ib. 747. et Fr. inc. CLXXXVI. 1. παῦρον γένος Med. 1087. γένος φίλιον ib. 1262. οἱ προσήκοντες γένει ib. 1304. ἐν θεῶν γένει Hip. 7. βρότειον γένος ib. 618. et Œd. fr. XVII 13. γυναικῶν γένος Hip. 1252. et Cy. 185. βροτῶν γένος Hip. 1415. ἐμοί τις ἦν ἐν γένει Al. 906. βάρβαροι ὄντες γένος An. 666. πρεσβυτῶν γένος ib. 728. οὐκέτι μοι γένος ib. 1178. τὸ δυσώνυμον γένος ib. 1191. οὐχ ὧδ' ἀνάστατον γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν ib. 1251. Ἀργεῖαι γένος Sup. 1164. cf. etiam Iph. T. 665. τὸ τοῦ Νηρῆδας ἰσόθεον γένος Iph. A. 626. γένη

τοίυ ib. 696. Κενταύρειον γένος ib. 706. ὅθεν πεφύκασι γένος ib. 953. πολύμοχθον γένος ib. 1330. γένει εὐτυχῦμεν Iph. T. 850. φιλόφρον γένος ib. 1061. γένυς κοινωνίαν ἔχοντι Rh. 904. τὸν γένει ἄγχιστον Tr. 48. γένει μέγαν ib. 669. καταισχύνεις γένος Bac. 265. παντὶ τῷ γένει προσῆ, sc. τιμὴ ib. 336. ὅστις εἶ γένος ib. 460. χθόνιον γένος ib. 539. λεαίνας ἢ Γοργόνων γένος ib. 989. τὸ Θηβαίων γένος ib. 1313. γένος Τυρσηνικὸν λῃστῶν Cy. 11. δριμὺ Σισύφυ γένος ib. 104. θηρῶν γένος ib. 117. ἰχθύων πᾶν γένος ib. 264. Ἰθακήσιοι τὸ γένος ib. 276. ἐκ γένυς Πανδίονος Her. 36. τὸ θῆλυ παιδὸς γένος ib. 41. οἷσι πρεσβεύει γένος ib. 45. τῶνδ' ἄνειμί σοι γένος ib. 210. γένυς ἥκεις τοῖσδε ib. 214. ὑπαχθεῖσα πρεσβεύειν γένυς ib. 480. θνησκέτω γένυς ὕπερ ib. 546. πρῦθανον γένυς ib. 590. ἀσύλητον γένος Hel. 456. τί τὸ Νείλυ μεμπτόν ἐςὶ σοι γένος; ib. 469. cf. etiam Ion. 1519. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 861. βροτείῳ γένει ib. 1354. τὸ γένος μ' ὐκ ὠφελεῖ Ion. 268. τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως γένος ib. 470. ὐκ ἐπείσακτον γένος ib. 590. κοινὸν γένος ib. 1589. ὧν γένυς ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 5. Κενταύρων γένος ib. 181. φιλότεκνον γένος ib. 636. γένος ἄγονον ib. 886. κρηπὶς γένυς ib. 1261. λαμπροὶ εἰς γένος El. 37. δῦλον γένος Alex. fr. VIII. 1. et Antiop. fr. XVI. 1. δεσποτῶν γένος Alex. fr. IX. 1. ὐδὲν κάκιόν ἐςιν ἀθλητῶν γένυς Aut. fr. III. 2. εἰς γένος ὐκ εὐτυχὴς Bel. fr. XVI. 6. τῷ γένει εὐτυχεῖ ib. vers. 12. τὸ ἄρσεν γένος Dan. VII. 3. πεφυκότος γένυς Dic. fr. IX. 1. τὸ θῆλυ γένος Inus fr. VIII. 2. Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένος Lam. fr. vers. 2. γένει κρείσσυς γάμυς Melan. fr. IX. 1. θῆλυ πᾶν μισῶ γένος Melan. fr. XI. cf. etiam ejusd. fr. XXVI. 1. γένος θνητῶν ejusd. fr. XXII. 6. γένυς βροτείυ Sis. fr. I. 7. γένει γαυρυμένυς St. fr. VII. 1. cf. etiam Fr. inc. XXVI. 2. ἔνθεν εὔχομαι γένος Tel. fr. I. 3. ὐδὲν δίκαιόν ἐςιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. θῆλυ φρυρῦντες γένος Fr. inc. LV. 1. ἡ φύσις ἑκάςῳ τῦ γένυς ἐςὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένυς Fr. inc. B. 2. 1. βέβαιον ὐδέν ἐςιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. κατὰ γένος Fr. inc. B. 14. 3.

Γένυς. φόνυ σταλαγμοὶ σὴν κατέςαζον γένυν Hec. 241. τέκνων γένυς σκιάζεται Ph. 63. δράκοντος γένυος ἐκπέφυκε ib. 948. οἰνωπὸν γένυν ib. 1167. et Bac. 438. θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. ὦ φίλιον ςόμα, καὶ γένυ An. 1182. φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα Sup. 1153. συσκιάζοντας γένυν ib. 1218. πλόκαμος γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος Bac. 456. λιχμῶσαν γένυν ib. 697. ἁπαλόχροα γένυν Hel. 378. παγχρύσῳ γένυ Ion. 1427. λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν Her. F. 253. πρὸς γένυν τιθεῖσα χέρας El. 1213. πελέκεως δίςομον γένυν Meleag. fr. VI. 6. πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρύμενος Ph. 32. γένυσιν ἐσκίαζον Iph. T. 1152. διὰ ξυθᾶν γενύων Hel. 1118. ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα γένυσι Her. F. 384. πολιᾶν ἐκ γενύων ib. 693. κάρηνα γένυσι Μελανίππυ σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2. πυῤῥὸς γενύεσσιν Fr. inc. B. 54.

Γεραιός. γεραιὸν πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533. ὦ γεραιῦ τέκνον Αἰγέως Hip. 1431. πατρὸς γεραιῦ Al. 470. γεραιὸς Ἶφις Sup. 1032. τίς ὑ γεραιὸς ἐκ δόμων; Tr. 528. γεραιὸν πατέρ' Ἡρακλέυς Her. F. 447. cf. etiam v. 901. et 1259. πατρὸς γεραιὸς τροφεὺς El. 16. γεραιὲ Her. F. 1358. ὦ γεραιὲ Or. 861. Ph. 125. et 175. Med. 63. An. 560. 1072. et 1077. Iph. A. 874. Hel. 709. et 740. Ion. 774. et 951. Her. F. 115. et 747. El. 503. 553. 570. 577. 598. et 651. Alcmæon. fr. XI. 1. Dic. fr. V. 1. et Eu. fr. IX. 1. πάτερ γεραιὲ Ph. 1528. ὦ γεραιὲ πῦς Tr. 1275. et Ion. 1041. γεραιᾷ Ἑκάβῃ Hec. 52. γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι ib. 64. cf. etiam v. 145. γεραιᾶς παρῆδος ib. 274. γεραιὰ μήτηρ τέκνων ib. 621. ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρα Ph. 103. γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερὶ ib. 1688. τὶς γεραιὰ προσπόλων Med. 1171. τροφὸς γεραιὰ Hip. 171. γεραιὰν μητέρα Alc. 16. Sup. 93. et Her. 447. Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες

Tr. 462. *γεραιὰ, ο anus*, Sup. 42. Tr. 1046 et Her. 654. *ὦ γεραιὰ* Hec. 389. Med. 133. Her. 888. et 911. *γύναι γεραιὰ* Hip. 267. *ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι* Tr. 1269. *σάρκας γεραιὰς* Med. 1217. *κρίνετε—χέρας γεραιὰς* Sup. 276. *ματέρας γεραιὰς* Tr. 832. *ὦ γεραιαὶ* Sup. 258. et 359. *γεραιὸν ἴχνος* Ph. 1710. *γεραιὸν δέμας* Med. 1212. et Sup. 1106. *γεραιῷ κάρᾳ* Tr. 277. *γεραιὰ μέλη* Sup. 172. et *μέλεα* Tr. 1305. *γεραιὰ λιπὼν δέμνια* Her. F. 107.

Γεραίρειν. *χοροὶ 'Ατρ. ἐγέραιρον οἴκυς* El. 712. *τίμιος γεραίρεται* Sup. 553.

Γεραιστίαι. *λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιστίαις* Or. 993.

Γεραίστιοι *καταφυγαὶ* Cy. 294.

Γεραίτερος. *ἃ ξυνεθέμην γεραιτέρῳ* Bac. 175. *εἴτε τὸν γεραίτερον* ib. 207. *χαίρειν προσεῖπα τὸν γεραίτερον* Cy. 101. *γνῶμαι ἀμείνυς εἰσὶ τῶν γεραιτέρων* Bel. fr. XXII. 2. *βυλαὶ τῶν γεραιτέρων* Melan. fr. XVII. 2. *ὁμιλίας τὰς γεραιτέρας φίλει* Er. fr. II. 21.

Γεραρός. *γεραρῶν ἐκ στομάτων* Sup. 42.

Γέρας. *γέρας λαβεῖν* Hec. 41. *ᾔτει γέρας* ib. 96. *ὅτε γέρας πατρὶ—διδόντες* Ph. 881. *ἃς ὤπασεν Θησεῖ γέρας* Hip. 45. *μόνῳ ἐστὶ τῦτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν* ib. 84. *δορὸς γέρας* An. 14. et Ion. 298. *αὐτὴν ἔλαβε γέρας* An. 585. *ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γέρας* Rh. 107. *εἰ τόδ' αἰτήσεις γέρας* ib. 169. cf. etiam v. 181. *ᾇ γέρας δῶκεν* Tr. 253. *πέμπειν γέρας* ib. 1286. *γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι* Bac. 43. *τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας;* ib. 876. et 896. *ἐμὸν τὸ γέρας* ib. 1177. *καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως* Cy. 548. *ὀυκ ἔστι τῦδε παισὶ κάλλιον γέρας* Her. 298. *σμικρὸν γέρας* El. 1003. *τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας* Fr. inc. XVII. 1.

Γεράσμιος. *γερασμίυ τριχὸς* Ph. 930. *ἐκ γερασμίων ὄσσων* Sup. 95.

Γερήνιος. *Νέστορος Γερηνίυ* Iph. A. 274.

Γερυσία *Φρυγῶν* Rh. 401. *ἡ μυρία γερυσία* ib. 936.

Γέρων. *ἑλκῶσαι γέροντα χρῶτα* Hec. 406. *τί σοι πρὸς γέροντ' εἴπω πόσιν;* ib. 422. *γέρων εἰμὶ* ib. 497. *ὁ γέρων πατὴρ* ib. 711. et sine artic. Med. 1220. et Alc. 823. et *πατὴρ ὑμὸς γέρων* Her. F. 539. *γέροντι δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ* Or. 456. *γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας* ib. 469. *γέροντ' ὀφθαλμὸν* ib. 528. *γέροντι πατρὶ* ib. 985. *συγγνωστὰ γέροντι* Ph. 1002. *γέροντα τυφλὸν ὡς τέρψω* ib. 1095. *γέροντος Οἰδίπυ νεανίαι* ib. 1249. et 1369. *ἥκω μέτα γέρων ἀδελφὴν γραῖαν* ib. 1328. *ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας* ib. 1715. *τὸν γέροντα τύμβον* Med. 1209. cf. etiam Her. 167. *Πιτθεῖ τῷ γέροντι* Hip. 691. *γέρων νεκροπομπὸς* Al. 442. *γέρων ὢν* ib. 638. *γέροντα βαστάζων νεκρὸν* ib. 727. *ζῶντος γέροντος* An. 23. *γέρων ἐκεῖνος* ib. 80. *γέρων, γέρων εἶ* ib. 679. *γέροντά σ' ὁρῶντες* ib. 755. *γέρων εὔψυχος* ib. 765. *γέρων Πηλεὺς* ib. 915. *τῦ γέροντος ἡττήθη χερί;* ib. 918. *θάρσει γέροντος χεῖρα* ib. 994. *γέρων καὶ δυστυχὴς* ib. 1203. *ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας* ib. 1207. *εὖ πως γέρων ὑπῆλθεν αὐτὺς* Iph. A. 66. *ἐξηγῦ σύ μοι, γέρων γέροντι* Bac. 186. *γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ* ib. 193. *Σιδωνίυ γέροντος* ib. 1024. *σὺν τῷ γέροντι* ib. 1222. et Her. F. 1009. *τὸν γέροντα ὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελε* Bac. 1309. *βαρβάρυς ἀφίξομαι γέρων μέτοικος* ib. 1352. *γέροντα πληγαῖς πρόσωπον ἐξῳδηκότα* Cy. 225. *ἴδετε τὸν γέροντα ἐπὶ πέδῳ χύμενον* Her. 75. *ἔσφηλεν γόνυ γέροντος* ib. 130. *γέροντος ἀνδρὸς θανόντος* ib. 467. *'Ιόλεως πῦ γέρων;* ib. 630. vid. etiam v. 793. *νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος* ib. 796. *γέροντα πατέρα ὐκ ᾔσχυνας* Hel. 726. *γέρων τις ἐστὶ Καδμείων λόγος* Her. F. 26. *γέροντ' ἀχρεῖον* ib. 42. *γέρων γέροντα παρακόμιζε* ib. 126. *τί πρὸς γέροντ' ἦλθεν φόβος;* ib. 544. *τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι* ib. 556. *ἀμύνειν γέροντι* ib. 575. *γέρων ἀοιδὸς* ib. 678. et 692. *πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον* ib. 1001. *παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων* El. 287. cf. etiam v. 853. *ἀπαγγελῶ λόγυς γέροντι* ib. 421. *ῥυσσῷ γέροντι ποδὶ* ib. 490. *ἄπαις γέρων φεύγει* Alcmæon. fr. IX. 1. *γέροντι ὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον* Gl. fr. III. 2. *φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνὴρ* Melan. fr. XVIII.

κάρα γέροντος Œnei fr. VIII. 2. γέροντι νυμφίῳ Phœn. fr. IV. 3. ἐλεῆσαι γέροντα Epist. I. ὁ Πελλαῖος γέρων Epist. III. γέρον, o senex Hec. 507. et 516. Ph. 171. An. 577. 661. 1169. 1185. 1245. et 1251. Sup. 1078. Iph. A. 16. Bac. 1319. Cy. 145. et 228. Her. 88. 334. 344. 502. et 549. Ion. 804. 947. et 999. Her. F. 70. 92. 165. 519. 534. 1170. 1189. et 1264. El. 531. 618. 630. et 664. ὦ γέρον Or. 543. et 584. Ph. 137. 143. et 922. An. 573. Iph. A. 890. Cy. 193. Her. 81. Hel. 968. Ion. 934. et 967. Her. F. 308. et El. 524. ὦ φίλτατε γέρον Ph. 161. ὦ γέρον Αἰακίδα An. 791. γέρον Πηλεῦ ib. 1074. ὦ—δυστυχὴς γέρον ib. 1215. γέροντε δύο Bac. 365. δυοῖν γερόντοιν Her. 39. et 653. οὐκ εἰς γέροντας ἦδε σοι τείνει τύχη Hip. 797. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν Al. 672. τεκέων ὀρφανοὶ γέροντες An. 308. τί δῆτ' ἂν εἴποις τοὺς γέροντας ib. 646. ὦ γέροντες ib. 762. βοὴ καὶ κωκυτὸς ἦν—γερόντων Sup. 722. γέροντας δὶς εἶναι ib. 1081. cf. etiam v. 1085. γέρουσι σημῆναι Rh. 880. γέροντες ὄντες Bac. 189. γέροντες ἐσμὲν Her. 636. ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι Her. F. 455. γέροντες οὐδὲν ἐσμὲν ἄλλο, πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 2. ἡ Ἀφρ. τοῖς γέρουσιν ἄχθεται ejusd. fr. XIX. 2. τηρεῖν ἑτέρους οἱ γέροντες δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1. γέροντες, o senes Her. F. 275. 760. 817. 823. 1081. 1109. et 1123. ὦ γέροντες ib. 503. 728. et 1054. Καδμεῖοι γέροντες ib. 1042.

Γεύειν. σὲ γεύσω ἄκρατον μέθυ Cy. 149. γεύεσθαι κακῶν Hec. 375. πένθους γεύομαι πικροῦ Al. 1072. ὡς βορᾶς γευσαίατο Iph. A. 423. γεῦσαί νυν Cy. 155. γεύσωμαί τ' ἔτι ib. 556. ποτοῦ ἐγεύσατο Ion. 1203. πόνων μυρίων ἐγευσάμην Her. F. 1353. τόλμης γεγευμένος Hip. 663.

Γεῦμα Cy. 150.

Γέφυρα. πῶς γεφύρας διαβαλοῦσι Rh. 117.

Γεωργεῖν. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες Rh. 176.

Γεωργός. ὁ τῶν γεωργῶν βίος Fr. inc. XLVII. 1.

Γῆ. ὅ με γῆς ὑπεξέπεμψεν Hec. 13. γῆς ὁρίσματα ib. 16. ἐν γῇ Χεῤῥονησίᾳ ib. 33. γῇ κακῇ ib. 592. τοὺς γῆς νέρθεν ib. 791. πέτρα γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω ib. 1010. γένος—ὅτε γῆ τρέφει τοιόνδε ib. 1181. γῆς τεμεῖν βλαστήματα ib. 1204. πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις ib. 1221. γῆς ὅρους Ἑλλανίδος ib. 1260. ἥκει εἰς γῆν Or. 53. εἰς γῆν Ἀσίαν ib. 353. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; ib. 431. γῆς ὑπερβαλὼν ὅρους ib. 443. ὁ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεὶ ib. 524. πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 573. Φωκέων γῇ ib. 769. οἵπερ σώζουσι γῆν ib. 918. γῆν Ἰνάχου ib. 930. πρόσωπον εἰς γῆν βαλοῦσα ib. 956. γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν ib. 1094. εἴσω γῆς ib. 1241. ἔδοξε τῇδε γῇ ib. 1328. κρατεῖν γῆς ib. 1600. ἡνίκ' ἦλθε γῆν τήνδε Ph. 5. Φοίνισσα γῆ ib. 287. γῆς ἔνερθεν ib. 508. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν ib. 988. ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται ib. 1231. ἐν γῇ πατρῴᾳ ib. 1457. Al. 167. Tr. 389. Hel. 1108. πύργους γῆς Ἰωλκίας Med. 7. γῆν Κορινθίαν ib. 10 ὅτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς πρόσωπον ib. 27. γῆς Κορινθίας ib. 70. 702. et 916. ἐκ γῆς βαρβάρου ib. 256. Iph. T. 739. 775. 906. et 1400. γῆν ἄσυλον παρασχὼν Med. 387. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν ib. 540. ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ib. 668. γῆς Τροιζηνίας ib. 683. Hip. 12. et 1159. πέδον γῆς Med. 746. γῆς προδότιν ib. 1332. γῇ Σισύφου ib. 1381. γῆν Τροιζηνίαν Hip. 29. στίλβει κατὰ γῆν ib. 194. ὑπὸ γῆς τάρταρα ib. 1290. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. γῆς Φαρσαλίας ib. 22. ἵν' εἶ γῆς ib. 168. βαθεῖαν γῆν ib. 638. γῆς Φθιώτιδος ib. 665. γῆς κοσμῆσαι τάφῳ ib. 1161. Δελφίδος ἐκ γῆς ib. 1168. Μολοσσίαν γῆν ib. 1245. γῇ καλυφθῆναι Sup. 531. τὸ σῶμα εἰς γῆν ib. 534. γῆς Ἀσωπίας ib. 571. γῆν λιπὼν Φάρσαλον Iph. A. 812. εἰς γῆν ἐρείσασ' ὄμμα ib. 1123. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν ib. 1219. ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 1457. πατρίδα γῆν ib. 1558. οὐ γῆς εἰσέδυ ib. 1583. γῆν Φρυγίαν ib. 1627. ὦ

γῆς ἀνάσσει Iph. T. 31. ἄγνωστον εἰς γῆν ib. 94. εἰς γῆν Κυανεᾶν συμπληγάδων ib. 241. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν ib. 332. γῆς πατρῴας νόστον ib. 1066. ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται ib. 1386. εἰς γῆν κλύδων ἦγε ναῦν ib. 1396. πατρῴας γῆς πέδον Rh. 278. et Œnei fr. I. 1. Παιόνων γῆν Rh. 408. γῆν ἐπ' Ἀργείαν ib. 471. ἀμφὶ γῆν πατρίαν ib. 932. γῆς ὅρι' ἀποστερέμενοι Tr. 375. ἐν ξένῃ γῇ κεῖνται ib. 378. αἷμα γῇ δωρήσεται ib. 382. οἰκτείρειν γῆν ib. 403. γῆς ἐξανελθὼν ib. 748. γῇ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῷ ib. 868. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν ib. 878. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕδραν ib. 884. γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες ib. 1148. γῆς Ἑλληνίδος Bac. 23. et Her. 307. θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 188. κράτος γῆς ib. 213. τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχου ib. 312. εἰς πέδον γῆς ib. 705. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς ib. 290. cf. etiam v. 296. ὁ οὐρανὸς συμμεμιγμένος τῇ γῇ ib. 575. τὸν μονῶπα παῖδα γῆς ib. 644. ὅπη γῆς—ἱδρυμένους Her. 19. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. γῇ πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος Hel. 16. γῆς σκότῳ κέκρυπται ib. 61. πόθεν γῆς ib. 82. et Ion. 258. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς ib. 280. Λακεδαίμονος γῆς ἄπο ib. 481. ποῦ γῆς ib. 499. et El. 233. εἰς γῆν Τρωάδα Hel. 588. et El. 3. ω γῇ Τρωὰς Hel. 1236. ω γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα ib. 1609. γῆς Ἀτθίδος Ion. 13. γῆν Εὐβοΐδα ib. 60. et Rha. fr. 1. πατρὶς γῇ Ion. 261. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς ib. 542. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν ib. 582. Γοργόν' ἔτεκε Γῆ ib. 989. πατρὸς γῆν διδόντος ib. 1296. Ἀσιάδος γῆς ib. 1586. γῆς παραλίας ib. 1592. ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς; Her. F. 74. τοῖσι γῆς βλαστήμασιν ib. 178. ὦ γῆς λόχευμα ib. 252. οὐ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται ib. 262. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν ib. 516. γῆς ἥκοντ' ἄνω ib. 616. γῆς πατρίδος πέδον ib. 620. γῆς σεισμὸς ib. 862. γῆς Ἀθηναίων κόροι ib. 1164. εἶμι γῆς ὕπο ib. 1247. μὴ θιγγάνειν γῆς ib. 1296. γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκροὺς ib. 1364. εἰσκόμιζε τέκνα γῇ ib. 1422. ὦ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. Φωκέων εἰς γῆν ib. 18. Σπαρτιάτιδος γῆς ib. 411. κάτω γῆς οἰκῶν ib. 677. Γῆ ἄνασσα ib. 678. Ἀχαιΐδος γῆς ib. 1285. Ἰσθμίας γῆς ib. 1288. γῆς πατρῴας ὅρον ib. 1315. cf. etiam Dic. fr. IV. 4. τὸ κατὰ γῆν And. fr. XXIII. 1. ἀρῶν γῆν Antiop. fr. XXXIII. 4. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 4. γῆ ἠρινὸν θάλλουσα Dan. fr. X. 3. εἰς γῆν φέροντες γῆν Hyp. fr. IV. 5. ἄρξουσι γῆς Inus fr. XII. 2. καρπίμοις γῆς φυτοῖς ejusd. fr. XVII. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας Meleag. fr. I. 3. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιὰ ejusd. fr. XV. 2. τὸ ὑπὸ γῆν ᾅδου σκότος ejusd. fr. XVII. 1. ἡ βόσκουσα γῆ Phaëth. fr. II. ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν Pol. fr. I. 4. γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. ἐν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν βαρβάρῳ γῇ Epist. V.

Γηγενέτας. γίγαντι γηγενέτᾳ προσόμοιος Ph. 130. ὁ γηγενέτας δόμος Ion. 1465.

Γηγενής. δράκων ὁ γηγενὴς Ph. 938. et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. γίγας γηγενὴς ib. 1138. Λήϊτος ὁ γηγενὴς Iph. A. 259. γηγενῆ στάχυν Bac. 264. Ἐχίονος γόνον γηγενῆ ib. 994. et 1014. ubi pro γόνον est τόκον. τοῦ γηγενοῦς Ἐριχθονίου Ion. 20. ὁ γηγενὴς Σπαρτῶν στάχυς Her. F. 4. γηγενεῖς ἔπι Ion. 1529. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς Cy. 5. cf. etiam Ion. 987. τὸ γηγενὲς δράκοντος θέρος Bac. 1024.

Γηθεῖν. ταύτῃ γέγηθα Hec. 279. et γέγηθε Or. 66. vid. etiam Hip. 631. Bac. 1196. Cy. 463. et Hel. 638. γέγηθ', ἕως γέγηθα Iph. A. 649. ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται Cy. 167. ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων ib. 523.

Γῆθεν, *adverb.* Ion. 269.

Γηπονεῖν ἀρούρας Rh. 75.

Γηραιός. πάτερ γηραιὲ Ph. 1705. γηραιῷ ποδὶ Al. 614. et γηραιὸν πόδα An. 547. γηραιοὺς θανεῖν Al. 60.

Γῆρας. γήρᾳ δειλαίῳ Hec. 203. τὸ γῆρας οὐ σοφὸν Or. 490. ἀπελθέτω—τὸ γῆρας τὸ σὸν ib. 548. γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σὸν ib. 630. γήρᾳ τρομερὰν ποδὸς βάσιν Ph. 310. οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν ib. 531. λέχος

πρὸς γῆρας ὀκ εὔδοξον Med. 592. μένε γῆρας ib. 1396. Πιτθέως γῆρας Hip. 794. ὅπως ἐς γῆρας μόλοι Al. 53. γήρως ἔβας τέλος ib. 415. γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν ib. 625. ἀτιμάζοντα σὸν γῆρας ib. 662. γῆρας ψέγοντες ib. 673. τὸ γῆρας βαρὺ ib. 675. et sine τὸ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. γῆρας πολιὸν Suppl. 170. Bac. 258. et Ion. 700. et πολιῷ γήραϊ Er. fr. VI. 3. σώζεσθαι πρὸς γῆρας Sup. 917. ὦ δυσπάλαιστον γῆρας ib. 1108. τὸ γῆρας ἄϋπνον Iph. A. 4. γήρᾳ μηδὲν ὑπείκων ib. 138. γήρᾳ ἀσυμφορώτατα Tr. 491. τὸ γῆρας ὀκ αἰσχύνομαι Bac. 204. τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν ib. 252. δύσκολον τὸ γῆρας ib. 1249. τῦ γήρως μοι συνεκπονῦσα κῶλον Ion. 739. γήρᾳ τρομερὰ γυῖα Her. F. 231. τὸ γῆρας βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων ib. 638. τὸ λυγρὸν φονιόν τε γῆρας ib. 649. λευκὰ γήρᾳ σώματα ib. 910. τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ Æol. fr. XIX. 1. γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5. πρὸς τὸ γῆρας τὰς γάμυς ποιυμένυς Dan. fr. VI. 2. τὸ γῆρας ἔχει πολλὰς νόσυς Gl. fr. III. 1. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Œnom. fr. IV. 2. τὸ γῆρας—σοφώτερον πέφυκε Pelei. fr. V. 1. ὦ γῆρας Phœn. fr. VIII. et fr. inc. LXXVIII. 1.

Γηράσκειν. ἄπαιδε γηράσκετε Al. 739. ἄτεκνος γηράσκω Sup. 967. ὁ γεγήρακ' ἔκ τινος θεηλάτυ Ion. 1392. ὅσοι γηράσκυσιν ὀρφανοὶ τέκνων Dic. fr. XIV. 6. ἄπαιδα γηράσκυσαν Ion. 619. χάριν γηράσκυσαν Her. F. 1223.

Γηροβοσκεῖν. γηροβοσκήσειν ἐμὲ Med. 1033. οἵ γηροβοσκήσυσι Al. 666.

Γηροβοσκός. γηροβοσκὸν ὀκ ἔχω Sup. 923. ὦ γηροβοσκὼ ματρὸς Ph. 1445.

Γηροτρόφος. φίλον γηροτρόφον Al. 671.

Γηρύεσθαι. ὁ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ Hip. 213. εἴθε φθέγμα γηρύσοισθέ μοι ib. 1074. δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω El. 1327.

Γῆρυς. γῆρυν ἄφθογγον σχάσας Ph. 967. Ὀρφεία γῆρυς Al. 972. γῆρυν ὀχ Ἑλληνικὴν Rh. 294. πολυχορδοτάτᾳ γήρυϊ ib. 549. φθέγματος συνήθη γῆρυν ib. 609. πικρὰν γῆρυν Tr. 441. γῆρυν κλύων σοφὴν Bac. 178. μακρὰν ἕρπει γῆρυς El. 754. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6.

Γιγαντοφόνος. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον Her. F. 1192.

Γίγας. γίγαντι γηγενέτᾳ προσόμοιος Ph. 129. γίγας γηγενὴς ib. 1138. φόνιον γίγαντα Bac. 543. κλόνον γιγάντων Ion. 207. ἣν (scil. μάχην) Φλέγρᾳ γίγαντες ἔστησαν θεοῖς ib. 988. γίγασι—ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. ποίυς γίγαντας ὀκ ἐξήνυσα; ib. 1272.

Γίγνεσθαι, vel γίνεσθαι. ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. ἐσθλῶν γενέσθαι ib. 380. δεῖ τῷ Πηλ. χάριν γενέσθαι παιδὶ ib. 384. ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι ib. 630. γένοιτο εὖ πως ib. 902. ὡς πρόσω πατρὸς γένοιντο ib. 1159. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἂν Or. 778. δάκρυα γένοιτ' ἂν ib. 786. τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ὁπότε γένετο ib. 1000. ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ ματέρος Ph. 159. Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν ib. 229. γενοίμαν ἄφοβος ib. 243. ἄν τι σοὶ γένηται ib. 632. γενοίμεθ' ὧδε ματέρες ib. 1067. γενοίμεθ' εὔτεκνοι ib. 1068. ἐχθρὸς ἐγένετο ib. 1455. ἐπεὶ ἐγενόμην ib. 1594. ἱκεσία γίγνομαι Med. 710. καλλίνικοι ἐχθρῶν γενησόμεσθα ib. 766. αὐθαδεστέρα γίγνυ θαλάσσης Hip. 305. κακὸν χἀτέρῳ γενήσομαι ib. 728. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν ib. 732. εἰ γενοίμαν ἀντὶ σῦ νεκρὸς ib. 1410. λυτήριος ἐκ θανάτυ γενῦ Al. 224. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. ἡ ὁμιλία πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος An. 685. μὴ γενοίμαν ib. 767. τί μὴ γένηται; Sup. 544. γένοιτ' ἂν κέρδος ib. 603. πρὸς ἐμῦ γενῦ Iph. A. 646. ἃ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν ib. 933. κᾀκεῖ γενήσῃ ib. 1172. μήτ' αὐτὸς γένῃ, sc. κακὸς περὶ ἐμὲ ib. 1184. θεῶν τῦ κλέμμα γέγονας; ib. 1615. γένοιτό σοι καλῶς ib. 1626. κᾀμοὶ τόδ' εὖ μάλιστά γ' ὄτω γίγνεται Iph. T. 580. ὄνομα ἐμῦ γένοιτ' ἂν ib. 697. σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι ib. 778.

οἶσθα νῦν, ἅ μοι γενέσθω; ib. 1203. ἀῶς γίγνεται Rh. 536. μηδὲ Μῦσά μοι γένοιτ' ἀοιδὸς Tr. 385. τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω ib. 631. Διὸς κρείσσων γενῦ ib. 948. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι ib. 969. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν ἐγένυ ib. 1254. ὅπυ βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος Bac. 261. κακὸς πολίτης γίγνεται ib. 271. πῶς γένοιτ' ἂν καλῶς; ib. 824. ἃς ὕπερθε μόχθων ἐγίνεθ' ib. 903. γίνομαι ἔννυς ib. 1268. τίς παῖς ἐγένετο; ib. 1274. ἥσυχοι γίγνεσθε Cy. 94. κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίςατος ib. 314. οἰνοχόος μυ γενῦ ib. 563. γενῦ τοῖσδε συγγενὴς, γενῦ φίλος Her. 230. κακὸν γένοιτ' ὄνειδος ib. 464. ὃ μὴ γένοιτο ib. 714. πολλῶν σοφιςὴς πημάτων ἐγινόμην ib. 993. τἀμὰ γίγνετ' ἀσφαλῆ ib. 1004. πόλλ' ἂν γένοιτο διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. τί σοι πλέον λυπυμένῃ γένοιτ' ἄν; ib. 330. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο ib. 364. ἰατρὸς γενῦ Ion. 740. ὑ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονε; ib. 864. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς ib. 926. πῦ γενήσεται τόδε; ib. 981. νεανίας γενῦ ἔργοισι ib. 1041. ἔκδοτος γίνομαι ib. 1251. ἄλλοθεν γέγονας ib. 1471. ἐγένετό τις ἔρος ἐκ κακῶν ib. 1509. σοφὸς γενῦ Her. F. 189. ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ ib. 495. πάντα σοι γενήσεται ib. 603. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ib. 729. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων ib. 821. γενοίμην πέτρος ib. 1397. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. fr. II. ὑκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ ejusd. fr. VI. 3. μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο ejusd. fr. VII. 2. γίγνεσθαι τέκνα Alcmæon. fr. VIII. 2. et Œnom. fr. II. 2. τάχ' ἂν γένοιτο Alcmen. fr. XI. 1. βροτοῖσιν εὔκρας ὑ γένοιτ' ἂν ἡδέως Antiop. fr. XLI. ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς Bel. fr. XVII. 4. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. Διὸς Ἰδαίυ μύςης γενόμαν Cret. fr. II. 11. ὑκ ἂν γένοιτο χρηςὸς ἐκ κακῦ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. γίνυ θρασὺ Sy. fr. VII. 2. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Fr. inc. XXXIV. γένοιτό τ' ἂν πόλλ', ὧν δόκησις ὑκ ἔνι Fr. inc. LXXIV. 2. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον, ἢ φῦναι, βροτοῖς Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ubi pro βροτοῖς est βροτὸς. ἥσπερ ὕνεκ' ἐγένετο Fr. inc. CVIII. ἀκόλαςα γίνεται δύλων τέκνα Fr. inc. CXXX. ἄνθρωπος ἐγένυ Fr. inc. CL. 2. δράκων μυ γίγνεται τό γ' ἥμισυ Fr. inc. CLXVI. 1. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς Epist. I. πρὸς τοῖς ἔργοις γίνεσθαι Ep. V. γιγνομένης ἐλπίδος Epist. III. δὶς τόσα πυργῦν τῶν γιγνομένων Her. 294. ὁ κείνυ γενόμενος Or. 509. καλλίνικος γενόμενος Ph. 1259. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ἐξ ὗ γενόμενοι παῖδες Tr. 699. θνήσκει ὑδὲν τῶν γενομένων Chry. fr. VII. 12. χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633. et sic porro.

Γιγνώσκειν, vel γινώσκειν. γίνωσκε ἀλκὴν κ. τ. λ. Hec. 227. τίς ὑχὶ γινώσκει τόδε; Med. 85. πάντα γιγνώσκειν καλῶς ib. 228. γιγνώσκω καλῶς ib. 935. et Her. 982. τὰ χρής' ἐπιςάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν Hip. 380. cf. Iph. T. 491. ἐγίγνωσκον καλῶς Hip. 406. γίγνωσκε, ὡς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 420. γιγνώσκειν ὅπα Sup. 204. γινώσκομεν εἰς πῦρ βλέποντες ib. 211. ὗ σε γινώσκω γ' ὅλως Rh. 737. οἷα τῦδε γινώσκω κλύων ib. 746. ὑ κρεῖσσον τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ Bac. 890. ὗ με γινώσκεις ὁρῶν; Her. 639. γινώσκειν φίλυς Hel. 567. αὐτὸς σὺ γίνωσκε ib. 1273. ὧν γινώσκω πέρι Ion. 588. ὕποπτος ὗσα γινώσκει πόλει El. 644. νῦν γινώσκω σὲ ib. 768. γίγνωσκε τἀνθρώπεια Inus fr. XXI. 1. αὐτοὶ ὅταν σφαλῶμεν, ὑ γινώσκομεν Fr. inc. XXXIII. 2. ἔγνωκε—συμφορᾶς ὕπο Med. 34. ἔγνωκα Iph. T. 934. ἔγνωκα κἀυτὸς Al. 1083. τὰ πρὶν δεδραμένα ἔγνωκε πράξασ' ὑ καλῶς An. 816. ἐγνώκαμεν ταῦτα Bac. 1344. ἔγνωκεν ἄμφω ποντίυς ἀφιέναι Dan. 43. ἔγνω σ' Ἑλένη; Hec. 243. ἔγνως ἄτην παιδὸς ib. 686. συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν ib. 776. ἔγνως Or. 1131. Ph. 990. An. 884. et 921. Rh. 281. et El. 617. ξυνετὸν μέλος ἔγνως Ph. 1511. ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἔγνω ib. 1747. ἔγνως τὴν νικῶσαν βυλὴν Med. 912. ἃ ὑ καλῶς ἔγνων Iph. A.

108. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον Iph. T. 316. μίασμα ἔγνως —ποίῳ τρόπῳ; ib. 1178. εἰ σωφρονεῖν ἔγνωϑ', ὅτ'—Bac. 1340. διαλλαγὰς ἔγνωσαν ȣ τελȣμένας Her. 820. κἄγνων ἀγῶνα ἀγωνιȣμενος ib. 992. ἔγνως ὀρϑῶς ἄνδρα Hel. 571. ȣπω ποτ' ἔγνων μαςὸν Ion. 319. ποίῳ τόδ' ἔγνω—τεκμηρίῳ; ib. 349. ἔγνων πόνον τιν' εἰς δόμȣς πεπτωκότα Her. F. 597. τἀναντί' ἔγνων Phœn. fr. IX. 3. ὅϑεν ἔγνω τȣ̀ς φόβȣς εἶναι Sis. fr. I. 29. σὲ τοιȣ̃τον ὄντα ἔγνων Epist. IV. γνῶϑι τύχαν An. 126. γνῶϑι ȣ̃σ' ἐπὶ ξένας δμωΐς ib. 136. γνῶτε τἀνϑρώπων κακὰ Sup. 549. τίς γνοίη λόγον; Her. 180. γνοίη ἀνϑρώπȣ πέρι Ion. 239. εἴ μέ τις γνοίη El. 97. ȣ γνοίην ἂν ib. 283. ὡς ἂν μόνος νιν γνοίη ib. 285. ὅτῳ γνοίης ἂν ἐξύφασμα ib. 539. γνῷ τὸν Ἥρας οἷός ἐς' αὐτῷ χόλος Her. F. 840. τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς Hip. 346. γνῶναι, ἵν' εἶ γῆς An. 168. τῷ τόδε γνῶναί με χρή; Ion. 1344. ὥστε μὴ γνῶναι φίλȣς ib. 1596. τȣ̀ς κακȣ̀ς γνῶναι Her. F. 666. γνῶναι ἔπος Sis. fr. I. 13. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχϑρὸν Tem. fr. IX. 2. γιγνώσκων, ὅτι πένητα φεύγει πᾶς τις Med. 560. μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσϑαι Hip. 249. γινώσκων, ὅτι τρώσει νιν οἶνος Cy. 420. γιγνώσκων, ὅτι τοιȣ̃τός ἐςιν Phœn. fr. IX. 8. ἥπατα σε ȣ̓κ ἐγνωκότα El. 938. γνȣ̀ς τἀμπλάκημα Ph. 23. cf. v. 33. γνȣ̀ς πρόσϑεν ȣ̓κ εὖ Iph. A. 388. γνȣ̀ς σῇ ψυχῇ Tr. 1171. γνόντος, ὡς ἐς Ἴλιον ȣ̓κ ἦλϑον Hel. 58. γνόντες ζῶντα Πρ. τινα Hec. 1140. τὴν ἐμὴν ἐρημίαν γνόντες An. 571. γνόντας τάδε Sup. 555. παιδὸς γνȣ̃σα ϑανάσιμον μόρον Hec. 145. εὐνὴν κρυφαίαν γνȣ̃σα, καὶ μὴ γνȣ̃σα Dan. 14. cf. v. 33. γνώσῃ ζημίας ἀποςροφὴν Med. 1223. γνώσῃ ἀμπλακὼν Hip. 892. γνώσεται ἔχϑραν ἐμὴν An. 1007. γνώσῃ πάσχων Sup. 580. γνώσῃ τὴν ἐμὴν προϑυμίαν Rh. 667. γνώσεται τὸν Διὸς Διόνυσον Bac. 857. γνώσῃ σὺ Her. 65. ȣ γνώσεταί γ', ὅς εἰμ' ἐγὼ Hel. 824. γνώσῃ τάδ' αὐτὸς Ion. 1357. γνώσομαί σε Alex. fr. II. 2. μηδὲ γινώσκοιςϑέ μοι Hec. 255. γινώσκεται ἡ ἄμπελος τῇ 'μῇ χερὶ Cy. 564. γνωσϑῇ Κρεȣ́σῃ Ion. 72. ἐγνώσμεϑ' ἑξῆς ib. 1115. ἐγνώσϑη ὑπὸ γέροντος El. 852. ἐγνωσμένος σοι Tr. 237. ὡς ἐγνωσμένοι Her. F. 1287.

Γλαῦκος, *nom. propr. viri* Or. 364.

Γλαυκός. γλαυκὴν χλόην Sup. 258. γλαυκὴν ἅλα Cy. 16. et γλαυκῆς ἁλὸς Hel. 407. γλαυκᾶς ἐλαίας Iph. T. 1101. γλαυκᾶς Ἀϑάνας Tr. 799. γλαυκᾷ ἐν Ἀϑάνᾳ Her. 754. γλαυκὰ πόντȣ ϑυγάτηρ Hel. 1473. γλαυκὸν ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ib. 1517.

Γλαυκῶπις μήνη Fr. inc. CCIX.

Γλυκερός. τέκνων γλυκερὸν βλάςημα Med. 1099.

Γλυκύς. οἶνος γλυκὺς Cy. 557. γλυκεῖα φροντὶς Med. 1036. et Æol. fr. XV. ὦ γλυκεῖα προσβολὴ Med. 1074. εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχᾷ χάριν Hip. 526. γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων Antiop. fr. XXIX. 6. et fr. inc. XXXV. 6. γλυκεῖαι ἧσσον εἰς ϑωπεύματα Sup. 1103. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ Bac. 710. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or. 234. τὸ ζῆν γλυκὺ Al. 696. τὸ φιλότιμον γλυκὺ Iph. A. 23. εἰς ὄμματ' εὐνȣ φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὕπνȣ γλυκυτάταν χαρὰν Or. 159. γλυκύτατα κρέα Cy. 126.

Γλύπτειν. χερσὶ γαῖαν γλύπτȣσα Tr. 1306.

Γλυφίς. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας Or. 274.

Γλῶσσα. γλώσσης κόμποι Hec. 627. ἐχρῆν—τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν ib. 1188. ἀκόλαςον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ ib. 1514. τȣ̃τό σ' εἰπεῖν ἔχω γλώσσῃ Med. 466. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιςελεῖν ib. 582. γλώσσῃ ȣ̓δὲν πιςὸν Hip. 395. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ib. 612. μή σȣ γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς ib. 924. γλῶσσαν ἀφεῖναι ib. 991. Ὀρφέως γλῶττα Al. 358. διὰ γλώσσης ἔχειν An. 95. λέγοντες ἄλλα γλώσσῃ ib. 453. ἀϑώπευτόν σε γλώσσης ἀφήσω ib. 461. νεῖκος μέγα γλῶσσ' ἐκποϱίζει ib. 644. ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον ib. 955. διὰ γλώσσης ἰὸν Sup. 112. ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δȣ̀ς ib. 204. γλώσσῃ κατασχὼν δῆμον ib. 425. σκαιὸν τἀνάλωμα τῆς γλώσσης ib. 547. ἵνα γλώσσῃ σύντονα

γράμμασιν αὐδῶ Iph. A. 117. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφὴ ib. 333. ταράξῃ γλῶσσαν ib. 1542. καλόν τι γλῶσσ', ὅτῳ πίςις παρῇ Iph. T. 1064. ἐκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 876. διπτύχῳ γλώσσᾳ Tr. 286. γλώσσης σιγὴν ib. 649. εὔτροχον γλῶσσαν ἔχεις Bac. 268. γλώσσῃ δράκοντος ib. 767. γλώσσης ἄπο σώζοντες ib. 1047. ἢν τὴν γλῶσσαν δάκῃς Cy. 313. γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν Ion. 101. γλώσσης ψόφον Her. F. 229. γλώσσης πικροῖς κέντροισι ib. 1288. ἡ γλῶσσ', ἡ ταλ. τε φρὴν El. 334. γλώσσῃ πικρότης ἔνεςί τις ib. 1014. ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ ib. 1302. εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν Æg. fr. III. γλῶσσα φλαύρα Fr. inc. XVII. 3. ἀτηρὰ γλῶσσα Fr. inc. CLVIII. 4. γλώσσῃ διαψαίρεσα μυκτήρων πόρες Fr. inc. CCXIII. γλώσσαις πονηρῶν προςατῶν φηλέμενοι Sup. 243. αἱ κακαὶ γλῶσσαι Epist. V.

Γλωσσαλγία. τὴν ςόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 525. σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλγία μείζων An. 690.

Γναθμός. γναθμῶν ἀπέρρεον Med. 1201.

Γνάθος. Κυκλωπίαν γνάθον ἀνδροβρῶτα Cy. 92. τὴν γνάθον πλήσειέ με ib. 146. cf. v. 302. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθε ib. 309. γνάθε δῆλος Aut. fr. III. 5. γνάθον παίσας καλῶς ib. 17. ἔφερον τέκνα γνάθοις Ph. 1145. ἐνδακεῖσαι ςόμια γνάθοις Hip. 1223. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις Al. 495. λαιψηραῖς γνάθοις ib. 497. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις Cy. 288. πελεκέων γνάθοις ib. 394. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625.

Γνήσιος. τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι Hip. 963. παίδων γνησίων τυχεῖν ib. 1455. νόθοι γνησίων ἀμείνονες An. 639. παῖδας γνησίες ib. 942. τῶν γνησίων ἐδὲν ἐνδεεῖς And. fr. XXIV. 2. γνησίαν φρένα Fr. inc. B. 28. 7. φρονεντα γνήσια Hip. 309. γνησίων νυμφευμάτων An. 192.

Γνησίως ἐλεύθερον Al. 681.

Γνοφώδης. γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα Tr. 79.

Γνῶμα, *neutr.* Her. 408.

Γνώμη. γνώμῃ μιᾷ συνεχωρείτην Hec. 127. εἰδέναι γνώμην ςρατε ib. 218. κατὰ γνώμην ib. 867. εὐμενῆ γνώμην ἔχειν Or. 120. ἀμείνονα γνώμην Ph. 1207. γνώμην ἔχει Med. 230. cf. Iph. A. 925. παρὰ γνώμην Med. 577. Iph. A. 506. Her. F. 594. γνώμης ὁδὸν Hip. 290. et 391. κατὰ γνώμης φύσιν ib. 377. γνώμην δικαίαν κἀγαθὴν ib. 427. ἦλθε γνώμης ἔσω ib. 510. γνώμῃ βραχείᾳ ib. 644. γνώμῃ νικᾷν τὴν Κύπριν ib. 1304. κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. μετάςασις γνώμης ib. 1005. ἀντίαν γνώμην ἔχω Sup. 198. ἀπεφηνάμην γνώμην ib. 336. γνώμῃ ἀδελφε λελειμμένος ib. 904. κριτὴς γνώμης ἐμῆς ib. 1053. μαλακῇ γνώμῃ Iph. A. 601. γνώμης μέτα ib. 923. σφαλεῖσα γνώμη ib. 1542. γνώμης ἄκεσον Iph. T. 1012. et Her. F. 279. γνώμης δικαίας Iph. T. 1469. τήνδ' ἔχω γνώμην Rh. 130. γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν ib. 834. τῆς ὑμετέρας γνώμης φίλος Tr. 784. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίε γνώμην κατέσχον Cy. 348. γνώμη ἀρίςη μάντις Hel. 763. γνώμην ἀθάνατον ib. 1021. εὐγενεςάτης γνώμης ib. 1703. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς Ion. 926. ἀπὸ γνώμης σοφῆς ib. 1313. ἥντινα γνώμην ἔχεις Her. F. 85. ἐναντίαν γνώμην ἔχεσι ib. 205. cf. Er. fr. II. 10. γνώμης πονηροῖς κανόσιν El. 52. γνώμην λίην σοφὴν ib. 296. γνώμην μεγάλην ib. 372. ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσοι ib. 426. γνώμῃ φρονεντες Antiop. fr. IX. 2. γνώμῃ ἀνδρὸς εὖ οἰκενται πόλεις ejusd. fr. XII. 1. γνώμην ἔχοντες Bel. fr. XXV. 5. cf. Chry. fr. I. 2. γνώμῃ σοφὸς Chry. fr. III. 1. σοφὸς γνώμην ἀνὴρ Sis. fr. I. 12. θυμε κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. ἐδὲν γνώμης μετέχεσα Fr. inc. CLVIII. 5. ἐχ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα Epist. V. 2) Form. dor. γνώμα. Ἀργείων κοινᾷ γνώμᾳ Hec. 190. ἐν ἁμετέρᾳ γνώμᾳ Med. 424. γνώμας ἀγαθᾶς Hip. 240. ὀρθεσθαι γνώμαι ib. 247. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. γνώμας ἐξέςαν Iph. A. 136. ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτε ib. 368. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν τὸ δέον ib. 565. γνώμα ἄκαιρος ὄλβε Iph. T. 419. ἀδίκῳ γνώμᾳ Bac. 995. γνώμαν σώφρονα ib. 1000. ἐν πᾶσι γνώμᾳ ταὐ

τὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6. 3) plur. γνώμαισιν ὑστέραισιν Sup. 1083. γνῶμαι πολλαὶ καὶ δυσάρεστοι Iph. A. 26. γνῶμαι τίνες Ἕλλησι κ. τ. λ. Tr. 899. ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι γνώμαισιν ὄντες Her. F. 248. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 2. γνῶμαι ἀμείνους Bel. fr. XXII. 2. πατρὸς γνώμας Er. fr. II. 3. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Œnei fr. V. 2.

Γνωρίζειν. οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν Or. 379. σημεῖ' ἰδὼν ἀσπίδων ἐγνώρισα Ph. 144. εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε Al. 567. ὡς ἐγνώρισαν κελευσμὸν Bac. 1086. ἢ σὲ γνωρίσαι ib. 1284. ἔμελλε γνωριεῖν ταύτην σὴν Ion. 1567. ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν El. 630. γνωρίσας τὰ φίλτατα Ion. 525. νὶν γνωρίσασα Bac. 1114.

Γνωρίμως El. 946.

Γνωσιμαχεῖν Her. 706.

Γνωτός. γνωτὸν θείη Hel. 41.

Γοᾶσθαι. γοᾶσθέ με Tr. 289. ὁ γοώμενος Ion. 639.

Γοερός. γάμον γοερὸν Hel. 189. γοερᾶς φρενὸς El. 126. b. ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς Hec. 84. δάκρυα γοερὰ Ph. 1560.

Γόης. ἐπῳδὸς καὶ γόης Hip. 1038. vid. etiam Bac. 234.

Γονεύς. ἀρᾷ γονεῦσιν Al. 717. ἐν γονεῦσι τὰ πράγματα An. 677. γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἠξίου El. 257. τοὺς θρέψαντας γονεῖς τιμᾷν Antiop. fr. IV. 2.

Γονή. ματρὸς ἐκ γονῆς Ph. 1591. τέκνων δίπτυχος γονὴ Med. 1136. εἰς γονὴν παίδων Dan. 21. τὰ ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλαστεν Med. 1256. τῆς Δαρδανίου γονᾶς Tr. 1290. μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ Ph. 358. παίδων γονὰς σπεῖραι Med. 717. cf. v. 721. ὦ πικραὶ γοναὶ Hip. 1082. ἐξευρεῖν γονὰς Ion. 328. παίδων εἰς γονὰς ib. 729.

Γόνιμος. γόνιμα μέλεα El. 1209.

Γόνος. ὑπὲρ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον Hec. 1022. τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 82. 325. et 1038. Iph. A. 621. et Iph. T. 1416. κασιγνήτου προδοὺς γόνον Or. 1464. Ἀταλάντης γόνος Ph. 152. et 1160. et Sup. 888. Οἰδίπου γόνος Ph. 290. σὸς γόνος ib. 1151. et 1242. et Tr. 592. τὸν Ἀλκμήνης γόνον Al. 508. cf. v. 1009. Tr. 803. et Her. F. 712. πέπυσται τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70. ὁ τῆς Μαίας τε καὶ Διὸς γόνος ib. 275. Ἀχιλλέως γόνος ib. 972. cf. v. 1240. τὸν Οἰλέως, Τελαμῶνός τε γόνον Iph. A. 193. τὰν κύκνου γόνον ib. 794. ὁ Σισύφου γόνος ib. 1362. ὁ Λαέρτου γόνος Iph. T. 533. λείπει ἄλλον γόνον; ib. 561. ὁ Λαΐου γόνος ib. 1234. τὸν Πηλέως γόνον Rh. 186. et Hel. 97. τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον Rh. 905. δύστηνον γόνον ib. 918. ὁ Πελίου γόνος Tr. 1128. Ἕκτορος γόνος ib. 1135. ὁ Σεμέλης γόνος Bac. 278. Διὸς γόνος ib. 603. cf. v. 724. et 1340. et Hel. 1491. Ἐχίονος γόνον γηγενῆ Bac. 994. τεὸς γόνος Her. 911. τὸν ὠκύπουν Μαιάδος γόνον Hel. 248. Πρωτέως γόνος ib. 793. Ἀτρέως γόνος ib. 1557. Λοξίου γόνον Ion. 78. ἄλλον τίκτει γόνον ib. 356. σώζοντα τὸν αὐτοῦ γόνον ib. 965. ὁ καινὸς γόνος ib. 1202. ὁ μαντευτὸς γόνος ib. 1209. τὸν Λαΐου εὔπαιδα γόνον Her. F. 689. ἐμὸς ὅδε γόνος ib. 1190. Θέτιδος ἐνάλιον γόνον El. 450. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC. τοὺς Ἡρακλείους δουλώσων γόνους Her. 817. οἱ γόνοι βελτίονες Meleag. fr. IX. 5.

Γόνυ. πρόσπιπτε Ὀδυσσέως γόνυ Hec. 339. cf. v. 737. An. 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ Hec. 561. ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ ib. 787. κάμψας γόνυ ib. 1150. περὶ γόνυ Ἑλένας χεῖρας ἱκεσίους ἔβαλον Or. 1414. τοὐμὸν κάμνει γόνυ Ph. 850. ἑλίξας ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ ib. 1616. ἐξαναστῆσαι γόνυ Med. 1215. προσπιτνοῦσ' ἐμὸν γόνυ Sup. 10. πρὸς γόνυ πίπτουσα τὸ σὸν ib. 43. γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερὶ ib. 165. ἀμφιπιτνοῦσα τὸ σὸν γόνυ ib. 279. οὐκ ἔχω βωμὸν—ἄλλον, ἢ τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 911. περιπτύξαι γόνυ ib. 992. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν Iph. T. 332. διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ Tr. 1307. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. ἀμφὶ σὸν πιτνῶ γόνυ Hel. 900. πρὸς πατρῷον προσπεσούμενοι γόνυ Her. F. 79. ἀμφὶ—γόνυ προσπιτνῶν ib. 1207. παλίρροπον γόνυ El. 492. ἐλαφρίζον γόνυ Meleag. fr. VI. 8. ἀπ' ἐμῶν

γονάτων σπασθεῖσαν Hec. 92. ἵζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων ib. 147. ἥψω γονάτων τῶν ἐμῶν ib. 245. εἴ με γονάτων ἀπώσαιτο ib. 742. τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω Or. 382. Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν ib. 1332. πρὸς σὲ γονάτων Ph. 930. Med. 324. Hip. 607. Iph. T. 1070. Tr. 1042. Hel. 1253. γόνατα μὴ χρώζειν Ph. 1619. τῶνδε γονάτων Med. 497. γονάτων τῶν σῶν ἱκεσία γίγνομαι ib. 710. πρὸς γονάτων σὲ ἱκετεύομεν ib. 853. σῶν γονάτων ȣ̓ μεθήσομαι Hip. 326. τῶν σῶν πάρος πιτνȣ̃σα γονάτων An. 574. σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ib. 896. γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλȣ̃σα Sup. 272. γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τȣ̓μὸν Iph. A. 1216. γόνασι σοῖσι σῶμα δȣ̃σ' ἐμὸν ib. 1221. γονάτων τȣ̃ τεκόντος ἐξαρτωμένη Iph. T. 363. τῷδε περὶ βρόχȣς ἔβαλλε γόνασι Bac. 619. ȣ̓κ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν Hel. 837. γόνασι προσπεσὼν πατρὸς Her. F. 986.

Γονυπετής. γονυπετεῖς ἕδρας Ph. 300.

Γόος. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. πάρες γόον Sup. 111. γόος ἅμα χαρᾷ Iph. T. 832. κακόγαμβρον γόον Rh. 260. εἰς γόον Bac. 1160. ποῖον ἁμιλλαθῶ γόον; Hel. 164. ἐς τίνα γόον Her. F. 1025. τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον El. 125. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς ib. 1211. γόων σῶν κλύȣσα θρήνȣς Hec. 297. τὴν ἔτ' ἐκτήκω γόοις ib. 434. οἴχεται βίȣ τὸ πλέον μέρος ἐν στον. τε καὶ γόοις Or. 204. θίασον ἐλάχετ' ἐν γόοις ib. 320. ταῦτ' εἰς γόȣς εἴρηκα ib. 676. ἐξετηκόμην γόοις ib. 858. εἰς στεναγμȣ̀ς καὶ γόȣς δραμȣμένη ib. 957. ἀφεῖσα τȣ̀ς γυναικείȣς γόȣς ib. 1022. γόȣς πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. πικρȣ̀ς γόȣς δώσȣσι Ph. 890. Κρέοντι λιπὼν γόȣς ib. 1064. ἐκλιπȣ̃σα νεκρῶν γόȣς ib. 1629. ȣ̓ συμφορὰν κτήσῃ γόοις ib. 1666. ȣ̓́πω παύεται γόων; Med. 59. cf. v. 1211. ἰαχὰν ἄϊον πολύστονον γόων ib. 204. ἀπαλλαχθεὶς γόων Hip. 1181. κλύει τις γόων; Al. 88. ἐγκείμεσθ' ἀεὶ γόοισι An. 92. κατοιμῶξαι γόοις ib. 1160. θανόντα γόοις κατάρξομαι ib. 1199. ἀγὼν ἔρχεται γόων, γόων διάδοχος Sup. 71. ἄπληστος χάρις γόων ib. 79. ἄπαυστος γόων ib. 82. ἐπίπονον εἰς γόȣς πάθος ib. 85. τίνων γόων ἤκȣσα; ib. 87. ἡνίκ' ἐξήντλεις στρατῷ γόȣς ib. 839. γόοισιν ὀρθρευομένα ib. 977. γόων ἅλις ib. 1147. ἀναστενάξω γόοις Iph. T. 657. παρὰ βωμὸν ἦν δάκρυα καὶ γόοι ib. 860. ἐπὶ γόοισι τὸν θανόντα καταστένȣσ' ἔχεις Tr. 316. πρὸς τὰς τύχας—τȣ̀ς γόȣς ἔχε Hel. 328. μὴ προλάμβανε γόȣς ib. 346. πάρεισι γόοι Ion. 769. γόοις ματρὸς ἐκ χερῶν ὀρίζῃ ib. 1459. ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 110. συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόȣς ib. 488. γόȣς ἀφίην αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. γόȣς νυχίȣς ib. 141. ἐννέπω γόȣς ib. 144. φροντίζειν γόων Dic. fr. XIV. 1.

Γοργός. ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν Ph. 149. γοργὸς ὁπλίτης An. 459. et 1124.

Γοργοφόνα Ion. 1478.

Γοργοφόνος Fr. inc. CXXXVIII.

Γοργώ. τὸ Γοργȣ̃ς κάρα Or. 1521. Γοργὼ χαλκῆ Rh. 306. Γοργὼ πάνοπλος Hel. 1332. σταλαγμȣ̀ς αἵματος Γοργȣ̃ς ἄπο Ion. 1003. χθονίας Γοργȣ̃ς ib. 1054. vid. etiam v. 1265.

Γοργών. ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν Or. 1520. κάρα Γοργόνος Ph. 459. et El. 856. Γοργόν' ὡς καρατόμῳ Al. 1121. cf. Sup. 322. Γοργόν' ἔτεκε Γῆ Ion. 989. Γοργὼν ἐν μέσοισιν ἠτρίων πέπλων ib. 1421. νυκτὸς Γοργὼν Her. F. 882. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος ib. 990. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461. Γοργόνος τρίαιναν Er. fr. I. 51. Γοργόνων Λιβυσσᾶν Bac. 988. Γοργόνες Ion. 225. δρακόντων ἰὸν ὧν τῶν Γοργόνων ib. 1015.

Γοργωπός. γοργωπȣ̀ς ὄφεις Her. F. 1266. βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. γοργωπὸν πάλλȣσαν ἴτυν Ion. 210. γοργωπȣ̀ς κόρας Her. F. 868.

Γοργώψ. γοργῶφ' ὑπερτείνȣσά σȣ κάρᾳ κύκλον El. 1257. αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 261. γοργῶπες ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 131.

Γȣνεὺς, *nom. propr. viri* Iph. A. 278.

Γȣ̃νυ, poët. pro γόνυ. ἱκετεύω σε τῶνδε γȣνάτων Hec. 752. σῶν ἔχοιτο γȣνάτων ib. 839. ἀμφὶ γȣ́νασι πίπτοντε Al. 950. γȣ́νασι δεσπότȣ χρίμπτων

An. 529. δύλοις γένασι προσπέσω ib. 861. πρὸς σὲ τῶνδε γονάτων ib. 893.
Γραῖα. ἄγησαι τῇ γραίᾳ Hec. 171. φάσγανον χερὶ λαβῦσα γραῖα ib. 877. ἀδελφὴν γραῖαν Ph. 1328. γραῖαν μητέρα ib. 1452. λάβετε γραίας ἀμενῦς Sup. 1116. γραῖαν πεσῦσαν Tr. 465. τὴν ἔσω γραῖαν δόμων Her. 584. ὦ γραῖα Hel. 448. γραῖαι γυναῖκες Hec. 323. γραῖαν ὠλένην Ion. 1213. γραίας ὄσσων πηγὰς Her. F. 450.
Γράμμα. ὐδ᾽ ἂν γένοιτο γράμμα τοιῦτ᾽ ἐν γραφῇ Fr. inc. LIII. 5. ταῦτ᾽ ἔχοντε γράμματα Hip. 387. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὺς ib. 954. τὴν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων πλήσειε πεύκην ib. 1253. γράμματα συγχεῖς Iph. A. 37. σύντονα γράμμασιν ib. 118. κακίςων γραμμάτων ib. 322. κύφων ἕκατι γραμμάτων Iph. T. 594. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ᾽ ἀποδώσω ib. 745. ἢν γράμματ᾽ ἀφανισθῇ ib. 764. παρεὶς γραμμάτων διαπτυχὰς ib. 793. ὑφανταὶ γράμμασιν ὑφαὶ Ion. 1146. ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ᾽ εἰδέναι Pal. fr. II. 3. γραμμάτων ὐκ ἴδρις Thes. fr. V. 1.
Γραμμή. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἵκηται El. 956. ἐπ᾽ ἄκραν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. γραμμαὶ δύο Thes. fr. V. 5. et 11.
Γραπτός. γραπτὺς τύπυς Hyp. fr. XI. 2.
Γραῦς Hec. 495. et 810. et Tr. 1186. ἄγετε τὴν γραῦν πρὸ δόμων Hec. 59. κἂν γραῦς ὄληται Al. 57. δύλα γραῦς Tr. 140. πῦ γαίας δυλεύσω γραῦς ib. 191. δύλη γυνὴ γραῦς ib. 490. παίδων ἄπαιδας γραῦς An. 613. cf. Cy. 305. εἰς τάσδε βλέψασα γραῦς Sup. 9. ἐκβαλεῖς χθονὸς γραῦς; ib. 266.
Γράφειν. σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ᾽ Ἰνάχυ ῥοαῖς; Ph. 577. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε Hip. 1311. δέλτον γράφεις Iph. A. 35. ἥν τις ἔγραψεν Iph. T. 585. τί ποτε γράψειεν ἄν σε—ἐν τάφῳ; Tr. 1189. ἐν Διὸς δέλτυ πτυχαῖς γράφειν αὐτὰ, scil. τὰ ἀδικήματα Melan. fr. III. 3. ὃν ἐξαλείφει ῥᾶον, ἢ γράφει Pelei fr. IV. 2. Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας Melan. fr. III. 5. παισὶν χρημάτων μέτρον γράφοντα Pal. fr. II. 7. περὶ τύτων ἡμῖν γράφων Epist. V. ἐν δέλτυ πτυχαῖς γράψας Iph. A. 99. τὺς νόμυς βροτοῖς γράψαντας Ion. 443. πρῶτος γέγραπται Eu. fr. VI. 2. τόρνῳ γραφόμενος Bac. 1065. γεγραμμένων τῶν νόμων Sup. 433. πρὸς τὰ πρὶν γεγραμμένα Iph. A. 891.
Γραφεὺς Hec. 807.
Γραφή. γραφῇ ὕδρας Ph. 1142. γραφῇ λεύσσων Hip. 1005. ἣν ἐκσώσῃς γραφὴν Iph. T. 762. γραφῇ ἰδῦσα καὶ κλύυσα Tr. 682. ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται Ion. 271. cf. fr. inc. LIII. 5. νόμων γραφαὶ Hec. 866. ἀπερωπὸς ἐν γραφαῖσιν Ph. 131. οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος Hip. 879. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε ib. 1311. μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363. πορθμεύσειν γραφὰς Iph. T. 735.
Γύα. βαθυσπόρυς γύας Ph. 651. ἀρότοις γυᾶν Al. 593. πολυπλέθρυς γύας ib. 690. πρὸς εὐκάρπυς γύας An. 1046. τὰς πολυχρύσυς γύας Bac. 13. ὑγραίνει γύας Hel. 3. Νείλυ γύας ib. 88. σπερῶ γύας El. 79.
Γύαλον. παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοίβυ Ph. 244. χρυσῦ γέμοντα γύαλα An. 1094. ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1052. ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1236. γύαλα Πανὸς Hel. 190. εἰς δαφνώδη γύαλα Ion. 76. γυάλων ὑπερβῆναι ib. 220. θεῦ γύαλα ib. 233. et 245.
Γύης. σπερῦντα θανάσιμον γύην Med. 479. τὸν Ἀργείων γύην σπείροντες Her. 839.
Γυία. εἰς βαθυσπόρυς γυίας Ph. 673.
Γυῖον. τετραβάμοσι γυίοις Hel. 382. λάχνᾳ γυίων ib. 384. περὶ γυῖα χεῖρας ἔβαλον ib. 640. γήρᾳ τρομερὰ γυῖα Her. F. 231.
Γυμνάζειν. γυμνάσω τὰ πρόσφορα Hip. 112. κρυμὸς πλευρὰ γυμνάζει Scy. fr. I. 3.
Γυμνάς. ἀνδρῶν γυμνάδα πόλον Alop. fr. IV. 1. γυμνάδας ἵππυς Hip. 1134.
Γυμνάσιον. ἰδὼν γυμνάσια Ph. 371. γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων Hip. 229. γυμνασίων δρόμοι Tr. 834. γυμνάσια Εὐρώτα Hel. 210. γυμνάσια οἴχοιτο Phaëth. fr. XI. 1.

Γυμνῆς. πολὺς ὄχλος γυμνῆς ὁμαρτεῖ Rh. 313. γυμνῆτες Ph. 1154.
Γυμνήτης. γυμνητῶν μόναρχοι Rh. 31.
Γυμνός. γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχȣ ϛολίσματος Hec. 1156. γυμνὸν ὦμον Ph. 1405. πορεύȣ γυμνὸς Her. 724. γυμνοῖσι μηροῖς An. 599. γυμνὰν ἐκβεβλημένην Tr. 448. γυμνὰς ἐπωμίδας Iph. T. 1404. γυμνὸν σῶμα θεὶς Her. F. 959. cf. El. 308. γυμνὰ μέλη Ion. 1208.
Γυμνȣ̃ν. λευκὰς ἐγύμνȣ σάρκας El. 823. γυμνȣ̃ντο πλευραὶ σπαραγμοῖς Bac. 1132. γυμνωθεὶς ὅπλων Her. F. 1382. σῶμα γυμνωθὲν Hec. 679.
Γυναικεῖος. γυναικεῖον γάμον Fr. inc. B. 15. 1. et ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. τȣ̀ς γυναικείȣς γόȣς Or. 1022. θιάσȣς γυναικείων χορῶν Bac. 679. διὰ γυναικείαν ἔριν An. 362. τὰν γυναικείαν ὄψιν Iph. A. 233. τὰς γυναικείȣς φύσεις An. 957. γυναικείοις κȣραῖσι Hel. 1059. γυναικείαις τέχναισιν ib. 1637. ὦ γυναικεῖαι φρένες Inus fr. IX. 1. γυναικεῖον γένος Ph. 359. et Iph. T. 1298. et γυναικείῳ γένει Med. 418. γυναικεῖόν τι δρᾷν Ion. 843. γυναικεῖον λέχος Pro. fr. IX.
Γυναικόμιμος. ἐν γυναικομίμῳ ϛολᾷ Bac. 978. γυναικομίμῳ μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2.
Γυναικόμορφος. γυναικόμορφον ἀγόμενον Bac. 853.
Γυναικοπληθής. ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς Al. 955.
Γυναικόφρων θυμὸς Er. fr. II. 34.
Γυνή. κακὴ καὶ φιλόψυχος γυνὴ Hec. 348. ἀθλία γυνὴ ib. 417. δυστυχὴς γυνὴ ib. 785. οἷα δὴ γυνὴ Or. 32. et An. 912. ἔϛιν ἡ πάλαι γυνὴ Or. 129. ὁμόλεκτρος γυνὴ ib. 507. γυναικὸς ȣ̔́νεκα ib. 521. γυνή περ ȣ̔̃σ' ὅμως ib. 679. κακῆς γυναικὸς ib. 735. et 1139. An. 271. et 622. Iph. A. 1169. Iph. T. 566. Melan. fr. VII. 1. 2. et fr. inc. XLIX. 3. κακὴν γυναῖκα Or. 923. et γυνὴ κακὴ Hel. 964. εἰς γυναῖκα σωφρονεϛέραν Or. 1132. γυνὴ ὀξύθυμος Med. 319. ἀθλιωτάτη γυνὴ ib. 818. γυναικὸς ἔργα σώφρονος ib. 913. cf. Al. 619. Tr. 423. Ἑλληνὶς γυνὴ Med. 1339. Iph. T. 1153. Hel. 264. σώφρων γυνὴ Hip. 494. et Œd. fr. I. 1. γυνὴ κακὸν μέγα Hip. 627. ἡ ἀμήχανος γυνὴ ib. 643. βασιλὶς γυνὴ ib. 779. κεδνῆς γυναικὸς Al. 97. ἐσθλῆς γυναικὸς ib. 198. 420. et 1086. Cress. fr. XI. 4. Melan. fr. VII. 2. et Fr. inc. L. 2. γυναῖκ' ἀρίϛαν Al. 444. γυναικὸς ἡσσημένος ib. 700. γυνὴ θυραῖος ib. 808. γυναικὸς ἀθλίȣ τύχας ib. 1041. γυνὴ εἶ An. 85. δȣ́λης γυναικὸς ib. 90. Ion. 838. et El. 110. δορίκτητος γυνὴ An. 155. γυναικὶ δυστυχεῖ δȣ́λῃ ib. 327. γυναῖκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων ib. 595. Τυνδαρὶς γυνὴ ib. 899. αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς ib. 964. et 1060. γυναῖκα χρηϛὴν κἀγαθὴν Iph. A. 750. ἄμεμπτος γυνὴ ib. 1158. φλαύραν ȣ̓ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν ib. 1163. ὑπ' Ἀργείας τινὸς γυναικὸς Iph. T. 705. τὰ γυναικὸς ἀσθενῆ ib. 1006. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054. δȣ́λη γυνὴ Tr. 490. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν ib. 726. γενναία γυνὴ ib. 1013. γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης Bac. 913. γυναικὶ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιϛον Her. 477. τὴν φρονȣ̃σαν μεῖζον, ἢ γυναῖκα χρὴ ib. 979. ἐχθίϛην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ Hel. 72. γυναῖκα Σπαρτιᾶτιν ib. 114. γυνὴ βάρβαρος ib. 264. γυναῖκα συμπονεῖν γυναικὶ χρὴ ib. 336. γυναικὶ πρόσφορον γυνὴ ib. 836. Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα Ion. 339. γυναῖκα ἄτεκνον ib. 608. ξένης γυναικὸς ib. 1221. ἀποζεύγνυμαι τέκνων γυναικός τε Her. F. 1376. οἰκέτις γυνὴ El. 104. ἀνόσιος γυνὴ ib. 645. ὁ τῆς γυναικὸς, ȣ̓χὶ τἀνδρὸς ἡ γυνὴ ib. 931. προϛατεῖν δωμάτων γυναῖκα, αἰσχρὸν ib. 933. πέφυκε παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Æg. fr. VIII. 1. γυναῖκα πρὸς νέαν Æol. fr. XI. 1. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκε Alop. fr. II. τί δεῖ καλῆς γυναικός; Antiop. fr. XIX. 2. ὦ παγκακίϛη καὶ γυνὴ Bel. fr. XIII. 1. γυναικὶ δȣ̃ναι χαλινȣ̀ς Cress. fr. XI. 1. γυνὴ ἐξελθȣ̃σα πατρῴων δόμων Dan. fr. VII. 1. γυναικὶ πείθȣ μηδὲ τὰ 'ληθῆ κλύων Hip. fr. VIII. 2. ἔνδον μένȣσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν ἐσθλὴν Meleag. fr. XII. 1. τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνὴ Œd. fr. IX. 1. πάντων δυσμαχώτατον

γυνὴ ejusd. fr. X. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phœn. fr. IV. 3. νέᾳ γυναικὶ ejusd. fr. V. γυνὴ πάντων ἀγριώτατον κακὸν ejusd. fr. VI. ἀμνήϛευτος γυνὴ ejusd. fr. XI. γυνὴ ἐν κακοῖσι—πόσει ἥδιϛόν ἐϛι Phry. fr. XI. 1. πιϛεύειν χρὴ γυναικὶ μηδὲν St. fr. VI. 2. γυνὴ νηπία ejusd. fr. VII. 2. γυνὴ ἐσθλὴ Fr. inc. XLVIII. 1. ȣ̓δὲν ἔϛω δεινὸν, ὡς γυνὴ, κακὸν Fr. inc. LIII. 4. γυναικὶ ὄλβος, ἂν πόσιν ϛέργοντ' ἔχῃ Fr. inc. LVI. καλὴ γυνὴ Fr. inc. CLI. 2. γυναῖκα γραῖαν Fr. inc. CLVII. 1. ἀνδροκτόνȣ γυναικὸς Fr. inc. B. 29. 1. γύναι Hec. 108. 218. 309. 508. 518. et 765. Med. 136. 290. 350. 460. 614. 703. 720. 725. 816. 868. 908. 1129. et 1310. Hip. 574. 656. et 841. Al. 338. 387. et 465. An. 228. 236. 302. 313. et 366. Sup. 1072. Iph. A. 837. 841. 999. 1257. et 1621. Iph. T. 496. 498. 542. et 546. Tr. 237. Bac. 1032. Her. 983. Hel. 81. 162. 213. 564. 569. et 785. Ion. 255. 263. 289. 333. 372. 1454. et 1603. Her. F. 497. et 530. El. 1152. Antiop. fr. XX. 2. Dan. fr. X. 1. Hyp. fr. IV. 1. et Fr. inc. CXXXIX. ὦ γύναι Hec. 504. et 997. Med. 337. et 525. Al. 1064. An. 117. et 206. Iph. A. 725. Iph. T. 483. Her. 981. Hel. 83. et 157. Ion. 238. 244. 309. 329. 379. 402. et 422. δύϛανε γύναι Med. 357. An. 498. et Tr. 572. κακοτυχὲς γύναι Med. 1274. γύναι γεραιὰ Hip. 267. γύναι 'Ιλιὰς An. 141. ὦ γύναι τάλαινα Iph. A. 1345. ὦ γεραιὰ δυστυχεϛάτη γύναι Tr. 1269. ὦ γύναι μοι Her. F. 626. βασίλεια γύναι El. 988. δυοῖν γυναικοῖν An. 178. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας Hec. 289. et fr. inc. B. 53. 2. γραῖαι γυναῖκες Hec. 323. 'Ιδαίαισιν γυναιξὶ ib. 355. εὐτεκνωτάτην πασῶν γυναικῶν ib. 582. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔϛαι κράτος; ib. 883. ȣ̓ γυναῖκες εἷλον Αἰγύπτȣ τέκνα; ib. 886. νόμος, γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. γυναικῶν αἰχμαλωτίδων ib. 1016. cf. v. 1096. et 1120. γυναῖκες ὤλεσάν με ib. 1095. γυναῖκας ἀνοσίȣς Or. 517. ἐν γυναιξὶν ἄλκιμος ib. 752. γυναιξὶ δȣλεύειν ib. 935. ἐν γυναιξὶ θηλείαις ib. 1205. ὄχλος γυναικῶν Ph. 205. γυναιξὶν Εὐΐοις ib. 660. ȣ̓κ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ γυναιξὶν Med. 237. ὦ φίλα γυναικῶν Hip. 848. γυναικῶν πᾶν γένος ib. 1252. εἰ γυναῖκες ἐσμὲν An. 353. cf. Iph. T. 1061. et Aug. fr. IV. 1. γυναιξὶν ἐξομοιȣ̃σθαι φύσιν An. 354. γυναῖκας σώφρονας ib. 602. γυναικῶν δειλὸν λόγον ib. 758. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι ib. 931. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. κρείσσων γυναικῶν μυρίων Iph. A. 1394. 'Ελληνίδας γυναῖκας Iph. T. 64. et 1468. δειναὶ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας ib. 1032. εἰς γυναῖκας Bac. 487. et 820. ἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας ib. 763. ȣ̓ σθένει νικητέον γυναῖκας ib. 952. ἐξ αἵματος γυναικῶν ib. 987. γένος γυναικῶν Cy. 186. πασῶν γυναικῶν τιμιωτάτη Her. 598. τὰ γυναικῶν δυσχερῆ Ion. 398. γυναῖκες ἀνδρῶν, ȣ̓ παίδων, φίλαι El. 265. ἀναίνομαι γυναῖκας ib. 311. μῶρον γυναῖκες ib. 1035. τύχη γυναικῶν εἰς γάμȣς ib. 1100. δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύϛομοι Æg. fr. V. γυναιξὶ τέχναι μέλȣσι Dan. fr. VIII. 1. λελείμμεθα πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ejusd. fr. IX. 2. γυναικῶν πέρι Inus fr. VII. 1. cf. v. 3. πάσας ψέγει γυναῖκας Pro. fr. III. 2 μισῶ γυναῖκας Fr. inc. LIV. 1. ἔνδον γυναικῶν Fr. inc. CCXIX. γυναῖκες, o *fœminæ* Hec. 658. Or. 842. Ph. 998. Med. 1043. et 1293. Hip. 301. 354. et 790. Sup. 634. Bac. 846. Ion. 747. El. 215. Alcmæon. fr. XII. 1. et Er. fr. 1. 14. ὦ γυναῖκες Hip. 565. et 1154. Bac. 1038. et Hel. 557. ὦ φίλταται γυναῖκες Or. 136. et 1313. An. 803. Iph. T. 1056. et Tr. 1237. ξέναι γυναῖκες Ph. 285. et An. 882. Κορίνθιαι γυναῖκες Med. 214. Τροιζήνιαι γυναῖκες Hip. 373. Φθιώτιδες γυναῖκες An. 1048. γυναῖκες 'Αργεῖαι Sup. 1164. ὦ λιπȣ̃σαι Τμῶλον γυναῖκες Bac. 56. βάρβαροι γυναῖκες ib. 604. φίλαι γυναῖκες Hel. 262. et Inus fr. II. 1. ὦ τλήμονες γυναῖκες Ion. 252. πρόσπολοι γυναῖκες ib. 510. κλειναὶ γυναῖκες ib. 1106.

Γύψ. δισσοὶ γῦπες An. 75. πτεινοῖς γυψὶ Rh. 515. σώματα νεκρῶν γυψὶ φέρειν τέταται Tr. 595.

Δ.

Δᾶ Ph. 1304. vid. Schol. et not.

Δᾳδυχεῖν. δᾳδυχεῖς ἐν γάμοις βροτῶν Tr. 343.

Δάζεσθαι. κἀμὲ θηρσὶ δώσυσιν δάσασθαι Tr. 450. πανταχῦ μοι χθονὸς τεμένη δέδαςαι Her. F. 1329.

Δαί. τί δαὶ Iph. A. 1444. et 1448. Ion. 275. et El. 244. 1116. et 1303. πῶς δαί; Cy. 449. et Hel. 1262. τῷ δαὶ πατρῴαν διαμεθῇς τιμωρίαν; El. 978.

Δαιδάλειος. τὰ Δαιδάλεια ἀγάλματα Eu. fr. IX. 2.

Δαιδαλέος. ἐν δαιδαλέαισι πήναις Hec. 470.

Δαίδαλος. Δαιδάλυ τέχναισιν Hec. 838. Δαιδάλυ ψευδῆ δόσιν Her. F. 471.

Δαίειν, convivio excipere. ἔδαισέ νιν Ἀτρεὺς Or. 15. παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίυς Iph. A. 123. ἔδαισαν Πηλέως γάμυς ib. 707. cf. v. 720. 2) urere, incendere. πυρὰ δαίεται Rh. 136. Τροία πυρὶ δαίεται Tr. 826. 3) δαίεσθαι, discere, intelligere. ἐδάην Hec. 78. βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην, ἐδάην ποτ᾽ ἐν οἴκοις Ph. 826.

Δαΐζεσθαι. δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθεὶς Her. 914.

Δαιμονᾶν. δαιμονῶντας Ph. 895.

Δαιμόνιος. τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε δώμασιν Οἰδ. Ph. 355. ἰσχὺν ἔχειν —τὸ δαιμόνιον Bac. 892. τὸ δαιμόνιον ὐχ ὁρᾷς κ. τ. λ. And. fr. VIII. 1. ἕδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. ἔςιν ὐχ ὁρώμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 4. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et Hel. 1704.

Δαίμων. λώβαν σοι ὦρσέ τις δαίμων Hec. 201. σὲ πολυπονωτάτην βροτῶν δαίμων ἔθηκεν ib. 723. δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων δέδωκεν ib. 1087. λαῖφος ἀκάτυ τινάξας δαίμων Or. 342. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλύσιος κακῶν ib. 394. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον᾽ ἦλθε ib. 503. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι ib. 1545. ὁ δαίμων μ᾽ ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph. 416. πόμπιμος ὁ δαίμων ib. 991. δυλεῦσαί μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1601. ὐκ ὖν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα; ib. 1647. ἔκριν᾽ ὁ δαίμων ib. 1656. ὅταν ὀργισθῇ δαίμων Med. 130. δαίμονός τινος τύχῃ ib. 671. cf. Iph. T. 867. κείνης ὁ δαίμων Med. 966. εἰ κυρήσει δαίμων ib. 1110. ἔοιχ᾽ ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι ib. 1231. ἐμοὶ τὸν ἐμὸν δαίμον᾽ αἰάζειν πάρα ib. 1347. τίς κλύει συ δαίμων; ib. 1391. πῶς σεμνὴν δαίμον᾽ ὐ προσεννέπεις; Hip. 99. ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ ib. 241. δαίμονα συγνὸν καταιδεσθεῖσα ib. 772. τὐμῦ δαίμονος πόνον Al. 502. τὸν παρόντα δαίμονα ib. 564. et. An. 975. μεταπίπτοντος δαίμονος Al. 917. γυναικὸς δαίμον᾽ εὐτυχέςερον τῦ ᾽μῦ νομίζω ib. 938. μάκαιρα δαίμων ib. 1006. ςεῤῥὸν δαίμονα An. 98. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀναςροφὴν δαίμων δίδωσι ib. 1009. τρυφᾷ ὁ δαίμων Sup. 552. δαίμονος τὐμῦ μέτα ib. 592. τῆς ἐναλίας δαίμονος Iph. A. 976. δαίμων ἐμὸς ib. 1136. βωμὸν δαίμονος θεᾶς ib. 1514. ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. πόντιος δαίμων ib. 241. ὥστε δαίμονα ib. 301. δαίμονος τύχα βαρεῖα ib. 728. Τροίαν ἄγει εἰς πένθη δαίμων ib. 884. δαίμων ὁ μεθ᾽ ἡμῶν ib. 996. μέγαν δαίμονα Tr. 49. μεταβαλλομένυ δαίμονος ἀνέχυ ib. 101. πλεῖ κατὰ δαίμονα ib. 102. ἔῤῥει δαίμων ib. 204. ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς Bac. 22. φανέντα θνητοῖς δαίμονα ib. 42. τὸν νεωςὶ δαίμονα ib. 219. τὸν δαίμον᾽ εἰσφέρων νέον ib. 256. cf. v. 272. μάντις ὁ δαίμων ὅδε ib. 298. δαίμονα πρῶτον μακάρων ib. 377. ὁ δαίμων ὁ Διὸς παῖς ib. 417. ἄγων τὸν δαίμονα ib. 481. τὸν δαίμονα τόνδε δέχυ ib. 768. φονεύυσα δαίμων τὸν ἄθεον κ. τ. λ. ib. 992. et 1012. τὸν αὐτὸν δαίμον᾽ ἐξαντλεῖς ἐμοὶ Cy. 110. τοιόσδ᾽ ὁ δαίμων ὐδένα βλάπτει ib. 522. τὴν τύχην δαίμον᾽ ἡγεῖσθαι χρεὼν ib. 602.

τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 935. ὦ δαίμονος πολυπόνε Hel. 212. τίς σε δαίμων συλᾷ πάτρας; ib. 675. ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα Ion. 827. ἐσθλῦ ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. ἐπεί γ' ὁ δαίμων βόλεται ib. 1353. τὰ τῦ δαίμονος βαρέα ib. 1374. τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 2. εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. 2. δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 2. δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. καλῶς κατῴκισε τὸν δαίμον' ὄγκων ib. 39. ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰσαεὶ Fr. inc. LXVIII. 2. ὗτος ὁ δαίμων πάντων ἥδιστος Fr. inc. CLXV. 3. εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων Fr. inc. CLXXXVII. 2. πολλοῖς ὁ δαίμων—δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 1. ὅταν δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ Fr. inc. B. 25. 1. οἵῳ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνῴκισεν; Fr. inc. B. 30. 2. ὦ δαῖμον Hip. 871. Al. 385. An. 1036. Rh. 56. et Hel. 462. προβακχήϊε δαῖμον Bac. 412. ἰὼ δαῖμον Ion. 752. δαίμονες Hec. 99. δαιμόνων τις ib. 165. δαιμόνων γένος ib. 490. et Sis. fr. II. 2. δαιμόνων βίᾳ Ph. 18. μάρτυρας τῶνδε δαίμονας καλῶ ib. 494. τῆς κακίστης δαιμόνων ib. 534. cf. Hip. 13. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι Ph. 1007. ἐπέσσυτο γᾶν ἁρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα ib. 1073. δαιμόνων κατάστασις ib. 1272. δαίμονας μαρτύρομαι Med. 619. cf. v. 1410. τίς δαιμόνων σ' ἀπώλεσε; ib. 1208. μεγίστην δαιμόνων Hip. 16. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι ib. 107. κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν ib. 475. δαιμόνων ἀμπλακίαισι ib. 832. ὦ φιλτάτη μοι δαιμόνων ib. 1092. ἀραῖον δαίμοσι ib. 1415. δαιμόνων τῷ κοιράνῳ Al. 1143. τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων An. 276. δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. νόμος παλαιὸς δαιμόνων ib. 563. δικαίως δαίμονας ἐννέπεις ib. 610. δαίμονές τινες θάσσυσιν οἵδε Iph. T. 267. ὐδένα οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν ib. 391. ὀργὴ δαιμόνων ib. 987. ὅταν πολίταις εὖ σταθῶσι δαίμονες Rh. 317. δαιμόνων ἔχει κράτος Tr. 949. ὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν Bac. 200. καλὸν τὸ θῦμα καταβαλῦσα δαίμοσιν ib. 1244. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ ib. 1324. τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων Cy. 334. τὸ πᾶν δαιμόνων ἁγνὸν σέβας ib. 576. τὰ δαιμόνων τῆς τύχης ἐλάσσονα ib. 603. δαιμόνων ἀπολείπειν ἕδη Her. 104. δαιμόνων ἕδρα ib. 261. ἱκέτας δαιμόνων ib. 509. et 955. ἕδρα δαιμόνων Hel. 669. πόνυς δαίμονες παύσυσί μυ ib. 1081. τὺς εὐγενεῖς ὐ συγῦσι δαίμονες ib. 1694. μεγίστῳ δαιμόνων Ion. 4. μὴ τὰ δαιμόνων ὁρῶμεν ib. 1551. σέβοντα δαίμονας ib. 1620. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242. δαίμοσιν θύειν El. 1141. φαίνυσι τινὲς δαίμονες ib. 1234. τὰς δαιμόνων τύχας Æol. fr. XVII. 1. τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. εἰδέναι τὰ δαιμόνων Phi. fr. VI. 2. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Plis. fr. III.

Δαίνυσθαι. δαίνυσθε τῦδε σάρκας Tr. 770. μόσχον ὀπτὸν—δαινύμενος Cy. 325. ἑφθὰ δαινύμενος κρέα ib. 371.

Δάϊος. τὸν δάϊον Μίμαντα Ion. 214. δαΐοις πυρὰ δαίεται Rh. 135. δάϊοι φόνοι Her. F. 914. δαΐας τόλμας An. 838. δαΐᾳ λόγχᾳ Tr. 1301. δάϊοι τοκέων χεῖρες Her. F. 915. αἷμα δάϊον Ph. 248. δάϊον τέρας ib. 1030. θῦμα δάϊον An. 507. δάϊον τόδε, δάϊον μέλος Her. F. 894. πέσεα δάϊα Ph. 1308. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα An. 827. δόρατα δάϊα Iph. A. 1495. λύχνα δάϊα Cy. 512.

Δαίς. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec 1078. cf Ion. 506. δαιτὸς πλήρωμα Med. 203. ἐν δαιτὶ θεῶν Iph. A. 1041. et Bac. 382. ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν Iph. A. 1060. ὅπως δαιτὸς γενοίμην δίχα Iph. T. 952. ἥκει ἐς δαῖτα Rh. 325. ὅπυ βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος Bac. 261. κάλει φίλυς εἰς δαῖτα ib. 1240. cf. v. 1245. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα Cy. 244. ἔκπλεως δαιτὸς ὀρεσκόυ ib. 246. δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν ib. 307. δαιτὶ πρὸς καλῇ ib. 418. γάνυμαι δαιτὸς ἥβης ib. 502. δαιτὶ πρὸς πολλῇ ib. 570. ἀνοσίυ δαιτὸς ib. 689. λωτῦ χάρις ἐνὶ δαιτὶ Her. 893. δαῖτα πρὸς κοινὴν Ion. 652. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα ib. 807. ὦ δαῖθ' ὁπλίζει ib. 852. ἐς δαῖτα χωρεῖν ib. 1168. ξένων εἰς δαῖτα πορσῦναι τινὰ El. 414. εὗροι δαιτὶ προσφορήματα

ib. 423. δαιτὶ κοινωνὸν ib. 637. δαιτὸς πληρωθεὶς Antiop. fr. XXVII. 3. δαιτὸς χάριν Aut. fr. III. 15. χηνεία δαὶς Cress. fr. IX. 4. εὔδειπνοι δαῖτες Med. 201. δαισὶ μακραῖς Ion. 494. vid. not. παρῦσι δαῖτες ἔσωσαν φίλοις ib. 1131. τὰς ὠμοφάγϑς δαῖτας Cret. fr. II. 13.

Δαΐσσειν. ἐξ ἐμᾶν δαϊχθεὶς χειρῶν Iph. T. 873.

Δαιτυμών. τῦ ξένων δαιτυμόνος Cy. 606.

Δάκνειν. μή τι σὴν δάκω φρένα Ph. 386. et Her. 484. ϑκ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι Med. 1345. δάκνει σε μῦθος; Hip. 1313. δάκνει σε τὸ φιλότιμον τϑμόν; Iph. A. 385. δάκνϑσι τϑς τεκόντας ib. 689. ἢν τὴν γλῶσσαν δάκῃς Cy. 313. ὁ ἐν μέσῳ με δάκνει χρόνος Her. F. 94. δάκνει σ' ἀδελφὸς,—; El. 242. αἴσθησις κἀκ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτϑς ib. 291. αἱ συμφοραὶ ἧττον δάκνϑσιν Œno. fr. III. 4. τὸ δάκνον Hip. 696. τϑτό σε δήξεται Med. 1370. νὶν δήξομαι δράσας τάδε Bac. 351. ϑτω ἂν μάλιςα δηχθείη Med. 817. λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι Al. 1103. et λ. καρδ. δεδηγμένοι Rh. 596. πόθῳ δεδηγμένοις παίδων Dan. fr. X. 6. δηχθεῖσα κακοῖσιν Med. 110. δηχθεῖσα κέντροις Hip. 1303.

Δάκος. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 284. θήρειον δάκος Cy. 324. δύστοκον δάκος Fr. inc. CLXXII. 2. ἄφθογγα δάκη θηρῶν Hip. 646.

Δάκρυ et δάκρυον. ϑκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Hec. 298. cf. Iph. A. 451. et 477. Ion. 924. Æol. fr. XXI. 2. ϑ καταςάζω δάκρυ Hec. 760. κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ Med. 906. πεύκινον δάκρυ ib. 1200. κατ' ὄσσων δάκρυ μοι βαίνει Hip. 245. κατ' ὄσσων βαλεῖν δάκρυ ib. 1396. cf. Ion. 1369. ἄγει δάκρυ Al. 1084. οἰκτρὸν δάκρυ Sup. 96. ταῖσδε ἐξάγεις δάκρυ ib. 770. θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων Iph. A. 40. ςάζειν δάκρυ ib. 1467. et Antiop. fr. XL. 1. εἰς θϑμόφυλον ἀναμετρϑμένη δάκρυ Iph. T. 346. ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ Her. 130. δάκρυ ταλάσσω Hel. 639. ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ Her. F. 489. μὴ—ἐξάγϑ δάκρυ Fr. inc. LXXIV. 1. δάκρυον ὄμματ' ϑκέτι ςέγει Iph. A. 888. ϑδ' ἄνοικτρον ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227. πολὺ δάκρυον Hel. 368. πολιὸν δάκρυον Her. F. 1209. δακρύων ϑ κενὸς Hec. 230. διπλᾶ δάκρυα κερδᾶναι ib. 518. ἐκ δακρύων ἄπελθε Or. 295. ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει ib. 335. sq. δακρύων ἔπλησεν ἐμὲ—πολλῶν ib. 368. ταῦτ' εἰς δάκρυα εἴρηκα ib. 676. δάκρυα γϑν γένοιτ' ἂν ib. 786. τίνα δάκρυα ib. 829. εἰς δάκρυα πορθμεύσσ' ὑπόμνησιν κακῶν ib. 1032. λήξασα πενθίμων δακρύων Ph. 1078. δάκρυά σοι γενήσεται ib. 1268. πολλοῖς ἐπήει δάκρυα ib. 1379. ποθεινὰ δάκρυα ib. 1726. ὄψιν ἔπλησα δακρύων Med. 905. δακρύων αὐγὰς Hip. 740. δακρύων φέρων μέλος ib. 1178. πένθη μέγιςα δακρύων καρπϑμεναι ib. 1427. πολλῶν δακρύων ἔςαι πίτυλος ib. 1464. πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς An. 111. δάκρυα λείβων ib. 418. cf. Iph. A. 650. οἰκτρὰ ὄσσων δάκρυα Sup. 49. δάκρυα ἑτοιμάζϑσι ib. 454. πᾷ δάκρυα φέρεις φίλα ib. 1127. κἀμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα Iph. A. 497. δάκρυα παρέξω ib. 1215. δάκρυά γε σοι δώσομεν ἀμέτερα ib. 1488. δάκρυα προῆγεν ib. 1550. δάκρυα δότω τάφῳ Iph. T. 703. κατὰ δάκρυα, δάκρυα—τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον ib. 832. δάκρυα καὶ γόοι ib. 860. ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες ib. 1106. δάκρυα χέϑσα πολλὰ Tr. 38. ἐπὶ τϑς δακρύων ἐλέγχϑς ib. 119. δάκρυα ἀνταλλάσσετε μέλεσι γαμηλίοις ib. 351. δάκρυα ἐκ δακρύων καταλείβεται ib. 601. ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσιν ib. 604. ϑ μὴ δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σὰ ib. 693. πολλῶν δακρύων ἀγωγὸς ib. 1131. ᾗ δάκρυα νικηφορεῖ Bac. 1145. εἰς δάκρυα ib. 1160. δάκρυα μεθήσει Cy. 210. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων ib. 404. σύνοχα δάκρυα Hel. 171. δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων ib. 196. cf. v. 369. δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις ib. 465. ἐμὰ δάκρυα χαρμονὰν—ἔχει κ. τ. λ. ib. 660. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν ib. 957. cf. Her. F. 1356. ubi est ἀπ' ὀμμάτων βαλ. ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563. δακρύων ἐμῶν πέρι Ion. 248. ὁρῶ δάκρυα

ib. 676. ἀπαντᾷ δάκρυά μοι ib. 940. δακρύων κατέχειν πηγὰς Her. F. 449. ἐμοὶ δάκρυα, λυτρὰ ib. 482. χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολὰς ib. 742. μεταλλαγαὶ δακρύων ib. 765. δακρύων ἅλις ib. 1394. δάκρυα ἔδωκα El. 91. δακρύων μοι μέλει ib. 182. δακρύων μεταδοὺς And. fr. XXII. 2. τὰ μητέρων δάκρυα Er. fr. I. 33. δακρύων ἐπιῤῥοαὶ Œno. fr. V. 2. ἀπόμορξαι πέθεν τὰ δάκρυα Syl. fr. VI. 2. ὄμμα ἐκτήξεσ' ἐμὸν δακρύοις Or. 135. δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω ib. 528. δακρύοις καταςπένδω σε ib. 1239. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι ib. 1410. προσεῖπε δακρύοις Ph. 1450. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ib. 1522. συντήκουσα δακρύοις χρόνον Med. 25. τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; ib. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 1205. et El. 502. ἐπὶ δακρύοις ἔφυ Med. 928. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ ib. 1221. δακρύοισιν κόρας τάζω An. 533. ὄμμα δακρύοις τέγγων Iph. A. 496. ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις ib. 541. ἐν δακρύοισι παῖς ἐμὴ ib. 1100. ἐπὶ δακρύοις μόνη κάθημαι ib. 1175. δακρύοις καταξανθεῖσα Tr. 509. ἄεισον ἐν δακρύοις ᾠδὰν ib. 513. ἀπόντα δακρύοις ἂν ἠγάπων Hel. 943. δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος ib. 997. δακρύοις ὑγράνασα παρηΐδα Ion. 242. τάζουσι κόραι δακρύοισιν ib. 876. σὲ δακρύοις τένω Her. F. 1045. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται ib. 1205. δακρύοισι τιμῶν ib. 1361. δοκεῖς τοῖς σοῖσι δακρύοις κρατήσειν ἐχθρῶν; El. 193. καινοῖς δακρύοις Alex. fr. XX. δάκρυσιν ἐννυχίοις Or. 205. ἐν δάκρυσι καὶ γόοις ib. 320. cf. Tr. 315. δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε Or. 1308. ἰαχὰν δάκρυσι θρηνήσω Ph. 1313. ἐπὶ δάκρυσι, δάκρυσιν ib. 1505. sq. cf. Hel. 176. δάκρυσί μου βλέφαρα τέγγεται Hip. 853. δάκρυσι διοίσω πότμον ib. 1143. ὄμμα δάκρυσιν τέγγων Sup. 21. σὺν δάκρυσιν ἱκέτης γίνου πατρὸς Iph. A. 1242. δάκρυσι κατάωρα τένει Tr. 1090. δάκρυσιν, ἢ θρήνοις Hel. 165. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; ib. 463. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν ib. 680. μὴ δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα ib. 1435. δάκρυσι χεύω El. 181. ἔτι παρὰ δάκρυσι κείμενον ἡδὺ Ar. fr. XXVII. 1.

Δακρύειν. δακρύω σ' εἰσορῶν Hec. 954. ἔμφρων δακρύει Or. 44. ὡς ἐδάκρυσ' οἷα πάσχομεν κακὰ Hip. 1079. ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε Al. 174. διάδοχα δακρύω An. 1203. δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. τὸ μὴ δακρῦσαι αἰδοῦμαι ib. 452. δακρύσῃς μηδὲν Tr. 458. καταλειπομέναν σε δακρύω ib. 596. δακρύεις; ib. 744. σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτους Bac. 1370. οὔτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα, scil. τλαίην Hel. 954. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων El. 658. δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους Phry. fr. XVI. 3. πορεύει αὐτὸν δακρύων Or. 948. πατέρα δακρύοντα Her. F. 528. πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν, τένω δακρύσας; Ph. 1321. ὀρθῶς ἥδε συμφορὰ δακρύεται; Hel. 1242.

Δάκρυμα. οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ—δακρύμασι An. 92.

Δακρυόεις. δακρυόεντα λόγον Hel. 343. δακρυόεντα πόνον ib. 1122. δακρυόεσσαν ἰεῖσα, scil. φωνὴν Ph. 327. τὰν δακρυόεσσαν πεύκαν Hel. 234. ἀηδόνα δακρυόεσσαν ib. 1116. ἔρυμα δακρυόεντ' ἀκούσας Iph. A. 792.

Δακρυῤῥοεῖν. τί δακρυῤῥοεῖς; Med. 1012. et Ion. 967. μὴ δακρυῤῥόει Sup. 289. τὸ τέκνων στερομένην δακρυῤῥοεῖν Iph. A. 889. ὄμμα σὸν δακρυῤῥοεῖ Ion. 246. οὐ δακρυῤῥοεῖς Her. F. 1114. ἐφ' οἷς δακρυῤῥοεῖς ib. 1181. ὀπαδῶν τις ἔρχεται δακρυῤῥοοῦσα Al. 135. ὄμμ' ἔχων δακρυῤῥοοῦν (ita enim leg. pro δακρυῤῥοῦν, quod est sphalma typogr.) Ph. 373. cf. Al. 829.

Δακρυῤῥόος. μολπὰς ἐκχέω δακρυῤῥόους Sup. 773. δακρυῤῥόους τέκνων πηγὰς Her. F. 98.

Δακρυτός. δακρύτ' ἄγαν El. 1181.

Δάκτυλος. λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1432. ἐς κόμας δακτύλους δικὼν ib. 1469. ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος Iph. T. 266. cf. Bac. 708.

Δάλιος, dor. pro Δήλιος. Δάλιε Ἄπολλον Rh. 224.

Δᾶλος, dor. pro Δῆλος, *nom. ins.* Ion. 919.

Δαλός. δαλῷ πικρὸν μίμημα Tr. 922. κυκλώσω δαλὸν ἐν Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. λαβοίμην τοῦ—δαλοῦ ib. 469. μέγας δαλὸς ib. 470. δαλοῦ κώπην ὀχμάσας ib. 482. δαλὸς ὠθεῖ καπνὸν ib. 589. δαλὸς ἠνθρακωμένος ib. 609. ὅπως ἅψησθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν ib. 626. αὐτόματον τὸν δαλὸν—στείχονθ' ὑφ. ib. 643. δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν Her. F. 928. δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1257. ποίοισι δαλοῖς; Ion. 1294.

Δαμάζειν et δαμᾶν. δαμάζει σου βία σίδαρον Al. 984. χθόνα Θεσσαλῶν ἱππείαις ἐδάμαζον Her. F. 374. ψαλίοις ἐδάμασε πώλους ib. 381. τόξοις δαμάσασα Ph. 154. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται; Scy. fr. I. 2. πώλους Ἐνέτας δαμαζομένα Hip. 231. θανάτῳ πάρος δαμείην Med. 650. δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. τὸν Ἄργει δμαθέντα Iph. T. 229. Ἥρας ὕπο κέντροις δαμασθεὶς Her. F. 21. δμαθέντας ἀνίσῃ Al. 125. τῶν πρόσθεν δμαθέντων Iph. T. 199. ζῶντες καὶ δμαθέντες Tr. 175. δαμασθὲν ἄστυ Ph. 566. θεομανεῖ λύσσῃ δαμεὶς Or. 843. πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ Iph. A. 623. κόπῳ δαμέντες Rh. 764.

Δαμάλη. δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν Bac. 738.

Δάμαρ. Πριάμου δάμαρ Hec. 493. πρὸς δάμαρτος ὤλετο Or. 361. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης ib. 370. φιλεῖν δάμαρτα ib. 668. δάμαρτα τὴν κακίστην ib. 739. ἐμὴν αὐτὴν κρίνω δάμαρτα ib. 1093. οὗ δάμαρθ' ἑλὼν ib. 1229. παρθένον τε καὶ δάμαρτα, δύο νεκρὼ κατόψεται ib. 1536. δάμαρτ' ἐμὴν λάβωμεν ib. 1564. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. φερνὰς ἔχων δάμαρτος ib. 1662. Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ Ph. 1077. δάμαρτος οὔσης Med. 672. ἡ Διὸς δάμαρ ib. 1285. et Her. F. 857. et sine ἡ Her. 350. δάμαρ Φαίδρα Hip. 26. σὺν δάμαρτι ναυστολεῖ χθόνα ib. 36. Διονύσου δάμαρ ib. 339. Θησέως δάμαρ ib. 777. σὴν δάμαρθ' ὁρῶ νεκρὸν ib. 905. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47. δάμαρτος στερηθεὶς ib. 227. μονωθεὶς δάμαρτος ib. 297. ἔθανε δάμαρ ib. 933. πολλοὺς παρέλυσε θάνατος δάμαρτος ib. 937. δάμαρ παιδοποιὸς An. 4. μὴ οὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς ib. 627. δάμαρ Ἕκτορος ib. 657. et Tr. 272. et 704. τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ Iph. T. 555. ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν ib. 696. δάμαρτος ἐν χεροῖν Tr. 377. σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις ᾤκουν ib. 392. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ ib. 587. ἐβουλήθη με λαβεῖν δάμαρτα ib. 655. Ἁρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν Bac. 1354. κόρην ἔρημον δάμαρτ' ἔχειν Her. 524. ἤδη ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μεν.; Hel. 122. ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κλῄζεται ib. 125. ἄγων ἥκω δάμαρτα ib. 493. ἐλθὼν δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. ποίας δάμαρτος; ib. 573. διὰ τὴν δάμαρτα κατθανεῖν ib. 856. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς Ion. 614. κτανὼν δάμαρτα Her. F. 40. ἀρίστου φωτὸς δάμαρ ib. 150. ἀμύνειν δάμαρτι ib. 574. δάμαρτος φονεὺς ib. 1138. Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ ib. 1303. cf. v. 1312. οἴμοι δάμαρτος ib. 1374. διολέσας δάμαρτά του El. 921. κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων ib. 1284. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. etc. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς ἀεί ποτε Ion. 1329.

Δαμάτηρ, dor. pro Δημήτηρ. φίλα Δαμάτηρ θεὰ Ph. 691. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν Hip. 138. θύγατερ Δάματρος Ion. 1048.

Δάμνασθαι. ποικιλίᾳ πραπίδων φῦλα πόντου—δάμναται Æol. fr. IX. 5.

Δαμογέρων. ποῖον οὐκ ἐλίσσετο δαμογερόντων; An. 300.

Δανάη, *Acrisii filia* Dan. 20. 45. et 53.

Δαναΐδαι Or. 931. Δαναϊδῶν ὑπηρέτης Hec. 503. Δαναϊδῶν πόλιν Or. 874. et ἐν Δαναϊδῶν πόλει ib. 1250. οὔ τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται ib. 1279. στράτευμα Δαναϊδῶν Ph. 469. ἐν κλύδωνι κείμεθα δορὸς Δαναϊδῶν ib. 867. Δαναϊδῶν ἄκροι ib. 1251. στρατὸς Δαναϊδῶν ib. 1404. cf. Sup. 713. et 1219. πάντες σ' ἱκνοῦνται Δαναΐδαι Sup. 130. Δαναϊδῶν στρατηλατῶν ib. 1150. ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ib. 1189. ἄρχειν Δαναΐδαις Iph. A. 337. Δαναΐδαι ἀφιέναι ναῦς διήγγελον ib. 352. πλοῦν ἔσεσθαι Δαναΐδαις ib. 359. Δαναϊδῶν μέτα ib. 729. Δαναϊδῶν εἰς σύλλογον ib. 825. σφά-

-γιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα ib. 1200. cf. Tr. 742. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν Iph. A. 1310. μεγάλα πάθεα—τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα ib. 1335. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν ib. 1415. ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. Δαναΐδαι μ' ἔσφαζον Iph. T. 359. Δαναϊδῶν ϛρατηλάτα Tr. 447. Δαναΐδαις ἄγουσα θάνατον Hel. 243.

Δαναΐδες. Δαναΐδων (ita enim leg. pro ἰδῶν) μ' ἕξει μίαν Ph. 1669. Δαναΐδων νυμφῶν μέτα Cy. 429. ξεσὸν ὄχθον Δαναΐδων ἑδρασμάτων Bel. fr. XXVII.

Δαναοὶ Hec. 116. τὸν ἄριϛον Δαναῶν πάντων ib. 136. ἀχάριϛοι Δαναοὶ Δαναοῖς ib. 140. ὦ γαῖα Δαναῶν Or. 1621. πολλοὶ Δαναῶν ἄκροι Ph. 433. ὦ τέκνα Δαναῶν ib. 1152. Δαναῶν ἀριϛεῖς ib. 1232. τὴν παῖδ' —ἦγες σφάγιον Δαναοῖς Iph. A. 135. Δαναῶν πρὸς ναῦς ib. 148. κλισίας ὁπλοφόρους Δαναῶν ib. 190. πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς τἀγγεγραμμένα ib. 324. Δαναῶν δι' ὄχλου ib. 1030. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184 et 230. Δαναῶν κοινὰ ἀγγέλματα ib. 706. χαλκεόπλων Δαναῶν Hel. 699. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. Δαναοὺς καλεῖσθαι Ar. fr. II. 8. ὦ Δαναοὶ Pal. fr. VII. 2.

Δαναὸς, *nom propr. viri* Ar. fr. II. 1. οὗ φασι Δαναὸν ἀθροῖσαι λαὸν Or. 870. τῶν τοῦ Δαναοῦ παίδων Her. F. 1018.

Δανεισμὸς πικρὸς El. 858.

Δαπάνη. κούφα δαπάνα Bac. 891. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 996. τὰ ἐν δόμοις δαπάναισι φροῦδα Her. F. 592. σῶμα δαπάναισι σῶσαι El. 429. δαπάνας κενὰς Pol. fr. VI. 2.

Δάπεδον. δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον Or. 330. Παῤῥάσιον οἰκεῖν δάπεδον ib. 1645. Θέτιδος δάπεδον An. 117. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήϊον δάπεδον Iph. A. 756. δάπεδον θεοῦ Ion. 121. εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις Hip. 230. πεδίων δαπέδοις Al. 594. ἱερῶν δαπέδων ἄπο Sup. 271. ἐν Ηρας δαπέδοις χορεύσει Rh. 376. δάπεδα φόνια Tr. 540. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδα Ion. 576.

Δάπτειν. λευκὴν ἔδαπτον σάρκα Med. 1189.

Δαρδανία. Δαρδανία τλάμων Or. 1391. Δαρδανίας ἄταν Tr. 535. τείχη περὶ Δαρδανίας ib. 818. πέργαμα Δαρδανίας Hel. 391.

Δαρδανίδας, i. e. *Ganymedes* Iph. A. 1049. ξύλλαβε Δαρδανίδαις Rh. 230.

Δαρδάνιος. τῆς Δαρδανίου γονᾶς Tr. 1289. παρὰ Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841.

Δάρδανος. Δαρδάνου πρὸς δώματα Iph. A. 881. ὃν ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου Cy. 582. Δαρδάνου πόλιν ἑλὼν Hel. 1509. et El. 5.

Δαρός. δαρὸν χρόνον Or. 55. Iph. A. 680. Iph. T. 1339. et Her. 69. δαρὸν χρόνου πόδα Bac. 887. χρόνος ἤδη δαρὸς Her. F. 702. 2) δαρὸν, *adverb.* μὴ κρύψῃς δαρὸν Hec. 184. ἃ Θέτιδος δάπεδον—θάσσεις δαρὸν An. 118.

Δᾴς. μητρὶ ὀρείᾳ δᾷδας ἀνασχὼν Cret. fr. II. 14.

Δάσκιος. ἐν δασκίοις ὄρεσι Bac. 218.

Δασμός. ἔτειον δασμὸν Rh. 435.

Δασύμαλλος. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι Cy. 359.

Δάφνη. ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. δάφνῃ σκιασθεὶς An. 1116. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80. πτόρθοισι δάφνης ib. 103. δάφνα ἱεροὺς ἀνέσχε πτόρθους Hec. 459. παρὰ θεσπεσίῳ δάφνᾳ An. 296. ϛεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 759. δάφναν εὐερνέα Iph. T. 1100. σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνᾳ ib. 1247. ὦ καλλίϛας προπόλευμα δάφνας Ion. 113. δάφνας ὁλκοῖς ib. 145. δάφνας ἔρνεα ib. 919. ἐν δάφναις Tr. 329. vid. not.

Δαφνηφόρος. δαφνηφόρους λαβοῦσα κλῶνας Ion. 422.

Δαφνώδης. εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι Ion. 76.

Δαφοινός. λεόντων ἃ δαφοινὸς ἴλα Al. 585.

Δεῖ. τυχὼν, ὅσων δεῖ Hec. 795. τί τέκνων δεῖ παρουσίας; ib. 1005. τί τἄῤῥητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Or. 14. Φοίβου ἀδικίαν τί δεῖ κατηγορεῖν; ib. 28. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκούειν

δεῖ με; ib. 532. δεῖ φέρειν τὰ τῶν ϑεῶν Ph. 385. ὠ ποικίλων δεῖ τὰ ἔνδιχ' ἑρμηνευμάτων ib. 473. νικῆσαι δεῖ ib. 736. τί δεῖ μακρηγορεῖν; ib. 768. ὠ σῶν με δεῖ ϑεσπισμάτων ib. 928. σοὶ παίδων τι δεῖ Med. 565. τί με δεῖ; Hip. 20. ὠ πόνυ πολλῦ με δεῖ ib. 23. νῦν ἔχων, ὅσον σε δεῖ ib. 105. cf. An. 251. σοφωτέρυς δεῖ βροτῶν εἶναι ϑεὺς Hip. 120. ὠ λόγων εὐσχημόνων δεῖ σ', ἀλλὰ τἀνδρὸς ib. 491. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688. τί δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; An. 766. ἦ παρῆν, ὅσων ἔδει ib. 940. ἓν δεῖ μόνον μοι Sup. 594. et ἑνὸς μόνυ δεῖ Iph. T. 1052. τί με δεῖ παίδων; Sup. 789. ὐδὲν κελευσμῦ δεῖ Iph. A. 1130. βραχείας προφάσεως ἔδει ib. 1180. ἐρημίας δεῖ Iph. T. 1197. ὅταν δέῃ Rh. 148. ἤν τι δέῃ ib. 521. μακρῦ δεῖ σε καὶ σοφῦ λόγυ ib. 837. ὐδὲν μάντεως ἔδει ib. 952. ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφὸν Bac. 654. ἃ δεῖ μάλιϛα ib. 655. ὐκ ὀκνεῖν δεῖ ib. 779. τί δεῖ συμποτῶν ἄλλων; Cy. 538. ὠ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν Her. 456. τί συ δεῖ; Hel. 584. δεῖ μηχανῆς τινος ib. 819. πάντ' ἔχεις, ὅσων σε δεῖ Ion. 1018. ὦ φίλων μάλιϛα δεῖ Her. F. 267. δέδορχ', ἅπερ με δεῖ ib. 1089. εἴ τι δεῖ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς, ἢ συμμάχων ib. 1170. μόχϑυς τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. τί με ζῆν δεῖ; ib. 1301. ὐδὲν δεῖ φίλων ib. 1338. τί δεῖ ϛυγεῖν; El. 1017. ὧν πόλει δεῖ Æol. fr. VII. 3. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἁνδάνειν Antig. fr. III. τί δεῖ καλῆς γυναικός; Antiop. fr. XIX. 1. δεῖ βίυ Bel. fr. XVII. 12. σιγᾶν, ὅπυ δεῖ Inus fr. XIV. 2. ὁρᾶν, ἃ δεῖ με ib. 3. ἦ πολλῦ γε δεῖ Tel. fr. XIII. τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν κ. τ. λ. Fr. inc. XIV. 1. δεῖν ἀγχονῶν Fr. inc. LXV. 2. τί δεῖ ϑεὺς σέβειν σε κατϑανύμενον; Fr. inc. B. 33. 1. ϑεοῖσι προσβαλεῖν χϑονὶ ἄλλην δεήσει γαῖαν Hip. 941. ϑῆλυν σπορὰν φῦσαι δεήσει Dan. 13. 2) Partic. δέον. ἐν δέοντι Or. 212. Med. 1277. Hip. 923. et Al. 820. τάχ' ἂν εἰς δέον πέσοι χάρις Al. 1104. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν τὸ δέον Iph. A. 566.

Δεῖγμα. δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων Sup. 354. δείγματ' ἀϑλίων προσφϑεγμάτων El. 1174.

Δείδειν. ἔδεισα, μή σοι—Τροίαν ἀϑροίσῃ Hec. 1138. ὥστε δεῖσαι πάντας Ph. 1189. ἔδεισας, μὴ ὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς An. 627. μὴ—ἀμυνάϑοιτό σε, ἔδεισας; ib. 723. βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατε; Tr. 1165. οἵ σ' ὐκ ἔδεισαν Her. 958. ἔδεισε, μὴ φϑονηϑείη El. 30. μὴ δείσῃς τάδε Eu. fr. IX. 1. δείσας ὑπεξέπεμψέ με Τρ. χϑονὸς Hec. 6. ὔτε τὺς γῆς νέρϑεν, ὔτε τὺς ἄνω δείσας ib. 792. ϑανεῖν σε δείσας Ion. 1564. δείσας, μή τῳ παῖδας Ἀργείων τέκοι El. 22. παῖδα δείσαντες Tr. 1159. cf. v. 1191. δέδοικα Ion. 975. et El. 1114. δέδοικα πατέρας τῶν—νεκρῶν Or. 102. μὴ πέτρος γένῃ, δέδοικας ib. 1520. δέδοικα, μὴ σκοπῶς ὀρϑῶς ϑεοὶ Ph. 157. ὃ καὶ δέδοικα, μή με κ. τ. λ. ib. 270. μή τι σὴν δάκω φρένα, δέδοιχ' (i. e. δέδοικα) ib. 387. ὃς δέδοικεν ὐδένα ib. 966. δέδοικα αὐτὴν, μή τι βυλεύσῃ νέον Med. 37. δέδοικά σε ib. 282. δέδοιχ', ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφὴ Hip. 518. δέδοικα, μή συ γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς ib. 924. ἕν συ δέδοικα An. 362. τὰ οἰκτρὰ δεδοικέναι Sup. 179. φόβυς πονηρὺς καὶ κενὺς δεδοικέναι ib. 548. ἐκεῖνο ὐ δέδοικας; Iph. A. 522. δέδοικα, ἐκ χερῶν με μὴ φύγῃ Iph. T. 843. τὴν ϑεὸν ὅπως λάϑω, δέδοικα ib. 996. δέδοικά γ' αὐτὸν Rh. 863. τὸ τάχος συ τῶν φρενῶν δέδοικα Bac. 669. τὸ σὸν Ἄργος ὐ δέδοικ' ἐγὼ Her. 285. δέδοικά σοι, μή τις κ. τ. λ. Hel. 1411. τῶν ἀρίϛων τἄκγονα δέδοικας Her. F. 209. δέδοικα, μὴ σύ γ' ὐκ ἔτ' εὖ φρονῇς El. 568. δέδοικά νιν, ὡς δέδοικ' ἐγὼ ib. 1122. δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Antig. fr. VIII. 3. ἄνδρα σκαιὸν—ἧσσον δέδοικα—σοφῦ Bel. fr. XI. 2. δέδοικα, μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 4. σὲ εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Syl. fr. IV. 3. δέδοικα δὴ, μή τοι νοήσῃς Fr. inc. B. 3. 1. δεδοικὼς, μή τι γῇ πάϑῃ κακὸν Ph. 1588. δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι Sup. 446. ὅστις δεδοικὼς—αἰῶνα τείνει Ion. 624.

Δεικνύναι. μαϛὺς ἔδειξε ϛέρνα τε Hec. 560. cf. El. 1207. πῦ τὰς φίλας εὐ-

ρόνας δείξεις Hec. 828. δεῖξαι Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι Or. 98. πῶν δείξω φίλος ib. 800. v. not. ξίφος ἰς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι ib. 820. ὃδ' ὄμμ' ἔδειξεν ib. 1058. ἅ νιν δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς Ph. 680. δεῖξον σὸν αἰῶνα μέλεον ib. 1529. δείξω σοφὸς γεγὼς, κ. τ. λ. Med. 548. σκῆψίν τιν' χθροῖς—δεικνύναι ib. 744. δείκνυσιν, ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακὸν ib. 1120. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. δείξω Θησεῖ πρᾶγμα ib. 42. μηδὲν κακῶν ἐς φάος δείξειν ib. 714. δεῖξον τὸ σὸν πρόσωπον ib. 946. δεῖ τε δεῖξαι, τῷ τρόπῳ διεφθάρη ib. 1008. δειξας, ὃς εἶ Al. 643. ὄμμα ὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ τέγγοντες ib. 766. δεῖξον, λον παῖδα σὲ γείνατο ib. 841. ἔδειξεν ἡ Λάκαινα An. 487. δείξω ἐγώ σοι, μὴ τὸν κ. τ. λ. ib. 707. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει ib. 823. πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς τἀγγεγραμμένα Iph. A. 324. δείξεις πῶ μοι πατρὸς ἐκ ταυτῶ γεγώς; ib. 406. ἔδειξεν, οἷος ἦν Τροίας φίλος Rh. 324. δείξει τὐπιὸν σέλας θεῶ ib. 331. δείξω σοι χῶρον ib. 519. μυστηρίων φάνας ἔδειξεν ib. 944. πόλιν δείξω τήνδε μακαριωτέραν Tr. 365. ὐ σαφῆ δείξεις ib. 407. ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον ib. 799. τήνδε δείξω μὴ λέγυσαν ἔνδικα ib. 970. δεῖξον σὴν νικηφόρον ἀστοῖσιν ἄγραν Bac. 1198. σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ Cy. 9. ποίαν συμφορὰν δείξει; Her. 74. νέων βραχιόνων ἔδειξεν τύπον ib. 858. δείκνυσι κέλευθον ἀσφαλεστάτην ib. 1048. σοὶ τὴν ἐμὴν δείξει χάριν Hel. 1436. δείξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρυς, sc. τὸ Τρωϊκὸν κλέος ib. 1620. δείκνυσιν ἀμνημοσύναν Ion. 1099. νῦν δείκνυμεν ib. 1341. τὴν τῶδ' ἀμαθίαν δεῖξαι Her. F. 173. λαμπρὰν ἔδειξ' ὁ χρόνος τὰν Ἡρ. ἀλκὰν ib. 805. φίλοισιν ὄμμα δεικνῦναι ib. 1215. ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθυ θεοῖς El. 58. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν ib. 586. δεῖξον φήμην ἔτυμον ib. 818. χρόνος δείξει σε Alex. fr. II. 1. ὐδ' ὄναρ φίλοις ἔδειξεν αὐτὸν Alop. fr. VII. 2. δείκνυσιν, ἡμῶν ὅστις ἐσὶν ἂν κακὸς Antiop. fr. III. 2. δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας Bel. fr. VI. 6. δείξω Ἀργείοισιν Ἀχελῴυ ῥόον Hyp. fr. X. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεῶ Œd. fr. XVII. 6. ὅπως δείξωσιν αὐτὺς Tem. fr. XIV. 2. ὐδ' ἂν λόγος δείξειεν Fr. inc. LIII. 6. ψήφη τὸν ἐσθλὸν δείκνυσι Fr. inc. B. 42. δεικνὺς ἐμαυτὸν Bac. 50. δείξας ἄσρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. δέμας δείξασα Hel. 555. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905. φόβον αὐτοῖς δειχθεῖσα θήσει Sup. 1208.

Δείλαιος. τὸν δείλαιον γέροντα Epist. III. δειλαία Hec. 157. et 203. μόσχον δειλαία δειλαίαν ἐσόψει ib. 205. ματρὸς δειλαίας Ph. 1294. χέρα δειλαίαν Sup. 279. δυλείας δειλαίας πανσίπονος Iph. T. 450. ἁ δειλαία νεκρῦ μορφᾷ Tr. 192. δακρύων μοι μέλει δειλαίᾳ El. 183. δειλαία, o misera Med. 1265. δειλαίυ γήρως Hec. 157. et γήρᾳ δειλαίῳ ib. 203. ἁ δειλαιοτάτα Al. 263.

Δειλία. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ Or. 1514. ὃς δειλίᾳ με δίδωσι Ph. 1001. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 540. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. δειλίᾳ μένειν Her. 701. αὐτῶ δειλίαν (i. e. δι' αὐτῶ δ') ib. 814. δειλίαν ὀφλεῖν τινὰ ib. 985. cf. Her. F. 1348. ἐν ἀῤῥήτοισι τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Her. F. 175. τέθνηκε δειλίᾳ τῇ τῶν πέλας ib. 192. δειλίας σῆς κατθανύμεθ' εἵνεκα ib. 210. φεύγειν δειλίᾳ δόρυ ib. 235. δειλίας θανεῖν ὕπο ib. 289.

Δειλός. δειλὸς ὢς Ph. 1011. γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον An. 758. τί δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; ib. 766. δειλὸς ὢν Sup. 319. et Ar. fr. XII. 3. ἀνέρος ὐκ ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι Phry. fr. VIII. 2. ὡς δειλὸς εἴη Fr. inc. LXXXI. 4. δειλοὶ εἰσὶν ὐδὲν ὐδαμῶ Iph. T. 115. δειλοὶ γενόμενοι Hel. 955. δειλῶν δεσποτῶν Æg. fr. V. δειλοὶ ἄνδρες Meleag. fr. VII. 1. δειλοὶ πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5. δειλὸν τόδε Or. 775. φεύγω τὸ δειλὸν ib. 781. δειλὸν ὁ πλῦτος Ph. 600. cf. Ar. fr. XXIII. ἦτοι τὸ δειλὸν θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 316.

Δεῖμα. τόδε δεῖμά μοι ἤλυθε Hec. 93. μ' ἐσήει δεῖμα Or. 1668. ξυμβάλλεται πολλὰ τῶδε δείματος Med. 284. ἔτ' αὖ τὸ νῦν συ δεῖμ' (sc. λίαν ἐπαινῶ), ὃ δειμαίνεις An. 869. δεῖμα χλοερὸν Sup. 599. τὸ δεῖμα τυλέθρυ Iph. T.

485. Ἐριννύων δεῖμα ib. 931. φόβος εἰς τὸ δεῖμά μ᾽ ἄγει Hel. 319. δεῖμα προσβάλλεις πατρὶ Ion. 584. ἐκ δείματος El. 767. ὅπως εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι Sis. fr. I. 14. τί ποτ᾽ αἴρομ᾽ ἔννυχος δείμασι; Hec. 70. ἀγγέλλεις δείματ᾽ ἀκούειν Rh. 34. πέρσας δείματα θηρῶν Her. F. 700. δειμάτων ἔξωθεν ib. 723. δείματα Φρύγια El. 457. τυράννων δείματα ib. 711. δειμάτων ἐλευθέρα ib. 911.

Δειμαίνειν. δειμαίνω, δειμαίνω Hec. 185. πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν Or. 543. δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν Ph. 264. δειμαίνω νιν, μὴ ὤσῃ φάσγανον δι᾽ ἥπατος Med. 39. δειμαίνεις τί; Hip. 519. δεῖμ᾽, ὃ δειμαίνεις ἄγαν An. 869. ὡς σὺ δειμαίνεις ib. 875. οὐκ ἐδείμαινον θανεῖν Rh. 933. δειμαίνω συμφορὰν Ion. 687. φυγάδος δειμαίνεις δόλον; El. 834. δειμαίνων πέτρον Or. 6. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν Sup. 554. δειμαίνων τόδε Rh. 80. φάντασμα δειμαίνουσ᾽ ἐμὸν Hec. 54. δειμαίνουσ᾽ ἀπώλεσεν βίον Hip. 1032. v. etiam An. 227.

Δειματοῦσθαι. δειματουμένη An. 42.

Δεῖν, *vincire* An. 413. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. κᾆδησας (i. e. καὶ ἔδ.) ἐν δεσμοῖσι ib. 444. αὐδῶ με μὴ δεῖν ib. 504. ἐγὼ δεῖν σε ib. 505. δῆσαι χέρας Hel. 818. δεῖτε ὠλένας Ion. 1403. δεσμοῖς δήσας χεῖρας Her. 861. τόν γε δήσαντ᾽ εἴπ᾽ Her. F. 1124. δήσαντες σὲ κλῳῷ τριπήχει Cy. 233. λύπᾳ εὐναίᾳ δέδεται ψυχὰ Hip. 160. πῶλοι λευκαὶ δέδενται Rh. 617. δεσμὸν δυσεξήνυτον ἕλκεται δεθεὶς Hip. 1237.

Δεινός. δεινὸς χαρακτὴρ Hec. 379. δεινὸν φόβον Or. 1355. et Hip. 434. et δεινὸς φόβος Hip. 1218. δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον Or. 1519. cf. Ph. 61. λέγειν δεινὸς Med. 585. ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. et δεινὸς ἔρως Iph. A. 808. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας Hip. 921. cf. Sup. 903. δεινὸς παλαιστὴς Sup. 704. οὐκ εἰς σὲ δεινὸς Iph. A. 480. δεινὸς οἴχεται σφαγεὶς Iph. T. 552. δεινὸς κλύδων ib. 1379. δεινὸς ἄνεμος ib. 1394. δεινὸς ὁ λάτρις Tr. 424. δεινῷ θανάτῳ διώλωλας ib. 1255. αἶσι δεινὸς ἦν Bac. 854. δεινὸς σὺ, δεινὸς ib. 969. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες Cy. 281. δεινὸς οἶνος ib. 674. δεινοῦ φόβου ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 867. ἀγῶνα δεινὸν Ion. 939. ταῦρος ἐς ἐμβολὴν δεινὸς Her. F. 870. ὕπνον δεινὸν ib. 1034. δεινὸν ναυσὶν πόντου σάλον El. 1241. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν And. fr. XIII. 1. θεὸς δεινὸς Antig. fr. XVII. 2. δεινῶν πόνων Or. 343. οἱ οὐκ ἔχοντες—δεινοὶ Sup. 241. ἀπὸ δεινῶν λόγων Iph. A. 500. δεινὸς ἀγῶνας δραμεῖν ib. 1456. ὦ δεινοὶ λόγοι Hel. 678. δεινοῖς δράκουσιν El. 1256. οἱ δεινοὶ λέγειν Hip. fr. IX. 2. τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fal. cit. fr. II. 2. δεινὴ ἡ θεὸς Or. 399. δεινῆς ἁμίλλης Ph. 1267. δεινὴ γὰρ Med. 44. δεινὴ ὀργὴ ib. 520. et Iph. T. 987. ξύστασις φρενῶν δεινὴ Hip. 984. δεινὴ—εἰς τὰ τοιάδε ψυχὴ γυναικῶν An. 159. δεινῆς κορύνης Sup. 715. δεινῆς ἀπλοίας Iph. T. 15. δεινῆς ἐκ πατροκτόνου χερὸς ib. 1083. δεινὴ Χάρυβδις Tr. 436. δεινῆς ἀγχόνης ἄξια Bac. 246. δεινῆς ἀνάγκης Hel. 521. δεινὴ πόλις νοσοῦσ᾽ ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. συμφορὰ δεινὴ Epist. II δεινά τις Ἔρις θεὸς Ph. 805. ὦ δεινὰ Κύπρις Med. 642. δεινὰν προσάγουσι τόλμαν ib. 859. δεινᾷ Ἀφροδίτας νόσῳ Hip. 765. δεινᾶς τόλμας Iph. T. 868. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ Her. 914 δειναὶ θεαὶ Or. 261. et El. 1270. ἐ[illegible] δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς Or. 801 ἀρὰς δεινὰς Ph. 884. δειναὶ τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. δεινὰς πυ[illegible] ῥίχας An. 1136. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. δειναῖς ἐχίδναις Iph. T. 287 δειναὶ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνα[illegible] ib. 1032. δειναὶ κῆρες El. 1252 δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ib. 1346. δει[illegible]ναὶ μὲν ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίω[illegible] δειναὶ δὲ ποταμῶν, κ. τ. λ. Fr. in[illegible] LIII. 1. 2. cf. Fr. inc. B. 39. 2. πρὸ[illegible] τὸ δεινὸν ἤλθετε; Hec. 516. δεινὸ[illegible] πῆμα ib. 583. δεινὸν, εἰ γῆ μὲν κ. τ. λ. ib. 592. δεινόν γε, θνητοῖς ὡς ἅπαντ[illegible] συμπιτνεῖ ib. 846. δεινὸν τὸ πλῆθο[illegible] ib. 884. cf. v. 885. οὐκ ἔστιν οὐδὲν δε[illegible]νὸν, κ. τ. λ. Or. 1. τὸ δεινὸν καὶ δια[illegible]φθαρὲν φρενῶν ib. 297. δεινὸν οἱ πολ[illegible]λοὶ ib. 770. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ πρ[illegible] κακῶς πράσσοντας ib. 1552. δειν[illegible] γυναιξὶν αἱ δι᾽ ὠδίνων γοναὶ Ph. 35[illegible]

εινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων ib. 377. εινὸν ὄμμα ib. 457. ἐνδυστυχῆσαι εινὸν εὐφρόνης κνέφας ib. 734. δρόημα δεινὸν ib. 1388. κραθεὶς αἵματι εινῷ ib. 1503. ὃ τι δράσεις δεινὸν Ied. 356. ἕρπ' εἰς τὸ δεινὸν ib. 403. εινὸν ἔργον ib. 1121. et Sup. 1072. εινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf. . 1202. et Bac. 759. τί τὸ δεινὸν ῦθ'—; Hip. 322. τὸ συγγενὲς δειὸν An. 986. τόδ' ἤδη δεινὸν ib. 1067. . Iph. A. 127. et Tr. 968. πάθος αθῦσαι δεινὸν Sup. 11. δεινὸν βάαγμα ib. 767. δεινὸν, κασιγνήτοισι ίνεσθαι λόγους μάχας τε Iph. A. 76. δεινῷ κακῷ ib. 527. δεινόν φεύγεις; ib. 831. δεινὸν τὸ τίκτειν . 917. δεινὸν κακὸν ib. 1357. et 416. et Alex. fr. III. 1. et Fr. inc. .III. 4. δεινὸν παρακέλευσμα Iph. . 320. δεινὸν τόδ' εἶπας ib. 1021. Cy. 195. συμμάχους ταράσσειν εινὸν Rh. 691. τὸ τῆς ἀνάγκης εινὸν Tr. 612. τί με τὸ δεινὸν ἐράσῃ Bac. 492. ἄλγος δεινὸν ib. 259. εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν ib. 349. οὐ δεινὸν Cy. 196. δεινὸν χθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς Her. 69. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι ib. 62. δεινὸν—μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κεύθειν . 759. δεινὸν νεῖκος ib. 981. τὸ εινὸν προσπόλου Hel. 507. ὄρυγμα εινὸν τύμβου ib. 553. δεινὸν τέρας on. 989. δεινόν γε, θνητοῖς τοὺς νόυς ὡς οὐ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1312. χει τὶ δεινὸν ib. 1416. τὸ κατθανεῖν εινὸν νομίζω Her. F. 282. δεινῷ άσματι θηρὸς ib. 363. τόρευμα δειὸν ib 978. φρενῶν ταράγματι δεινῷ . 1092. δεινοῦ ἄρχομαι προβλήματος l. 985. δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω ib. 1327. εινὸν ἴχνος ib. 1344. δεινὸν τέκνων λτρον Alcmen. fr. VI. 1. τὸ λέγειν , δεινόν ἐστιν Ar. fr. VIII. 2. δεινὸν δ' ἡγῇ Aug. fr. IX. 4. δεινὸν οὐδὲν ῶν ἀναγκαίων βροτοῖς Hyp. fr. IV. . δεινόν γε Phaëth. fr. V. 1. μεγάων ἄθλων δεινὸν ὑποστὰς Tem. fr. VIII. 2. τὸ σφαγῆναι δεινὸν Fr. l. cit. I. 1. τὸ μὴ θανεῖν οὐ δεινὸν . 2. δεινὸν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ ρονεῖν Fr. inc. XXXI. δεινὸν πενία r. inc. LIII. 3. δεινόν γε, ταὐτὸν οῖς μὲν ἁνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 1. οὐ κατθανεῖν δεινὸν Fr. inc. B. 22. δεινὸν (adverb. uti et sqq.) ἀναβοᾷ Or. 103. δεινὸν λεύσσεις ib. 389. δεινὸν στενάξασα Med. 1184. δεινὸν τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ Hip. 563. ἐφθέγξατο δεινὸν An. 1149. ὦ δεινὰ παθοῦσα Hec. 198. δείν', ὦ τάλ., δεινὰ πάσχομεν κακὰ ib. 693. cf. Sup. 806. δεινὰ τἀπιτίμια Hec. 1086. δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν ib. 1097. ἐξειργάσαντο δεινὰ ib. 1169. ὃς τὰ δείν' ἔτλη κακὰ Or. 376. δείν' εἰργασμένος ib. 396. οὐ δεινὰ πάσχειν, δεινὰ τοὺς εἰργασμένους ib. 413. δράσας δεινὰ ib. 570. κλύων τὰ δεινὰ ib. 1554. cf. Dic. fr. XIII. 5. πέπονθα δεινὰ Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847. Bac. 642. τὰ δεινὰ ἐφυβρίζει πόλει Ph. 185. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται ib. 277. τἆλλα δεινὰ ib. 1268. ἔπραξε δεινὰ ib. 1466. δεινὰ δείν' ἐγὼ τλὰς ib. 1716. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119. δεινὰ παλαίσματα ib. 1214. τὰ δεινὰ κακὰ ib. 1243. et sine τὰ Hip. 583. ὦ δεινὰ λέξασα Hip. 498. et ὦ δ. λέξας Hel. 1535. et Her. F. 1186. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν Hip. 1239. δείν' ἔπραξας ib. 1325. δεινὰ βούλεται εἰς σὲ An. 62. δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας ib. 258. ὡς δεινὰ πάσχω ib. 395. πράξασα δεινὰ ib. 824. φεύγειν τὰ δεινὰ Sup. 339. δείν' ἀπειλήσας ἔπη ib. 542. ἐν τοῖς δεινοῖσιν ἄλκιμος ib. 727. τλῆναι δεινὰ Iph. A. 98. cf. v. 887. et 942. Iph. T. 617. et 869. Ion. 1497. δεινά γε τολμᾷς Iph. A. 133. cf. v. 303. οὐχὶ δεινά; ib. 331. et Ion. 1406. τί δεινὰ φυσᾷς; Iph. A. 381. δείν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται ib. 1346. δεινά σοι σημῆναι θέλω ib. 1538. τὰ δεινὰ ἔργα πῶς ἔτλης Iph. T. 924. δεινὰ δεδράκατον ib. 1169. δεινὰ πλήγματα γενειάδων ib. 1366. δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι ib. 1372. δεινὰ δρῶσι Bac. 666. et 715. ἔπασχον δεινὰ πρὸς ὑμῶν ib. 1374. δείν' ἰδὼν Cy. 374. δείν' ἔπαθεν Her. 296. δεινὰ πείσομαι ib. 732. ᾤμοι ἐμῶν δεινῶν Hel. 682. τὰ θεῶν δεινὰ ib. 1155. δεινὰ τάδε Ion. 1503. δεινὰ Εὐρυσθεῖ βρέμων Her. F. 962. δείν' ὑπ' Αἰγίσθου παθὼν El. 85. cf. v. 682. ἔπραξε δεινά· δεινὰ δ' ἀντέδωκέ σοι

ib. 957. δεινὰ δράσω ib. 986. δεινὰ εἰργάσω ib. 1204. δεινὰ φῦλα πόντου Æol. fr. IX. 3. ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν Alcmæon. fr. X. 2. ἐν τοῖσι δεινοῖς Hip. fr. II. 2. et Fr. inc. LXXII. 2. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 32. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. δεινὰ μυρία Fr. inc. LIII. 3. ὅσῳ ἂν εἴποις δεινότερα Bac. 673. θεὸς δεινότατος ib. 859. δεινότατον παθέων Med. 658. et El. 1226.

Δεινῶς. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι, δεινῶς δὲ, καὶ μὴ Iph. A. 1257. sq. δεινῶς, δεινῶς τάνδ' αἰκίαν—τοὺς σοὺς εἰς οἴκους ἔφερε Bac. 1371.

Δειπνεῖν τἀλλότρια Fr. inc. CCXXII.

Δεῖπνον. ἀμφὶ δεῖπνον ὄσι Ph. 735. ἐκ δείπνων Hec. 915. τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέστου Or. 1008. παρὰ δείπνοις Med. 193. οἷς δεῖπνα προὔθηκε Al. 752. δείπνων ἀνοσίων διάκονος Cy. 31. σὲ δείπνοισι τέρψω Ion. 655. δείπνων κυρεῖ ib. 711. δείπνων ὅταν λήγωσι ib. 1032. πρὸς δεῖπνα ib. 1124.

Δειράς. ἀπὸ δειράδος ἐναλίας Iph. T. 1240. δειράδος Καρυστίας ib. 1451. ὑπὸ δειράσι Παρνασοῦ Ph. 214. cf. Ion. 713. παρὰ τὰς πετρίνας πόντου δειράδας Iph. T. 1090.

Δειρή. ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς Hec. 154.

Δεῖσθαι. φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. σοφῆς δεῖται φρενὸς Med. 677. οὐδὲν αὐτῶν δεόμεθα Rh. 321. ἡ χάρις οὐ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 88. τί ἰϋγμῶν ἐδεῖτο συμφορά; Her. 127. δεῖται ὁ θεὸς οὐδενὸς Her. F. 1345. δεόμεθα σῶσαί τε αὐτοὺς κ. τ. λ. Epist. I. πυθέσθαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σοῦ, κ. τ. λ. Or. 865. δεόμενος σωτηρίας Her. 11. τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν Or. 680. ἐπίκουρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι ib. 1227. οὐδὲν δεόμενοι τεῖναι φόνον Sup. 672. ἢ μου δεόμενοι; El. 343. ἐπεστείλαμέν σοι δεόμενοι Epist. I. χαρίσασθαι δεομένοις ib. πολλῶν δεομένη σοφισμάτων Ph. 65. δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. μάντευμα κρυπτὸν δεομένη μαθεῖν Ion. 334. ἐδεήθη ταῦτα ἐπιστεῖλαί σοι Epist. I.

Δέκα. δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tr. 433. δέκα διελθόσας ἔτη Hel. 113. πρὸς τοῖσιν ἐν Tr. δέκα ἔτεσι ib. 781.

Δεκάμφορος. κρατῆρα δεκάμφορον Cy. 387.

Δεκάς. ἧς καὶ σὺ φαίνῃ δεκάδος Sup. 219.

Δεκάσπορος. δεκασπόρῳ χρόνῳ Tr. 20.

Δέκατος. δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ Ion. 1486. δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς El. 1126. τίς σὲ ἐν δεκάτᾳ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I. 1. ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444.

Δεκέτης. δεκέτεις ἀλάληντο νέοι An. 306. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν El. 1153.

Δέλεαρ. τοιόνδ' ἔχω σου δέλεαρ An. 263. δέλεαρ ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181. φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων Tr. 695. βίου δέλεαρ Hel. 761. τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες Er. fr. I. 18.

Δέλτος. δέλτος ἐκ χερὸς ἠρτημένη Hip. 856. ἴδω, τί λέξαι δέλτος θέλει ib. 865. βοᾷ δέλτος ἄλαστα ib. 877. ἡ δέλτος κατηγορεῖ σου ib. 1057. δέλτον γράφεις Iph. A. 35. cf. v. 109. 155. 307. 322. 891. et 894. ἐν δέλτου πτυχαῖς ib. 98. cf. v. 112. Iph. T. 760. et Melan. fr. III. 2. δέλτον ἐνεγκεῖν Iph. T. 584. vid. etiam v. 603. 615. 635. 640. 667. 733. 756. et 791. δέλτου διαπτυχαὶ ib. 727. κακὰ δέλτος διαιρεῖ Pal. fr. II. 9. πρὸς ταῖς πρόσθεν δέλτοις Iph. A. 116. ἐν δέλτοις Πιερίσι ib. 798. ἐν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα Iph. T. 787. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6.

Δελφικός. θανεῖν Δελφικῷ ξίφει Or. 1656.

Δελφὶς, *nom. propr.* γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν Or. 1094. Δελφὶς πέτρα An. 999. Δελφίδος ἐκ γῆς ib. 1168. γυνὴ Δελφὶς Ion. 92. Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν ib. 665. ἐπὶ Δελφίσιν πέτραις Bac. 306. Δελφίδων τις Ion. 44. 318. et 1365. Δελφίσιν κόραις ib. 551. πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος ib. 1323. παρθένοις σὺν Δελφίσιν Hyp. fr. I. 3.

Δελφὶς, *nom. piscis.* ὁ φίλαυλος δελφὶς El. 435. τῶν καλλιχόρων δελφίνων Hel. 1471.

Δελφός. Δελφοῦ πρὸς ἀνδρὸς An. 1152. Δελφῶν κατ' αἶαν ib. 51. ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων ib. 76. Δελφῶν μέτ[...]

ib. 1066. Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν ib. 1076. Δελφῶν παῖδας ib. 1125. Δελφοῖς ὄνειδος ib. 1242. Δελφῶν εἰς πόλιν ib. 1264. Δελφὸς περάσας φεῦγε Ph. 987. ᾧ Δελφῶν μέλει Sup. 1202. ἥκω Δελφῶν τήνδε γῆν Ion. 5. Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ ib. 54. ὦ Φοίβου Δελφοὶ θέραπες ib. 94. Δελφῶν ἀριστεῖς ib. 416. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν ib. 821. πάντα Δελφῶν λαὸν ib. 1140. Δελφῶν ἄνακτες ib. 1222.

Δέμας. ἀείρατέ μου δέμας Hec. 63. ᾅδῃ προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας ib. 368. εἰσορῶ δεσπότου δέμας ib. 724. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες ib. 735. πυρὶ καθήγνισαι δέμας Or. 40. τί οὐχὶ θυγατρὸς πέμπεις δέμας; ib. 107. κινεῖ δέμας ib. 166. ἀνακουφίσω δέμας ib. 218. ἀνακύκλει δέμας ib. 231. κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας ib. 311. ὃς σὸν ὤρθευεν δέμας ib. 405. κατθανόντοιν εὖ περίστειλον δέμας ib. 1066. παρθένου δέμας ib. 1197. σὸν δέμας θηρώμενος Ph. 706. ὑπ' ἀσπίδ' εἰλίξας δέμας ib. 1185. τίς ῥύσεται τοὐμὸν δέμας; Med. 388. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας ib. 531. cf. Hel. 1098. γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας Med. 1212. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν ib. 138. δέμας ἀλλόχροον ib. 176. ἄρατέ μου δέμας ib. 198. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας ib. 204. κατέξανται δέμας ib. 274. λέχους ἀγνὸν δέμας ib. 1003. εἰς τοὔπισθεν ἀρτήσας δέμας ib. 1222. πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 129. ἀνεκουφίσθην δέμας ib. 1392. ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας ib. 1418. κατόρθωσον δέμας ib. 1445. cf. An. 1081. δέμας τὸ σὸν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 349. χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 470. προσῄξαι δέμας ib. 1066. ὦ φιλτάτης γυναικὸς δέμας ib. 1136. δέμας ἀεικέλιον An. 131. πᾶν ἀνάλωται δέμας τὸ καλλίμορφον ib. 1155. κάλλιστον δέμας ib. 1279. τέκνων θανατῶν κόμισαι δέμας Sup. 273. κεραύνιον δέμας ib. 497. ἐμὸν μή ποτ' ἐζύγη δέμας εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν ib. 822. τοῦ χάριν κοσμεῖς δέμας; ib. 1054. δέμας γεραιὸν συντακεὶς ib. 1106. Κλυταιμνήστρας δέμας Iph. A. 417. Διὸς δέμας ib. 797. οὐ παρέξω σῷ πόσει τοὐμὸν δέμας ib. 937. ὡς κρύψω δέμας ib. 1340. cf. Iph. T. 106. et 119. Tr. 772. Bac. 729. et 952. εἴσω τριγλύφων δέμας καθεῖναι Iph. T. 114. πυρωθῆναι δέμας ib. 685. σκόλοψι πήξωμεν δέμας; ib. 1430. ἀδελφῆς δέμας ib. 1440. πύκαζε τεύχεσιν δέμας Rh. 90. μητρὸς δέμας ib. 969. et El. 968. δέμας ἀσκήσασα Tr. 1022. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας ib. 743. τοὐμὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2. συγκρύπτων δέμας Her. 721. τὸ ἐμὸν δέμας ὤλεσεν Πέργαμα Δαρδανίας Hel. 389. δέμας δείξασα σὸν ib. 555. προσφερεστέραν δέμας ib. 566. ὑπόπτερον δέμας ib. 625. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας ib. 816. κενοταφοῦντ' ἐμὸν δέμας ib. 1066. ταύρειον δέμας ib. 1578. κλέψας δέμας σὸν ib. 1688. ὡς ἀπηνδρώθη δέμας Ion. 53. πότε σὸν ὄψομαι δέμας; ib. 563. εὔπτερον δέμας ib. 1203. Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας Her. F. 1036. ἀπόκρυφον δέμας ib. 1069. ξηρὸν δέμας El. 239. δέμας Ἠλέκτρας ib. 1341. δέμας φυλάσσει Dan. 59. ἥβη ἐκλείπει δέμας Æol. fr. XI. 3. δέμας τὸ θεῖον Fr. inc. CLVI. 2.

Δέμειν. Τροίας τείχη παλαιὰ δείμας Rh. 232. οἷς ἐδείματο Dan. 22.

Δέμνιον. φίλον τῷ νοσοῦντι δέμνιον Or. 229. πᾶν δέμνιον δεύετο Alc. 181. ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 35. δεμνίων ἄπο πηδᾷ δρομαῖος ib. 44. cf. v. 278. πόσον χρόνον δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε; ib. 88. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις ib. 258. τὸ ἐκφοβοῦν σ' ἐκ δεμνίων ib. 312. πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533. νοσερᾶς δέμνια κοίτας Hip. 181. ἐκπεσοῦσα δεμνίων Al. 184. ἐν ἄλλης δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. οὐκ ἐν δεμνίοις πυκνὴν ἄμυστιν δεξιούμενοι Rh. 418. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων Tr. 495. ἐν δεμνίοις ἐρημία νεανίδων ib. 563. ἐπὶ δεμνίοις Cy. 497. γεραιὰ λιπὼν δέμνια Her. F. 108.

Δενδροκόμος. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113.

Δένδρον. σύναγε δένδρεα Μούσαις Bac. 563. ἀνέδωκαν εἰς φάος δένδρη Me-

lan. fr. XXII. 5. ψυκτήρια δένδρεα Phaëth. fr. XII. 2.

Δενδρῶτις. ὦ Πυθίε δενδρῶτι πέτρα Her. F. 790.

Δεννάζειν. ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην Rh. 925. μάτην ἡμᾶς ἐδέννασε ib. 951.

Δεξίμηλος. λεῖπε δεξίμηλον δόμον θεȣ̃ An. 129. βωμȣ̃ δεξίμηλον ἐσχάραν ib. 1139. θεῶν δεξίμηλ' ἀγάλματα Ph. 635.

Δεξιός. παρὰ δεξιὸν πόδα Bac. 935. et ἅμα δεξιῷ ποδὶ ib. 941. τοίχȣς δεξιȣ̀ς Hel. 1589. δεξιὰν χεῖρα Hec. 342. v. etiam Med. 496. 899. et 1070. Al. 1118. Bac. 939. Her. 308. Hel. 1624. Her. F. 254. et 268. et δεξιὰ sine addito χεὶρ Hec. 753. Or. 474. Ph. 1128. et 1377. Med. 1365. Hip. 333. 605. et 1360. Al. 191. An. 813. Iph. A. 339. 471. 679. 831. 833. 866. et 909. Iph. T. 701. et 1068. Cy. 678. Her. 844. Hel. 844. 1393. et 1597. Her. F. 470. El. 812. et Meleag. fr. IV. et in plur. δεξιαὶ Med. 21. Iph. A. 58. et El. 616. δεξιὸν Διὸς τέρας Ph. 1196. κῶλον δεξιὸν ib. 1421. δεξιὸν κέρας Sup. 657. et 705. Iph. A. 236. et 289. et Rh. 485.

Δεξιȣ̃σθαι. πυκνὴν ἄμυςιν δεξιȣ́μενοι Rh. 419.

Δεξίπυρος. δεξιπύρȣς θεῶν θυμέλας Sup. 64.

Δέξις. σὲ δεξόμεθα δέξιν, ἥν σε δέξασθαι χρεὼν Iph. A. 1182.

Δεξίωμα κάλλιςον Bel. fr. XV. 1.

Δεξιῶς. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτȣ̃ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρȣ́σῃ δυνάμει ib.

Δέπας. πλῆρες λαβὼν δέπας πάγχρυσον Hec. 527. τὸ ἀςερωπὸν ȣ̓ρανȣ̃ δέπας Sis. fr. I. 33.

Δέραιον. δέραια φέρειν Ion. 1431.

Δέρας. τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5 et sine τὸ v. 480. νεβρȣ̃ ςικτὸν δέρας Bac. 833.

Δέργμα. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. πύρσ' ἔχȣσα δέργματα Hec. 1265. δεργμάτων κόραισι Ph. 664. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ ib. 877. κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο Hip. 1217.

Δέρη. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560. ȣ̓́τε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. εὐτρέπιζε βρόχον δέρῃ ib. 951. ἀμφιτεῖναι δέρῃ χέρας ib. 1042. παρθένȣ πρὸς δέρῃ ib. 1194. σφᾶζε παρθένȣ δέρην ib. 1199. φάσγανον πρὸς δέρῃ βαλόντες ib. 1349. ὤμοις ἀνακλάσας δέρην ib. 1471. καθαιμάξαι δέρην ib. 1527. ξίφος θυγατρὸς ἐπίφρȣρον δέρῃ ib. 1575. ἐφ' ἧς ἔχεις φάσγανον δέρῃ ib. 1653. ςρέψασα πάλλευκον δέρην Med. 30. ἅμμα λύσομεν δέρης Hip. 781. βρόχῳ δέρην πελάσαι Al. 229. ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413. cf. v. 812. φασγάνῳ φονεύων δέρην Iph. A. 875. cf. v. 1430. εὐφυῆ σώματος δέρην σφαγεῖσαν ib. 1517. αἷμα καλλιπαρθένȣ δέρης ib. 1574. ἐπισχέτω ξίφος δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς Iph. T. 1460. ἐπάειρε δέρην Tr. 99. δέρην εἰς αἰθέρα ῥίπτȣσα Bac. 863. βρόχῳ ἅψασαν εὐγενῆ δέρην Hel. 135. φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ib. 359. ψήχων δέρην ib. 1583. ἀμφὶ δέρην Ion. 1065. πάρεςιν φασγάνῳ δέρη Her. F. 319. πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν ib. 987. δίδȣ δέρῃ σὴν χεῖρα ib. 1402. 2) Form. dor. δέρα. περὶ ὠλέναις δέρᾳ φιλτάτᾳ βάλλοιμι Ph. 169. σκιάζων δέραν ib. 316. ὁμογενᾶ δέραν ib. 1298. βρόχον λευκᾷ καθαρμόζȣσα δέρᾳ Hip. 771. φάσγανον δέρᾳ θῆκέ μοι Iph. T. 853. ὄνυχι τεμνομένα δέραν El. 147. φόνιον ὑπὸ δέραν ib. 485. ματέρος ἔσω δέρας ib. 1223.

Δέρκειν. ἅπερ ἔδρακον, ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων Or. 1455. sq. ἄλλος εἰς ἄλλον δρακῶν Her. F. 951. καινὰ δέρκομαι Hec. 687. τίνα δέδορκα νερτέρων; Or. 385. ἄλγ ς σὲ δέρκομαι Ph. 374. δέδορκα τȣ́νδε ςείχοντα Med. 1118. cf. An. 546. Tr. 702. et El. 339. δέδορκε φῶς Hip. 1163. τὰν ἅλιος δέρκεται ib. 1279. ὡς δέδορκας Sup. 103. τὰ οἰκτρὰ δέδορκε ib. 190. ἃς δέδορκεν ἥλιος ib. 1061. δέδορκας τήνδε; Iph. T. 285. ȣ̓ δεδόρκατε δέσποιναν; Tr. 462. οἷα πάσχομεν, δέδορκας; ib. 1290. δέδορκεν ib. 1291. τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι Cy. 212. δέδορχ', ὅπως λέγω ib. 697. πότερα δέρκεται φάος; Hel. 348. ὧδε δερκώμεθα Ion. 208. ȣ̓κέτι νύκτας δέρκεται ib. 1466. πρὸς ἐμὲ δεδόρκατ', ȣ̓δὲν ὄντα Her. F. 229.

ἄνδρα φίλον πανύστατον νῦν δεδόρκατε ib. 513. δέδορχ', ἅπερ με δεῖ ib. 1089. τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι; ib. 1132. δέδορκας ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων; ib. 1229. νὺξ, ἣν ἐδερκόμην πάρος El. 867. τὰ μὲν εὖ, τὰ δ' ὀ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν ib. 1101. σκότον δεδορκὼς Ph. 380. στυγνοῖς ὄμμασιν δεδορκότα ib. 1122. στυγεῖ δεδορκὼς Med. 221. φῶς ὄμμασιν δεδορκὼς Al. 121. et καλὸν ὄμμ. δεδ. Cy. 509. φάος δεδορκότας Hip. 1193. ἀσθενῆ τἀπ' ἐμοῦ δεδορκότες Her. 23. τοῦ κάτω σκότου φίλας ἀμοιβὰς ὄμμ. δεδορκότες Her. F. 564.

Δέρμα Cy. 526. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525.

Δέρος. λέοντος δέρος Ph. 1127. δέρος ἐπὶ στέρνοις ἔχειν Ion. 995.

Δεσμεύειν Bac. 616.

Δέσμιος. κἄσθησ' ἂν δέσμιος Bac. 259. δέσμιον πορεύσατε δεῦρ' αὐτὸν ib. 355. δέσμιος φυγὼν ib. 791. μηκέτ' ὦσι δέσμιοι Iph. T. 469. ἐν βρόχοισι δέσμιοι Rh. 74. δεσμίοισιν ἐν βρόχοις Bac. 615. ὅσας εἴληφα δεσμίους χέρας ib. 226.

Δεσμός. δεσμὸν δυσεξήνυτον δεθεὶς Hip. 1237. δεσμὸν ἄδεσμον ἔχουσα φυλλάδος Sup. 32. δεσμὸν ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 3. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς Hip. 1244. σ' ἐν ἀφύκτοισι χερῶν εἷλε δεσμοῖς Al. 988. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες Iph. T. 456. δεσμῶν ἄτερ ib. 637. ἐκ δεσμῶν ἐλευθέρους ib. 1348. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέγης Bac. 444. κεῖνον εἰς δεσμοὺς ἄγεις ib. 518. πικροτάτους ἰδόντι δεσμοὺς ib. 634. δεσμοῖς κατηναγκασμένος ib. 643. δεσμῶν ὕπο ib. 754. et 1034. δεσμοῖς δήσας χεῖρας Her. 861. χρυσοῖσι δεσμοῖς Ion. 1007. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος Her. F. 1094. Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι ib. 1298. δεσμοῖσι πατέρας ἐκηλίδωσαν ib. 1317. ὅσοι δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται Dic. fr. XIV. 5. ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν Epist. I. Dicitur in plur. etiam τὰ δεσμά: χαλᾷν δεσμὰ An. 578. cf. Her. F. 1055. ξύλλυε μητρὸς δεσμὰ An. 724. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες Iph. T. 1204. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ ib. 1205. δεσμὰ ξένων ἔχοντας ib. 1329. cf. v. 1333. δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν ib. 1411. δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρου Rh. 567. δεσμὰ ποδῶν Bac. 447. δεσμὰ διαφυγὼν ib. 647. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009. λύσω δεσμὰ παιδὸς ib. 1123. δεσμὰ ἐξάπτειν χεροῖν ib. 1342.

Δεσπόζειν. ἵππων δεσπόσαι Al. 489. ὧν ἐδέσποζον πρότου An. 929. οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει Tr. 710. δεσπόζειν δόμων Ion. 1036. οὐκ ἐμοῦ σὺ δεσπόσεις χαίρων Her. F. 258. δεσπόζοντ' ἐμοῦ Sup. 518. τὴν ἑπτάπυργον δεσπόζων πόλιν Her. F. 28.

Δέσποινα Med. 1144. Her. 772. et El. 487. δέσποινα ἡ δύστηνος Hec. 354. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452. εἰς δεσποίνης χέρας Ph. 29. δέσποιν' ἐμὴ Med. 6. κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς ib. 49. ὁ καιρὸς εἰδέναι τάδε δέσποιναν ib. 81. τάκει βιοτὰν δέσποινα ib. 142. ὅπως δέσποινα χόλον καταπαύσει ib. 172. εἰ πείσω δέσποιναν ἐμὰν ib. 185. μὰ τὴν δέσποιναν ib. 395. δέσποιναν, τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ, κ. τ. λ. Hip. 130. δέσποινα σὴ ib. 662. ἐν ἀγχόναις δέσποινα ib. 777. δεσποίνας χερὶ θάνῃ Iph. T. 445. ὁ δεδόρκατε δέσποιναν Tr. 463. δέσποιναν εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ἐβουλόμην ἂν Ion. 567. πότερ' ἐμᾷ δεσποίνᾳ τάδε ἐς οὓς γεγωνήσομεν; ib. 695. τὸ ἐμὸν εἴσεται δέσποινα πιστὸν ib. 709. b. δέσποιν' ὅμως οὖσα ib. 734. σπουδαὶ δεσποίνας ib. 1061. ὁ κοινὰν τεκέων τύχαν δεσποίνᾳ ib. 1103. ποῦ δέσποιναν εὕρω; ib. 1107. ὅ φασι δοῦναι—δέσποιναν ib. 1186. πετρορρίφῆ θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν ib. 1223. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phœn. fr. IV. 3. δέσποινα, *o domina* Hec. 668. et 1048. Med. 1002. Hip. 433. 681. 695. 1325. et 1395. Al. 161. An. 56. et 231. Iph. T. 181. Her. 784. et 928. Ion. 761. 808. et 1237. et El. 750. ὦ δέσποινα Ph. 124. et 177. Med. 633. et Hip. 74. ὦ φίλη δέσποινα Hip. 82. Iph. A. 1540. et Ion. 794. et sine ὦ Iph. T. 1075. δέσποινα Κύπρι Hip. 117. cf. v. 415. et 522. δέσποινα δίας Ἄρτεμι λίμνας ib. 228. δέσποιν' Ἀθάνα Sup. 1226. et Rh. 608. ὦ δέσποινα διογενὲς θεὰ Cy. 349. ὦ μελέα δέσποινα Ion. 1246.

Δεσποσύνη. εὐχαῖσι δεσποσύνας (dor. pro ύνης) Iph. T. 439.

Δεσπόσυνος. τῶν δεσποσύνων μόχθων Hec. 1294. τὰς δεσποσύνυς σκηνὰς ib. 101.

Δεσπότης. εἰσορῶ δεσπότυ δέμας Hec. 724. ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν Ph. 1470. ἀμφὶ δεσπότην ib. 1601. δεσπότης ἔτ' ἐμὸς Med. 83. δεσπότην σώματος λαβεῖν ib. 233. τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο Hip. 308. τὴν δεσπότυ προδῦσαν λέχος ib. 590. παρ' αὐτὸν δεσπότην ib. 1187. εἰπόμεσθα δεσπότῃ ib. 1196. οἴκων δεσπότην Al. 684. θανόντα δεσπόταν An. 1199. δεσπότῃ σημήναθ', ὥνεκ' ἐν π. πάρειμι Iph. T. 1305. δεσπότυ πέρσαντος Ἀχαιῶν Rh. 239. κτανόντες δεσπότην ib. 619. κρυνὸς δεσπότυ—αἵματος ib. 790. τίμα τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν Tr. 694. τὸν αὐτὸν δεσπότην ἔχειν ib. 709. δεσπότῃ εἰπόμην Bac. 1044. ἔχυσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον ib. 1072. cf. v. 1093. τὸν ἀπόντα δεσπότην Cy. 34. ὐκ ἴσασι δεσπότην—οἷός ἐϛιν ib. 90. γενῦ τοῖσδε—δεσπότης Her. 231. ἢν δεσπότης λάβῃ σε Hel. 486. δεσπότην φοβυμένη ib. 489. λέκτρων δεσπότης ib. 578. αἱ δεσπότην φυλάσσετε Ion. 511. ἐξιόντα δεσπότην ὁρᾷν πάρα ib. 516. ταῦτα πράσσων δεσπότης ib. 772. εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν ib. 838. τῷ νέῳ δεσπότῃ ib. 1183. δεσπότην δόμων ib. 1536. ἐπεὶ δεσπότης ὑμῶν καθέϛηχ' Her. F. 141. ὔ ποτ' ἄν σε δεσπότην ἐκτήσατο ib. 274. παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης—; ib. 952. ἄλλυ δεσπότην πεφυκέναι ib. 1344. δεσπότυ φρυρήματα El. 798. δεσπότης ἐμὸς τἀναντί' εὔχετο ib. 808. δεσπότης ἀνιϛορεῖ ib. 830. πάροιθε δεσπότης κεκλημένος ib. 899. ὐδεὶς δεσπότας (dor. pro ης) Syl. fr. IV. 1. ὦ δέσποτα Hec. 841. Iph. A. 314. Bac. 768. Cy. 249. Hel. 1209. et 1643. et Chry. fr. IV. 1. δέσποτα Παλαῖμον Iph. T. 271. ἰὼ δέσποτα, δέσποτα Bac. 582. δέσποτ' Ἰξίων Ixion. fr. IV. δέσποτα φιλόδαφνε Lic. fr. IV. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας Hec. 359. δεσπότας κεκτημένος ib. 397. εἰσήκυσε δεσποτῶν ἔπος ib. 557. τὺς νεωϛὶ δεσπότας ib. 617. δεσπότας ὐ λοιδορῶ ib. 1237. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν ib. 1288. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνῦντα Med. 54. εἰ χρὴ δεσπόταις εἰπεῖν τόδε ib. 61. εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπόταις ib. 823. θεὺς δεσπότας καλεῖν χρεὼν Hip. 88. δυστυχῦσι δεσπόταις ib. 287. ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς ἄλλοισιν ib. 460. πικρὸν τόδ' οἰκέρημα δεσπόταις ἐμοῖς ib. 787. εἴ τι δεσπόταισι τυγχάνει Al. 136. παλαιὸς δεσπόταις φίλος ib. 210. τύτυς ἀνάσχυ δεσπότας δόμων ib. 305. δόμων ζῶσι δεσπόται ib. 809. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ ib. 816. δεσπόταις ἁμιλλᾷ An. 127. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι ib. 391. ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι Sup. 636. λίαν δεσπόταισι πιϛὸς εἶ Iph. A. 304. δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ ib. 312. πάλιν μολῦσα δεσποτῶν χέρας Iph. T. 1421. τοιύτων δεσπόταισιν ἄγγελος εἴην Rh. 264. δεσπόταις τευχεσφόροις ib. 267. δεσποτῶν μονέμενος ib. 871. δεσπότας κληρυμένων Tr. 29. δεσπόται μ' ἄγυσιν ib. 577. ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι ib. 659. χρηϛοῖσι δύλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Bac. 1027. χαίρεις κακῶς πράσσυσι δεσπόταις ib. 1032. ὀλίγον φροντίσας δεσποτῶν Cy. 162. ὔτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρκέσει Her. 100. ἐρήμυς δεσπότας ib. 678. ὄχλον παρέξεις δεσπόταις; Hel. 446. ἄγγειλον εἴσω δεσπόταισι ib. 454. ὅϛις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν ib. 732. δεσποτῶν κρατήσεις; ib. 1646. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν ib. 1656. μεθεῖσαν δεσπόται με Ion. 233. εἰς ἀπίϛυς δεσπότας ib. 751. τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδὺς ib. 852. δεσποτῶν μέτα ib. 1043. δεσπόταις θυμύμενοι Her. F. 277. δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν Æg. fr. V. μέτεϛι τοῖς δύλοισι δεσποτῶν νόσυ Alcmæon. fr. IV. δεσποτῶν γένος Alex. fr. IX. 1. δύλυς κρείσσονας τῶν δεσποτῶν ejusd. fr. X. 2. εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι Bu. fr. vers. 2. ϛέγειν τὰ δεσποτῶν Eu. fr. IV. 2. δεσπότας χρηϛὺς λαβεῖν Meleag. fr. VIII. 1. vid. etiam v. 2.

Δεσπότις. δεσπότιν ἐμὴν Med. 17. et 970. et Dan. 53. δεσπότιν δόμων Med. 694. δεσπότιν ϛένωσιν Al. 951.

εσποτίσκος. ὦ δεσποτίσκε Cy. 266.
εσποτεῦσθαι. σῇ δεσποτούμενον χερὶ Her. 884.
εύειν. κόμας δεῦσαι Ph. 232. αἵματος ἔδευσε γαῖαν ib. 678. cf. v. 159. ὄνυχι γένυν ἔδευσε φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379. ὡς σφαγαῖσι πέτρας δεύσειε Ion. 1127. ὀρθοστάτας ἔδευσεν Her. F. 980. δέμνιον ὀφθαλμοτέγκτῳ δεύετο πλημμυρίδι Al. 182. πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Cress. fr. IX. 6.
εύεσθαι, pro δεῖσθαι. χερὶ δευομένα βάκτρυ Tr. 276.
εῦρο. ἔνεγκε δεῦρο Hec. 610. μῶν τὸ βακχεῖον κάρα δεῦρο Κασσ. φέρεις; ib. 677. ὅτ' ἦλθες δεῦρο ib. 964. δεῦρο κρυφίως ἐζήτει μολεῖν ib. 993. πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; Or. 215. δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. τρυφὰς ἥκει δεῦρ' ἔχουσα ib. 1113. δεῦρο νῦν ἔχε ib. 1181. ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο ib. 1342. θὲς ἴχνος πέδῳ δεῦρο ib. 1440. δεῦρ' ἀεὶ διήνυσε ib. 1663. ἐνθένδ' ἐκεῖσε, δεῦρό τ' αὖ Ph. 98. cf. v. 273. et 320. δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν ib. 280. δεῦρ' ἀεὶ εὐτυχεῖς ib. 1215. ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; Med. 670. δεῦρ' ἄθρησον Hip. 300. προσῆγον ἄν σε δεῦρο ib. 496. δεῦρ' ἐλθ' Al. 782. δεῦρ' ὑποστρέψας ib. 1022. ἕως ἂν ἵππης δεῦρο Θρ. ἄγων ἔλθω ib. 1024. κόσμον—δεῦρ' ἔχουσ' ἀφικόμην An. 150. cf. Iph. A. 1534. τιθέντα δεῦρο πόδα An. 547. μολὼν δεῦρο ib. 583. τεύχη ὅμοι' ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες ib. 619. ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας ib. 723. cf. v. 748. δεῦρ' ἦλθε ib. 1096. δεῦρο Θησέα καλῶν Sup. 37. ἐλθεῖν ἔτλησαν δεῦρο ib. 171. ἑξῆς κάθησο δεῦρό μου ποδὸς Iph. A. 627. δεῦρο δὴ πατέρα πρόσειπε ib. 630. ὦ δεῦρ' ἐλήλυθας ib. 1339. δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν ib. 1377. δεῦρο, δεῦρο πᾶς Rh. 680. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. δεῦρό σου στέψω κάρα Bac. 341. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα ib. 808. δεῦρο λαμβάνεσθ' ἐμῶν πέπλων Her. 48. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον ib. 260. δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ ib. 466. δεῦρο αὐτὸς εἰσιδὼν ib. 848. δεῦρ' ἐπίστρεψον κάρα ib. 942. τὰ δεῦρ' ἀεὶ καλῶς ἔχει Hel. 767. καταζῇ δεῦρ' ἀεὶ σεμνὸν βίον Ion. 56. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις ib. 1258. δεῦρ' ἔπεσθε Her. F. 724. ἐκεῖσε, δεῦρο And. fr. IV. et sic porro.
Δεῦτε Med. 894.
Δεύτερος. ἐν πόλει δεύτερος Hip. 1017. νοσφιεῖς με δευτέρου νεκροῦ; Al. 44. ἄλλος τις Αἴας δεύτερος Tr. 614. τοῦ δευτέρου χοροῦ Bac. 680. ὁ δεύτερος ἀριθμὸς Ion. 1014. δεύτερον παῖδ' ἑλὼν Her. F. 994. ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πόσει Æg. fr. VIII. 2. δεύτεροι λόγοι Sup. 389. δευτέρα ἡ χάρις Hip. 508. δευτέραν ὠδῖνα Iph. A. 1235. αἱ δεύτεραι φροντίδες Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. τὸ δεύτερον σχῆμα τοῦ κόσμου Bac. 830. τὸ δεύτερον γράμμα Thes. fr. V. 5. δεύτερ' ἂν πάσχοι An. 372. τάδε δεύτερά μοι Tr. 218. δραμεῖν δεύτερα καὶ τρίτα Epigr. III. 5. 2) δεύτερον, adverb. τὰ ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι Hec. 988. τί βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ; ib. 991. Δαναΐδαι δεύτερον Or. 931. σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα Ph. 604. τὸ δεύτερον (deinde) προνοησάμην Hip. 398. vid. etiam Her. 836. τὸ δεύτερον παρόντα An. 1095. δεύτερον ἀπώλεσεν Τροίαν Tr. 920.
Δέχεσθαι. τέλος δέχου τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων Hec. 413. δέξαι χοάς μου ib. 535. ὅτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. μήθ' ἡμᾶς στέγαις, μὴ πυρὶ δέχεσθαι ib. 47. τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου ib. 245. πῶς μνῆμα δέξαιθ' ἓν ib. 1053. μήθ' αἷμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον ib. 1086. παρθένου δέχου πόδα ib. 1217. μύθων αὐθαδέντων δέξαιτ' ὀμφὰν Med. 175. τίς με δέξεται πόλις; ib. 386. καλῶς γ' ἂν δέξαιντό μ' οἴκοις ib. 505. ὅτ' ἄν τι δεξαίμεσθα ib. 617. δέξαι χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέστιον ib. 713. δέχου μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους ib. 773. οὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. οὔ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται ib. 958. εἰς χεῖρε δῶρα δέξασθαι ib. 973. cf. v. 1004. et 1154. δέξεται—χρυσέων ἀναδέσμων δέξεται—ἄταν ib. 978. sq. ἀνάδημα δέξαι Hip. 83. ἆρ' ἄν τι μου δέξαιο βουλεύσαντος εὖ ib. 89. φθέγμα δέξασθαι ib. 648. εἰ δέξῃ ib. 697. μήτε πόντος, μήτε γῆ δέξαιτό μου σάρκας θανόντος ib. 1030. οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον δέξῃ καθ' ἡμῶν ib. 1052. παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου Al. 376. δέ-

χομαι φίλον δῶρον ib. 377. δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ ib. 601. δέχȣ κόσμον τόνδε ib. 621. ȣ πατρῷον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον ib. 686. πατρὸς ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα ib. 691. πρόφρων σε—δέχοιτο ib. 747. τȣ̃δ' ȣ̃πω ξένȣ κακίον' ἐδεξάμην ib. 753. ȣ̃τι σωφρόνως ἐδέξατο τὰ ξένια ib. 756. δέχεσθαι (scil. τȣ̀ς ξένȣς) εὐπροσηγόρῳ φρενὶ ib. 778. ἑταῖρον ϛυγνῷ προσώπῳ—δέχῃ ib. 781. ȣ̓κ ἦλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμȣς ib. 820. ὅς μ' εἰς δόμȣς ἐδέξατο ib. 858. δέχȣ εἴσω τήνδε γενναίαν δόμων ib. 1100. cf. v. 1113. ἃ ȣ̓χ ἑκȣ̃σ' ἐδεξάμην An. 36. φίλημ' ἐδέξω ib. 631. δέχῃ τὸν 'Αχίλλειον σκύμνον ἐς οἴκȣς ib. 1170. δέχομαι χερὶ δώμασ' ἐμοῖς ib. 1175. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. ἀσμένη ἐδέξατο πόνον ib. 393. τρῶμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο ib. 848. πȣ̃ με δέξεται γάνος ϛρατηλατῶν; 1149. πῶς δέξομαί νιν; Iph. A. 455. τὴν βασίλειαν δεξώμεσθ' ὄχων ἄπο ib. 599. ἀγκάλαις ἔπι δέξασθε ib. 616. δεξόμεθα δέξιν, ἥν σε δέξασθαι χρεὼν ib. 1182. πρύμνας δέξασθαι εἰς ὅρμȣς ib. 1321. δέξαι τὸ θῦμα τόδε ib. 1572. ἡδέως τȣ̃τ' ἐδέξατο ib. 1596. ἥδιϛ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθα Iph. T. 448. δέξαι θυσίας ib. 464. τάφος ποῖος δέξεταί με; ib. 625. δέχομαι, sc. τὴν δέλτον ib. 793. μ' ȣ̓δεὶς ξένων ἑκὼν ἐδέξαθ' ib. 948. ἐκβολὰς νεὼς 'Ελληνίδος δέξεσθε ib. 1425. εἰ δέξαιτο κληδόνα μύθων Rh. 3. κάλλιϛον δῶρον δέχεσθαι ib. 192. γῆρυν ȣ̓χ 'Ελληνικὴν ἐδεξάμεσθα ib. 295. δέχȣ τȣ̀ς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν ib. 328. νεῶν κατάσκοπον δέχθαι ib. 525. ȣ̓δέν' ἂν δεξαίμεθα ἄλλον ib. 835. ȣ̓ μακρὰν δέξεσθέ με Tr. 460. πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σε δέξεται ib. 1228. λοχίοις νιν δέξατο θαλάμοις Bac. 95. τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχȣ ib. 312. cf. v. 769. δέχεσθε κῶμον εὐΐȣ θεȣ̃ ib. 1166. σὲ δέξομαι σύγκωμον ib. 1171. δέξαι χεροῖν ib. 1238. δέξαι θηλαῖσι σποράς Cy. 56. ἱκέτας δέχεσθαι ib. 299. ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυϛιν ib. 416. ὡς εὖ ἐδέξω Her. 324. ὅπως—ϛρατὸν πολλῇ δέχωμαι χειρὶ ib. 338. λόγȣς ἐδεξάμαν Hel. 337. ὡς πνεῦμα καθαρὸν ȣ̓ρανȣ̃ δεξαίμεθα ib. 873. πόλλ' ἐδέξω σώματα ib. 976. δέξατο εἰς χέρας αὐλὸν ib. 1366. ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο ib. 1585. κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο ib. 1691. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62. ἀψῖδα βροτοῖσι δέχονται ib. 88. ὅσον, χρήζει, δέξομαι ib. 428. πατέρα νῦν δέχȣ ib. 556. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε ib. 561. πῶμα χειρὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα ib. 1212. ἥν τι δεξώμεσθ' ἔπος El. 110. ȣ̓ μίτραις σὲ γυνὴ δέξατο ib. 163. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις ib. 393. τί τȣ̃σδ' ἐδέξω μείζονας σαυτȣ̃ ξένȣς; ib. 405. δέξαι βοϛρύχων ἀναδήματα ib. 882. ϛέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς δέχȣ ib. 888. τίς πόσις με δέξεται; ib. 1199. κόλποισι τὸν θεὸν ἐδέξατο Dan. 34. τί τȣ́των ȣ̓χὶ δέξασθαι καλόν; Er. fr. I. 42. ταῦτά μȣ δέξαι Hyp. fr. IV. 1. ψυκτήρια δένδρεα ὠλέναισι δέξεται Phaëth. fr. XII. 2. τίς ἄν σε νύμφη—δέξαιτ' ἄν; Philoct. fr. XI. 2. θυσίαν ἄπυρον—δέξαι Fr. inc. CLV. 5. ἔτ' ἔμπνȣν ἀΐδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX. τȣ́τοιν ἀμφοῖν ἕνεκα κἂν ἐδεξάμεθα Epist. I. δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον Or. 330. φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496. χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4. κλῆρον ȣ̓ δεδεγμένη Hip. 1057. ἠχὴν ȣ̓ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084.

Δῆθε El. 268. et 274.

Δῆθεν. εἴσιμεν ἐς οἴκȣς δῆθεν Or. 1119. ὡς δῆθεν ȣ̓κ εἰδυῖα τἀξειργασμένα ib. 1320. δῆθεν ἐχθρὸς ὢν ϛρατηλάταις Rh. 719. ἄξω θεατὴν δῆθεν Ion. 656. ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο ib. 831. κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων Her. F. 949. ὡς χρόνος δῆθεν παρῆν Cresph. fr. VIII. 2.

Δηϊάλωτος. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον An. 105.

Δηΐφοβος, nom. propr. viri Tr. 960.

Δηκτήριος. καρδίας δηκτήρια Hec. 235.

Δηλαδή. δηλαδὴ σιγᾷν ἄμεινον Or. 787. δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης Iph. A. 1366.

Δηλεῖν. τί δεδήληται δέμας βασιλείας Hip. 175.

Δηλία. Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1235.

Δηλιάς. λίμνας ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. σὺν Δηλιάσι κȣ́ραισιν Hec.

462. παιᾶνα Δηλιάδες ὑμνῦσι Her. F. 687.
ήλιος. Δήλιοι χοιράδες Tr. 89.
ηλονότι Epist. V.
ῆλος. πολλῆ ἁβροσύνῃ δῆλος ὁρᾶσθαι Or. 350. δῆλος εἶ λόγῳ ib. 853. δῆλος ἦν θάσσων ἄνω Bac. 1074. ἐτ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάστασις Med. 1197. δῆλον οἵ γ' ἐμοὶ λόγοι Ph. 969. δῆλον ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς Med. 106. τύτῳ δῆλον, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα Hip. 627. τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι Eu. fr. III. 2. δῆλα μὲν, δῆλά γ' Al. 217. δῆλα καὶ ἀμφιφανῆ An. 835. δῆλα τἀνθένδε Sup. 560.
ηλῦν. ἐν βραχεῖ σοι τἀμὰ δηλώσω κακὰ Or. 732. τὸ πρᾶγμα δήλυ ib. 1118. αὐτὸ δηλοῖ τἄργον ib. 1129. τῦτον ἄξιον νόμιζε δηλῦν αὐτῷ, ἅπερ οἶσθα Epist. V.
ημεύειν. δεδήμευται κράτος; Cy. 119.
ημηγόρος. δημηγόρυς τιμὰς Hec. 254.
ημήτηρ. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. cf. Her. 601. et Her. F. 1104. Δήμητερ ἑστιῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς Sup. 1. Δήμητρος εἰς μυστήρια ib. 173. τὴν πυρφόρον θεὰν, Δήμητρα ib. 261. τῆς καρποποιῦ παῖδα Δήμητρος Rh. 964. Δημήτηρ θεὰ Bac. 275. Δήμητρος στάχυν Cy. 121. σφάξαι παρθένον κόρην Δήμητρι Her. 410. Δήμητρος ἀκτῆς Fr. inc. XIV. 2.
ημιυργὸς κακῶν Fr. inc. LIII. 7.
ῆμος. ὅταν ἡβᾷ δῆμος Or. 695. φρονῦσι δήμυ μεῖζον An. 701. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον Sup. 351. δῆμος ἀνάσσει ib. 406. δῆμος αὐθέντης χθονὸς ib. 442. προστάτην τῦ βίυ τὸν δῆμον ἔχομεν Iph. A. 450. δῆμον κολάει Alcmen. fr. IV. 2. δήμῳ μήτε τᾶν ἀναρτήσῃς κράτος Plis. fr. I. 1. ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ib. vers. 3. δήμυς ἔσωσα Cress. fr. X. 2.
ημότης. βαρὺς δημότης Sup. 895. δημότης εὐτυχὴς Ion. 625. ἐκ δημοτῶν μή τίς μ' ἐλέγξῃ Al. 1060. θύρας ἔχων ἀκλήστυς τῷ θέλοντι δημοτῶν Iph. A. 340. ψόγον τρέμυσα δημοτῶν El. 643. αἰσχρῦς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25.
ημοφῶν, rex Athenarum. Her. 116. et 214.
ημοχαριστὴς Hec. 134.

Δὴν, *adverb*. Rh. 480.
Δηῦν. δηώσας ἐχθρῦς Her. 995.
Δῆτα. ἔσωσα δῆτά σε Hec. 247. τί δῆτ' ἔλεξας; ib. 249. τί δῆτ' ἐρεῖ τις; ib. 313. ὦ δῆτα ib. 367. et 756. εἶτα δῆτ' ὀγκύμεθα ib. 623. τί δῆτα μαθήματα μοχθῦμεν, κ. τ. λ. ib. 814. πῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις; ib. 828. etc.
Δηὼ, Ceres. σεμναῖσι Δηῦς ἐσχάραις Sup. 290. Δηοῖ θυμωσαμένᾳ Hel. 1359.
Διὰ 1) cum genit. διὰ μακρῦ ἡ χάρις Hec. 320. διὰ καλῶν ὀμμάτων ib. 442. διὰ χερὸς ib. 673. διὰ στρατῦ ib. 889. διὰ σῦ ib. 1004. διὰ τέλυς ib. 1193. διὰ δέρης Or. 41. et Hel. 359. διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι ib. 434. διὰ φόβυ ἔρχομαι ib. 755. δι' ἄστεός σε ὀχήσω ib. 799. δι' αἵματος ib. 815. et Ph. 20. διὰ σιδήρυ Or. 862. διὰ παρηΐδων ib. 959. διὰ βοστρύχων ib. 1267. διὰ δίκας ἔβα ib 1361. διὰ προδόμων ib. 1495. δι' αἱμάτων ib. 1547. et Ph. 1058. δι' εὐπετείας Ph. 269. διὰ πόθυ ἐλήλυθας ib. 387. δι' ἔχθρας καὶ φόνυ μολὼν ib. 482. διὰ μάχης ib. 762. Iph. A. 1392. et 1415. Hel. 984. et Her. F. 220. διὰ μακρῦ Ph. 1076. Iph. A. 1399. Iph. T. 480. et Cy. 438. δι' ὀλίγυ Ph. 1105. δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων ib. 1300. δι' Ἀχέροντος ἰέναι ib. 1322. δι' ὀμφαλῦ ib. 1421. διὰ μέσυ αὐχένος ib. 1466. δι' αἵματος ἀμερίυ ib. 1515. δι' ὀδύνας ἔβας ib. 1554. Al. 877. et El. 1210. διὰ κεφαλᾶς Med. 144. et Hip. 1352. δι' ἥπατος Med. 379. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. cf. Iph. A. 1194. et Tr. 916. διὰ λεπτοτέρων μύθων Med. 1081. δι' ὤτων ib. 1139. Rh. 294. et 566. δι' ἐμᾶς νηδύος Hip. 164. διὰ πάσης συμφορᾶς ib. 542. διὰ πύλας (i. e. πύλης) ib. 587. δι' ἀψύχυ βορᾶς ib. 952. δι' αἰῶνος μακρῦ ib. 1426. cf. Al. 478. διὰ γλώσσης An. 95. et Sup. 112. διὰ φόνυ χωρῦσι An. 175. διὰ φιλημάτων ἰὼν ib. 417. διὰ πυρὸς ib. 488. et El. 1182. δι' οἴκων An. 711. δι' ἀρσένων Sup. 40. διὰ παρηΐδος ib. 76. διὰ τέλυς ib. 270. Bac. 1259. Aug. fr. VI. 3. et Bel. fr. XVI. 15. διὰ δορὸς Sup. 602. διὰ

λόγυ ib. 748. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. δι' ὀρφναίας ib. 994. δι' ἐμπύρων Iph. A. 59. Εὐρίπυ διὰ χευμάτων ib. 166. διὰ χρόνυ ib. 636. et El. 504. δι' ὑγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. διὰ λωτῦ Λίβυος ib. 1036. διὰ Συμπληγάδων Iph. T. 260. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων ib. 372. δι' αἰσχύνης ἔχω ib. 683. διὰ πόνων ib. 988. et Fr. inc. CLXVII. 2. ζαχρύσυ δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111. διὰ χερῶν ib. 1352. et Bac. 732. et 1069. διὰ σκηνῶν Rh. 61. δι' ἀκηράτων κόλπων ib. 352. διὰ ϛέρνων ib. 684. et Tr. 157. δι' ὄρφνας Rh. 697. διὰ τάξεων καὶ φυλάκων ἕδρας ib. 698. πυκνῆς δι' ὄρφνης ib. 774. διὰ μελάθρων Tr. 155. ὀλέθρυ διὰ παντὸς ib. 793. δι' ἀψόφυ βαίνων κελεύθυ ib. 887. δι' ἄκρων φρενῶν Bac. 203. δι' ἀριθμῶν ib. 209. διὰ σπυδῆς ib. 212. δι' αἰδῦς ib. 441. δι' ἄϛεος ib. 838. et 853. διὰ μέσης Θηβαίας χθονὸς ib. 959. διὰ χειμάῤῥυ νάπης ἀγμῶν τε ib. 1091. δι' αἰθέρος ib. 1097. Hel. 217. 253. et 1512. et Ion. 1152. διὰ Κιθαιρῶνος μέσυ Bac. 1140. δι' ἀμφιτρῆτος Cy. 703. διὰ μόχθων Her. 625. δι' ἀσπίδος ib. 685. 738. et 819. διὰ ψευδῶν Hel. 316. δι' ἀληθείας ib. 317. διὰ σαρκὸς ib. 361. διὰ ξυθᾶν γενύων ib. 1117. δι' ἀέρος ib. 1494. δι' οἰωνῶν Ion. 377. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθυ ib. 549. δι' εὐλογίας Her. F. 356. διὰ φρενὸς ib. 745. δι' ὄρθρων El. 909. δι' ὀμμάτων ib. 1219. δι' αἰθερίας πλακὸς ib. 1349. διὰ ϛέγυς Dan. 32. τῦ σεμνοτάτυ δι' Ὀλύμπυ And. fr. XXVIII. 5. δι' ἀσπίδων Aut. fr. III. 20. διὰ μακρῶν Inus fr. XVI. 1. δι' ἐλπίδος ζῇ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφυ Phry. fr. III. 2) cum accus. διὰ ϛόμα Or. 103. et 1175. διὰ τὸ κείνης θράσος ib. 585. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ ib. 1146. διὰ σὲ ib. 1227. An. 158. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνυ ὄμμα ib. 1387. διὰ τὸ Μυρτίλυ πέσημα ib. 1548. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον Ph. 584. διὰ σάρκα ἐμὰν ib. 1292. διὰ φίλων ὀῤῥωδίαν ib. 1398. δι' ἄλα νύχιον Med. 211. διὰ λίμνας χέρσον τε Hip. 148. δι' ἀπειροσύναν ἄλλυ βιότυ ib. 195. διὰ πόντιον κῦμα ib. 753. διὰ Μέσας Al. 965. διὰ γυναικείαν ἔριν An. 362. διὰ γυναῖκα βάρβαρον ib. 650. διὰ Κυανέας ἀκτὰς ib. 865. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880. πολύθυτον δι' ἄλσος Iph. A. 185. δι' ἔρωτα ib. 508. εἰ δι' ἔμ' ὀλεῖται, διά τε τὺς ἐμὺς γάμυς ib. 941. διὰ τὸ σῶμα ib. 1418. μὴ θνῆσκε δι' ἐμὲ ib. 1420. δι' ἐμὸν ὄνομα ib. 1495. et Hel. 200. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. cf. Ar. fr. II. 5. διὰ πέτρας συμπληγάδας Iph. T. 355. διὰ Κυανέας πέτρας ib. 889. δι' εὐθυντηρίας ib. 1356. δι' ἅλα πορφυροειδέα κ. τ. λ. Tr. 124. διὰ μίαν γυναῖκα ib. 368. διὰ γάμον μιᾶς ἕνα γυναικὸς ib. 498. δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον Hel. 199. διὰ πολέας ib. 225. δι' Ἥραν ib. 268. διὰ τὸ κάλλος ib. 311. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι ib. 366. δι' ἔρεβος ib. 526. διὰ τὴν ἐμὴν δάμαρτα ib. 855. διὰ τὸ ϛέργειν πόσιν ib. 1417. Ταινάρυ διὰ ϛόμα Her. F. 23. διὰ τυραννίδας ib. 1317. διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. διὰ σωφροσύνην Hip. fr. XVIII. 2. διὰ τὸ δυστυχὲς Pol. fr. V. 3.

Διαβαίνειν. διέβα πρὸς εὐκάρπυς γύας σκηπτὸς An. 1046. τὸν ὠκυρόαν διαβὰς Ἀξιὸν Bac. 570. χθονίαν λίμναν διαβάντε Al. 905.

Διαβάλλειν. φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν Sup. 931. πῶς γεφύρας διαβαλῦσι Rh. 117. ἢν λυθῇς με διαβαλεῖς Hip. fr. XIII. vid. not. εἰς σὸν ὗς με διαβαλὼν Hip. 932. Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι Hec. 863. μὴ διαβληθῇς ϛρατῷ Iph. A. 1372. πολίταις μὴ διαβληθήσομαι Her. 423. τὺς ἐμβάλλοντας—διαβεβλήμεθα Epist. V.

Διαβιάζεσθαι. διεβιαζόμεσθά νιν Iph. T. 1365.

Διαβιῶναι Fr. inc. LI. 9.

Διαβολή. διβολαῖς ταῖς ἐμαῖς An. 1006. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακὸν Alex. fr. III. 1.

Διάβροχος. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph. 1390. ἄγκος ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. διάβροχον ὄμμα El. 503.

Διαγγέλλειν. ἀφιέναι ναῦς διήγγελον

Iph. A. 353. ὅστις διαγγείλειε τἄμ' εἴσω κακὰ Hel. 443.
Διάγειν. λυπρὸν διάξω βίοτον Med. 1037. et Al. 943. τερπνὸν διάξειν βίοτον Med. 1355. ϐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν Antiop. fr. XXXIX. 4. μόνα αἰῶνα διάξϐσα Ph. 1521.
Διαγελᾷν. ὃν σὺ διαγελᾷς Bac. 272. et 322.
Διάγνωσις. σῦ τὴν διάγνωσιν κρατεῖ Hip. 696. διάγνωσιν φρενῶν ib. 926.
Διαγράφειν. διάγραφ' ὡς ϐσαν κακὴν El. 1073.
Διαγωγὴ ἄμεμπτος Epist. V.
Διαδέκτωρ. διαδέκτορα πλϐτον Ion. 478.
Διαδιδόναι. διαδϐναι νῶτον ἄκανθάν τε Tr. 117. διαδόντες κόρας Ph. 1380.
Διαδιφρεύειν. ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσε Or. 991.
Διαδοχή. διαδοχαῖς ἀμείβϐσαι χεροῖν Hec. 1159. διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν Ph. 1045. διαδοχαῖσιν ἐν μέρει ἐνιαυσίαισιν Sup. 406. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 79.
Διάδοχος. διάδοχος δόμων Al. 658. γόων διάδοχος Sup. 72. λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς Hec. 588. κακὸν κακῶς διάδοχον πορσύνεται An. 804. διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ Tr. 1307. ἔργοισιν ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται An. 744. διάδοχα δακρύω ib. 1202.
Διάδρομος. διαδρόμϐ λέχϐς El. 1156. ἔμβολα διάδρομα Bac. 592.
Διαζευγνύναι. διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρῴων μελάθρων El. 1323. ἥτις ἂν διαζυγῇ τῆς συντραφείσης Tr. 664.
Διαζῆν. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον Iph. A. 923. εὐαίωνα διαζῆν Bac. 426.
Δίαιμος. δίαιμον ὄνυχα Hec. 656.
Διαίρειν. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. vid. schol. et not.
Διαιρεῖν. ϐ διήρηχ' ὁ θεὸς, εἴτε κ. τ. λ. Bac. 206. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν, κ. τ. λ. Alcmen. fr. XII. 2. δέλτος διαιρεῖ Pal. fr. II. 9. σπλάγχνα ἤθρει διαιρῶν El. 839.
Δίαιτα. δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται Phœn. fr. IX. 6. σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 5. πρὸς τὰς διαίτας —ἰδόντας Fr. inc. CLXI. 2.
Διακανάσσειν. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σϐ καλῶς; Cy. 157.
Διακεῖσθαι. ὡς διάκειμαι Tr. 113.
Διακενῆς Tr. 753.
Διακλύζειν. ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει Iph. T. 107.
Διακναίειν. ἀνθρώπων γνῶμαι διέκναισαν Iph. A. 27. λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει Cy. 484. ψυχὴν διακναῖσαι Her. 297. μία ἀμφοτέρϐς ἄτη πατέρων διέκναισεν El. 1307. μελάθροις διακναιομένϐς Med. 164. τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων Alc. 108.
Διακονεῖν. διηκόνϐν (*ministrabam*) Cy. 405. διακονϐσα κρυπτὰ Ion. 396.
Διάκονος. δείπνων ἀνοσίων διάκονος Cy. 31. πιςὸν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1.
Διακρίνειν. διὰ δ' ἔκρινεν ἁ τεκϐσα γᾶ βροτϐς Alex. fr. XII. 4. φϐσις διακρινεῖ Cress. fr. I. διακρινόμενον ἄλλο πρὸς ἄλλο Chry. fr. VII. 12.
Διακροτεῖν. αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει; Cy. 179.
Διακωδωνίζειν. διεκωδώνισε Pal. fr. VI.
Διακωλύειν. σὲ λιταὶ διακωλύσϐσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 150. μόρον Ἀδμήτϐ διακωλῦσαι Al. 34.
Διαλαγχάνειν. θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες Bac. 1290.
Διαλαλεῖν. διαλαλήσομέν τί σοι Cy. 174.
Διαλαμβάνειν. αὐτὰ διαλαβὼν El. 373.
Διαλλαγή. δυσλύτϐς ἔχϐσα τὰς διαλλαγὰς Ph. 378. εἰς διαλλαγὰς χωρεῖ ib. 446. ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιεῖσθαι ib. 518. πολλῷ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς ib. 708. ὡς διαλλαγὰς ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν Sup. 209. διαλλαγὰς ϐ τελϐμένας Her. 820.
Διάλλαγμα Hel. 592.
Διαλλακτὴς κακῶν Ph. 471.
Διαλλάσσειν. οἷς διαλλάξεις τέκνα Ph. 448. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλϐς Ph. 439. διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας Med. 896. διαλλάχθητί μοι Hel. 1251.
Διαλύειν. νείκϐς διαλύεσθε Or. 1679. δεσμὰ διελύθη ποδῶν Bac. 447. ςρατεία διαλυθεῖσα Iph. A. 495.
Διαλυμαίνεσθαι. ἥτις Ἑλλάδα διελυμήνατο Or. 1515. χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην Hip. 1350. σάρκας νεαρὰς —διαλυμανθεὶς ib. 1344.

Διάλυσις κακῶν Ph. 438. αἱ διαλύσεις ȣ̓ ῥᾴδιαι Melan. fr. IX. 6.

Διαμᾶν. διήμησ' Ἰφιγόνης παρηΐδα El. 1023.

Διαμάχεσθαι. ἀναιδῶς διεμάχȣ τὸ μὴ θανεῖν Al. 697. σιδήρῳ διεμάχοντο Sup. 678.

Διαμεθιέναι. τῷ δαὶ πατρῴαν διαμεθῆς τιμωρίαν; El. 978. διαμεθεὶς τόνδε μόχθον Bac. 627. διαμεθεὶς ξίφος ib. 635.

Διαμείβειν. Ἀσιῆτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείψας Iph. T. 398.

Διαμοιρᾶν. τέκνα λιπὼν Βάκχαις ᾅδȣ διαμοιράσαι Hec. 1076. λόγχας ἔραμαι διαμοιρᾶσαι Hip. 1376. ὡς διεμοιράσω χρόα παιδὸς Hec. 717.

Διαμολεῖν. διαμολεῖτε Her. F. 1051.

Διαμπὰξ Bac. 992. et 1012.

Διάνδιχα Her. F. 1029.

Διάνοια. μετάδος ἐμοὶ σὰς διανοίας Sup. 57.

Διανταῖος ὀδύνα Ion. 766.

Διαντλεῖν. μακρὰς διαντλȣ̃σ' ἐν δόμοις οἰκȣρίας Her. F. 1373. διαντλήσομαι πόνȣς An. 1218.

Διανύειν. ἤ σε—δεῦρ' ἀεὶ διήνυσε Or. 1663. διαύλȣς ἱππίȣς διήνυσε El. 825.

Διαπαλύνειν. ξανθὸν κρᾶτα διεπάλυνε Ph. 1166.

Διαπαντὸς Al. 891. et Iph. T. 1117.

Διαπείρειν. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον Ph. 26.

Διαπεραίνειν. διαπεράνωμεν λόγȣς An. 333. διαπέραινέ μοι ib. 1057. μορφῆς διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26.

Διαπερᾶν. κνήμην διεπέρασεν Ἀργ. δόρυ Ph. 1403. διαπερᾶν Μολοσσίαν An. 1249. ȣ̓ σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα Sup. 117. Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾶν Iph. A. 1601. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα διεπέρασεν Iph. T. 396. διεπέρασ' Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1339. τȣ̃τον (scil. τὸν βίον) ὅπως ἥδιςα διαπεράσετε Her. F. 504. ἐπεὶ μόχθȣς διεπέρασε ib. 830. Σκαμανδρίȣς διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. ςόμια διαπερῶσα Iph. T. 1392.

Διαπορθεῖν. πόσον χρόνον διαπεπόρθηται πόλις; Hel. 110.

Διαπράττεσθαι. διαπεπράγμεθα Hel. 864. τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ Ion. 353. πάντα διαπεπραγμένα εὕρηκα Hel. 1193.

Διαπρέπειν. πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ Al. 645. γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2.

Διαπρεπής. διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες Or. 1483. διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ Sup. 841. ἔλαφος διαπρεπὴς τὴν θέαν Iph. A. 1588. πῶλοι διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ Rh. 617.

Διαπρύσιος. διαπρύσιον κέλαδον Hel. 1324.

Διαπτᾶσθαι Med. 1.

Διαπτοεῖν. ςρατὸν φόβος διεπτόησε Bac. 304.

Διαπτύσσειν. εἴ τις διαπτύξειεν Hip. 985.

Διαπτυχή. δέλτȣ διαπτυχαὶ Iph. T. 727. παρεὶς γραμμάτων διαπτυχὰς ib. 793.

Διάπυρος Cy. 627.

Διαπυρȣ̃σθαι. κακῶς ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην Cy. 690.

Διαριθμεῖν. ἴσας μοι ψήφȣς διηρίθμησε Iph. T. 966.

Διαρμόζειν. διαρμόσας ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452.

Διαρπάζειν. ἄλλοις δόμον λείψειν διαρπάσαι Al. 660. ὅταν Λοξίȣ χρηςήριον διαρπάσωσι Bac. 1335.

Διαῤῥοή. τέμνει πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. περῶσα ποταμίȣς διαῤῥοὰς Rh. 919. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV.

Διαῤῥὼξ ἁρμὸς Iph. T. 262.

Διασαφεῖν. αὐτὰς διεσάφησ' ȣ̓́σας κενὰς Ph. 401.

Διασιωπᾶν. διεσιωπῶμεν Hel. 1567. αὐτὰ διασιωπήσας Ion. 1566.

Διασκέπτεσθαι. φέρε διασκεψώμεθα Cy. 554.

Διασπᾶν. διὰ θύελλα σπάσαι με Sup. 830. ἵνα διασπάσωμαι χρόα Hec. 1126. ὃν σκύλακες διεσπάσαντο Bac. 339.

Διασπαρακτὸν σῶμα Bac. 1218.

Διαςαθμεῖσθαι. ὃς ἡμῖν βίοτον—διεςαθμήσατο Sup. 202.

Διαςείχειν. ὃς διαςείχει θεȣ̃ γύαλα An. 1093. διαςείχων πόλιν ib. 1091.

Διαςρέφειν. τὸν ȣ̓δεὶς ἂν διαςρέψαι ποτὲ ῥήτωρ δύναιτο Pi. fr. VII. 2.

Διάςροφος. διαςρόφȣς κόρας ἑλίσσȣσα Bac. 1120. cf. Her. F. 868. ἐν διαςρόφοις ὄσσοις Bac. 1165.

Διασφαιρίζειν. διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως Bac. 1134.
Διασώζειν. διασῶσαι πόλιν Ph. 790. ἵν' ἀνδρὶ τἀμὰ διασώσῃ λέχη Hel. 65.
Διατέγγειν. διατέγγει βωμὸς Iph. T. 404.
Διατελεῖν χάριν Her. 435.
Διατέμνειν. διατεμὼν χρόα Hec. 782.
Διατηρεῖν. ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ Fr. inc. B. 28. 6.
Διατιθέναι. ἐλπίδας διαθέσθαι καλῶς Ion. 866. τὸ σῶμα ὀ μοχθηρῶς διατεθέντες Epist. V. ὅτω διατεθεῖσαν τὴν πόλιν Epist. II.
Διατινάσσειν. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. Βακχίου διατινάξαντος δῶμα Bac. 606. τὰ Πενθέως μέλαθρα διατινάξεται πεσήμασιν ib. 587.
Διατριβὴ πολλὴ Ph. 758.
Διάτροπος. διάτροποι τρόποις Iph. A. 559.
Δίαυλος. ὃ κενὸν δίαυλον ᾤκισαι τέρας Tr. 435. Εὐρυσθέως δίαυλον εἰς ᾅδου Her. F. 1102. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος Hec. 29. δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους Her. F. 662. δισσοὺς διαύλους ἱππίους διήνυσε El. 825.
Διαφέρειν. ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί; Hec. 599. διοίσει ψῆφον Or. 49. cf. v. 1652. σὺ νῦν διάφερε τῶν κακῶν ib. 251. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1262. δάκρυσι διοίσω πότμον Hip. 1143. σκῆπτρά σοι μόνον διαφέρειν—δεῖ; Iph. A. 1195. εἰ διοίσει νύκτα τὴν ἐς αὔριον Rh. 600. ἄπαις διοίσει ib. 982. τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ Tr. 1248. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον Bac. 753. διήνεγκαν κόρας ib. 1085. θεοὺς σέβων βίον διήνεγκε Hel. 10. γαστρὸς διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. μορφαὶ διαφέρουσιν ib. 382. διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. ἄκαιρος εὔνοι' οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. διαφέρουσιν αἱ φύσεις Melan. fr. VII. 3. ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν Epist. V. διαφέρων κηρύγματα Sup. 382. ὅπλισμα διαφέρων ἐσφενδόνα ib. 715.
Διαφεύγειν. ὥστε διαφυγεῖν τοὐμὸν δόρυ Iph. T. 1326. σὲ διαφεύγουσι Cy. 680. εἰ λέκτρα διέφυγες τάδε Hel. 800. διαφυγεῖν μόρον ib. 1083. πολλοὶ οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. δεσμὰ διαφυγὼν Bac. 647. διαφυγὼν πόνους Hel. 882. διαφυγὼν φόνον ib. 1629. διαφυγοῦσα πολεμίους Ion. 1254. τὰ διαφυγόνθ' ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος Bac. 642.
Διαφθείρειν. φύσιν διέφθειρε Hec. 598. cf. Eu. fr. V. 3. ἐμοὶ ψυχὴν διέφθαρκε Med. 226. χεῖρα οὐ διαφθερῶ ib. 1055. φαρμάκῳ διαφθερεῖν Hip. 389. διά μ' ἔφθειρας ib. 1357. μὴ σοὺς διαφθείρῃ γάμους Al. 317. τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέφθειρέν μέ πω μάντευμα Iph. T. 719. τοὺς ἐχθίστους γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ Tr. 405. νόσον διαφθεῖραι Hel. 890. τὸ δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς ib. 926. τούτους πῶς διαφθεῖραί με δεῖ; Er. fr. I. 22. δοῦλον ἐσθλὸν τοὔνομ' οὐ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων Œd. fr. VII. 1. λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθείρουσά με Or. 398. πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδε Tr. 967. μοῦ διαφθείρας λόγους Phi. fr. XIII. 1. ὡς διαφθερῶν Hip. 992. πολλὰ διέφθορα Med. 349. εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε θνητῶν Hip. 1014. εἰ διαφθαρήσεται Hec. 802. ἦ διέφθαρται βίος Hip. 376. τῷ τρόπῳ διεφθάρη ib. 1008. ἔχεις μοῖραν, ἦ διεφθάρης ib. 1436. νόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη Sup. 563. τὰ Θησέως οὐκ ὄκνῳ διεφθάρη ib. 697. διεφθάρμεσθα Iph. T. 1028. οὐ διαφθαρήσεται Bac. 318. λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας Hel. 1208. τίνι τρόπῳ διεφθάρη; Ion. 347. τὸ διαφθαρὲν φρενῶν Or. 297.
Διαφθορά. φίλων διαφθορὰ Hip. 682. πολεμίοις ὑμᾶς ἐθρεψάμην διαφθορὰν Her. F. 459. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ Ph. 877. ὅσας—εὗρον ἀνδράσιν διαφθοράς; Ion. 617.
Διαφορά. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει Med. 75. πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Er. fr. I. 9.
Διαφορεῖν. δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν Bac. 738. θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν ib. 1208. πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι Her. F. 571. διεφοροῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745.
Διάφορος. διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων μύθων Iph. A. 402. οἱ νόμοι διάφοροι Bac. 484. χρήμασιν διάφοροι Her. F. 635. πολλὰ πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med. 579. διάφοροι φύσεις βροτῶν Iph. A. 558.

φρένας διαφόρους πολὺ Hel. 160. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ Sup. 612. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων πολλὰ Her. 407.

Διαφυλάσσειν. τὸ Κάδμου διεφύλασσον ἱππικὸν Sup. 682. διαφυλάξασθαι πόλιν Iph. A. 369.

Διαχλιδᾶν. διαχλιδᾶτέ μοι μέλαθρα Iph. A. 1340.

Διαψαίρειν. γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων πόρους Fr. inc. CCXIII.

Δίβαμος Rh. 215.

Δίβολος. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374.

Δίγονος. δίγονα σώματα El. 1179.

Δίδαγμα. ὁ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr. XXII. 3. διδαγμάτων ἥδιστον Sis. fr. I. 25.

Διδακτός. ἡ εὐανδρία διδακτὸς Sup. 914. ὅσοις διδακτὸν μηδὲν Hip. 79. κἄστ' οὐ διδακτὸν, sc. τὸ τῆς τύχης Al. 789.

Δίδαξις. δίδαξιν ἐσθλοῦ Hec. 601.

Διδάσκαλος. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχουσα Tr. 647. τῆς ἀνοίας τὸν διδάσκαλον Bac. 345. τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τύχην εἴχομεν διδάσκαλον Med. 1203. ἡ ὁμιλία πάντων γίγνεται διδάσκαλος An. 685. αὗται διδάσκαλοι κακῶν ib. 947. αὗταί γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι Sup. 771.

Διδάσκειν. δίδαξον τοῦτο Hec. 1208. πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος Hip. 252. αὐτάς τις σωφρονεῖν διδαξάτω ib. 667. τί τέχνας μυρίας διδάσκετε; ib. 917. φρονεῖν διδάσκειν ib. 920. γαμβροὺς διδάξω, καὶ διδάξομαι λόγους An. 740. διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. διδάξω σ', ὡς καλῶς ἔχει τόδε Bac. 287. δίδασκέ μοι τοιούσδε τούσδε παῖδας Her. 574. ἐγὼ διδάξω ῥᾳδίως ib. 1022. τίς διδάξει σ' ἄλλος; Hel. 586. διδάσκει ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακὸν El. 376. ἐδίδαξα τοὐμῷ λόγῳ Alcmæon. fr. VI. 3. vid. not. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. διδάξαι σὲ βούλομαι Peliad. fr. VI. 1. μουσικὸν ἔρως διδάσκει St. fr. VIII. 2. χρεία διδάσκει σοφὸν Tel. fr. XIX. 2. τοὺς διδάσκοντας τάδε Ion. 451. τοῦ διδάξαντος βροτοὺς An. 958. ταυτὶ διδάξων ἦλθον Sup. 154. διδάσκου Hec. 299. οὐ νῦν διδαξόμεσθα τοὺς φίλους φιλεῖν Hel. 1442. ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν And. fr. VII. 6. εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκεται λέγειν Sup. 914.

Διδόναι. παῖδα δοῦναι σφάγιον Hec. 305. ἡδίστην χέρα δὸς ib. 410. cf. v. 440. λῦσαι πρύμνας—δὸς ἡμῖν ib. 540. κακὸν δίδωσι καρπὸν ib. 595. μὴ δίκην δώσουσιν ib. 803. Plura hujus dictionis exempla vid. sub Δίκη. οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν Hec. 899. cf. Or. 104. Med. 719. Al. 61. Iph. T. 507. Hel. 946. et 1007. Her. F. 321. El. 1138. et 1146. δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων δέδωκεν Hec. 1087. ὃν ἐμοὶ πατὴρ δίδωσι—τρέφειν ib. 1134. τὸν χρυσὸν δοῦναι πενομένοις ib. 1220. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276. οὐ λουτρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. δὸς τόξα μοι κερουλκὰ ib. 268. ὕπνῳ βλέφαρον δὸς ib. 302. ἐμοὶ τῶν σῶν μηδὲν δίδου ib. 641. ἓν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἑνὸς δοῦναι σὲ χρὴ ib. 650. ψυχὴν ἐμὴν δὸς τῷ πατρὶ ib. 661. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. δύναμιν ἣν διδῷ θεὸς ib. 684. τὸ ὄμμα φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγ. φίλοις ib. 892. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν ib. 1160. δότ' εὐτυχῆσαι τῷδε κ. τ. λ. ib. 1243. κόραισι δίδοτε διὰ βοστρύχων ib. 1267. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι ib. 1276. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1659. ἡνίκ' ἂν διδῷ πατὴρ ib. 1672. δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ὀχήματα τροφεῖ δίδωσιν ib. 45. δὸς ξύμβασιν τέκνοις ib. 85. cf. v. 590. αἰχμαλωτίδας—δώσειν Τριαίνᾳ ib. 195. ὅταν ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ ib. 465. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. πολεμίοις δώσω πόλιν; ib. 741. πικροὺς γόους δώσουσι Θηβαίᾳ χθονὶ ib. 890. φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χοὰς ib. 940. οὐδ' ἂν τὸν αὑτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν ib. 973. δειλίᾳ με δίδωσι ib. 1001. ψυχὴν δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονὸς ib. 1005. Ἄργει εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον ib. 1257. δός μοι κτανεῖν ἀδελφὸν ib. 1376. cf. v. 1383. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας, ἢ δέδωκας Med. 535. δότε μητρὶ δεξιὰν χέρα ib. 1070. cf. Her. 308. δός μοι χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων Med. 1402. εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον Hip. 986. κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν ib. 1020. πατήρ σοι πόντιος ἔδωχ', ὅσον περ χρῆν ib.

1319. σοὶ τιμὰς μεγίϛας δώσω ib. 1425. εὖ δοίης Al. 1007. λέχος δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ An. 216. θυγατρὶ δώσω κτανεῖν ib. 443. θεοί τοι δοῖεν εὖ ib. 751. πημάτων δοίης λύσιν ib. 901. σὲ πατρὸς δώσω χερὶ ib. 985. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀναςροφὴν δαίμων δίδωσι ib. 1009. ὐδ' ἀναίρεσιν (sc. τῶν νεκρῶν) δῦναι θέλυσι Sup. 19. ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας; ib. 135. cf. v. 145. et 221. ἐν τόδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον ib. 409. μάθησιν κρείσσω δίδωσι ib. 420. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς ib. 463. τὺς νεκρὺς θάψαι δὸς ἡμῖν ib. 559. δῦναι μέρος ib. 570. ὐκ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον ib. 858. ὐχ ὡς τάχιςά με σκότῳ δώσετε; ib. 1105. ὅρκια δῶμεν τῷδ' ἀνδρὶ ib. 1231. δίδωσ' ἑλέσθαι θυγατρὶ μνηςήρων ἕνα Iph. A. 68. δός μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν ib. 471. δίδωμι ib. 472. τᾶς Ἑλένας ἐν βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. μακαρίαν με ξέναισι—δὸς ib. 629. ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ ib. 850. φίλας χάριτας ἔδωκα ib. 1222. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δίδωμι σῶμα τὠμὸν Ἑλλάδι ib. 1397. ςέφεα περίβολα δίδοτε ib. 1477. δάκρυά σοι δώσομεν ἁμέτερα ib. 1489. κλεινότατον ςέφανον δὸς—ἀμφιθεῖναι ib. 1530. δὸς γενέσθαι πλῦν νεῶν ἀπήμονα ib. 1575. πλῦν ὔριον δίδωσιν ἡμῖν ib. 1597. ἀδελφῷ βύλομαι δῦναι χοὰς Iph. T. 61. τῦτο δὸς τῇ τύχῃ ib. 501. δάκρυα καὶ κόμας δότω τάφῳ ib. 703. ὅρκον δότω μοι ib. 735. δώσω ib. 744. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδε ib. 755. τὸν ὅσιον δώσω φόνῳ ib. 1037. ὁσία δίδωμ' ἔπος τόδε ib. 1161. εἰ μὴ κτανεῖν—θεὸς δίδωσιν Rh. 598. τρέφειν σ' ὐ βροτείαν ἐσχάραν δίδωσιν ib. 929. νίκαν δοίη δαίμων ib. 996. ἐμοὶ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον Tr. 80. ᾧ γέρας δῶκεν ib. 254. ἐμὲ θηρσὶ δώσυσιν δάσασθαι ib. 450. δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι τάδε ib. 454. μέλαιναν αἴγλαν ἔδωκεν ib. 550. τάδε σοι δίδομεν πλήγματα κρατὸς ib. 788. κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν ib. 874. cf. v. 878. et 902. δὸς τὺς ἐναντίυς λόγυς ἡμῖν ib. 907. δώσω τόδ' αὐτῇ· τῇσδε δ' ὐ δώσω χάριν ib. 913. σὰς ἐς ὠλένας δῦναι ib. 1143. παῖδα δῦναι τάφῳ ib. 1146. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν ib. 1176. ὐκ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1202. ὀρθίαν ὅταν σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ib. 1267. Ὀδυσσέως χρὴ εἰς χεῖρα δῦναι τήνδε ib. 1286. γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι Bac. 44. ᾧ κράτος δίδωμι γῆς ib. 213. ὕπνον—δίδωσιν ib. 283. τῷ θεῷ τιμὴν δίδυ ib. 342. τὸν χείρονα δῶκ' ἔχειν οἴνυ τέρψιν ib. 422. ἔδωκεν ὐκ ἄκων χέρας ib. 437. δίδωσιν ὄργια ib. 470. λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα ib. 699. τὴν ἄμπελον δῦναι βροτοῖς ib. 771. Σπαρτῷ μ' ἔδωκας Ἐχίονι ib. 1273. Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε Cy. 141. νόμισμα δώσομεν ib. 159. τὰ Ἑλλάδος ὀνείδη Φρυξὶν ὐκ ἐδώκαμεν ib. 295. ξένια δῦναι ib. 300. καλὸν τὸ πῶμα δίδως ib. 418. cf. v. 451. ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι ib. 518. καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως ib. 548. πλέων τὸν σκύφον δίδυ ib. 553. δὸς ὕτω ib. 555. δὸς μηδὲν Her. 176. ὅστις—ἐκ χερῶν δώσει τέκνα ib. 415. τὴν ἐμὴν ψυχὴν δίδωμ' ἑκῦσα τοῖσδε ib. 552. νεκρὸν τοῖς μετελθῦσιν φίλων δώσω ib. 1024. κακὸν αὐτοῖς νόσον δώσω ib. 1043. χρὴ κυσὶν δῦναι ib. 1051. δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις Hel. 465. πικρὺς λόγυς ἔδωκα ib. 489. ὃς ὐ δώσει βορὰν ib. 509. μ' ἑλὼν θέλει δῦναι τυράννοις ib. 559. ἥ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν ib. 630. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ ib. 875. δῦναι δίφρυς ib. 1046. δῦναι πορθμίδα ib. 1067. ἀρκέσει, ἃ ἂν διδῷς ib. 1273. διδὺς γε μὲν δή, δυσγενὲς μηδὲν δίδυ ib. 1275. cf. v. 1280. λυτροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1400. ἐντάφια δῦναι νεκρῷ ib. 1420. θεοὶ σοὶ δοῖεν, οἷ' ἐγὼ θέλω ib. 1421. ἣν σὴν εἰς ἔμ' εὔνοιαν δίδως ib. 1441. δώσει Ξύθῳ τὸν αὐτῦ παῖδα Ion. 69. cf. v. 775. 781. 788. 1532. 1536. et 1561. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς ib. 519. ἔδωκε πλῆρες τεῦχος ib. 1184. δῦναι φάρμακον ib. 1185. τὰς σπονδὰς θεῦ δίδωσι γαίᾳ ib. 1193. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285. ὃ σθένος τῇ 'μῇ χθονὶ δίδωσιν ib. 1585. δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν Her. F. 19. τὸ σῶμα ὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις ib. 200. δὸς τῦσδε τύμβῳ

φρένας διαφόρυς πολὺ Hel. 160. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ Sup. 612. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐςὶ θεσφάτων πολλὰ Her. 407.

Διαφυλάσσειν. τὸ Κάδμυ διεφύλασσον ἱππικὸν Sup. 682. διαφυλάξασθαι πόλιν Iph. A. 369.

Διαχαλᾷν. διαχαλᾶτέ μοι μέλαθρα Iph. A. 1340.

Διαψαίρειν. γλώσσῃ διαψαίρυσα μυκτήρων πόρυς Fr. inc. CCXIII.

Δίβαμος Rh. 215.

Δίβολος. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374.

Δίγονος. δίγονα σώματα El. 1179.

Δίδαγμα. ὁ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr. XXII. 3. διδαγμάτων ἥδιςον Sis. fr. I. 25.

Διδακτός. ἡ εὐανδρία διδακτὸς Sup. 914. ὅσοις διδακτὸν μηδὲν Hip. 79. κᾆς' ὐ διδακτὸν, sc. τὸ τῆς τύχης Al. 789.

Δίδαξις. δίδαξιν ἐσθλῦ Hec. 601.

Διδάσκαλος. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχυσα Tr. 647. τῆς ἀνοίας τὸν διδάσκαλον Bac. 345. τόλμης καὶ θράσυς διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τύχην εἴχομεν διδάσκαλον Med. 1203. ἡ ὁμιλία πάντων γίγνεται διδάσκαλος An. 685. αὗται διδάσκαλοι κακῶν ib. 947. αὗταί γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι Sup. 771.

Διδάσκειν. δίδαξον τῦτο Hec. 1208. πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος Hip. 252. αὐτάς τις σωφρονεῖν διδαξάτω ib. 667. τί τέχνας μυρίας διδάσκετε; ib. 917. φρονεῖν διδάσκειν ib. 920. γαμβρὺς διδάξω, καὶ διδάξομαι λόγυς An. 740. διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. διδάξω σ', ὡς καλῶς ἔχει τόδε Bac. 287. δίδασκέ μοι τοιύσδε τύσδε παῖδας Her. 574. ἐγὼ διδάξω ῥᾳδίως ib. 1022. τίς διδάξει σ' ἄλλος; Hel. 586. διδάσκει ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακὸν El. 376. ἐδίδαξα τῦμῷ λόγῳ Alcmæon. fr. VI. 3. vid. not. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. διδάξαι σὲ βύλομαι Peliad. fr. VI. 1. μυσικὸν ἔρως διδάσκει St. fr. VIII. 2. χρεία διδάσκει σοφὸν Tel. fr. XIX. 2. τὺς διδάσκοντας τάδε Ion. 451. τῦ διδάξαντος βροτὺς An. 958. ταυτὶ διδάξων ἦλθον Sup. 154. διδάσκυ Hec. 299. ὐ νῦν διδαξόμεσθα τὺς φίλυς φιλεῖν Hel. 1442. ὑπ' αὐτῦ τῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν And. fr. VII. 6. εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκεται λέγειν Sup. 914.

Διδόναι. παῖδα δῦναι σφάγιον Hec. 305. ἥδιςαν χέρα δὸς ib. 410. cf. v. 440. λῦσαι πρύμνας—δὸς ἡμῖν ib. 540. κακὸν δίδωσι καρπὸν ib. 595. μὴ δίκην δώσυσιν ib. 803. Plura hujus dictionis exempla vid. sub Δίκη. ὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δῦναι χάριν Hec. 899. cf. Or. 104. Med. 719. Al. 61. Iph. T. 507. Hel. 946. et 1007. Her. F. 321. El. 1138. et 1146. δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων δέδωκεν Hec. 1087. ὃν ἐμοὶ πατὴρ δίδωσι—τρέφειν ib. 1134. τὸν χρυσὸν δῦναι πενομένοις ib. 1220. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276. ὐ λῦτρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. δὸς τόξα μοι κερυλκὰ ib. 268. ὕπνῳ βλέφαρον δὸς ib. 302. ἐμοὶ τῶν σῶν μηδὲν δίδυ ib. 641. ἓν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἑνὸς δῦναι σὲ χρὴ ib. 650. ψυχὴν ἐμὴν δὸς τῷ πατρὶ ib. 661. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. δύναμιν ἣν διδῷ θεὸς ib. 684. τὸ ὄμμα φαιδρωπὸν ἐδίδυ τοῖσιν Αἰγ. φίλοις ib. 892. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν ib. 1160. δότ' εὐτυχῆσαι τῷδε κ. τ. λ. ib. 1243. κόραισι δίδοτε διὰ βοςρύχων ib. 1267. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι ib. 1276. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1659. ἡνίκ' ἂν διδῷ πατὴρ ib. 1672. δίδωσι βυκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ὀχήματα τροφεῖ δίδωσιν ib. 45. δὸς ξύμβασιν τέκνοις ib. 85. cf. v. 590. αἰχμαλωτίδας—δώσειν Τριαίνᾳ ib. 195. ὅταν ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ ib. 465. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. πολεμίοις δώσω πόλιν; ib. 741. πικρὺς γόυς δώσυσι Θηβαίᾳ χθονὶ ib. 890. φόνιον αἷμα γῇ δῦναι χοὰς ib. 940. ὐδ' ἂν τὸν αὐτῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν ib. 973. δειλίᾳ με δίδωσι ib. 1001. ψυχὴν δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονὸς ib. 1005. Ἄργει εὐκλεᾶ δῦναι λόγον ib. 1257. δός μοι κτανεῖν ἀδελφὸν ib. 1376. cf. v. 1383. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας, ἢ δέδωκας Med. 535. δότε μητρὶ δεξιὰν χέρα ib. 1070. cf. Her. 308. δός μοι χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων Med. 1402. εἰς ὄχλον δῦναι λόγον Hip. 986. κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν ib. 1020. πατήρ σοι πόντιος ἔδωχ', ὅσον περ χρῆν ib.

1319. σοὶ τιμὰς μεγίςας δώσω ib. 1425. εὖ δοίης Al. 1007. λέχος δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ An. 216. θυγατρὶ δώσω κτανεῖν ib. 443. θεοί σοι δοῖεν εὖ ib. 751. πημάτων δοίης λύσιν ib. 901. σὲ πατρὸς δώσω χερὶ ib. 985. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀναςροφὴν δαίμων δίδωσι ib. 1009. ἐδ' ἀναίρεσιν (sc. τῶν νεκρῶν) δῦναι θέλεσι Sup. 19. ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας; ib. 135. cf. v. 145. et 221. ἓν τόδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον ib. 409. μάθησιν κρείσσω δίδωσι ib. 420. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς ib. 463. τὲς νεκρὲς θάψαι δὸς ἡμῖν ib. 559. δῦναι μέρος ib. 570. ἐκ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον ib. 858. ἐχ ὡς τάχιςά με σκότῳ δώσετε; ib. 1105. ὅρκια δῶμεν τῷδ' ἀνδρὶ ib. 1231. δίδωσ' ἑλέσθαι θυγατρὶ μνηςήρων ἕνα Iph. A. 68. δός μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν ib. 471. δίδωμι ib. 472. τᾶς Ἑλένας ἐν βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. μακαρίαν με ξέναισι—δὸς ib. 629. ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ ib. 850. φίλας χάριτας ἔδωκα ib. 1222. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δίδωμι σῶμα τἀμὸν Ἑλλάδι ib. 1397. ςέφεα περίβολα δίδοτε ib. 1477. δάκρυά σοι δώσομεν ἁμέτερα ib. 1489. κλεινότατον ςέφανον δὸς—ἀμφιθεῖναι ib. 1530. δὸς γενέσθαι πλῦν νεῶν ἀπήμονα ib. 1575. πλῦν ἔριον δίδωσιν ἡμῖν ib. 1597. ἀδελφῷ βέλομαι δῦναι χοὰς Iph. T. 61. τῦτο δὸς τῇ τύχῃ ib. 501. δάκρυα καὶ κόμας δότω τάφῳ ib. 703. ὅρκον δότω μοι ib. 735. δώσω ib. 744. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδε ib. 755. τὸν ὅσιον δώσω φόνῳ ib. 1037. ὁσία δίδωμ' ἔπος τόδε ib. 1161. εἰ μὴ κτανεῖν—θεὸς δίδωσιν Rh. 598. τρέφειν σ' ἐ βροτείαν ἐσχάραν δίδωσιν ib. 929. νίκαν δοίη δαίμων ib. 996. ἐμοὶ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον Tr. 80. ᾧ γέρας δῶκεν ib. 254. ἐμὲ θηρσὶ δώσεσιν δάσασθαι ib. 450. δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι τάδε ib. 454. μέλαιναν αἴγλαν ἔδωκεν ib. 550. τάδε σοι δίδομεν πλήγματα κρατὸς ib. 788. κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν ib. 874. cf. v. 878. et 902. δὸς τὲς ἐναντίες λόγες ἡμῖν ib. 907. δώσω τόδ' αὐτῇ· τῆσδε δ' ἐ δώσω χάριν ib. 913. σὰς ἐς ὠλένας δῦναι ib. 1143. παῖδα δῦναι τάφῳ ib. 1146. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν ib. 1176. ἐκ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1202. ὀρθίαν ὅταν σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ib. 1267. Ὀδυσσέως χρὴ εἰς χεῖρα δῦναι τήνδε ib. 1286. γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι Bac. 44. ᾧ κράτος δίδωμι γῆς ib. 213. ὕπνον—δίδωσιν ib. 283. τῷ θεῷ τιμὴν δίδε ib. 342. τὸν χείρονα δῶκ' ἔχειν οἴνε τέρψιν ib. 422. ἔδωκεν ἐκ ἄκων χέρας ib. 437. δίδωσιν ὄργια ib. 470. λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα ib. 699. τὴν ἄμπελον δῦναι βροτοῖς ib. 771. Σπαρτῷ μ' ἔδωκας Ἐχίονι ib. 1273. Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε Cy. 141. νόμισμα δώσομεν ib. 159. τὰ Ἑλλάδος ὀνείδη Φρυξὶν ἐκ ἐδώκαμεν ib. 295. ξένια δῦναι ib. 300. καλὸν τὸ πῶμα δίδως ib. 418. cf. v. 451. ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι ib. 518. καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως ib. 548. πλέων τὸν σκύφον δίδε ib. 553. δὸς ἔτω ib. 555. δὸς μηδὲν Her. 176. ὅστις—ἐκ χερῶν δώσει τέκνα ib. 415. τὴν ἐμὴν ψυχὴν δίδωμ' ἑκῦσα τοῖσδε ib. 552. νεκρὸν τοῖς μετελθῦσιν φίλων δώσω ib. 1024. κακὸν αὐτοῖς νόςον δώσω ib. 1043. χρὴ κυσὶν δῦναι ib. 1051. δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις Hel. 465. πικρὲς λόγες ἔδωκα ib. 489. ὅς ἐ δώσει βορὰν ib. 509. μ' ἑλὼν θέλει δῦναι τυράννοις ib. 559. ἥ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν ib. 630. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ ib. 875. δῦναι δίφρες ib. 1046. δῦναι πορθμίδα ib. 1067. ἀρκέσει, ἃ ̓ν διδῷς ib. 1273. διδὲς γε μὲν δὴ, δυσγενὲς μηδὲν δίδε ib. 1275. cf. v. 1280. λετροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1400. ἐντάφια δῦναι νεκρῷ ib. 1420. θεοὶ σοὶ δοῖεν, οἷ' ἐγὼ θέλω ib. 1421. ἣν σὴν εἰς ἔμ' εὔνοιαν δίδως ib. 1441. δώσει Ξέθῳ τὸν αὐτε παῖδα Ion. 69. cf. v. 775. 781. 788. 1532. 1536. et 1561. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς ib. 519. ἔδωκε πλῆρες τεῦχος ib. 1184. δῦναι φάρμακον ib. 1185. τὰς σπονδὰς θεε δίδωσι γαίᾳ ib. 1193. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285. ὃ σθένος τῇ 'μῇ χθονὶ δίδωσιν ib. 1585. δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν Her. F. 19. τὸ σῶμα ἐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις ib. 200. δὸς τέσδε τύμβῳ

ib. 1360. δίδυ χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ ib. 1398. δίδυ δέρῃ σὴν χεῖρα ib. 1402. Ὀρέστην Στροφίῳ ἔδωκε τρέφειν El. 18. δάκρυα ἔδωκα ib. 91. κοινῇ δίδωμι τῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν ib. 232. ξένοις δῦναι ib. 428. χρόνῳ αὐτὰ δώσομεν ib. 597. νίκην δὸς ἡμῖν ib. 675. δὸς πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην ib. 676. χεῖρας ᾗ δίδωμ' ἐμὰς ib. 678. σῶμα σκότῳ δῦναι ib. 960. Πυλάδῃ Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον ib. 1249. δότω πλῦτυ βάρος ib. 1287. φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι ib. 1304. δίδωσιν εὔφρυρον κόραις Dan. 23. ἃ μή ἐςι τῷ πένηθ', ὁ πλύσιος δίδωσιν Æol. fr. VI. 6. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 10. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 2. τίς πετραῖον σκόπελον ὀδύναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4. ἐλπίδας δίδως Ar. fr. XVIII. 2. ὁσιωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγὴν Cresph. fr. XI. 1. γυναικὶ δῦναι χαλινὺς Cress. fr. XI. 2. δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν Er. fr. I. 4. cf. v. 43. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδυ ejusd. fr. II. 8. τὺς γάμυς δίδωσι τὺς πρώτυς ἔχειν ib. 15. μοὶ δὸς χέρα ib. 32. πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 2. ᾧ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα Melan. fr. XII. 4. πολλὰς ὁ δαίμων τῦ βίυ μεταςάσεις ἔδωκεν ἡμῖν Œd. fr. XI. 2. πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1. δῦναι πλυσίῳ κακῷ Fr. fal. cit. V. 6. εἴ μοι τὸ Νεςόρειον εὔγλωσσον μέλι— δοίη θεὸς Fr. inc. X. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν Fr. inc. CV. 2. πολλοῖς ὁ δαίμων μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 2. τοῖς θηρίοις ἔδωχ' ἑκάςῳ μίαν φύσιν Fr. inc. B. 14. 3. ὁ διδὺς ἐγὼ Or. 1677. τὴν χάριν σοι διδὺς Ph. 449. τοῖς θανῦσι τιμὰς διδόντα ib. 1331. γάμων φερνὰς διδὺς Αἵμονι ib. 1581. τῷ πλύτῳ διδὺς τὸ πλεῖςον Sup. 407. διδὺς πολλὴν χάριν ib. 414. σκληρὰ τῇ φύσει διδὺς ib. 884. διδὺς πρόσρησιν ἑξῆς πᾶσι Iph. A. 341. θεῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ ib. 390. θυσίας ὐχ ὁσίας Ἕλλησι διδὺς Iph. T. 466. θεῦ διδόντος Rh. 103. cf. Epist. IV. φίλα διδὺς προσφθέγματα Tr. 1184. χείλεσιν διδὺς ὀδόντας Bac. 621. διδὺς τοῖς φίλοισι Cy. 531. πατρὸς γῆν διδόντος Ion. 1296. εὐνομίᾳ χάριν διδὺς Her. F. 779. μὴ 'πιτακτὰ φάρμακα διδόντα Bel. fr. XVIII. 3. τῷ πλυσίῳ, τῷ τε μή, διδὺς μέρος Er. fr. II. 7. ἆθλα κοττάβων διδὺς Œnei. fr. VIII. 3. τῇ νόσῳ διδὺς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. διδὺς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. μισθὺς διδόντες Hec. 818. λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ διδόντες Ph. 435. ὔτε γέρας πατρί, ὔτ' ἔξοδον διδόντες ib. 882. θεῶν διδόντων Hip. 1434. τρεῖς ἡλίυ διεξόδυς θέᾳ διδόντες An. 1088. ὐ διδόντες ἀμπνοὰς ib. 1138. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. Ἰδαῖον βύταν κατάρᾳ διδῦσα Hec. 946. διδῦσα θόρυβον ib. 1111. σὲ μυρίοις πόνοις διδῦσα Or. 1663. τελεσφόρον διδῦσα χρησμὸν Ph. 644. χάριν ἀχάριςον εἰς θεὺς διδῦσα ib. 1745. διδῦσ' ἔρον Hip. 449. λίαν διδῦσα μεταβολὰς Iph. T. 722. διδῦσα φάος Tr. 323. φίλον διδῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ ib. 695. πιτύλυς διδῦσα χειρὸς ib. 1236. τὴν ἐμὴν ὥραν γάμυ διδῦσαν—κατθανυμένην Her. 580. τἀμὰ λέκτρ' ἄλλῳ διδῦσα Hel. 1650. διδῦσα πρὸς σέ μοι παῤῥησίαν El. 1056. ἀπόφονον αἷμα δὺς ματέρος Or. 192. ἡδονῇ δὺς Ph. 21. δὺς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ib. 480. ὁρκίυς δὺς θεὺς ib. 484. ἀρὰς παισὶ δὺς ib. 1605. τὸν δόντα αὐτῷ θυγατέρα Med. 262. cf. v. 288. μισθὸν δόντα An. 610. ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δὺς Sup. 204. θεῦ κατασκευὴν βίῳ δόντος ib. 215. κάλλιςον ἔρανον δὺς ib. 363. εἰς τὸ κοινὸν δὺς Iph. T. 673. ᾧ πάντ' ἐγὼ δὺς τἀμὰ ib. 714. ἐρημίᾳ δὺς Tr. 97. ςρατηλάτῃ εἰς χεῖρα δύς νιν ib. 296. ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν τέκνων ἀδελφῷ δὺς ib. 372. θύρσον δὺς εἰς χεῖρα Bac. 25. μυρίον δὺς χρυσῦ ςαθμὸν ib. 810. δύς μοι τὸ πῶμα Cy. 673. ἐκεῖσε τὸν νῦν δὺς Ion. 1370. δὺς ἐς ἀγκάλας κοινωνίαν δύςηνον Her. F. 1362. τὴν παῖδα δὺς ἐμοὶ Alcmæon. fr. XI. 1. πόντῳ δόντες τὴν ξένην Iph. T. 1353. ἀοιδὰς δόντες ὑςέροις βροτῶν Tr. 1245. μίαν μοι χάριν δόντες Hel. 1466. χρόνῳ δόντες ταῦτα Ion. 575. χοὰς τάφῳ δῦσα Or. 125. πικρὸν φίλημα δῦσα δεξιάν τ' ἐμοὶ Iph. A. 679. γόνασι σοῖσι σῶμα δῦσ' ἐμὸν ib. 1221.

ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους Iph. T. 446. κόμας μητρὶ δοῦσα φέρειν ib. 820. πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης Hel. 931. οὐκ εἶ τι δώσων τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ; Hec. 579. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων Or. 846. θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει δώσων Ph. 1021. Δαρδανίας ἄταν θεᾷ δώσων Tr. 535. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. τὰ φίλτατα δώσουσα Iph. A. 459. σωτηρίαν Ἕλλησι δώσουσα ib. 1474. κυσὶν δοθήσεται Ph. 1644. τάφῳ δέδονται Sup. 757. δοθῆναι Μέροπι Phaëth. fr. I. 1. δάμαρ δοθεῖσα Ἕκτορι An. 4. Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας δοθεῖσα ib. 15.

Διδυμογενὲς ἄγαλμα Hel. 207.

Δίδυμος. λέοντες δύω διδύμω Or. 1401. διδύμων ποταμῶν Ph. 832. δίδυμοι θῆρες ib. 1304. διδύμοις γάλακτος παρὰ μαστοῖσιν ib. 1524. δεσμοῖς διδύμοις Iph. T. 456. δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον Her. F. 657. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. διδύμους πόντου πέτρας Med. 433. δίδυμοι ἄρκτοι Pi. fr. III. 3. δίδυμον πένθος Hip. 1346. δίδυμα τέκνα Ph. 1295. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων An. 124. cf. v. 465. δίδυμα τόξα Χαρίτων Iph. A. 548. δίδυμα μέμονε φρὴν Iph. T. 656. δίδυμα Διὸς τέκεα Hel. 222. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188.

Διειδέναι. ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι Med. 518.

Διείργειν. ταύτας διείργει ἄλλη μία Thes. fr. V. 6.

Διεκπερᾶν. τὸν βίον χρὴ ὡς ῥᾷστα— διεκπερᾶν Sup. 954. ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν Hyp. fr. IV. 8.

Διελαύνειν. ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἐλευθερῶσθαι Her. 788. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους Sup. 676.

Διεμπολεῖν. τάσδε διεμπολήσομεν Bac. 512.

Διεξέρχεσθαι. ἵνα διεξέλθω Hel. 876. ὅπῃ μοίρας διεξέρχεται And. fr. VIII. 2. πάντας διεξελθὼν φίλους Alc. 15. μὴ διεξελθὼν λόγῳ Tr. 1166.

Διεξιέναι (ab διέξειμι). ἔργοις ἂν εἶδες τοὺς κακοὺς διεξιὼν Hip. 1024.

Διέξοδος. τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087.

Διέπεσθαι. οἷς ἀεὶ διέπομαι El. 146.

Διεργάζεσθαι. διέργασαί μ' ἄγων Hec. 369. σοὺς φίλους διεργάσῃ; Hip. 613. φόνον καινὸν διειργάσασθε Tr. 1160. ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἂν Her. 175.

Διερείδεσθαι. σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διερειδομένα Hec. 66. σκήπτρῳ Πριάμου διερειδομένα Tr. 150.

Διερέσσειν. φλογέας δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1258.

Διέρχεσθαι. διέλθοι τοῦτο Ph. 1023. ἐπίφθονος λόγος διελθεῖν Med. 530. διέρχεται στέγας ib. 1163. ἀκήρατον λειμῶνα διέρχεται Hip. 77. κἀμὲ διῆλθέ τι Sup. 288. πύλας διῆλθον ib. 753. διῆλθε χ' ἅτερον λόγον τινὰ Iph. T. 672. διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν Hel. 782. κἄνπερ διέλθῃ λαιμὸν Ion. 1037. δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ διῆλθε Her. F. 426. μυρίων πόνων διῆλθον ἀγέλας ib. 1276. ἐφ' ὅσον διέρχεται Œd. fr. XVII. 3. χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον Fr. inc. XL. 4. et inc. B. 48. 4. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII. 1. ἡλίους μυρίους μόγις διελθὼν Hel. 659. διελθὼν εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς Her. F. 957. δέκα διελθέσας ἔτη Hel. 113.

Διευνάζειν, vel ᾶν. διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον Hip. 1377.

Διήκειν. ταχεῖα διῆξε φήμη Iph. A. 426.

Διηπέτη Phœn. fr. X. 1. v. not.

Διθύραμβος. ὦ Διθύραμβε Bac. 526.

Διϊαύειν. τὸν εὖ διϊαύοντα Her. F. 1049.

Διϊέναι (ab ἵημι). ξίφος λαιμῶν διῆκε Ph. 1099. στέρνα Πολυνείκους βίᾳ διῆκε λόγχην ib. 1407. ἀψῖδα στὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 3.

Διϊπετής. διϊπετῆ νεῶν σταθμὰ Rh. 43. αἰθὴρ διϊπετέστερος Bac. 1266.

Διΐπτασθαι. οὗ βέλος διέπτατο Sup. 860. τὸ αὐτοῦ σπουδάσας διέπτατο Her. F. 507.

Διϊστάναι. ἐκ διεστώτων Thes. fr. V. 11.

Διϊστέον Hip. 491.

Δικάζειν. ἀπόφονον ὅτ' ἐδίκασε φόνον Or. 164. cf. v. 579. et El. 1094. οὐ σὲ τἀμὰ χρὴ δικάζειν Hel. 1653. θνητοῖς δικάζειν Melan. fr. III. 4.

Δίκαιος. οὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον Hec. 1235. δίκαιος ὢν Med. 724. Hip. 1081. Al. 1150. et Iph. T. 560.

δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε Sup. 186. συννυμφοκόμον δίκαιον Iph. A. 48. δίκαιος ἀνὴρ ib. 1034. Her. 2. Aut. fr. III. 25. Fr. inc. XLII. 1. et Fr. inc. B. 28. 1. δίκαιον λόγον λέγειν Iph. A. 1196. cf. Fr. inc. XCIII. 1. δίκαιός εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάθρων Her. 776. τῷ ȣ δικαίῳ συγγόνῳ Hel. 927. πατρὸς δικαίȣ ib. 947. ȣ δίκαιος εἶ εἰς τὴν ἀπȣ̃σαν Ion. 384. δίκαιον εἶναί μ' ὁ νόμος—παρεῖχε τῷ θεῷ ib. 643. δίκαιος ἄρχειν χθονὸς ib. 1574. δίκαιος ȣκ ἔφυς Her. F. 347. ἀνδρὸς δικαίȣ Alcmen. fr. III. 2. ὁ ȣ δίκαιος δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Dic. fr. X. 3. τȣ̃ δικαίȣ τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ix. fr. I. 1. εἷς δίκαιος μυρίων ȣκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. ϛρατηλάτην δίκαιον ὄντα Tem. fr. X. 2. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC. εἶναι δίκαιος θέλει Fr. inc. B. 28. 8. τȣ̀ς μὴ δικαίȣς πεφυκότας Hip. 942. δικαίȣς δαίμονας Sup. 610. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων ib. 1026. τοῖς δικαίοις ȣχὶ θυμȣ̃σθαι χρεὼν Bac. 672. δίκαιοι ἐσμὲν οἰκȣ̃ντες πόλιν Her. 143. δικαίȣς ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 5. τȣ̀ς δικαίȣς τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐγενεϛέρȣς λέγω Melan. fr. XIV. 3. τοῖς δικαίοις ἔνδικος Syl. fr. I. 1. ἀνδρῶν δικαίων παρȣσίαι Thes. fr. VIII. 2. γνώμην δικαίαν Hip. 427. et γνώμης δικαίας Iph. T. 1469. δικαίαν φωνὴν Hip. 929. cf. v. 931. φρένα δικαίαν ib. 1299. δίκαιος ἡὐσέβεια καὶ προμηθία Iph. T. 1202. ἔχεις ὁδόν τινα δίκαιον Her. 902. ἵν' ᾖς δικαία Hel. 1001. ψυχῆς δικαίας Dic. fr. I. 4. δικαίας φρένας Her. F. 212. ὀργὰς δικαίας ib. 276. δίκαιον Cy. 150. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. τȣ̃ δικαίȣ ȣ̔́νεκα ib. 853. ὅστις τὸ δίκαιον ȣκ ἐσκέψατο Or. 494. τὸ δίκαιον ᾧδ' ἔχει ib. 795. ἦ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; ib. 1600. τανταλμέν' ȣ δίκαιον ἐκπονεῖν Ph. 1642. ȣ̓ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας Hip. 915. ὥσπερ ἦν δίκαιον ib. 1307. τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἔχει An. 184. ȣκȣ̃ν δίκαιον, τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν; ib. 678. ȣ δίκαιον, πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι; Sup. 1052. τȣμὸν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεὼν Iph. A. 810. ἐμὲ δίκαιον ἀγαθόν εὔχεσθαι τί σοι ib. 1188. τὸν ξένον δίκαιον αἰνέσαι ib. 1371. τί τὸ δίκαιον τȣ̃τό γε; ib. 1391. τὸ δίκαιον δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἂν Iph. T. 500. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο ib. 559. ȣ̓κȣν δίκαιον—ἐμὲ χάριν τίθεσθαι ib. 601. δίκαιον εἶπας ib. 740. ȣ δίκαιον—σωθῆναι μόνον Cy. 479. ἦν δίκαιον ἤ τι Her. 254. πῶς δίκαιον τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ; ib. 255. σὺν τῷ δικαίῳ ib. 331. ȣκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν ib. 369. ὡς δίκαιον ἦ ξένοις ἱκέταις ἀρήγειν ib. 417. σὲ ȣ δίκαιον κατθανεῖν ἄνευ πάλȣ ib. 547. τȣ̃ δικαίȣ ἕκατι ib. 570. κάλλιϛά τοι δίκαιον ib. 589. τὸ δίκαιον τȣ̃ πατρὸς διαφθερεῖς Hel. 926. ἐν τῷ δικαίῳ ἐλπίδες σωτηρίας ib. 1037. πῶς δίκαιον—ἀνομίαν ὀφλισκάνειν; Ion. 442. ȣκέτ' ἀνθρώπȣς κακῶς λέγειν δίκαιον ib. 450. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον ib. 1117. ὥσπερ τὸ δίκαιον ib. 1249. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει Her. F. 813. τυχεῖν δίκαιον El. 1017. οἷσιν τὸ δίκαιον φίλον ib. 1351. ἐμὲ ἄρ' ȣ μοχθεῖν δίκαιον; Ar. fr. XII. 2. τὸ δίκαιον ἰσχύει μέγα Dic. fr. II. τὰς ȣσίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἁρπαγὰς, τιμᾶν δίκαιον Er. fr. IX. 2. ἥτις τὸ δίκαιον ȣ σιγήσεται Inus fr. X. 2. ȣδὲν φρονεῖ δίκαιον Ix. fr. II. 2. ȣ τῷ δικαίῳ Scy. fr. II. 5. ȣδὲν δίκαιόν ἐϛιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. v. 2. δίκαιόν ἐϛιν Fr. inc. LII. 2. τȣ̃ δικαίȣ χάριν Fr. inc. LVIII. 3. τὸ δίκαιον σύμμαχον ἔϛαι Fr. inc. XCVI. 3. τὸ δίκαιον ȣκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι Hec. 801. δίκαια πράξας Or. 1229. δίκαι' ἡγȣ́μενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. et Hel. 965. ȣ δίκαια δρᾶν Med. 578. cf. Iph. A. 399. et El. 1244. ἦ δίκαια ταῦτα; Hip. 702. v. etiam Rh. 164. μισῶν τὰ μὴ δίκαια An. 668. ὁ τῶν δικαίων κριτὴς ib. 1163. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι Sup. 224. δίκαι' ἔχων ib. 437. δίκαι' εἰπεῖν ib. 859. δίκαια δρᾶν τε καὶ λέγειν Her. 139. cf. Hel. 1649. et Ion. 358. ἢν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι Her. 425. τὰ δίκαια μὴ εἰδέναι Hel. 929. δίκαια, τȣ̀ς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα Her. F. 583. et Fr. inc. B. 52. εἰ δίκαι' αἰτȣ́μεθα El. 675. δίκαι' ἔλεξας ib. 1051. et ἔλεξε

Phry. fr. XIII. 1. εἰ δίκαι' ἐκεῖνα El. 1096. δίκαια ἥδ' ἔχει ib. 1244. δίκαια λέξας Alex. fr. III. 3. σύμμικτα μὴ δίκαια, καὶ δίκαι' ὁμȣ̃ Inus fr. IV. 3. δίκαια ἀντειπεῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 3. τὰ μὴ δίκαια ὡς ἁπανταχȣ̃ κακὸν Fr. inc. XVII. 2. σιωπᾶν τὰ δίκαι' ȣ̓ χρὴ Fr. inc. XXII. δίκαια, *adverb.* Or. 194. Alc. 303. et Iph. A. 1355. τόνδε τȣ̃ 'Ραδαμάνθυος δικαιότερον λέγω Cy. 273.

Δικαιȣ̃ν. νεκρȣ̀ς θάψαι δικαιῶ Sup. 526. τὸν 'Ελλήνων ὅρον φεύγειν δικαιȣ̃τε; Her. 191.

Δικαίως. κρίνω δικαίως Hec. 1131. ȣ̓κȣ̃ν δικαίως; ib. 1254. ὧν ȣ̓ δικαίως ἀπελαθεὶς Ph. 372. ȣ̓ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται; ib. 1644. οἱ μὲν δικαίως Med. 87. ἆρα τὸν ξένον συγῶ δικαίως Al. 775. δικαίως τȣ̀ς κακȣ̀ς ἀπολλύναι Sup. 505. ȣ̓ δικαίως τῆς θεȣ̃ τὴν πρόσπολον χραίνεις Iph. T. 798. ὡς ȣ̓ δικαίως θανȣ́μεθα Tr. 904. cf. v. 962. πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκηναίȣς ἄγοι ἡμᾶς; Her. 188. τὸν ȣ̓ δικαίως τᾶδ' ἐπάγοντα σρατὸν ib. 773. δικαίως δράσειεν ἄν τι πῆμα Ion. 371. γαίας τυραννεύσȣσιν δικαίως El. 878. πατρὸς ἔτισας φόνον δικαίως ib. 1189.

Δικασής. ȣ̓́τοι δικασὴν σ' εἱλόμην ἐμῶν κακῶν Sup. 252. δικασὴς αἵματος Her. F. 1150.

Δίκειν. ᾧ μόσχος ἀδάμασον πέσημα δίκε Ph. 643. δίκετε πεδόσε τρομερὰ σώματα, δίκετε Bac. 600. 601. Μυρτίλȣ φόνον δικὼν ἐς οἶδμα πόντȣ Or. 992. ἐς κόμας δακτύλȣς δικὼν ib. 1470. κρᾶτα ὠλέναιν δικὼν βολαῖς Ph. 669. δικὼν ὀδόντας εἰς γυίας ib. 672. ξίφος δικὼν ἐς γαῖαν ib. 1426. κράδεμνα δικȣ̃σα κόμας ἀπ' ἐμᾶς ib. 1497.

Δίκελλα. βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν Ph. 1162. λάζυσθαι χρεὼν δικέλλας Her. F. 944.

Δίκη. μὴ δίκην δώσȣσιν Hec. 803. Hæc dictio, δίκην διδόναι, legitur etiam ejusd. fab. v. 853. 1023. 1052. et 1274. Or. 576. 1134. et 1597. Med. 1298. An. 51. et 1109. Iph. A. 384. Tr. 867. Bac. 489. et 845. Cy. 421. Her. 887. 971. et 1025. Hel. 927. Ion. 1281. Her. F. 740. 756. et 842. El. 269. 953. et 1146. Œnei fr. IX. 2. et Phry. fr. V. 10. et in plur. δίκας διδόναι Or. 870. Al. 734. An. 1005. et 1164. Cy. 689. Ion. 445. et El. 977. λεύσιμον δȣ̃ναι δίκην Or. 613. τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν Hec. 844. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην ib. 1253. τίνει ταύτην δίκην Or. 7. ἀμαθέσερος ὢν τῆς δίκης ib. 417. ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ὁσίαν ib. 499. ȣ̓χ αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν ib. 575. τρισσοῖς φίλοις δίκη μία ib. 1244. δίκην ὑπόσχες αἵματος ib. 1649. δίκης βραβεῖς ib. 1650. σὺν δίκῃ ἥκȣσι γῆν Ph. 156. ȣ̓́τι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει ib. 455. τῆς δίκης πειράσομαι δρᾶν ib. 493. πάντα πράσσων σὺν δίκῃ, δίκης ἄτερ ἀποσερȣ̃μαι πατρίδος ib. 495. τῇ δίκῃ πικρὸν ib. 530. πȣ̃ 'σιν ἡ δίκη; ib. 551. ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ ib. 788. ȣ̓κ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν ib. 1645. τῷ τάφῳ τὴν δίκην παρασχέτω ib. 1648. cf. Hip. 50. Iph. T. 944. δίκη ȣ̓κ ἔνεσ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. δίκῃ ἀντιτίσασθαι ib. 261. δίκην ἐπίσασαι ib. 537. δίκη Ζηνὸς ib. 764. τίσειν δίκην ib. 767. cf. v. 802. et 1316. An. 53. Rh. 812. δίκης ῥόπτρον Hip. 1171. δίκην τε καὶ λόγȣς κεδνȣ̀ς ἔχω Al. 39. cf. v. sq. τὴν δίκην ὑφέξομεν An. 358. cf. El. 698. ȣ̓δ' ἔχειν ἡγȣ̃ δίκην; An. 440. cf. Sup. 183. μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης An. 551. τίνι δίκῃ—ἄγȣσί σε; ib. 556. ȣ̓́τε τῷ δίκῃ κρίναντες ib. 568. πικρῶς πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην ib. 1003. πολέμȣς αὐξάνȣσ' ἄνευ δίκης Sup. 233. σὺν δίκῃ ὁρμώμενον ib. 328. ἐξέδυ δίκης ib. 416. τὴν δίκην ἴσην ἔχει ib. 434. αἰσχρῶς ἐκείνοις ἡ δίκη διοίχεται; ib. 530. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος ib. 564. ὅσοι δίκην σέβονται ib. 595. τῶνδε τισάντων δίκην ib. 733. πρὸς δίκης πολλὰ πάσχοντες κακὰ ib. 746. ȣ̓δὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. τὸ σὸν πέρα δίκης ἔσαι ib. 397. ἐς δίκην ἔσην Iph. T. 961. πεισθεῖσαι δίκῃ ib. 968. ἀξίαν τίσει δίκην Rh. 894. κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tr. 888. τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκῃ μέτειμι Bac. 346. λευσίμȣ δίκης τυχὼν ib. 356. τῇ δίκῃ προθήσομεν ib. 675. σοὶ πάλιν ἀνασρέψω δίκην ib. 792.

δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν ib. 1311. cf. v. 1326. ὃ σε λεύσιμος μένει δίκη Her. 60. τίς ἂν δίκην κρίνοιεν; ib. 180. τῇ δίκῃ μὲν ὃ ib. 195. δίκης κυρήσει ib. 253. ἀποτίσασθαι δίκην ἐχθρὸς ib. 852. cf. v. 882. οἶπερ ἡ δίκη κελεύει με Hel. 1644. ποῖ δίκην ἀνήσομεν; Ion. 253. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον ib. 1117. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43. τῶν δεδραμένων δίκην ib. 169. et 733. δίκη ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ El. 42. Ὀρέστῃ μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην ib. 260. εἰ τἄδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα ib. 584. cf. Hyp. fr. VI. πατρὸς τιμωρὸν δίκην El. 676. μὴ νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην ib. 955. ἡ δίκη αἰσχρῶς ἔχει ib. 1051. μὴ θανεῖν δίκῃ ib. 1265. τῆς δίκης ἀποστερεῖν Alcmen. fr. I. 2. αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην Alop. fr. III. 3. τὴν δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου Antiop. fr. III. 1. ἐν δίκης βουλαῖσιν ejusd. fr. XLII. 1. ὁ τῶν κακούργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. δίκης παραστάτας ἐσθλοὺς Bel. fr. XXIX. 1. τῇ δίκῃ ξυνοῦσ' ἀεὶ Inus fr. XV. 2. ἡ δίκη ἐστὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 7. τὴν δίκην συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. ἣν δίκῃ θνήσκῃ τις Phry. fr. XVI. 2. παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. ἵνα δίκη τύραννος ᾖ γένους βροτείου Sis. fr. I. 6. οὔτοι προσελθοῦσ' ἡ δίκη Fr. inc. II. 1. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης Fr. inc. III. 6. πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν Fr. inc. XLII. 3. 2) Form. dor. δίκα. ποῦ δίκα ξένων; Hec. 715. τὸ ὑπέγγυον δίκᾳ ib. 1030. αἵματος τινύμεναι δίκαν Or. 323. διὰ δίκας ἔβα θεῶν νέμεσις ib. 1361. καὶ δίκα καὶ πάντα πάλιν στρέφεται Med. 412. σφάλλειν δίκαν An. 782. δίκας ἔξω ib. 788. σέβεις δίκαν Sup. 379. δίκα δίκαν ἐξεκάλεσσε ib. 614. ὅταν ἔλθοι μοι δίκα πατρῷος ib. 1145. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 283. πόριν ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίκᾳ Bac. 737. ἴτω δίκα φανερὸς ib. 990. et 1010. τὰ ἔξω νόμιμα δίκας ib. 1008. ᾧ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 925. θανατᾶς ἕνεκεν δίκας El. 742. παλίρρους τάνδ' ὑπάγεται δίκα ib. 1155. νέμει τοι δίκαν θεὸς ib. 1169. ἀνύμνησας δίκαν ib. 1190. δίκα τοι δίκα χρόνιος Antiop. fr. II. παρὰ δίκαν Fr. inc. CLXXXVII. 3. 3) Plur. τίνεις ματρὸς δίκας Or. 530. cf. v. 1090. et Iph. T. 339. δίκας πατρὸς ἐξαιτοῦντί με Or. 1657. ἐτύχομεν δίκας Hip. 672. Φοίβῳ τῆς ἁμαρτίας δίκας παρασχεῖν βουλόμεσθα An. 1108. δίκας ὑφέξειν Cy. 695. κυρίους κραίνειν δίκας Her. 144. ἀποινόδικοι δίκαι Her. F. 888. 4) Δίκη, dea justitiæ. Δίκης σέβας Or. 1242. φονία Δίκη Med. 1390. ἡ Δίκη ἐπίσταται Rh. 876. εἷλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ; Her. 941. ἱερὸν τῆς Δίκης Hel. 1008. Δίκη πάνθ' ὁρῶσα El. 771. ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. σχολὴν ἄγουσα Δίκη Phry. fr. V. 4. οὐχ ὁρᾷ Δίκα κακοὺς Ph. 1717. τάδε ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. πότνια Δίκα τάδ' οὐ πείσεται Her. 105. ἰὼ Δίκα Her. F. 738. 5) δίκην, *adverb.* πολεμίων δίκην Hec. 1162.

Δικόρυφος. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δικόρυφον σέλας Ph. 235.

Δίκροτος. δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν El. 775. δικρότοισι κώπαις Iph. T. 408.

Δίκτυννα, i. e. Diana. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 146. Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνὰν ib. 1130. Δίκτυνν' οὐρεία Iph. T. 127.

Δίκτυον. εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχοις Or. 1315. δικτύων ἔσω με λαβόντες Ph. 270. οὐ δικτύοισιν Bac. 1204.

Δίκωπος. ὁρῶ δίκωπον Al. 253. ἐλάτᾳ δικώπῳ ib. 446.

Δινᾶν. ἄλλος ἄλλοσε δίνασεν ὄμμα Or. 1459. δι' ἀκηράτων δινηθεὶς κόλπων Rh. 353.

Δινεύειν. οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ δινεύεις Ph. 798. δινεύων βλεφάροις Or. 835. ἱστοῖς κερκίδα δινεύουσα Tr. 200. δινευέσαις ἵπποισιν πτανοῖς Iph. T. 192.

Δίνη. ἐν δίνᾳ Εὐρώτα Tr. 210. πέτραν φερομέναν δίναισι Or. 983. ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας ib. 1310 δίναισι νοτίας ἅλμας Hip. 150. οὐράνιαι δῖναι νεφέλας δρομαίου Al. 244 δίνας ἀργυροειδεῖς Iph. A. 752. et Ion. 96. ἀμφὶ δίναις Iph. T. 6. ἐς εὐύδρου πατρὸς δίνας Rh. 928. δίναις ἁλὸς Tr. 83. Κασταλίας δῖναι Ion. 149. v. etiam supra v. 96. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειοῦ ib. 174. κατὰ ποταμῶν δίνας ib. 1084.

Δινώεις. δινῶεν ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46.

Διόβολος. διόβολον πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίȣ Al. 126.

Διογενέτωρ. διογενέτορες ἔναυλοι Bac. 122.

Διογενής. διογενεῖ κόρῳ Πρόκνης Her. F. 1021. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ Tr. 526. ὦ δέσποινα διογενὲς θεὰ Cy. 349. διογενὴς παρθένος Hel. 25. ὦ φάος διογενὲς Med. 1258. αἷμα τὸ διογενὲς An. 1196.

Διόγονος. Διογόνοιο Βάκχȣ Hip. 560.

Δίοδος. διόδȣς ἀνόδȣς στείχων Iph. T. 888.

Διόθεν. ὅτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε Iph. T. 354. φίλος διόθεν εἶ Rh. 455. ἀνέμων πέμποντες διόθεν πνοὰς Hel 1521. ὄμβρων διόθεν στερεῖσαι El. 736. κρυερὰ διόθεν θανάτȣ πεμφθεῖσα τελευτὴ Fr. inc. CLX. 6.

Διοίγειν. ᾗ ἂν διοίξῃς σφάγια Sup. 1204. ὄλβȣ διοίγων θάλαμον Bel. fr. XVI. 8.

Διοιστέον. ὄμμα πανταχῇ διοιστέον Ph. 272.

Διοίχεσθαι. διοιχόμεθα, διοιχόμεθα Or. 182. διοιχόμεσθα ib. 853. et Ion. 765. αἰσχρῶς ἐκείνοις ἡ δίκη διοίχεται; Sup. 530. ὅταν μὴ τύχῃ, διοίχεται Iph. A. 958.

Διολλύναι. αἵ με διώλεσαν Hec. 1062. ἣν διολέσαι πρόθυμος ὢν Or. 1629. ὅς μ' ȣ̓ διώλεσε Ph. 1600. διώλεσε δόλοισι σὸν παῖδα Hip. 1311. τόδ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν διώλεσεν ib. 1390. διώλεσεν τὸν συννοσȣ̃ντα Sup. 227. ἄκων με διώλεσεν Iph. A. 1457. τύραννον διολέσαι Iph. T. 1020. διώλεσ' ἡμᾶς Rh. 844. εἴ σε μὴ διώλεσεν Παλλὰς Tr. 46. ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ πλείστȣς διώλεσε ib. 607. μὴ σύ γε τὰ Νυμφῶν διολέσῃς ἱδρύματα Bac. 949. ὥστε διολέσαι δόμȣς ib. 1303. ἐπειδή μ' ȣ̓ διώλεσαν Her. 1009. τάδε καὶ σὲ διώλεσε Hel. 698. ἐνθάδ' ὄντα διολέσω ib. 894. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι Ion. 1024. ὕδραν ἕλειον εἰ διώλεσε Her. F. 152. τὸν πότμον διώλεσας ib. 269. Λύκος σφ' ὁ κλεινὸς διώλεσεν ib. 541. οἵ διώλεσαν πόλιν ib. 590. τȣ́σδε τίς διώλεσεν; ib. 1134. τȣ̃ διώλεσεν; ib. 1144. ἣν ἐγὼ διώλεσ' ἄκων ib. 1364. παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν El. 1029. ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας ib. 1066. διόλλυμεν κόρας Œd. fr. III. 2. γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις Her. F. 264. διολέσας δάμαρτά τȣ κρυπταῖσιν εὐναῖς El. 921. τȣ̀ς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον Or. 1566. ἅ με διολέσαντ' ἔχει Iph. A. 659. καὶ γὰρ διώλλυσ' (i. e. διώλλυσο, imperf. med. signif. act. *perdidisti*) Her. F. 755. ὡς διώλετο Or. 90. ἐνδίκως διώλετο ib. 1512. διὰ δ' ὄλλυσαι Hip. 594. τῷ τρόπῳ διόλλυται; ib. 909. ὅστις ὑφ' ὑμῶν διόλλυμαι ib. 1061. πῶς διώλετ', εἰπὲ ib. 1171. τροφῇ διώλετο μηχαναῖς ib. 1305. νηδὺς ἀκύμων μοι διόλλυται An. 158. διολώλαμεν ib. 1177. πόλεις πολλαὶ διώλοντο Sup. 192. φόβῳ τῷ πάρος διόλλυσαι ib. 613. cf. Iph. T. 652. διόλλυμαι σφαγαῖσιν πατρὸς Iph. A. 1317. δι' ἄρ' ὀλώλαμεν ib. 1353. χάρις αὐτῷ Πριαμιδῶν διώλετο Rh. 338. εἰ κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν διόλωλε ib. 561. ὡς κακῶς διόλλυσαι Tr. 625. ἐκ θεῶν διολλύμεσθα ib. 771. εἰς δόρυ διωλλύμεσθα ib. 1163. δεινῷ θανάτῳ διόλωλας ib. 1255. διολλύμεσθα Her. F. 534.

Διομήδης ἄναξ Or. 896. Θρηκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομήδȣς Al. 486. ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατὴρ Sup. 1217. Διομήδεα Iph. A. 199. ἐδάμασε πώλȣς Διομήδεος Her. F. 382. Διόμηδες Rh. 565. et 622.

Διόμνυσθαι. διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων Phi. fr. VI. 2.

Διονυσιάς. τᾶς Διονυσιάδος λοιβᾶς Her. F. 891.

Διόνυσος Bac. 2. et Hyp. fr. I. 1. ὁ μάντις Διόνυσος Hec. 1267. Διονύσȣ οἴνα Ph. 236. Διονύσȣ δάμαρ Hip. 339. τὰν βακχεύȣσαν Διονύσῳ Παρν. κορυφὰν Iph. T. 1243. Διόνυσον ȣ̓κ ἔφασκον ἐκφῦναι Διὸς Bac. 27. vid. etiam v. 72. 82. 85. 119. 134. 155. 182. 220. 242. 294. 305. 314. 466. 496. 517. 535. 551. 558. 1342. etc. πῶμα Διονύσȣ Cy. 139. Διονύσȣ γάνος ib. 414. τὸν ἀρχαῖον φίλον, Διόνυσον, ἀνάλαβε ib. 435. Διονύσȣ παῖδες ib. 586. Διονύσȣ πέτρας δισσὰς Ion. 1126. ἐκ Διονύσȣ βοτρύων ib. 1232. θησαύρισμα Διονύσȣ El. 497. σὺν Διονύσῳ Pal. fr. V. I.

Διοπετής. διοπετὴς ὅπως ἀςὴρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 1. διοπετὲς ἄγαλμα Iph. T. 977.

Δίοπος. διόπῳ (ita leg. pro διοπῷ) Hip. fr. XV. τίνι σημήνω διόπων ςρατιᾶς; Rh. 741.

Διόπτας (dor. pro ης) ςρατιᾶς Ἑλλάδος Rh. 234.

Διορθεύειν. μὴ διορθεύων λόγους Sup. 417.

Διορθοῦν. διορθῶσαι λόγοις ἔριν Hel. 1174.

Διορίζειν. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν Hec. 847. ἀριθμὸν διώρισε Ph. 545. ὃ διώρισαν κράτος ib. 1433. ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἂν πόδα; Hel. 834. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι Ion. 46. ςράτευμα κώπῃ διορίσας Τροίαν ἔπι Hel. 401.

Δῖος. Δίῳ παιδὶ (i. e. filio Jovis) Ion. 200. et Δίου παιδὸς ib. 1144. δίους γάμους Bac. 245. δίοισι καρποῖς Ion. 922. ὠδῖνος ἄγαλμα δίας Hec. 461. Δίας ἀμάτορος Παλλάδος Ph. 670. δέσποινα δίας λίμνας Hip. 228. δία κεφαλὰ Rh. 226. Δίας Ἀθάνας Cy. 293. et Her. 850. Δίας παρθένου Παλληνίδος Her. 1031. δίου πυρὸς Al. 5. et Bac. 8. ἀντὶ δίας ψεκάδος Hel. 2. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099.

Διοσκόρω. τὴν Λάκ. σύγγονον Διοσκόροιν Hec. 441. τιμῶν μ' οὐδὲν ἧσσον, ἢ Διοσκόρω Or. 465. Διοσκόρω, o *filii Jovis* Iph. T. 272. τὼ τοῦ Διὸς λεγομένω Διοσκόρω Hel. 291. Διοσκόρω ᾔσχυνας ib. 726. δισσοὶ Διόσκοροι ib. 1660. Διοσκόρων μέτα ib. 1683. δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1239. 2) Dicitur et Διοσκούρω. τὰν τοῖν Διοσκούροιν κάσιν Hec. 943. τῶν δισσῶν Διοσκούρων Iph. A. 769.

Δίπαλτος. δίπαλτον κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1102. δίπαλτα ξίφη Iph. T. 323.

Διπλάζειν. δορὸς διπλάζεται τιμὴ Sup. 781.

Διπλάσιος Pol. fr. IX. 2.

Διπλοῦς. πόνον ἀπαλλάσσων διπλοῦν Hec. 1197. διπλοῦς μῦθος Al. 522. διπλοῦ βίου λαχόντες Sup. 1086. διπλοῦς ἀνὴρ Rh. 395. et 423. διπλοῦς γέλως Her. F. 950. διπλῶ ςρατηλάτα Ph. 1371. διπλοῖν χαλινοῖν Cy. 460. κασιγνήτω διπλῶ Hel. 1680. πόνους διπλοῦς ἔχω Her. F. 937. διπλῆς μερίμνης Or. 632. διπλῆν φοβοῦμαι μέμψιν Al. 1060. τὴν χάριν τίκτει διπλῆν Rh. 163. εἰ θανεῖν μέλλω διπλῇ Ion. 760. διπλῆν ἄκανθαν El. 492. ταύρου καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. λύπας διπλᾶς Iph. T. 688. διπλαῖσι κώπαις Cy. 466. διπλοῦν πῆμα Med. 1185. διπλοῦν κακὸν ib. 1315. ἄχθος διπλοῦν An. 396. διπλοῦν χάρμα Sup. 333. διπλοῦν πένθος ib. 1035. διπλοῦν κέρδος Her. 1043. διπλᾶ δάκρυα Hec. 518. διπλῶν τέκνων μ' ἐςέρησε An. 1213. οὐ διπλᾶ χρῄζω ςένειν Hel. 142. cf. Fr. inc. LXXV. 5.

Δίπορος. δίπορον κορυφὰν Tr. 1097.

Διπόταμος. διπόταμον πόλιν Sup. 621.

Δίπτυχος. διπτύχους νεκροὺς θάπτε Hec. 1287. διπτύχων παίδων φόνος Ph. 1363. δίπτυχοι νεανίαι Iph. T. 242. et 1289. et διπτύχων νεανιῶν ib. 474. δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1238. μῆνας ὀπώρας διπτύχους Fr. inc. CXLIII. 2. τέκνων δίπτυχος γονὴ Med. 1136. δίπτυχον παρειὰν Tr. 280. διπτύχῳ γλώσσᾳ ib. 286. διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδοὺς Or. 632. δίπτυχοι τυραννίδες An. 473. χεῖρας διπτύχους ib. 579. διπτύχου ςολίσματος Hec. 1156. δίπτυχον δῶρον θεᾶς Ion. 1010. δίπτυχα φάσγανα Or. 1303.

Διρκαῖος πόρος Ph. 737. Διρκαίων ἐκ τόπων ib. 1033. ῥεῦμα Διρκαῖον Sup. 637.

Δίρκη. Δίρκης νᾶμα Ph. 102. et Her. F. 573. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et 371. Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος ib. 939. Δίρκης νάματα Bac. 5. ὁ Δίρκης εὐνήτωρ Her. F. 27. 2) Form. dor. Δίρκα. Δίρκαν προλιποῦσα Ph. 245. γαίας Δίρκας χλοηφόρους ib. 650. πόρον ἀμφὶ μέσον Δίρκας ib. 833. ὦ ςόμα Δίρκας Hip. 556. ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401. Δίρκα ἁ καλλιρέεθρος Her. F. 784. εὐπάρθενε Δίρκα Bac. 520. ὦ μάκαιρα Δίρκα ib. 530.

Δίρφη. Δίρφην ἐρωτῶν Ἀβαντίδα Her. F. 185.

Δίς. δὶς τόσον πόμ' αἵματος Hec. 392. δὶς θανεῖν οὐ χάζομαι Or. 1116. δὶς

τόσα κτᾶσθαι κακὰ Med. 1047. δὶς τόσον ἂν τέρψειας ἡμᾶς ib. 1134. δὶς τόσονδ' ἐλάμπετο ib. 1194. νέϐς δὶς εἶναι Sup. 1081. cf. v. 1085. ὄνομα δὶς κλύων Iph. T. 779. δόμον δὶς τοσϐτ' ἔθηκας εὐκλεέϛερον Rh. 160. λόγϐ δὶς τόσον μ' ἐκϐφισας ib. 281. δὶς τόσον κακὸν τόδε ib. 757. δὶς δυοῖν πιτύλοιν τείχη κατέλυσεν Tr. 817. δὶς τόσον πῶμα Cy. 147. δὶς τόσα πυργϐν τῶν γιγνομένων Her. 294. δὶς λυπηθεῖμεν ἂν Hel. 777. σώσας κόρϐς δὶς ἑπτὰ Her. F. 1327. cf. Cresph. fr. II. 1. δίς σοι ταῦθ', ἃ βϐλει, λέγω El. 770. δὶς τόσως ἐμὲ κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν ib. 1092. δὶς ϛεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7.

Δισκεύειν. ὅθεν πετραῖον ἅλμα δισκευθήσεται Ion. 1268.

Δίσκημα. πύργων δίσκημα πικρὸν Tr. 1121.

Δίσκος. ἡδοναῖς δίσκϐ κεχαρημένον Iph. A. 200. ὃν τροχῷ τέρμονι δίσκϐ ἔκανε Hel. 1488. δίσκον ᾄρας Aut. fr. III. 17. ἐν χεροῖν δίσκϐς ἔχοντες ib. 20.

Δισσός. δισσοῖν λεόντοιν Or. 1555. δισσὼ ϛρατηγὼ Phœn. 1371. δισσὼ ἀϛέρε Her. 854. δισσὼ δράκοντε Ion. 23. δισσῶν μύθων ῥήτορες Hec. 126. δισσοὶ 'Ατρεῖδαι ib. 510. et δισσοῖσιν 'Ατρείδαις Or. 816. παίδων δισσῶν σώματα Hec. 1051. δισσοῖς γαμβροῖς Ph. 430. et δισσοῖσι γ. Sup. 132. δισσοὶ νεανίαι Ph. 1249. et δισσϐς νεανίας Iph. T. 264. δισσοὶ γῦπες An. 75. τῶν δισσῶν Διοσκϐρων Iph. A. 768. δισσϐς ἀθρήσας Cy. 378. δισσϐς Θησέως παῖδας Her. 35. δισσϐς παῖδας Διὸς ib. 917. δισσοὶ Διόσκοροι Hel. 1659. δισσϐς ϛαλαγμϐς αἵματος Ion. 1003. δισσϐς διαύλϐς Her. F. 662. et El. 825. δισσῶν λόγων ἀγῶνα Antiop. fr. XXVIII. 1. δισσϐς συναίμϐς Epig. I. 3. δισσῇ μερίμνᾳ Hec. 897. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν An. 518. κόρας δισσὰς Ph. 57. ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν ψυχὰν Hip. 258. δισσαὶ εἰσὶν ib. 385. δισσὰς φωνὰς ib. 928. δισσὰς ἀϛυγείτονας πόλεις ib. 1161. δισσὰς πέτρας Iph. T. 124. et Ion. 1127. χερσὶ δισσαῖς Tr. 1306. δισσὰς Θήβας Bac. 917. ἔχει μοι δισσὰς φυλάξεις Hel. 513. δισσοῖν ϛερήσῃ τέκνοιν Ph. 1269. δισσοῖν κνωδάλοιν Sup. 146. δισσὰ τέκνα Med. 273. et Hel. 8. δισσῶν ἄμορος τεκνων Med. 1395. δισσὰ μέλη Al. 763. ἕν' ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη An. 910.

Δισσῶς Ph. 1347.

Δίϛομος. πελέκεως δίϛομον γέννν Meleag. fr. VI. 5. δίϛομον ξίφος Hel. 989. et διϛόμῳ ξίφει ib. 1050. δίϛομα φάσγανα Or. 1303.

Διφρεύειν. τὸν περὶ τείχη εἵλκυσε διφρεύων An. 108. κυανέαις ἵπποις διφρεύων πέλαγος ib. 1012. ἀϛεροειδέα νῶτα διφρεύϐσ' αἰθέρος And. fr. XXVIII. 3. διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356. τίν' αἴγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος; Sup. 991.

Διφρηλάτας (dor. pro άτης) Iph. A. 216.

Διφρηλατεῖν. ἵππϐς, ἃς ἔθρεψα, κἀδιφρηλάτϐν Rh. 781.

Δίφρος. πέσημ' ἐκ δίφρϐ Or. 1548. ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον Her. 845. δίφρϐ εἰσέβαινεν ἄντυγα Her. F. 948. μηδ' ἀναβῇς τὸν δίφρον Phaëth. fr. VI. 2. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις Ph. 2. θραυσθέντων δίφρων Sup. 691. ἱππείοισιν ἐν δίφροισι Iph. T. 214. ἐν δίφροις Hel. 730. ὥστε νῷν δϐναι δίφρϐς ib. 1046.

Δίχα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἀν' 'Ελλάνων ϛρατὸν Hec. 119. ὑπεξῆλθε ϛρατϐ δίχα Ph. 1474. δίχα Παιάνων Iph. T. 185. ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα ib. 952. τϐ τεταγμένϐ δίχα Rh. 520. ὅπλων δίχα Bac. 803. ἰδίᾳ εὐτυχεῖ ταύτης δίχα Ion. 775. ἐξίϛαται πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα Her. F. 104. λελείμμεθα γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα Dan. fr. IX. 2. ἐπεὶ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα Melan. fr. XXII. 3.

Δίχηλος. δίχηλον ἔμβασιν Bac. 739.

Διχήρης. κύκλος πανσέληνος μηνὸς διχήρης Ion. 1156.

Διχόμυθος. ἔλεξε διχόμυθα Or. 888.

Διχορραγὴς κίων Her. F. 1008.

Διχοϛατεῖν. ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοϛατῇ Med. 15. ἂν διχοϛατῇ πόλις Antig. fr. IV. 2.

Δίψα. δίψης ἄκος Cy. 97.

Δίψιος. διψίαν χθόνα Al. 563. δίψιον πῦρ θεϐ Rh. 417.

Δίωγμα. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων

Or. 989. δίωγμα φεύγων Hel. 21. ξιφοκτόνον δίωγμα σφαγᾶς ib. 360. πωλικοῖς διώγμασι An. 993. εἰ ἦν ἁλώσιμος ναῦς διώγμασιν Hel. 1639.

Διωγμός. διωγμὸς ὅστις τὰς ξένας θηράσεται Iph. T. 1324. ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις; ib. 1435. κυναγετεῖ τέκνων διωγμὸν Her. F. 896. σοί μοι διωγμῶν Or. 412. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος Iph. T. 1175.

Διωθεῖσθαι. ὐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις An. 870. ὅπως διώσῃ τὰς τύχας Her. F. 315.

Διωκάθειν. αἰσχρὰς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25.

Διώκειν. διώκω τὰς μιαιφόνας κύνας Hec. 1173. διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμας πόδα Or. 1344. διώκεις με Sup. 156. et Her. F. 707. ταχεῖα νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων Iph. A. 684. δίωκέ νιν Iph. T. 1296. παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα διώκει Her. 612. εἰσορῶ, ὓς διώκομεν, παρόντας Hel. 1200. πάντα τοι βλέφαρον διώκω Ion. 205. ἀρετὰς δίωκε ib. 440. ἀπόπρο δωμάτων διώκετε Her. F. 1083. ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις And. fr. XXVIII. 2. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 2. πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. ὐχ ὅπως ἐδιώξαμεν, sc. τὸν πλῦτον Epist. V. διώκοντ' ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. τὸν Ἑλένης φόνον διώκων ib. 1534. παῦσαι διώκων Iph. T. 1437. μεγάλα διώκων Bac. 396. λῃστὰς διώκων Cy. 112. μαστὸν διώκοντα Ion. 962. πικρὰν διώκων ἤλυσιν Her. F. 1041. νεβρὸν διώκων El. 574. ἕως διώκυσ' ἄστρα Ion. 1158. ὗ διωκόμεσθ' ὕπο Her. 50. διωκόμεσθα θανασίμυς ἐπὶ σφαγὰς Ion. 1250.

Διώνη, mater Veneris. κόρη Διώνης, Κύπρι Hel. 1104. ὦ παῖ Διώνης Antig. fr. XVII. 1.

Διώνυμος. διώνυμοι θεαὶ Ph. 689.

Διώνυσος (pro Διόν. ob metrum) Cycl. 203.

Δμωή. ὦ δμωαὶ Iph. T. 143. δμωαὶ τίνων κλῄζεσθε δόμων; Ion. 234. Ἀσιήτιδες δμωαὶ El. 316.

Δμωΐς. εἰς ταὐτὸν ἥδε συμπιτνεῖ δμωῒς Hec. 966. ἐσ' ἐπὶ ξένας δμωῒς An. 137. εἴτε δμωΐδ' ἐθέλεις And. fr. VI. ἥδε μοι—δμωῒς Fr. inc. CLXXXV. 2. ἐφ' ἴσοις δμωΐδας κεκτήσομαι Bac. 514. δμωΐδες, o *ancillæ* Ion. 666.

Δμώς. δμώς ἐστιν, ὅστις ὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ Phœn. fr. IV. 2. ἀποταυρῦται δμωσὶν Med. 188. ᾐσθήμεν δμῶες ib. 1139. μόλις νιν εἴργυσι φύλακες δμῶες An. 813. αὐτὸς δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος Sup. 939. δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 625. δμώων μέτα El. 628. δμῶες μέν εἰσὶν, ὓς ἐγ' ὐκ εἶδον ποτὲ ib. 631. λόγχας θέντες δμῶες ib. 799. ὡς ἦραν χεροῖν δμῶες ib. 814. δμῶας ἀπωθεῖ ib. 822. δμῶες—ᾖξαν εἰς δόρυ ib. 844. δμωσὶ δ' ἐμοῖσιν εἶπον Phœn. fr. X. 1. δμῶες, o *servi* Hec. 1282. Hip. 1084. 1184. et 1358. An. 427. et 716. Iph. A. 1340. Tr. 295. Her. 1050. Hel. 1186. et 1407. et El. 394. et 960. πατρὸς παλαιοὶ δμῶες El. 851.

Δνοφερός. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T. 1265.

Δοκεῖν. λέγεται δόξαι, σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ σφάγιον θέσθαι Hec. 110. cf. v. 220. ἀγγέλλυσ' Ἀργείων δόξαι ψήφῳ ib. 196. δοκῶ μέν σ' εἰδέναι γνώμην στρατῦ ib. 218. ὐδ' εὐτυχῦντας εὖ δοκεῖν (sc. χρὴ) πράξειν ἀεὶ ib. 283. εἰ ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ ib. 788. στρατῷ μὴ δόξαιμι—βυλεῦσαι φόνον ib. 855. πῶς δοκεῖς; ib. 1160. Hip. 446. et Iph. A. 1590. τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; Hec. 1205. ἔδοξεν Ἄργει τῷδε Or. 46. εὕδειν νιν ἔδοξα ib. 169. κρεῖσσον τὸ δοκεῖν ib. 236. ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι ib. 259. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας ib. 408. τὸν θανόντ' ἀκύειν τάδε δόκει ib. 674. τὸ δοκεῖν εὔχυ μόνον ib. 780. σὸν κασίγνητον θανεῖν καί σ' ἔδοξε ib. 856. αὐτὸ τῦτ' ἔχειν δοκῶ σωτηρίαν ib. 1177. δοκῶ νιν χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον ib. 1200. θανεῖν Ὀρέστην κἄμ' ἔδοξε τῇδε γῇ ib. 1328. κἀδόκει (i. e. καὶ ἐδ.) τοῖς μὲν ὖ, κ. τ. λ. ib. 1421. δόξαιμι σὴν κλύειν ὄπα ib. 1669. δόξεις ἀχρεῖος, κὐ σοφὸς πεφυκέναι Med. 299. μὴ δοκεῖτέ πω ib. 365. μηδ' εὐτυχῦσα δυστυχὴς εἶναι δόκει ib. 602. σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς ib. 884. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις ib. 1276. μὴ δόκει τύτυ κλύειν Hip. 119. κατθα-

νεῖν ἔδοξέ μοι κράτιϛον ib. 401. πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκοῖς; ib. 470. εἴ τοι δοκεῖ σοι ib. 507. ἁγνεύειν δοκῶ ib. 655. τιμαῖς κἀμὲ τέρπεσθαι δόκει Al. 54. ἐν ἀγκάλαις δόξω γυναῖκα ἔχειν ib. 353. ὡς δοκεῖς An. 762. et Rh. 121. ὡς δοκοῦσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν με An. 924. δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. ὡς δόκει (i. e. ἐδόκει) Iph. T. 8. ἔδοξ' (i. e. ἔδοξα) ἐν ὕπνῳ οἰκεῖν ἐν Ἄργει ib. 44. ἔδοξεν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσιν ib. 279. δόξω τοῖς πολλοῖσι σώζεσθ' εἰς οἴκους μόνος ib. 678. ἢν ἄγαν δοκῶ χρονίζειν ib. 1219. φιλεῖν κἀμὲ τοὺς ὁμαίμονας δόκει ib. 1402. σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ ib. 1485. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν δοκεῖ μοι Rh. 126. τάδε δοκεῖ ib. 131. ἢ πᾶν ϛρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; ib. 593. δοκεῖς γάρ; ib. 706. μὴ δόκει λεληθέναι ib. 940. μήτε ἰσχύειν δόκει Tr. 723. μηδ' ἢν δοκῇς μὲν,—φρονεῖν δόκει τι Bac. 311. 312. οὐκ ἐλεύθερον οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν Her. 246. ταῦτ' οὐ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ib. 262. οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; Hel. 120. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι Ion. 1024. δοκεῖν τάδόκητ' οὐ χρὴ Her. F. 92. ὃν σὺ φῂς εἶναι δοκεῖν ib. 184. ἢν τί σοι δοκῶ λέγειν ib. 279. ἧσθ' ἄρ' ἥσσων, ἢ 'δόκεις εἶναι, φίλος ib. 341. τί δαὶ σὺ σῷ κασιγνήτῳ δοκεῖς; El. 244. μή μοι νικᾷν δοκείτω τὴν δίκην ib. 955. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Æol. fr. I. et Fr. inc. XV. ὥστε μὴ δοκεῖν, ἃ χρὴ δοκεῖν Hip. fr. IX. 4. δοκεῖ πονηρὰ, καὶ δοκεῖν ἁλίσκεται Phry. fr. V. 3. συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1. θνητὰ πείσεσθαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. εἶναι δίκαιος, κοὐ δοκεῖν εἶναι θέλει Fr. inc. B. 28. 8. μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν Hec. 874. δοκῶν Ὀρέϛην χερσὶ περιβαλεῖν Or. 371. εὖ δοκῶν λέγειν ib. 941. οὐ δοκῶν κλύειν Med. 67. ὡς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. ὦ δοκῶν τι σεμνὸν πράττειν Tr. 447. εὖ πράσσειν δοκῶν ib. 1203. ὁρῶ δοκοῦντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε Her. 735. τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα ib. 865. δοκῶν κοιράνους ϛυγεῖν Œnei fr. XI. λόγος ἐκ τῶν δοκούντων ἰὼν Hec. 295. δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος ib. 490. τῶν δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον Med. 300. τοὺς σοφοὺς δοκοῦντας εἶναι ib. 1226. οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν An. 330. cf. v. 647. οἱ δοκοῦντες εἰδέναι Ion. 317. ὀλβίους τῷ λόγῳ δοκοῦντας εἶναι Her. F. 589. δοκοῦσά τι πρός γε σοῦ πράξειν καλῶς Med. 500. δοκοῦσ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παραϛατεῖν Rh. 638. τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν Hec. 121. δοκοῦν Ἀχαιοῖς ib. 506. οὐ δοκοῦν ἕξειν ποτὲ Iph. T. 802. καίπερ οὐ δοκοῦνθ' Al. 939. τὰ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν Tr. 609. κλῶπας δοκήσας πλάθειν τινὰς Rh. 777. ἰδίᾳ 'δοκῆσάν σοι τόδ', ἢ πάσῃ πόλει; Sup. 129. ψήφῳ δοκῆσαν Her. 187. δόξας ἀνὴρ ἄριϛος Tr. 395. δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς—μολεῖν Med. 1171. ἀρίϛη δόξασα γυνὴ γεγενῆσθαι Al. 85. δόξαν λέγω Bac. 629. θεοῖσι τοῦτο δόξαν Dic. fr. VIII. 2. ταῦτα δόξανθ' Ὕλλος ἐξηνέσχετο; Her. 967. γενναῖος ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι Med. 763. δέδοκται τοὔργον ib. 1236. ὡς σοὶ δέδοκται An. 455. κατθανεῖν μοι δέδοκται Iph. A. 1375. δέδοκται τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. vid. not. κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοὶ Hel. 988. ἐπὶ τοῦτ' ἐμοὶ δεδογμένον Her. 1. λέξεις μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων Med. 822. τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη Med. 1417. Al. 1164. An. 1287. Bac. 1388. et Hel. 1706.

Δοκεύειν. ὄψεταί νιν δοκεύοντα Bac. 982.

Δόκημα. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 111. τὰ δοκήμασιν σοφὰ Tr. 411. δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπὶς Her. F. 771. κρείσσω τῶν δοκημάτων Er. fr. VII. 2.

Δόκησις. μὴ νῦν πέραινε τὴν δόκησιν Or. 635. τὴν δόκησιν ἄρνυται An. 697. δόκησιν τόδ' ἂν λέγοιμί σοι Her. 396. εὐψυχίας δόκησις ib. 746. κενὴν δόκησιν Hel. 36. μὴ δόκησιν εἴχετ' ἐκ θεῶν ib. 118. οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; ib. 120. ἵν' ἡ δόκησις Ξοῦθον ἡδέως ἔχῃ Ion. 1602. δόκησις εὐκλεὴς δορὸς Her. F. 288. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος El. 381. ἡ δόκησις φαύλη Antig. fr. X. 1. τοῦ δικαίου τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ix. fr. I. 1. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν Fr. inc. XXVIII. 2. ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Fr. inc. LXXIV. 2.

Δόκιμος. κατὰ τἆλλα δοκίμων Epist. I. κεμὰς ἔνθα δοκίμα κεῖμαι Iph. T. 176. ὦ δοκιμώτατος Ἑλλάδι Sup. 277.

Δοκός. δοκὺς ςεγανὰς παρέχει Cret. fr. II. 6.

Δοκῶ κενὴ El. 747.

Δόλιος. σιγᾷ δόλιος Or. 1404. δόλιος Ὀδυσσεὺς Rh. 894. δολίῳ λέλογχα φωτὶ δυλεύειν Tr. 281. δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον Bac. 954. δόλιον ἀςέρα λάμψας Hel. 1142. δόλιον οἶκτον ib. 1558. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. δολίοισι γάμοις Or. 1009. λόγοισι δολίοις An. 289. λέκτρα Ἀερόπας δολίας Or. 1009. δολίῳ τέχνῃ Al. 34. εἰς κλισίαν λύκων δολίην Iph. T. 858. πέπτωκεν δολίῳ πληγῇ Rh. 748. δόλιον ἔσχον ἄταν Tr. 530. δόλιος ἡ 'πιθυμία Cy. 448. δόλιον εὐνὴν Hel. 20. ἁ δόλιος Κύπρις ib. 242. δόλιος ἡ ναυκληρία ib. 1605. δόλιαι βυλαὶ Med. 413. ἁρπαγὰς δολίυς Hel. 1338. τῦτ' εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐςι Bac. 487. τόδ' ἤδη δόλιον εἴς με μηχανᾷ ib. 804. δόλια βυλευτήρια An. 447. δόλια λέκτρα Iph. T. 539. δόλια καθάρματα ib. 1316. δόλια τεχνήματα ib. 1355. δόλια ἐξευρήματα Hel. 1109. ἔχω δόλια καὶ δραςήρια Ion. 985. λέγεις μοι δόλια ib. 1481. δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 154.

Δολιόφρων Κύπρις Iph. A. 1301.

Δολιχαύχην. κύκνυ δολιχαύχενος Iph. A. 794. ὦ ποταναὶ δολιχαύχενες Hel. 1503.

Δολόεις. δολόεντα Τροίας ἕδη Iph. A. 1527.

Δόλος. ξὺν δόλῳ δύσμαχον Hec. 884. δόλῳ με τοιῷδ' ἤγαγε ib. 1146. ὃ ποτ' ἂν σύ μ' εἷλες ὧδε σὺν δόλῳ ib. 1269. μή τις εἴη δόλος Or. 1420. cf. Ph. 273. μή τις δόλος με κτάνῃ Ph. 365. δόλῳ μέτειμι τόνδε φόνον Med. 391. δόλῳ μ' ὑπῆλθες An. 436. δόλῳ, sc. διώλεσέ σε Iph. A. 1458. εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ Iph. T. 371. μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν; Rh. 17. δόλος κρυφαῖος ib. 92. εἰς δόλον τιν' ἄγει ib. 128. τῇδε σύγκειται δόλος ib. 215. δόλον ἐξεπίςασθε Cy. 474. μή τιν' ἔχῃ δόλον Ion. 686. cf. v. 692. δόλῳ τινὶ κατακτεῖναι ib. 844. ἀπόλλυμαι δόλῳ Her. F. 754. θνήσκει δόλῳ El. 9. ὀῤῥωδῶ τινὰ δόλον θυραῖον ib. 832. φυγάδος δειμαίνεις δόλον ib. 834. τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποςήσω δόλον; ib. 983. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω Med. 783. διώλεσε δόλοισι σὸν παῖδα Hip. 1312. νείκη ἀνδρῶν—δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 2. θνήσκετε δόλοις Cress. fr. IV. 2. εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον Dan. fr. VIII. 3.

Δολῶν. Μοίρας δολώσας Al. 12. σοῖς δολώσαντες γάμοις Iph. A. 898.

Δόλων, *nom. propr. speculatoris Trojani.* Rh. 159. 221. 525. 573. 575. 592. et 864.

Δόμος. δυστυχῶν δόμος Or. 70. τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον ib. 179. μ' ἔφερβε σὸς δόμος ib. 867. ἀνευφημεῖ δόμος ib. 1335. εἰς ἀγῶνα δόμος φοβερὸν πιτνεῖ ib. 1538. ὄλβιον δόμον ib. 1674. ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δόμον Ph. 322. cf. An. 1205. τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον Ph. 605. ἐῤῥέτω πρόπας δόμος ib. 627. φόνος Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε ib. 1502. cf. v. 1509. ὦ δόμος δόμος ib. 1506. πᾶς δόμος ἔῤῥοι Med. 114. τίνα δόμον ἐξευρήσεις; ib. 360. Πελίυ δόμος ib. 734. δόμος τυραννικὸς ib. 740. δόμον πάντα συγχέασ' Ἰάσονος ib. 794. ὃ τί μ' ἀξιοῖ δόμος—προσεννέπειν Hip. 792. ὅσον κακὸν ἔχει δόμος ib. 852. σὸν οἰκῆσαι δόμον ib. 1010. πατρῷον ἀνὰ δόμον ib. 1136. δόμος Ἀδμήτυ Al. 79. δόμον ἀμπετάσας ib. 600. ἄλλοις δόμον λείψειν ib. 659. εἰς τόνδ' ἱδρῦσαι δόμον ib. 844. νόςιμος ἔλθοις δόμον ib. 1156. λεῖπε δεξίμηλον δόμον τᾶς ποντίας θεῦ An. 130. ἐκ τίνος λόγυ νοσεῖ δόμος; ib. 550. εἰς τέκνα καὶ δόμον ib. 1191. δόμον ὑπερβᾶσα Sup. 1049. μηδὲ πατρῷον δόμον αἴσχυνε Iph. A. 1030. ἄπαις δόμος Iph. T. 697. καθαρὸν οἰκήσεις δόμον ib. 1231. πατρὸς δόμον—ἔθηκας εὐκλεέςερον Rh. 159. προλιπῦσα δόμον ib. 910. δόμον, ἔνθ' ἐλοχεύθην Tr. 597. δόξας εὖ προχωρῆσαι δόμος Her. 487. ὃ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι φημὶ δόμον εὐτυχίᾳ ib. 610. ὡς τὸν ἀίδα δόμον κατέβα ib. 913. ᾗ ταράσσεται δόμος Hel. 485. κτυπεῖ δόμος ib. 865. δόμον ἥξει ib. 1510. λα-

θραῖον ὠδῖν' εἰς θεȣ̃ ῥίψαι δόμον Ion. 45. Φοίβȣ δόμος ib. 224. 'Απόλλωνος δόμος ib. 1275. ὁ γηγενέτας δόμος ib. 1466. εἰς εὐγενῆ δόμον καθίζει σε ib. 1541. δόμȣ τύχας Her. F. 249. "Ατλαντος δόμον ἐλθὼν ib. 405. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον ib. 1423. οἵ' ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359. πόσις ἐπ' αὐτῇ καὶ δόμος ib. 1311. γεγῶσα τηλίκη δόμȣ Meleag. fr. XVII. 3. ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ Hec. 27. ἐκ τυραννικῶν δόμων ib. 55. πρὸ δόμων ib. 59. ἐν δόμοις ib. 362. 652. et 987. ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων ib. 618. ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι ib. 619. δόμων ἄπο ib. 665. ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα ib. 977. ἀποστῆναι δόμων ib. 980. λιπȣ̃σ' αἰσχρῶς δόμȣς Or. 99. ἐς φρȣρὰν δόμων ib. 1252. πρὸς δόμȣς τυραννικȣ̀ς ib. 1356. et Ph. 205. κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. ἐν δόμοις τυράννων ib. 1456. δόμȣς τȣ̀ς Ταντιλείȣς ib. 1543. ξένοισιν ἐν δόμοις Ph. 341. βασιλικῶν δόμων ὕπερ ib. 1336. σιγῇ δόμȣς εἰσβᾶσα Med. 41. πατρὸς δόμοι ib. 253. et 442. cf. v. 502. et 1177. Tr. 670. et El. 573. δόμȣς ἐχεγγύȣς Med. 387. δόμȣς πατρῴȣς ib. 801. cf. Hip. 306. νυμφικȣ̀ς δόμȣς Med. 1137. εἰς ᾅδȣ δόμȣς ib. 1234. et Hip. 895. et Al. 25. et 74. v. etiam Al. 438. et 629. ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. κατηρεφεῖς δόμοι ib. 468. Κρησίȣς δόμȣς ib. 719. κεδρίνων δόμων Al. 158. δόμȣς ἐχθροξένȣς ib. 561. εἰς ἀνηλίȣς δόμȣς ib. 855. ὦ σχῆμα δόμων ib. 915. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 770. δοκȣ̃σί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν οἵδε με ib. 925. ἐν περιστύλοις δόμοις ib. 1100. ἐν εὐφήμοισι δόμοις ib. 1145. δόμȣς νησιωτικȣ̀ς ib. 1262. ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν δόμων Iph. A. 583. ἔξω ἐλθὲ βασιλείων δόμων ib. 863. cf. Hel. 143. 466. et 1542. δόμων πατρῴων Iph. T. 51. cf. v. 809. El. 417. et 1005. et 1088. et Dan. fr. VII. 1. δόμȣς οἴκει πατρὸς Iph. T. 699. cf. v. 707. νοσȣ̃ντας δόμȣς Iph. T. 930. Πυθίων δόμων ib. 1271. δόμων εὐδοξία Rh. 760. ἄπαιδες ἐν δόμοις Tr. 380. δόμȣς πέρσασ' 'Ατρειδῶν ib. 461. δȣλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις ib. 655. Μενέλεω δόμȣς ib. 984. ἐν 'Αλεξάνδρȣ δόμοις ib. 1020. δόμων ἐρείπια Bac. 7. ἐν δόμοις 'Εχίονος ib. 1117. 'Αλθαίας δόμȣς Cy. 39. στέγας δόμων ib. 118. δόμων ἔσω ib. 129. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων Her. 478. ἐκ πλȣσίων δόμων Hel. 439. δόμων ἄνακτα ib. 512. τυράννοις δόμοις ib. 524. Φρυγῶν ᾤκησα πολυχρύσȣς δόμȣς ib. 934. εἰς δόμȣς τυραννικȣ̀ς ib. 1186. τῶν κατ' ȣ̓ρανὸν δόμων ib. 1687. μητρὸς ἐλθὼν δόμȣς Ion. 71. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν ib. 229. 'Απόλλωνος δόμȣς ib. 249. cf. v. 424. et 535. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων θυοδόκων ib. 510. τȣ̀ς 'Ερεχθέως δόμȣς ib. 568. et sine τȣ̀ς v. 1293. τὰν δόμοισι λυπηρὰ ib. 622. θυραῖος ἐλθὼν δόμȣς ib. 702. ὀρφανȣ̀ς δόμȣς ib. 791. ἐν θεȣ̃ δόμοισιν παιδεύεται ib. 822. ᾅδȣ ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. cf. v. 1274. Her. F. 117. El. 1144. τῶν 'Ερεχθειδᾶν δόμων Ion. 1057. Λοξίȣ ἐν δόμοις ib. 1197. cf. v. 1455. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμȣς; ib. 1303. παγκλήρȣς δόμȣς ib. 1542. Εὐρυσθέως δόμȣς Her. F. 463. κατασκάψω δόμȣς καινῶν τυράννων ib. 566. εἰς δόμȣς 'Ηρακλέος ib. 873. κλῇθρα ὑψιπύλων δόμων ib. 1030. ἐν χέρνησι δόμοις El. 207. ἐκβληθεὶς δόμων ib. 289. εἰς εὐτυχȣ̃ντας δόμȣς ib. 398. ἐπ' αὐτὰς εἰσίω δόμων πύλας ib. 661. βασιλικȣ̀ς ἔχων δόμȣς ib. 947. θεῶν δόμοι ib. 1000. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμȣς ib. 1005. ἐν τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις ib. 1120. πένητας εἰς δόμȣς ib. 1139. δόμων ὕπερ ἀκροτάτων ib. 1233. Πρωτέως ἐκ δόμων ib. 1280. χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. κενοῖσιν δόμοις ejusd. fr. XXXIII. 6. ὅστις δόμοις ἥδεται πληρȣμένοις Dan. fr. IV. 1. εἰς ἀνάστασιν δόμων Dic. fr. VI. 4. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31. δόμȣς 'Αθάμαντος Inus fr. II. 1. πύλαισιν ἥτις ἐν δόμοις Pelei fr. 1. ἀρχαίων δόμων Phry. fr. VII. ȣ̓ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. et sic porro: nam singulis fere paginis aliquoties hoc vocab., præsertim in plur., occurrit.

Δονακόεις. δονακόεντος Εὐρώτα Hel. 210.
Δονακοτρόφος. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφȣ Iph. A. 179.
Δονακόχλȣς. δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400.
Δόναξ. λεπτȣ̃ δόνακος Or. 146. ἐν δόνακος ἔρνεσιν Hel. 183. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν ib. 355.
Δόξα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλάνων ϛρατὸν Hec. 119. δόξης θάρσος ib. 370. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ ib. 489. δόξαν τόδ' ὑγιείας ἔχει Or. 235. πολλάκις ἔβλαψε δόξα Med. 293. δόξαν ἔσχες ib. 540. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλȣ ib. 1010. δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται Hip. 432. δόξα μήτ' ἀτρεκὴς, μήτε παράσημος ib. 1115. δόξης ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι ib. 1414. ὦ δόξα, δόξα An. 319. δορὸς δόξα ib. 726. ἔνθα δόξα φέρει κλέος Iph. A. 566. δόξ' ἐμὴ ib. 1399. δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον ib. 1606. δόξης μετάδος Iph. T. 1030. δόξαν λέγεις; ib. 1164. καθ' ὕπνον μοι δόξα τις παρίϛαται Rh. 780. δόξ' Ἀργείων κεῖται Tr. 179. ἣν δόξα σȣ νοσῇ Bac. 311. σὺν μαινομένᾳ δόξᾳ ib. 885. σώζεις πατρῴαν δόξαν Her. 326. ȣ̓δ' ἀκλεής νιν δόξα ὑποδέξεται ib. 624. εἰς ταὐτὸ κἀμοὶ δόξα χωρεῖ Hel. 764. ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν ib. 847. σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν—; Ion. 964. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας Her. F. 157. δόξαν κακὴν λαβόντας ib. 292. cf. El. 1013. πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες Her. F. 460. ἡ δόξ', ȣ̓κ οἶδ', ὅτῳ βέβαιός ἐϛι ib. 511. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον; ib. 714. τὴν δόξαν ἕλκει Œnei fr. V. 3. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. δόξαν φέρονται Fr. fal. cit. V. 4. δόξαν ἠμποληκότα Fr. inc. B. 1. 3. δόξαν κενὴν θηρώμενοι Epist. I. φέρȣσα δόξαν πολλὴν Epist. III. κεναὶ δόξαι Iph. T. 419. δόξας ἀσήμȣς Rh. 629.
Δοξάζειν. ὧν σὺ δοξάζεις Hec. 759. ἂν δοξάζῃς νοσεῖν Or. 314. ᾗ σὺ δοξάζεις ἴσως ib. 710. πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγὼ Med. 944. τῇδέ νιν δοξάζομεν μάλιϛ' ἂν εἶναι Sup. 1043. γάμȣς γαμεῖσθαι τȣ́σδ' ἐδόξαζον ποτὲ Tr. 347. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι Hel. 314. ȣ̓δέποτ' ἐδόξασα El. 580. ὧν ἐδόξαζόν ποτε Thes. fr. IV. 5. ὡς δοξάζεται Iph. T. 831.
Δόξασμα. κενῶν δοξασμάτων πλήρεις El. 383. cf. Melan. fr. XIV. 3.
Δορά. λύκειον δορὰν Rh. 208. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. καταϛίκτȣς δορὰς ib. 696. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν Cy. 329. νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1.
Δοριάλωτος Tr. 518.
Δοριθήρατος. δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν Hec. 105. σκύλοις Φρυγῶν δοριθηράτοις Tr. 574.
Δορίκτητος. χθὼν δορίκτητος ὑπ' Ἀργείων Hec. 478. δορίκτητος γυνὴ An. 155.
Δοριμανὴς Sup. 485.
Δοριμήϛωρ. Ἐνυαλίῳ δοριμήϛορι An. 1016.
Δοριπετὴς ἀγωνία Tr. 1003.
Δορίπονος. δοριπόνων ἀνδρῶν El. 479. δοριπόνοις ἀσπίσι καὶ λόγχαις Iph. A. 771.
Δόρκα. τὰν χρυσοκάρανον δόρκαν ποικιλόνωτον Her. F. 376.
Δορκάς. ἀγκάλαισι δορκάδ' ἔχȣσαι Bac. 698.
Δόρυ. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ ib. 9. ηὐτύχει δορὶ ib. 18. πόλις πᾶσ' ἀνέϛηκεν δορὶ ib. 494. ἐπὶ δορὶ ib. 647. πέσημα φοινίȣ δορὸς ib. 699. δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν ib. 909. πύργȣς πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. Ἕκτορος ἤνθει δόρυ ib. 1210. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ ib. 1146. δορὶ ὀλλυμένȣς ib. 1307. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις ib. 1603. πρὶν ψαῦσαι δορὸς Ph. 82. αἰχμαλωτίδας δορὶ Θηβαίας—δώσειν Τριαίνᾳ ib. 194. δορὸς ἀκροθίνιον ib. 288. ἀκȣσίως τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ ib. 437. Μυκηναίȣ δορὸς ib. 516. et 1089. δόρυ τὸ Καδμείων ib. 565. τρόπαια πῶς ἀναϛήσεις δορός; ib. 575. εἰς δορὸς τάξιν μολεῖν ib. 701. ἀμφὶ δεῖπνον ȣ̓σι προσβάλλω δόρυ; ib. 735. μονοϛόλȣ δορὸς ib. 749. ἑλεῖν δορὶ ib. 762. ἣν τις πόλεμος Εὐμόλπȣ δορὸς ib. 861. Ἀργείȣ δορὸς ib. 1087. et 1101. Tr. 8. 346. et Her. 834. Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403. Her. 501. 674. et 842.

'Αργείων δόρυ Ph. 1093. et 'Αργείων δορὶ Tr. 606. δορὸς ἀλκὴ Ph. 1104. cf. v. 1372. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ ib. 1253. δορὶ παλλόμεναι ib. 1306. μονομάχῳ δορὶ ib. 1335. ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ ib. 1408. ὡς ἄπορον ἥκων δορὸς ib. 1409. μάρνανται δορὶ Med. 249. ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ Hip. 975. δορὸς γέρας An. 14. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον ib. 105. ὅς σε πολλάκις δορὶ ναύτην ἔθηκεν ib. 457. δόρυ σύμμαχον ib. 525. μὴ κινεῖν δόρυ ib. 608. πάλλων δόρυ ib. 698. δορὸς δόξα ib. 725. δορὶ κλεινοτάτῳ ib. 793. ἐπ' 'Αργῴᴕ δορὸς ib. 794. τᴕς ὀλωλότας δορὶ Sup. 16. δορὸς ῥώμῃ ib. 25. συμμάχοις δορὸς ib. 475. ἐν κλεινῷ δορὶ ib. 593. διὰ δορὸς ib. 602. συμμετασχόντες δορὸς ib. 648. ἐϛολισμένον δορὶ ib. 659. παραιβάτας ἔϛησαν εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. ἀΐξαντες δορὶ Iph. A. 80. πεδίον ἐμπλήσας δορὸς ib. 355. σὺν δορὶ ib. 587. κοσμήσω δορὶ ib. 931. δορὶ τρυφῶσα Παλλὰς ib. 1304. Τροίας πέργαμ' ἐξελεῖν δορὶ ib. 1576. οἴχεσθαι δορὶ Iph. T. 519. ὥστε διαφυγεῖν τᴕμὸν δόρυ ib. 1326. δορὸς πέλας 'Αργείᴕ Rh. 20. ϛρατὸν ἀναλῶσαι δορὶ ib. 58. εὐτυχᴕ̃ν δόρυ ib. 60. cf. v. 319. πρόθυμος ἰέναι δόρυ ib. 63. ἐν τροπῇ δορὸς ib. 82. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ ib. 114. ὑποϛαθεὶς δορὶ ib. 315. συγκαμὼν δορὶ ib. 326. σῷ δορὶ πράξας τάδε ib. 368. πεσεῖν δορὶ ib. 398. τᴕς μέγ' αὐχᴕ̃ντας δορὶ ib. 452. τὸ νάϊον δόρυ ib. 458. πᾶσαν 'Ελλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ ib. 472. πορθεῖν ῥάδια δορὶ ib. 478. θᴕ̃ρον δόρυ ib. 492. ὃ συναίρεται δόρυ ib. 495. Αἴαντος δόρυ ib. 601. ἴσχε πᾶς δόρυ ib. 688. αἱμύλον δόρυ ib. 709. χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς ib. 792. κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ Tr. 14. ᴕ̔ς ἕλοι δόρυ ib. 387. δορὶ πεσόνθ' 'Ελληνικῷ ib. 479. cf. v. 868. κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ ib. 747. οἵπερ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ ib. 873. εἰς δόρυ ϛαθέντες ib. 934. αἱρᴕ̃μεν δόρυ ib. 1148. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. εἰς δόρυ διωλλύμεσθα ib. 1162. πεσᴕ̃σα δορὶ γᾶ ib. 1299. δορὸς λόγχαν ib. 1318. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς Cy. 5. 'Εγκέλαδον δορὶ ἔκτεινα ib. 7. ἀμφῆρες δόρυ ib. 15. ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ ib. 19. εἰς πάλην δορὸς Her. 161. ἐχθρὸν αἱρεσθαι δόρυ ib. 314. μή μοι δορὶ συναράξῃς πόλιν ib. 379. ποίᾳ προσάξει ϛρατόπεδον δορὸς ib. 397. μένειν δόρυ ib. 744. δορὸς πολυαίνετον ἀλκᾷ ib. 760. ἐν μεταιχμίοις δορὸς ib. 803. ἐλθεῖν ἐγγὺς ἀλκίμᴕ δορὸς ib. 815. ἆθλον Ἕλλησιν δορὸς Hel. 43. δορὸς προθυμίᾳ ib. 723. ἐν δορὶ ἐκπνεύσαντες ib. 1132. δορὸς ἀλκαίᴕ λόγχαισι ib. 1167. ἣν φίλος δορὶ ib. 1279. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; ib. 1284. δόρυ δεξιᾷ λαβὼν ib. 1393. εἰσβῆναι δόρυ ib. 1584. λοῖσθον αἱρεῖται δόρυ ib. 1613. ἐς 'Ελλάδ' εὐθύνειν δόρυ ib. 1627. ξυνεξελὼν δορὶ Ion. 61. κοινῷ δορὶ ib. 296. δορὸς λαβὼν γέρας ib. 298. δορὶ γᾷ πατρίᾳ φέρει σωτήριον ἀλκὰν ib. 483. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib. 997. καλλινίκᴕ δορὸς ἄγαλμα Her. F. 49. ϛρατηλατήσας Καδμείων δορὸς ib. 61. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα ib. 164. φεύγειν δειλίᾳ δόρυ ib. 235. ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ ib. 268. δόκησις εὐκλεὴς δορὸς ib. 288. δόρυ ἔπαλλον ib. 437. δορὸς ποίᴕ τυχών; ib. 540. σύμμαχον φέρων δόρυ ib. 1165. ᴕ̓ δορὸς ἵϛανται πέλας ib. 1176. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον ib. 1192. ᴕ̓δὲ δορὶ μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενᴕ̃ς μένει El. 388. ἐν δορὶ φονίῳ ib. 476. Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ ib. 681. ᾖξαν εἰς δόρυ ib. 844. πετραῖον σκόπελον ᴕ̓τάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. εἰς ἀλκὴν δορὸς Bel. fr. XIV. 3. εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. κινεῖν δόρυ ejusd. fr. V. 1. κείσθω δόρυ μοι ejusd. fr. VI. 1. κρατεῖν δορὶ Tem. fr. VII. μάχῃ δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et inc. B. 47. 6. ἥσυχοι δορὶ Fr. inc. XCIX. δόρατα δάϊα Iph. A. 1494. δόρη (in plur.) βαϛάζομεν Rh. 274.

Δορύξενος. πάντων φίλτατος δορυξένων Med. 687. δορυξένων ἐμῶν ὅρκοι An. 1000.

Δορυπετής. δορυπετῆ φόνον Cy. 304.

Δορύσσειν. δορύσσοντα ϛρατὸν Her. 774.

Δορυφόρος. δεξιαῖς δορυφόρων El. 616.

Δόσις. τὴν δόσιν ἐχέγγυον ποιῶ Ph. 766. χρὴ καρτερεῖν θεᴕ̃ δόσιν Al.

1074. Παλλάδος ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις Tr. 925. Δαιδάλϐ ψευδῆ δόσιν Her. F. 471.

Δϐλεία. δϐλείας τᾶς ϐ τλατᾶς Hec. 158. δϐλείαν περιβαλὼν Ph. 197. δϐλείας δειλαίας πανσίπονος Iph. T. 450. αἳ δϐλείαν αἰάζϐσιν Tr. 159. δϐλείας φυγὴν Cy. 441. μὴ 'πὶ δϐλείας ἔλθῃς Ar. fr. IV. 1. δϐλεύοντα δϐλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δϐλειος. ζυγὸς δϐλειος An. 302. ἐπὶ δϐλειον ἁμέραν βίϐ Tr. 1331. δϐλειον ἦμαρ Hec. 56. et An. 99. δϐλειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311.

Δϐλεύειν. ἐν φάει δϐλεύσομεν Hec. 415. αἰῶνα τὸν σύμπαντα δϐλεῦσαι ib. 757. δϐλεύομεν θεοῖς Or. 418. γυναιξὶ δϐλεύειν χρεὼν ib. 935. τῷδε δϐλεύσω ποτέ; Ph. 523. ἥλιος νύξ τε δϐλεύει βροτοῖς ib. 549. δϐλεῦσαί μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1600. τὸ δϐλεύειν με σοὶ An. 185. δϐλεύσομεν νόθοισι λέκτροις ib. 928. τῷ ὄχλῳ δϐλεύομεν Iph. A. 450. σοί με δϐλεύειν χρεὼν ib. 1033. πϐ γαίας δϐλεύσω; Tr. 191. φωτὶ δϐλεύειν πολεμίῳ ib. 282. δϐλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις ib. 655. πικρῶς ἐδϐλευσα ib. 964. Φρυξὶ δϐλεύειν ib. 974. Βακχίῳ δϐλεύσομεν Cy. 705. μὴ δϐλευε σοῖς δϐλοις Hel. 1444. Φοίβῳ δϐλεύσω Ion. 182. cf. v. 327. τοῖς κρείσσοσιν δϐλεύειν Ar. fr. XVI. 2. βαρβάροις δϐλεύσομεν Tel. fr. XXIII. δϐλεύοντα δϐλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δϐλευμα. τὸ δϐλευμ' ἡδὺ Or. 221. δϐλευμα πιςὸν Ion. 748.

Δϐλευτέον. εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δϐλευτέον Ph. 398. τῷ Βακχίῳ δϐλευτέον Bac. 366. τῇ τύχῃ δϐλευτέον Her. F. 1357.

Δϐλη. φανήσομαι δϐλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. ἵν' ἐκληρώθην—δϐλη ib. 103. νῦν εἰμὶ δϐλη ib. 357. δϐλη θανϐμαι ib. 420. δϐλη, γραῦς, ἄπαις ib. 495. δϐλη κεκλῆσθαι αἰσχύνομαι ib. 552. δϐλην με ἡγϐμενος ib. 741. δϐλη σέθεν ib. 809. ἡσσώμενος δϐλης ib. 1253. δϐλη 'Ελλάδ' εἰσαφικόμην An. 12. ἕσα δϐλη ib. 155. δϐλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην ib. 402. δϐλη γεγῶσα ib. 435. σὺ τὴν κακίςην—δϐλην ἀνέξῃ; ib. 934. ἔλαχ' ἄναξ δϐλην σ' ἔχειν Tr. 278. cf. v. 1271. δϐλη καθέςηκα Hel. 282. εἴ με δϐλη τυγχάνει τεκϐσά τις Ion. 1382. δϐλη ἐκβεβλημένη δόμων πατρῴων El. 1004. ἔσωσα δϐλην ϐσαν Ar. fr. XVI. 1. δϐλη ἀνδρὸς Œd. fr. I. 1. τὴν ὕβριν δϐλην ἔχῃ Sis. fr. I. 7. 2) Form. dor. δϐλα. κέκλημαι δϐλα Hec. 481. δϐλα μελάθρων Ph. 213. 'Ερμιόνας δϐλαν An. 114. δϐλα δϐλοις γόνασι προσπέσω ib. 861. ὁσίας κληδϐχϐ δϐλα Iph. T. 132. δϐλα ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων Tr. 140. τῷ πρόσκειμαι δϐλα ib. 185. ἀντάσω Μενέλᾳ δϐλα ib. 212. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ δϐλαν ib. 250. 3) Plur. δϐλαι Δωρίδος ἐσμὲν χθονὸς ib. 233. ἡμᾶς ἐξάγϐσ' ἤδη χθονὸς δϐλας ib. 1280. δϐλαι πάρεισιν αἵδε El. 1007.

Δϐλιος. δϐλίϐ ἀφ' αἵματος Al. 641. ζυγὰ δϐλια Tr. 595.

Δϐλος, *subst.* δϐλος ὢν ἐμὸς Hec. 249. δϐλος ὠνητὸς ib. 365. ἢ χρημάτων δϐλός ἐςιν, ἢ τύχης ib. 865. δϐλος ὢν φοβῇ τὸν ᾅδην Or. 1522. κἂν δϐλος ᾖ τις ib. 1523. ὡς δϐλῳ Ph. 94. δϐλϐ τόδ' εἶπας ib. 395. δϐλος ὡς ib. 631. δϐλος ἔγωγε σῶν δόμων Hip. 1249. ϐδεὶς ἐπέςη δϐλος πόνῳ Sup. 763. μακρϐς δϐλος ὢν λέγεις λόγϐς Iph. A. 313. σὸς δϐλος ϐκ ἔφυν ib. 330. κείνης δϐλός ἐςιν Tr. 950. ἅπας ἐν ἔργῳ δϐλος ἦν Bac. 626. δϐλος ὢν μὲν ib. 1026. δϐλος ἀλαίνων Cy. 79. ἄλλων ἀκϐειν δϐλον ὄντα Hel. 739. δεσποτῶν κρατήσεις δϐλος ὤν; ib. 1646. vid. etiam And. fr. XVI. 2. τϐ θεϐ καλϐμαι δϐλος Ion. 309. τῶν ἐλευθέρων ϐδεὶς κακίων δϐλος κ. τ. λ. ib. 856. δϐλος τῶν ὅπλων Her. F. 190. δϐλον ἐννέποντά με ib. 270. σὸς ἔςι νῦν δϐλος El. 899. δϐλϐ φρονϐντος μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεὼν Alex. fr. VI. 2. κρείσσονα δϐλον Ar. fr. XV. 1. γνάθϐ δϐλος Aut. fr. III. 5. δϐλῳ ϐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Bu. fr. vers. 1. δϐλον ἐσθλὸν τϐνομ' ϐ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. δϐλον εὐμενῆ δόμοις Meleag. fr. VIII. 2. δϐλος τϐ λέχϐς Phaëth. fr. XV. 1. ὡς ἂν δϐλος Syl. fr. III. 3. τίς δ' ἐςι δϐλος, τϐ θανεῖν ἄφροντις ὤν; Fr. inc. CXVI. εἰ ἔςι τοῖς δϐλοισι, κ. τ. λ. Hec. 234. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δϐλοις κεῖται ib. 292.

δοῦλοί τε κἀσθενεῖς ib. 798. δούλοισιν εἶναι τῆς τύχης Or. 715. χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν Med. 54. et Bac. 1027. ὡς πρέπει δούλοις λέγειν Hip. 115. δοῦλοι βωμοὺς θεῶν, sc. καταφυγὴν ἔχουσι Sup. 268. τούτων ἑνὸς ἐσμὲν δοῦλοι Cy. 24. κἀν τοῖσι δούλοις δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ἐν τοῖσι γενναίοισιν δούλοισι ib. 736. cf. v. 1657. μὴ δούλευε σοῖς δούλοις ib. 1444. ἕν τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνην φέρει Ion. 854. δοῦλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος Her. F. 251. δούλους τοὺς φίλους ἡγούμενος Æol. fr. IV. 4. μέτεστι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσου Alcmæon. fr. IV. ταῦτα δούλοις ἄριστα Alcmen. fr. V. 2. δούλοισι τοῖς σοῖσι νικᾷς Alex. fr. IV. 2. δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος ejusd. fr. IX. 1. δούλους κρείσσονας τῶν δεσποτῶν ejusd. fr. X. 1. κἂν ὦσι δούλων Melan. fr. XIV. 4. ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν Meleag. fr. VIII. 1. πολλοῖσι δούλοις τοὔνομ' αἰσχρὸν Phry. fr. X. 1. τῶν οὐχὶ δούλων ib. 2. ἀκόλαστα γίνεται δούλων τέκνα Fr. inc. CXXX. δούλοισι ζῶμεν Fr. inc. CCIII. δούλοις οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2.

Δοῦλος. adject. δοῦλον παρασχὼν θάνατον Or. 1170. πόδα δοῦλον Tr. 507. εἰς δοῦλον ζυγὸν ib. 673. δούλῳ φωτὶ Alcmæon. fr. V. 1. ἄνδρα δοῦλον Antiop. fr. XIV. 1. παῖδας δούλους An. 199. τοὺς τρόπους δούλους παρασχεῖν Sup. 877. δούλης γυναικὸς An. 90. Ion. 837. et El. 110. γυναικὶ δούλῃ An. 328. et δούλη γυνὴ Tr. 490. θεοῖσι δούλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. τὸ δοῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι Hec. 332. πᾶν τοὐξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς Or. 488. οὐδὲν τὸ δοῦλον πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος ib. 1115. δοῦλον λέχος An. 30. τὸ μὲν δοῦλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι Iph. A. 1401. τὸ εὐγενὲς εἰς δοῦλον ἥκει Tr. 611. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δοῦλον Ion. 556. τὸ σῶμα δοῦλον πέπαυται ib. 675. τὸ δοῦλον ἀσθενὲς ib. 983. τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 1. κακὸν δοῦλον γένος ejusd. fr. VIII. 1. cf. Antiop. fr. XVI. 1. τὸ δοῦλον οὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. οὐ πέφυκε δοῦλον Fr. inc. IV. 2. δούλων σφαγίων οὕνεκα Hec. 137. δούλοις γόνασι An. 861. τὰ βαρβάρων δοῦλα πάντα Hel. 283. δοῦλα λέκτρα Ion. 819.

Δουλοσύνη, et dor. ύνα. δουλοσύναν τλαίην Ph. 200. δουλοσύναν στυγερὰν An. 110.

Δουλόσυνος Hec. 448.

Δουλοῦν. δουλοῖ ἄνδρα Hip. 424. et Melan. fr. IX. 4. δουλώσας λεὼν Rh. 410. τοὺς Ἡρακλείους δουλώσων γόνους Her. 817. τὸν ἥσσονα δουλούμεθ' ἄνδρες ἄνδρα Sup. 493.

Δουπεῖν. ὁ δουπεῖ νεολαία γυναικῶν Al. 103.

Δοῦπος. χεῖρα δούπου παύσας Bac. 513. ἀκούομεν πυλῶν δοῦπον Ion. 516.

Δούρειος ἵππος Tr. 14.

Δουριπετής. πεσήματα δουριπετῆ νεκρῶν An. 654.

Δοῦρυ, pro δόρυ. ξύνοπλα δούρατα νέα Her. F. 128.

Δοχή. δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828.

Δόχμιος. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1003. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. δοχμιᾶν διὰ κλιτύων Al. 578. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων Or. 1261.

Δραγμὸς μαστοῦ Cy. 169.

Δράκαινα. οὐχ ὁρᾷς τᾳδε δράκαιναν; Iph. T. 286. δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν Bac. 1355.

Δρακόντειος. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων Ph. 1325.

Δρακοντώδης. δρακοντώδεις κόρας Or. 256.

Δράκων. ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et 1424. φόνιος δράκων ib. 1406. et Ph. 661. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. ἀπὸ θηροτρόφου φοινικολόφοιο δράκοντος ib. 827. δράκων ὁ γηγενὴς ib. 938. et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. ὃς δράκοντος γέννυος ἐκπέφυκε ib. 948. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος ib. 1018. δράκοντος αἷμα ib. 1069. δράκοντα κτείνασα Med. 480. ἐκ δράκοντος θοῦρος ἂν γένοιτ' Ἄρης Sup. 579. χρύσεον δράκοντ' ἔχων Iph. A. 257. ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων Iph. T. 1245. ἐκφὺς δράκοντος Bac. 539. γλώσσῃ δράκοντος ib. 767. πολύκρανος δράκων ib. 1016. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος θέρος ib. 1025. τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα ib. 1153. δάμαρτ' ἐμὴν δράκων ἄξω 'πὶ βωμοὺς ib. 1355.

πυρὸς δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα Ion. 1263. λάβρον δράκοντος γένυν Her. F. 253. δράκοντα πυρσόνωτον ib. 398. δράκων μυ γίγνεται τό γ' ἥμισυ Fr. inc. CLXVI. 1. πυριγενὴς δράκων Fr. inc. CLXXVII. 1. δισσὼ δράκοντε Ion. 23. δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις Ph. 1145. ςεφάνωσεν δρακόντων ςεφάνοις Bac. 101. δρακόντων ἰὸς Ion. 1015. δράκοντες παγχρύσῳ γένυ ib. 1427. δεινοῖς δράκυσιν El. 1256.

Δρᾶμα. ἡ περὶ τὰ δράματα συμφορὰ Epist. II.

Δρᾶν. οἶσθ' ὖν, ὃ δράσεις; Hec. 225. et Cy. 131. οἶσθ' ὖν, ὃ δρᾶσον Iph. A. 725. Hel. 322. et 1249. et Ion. 1029. δρᾷς ὐδὲν ἡμᾶς εὖ Hec. 253. τί δράσω; Hec. 419. et 737. Or. 309. et 1610. Ph. 1320. et 1609. Med. 1042. 1271. et 1376. Al. 381. Iph. A. 356. τί δράσεις; Hec. 876. Hip. 598. 613. et 1051. An. 829. et 1077. τί δράσομεν; Cy. 192. δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. τῦτον καλῶς δρῶν, ὄντα κηδεςὴν σέθεν δράσεις ib. 834. sq. δέδρακας, οἷάπερ λέγεις; ib. 1048. εἴτε χρής' ἔδρασε ib. 1189. ὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον ib. 1235. δρᾶν χρὴ τάδε Or. 311. τί χρῆν με δρᾶσαι; ib. 550. cf. v. 595. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών; ib. 580. σοὶ τάδε λέγω, δράσω τε πρὸς ib. 621. ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι ib. 746. ὡς ἔδρασας ἔνδικα ib. 773. πῶς ἂν ὖν δρῴην; ib. 776. τί χρῆμ' ἔδρασε; ib. 847. τὐναντίον δράσετ', ἢ δράσαι χρεὼν ib. 936. ἤν τι Μενέλεώς σε δρᾷ ib. 1191. τί δρῶμεν; ib. 1539. τί χρῆμα δρᾶσαι; ib. 1583. μηδαμῶς δράσεις τάδε ib. 1598. τί πατήρ μοι δρᾷ Ph. 379. τί χρὴ δρᾶν; ib. 450. κακόν τι δρᾶσαι ib. 483. ἔδρασεν ὐδὲν, ὧν ὑπέσχετο ib. 485. οἷα δρᾷς, κλύει ib. 614. τί δράσετε; ib. 626. τί δή με δράσεις; ib. 934. ἐχθρὺς γε μέντοι, μὴ φίλυς δράσειέ τι Med. 95. δράσω τάδε ib. 184. et Hip. 1088. μή μοι τι δράσῃς παῖδ' ἀνήκεςον κακὸν Med. 283. cf. v. 289. et Hip. 722. σωφρονῶν ἔδρας τάδε Med. 311. ὔ τι δράσεις δεινὸν ib. 356. ὒς μ' ὐκ ἐχρῆν κακῶς δρᾶν ib. 508. ὐ δίκαια δρᾶν ib. 578. οἳ δράσυσί σ' εὖ ib. 613. τί χρῆμα δράσειν; ἢ τί μὴ δράσειν; ib. 748. et Iph. T. 738. v. etiam Iph. T. 938. τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω; Hip. 178. τί δρᾷς; ib. 325. Al. 392. et 554. et Sup. 265. δρῶσι κακὰ βυλεύματα Hip. 649. τί δρῶμεν; ib. 782. τὺς τεκόντας ὅσια δρᾶν ib. 1081. τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. τί δρῶσι; An. 66. δρᾷς μ', εἰς ὅσον δύνῃ ib. 238. δρᾶν εὖ ib. 587. ἔτ' ἕν τι δράσω φλαῦρον ib. 732. οἷον δέδρακεν ἔργον ib. 807. δῆλα—δεδράκαμεν πόσιν ib. 836. ὑγιὲς ὐδὲν δρῶσιν ib. 954. τοιαῦθ'—παῖδ' ἔδρασ' Ἀχιλλέως ib. 1164. ὅσ' Ἀργείων χθόνα δέδρακας Sup. 1176. δρᾶν τι κεδνὸν βαρβάρυς Iph. A. 371. μητρός τι χωρὶς δράσεθ', ἃ 'ν με δρᾶν χρεών; ib. 728. δρᾶ γ', εἴ τι δράσεις ib. 817. ἐν εὐμαρεῖ δρᾶν τε, καὶ μὴ δρᾶν καλῶς ib. 969. οἶσθ', ὃ δράσω; Iph. T. 759. δεινὰ δεδράκατον ib. 1169. τί χρῆμα δρῶ; ib. 1215. δρᾶν τι πλέον ib. 1336. δράσομεν ὕτως, ὡς σὺ κελεύεις ib. 1494. δρᾶσαι χερὶ Rh. 105. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μή; ib. 483. πῶς ὐ δέδρακας; ib. 591. τί δρᾷς δή; ib. 725. σὺ ταῦτ' ἔδρασας ib. 835. σφε βύλομαι δρᾶσαι κακῶς Tr. 73. τί σ' ἐγὼ δράσω; ib. 788. μηδὲν νέον δρᾶν Bac. 363. δεινὰ δρῶσι ib. 666. et 715. φρονήσασαι, οἷ' ἐδράσατε ib. 1258. πᾶν σοι δρῴημεν ἂν Cy. 132. τί δρῶμεν; ib. 537. et Ion. 756. μή σε δράσῃ τι μάταιον Cy. 658. δίκαια δρᾶν Her. 139. cf. v. 425. Hel. 1649. Ion. 358. et El. 1244. τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι; Her. 539. δυνατὸς δρᾶν ib. 731. ἤν τι πλημμελὲς σε δρᾷ Hel. 1091. Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα δρῴης ἂν ib. 1316. ὅσια δρᾶν ib. 1654. δικαίως τὸν θεμιςεύοντά σοι δράσειεν ἄν τι πῆμα Ion. 372. γυναικεῖόν τι δρᾶν ib. 843. πολεμίυς δρᾶσαι κακῶς ib. 1046. δρᾶσαί τι κακὸν τὺς πέλας ib. 1248. τί σοι δ' ἔδρασαν; Her. F. 207. βίαν δράσῃς μηδὲν ib. 215. ἐγὼ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς ib. 239. cf. v. 829. δρῶσ', ἃ δρᾶν ὐ βύλομαι ib. 858. δεινὰ δράσω El. 986. εἰ θεοί τι δρῶ-

σιν αἰσχρὸν, ἐκ εἰσὶν θεοὶ Bel. fr. XIX. 4. νέων τι δρᾷν ἔντονοι χέρες ejusd. fr. XXII. 1. οἳ δρῶσι μὲν, χρόνῳ δὲ δρῶσι Er. fr. I. 2. 3. σὺ δράσεις φόνον; Melan. fr. XXIII. 3. τὲς ζῶντας εὖ δρᾷν Meleag. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX. 3. ταῦτα δρᾷν ἀμηχάνως ἔχει Œno. fr. III. 5. φόβος πρόσεσι, μὴ δράσωσί τι Peliad. fr. V. 4. δρᾶσαι χειρὶ δυνατὸς Thes. fr. IX. 2. ἐχθρὸν κακῶς δρᾷν Fr. inc. CIII. a. et b. μηδένα ἔδρασεν ἀγαθὸν μηδὲν Epist. IV. ὁ μή τι δρῶν κακὸν Hec. 608. ἀνόσια δρῶν Or. 562. Πηλέως ἄξια—ἔργα δρῶν An. 343. ἐδὲν πλέον δρῶν ἑνὸς ib. 699. ἄνομα δρῶντα, κἐ δίκαια, παῖδας Iph. A. 399. εὖ δρῶν παρακάλει με ib. 409. ἔτε πάσχων, ἔτε δρῶν Bac. 800. ἔργματ' ἐχὶ θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐ παύσομαι δρῶν εὖ Cy. 340. δρῶντα πολεμίες κακῶς Her. F. 202. φίλες θανόντας εὖ δρῶν ib. 267. δρῶν κακῶς ib. 727. τὰ ἔργα τῦ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. δρῶν ἔχαιρες Fr. inc. CII. τί δρῶντες; Or. 439. μόλις πάντα δρῶντες Her. 841. δρῶντας, ἢ μὴ δρῶντας Hel. 820. μηδὲν—λέγεσα, μηδὲ δρῶσα Hec. 373. τί δρῶσα; Med. 606. δρῶσ' ἐκεῖνον κακῶς Hip. 321. αἰσχρὰ δρώσῃ ib. 404. μὴ δρώσης χερὸς Her. 684. δράσαντι αἰσχρὰ Hec. 1086. δράσας τάδε Or. 427. δράσας δεινὰ ib. 569. δράσας τι τὲς ἐμὲς ἐχθρὲς ib. 1164. φίλες κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν Med. 470. τί χρῆμα δράσας; ib. 693. et Peliad. fr. II. θεὲς ὅσιόν τι δράσας Sup. 40. πολλὰ δράσας καλὰ ib. 339. δράσας κακῶς Rh. 683. ἡμᾶς δράσας ἀφανῆ ib. 743. ὄλοιθ' ὁ δράσας ib. 875. δράσαντα τῇδε πρὸς χάριν Hel. 1297. ἐσθλόν τι δράσας Her. F. 187. εὖ δράσας σε ib. 1235. γενναῖα δράσαντε κ. τ. λ. Or. 1061. δράσαντε μηδὲν πολεμίες νεώτερον Rh. 590. τοῖς δράσασιν ἐκ εὐδαιμόνως, sc. εἴργασαι τάδε Or. 600. τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς Hip. 1262. ἐδὲν θεὲς δράσαντας Al. 247. πολλὰ δράσαντας κακὰ Rh. 104. τί χρῆμα δράσασα; Ion. 343. τῶν πεπραγμένων δράσασα μηδὲν Inus fr. II. 3. τί δράσων; Al. 540. et Rh. 99. ὡς δή τι δράσων χρηςὸν Hel. 1044. τί χρῆμα δράσεσα; Or. 1186. ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον Ph. 1344. πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον Rh. 76. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. εἰδέναι τὰ δρώμενα Ph. 1367. et Iph. T. 1295. τῶν δεδραμένων ὕπερ Or. 1318. ἀντὶ τῶν δεδραμένων An. 809. τὰ πρὶν δεδραμένα ib. 815. ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. τῶν δεδραμένων δίκην Her. F. 169. 733. et 756. ὡς μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις ib. 1012. αἰσχύνομαι τοῖς δεδραμένοις κακοῖς ib. 1160. ἐχ ἕτως ἄγαν χαίρω τι τοῖς δεδραμένοις ἐμοὶ El. 1106.

Δραπέτης. δραπέτην ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα Or. 1498. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. μὴ δραπέται οἰχοίατο Iph. T. 1341. τἕσδε δραπέτας ἔχων Her. 141.

Δρασείειν. τί παῖδ' ἐμὼ δρασείετον; Ph. 1214. τοῖσδ' ὡς τι δρασείεσαν Med. 93.

Δρασμός. τί ἡμῖν τῦ ξένων δρασμῦ μέτα; Iph. T. 1300. βαρβάροισι δρασμοῖς Or. 1374. ναΐοις δρασμοῖς Iph. T. 892. ἐλευθερἕντες ἐκ δρασμῶν πόδα Her. F. 1010.

Δραςέον. δραςέον, ἃ σοι δοκεῖ Iph. A. 1024. et Her. F. 711.

Δραςέος. ἄνδρα εὖ δραςέον El. 262. εἰδέναι τὸ δραςέον Eu. fr. VII. 2.

Δραςήριος. ἐλεεινὸς εἴην μᾶλλον, ἢ δραςήριος Hel. 998. ξύλῳ δραςήριος Syl. fr. III. 4. φάρμακον δραςήριον Ion. 1185. τὰ δεινὰ καὶ δραςήρια Or. 1554. ἔχω δόλια καὶ δραςήρια Ion. 985. τέκνα δραςήρια Alex. fr. XV. 4.

Δράττεσθαι. τί μυ δέδραξαι χερσί; Tr. 745.

Δρέπανον. δρεπάνῳ ἕ γε Cy. 393.

Δρέπειν. ῥοδόεντ' ἄνθεα—δρέπειν Iph. A. 1299. κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ Hyp. fr. V. 1. δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκυς El. 778. εἰς τὰ πάντ' ἀεὶ τἕτοις δρέπεσθαι Hip. 81. δρεπομέναν ἔσω πέπλων ῥόδεα πέταλα Hel. 250.

Δριμύς. δριμὺ Σισύφυ γένος Cy. 104.

Δρομαῖος. δεμνίων ἄπο πηδᾷ δρομαῖος Or. 45. ἐκ θιάσων δρομαίων Bac. 136. δρομαίων πόνων Hel. 1335. νεφέλας δρομαίȢ Al. 245. δρομαία πῶλος Hel. 550.

Δρομάς. ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip. 549. προσέβαν δρομὰς ἐξ ἐμῶν οἴκων Sup. 1000. δρομάδα Κασσάνδραν Tr. 42. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη Hel. 1317. δρομάδες ὦ πτεροφόροι θεαὶ Or. 317. Εὐμενίσι θήραμα δρομάσι ib. 835. δρομάδες ἔθορον ἀμφίπολοι ib. 1416. πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων Ph. 1132. ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730.

Δρομεὺς El. 824.

Δρόμημα. ᾖξαν δρόμημα δεινὸν Ph. 1388. δρόμημα κυνῶν Bac. 870. ἑπταπόρȢ δρομήματα πλειάδος Or. 1005. πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. συντόνοις δρομήμασιν Bac. 1089.

Δρόμος. δρόμῳ ϛείχοντα Φωκέων ἄπο Or. 724. εἴθε δρόμον νεφέλας ἐξανύσαιμι Ph. 166. δρόμῳ ξυνῆψεν ἄϛυ ib. 1108. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον δρόμȢ Med. 1181. ἰθύνοι δρόμον Hip. 1227. παρὰ κροκάλαις δρόμον ἔχοντα Iph. A. 212. εἰς θέαν ἔρχεται δρόμῳ ib. 427. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας Bac. 148. Ȣδὲν ἦν ἀκίνητον δρόμῳ ib. 726. ἀρθεῖσαι δρόμῳ ib. 747. περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον ib. 1065. νεὼς δρόμος Hel. 1080. σύννομοι νεφέων δρόμȢ ib. 1504. δρόμῳ σπεύσασ' Ἀπόλλωνος πάρα Ion. 1556. Ȣριος δρόμος Her. F. 95. ἔσπευδε δρόμῳ El. 474. ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον Phaëth. fr. VIII. 1. δρόμȢς παλαίϛρας τε κοινὰς ἔχȢσι An. 600. καμπαῖσι δρόμων Iph. A. 224. δρόμȢς πολλȢς ἐξέπλησα καμπίμȢς Iph. T. 81. δρόμȢς καλλιϛαδίȢς ib. 437. δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ib. 971. γυμνασίων δρόμοι Tr. 834. δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ Her. F. 425.

Δροσερός. εἰς αἰθέρα δροσερὸν Bac. 863. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνῖδος Hip. 208. δροσερὰ κλιτὺς ib. 226. et κλιτὺν δροσερὰν Cy. 50. πηγὰς ἀμπαύει δροσερὰς Hel. 1351. δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων Cy. 514.

Δροσόεις. δροσόεντα λȢτρὰ Tr. 833.

Δρόσος. φάρεα ποταμίᾳ δρόσῳ τέγγȢσα Hip. 127. Ἀχελῴȣ δρόσον An. 167. ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσȢ ib. 226. βȢς νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ Iph. T. 255. δρόσον αἱματηρὰν ib. 443. θαλασσίᾳ δρόσῳ ib. 1192. νίπτρα ποταμίας δρόσȢ Hel. 1400. χρυσέαις προχόοισιν δρόσον καθήσω Ion. 436. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσȢ κρατῆρας ἱερȢς ib. 1194. ἄπειροι δρόσȢ El. 735. ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις Iph. A. 182. καθαραῖς δρόσοις ἀφυδρανάμενοι Ion. 96. δρόσοι ἱεραὶ ib. 117.

Δρύϊνος. δρυΐνȢς κλάδȢς Bac. 1101.

Δρυμός. δρυμὸς ὄρειος Hip. 1127. δρυμὸν νυκτὸς ἔνθηρον μολὼν Rh. 289. ἀμφὶ δρυμοῖς Bac. 1227.

Δρύοχον. δρύοχα νεμομένα El. 1164.

Δρύπτειν. δρύπτε κάρα El. 150. δρύπτεται παρειὰν Hec. 655.

Δρῦς. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς, sc. ἔχεται Hec. 398. δρυὸς ἀμφὶ κλάδοις Ph. 1517. δρυὸς κλάδοισι Bac. 109. ἐν δρυὸς φύλλοισι ib. 684. ϛεφάνȢς δρυὸς ib. 702. ὑψηλῆς δρυὸς κορμȢς Cy. 382. cf. Her. F. 241. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611. πέτραν δρῦν Antiop. fr. XXXI. 3. μίασμα δρυὸς Er. fr. XVIII.

Δύειν. νερτέρᾳ δύσων χθονὶ Her. F. 335. δύεται σημεῖα Rh. 529. εἰς δόμȢς δυσόμεσθ' Ἡρακλέος Her. F. 873. χάσμα δύσονται χθονὸς El. 1271.

Δῦναι. πρὶν θεȢ δῦναι σέλας Sup. 469. ἐμὲ ἔδυ φόβος Rh. 569. πολύπηνα φάρεα δῦναι El. 191.

Δύναμις. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις Hec. 336. δύναμιν ἣν διδῷ θεὸς Or. 684. μεγάλα τις ἁ δύναμις ib. 1546. δύναμιν πλείϛην ἔχει Ph. 443. θεῶν ἁ δύναμις μεγίϛη Al. 219. εἰ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ib. 1075. ἑνὸς ἁ δύναμις An. 484. σφάλλειν δυνάμει δίκαν ib. 782. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν Sup. 235. ὁπότε τὸ ἄσεπτον ἔχει δύναμιν Iph. A. 1093. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ Iph. T. 1054. πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν Tr. 58. ὅση σοι δύναμις ib. 1144. δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν Bac. 310.

ἕτερον δυνάμει παρῆλθεν ib. 904. τὴν σὴν ἀχρείαν δύναμιν Her. 58. ὅποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Hip. fr. XVIII. 4. δύναμιν ὃ μικρὰν φέρει Pol. fr. IV. 3. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ᾔσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως ib. πρᾴως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρέσῃ δυνάμει ib. ἡ δύναμις ἡμῖν—πάλαι ἦν Epist. V.

Δύνασθαι. ὅσον δύνῃ Hec. 253. ὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενὸς ib. 590. cf. v. 614. 749. et 972. Or. 105. Iph. T. 1023. Rh. 310. Bac. 273. et 834. Her. 564. et Her. F. 1395. τὸ δύνασθαι πρὸς θεῶν χρήζω τυχεῖν Or. 686. ὃς ἂν δύνηται ib. 895. ὐδ' ὀνομάσαι δύναιμ' ἂν Ph. 410. τὰ ὑπερβάλλοντ' ὐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. φόνον ὐ δυνήσῃ —τέγξαι χέρα ib. 862. ὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν Al. 64. εἴθε δυναίμαν σὲ πέμψαι φάος ib. 458. πῶς ὖν δυνήσῃ; ib. 487. εἰς ὅσον δύνῃ An. 238. μηδὲν δίκας ἔξω—δύνασθαι ib. 790. ταῦτα δυναίμεθα Iph. A. 1215. ἢν δυνώμεθα ib. 1344. et 1421. et Hel. 749. ὔτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει—ὑπηρετεῖν Rh. 152. πῶς μοὶ τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο ὑπομεῖναι; ib. 462. πῶς δυνήσῃ τούσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν; ib. 588. ὐκ ἂν δύναιο τῦ πεπρωμένυ πλέον ib. 634. πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονὸς Hel. 747. ὐκ ἂν δύναιτο ζῆν ib. 1303. μέγα δύνανται νεβρῶν στολίδες ib. 1374. ἡμεῖς ὐδὲν ἂν δυναίμεθα Ion. 565. ἄνδρ' ἕν' ὐ δυνήσεται κτανεῖν El. 337. Χαίρειν ὅστις δύναται ib. 1357. ὐχ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθα Ar. fr. XXIV. 2. ὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται Sis. fr. I. 21. χρὴ τύχας τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δύνασθαι Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4. τηρεῖν ἑτέρυς δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1. δύνασθαι δεῖ σε μεῖζον Fr. inc. CCXVII. ἐλπίσας δύνασθαί τι παρὰ σοὶ Epist. I. δύνασθαι εὖ ποιεῖν Epist. IV. vid. etiam Epist. V. ἀδικεῖν δυνάμενος Fr. inc. B. 28. 2. τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος ib. 5. δυνάμενοι εἶναι σοφοὶ Ion. 598. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν Or. 887. λέγειν τι κατὰ παιδείαν δυνάμενυς Epist. IV. ὡς διαθέσθαι ὐκ ἐδυνάσθην Ion. 867.

Δύνασις. δύνασιν ἔχει Iph. A. 1090. δύνασιν ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 776.

Δυνάστωρ. Ἤλιδος δυνάστορες Iph. A. 280.

Δυνατός. ὅσον περ δυνατὸς εἰμι Or. 522. δυνατὸς ὢν δρᾶσαι τάδε Ph. 508. εὖ φρονεῖν τὺς μὴ φρονῦντας δυνατὸς ἀναγκάσαι Hip. 922. ὠφελεῖν δυνατὸς Iph. A. 348. δυνατὸς —κακὸς πολίτης γίγνεται Bac. 270. δυνατὸς δρᾶν Her. 731. δράσαι χειρὶ δυνατὸς Thes. fr. IX. 2. ὔκυν ἀπαυδᾶν δυνατόν ἐστί μοι πόνυς Sup. 342. ὅσον γε δυνατὸν Iph. A. 997. ὧν γε δυνατὸν, ὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν Bac. 183. εἰ εἴη δυνατὸν Ion. 979. τὰ δυνατὰ τόλμησον ib. 976.

Δύνειν. τὰ κρύπτοντα δυνόντων μέτα Ph. 1124.

Δύο, vel δύω. δυοῖν παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. cf. Or. 1536. et Hel. 992. λέοντες δύω διδύμω Or. 1401. δύο ἄρρενας Ph. 55. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας ib. 426. δύο λόγυς ib. 562. ἀμαθίαι δυοῖν ib. 587. δυοῖν πότμοιν ib. 958. δυοῖν παίδοιν μέτα ib. 1358. δύο φίλω ib. 1653. δυοῖν παίδοιν ξυνθανῦσα Med. 1289. δυοῖν ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον An. 383. ἐργάταιν δυοῖν ib. 477. δύο ἐκ δισσαῖν θνήσκετ' ἀνάγκαιν ib. 518. μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα ib. 693. δύο ἐξαυδᾷς ἅμα Sup. 143. δύ' Αἴαντε Iph. A. 192. δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρείδαιν Iph. T. 898. δυοῖν πιτύλοιν Tr. 817. γέροντε δύο Bac. 365. δύο ἡλίυς ib. 916. φῶτε δύω Cy. 396. δυοῖν γερόντοιν Her. 39. et 653. δύο ἐσὸν λόγοι Hel. 137. δυεῖν ὄντοιν ib. 652. δύ' οἰκτρὼ φῶτε ib. 1100. δύ' ὄντ' εὖ πράξομεν Ion. 518. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. νοσῶν δυοῖν ib. 580. δυοῖν ἐχθροῖν ib. 848. δυεῖν ἀδελφοῖν El. 536. δυεῖν ὄντοιν ib. 649. μάχεσθαι πρὸς δύο ib. 845. σοφὸς εἷς τις, ἢ δύο Pal. fr. I. 2. δυοῖν λεγόντοιν Pro. fr. II. 1. δύο κύβω Tel.

fr. IV. τὸ δίκαιον ὀκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. κασίγνηται δύο Ph. 380. δυοῖν μοίραιν Hip. 894. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, ὀ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. δύο ψυχὰς ib. 903. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. δύ' ὄσαι Iph. A. 887. μορφὰς δύο Tr. 1265. γυναικῶν δυοῖν πόσις Hel. 577. βλέπω δύω ῥοπὰς ib. 1096. δύο θεαὶ, δύο παρθένοι Ion. 466. δύο νόσω ib. 591. ἠπείροιν δυοῖν πεδία ib. 1585. λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ Her. F. 798. δυεῖν ἁμίλλαιν El. 95. νύμφα δύω ib. 1033. δύο συγγόνω ib. 1063. δύ' ὁμοσπόρυς Er. fr. I. 41. γραμμαὶ δύο Thes. fr. V. 5. et 11. δύο ἀντίθες δυοῖν Or. 550. δύο κακὼ Ph. 585. Iph. T. 487. et fr. inc. XXIII. 3. δυοῖν ὅρυς ἔχει Ph. 1263. ὀκ ἂν δύ' ἤστην Hip. 387. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. δύο τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι Bac. 274. δυοῖν κακοῖν Hel. 737. τρίτον θῦμ' ἐπισφάξων δυοῖν Her. F. 995. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν Er. fr. II. 9. ὅταν συμμιχθῆτον εἰς ταὐτὸν δύο Œd. fr. XVII. 11. τί δεῖ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν μόνοιν Fr. inc. XIV. 1.

Δυσαίων ὁ βίος Sup. 960. αἰὼν δυσαίων Hel. 214.

Δυσάλιος Rh. 247.

Δυσάρεϛος. δυσάρεϛος καὶ φιλόψογος πόλις El. 904. γνῶμαι δυσάρεϛοι Iph. A. 27. δυσάρεϛον οἱ νοσῦντες Or. 232.

Δύσγαμος. γάμυς δυσγάμυς Ph. 1054. δύσγαμον αἰσχύναν Hel. 693. δύσγαμον αἶσχος Tr. 1114.

Δυσγένεια. ἡ δυσγένεια ὡς ἔχει τι χρήσιμον; Iph. A. 446. τῆς δυσγενείας μᾶλλον Her. 304. ἁ δυσγένεια ἁπλῦν ἂν εἶχε ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 663. δυσγένει' ἀνάκτων ib. 810.

Δυσγενής. κεκλήσῃ δυσγενὴς Ion. 580. πέφυκα δυσγενὴς ib. 1477. ὁ ὀ δίκαιος—δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Dic. fr. X. 4. τὴν φύσιν ὁ δυσγενὴς κρύψας Pelei fr. III. 3. δυσγενὴς ὢν St. fr. I. 3. δυσγενὲς μηδὲν δίδυ Hel. 1275. ἦθος δυσγενὲς El. 363. μία γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενὲς Alex. fr. XII. 7. πολλῷ δυσγενέϛεροι Er. fr. I. 3.

Δύσγνοια. δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107.

Δυσγνωσία. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπυ El. 767.

Δυσδαιμονία Iph. T. 1120.

Δυσδαίμων. πολέμιον δυσδαίμονα Ph. 1595. ὁ δυσδαίμων ἐγὼ ib. 1602. et 1609. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναικὸς Hip. 809. ὄλλυτε τὸν δυσδαίμονα ib. 1374. cf. v. 1387. τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. δαίμων ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων Iph. T. 203. πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τῦ δυσδαίμονος Bac. 1124. δυσδαίμων ὅδε ib. 1291. τῦ πάλαι δυσδαίμονος Hel. 426. τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφυ; Her. F. 1195. κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II. εἰς τριῶν δυσδαιμόνων Iph. A. 1137. δυσδαίμων ἔρις Ph. 818. οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα Med. 711. ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος ib. 1189. σώσαντι ἐμὲ τὴν δυσδαίμονα An. 752. ἅταν διαπαντὸς δυσδαίμονα Iph. T. 1118. ὁδὸν δυσδαίμονα καὶ μελέαν Rh. 899. ἄνα, δυσδαίμων Tr. 98. ἐνοπὰς τᾶς δυσδαίμονος El. 199. ὦ δύσδαιμον Al. 259.

Δυσείματος χρόα λεχὼ El. 1107.

Δυσείσβολος πολεμίοις Cresph. fr. XII. 3.

Δυσεκπέραντος. πάθος δυσεκπέραντον βίυ Hip. 678.

Δυσεκπέρατον κακὸν Hip. 883.

Δυσελένα. διὰ τὸ ὄμμα Δυσελένας Or. 1389. πικρὰν ἰδῦσα δυσελέναν Iph. A. 1316.

Δυσεξήνυτος. δεσμὸν δυσεξήνυτον δεθεὶς Hip. 1237.

Δύσερως. δυσέρωτες φαινόμεθ' ὄντες τῦδε Hip. 193.

Δυσεύρετος. κέλευθον πολεμίοις δυσεύρετον Rh. 212. ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ Bac. 1219.

Δυσθάνατος. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051.

Δυσθνήσκειν. κρυνὸς—δυσθνήσκοντος αἵματος νέυ Rh. 791. σῶμα δυσθνῆσκον El. 843.

Δυσθρήνητος. δυσθρηνήτοις θρήνοις ἔγκειμαι Iph. T. 143.

Δυσθυμεῖσθαι. ἀνερεύνητα δυσθυμῇ Ion. 255. μητρὶ δυσθυμυμένῃ Med. 91.

υσθυμία. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν Sup. 696. δυσθυμίας ψυχὴν μεθισᾶσα Phry. fr. XI. 3. σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας Med. 691.
υσίατος ὀργὴ Med. 520.
υσκατάπαυσος ψυχὴ Med. 109.
υσκέλαδος. δυσκελάδοισιν ὕμνοις Ion. 1090. δυσκέλαδος φάμα Med. 419. Μῦσα δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων Ion. 1098.
υσκλεής. δυσκλεὴς φόνος Or. 1133. θάνη δυσκλεὴς Al. 728. τὴν νόσον δυσκλεᾶ Hip. 405. εἰμὶ δυσκλεὴς Hel. 277. ἐξ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι ib. 1007. γένος δυσκλεὲς Or. 250. μὴ καλῶς ὀλέσθαι, δυσκλεὲς Tr. 402. ὄνομα δυσκλεὲς Hel. 66.
ύσκλεια. ἐξανάψη δύσκλειαν Or. 828. δύσκλειαν ἐκτήσαντο Med. 218. τῷ Εὐρώτᾳ δύσκλειαν Tr. 133. δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων Hel. 1522. δύσκλειαν ἀπώσομαι βίυ Her. F. 1152.
υσκλεῶς Hel. 999.
ύσκολος. ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ Bac. 1249.
υσκόμιστος. τέκνα δυσκόμιστα Her. F. 1422.
υσκρίτως. αἰδῦς δυσκρίτως ἔχω πέρι Er. fr. XII. 1.
υσλόφως. δυσλόφως φέρει κακὰ Tr. 303.
ύσλυτος. δυσλύτυς ἔχυσα τὰς διαλλαγὰς Ph. 378. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν An. 121.
υσμαθής. κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν Med. 1196. ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς Iph. T. 478.
ύσμαχος. τὸ πλῆθος δύσμαχον Hec. 884. πῦρ πολὺ δυσμαχώτερον Hip. fr. VII. Θρῃκὶ δυσμαχωτάτῳ Hec. 1055. πάντων δυσμαχώτατον θεὸν Hip. fr. VI. 3. πάντων δυσμαχώτατον γυνὴ Œd. fr. X.
υσμεναίνειν. δυσμεναίνω τοῖσι βυλεύσασιν εὖ Med. 874.
υσμένεια. εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν Hip. 965. ἐπεὶ ἐκείνῳ δυσμένειαν ἠράμην Her. 991.
υσμενής. μὴ τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιῦ Hec. 300. τῦδ' ὄντος ὐχὶ δυσμενῦς ib. 746. φθόνον ἀλφάνυσι δυσμενῆ Med. 297. δυσμενὴς φόνος ib. 1267. εἰ γὰρ ὗτε δυσμενὴς Iph. T. 591. ὐχὶ δυσμενὴς ἥκω πόλει El. 847. βροτοῖσι δυσμενὴς Fr. inc. LIII. 8. δυσμενεῖς λόγυς An. 1092. οἱ δυσμενεῖς βροτῶν Sup. 343. δυσμενὴς φονία ψῆφος Or. 972. ὕσα δυσμενὴς ἐμοὶ Med. 323. cf. v. 866. δοκῶ δυσμενὴς εἶναι δόμοις ib. 937. ὐ μὴ δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις ib. 1151. ἢ σοι δυσμενὴς πάροιθεν ἦν Hel. 886. δυσμενής μοι ἔφυς Ion. 1272. δυσμενεῖς λύπας An. 469. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329. πρὸς τὸ δυσμενὲς Hec. 745. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. ξυγγάμοισι δυσμενὲς An. 182. παρεῖσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. τὸ δυσμενὲς μή μυ λάβῃς Iph. T. 636. τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 661. λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα Her. 1006. χρηστήρια δυσμενῆ πάροιθεν ὄντα Ion. 1612. δυσμενεστέρᾳ χερὶ Med. 1239. ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον Or. 616. ὐδὲν τυράννυ δυσμενέστερον πόλει Sup. 429.
Δύσμορος. μεθῆχ' ὁ δύσμορος ψυχὴν Med. 1218. δύσμορε Tr. 788.
Δύσμορφος. δύσμορφος εἴην Chry. fr. III. 2. ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220.
Δύσνοια. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973.
Δύσνοστος. δύσνοστον νόστον Tr. 75.
Δύσνυς. δύσνυν με λήψεσθε Iph. T. 350.
Δύσνυμφος. οἴμοι δύσνυμφον Iph. T. 216. δύσνυμφοι Tr. 145.
Δυσξύμβλητος. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Dan. 10.
Δυσξύνετος. δυσξυνέτυ ξυνετὸν μέλος Ph. 1510.
Δυσοίζειν. δυσοίζων Rh. 724. μηδὲν δυσοίζυ ib. 805.
Δύσορνις Hip. 759.
Δυσόρφναιος. δυσόρφναια ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329.
Δυσπάλαιστος. τύχα δυσπάλαιστος Al. 892. ὦ δυσπάλαιστον γῆρας Sup. 1108.
Δυσπέρατος. τὸν ἀμηχανίας ἔχυσα δυσπέρατον αἰῶνα Med. 648.
Δύσποτμος. δύσποτμός γ' ἀπόλλυσαι Hip. 1398. προσάγετ' ὦ δυσπότμῳ σώματα Sup. 811. τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων; Her. F. 451. γάμυ τῆς δυσπότμυ τῆσδ' ἐσφάλης Or. 1078. βέβακα δύσποτμος Tr. 290. θήρᾳ

 ΔΥΣΤ

δυσπότμῳ γαυρωμένη Bac. 1142. δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A. 1333. πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμώτερα; Ph. 1357.

Δυσπραγία. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV.

Δυσπραξία. ἄμυνον τῇ ἐμῇ δυσπραξίᾳ Iph. A. 903. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας Iph. T. 514. ἡ λίαν δυσπραξία ib. 721. μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας Hel. 1237. τοιοῦτον ἀνθρώποισιν ἡ δυσπραξία Her. F. 57. ἅπτη κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξίᾳ ib. 1240. οὐ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας Hip. 915. ᾤμωξα πατρὸς δυσπραξίας ib. 1405.

Δυσπρεπής. δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307.

Δυσπρόσιτος Iph. A. 345.

Δυσσέβεια. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ Cy. 310. ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027.

Δυσσεβεῖν. τοῖσι δυσσεβοῦσι βροτῶν Med. 755.

Δυσσεβής. φόνῳ τέκνων δυσσεβεῖ Med. 1287. ἀντὶ δυσσεβοῦς φόνου ib. 1383. ἀνδρὶ δυσσεβεῖ Hip. 1050. δυσσεβεῖ Κύκλωπι Cy. 30. ὅποτε κεκλήσῃ δυσσεβὴς ἀντ' εὐσεβοῦς Hel. 1035. δυσσεβὴς ἀνὴρ Her. F. 760. ἄνδρα δυσσεβῆ El. 927. δυσσεβὴς ἔσῃ ib. 976. μὴ δυσσεβεῖς ἕλῃ φίλους Or. 626. ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε Iph. T. 1426. βορὰν δυσσεβῆ Cy. 288. μέλαθρα δυσσεβῆ Iph. T. 694. μειζόνων δυσσεβεστέρων Bel. fr. XXV. 11. τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὔτ' ἔπραττον Phry. fr. VI. 1. ἔργον δυσσεβέστατον Med. 1328.

Δυσσεβῶς Phry. fr. XIV. 2.

Δυστάλας. ὦ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς Hip. 1407. δυστάλας ἐγὼ γέρων Sup. 1034. ω δυστάλαινα Med. 1028. Hip. 570. Sup. 1034. et Her. 448. ὦ δυστάλαινα παρθένε Or. 955. ὦ δυστάλαινα μῆτερ Hip. 1082. ὦ δυστάλαιν' ἐγὼ Iph. A. 1315. ὦ μοῖρα δυστάλαινα Her. F. 456.

Δύστανος An. 527. πόδα δεμνίοις δύστανον ἰαύων Ph. 1533. πρὸ πατρὸς δυστάνου Her. F. 1033. δύστανε Med. 995. Πολυμῆστορ ὦ δύστανε Hec. 1116. δύστανοι οἱ σὲ λιπόντες Tr. 174. δυστάνου βιοτᾶς Hec. 199. δύστανος ἐγὼ Med. 96. et Hip. 239. τᾶς δυστάνου Κολχίδος Med. 132. ἁ δύστανος νύμφα ib. 149. cf. v. 979. μοῖραν θανάτου προσλήψεται δύστανος ib. 988. δύστανος ἀμηχανία Hip. 162. δυστάνου παραλῦσαι ψυχὰν Al. 115. τίς μ' ἄξει δύστανον Tr. 189. ἵνα με λέχεσι— ἐζεύξω τὰν δύστανον Ion. 901. δύστανε, *fœmin.* Med. 443. μᾶτερ δύστανε Hec. 211. ὦ δύστανε σὺ ib. 686. ὦ δύστανε Ἀγαμέμνονος παῖ Or. 850. δύστανε γύναι Med. 357. An. 498. et Tr. 572. Τροία δύστανε Tr. 173. ποτὶ τέρμα δύστανον Hip. 140. δυστάνων τεκέων An. 1039. ὦ παῖ δυστανοτάτας ματέρος Hec. 173.

Δυστέκμαρτος. ποικίλον τι καὶ δυστέκμαρτον Hel. 718.

Δύστηνος Hip. 633. et Fr. inc. XVIII. 1. Κρέων δύστηνος Ph. 1211. αὐτοσφαγῆ δύστηνον ib. 1326. οἴμοι κακῶν δύστηνος ib. 1355. δύστηνος ἐγὼ ib. 1355. Rh. 733. et Her. F. 448. τί φῶ δύστηνος; Iph. A. 442. δύστηνον γόνον Rh. 918. δύστηνος οὐκ οἶδ', οἷά νιν μένει παθεῖν Tr. 431. δύστηνος κλύδων ib. 691. Πενθέως ὄχον δύστηνον Bac. 1098. ὦ δύστηνος Hel. 468. et 868. θῆράς σφε τὸν δύστηνον ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. δύστηνον γάμον ib. 941. συγγενῶς δύστηνος ὢν Her. F. 1293. δύστηνός ἐστιν El. 923. δύστηνος ἄρα κεκλήσεται Æol. fr. XII. 2. ὅστις σῶμα δύστηνος κακοῖ Dan. fr. IV. 2. ὦ δύστηνε Her. F. 1394. δύστηνε κρατὸς Tr. 1173. Μοῦσα αὕτη τοῖς δυστήνοις ib. 120. Φρυξὶ δυστήνοισιν Hel. 39. δύστηνοι λόγοι Her. F. 1346. μήτηρ δύστηνος Hec. 34. τῆς δυστήνου κόρης ib. 46. δέσποινα ἡ δύστηνος ib. 354. ἀπωλόμην δύστηνος ib. 683. cf. An. 71. δυστήνου σφαγῆς Hec. 1037. Μήδεια ἡ δύστηνος Med. 20. ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ib. 1032. τρίτη ἐγὼ δύστηνος Hip. 341. cf. Tr. 112. ἡ δύστηνος γυνὴ Hip. 788. ἐπιστολὰς ἔγραψεν ἡ δύστηνος ib. 859. δύστηνος ἀρὰ ib. 1378. εἶδες σὺ τὴν δύστηνον Hel. 116. τίκτω ἁ δύστηνός σοι κοῦρον Ion. 897. δύστηνος φρενῶν Her. F. 482. κοινωνίαν δύστηνον ib. 1363. δύστηνε, *fœm.* Hec. 736. et Tr. 1284. ὦ δύστηνε, *fœm,* Hec. 499. et El. 64.

ὦ δύστηνε παῖ Med. 1207. ὦ δύστηνε σὺ An. 68. et sine ὦ ib. 170. δύστην' ἀλήθεια Bac. 1286. δυστήνους τύχας Hip. 268. δυστήνους ἕδρας Her. F. 1214. δύστηνον κάρα Hec. 496. et Hip. 1247. δύστηνον αἰώρημα Sup. 1047. πτῶμα δύστηνον Her. 78. πενία δύστηνον Alex. fr. XV. 3. δύστηνον θέρος Inus fr. IV. 4. σπέρμα δύστηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. γηράσκω δυστηνότατος Sup. 967.

Δύστλητος. φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον Ph. 1447.

Δύστοκος. δύστοκον δάκος Fr. inc. CLXXII. 2.

Δυστόπαστος. δυστόπαστος εἰδέναι Tr. 885. δυστόπαστ' αἰνίγματα Sup. 138.

Δυστράπεζος. πῶλοι δυστράπεζοι Her. F. 385.

Δύστροπος. τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ Hip. 161.

Δυστυχεῖν. ὧδε πάντα δυστυχῶ Hec. 429. ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν Or. 240. εἰ δυστυχεῖ, τιμητέος ib. 484. πρὶν ὑμᾶς δυστυχεῖν ib. 1095. ὡς σὺ νῦν δυστυχεῖς ib. 1553. τὰ φίλων οὐδὲν, ἤν τις δυστυχῇ Ph. 406. ἆρ' εὐτυχεῖς ὢν τοῖς γάμοις, ἢ δυστυχεῖς; ib. 427. cf. Fr. inc. XLIX. 1. ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς Ph. 929. εἰ δυστυχεῖ παίδων πέρι An. 714. εἴ τι δυστυχεῖ Sup. 898. δόξετ' οὐχὶ δυστυχεῖν Bac. 1261. δυστυχοῦσ' ἀναξίως Her. 236. μόνη σὺ δυστυχεῖς Ion. 773. ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν, ἢ θάτερον ib. 849. ἀπορία τὸ δυστυχεῖν ib. 971. δυστυχῆσαι ib. 1513. ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους Her. F. 1262. ὅθεν νικᾷν χρὴ σὲ, δυστυχεῖς Alex. fr. IV. 1. οὐδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, οὔτε δυστυχεῖ Antiop. fr. XXV. 2. θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Pro. fr. IV. ὦ δυστυχεῖν φὺς Fr. inc. CL. 1. μετὰ—τῶν φίλων δυστυχεῖν ἅπαντ' ἀεὶ χρὴ Fr. inc. CLII. 13. δυστυχῶν δόμος Or. 70. οὐκέτ' εἰμὶ δυστυχοῦντί σοι φίλος; ib. 1096. cf. El. 605. εἰς παῖδα δυστυχοῦντα Hip. 1264. δυστυχῶν εὐδαιμονεῖ An. 421. ἥδιστον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὁρᾷν Her. 940. αἰνεῖσθαι δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ Alcmen. fr. IX. 2. διὰ τέλους δυστυχῶν Bel. fr. XVI. 15. αἰεὶ δυστυχῶν ib. 17. τῷ δυστυχοῦντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Œnei fr. VII. 1. δυστυχοῦντα ἀσθενῆ τίθησι Phi. fr. XII. 2. τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεὸς Or. 214. δυστυχοῦσι δεσπόταις Hip. 287. ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι Al. 1019. δυστυχοῦντας ὠφελεῖν Iph. A. 984. et δυστ. ὠφελῶν ib. 1008. δυστυχοῦντας εἰσορῶν Ion. 968. συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν Her. F. 1225. vid. etiam Hip. fr. XIV. 3.

Δυστυχής. τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῆ καθεστάναι Ph. 87. cf. Fr. inc. B. 11. 2. ἄνδρα δυστυχῆ Ph. 882. εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς ib. 1636. δυστυχὴς θεωρὸς ὢν Hip. 807. ταχὺς ᾅδης ῥᾷστος ἀνδρὶ δυστυχεῖ ib. 1047. εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς Al. 688. γέρων καὶ δυστυχὴς An. 1203. cf. v. 1215. τὸν δυστυχῆ πάντα ῥύῃ Sup. 380. πρὸς τοῦ δυστυχοῦς γεραίρεται ib. 552. δυστυχῆ σ' ἔτρεφον ib. 918. δυστυχὴς βίος Iph. T. 851. θάνατος δυστυχὴς Tr. 1167. φίλοι εἰσὶν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τίνες; Her. F. 559. ἅτερος δυστυχὴς ib. 1403. τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε θύραζε, δυστυχεῖς Or. 603. λόγους δυστυχεῖς ib. 852. τοὺς μὴ δυστυχεῖς Sup. 179. οἱ δυστυχεῖς τοῖσιν εὐτυχεστέροις οὐ φρονοῦσιν εὖ Iph. T. 352. δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἂν ib. 500. γάμους δυστυχεῖς El. 49. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους ib. 1005. δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς Antiop. fr. XXIII. 2. δυστυχὴς γυνὴ Hec. 785. et Med. 1250. δυστυχῆ ἀκτῖνα Ph. 4. μὴ δυστυχὴς εἶναι δόκει Med. 602. τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ τῇδε, νῦν δὲ δυστυχεῖ An. 65. γυναικὶ δυστυχεῖ ib. 327. δυστυχὴς καθίσαμαι ib. 386. γυναῖκα δυστυχῆ ib. 634. δυστυχῆ τύχην Tr. 471. ἐκεῖθεν ἡμεῖς, οὐ νεωστὶ, δυστυχεῖς Hip. 343. οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν Ion. 400. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος Ph. 1540. πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχὲς Hip. 637. τὸ δυστυχὲς τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει Sup. 483. τὸ δυστυχὲς τῶν γάμων Iph. A. 1342. εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν Tr. 634. τὸ δυστυχὲς ἡ 'υγένει' ἀμύνεται Her. 303. ὅ, τι καλὸν τὸ δυστυχὲς Hel. 27. ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος ib. 240. ἄφιλον τὸ δυστυχὲς Her. F. 561. οὐδεὶς οἶδεν δυστυχοῦς ἀριθμὸν Chry. fr. IV. 2. ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς Pol. fr. III. 3. πενία σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχὲς ejusd. fr. V. 3. τὸ δυστυχὲς βίου Fr. inc. CL. 2. δυστυχῆ πηδήματα

Or. 263. ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῆ Ph. 1693. οἰκτρὰ τὰ δυστυχῆ βροτοῖς ἅπασι An. 422. et Antiop. fr. XXXIX. 1. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῆ Sup. 778. μέλαθρα δυσσεβῆ καὶ δυστυχῆ Iph. T. 694. τἀμὰ δυστυχῆ ib. 958. λέκτρα δυστυχῆ Tr. 740. πάντ' ἔχουσα δυστυχῆ Hel. 292. τὰ πρόσθε δυστυχῆ Ion. 1457. πάντα δυστυχῆ τὰ σὰ Her. F. 1143. δυστυχέστερον γάμον Tr. 357. πρὸς τὸ δυστυχέστερον Or. 605. δυστυχέστερον γένος Inus fr. VIII. 2. δυστυχεστάτῳ προσέπεσα κλήρῳ Tr. 291. ἄνδρα δυστυχέστατον Hel. 571. ἀγῶνες δυστυχέστατοι Ph. 1488. δυστυχεστάτην σὲ ὁρῶ Hec. 582. δυστυχεστάτας φυγὰς Ph. 1714. δυστυχεστάτη γυνὴ An. 6. ὦ δυστυχεστάτα ib. 139. τὴν δυστυχεστάτην τέκνων στρατείαν Sup. 22. ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι Tr. 1269.

Δυστυχία. δυστυχία δώματος Ph. 1489. σᾷ δυστυχίᾳ δάκρυσι διοίσω πότμον Hip. 1142. δυστυχίαν καθελεῖν Sup. 67. ἀχαλίνων στομάτων—τὸ τέλος δυστυχία Bac. 387. ἐπὶ δυστυχίᾳ ib. 1366. δυστυχίᾳ βροτείῳ El. 741. ἑλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1505.

Δυστυχῶς. δυστυχῶς θανούμεθα An. 577. δυστυχῶς ἀπέρχεται Rh. 961. Κυκλωπίαν γνάθον—δυστυχῶς ἀφιγμένοι Cy. 93.

Δυσφημεῖν. τί με δυσφημεῖς; Hec. 182. δυσφημεῖν ἅζομαι θεὰν Her. 600.

Δύσφημος. κραυγὴ δύσφημος An. 1145. δυσφήμους φάμας Hec. 195.

Δυσφορεῖν. λύπῃ—δυσφορῶν ἐτειρόμην Rh. 425.

Δυσφόρητος. σάρκα δυσφόρητον Cy. 343.

Δυσφόρμιγξ. δυσφόρμιγγα ξείνων αἱμάσσουσ' ἄταν Iph. T. 224.

Δύσφορος. δύσφορα κακὰ Hec. 1085. ταῦτα φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα δύσφορα Al. 620. δύσφορα ὀνείδη Cy. 295.

Δυσφρονεῖν τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς An. 1235.

Δύσφρων. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων An. 287. δύσφρονος ἔριδος ὕπερ ib. 491. δύσφρονες λῦπαι ib. 1043.

Δυσφύλακτος. δυσφύλακτον ὀξυθυμίας ὕπο An. 729.—οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν, ὡς γυνὴ Dan. fr. XIII. 2. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ Ph. 931.

Δυσχείμερος. πέτρον δυσχείμερον Tel. fr. I. 2. ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον Cresph. fr. XIII. 4.

Δύσχειμος. τὴν δύσχειμον χθόνα Μήδων Bac. 15. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων Sup. 962.

Δυσχερής. δυσχερὲς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρὸς Or. 790. τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; Ph. 393. τί σοι τὸ δυσχερές; Med. 733. τὰ γυναικῶν δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας Ion. 398. ὁ αἶνος δυσχερέστερος λόγων Hip. 484.

Δυσχλαινία. δυσχλαινίᾳ ἄμορφος Hec. 240. τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας Hel. 423.

Δύσχορτος. ἀξείνου πόντου δυσχόρτους οἴκους ναίω Iph. T. 219.

Δυσώνυμος. τὸν δυσώνυμον φθόνον Inus fr. V. 2. τὸ δυσώνυμον γένος An. 1190. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Œno. fr. IV. 1.

Δώδεκα. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρουμένας Al. 433. δώδεκα στόλοι ναῶν Iph. A. 277. δώδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσὶν ib. 293.

Δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyp. fr. IX.

Δωδωναῖος. πρὸς Διὸς μαντεῖα Δωδωναῖα An. 887.

Δωδώνη. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα Ph. 989.

Δῶμα. Πολυμήστορος πρὸς δῶμα Hec. 7. ὅτου δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι ib. 353. σαίρειν δῶμα ib. 363. εἰς δῶμ' ἡμέτερον Or. 60. ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρὶ ib. 620. δῶμα πατρὸς ib. 1077. δῶμα νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ἀνοιγέτω τις δῶμα ib. 1561. πατρῷον δῶμα πορθήσεις; ib. 1595. πρὸς δῶμα Φοίβου Ph. 35. σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν ib. 68. εἴσβα δῶμα ib. 201. βοᾷ δῶμα πᾶν ib. 1327. δυστυχία δώματος ib. 1489. δώματος εἴσω Med. 100. ἄλγεσι δώματος ib. 137. δῶμα τυράννων ib. 140. δῶμα νυμφικὸν ib. 378. δῶμα βασίλειον ib. 960. δῶμ', ἐν ᾧ—οἰκήσετ' αἰεὶ ib. 1022. ἄφνω προσελθὼν δῶμα ib. 1205. τύραννον δῶμα Hip. 843. δῶμα Θησέως ib. 861. δῶμα ὄλβιον Al. 287. et Hel. 731. δῶμ' ἑτοίμαζε Al. 365. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib. 1117. δῶμα Νηρῆδος An. 161. ποῖον ἔπρησα δῶμα; ib. 390. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222. δῶμα

Μενέλεω Iph. T. 521. ἀμφὶ δῶμα θεᾶς ib. 1307. οὐκ οἶσθα δῶμα τοὐμόν; Rh. 269. συνέχει δῶμα Bac. 391. ἐντὸς δώματος ib. 548. δῶμα Πενθέως ib. 606. ἀντετίναξ᾽ ἐλθὼν δῶμα ib. 623. δῶμα ἔῤῥηξεν χαμᾶζε ib. 633. ᾧ δῶμ᾽ ἀνέβλεπεν ib. 1307. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. δῶμ᾽ ἐμὸν πέρσας ib. 697. ἅπαν θεοῦ μοι δῶμα Ion. 315. οὔπω δῶμ᾽ ὑπερβαίνει ib. 514. δῶμα συγχέας ib. 615. εἰσελθὼν δῶμα ib. 814. εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν ib. 838. δῶμ᾽ ὅταν τοὐμὸν μόλῃ ib. 1021. δῶμα στιοῦται ib. 1464. Πλούτωνος δῶμα νέρτερον Her. F. 808. θύελλα σείει δῶμα ib. 905. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς ib. 1280. ὀλολύξεται πᾶν δῶμα El. 691. δῶμ᾽ ὀνήσων ib. 1025. βελτίον᾽ ἂν τέκοιμι δώματι τέκνα Meleag. fr. IX. 3. δῶμα γαίας κλειστὸν Pel. fr. III. 2. δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. τί χρέος ἔβα δῶμα; Fr. inc. CXCV. ὦ δῶμα Or. 356. et Bac. 1023. ὦ δῶμα ἐμὸν Med. 645. πλουσίοις ἐν δώμασιν Hec. 624. πόδ᾽ ἔξω δωμάτων αἴροντι ib. 965. δωμάτων πάρος ib. 1049. Ph. 1277. συμφορὰν δωμάτων Or. 61. βᾶσα δωμάτων ἔσω ib. 301. cf. Med. 1019. Hip. 1155. Iph. A. 440. Her. F. 747. ἐκβάλλομαι δωμάτων Or. 430. πρὸ δωμάτων ib. 479. 1504. et 1541. Tr. 897. Her. F. 525. ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. ἀπόντ᾽ ἐκ δωμάτων ib. 572. ἐκλιπόντα δώματα ib. 925. πέλας δωμάτων εἶναι ib. 1214. ἐπὶ δώμασι σταθεὶς ib. 1255. ἀμφὶ δώματα ib. 1312. τηλωρὸς ἔσα δωμάτων ib. 1325. εἰ Ἀργείους ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν ib. 1533. ὕφαπτε δώματα ib. 1618. χρόνια λέκτρα τἄμ᾽ ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. οὐκ ἔρημα δώματα ib. 282. Ἑλληνικοῖσι δώμασιν ib. 286. ὁ ἐν δώμασι πρέσβυς ib. 830. δώμασιν Οἰδιπόδαο ib. 356. πατρὸς δωμάτων προὐσκεψάμην ib. 476. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ᾽ ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. θεῶν τῶν λευκοπώλων δώματα ib. 609. κατὰ δώματα ib. 820. ἐν πύλαισι δωμάτων ib. 1074. δώμαθ᾽ ἱππείου θεοῦ ib. 1701. οὐκ ἔστ᾽ ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος Med. 77. δωμάτων εἴσω ib. 89. et Bac. 825. vid. etiam Ion. 1273. Her. F. 955. ἔρυμα δώμασι Med. 597. δωμάτων ἐξώπιος ib. 624. cf. Al. 549. ἐξέπεμψέ νιν δωμάτων Med. 1285. τυράννων δώμασιν ib. 1298. πομπίμα φάτις δωμάτων Hip. 579. ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι ib. 623. ὄλβον δωμάτων ib. 626. et 633. ἔξω δωμάτων ib. 1156. Al. 511. κακοῦ δώμασι προκειμένου Al. 836. δώματα ναίειν ib. 870. νερτέρων ἐκ δωμάτων ib. 1076. χρόνιος οὖσ᾽ ἐκ δωμάτων An. 84. ἄκληστ᾽ ἄδουλα δώμαθ᾽ ἑστίας λιπὼν ib. 594. ἀπ᾽ ἐσθλῶν δωμάτων ib. 773. δωμάτων πύλας ib. 952. ὀλβίοις ἐν δώμασιν Sup. 5. δώματ᾽ Ἀργείας χθονὸς ib. 9. δωμάτων ἔκδημος ὢν Iph. A. 419. πλεονεξίαν δωμάτων ib. 509. δωμάτων ἐμῶν λάτριν ib. 868. Δαρδάνου πρὸς δώματα ib. 881. ἐπὶ νοσοῦσι δώμασιν Iph. T. 680. δωμάτων ἔξω ib. 724. ἐν ᾗσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω ib. 748. σοῖς ἀραία δώμασιν ib. 778. ἡ πυλωρὸς δωμάτων ib. 1153. τούσδ᾽ ἐκβαίνοντας δωμάτων ὁρῶ ib. 1222. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος Rh. 439. τὸ θῆλυ σπέρμα—ἐξέμηνα δωμάτων Bac. 36. βασίλεια ἀμφὶ δώματα ib. 60. δώματ᾽ ἐκλελοιπέναι ib. 217. δώματα Πενθέως ib. 595. δώματ᾽ αἰσθέσθαι δοκῶν ib. 624. ἐκ Βάκχας ἄγων δωμάτων ib. 637. ἔξιθι πάροιθε δωμάτων ib. 912. πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα ib. 1147. δωμάτων ἐφεστίους Cy. 369. ἣν δώματ᾽ οἰκήσητε πατρὸς Her. 312. τίκτει τέκνα δισσὰ τοῖσδε δώμασιν Hel. 8. ἐρυμνῶν δωμάτων ib. 68. ἀγλάϊσμα δωμάτων ib. 289. τάδ᾽ οἰκεῖ δώματα ib. 467. οὐ τάδ᾽ ἔτι δώματα ib. 787. δώματ᾽ ἀναπληρουμένους ib. 913. φίλτρα αἱματηρὰ δωμάτων ib. 1110. ἐκπερᾷ δωμάτων ib. 1401. ἔχειν ἐν δώμασιν γυναῖκα ib. 1423. καθαρὰ ἡμῖν δώματα ib. 1446. τὸν παῖδ᾽ ἐξέθηκε δωμάτων Ion. 344. ἐν τοῖς αὐτοῦ δώμασιν κακὸς φανεὶς ib. 370. δωμάτων εὐπραξίαι ib. 566. δωμάτων Ἐρεχθέως ἐκβαλλόμεσθα ib. 810. λείπει με τοῖσδ᾽ ἐν δώμασιν Her. F. 44. δωμάτων πέλας ib. 139. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ ib. 287. τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; ib. 530. πατρῴοις δώμασιν ib. 600. δώματ᾽ εἰς

ᾄδε ib. 610. χρυσᾶ δώματα πλήρη ib. 645. θνατῶν δώματα ib. 652. κόμιζ' ἐκ δωμάτων ib. 720. Μεσῶν δώματα ib. 791. ἀπόπρο δωμάτων ib. 1082. ἐν δώμασι θνήσκει El. 8. δωμάτων πατρῴων φυγὰς ib. 209. cf. v. 588. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων ib. 306. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος ib. 381. οἰκῶσιν εὖ δώμαθ' ib. 387. εἰδὼς δωμάτων χρείαν ib. 404. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα ib. 723. κατὰ δώματα ib. 726. ἄμειψον δώματα ib. 750. λαβεῖν πατρῷα δώματα ib. 810. προστατεῖν δωμάτων ib. 932. ἠρημένων δωμάτων ib. 1009. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν ib. 1034. τοῖσδε δώμασι κοιράνε Dan. 52. ἐκ ἔστι δώμασιν κτῆσις κακίων Alex. fr. VI. 3. οἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι Bel. fr. XV. 4. τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. τὰ τῆς γυναικὸς κρατᾶντ' ἐν δώμασι Melan. fr. IX. 3. παῖδες χρηστοὶ— δώμασι καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 3. πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς Peliad. fr. I. δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. λῦε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII. ὦ δώματα Hip. 1074. ὦ δώματ' Οἰδίπε Ph. 1351. ὦ δώματ' Ἀδμήτεια Al. 1.

Δωρεά. αἱ παρὰ σᾶ δωρεαὶ Epist. IV. vid. etiam Epist. V.

Δωρεῖσθαι. ὅ σοι δωρέμεθα Hec. 537. et Iph. A. 1572. ταῖσδε σὲ δωρεῖται χοαῖς Or. 117. ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται An. 152. τέτοις σὲ δωρέμεθα Sup. 1167. αἷμα γῇ δωρήσεται Tr. 382. τήνδε πόλιν χρησμῷ Λοξίε δωρήσομαι Her. 1028. δωρεῖται σὲ αὐτᾶ γεγῶτα Ion. 1534. ἐ βέλομαι πλετᾶντι δωρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. φίλων χρυσὸν δωρεμένων Sup. 875.

Δώρημα. δώρημα κάλλιστον θεῶν Med. 637. δώρημα Κύπριδος Hel. 889. δώρημ' Ἀθάνας Ion. 1428. νερτέρων δωρήματα Or. 123. χρίσω φαρμάκοις δωρήματα Med. 789. σῶν τέκνων δωρήματα ib. 1188. ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1074. θεᾶς δωρήμασιν Her. F. 612.

Δωρικός. ἀντὶ Δωρικῆς, sc. κοπίδος El. 836. Δωρικὰς τριγλύφες Or. 1372.

Δωρίς. Δωρίδος ὅρμον αἴας Hec. 450. Δωρὶς κόρα ib. 934. δᾶλαι Δωρίδος χθονὸς Tr. 234. Δωρὶς πόλις Ion. 1590. εὐκρότητον Δωρίδ' ἁρπάσας χεροῖν El. 819.

Δῶρον. θανάτε δῶρον ἐκ αἰσχρὸν πόλει δώσων Ph. 1020. δῶρόν μοι ἐ δίδως, ὃ χρῆν Hip. 334. δέχομαι φίλον δῶρον Al. 377. δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας Iph. A. 181. νικηφόρε δώρε τύχοιτε ib. 1558. κάλλιστον δῶρον δέχεσθαι Rh. 192. δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ Tr. 619. σχολῆς τὸ δῶρον ib. 911. δῶρον ἄλλως Ion. 537. δῶρον ὄντα σ' ἐξ ἐμᾶ eod. vers. δίπτυχον δῶρον θεᾶς ib. 1010. δῶρα Λοξίε Or. 268. δῶρα Κλυταιμνήστρᾳ ib. 1437. κακᾶ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν ἐκ ἔχει Med. 618. δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν ib. 784. πέμψω αὐτῇ δῶρα ib. 947. ἔ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται ib. 958. πείθειν δῶρα καὶ θεὲς λόγος ib. 964. εἰς χεῖρα δῶρα δέξασθαι ib. 973. δῶρα ἀσμένη χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. δέξῃ δῶρα ib. 1154. δώροις ὑπερχαίρεσα ib. 1165. δῶρα πικρὰ Hip. 1411. ἧς ἔχεσα δῶρα Al. 290. δῶρά μοι ξυναίνεσον Rh. 172. ποίων δώρων κόσμον ἐκ ἐπέμψαμεν; ib. 403. τὰ ἐμὰ δῶρα Hel. 367. δῶρα δαιμόνων ib. 669. ἃ ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω Her. F. 1326. χάριν μυρίων δώρων ἔχω ib. 1352.

Δῶρος, *filius Xuthi* Ion. 1590.

E.

*Ε, partic. exclamandi cum dolore, semper duplicatur, ἒ, ἒ Ph. 128. Sup. 1074. Hel. 165. 667. et 668. et El. 150. et cum spir. asp. ἓ, ἓ Hip. 208. et 1355. Sup. 85. Iph. T. 147. et Tr. 169. 279. 1216. 1302. et 1317.

*Εα, partic. indignationem et admirationem exprimens, Hec. 501. 733. et

1116. Or. 277. 478. et 1573. Med. 1005. Hip. 905. et 1391. An. 897. Sup. 92. et 395. Iph. A. 317. 644. et 1132. Iph. T. 1157. Rh. 574. et 729. Tr. 298. Bac. 1279. Cy. 221. Hel. 71. 548. et 1193. Ion. 241. 540. et 1549. Her. F. 514. 525. 1089. et 1172. El. 341. et 558. interdum duplicatur, ἔα, ἔα Hip. 856. Rh. 675. et 885. Tr. 1256. Bac. 644. Her. 73. Ion. 154. et 170. Her. F. 815. El. 747. et Pol. fr. I. 1.

Ἐᾶν. τίς σῶμα τὐμὸν ὐκ ἐᾷ κεῖσθαι; Hec. 501. τόδ' ὐκ ἐᾷ με ib. 587. ἡμεῖς ὖν ἐῶμεν ib. 729. ἐῶ τῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. ἕως ἐῶσί σ' εὖ φρονεῖν ib. 238. ἐάσατ' ἐκλαθέσθαι λύσσας ib. 325. σκῆπτρ' ἐᾷ σ' ἔχειν πόλις; ib. 437. cf. Ion. 660. ζῆν ὐκ ἐῶσ' ἡμᾶς Or. 438. εἰς ὀμμάτων ὄψιν ὐκ εἴων περᾶν ib. 512. ἔα δ' ὑπ' ἀςῶν καταφονευθῆναι ib. 535. et 624. ἔασον ib. 633. et Hip. 521. et 1416. ἐῶ σ' ἔχειν ταῦθ' Or. 658. κτανεῖν ὔτε σ', ὔτε σύγγονον, εἴα ib. 898. τὰ παρόντ' ἔα κακὰ ib. 1028. ἐῶ τῦτο ib. 1145. Ἄργυς Ὀρέςην ἔα κρατεῖν ib. 1660. ὐκ ἐᾶν—δυστυχῆ καθεςάναι Ph. 86. ἀπαλλαγεῖσα νυθετημάτων μ' ἔα ib. 595. ἔα τὰ λοιπὰ ib. 1215. τί μ' ὐκ εἴασας—ἀπελθεῖν; ib. 1223. ἕκων σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ib. 1583. cf. v. 1620. ἐᾶν ἄκλαυςον, κ. τ. λ. ib. 1628. νεκρῷ λυτρὰ περιβαλεῖν μ' ἔα ib. 1661. τὴν χθόνα ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν Med. 314. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν ib. 340. ἐᾷ Ἰάσων; ib. 707. ἔασον αὐτὺς ib. 1057. ἔα μ' ἁμαρτεῖν Hip. 323. κἄμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ib. 668. ὥστ' ἄνδρα θανεῖν ἐᾶσαι ib. 1334. ὐδ' εἴασέ με γήρᾳ καταφθινεῖν Al. 624. τήνδ' εἰάσατε γυναῖκ' ὀθνείαν, sc. θανεῖν ib. 648. με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρὸν ib. 732. τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα ib. 795. Πηλέα ἀνάσσειν γῆς ἐᾷ Φ. An. 22. ὐδὲ ῥανίδ' ὑπ. δρόσυ τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ ἐᾷς ib. 227. ἣν χρῆν σ'—ἐᾶν αὐτῦ μένειν ib. 609. τίκτειν παῖδας ἐχθίςυς ἐᾷς ib. 660. ὐκ ἐάσει σε δωμάτων ἐκπεσεῖν ib. 876. εἰσφοιτᾶν ἐᾶν γυναῖκας ib. 946. ὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα ib. 1009. ὐκ ἐῶσί με Sup. 122. ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρὺς ib. 531. ἔα γέ τε Iph. A. 671. ἡ τύχη μ' ὐκ ἐᾷ ib. 858. γυναῖκας μηκέθ' ἁρπάζειν ἐᾶν ib. 1381. ἔα σῶσαί μ' Ἑλλάδα ib. 1421. ἕκων ἐάσω σε θανεῖν ib. 1431. ὐκ ἐῶ ςάζειν δάκρυ ib. 1467. τὴν τύχην ἐᾶν χρεὼν Iph. T. 489. ἔα τὰ μητρὸς ib. 927. πολεμίυς ἄνευ μάχης φεύγειν ἐᾶσαι Rh. 104. ὅς σ' ὐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα ib. 120. ςρατὸν εὕδειν ἐῶμεν ib. 124. Τροίαν ἐᾶσαι πεσεῖν ib. 398. τὰς Ἕκτορος εὐνὰς ἔασον ib. 606. τάδ' ἐάσω Tr. 361. ἐᾶτέ με κεῖσθαι ib. 466. ἐῶ ςόμα ib. 690. τὰς Ἕκτορος τύχας ἔασον ib. 693. τὸν μόρον Ἑλένης ἐᾶσαι ib. 877. ἔα τὸ χρυσίον Cy. 160. ὅτι τάδ' ὐκ εἴων φέρειν ib. 229. ὐδὲ πνεῖν ἐῶ, κ. τ. λ. ib. 621. ὐκ ἐᾷ θεὸς ξένοις ἀρήγειν τήνδε πόλιν Her. 426. τὰ ἀμήχαν' ἐᾶν ib. 707. ὐκ ἐᾷ σὰ ib. 805. σωφρόνως εἴασσας οἰκεῖν Ἄργος; ib. 1008. μήθ' αἷμ' ἐάσῃς ςάξαι ib. 1041. ὐκ ἐῶ σε κερτομεῖν ἡμᾶς Hel. 625. μαντείας ἐᾶν ib. 760. σ' ἐᾶσαι πατρίδα νοςῆσαι ib. 1031. θανεῖν ἔασόν μ' ἐν γῇ πατρῴᾳ ib. 1107. τί τὸν θανόντα ὐκ ἐᾷς; ib. 1245. τὸν μηκέτ' ὄντ' ἐᾶν ib. 1305. ἔα με ἐντάφια δῦναι νεκρῷ ib. 1419. τὺς Πελοπιδῶν ἐῶ νόμυς ib. 1445. εἰ μή μ' ἐάσεις ib. 1647. ὐ μὲν ὖν σ' ἐάσομεν eod. vers. ἐᾶν χρὴ ταῦτα Ion. 390. ἔα ἐμαυτῷ ζῆν ib. 646. σιγῶντ' ἐᾶν ib. 1383. ὐδ' εἴασεν ἐκπνεῦσαι βίον ib. 1600. ἔασον ἡμᾶς ἐξελθεῖν χθονὸς Her. F. 214. ὐδ' εἴα νιν κακῶς δρᾶν ib. 828. ἐάσατε λαθέσθαι κακῶν ib. 1044. τὰ δ' ἄλλ' ἔα ib. 1125. ἐμὲ ὐκ ἐᾷ νόμος ib. 1361. ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα El. 379. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ ib. 400. τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ Æol. fr. XIX. 1. cf. Dic. fr. I. 7. ὐ ποτ' εἴων Σθένελον τῆς δίκης σ' ἀποςερεῖν Alcmen. fr. I. 1. παῖδας ὐκ ἐῶ νόθυς λαβεῖν And. fr. XXIV. 1. ἐᾶν κρατεῖν Cress. fr. XI. 2. τοιάνδε χρὴ πρόσπολον ἐᾶν Inus fr. X. 1. ὐ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐᾶν Melan. fr. XII. 5. τί τὺς θανόντας ὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι; ejusd. fr. XIX. 1. ὐκ ἐᾷ ψευδῆ λέγειν Pal. fr. II. 9. βαρβάρυς ἐᾶν λέγειν Phi. fr. IX. 2. τὰ κατ' οἴκυς—ἐᾷ Fr. inc. XXXV. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς

ἐᾷ Fr. inc. CXXIX. 2. ἔα με—κεκλῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. 1. 1. ὀκ ἐῶν—παῖδ' ἄγειν Iph. A. 892. ὀκ ἐῶντος, sc. ἐμȣ͂ Cy. 232. τἄμ' ἐῶν ἄγειν ἐμὲ Her. 176. τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν Fr. inc. XLII. 2. ἐάσας μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. ἡμᾶς ἐάσας ἐξάγειν Her. 155. τὴν θεὸν ἐάσας Her. F. 1129. ὀκ ἐάσων σε θανεῖν Iph. A. 1428. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ὀκ ἐάσομαι; ib. 331. καίπερ ὀκ ἐωμένοις Iph. T. 1344.

'Εάνπερ Med. 727. Hel. 1077. et sæpius.

'Εατέος. ἐατέος ὁ πλȣ͂τός ἐς' ἄδικός τις ὢν Hel. 911. ὀκ ἐατέον Ph. 1216. κακῶς σ' ὀκ ἐατέον κλύειν Her. F. 173.

Ἕβδομος. βȣ͂ς ἕβδομος Er. fr. XVII. ταῖς ἑβδόμαις ἐν πύλαισιν Ph. 1141.

Ἕβρος, nomen fluvii. ἀργυροῤῥύταν Ἕβρον Her. F. 387.

'Εγγελᾷν. ἢν σὺ μὴ 'γγελᾷς Med. 1362. ὀκ ἐγγελᾷς γέροντα βαςάζων νεκρόν; Al. 727. εἴ τις ἐγγελᾷ λόγῳ Fr. inc. CXLIV. 1. ἐγγελῶν ἐμοὶ Med. 1355. τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ πόλλ' ἐγγελῶντες Rh. 815.

'Εγγελαςὴς τῶν ὀμιλόντων Hip. 1000.

'Εγγενής. ἐγγενὴς ὢν Rh. 404. et ὀκ ἐγγ. ὢν Ion. 63. ὀδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες Rh. 413. ἐγγενῆ κηδείαν Sup. 134. ὄσαν ἐγγενῆ Ion. 293. et El. 313.

'Εγγίνεσθαι. αἴσθημά τι κἀν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται Iph. A. 1244. ἐγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτȣ̀ς γάμȣς Ion. 1524.

'Εγγράφειν. ἔγγραψον ὅρκȣς Sup. 1201. λόγῳ φράσω σοι πάντα τἀγγεγραμμένα Iph. A. 113. cf. v. 324. et Iph. T. 760. 763. et 787.

'Εγγυᾷν. Ζεὺς ἠγγύησε Iph. A. 703.

'Εγγύθεν. τὰ πράγματα ἐγγύθεν σκοπῶν Iph. A. 489. τἀγγύθεν μεθεὶς Rh. 482. ἐγγύθεν ὁρωμένων Ion. 586. ἐγγύθεν ποδὸς ib. 612. τἀγγύθεν εὔκρατ' ἔχει Phaëth. fr. XIV.

'Εγγὺς Ph. 599. et Sup. 761. ἦ γὰρ ἐγγύς ἐςί πȣ; Hec. 1124. ἐγγὺς ὢν Or. 1626. Rh. 641. et Hel. 1311. ἐγγὺς ἀλκὴ Ph. 281. ἐγγὺς θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς ib. 887. σαυτὴν ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ ib. 1652. ὄμματος ἐγγὺς Med. 101. ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφȣς ib. 1278. ἐγγὺς ςέγης ib. 1293. αὐτὸς ὁ παρȣ͂σι κἀγγὺς ὢν φίλοις Hip. 1001. δακρύων ἐγγὺς τόδε ib. 1070. ἢν ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος Al. 674. σοῖς κακοῖσιν ἐγγὺς παρεςὼς ib. 1014. ἐγγὺς Πλειάδος Iph. A. 7. παρὼν ἐγγὺς ib. 465. ᾅδην ἐγγὺς ὄντα Iph. T. 486. ἐγγὺς ἔςηκα φόνȣ ib. 720. ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτῃ φρενῶν ib. 815. ἐγγὺς ἧςαι Rh. 613. ἐγγύς πȣ κεῖσαι κλήρȣ Tr. 186. ἐγγὺς οἴκων Bac. 7. τόδ' ἐγγὺς—ἐφάπτεται ὕβρισμα ib. 777. κακȣ͂ ἐγγὺς ὢν ib. 1111. τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντας Her. 37. ἐγγὺς ἀγὼν ib. 722. ἐγγὺς ἀλκίμȣ δορὸς ib. 815. ἐγγὺς μανιῶν ib. 904. ἐγγὺς πάτρας Hel. 412. ἐγγὺς χθονὸς ib. 545. γαίας ὄτ' ἄγαν πρόσω, ὄτ' ἐγγὺς ib. 1594. λόγχης ἐγγὺς Her. F. 160. τίς ἐγγύς; ib. 1106. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2. ἡ δίκη ἐνταῦθά πȣ 'ςὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 8.

'Εγείρειν. κτύπον ἐγείρετε Or. 1353. ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον Iph. A. 624. Κίλικας Παίων ςρατὸς ἤγειρεν Rh. 541. Λυκίȣς—ἐγείρειν καιρὸς ib. 544. cf. v. 563. ἢν ἐγείρῃς, sc. τῶν πολεμίων τινὰς ib. 572. μὴ τὸν εὖ διϊαύοντα—εὐνᾶς ἐγείρετε Her. F. 1050. τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον El. 125. ὄμμ' ἐγείρει Inus fr. I. 2. ὀκ ἐγείρεσθαί σε χρή; Rh. 643.

'Εγερτέον. βοὴν ἐγερτέον Rh. 690.

'Εγερτὶ Rh. 524.

'Εγκαθηβᾷν Hip. 1096.

'Εγκαθιδρύειν. 'Αθηνῶν ἐγκαθιδρύσαι χθονὶ, sc. ἄγαλμα Iph. T. 978.

'Εγκαθίζεσθαι. ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο Hip. 31.

'Εγκαθιςάναι. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη βροτοῖς ἐγκαταςῆσαι An. 269. Μυκήναις ἐγκαταςήσω σε πάλιν Iph. T. 982.

'Εγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997.

'Εγκαίειν. ὀβελȣ̀ς ἐγκεκαυμένȣς πυρὶ Cy. 392.

'Εγκαλεῖν. ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ Rh. 878. εἴ τι τοῖσί γ' ἐγκαλεῖ ξένοις Her. 252. ὀ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον Melan. fr. XII. 5.

'Εγκάπτειν. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις Cy. 625.

'Εγκαρτερεῖν. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον;

An. 261. ἐγκαρτερήσω θάνατον Her. F. 1351.

Ἐγκατάκλειστος. ἐγκατάκλειστον (fœm.) δόμοις Dan. 39.

Ἐγκατοικεῖν. κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις Antiop. fr. XXXII. 6.

Ἐγκείρειν. ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ El. 108.

Ἐγκεῖσθαι. οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ θρήνοισι, κ. τ. λ. An. 91. cf. Iph. T. 144. ὄνειδος ἔγκειται δόμων An. 785. πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα Hel. 276. οἷσιν ἔγκειμαι κακοῖς ib. 930. οἷς ἔγκειμαι μόχθοις Ion. 181. ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίου Fr. inc. LXXXI. 9. ἐγκείμενον τὸν αὐτὸν τοῦτον πλοῦτον Epist. V.

Ἐγκέλαδος, *nomen gigantis*. Ἐγκέλαδον δορὶ ἔκτεινα Cy. 7. ἐπ' Ἐγκελάδῳ Ion. 209. et Her. F. 908.

Ἐγκερτομεῖν. μάτην ἐγκερτομῶν Iph. A. 1006.

Ἐγκέφαλος. κατά γ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος Hip. 1353. ἐγκέφαλον ἐξέρρανε Cy. 401. ῥανεῖ ἐγκέφαλον Thes. fr. I. 2.

Ἐγκλείειν. ἐγκλείετε Hec. 1284.

Ἔγκλημα Or. 764.

Ἔγκληρος. ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. ἔγκληρον σὴν κασιγνήτην γαμῶν Iph. T. 682. ἔγκληρα πεδία Her. F. 468.

Ἐγκλίνειν. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα Hec. 739. θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5.

Ἐγκονεῖν. ἐγκονῶμεν Hec. 507. ἐγκονεῖτε Her. F. 521.

Ἐγκρίνειν. τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίναιεν ἄν; Her. F. 183. ἐν τοῖσι μωροῖς τοῦτον ἐγκρίνω Phaëth. fr. III. 1.

Ἐγκροτεῖσθαι. πυγμαὶ ἦσαν ἐγκροτούμεναι Iph. T. 1368.

Ἐγκύκλιος. ἐγκυκλίοις πνοαῖς Iph. T. 429.

Ἐγκυκλοῦν. ἐγκυκλοῦντ' (i. e. ἐγκυκλοῦντε, in dual.) ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου αἰθέρος Bac. 292.

Ἐγκύμων. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων Tr. 11. ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα Dan. 35. ὡς ἐγκύμων εἴληπται ib. 57.

Ἐγξύειν. εἴ τις ἐγξύσῃ θάμνοις ἐλείοις Bel. fr. XIV. 1.

Ἔγρεσθαι. ἔγρεσθε Rh. 532. et 533.

Ἐγχεῖν. ἔγχει, *infunde*, Cycl. 553. ἔγχεον νῦν ib. 565. et ἐγχέω, eod. vers.

Ἐγχειρεῖν. οὐκ οἶδ', ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχειρῶ Med. 377.

Ἔγχος. ἔγχος φέρειν Hec. 15. ἔγχος καλλίνικον Ph. 1383. δι' ὀμφαλοῦ καθῆκεν ἔγχος ib. 1422. ὅτου τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα Al. 77. τὸ ἔγχος ξένων Sup. 22. ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ἔγχος ὑπομεῖναι ib. 462. ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἵλκυσται τόδε ib. 576. ἔγχος αὐγάζοντα καὶ θηρώμενον ib. 793. οὐ σοὶ μόνῳ ἔγχος ἐστὶν Her. 376. ἔγχει πάνοπλος Hel. 1332. ὅσ' ἀσπὶς, ἔγχος θ' Ion. 1305. λαβὼν ἔγχος Her. F. 233. ἔγχος ἐπίλογχον ib. 1003. πρόχειρον ἔγχος βαστάζουσα El. 696. Ἀργεῖα ἔγχη Ph. 565. ξυνῆψαν ἔγχη ib. 1199. πτερωτὰ ἔγχη Her. F. 1098.

Ἐγχρίπτεσθαι. ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι Hip. 218.

Ἐγχώριος. τὸν ἐγχώριον Ion. 1167. συλλέγων ἐγχωρίους Iph. T. 303.

Ἐγῷδα. vid. εἴδειν.

Ἔδειν. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα Cy. 244.

Ἐδεστός. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι Cret. fr. II. 20. ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.

Ἑδνάζεσθαι. ἑδνάσομαι θυγατέρα Hel. 939.

Ἕδνον. ἕδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. πολλοῖς σὺν ἕδνοις ib. 153. cf. v. 874.

Ἕδος. κατὰ Πελασγὸν ἕδος Ἀργείων Or. 1247. τὸ Διὸς πολύαστρον ἕδος Ion. 870. ἕδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. δολόεντα Τροίας ἕδη Iph. A. 1527. δαιμόνων ἕδη Her. 104.

Ἕδρα. οὐχ ἕδρας ἀγὼν Or. 1292. Πέλοπος ἐπὶ προπ. ἕδραν ib. 1441. θεᾶς Νηρηΐδος ἀγλαὸν ἕδραν An. 135. ἐγώ σ' ἕδρας ἐκ τῆσδ' ἐξαναστήσω ib. 261. τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἕδραν ib. 303. ἕδρας ἀπεστράφη Iph. T. 1165. βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν Rh. 8. ὄμματος ἕδραν ib. 554. διά τε τάξεων καὶ φυλάκων ἕδρας ib. 698. νάσου οἰκήσας ἕδραν Tr. 796. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕδραν ib. 884. οὐράνιον ἕδραν ib. 1078. et Ion. 715. Πιερία

Μϐσειος ἕδρα Bac. 408. ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέϛηκε ib. 926. ἐξ ἕδρας μεθώρμισα, sc. τὸν πλόκαμον ib. 929. καθῆσθαι τήνδ' ἕδραν καλὴν δοκεῖς; Her. 55. δαιμόνων ἕδρα ib. 261. εἰς ἕδραν μ' ἐρείσατε ib. 603. τῆσδ' ἕδρας ἀποϛατεῖ ib. 631. μνήματος λιπϐσ' ἕδραν Hel. 322. τιμῶν μαντεῖον ἕδραν Ion. 130. ϐρανϐ ὑπὸ μέσσαν ἕδραν Her. F. 404. περιδρόμῳ ἴτυος ἕδρᾳ El. 458. θερμὰν ἀελίϐ χρυσωπὸν ἕδραν ib. 740. μεσομφάλϐς ἕδρας ναίων Or. 590. εἰς κοινὰς ἕδρας ib. 871. ἐν ἕδραισι ib. 1450. γονυπετεῖς ἕδρας Ph. 300. ἐπὶ τὰς ἀνύδρϐς Ἀμμωνιάδας ἕδρας Al. 114. et ita ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἕδραι El. 734. ἕδρας σκοτίϐς Al. 123. πατρῴων οἴκων ἕδρας Iph. T. 136. κλωπικαῖς ἕδραις Rh. 512. Περγάμων ἕδρας Tr. 557. Πέλοπος ἕδραι ib. 1099. Πανὸς ἕδρας Bac. 950. ναῶν (templorum) ἕδρας Cy. 289. ἀϛέρων οἰκῶν ἕδρας ib. 352. εὔθριγκοι ἕδραι Hel. 70. τάφϐ εἰς ἕδρας ib. 535. cf. v. 803. τύμβϐ κενὰς ἕδρας ib. 1194. γαίας μεσσήρεις ἕδρας Ion. 910. θεηλάτϐς ἕδρας ib. 1306. τάσδ' ἕδρας φυλάσσομεν Her. F. 51. ϐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις ib. 596. δυϛήνϐς ἕδρας ib. 1214. πρὸς ἕδρας ϛατίζϐσι El. 315.

Ἑδραῖος. κάθησ' ἑδραία An. 265. ἑδραίαν ῥάχιν Rh. 783.

Ἕδρανον. εἰς ἕδρανα λάϊνα Tr. 539.

Ἕδρασμα. Δαναΐδων ἑδρασμάτων Bel. fr. XXVII.

Ἑδώλιον. εἰς τὰ 'δώλια τῆς νηὸς Cy. 237. ἐν μέσοις ἑδωλίοις Hel. 1587.

Ἕζεσθαι. ταπεινοὶ ἕζονθ' (i. e. ἕζοντο) Or. 1412. ἑζόμεσθα δὴ ἱκέται Her. 345. ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἕζοντο Hel. 1590. ἣ δ' ἕζετο Ion. 1202. ἑζώμεσθα El. 109. ἕζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν ib. 1259. δρυὸς—ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα Ph. 1518. Διὸς παρὰ θρόνον —ἑζόμεναι Pelei fr. II.

Ἔθειρα. κείραντες ἔθειραν Hel. 1134. βακχεύϐσα ἔθειρα βρομίων ib. 1380. ὀρθίϐς ἐθείρας ib. 638.

Ἐθέλειν. ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν πατρὶ Or. 922. εἰ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος Hip. 618. Κύπρις ἤθελ', ὥστε γίγνεσθαι τάδε ib. 1327. ὃν ἤθελον Al. 286. ϐκ ἠθέλησα ζῆν ib. 288. ϐκ ἄν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμϐς ib. 566. ϐκ ἠθέλησας θανεῖν ib. 647. cf. v. 724. ἔχεις πᾶν, ὅσονπερ ἤθελες ib. 1135. ϐδ' ἄν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν An. 688. πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον Sup. 769. τῇ 'ρετῇ ϐκ ἤθελες, sc. ἕπεσθαι Tr. 1009. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες ib. 1021. ἤθελ' ἐκβαλεῖν νιν ἀπ' ϐρανϐ Bac. 290. ὁποῖος ἤθελε ib. 478. τὸν γέροντα ϐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελε ib. 1310. ὅτ' ϐκ ἠθέλετε, sc. σωφρονεῖν ib. 1340. ἡμᾶς ἤθελε κτανεῖν Her. 13. ϐκ ἤθελ' ὀρθὸς προσβῆναι Hel. 1572. ἅ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σὸν El. 910. cf. v. 913. εἴτε δμωΐδ' ἐθέλεις, εἴτ' ἄλοχον And. fr. VI. μὴ ἔθελε λυπεῖν σαυτὸν Antig. fr. XIV. 1. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 2. ὅπϐ μὴ ἐθέλοιμι Epist. V. τοῖς ἐθέλϐσι μαντεύεσθε Ion. 99.

Ἐθίζειν. τὸ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. πείθεσθαι εἴθισμαι σέθεν Iph. A. 726. ἄνδρ' εἰθισμένον Antiop. fr. VII. 3. ϐκ ἐθισθεὶς ταῦτα Bel. fr. XVII. 9. ἔθη ϐκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8.

Ἔθνος. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974. πόλεις καὶ ἔθνη Epist. IV.

Ἔθος. ἔθος τόδ' εἰς Ἕλληνας ἐξελεξάμην Sup. 340. ἔθη ϐκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8.

Εἰ, partic. notat 1) *si*, passim per totum Eurip. 2) *utinam*, Hec. 836. Or. 1100. 1209. 1580. 1582. et 1614. Hip. 1410. Al. 91. et 1075. Sup. 369. et 1144. Iph. T. 1221. Rh. 464. et El. 663. qua significatione plerumque γὰρ habet adjunctum. 3) *num, an*, Hec. 988. et 992. Or. 50. et 289. Ph. 37. et 1091. Med. 184. et 941. Al. 49. Andr. 889. Sup. 1044. Rh. 77. Her. 645. et 791. et El. 238. 4) *etsi, quanquam*, Or. 295. Ph. 1459. Med. 393. et 577. Hip. 1101. An. 637. Iph. T. 1477. et sæpius. 5) *quod*, Iph. A. 686.

Εἶα, partic. exhortandi, Or. 1060. Ph. 977. 997. et 1702. Med. 401. 820. et 1242. Iph. A. 111. et 435. Iph. T. 1423. Tr. 880. Hel. 1445. Her. F. 622. 704. et 833. et Syl. fr. VII. 1.

Εἰάζων Chry. fr. V.

Εἴδειν, vel εἰδεῖν. ἵν' ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε Hec. 1149. ἵν' εἰδῇς ib. 1243. An. 590. et Tr. 1029. et ἵν' εἰδῇ Hip. 729. εἴδετε Or. 128. ὡς ἂν ἂν εἰδῇς ib. 533. ὡς εἰδῇ τόδε ib. 1350. ἵν' εἰδῇς λόγους ἐμοὺς ib. 1443. cf. v. 1628. ὡς ἂν ἂν εἰδῆτε Ph. 1004. εἰ καὶ τὰ πρὸς τούτοισιν εἰδείης κακὰ ib. 1356. εἴδετε τὰν ὀλομέναν γυναῖκα Med. 1252. Ζεὺς τάδ' εἰδείη μέγας An. 37. ὡς ἂν εἰδῇς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν ib. 1254. εἰδείης ἂν φίλων, εἰδείης ἂν ψυχὰς Sup. 622. ὡς ἂν εἰδῇς τἀπ' ἐμοῦ λελεγμένα Iph. A. 1426. cf. Rh. 420. πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν Rh. 476. ὡς τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 86. ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμὲ ib. 1041. ὡς εἰδῇς Ion. 35. ἵν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμοῦ ib. 804. ἐλθὼν τἀνθάδ' εἰδείην πάρος Her. F. 617. οὐκ ἄν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον ib. 1196. ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθὸν Chry. fr. II. 2. εἰδέτωσαν ἡμᾶς—χαίροντας Epist. II. δοῦλειον ἦμαρ εἶδες Hec. 56. ἂν δι' ὀνείρων εἶδον ib. 76. εἶδον φοβερὰν ὄψιν ib. 77. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον ib. 90. ἣν οὐκ εἶδον Or. 80. οὐ πώποτ' ἄλλην—εἶδον ἑστίαν ib. 359. εἶδον ἄστεως ἀγυιὰς τεύχεσιν πεφραγμένας ib. 759. ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίσι ib. 1481. ἃ εἶδον Ph. 96. ἐς οὖδας εἶδες—ἐκπεπνευκότας ib. 1157. εἶδες τὸ τόλμημα ib. 1670. εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην Med. 92. εἴδομεν ib. 654. ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων ib. 1043. οἷον εἶδον ἄλγος δόμων Hip. 845. οἷον εἶδον μέλος ib. 879. ἔργοις ἂν εἶδες τοὺς κακοὺς ib. 1024. ἀστέρ' Ἀθήνας εἴδομεν εἴδομεν—ἱέμενον ib. 1124. ἱερὸν εἴδομεν κῦμα ib. 1206. δεινὰς ἂν εἶδες πυῤῥίχας An. 1136. ἐμπύρων εἶδες φλόγα Sup. 155. εἶδον αὐτῶν—τολμήματα ib. 844. τὸν Ἀχιλῆα εἶδον Iph. A. 210. θανοῦσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν ib. 1612. πῶς εἴδετ' αὐτούς; Iph. T. 252. δισσοὺς εἶδε νεανίας ib. 264. ὡς εἴδομεν δίπαλτα ξίφη ib. 323. τάδ' εἶδον αὐτὴ ib. 901. οὐ παῖδες εἶδον Tr. 377. κἀκεῖνα εἶδον πεσόντα ib. 479. τοῖσδε εἶδον ὄμμασιν κατασφαγέντα ib. 482. εἶδε γαῖαν, εἶδε Περγάμων ὄλεθρον ib. 851. εἶδες ἂν ἢ πλευρ'—ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 739. ὡς εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον ib. 1093. εἶδον Αὐτονόην ib. 1226. εἶδες αὐτήν; Cy. 154. τὰ χρήματα περνάντα σ' εἶδον ib. 270. ἐγώ νιν αὐτὸς εἶδον Her. 391. τλημονεστάτην σὲ εἶδον ib. 571. τίν' εἶδον ὄψιν; Hel. 71. εἶδες σὺ τὴν δύστηνον; ib. 116. οὐ πώποτ' εἶδον προσφερεστέραν δέμας ib. 566. cf. v. 569. τοὺς κειμένους νεκροὺς ἂν εἶδες ib. 1622. εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις Her. F. 595. εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς κ. τ. λ. El. 369. ἆρ' εἶδες τοιόνδε πάθος Epig. I. 2. ὅτε ἐχρῆν, οὐκ ᾔδετε Bac. 1343. εὖ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν Hec. 1292. ὅταν τἄμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς Or. 296. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας ib. 408. ποῦ θυγατρὸς—ἴδω πόσιν ib. 470. μή μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἀστῶν ib. 744. ματέρος μήτ' ἴδοιμι μνῆμα ib. 796. πρὶν ἂν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἑλένας φόνον ib. 1357. ἴδε πρὸ δωμάτων, ἴδε προκηρύσσει κ. τ. λ. ib. 1541. στράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον Ph. 91. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἥβης τέλος μολόντας Med. 920. δεινὸν θέαμ' ἰδεῖν ib. 1167. δυσμαθὴς ἰδεῖν ib. 1196. ὡς ἴδω διπλοῦν κακὸν ib. 1315. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναικὸς Hip. 809. ὡς ἴδω πικρὰν θέαν ib. 825. ἴδω, τί λέξαι δέλτος ἥδε μοι θέλει ib. 865. ἴδε γὰρ, ἴδε βλέφαρον, κ.τ.λ. Al. 399. φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας ib. 499. πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς An. 101. μὴ—σοί μ' εὖ φρονοῦσαν ἴδῃ ib. 146. γοργὸς ὁπλίτης ἰδεῖν ib. 1124. ἴδετε κακῶν πέλαγος Sup. 824. ἐρημίαν ἴδω μελάθρων ib. 1095. Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἂν Iph. A. 171. σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν ib. 428. ἴδετ' Ἰφιγένειαν, κ. τ. λ. ib. 592. μή τις σ' ἴδῃ στείχουσαν ἐπτοημένην ib. 1029. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν ib. 1219. τὸν ἰδεῖν αἰσχύνομαι ib. 1341. ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἴδῃς ib. 1430. ἔλαφος ἰδεῖν μεγίστη ib. 1588. ὃν ἰδεῖν θέλεις Iph. T. 1293. πλῆθος ἄπλαστον ἰδεῖν Rh. 310. σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν ib. 381. ἴδε σώματος ἀλκὴν ib. 382. ἴδετε λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν ib. 759. βούλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν ib. 809. ἴδοις ἂν

ἡδέως ib. 813. ὅταν σώφρονας Βάκχας ἴδης ib. 938. πολύκρανας ἰδεῖν δράκων ib. 1015. ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρȣργίαν ib. 1060. ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν ib. 1201. ȣ̓δ' οἷόν τ' ἰδεῖν φόνον ib. 1242. ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα ib. 1257. φέρ' ἴδω Cy. 8. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ὅταν κεκαυμένον ἴδω νιν ib. 457. πρὶν ἄν σέ γε ϛέφανον ἴδω λαβόντα ib. 556. ἴδετε τὸν γέροντα Her. 75. πρὶν ἂν θανόντ' ἴδῃ τις ib. 866. ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις κρατȣ̃ντα ib. 883. κατθανόντ' ἰδεῖν Hel. 903. ὡς μή ποτ' ὤφελόν σφ' ἰδεῖν Ion. 286. ὅταν —εὐπαιδίαν πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ ib. 679. ἴδετε, ὡς γοργῶπες—ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 131. δὸς πατρῴοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν ib. 600. ὡς ἴδω νεκρὸν πίπτοντα ib. 731. ἴδετε τάδ' ἔργα φόνια El. 1178. πῶς ἔτλας φόνον ἰδεῖν; ib. 1219. ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγονα Æol. fr. XX. I. καλὸν πόντȣ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. cf. v. 5. παίδων νεογνῶν ἰδεῖν φάος ib. 7. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. τὴν ἐπιϛείχȣσαν ἡμέραν ἰδεῖν Fr. inc. LXXXI. 7. εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν Fr. inc. B. 12. 1. τοσȣ́τȣς ἐϛὶ τρόπȣς ἰδεῖν Fr. inc. B. 14. 11. τῇ δ' ἰδὼν (sc. δῶμα) καταϛένω Or. 357. ȣ̓κ ἰδὼν τἀκεῖ κακὰ ib. 527. ἄθροισμ' ἰδὼν ib. 872. θεᾶσθαι χρὴ τὸν προϛάτην ἰδόνθ' (i. e. ἰδόντα) ib. 910. εἰ γὰρ τȣ̃το κατθάνοιμ' ἰδὼν ib. 1100. Ἑλένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι ib. 1196. σημεῖ' ἰδὼν Ph. 144. ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμȣ̀ς θεῶν ib. 370. πρὸς κασιγνήτην ἰδὼν ib. 1451. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων Med. 1388. ἰδὼν ἐν ὄμμασι τὸν—Hip. 1265. ὄμμ' ἰδὼν δακρυρρόȣν Al. 829. ὦ κακὰ παθὼν ἰδών τε An. 1215. ἰδὼν—ἁρμάτων ὄχον Sup 680. ὥστε τερφθείης ἰδὼν Iph. A. 418. σ' ἀπ' ὅσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ ib. 477. ἄσμενός μ' ἰδὼν ib. 644. cf. Ion. 1437. μηδ' ἰδὼν ὄναρ Iph. T. 518. ἰδών νιν Tr. 988. αὐτ' ἰδὼν ib. 1171. πικρὰν βάκχευσιν ἰδὼν Bac. 357. πικροτάτȣς ἰδόντι δεσμȣ̀ς ib. 634. τȣ̃τ' ἰδὼν ὄναρ Cy. 8. δείν' ἰδὼν ib. 374. Ὕλλον ἐξορμώμενον ἰδὼν Her. 844. ἅρμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως ib. 850. ἰδὼν δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. ἰδών νιν παρόντας ib. 1557. τὸ σχῆμ' ἰδὼν Ion. 240. ὄρνιν ἰδών τιν' ȣ̓κ ἐν αἰσίοις ἕδραις Her. F. 596. τὰ μυϛῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν ib. 613. πρὸς τὰς διαίτας—ἰδόντας Fr. inc. CLXI. 3. ἰδȣ̃σά σ' ὄμμασι Or. 1020. τετρωμένȣς ἰδȣ̃σα Ph. 1440. ἐλθόντα νιν—ἰδȣ̃σα Hip. 27. τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδȣ̃σα Sup. 731. ἰδȣ̃σα πάντων μέγιϛον ἄλγος ib. 785. πικρὰν ἰδȣ̃σα δυσελέναν Iph. A. 1316. ȣ̓κ ἰδȣ̃σα φῶς Tr. 636. γραφῇ ἰδȣ̃σα ib. 682. τȣ̀ς θυλάκȣς ἰδȣ̃σα Cy. 182. ἱέρακ' ἰδȣ̃σαι An. 1142. ἰδȣ̃σαι τȣ́σδ' ἠλλοιωμένȣς Sup. 944. τότ' εἴσομεν An. 441. 2) med. ᾧ καλλίϛȣς εἰδόμαν—πώλȣς Iph. A. 218. πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν ib. 254. ναυβάταν εἰδόμαν λεὼν ib. 295. εἰδόμαν νάϊον πόρευμα ib. 299. ὅσσοις εἰδόμην Hel. 121. ἠδ' ȣ̓δὲν οἶδεν Hec. 674. οἶσθ' ȣ̃ν, ἂν λέξαι—θέλω; ib. 998. ȣ̓κ οἶδα ib. 999. Ph. 416. Med. 1010. Iph. A. 1116. Tr. 712. Ion. 943. οἶσθ' ȣ̃ν, Ἀθάνας Ἰλιακᾶς ἵνα ϛέγαι; Hec. 1008. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάϛασιν; ib. 1266. οἶδ', ἃς ἔλεξας Or. 409. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν ib. 1180. οἶδ', ἣν ἔθρεψεν Ἑρμ. μάτηρ ἐμὴ ib. 1184. ȣ̓ γὰρ οἶδα μᾶλλον ib. 1333. τὰς μὲν οἶδα συμφορὰς ib. 1360. τὰ ὕϛερον ȣ̓κέτ' οἶδα ib. 1498. οἶδα τȣ̀ς ὡπλισμένȣς Ph. 146. ἐγῷδα κείνȣς τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς ib. 723. ὥσπερ οἶσθα σὺ ib. 866. ἐγῷδα τήνδε Med. 39. ȣ̓δὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν ib. 62. σάφ' οἶδα ib. 94. cf. v. 963. et 1066. et Her. 387. οἶδα πολλȣ̀ς βροτῶν, κ. τ. λ. Med. 215. εὕρημα ȣ̓κ οἶσθα ib. 716. τοιάδ' οἶδα φάρμακα ib. 718. ȣ̓κ οἶδ' ἄν, εἰ πείσαιμι ib. 941. cf. Al. 49. ȣ̓κ οἶδ' ἐλέγχȣσα Hip. 271. ȣ̓δέν τι μᾶλλον οἶδα ib. 344. Al. 525. ȣ̓κ οἶδα πρᾶξιν τήνδε Hip. 1004. ὡς οἶδα μὲν ταῦτ'· οἶδα δ' ȣ̓χ, ὅπως φράσω ib. 1091. ἆρ' οἶσθα πατρὸς τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων; ib. 1315. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν; Al. 783. ȣ̓κ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμȣ̃ Sup. 518. ȣ̓κ οἶδε γάμȣς Iph. A. 129. ἦ γὰρ οἶσθ', ἃ μή σε καιρὸς εἰδέναι; ib. 325. ȣ̓κ οἶδ', ὅπως φῶ τȣ̃το ib. 643. ȣ̓κ

ιδ', ὅ, τι φῄς, ὀκ οἶδα ib. 652. οἶσθ' ν, ὃ δρᾶσον ib. 725. Hel. 322. et 1249. et Ion. 1029. πάντ' οἶδα Iph A. 1141. et El. 693. τὴν παρθένον κ οἶδεν, ὃ γῆς εἰσέδυ Iph. A. 1583. ν τῦτ' οἶδα Iph. T. 247. ὐδὲν οἶδ' δεὶς κακὸν ib. 477. ὅν γ' ἐγῷδα ib. 544. οἶσθ', ὃ δράσω; ib. 759. οἶσθα ῦν, ἅ μοι γενέσθω; ib. 1203. πιςὸν Ἑλλὰς οἶδεν ὐδὲν ib. 1205. ἄϋπνος ἶδα τλὰς Rh. 442. οἶσθ', ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; ib. 689. ξυμφορὰν ἶδ' ὁρῶν ib. 800. ὐκ οἶδα τὰς σὰς Ὀδυσσέας ib. 866. τὸ σὸν οἶσθα Tr. 292. ὐδὲν οἶδε τῶν αὐτῆς κακῶν ib. 537. ἐγὼ νιν οἶδα ib. 894. οἶδά οι μισυμένη ib. 898. ὐκ οἶσθα ib. 1172. ὐκ οἶσθα, πῦ ποτ' εἶ λόγων Bac. 358. ὐκ οἶδα τῦπος τῦτο ib. 1268. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον Cy. 104. ἶσθ' ὖν, ὃ δράσεις; ib. 131. νῦν ἶδ' ἄμεινον ib. 646. οἶδα ὐ λόγῳ αθὼν Her. 5. μάντις οἶσθ' ἄρ' ὐ αλὸς τάδε ib. 65. ὐκ οἶδ' Ἀθήνας άσδ' ἐλευθέρας ἔτι ib. 199. οἶδ' ἐγὼ ὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν ib. 200. βαυνθεὶς οἶδα ib. 205. οἶσθ', ὅ μοι ύμπραξον; ib. 452. πάντ' ἀληθῶς ἶδε Hel. 537. οἶδ' ἄντροισιν αἰσχύην τινὰ Ion. 288. συστενάζειν γ' ἶδα γενναίως φίλοις ib. 935. οἶσθα Κεκροπίας πέτρας ib. 936. οἶσθα ηγενῆ μάχην; ib. 987. οἶδα κατατανὼν Κρέοντα Her. F. 166. σαφῶς δὲν οἶδα τῶν εἰωθότων ib. 1108. τὰ ν πόλει κακὰ ὐκ οἶδα El. 299. ὐδεὶς ἶδεν ὔτ' εὐτυχῦς ἀριθμὸν, ὔτε δυσυχῦς Chry. fr. IV. 1. εἰδέναι γνώμην ςρατῦ Hec. 218. τῶνδε μηδὲν ἰδέναι ib. 747. δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι όγυς ib. 893. cf. v. 1001. et 1006. ν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι Or. 259. cf. l. 894. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ ἰδέναι Or. 478. τόδε εἰδέναι θέλω b. 745. ὐχ ἅπαντα εἰδέναι τὰ δρώμενα Ph. 1367. cf. Iph. T. 1295. ὐ αιρὸς εἰδέναι τάδε Med. 80. εἰδέναι ι ποικίλον ib. 300. χρησμὸν εἰδέναι εῦ ib. 676. τὴν σὴν ἁμαρτίαν τὸ μὴ ἰδέναι ἐκλύει κάκης Hip. 1335. εἰδέναι βυλοίμεσθ' ἂν Al. 138. ὐ δίκαιον, ατέρα τὸν σὸν εἰδέναι; Sup. 1052. χρή τοι τάδ' εἰδέναι κόρας Iph. A. 671. τάδε πόθεν φῄς εἰδέναι ib. 890.

ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ Iph. T. 542. ἐδόκυν ὐκ εἰδέναι ib. 956. ὐ χρή σ' εἰδέναι Rh. 683. δυστόπαστος εἰδέναι Tr. 885. ἄῤῥητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472. ἄξι' εἰδέναι ib. 474. τόσον εἰδέναι σ' ἐχρῆν Her. 649. βύλομαι εἰδέναι ib. 945. πρὶν ὐδὲν ὀρθῶς εἰδέναι Hel. 329. τὰ δίκαια μὴ εἰδέναι ib. 929. εἰδέναι πρόθυμος ib. 1539. τὸ μὴ εἰδέναι—νοσῦντα Antiop. fr. XXIV. 2. τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν, ὧν ἁμαρτάνεις Fr. inc. VI. 1. εἰδότ' ἠρόμην Or. 1183. ὐκ εἰδὼς Ph. 53. et Rh. 658. εἰδὼς αὔτ' ἐτειρόμην Al. 423. εἰδώς τι ib. 1110. εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων An. 960. ὁ Μυσᾶν εἰδὼς γεννάσεις Iph. A. 1065. εἰδότος ἄνακτος Iph. T. 1048. τελετὰς θεῶν εἰδὼς Bac. 74. εἰδὼς ὐκ ἀριθμὸν Her. 997. εἰδὼς ὐδὲν Hel. 624. et El. 952. ὡς μὴ εἰδόθ', ἥτις μ' ἔτεκεν Ion. 313. ἵν' εἰδὼς σῷ κασιγνήτῳ φέρω λόγυς El. 292. εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν ib. 404. ποθεινὸν εἰδὼς τῦτο κτῆμα Dan. 31. εἰδόσιν ὀνείδισας Hec. 670. ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν Iph. T. 575. τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσι θεοῖς ib. 1233. τὸ θεῖον εἰδότες Rh. 65. σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν ib. 973. ὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα Or. 1320. εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον Rh. 935. τὸ ἔργον ᾔδειν Hip. 405. ᾔδειν τάδε Rh. 952. ᾔδειν, ἅ μ' ἐχρῆν νικᾶν πόσιν Tr. 650. πορθμὸν ὐκ ᾔδεισθα πατρῴας χθονός; Cy. 108. πάλαι ᾔδειν σ' ὄντα τοιῦτον φύσει ib. 645. ὐδεὶς τάδ' ᾔδει Ion. 1187. cf. v. 1361. ᾔδεισθα δῆτ' ἀνόσιον γήμας γάμον El. 926. ἰδὲ τὸν αἰσχρῶς ζῶντα Al. 958. ἵππων ὄχλον ἰδέσθαι Iph. A. 191. ἴδεσθε τὰν Ἰλίυ—ἑλέπτολιν ib. 1510. οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ἴδεσθε Her. 29. et Her. F. 1029. φίλων εὐτυχίαν ἰδέσθαι Her. 896. ἴδεσθε τὴν πανῦργον Ion. 1279. ἴδεσθε τάδε τέκνα Her. F. 1032. αἰθέρ ἰδέσθαι Bel. fr. I. 3. τῆς σῆς τόλμης εἴσομαι γεγευμένος Hip. 663. θεοὶ εἴσονται τάδε An. 257. Δελφὶς εἴσεται πέτρα ib. 999. εἴσῃ μωρίᾳ φρενῶν τὺς κακῶς παγέντας ὅρκυς Iph. A. 394. εἴσῃ σὺ ib. 675. et absque σὺ Hel. 817. τάχ' εἴσεται σίδηρος Iph. A. 970. παρὼν

εἴσῃ λόγον Rh. 142. τοῦτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι Her. 270. ὅθενπερ εἴσῃ πάντα τἀληθῆ φράσαι Hel. 332. εἴσῃ τάδε ib. 1311. τὸ ἐμὸν εἴσεται Ion. 709. οὐκ εἴσεται παῖδας ἐναίρων Her. F. 865. τὸν ὄντα εἴσῃ μῦθον El. 346. εἴσῃ μοι χάριν; And. fr. V.

Εἶδος. εἶδος εὐπρεπεστάτη Hec. 269. εἶδος ἐκπρεπεστάτη γυνὴ Al. 334. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889. ὕφηνα τόδ' εἶδος Iph. T. 817. τοὐμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη Tr. 929. εἶδος θνητὸν Bac. 53. εὐγενῆ παρθένον εἶδος Hel. 11. αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τοῦ καλοῦ ib. 270. οὐ ταὐτὸν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων Ion. 585. τὸ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. εἶδος ἀξίους τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. σύμμικτον εἶδος Thes. fr. VII. 1.

Εἴδωλον. πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον Ph. 1538. εἴδωλον ἔμπνουν Hel. 34. εἴδωλον ἦν ib. 588. ἀντέδωκ' εἴδωλον ib. 689. εἴδωλον ἱερὸν Ἥρας ib. 1150. εἴδωλον Ἑλένης El. 1283.

Εἴθε, partic. optandi, *utinam*, Hec. 1066. Ph. 166. Med. 1. Hip. 230. 1074. 1078. 1111. 1387. et 1415. Al. 457. 539. 722. et 1105. An. 293. 524. 863. et 1183. Sup. 821. et 1026. Iph. A. 666. Iph. T. 439. Rh. 105. et 367. Tr. 208. et 1100. Bac. 1250. Her. 52. 731. et 740. Hel. 1494. Ion. 151. El. 282. et 1061. Er. fr. I. 58. Hip. fr. III. 1. et Fr. inc. CXL.

Εἰκάζειν. τί θηρσὶν ὑμᾶς εἴκασε; Ph. 423. εἴκαζε κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε Iph. A. 845. εἰκάσαι πάρα Rh. 284. εἰκάσαι μοι πάρεστι ib. 802. cf. Hel. 428. εἰκάζω ἄταν Tr. 165. ὡς εἰκάσαι Bac. 1076. εἰκάζομεν ταῦτα Her. 677. ὡς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς—βέβαιον εἰκάσαι χρεὼν Bel. fr. VI. 3. ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr. inc. CXXVIII. Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι Bac. 940. μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις ib. 1251. δέμας εἰκασθὲν Al. 350.

Εἰκάς. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.

Εἴκειν. συμφοραῖς εἴκειν Sup. 167. ὀργῇ εἶξα Hel. 79. εἴκειν ὁδοῦ χαλῶντα ταῖς κακίοσιν Ion. 637. σοφοῖσιν εἴκειν Her. F. 300. σὺ δ' εἴκ' ἀνάγκῃ Fr. inc. XXX. 1. τὸν εἴκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. οὐ βασιλεῦσιν εἶξας Her. 368. ἔοικας Hel. 585. ὡς ἔοικας Med. 337. Iph. T. 591. et Hel. 799. ὡς ἔοικε Hec. 229. 766. 781. et 1252. Or. 854. et 1577. Ph. 409. Med. 522. Hip. 1090. Al. 1009. Sup. 157. et 396. Iph. A. 461. Iph. T. 1417. Rh. 631. et 807. Tr. 614. Bac. 605. Her. 260. Hel. 1193. Her. F. 36. 502. et 1357. El. 636. Æol. fr. XXIII. 1. et Fr. inc. B. 12. 2. ὡς ἔοικέ μοι An. 552. ἔοικα πράξειν οὐδὲν Hec. 813. ἔοικε καὶ σὲ τἀμὰ λυπήσειν κακὰ Or. 766. ἔοικε λέξειν τἀκεῖθεν ib. 848. ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. τὰς σὰς ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσειν θεὸς ib. 1435. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι Med. 1231. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει An. 823. ποίμνας δεσπόταις ἥκειν ἔοικας ἀγγελῶν Rh. 268. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν; ib. 483. κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ στρατεύματι ἔοικεν ib. 746. Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν (pro ἐοίκαμεν) εἰσβαλεῖν Cy. 99. ἔοιγμεν ναυτίλοισιν Her. 428. ὡς ἔοιγμεν ib. 681. κατθανεῖν ἐρᾷν ἔοικας Hel. 1655. ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾷν Her. F. 318. πατράσιν ἐοικέναι Antig. fr. X. 1. οὐδὲν ἀδικεῖν ἐοίκασιν Epist. I. ὡς εἴξασιν, pro ἐοίκασιν Iph. A. 848. et Hel. 504. οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν Or. 538. οὐκοῦν σὲ φράζειν εἰκὸς Ph. 986. εἰκός ἐστιν, εὔνοιάν σ' ἔχειν Med. 345. τὰς ἐμὰς ὀργὰς φέρειν εἰκὸς ib. 871. cf. v. 909. ὥσπερ εἰκὸς ib. 1386. ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπους Hip. 615. cf. v. 1434. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. εἰκὸς πέπονθα Iph. A. 501. Βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν ib. 1400. χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν Iph. T. 903. εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι Her. 102. τῷ θεῷ οὐκ ἀπιστεῖν εἰκὸς Ion. 557. οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν Antig. fr. V. 1. εἰκὸς δὲ παντὶ—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1. εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἂν Fr. inc. CLXVII. 3. ὡς εἰκὸς ἦν Epist. V. ἦν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότα κλύεις Iph. A. 1134. μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν Cy. 375.

Εἰκῆ. πρὸς πέδον κάρα εἰκῆ βαλοῦσαι Bac. 685. κράτιστον εἰκῆ ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα El. 379.

κοβολεῖν. ὧν ἀτηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ Fr. inc. CLVIII. 4.
κότως. εἰκότως θυμυμένοις Hec. 403. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν Or. 735. εἰκότως ἅμ' ἕσπετο θυγατρὶ Iph. A. 457. εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. εἰς τὸ τῆς θεῦ γ' ἐξέπευσας εἰκότως ib. 1186. εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις ib. 1214. πῶς χ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι; Ion. 511. ἐμῦ ταράσσων εἰκότως φρένα ib. 1538. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Phœn. fr. I. 2. εἰκότως ἂν ις νομίσειεν Epist. V.
κώ. ἄψυχον εἰκὼ σώματος Med. 1162. εἰκὼ Τιτάνων ποικίλλυσα Iph. T. 222. εἰκώ τ' ἐν ἴσοῖς ib. 816. εἰκῦς δείας πατρὸς κέκτησθε Tr. 1178. χθίσην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ φόνιον Hel. 72. εἰκῦς Διὸς κόρης ib. 76.
κών. ἦλθεν εἰκὼν Her. F. 1002. παρθένυ εἰκόνα τινὰ And. fr. XXIX. χρυσέαις εἰκόσιν Iph. A. 239.
λαπίνη. ἐπὶ εἰλαπίναις Med. 193. πεὶ ἔπαυσ' εἰλαπίνας Hel. 1353.
λάτινος. ὕλαν εἰλατίναν Hec. 632. λάβετε εἰλατίνας πλάτας Hel. 1477. ροθίοις εἰλατίνοις Iph. T. 407.
λείθυια. σὲ Εἰλείθυιαν ἱκετεύω Ion. 453. cf. Tel. fr. I. 7.
λεῖν. κύκλῳ εἰληθεῖσαν ἀθλίοις καποῖς Or. 358.
λικτός. κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος Ion. 40.
λίσσειν. ὐκ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἰλίξεις Or. 171. εἰλίξαι νῶτον Tr. 116. θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα Ph. 3. νιφόβολον ὄρος ἱερὸν εἰλίσσων ib. 242. τὸ λαμπρὸν εἰλίσσυσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος Iph. A. 1571. λίμναν εἰλίσσυσαν ὕδωρ κύκνειον Iph. T. 1103. εἰλίσσυσα ἡλίκων θιάσυς ib. 1145. εἰλίσσυσαι καλλίχορον Her. F. 690. εἰλίξας δέμας Ph. 1185. κύκλῳ εἰλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. ἐν κύκλῳ κανῦν εἵλικτο βωμῦ Her. F. 927. εἰλισσόμενος αἰὼν ib. 671. δελφὶς πρῴραις εἰλισσόμενος El. 437. παρὰ ψάμαθον εἰλισσόμεναι Iph. A. 1055. εἰλισσομένας Μαινάδας ἵξει Bac. 571. βόστρυχος εἰλιγμένος Thes. fr. V. 7.
ἷμα. ὑφ' εἵματος Hec. 342. ἀνθηρὸς εἱμάτων στολῇ Iph. A. 73. ὑφ' εἵμασι ξίφη λαθραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. πάλλευκα ἔχων εἵματα Cret. fr. II. 17.

Εἰν, pro ἐν. εἰν αἰθέρι Iph. A. 768. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 821.
Εἴναγχος Rh. 501.
Εἶναι. ὐδ' ἀδώρητος φίλων ἔϛαι πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. τὐμὸν ἔϛαι ib. 52. ἔϛαι τι νέον ib. 83. ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς ib. 150. εἰ ἔϛι (*licet*) τοῖς δύλοισι ib. 234. κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν ὐκ εἴμ' ἔτι ib. 284. εἶεν ib. 313. Or. 772. Ph. 856. et 1609. Med. 386. Hip. 297. Al. 300. Sup. 772. et 1094. Iph. A. 454. et 1185. Iph. T. 342. et 467. Tr. 945. et 998. Hel. 767. Ion. 275. et 756. Her. F. 451. 1214. et 1358. El. 596. 618. 907. et 959. ἔϛι τέκνα καὶ τῷδε Hec. 340. ματρὶ ὐκ ἔϛιν χαρὰ ib. 427. θανεῖν μοι εἴη ib. 498. σῖγα πᾶς ἔϛω λεὼς ib. 532. ὐκέτ' εἰμὶ δὴ ib. 683. ὐκ ἔϛιν ὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον ib. 805. ἵν' ᾖ ποτε πείθειν ib. 818. ἔϛιν, ᾗ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι ib. 857. πρόθυμος ἦσθα ib. 1202. ἡνίχ' ἡμεῖς ὐκέτ' ἦμεν ἐν φάει ib. 1214. ὐκ ἔϛι, *non ita est*, Or. 307. et 1097. ὅ, τι ποτ' εἰσὶν θεοὶ ib. 418. ἄνευ πατρὸς τέκνον ὐκ εἴη ποτ' ἂν ib. 553. παρ' ὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ib. 568. ἔϛιν, ὗ σιγὴ λόγυ κρείσσων γένοιτ' ἄν· ἔϛι δ', ὗ σιγῆς λόγος ib. 637. sq. ἄφιλος ἦσθ' ἄρα ib. 719. δῆλος εἶ λόγῳ ib. 853. ὃς ἂν πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν ᾖ ib. 895. ὅτ' ὐκέτ' εἶ ib. 1030. ἔϛαι τάδε ib. 1041. σοὶ μὲν ἔϛι πόλις, ἐμοὶ δ' ὐκ ἔϛι δὴ ib. 1076. τὸ γὰρ ἕτοιμόν ἐϛιν, εἴγ' ἔϛαι καλῶς ib. 1106. ὐκ ἔϛιν ὐδὲν κρεῖσσον, ἢ φίλος σαφὴς ib. 1155. εὔφημος ἴσθι ib. 1327. ὐκ οἶδ', εἴ μοι προσειπεῖν αὖθις ἔσθ' ὑμᾶς ποτε Ph. 636. ἔϛι σοι σωτηρία ib. 982. ὐκέτ' εἰσὶν ἐν φάει ib. 1349. ὐκ εἰσὶ δόμοι Med. 139. ὐκ ἔϛιν ἄλλως ib. 814. ἐσμὲν, οἷον ἐσμὲν ib. 889. οἴδ' ὐκ ἔτ' εἰσὶ, *non amplius vivunt*, ib. 1370. et ita εἶναι sæpissime *vivere* denotat, e. c. Hip. 357. 778. 1162. et 1191. Al. 272. 278. 393. 524. et 528. An. 1074. Sup. 1099. Iph. T. 534. et compluribus aliis locis. εἰσὶν ἐν μύσαις ἀεὶ Hip. 452. ἔϛι κἀκ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι ib. 705. ὕνεκ' ἐϛὶν ἐξ ἐμῦ ib. 1259. ἔϛ' ὖν, ὅπως Ἄλκ, ἐς

γῆρας μόλοι; ὀυκ ἔςι Al. 53. 54. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανῦσαν ἔςι σοι ib. 139. ἐν σοὶ ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib. 279. μόνος αὐτοῖς ἦσθα ib. 294. ὀυδὲν ἔσθ᾽ ὁ κατθανὼν ib. 382. ὀυδέν εἰμ᾽ ἔτι ib. 391. cf. An. 1078. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι ἀλόχυ Al. 475. ὀυκ ἔςιν ἵππων δεσπόσαι ib. 489. ὀυκ ἔςι τὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. ἔσθ᾽ ὅδ᾽ ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. σὺ ὀυδὲν εἶ An. 642. πατέρων ἀγαθῶν εἴην ib. 769. τόδ᾽ ὀυκέτ᾽ ἔςι σοι Sup. 432. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας Iph. A. 647. πολύκλαυτος ἐσεῖται ib. 782. τί δῆτ᾽ ἂν εἴη; ib. 843. σοὶ τόδ᾽ ἐςὶν ἐξ ἐμῦ ib. 853. ὡς ἔςι γὰρ ὁ Λαέρτυ γόνος; Iph. T. 533. μηδὲν εἶναι ib. 1058. εὖ εἴη τυχεῖν Rh. 594. ὀυδ᾽ ἔτ᾽ ἔςι Τροία Tr. 1293. cf. v. 1323. χρόνιος εἰμ᾽ ἀπ᾽ ἀνθρώπων βορᾶς Cy. 248. ὀυκῦν ἔτ᾽ ἔςιν ἐν καλῷ; Her. 971. καθαρῶς ἔςαι βασιλεῦσιν ib. 1055. τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μὴ Hyp. fr. IV. 7. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν Or. 887. ὀυδὲν ὢν τοπρὶν Sup. 425. ὀυκέτ᾽ ὄντας δόμυς Hip. 869. ἐν τοῖς ὀυκ ἔτ᾽ ὖσι λέξομαι Al. 323. μνηςεύω γάμυς ὀυκ ὄντας Iph. A. 848. τῆς ὀυκ ἔτ᾽ ὔσης Hip. 863. cf. Al. 388. et Iph. T. 519. ὀυδὲν ὖσα An. 134. ὀυκ ἔτ᾽ ὄντων σῶν τέκνων Med. 1311. et sic porro.

Εἰνάλιος. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. et εἰναλίαισι πλάταις Tr. 1095.

Εἵνεκα. τὐμῦ εἵνεκ᾽ ἀθλίυ βίυ An. 409. δειλίας σῆς εἵνεκα Her. F. 210.

Εἰνόδιος. εἰνοδία θύγατερ Δάματρος Ion. 1048.

Εἰπεῖν. μή τιν᾽ εἰπεῖν Hec. 138. ἃ εἶπον εἰς ἅπαντας ib. 303. καλῶς εἶπας ib. 382. τί σοι πρὸς Ἕκτορ᾽, ἢ γέροντ᾽ εἴπω πόσιν; ib. 422. εἰπὲ ib. 517. εἶπον ἐν μέσοις τάδε ib. 531. ὀυ καινὸν εἶπας ib. 670. τὰς αἰχμαλώτυς εἶπας ib. 881. ἴδιόν τι βύλομαι εἰπεῖν ib. 979. εἰπὲ παῖδ᾽, εἰ ζῇ ib. 986. εἰπὲ, πῦ ᾽σθ᾽ ib. 1125. ὁ μάντις εἶπε τάδε ib. 1267. ὧδ᾽ εἰπεῖν ἔπος Or. 1. τίνα τύχαν εἴπω; ib. 154. τί ἄλλο γ᾽ εἴπω; ib. 188. πῶς εἶπας; ib. 243. Ph. 1279. Al. 59. Iph. A. 1442. Cy. 687. οἷς μ᾽ εἶπ᾽ Ἀπόλλων ἐξαμύνεσθαι θεὰς Or. 269. εὖ γ᾽ εἶπας ib. 386. cf. v. 637. Iph. A. 990. et 1408. Iph. T. 118. et 1325. Bac. 822. μὴ θάνατον εἴπῃς Or. 415. τί πρὸς τάδ᾽ εἶπε; ib. 745. ὀυδ᾽ εἶφ᾽ ὑπὲρ σῦ; ib. 1056. ὡς τἄλλα γ᾽ εἶπας ib. 1212. δήλυ τόδ᾽ εἶπας Ph. 395. ὀυ γὰρ εἰπεῖν ὀυδ᾽ ἐμοὶ τόδ᾽ ἀσφαλὲς ib. 898. τίν᾽ εἶπας τόνδε μῦθον; ib. 922. τί δ᾽ ἄν τις εἴποι; ib. 969. πῶς εἴποιμ᾽ ἄν; ib. 1179. τῦτ᾽ εἰς ὕποπτον εἶπας ib. 1216. τίν᾽ εἴπω μῦθον; ib. 1345. σὲ εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾷν Med. 272. τῦτό σ᾽ εἰπεῖν ἔχω ib. 465. κάλλιςον εἶπας μῦθον ib. 1127. θαυμαςὸν εἶπας Hip. 278. δεινὸν σοφιςὴν εἶπας ib. 921. ἀρκῦσαν εἶπας αἰτίας ἀποςροφὴν ib. 1036. ὡς ἄξιον τόδ᾽ εἶπας ib. 1045. ὡς εἰπεῖν ἔπος ib. 1162. et Her. 168. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανῦσαν ἔςι σοι Al. 139. τί δῆτ᾽ ἂν εἴποις τὺς γέροντας, κ. τ. λ. An. 646. ὡς εἴποι τις ib. 930. τάχ᾽ ἂν εἴποις Sup. 184. εἴπω τι σοί τε καὶ πόλει καλόν; ib. 293. εἶπεν εἰς πάντας τάδε ib. 668. ἀληθῆ καὶ δίκαι᾽ εἰπεῖν ib. 859. εἶπον (jussi) πάντ᾽ ἀφιέναι ςρατὸν Iph. A. 95. βύλομαί σ᾽ εἰπεῖν κακῶς εὖ ib. 378. ἄνολβα εἰπεῖν ib. 448. ὡς σώφρον᾽ εἶπας ib. 1024. εἴφ᾽, ἃ ᾽ν ἐρωτήσω σε, γενναίως ib. 1129. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγον ib. 1347. τί τἀληθὲς ὀυκ εἴποι τις ἄν; ib. 1424. τί δῆτα τόδ᾽ εἶπας; ib. 1440. δίκαιον εἶπας Iph. T. 740. δεινὸν τόδ᾽ εἶπας ib. 1021. et Cy. 195. ἄπιςον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. ὡς ἂν μή ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. τί τῦδ᾽ ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον; ib. 94. σοὶ πάρεςιν εἰπεῖν ib. 359. πῶς εἴπω λόγον; Tr. 708. ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακὰ ib. 712. δι᾽ αἰδῦς εἶπον Bac. 441. ῥᾴδιον εἰπεῖν τόδε ib. 461. εἴφ᾽, ὅ, τι παθεῖν δεῖ ib. 492. ταρβῶ εἰπεῖν τὺς λόγυς ἐλευθέρυς ib. 774. καλήν γε κρήνην εἶπας Cy. 148. εἰπὲ τὔνομα ib. 545. χαλεπὸν τόδ᾽ εἶπας ib. 566. ὑπάρχει τόδ᾽ εἰπεῖν Her. 183. γενναῖα τάδ᾽ εἶπας ib. 465. πρὸς σῦ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος ib. 682. πρὸς ἅ γ᾽ εἶπας, ἀντήκυσας ib. 1014. κακὸν τόδ᾽ εἶπας Hel. 124. τίν᾽ εἶπας μῦθον; ib. 478. ἄνανδρ᾽ ἄρ᾽ εἶπας ib. 814. ἀδύνατον εἶπας ib. 1049. εὖ τόδ᾽ εἶπας ib. 1069. cf. Ion. 1022. εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν; Ion. 758. ἐς ὗς τὺς λόγυς εἰπεῖν θέλω

ib. 1521. τί πόλεμον εἶπας; Her. F. 1134. χρυσὸν εἶπεν (*promisit*), ὃς ἂν κτάνῃ El. 33. αἰσχρόν γ' εἶπας ib. 275. οἵ μοι τόδ' οἷον εἶπας ib. 290. μὴ πλοῦτον εἴπῃς Æol. fr. XIV. 1. τοῦτο εἰπεῖν ῥᾷον Alex. fr. XIX. 2. τὸ ῥᾷστον εἶπας Ar. fr. XXXI. 2. εἰπὼν ἀκέσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι Iph. T. 964. πολλὰ εἰπὼν Rh. 39. ὦ φίλτατ' εἰπὼν Cy. 140. et ὦ φίλτ. εἰποῦσα Ion. 1488. οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν Her. 369. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα Inus fr. VI. 3. εἰποῦσα συμφορὰς ἐμὰς Hip. 596. εἰπούσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν Ion. 667. etc.

Εἴπερ Ph. 1646. Med. 586. 699. 823. et 945. etc. εἴπερ ποτὲ An. 554.

Εἴπως Med. 176. Hip. 871. et 1054.

Εἰργάθειν, *verb. poët.* Ph. 1182.

Εἴργειν. εἴργειν ὄχλον τῆς παιδὸς Hec. 605. ἢ πλῆθος αὐτὸν—εἴργουσι ib. 867. εἶργε, *prohibe* ib. 874. ἅ σ' εἴρξει μὴ δόμων ἔσω περᾷν Or. 1572. ἀπὸ τέκνων σῶν πημονὴν εἴργοι θεὸς Al. 517. τὸν ἡβῶνθ', Ἡρ., οὐ ῥᾴδιον εἴργειν ib. 1057. μόλις νιν εἴργουσι φύλακες An. 813. τί με βρόχων εἴργεις; ib. 846. εἴργουσιν οἱ κρατοῦντες Sup. 18. εἶργον ἡμᾶς τοξόται Iph. T. 1377. εἴργοις στομάτων φθόνον Rh. 343. cf. v. 458. ἃς σὺ Βάκχας εἶρξας Bac. 443. εἴργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. τίς νιν εἶργε συμφορά; ib. 662. εἴργει δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος; ib. 963. ψαλμοί σ' εἴρξουσιν τόξων Ion. 173. εἴρξει νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκουσιν El. 1255. στάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων Cresph. fr. IV. 10. τοὺς—πονηροὺς κλεῖθρον εἰργέτω στέγης Er. fr. II. 20. πολεμίων εἶργων βέλη Ph. 1081. ἄντλον εἶργων ναὸς Tr. 686. δέσποιναν εἶργουσ' (i. e. εἴργουσα) ἀγχόνης An. 817. κλείθροις ἂν εἰργοίμεσθα Hel. 295. εἰργόμεσθα τάφου ib. 557.

Εἰρεσία. ὅταν εἰρεσίᾳ πελάζῃ Iph. A. 766. παρὰ εἰρεσίᾳ μαστῶν Tr. 569. εἰρεσίᾳ φίλα Hel. 1469.

Εἰρήνη. τὴν καλλίστην θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. εἰρήνη τἀκεῖθεν τέκνοις Med. 1004. ὅσῳ πολέμου κρεῖσσον εἰρήνη Sup. 488. Εἰρήνη βαθύπλουτε Cresph. fr. IV. 1. φιλεῖ ὀλβοδότειραν εἰρήναν Bac. 419. εἰρήνα ἐμοί γ' ἀρέσκει Her. 372.

Εἱρκτή. εἱρκταῖσι σῶμα σὸν φυλάξομεν Bac. 497. σκοτίαις ἐν εἱρκταῖς ib. 549.

Εἴρων τῇ φύσει Fr. inc. B. 14. 6.

Εἷς, μία, ἕν. εἷς ἀγὼν Or. 1244. εἷς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ Ph. 752. εἷς ὢν ib. 901. οὐ καλὸν, δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἕν' ἡνίας ἔχειν An. 178. cf. v. 216. et 910. et Hel. 577. εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς An. 407. ἑνὸς ἁ δύναμις ib. 484. ὧν εἷς ἐγὼ δύστηνος ib. 615. εἷς μετ' ἄλλων μυρίων ib. 698. οὐδὲν πλέον δρῶν ἑνὸς ib. 699. ῥυθμὸν ἕνα κακῶν Sup. 94. ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς ib. 405. et 411. κρατεῖ εἷς ib. 431. μνηστήρων ἕνα Iph. A. 68. εἷς τριῶν δυσδαιμόνων ib. 1137. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; ib. 1358. εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων ib. 1394. ἐπὶ πλεῖστον ἄνδρ' ἕνα ἐλθόντα Rh. 946. διὰ γάμον μιᾶς ἕνα γυναικὸς Tr. 498. νεὼς πίτυλος εἷς ib. 1123. ἑνὸς μόχθου ib. 1150. εἰ φευξόμεσθ' ἕν' ἄνδρα Cy. 198. πόνων πλείστων μετέσχον εἷς ἀνὴρ Her. 8. ἕνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὕροις ἂν ib. 328. εἷς μου λόγος ib. 799. δοῦλα πάντα, πλὴν ἑνὸς Hel. 283. δυοῖν κακοῖν ἕν' ὄντα χρῆσθαι ib. 738. εἷς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολὼν Her. F. 220. ἵν' ἀμφοῖν εἷς ὑπουργήσῃ διπλᾶ ib. 328. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα ib. 825. εἷς νεοσσὸς ib. 982. ἄνδρ' ἕν', εἷς ὢν, οὐ δυνήσεται κτανεῖν El. 337. τρισσῶν βιότων ἑνὶ κρίνω νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. εἷς τις ἐστὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα Inus fr. VI. 3. ἑνὸς ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονὴ Œd. fr. XV. 1. πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1. τῆς τύχης οὐχ εἷς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. μί' οὖσα τῶν ἐμῶν Ἐριννύων Or. 264. μίαν πονήσας ἁμέραν ib. 655. πλείστους Ἀχ. ὤλεσεν γυνὴ μία ib. 741. ψυχὴν μίαν ib. 1046. Al. 55. et Fr. inc. CXLVIII. 7. δίκη μία Or. 1244. μί' ἐστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. αἰχμὴν εἰς μίαν ib. 1279. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. μίαν ἡμέραν ib. 340. cf. v. 355. et Her. 851. γυναικῶν τῶν ἄλλων μία Med. 945. μίαν δὴ κλύω, μίαν—γυναῖκα κ. τ. λ. ib. 1282. μίαν ψυχὰν Hip. 258. οὕνεκα ψυχῆς μιᾶς ib. 721.

ψυχῇ μιᾷ ζῆν Al. 715. cf. v. 886. δύο ἀντὶ μιᾶς ψυχὰς ib. 903. εἰς μίαν βλέποντες Κύπριν An. 179. μιᾶς κληδόνος ib. 562. ἐν μιᾷ πυρᾷ Sup. 936. ἡ ἐμὴ ψυχὴ, μί' ὅσα Iph. A. 1390. ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. παρθένον μίαν ib. 562. τρεῖς μία τύχη ἔχει ib. 1065. Μυσῶν μιᾶς Rh. 393. συγγόνων μία ib. 891. διὰ μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν Κύπριν Tr. 368. μίαν τριῶν Ἐριννῦν ib. 457. μί' εὐφρόνη ib. 660. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν ib. 726. μιᾶς γυναικὸς χάριν ib. 776. et Cy. 282. Κάδμου θυγατέρων μιᾷ Bac. 915. εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. ἐκπιεῖν κύλικα μίαν Cy. 163. στεφάνων οὐ μία χροία ib. 515. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη Her. 275. μιᾶς συμφορᾶς ib. 790. παρθένων μίαν γαμεῖ Hel. 6. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην ib. 274. μιᾷ ὁδῷ ib. 771. μί' ἐστιν ἐλπὶς ib. 821. μίαν χέρα ib. 1540. θεῶν μιᾶς Ion. 3. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. οὐ ψήφῳ μιᾷ ib. 1223. ῥίζης μιᾶς ib. 1576. μίαν νῷν δὸς χάριν Her. F. 321. ἡμέρᾳ μιᾷ ib. 510. μιᾶς χειρὸς ib. 938. et 1139. μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ ib. 1393. ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ El. 1026. μία ἄτη ib. 1306. μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. εἰς μίαν βάσιν Thes. Fr. V. 12. ἦμαρ ἓν Hec. 285. et Her. F. 306. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς Hec. 835. ἓν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοῤῥοθεῖ Or. 529. ἓν ἀνθ' ἑνὸς δοῦναι ib. 650. μνῆμα ἓν ib. 1053. ἕν σοι μομφὴν ἔχω ib. 1069. ἑνὸς οὐ σφαλέντες ib. 1151. ἑνὸς εἰ λαβοίμεθα ib. 1172. εἰς ἓν συνήγαγον ib. 1640. ἕν μ' ὠφελεῖ Ph. 367. ἓν μέγιστον ib. 394. εἰς ἓν συνελθὼν ib. 465. ἕν ἐστιν ἡμῖν ἀργὸν ib. 773. ἓν εἰπὲ ib. 1090. ἓν τῶν ἀποῤῥήτων ib. 1662. ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. ἕν τι μοι πρόσαντες Med. 381. ἓν κτενεῖ σ' ἔπος ib. 585. εὐδαιμονήσει οὐχ ἓν, ἀλλὰ μυρία ib. 952. ἓν τὸ πάντων λοίσθιον ib. 1105. ἓν εὕρημα Hip. 715. ἓν οὐκ ἐπίστασθε ib. 919. ἑνὸς ἄθικτος ib. 1002. ἓν οὐ λέλεκται τῶν ἐμῶν ib. 1021. πάρεστι οὐχ ἓν, ἀλλὰ πολλά μοι στένειν An. 96. ἕν σου δέδοικα ib. 362. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας ib. 1173. ἓν τόδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον Sup. 409. ἓν δεῖ μόνον μοι ib. 594. ἓν οὐκ ἐρήσομαί σε ib. 846. ἕν μοι φύλαξον Iph. A. 538. ἕν γ' ἀκούσασα ib. 1005. πάντες εἰς ἓν ἥκετε ib. 1127. ἓν συντεμοῦσα ib. 1249. ἓν τοῦτ' οἶδα Iph. T. 247. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει ib. 487. εἰ ἕν τι τοῦθ' ὁμοῦ γενήσεται ib. 999. συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν ib. 1016. ἑνὸς μόνου δεῖ ib. 1052. φῶς ἓν ἡλίου Rh. 447. τοὔνομα ἓν Tr. 425. εἰς ἓν ξυνελθόντα ib. 1155. πάντας εἰς ἓν συναλίσας Her. 404. ἓν πάντων γνῶμα ib. 408. εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης Hel. 748. ἴστ' εἰς ἓν ἦν ib. 1551. ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος Ion. 302. ἓν τῆς τύχης ἄπεστί μοι ib. 668. εἰς ἓν στέγος ib. 848. εἰς ἓν κραθέντα ib. 1016. ἓν τὸ λῷστον Her. F. 196. ἕν τί σ' ἡγοῦμαι σοφὸν ib. 207. εἰς ἓν ἐνεγκοῦσα ib. 489. ἑνὶ βέλει ib. 1000. ἕν μοί τι σύγκαμε ib. 1386. ἕν γ' ἐπ' ἦμαρ El. 425. ἕν γ' ἔχει τι χρηστὸν Antig. fr. VIII. 2. σοφὸν ἓν βούλευμα Antiop. fr. XII. 3. ἕν σοι μόνον προφωνῶ Ar. fr. IV. 1. εἰς ἓν ἐλθόντα ejusd. fr. XIV. 2. ἕν μοι τεκμήριον Dan. fr. V. 3. πόλεως ἁπάσης τοὔνομ' ἓν Er. fr. I. 21. ἓν πᾶσι γνώμᾳ ταὐτὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6.

Εἰς. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν Hec. 50. εἰς τήνδε παῖδα ib. 259. cf. v. 263. εἰς πάτραν μολεῖν ib. 541. εἰς μέσον ib. 559. εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν ib. 585. εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622. εἰς καιρὸν ib. 666. Ph. 106. Hip. 899. εἰς ταὐτὸν ἥκεις Hec. 748. cf. v. 966. Ph. 461. Med. 564. Hip. 273. et Iph. A. 665. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758. εἰς τήνδε χώραν ib. 770. εἰς σ' ἀνελθὼν ib. 802. ἐνόπτρων ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς ib. 926. εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον ib. 1101. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν ib. 1186. ὑβρίζουσ' εἰς ἐμὲ ib. 1257. εἰς Ἕλληνας Or. 21. et Sup. 340. et 561. εἰς Φοῖβον Or. 76. εἰς ὄχλον ἕρπειν ib. 108. εἰς ἀδελφὴν ib. 122. εἰς τὸν αἰὲν χρόνον ib. 207. εἰς ὕπνον πεσὼν ib. 217. εἰς βλάβην τινὰ ib. 240. εἰς τὸν ψόγον ib. 249. τεκούσης εἰς σφαγὰς ib. 291. εἰς καιρὸν κακῶν ib. 384. εἰς φίλους ib. 424. et Iph. T. 59. συμφορᾶς εἰς τοὔσχατον

Or. 447. εἴς σ' ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει ib. 448. εἰς ὥς σε δεῖ ib. 453. εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ib. 503. εἰς ὀμμάτων ὄψιν ib. 512. εἰς ἀπάντημα ib. 513. εἰς θυγατέρας ib. 540. εἰς τέκνα ib. 541. et 567. et An. 1191. εἰς ἀνδρὸς λέκτρα Or. 558. εἰς τόδε θράσους ib. 565. et Dan. 65. εἰς ἔκκλητον 'Αργείων ὄχλον Or. 611. εἰς ὃς πέμπουσα μύθους ib. 615. cf. An. 1092. εἰς οἷον ἥκω; Or. 671. εἴς τε δάκρυα, καὶ γόους, καὶ συμφορὰς ib. 676. cf. v. 1032. et Iph. A. 497. εἰς ὀργὴν πεσὼν Or. 695. εἰς τὸ μαλθακὸν ib. 713. κάκιστος εἰς μὲ ib. 734. εἰς κοινόν τι λέγειν ib. 772. εἰς αὐγὰς ἀελίοιο ib. 820. εἰς κοινὰς ἕδρας ib. 871. εἰς τοὺς τεκόντας ib. 891. μονόπωλον εἰς ἀῶ ib. 1004. εἰς ὁδὸν ἄλλαν ib. 1005. εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ib. 1010. εἰς κοινοὺς λόγους ib. 1098. εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν ib. 1132. εἰς Αἴγισθον ib. 1158. εἰς σωτηρίαν ib. 1188. γέγωνε εἰς δόμους ib. 1220. εἰς τὸ κάλλος ib. 1287. εἰς μέσον φόνον ib. 1313. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν ib. 1330. εἰς ἀγῶνα ib. 1342. Ph. 266. εἰς 'Ελέναν Or. 1362. θρασὺς εἰς ἀλκὰν ib. 1405. παρακαλεῖς εἰς φόβον ib. 1583. εἰς ᾅδου ib. 1584. Rh. 915. Tr. 589. Bac. 855. Her. F. 453. 1101. 1102. et 1331. et El. 662. et εἰς ᾅδου δόμους Med. 1234. Hip. 895. Al. 25. et 74. Ion. 1274. et εἰς ἀΐδαν An. 1218. et Ion. 1496. et Her. F. 737. εἰς ᾅδην Tr. 463. et δώματ' εἰς ᾅδου Her. F. 610. πλήν γ' εἰς ἐμὲ Or. 1615. εἰς ἓν ib. 1640. Ph. 465. An. 1173. et Iph. A. 1127. εἰς βακχεῖον πεσὼν Ph. 21. εἰς ὅμμαθ' αὐτοῦ ἐμβάλλει φόνον ib. 61. εἰς φόβον πεσόντε ib. 69. cf. v. 364. εἰς τὸ κέρδος Ph. 398. εἰς ὕψος μέγα ib. 407. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 428. et 1092. Hip. 1003. εἰς σὲ τείνει διάλυσις κακῶν Ph. 438. ἅς ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς ib. 478. ἀμαθεῖς χάριτας εἴς σ' ἀνήψατο ib. 572. εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον ib. 588. εἰς ἡμᾶς ξίφος ἐμβαλὼν ib. 597. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; ib. 599. εἰς πόλλ' ἄθλια πέφυκα ib. 622. εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει ib. 623. εἰς μάχην ib. 701. 1135. et 1260. εἰς λόγους Ph. 709. cf. Med. 932. εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν ib. 730. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. σύναιμον εἰς λέχος ib. 824. εἰς ὑμεναίους ib. 829. εἰς τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν; ib. 909. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων ib. 937. et An. 233. εἰς τόδ' εἶμι συμφορᾶς Ph. 970. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ib. 1007. εἰς κοινὸν ib. 1023. et 1228. μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα ib. 1059. εἰς ἄκρον στόμα πύργων ib. 1173. εἰς μέσ' 'Αργείων ὅπλα ib. 1198. εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν ib. 1204. εἰς ὕποπτον ib. 1216. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε ib. 1274. αἰχμὴν εἰς μίαν ib. 1279. εἰς ἀσπίδ' ἥξειν ib. 1336. εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1338. Hip. 1298. et Sup. 1089. et 1091. εἰς τοὔπισθεν Ph. 1419. Hip. 1222. εἰς ἧπαρ Ph. 1430. εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. εἰς ὅπλ' ᾖσσον ib. 1475. εἰς ἀκοὰς ib. 1489. εἰς φῶς ib. 1535. Al. 363. et 1076. εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. εἰς ἅπαντα δυστυχὴς ἔφυς ib. 1636. εἰς γάμους ib. 1666. εἰς φυγὰν τάλαιναν ib. 1704. εἰς πατρὸς συμφορὰς ib. 1731. χάριν ἀχάριστον εἰς θεοὺς διδοῦσα ib. 1745. εἰς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος Med. 56. οἷος εἰς ὑμᾶς πατὴρ ib. 82. κακὸς ὢν εἰς φίλους ib. 84. εἰς καινὰ ἤθη καὶ νόμους ib. 238. εἰς τυράννους ἄνδρας ib. 308. cf. v. 453. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν ib. 362. εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο ib. 371. ἕρπ' εἰς τὸ δεινὸν ib. 403. εἰς ἐσθλ' ἀμηχανώταται ib. 408. εἰς ἀνανδρίαν ib. 466. εἰς ἔμ' οὐκ εὔορκος ὢν ib. 495. εἰς γάμους βασιλικοὺς ib. 547. εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον ib. 557. εἰς τοσοῦτον ἥκετε ib. 569. εἰς ἔμ' εὐσχήμων ib. 584. εἰς τοῦτο φροῦδός εἰμι ib. 722. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν ib. 766. εἰς ὄψιν ἐλθεῖν ib. 775. εἰς πάντα τὰ πιστὰ ib. 821. τῆς ἔχθρας εἰς φίλους ib. 897. εἰς τὸ λῷον ib. 911. στείχουσιν εἰς φόνον ib. 977. εἰς ἥβην ἦλθε ib. 1108. τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν ib. 1333. ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. ἃ εἰς ἔμ' ἡμάρτηκε ib. 21. cf. Al. 712. An. 318. et 868. εἰς τὰ πάντα Hip. 80. εἰς ἀπόστασιν βίου

ib. 277. εἰς πρόσωπον ib. 280. et 720. εἰς πάντ' ἀφῖγμαι ib. 284. εἰς φάος ib. 368. et 907. et Al. 1142. ὀργαὶ εἴς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. εἰς τὴν τύχην πεσῦσα ib. 469. εἰς τάχος ib. 491. εἰς τῦθ', ὃ φεύγω ib. 506. εἰς φῶς ἡλίε ib. 617. εἰς γυναῖκας ib. 645. εἰς συναλλαγὰς ib. 652. εἰς ὦτα κλύζων ib. 654. εἰς γέροντας ib. 797. εἰς σὸν ὃς με διαβαλὼν ib. 932. εἰς ὑπερβολὴν ib. 939. εἰς μίασμα ib. 946. εἰς ὄχλον δῦναι λόγον ib. 986. εἰς ἥλικας ib. 987. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ib. 1073. εἰς τὰς ἀφώνες μάρτυρας φεύγεις; ib. 1076. εἰς ὀρανὸν ib. 1203. et Sup. 687. εἰς τὄμπροσθεν Hip. 1228. ὠμὸς εἰς σὸν παῖδα ib. 1264. cf. v. 1317. εἰς ἔλεγχον ib. 1310. et Al. 643. εἰς ἐχθρόν τινα Hip. 1317. εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. εἰς ἀνθρώπες ib. 1369. ἀρίϛη πόσιν εἰς αὐτῆς Al. 86. εἰς αὔριον ib. 321. ὐδ' ἀμείνον' εἰς ἐμὲ ib. 435. εἰς τόδ' ἀναβαλῦ ib. 529. ἀνδρὸς εἰς χρείαν ib. 722. εἰς δέον ib. 1104. εἰς σὰς χέρας ib. 1116. cf. Sup. 61. δεινὰ βέλεται εἰς σὲ An. 63. εἰς θαλάμες ib. 104. εἰς ὅπερ ἥκεις ib. 126. δεινὴ εἰς τὰ τοιάδε ib. 159. εἰς τῦτο ἥκεις ἀμαθίας ib. 170. εἰς μίαν Κύπριν ib. 179. εἰς ὅσον δύνῃ ib. 238. εἴς σ' ἀποβλέπον, sc. ἄγαλμα ib. 245. δόλῃ κατέσης εἰς ἀγῶνα ib. 328. εἰς ξύμβασιν ἄγειν ib. 424. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ib. 430. εἰς ἐλευθέρες ὑβρίζειν ib. 434. εἰς γυναῖκα ib. 459. et 912. εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας ib. 625. εἰς τἀνδρεῖον ib. 684. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς γυναικὸς ib. 686. εἰς τὸ λοιδορεῖν ib. 730. λιμένας εἰς εὐηνέμες ib. 750. εἰς ἐρημίαν ὁδῦ ib. 753. εἰς τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς πέρας ib. 849. εἰς λέχος ib. 906. εἰς τὸ σύμφυτον ib. 955. εἰς ἐμῆς μητρὸς φόνον ib. 978. ὃς εἰς ἔμ' ὕβρισε ib. 995. εἰς ἀναϛροφὴν ib. 1008. εἰς συϛάσεις κύκλες τε ib. 1089. εἰς καιρὸν τυπεὶς ib. 1121. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων ib. 1180. εἰς θεὸν ib. 1197. εἰς τὸ λοιπὸν ib. 1216. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. εἰς γόες ib. 85. εἰς ἔρωτα κηδείας ib. 137. εἰς ἀπαιδίαν ib. 170. Δήμητρος εἰς μυϛήρια ib. 173. εἰς τὰς πλησίες ἀποβλέπειν ib. 177. εἰς πῦρ βλέποντες ib. 212. εἰς φόβες ib. 225. εἰς ϛρατείαν ib. 229. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν ib. 235. εἰς τὰς ἔχοντας ib. 242. εἰς ὄκνον ib. 295. εἰς τήνδ' ἀνάγκην ib. 310. εἰς κράνος ib. 318. λόγοι ὀρθῶς ἔχεσ' εἰς τόνδε ib. 335. εἰς μοναρχίαν ib. 352. εἰς μέσον φέρειν ib. 439. cf. Tr. 54. Cy. 544. Hel. 1558. εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. εἰς ψῆφον πόλεως ib. 481. εἰς ἔμ' ἐλθὼν ib. 562. εἶπεν εἰς πάντας ib. 668. εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. εἰς κρᾶτα ib. 692. et Cy. 228. εἰς τὸ κάμνον ϛρατῦ Sup. 709. εἰς φυγὴν ib. 718. Rh. 143. Her. 842. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729. εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν ib. 823. τὰς εἰς τὰ σὰ μύθες ib. 840. εἰς ἄγρας ἰὼν ib. 885. εἰς μυχὰς χθονὸς ib. 926. εἰς νεωτέρες λόγες ib. 1032. εἴς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ib. 1057. εἰς θωπεύματα ib. 1103. σύ με εἰς ὀρθὸν ἵϛη ib. 1229. εἰς τὰς ἄλλας ὥρας Iph. A. 122. νυμφείες εἰς ἀγκώνων εὐνὰς ib. 131. εἰς ἄταν ib. 137. εἰς τέλος ib. 161. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ib. 231. βλέψον εἰς ἡμᾶς ib. 320. εἰς ἔριν ib. 377. et Cy. 327. εἰς λειμώνων χλόην Iph. A. 422. εἰς θέαν ἔρχεται ib. 427. εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματα ib. 443. εἰς τὰς μεγίϛας συμφορὰς ἀφιγμένος ib. 453. ὐκ εἰς σὲ δεινὸς ib. 480. εἰς μεταβολὰς ib. 500. εἰς ἀναγκαίας τύχας ib. 511. εἰς ἀρετὰν ib. 562. εἰς οἰκτόν μ' ἄγεις ib. 653. cf. Iph. T. 1054. Tr. 60. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. εἰς σὲ καὶ σὴν παῖδα ib. 877. εἰς Ἰφιγένειαν ib. 882. εἰς ἄκραν χεῖρα ib. 951. εἰς Φρύγας ib. 970. ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. et Bac. 1256. εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς Iph. A. 999. ἥξετ' εἰς ἴσον ib. 1002. Πηλέως εἰς γάμον ib. 1044. εἰς γῆν ἐρείσασ' ὄμμα ib. 1123. cf. v. 1577. εἰς Ἀφροδίτην σωφρονῦσα ib. 1159. εἰς ἄμφω ib. 1280. εἰς θόρυβον ἤλυθον ib. 1349. εἰς τῦτό γ' ἥξει ib. 1368. εἰς ἔμ' Ἑλλὰς ἀποβλέπει ib. 1378. εἰς σὴν φύσιν βλέψαντα ib. 1412. τὸ καλλιϛεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων Iph. T. 23. εἰς τὄνομ' ἦλθε τόδε ib. 33. μανίας

εἰς τέλος ib. 83. ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐσωμένη ib. 287. μόσχες εἰς μέσας ib. 297. εἰς πλευρὰς ib. 298. εἰς ξένες γαληνὸς ib. 344. εἰς θυμόφυλον ib. 346. εἰς αἱματηρὸν γάμον ib. 371. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν ib. 390. εἰς μέσον ἥκει ib. 421. εἰς ἀφανὲς ἕρπει ib. 477. εἰς τὸ δυσμαθὲς ib. 478. ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας ib. 525. εἴς τιν' ἥκομεν λόγον ib. 578. εἰς ξυμφορὰς ib. 606. εἰς ἀνάγκην κείμεθα ib. 620. εἰς τὸ κοινὸν θεὸς ib. 673. cf. Tr. 696. Hel. 1044. et Her. F. 86. σώζεσθαι εἰς οἴκες Iph. T. 679. τὸ εἰς ἐμὲ, *quod me attinet*, ib. 691. εἰς ἄπισ' ἀφίξομαι ib. 782. εἰς τέρψιν εἶμι ib. 797. εἰς συμφορὰς ib. 850. εἰς ὄψιν φίλων ib. 902. cf. v. 1212. εἰς χεῖρας ἦλθε ib. 941. cf. Her. 976. ἅπαντα συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν Iph. T. 1016. εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. vid. not. εἰς ἔρον τε μαθεῖν ib. 1172. εἰς τὸ τῆς θεε ib. 1186. τετ' ἔλεξας εἰς ἐμὲ ib. 1213. εἰς ταὐτό γε ib. 1471. εἰς καιρὸν ἦλθες Rh. 52. cf. Tr. 739. Hel. 1087. Her. F. 701. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ Rh. 114. cf. Tr. 934. et 1162. εἰς δόλον τινὰ Rh. 128. εἰς βόλον τις ἔρχεται ib. 730. cf. Bac. 846. ὡς εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 875. εἰς πένθη ib. 883. μεγίσην εἰς ἔριν μελῳδίας ib. 923. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. εἰς ἄλλες τρόπες Tr. 67. εἰς ἀμφοτέρες τοίχες μελέων ib. 118. μὴ εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ ib. 305. εἰς αὐγὰν, εἰς αἴγλαν ib. 321. εἰς τράχηλον ib. 362. et 750. εἰ εἰς τόδ' ἔλθοι ib. 401. εἰς νεκρὲς ib. 460. εἰς ὀρθὸν ib. 465. εἰς τύρανν' ἐγημάμην ib. 474. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ib. 485. εἰς Τροίαν ib. 515. τὸ εὐγενὲς εἰς δελον ἥκει ib. 611. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ib. 617. εἰς τὸ δυσυχὲς πεσὼν ib. 634. εἰς ἀνδρὸς λέχος ib. 661. εἰς δελον ζυγὸν ib. 673. εἰς ταυτὸν ἥκεις συμφορᾶς ib. 679. cf. Her. F. 1294. εἰς ἀκριβὲς Tr. 901. ἐκ εἰς λόγες ἐλήλυθα ib. 905. ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον ib. 951. εἰς τοσετον ἀμαθίας ib. 972. et Ion. 374. cf. El. 918. εἰς τὴν τύχην ὁρῶσα Tr. 1008. εἰς ταυτὸν λόγε ib. 1036. ξένας εἰς εὐνὰς ib. 1038. εἰς φόβον ib. 1058. εἰς ἓν ξυνελθόντα ib. 1155. cf. Her. 404. Hel. 1551. Ion. 1016. Her. F. 489. εἰς κάλλος Tr. 1201. et El. 1073. εἰς πλησμονὰς Tr. 1211. μητέρ' εἰς ἐμὴν Bac. 9. εἰς Ζῆνα ib. 29. εἰς ἀνδρὸς φύσιν ib. 54. ματρὸς εἰς χέρα ib. 128. εἰς χορεύματα ib. 132. εἰς αἰθέρα ib. 150. 863. et 1263. εἰς τὰ πάντα ib. 316. εἰς τὸν ὄλβιον ib. 421. εἰς Θήβας ib. 454. εἰς παρασκευὴν ib. 457. τὸν ἀσεβεντ' εἰς τὸν θεὸν ib. 490. εἰς δεσμὲς ib. 518. εἰς θίασον ib. 583. εἰς ἀθυμίαν ib. 610. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας ib. 611. εἰς μάχην ἐλθεῖν ib. 636. εἰς προνώπια ib. 639. ἔλεξεν εἰς ἅπαντας ib. 717. εἰς βακχεύματα ib. 723. εἰς κέρας θυμέμενοι ib. 742. εἰς ὅπλ' ἐχώρεν ib. 758. δόλιον εἴς με μηχανᾷ ib. 804. εἰς ἔρωτα μέγαν ib. 811. εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν ib. 836. εἰς ἀγῶνα μέγαν ib. 973. εἰς τὰ θεῶν ib. 1001. εἰς νύκτα ib. 1006. εἰς γόον, εἰς δάκρυα ib. 1160. εἰς μείζον' ἥκω ib. 1235. κάλει φίλες εἰς δαῖτα ib. 1240. εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. εἰς τεδ' ἀθρήσας θάνατον ib. 1325. εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν ib. 1349. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις ib. 1378. εἰς ἄκρες τὲς ὄνυχας Cy. 158. εἰς λόγες ἀποσρέφε ib. 298. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων ib. 389. εἰς τέρψιν βίε ib. 520. εἰς ὕπνον ib. 571. εἰς σποδιὰν ib. 610. εἰς μέσες τὲς ἄνθρακας ib. 667. εἰς τὸ κέρδος Her. 3. εἰς σὲ μωρίαν τιν' ἐσκεμμένοι ib. 148. εἰς λόγες—βλέψας ib. 159. εἰς πάλην δορὸς ib. 160. εἰς ἄντλον ib. 169. τὲς παῖδας εἰς χέρας λαβὼν ib. 229. κακῶν εἰς τέσχατον πεσόντες ib. 305. εἰς πεῖραν φίλων ib. 310. εἰς γῆν ἐχθρὸν αἱρεσθαι δόρυ ib. 314. εἰς εὐπραξίαν ib. 351. εἰς (*adversus*) τὰς Ἀθήνας ib. 388. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. εἰς ἐχθρε χέρας πεσόντας ib. 450. cf. v. 513. εἰς ἀμήχανον ib. 488. εἰς τὸ πᾶν σοφὲς ib. 575. ὅσιος εἰς ἐμὲ ib. 719. εἰς ἀπαλλαγὰς πόνων ib. 811. εἰς εὐψυχίαν ib. 812. εἰς τάξιν ib. 818. εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ἔμητέρ' πατ' εἰς ἐμὴν Hel. 18.

εἰς βάρβαρ' ἤθη ib. 281. εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες ib. 298. εἰς τοσοῦτον βάθος κακῶν ib. 310. εἰς συμφορὰν ib. 318. εἰς τὸ δεῖμα ib. 319. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον; ib. 323. εἰς τὸ φέρτερον ib. 352. εἰς ἀηδίαν ib. 425. εἰς κρίσιν ib. 685. εἰς ταὐτὸ κἀμοὶ δόξα ib. 764. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. εἰς ἄπορον ἥκεις ib. 819. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; ib. 832. εἰς ταὐτὸν ἦλθε ib. 949. εἰς τὸ θῆλυ ib. 997. εἰς ταὐτὸν οἴσω ψῆφον ib. 1012. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἔρχεται δή τιν' εἰς τύχην ib. 1425. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες ib. 1581. εἰς τὸ πρόσθεν ib. 1595. εἰς ποῖον φόνον; ib. 1643. λαὸν εἰς αὐτόχθονα Ion. 29. τὴν τύχην εἰς τοῦτ' ἐλαύνει ib. 68. εἰς νύχθ' ἱερὰν ib. 85. τί μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; ib. 244. εἰς θαύματ' ἐλθὼν ib. 248. εἰς παρθένους χεῖρας ib. 270. εἰς ἄνδρ' ἀφίκου ib. 322. εἰς τὴν ἄπουσαν ib. 385. ἀφίκου εἰς μέριμναν ib. 404. ἅπας ὁ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος ib. 427. ἀναφέρω εἰς τὸν θεὸν ib. 543. εἰς νόθον τι λέκτρον ib. 545. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν ib. 569. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες ib. 583. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ζυγὸν ib. 595. εἰς τὰ πράγματα ib. 599. εἰς ἀξίωμα βὰς ib. 603. εἰς ὑμνῳδίαν ib. 682. παίδων εἰς γονὰς ib. 729. εἰς ὄμματ' εὔνου φωτὸς ib. 732. εἰς ἀπίστους δεσπότας ib. 751. εἰς τὸν δαίμονα ib. 827. εἰς ἓν τέγος ib. 848. εἰς οὓς αὐδὰν καρύξω ib. 911. θεῶν εἰς δόρυ ib. 997. εἰς ἄλλας βιότου μορφὰς ib. 1067. εἰς ἄνδρας ἴσω ib. 1097. μῆκος εἰς εὐγώνιον ib. 1137. εἰς τελευταίαν φλόγα ib. 1148. παίδων εἰς ἔρον ib. 1227. εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον ib. 1349. εἰς τοῦθ' ἱκοίμην ib. 1411. εἰς κρυπτοὺς γάμους ib. 1524. εἰς τέλος ib. 1615. et 1621. εἰς θρόνους γ' ἵζου παλαιοὺς ib. 1618. εἰς φῶς Her. F. 25. κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον ib. 35. οὔτ' εἰς πατέρ' ἀπηλαύσθην τύχης ib. 63. σώματ' εἰς εὐδαίμονα ib. 66. εἰς ἔλεγχον ib. 73. τίν' εἰς χρόνον ib. 143. δικαίας εἰς ἡμᾶς φρένας ib. 212. cf. El. 329. εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. εἰς εὐνὰς μολεῖν ib. 344. εἰς σὰς χέρας βλέπει ib. 434. κακοὶ εἰς σέ γε ib. 496. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα ib. 505. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν ib. 532. τίν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν; ib. 533. ἐλθεῖν εἰς μάχην ib. 579. εἰς καλὸν τείχει ib. 728. εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον φόβου ib. 816. εἰς τὸ λῷστον ἐμβιβάζουσ' ἴχνος ib. 856. ἄλλος εἰς ἄλλον δρακὼν ib. 951. εἰς βραχὺν χρόνον ib. 957. εἰς πέπλους μητρὸς ib. 972. κακῶν πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες; ib. 1088. εἰς ὄμμαθ' ἥξει ib. 1156. εἰς πόλεμον καὶ μάχην ib. 1168. εἰς συναλγοῦντ' ἦλθον ib. 1202. ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος ib. 1222. cf. v. 1277. εἰς νεκροὺς ἀφικόμην ib. 1276. ἥκω ἀνάγκης εἰς τόδε ib. 1281. οὐδ' ἂν ᾠόμην εἰς τοῦθ' ἱκέσθαι ib. 1356. εἰς τὸ λῆμα ib. 1416. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχε El. 29. λαμπροὶ εἰς γένος ib. 37. χρείας εἰς τοσόνδε ib. 57. αἰθέρ' εἰς μέγαν ib. 59. εἰς ὅσον σθένω ib. 71. εἰς ἔμ' εὐσεβὴς ib. 253. πρὶν εἰς θεοὺς ἐλθεῖν ib. 312. εἰς ὕποπτα ib. 345. εἰς εὐανδρίαν ib. 367. et Alex. fr. XV. 1. εἰς ὅπλ' ἔλθω; El. 377. ξένων εἰς δαῖτα ib. 414. εἰς νόσον ib. 428. εἰς μικρὸν ἥκει ib. 430. εἰς ἴχνος βᾶσα ib. 532. βλέψον εἰς τόνδε ib. 567. ἵει λιτὰς εἰς θεοὺς ib. 593. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω ib. 659. εἰς ταὐτὸν ἥξετε ib. 787. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ἦξαν εἰς δόρυ El. 844. εἰς χορὸν ib. 859. εἰς ἄλλον λόγον ib. 962. ἄρκυν εἰς μέσην ib. 965. εἰς ἀνανδρίαν ib. 982. εἰς ἀριθμὸν λόγων ib. 1054. εἰς ὄψιν ib. 1085. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους ib. 1100. εἰς ὀργὴν ib. 1110. εἰς φανερὰν ὄψιν ib. 1236. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει ib. 1267. εἰς φθογγὰς ib. 1292. εἰς σὸν βλέφαρον ib. 1332. εἰς γονὴν παίδων Dan. 21. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν ib. 24. εἰς μηχανὴν τοιάνδε ib. 29. εἰς θαῦμ' ἐσῄει ib. 36. ὡς εἰς τόδ' ἦλθε ib. 37. εἰς ὦτα φέρειν ib. 55. κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν Æol. fr. IV. 1. εἰς πρώτους Alcmen. fr. VII. 2. εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εἰς ἁμέραν And. fr. VIII. 4. εἰς ἔρωτα Antig. fr. VI. 3. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν Antiop. fr. VII. 1. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα ejusd. fr. XII. 2. εἰς ἓν ἐλθόντα Ar. fr. XIV. 2. εἰς ὀρθὸν ἔστη ejusd. fr.

XXVI. 3. εἰς ὑπερβολὴν πατρὸς
ut. fr. III. 6. εἰς τἀμήχανα ib. 9.
ς τὰ 'πίσημα Bel. fr. X. 2. εἰς ἀλ-
ὴν δορὸς ejusd. fr. XIV. 3. εἰς γέ-
ος ἐκ εὐτυχῆς ejusd. fr. XVI. 6.
ρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην ejusd. fr.
XXI. 4. εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II.
. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν Dic.
r. XIII. 3. εἰς μάχην δορὸς Er. fr.
. 29. εἰς ὑπερβολὴν Melan. fr. VII.
. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Meleag. fr.
X. 1. τὸ μηδὲν εἰς ἐδὲν ῥέπει ejusd.
r. XV. 2. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς
jusd. fr. XVIII. 1. εἰς φροντίδας
Thes. fr. IV. 2. εἰς συμφορὰν πολ-
ὴν Fr. inc. VIII. 2. εἰς ἀγῶν' ἐ-
αντίον Fr. inc. XVI. 2. εἰς ἔκπλη-
ιν ib. 3. εἰς τὸ νεθετεῖν σοφοὶ Fr.
nc. XXXIII. 1. εἰς σωτηρίαν Fr.
nc. CV. 2. εἰς ἀρετὴν Fr. inc.
CX. 2. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr.
nc. CXXVII. 2. εἰς ἀδίκους πράξεις
Fr. inc. CLIII. 3. εἰς ἐλπίδ' ἄγει
Fr. inc. CLXV. 6. ὀξὺς εἰς τὰ πάντ'
δεῖν Fr. inc. B. 12. 1. εἰς τὸ σῶφρον
Fr. inc. B. 50. 1. etc.

ἰσαγγέλλειν. εἰσάγγελλε Bac. 173.

ἰσάγειν. μ' εἰσάγει δόμους Hec. 1148. αὐτὴν εἴσαγε δόμοις Al. 1115. εἴσαγ' εἴσω τήνδε ib. 1150. ἥ μ' εἰσήγαγε τείχη πατρῷα Ph. 368. τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμα ib. 1417. οἷς σ' εἰσάξομεν Al. 546. εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχᾷ χάριν Hip. 526. τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων Bac. 260.

ἰσαγώγιμος. ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν Fr. inc. CXXXVI. 3. ἄλλαι (sc. πόλεις) παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Er. fr. I. 10.

ἰσαεὶ Fr. inc. LXVIII. 2.

ἰσακούειν. ἐπεὶ τόδ' εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος Hec. 557. οὐκ εἰσακούετε; Or. 273. εἰσάκουσον ib. 1234. οὐκ εἰσακούουσι ib. 1286. ἃ εἰσήκουσα 'Αργείων πάρα Ph. 96. εἰσακούσατ' Οἰδίπου τάδε ib. 1351. ἄρρητον εἰσήκουσ' ὄπα Hip. 602. ἃ 'νδάδ' εἰσηκούσατε ib. 712. τάδ' εἰσηκούσατε πατρὸς Al. 372. εἰσακούσατε τῶν ἐμῶν λόγων Iph. A. 1368. οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν Iph. T. 251. θεοῦ τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος Hel. 56. εἰσακούσατον Ion. 1570. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν Her. F. 516. εἰσακούσας καὶ πρὶν Her. 92. ζῶντ' εἰσακούσας παῖδα El. 416. εἴ τις φθόγγον εἰσακούσεται θνητῶν Her. F. 490.

Εἰσάπαξ An. 944.

Εἰσαῦθις Iph. T. 377.

Εἰσαῦτις Sup. 415.

Εἰσαφικνεῖσθαι. 'Ελλάδ' εἰσαφικόμην An. 13.

Εἰσβαίνειν. εἰσβαίνειν δόμους Iph. T. 1079. ἡνίκα χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε Her. F. 46. ἁλὸς μυχοὺς εἰσέβαινε ib. 401. δίφρου εἰσέβαινεν ἄντυγα ib. 948. ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν Alcmæon. fr. XVI. 2. cf. Her. 823. εἴσβα δῶμα Ph. 201. τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης 'Αργοῦς σκάφος Med. 1335. ὅπου ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. μὴ νεὼς σοι ταὐτὸν εἰσβήτω σκάφος ib. 1049. ὅταν κωπῆρες εἰσβῶμεν σκάφος Hel. 1397. εἰσβῆναι δόρυ ib. 1584. ναὸς εἰσβήσω σκάφος Iph. T. 742. εἰσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ Ion. 42. εἰσβάντες δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν El. 775. σιγῇ δόμους εἰσβᾶσα Med. 41. et 380. ναῦν οὐκ εἰσβήσεται Tr. 1053.

Εἰσβάλλειν. ἐπεὶ ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν Hip. 1198. ἐπεὶ βοῦς πόντον εἰσεβάλλομεν Iph. T. 261. ἐπεὶ λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν Bac. 1043. πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὁρίσματα An. 969. Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν Cy. 99. βοῦς εἰς ἄρθρας εἰσβαλὼν El. 79.

Εἴσβασις. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph. T. 101.

Εἰσβλέπειν. ματρὸς εἰσβλέψαι τάφον Or. 105. εἰς ὄμματ' εὔνου φωτὸς εἰσβλέψαι Ion. 732.

Εἰσβολὴ, et dor. ά. πετρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολὰν Med. 1264. ξενικὸν εἰσβολὰν Ion. 722. καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων Sup. 92. πενθίμους τεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 677.

Εἰσδέρκεσθαι. ὅπου χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο Hip. 908. αὐθέντην σε εἰσδέδορκ' 'Αχιλλέως An. 616. τί μ' εἰσδέδορκεν; El. 558.

Εἰσδέχεσθαι. τὰ πυλωρῶν κλεῖθρά μ' εἰσεδέξατο Ph. 268. τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων ib. 454. χρυσὸν οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον Sup. 876. ἆρ' εἰσδέξομαι (sc. σὲ) ὑποδοχαῖς δόμων; Iph. A. 1228, ὡς δεσπότην—εἰσδεχώμεθα Cy. 35.

Εἰσδοχή. αἰνῶ τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων El. 396.

Εἰσδρομή. πλατεῖαν εἰσδρομὴν Rh. 604.

Εἰσδῦναι. ὃ γῆς εἰσέδυ Iph. A. 1583.

Εἰσείδειν. ὅπως εἰσεῖδε τήνδε συμφορὰν Ph. 1464. ἣν λύοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰσεῖδες Iph. A. 110. Αἴαντος εἰσεῖδον σφαγὰς Hel. 854. cf. El. 1242. ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν Or. 1339. φοβερὸς εἰσιδεῖν Ph. 129. cf. v. 149. ὧν ἔχρῃζες εἰσιδεῖν ib. 203. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. εἰσιδεῖν χρῄζων σὲ ib. 704. cf. v. 707. μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς Med. 712. τέκνων εἰσιδεῖν ξυνωρίδα ib. 1145. εἰσιδεῖν ἀλόχου πρόσωπον Al. 879. γυναικὸς εὐνὰς εὖτ' ἂν εἰσίδω κενὰς ib. 948. τοῖς θέλουσιν εἰσιδεῖν Sup. 559. τῶν παίδων εἰσιδεῖν μέλη ib. 782. ὅταν θρόνους εἰσίδω κενοὺς Iph. A. 1174. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιτνόντα Iph. T. 47. σὲ εἰσιδεῖν ib. 990. et Ion. 564. σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν Iph. T. 1015. εἰ τόδ' ἦμαρ εἰσίδοιμι Rh. 464. ὡς ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812. βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. Βρόμιον εἰσιδεῖν θέλω Cy. 617. συστάσεις ἂν εἰσίδοις Her. 416. ᾅδην εἰσιδεῖν ib. 515. φόβου ἐλεύθερον ἦμαρ εἰσιδεῖν ib. 868. θεοῦ γύαλα εἰσιδεῖν Ion. 233. πρὶν εἰσιδεῖν ib. 1414. ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν ψυχορραγοῦντα Her. F. 323. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν ib. 847. εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν τυφλὸν Fr. inc. LXXXI. 1. εἰσιδὼν μεθ' ἡμέραν τείχουσαν Or. 57. οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδὼν ib. 379. χρόνιον εἰσιδὼν φίλον ib. 475. ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν ib. 1520. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν Ph. 1402. γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν ib. 1405. εἰσιδὼν σκάφος Iph. T. 108. προσεύξατ' εἰσιδὼν ib. 269. εἰσιδὼν μολόντας Rh. 659. Βάκχας ποτνιάδας εἰσιδὼν Bac. 663. εἰσιδὼν τάδε ib. 712. δεῦρο αὐτος εἰσιδὼν Her. 848. ποῦ νιν εἰσιδών; Ion. 793. εἰσιδὼν αὐτοὺς El. 547. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν ib. 572. πλοῦτον ἢ 'υγένειαν εἰσιδὼν ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. ἄελπτον εἰσιδόντες φάσμα Iph. A. 1585. κλύοντες, εἰσιδόντες Hel. 936. ὃν εἰσιδοῦσα—λαμπρὸν Tr. 991. εἰσιδοῦσά νιν El. 283.

Εἰσέρχεσθαι. τῇδέ γ' εἰσέρχῃ σὺ ταὐτὸν εἰς τέγος An. 658. ὅ, τι μ' εἰσέρχεται Iph. A. 522. λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται ib. 1411. ὃ κἄμ' εἰσέρχεται Ion. 1023. μὲ φόβος τις εἰσελήλυθε Or. 1324. ὡς τις εἰσελήλυθε ξένος γόης Bac. 233. ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν Ph. 204. πολλοὺς ἐς οἴκους—εἰσῆλθε ib. 537. εἰσῆλθέ μ' οἶκτος Med. 931. εἰσελθεῖν δόμους Al. 566. πενθοῦντα δεσπότην ὁρῶν εἰσῆλθε ib. 755. πῶς εἰσέλθω; ib. 915. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib. 1117. καί νιν εἰσῆλθεν τάδε Iph. A. 57. μ' ἔλεος κόρης εἰσῆλθε ib. 492. οἷα εἰσῆλθέν μ', ἄκουσον ib. 1374. εἰσῆλθεν ἡμᾶς, μὴ λυθέντες κ. τ. λ. Iph. T. 1340. εἰσῆλθε πύργους Rh. 504. εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον Cy. 410. ὃ ποτ' οὔριον εἰσῆλθε λαῖφος Hel. 414. εἴσελθε ib. 1312. κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα Her. F. 598. εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε Ion. 69. εἰσελθὼν δόμους ib. 1547. εἰσελθόντε πλησίους δόμους Med. 969. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Syl. fr. VI. 1.

Εἰσηγεῖσθαι. τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο ib. 25.

Εἰσιέναι (ab εἶμι). εἴσιμεν ἐς οἴκους Or. 1119. οὐκ ἔστιν, ἥτις εἴσεισιν γυνὴ Hip. 861. εἴσιθ' εἴσω An. 877. et Her. 698. ἥπερ εἰσήει στρατὸς Sup. 753. ἐπ' αὐτάς γ' εἰσίω δόμων πύλας El. 661. εἴσειμι ib. 985. ὥστε σ' εἰσιόντα χαίρειν Iph. A. 1160. εἰσιὼν δόμους Hel. 1183. εἰσιόντι ἐργάτῃ El. 75. οὔτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε Rh. 811.

Εἰσκομίζειν. εἰσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστα γῇ Her. F. 1422. ἐπειδὰν εἰσκομισθῶσιν πόλει ib. 242.

Εἰσκτᾶσθαι. ὅστις εὔκλειαν εἰσεκτήσατο Ar. fr. XXX. 2.

Εἴσοδος. βλέπω πᾶσαν εἴσοδον Or. 67. ἐσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας Ph. 352. τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου Al. 946. παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδους Med. 1149. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι; Al. 944. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι An. 931. cf. v. 953. πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν Ion. 34.

κατ' εἰσόδους ib. 1163. καλλίονες εἴσοδοι τῶν ἐξόδων πάρεισιν ὑμῖν Her. F. 623.

Εἰσόπτεσθαι. γάμους δυστυχεῖς εἰσόψεται El. 49.

Εἰσορᾷν. εἰσορᾷν φέγγος ἡλίου Hec. 248. εἰσορῶ δεσπότου δέμας ib. 724. ὃν εἰσορᾷς ib. 766. εἰσορᾷς, ἃ πάσχομεν; ib. 1115. ἅ γ' εἰσορᾷν πάρα Or. 532. εἰσορῶ τόνδε φίλτατον βροτῶν ib. 723. κρείσσων γαλήνης εἰσορᾷν ib. 726. φέγγος εἰσορᾷν θεοῦ ib. 1025. τίνας τούσδ' εἰσορῶ; ib. 1347. ξιφηφόρον εἰσορῶ 'Ορέστην ib. 1504. εἰσόρα τὸν πρῶτον Ph. 119. οὐ γὰρ —εἰσορᾷς κάρα Γοργόνος ib. 458. ἀδελφὸν εἰσορᾷς ib. 459. εἰσορῶ ib. 600. et Iph. A. 323. εἰσορῶμεν 'Αργείων στρατὸν Ph. 1106. ὡς ὕστερον εἰσορᾷν παρῆν ib. 1125. τὸ σημεῖον εἰσορῶ τόδε ib. 1342. κακὴ ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾷν Med. 264. εἰσορῶ παῖδα Θησέως στείχοντα Hip. 51. ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος ib. 355. κακῶν πέλαγος εἰσορῶ ib. 822. οἰωνὸν εἰσορῶ κακοῦ ib. 873. εἰσορᾷς φάος τόδε καὶ γαῖαν; ib. 993. ὀπαδὸν 'Ιππολύτου τόνδ' εἰσορῶ ib. 1151. Σκείρωνος ἀκτὰς εἰσορᾷν ib. 1208. μηκέτ' εἰσορᾷν φάος Al. 18. cf. v. 284. et Ion. 345. Θάνατον εἰσορῶ πέλας Alc. 24. αὐγὰς εἰσορῶ ib. 670. cf. Hel. 1389. εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμήν; Al. 1132. οὐ φίλων τιν' εἰσορᾷς An. 138. εἰσορῶ τόδε σύγκροτον ζεῦγος ib. 495. πενίαν εἰσορᾷν Sup. 176. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ ib. 612. ἔτ' εἰσορᾷν σε ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ ib. 1152. οὐκ ὀρθοῖς ὄμμασίν σ' ἔτ' εἰσορῶ Iph. A. 851. ὥσπερ εἰσορᾷς ib. 913. ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ ib. 1338. εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τούσδε; ib. 1359. μάτην σ' εἰσορῶ θυμουμένην ib. 1369. φόβῳ, ἃ μὴ χρῆν, εἰσορᾷν Iph. T. 1342. τὴν ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾷν θέλει Tr. 36. τάδ' εἰσορᾷς ib. 607. οὐκ εἰσορᾷς, sc. Bacchum, Bac. 502. ὡς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας ib. 510. αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾷν δοκῶ ib. 925. τὸν ξένον οὐκέτ' εἰσορᾷν παρῆν ib. 1075. εἰσορῶ εἰς δόμους ὁρμωμένην ib. 1164. τί μοι τόνδ' ἐξυπεῖπας εἰσορᾷν ib. 1264. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ Cy. 36. Σατύρων τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ ib. 100. φέγγος εἰσορᾷν Hel. 538. et Ion. 853. θνήσκοντας εἰσορῶ φίλους Hel. 756. εἰσορῶ, οὓς διώκομεν, παρόντας κ. τ. λ. ib. 1200. εἰσορῶ εὐγενῆ πόσιν Ion. 392. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613. εἰσορῶ τῆσδε κοίρανον χθονὸς Her. F. 138. τίν' ἐλπίδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε; ib. 144. χρόνον ἔτλα τοπάλιν εἰσορᾷν ib. 778. οὔτε Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον κ. τ. λ. ib. 1103. εἰσορῶ τήνδε προσπόλων τινὰ El. 107. εἰσορῶ τύραννον χθονὸς Dan. 61. σοφωτέρους πένητας ἄνδρας εἰσορῶ Dan. fr. XII. 5. δακρύω σ' εἰσορῶν Hec. 954. cf. Iph. A. 649. ὕστατόν σ' εἰσορῶν προσφθέγξομαι Hip. 1097. αὐτὴν εἰσορῶν Al. 1069. ἄλλους εἰσορῶν τεκνουμένους Sup. 1087. τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν Bac. 252. εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα ib. 1310. δυστυχοῦντας εἰσορῶν Ion. 968. Ζῆνα εἰσορῶντα Melan. fr. III. 3. σὲ εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Syl. fr. IV. 2. εἰσορῶσι κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο Hip. 1216. πτωχοὺς ἀλήτας εἰσορῶντες Her. 319. τάδ' εἰσορῶντες Fr. inc. CLXXXVI. 1. αὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα El. 562. ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον ib. 766. εἰσορῶσα κακοὺς Fr. inc. CXLVIII. 4.

Εἰσπέμπειν. οὗ γέ μ' εἰσπέμπεις δόμους Her. F. 850. ἀδελφῆς Ἄργος εἰσπέμψων δέμας Iph. T. 1440. ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην Bac. 610.

Εἰσπίπτειν. πτηνὸς εἰσπίπτει δόμοις κῶμος πελειῶν Ion. 1196. ὄχλον εἰσπεσεῖν ᾐσχυνόμην Hel. 422. ἄλλων πόνον εἰσπεσεῖν Ion. 1088. εἰσπίπτων πέπλους Tr. 1181. κτύπου τινὸς κέλευθον εἰσπεσόντος Or. 1312. κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν Rh. 560. μέσον ἐς ἀνδρῶν' εἰσπεσὼν Her. F. 954. εἰσπεσόντες ἐξαίφνης Ph. 1478. εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους Or. 1315. θάλαμον εἰσπεσοῦσα καὶ λέχος Al. 173. δούλειον ἦμαρ εἰσπεσοῦσ' ἀναξίως An. 99. ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμηχανεῖς ib. 984. πολιὸν εἰσπεσοῦσα γῆρας Ion. 700. ἵν' εἰσπεσοῦμαι ib. 591.

Εἰσπιτνεῖν. πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμὰς Tr. 746.

Εἰσπλεῖν. Εὔξενον πόρον εἰσεπλεύσαμεν Iph. T. 1389.

Εἰσπορεύειν. κόρην—οἴκαδ' εἰσπορευέτω El. 1285. καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι Eu. fr. III. 2.

Εἰσπράσσεσθαι. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο Iph. T. 559.

Εἰσρεῖν. τὸν εἰσρέοντα διὰ συμπληγάδων πόντον Iph. T. 260. κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Dan. 34.

Εἰστιθέναι. εἰσέθεντο (sc. τὸν ταῦρον) σέλματα Hel. 1582.

Εἰσφέρειν. ἃ μὴ παρ' ἡμᾶς εἴσφερε An. 177. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 540. εἰσφέρετε πεύκας Tr. 351. ὃς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυναιξὶν Bac. 353. τὰς λόγους εἰσφέρεις καινὰς ib. 649. εἰσφέρεις ἐλπίδας Hel. 1043. μεγάλα σκεύη εἰσφέρειν Ion. 1179. πόλεμον εἰσήνεγκεν Ἑλλήνων χθονὶ Hel. 38. ὁ μὴ δειλὸν εἰσοίσεις λόγον An. 758. ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις Bac. 367. τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρων νέον ib. 256. εἰσηνέγκατο θνητοῖς, sc. βότρυος πόμα ib. 279. ἣν πρῶτ' εἰσηνέγκατο Ion. 1434. ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος ib. 1340.

Εἰσφοιτᾶν An. 946.

Εἰσφορεῖν. εἰς ἓν κραθέντ' αὐτὸν ἰχῶρ' εἰσφορεῖς; Ion. 1016.

Εἰσφρεῖν. κομψὰ θηλειῶν ἔπη ὀκ εἰσεφρέμην Tr. 647.

Εἰσχεῖν. λευκὸν εἰσχέας γάλα Cy. 388.

Εἴσω. κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων Or. 280. εἴσω χθονὸς ib. 1231. εἴσω γῆς ib. 1241. παίειν λαιμῶν ἔμελλεν εἴσω μέλαν ξίφος ib. 1472. εἴσω ξίφυς ib. 1531. τειχέων εἴσω Ph. 727. et Sup. 723. et εἴσω τειχέων Ph. 1484. et El. 101. εἴσω σαρκὸς Ph. 1571. δωμάτων εἴσω Med. 89. Bac. 825. et Her. F. 955. et εἴσω δωμάτων Ion. 1273. et δώματος εἴσω Med. 100. χωρεῖθ' ὡς τάχος εἴσω ib. 105. πρίν τι κακῶσαι τὰς εἴσω ib. 182. εἴσω φρενῶν ib. 316. πόντυ τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν εἴσω Hip. 4. εἴσω δόμων Al. 1100. Sup. 1196. Iph. T. 65. et 624. Cy. 675. Her. 478. Her. F. 606. et 996. εἴσαγ' εἴσω τήνδε Al. 1150. εἶσιθ' εἴσω An. 877. et Her. 698. στείχομεν εἴσω Iph. A. 16. εἴσω τριγλύφων Iph. T. 113. φονίυ τραύματος εἴσω Rh. 750. οἴκων εἴσω Tr. 158. εἴσω μελάθρων ib. 646. εἴσω στέγης Bac. 239. et στέγας εἴσω ib. 593. Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων Cy. 62. ἕρπετ' εἴσω ib. 344. ὅστις διαγγείλειε τἄμ' εἴσω κακὰ Hel. 443. ἄγγειλον εἴσω δεσπόταισι ib. 454. ὁ γὰρ ἐλπίδων εἴσω βέβηκα ib. 1540. εἴσω νεὼς ib. 1570. στείχοιμ' ἂν εἴσω Ion. 418. πρὶν εἴσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν ib. 524. εἴσω προξένων ib. 1039. κομίζειν τὸδε σῶμ' εἴσω χρεὼν El. 959. κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II. κομίζετ' εἴσω τήνδε St. fr. VI. 1.

Εἶτα. κᾆτα (i. e. καὶ εἶτα) σὺν πολλοῖσιν ἦλθες Ph. 601. εἶτ' ἐγὼ μὲν ὀ φρονῶ; An. 667. κᾆτ' ἔγωγ' ἠμυνάμην ib. 911. κᾆτα πῶς φέρων γε δέλτον ὀκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν; Iph. A. 894. etc.

Εἴωθα, ab inusit. ἔθω. ὅστις ὀκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν Hec. 375. πράσσειν σὺ πόλλ' εἴωθας Sup. 576. φεύγειν ὀκ εἰώθαμεν Iph. T. 104. ὀκ εἰωθὸς ὂν Hec. 358. σαφῶς ὀδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων Her. F. 1108.

Ἐκ. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνυ Hec. 24. ἐκ Τροίας ib. 34. et 994. ἐκ τυραννικῶν δόμων ib. 55. ἐκ γεραιᾶς χειρὸς ib. 145. ἐκ χρυσοφόρυ δειρῆς ib. 153. ἐκ χερῶν ib. 277. et 573. Iph. A. 1112. Iph. T. 1404. λόγος ἔκ τ' ἀδοξόντων ἰὼν, κἀκ τῶν δοκόντων Hec. 294. sq. ἐκ νέυ βραχίονος ib. 407. ἐκ τῦ σκότυς, νυκτέρων τ' ἀσπασμάτων κ. τ. λ. ib. 831. ἐκ δείπνων ib. 915. ἐκ δόμων ib. 977. Iph. A. 62. Iph. T. 1005. ἐκ πατρὸς Hec. 987. ἐκ γαληνῶν προσφθεγμάτων ib. 1160. ἐκ καρχησίων ib. 1261. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων Or. 277. ἐκ κυμάτων ib. 279. et 362. ἐκ δακρύων ἄπελθε ib. 295. ἐκ φασμάτων ib. 407. ἐκ τρίτυ ib. 1178. ἐκ χειρὸς ib. 1304. ἐκ θανάτυ ib. 1369. Al. 224. ἐκ θαλάμων Or. 1495. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε ib. 1503. ἐκ Διὸς πατρὸς ib. 1634. et An. 109. ματρὸς ἐκ μιᾶς Ph. 11. cf. v. 159. et Iph. T. 497. παῖδες ἐκ παίδων Ph. 288. ἐκ γὰρ ἄλγυς ἄλγος αὖ σε δέρκομαι ib. 374. ἐκ λόχυ ib. 731. et Al. 1145. ἐκ τῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε κακόν; Ph. 936. παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων ib. 941. ἐκ γένυς τῦδε ib. 947. ἐκ ματρὸς ib.

950. ἐκ θεῶν ib. 1038. et 1751. Med. 1284. An. 681. et 1284. Iph. A. 1605. Tr. 770. Her. 587. et 794. Hel. 118. ἐκ τάξεων Ph. 1243. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ib. 1325. ἐκ νεκρῶ ib. 1465. σκοτίων ἐκ θαλάμων ib. 1536. ματρὸς ἐκ γονῆς ib. 1591. κἀκ τῶνδε Med. 459. et Hip. 705. ἐκ τῶν πρώτων Med. 475. ἐκ τῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων ib. 770. ἦρξω ἐκ τοιῶνδε ib. 1336. ἐκ τῆς μυσαρᾶς ib. 1406. ἐκ κυναγίας Hip. 109. ἐκ Πανὸς ib. 142. ἐκ τῶν ἐσθλῶν ib. 331. ἠρξάμην ἐκ τῦδε ib. 394. ἐκ γενναίων δόμων ib. 409. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. πρόδοτος ἐκ φίλων ib. 595. ἐκ τίνος τύχης; ib. 801. ἐκ φίλης χερὸς ib. 856. βυλοίμην ἂν ἐκ σέθεν κλύειν ib. 904. ἐκ σῦ φυγὰς ἔχων ib. 1177. ἐκ δεσμῶν λυθεὶς ib. 1244. cf. Iph. T. 1348. ἐκ προθυμίας Hip. 1417. ἐκ τῦδ' ἀνδρὸς Al. 176. ἐκ τῶν ib. 265. ἐκ προαςίυ ib. 839. ἐκ δημοτῶν ib. 1060. νερτέρων ἐκ δωμάτων ib. 1076. χρόνιος ἐσ' ἐκ δωμάτων An. 84. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων ib. 166. ἐκ λόγων ib. 326. ἐκ δισσαῖν ἀνάγκαιν ib. 518. ἐκ τίνος λόγυ; ib. 549. et Iph. A. 878. ἐσθλῆς ἐκ μητρὸς An. 624. ἐκ θεῶν τυ ib. 904. et Tr. 55. ἔκ τ' ἐκείνυ—όλεῖται An. 1006. κἀκ τῦδ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν ib. 1097. cf. v. 1248. Sup. 131. ἐκ τραυμάτων An. 1143. ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν ib. 1185. ἐκ σῦ παῖδα —τεκῦσα ib. 1237. τέκνων τῶν ἐκ σέθεν ib. 1276. γαμεῖν ἐκ γενναίων ib. 1280. γεραρῶν ἐκ ςομάτων Sup. 42. ἐκ γερασμίων ὄσσων ib. 95. ἐκ πεφυρμένυ καὶ θηριώδυς ib. 201. ἐκ γαίας ib. 206. ἐκ βραχιόνων ib. 478. ἐκ δράκοντος ib. 579. ἐκ φόνυ ib. 762. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων ib. 909. ἐκ πυρὸς ib. 1124. ἐκ τέκνων ib. 1171. et Her. F. 133. ἐκ μέσυ Iph. A. 342. πατρὸς ἐκ ταυτῦ γεγὼς ib. 406. ἐκ μεγάλων ἐβλαςήκασι ib. 594. ἐκ Φρυγῶν ib. 672. ἐκ Πριάμυ ib. 770. ἐκ θεᾶς γεγῶτα ib. 901. cf. v. 1073. ἐκ θεῶν τινος ib. 1585. ὑρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. ἐκ τῶν εὐόλβων βασιλέων ib. 189. μόχθος ἐκ μόχθων ib. 191. ἐκ χιτώνων ib. 288. ἐκ γυναικὸς σφαγεὶς ib. 552. ἐκ φόβυ ib. 730. τρίποδος ἐκ χρυσῦ ib. 976. ἐκ πατροκτόνυ χερὸς ib. 1083. ἐκ Διὸς θρόνων ib. 1270. Ἀγαμ. παιδὸς ἐκ βυλευμάτων ib. 1290. cf. Ion. 1564. ἐκ κελεύσματος Iph. T. 1405. ἐκ θαλάσσης ἔκ τε γῆς ib. 1428. ἐκ νυκτῶν Rh. 13. et 17. ἐκ κόπων ἀρειφάτων ib. 124. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος ib. 406. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. φυλάκων ἔκ τινος ib. 628. εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης ib. 882. θανεῖν καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεὼν ib. 975. ἐκ φρενῶν Tr. 6. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων ib. 495. δάκρυα ἐκ δακρύων ib. 601. ἐκ λόγυ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος ib. 701. ἐκ βαρβάρων ib. 933. πεσὼν ἐκ τειχέων ib. 1134. ἐκ μετώπυ ib. 1198. ἐκ τῶν παρόντων ib. 1201. cf. Her. F. 96. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν Tr. 1253. ἐκ θεῦ Bac. 4. ἐκ θνητῦ τινος ib. 28. ἐκ θιάσων δρομαίων ib. 136. ἐκ νάρθηκος ib. 147. ἐκ πυρὸς κεραυνίυ ib. 288. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τύτων ἐρεῖ; ib. 639. ἐκ βακχευμάτων ib. 719. ἐκ παρηΐδων ib. 766. ἐκ τῶν ἀπειλῶν ib. 854. μητρὸς ἐκ χεροῖν ib. 856. ἐκ Βακχῶν ib. 1028. τὰ ἐκ ποδῶν σιγηλὰ ib. 1047. ἐκ Βακχίυ κατείχετο ib. 1122. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42. ἐκ τῶν ἠθάδων ib. 249. ἐκ σπονδῆς θεῦ ib. 467. ἐκ τῦ Δαρδάνυ ib. 582. τυφλὴν ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη ib. 693. ἐκ γένυς Πανδίονος Her. 36. ἐκ τῦδε ταὐτῦ ςόματος ib. 54. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων ib. 80. ἐκ Πιτθέως Αἴθρα ib. 208. ἐκ τῆσδε γεννᾶται ib. 209. νέος μεθέςηκ' ἐκ γέροντος ib. 796. ἐκ γὰρ εὐτυχῦς—δυστυχῦνθ' ὁρᾶν ib. 939. ἐκ τῶν πάροιθεν Hel. 491. ἐκ πατρὸς χρησῦ γεγὼς ib. 948. ἐκ δυσσεβείας ib. 1027. ἐκ τῶν θεῶν ἄρχεσθε ib. 1030. ἐκ κρατὸς εὐγενῦς ib. 1203. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; ib. 1286. ἐκ ταυρείυ φόνυ ib. 1607. ἐκ παιδὸς Ion. 102. ὐδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν; ib. 222. ἐκ Τροφωνίυ ib. 405. ἐκ πατέρων ib. 479. ἐκ χαρμονῆς μεταςὰς ib. 583. ἐκ θεῦ συθεὶς ib. 787. ἐκ δύλης τινὸς γυναικὸς ib. 837. ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾶν ib. 843. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν ib. 846. ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων ib. 878. ὁ Διὸς ἐκ παίδων ib. 1099. ἐκ Διονύσυ

βοτρύων ib. 1232. ἐκ κακῶν πρȣ̈λαβον μόγις πόδα ib. 1253. ἐκ τέχνης τέχνην οἵαν ἔπλεξε ib. 1279. ἐκ κελευσμῶν ib. 1346. ἔκ τινος θεηλάτȣ ib. 1392. ἐγένετό τις ȣ̑ρος ἐκ κακῶν ib. 1509. τεκȣ̃σ' ȣ̓κ ἐκ θεȣ̃ ib. 1527. ἐκ τῶν Ἐρεχθέως γεγὼς ib. 1573. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων ib. 1604. ἐκ τύχης Her. F. 203. πατρὸς ὑμῶν ἐκ λόγων ib. 461. πῶς ἂν συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόȣς; ib. 488. ἐκ προνοίας ib. 598. ȣ̓δεὶς ὅρος ἐκ θεῶν χρηςοῖς, κ. τ. λ. ib. 669. πολιᾶν ἐκ γενύων ib. 693. ἐκ τȣ̃δε βαίνων ib. 947. ἐκ δρασμῶν ib. 1010. ἐκ τῶν φίλων ib. 1234. ἐκ πολιτῶν ib. 1326. ἐκ βροτῶν ib. 1330. ἐκ μόχθων ib. 1369. ἐκ τῶνδε τοιόνδ' ἐμηχανήσατο El. 31. ἐκ θεȣ̃ χρηςηρίων ib. 87. λόγον τίν' ἦλθες ἐκ κείνȣ φέρων; ib. 237. ἐκ τȣ̃ ναίεις ἐνθάδε; ib. 246. κἀκ τῶν θυραίων πημάτων ib. 291. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων ib. 306. χρηςὰ ἐκ κακῶν τέκνα ib. 370. ἐκ βάθρων ib. 608. ἐκ σȣ̃ ςόματος ib. 667. ἐκ δείματος ib. 767. ἐκ τῶν καλῶν ib. 815. πατρὸς ἐκ νικηφόρȣ ib. 880. ἐκ τόκων ib. 1108. et 1128. ἐκ Διὸς Dan. 46. κἀκ τῶν ἀέλπτων Alcmen. fr. XI. 2. ἐκ τῶν ὁμοίων Alex. fr. XI. ἕλκει ȣ̓ποτ' ἐκ ταυτȣ̃ τύχας ejusd. fr. XVIII. 2. ἐκ τρόχων πεπαυμένον Alop. fr. IV. 2. ἐκ τῶν λόγων ἑλȣ̃ τὰ βέλτιςα And. fr. XIII. 1. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν ejusd. fr. XIX. 2. φιλεῖ ἐκ κακῶν εἶναι κακȣ̀ς Antig. fr. XI. 2. ἐκ καλλιόνων Antiop. fr. XXVII. 1. ἐκ παντὸς πράγματος ejusd. fr. XXVIII. 1. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 3. ἐκ μητρὸς κακῆς Bel. fr. XIV. 2. τὰ ἐκ γαίας φύντα Chry. fr. VII. 8. φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς Cress. fr. IV. 2. ἐκ κακȣ̃ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. ἐκ μεγίςης ὀλβίας τυραννίδος ejusd. fr. XIV. 7. ἐκ τῶν πόνων Er. fr. X. 1. μικρȣ̃ ἐκ λαμπτῆρος Inus fr. VI. 2. ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν ςάχυν Meleag. fr. I. 6. ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ejusd. fr. IX. 4. ἐκ τῆς ἐπιςήμης ejusd. fr. XI. 3. κἀκ τῶν πονηρῶν σωμάτων ejusd. fr. XIV. 3. ἐκ τῶν ἀέλπτων Œd. fr. XIV. 1. ἐκ τεθρίππων ἁρμάτων Phaëth. fr. I. 2. ἐκ φρενῶν Rha. fr. II. 5. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31. ἐκ διεσώτων Thes. fr. V. 11. ἐκ πασῶν Fr. inc. LIV. 1. ἐκ τοιȣ̃δε σώματος Fr. inc. LXII. 3. ἐκ πονηρῶν Fr. inc. LXIII. 2. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐκ νέȣ Epist. V. etc.

Ἑκάβη. Ἑκάβης παῖς γεγὼς Hec. 3. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Ἑκάβης ib. 31. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἑκάβη ib. 53. πάρεσιν Ἑκάβη Tr. 37. etc. Ἑκάβη, o *Hecuba,* Hec. 100. 217. 299. 726. 851. 1123. et 1287. Tr. 153. 235. 567. 1123. et 1238. et Alex. fr. XVIII. 1. δύςην' Ἑκάβη Hec. 737. φιλτάτη Ἑκάβη ib. 954.

Ἑκαβόλος, dor. pro ἑκηβ. σφενδόναις ἑκαβόλοις Ph. 1149.

Ἑκάς. ἀπελθέτω θεσφάτων ἐμῶν ἑκὰς Ph. 914. παρῆκται σφάγια τάξεων ἑκὰς Her. 673. ἑκὰς ἀφεςὼς Her. F. 198. ἄςεως ἑκὰς El. 246. ἑκὰς ἔρριψεν σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.

Ἑκαςέρω Her. F. 1047.

Ἕκαςος. ἡ φύσις ἑκάςῳ τȣ̃ γένȣς ἐςὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ἔδωχ' ἑκάςῳ μίαν φύσιν Fr. inc. B. 14. 3. ἕκαςα πυνθάνȣ Tr. 246. etc.

Ἑκάςοτε Epist. V.

Ἑκάτη. μὰ τὴν δέσποιναν Ἑκάτην Med. 397. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρȣ Fr. inc. CXXVI. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη Hel. 575. 2) dor. Ἑκάτα Ph. 110. ἔνθεος ἐξ Ἑκάτας Hip. 142. ὦ Ἑκάτα Tr. 323.

Ἕκατι. Ἀγαμέμνονος ἕκατι Hec. 1198. ὧν ἕκατι Or. 26. Rh. 839. et Her. 37. τῶν ἐμῶν ἕκατι κακῶν Or. 283. τȣ̃δ' ἕκατι ib. 1331. τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποςέλλεις; Med. 281. πολλῶν ἕκατι ib. 719. et Her. 569. γάμων ἕκατι Med. 1235. cf. Iph. A. 493. et 959. εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχȣς Med. 1338. τίνος μ' ἕκατι κτείνετε; An. 1126. cf. Iph. A. 1166. χρέȣς ἕκατι Iph. A. 373. δεξιᾶς ἕκατι ib. 866. κȣ́φων ἕκατι γραμμάτων Iph. T. 594. τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις; ib. 1176. ὁσίας ἕκατι θεᾶς ib. 1461. κελευμάτων ἕκατι Cy. 651. ὅτȣ ἕκατι Hel. 155. τῆσδ' ἕκατι ib. 976. πόνȣ

ἕκατι ib. 1198. τȣ̃ Θεȣ̃ ἕκατι Ion. 1357. ἡμῶν ἕκατι Her. F. 277. τȣ́των ἕκατι ib. 1141. et El. 1029. τίνος ἕκατι — προσῆλθον; El. 342. τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιȣ́μενοι Aut. fr. III. 14. κέρδȣς ἕκατι Œnei fr. VI. 2. ἕκατι ῥημάτων Fr. inc. CLXXXI.

Ἑκατογκέφαλος. ἑκατογκεφάλȣ βαφαῖς ὕδρας Her. F. 1188.

Ἑκατομπτολίεθρος. Κρήτης ἑκατομπτολιέθρȣ Cret. fr. II. 4.

Ἑκατόν. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. ναῶν ἑκατὸν Iph. A. 267. ἁμαξῶν ἑκατὸν βάρος Cy. 471. ἑκατὸν κεφαλαῖς Her. F. 882.

Ἑκατόστομος. ἑκατόστομοι βαρβάρȣ ποταμȣ̃ ῥοαὶ Bac. 404.

Ἐκβαίνειν. ἔξω τις ἐκβαίνει Φρυγῶν Or. 1367. ἔνθεν—Ταντωλιδᾶν ἐκβαίνει ποινὰ Iph. T. 200. ἐκ λόγȣ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος Tr. 701. ἐκβαίνει δόμων Hel. 864. πρὸς γῆρας ȣ̓κ εὔδοξον ἐξέβαινε Med. 592. λόχȣ ἐξέβαινεν Ἄρης Tr. 560. εἰς τȣ̃τ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος Med. 56. κάκιςος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' ȣ̓μὸς πόσις ib. 229. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ σοι τάδ' ἀγγελȣ̃ντα Hel. 1632. πόλει ἀγῶνες εὐτυχέστατοι ἐξέβησαν Ph. 1488. ἐξέβην πρὸ δωμάτων Iph. A. 820. ἐξέβην ἄλλοσε Iph. T. 781. ἔκβηθι βαρβάρȣ χθονὸς ib. 1086. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νȣ̃ς Tr. 1052. ἐξέβημεν Ἀσωπȣ̃ ῥοὰς Bac. 1042. πόθεν ὁ παῖς τρόφιμος ἐξέβα Ion. 684. ὅτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα Her. F. 82. ὃς γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν ib. 807. ἐξέβην θρηνημάτων El. 215. ἔκβητ' ἀπήνης ib. 998. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1004. ὁρῶ ἐκβαίνοντα τόνδε Ion. 78. ἐκβαίνοντας δωμάτων ὁρῶ ξένȣς Iph. T. 1222. ἐκβὰς τεθρίππων ἁρμάτων πόδα Her. 802. μὴ 'κβάντας τύχης Iph. T. 907. πότερα δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις ἐκβησόμεσθα ib. 98.

Ἐκβακχεύειν. εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας Tr. 408. ἐκβακχευσαμένα Sup. 1001. πᾶσα ἐξεβακχεύθη πόλις Bac. 1294.

Ἐκβάλλειν. κτανών νιν ἐκβάλλει Hec. 781. τόνδε—ἐκβάλλετ' ἄταφον τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονὸς Ph. 1624. Ἐριννύων δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονὸς Iph. T. 931. εὔκαρπον ἐκβάλλȣσι Θηβαῖον ςάχυν Bac. 749. τίς σ' ἐκβάλλει πάτρας; Hel. 90. ὡς μὴ γῇ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων ib. 1287. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. ὡς τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. ὥς νιν χθονὸς ἐκβέβληκεν Tr. 1128. ἥτις ȣ̓κ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Hec. 298. cf. Iph. A. 451. Ion. 924. et Æol. fr. XXI. 2. ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. cf. Her. F. 924. ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μαςὸν Or. 526. μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ An. 1058. νεκρόν νιν ἐξέβαλον ἐκτὸς ἀνακτόρων ib. 1158. ἐκβαλεῖν ἀπ' ȣ̓ρανȣ̃ Bac. 290. ἐξέβαλεν ἡμᾶς ἐς πέτραν Cy. 20. τȣ̀ς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640. λευκῶν ἐκβαλεῖν ὑδάτων Hel. 1352. ἐκβαλεῖν τέκνον Ion. 964. ἐξέβαλέ μ' οἴκων El. 61. ἵν' ἐκβάλω ποδὶ ἄλλην ἐπ' αἶαν ib. 96. μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιςὸν ἐκβάλῃς Plis. fr. I. 3. νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖτέ ποι Hec. 1285. μήτ' ἐκ γῆς ἔμ' ἐκβαλεῖν Med. 749. cf. v. 1357. ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς Hip. 1056. κἀκβαλεῖς χθονὸς γραῦς Sup. 265. cf. Her. 1052. ἐκβαλȣ̃σι πολεμίȣς πάτρας Aut. fr. III. 21. παλαιὰ θέσμιά τις ἐκβαλεῖ Er. fr. I. 50. ἐκβάλλων πύλας Hec. 1044. κτείνοντα, κἀκβάλλοντα Her. 1003. ȣ̓δ' ἄνοικτρον ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον Hec. 1129. κᾶπος ἐκβαλὼν ὀδȣ̃ Ph. 858. γῆς ἐκβαλόντι Med. 373. ἐκβαλὼν ξίφος An. 630. σ' ἀπ' ὄσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ Iph. A. 477. κόμπȣς ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. ῥίζας ἐν ὅσσοις αἱματωπȣ̀ς ἐκβαλὼν Her. F. 933. κἀκβαλὼν ςαθμὰ ib. 999. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Dic. fr. VII. 2. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. θύρετρα καὶ ςαθμȣ̀ς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1475. ἐκβαλόντες δάκρυα Hel. 1563. ἐκβαλȣ̃σα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ An. 35. ἐκβαλȣ̃σ' ἡμᾶς ib. 156. ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλȣ̃σα Tr. 59. ȣ̃ς ἐκβαλȣ̃σα Ion. 929. οἰκτρὰ πολλὰ ςόματος ἐκβαλȣ̃σ' ἔπη ib. 959. νόμιμα ἐκβαλόντα τιμᾶν θεȣ̀ς Bac. 1008. ἐκβάλλομαι δωμάτων Or. 430. δωμάτων Ἐρεχθέως ἐκβαλλόμεσθα Ion.

811. εἰς ἀίδαν ἐκβάλλῃ (*ejiceris*) ib. 1496. ἐκ δόμων ἐκβεβλήσομαι Bac. 1312. πόλεως ἐκβεβλημένος El. 412. εἰ φεύξομαι ἐκβεβλημένη Med. 512. γυμνὰν ἐκβεβλημένην Tr. 448. πατρίδος ἐκβεβλημένη Bac. 1363. ἐκβεβλημένη δόμων πατρῴων El. 1004. ἐκβληθεὶς δόμων ib. 289.

Ἔκβασις ἄτης εὐπρόσοιστος Med. 279.

Ἐκβλαστεῖν. ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλαστοῦμεν Hip. fr. VII. κείνου ἐξέβλαστον Fr. inc. LVIII. 6.

Ἔκβλητος. ἔκβλητον, *accus. masc.* Hec. 699.

Ἐκβολὴ, et dor. ά. οὐρείαν ἐκβολὰν Hec. 1078. κἀκβολὰς νεὼς Ἑλληνίδος δέξασθε Iph. T. 1424. δακρύων ἐκβολὰς Her. F. 743.

Ἔκβολος. ὃν νηδύος ἔκβολον ἔτεκε Bac. 91. βρέφος ἔκβολον οἴκων Ph. 811. 2) ἔκβολον, *subst.* πόντου νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον Iph. T. 1042. ἔκβολον κόρης Ion. 555. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι Hel. 429. cf. v. 1230.

Ἐκβρυχᾶσθαι. ἐξεβρυχᾶτο Hel. 1573. στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390.

Ἐκγαυροῦσθαι. τὸ ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐκγαυρούμενος Iph. A. 101.

Ἐκγείνεσθαι. οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγὼς Bac. 1338.

Ἐκγελᾶν. ἔνθεν ἐκγελᾷ φόνος Tr. 1176.

Ἐκγενέτης, et dor. ας. τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Bac. 1153. Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι An. 128.

Ἔκγονος. φίλου πατρὸς ἔκγονος Or. 482. τὸν Ἰοῦς ἔκγονον Ph. 682. ὁ τῆς κυναγοῦ ἔκγονος ib. 1113. ὁ Διὸς ἔκγονος Her. F. 876. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἔκγονον Meleag. fr. X. 3. ἐκγόνω (in dual.) Διὸς Her. F. 30. σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν Ph. 688. ὃν δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς Med. 955. οὗ πάντες ἐσμὲν ἔκγονοι Hip. 450. ἔκγονοι Πηλέως An. 45. τοῖς τῶνδε ἐκγόνοισι πολεμιώτατος Her. 1034. τοὺς σοὺς παλαιοὺς ἐκγόνους αὐτόχθονας Ion. 737. ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους Her. F. 1262. οἴκτειρε σοῦ φύντας ἐκγόνους El. 673. τῶν Τανταλείων ἐκγόνων ib. 1176. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν Fr. inc. CXXXIII. 1. τὴν ἀρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν Hec. 955. τῆς Νηρῆδος ἐκγόνου κόρης Hel. 325. cf. v. 1663. Νυκτὸς ἔκγονον Λύσσαν Her. F. 822. Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα Iph. A. 598. τῶν ἀρίστων τἄκγονα Her. F. 208. ἔκγον' ἄρρεν' ἀρρένων Æol. fr. XX. 1.

Ἐκδακρύειν. ὥστ' ἐκδακρῦσαι Or. 1122. et Ph. 1353.

Ἐκδεικνύναι. παιδὸς ἐκδεῖξαι φρένα τοῦ σοῦ δικαίαν Hip. 1298.

Ἐκδεῖν. χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες An. 557. ἐκδήσατο πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 761.

Ἐκδέρειν. βύρσαν ἐξέδειρεν El. 824.

Ἐκδέχεσθαι. τοῦδε ἐκδέξῃ λόγους Ph. 462.

Ἐκδημία Hyp. fr. fin.

Ἔκδημος. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον Hip. 32. ἔκδημος ὢν τῆσδε τυγχάνει χθονὸς ib. 281. cf. v. 659. et Bac. 215. ἔκδημος ξένος An. 880. δωμάτων ἔκδημος ὢν Iph. A. 419. τῶν ἐκδήμων φίλων ἐκπονεῖν τύχας An. 1052. ἔκδημον αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. Ἑλένην ἔκδημον λαβὼν Iph. A. 76.

Ἐκδίδαγμα κερκίδος Ion. 1419.

Ἐκδιδάσκειν. τί τοὐκδιδάξαν τοῦτό σε; Iph. T. 1164. οὔποτε χρὴ παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφοὺς Med. 295.

Ἐκδιδόναι. τὰν Οἰχαλίαν—Ἀλκμήνας τόκῳ ἐξέδωκεν Hip. 553. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν; Sup. 133. οὐκ ἐξέδωκαν Her. 320. ἐκδοῦναι τέκνα ἄλλῃ φονεῦσαι χερὶ Med. 1238. sed Iph. A. 736. ἐκδοῦναι τέκνα est *elocare filias*, et θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει ib. 964. vid. etiam v. 687. et 729. et El. 249. et in med. ἐξέδου (*elocasti*) κόρην Med. 309. ἔμ' ἔκδος Ἀργείοισιν Her. 454. οὐδ' ἐγὼ ἐκδώσω μέ σοι An. 255. ἐκδιδοὺς ἄλλῳ ib. 344. τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδοὺς Ἥρας νεικέων Bac. 293. μήτ' ἐκδοθῆναι Her. 98. et 222. ἐκδοθησόμεσθα ib. 443.

Ἐκδιδράσκειν. ἀλλάξας ἐξέδρασ' ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος Iph. T. 194. ἐξέδραν μιν Her. 14.

Ἐκδικάζειν. πατέρων ἐκδικάζοντες φόνον Sup. 1214.

Ἐκδικατὰς, dor. pro ητής. τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικατὰν Sup. 1151.

Ἐκδικεῖν. ὅσια δρᾶν τάνδ' ἐκδικῶ Hel. 1654.

ἔκδικος. ἔκδικος γεγὼς Hel. 1036. ὐδὲν ἔκδικον παθὼν Al. 717.
ἐκδίκως. τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν Al. 42. κακὸς ἐκδίκως τιμωμένος Bel. fr. XXIII. 3.
ἔκδοτος Ion. 1251.
ἐκδοχή. νεοχμὸν ἐκδοχαῖς ἐπεισφέρει κακὸν Hip. 866.
ἐκδῦναι. ἐξέδυ δίκης Sup. 416. ἐκδῦναι κακῶν Iph. T. 602. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίυ Her. 857.
ἐκεῖ Med. 1073. ἐκεῖ ἐν ᾄδυ κείσομαι Hec. 418. ἔτ' ὖν τι βόλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί; ib. 1011. ὐκ ἰδὼν τἀκεῖ κακὰ Or. 527. τῦτ' ἐκεῖ λαβὼν ib. 654. λέγει δή τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον; Ph. 716. ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες Med. 1058. εἴ τι κᾀκεῖ πλέον ἐς' ἀγαθοῖς Al. 747. κᾀκεῖ τά γ' αἰσχρὰ, κᾀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει An. 243. τῇ ἐκεῖ ϛρατηγίᾳ ib. 705. ὅταν τἀκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν ib. 738. τἀνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις ib. 1069. ἐκεῖ ἦν Sup. 684. τἀκεῖ παρόντα πήματα ib. 686. τὺς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθυς ib. 839. ἐκτραφεὶς ἐκεῖ ib. 891. θέμενος εὖ τἀκεῖ Iph. A. 672. κᾀκεῖ γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπυσίας ib. 1172. καραδοκήσω ϛὴν ἐκεῖ παρυσίαν ib. 1433. τὴν ἐνθάδ' Αὖλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ ib. 542. τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις ib. 583. τοῖς ἐκεῖ ὐ ζῶσ' ἔτι ib. 771. ὐκ ἔς' ἐκεῖ σὸς σύγγονος ib. 805. δοκῶ ὐ παρὼν σ' ὁρᾶν ἐκεῖ ib. 855. χερνίβων ἐκεῖ ib. 861. ἐκεῖ δῦναι κτανεῖν Tr. 878. κᾀκεῖ χορεύσας Bac. 21. ἐκεῖ χάριτες, ἐκεῖ δὲ πόθος, ἐκεῖ δὲ Βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν ib. 413. 414. 415. Ζεὺς ἔς' ἐκεῖ τις ib. 467. ἐκεῖ χόρευε ib. 511. ἦν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐκεῖ ib. 821. εἰ ἕξομεν κᾀκεῖ μερίμνας Her. 594. ἡνίκ' ἂν λεύσσῃς μ' ἐκεῖ ib. 736. τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας Hel. 149. τοῖς ἐκεῖ φίλοις ib. 435. ἐκεῖ πυ σεμνὸς ἦσθα ib. 461. ἐκεῖ νοσῦμεν ib. 587. τὐκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων πείθει ib. 599. ἐϛίν τι κᾀκεῖ, κᾀνθάδ', ὧν ἐγὼ λέγω ib. 1438. ὅθεν Ἐρεχθείδαις ἐκεῖ νόμος τίς ἐϛιν Ion. 24. χῶρός ἐς' ἐκεῖ ib. 283. κᾀκεῖ κᾀνθάδ' ὐ δίκαιος εἶ ib. 384. ἆρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας; ib. 547. τῦτ' ἐκεῖ νῦν ἐσπάρημεν ib. 554. κρείσσω νομίζω τἀνθάδ', ἢ τἀκεῖ ib. 645. ὡς ἐκεῖ (*quasi illic esset*) Her. F. 956. ἐκεῖ χέρας σὰς ἁγνίσας κ. τ. λ. ib. 1324. κᾀκεῖ εὐτύχησεν El. 8. τὸ σωφρονεῖν ἐκεῖ μὲν αὐτὴν ὐκ ἔχειν ib. 924. τἀκεῖ κατ' οἴκυς πάντ' ἐπίϛασθαι καλῶς Pal. Fr. II. 5.

Ἐκεῖθεν. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν αὖ λύπη τις ἄλλη Hec. 587. τἀκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἐϛὶν ib. 731. λέξειν τἀκεῖθεν Or. 849. ἐκεῖθεν, ἐνθάδε ib. 1263. cf. v. 1293. σάλπιγγες ἐκελάδυν ἐκεῖθεν Ph. 1110. εἰρήνη τἀκεῖθεν τέκνοις Med. 1004. καραδοκῶ τἀκεῖθεν ib. 1117. ἐκεῖθεν ἡμεῖς δυστυχεῖς Hip. 343. τὐκεῖθεν, ἢ τὐνθένδε; Sup. 758. ἐκεῖθεν εἰμὶ Iph. T. 541. cf. v. 666. τὰς ἐκεῖθεν τύχας ib. 1410. πότερα—φράσω τἀκεῖθεν; Bac. 668. νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν Her. 142. κᾀτ' ἐκεῖθεν ἄξομεν ib. 258. σωθεὶς ἐκεῖθεν Hel. 784. ἑλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1504. τὸ δυστυχὲς βίυ ἐκεῖθεν ἔλαβες Fr. inc. CL. 3.

Ἐκεῖνος. ἐκεῖνος εἶ σύ; Her. 945. et El. 581. τόδ' ἐκεῖνο Med. 98. κᾀκεῖνο νῦν ἄθρησον An. 669. τὐλεύθερον ἐκεῖνο Sup. 438. ἐκεῖν' ὐ λήσομαι Iph. A. 516. κᾀπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν ib. 1392. τῦτ' ἔς' ἐκεῖνο Hel. 628. τόδ' ἔς' ἐκεῖν' αἴνιγμα ib. 794. πένης ὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν Ar. fr. XIX. 1. ἐκεῖνο δὴ πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ Cresph. fr. VI. 1. etc.

Ἐκεῖσε. ἀπὸ πρόβατ' ἐκεῖσε Or. 142. τὺς ἐκεῖσε κεῖθεν ib. 1451. ἐνθένδ' ἐκεῖσε Ph. 98. κᾀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο ib. 273. cf. v. 320. τὸν νῦν ἐκεῖσ' ἔχει ib. 363. cf. v. 1427. ἐκεῖσε προσδόκα με Al. 364. ἐκεῖσε δεῦρό τε An. 619. et sine τε And. fr. IV. ἐκεῖσε κᾀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. cf. Hel. 540. et 719. ἐκεῖσ' ἀπάξει παρθένον; Iph. A. 714. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε Iph. T. 256. ἐλθόντα ἐκεῖσε ib. 947. σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν Rh. 216. ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε Tr. 61. ὃς πάντα τἀκεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλ', αὖθις ἐκεῖσε— ib. 285. ἕλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε ib. 333. ἐκεῖσ' ἄγε με Bac. 410. ἵισσ' ἐκεῖσε, κατ' ἐκεῖσε ib. 625. ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν; ib. 1293. αὖθις ἐκεῖσε Hel. 1155. ἐκεῖσε τὸν νῦν δὺς Ion.

1370. ἐκεῖσ' ἀνοιςέον Her. F. 1221. ἐκεῖσ' ἔλα Phaëth. fr. VIII. 6.

Ἐκηβόλος. Διὸς ἐκηβόλȣ Ion. 213. ἐκηβόλων τόξων Or. 273. et ἐκηβόλοις τόξοισιν Ph. 1115. et τοῖς ἐκ. τόξοισι Her. F. 472.

Ἔκητι Er. fr. I. 19.

Ἐκθερίζειν. πάντας ἐξεθέρισεν Eu. fr. II. 1. τῶν δὲ (sc. βίος) φθίνει τε κἀκθερίζεται Inus fr. XVII. 5.

Ἔκθεσις. ἔκθεσιν τέκνȣ Ion. 956.

Ἔκθετος. πέπυσαι τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70.

Ἐκθηριȣ̃σθαι. ἐκθηριωθεῖσα Bac. 1329.

Ἐκθύειν. ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς Or. 191. ξενικȣ̀ς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων Cy. 370. τίνα μακάρων ἐκθυσαμένȣς Fr. inc. CLV. 12.

Ἐκθυμιᾶν. κἀξεθυμία σμύρνης ἱδρῶτα Ion. 1174.

Ἐκκαίειν. ἐκκαίειν τὸ φῶς Κύκλωπος Cy. 629. ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν θηρὸς ib. 653. ἐκκαίαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Ἐκκαλεῖν. δίκα δίκαν ἐξεκάλεσσε Sup. 614. τίς Κάδμον ἐκκαλεῖ δόμων; Bac. 170.

Ἐκκαλύπτειν. ἐκκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν, ȣ̔́στινας λέγεις λόγȣς Iph. A. 872. ἐκκάλυπτέ νιν Her. F. 1202. ἐκκάλυψον ἄθλιον κάρα ib. 1226. ἐκκαλύψας κρᾶτα Sup. 111.

Ἐκκαρπȣ̃σθαι. ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπȣ́μενος Ion. 815.

Ἔκκαυμα τόλμης καὶ θράσȣς Fr. inc. VI. 2.

Ἐκκαυχᾶσθαι. ὧν νιν ȣ̔́νεκα κτανεῖν Ζῆν' ἐξεκαυχῶνθ' (i. e. ῶντο) Bac. 31.

Ἐκκηρύσσειν. κἀκκηρύσσετο αὐτὸς πρὸς αὐτȣ̃ καλλίνικος Her. F. 960.

Ἐκκλάζειν. ἐκ δ' ἔκλαγξ' (i. e. ἐξέκλαγξε δὲ) ὄπα ἀξύνετον Ion 1204.

Ἐκκλείειν. ἐκκλείσομεν σφᾶς Or. 1127. ἐκκεκλείσμεθα Her. F. 330.

Ἐκκλέπτειν. ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα Or. 1498. ἐξέκλεψεν, sc. ἐμὲ Iph. T. 28. ἐξεκλέψαμεν πέτροισι χειρῶν φάσγανα ib. 331. ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμȣς; Ion. 946. ὅτε μὴ θεὸς ἐκκλέπτει ib. 1245. τὸν μὲν πατρὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς El. 16. ὃν λέγȣσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνȣ ib. 286. cf. v. 540.

Ἐκκληΐζειν. ἐκκλήϊσσε ἄλλον ἄλλοσε ςέγης Or. 1448.

Ἐκκλησία. ἀκȣ́σας νυκτέρȣς ἐκκλησίας Rh. 139.

Ἔκκλητος. εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον Or. 611. ἐκκλήτων ἄπο ib. 947.

Ἐκκολυμβᾶν ναὸς Hel. 1625.

Ἐκκομίζειν. ὅς μ' ἐκκομίζει Ph. 1000. τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν An. 1270. κἀκκομιζόντων (i. e. καὶ ἐκκομιζέτωσαν) δεῦρο τȣ̀ς ξένȣς Iph. T. 1206. ἐκκομίζειν δεῦρο Κασσάνδραν χρεὼν Tr. 294. λέγω πρὸς πρύμνας νεῶν τήνδ' ἐκκομίζειν ib. 1048. κἀκκομίζεθ' ἅρματα Hel. 1197. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα El. 722. ἐκκομίζȣ Ph. 1586. ἐκκομίζȣ παῖδα An. 640. τὸ σὸν ἄγαλμα—πόλεος ἐκκομίζομαι Sup. 632. ἐκκομίζȣ σὴν κασίγνητον χθονὸς Iph. T. 1473. δεῦρ' ἐκκομισθεὶς Ph. 860. γῆς τῆσδ' ἐκκομισθεῖσα Hel. 1199.

Ἐκκομψεύεσθαι. ἐκκεκόμψευσαι Iph. A. 333.

Ἐκκρεμάννυσθαι. τὰ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται El. 950.

Ἐκκρήμνασθαι. ἐκκρήμνασθε πατρῴων πέπλων Her. F. 520.

Ἔκκριτος. ἔκκριτοι νεανίαι Hec. 525. αἰχμάλωτόν τιν' ἔκκριτον ib. 267. Τροία πόλεων ἔκκριτον μισȣμένη Tr. 1241.

Ἐκκυβιςᾶν. εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιςώντων Sup. 692.

Ἐκκυνηγετεῖν. τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πόρμος; Ion. 1422.

Ἐκκωμάζειν. ἐξεκώμασε εἰς ἄλλην χθόνα An. 604.

Ἐκκωφȣ̃σθαι. ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; Or. 1287.

Ἐκλαλεῖν. τὸ ἐκλαλȣ̃ν Antiop. fr. X. 2.

Ἐκλαμβάνειν. παρ' ἡμῶν ἔκλαβ' ȣ̔̀ς ἔχω λόγȣς Ion. 1335.

Ἐκλάμπειν. λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας Dan. fr. I. 3. ἕῳος ἡνίχ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀςὴρ Fr. inc. CXCVIII.

Ἐκλανθάνεσθαι. ἐκλαθέσθαι λύσσας Or. 325. ὡς ἐκλέλησμαί γ', ἃ πάρος εἴπομεν Bac. 1271. ὅ ̓́ υποτ' ἐκλελήσεται Alc. 196.

Ἐκλέγειν. ἔθος τόδ' ἐξελεξάμην Sup. 340.

Ἐκλείπειν. ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ

Bac. 1366. ἔκλειπε βωμὸν καὶ θεηλάτους ἕδρας Ion. 1306. οὔποτ' ἐκλείπει χλόην ib. 1435. Θήβας ἔκλειπε Her. F. 1322. θήλεια ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας Æol. fr. XI. 3. ὅ ποτ' ἐκλείπει δόμους Meleag. fr. XIII. 5. ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους An. 1040. τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον ἑστίαν τ' ἐμήν; Her. F. 554. ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον Or. 378. παρθενῶνας ἐκλιπεῖν Ph. 89. τούσδ' ἂν ἐκλίπῃ δόμους Hip. 796. ἵν' ἁγνὸν βωμὸν ἐκλίπῃς θεᾶς An. 428. θάκους ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς Iph. A. 618. ἢν ἐκλίπῃς τι Cy. 572. μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν Ion. 665. ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος ib. 1186. cf. Hel. 845. et Her. F. 1073. Ἄργος ἔκλιπε El. 1250. γῆς πατρῴας ὅρον ἐκλιπεῖν ib. 1315. τρίβωνες ἐκλείποντες κρόκας Aut. fr. III. 12. ἐκλιπόντα δώματα Or. 925. ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα Ph. 6. Τευμησσὸν ἐκλιπόντα ib. 1107. Φοίβου ἐκλιπὼν χρηστήριον Med. 667. τὴν ἐμὴν ἄναγνον ἐκλιπὼν φρένα Hip. 1448. τοὺς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθους Sup. 839. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους Iph. T. 236. ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ib. 750. et ὅρκον ἐκλιπόντες Sup. 1193. Κιθαιρῶν' ἐκλιπὼν Bac. 660. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν Cy. 4. ἐκλιπὼν γῆν τήνδε Hel. 150. ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδα Ion. 576. θεοῦ μαντεῖον ἐκλιπὼν ib. 1122. ἐκλιπὼν φάος Her. F. 1348. Σιδώνιον ἄστυ ἐκλιπὼν Phry. fr. I. 1. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου Pol. fr. I. 7. πατρίδος ἐκλιπόνθ' (i. e. ἐκλιπόντε) ὅρους Sup. 147. οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἐκλιπόντες Εὐβοΐδ' ἀκτὰν Her. 84. παρθενῶνας ἐκλιποῦσα Ph. 1281. ἐκλιποῦσα νεκρῶν γόους ib. 1629. ἐκλιποῦσα πέδον An. 314. δώματ' ἐκλιποῦσα ib. 1050. ἐκλιποῦσα κερκίδας Bac. 1234. τὴν ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ Bac. 1054. ἃ νῦν ἐκλέλοιπα An. 37. ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς Tr. 452. δώματ' ἐκλελοιπέναι Bac. 217. ἐκλέλοιπε φέγγος Hel. 327. ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ χρηστήριον; Ion. 512. ῥώμη ἐκλέλοιπεν Her. F. 230. θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. κἀκλελοιπότα στέγας Iph. A. 1099. θύρσον ἐκλελοιπότα Bac. 1052. ποίαν γαῖαν ἐκλελοιπότα; Æg. fr. X. 1.

Ἐκλιμπάνειν. ἡνίκ' ἐξελίμπανον δόμους πατρῴους Med. 800. ὅ ποτ' ἐξελίμπανον θρυλλοῦσα El. 909.

Ἐκλογίζεσθαι. ἆρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον φρένας; Hec. 745. οὐδεὶς αὑτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται Sup. 482. ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ, τὰ ἀναγκαῖά γε Iph. A. 1410.

Ἐκλοχεύεσθαι. τεῦχος νεοσσῶν ἐκλοχεύεται Hel. 265. οὐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύῃ Ion. 1458.

Ἐκλύειν. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει Ph. 702. ἐκλύεθ' ἁρμοὺς Med. 1315. et Hip. 825. et ἐκλύσαιθ' ἁρμοὺς Hip. 809. τὴν σὴν ἁμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1335. τούτους χαλεπῶν ἐκλύοντες μόχθων El. 1353. πόσιν ἐκλύσασα Al. 37. θανάτου νιν ἐκλύσασθε An. 819. νεκροὺς ἐκλύσομαι Sup. 346. ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V.

Ἔκλυσις. φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν Iph. T. 899.

Ἐκλυτήριον πατρίδος Ph. 976.

Ἔκλυτος. ἔκλυτοι ἀμφώβολοι An. 1134. ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι Tr. 1179.

Ἐκμαίνειν. τὸ θῆλυ σπέρμα ἐξέμηνα δωμάτων Bac. 36. φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον Hip. 1229.

Ἔκμακτρον ποδῶν El. 535.

Ἐκμανθάνειν. τάδ' ἐξεμάνθανεν Iph. T. 667. τοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων Ph. 34. ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα ib. 870. ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς Med. 220. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω Hip. 567. ὡς ἂν ἐκμάθω, εἴ τις κ. τ. λ. An. 716. ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων ib. 1051. ἀρούρας ἐκμάθωσι γηπονεῖν Rh. 75. δεῖ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν Bac. 39. ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς Cy. 672. τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι Ion. 77. ἐκμαθεῖν θέλω ib. 266. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βουλεύματα Rh. 156. ἐκμαθοῦσα εὖ Hel. 327.

Ἐκμαργοῦν. ἐξεμαργώθης φρένας Tr. 992.

Ἐκμαρτυρεῖν τὰς αὑτοῦ τύχας εἰς πάντας Œd. fr. XIII. 1.

Ἐκμάσσειν. ἔκμασσε Her. F. 1400.

Ἐκμετρεῖν. ποῖον χρόνον ἔτ᾽ ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον ςόλον; Iph. A. 816. κύκλος τόρνοισιν ἐκμετρȣ́μενος Thes. fr. V. 3.

Ἐκμιμεῖσθαι. Ἰξίον᾽ ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι Her. F. 1298. φωτὸς κακȣ́ργȣ σχήματ᾽ ἐκμιμȣ́μενον Antiop. fr. XXX. 2.

Ἐκμȣσȣ̃ν. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμȣ́σωσεν τάδε Bac. 823.

Ἐκμοχθεῖν. ὃς τῷ τυράννῳ πλεῖον᾽ ἐκμοχθῇ βίον Sup. 451. πόνων, ȣ̔ς ἐξεμόχθȣν Iph. T. 84. et ȣ̔ς ἐξεμόχθεις ib. 1455. ταῦτ᾽ ἐξεμόχθȣν Ἕκτορος κατὰ ςέγας Tr. 641. οἵπερ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ ib. 873. τȣ̀ς ἄλλȣς ἐξεμόχθησεν πόνȣς Her. F. 22. τὰς τῶν θεῶν ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας ib. 309. ἐκμοχθȣ̃σα κερκίσιν πέπλȣς El. 307. ὅσοι δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται Dic. fr. XIV. 5.

Ἐκνεύειν. ἐκνεύει πάλιν Ph. 927. πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκοῖς; Hip. 470. ὥστε μή ποτ᾽ ἐκνεῦσαι πάλιν ib. 823. εἰς τὸ τῆς θεȣ̃ γ᾽ ἐξένευσας εἰκότως Iph. T. 1186. ἐξένευσ᾽ ἀποςῆναι πρόσω ib. 1330. ὡς ἐξένευσα μόγις Cy. 573. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε Ph. 1274.

Ἐκνικᾶν. ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε Ion. 629.

Ἐκνίπτειν. ὡς φόνῳ φόνον μυσαρὸν ἐκνίψω Iph. T. 1224.

Ἐκȣ́σιος. ἐκȣσίῳ τρόπῳ Med. 751. τὴν ἐκȣ́σιον φυγὴν Sup. 151. ἐκȣσία νόσος Dic. fr. VII. 4.

Ἐκȣσίως Tr. 1037.

Ἐκπαγλȣ̃σθαι. πατέρα σὸν ἐκπαγλȣ́μενος Or. 888. τȣ᾽μὸν εἶδος ἐκπαγλȣμένη Tr. 929. ἐκπαγλȣ́μεναι Hec. 1157.

Ἐκπαιδεύειν. τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις; Cy. 275. ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις Inus fr. XIV. 5.

Ἐκπαίδευμα νυκτὸς Cy. 597.

Ἐκπαίζειν. πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες Her. F. 460.

Ἐκπατάσσειν. φέρ᾽ ἐκπάταξον Cy. 152. κακοῖσιν ἐκπατάσσȣσιν Her. F. 888.

Ἐκπαύειν. ἐκπαύσω μόχθȣς Ion. 144.

Ἐκπείθειν. πῶς ἐξέπεισας δεῦρό σοι σπέσθαι ςρατόν; Ph. 429. ἐξέπεισεν (sc. τὸν ταῦρον) εἰσβῆναι δόρυ Hel. 1584. ὡς ἐξέπειθε τὸν κατασπείραντά σε Her. F. 469.

Ἐκπειρᾶσθαι. κἀξεπειράθην τέκνων Sup. 1089.

Ἐκπέμπειν. πολὺν χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα Hec. 10. ἐξέπεμψά σε χθονὸς ib. 247. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ib. 768. ἡ Διὸς δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων Med. 1285. τῶνδέ μ᾽ ἔκπεμψον δόμων An. 990. ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων Iph. A. 1110. ὡς χέρνιβάς τε καὶ σφάγι᾽ ἐξέπεμπέ σοι Iph. T. 335. ἐκπέμπειν χθονὸς γυναῖκας ib. 1467. cf. Tr. 410. et Ion. 1345. ᾧ σε δȣ́λην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας Tr. 1271. ἔκπεμπε γῆς τȣ́σδε Her. 106. ἐκπέμψω ςόλον Hel. 1443. τȣ̀ς μὲν ἐξέπεμπον Ion. 640. ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας (sc. ἐμὲ) εἰς ᾅδȣ δόμȣς ib. 1274. εἴδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψ᾽ εἰς Ἴλιον El. 1283. τὸν θανόντα—ἐκπέμπειν δόμων Cresph. fr. I. 4. ȣ̓κ ἄν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. πολὺν πέλανον ἐκπέμπει δόμων ejusd. fr. XVI. 1. βίᾳ πρὰ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι Tr. 897.

Ἐκπεραίνειν. ἵν᾽ ἐκπεράνῃ βίοτον Her. F. 428. παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται Cy. 692. cf. Ion. 785.

Ἐκπερᾶν. κλίμακ᾽ ἐκπέρα ποδὶ Ph. 100. ἐκπερᾶσαι κῦμα συμφορᾶς Hip. 824. ἄξεινον—ἐκπερᾶσαι ποντίαν ξυμπληγάδα An. 795. δωμάτων ἐκπερᾷ ib. 824. et Hel. 1401. ὃς ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασε Iph. A. 18. καλὸν ἐκπερᾷ μελάθρων Cy. 510. πέραν—Ἕβρον ἐξεπέρασ᾽ ὄχθον Her. F. 387. ἐκπερῶν πάγον Δίας Ἀθάνας Her. 849.

Ἐκπέρθειν. Φοίβȣ ναὸν ἐκπέρσαι An. 1096. πᾶσαν Ἑλλάδ᾽ ἐκπέρσαι δορὶ Rh. 472. Τροίαν ἐξέπερσα Hel. 812. Ἴλιον ἐκπέρσων Tr. 804.

Ἐκπεταννύναι. ἐκπετάσȣσι πόδα ναὸς Iph. T. 1136. ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεὶς Cy. 495.

Ἐκπηδᾶν. ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτὶς Bac. 704. ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ Hec. 1172.

Ἐκπιμπλάναι. πεδία ἐξεπίμπλασαν φεύγοντες Ph. 1479. ὄμματ᾽ ἐξεπίμπλαμεν An. 1088. ἱερὰ ἐξεπίμπλασαν φόβῳ Sup. 722. φυγῇ ἐξεπίμπλαμεν

άπας Iph. T. 324. ἐκ δ' ἐπίμπλαεν δρόσου κρατῆρας κ. τ. λ. Ion. 1194. ᾳθιά τ' ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθου φθέγματα Hel. 1591.

κπίνειν. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; Cy. 549. ἐκπιεῖν κύλικα μίαν ib. 163. κπιεῖν ὅλον πίθον ib. 216. ἔκπιε ib. 60. ἔκπιθι ib. 567.

κπίπτειν. πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει λύδων Iph. T. 1196. ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονὸς El. 541. ἐξέπιπτον ἀντύγων πο Ph. 1200. ἐκπέσῃ φίλας καρδίας Hec. 1026. ὡς μήτ' ἀχρήμων σὺν έκνοισιν ἐκπέσῃς Med. 461. δωμάτων κπεσεῖν An. 876. ἐκπεσεῖν χθονὸς Her. 223. ἐκπεσεῖν μελάθρων ib. 76. ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε Hel. 16. μὴ 'κπεσεῖν δόμων Ion. 48. ἐκ ῆς ἐπιςήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr. XI. 3. τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν Hip. 97. ναυαγὸν ἐκπεσόντα Hel. 546. f. v. 1227. βίᾳ ἐκπεσὼν ςρωτοῦ λέχους Her. F. 555. μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν ισίδης Med. 712. ἐκπεσοῦσα δεμνίων Al. 184. ἐκπεσοῦσα τῆσδ' ἀλητεύω χθονὸς Her. 516. vid. etiam Med. 50. et 458. ubi est ἐκπεσῇ χθονὸς, a fut. 1. med.

κπλεθρος. κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181. ἔκπλεθρον δραμὼν ἀγῶνα El. 883.

κπλεῖν. ἐξεπλεύσατ' εἰς γαῖαν Φρυγῶν Cy. 283. ἐκπλεῦσαι χθονὸς Hel. 747.

Ἔκπλεως. ἔκπλεως δαιτὸς ὀρεσκόου Cy. 246. ἔκπλεως ὢν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς ib. 415.

κπλήθειν. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. ἐκπλήσειν κακὰ Or. 293. πολλὰ ιλήματ' ἐξέπλησε ib. 463. ὥστε σ' κπλῆσαι χαρᾶς Ph. 174. τὰς σὰς ρὰς ἔοικεν ἐκπλήσειν ib. 1435. τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον Al. 167. δρόμους πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους Iph. T. 81. κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον Cy. 387. πολλὰ μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 741. πανταχῆ ἄςεος ζητῶν νιν ἐξέπλησα Ion. 1108. δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. κίνδυνον ἐκπλήσαντα Iph. T. 90. πεπρωμένην μοῖραν ἐκπλήσαις φόνου El. 1290.

Ἔκπληξις. ἔκπληξις ἂν γένοιτο Ph. 736. κἀμοὶ ἔκπληξις πάρα ib. 968. τίν' ἔκπληξιν νέαν φίλοις ἀϋτεῖς; ib. 1276. μηδ' ἔκπληξιν ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 604. ἔκπληξιν ἡμῖν προστιθεὶς Hel. 556. εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων Fr. inc. XVI. 3.

Ἐκπληροῦν. λιμένα Ναυπλίειον ἐκπληρῶν πλάτῃ Or. 54. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρουμένας Al. 433.

Ἐκπλήσσειν. ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγου Or. 548. σοὶ ἐκπλήσσουσί με λόγοι Hip. 934. νέων ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησσέ με Sup. 160. μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με Iph. T. 773. ἐξέπληξάς με Ion. 241. cf. v. 403. οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ πονηρὸς οὐδεὶς ib. 635. ἵνα μάλιςά γ' ἐκπλήξειεν ἀνθρώπους Sis. fr. I. 28. τί ἐςι τοῦ παρόντος ἐκπλῆσσον λόγου; Iph. T. 240. θυμὸν ἐκπλήξασα Med. 640. ἐξεπλήσσου τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph. A. 351. ἔκ τοι πέπληγμαι Hip. 342. et Her. F. 1105. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους Antiop. fr. XXVII. 2. κἀκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος Hip. 38. κἀκπεπληγμένη φόβῳ Iph. A. 1535. cf. Bac. 604. ὦ—σύγγον' ἐκπεπληγμένη Iph. T. 795. ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην Hel. 1413. ψυχὰν ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρίκᾳ Tr. 183. θάμβει ἐκπλαγέντες Rh. 291. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσα Med. 8.

Ἐκπνεῖν. ἐπεὶ ἐξέπνευσεν Ἀγαμ. βίον Or. 496. ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν ib. 699. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς Ph. 883. ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον ib. 1463. ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον Her. 566. cf. Hel. 141. et Ion. 1600. ταχὺ πρὸς πατρὸς ἐκπνεύσετε Her. F. 885. ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or. 1163. θυμὸν ἐκπνέων Bac. 620. ἐκπνέων βίον Her. F. 980. μητρὸς ἐκπνεούσας (i. e. οὔσης) El. 1220. κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158. πετρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες Hel. 1133.

Ἐκπνοή. θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438.

Ἐκποδών. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἑκάβη Hec. 52. ἐκποδὼν ἄπειμι ib. 1054. οὐχ ἕλξετ' αὐτὸν ἐκποδὼν βίᾳ; ib. 1282. ἀπελθέτω τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν Or. 547. οὐκ ἐκποδὼν εἶ ib. 1161. et οὐκ ἐκπ. ἴτε ib. 1447. τυράννοις ἐκποδὼν μεθίςασο Ph. 40. ὅπου χθονὸς τῆσδ'

ἐκποδὼν μάλιϛ' ἔϛῃ ib. 985. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος Med. 561. καί μοι τὸ σὸν ἐκποδὼν ἔϛω λόγȣ ib. 1222. ȣ̓ φεύγȣσιν ἐκποδὼν θεȣ̀ς Hip. 457. ἐκποδὼν ἄπελθε ib. 708. ἐκποδὼν ϛὰς Al. 637. κἀκποδὼν εἶναι νέοις Sup. 1113. παρεῖσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. ἐκποδὼν ἔχειν μιάσματος Iph. T. 1226. ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἄπειμι Bac. 1146. ἀποϛᾶσ' ἐκποδὼν Hel. 1029. ἀφίϛασθ' ἐκποδὼν ib. 1644. ἐκποδὼν ἔλα Her. F. 819. ἐκποδὼν φόνȣ ib. 1034. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων Fr. inc. LXXXI. 4. ἄπιθ' ἐκποδὼν Fr. inc. B. 23. 1.

Ἐκπονεῖν. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν Or. 122. ἐκπονεῖν ἐμὲ, sc. εἰκός ἐϛι Ph. 986. τἀντεταλμέν' ἐκπονεῖν ib. 1642. ȣ̓κ ἐκπονȣ̃μεν, sc. τὰ χρηϛὰ Hip. 381. ἐκπονεῖν βίον λίαν ib. 467. πέπλοισιν ἐκπονεῖ ib. 632. τῶν ἐκδήμων φίλων ἐκπονεῖν τύχας An. 1053. ὃ εἰς κράνος βλέψαντα—χρῆν ἐκπονῆσαι Sup. 319. τὸν (i. e. ὃν) Χείρων ἐξεπόνασεν Iph. A. 209. ἐκπονȣ̃σ' ἑκόντες ib. 367. ἄλλης ἐκπόνει μνηϛεύματα γυναικὸς Hel. 1530. εἰ τȣ̀ς θεȣ̀ς ἄκοντας ἐκπονήσομεν φράζειν, ἃ μὴ θέλȣσιν Ion. 375. ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν ib. 1040. τὴν τεκȣ̃σαν ἐκπόνει ib. 1355. τῶν ἐμῶν τέκνων ȣ̓κ ἐκπονήσω θάνατον; Her. F. 581. ἐκπονεῖν ȣ̓ ῥάδιον Cresph. fr. XII. 1. πατρίδος ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 2. κἀκπονεῖν, ἃ πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν Fr. inc. CLII. 2. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν Or. 652. τάδ' ἡμῖν ἐκπονȣμέναισιν Med. 241. ἐκπονȣμένων σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 4.

Ἐκπορεύειν. ἐκπορεύετ' Ἰοκάϛην δόμων Ph. 1075. ἐκπορεύσομεν σὺν μητρὶ παῖδας Her. F. 723.

Ἐκπορθεῖν. ἐκπορθεῖτε Τροίαν Iph. A. 1398. ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις Tr. 95. cf. Bel. fr. XXV. 7. κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142.

Ἐκπορθήτωρ. πόλεος ἐκπορθήτορες Sup. 1222.

Ἐκπορθμεύειν. ἐκπεπόρθμευται χθονὸς Hel. 1195. et 1533. ubi active ponitur, *abduxit*.

Ἐκπορίζειν. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει An. 644. ἄδικα ἐκπορίζων Bac. 1040. κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζȣσαι φόνον Ion. 1114. εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορίζεται Sis. fr. I. 36.

Ἐκποτᾶσθαι. θυμὸν ἐκπεπόταμαι El. 177.

Ἐκπράσσειν. πῶς νιν ἐξεπράξατε; Hec. 515. ματρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον Or. 416. cf. Med. 1305. Iph. A. 512. et Her. F. 1079. ταῦτα θεῶν τις ἐξέπραξεν Al. 299. cf. Iph. A. 393. δόλιον εὐνὴν ἐξέπραξε Hel. 20. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43. ξὺν οἷς τὰ κάλλιϛ' ἐξέπραξε ib. 1383. ἐξέπραξας ἄχεα El. 1191. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατο εἰς γόον Bac. 1159.

Ἐκπρέπειν. ὦ μέγιϛον ἐκπρέπȣσ' εὐψυχίας Her. 597.

Ἐκπρεπής. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέϛατος Tr. 987. εἶδος ἐκπρεπεϛάτη γυνὴ Al. 334.

Ἐκπροθυμεῖσθαι. τί ἐκπροθυμῇ τῶνδ' ἀπαλλάχθαι γάμων; Ph. 1672.

Ἐκπροΐημι. τὰν ἀέναον παγὰν ἐκπροϊεῖσαι Ion. 119.

Ἐκπροκρίνειν. πόλεως ἐκπροκριθεῖσ' ἐμᾶς Ph. 222.

Ἐκπτήσσειν. οἴκων με θάμβει τῶδ' ἐξέπταξας Hec. 180.

Ἐκπτοεῖσθαι. ἐξεπτοήθη Cy. 184.

Ἐκπυνθάνεσθαι. τȣ̃δ' ἐκπυθέσθαι ταῦτα Ph. 775. ἵν' ἐκπυθώμεθα, πόθεν πάρεισι Cy. 94. εἰ μὴ ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον Hel. 823. ἐκπύθωμαι, τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος Her. F. 529. κἀκπυθώμεθα δȣ́λης γυναικὸς El. 109.

Ἐκπυρȣ̃ν. αὐτῶν ἐκπυρȣ̃σι σώματα; Tr. 301. Λέρνας ὕδραν ἐξεπύρωσε Her. F. 421. Πριάμοιο γαῖαν ἐκπυρώσων Iph. A. 1070. ὃς ἐκπυρȣ̃ται λαμπάσιν κεραυνίαις Bac. 244.

Ἔκπωμα. χρυσέων ἐκπωμάτων Ion. 1175.

Ἐκραίνειν. ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε Cy. 401.

Ἐκρύεσθαι. εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξεῤῥύετο Bac. 258.

Ἐκσπᾶν. ἢν ἐκσπάσωμαί γε βόλον El. 582.

Ἐκσπένδειν Ion. 1193.

Ἐκϛέφειν. πάντας βωμȣ̀ς προσῆλθε κἀξέϛεψε Al. 169. τέκν' ὁρῶ ϛολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεϛεμμένα Her. F. 526.

Ἐκσφραγίζεσθαι. ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι δόμων καθήμεθα Her. F. 53.
Ἐκσώζειν. ἔκσωσον τέκνα Or. 1234. ἐγώ νιν ἐξέσωσα ib. 1633. πατρῴαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἂν Ph. 955. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας Med. 531. παίδων ἐκσῶσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314. et Her. F. 716. εἴπερ ἐκσώσειέ σε Hip. 501. τοῦτό σ' ἐκσώσειν δοκεῖς ib. 958. ἢν σῶμα ἐκσώσω μόνον Iph. T. 757. ἢν ἐκσώσῃς γραφὴν ib. 762. ἔκσωσόν με ib. 984. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως Bac. 614. σὸν ἐκσῶσαι δέμας Hel. 1098. πάλαι ἀδελφὴν καὶ πρὶν ἐξεσώσαμεν ib. 1674. παῖδας ἐκσῶσαι Her. F. 291. τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν ib. 828. ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος ib. 1222. μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερὸς El. 28. ὃν ἐκσώζει ποτὲ ib. 416. ἴσαι σ' ἐκσώζουσι ψῆφοι ib. 1265. Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσας ἐπὶ χθόνα Er. fr. XIV. ἥδε μ' ἐξέσωσεν Fr. inc. CLXXXV. 1. τἄλλα ἐκσώζων τέκνα El. 1025. ἐκσώσασά σε Iph. T. 1469. πῶς ἐξεσώθης Sup. 751. cf. Ion. 279. ὡς ἐκσωθεῖμεν ἂν Iph. T. 1025.
Ἐκσωρεύειν. νεκροὶ νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμοῦ Ph. 1202.
Ἐκτάδην, *adverb.* Ph. 1692.
Ἐκτείνειν. ὡς νεκρόν νιν ἐκτείνουσι Hip. 789. ἐκτείνειν βίον Sup. 1109. ἔκτεινε χεῖρας Bac. 971. ἔκτεινέ μοι σεαυτὸ Syl. fr. VII. 2. ἐξέτεινε εἰς ἧπαρ ξίφος Ph. 1430. ἔκτεινον χέρα Hec. 439. πολλὰς γενείου ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ὅδ' ἐξέτεινα χεῖρα Al. 771. ὄμμα ἔκτεινον φίλον Iph. A. 648. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν An. 93. κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ Bac. 829. ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. χεῖρας ἐκτείνοντα Ion. 961. et ἐκτείνων χέρα El. 823. ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιροῦ πέρα Sup. 745. στρατὸν κατὰ στόμ' ἐκτείνοντες Her. 801. φῦλα στρατευμάτων λαὸν ἐκτείνοντα Sup. 654. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς Iph. T. 973. ἐκταθεῖσα Or. 302.
Ἐκτεκνοῦσθαι. παῖδας ἐκτεκνώμενος λάθρα Ion. 438.
Ἐκτελευτᾶν. πρὶν ἄθλους ἐκτελευτῆσαι Her. F. 827.
Ἐκτελής. ἐκτελῆ νεανίαν Ion. 780.
Ἐκτέμνειν. μήτ' ἂν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμῃς τριχὸς Iph. A. 1438.
Ἐκτήκειν. ἐκτέτηκα καρδίαν ματρὸς, τὴν δ' ἔτ' ἐκτήκω γόοις Hec. 433. sq. ὄμμα ἐκτήξασ' ἐμὸν δακρύοις Or. 134. cf. v. 528. ἔκ τοι με τήξεις ib. 1047. ὄμματ' ἐκτήξω πυρὶ Cy. 458. μὴ δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα Hel. 1435. ἐξετηκόμην γόοις Or. 858.
Ἐκτίειν. Ὀρέστῃ μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην. El. 260. μή ποτε Κρέοντι θάνατον ἐκτισαίατο Her. F. 547. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267.
Ἐκτιθέναι. κἀκτίθησιν ὡς θανούμενον Ion. 18. ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. τὸν παῖδ' ἐξέθηκε δωμάτων Ion. 344. cf. v. 350. 954. 1366. 1398. et 1413. et Melan. fr. XXI. et XXIII. 2. κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον Hip. 1214. ἐκθεῖναι κήτει φορβὰν And. fr. I. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα Ph. 36. et ἐκτεθεὶς παῖς Ion. 345. θηρσὶν ἐκτεθεὶς ib. 951.
Ἐκτίνειν. ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν Hip. 626. χάριτας πατρῴας ἐκτίνων Or. 453. ἀντίποινα ἐκτίνων Her. F. 755. ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων ib. 983.
Ἔκτοθεν An. 976.
Ἐκτοξεύειν. σοῦ τὸ σῶφρον ἐξετόξευσε φρενὸς An. 365.
Ἔκτοπος Bac. 69.
Ἑκτορεία χεὶρ Rh. 762.
Ἑκτόρεος. πρὸς εὐνὰς τὰς Ἑκτορέους Rh. 1.
Ἕκτος. ἕκτον τόδ' ἦμαρ Or. 39. et 422.
Ἐκτός. τἀκτὸς τῶν κακῶν Ph. 43. ἐκτὸς τάφρων ib. 721. ἐκτὸς ἀσπίδος ib. 1400. πατρῴας ἐκτὸς γῆς Hip. 1065. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. σκηνῆς ἐκτὸς Iph. A. 12. χώρει ἐκτὸς ib. 1117. ὡς ἐκτὸς εἴης Iph. T. 1310. ἐκτὸς τάξεων Rh. 614. ἐκτὸς τοῦ προσήκοντος Her. 215. πότερον ἐκτὸς, ἢ 'ν δόμοις; Hel. 474. ἃ ἐκτὸς, ὄμμα τέρψει Ion. 231. δοκημάτων ἐκτὸς Her. F. 771. ἐκτὸς ὢν συμφορᾶς ib. 1249. ἐκτὸς πόνων Æg. fr. IX. 2.
Ἐκτρέπειν. τὸ δυστυχὲς τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει Sup. 483. ἀσπίδας θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν Bac. 798.

ΕΕ

Ἐκτρέφειν. Ὀρέστην ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι Iph. A. 1451. ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτοὺς Bac. 277. εἰ λάθρα νιν ἐκτρέφει Ion. 357. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν ib. 821. τίκτουσιν ἡμῖν πάντα, κἀκτρέφουσ' ἅμα Œd. fr. XVII. 12. παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἂν Tr. 697. διακενῆς σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε ib. 754. ὃν ἐξέθρεψα παῖδα Cy. 142. τίς γάλακτί σ' ἐξέθρεψε; Ion. 318. ὅσπερ ἐξέθρεψε ib. 1531. ἥν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγὼ El. 488. cf. v. 556. ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες Tr. 381. ἄλλως ὑμᾶς ἐξεθρεψάμην Med. 1029. οὓς ἔφυσα κἀξεθρεψάμην ib. 1349. συνομαίμονα τόνδε ἐξεθρέψω μοι Iph. T. 849. παῖδες ὅπως ἂν ἐκτραφῶσιν σῇ χερὶ Med. 939. νεανίαν ὡς ᾔσθετ' ἐκτεθραμμένον Ion. 823. ἐκτεθραμμένοι σκύμνοι λεόντων Sup. 1221. ἐκτραφεὶς ἐκεῖ ib. 891. ἐκτραφεὶς κάλλιστα παρθένων ὕπο Rh. 930.

Ἐκτρίβειν. πρόῤῥιζον ἐκτρίψειέ σε Hip. 684. εἰ τοῦ Κύκλωπος ὀφθαλμὸν ἐκτρίψομεν Cy. 473. ὁ χαλκέοισι νώτοις οὐρανὸν ἐκτρίβων Ion. 2.

Ἐκτροπή. λεωφόρους πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881.

Ἐκτροφή. ἐκτροφαὶ καλαὶ Dan. fr. VI. 5.

Ἐκτυφλοῦν. κἀκτυφλώσαμεν Θάμυριν Rh. 924.

Ἕκτωρ Hec. 18. Ἕκτορος ψυχὴ ib. 21. τὴν Ἕκτορος κάσιν ib. 361. πρὸς Ἕκτορα ib. 422. Ἕκτορος δόρυ ib. 1210. Ἕκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480. δάμαρ δοθεῖσα Ἕκτορι An. 4. Ἕκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως θανόντ' ἐσεῖδον ib. 8. cf. v. 97. et 107. οὐ γὰρ ἔσθ' Ἕκτωρ τάδε ib. 168. Ἕκτορος ἄπο ib. 202. σφαγὰς Ἕκτορος ib. 399. φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι ib. 404. Ἕκτορος ἀδελφὸς ib. 657. δάμαρ Ἕκτορος eod. vers. et Tr. 272. τὴν αἰχμάλωτον Ἕκτορος ξυνευνέτιν An. 909. γυναικὸς Ἕκτορος ib. 961. ὡς ἂν εἰδῇς Ἕκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον Rh. 420. ὃν νεῶν Ἕκτωρ ὤτρυνε κατόπταν ib. 558. τὰ Ἕκτορος λυπρὰ Tr. 394. Ἕκτορος ἶνις ib. 570. Ἕκτορος ὅπλοις ib. 573. Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. etc. Ἕκτορ, o *Hector*, Rh. 10. 23. 41. 76. 87. 389. 488. 643. 951. et 985. ὦ φίλταθ' Ἕκτορ An. 221. et ὦ φίλ' Ἕκτορ Tr. 668.

Ἐκφαιδρύνειν. σαγόνα ἐκ παρηΐδων— ἐξεφαίδρυνον χροὸς Bac. 767.

Ἐκφαίνειν. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον Hip. 881. ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει Ion. 1550. ἐξέφηνας εἰς φάος κακὰ Hip. 368. κακοὺς θνητῶν ἐξέφηνε χρόνος ib. 428. ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρὶ ib. 1452. τὸ δ' (sc. κακὸν) ἐκπέφηνεν αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς νέον Æol. fr. XVI. 2. κἀκφανήσεται Hip. 42.

Ἐκφέρειν. ἐκφέρετε Cy. 137. ἐκφέρετε τεύχη Ph. 786. ἔξω ἐκφέρουσι (sc. τὰ κακὰ βουλεύματα) πρόσπολοι Hip. 650. οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις; Al. 719. ἐκφέρουσι μητρῷ' ὀνείδη An. 622. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα Bac. 808. ἐκφέρετε τυρεύματ', ἢ μήλων τόκον Cy. 161. δύνασιν ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα ib. 1352. πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων Hec. 701. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Dan. 10. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι El. 871. τὸ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. οὔποτ' εἰς Ἕλληνας ἐξοισθήσεται Sup. 561.

Ἐκφεύγειν. ἐκφεύγει μόρον An. 381. οὐ τι μ' ἐκφύγητε λαιψηρῷ ποδὶ Hec. 1039. ἐκφυγεῖν χρῄζων ἀρὰς Ph. 477. εἰ μὴ ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. ᾅδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. κἂν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω Iph. A. 533. ποῖ σ' ἐκφύγοιεν ἄν; Iph. T. 1204. ὃν οὔτε φεύγων—ἐκφυγεῖν δυνήσεται Rh. 316. ἔκφυγεν ᾅδαν Tr. 592. ὥστε μ' ἐκφυγεῖν Bac. 452. θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. ἐκφυγὼν, sc. mortem, Al. 195. κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ Tr. 442. Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα Cy. 437. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429. κἀκπέφευγε γῇ Ph. 1209. ἐκπεφεύγασιν γάμοι με Hel. 1638. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δοῦλον Ion. 556. ποῖ γὰρ ἐκφεύξῃ λέχος; Ph. 1668. οὐκ ἐκφεύξεται Med. 1064.

Ἐκφθείρειν. ἐξεφθαρμένη Hec. 669.

Ἐκφλῆναι Cress. fr. II.

Ἐκφοβεῖν. εἴ μ' ἐκφοβεῖεν μανιάσιν λυσσήμασι Or. 270. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ And. fr. XVIII. 1. τὸ ταρβοῦν κἀκφοβοῦν σ' ἐκ δεμνίων Or. 312. ἐκ-

φοβηθεῖσ' αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς An. 963.

Ἐκφοινίσσειν. πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42. ὁδέπω βωμὸς θεᾶς Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς Iph. T. 259.

Ἐκφοιτᾶν. εἰς ταὐτὰ βαίνων ἅρματ' ἐκφοιτᾷ πατρὶ El. 320.

Ἐκφορά. ἐκφορὰν τοῦδε θήσομαι νεκροῦ Al. 424.

Ἐκφορεῖν. τοὺς ἄρνας ἐξεφοροῦντο Cy. 233.

Ἔκφορος. ἔκφορος συμφορὰ πρὸς ἄρσενας Hip. 295.

Ἐκφράζειν. ἐκφράσαιμεν ἂν Her. F. 1119.

Ἐκφροντίζειν. ἐκφρόντισον Iph. T. 1323.

Ἐκφυλάσσειν. τρίβον τήνδ' ἐκφυλάξω Or. 1259. ἴχνος ἐκφύλασσε Ion. 741.

Ἐκφῦναι. ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρὸς Ph. 422. οὔποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦναί σ' ἐγὼ Tr. 765. ἐκφῦναι Διὸς Bac. 27. et ἐξέφυν Διὸς Pi. fr. V. 2. ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς Ion. 574. ἔνθεν ἐξέφυ Κρέων Her. F. 7. ἐκφὺς δράκοντος Bac. 539. τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφὺς El. 206. ὁ οὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος Bel. fr. VI. 5. ὃς δράκοντος γέννυος ἐκπέφυκε Ph. 948. μητρὸς (sc. ἀρίστης) ἐκπεφυκέναι Al. 326. Πέλοπος παιδὶ παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγὼ Iph. T. 807. πολλῶν πατέρων ἐκπεφυκέναι Tr. 762. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς Ion. 542. Ξοῦθος φησὶ παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι ib. 1533. θυγατρὸς ἐκπεφυκότι Bac. 44. ὃς Πολύδωρον ἐξέφυσε Ph. 8. οἵπερ ἐξεφύσαμεν Med. 1063. et 1241. ὃς ἐξέφυσεν Ἀγαμέμνονα Hel. 398.

Ἐκχαυνοῦν. αὐτὴν ἐκχαυνῶν λόγοις Sup. 412.

Ἐκχεῖν. ᾄδου μολπὰς ἐκχέω δακρυῤῥόους Sup. 773. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ Cy. 322. ἐκχεῖτε πηγὰς Her. F. 941. μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phi. fr. II. 1. χερσὶν ἐκχέοντι σπονδὰς Ion. 1187. τί τὰ 'κχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2.

Ἐκχορεύεσθαι. ἄν ποτ' Ἄρτεμις ἐξεχορεύσατο Hel. 387.

Ἐκχωρεῖν. ἐξεχώρησαν κακῶς Iph. A. 367.

Ἑκών. ἑκὼν ἐγώ σοι τἀμὰ σημανῶ κακὰ Or. 381. φεύγειν ἑκόντα χθόνα Ph. 72. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἑκὼν αὐτοὺς χθονὸς ib. 479. ἐκεῖνο οὐχ ἑκὼν μεθήσομαι ib. 522. οὐχ ἑκὼν ἦλθον ib. 633. πέμπεις ἑκὼν σῇ δάμαρτι Iph. A. 360. οὐκ ἐμοῦ γ' ἑκόντος ib. 1361. αἱρεθεὶς ἑκὼν ib. 1364. φεύγω τρόπον γε δή τιν' οὐχ ἑκών, ἑκὼν Iph. T. 512. μ' οὐδεὶς ξένων ἑκὼν ἐδέξατο ib. 948. οὐχ ἑκὼν ἀγγελῶ—ἀγγέλματα Tr. 705. οὐχ ἑκὼν ἄγω σε Bac. 441. τοὺς ἄρνας ἡμῖν ἀπημπόλα—ἑκὼν ἑκοῦσι Cy. 257. ἑκὼν τίς κακῶς οὕτω φρονεῖ; Her. 414. οὐ μὴν ἑκόντα γ' αὐτὸν ib. 885. νεῖκος οὐχ ἑκὼν τόδ' ἠράμην ib. 986. οὔκουν ἑκών γε Ion. 746. μὴ 'πὶ δουλείας ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. ἑκὼν ἑκοῦσαν, ἢ θέλουσαν οὐχ ἑκών; Fr. inc. XC. 2. οὐχ ἑκόντες—κακῶν ἐρῶσι Hip. 358. ἑκόντες, οὐκ ἄκοντες An. 357. ἐκπονοῦσ' ἑκόντες Iph. A. 367. ἑκοῦσιν ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403. ἡμῶν ἑκόντων ib. 1656. ἃ ἂν διδῶσ' ἑκόντες Ion. 380. τῆσδ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι Hec. 400. ἑκοῦσα θνήσκω ib. 548. ἑκοῦσαν ἐπισείσω πόλιν Or. 612. φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐχ ἑκοῦσαν οὐχ ἑκὼν Hip. 319. οὐ δῆθ' ἑκοῦσά γε ib. 324. et Al. 390. διώλετ' οὐχ ἑκοῦσα Hip. 1305. ἃ 'γὼ οὐχ ἑκοῦσ' ἐδεξάμην An. 36. οὐχ ἑκοῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει ib. 38. ἐγώ σ' ἕδρας ἐκ τῆσδ' ἑκοῦσαν ἐξαναστήσω ib. 262. ἐμόχθησ' οὐχ ἑκοῦσα ib. 681. ἑκοῦσα ἐδέξατο πόνον τόνδε Sup. 393. ἄξει οὐχ ἑκοῦσαν ἁρπάσας; Iph. A. 1365. τοὐμὸν σῶμα θῦσαι δίδωμ' ἑκοῦσα ib. 1555. ἑκούσης, κοὐ βίᾳ λελησμένης Tr. 373. ἧδε ψυχὴ πάρα ἑκοῦσα Her. 532. cf. v. 552. ἑκοῦσ' ἀπώλετο El. 1065. ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ Er. fr. I. 49.

Ἐλαία. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας Iph. T. 1101. ἢ—ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον Tr. 798. ἀκρέμων ἐλαίας Cy. 454. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου ib. 1436. δὶς στεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7.

Ἐλαιοφόρος. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων Her. F. 1178.

Ἐλαιοφυής. τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον Ion. 1480.

Ἐλᾶν et ἐλαύνειν. παῖδας γῆς ἐλᾶν Med. 70. ἔξωθέν με γάμοι γ' ἐλῶσι Al. 954. ἣν ἐλᾷ δι' οἴκων An. 711. ὄχον μόσχων ἐλᾷς μετ' ἀλόχου Bac.

1332. ἐκποδὼν ἔλα Her. F. 819. cf. Phaëth. fr. VII. 1. et VIII. 6. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς Med. 706. τίν' αὐχεῖς κακοῖς ἐλαύνειν; Al. 679. ἣν χρῆν σ' ἐλαύνειν An. 651. δοκοῦσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν οἵδε με ib. 925. ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ Sup. 96. ἐλαύνεις ὄχους ib. 131. δὴν ἐλαύνομεν Rh. 480. ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει Her. 904. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει συμφορὰν Hel. 648. τὴν τύχην εἰς τοῦτ' ἐλαύνει Ion. 68. οὐρανοῦ ὑπὸ μέσσαν ἐλαύνει χέρας ἕδραν Her. F. 404. ἔλαυνε ib. 837. τὰ ἕσπερα νῶτ' ἐλαύνει El. 731. ἐλαύνειν (sc. τὸν δίφρον) μὴ μαθὼν Phaëth. fr. VI. 2. ἤλαυνον Rh. 785. ἤλαυνες ἱκέτας Her. 197. cf. v. 955. λέοντος βλαστήματα ἤλαυνες ἂν κακοῖσιν ib. 1007. ἵππους ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος Ion. 1148. ἔξω ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν Bac. 851. κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρῳ Her. F. 351. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα Or. 763. ἤλασ' (i. e. ἤλασα) εἰς ὀργὴν πόσιν El. 1110. οἷς γ' ἐλαύνομαι Or. 412. φυγὰς χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ Med. 438. κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι An. 31. ὅτῳ ἐλαύνεται συμφοραῖς οἶκος Ion. 1619. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 80. cf. v. 942. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος ib. 1175. χερσόθεν πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον Her. 431.

Ἐλάσσων et ἐλάχιστος. v. μικρός.

Ἐλαστρεῖν. μητρὸς οὕνεκ' ἠλάστρουν θεαὶ Iph. T. 934. cf. v. 971.

Ἐλάτη, et dor. άτα. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα ib. 1059. λαβὼν ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. ἐλάτῃ ἐφήμενον ib. 1093. μυρίαν χέρα προσέθεσαν ἐλάτῃ ib. 1108. ἐλάτᾳ πλεύσασα Ph. 217. ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ib. 1517. ἐλάτᾳ δικώπῳ Al. 446. ἐλάταν πομπαίαν Iph. A. 1323. ἐλάτας κλάδοισι Bac. 110. ὑψικόμων πέραν βαίνουσ' ἐλατᾶν Al. 589. ἐλάταις χιλιόναυσιν Iph. A. 174. ἀνὰ ἐλάταισι ib. 1058. χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις Bac. 38. cf. v. 741. et 814. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας ib. 952.

Ἐλάτινος. ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. et ὄζοισιν ἐλατίνοισιν ib. 1096. φύλλων ἐλατίνων εὐνὴν Cy. 385.

Ἐλαύνειν. v. ἐλᾶν.

Ἐλαφοκτόνος. τᾶς ἐλαφοκτόνου θεᾶς Iph. T. 1113.

Ἔλαφος. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον Hec. 90. et βαλίαις ἐλάφοις Hip. 218. ἔλαφος ἀσπαίρουσ' ἐπὶ χθονὶ Iph. A. 1587. ἔλαφον ὀρειδρόμον ib. 1593. ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου Iph. T. 28. et 783. χρυσοκέρωτ' ἔλαφον Hel. 388. et ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ἅλις ἐλάφων ἐστί μοι θοινωμένῳ Cy. 248. ἐλάφων θηράματα Ion. 1162.

Ἐλαφρίζειν. ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν Meleag. fr. VI. 8.

Ἐλαφρός. ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849.

Ἔλεγος. ἔλεγον οἶτον ἀείδεις Iph. T. 1091. ὅμαδον ἔκλυον ἔλεγον Hel. 185. ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 146.

Ἐλέγχειν. ἐχρῆν μ' ἐλέγχειν Hip. 298. ἔλεγχε Iph. T. 530. ἤλεγχον ib. 1179. et Alex. fr. VIII. 1. οὐδ' ἤλεγξας Hip. 1322. μή τις μ' ἐλέγξῃ Al. 1061. ἐλέγξαι ξένους οὐκ ἠξίουν Iph. T. 955. ἤλεγξα καὶ βέβηλα κ. τ. λ. Her. 405. λόγοις ἐλέγξω Hip. 1267. θυσίαν ἐλέγχων ξένων Iph. T. 1081. οὐκ οἶδ' ἐλέγχουσα Hip. 271. οὐδ' ὅρκον —ἐλέγξας ib. 1056. πάντας ἐλέγξας φίλους Al. 15. ὡς μήτ' ἐλεγχθῇ Hel. 891.

Ἔλεγχος. εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν Al. 643. φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον Her. F. 59. εἰς ἔλεγχον πιτνῶν ib. 73. ἀνδρὸς ἔλεγχος ib. 162. ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 7. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχους Hip. 1337. ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχους Tr. 119. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905.

Ἐλεεῖν. τὸ ἐλεῆσαι τὸν πατέρα αὐτῶν Epist. I.

Ἐλεεινὸς Hel. 998.

Ἕλειος. θάμνοις ἑλείοις Bel. fr. XIV. 2. ὕδραν ἕλειον κτανὼν Her. F. 152.

Ἐλελίζειν. ὡς ἐλελίζω Ph. 1516. διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα Hel. 1118.

Ἑλένη, *uxor Menelai*, Hec. 243. An. 900. Iph. A. 51. et 683. et El. 214.

Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴ Hec. 265. ὡς Ἑλένην ἴδοιμι ib. 442. τὰν τοῖν Διοσκύροιν Ἑλένην κάσιν ib. 943. τὴν θεοῖς στυγουμένην Ἑλένην Or. 20. Ἑλένης τῆς πολυκτόνου φονεὺς ib. 1142. Ἑλένης πρόσπολε ib. 1380. Ἑλένη νιν ὤλεσε An. 247. Ἑλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδε ib. 603. Ἑλένη ἐμόχθησ' οὐχ ἑκοῦσα ib. 681. ἐρῶν ἐρῶσαν— Ἑλένην Iph. A. 76. τὸν Ἑλένης γάμον γήμας ib. 467. Ἑλένην ἕλωμαι ib. 488. τί Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα; ib. 494. Ἑλένης οὕνεκα Iph. T. 8. ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς Ἑλένη Tr. 35. ἡ θεοστυγὴς Ἑλένη ib. 1214. ἐλάβετε τὴν Ἑλένην χειρίαν; Cy. 176. τῆς κακίστης ἁρπαγὰς Ἑλένης ib. 280. Ἑλένη ἐκλήθην Hel. 22. Ἑλένης αἰσχρὸν κλέος ib. 134. οὕνεχ' Ἑλένης μάργος ἦν El. 1027. εἴδωλον Ἑλένης ib. 1283. οὐκ ἀπολοῦμαι τῆς Ἑλένης οὕνεκα Tel. fr. III. 2. etc. Ἑλένη, o *Helena*, Or. 81. Hel. 313. 879. et 1408. ὦ τλῆμον Ἑλένη Or. 1613. Iph. A. 1253. et Hel. 108. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη παῖ Or. 1673. b) dor. Ἑλένα. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα Hec. 635. τὸν Ἑλένας φόνον Or. 1357. εἰς Ἑλέναν ib. 1362. περὶ γόνυ Ἑλένας ib. 1415. παρὰ βόστρυχον Ἑλένας ib. 1428. ἀνόνητον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον ib. 1502. Ἑλένα—ἥδ' ἐστὶν ib. 1629. εὐναίαν Ἑλέναν An. 104. ἐπὶ τὰν Ἑλέναν Iph. A. 178. τᾶς Ἑλένας ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 583. τὰν τῶν Διοσκούρων Ἑλέναν ib. 769. ἁ Διὸς Ἑλένα ib. 781. Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς Iph. T. 440. Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτ' ἐνέγκοι Ἑλένᾳ Rh. 259. v. etiam v. 910. τὰν ἐχθίσταν θεράπναν Ἑλένας Tr. 211. Ἑλένας μελέας πόνους Hel. 1120. πέμποντες Περσείων οἴκων Ἑλέναν ἐπ' ἀκτὰς ib. 1480. σωτῆρες τᾶς Ἑλένας ib. 1516. ὦ Ἑλένα ib. 1158. et 1175. 2) Ἑλένη, nomen insulæ ab Helena nomen ducens, Hel. 1690.

Ἕλενος. θείαν Ἑλένου ψυχὰν Hec. 87. Ἑλένῳ συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις An. 1246.

Ἔλεος. τίς ἔλεος; Or. 333. μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι ib. 567. τίς ἔλεος μείζων; ib. 830. ἔλεος ἔλεος ὅδ' ἔρχεται ib. 966. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματρὸς Ph. 1293. μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης εἰσῆλθε Iph. A. 491.

Ἑλέπτολις. τὰν Ἰλίου καὶ Φρυγῶν ἑλέπτολιν Iph. A. 1476. et 1511.

Ἐλευθέριος. τὸν ἐλευθέριον Ζῆνα Rh. 358.

Ἐλευθερὶς πέτρα Sup. 759.

Ἐλεύθερος. πατρὸς οὖσ' ἐλευθέρου Hec. 420. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι ib. 754. οὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος ib. 864. σὲ θήσω ἐλεύθερον φόβου ib. 869. cf. Rh. 664. ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον; Hip. 1450. ἐλεύθερος οἶκος Al. 571. οὐκ οἶσθά με—γνησίως ἐλεύθερον; ib. 681. ὡς ἂν εἰδῇς Ἕκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον Rh. 420. ἐλεύθερος, χρειὼς ὤν, οὐδὲν σθένει And. fr. XVI. 3. ζευχθεὶς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος Antig. fr. VIII. 1. cf. Melan. fr. IX. 4. κρείσσονα οὔτε δοῦλον, οὔτ' ἐλεύθερον, τρέφειν ἀσφαλὲς Ar. fr. XV. 1. ἐλεύθερος ὢν δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους Phaëth. fr. XV. 1. τοὺς ἐλευθέρους μὴ λυπρὰ—ἐξισορῆσαι Hec. 234. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις ib. 291. θεσφάτων ἐλεύθεροι Ph. 1006. εἰς ἐλευθέρους ὑβρίζειν An. 434. τὸ μὲν δοῦλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι Iph. A. 1402. ἐλευθέρους ἐσῶτας Iph. T. 1349. τοὺς λόγους ἐλευθέρους Bac. 774. ἐλεύθεροι πόνων Her. 873. ἐλεύθεροι Εὐρυσθέως ib. 874. οὖσ' ἐλευθέρων ἄπο Hel. 282. τῶν ἐλευθέρων οὐδεὶς κακίων δοῦλος Ion. 855. τοῖς ἐλευθέροισιν ὁ νικᾷς Alex. fr. IV. 3. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις Inus fr. XIV. 5. πολλοὶ (sc. δοῦλοι) ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων Melan. fr. VI. 2. δούλοισι ζῶμεν, οἵ τ' ἐλεύθεροι Fr. inc. CCIII. ἐλευθέραν μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω, μεθέντες Hec. 550. μ' ἐλευθέραν ὁρᾷς An. 194. ἐλευθέρα πόλις Sup. 405. cf. v. 477. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων Iph. A. 930. ἐλευθέραν δεῖ νιν γενέσθαι ib. 1273. ἐχθρῶν ἐλευθέραν πόλιν Rh. 469. ἡμέραν ἐλευθέραν ib. 991. οὐκ ἐλευθέραν θύρσου μεθήσεις χεῖρα; Bac. 253. ἐλευθέρα γαῖα Her. 62. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν ib. 245. cf. v. 288. δειμάτων ἐλευθέρα El. 911. οὐκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι Her.

199. ἀμπτυχαὶ ἐλεύθεροι El. 868. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 1. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε Hec. 367. τὐλεύθερον ἐκεῖνο Sup. 438. ὄμμ' ἔχυσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. cf. Her. F. 221. κάρτα τὐλεύθερον δυσλόφως φέρει κακὰ Tr. 302. ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 868. πόλισμ' ἐλεύθερον ib. 957. τὔνομ' ὐκ ἔχων ἐλεύθερον Hel. 736. τὐλεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι Hip. 624. ἡ φρὴν τῶν ὐχὶ δύλων ἔτ' ἐλευθερωτέρα Phryx. fr. X. 2. τῶν ἐλευθερωτάτων οἴκων An. 12.

Ἐλευθεροστομεῖν An. 153.

Ἐλευθερῦν. ἐπεί σε τῦδ' ἐλευθερῶ φόνυ Hip. 1449. μιᾶς μ' ὔπω συμφορᾶς ἐλευθεροῖς Her. 790. Ἑλλάδ' ὡς ἠλευθέρωσα Iph. A. 1384. ἐλευθέρωσόν με Her. 890. ἐλευθερώσω γαῖαν Ph. 1019. ἐλευθερῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα Her. F. 1010. ἐλευθερώσας τὐμὸν Or. 1088. ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόψηφον πόλιν Sup. 353. ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἠλευθερῶσθαι Her. 789. πῶς ἐλευθερώθῃς; Bac. 613.

Ἐλευθέρως. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω Or. 1170. ἐλευθέρως παῤῥησίᾳ θάλλοντες Hip. 421. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως Al. 1011. λέγομεν ἐλευθέρως Cy. 286. ἐλευθέρως θάνω Her. 559. κατθανεῖν ἐλευθέρως Ar. fr. IV. 2.

Ἐλευσίς. ἑστιῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς Sup. 1.

Ἐλεφαντόδετος. ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν δόμων Iph. A. 582.

Ἑλικτός. κισσὸς ἑλικτὸς Ph. 655. ἑλικτὸν κρύσω πόδ' ἐμὸν El. 180. ἑλικτὰ An. 449.

Ἑλικὼν, *nomen montis*, Her. F. 240.

Ἑλικωνιάδες. ὦ Μυσῶν Ἑλικωνιάδων δώματα Her. F. 791.

Ἕλιξ. φέρομεν ἕλικα νεότομον Bac. 1168. ἕλικα ἀνὰ χλόαν Hel. 180. ὃς ἄπλατον ἕλικ' ἐφρύρει Her. F. 399. βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων Hel. 1347.

Ἑλίσσειν. ἑλίσσετε νῦν βλέφαρον Or. 1266. αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἑλίσσετε ib. 1293. ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναὸν Iph. A. 1480. ἕλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε Tr. 333. ἀμφὶ ὠλένας ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι ib. 758. διαστρόφυς ἑλίσσει γοργωπὺς κόρας Her. F. 868. cf. Bac. 1121. λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1432. Καδμείων πόλιν ὅπλοις ἑλίξειν Ph. 718. ἑλίσσων Sis. fr. IV. καλοῖς κακὺς λόγυς ἑλίσσων Or. 890. ὃν ἀγκάλαις ἑλίσσων ib. 1379. ἑλίσσων περὶ νίκας Iph. A. 215. ἃς (sc. δίνας) πυκναῖς αὔραις ἑλίσσων Iph. T. 7. ἑλίξας ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ Ph. 1616. πέριξ ἑλίξας Antiop. fr. XXXI. 2. χεῖρες καὶ κῶλ' ἑλίσσετο Ph. 1193. ἑλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1504. ῥόμβῳ ἑλισσομένα Hel. 1378. ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἱματηρὰν ἑλιχθεῖσα Iph. T. 444.

Ἕλκειν. βίοτον εἰς τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον Or. 207. γήρᾳ τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν Ph. 311. ἕλκεις μακρόπνυν ζωὰν ib. 1531. ἕλκει, κώπῃ ὥστε κ. τ. λ. Hip. 1221. σύντονα ἕλκετε τὸν κακοδαίμονα ib. 1361. ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειὰν Tr. 280. ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸν ib. 665. περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον Bac. 1065. vid. not. τὸν Αἴτνας μηλονόμον τόρνευ', ἕλκε Cy. 657. ἕλκει με βιαίως Her. 80. cf. v. 368. ἕλχ', ἕλκε πρὸς μέλαθρα καὶ κόμιζέ με Ion. 738. ἕλκει ὔποτ' ἐκ ταυτῦ τύχας Alex. fr. XVIII. 2. βίᾳ νυν ἕλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. τὴν δόξαν ἕλκει Œnei fr. V. 3. ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασσάνδραν βίᾳ Tr. 70. εἷλκον (sc. τὸ μέθυ) εὐπτέρυς ἐς αὐχένας Ion. 1200. εἷλχ' ὁμῦ λαβὼν γυναῖκα Antiop. fr. XXXI. 2. ὐχ ἕλξετ' αὐτόν; Hec. 1282. et Hip. 1084. ὠκυπομπὺς ἕλξετ' εἰς πόντον πλάτας Iph. T. 1427. ἕλκυσιν ἡμῖν τὰς συμφορὰς σπυδῇ συνάψαι Hel. 1459. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν ἕλκυσαν τέκνα Her. F. 446. σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα ἕλξων ib. 602. δεσμὸν δυσεξήνυτον ἕλκεται δεθεὶς Hip. 1237. ἕλκεσθαι βίᾳ Her. 226.

Ἕλκημα. ῥίψω κυνῶν ἕλκημα Her. F. 568.

Ἕλκος. τελαμῶσιν ἕλκη σ' ἰάσομαι Tr. 1232. ἕλκεσι βρύων Fr. inc. CCXI.

Ἑλκῦν. ἑλκῶσαι γέροντα χρῶτα Hec. 405. ὅ μυ φρένας ἥλκωσεν Al. 881. ἥλκωσας οἴκυς Sup. 223.

Ἑλκύειν. ἧς πρῶτα μαςὸν εἵλκυσα Ph. 994. τὸν περὶ τείχη εἵλκυσε An.

08. ἄμυσιν ἑλκύσας Cy. 416. ἐφ' ίπερ ἔγχος εἵλκυσται τόδε Rh. 576.
λκώδης. ἀτρέμας χροὸς ἑλκώδεις ἀπεσθε Hip. 1359.
λλαμβάνειν. ἐν τοῖς τέκνοις ἡ 'ρετὴ ῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 2. id. not.
λλανία, dor. pro ηνία. τὸν 'Ελλανίας φανερώτατον ἀστέρ' 'Αθήνας Hip. 122. 'Ελλανίας ἀπὸ χθονὸς Hel. 33. καθ' 'Ελλανίαν ib. 1161. πρόσω γαίας 'Ελλανίας Ion. 797. ἀφ' Ελλανίας Her. F. 411.
λλανὶς, dor. pro 'Ελληνίς. γῆς ὅρους Ελλανίδος Hec. 1260. ἀπὸ γᾶς τᾶς Ελλανίδος El. 1193. 'Ελλανίδες όραι Hel. 193.
λλὰς, 1) *subst.* Græcia, Iph. A. 271. ὡσὰν ἡ 'Ελλὰς εὐτυχῇ Hec. 30. ἀπώλεσας πᾶσαν 'Ελλάδα Or. 31. ἀν' 'Ελλάδα ib. 250. et 806. An. 450. et Sup. 1223. ὡς ἅπασαν Ελλάδ' ὠφελῶ Or. 564. ἀδίκως ἀθροίσας 'Ελλάδα ib. 647. στρατηλατῶν Ελλάδος ποτ' ὄντων ib. 968. 'Ελλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον ib. 1114. ὑπὲρ ἁπάσης 'Ελλάδος δώσει δίκην ib. 1134. ὃς 'Ελλάδος ἦρξε ib. 1167. δακρύοισιν 'Ελλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 363. ὃς ἄγαγ' 'Ελλάδ' εἰς Ἴλιον ib. 365. ἥτις 'Ελλάδ' αὐτοῖς Φρυξὶ διελυμήνατο ib. 1515. τὴν 'Ελλάδος μάστορα ib. 1584. ἐπίδειξις 'Ελλάδι Ph. 878. 'Ελλάδ' ἐς ἀντίπορον Med. 210. βέταν φόνον 'Ελλὰς ἀέξει Hip. 537. τίς 'Ελλάδ' οἰκῶν; Al. 862. 'Ελλάδ' εἰσαφικόμην An. 13. ὁ χιλιόναυς Ελλάδος Ἄρης ib. 106. 'Ελλάδος ἀλγεινοὺς πόνους ib. 304. οὐκ ἄξι' 'Ελλάδος ib. 367. οὐ πεσήματα πλεῖσθ' Ελλάδος πέπτωκε ib. 654. πλεῖστον ὠφέλησεν 'Ελλάδα ib. 682. καθ' 'Ελλάδα ib. 694. et sæpius passim. νόσον Ελλὰς ἔτλα ib. 1045. τεκοῦσα πρῶτον 'Ελλάδος ib. 1238. cf. Her. F. 1306. οὐ σιγῇ διεπέρασας 'Ελλάδα Sup. 117. ὦ δοκιμώτατος 'Ελλάδι ib. 277. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ελλάδος ib. 311. 'Ελλὰς δοριμανὴς ib. 485. πάσης 'Ελλάδος κοινὸν τόδε ib. 538. μαρτύρημα 'Ελλάδι ib. 1203. Ελλάδος νεανίαι Iph. A. 52. 'Ελλάδος τῆς ταλαιπώρου στένω ib. 370. Ελλὰς ἡ μεγίστη πᾶσα ib. 1378. τᾶς ὀλβίας ἐξ 'Ελλάδος ib. 1381. ὑπὲρ 'Ελλάδος θανεῖν ib. 1389. ζηλῶ σοῦ μὲν 'Ελλάδ', 'Ελλάδος δὲ σὲ ib. 1407. 'Ελλάδος εὐεργέτις ib. 1447. 'Ελλάδος εὐίππου πύργους Iph. T. 133. πιστὸν 'Ελλὰς οἶδεν οὐδὲν ib. 1205. στέφανον ἔφερεν 'Ελλάδι κουροτρόφῳ Tr. 565. 'Ελλάδι τᾷ μεγάλᾳ ib. 1115. 'Ελλὰς πᾶσα τοῦτο μαρτυρεῖ Her. 220. cf. Hel. 80. 'Ελλὰς ω Her. F. 135. μέλεος 'Ελλὰς ib. 877. τοὺς εὐεργέτας 'Ελλάδος ἀπώλεσε ib. 1310. νόμους κοινοὺς 'Ελλάδος Antiop. fr. IV. 3. ἄξιον 'Ελλάδι Tel. fr. VII. πῆμα 'Ελλάδι θέλων γενέσθαι Fr. inc. C. 1. etc. 2) *adject.* Græca. θανὼν ὑπὲρ γῆς 'Ελλάδος Hec. 310. cf. Or. 573. et Iph. A. 1457. et 1554. 'Ελλάδος αἰχμᾶς Or. 1485. cf. Tr. 839. ὦ γῆς 'Ελλάδος στρατηλάται Ph. 1231. τίς 'Ελλὰς (Græca mulier), ἢ βάρβαρος; ib. 1513. cf. Ion. 1367. 'Ελλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς γαῖαν κατοικεῖς Med. 536. 'Ελλὰς πόλις An. 169. εἰς γᾶν 'Ελλάδα Iph. A. 771. ἀνάσσων 'Ελλάδος στρατηγίας Iph. T. 17. 'Ελλάδος ἐκ γᾶς ib. 448. ἐν κόλποισιν 'Ελλάδος νεὼς ib. 1292. cf. v. 1345. et Cy. 85. ὦ γῆς 'Ελλάδος ναῦται Iph. T. 1386. στρατιᾶς 'Ελλάδος διόπτας Rh. 234. γῆς 'Ελλάδος μυχοὺς οἰκεῖς Cy. 296. πάσης χώρας 'Ελλάδος τητώμενοι Her. 31. ὦ γῆς 'Ελλάδος λωτίσματα Hel. 1609. 'Ελλάδος πρῶτοι χθονὸς El. 21.

'Ελλείπειν. οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδα El. 609.

Ἕλλην, et dor. Ἕλλαν, 1) Græcus. a) *subst.* ὑπὲρ 'Ελλήνων Hec. 141. ὦ μέγιστον Ἕλλησιν φάος ib. 841. οὐ ποτ' ἂν φίλον τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕλλησιν γένος ib. 1200. ἐπίσημον εἰς Ἕλληνας Or. 21. ἐπὶ τὸν κοινὸν 'Ελλήνων νόμον ib. 495. καθ' 'Ελλήνων χθόνα Ph. 500. στρατηγῶν λογάσιν 'Ελλήνων An. 324. 'Ελλήνων ὄχλον ἀθροίσας ib. 606. βάρβαροι —Ἕλλησιν ἄρξουσι; ib. 667. βαρβάρων Ἕλληνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' οὐ βαρβάρους 'Ελλήνων Iph. A. 1400. sq. cf. v. 1275. Ἕλλησιν ἡμᾶς πρέπειες Rh. 405. ἄνδρες 'Ελλήνων ἄκροι Tel. fr. XI. 1. Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν; ejusd. fr. XXIII.

ἀρίϛε πατρὸς Ἑλλήνων γεγὼς Fr. inc. B. 2. 2. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. etc. Form. dor. Ἕλλανες. ἀν' Ἑλλάνων ϛρατὸν Hec. 119. Ἑλλάνων ἄγραν ib. 881. τοιόνδ' Ἑλλάνων νέφος ib. 907. ὦ παῖδες Ἑλλάνων ib. 930. Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. et Or. 1306. πολλαὶ Ἑλλάνων ἄλοχοι An. 1037. ἄγυρις Ἑλλάνων ϛρατιᾶς Iph. A. 753. Ἑλλάνων ϛρατὸν ib. 1526. ἁ μναϛευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208. ποθεῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρυς ib. 1096. λέκτροις πλασθεῖσ' Ἑλλάνων Tr. 203. τί θέσμιον Ἑλλάνων; ib. 267. μηδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων Epig. III. 3. b) *adject.* ἀνδρὸς Ἕλληνος λόγοις πεισθεῖσα Med. 801. Ἕλλην ἀνὴρ Iph. T. 39. et Ἕλληνες ἄνδρες Hel. 1554. et Ἕλληνας ἄνδρας Iph. T. 347. Ἕλλην' ἐς οἶκον Med. 1331. Ἕλλην φόνος Iph. T. 72. Ἕλληνα ξένον Hel. 154. λέοντες Ἕλλανες δύω Or. 1401. Copulatur etiam cum subst. fœmin.: Ἕλληνα πόλιν Iph. A. 65. πατρίδος Ἕλληνος Iph. T. 495. ϛολὴν Ἕλληνα Her. 131. 2) Ἕλλην, *nom. propr. viri,* Æol. fr. XXIII. 1. et Melan. fr. II. 2.

Ἑλληνικός. νόμον Ἑλληνικὸν Al. 687. ἀγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικὺς Hip. 1016. ἐπὶ βωμὺς καὶ τάφυς Ἑλληνικὺς Bac. 1356. γῆρυν ὐχ Ἑλληνικὴν Rh. 294. λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. ναῶν ϛόλον Ἑλληνικῶν Iph. T. 11. Ἑλληνικαῖσι ῥοαῖς ib. 259. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. cf. Tr. 479. et 868. Ἑλληνικόν τι Or. 486. Ἑλληνικοῖσι δώμασιν Ph. 286.

Ἑλληνικῶς Iph. T. 660.

Ἑλληνὶς Hel. 568. Ἑλληνὶς γυνὴ Med. 1339. Iph. T. 1154. Tr. 477. et Hel. 264. ἐκβολὰς νεὼς Ἑλληνίδος δέξεσθε Iph. T. 1425. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν Tr. 878. cf. Bac. 23. et Her. 307. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας Med. 509. Ἑλληνίδας γυναῖκας Iph. T. 64. et 1468. ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν Ion. 1160. μόνην πασῶν Ἑλληνίδων El. 1076.

Ἐλλοχίζειν. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721.

Ἐλπίζειν. ἢ κᾂν θεοῖσι ταὐτὸν ἐλπίζεις τόδε; Hip. 97. νόσον ἐλπίζω λαβεῖν Iph. T. 1016. ὐ γὰρ—σ' ἐλπίζυσί πυ—ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 151. ὓς ἐλπίζομεν Hel. 746. θῆράς σφε τὸν δύϛηνον ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν ib. 1087. πάντα ἐλπίζειν χρεὼν Hyp. fr. VIII. βῦν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; An. 721. τὸ μὲν ὐκ ἤλπιζον ἂν πεπονθέναι πάθος Sup. 790. οἷς ἤλπιζον αἱρήσειν πόλιν ib. 845. ὡς πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν El. 249. πῶς ἄν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς; Hec. 820. εἰ ζῆν με χρήζειν ἤλπισας Or. 1070. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 995. μὴ ἐλπίσῃς, ὅπως αὖθις πατρῴας ἔμ' ἐκβαλεῖς χθονὸς Her. 1051. τίς ἂν τάδ' ἤλπισε βροτῶν ποτε; Hel. 662. δόξης, ἥν ποτ' ἤλπισα Her. F. 461. ἃ πάρος ὔποτε—ἤλπισε παθεῖν ib. 745. ὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα El. 580. ὥστ' ἠλπίσας, ὡς εἰς σὲ μὲν κ. τ. λ. ib. 918. ἐλπίσας δύνασθαί τι παρὰ σοὶ Epist. I.

Ἐλπίς. ἔτ' ἐλπίδος—ὁρῶ θάρσος Hec. 370. ψεύσει σ' ὁδῦ τῆσδ' ἐλπὶς ib. 1032. ἐλπίδα δή τιν' ἔχομεν Or. 52. cf. Iph. A. 609. εἴς σ' ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν Or. 448. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν ib. 692. μολόντι δ' ἐλπίς ἐϛι σωθῆναι κακῶν ib. 777. προσῆλθεν ἐλπὶς (i. e. *metus*) ib. 857. παρ' ἐλπίδα ib. 975. et Fr. inc. CLXXXVII. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1059. ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα ib. 1186. νῦν ἐλπὶς, ἐχθρὺς τὺς ἐμὺς τίσειν δίκην Med. 767. ξύνεσίν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω ib. 1121. vid. not. τίνα βίυ ἐλπίδα προσδέχομαι; Al. 129. ἐλπὶς ὐκ ἔτ' ἔϛι σώσασθαι βίον; ib. 144. ὔτις ἐλπὶς ἦν, ἄλλα φυτεύσειν τέκνα ib. 294. ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε An. 27. ἐν τῷδε ἐλπὶς, εἰ σωθήσεται ib. 410. αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμενεῖ ib. 445. ποίαν περαίνων ἐλπίδα; ib. 1063. ἐλπίς ἐϛι κάκιϛον, ἣ πολλὰς πόλεις συνῆψε Sup. 479. ἡ ἐλπὶς θεὸς ἐξέπραξεν αὐτὸ Iph. A. 392. ἐλπίδος ἀπεσφάλην ib. 742. μήτ' ἐμοὶ—ἐλπὶς ἅδε ποτ' ἔλθοι ib. 786. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. ψυχρὰ ἐλπὶς ib. 1014. φίλα ἐλπὶς ἐγένετο Iph. T. 414. ὐκ ἔϛιν ἐλπὶς τοῖς ξένοις

ϲωτηρίας ib. 1413. ὅτ' ἐξ ἐκείνων λπὶς ὡς ὀφθήσομαι Tr. 487. ἐμοὶ δὲ ξύνεϛιν ἐλπὶς ib. 677. ἐλπίδα γᾶ ατρίᾳ μεγάλαν ib. 857. τὸ λῷϛον λπίδ' εὑρήσειν Her. 170. ὦ τάλαινα λπὶς ib. 435. ὀχ ἅπασα πέφευγεν λπὶς ib. 453. ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω b. 522. ἐλπὶς ἐκ πλουσίων δόμων λαβεῖν τι Hel. 439. μί' ἐϛιν ἐλπὶς ib. 21. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; ib. 32. ἃ νῦν φέρετ' ἐλπὶς Ion. 1063. ίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξευμαίζῃ; Her. F. 80. τίν' ἐλπίδ' εἰσορᾶτε; . 144. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα ib. 95. δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπὶς . 771. ἐπ' ἐλπίδι ib. 804. ὀδ' ἐλέλοιπας ἐλπίδα El. 609. ὁρῶ ἐλπίδ' ἀμηχάνων ib. 624. πολλὴν δίδωσιν λπίδα Inus fr. XII. 2. ἐλπίδος κεδῆς ἔχω ejusd. fr. XIX. 2. δι' ἐλπίδος ῃ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφω Phry. fr. III. ροτείνων ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. ίαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; Fr. inc. XXVIII. 1. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. nc. CLXV. 6. ἐν πάνυ λιτῇ τινι πίδι Epist. III. ὅτε τὸν δείλαιον— ψεύσω ἐλπίδος ib. ἐθρέφθην ἐλπίδων αλῶν ὕπο Hec. 351. παρ' ἐλπίδας . 680. ὀκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες Or. 720. ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας Ph. 399. πίδες ὄπω καθεύδουσι ib. 637. ἐλπίων ἡμάρτομεν Med. 498. et Rh. 581. πίδες ὀκ ἔτι μοι παίδων ζωᾶς Med. 76. εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν . 1032. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων Tr. 45. cf. v. 1252. ἐλπίδων ποίων ὕπο . 505. τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες ib. 629. πίσιν ἐβόσκετο Bac. 617. μυρίαι υρίοισιν ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες ib. 906. πίδες σωτηρίας Hel. 1037. et Her. . 84. εἰσφέρεις ἐλπίδας Hel. 1043. γὰρ ἐλπίδων εἴσω βέβηκα ib. 1539. πίδων μέτοχος ἦν Ion. 697. φροῦδαι πίδες ib. 866. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαον πρόσω ib. 1453. φιλῶ τὰς ἐλπίδας er. F. 91. ὅστις ἐλπίσι πέποιθεν εὶ ib. 105. πολύ με δόξης ἐξέπαισαν πίδες ib. 460. ἐλπίδας ὁ χρόνος ἐπίϛαται σώζειν ib. 506. ἐν ἐλίσιν ταῦτα El. 352. ἐλπίδας διδως r. fr. XVIII. 2. ἐξ ἐλπίδων πίπντας Inus fr. XVI. 5. ἐν ἐλπίσιν ρῆ τοὺς σοφοὺς ἔχειν βίον ejusd. fr. VIII. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι κἀλογοι βροτοὺς Pro. fr. VI. ταῖς ἐλπισιν τἄλγεινὰ παραμυθόμενος Fr. inc. XLVII. 2. πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. σμικραῖς ἐπιτρέπουσιν αὐτοὺς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI.

Ἐμαυτοῦ. ἐμαυτὸν ἐξερῶ Or. 558. ἐν ἐμαυτῷ τι συννοούμενος ib. 633. πατρὶ τιμωρῶν ἐμαυτοῦ ib. 774. τὰ πίϛ' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους παρέξομαι Ph. 275. τἀμαυτοῦ λαβὼν ib. 487. πόλιν ἐμαυτοῦ προδοὺς ib. 1011. σφάξας ἐμαυτὸν ib. 1017. ἔα ἐμαυτῷ ζῆν Ion. 646. φιλῶν μάλιϛ' ἐμαυτὸν Cresph. fr. VI. 2. ἐμαυτὴν λέγω Hec. 736. ἴδιον ἐμαυτῆς τι βούλομαι εἰπεῖν ib. 978. etc.

Ἐμβαίνειν. ὅταν ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδὶ Rh. 214. ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν με χρή; Tr. 455. Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ El. 1288. τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον Sup. 989. σὲ—νεὼς ἐμβήσας σκάφος Cy. 465. ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον Her. 845. ὦ ἔμβα, ἔμβα κατακλαίουσα El. 113. et 128. αἵ ποτ' ἔμβατε Τροίαν ib. 432. εἰ εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα Hec. 922. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις Ph. 2. τάξιν ἐμβεβὼς Her. F. 164. ἄξενον ϛέγην τήνδ' ἐμβεβῶτες Cy. 92.

Ἐμβάλλειν. εἰς ὄμμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. κακοῖς ἔφ' ἕρμα ϛερεὸν 'μβάλλουσι γῆς Hel. 860. τοὺς ἐμβάλλοντας ἡμῖν τὰς ὑπονοίας Epist. V. οἱ τοὺς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τοὺς ὄχλους ib. ὅπως μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον Or. 1355. τέκνοισιν ἐμβαλεῖν ξίφος Med. 1325. τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις ib. 495. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα Rh. 120. νυκτὸς ὅτι φαῦλον ἐμβαλεῖν ϛρατὸν ib. 285. ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν ib. 990. ϛρατῷ νόσον ἐμβαλεῖν πικρὸν Tr. 66. et δύσνοσον νόσον ἐμβαλεῖν ib. 75. ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον El. 962. πέλεκυν εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν Tel. fr. XVI. 2. εἰς ἡμᾶς ξίφος φόνιον ἐμβαλὼν Ph. 598. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ ib. 1164. ϛέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. πέτραις Καφηρίαις ἐμβαλὼν Hel. 1140. ἐμβαλὼν πόρπακι γενναίαν

χέρα ib. 1392. πολιὸν δάκρυον ἐμβαλὼν Her. F. 1209. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1. πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. εἰς τὰ 'δώλια τῆς νηὸς ἐμβαλόντες Cy. 238. λευκὸν ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις Or. 1466. σίδηρον ἐμβαλοῦσα, sc. ταῖς κόμαις Hel. 1204. πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ Tr. 473. ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ ib. 630. παρῆδι ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ Hel. 1095. οὐκοῦν ταύρειον δέμας εἰς πρῷραν ἐμβαλεῖτε; ib. 1579.

Ἔμβασις. δίχηλον ἔμβασιν Bac. 739.

Ἐμβατεύειν. πόλιν ἐμβατεύειν El. 1251. et ἐμβατεῦσαι πόλιν ib. 595. ὃς πέτρον Ἀρκάδων ἐμβατεύεις Tel. fr. I. 3. Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων Rh. 225. οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω Hec. 913. κλῆροι ἐμβατεύσεσθε χθονὸς Her. 876.

Ἐμβιβάζειν. εἰς τὸ λῷστον ἐμβιβάζουσ' ἴχνος Her. F. 856.

Ἐμβολή. ἐς ἐμβολὴν δεινὸς Her. F. 869. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. φυλάσσετ' ἐμβολὰς An. 1131.

Ἔμβολον. χαλκόδετα ἔμβολα Ph. 115. λάϊνα ἔμβολα Bac. 591.

Ἐμέθεν, poët. pro ἐμοῦ Or. 987. Iph. T. 450. Tr. 260. 333. et 340.

Ἐμμανής. ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο Cy. 3. τροχηλατήσουσ' ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253. θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς Bac. 1092.

Ἐμμένειν Ph. 1247. ὄμνυμι ἐμμένειν, ἃ σου κλύω Med. 753. et ὅρκῳ τῷδε μὴ 'μμένων, vers. sq. μελάθροις ἐμμένειν Er. fr. II. 12.

Ἔμμοχθος. ἔμμοχθον βίοτον Sup. 1004.

Ἐμός. παῖδ' ἐμὸν Hec. 79. πατέρα τὸν ἐμὸν Or. 288. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Ph. 30. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. τὸ πιστὸν λόγων ἐμῶν Or. 245. ἐμῶν τυράννων Ph. 299. μήτηρ ἐμὴ Hec. 34. ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν ib. 40. et 44. ματρὸς τῆς ἐμῆς Or. 95. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν Ph. 435. ἐμὰ φρὴν Hec. 85. ἀπ' ἐμᾶς οὖν, ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμψατε ib. 98. φόνον ἐμᾶς ματέρος Or. 165. ἐπ' ἐμὰν πόλιν Ph. 155. χοὰς φέρουσ' ἐμὰς Or. 96. κόμας ἐμὰς Ph. 231. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τοὐμὸν, ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν, ἔσται ib. 51. ὄμμα ἐμὸν Or. 134. τοὐμὸν ξίφος Ph. 628. τοὐμὸν οὐχὶ συγγνώμην ἔχει ib. 1002. ἀπ' ἐμῶν γονάτων Hec. 92. τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. ἅπερ μοι φίλτατ' ἐστὶ τῶν ἐμῶν ib. 644. τἀμὰ λέχη Ph. 47. τἀμὰ λέκτρα ib. 59. ἥνπερ κρατήσῃ τἀμὰ ib. 782. et sic porro.

Ἐμπαίζειν. χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865.

Ἔμπαλιν. πρόσωπον τοὔμπαλιν στρέφοντα Hec. 343. εἰ τοὔμπαλιν ib. 789. στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 923. cf. v. 1006. et 1148. ὥστε τοὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν Hip. 390. κἄμπαλιν στρέψας κάρα Iph. A. 1549. θάκους μοχλοῖς τριαίνου κἀνάτρεψον ἔμπαλιν Bac. 348. τἄμπαλίν γε τῶν δι' ἀληθείας σαφῆ Hel. 317.

Ἔμπας. ἀλλ' ἔμπας ἔφερε κακὸν ἅλις Al. 909. ἔμπας οὔ τις ἂν ψαύσειέ μου Cy. 533.

Ἔμπεδος. τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον Iph. T. 758. Λοξίου ἔμπεδοι χρησμοὶ El. 399. τίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξευμαρίζῃ; Her. F. 80.

Ἐμπεδοῦν. τὸν ὅρκον ἐμπεδώσομεν Iph. T. 790.

Ἐμπείρειν. ἐμπείρας ῥάχιν Rh. 514.

Ἐμπειρία. ἡ 'μπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον Ph. 532. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3.

Ἐμπίμπλασθαι. οὐτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον Ion. 925.

Ἐμπιπράναι. ἐμπίπρατ' αὐτῶν σώματα Her. F. 244.

Ἐμπίπτειν. ἐμπίπτειν πύλαις Ph. 1153. πώλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος Hip. 1218. ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι Hec. 857. εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν Iph. A. 443. δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως τῆσδε στρατείας Ἑλλάδι ib. 808. φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν Rh. 657. πυρὸς φλογμὸς ἐν κάρᾳ πέσοι (i. e. κάρᾳ ἐμπέσοι) Sup. 832. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν Iph. A. 377. ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ Rh. 127. εἰ γυναιξὶν ὅπλων ἐμπέσειεν ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. ἀλίμενος ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν Hec. 1025. πύλαισιν ἐμπεσὼν Ph. 1161. πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφου Al. 801. Θρηκῶν

ρίσοις ἐμπεσὼν Rh. 409. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν Hel. 1022. ἐμπεσὼν πόθος ib. 1411. πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα Er. fr. II. 30. φρόνοισιν ἐμπεσῦσα Med. 1170. εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι Tr. 1319. εἰς βάρβαρα φάσγαν' ἐμπεσῇ Hel. 870.

Ἐμπλέκειν. ἐς ἀρκυςάταν μηχανὰν ἐμπλέκειν Or. 1423. ἐμπλέκειν πλοκὰς Iph. A. 936. τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Pi. fr. II. 2. χεῖρα ἐμπλέξασ' ἐμὴν Or. 262. ἡνίαισιν ἐμπλακεὶς Hip. 1236.

Ἐμπλήθειν. ὁ γὰρ ἐμπλήσαιμί σε μύθων Hel. 775. Πριάμυ πεδίον ἐμπλήσας δορὸς Iph. A. 355. ἐμπλήσας σκύφος Μάρωνος Cy. 410. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνυ Ph. 725. cf. Her. F. 572. σαρκῶν ὀςέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1072. ἐμπλήσθητί μυ πίνων αἷμα Syl. fr. II. 2. ἐμπλησθεὶς El. 430. ἐμπλησθέντες νομίσματος Er. fr. II. 29. μισῶν ὐ ποτ' ἐμπλησθήσομαι γυναῖκας Hip. 664.

Ἔμπληκτος ἄνθρωπος Tr. 1204.

Ἐμπλήσσειν. κέρτομός με θεῦ τις ἐμπλήσσει χαρά; Al. 1128.

Ἐμπνεῖν. ἔτι ἐμπνέει Or. 155. ἔτι ἐμπνέων βραχὺ Ph. 1428. et βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι Hip. 1246. σμικρὸν ἐμπνέυσ' ἔτι Al. 203. ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ Cy. 19. κατ' ἔρον ὥσπερ πνίοις ἐμπνεύσομαι τῇδε An. 556.

Ἔμπνυς. ἦν ἔτ' ἔμπνυς Ph. 1451. ἔμπνυς εἰμὶ Her. F. 1089. ἔτ' ἔμπνυν Ἅιδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX. εἴδωλον ἔμπνυν Hel. 34.

Ἐμπόδιος. τί ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι; Ion. 862.

Ἐμποδών. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. αἰεὶ γυναῖκες ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν Or. 604. ἡ ἐμποδὼν μάλιςα Ph. 713. μήτ' ἐμποδών σοι—ναίειν Med. 936. λόγων τίς ἐμποδὼν ὅδ' ἔρχεται; Sup. 395. ἐμποδὼν θήσειν δόρυ ib. 1192. ἐμποδὼν γενήσομ' ἐγὼ τῇ θεῷ Iph. A. 1396. ἥκεις ἐμποδὼν ἐμοῖς γάμοις Hel. 789. ὐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος Ion. 1047. ἐμποδών μοι θανασίμων βυλευμάτων ἕρπει Her. F. 1153.

Ἐμπολεῖν. δόξαν ἠμποληκότα Fr. inc. B. 1. 3.

Ἐμπολή. βορᾶς ἐμπολὴν λαβεῖν Cy. 253. ζαχρύσυ δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111.

Ἐμπόλημα. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει Cy. 137.

Ἐμπορεύεσθαι. δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται Phœn. fr. IX. 6.

Ἔμπορος. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. κακὴν ἔμπορον βίυ Hip. 964.

Ἐμπρέπειν. ἓν πάντων γνῶμα ταὐτὸν ἐμπρέπει Her. 408. cf. Fr. inc. B. 6.

Ἔμπροσθεν. εἰς τὔμπροσθεν Hip. 1228.

Ἔμπυρος. εἰς γῆν ἔμπυρος πίπτει νεκρὸς Ph. 1193. ἐμπύρῳ τέχνῃ ib. 961. ἐμπύρυ φλογὸς Hel. 752. ἐμπύρυς ἀκμὰς Ph. 1261. ἐπὶ ἐμπύρυς ὀρθοςάδας Hel. 554. τυγχάνει ἐν ἐμπύροις An. 1114. ἐμπύρων εἶδες φλόγα; Sup. 155. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 59. εἰς ἔμπυρ' ἦλθε Iph. T. 16. κἀμπύρων (i. e. καὶ ἐμπ.) μισθὺς φέρειν Bac. 257. ὐδεὶς ἐπλύτησ' ἐμπύροισιν Hel. 762.

Ἐμφαίνειν. ὐδὲν ἐμφαίνυσ' ἔτι Fr. fal. cit. V. 2.

Ἐμφανής. ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς Bac. 22. ἥκει πόσις σοι ἐμφανὴς Hel. 880. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν El. 586. γῆρυς ἐμφανὴς ib. 754. τἀμφανῆ ἔργα Sis. fr. I. 9. τἀμφανῆ ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4. τὰς συμφορὰς ἐμφανεςέρας Fr. inc. B. 13. 3.

Ἐμφανίζειν. αὐτὸς αὐτὸν ἐμφανιεῖ σοι Phi. fr. XIII. 4.

Ἐμφανῶς Bac. 816. τάδ' εἶπεν ἐμφανῶς παραςαθεὶς Or. 365. ἐξελέγχεται ἐμφανῶς κάκιςος ὢν Hip. 945. παρὼν πρὸς παρόντας ἐμφανῶς γαμβρὺς διδάξω An. 739. τὸν Οἰκλέυς τόκον εὐλογῦσιν ἐμφανῶς Sup. 927. ὥστ' ἐξοράσθαι τὸν ςρατηγὸν ἐμφανῶς Her. 675. ὅθεν σ' Ἀπόλλων ἐμφανῶς κλῄζει Phaëth. fr. X. 2.

Ἔμφρων. ἔμφρων δακρύει Or. 44. ἔμφρων ἀναΐξας πεσήματος Iph. T. 315. ἔμφρον', ἢ κάτοινον ὄντα; Ion. 553.

Ἐμφύειν. ἀνδρῶν—ὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι Med. 519. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος ib. 1345. τὸ μῶρον γυναιξὶν ἐμπέφυκεν Hip. 967. ἐμπέφυκε γυναιξὶ τέρψις κακῶν An. 93. πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν Iph. A. 839.

λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν Ion. 891.

*Εμφυλος. ἔμφυλον ἔξεσι Ion. 1581.

*Εμφυτος. ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Bel. fr. IX. 1. τοῖς πλετέσι τἔτο ἔμφυτον Phaëth. fr. V. 1.

*Εμψυχος. ἐκείνες ἀπόδος ἐμψύχες πάλιν Hel. 978. ἔμψυχος γυνὴ Al. 137. ὅσ' ἔς' ἔμψυχα Med. 230. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεςῶν Cret. fr. II. 19.

'Εν. ἐν δόμοις Hec. 27. ἐν πόντε σάλῳ ib. 28. ἐν κλυδωνίῳ ib. 48. ἐν ὑμῖν ib. 291. et Med. 1033. ἐν βροτοῖς Hec. 379. et Hip. 103. et 435. ἐν φάει Hec. 415. 707. et 1214. Ph. 1287. et 1349. ἐν ᾅδε Hec. 418. ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ ib. 428. ἐν κροκέῳ πέπλῳ ib. 468. ἐν δαιδαλέαισι ἀνθοκρόκοισι πήναις ib. 470. ἐν μέσοις ib. 531. ἐν νεκροῖσι ib. 551. ἐν μυρίῳ ςρατεύματι ib. 606. ἐν κακοῖσι ib. 663. cf. v. 969. 1226. et 1246. Or. 91. 665. 725. et 753. Ph. 1633. Hip. 911. 913. et 1391. Al. 775. et 1021. etc. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. ἐν ἀνθρώποις ib. 805. et Ph. 443. ἐν αἰσχρῷ Hec. 806. ἐν βραχίοσι, κ. τ. λ. ib. 836. ἐν θαλάμοις ib. 919. ἐν μέσοις Θρήκης ὅροις ib. 963. ἐν τῷδε πότμῳ ib. 971. ἐν ἀσφαλεῖ ib. 981. σκύλων ἐν ὄχλῳ ib. 1014. ἐν μέρει ib. 1130. Ph. 1442. ἐν ᾧπερ νῦν ἐκάμνομεν Hec. 1144. ἐν φροιμίοις ib. 1195. ἐν μέσῳ Or. 16. ἐν κοινῷ ib. 27. ἐν συμφοραῖσι ib. 82. ἐν ἀνθρώποισιν ib. 126. et Med. 948. ἐν νεκροῖς Or. 201. ἐν ςοναχῆσί τε καὶ γόοις ib. 203. ἐν δέοντι ib. 212. Med. 1277. Hip. 923. Al. 820. ἐν δάκρυσι καὶ γόοις Or. 319. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι ib. 344. ἐν τῷ μέρει ib. 452. ἐν βαρβάροις ib. 485. ἐν τοῖς σοφοῖς ib. 488. ἐν ἐ καλῷ ib. 578. ἐν ἐμαυτῷ ib. 633. ἐν βραχεῖ ib. 732. ἐν γυναιξὶν ἄλκιμος ib. 752. ἐν ὄμμασιν ib. 783. et Hip. 1265. ἐν δειναῖσιν συμφοραῖς Or. 801. ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεὼν ib. 846. τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ ib. 856. et 946. ἐν 'Αργείοις ib. 859. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν ib. 895. ἐν πλήθει ib. 942. ἐν πολίταις ib. 973. ἐν χρόνῳ μακρῷ ib. 978. cf. Hip. 375. ἐν θρήνοισιν Or. 984. ἐν αἵματι ib. 1196. ἐν γυναιξὶ θηλείαις ib. 1205. ἐν ἡσυχίᾳ ib. 1284. ἐν φόνῳ ib. 1297. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι ib. 1370. ἐν φόβῳ ib. 1419. ἐν ἀνδράσιν ib. 1528. et Al. 726. et 735. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Or. 1631. et 1636. ἐν ἄςροις Ph. 1. μυρίαις ἐν ἁμέραις ib. 312. ἐν γάμοις ib. 347. χρόνος οὑν (i. e. ὁ ἐν) μέσῳ ib. 592. ἐν κλύδωνι ib. 866. ἐν βραχεῖ χρόνῳ ib. 924. ἐν ὡραίῳ ἵςαμαι βίῳ ib. 975. ἐν σοὶ ib. 1256. ἐν χορείαις ib. 1271. ἐν αἰσχύνῃ ib. 1282. ἐν λυγρῷ πεσήματι ib. 1429. ἐν τῷδε, *interea*, ib. 1438. et 1474. etc. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ib. 1522. ἐν διδύμοις παρὰ μαςοῖσιν ib. 1524. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἔν τινι σμικρῷ ib. 171. ἐν λέχει ib. 206. ἐν θυραίοις ib. 217. ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν ib. 219. ἐν ᾧ ἦν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς ib. 228. κἀν τῷδ' ἀγὼν μέγιςος ib. 235. ἐν ἀμετέρᾳ γνώμᾳ ib. 424. ἐν λόγοις ib. 741. et Hip. 413. οἱ 'ν (i. e. οἱ ἐν) μέσῳ λόγοι Med. 819. ἐν τλάμονι θυμῷ ib. 865. ἐν τόκοις ib. 1031. ἐν πέπλοισι ib. 1065. ἐν εὐεργέταις καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσῃ ib. 1127. ἐν βροτοῖσι Hip. 1. κἀν θεῶν γένει ib. 7. ἐν τῇ φύσει ib. 79. ἐν εὐπροσηγόροισιν ib. 95. ἐν κομήτῃ λειμῶνι ib. 210. ἄλλῃ ἐν τύχῃ ib. 315. ἐν σοὶ λελείψομαι ib. 324. ἐν θαλασσίῳ κλύδωνι ib. 447. ἐν μέσαις ib. 452. ἐν σοφοῖσι ib. 465. et 700. ἐν πολλοῖσι ib. 610. ἐν ταῖς σοφαῖσιν ib. 643. ἐν ποταναῖς ἀγέλῃσιν ib. 734. ἐν ἀγχόναις ib. 777. κρεμαςοῖς ἐν βρόχοις ib. 779. ἐν ἀσφαλεῖ βίε ib. 785. ἐν γραφαῖς ib. 879. ςόματο[illegible] ἐν πύλαις ib. 882. ἐν τῷ δ' ἁλίσκ[illegible] ib. 959. ἐν σοφοῖς ib. 988. ἐν τ[illegible] τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργμασι ib. 1106. sq. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι ib. 1219. ἐν τ' ἐκείνῳ κἀν ἐμοὶ φαίνῃ κακὸς ib. 1320. ἐν κοινῷ Al. 266. ἐν σοὶ ἐσ[illegible] μὲν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib. 279. ἥβης ἐ[illegible] ἀκμῇ ib. 317. ἐν τόκοισι σοῖσι ib. 319. ἐν τοῖς ἐκ ἔτ' ἔσι ib. 323. ἐ[illegible] ὀνείρασι ib. 355. ἐν ἀΐδα δόμοισι ib. 438. ἐν ἀλύροις ὕμνοις ib. 449. ἐ[illegible] ἥβᾳ νέᾳ ib. 474. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι ib. 605. ἐν τυραννίδι ib. 657. τὸν (i. e. τὸ ἐν) ποσὶν οἰςέον κακὸν ib. 74[illegible] ἐν 'Αδμήτε, sc. δώματι ib. 764. Θρῆσ[illegible]

σαις ἐν σανίσι ib. 970. ἐν Χαλύβεσσι ib. 983. ἐν ἀφύκτοισι χερῶν δεσμοῖς ib. 987. ἐν θανάτῳ ib. 993. ἐν αἰσχροῖσιν ib. 1040. ἐν κονίαις An. 112. ἐν τῷ νέῳ ib. 183. ἐν ὀ πλουτοῦσι ib. 210. ἐν μέρει ib. 215. Sup. 406. Rh. 473. Cy. 179. et 252. Her. 183. et 185. ἐν σοῖσι γαμβροῖς An. 359. τὰ ἐν ποσὶν ib. 397. Iph. T. 1312. Tr. 938. ἐν τῷδε ἐλπὶς An. 410. ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφά; ib. 438. τί οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστίν; ib. 451. ἐν ἀνδράσιν ib. 592. Iph. A. 570. et 945. Her. F. 41. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. ἐν χεροῖν ib. 676. et Sup. 217. ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις An. 677. ἐν ἀρχαῖς ib. 700. ἐν χρόνῳ ib. 784. ἐν θαλάμοις καὶ πόλει ib. 789. ἐν ἐμπύροις ib. 1114. ἐν γάμοισιν ib. 1219. ἐν κύκλῳ Sup. 103. Iph. A. 1568. Bac. 652. Her. F. 926. ἐν αἰσχύναις Sup. 164. ἐν φάει ib. 200. Hel. 537. Ion. 726. Her. F. 517. et El. 1145. ἢ 'ν (i. e. ἢ ἐν) μέσῳ Sup. 244. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων ib. 250. ἐν βροτοῖς ib. 269. et Bac. 876. et 896. ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ Sup. 283. σφαλῇ ἐν τούτῳ μόνῳ ib. 303. ἐν τοῖς πόνοισιν ib. 323. ἐν κύβοις ib. 330. ἐν πεσσοῖς ib. 409. ἐν ψήφου φορᾷ ib. 484. ἐν βραχεῖ ib. 566. et 901. Iph. A. 829. Hel. 1538. et Æol. fr. V. 1. ἐν ἀσπίσιν Sup. 572. ἐν κλεινῷ δορὶ ib. 593. ἐν μάχῃ ib. 635. et Her. F. 201. ἐν τοῖς δεινοῖσιν Sup. 727. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι ib. 817. ἐν γαστρὸς βορᾷ ib. 865. οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902. cf. v. 906. ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἐν ᾠδῖσι ib. 920. κουροτόκοις ἐν Ἀργείαις ib. 957. ἐν Ἀργείοις ib. 965. et Iph. A. 528. ἐν ὅρκοις Sup. 1228. ἐν τιμαῖς Iph. A. 19. ἐν μωνύχοις πτερωτοῖσιν ἅρμασιν ib. 250. ἐν ἱεροῖς ib. 358. ἐν πᾶσι κλεινοὶ—βροτοῖς ib. 429. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 584. ἐν δέλτοις Πιερίσι ib. 798. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου, sc. δώματι ib. 926. εἰ ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόσος ib. 966. ἐν εὐμαρεῖ ib. 969. et Hel. 1243. ἐν Ἕλλησιν μέγας Iph. A. 1032. ἐν δαιτὶ θεῶν ib. 1041. ἐν κρατήρων γυάλοις ib. 1052. ἐν ῥοιβδήσει βουκόλων ib. 1086. ἐν δακρύοισι ib. 1100. ἐν καλῷ ib. 1106. et Her. 971. ἐν ἴσῳ Iph. A. 1199. κἀν νηπίοις ib. 1244. ἐν ἁβρότητι ib. 1343. κἀν ἐμοὶ ib. 1379. ἐν λόγοις ib. 1542. ἐν μέσῳ ib. 1563. Hel. 636. et 950. Ion. 1284. et 1393. Her. F. 94. ἐν Ἡφαίστου φλογὶ Iph. A. 1602. ἐν θεοῖσι ib. 1614. et ἐν θεοῖς ib. 1622. ἐν ὕπνῳ Iph. T. 44. παρθένοισιν ἐν μέσαις ib. 45. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν ib. 147. γαίας ἐν νώτοις ib. 162. ἐν θρήνοις ib. 182. ἐν μολπαῖς ib. 184. ἐν θαλάμῳ ib. 209. ἱππείοισιν ἐν δίφροισι ib. 214. ἴσοις ἐν καλλιφθόγγοις ib. 221. ἐν ἁρμάτων ὄχοις ib. 370. ἐν ἡδονῇ ib. 494. ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας ib. 514. ἔν τε τοῖς θείοις, κἀν τοῖς βροτείοις ib. 572. sq. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν ib. 662. Φωκέων ἐν πολυπτύχῳ χθονὶ ib. 677. ἐν πόνοις ib. 729. et Rh. 638. ἐν ἀσφαλεῖ Iph. T. 762. et Her. 398. ἐν τοῖς ἐμοῖς Iph. T. 780. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι ib. 900. τἀμ' ἐν ὑμῖν ἐστιν ib. 1057. ἐν ἀνάγκαις ib. 1118. ἐν νώτοις ἀμοῖς ib. 1141. ἐν παραστάσει ib. 1159. ἐν ἔργῳ ib. 1190. Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις ib. 1235. ἐν κιθάρᾳ ib. 1237. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ ib. 1254. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ ib. 1281. ἐν ὄρφνῃ Rh. 69. et 587. et Ion. 955. ἐν βρόχοισι Rh. 74. ἐν τροπῇ δορὸς ib. 82. cf. v. 116. νυκτὸς ἐν καταστάσει ib. 111. ἐν λόγῳ ib. 149. ἐν κύβοισι δαίμονος ib. 183. ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν ib. 251. ἐν ἵπποις Θρηκίοις τ' ὀχήμασιν ib. 302. ἐν ψήφου λόγῳ ib. 309. ἐν δεμνίοις ib. 418. et Tr. 563. ἐν καιρῷ Rh. 443. ἐν πόνοισι ib. 609. ἐν εὐφρόνῃ ib. 617. et 824. ἐν βίῳ ib. 654. ἐν νυκτῶν φόβῳ ib. 691. ἐν αἰνιγμοῖσι ib. 754. ἐν σοὶ ἂν ἀρχοίμεσθα; ib. 859. ἐν πένθει ib. 977. ἐν βάθροις Tr. 47. ἐν γάμοις βροτῶν ib. 343. cf. v. 1218. et Hel. 1670. et El. 98. ἐν ταὐτῷ μένεις Tr. 350. ἐν δακρύοις ib. 513. πεύκᾳ ἐν οὐρείᾳ ib. 533. ἐν Πανέλλησιν ib. 716. ἐν θαλάμοισιν ib. 854. ἐν πέπλων ἐρειπίοις ib. 1025. ἐν μικρῷ ib. 1040. ἐν ἄρθροις ib. 1179. et Bac. 1299. ἐν πόρπακι Tr. 1196. ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ib.

1197. ἐν νεκροῖσι ib. 1234. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. ἐν εὐχαῖς Bac. 46. et Ion. 638. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισιν Bac. 89. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε ib. 159. ἐν δασκίοις ὄρεσι ib. 218. θιάσοις ἐν μέσοισιν ib. 221. cf. v. 1178. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι ib. 231. cf. v. 451. ἐν μηρῷ Διὸς ib. 243. et 295. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. ἐν τοῖς λόγοισι ib. 269. τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι ib. 275. ἐν ξηροῖσιν ib. 277. ἐν ὅπλοις ib. 303. et Her. 400. ἐν τῇ φύσει Bac. 315. ἐν βακχεύμασιν ib. 317. ἐν κυνηγίαις ib. 339. ἐν ὀργάσιν ib. 340. κισσοφόροις ἐν θαλίαις ib. 383. ἐν δεσμοῖσι πανδήμȣ ϛέγης ib. 444. ἐν σαῖς παγαῖς ib. 521. σκοτίαις ἐν εἱρκταῖς ib. 549. ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας ib. 552. δεσμίοισιν ἐν βρόχοις ib. 615. ἐν ἔργῳ ib. 626. ἐν τέλει ib. 858. ἐν παννυχίοις χοροῖς ib. 860. ἐν χρόνῳ μακρῷ ib. 893. ἐν ὄλβῳ ib. 907. Her. 745. et Her. F. 647. ἐν γυναικομίμῳ ϛολᾷ Bac. 978. ἐν τερπνοῖς πόνοις ib. 1051. ἐν αἵματι ib. 1161. ἐν διαϛρόφοις ὄσσοις ib. 1165. ἐν ὄμμασι ib. 1250. ἐν ȣ̓ καιρῷ ib. 1286. ἐν ἥβῃ Cy. 2. ἐν πρύμνῃ ἄκρᾳ ib. 14. ἐν μέσῃ τῇ γαϛέρι ib. 219. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι ib. 359. κἀν τρυφαῖς ib. 584. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν ib. 650. ἐν τοῖσίδ' αὐτοῖς τοῖσιν ἔϛαμεν λόγοις Her. 146. χ' ᾧ 'ν (i. e. καὶ ὁ ἐν) μέσῳ πολὺς χρόνος ib. 174. ἐν πολλοῖς ib. 328. ἐν τῷδε λόγῳ ib. 499. cf. v. 500. ἐν χρηϛοῖς ib. 511. ἐν ὄψει ib. 684. μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς ib. 803. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλός; ib. 128. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις ib. 153. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις ib. 182. ἐν δόνακος ἔρνεσιν ib. 183. ἐν ἀγχόναις ib. 201. κἀν τοῖσι δȣ́λοις ib. 307. ἐν θεοῖς ib. 396. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ ib. 635. ἐν δίφροις ib. 730. ἐν τοῖσι γενναίοισιν δȣ́λοισι ib. 735. ἐν ὀλίγῳ ib. 771. ἐν τύμβῳ ib. 859. ἐν ξυμφοραῖσι ib. 957. ἐν σοὶ βραβεύειν τȣ̀ς λόγȣς ib. 1002. ἐν ταὐτῷ μένειν ib. 1032. cf. Ion. 969. ἐν τῷ δικαίῳ Hel. 1037. ..δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099. ἐν δορὶ ib. 1132. ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς ib. 1180. ἐν τῷδε κεῖσαι συμφορᾶς; ib. 1211. ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις ib. 1276. ἐν εὐσεβεῖ ib. 1293. ἐν πένθει ib. 1341. ἐν θαλάμοις ib. 1370. Ion. 476. et El. 132. ἐν σοὶ τόδε Hel. 1441. ἐν μέσοις ἑδωλίοις ib. 1587. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις ib. 25. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειȣ̃ ib. 174. ἐν τείχεσι λαΐνοισι Γιγάντων ib. 206. ἐν Διὸς χερσὶν ib. 213. ἐν γραφῇ ib. 271. ἐν τοῖς αὐτȣ̃ δώμασιν ib. 370. τἀν (i. e. τὰ ἐν) δόμοισι λυπηρὰ ib. 622. ἐν χερσὶ ib. 631. ἐν τοῖσι σοῖσιν λόγοις ib. 649. κέρασιν ἐν ἀψύχοις ib. 883. ᾅδȣ ἐν δόμοις ib. 953. cf. El. 1144. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς ib. 1071. ἐν ὑϛάτοις κακοῖς ib. 1115. τȣ̃ν μέσῳ ib. 1138. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. ἐν ἄκροισι ποσὶ ib. 1166. κἀν κοιράνοισι Πυθικοῖς ib. 1219. θεȣ̃ ἐν ϛέμμασι ib. 1310. cf. v. 1338. ἐν σιωπῇ ib. 1397. ἐν φόβῳ ib. 1498. ἐν φαειναῖς ἡλίȣ περιπτυχαῖς ib. 1516. ἐν μυχοῖς χθονὸς Her. F. 37. ἐν φίλοισιν ib. 84. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ib. 93. ἐν ἡλίκων πόνοις ib. 127. ἐν βρόχοις ib. 153. θηρῶν ἐν αἰχμῇ ib. 158. ἐν ἀῤῥήτοισι ib. 174. ἐν εὐφυλάκτῳ ib. 201. ἐν ἀσθενείᾳ ib. 269. ἐν αἷς σὺ χαίρεις ib. 272. ἐν αἰχμᾷ ib. 437. ἐν αἰσίοις ἕδραις ib. 596. ἐχρόνισ' ἐν ᾅδȣ ib. 619. ἐν πενίᾳ ib. 648. ἐν νεφέλαισιν ib. 667. ἐν ϛεφάνοισιν ib. 677. ἐν ϛροφαῖσιν ὀμμάτων ib. 932. ἐν ὄσσοις ib. 933. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091. ἐν κακοῖσι μείζοσιν ib. 1239. ἐν γάλακτι ib. 1266. ἐν δεσμοῖσιν ib. 1298. ἐν τοῖς ἐμοῖς ȣ̓κ ἐνύβρισας κακοῖς El. 68. ἐν ᾅδᾳ κεῖσαι ib. 122. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτȣ ib. 158. ἐν λέκτροις ib. 211. Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν ib. 314. ἐν ἐλπίσιν ib. 352. ἐν ἀνδρὸς πλȣσίȣ φρονήματι ib. 371. ἐν πένητι σώματι ib. 372. ἐν τοῖς πολλοῖς ὢν ib. 382. ἐν τῇ φύσει τȣ̃το, κἀν εὐψυχίᾳ ib. 390. ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ ib. 407. ἐν σμικροῖσιν ὢν ib. 408. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ ib. 455. ἐν μέσῳ σάκει ib. 464. ἐν δορὶ φονίῳ ib. 476. ἐν

κραταιλέῳ πέδῳ ib. 534. ἐν κιβδήλῳ ib. 550. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις ib. 610. ἐν πολιαῖσι φήμαις ib. 701. εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις ib. 702. κήποις ἐν καταῤῥύτοις ib. 777. ἐν πόνοις ib. 821. ἐν ἄστροις ib. 991. ἐν ἁλὸς ῥοθίοις ib. 992. ἐν τῷ πάρος ib. 1127. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν ib. 1153. νεοφόνοις ἐν αἵμασι ib. 1172. ἐν φοναῖς ib. 1207. ἐν βιότῳ ib. 1352. ἐν πολυχρύσοισιν χλιδαῖς Dan. 2. ἐν παρθενῶσι ib. 22. et 59. ἐν δεκάτᾳ Æg. fr. I. 1. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος, ἔν τε συλλόγοις Æol. fr. VII. 1. ἐν χρήμασιν ejusd. fr. XIII. 2. οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια Alex. fr. XIII. 1. κἂν κακοῖσι κειμένων ejusd. fr. XXII. 2. ἐν κήδει ὢν Antig. fr. VIII. 2. ἐν αὐτῷ μένειν Antiop. fr. VII. 4. vid. not. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες ejusd. fr. XXV. 4. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς ejusd. fr. XXVII. 2. ἐν δίκης βουλαῖσιν ejusd. fr. XLII. 1. ἐν ἀσπίδος κύτει ib. 2. ἐν οἴκτῳ Ar. fr. XXVII. 4. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ Aut. fr. III. 10. ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς Cad. fr. vers. 1. ἐν ὀφθαλμοῖσι Cresph. fr. III. ἐν πνοαῖσι χείματος ejusd. fr. XIII. 4. ἔν γέ μοι κρίνοιτ' ἂν Dic. fr. IV. 3. ἐν κοινῷ Er. fr. I. 48. Pol. fr. III. 2. et Fr. inc. CLII. 4. ἐν πόλεως βάθροις Er. fr. I. 52. τοὺς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις ejusd. fr. II. 18. ἐν τοῖσι δεινοῖς Hip. fr. II. 2. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν ejusd. fr. VI. 2. ἐν πεύκαισι Hyp. fr. I. 2. ἐν κακοῖσιν ὢν Inus fr. XIV. 4. ἐν ἐλπίσιν ejusd. fr. XVIII. ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς Melan. fr. III. 2. ἐν φῷ Meleag. fr. V. ἐν πεδίλοις ejusd. fr. VI. 8. οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν ejusd. fr. VII. 1. ἐν μακρῷ χρόνῳ Pal. fr. I. 2. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς Peliad. fr. III. 1. ἐν παρθένοις ejusd. fr. VI. 3. ἐν τοῖσι μωροῖς Phaëth. fr. III. 1. ἐν φάραγξι ejusd. fr. IX. 2. ἐν τοῖσι πολλοῖς στρατοῦ Phi. fr. I. 2. ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις Phry. fr. XI. 1. ἐν ἀνθρώπου φύσει ejusd. fr. XVI. 1. ἐν ἀκταῖς Pol. fr. I. 2. ἐν ὑγροῖς κύμασιν ib. 6. ἐν οἴδμασιν ib. 3. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις ejusd. fr. V. 2. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39. ἐν τούτῳ μου τὴν πεῖραν λάμβανε Syl. fr. V. 1. ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος Tem. fr. VIII. 1. ἐν φόβῳ ἀσθενὴς ejusd. fr. XVI. 1. ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. vers. 2. οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Thes. fr. V. 10. ἐν βίῳ Fr. fal. cit. IV. 1. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. ἐν σοφοῖσιν Fr. inc. LXV. 3. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. ἐν τῷ παθεῖν ib. 7. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Fr. inc. LXXXVI. 3. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. ἐν θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις Fr. inc. CLV. 6. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ Fr. inc. CLXIV. ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. θεός τις ἐν ἡμῖν Fr. inc. CLXXXVIII. ἐν φρίκῃ Fr. inc. CCVIII. ἐν ἀγγέλῳ Fr. inc. CCXXIV. ἐν ταὐτῷ φέγγει μοιριδίῳ Epig. I. 4. ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. ἐν ἀγαθοῖς Fr. inc. B. 20. 1. κἂν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι Epist. III. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ἐν δυσπραγίαις ib. ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις ib. etc.

Ἐναίρειν. Λερναῖον Ὕδραν ἐναίρει Ion. 191. cf. v. 203. et 218. θῆρας ἐναίρων Hip. 1129. τὰν Κενταύρων γένναν— ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν Her. F. 367. παῖδας ἐναίρων ib. 866. εἴθε σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἤναρε δαίμων An. 1183. εἴθε με Καδμείων ἔναρον στίχες Sup. 821.

Ἐναισίμως Al. 1080.

Ἐναιωρεῖσθαι. πολὺν θαλάσσῃ χρόνον ἐναιωρούμενον Cy. 696.

Ἐνάλιος. ἐναλίου θεοῦ παῖς Ph. 1163. θανόντα σ' ἐνάλιον Hel. 1063. cf. v. 1072. Θέτιδος ἐνάλιον γόνον El. 450. ἐναλίαν χθόνα Ph. 6. τέμενος ἐναλίας θεοῦ An. 252. ἐναλίου κώπας ib. 856. Αὐλίδας ἐναλίας Iph. A. 165. τῆς ἐναλίας δαίμονος ib. 976. ἐναλίᾳ δρόσῳ Iph. T. 255. ἀπὸ δειράδος ἐναλίας ib. 1240. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. ἐναλίῳ κώπᾳ ib. 533. ἄκρας ἐναλίας Cy. 317. ἐναλίοις ἀκταῖς Hel. 1141. αὔραις ἐναλίαις ib. 1476. ἐνάλια κτερίσματα ib. 1407.

Ἐναλλάσσειν. ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ An. 1028.

Ἔναλος. νεῶν πρώρας ἐνάλους El. 1348.

Ἔναντα, *adverb.* ἔναντα ἦλθε Or. 1479.

Ἐναντίος. ἐναντίον ϛάντα Hip. 1078. ἐσὼς πολεμίοις ἐναντίος Sup. 856. Πελοπίδαις ἐναντίος Iph. T. 1415. εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. κτείνοντα τὺς ἐναντίυς Or. 685. τῶν ἐναντίων πάρα An. 959. τὺς ἐναντίυς λόγυς Tr. 907. τὺς ἐναντίυς ὁρᾷν Her. 393. προσβλέπειν ἐναντίυς ἐχθρὺς ib. 943. τὸ σῶμα ὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις Her. F. 200. ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι γνώμαισιν ὄντες ib. 247. ὑγρότητ' ἐναντίαν Ph. 1262. τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 934. τὴν ἐναντίαν ὄπα Hel. 1612. λόγοι οἵδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν γνώμην ἔχυσι Her. F. 204. ἄϛρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. τὴν ἐναντίαν (scil. γνώμην) μισεῖν Er. fr. II. 10. τὐναντίον δράσετε Or. 936. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἰπεῖν Med. 1132. δεῖξον τὸ σὸν πρόσωπον ἐναντίον πατρὶ Hip. 947. ὐδεὶς τοῖσδ' ἐναντίον λέγει; Iph. A. 1348. πᾶν τὐναντίον Syl. fr. III. 1. νομίζειν χρή γε καὶ τὐναντίον Thy. fr. III. 2. αἰσχύνομαι σὲ προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. cf. v. 975. et Med. 470. ἐναντίον θεοῖς Or. 623. ἐναντίον ϛαθεὶς Her. F. 978. τοῖσιν θεοῖς μὴ πράσσ' ἐναντία Or. 534. ἔλεγε τῷδ' ἐναντία ib. 915. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ἐμοὶ (sc. δοκείτω) τἀναντία Sup. 466. τῷ θεῷ τἀναντί' ὐ μαντευτέον Ion. 373. τἀναντί' ἔϛαι τῶνδε El. 692. τἀναντί' εὔχετο ib. 809. πόλλ' ἁμιλληθέντα τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι Phœn. fr. IX. 3.

Ἐναντιῦσθαι. τίς ἐναντιώσεται; Al. 150.

Ἐναντίως. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωκα Fr. inc. LXXXI. 5.

Ἐνάπτειν. σπάργανά σοι τάδε ἐνῆψα Ion. 1491.

Ἐναριθμεῖσθαι. εἰ τὐμὸν ἔχθος ἐναριθμῇ κῆδός τ' ἐμὸν Or. 622.

Ἐναρμόζειν. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν, sc. τὸ ἔγχος Ph. 1422. τάσδ' ἐναρμόσω χέρας Cy. 664. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179.

Ἐνάρχεσθαι. κανᾶ ἐναρχέσθω τις Iph. A. 1471. κανῦν ἐνῆρκται El. 1142.

Ἔναυλος. λέοντας ἐναύλυς Ph. 1566. διογενέτορες ἔναυλοι Bac. 122. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113. σύγχορτοι Ὁμόλας ἔναυλοι Her. F. 371. κατ' ἐναύλυς ὀρέων ἀβάτυς Tem. fr. XVIII. 2. μανίαισι Λύσσας χορευθέντ' ἐναύλοις Her. F. 879.

Ἔναυσις. ἀϛραπῆς ἐναύσεις Sis. fr. I. 32.

Ἐνδάκνειν. ἐνδακῦσαι ϛόμια πυριγενῆ γνάθοις Hip. 1223.

Ἐνδατεῖσθαι. λόγυς ὀνειδιϛῆρας ἐνδατέμενος Her. F. 218.

Ἐνδεής. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι Hec. 835. τῷ βίῳ ἐνδεὴς Sup. 873. χρημάτων ἐνδεὴς Thes. fr. IX. 1. τῶν γνησίων ὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς And. fr. XXIV. 2. μήτ' ἐνδεὴς τυ Med. 462. τῶν σῶν ἐνδεὴς Al. 635. μὴ θάνῃ τῦδ' ἐνδεὴς Tr. 906. ὐκ ἐνδεὴς ὑμῖν παρέϛην Her. 589. ἐνδεὴς τῦδ' ὅσα Fr. inc. CLVII. 3. πολλῷ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς Ph. 708. πόλεις ἐνδεεῖς ϛρατηλάτυ Sup. 192. μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς Ph. 388. τῦτο πολλῷ τῦ παρόντος ἐνδεὲς Her. 171. ὐδὲν τῶνδ' ἔχυσιν ἐνδεὲς El. 356. ἐνδεέϛερος ὢν Ar. fr. XXII. 1.

Ἐνδεικνύναι. πῶς ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις πόσιν προτιμῶσα; Al. 152. αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι Bac. 47.

Ἐνδεῖν 1) *indigere.* τῶν ἀπόρων ὐδενὸς ἐνδεῖς Iph. A. 41. τίνος ἐνδέομεν; Tr. 792. 2) *obligare.* ὅρκοις ἐνδησαμένα πόσιν Med. 162.

Ἐνδελεχῶς Pir. fr. II. 5.

Ἐνδέξιος παρασπιϛὴς Cy. 6.

Ἐνδεξιῦσθαι. ἐνδεξιύσθω βωμὸν Iph. A. 1473.

Ἐνδέχεσθαι. σὺ ἐνδέχυ An. 1239. ἀοιδαί, τὰς Ἀπόλλων ὐκ ἐνδέχεται Sup. 976. εἰ ἐνδέχεσθε Her. 550. ὐκ ἀπιϛίᾳ σὺς λόγυς ἐνδεξόμεσθα Ion. 1607.

Ἐνδεῶς. μήτ' ἐνδεῶς Iph. A. 978. ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ Œd. fr. XVII. 8.

Ἐνδιδόναι. χρηϛῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων Hec. 1239. εἰ ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγυς An. 966. ἢ ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν Hel. 515. ἅρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. ἐνδιδὺς θνητοῖς πνοὰς Fr. inc. CL. 4.

ἵνα σοι μηδὲν ἐνδῴην πικρὸν An. 224. χερός τις ἐνδότω μοι ϛηρίγματα Iph. A. 617. ἔνδος μοι πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 167. ἐνδόντες τύχῃ Tr. 687. κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα—ἐνδώσειν λέκτροις Iph. A. 132.

Ἔνδικος Syl. fr. I. 1. τοῖσιν ἐνδίκοις ἱερὰ καθίζειν ἐχρῆν Ion. 1316. εἷς δίκαιος μυρίων ἐκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. ἀνδρῶν τόδ' ἐϛὶν ἐνδίκων Fr. inc. LXXII. 1. ἥτις αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος Fr. inc. LV. 2. πατρὸς ἐνδίκȣς ἐπιϛολὰς Hel. 1665. τὸ πρᾶγμά γ' ἔνδικόν μοι Or. 780. ȣ̓ γὰρ ἔνδικον, σὲ μὲν ϛενάζειν, κ. τ. λ. Iph. A. 482. μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ Phry. fr. VI. 3. θανȣ̃σ' ἔπραξεν ἔνδικα Or. 537. ὡς ἔδρασας ἔνδικα ib. 773. ȣ̓ ποικίλων δεῖ τὰ 'νδιχ' (i. e. τὰ ἔνδικα) ἑρμηνευμάτων Ph. 473. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδικα ib. 499. πόλλ' ἔχȣσαν ἔνδικα An. 186. cf. Sup. 65. μὴ λέγȣσαν ἔνδικα Tr. 970. εἰ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τάδ' ἔνδικα El. 1096. τὸ νικᾷν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1. ὅτȣ θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον El. 224. ἐνδικώτατα (scil. διώλετο), *adverb*. Or. 1513.

Ἐνδίκως. εἰς τήνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγȣ́μενος Or. 504. ματέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα ib. 571. ἐνδίκως διώλετο; ib. 1512. ἐνδίκως πράσσων κακῶς ib. 1599. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267. ἔοικε—κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι ib. 1232. ἣν μητέρα—ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην Al. 650. ȣ̓λεῖ μ' ἐνδίκως An. 921. τὰ δ' ἐνδίκως, sc. ἐκπονȣ̃σι Iph. A. 368. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως Tr. 35. πῶς θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως ib. 961. ἡμᾶς ἐνδίκως ἀπώλεσε Bac. 1247. μάλιϛά σ' ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 767. τέθνηκε σὸς πατὴρ ȣ̓κ ἐνδίκως El. 1050. ἢ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως Her. 544.

Ἔνδοθεν. ἔνδοθεν κεχαρμένη Or. 1122. ϛρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλȣ́μεναι Ph. 1133. ἔνδοθεν λόγων τῶν σῶν ἀκȣ́σασα Iph. A. 819. ᾠδὴ ἔνδοθεν Cy. 485.

Ἔνδον. τἄνδον πιϛὰ Hec. 1017. ȣ̓δεὶς Ἀχαιῶν ἔνδον ib. 1018. τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε θύραζε, δυστυχεῖς Or. 603. τἄνδον οἰκȣρήματα ib. 926. τἄνδον ȣ̓χ ὅτω φρονῶν ib. 1514. τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται Med. 244. τοῖς ἔνδον φίλοις Hip. 524. αἱ μὲν ἔνδον δρῶσιν κακὰ βȣλεύματα ib. 649. ἡ ἔνδον ἐρημία Al. 947. τὰ ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι An. 331. κόσμος ἔνδον Iph. A. 571. πῦρ ἱερὸν ἔνδον Iph. T. 626. παρευτρεπίζετε τἄνδον ib. 726. εἴσ' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες ib. 1027. εἴτ' ἔνδον, εἴτ' ȣ̓κ ἔνδον ib. 1303. τοῖς ἔνδον λέγω ib. 1304. τί πεύκης ἔνδον αἴθεται σέλας; Tr. 298. ἥτις ȣ̓κ ἔνδον μένει ib. 644. εἰρκταῖσιν ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν Bac. 497. ἔνδον προσείων αὐτὸν ib. 928. ὁ ἔνδον σὸς πατὴρ Cy. 430. φίλȣς τȣ̀ς ἔνδον ὄντας ib. 477. ἔνδον ἀνὴρ ib. 587. ἔτ' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα Her. 695. σῶν φρενῶν ȣ̓κ ἔνδον ὢν ib. 709. ȣ̓κ ἔνδον Hel. 475. ἔτ' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος ib. 825. τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. τἄνδον ἐξάρτυε ib. 422. τἄνδον παρώσας λέκτρα ib. 1037. ἔνδον θαλάμοις βȣκόλον Antiop. fr. XXXII. 1. ἔνδον μένȣσαν τὴν γυναῖκα Meleag. fr. XII. 1. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.

Ἔνδυμα. φθιμένων ἔνδυμ' ἔχοντας Her. F. 443.

Ἐνδῦναι. θῆλυν ἐνδῦναι ϛολὴν Bac. 834. et 850. κόσμον τὸν σὸν ȣ̃ποθ' ἥδ' ἐνδύσεται Al. 634. cf. Bac. 851.

Ἐνδυστυχεῖν. ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. ἐνδυστυχῆσαι τȣ̃νομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508.

Ἐνδυτὸς, vel ἔνδυτος. ϛέμμασί γ' ἐνδυτὸς Ion. 224. ϛικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. cf. v. 138. ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1073. ἐνδυτῶν ϛεφέων ἱερȣ̀ς ϛολμὰς Tr. 257. σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745. σά γ' ἔνδυθ', οἷσί σ' ἐξέθηκα Ion. 1413.

Ἐνεῖναι. ἔνεϛι δ' οἶκτος, ἔνι δὲ καὶ θυμὸς μέγας Or. 701. cf. El. 294. et 1329. γενναιότης σοι, μωρία δ' ἔνεσί τις Ph. 1674. δίκη ȣ̓κ ἔνεσ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἔνεϛι κἀν θεῶν γένει τόδε Hip. 7. οἷσιν ȣ̓κ ἔνεϛι νȣ̃ς ib. 920. cf. An. 230. et 668. Antiop. fr. XIX. 1. et Tel. fr. XIV. 2.

ὡς τὸ μῶρον ἀνδράσιν ϐκ ἔνι Hip. 966. ἐν τοῖσδ' ϐκ ἔνεϛ' ἀνὴρ σωφρονέϛερος ib. 994. δόξα μήτ' ἀτρεκὴς—ἐνείη ib. 1116. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔνεϛιν σοφίας Al. 606. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων τόδε ἔνεϛι Sup. 251. ἔνθ' ἔνεϛι σὸς πόσις ib. 1010. ϐκ ἔνεϛιν ῥώμη ib. 1116. πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θείοις ἔνι, κἀν τοῖς βροτείοις Iph. T. 572. τίς γ' ἔνεϛί μοι λόγος; ib. 998. ἔνι θάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 250. τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες Tr. 629. ἐν τοῖς λόγοισιν ϐκ ἔνεισί σοι φρένες Bac. 269. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν ἔνεϛιν ib. 316. ἔνεϛιν ἱερὸν τῆς Δίκης ἐμοὶ μέγα Hel. 1008. παλαιότης τῷ λόγῳ ἔνεϛί τις ib. 1062. ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξὶν ϐκ ἔνι ib. 1703. ᾗ τόλμα πᾶσ' ἔνεϛιν Ion. 1264. ἔνεισιν οἵδε ib. 1432. ἐν ἡλίϐ περιπτυχαῖς ἔνεϛι πάντα τάδε μαθεῖν ib. 1517. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεϛ' ἄκη Her. F. 93. γλώσσῃ πικρότης ἔνεϛί τις El. 1014. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεϛι ποικίλα Æol. fr. X. 1. τὸ μωρὸν αὐτὸ τϐ πατρὸς νόσημ' ἔνι Antig. fr. XI. 1. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεϛ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI. ἔνεϛι πάντων πρῶτον εἰδέναι τϐτὶ Œno. fr. III. 1. v. not. πόνοι κἂν σοι καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίϐ ἔνεισι Plis. fr. VI. 3. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεϛί τις Pol. fr. V. 2. ἡδονὴ ἔνι Fr. fal. cit. I. 2. τῷ μὲν ἔνι κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. ϐκ ἔνεϛι ϛέφανος Fr. inc. LI. 5. ὧν δόκησις ϐκ ἔνι Fr. inc. LXXIV. 2. αἷμα ϐκ ἐνῆν χροῒ Cy. 407. cf. Med. 1175. ubi pro ἐνῆν est ἐνόν. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαὶ Ion. 1146. τἀνόντα—ἐν δέλτϐ πτυχαῖς Iph. T. 760.

Ἕνεκα. ὀθνείϐ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρϐ Al. 813. ἇς ἕνεκ' εἷλέ σ' Ἄρης An. 105. συμπλεῖν Ἀχαιοῖς τϐνεκ' ϐ θέλοι Iph. A. 102. θυγατρὸς ἕνεκ' ὄλβιοι γενοίμεθ' ἂν ib. 1621. ἕνεκ' ἐμῆς προσρήσεως Hel. 1182. τϐτοιν ἀμφοῖν ἕνεκα Epist. I. v. etiam Epist. V.

Ἕνεκεν. ἕνεκεν Ἐριννύων Ph. 1317. νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων Med. 999. σοφίας ἕνεκεν ib. 1086. παίδων ἕνεκεν ib. 1114. καλλοσύνας ἕνεκεν Hel. 389. θνατᾶς ἕνεκεν δίκας El. 742.

Ἐνέπειν. ὅστις ἂν ἐνέποι Al. 81. ἁμέτεροι πόσεις ἐνέπϐσι Iph. A. 177. ἐνέπειν χρὴ Rh. 14. Plura vid. in ἐννέπειν.

Ἔνερθε, vel ἔνερθεν. γῆς ἔνερθεν Ph. 508. νέκυν ἔνερθεν ib. 1539. ϐκ ἀνάξεις ποτ' ἔνερθεν τϐς φθιμένϐς ἄνω Al. 990. ἔνερθε μνημάτων Ἀμφίονος Sup. 663. νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι Rh. 963. οἱ γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ Tr. 459. ὁ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται Her. F. 263. Ἅιδϐ κόρης ἔνερθεν ib. 608.

Ἔνερος. ἐνέρων ἱέρειαι Or. 261. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 31. κατὰ γᾶς ἐνέρων Ion. 1441. ἐνέρων ἐς ὄρφναν Her. F. 352.

Ἐνέρπειν. πολὺς ἐνεῖρπε κισσὸς Alcmen. fr. II. 1.

Ἑνέτης. πώλϐς Ἑνέτας Hip. 231. συζυγίαν πώλων Ἑνετᾶν ib. 1132.

Ἐνέχειν. φιλοτιμίᾳ ἐνέχεται Iph. A. 527.

Ἐνήλατον. ξέϛ' ἐνηλάτων βάθρα Ph. 1186. ἀξόνων ἐνήλατα Hip. 1235. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729.

Ἐνῆσθαι. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

Ἔνθα. ἔνθα νεκρῶν μέτα κείσομαι Hec. 209. ἔνθα βϐθυτεῖν πρέπει ib. 261. ἔνθ' ἐμίμνομεν Or. 1475. ἔνθα νικῆσαί σε χρὴ ib. 1652. Βρόμιον ἔνθα τέκε μάτηρ Ph. 652. ἔνθα φόνιος ἦν δράκων ib. 661. ἔνθα παλαίτατοι θάσσϐσι Med. 68. ἄγ', ἔνθα χρήζεις Iph. T. 1198. ἔνθα κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ Tr. 642. ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. etc.

Ἐνθάδε. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης Or. 370. ἐνθάδ' ἦν πικρὸν ib. 619. κεῖνον ἐνθάδ' ἤγαγεν ib. 740. αἱ ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ib. 1252. ἐκεῖθεν ἐνθάδε ib. 1263. αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἑλίσσετε ib. 1293. ἐπὶ Λαΐ πεμφθεῖσ' ἐνθάδε πύργϐς Ph. 227. Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνια ib. 289. μὴ 'νθάδ' ἀνακάλει θεϐς ib. 611. σὺ ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ ib. 949. οἵπερ ἤλθετ' ἐνθάδε ib. 1232. βίοτο μὴ λιπόντες ἐνθάδε ib. 1240. νεκρϐ φέρϐσιν ἐνθάδε ib. 1486. τὰ ἐνθάδ' πατὴρ ἀφείλετο Med. 1073. ἃ 'νθάδ' εἰσηκϐσατε Hip. 712. ἐνθάδ' ὠρφα

εύετο Al. 538. κἀνθάδ' αἰσχύνην
χει An. 243. τάνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ
ἕξει φίλοις ib. 1069. ζητῶν τύραννον
νθάδε Sup. 404. παῖδα κομίζουσ' ἐν-
άδε Iph. A. 147. θῦσαί με θυσίαν
εῖ τιν' ἐνθάδε ib. 673. ἐνθάδε παρ'
ύπρ. 'Αργ. πλάταις ib. 723. ἡμεῖς
νθάδ', ὅπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος ib. 727.
ὁ τῶν 'Αχ. ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης; ib.
01. ἐνθάδε θάσσουσ' ἐπ' ἀκτὰς ib.
06. ἐνθάδ' ἐλευθέραν φύσιν παρέχων
ο. 930. ὅ φασιν ἐνθάδε—οὐρανοῦ πε-
εῖν ἄπο Iph. T. 87. etc.
νθεν. αἱ δ' ἔνθεν—θάκουν Hec. 1152.
ά γ' ἔνθεν Or. 1278. ἔνθεν ἐξανῆκε
ᾶ πάνοπλον ὄψιν Ph. 674. ἔνθεν
—ἐς ταὐτὸν ἧκον ib. 1413. ἔνθεν τις
χὼ—βρόμον μεθῆκε Hip. 1201. ἔν-
εν κομίζων ἐκ πόντου πόδα An. 1260.
νθεν ὁρμάσω Sup. 1016. ἔνθεν—
βαίνει ποινά γ' ἐς οἴκους Iph. T.
99. ἔνθεν μοι πόδα—ἔπεμψε Λοξίας
ο. 942. ἔνθεν τὰ 'πίλοιπ' ἄκουσον
r. 923. ἔνθεν ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐ-
ρεπῆ λόγον ib. 951. ἔνθεν ἐκγελᾷ
όνος ib. 1176. ἔνθεν ἄγραν ἀμφι-
άλλονται πλοκάμοις Bac. 102. ἔνθεν
ικτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. ἔνθεν
—ἔπλευσε ib. 235. ἔνθεν ἔμολε κρί-
ις ib. 684. ἔνθεν ἐξηλαυνόμην ib.
96. ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις
on. 1590. ἔνθεν ἐξέφυ Κρέων Her.
. 7. ἔνθεν οὐχ ἥκει πάλιν ib. 25.
νθεν ἦλθες ib. 260. ἔνθεν ἡ 'νγένει'
πόλλυται El. 38. ἔνθεν αἷμα συγ-
ενὲς φυγὼν Œnei fr. I. 2. ἔνθεν
ὔχομαι γένος Tel. fr. 1. 3.
νθένδε. τὠνθένδε σιγῶμεν Hec. 725.
νθένδε τ' ἐλθὼν τὴν 'Αθηναίων πό-
ιν Or. 1648. ἐνθένδ' ἐκεῖσε Ph. 98.
ὠνθένδε δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med.
167. τοὐνθένδε πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο
Hip. 1185. τὠνθένδ' ἀκούσας ib. 1314.
ῆλα τἀνθένδε Sup. 560. τοὐνθένδ'
τέαν λαβὼν χωρεῖ ib. 695. τοὐκεῖθεν,
τοὐνθένδε ib. 758. ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρ-
ήθη πέρας Iph. T. 91. τὸν ἐνθένδ'
ς ἔχει σκέψαι λόγον Tr. 931. τἀν-
θένδε θέμενος εὖ Bac. 49. τἀνθένδε
' ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. καρα-
οκῶν τἀνθένδε Her. 280. ἐνθένδε
κ ἔμελλες ἄξειν βίᾳ τόσδε ib. 286.
οὐνθένδε χρὴ ξυνάπτειν μηχανὴν σω-
τηρίας Hel. 1039. κἀνθένδε πρὸς
γέροντος ἱππεύει φόνον Her. F. 1001.
σὺ δὴ τοὐνθένδε βούλευσον El. 618.
τοὐνθένδε πρὸς τὸ πίπτον ἐννόει ib.
639.

Ἔνθεος. σὺ ἔνθεος, ὦ κούρα Hip. 141. ἔρως ἐνθέου κόρης Tr. 255. cf. v. 366. et El. 1032.

Ἔνθηρος. δρυμὸν ἔνθηρον Rh. 289.

Ἐνθνήσκειν. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμὴν Hec. 246. πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι; Rh. 869. σῇ ἐνθανεῖν χερὶ θέλω Her. 560.

Ἐνθουσιᾷν. ἐνθουσιᾷς τοῖς σαυτῆς κακοῖς Tr. 1284.

Ἐνθρώσκειν. ἐνθρώσκει τάφῳ El. 327.

Ἐνθύμησις. ταῦτ' ἄξι' ἐνθυμήσεως Ar. fr. XIV. 2.

Ἐνθύμιον. ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Ion. 1347. ἐπειδή σοι τόδ' ἔστ' ἐνθύμιον Her. F. 722.

Ἐνὶ, poët. pro ἐν. ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν Iph. T. 1109. ἐνὶ δαιτὶ Her. 893.

Ἔνι, pro ἔνεστι, vid. ἐνεῖναι.

Ἐνιαύσιος. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. χρόνον ἐνιαύσιον Hel. 781. ἐνιαυσίαν αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. διαδοχαῖσιν ἐνιαυσίαισιν Sup. 407.

Ἐνιαυτός. ἐνιαυτοῦ κύκλον Or. 1645. et Ph. 480. ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοντα Ph. 74. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιστον Iph. T. 20.

Ἐνιέναι (ab ἵημι.) πῦρ ἐνιέναι Tr. 1262. ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849.

Ἐνίζειν. μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν Hel. 1114.

Ἐνίοτε. ἐσθλῶν κακίους ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι Hel. 1229.

Ἐνισπεῖν Sup. 435.

Ἐνιστάναι. λόχοις ἐνεστὼς Sup. 896.

Ἐνναίειν. τοισίδ' ἐνναίει δόμοις Hel. 495.

Ἐννέα Med. 832.

Ἐννεάφθογγος. Μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11.

Ἐννέπειν, pro ἐνέπειν. ἔννεπέ μοι Or. 1254. ἐννέπουσι ib. 1462. ὁ γὰρ ἐννέπειν θέλει Hip. 271. ἔννεπε, τίς φοβεῖ σε φήμα ib. 573. cf. v. 580. Tr. 248. Bac. 1039. et Her. 96. πᾶσιν ἐννέπω τετραρχίας Al. 1157. δικαίους δαίμονας σύ γ' ἐννέπεις Sup. 610. σὰς ἔννεπε Tr. 1238. Ζεὺς ἐννέπει

Hel. 1356. *ἐννέπει τάδε* Her. F. 964. et El. 783. et 790. *σοὶ κατὰ γᾶς ἐννέπω γόους* El. 144. *δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων* Bac. 626. *τοιάδ' ἐννέπων ἔπη* El. 804. *τάδ' ἐννέποντος* ib. 1151. *δῦλον ἐννέποντά με* Her. F. 270.

Ἐννοεῖν. *τοὐνθένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει* El. 639. *ὡς ἐννοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων* Med. 900. *νῦν ἐννοῦμαι φαῦλος ὤσα* Hip. 435. *συγγένειαν ἐννοουμένῳ* Iph. A. 492. *μητρὸς οὐδὲν ἐννοούμενοι κακῶν* Med. 47. *τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένη πέρι* ib. 925. *οἷα εἰσῆλθέν μ' ἐννοουμένην* Iph. A. 1374. *ταῦτ' ἐννοηθεῖσα* Med. 882.

Ἔννοια. *μηδ' ἐς ἔννοιαν λαβεῖν* Hip. 1027. *τὴν ἔννοιαν ἐν ταὐτῷ μένειν* Hel. 1032.

Ἔννομος. *οὐκ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν* Ph. 1645. *ἐννόμοισι τοῖσίδ' ἥδεται ἑορτῆς* Iph. T. 35.

Ἐννότιος. *αὔραις ἐννοτίαις* Iph. T. 433.

Ἔννους Bac. 1269.

Ἐννύχιος. *προσέβα στρατὸς ἐννύχιος* Rh. 45. *ἵκου ἐννύχιος ἀγεμὼν* ib. 227. *Ὠρίωνα ἐννύχιον* Hel. 1506. *λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων ὄψεται ἐννύχιος* Ion. 1077. *δάκρυσιν ἐννυχίοις* Or. 205.

Ἔννυχος. *ἔννυχος φόβος* Rh. 788. *ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις* Hel. 1206. *δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων* Her. F. 112. *τί ποτ' αἴρομ' ἔννυχος δείμασι* Hec. 69. *ἔννυχον ὄψιν* ib. 72. *ἔννυχος φρυκτωρία* Rh. 55.

Ἐνοδία. *νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας* Hel. 576.

Ἐνοικεῖν. *Θήβαις ἐνοικεῖν* Her. F. 1282. *τῶν ἐνοικούντων πόλιν* Fr. inc. CLXI. 2. *ἐνοικῆσαι βίον* Sup. 535. *πότερα κατ' ἀνδρῶν ἐνοικήσει στέγην;* Al. 1054. *οὐκέτι τᾷδ' ἐνοικήσω νυμφιδίῳ στέγᾳ* An. 858.

Ἔνοικος. *Σπάρτης ἔνοικοι* An. 447. *Παλλάδος ἔνοικα* Ion. 235.

Ἐνοπή, et dor. ά. *μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν* Ion. 882. *νυχίους ἐνοπὰς* Iph. T. 1273. *ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε* Bac. 159. *ἐνοπὰς τᾶς δυσδαίμονος* El. 198. *Φοίβου ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ* ib. 1302.

Ἔνοπλος. *Ἀργείων τις ἔνοπλος* Or. 1289. *ἐνόπλῳ ποδὶ* ib. 1622. *εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὁρμᾷ* Ph. 266. *θίασον ἔνοπλον* ib. 803. *ἵππον ἔνοπλον* Tr. 520. *ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι* Her. F. 1164. *Θρῄκης ἔνοπλον γένος* Hec. 1089.

Ἔνοπτρον. *χρυσέων ἐνόπτρων εἰς αὐγὰς* Hec. 925. cf. Tr. 1107. *ἐνόπτρων ἐπιστάτας* Or. 1112.

Ἐνόρειν. *θάρσος ἐνῶρσε στρατῷ* Sup. 713.

Ἔνοσις. *ἔνοσις ἅπασαν, ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν* Tr. 1326. *κύκλιος ἔνοσις αἰθερία* Hel. 1379. *πέδων χθονὸς ἔνοσι πότνια* Bac. 585.

Ἐνράπτειν. *ὡς ἐνερράφη Διὸς μηρῷ* Bac. 286.

Ἔνσπονδος Ph. 175. et Bac. 922.

Ἐνστρέφειν. *σηκοῖς ἐνστρέφει Τροφωνίου* Ion. 300.

Ἐντάσσειν. *οὐκ ἔστ' ἐκείνῳ θοῦρον ἐντάξαι δόρυ* Rh. 492.

Ἐνταῦθα. *ἐνταῦθ' ἐπέμφθη χρυσοῦ φύλαξ* Hec. 772. *ἐνταῦθ' ὁ χρυσός ἐστι;* ib. 1009. *ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν* Or. 692. *ἐνταῦθα συνῆκε θέσφατα;* Ph. 425. *ἐνταῦθα τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον* Med. 790. *ἐνταῦθα στένουσα—ἀπόλλυται* Hip. 38. *εἶμι κἀνταῦθά σοι* An. 628. *κἀνταῦθ' Ὀρέστου μῦθος ἰσχύων μέγα ἐφαίνετο* ib. 1110. *ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους* Sup. 118. *ἐνταῦθ' ἀπῆλθε* ib. 533. *ἐνταῦθα καλλίνικος ἔρχομαι* ib. 1059. *τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίου* Iph. A. 20. *ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους* ib. 707. *ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον* ib. 1214. *ἐνταῦθα ναυστόλον συνήγαγε* Iph. T. 10. *ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδε νεανίας* ib. 264. *μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὴν φρένα* ib. 1322. *κἀνταῦθ' ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος* ib. 1345. *ἐνταῦθα τάξας ναοὶ* ib. 1453. *κἀνταῦθ' ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα* Tr. 475. *κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὕλλον—ἰδὼν* Her. 843. *ἐνταῦθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς* Hel. 805. *ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρυρροεῖ* Ion. 246. *ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα* ib. 939. *ἐνταῦθ', ἵν'—ἄδυ ἔπασχεν ἐξ ἐμοῦ* ib. 963. *ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ* ib. 989. *κἀνταῦθα —πρὸς οὐδέν' ἡμιλλᾶτο* Her. F. 959

ἐνταῦθα σὲ δεῖ δραμεῖν φόνε πέρι El. 1264. ἡ δίκη ἐνταῦθά πε 'σὶν ἐγγὺς Melan. fr. III. 8. ναίειν ἔφασκε τὲς θεὲς ἐνταῦθ', ἵνα κ. τ. λ. Sis. fr. I. 27.

Ἐνταυθοῖ. ἣν μὴ κᾀὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω Iph. T. 1010.

Ἐντάφιον. ἐντάφια δεναι νεκρῷ Hel. 1420.

Ἐντείνειν. βὲν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; An. 721. μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ Dic. fr. VI. 2. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ ἐντείνοντι—ὑπείκοι Or. 697. τόξα ἐντείνων χεροῖν Sup. 886. δίδυμ' Ἔρως τόξ' ἐντείνεται χαρίτων Iph. A. 549. ναῦς ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ Or. 705.

Ἐντέλλειν. τἀντεταλμέν' ἐκπονεῖν Ph. 1642.

Ἐντεῦθεν. ἐντεῦθεν νοσεῖ Or. 34. οἷον ἔργον ἔς' ἐργασέον τἐντεῦθεν ἡμῖν Med. 792. σὸς ε 'ντεῦθεν (i. e. ὁ ἐντεῦθεν) λόγος Hip. 336. κᾀντεῦθεν δόμοι νοσεσιν ἀνδρῶν An. 950. τῶνδε μῦθος ὁ ἐντεῦθεν Sup. 109. κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης ib. 675. τἐντεῦθεν ἀΐξαντες δορὶ Iph. A. 80. ἐντεῦθεν αὐδὴν λαβὼν Iph. T. 976. ἐντεῦθεν εἰμὶ Bac. 464. τἐντεῦθεν τῷ ξένῳ τι θαῦμ' ὁρῶ ib. 1061. ἐντεῦθεν χρὴ τὸν προστρόπαιον, τόν τε γενναῖον καλεῖν Her. 1014. σὸν τἐντεῦθεν σκοπεῖν Her. F. 314. τἀντεῦθεν χρὴ πράσσειν El. 1247. ἐντεῦθεν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16.

Ἐντιθέναι. ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένε Al. 857. χειρὶ ἔνθες ὀξύην Her. 727. ἐ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις Hec. 1045. πολύν σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ Iph. T. 632. αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. ταραγμὸν ἐντιθέντες ib. 959. ἐνθεὶς σύνεσιν Sup. 203.

Ἐντίκτειν. τὸ πανεργον ἐντίκτει Κύπρις ἐν ταῖς σοφαῖσιν Hip. 642. δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24.

Ἔντιμος. πλετον ἔντιμον τιθεὶς Plis. fr. I. 2. ἔσαι σπονδαῖς ἔντιμος Or. 1688.

Ἐντολή. ἐντολαῖς Εὐρυσθέως Her. F. 1278.

Ἔντονος. νέων τι δρᾷν ἔντονοι χέρες Bel. fr. XXII. 1. σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118.

Ἐντόνως. λήψεται τὸν τράχηλον ἐντόνως Cy. 605.

Ἐντός. πέπλων ἐντὸς Hec. 1013. ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονὸς Med. 353. ἐντὸς, ἢ ἔξωθεν δόμων; ib. 1312. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπῖδος ἐντὸς An. 1113. ἐντὸς εὐξείνε πόρε ib. 1263. χώρει μελάθρων ἐντὸς Iph. A. 678. ἐντὸς εὐσήμε νεὼς Iph. T. 1383. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος ib. 1391. πύργων ἐντὸς Tr. 12. ἐντὸς δώματος Bac. 547. ἐντὸς δόμων Hel. 339. et El. 394. ἐντὸς ἀδύτων Ion. 1309. ἐντὸς λυγρε τοξεύματος Her. F. 991. τειχέων ἐντὸς El. 94. et 615.

Ἐντρέπεσθαι. τε τεκόντος ἐδὲν ἐντρέπῃ πατρός; Alcmæon. fr. XIV.

Ἐντρέφειν. τέκν' ἐντρέφειν Ion. 1428. οἷσιν ἐνετράφην Ph. 371.

Ἔντροφος. ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος Iph. A. 288.

Ἐντυγχάνειν. οὑντυγχάνων (i. e. ὁ ἐντυγχ.) Bel. fr. XXIV. 4. μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς Rh. 570. ἐντυχόντι αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδε Al. 1035. ἐξεσίᾳ μήποτ' ἐντυχὼν Er. fr. II. 24. ναῦται σφ' ἀνεῖλον ἐντυχόντες Hel. 1233. ἐντυχεσα ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778.

Ἐντύνειν. ἐντύνεθ' ἵππες ἅρμασι Hip. 1183.

Ἐνυάλιος. λόγχαις κοινὸν Ἐνυάλιον Ph. 1565. Ἐνυαλίῳ δοριμήστορι An. 1016.

Ἐνυβρίζειν. ἐν τοῖς ἐμοῖς ἐκ ἐνύβρισας κακοῖς El. 68.

Ἔνυδρος. λίμνης ἐνύδρε Ion. 872. νεφέλαι ἔνυδροι El. 733. νάματ' ἔνυδρα Ph. 663.

Ἐνύπνιον Hec. 703.

Ἐνώμοτος θεῶν Med. 737.

Ἐξ. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος Hec. 558. ἐξ ἰδίας ἀνοίας ib. 640. ἐξ ἀλάστορος ib. 685. cf. Hip. 820. ἐξ ἁλὸς Hec. 780. et An. 1267. ἐξ Ἀχαιῶν Hec. 872. λόγες τὲς ἐξ ἐκείνης ib. 894. ἐξ ἐμῆς χερὸς ib. 986. Hip. 1420. et An. 588. χειρὸς ἐξ ἀριστερᾶς Hec. 1151. ἐξ ὅπερ, *a quo tempore,* Or. 89. ἐξ ὕπνε ib. 168. τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ib. 351. τἐξ (i. e. τὸ

ἐξ) ἀνάγκης ib. 488. ἐξ εὐτυχίας ib. 808. ἐξ 'Ολύμπε ib. 983. ἐξ ȣ̃ τεκνώθη Λάϊος Ph. 875. ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων ib. 1016. ἐξ εὐαγγέλε φήμης ib. 1223. ἐξ ἴσε ῎Αρης ἦν ib. 1411. χρῆν θανεῖν νιν ἐξ ἐμȣ̃ ib. 1596. ἐξ 'Ιάσονος Med. 23. ἐξ ἀρχῆς ib. 106. ἐξ ων θάνατοι, κ. τ. λ. ib. 197. ἐξ ὀπαδῶν ib. 335. ἐξ ἑτέρων μύθων ib. 654. ȣ̓δὲν ἐξ ἐμȣ̃ παθὼν ib. 692. γελᾶσθαι ἐξ ἐχθρῶν ib. 797. ȣ̓̃τ' ἐξ ἐμȣ̃ παῖδας ὄψεται ζῶντας ib. 803. τί χρῆμα βȣ́λει καινὸν ἐξ ἐμȣ̃; ib. 868. ȣ̓κ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμȣ̃ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. ἐξ ἀναύδε καὶ μύσαντος ὄμματος ib. 1183. ἐξ ἄκρε κρατὸς ib. 1198. οἵ' ἐξ ἐμȣ̃ πέπονθας ib. 1353. ἐξ ἀκηράτε λειμῶνος Hip. 73. ἐξ ἐπακτȣ̃ πημονῆς ib. 318. ἐξ ὅτε τις εὐκλεὴς γενήσεται ib. 489. δεῖ ἐξ ἐκείνε σημεῖόν τι—λαβεῖν ib. 513. μήτ' ἐξ ἐκείνε φθέγμα δέξασθαι ib. 648. ἐξ ἐμȣ̃ γεγὼς ib. 943. ȣ̔́νεκ' ἐςὶν ἐξ ἐμȣ̃ ib. 1259. πατρὸς ἐξ ἀδίκε ib. 1349. ἐξ οἴκων Al. 94. ἐξ ᾅδε ib. 360. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 376. ἐξ ἀΐδε τεράμνων ib. 459. ἐξ ᾄδαο ib. 464. ἐξ ἐμȣ̃ κληθεὶς ib. 632. ἐξ ἕδρας ib. 849. ἐξ ἀγῶνος ib. 1105. ἐξ 'Αχιλλέως An. 8. ἐξ ἐμῶν φαρμάκων ib. 204. ἐξ ἡμῶν γεγὼς ib. 710. ἐξ ἀλιβάτε πέτρας Sup. 80. ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία ib. 546. ἐξ ἐμῶν οἴκων ib. 1000. ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμȣ̃ ib. 1169. ἐξ Αὐλίδος Iph. A. 495. ἐξ ὀχημάτων ib. 616. ἐξ ὀμμάτων ib. 743. ἐξ ἴσε ib. 804. ἐξ 'Ατρειδῶν ib. 842. σοὶ τόδ' ἐςὶν ἐξ ἐμȣ̃ ib. 853. τᾶς ὀλβίας ἐξ 'Ελλάδος ib. 1381. ἐξ ἄκρων ςαθμῶν Iph. T. 49. ἐξ αἰτίας τινὸς ib. 64. ἐξ αἱμάτων ib. 73. ἐξ ἀρχᾶς ib. 203. et 205. ἐξ 'Ελλάνων ib. 208. ἄκεε καινῶν ἐξ ἐμȣ̃ κηρυγμάτων ib. 239. ἐξ ὀνείρων ib. 348. ἐξ οἵων κακῶν ἔρρεις; ib. 378. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει ib. 487. ἐξ ῎Αργες ib. 515. et 1033. ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρε ib. 695. ἄλλα ἐξ ἄλλων κυρεῖ ib. 865. ἐξ ἐμᾶν χειρῶν ib. 872. ἐξ ἐμȣ̃ γε πάντα σιγηθήσεται ib. 1076. ἐξ ἀκινήτων βάθρων ib. 1157. ἐξ ἐμαυτȣ̃ μειζόνων Rh. 168. ἐξ ἀφθίτων ib. 185. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις ib. 445. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567. ἐξ ἄλλης χερὸς ib. 607. Θρηκίων ἐξ ἁρμάτων ib. 616. ἐξ ἀντηρίδων ib. 785. ἐξ ὁποίας χειρὸς ib. 802. ἐξ ȣ̃, *ex quo tempore*, Tr. 4. El. 1279. et Cret. fr. II. 10. ἄγομαι ἐξ οἴκων Tr. 140. ἐξ 'Αχαϊκȣ̃ ςρατȣ̃ ib. 236. ȣ̓̃τ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι ib. 487. ἐξ ἐμῶν δόμων ib. 865. ἐξ ἐπάλξεων ib. 957. Φρυγίων ἐξ ὀρέων Bac. 86. cf. v. 1168. θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 181. ἐξ ἁπάντων τιμὰς ἔχειν ib. 208. ἐξ ὄρες ib. 228. et 657. et Aut. fr. I. 2. πυρὸς ἐξ ἀθανάτε Bac. 523. ἀθῶος ἐξ ἐμȣ̃ πάντως ἔσῃ ib. 671. ἐξ ὕπνε ib. 689. ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. ἐξ ἕδρας ib. 926. et 929. ἐξ αἵματος γυναικῶν ib. 986. παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγὼς ib. 1308. ἐξ 'Ιλίε Cy. 107. ἐξ ἀσκȣ̃ ib. 147. ἐξ ἄντρων ἐμῶν ib. 223. cf. Hel. 482. ἐξ ἀναιδȣ̃ς φάρυγγος Cy. 588. ἐξ ἀμηχάνων Her. 149. cf. El. 624. ἐξ ἐσθλῶν φὺς Her. 326. ἐξ ἐμȣ̃ ȣ̓κ ἀκέσεται κακῶς ib. 718. ἐξ ἁπάσης 'Ελλάδος ib. 954. διπλȣ̃ν κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμȣ̃ ib. 1043. τοῖσιν ἐξ ὑμῶν, *posteris vestris*, ib. 1046. τὰ ἐξ ἡμῶν ib. 1054. χάριν, ἐξ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι Hel. 1007. ἐξ ȣ̓ρανίων ib. 1333. καίν' ἀκέσῃ πήματ' ἐξ ἐμȣ̃ ib. 1529. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. ἐξ ἄλλης χθονὸς ib. 290. ἐξ ὅτε ἔφυν ib. 313. ἐξ 'Απόλλωνος δόμων ib. 424. δῶρον ὄντα σ' ἐξ ἐμȣ̃ ib. 537. ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμȣ̃ ib. 963. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 1029. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib. 1367. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτε ib. 1436. ἐξ ἐμȣ̃ ȣ̓χ ὅσι' ἔθνησκες ib. 1501. ἐξ 'Απόλλωνος πατρὸς ib. 1560. ἐξ ᾅδε Her. F. 297. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα ib. 505. εὖ παθόντας ἐξ ἐμȣ̃ ib. 569. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν ib. 607. ἐξ εὐγενȣ̃ς πατρὸς ib. 843. ἐξ ἐμȣ̃ ἐσώζετο ib. 1100. κἀξ ἀμείνονος πατρὸς El. 338. κἀξ ἐμȣ̃ γ' ἔχῃ ib. 579. ἐξ ἐμῆς μητρὸς ib. 682. βαίνεσιν ἐξ οἴκων πόδα ib. 1173. παρηΐδων ἐξ ἐμᾶν ἐκρήμνατο ib. 1216. ȣ̓κ ἐξ ἐκείνε Dan. 12. ἐξ ἀρχῆς Æol. fr. XVI. 2. Inus fr. II. 1. et Epist. V. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2. ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς Bel. fr. XVII. 4. ἐξ ἐλπίδων Inus fr. XVI. 5. ἐξ ἐμȣ̃ τάμὰ μαθήσῃ κλύων Phi.

fr. XIII. 3. ἐξ ἀςῦ Plis. fr. I. 5. ἐξ 'Αθηνῶν Sci. fr. V. 4. πρὶν ἐξ ἐμῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Syl. fr. II. 5. ἐξ 'Ατλαντικῆς ἀλὸς Fr. inc. CXIV. ἐξ ὅτυ συνέβη Epist. V.

Ἐξαγγέλλειν. μάντις ἐξήγγειλέ μοι Or. 363. εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι Ion. 1605. κἀξαγγέλλομαι θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κἀμαυτῆς ὕπερ Her. 532. τάδ' ἐ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις Med. 1008.

Ἐξάγειν. ἔρως τίς μ' ἐξάγει Al. 1083. ἄπληςος ἅδε μ' ἐξάγει χάρις γόων Sup. 79. ταῖσδ' ἐξάγεις δάκρυ ib. 770. ὅταν ξὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην Iph. A. 693. μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. ἡμᾶς ἐξάγυσ' ἤδη χθονὸς Tr. 1279. ἡμᾶς ἐάσας ἐξάγειν Her. 155. μή γ' ἐπ' οἶκτόν μ' ἔξαγε Ion. 361. ἐκ Βάκχας ἄγων (i. e. B. ἐξάγων) δωμάτων Bac. 636. τί μ' ἐξάγαγες εἰς φῶς; Ph. 1535. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονὸς Tr. 457. ὁ χρυσὸς —φρονεῖν βροτὺς ἐξάγεται Her. F. 775. μή μοι—ἐξάγυ δάκρυ Fr. inc. LXXIV. 1. ἐξάγεσθαι χθονὸς Tr. 300. ὅπως βρόμον ἐπὶ φόνιον—ἐξάγῃ Her. F. 1212.

Ἐξαγριῦν. ἄνδρα δυςυχῆ ἐξηγρίωσαν Ph. 883.

Ἐξαγωνίζεσθαι. τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; Her. F. 155.

Ἐξᾴδειν. τἀγαθ' ἐξᾷσαι Tr. 472.

Ἐξαθροίζειν. πάλιν νιν παῖς σὸς ἐξαθροίζεται Ph. 1176.

Ἐξαίρειν. πᾶν ἐξαίρει λόγος Ph. 519. θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. ὅ σ' ἐξαίρει θανεῖν ib. 322. ὅτ' ἂν φρέν' ἐξάροιμι Al. 347. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49. πλεκτὸν ἐξάρας κύτος Ion. 37. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω Hec. 1279. ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς Med. 106. ἐξήρθης Rh. 109.

Ἐξαιρεῖν. ἐξαιρεῖ πόλεις Tr. 892. οἴακας ἐξῃρῦμεν νεὼς Iph. T. 1357. ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον Ph. 998. cf. Med. 487. ἔξελ' οἴκων φοινίαν τάλαινάν τ' ἐριννὺν Med. 1259. ὡς τὸ τύτων λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς Sup. 38. εἰ ματέρος ἄγαλμα φόνιον ἐξέλοι ib. 371. Τροίας ἐξελεῖν καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. Τροίας πέργαμ' ἐξελεῖν δορὶ ib. 1576. λαθοσύναν νυκτωπὸν ἐξεῖλε βροτῶν Iph. T. 1279. ἐπειδὰν θεοῖσιν ἀκροθίνι' ἐξέλῃς Rh. 470. χερὸς εὐςοχίαν ἐξεῖλε ναῶν Tr. 812. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τὺς Ἡρακλείυς παῖδας ἐξελεῖν θέλει Her. F. 39. Ταφίων ὅς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν ib. 60. ὃν βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν ib. 154. εἰ πατὴρ ἐξεῖλε Φρύγας El. 336. γῆς ἐξελὼν (sc. τὺς νεκρὺς) 'Ασωπίας Sup. 571. πευχέων ἐξελὼν τυρεύματα El. 496. ἐκ δ' ἑλῦσα (i. e. ἐξελῦσα δὲ) δόμων ἐσθῆτα κόσμον τε Al. 158. ἐκ δεξιᾶς ξίφη—ἐξαιρύμενοι An. 814. νεῖκος πατρὸς ἐξαιρυμένη Med. 904. εἴθε βροτοῖς τἀναίσχυντον ἐξῄρυ φρενῶν Hip. fr. III. 2. σύ μυ τέρψιν ἐξεῖλυ βίυ Al. 348. ὅτις ἐςὶν, ὅστις ἐξαιρήσεται Med. 793. cf. Al. 851. Her. 977. et Rha. fr. III. βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται Al. 70. εἴ τις με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται Iph. A. 972. τοῖς πρώτοισιν ἐξῃρημέναι ςρατῦ Tr. 33.

'Εξαίρετος. ἔρωτ' ἐξαίρετον Tr. 414. γάμυς ἐξαιρέτυς Iph. A. 485. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν 'Αγαμέμνων Tr. 249. cf. v. 274. πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος Ion. 1323. γέρας λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον An. 15. ἐξαίρετον σφάγιον Iph. A. 1199. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδε Iph. T. 755. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. λαβὼν ἐξαίρετον Ion. 1182. Τρῳάδος χθονὸς ἐξαίρετα El. 1002.

'Εξαιτεῖν. ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κοινωνίαν Ph. 15. ὐ μὴν τὸν 'Οϊλέως παῖδά μ' ἐξαιτεῖς λαβεῖν Rh. 175. ἐξαιτεῖ τε, κἀξείργει χθονὸς Her. 20. δίκας πατρὸς ἐξαιτῦντί με Or. 1657. θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν Sup. 120. τὺς κάτω σθένοντας ἐξῃτησάμην τύμβυ κυρῆσαι Hec. 49. πατρὸς γυναῖκα—ἐξαιτεῖσθε, μὴ φυγεῖν χθόνα Med. 971. ἡ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο Tr. 980. κἀξαιτώμεσθα ὑπέρ τε τύτυ—τὸν θεὸν Bac. 360. πρῶτον τόδ' ἐξαιτήσομαι Her. 476. σφάγιον ἐξαιτυμένῳ Hec. 305. cf. v. 393. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτύμενος An. 54. νεκρῶν σώματ' ἐξαιτύμενος Sup. 358. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτυμένῃ Hip. 711. cf. v. 859.

Ἐξαίφνης. ἔκλαγξεν ἐξαίφνης Ph. 1151. εἰσπεσόντες ἐξαίφνης ib. 1478. παρέσχεν ἐμοὶ δεινὸν ἐξαίφνης φόβον Hip. 434. ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης Iph. T. 1394. περιῄει λαμπρὸς ἐξαίφνης Epist. III.

Ἐξακοντίζειν. τί τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους; Tr. 444. ταῦτα πρὸς τάδ' ἐξηκόντισα Sup. 456. ὅσας γενειου χεῖρας ἐξηκόντισα Iph. T. 362. αἳ τῆσδε γῆς κῶλον ἐξηκόντισαν Bac. 664. φάσγανον πρὸς ἧπαρ ἐξακοντίσας Her. F. 1149.

Ἐξακούειν. οὐ γὰρ ἐξηκούομεν Her. 677.

Ἐξακρίζειν. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275.

Ἐξαλείφειν. ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾶον, ἢ γράφει Pelei fr. IV. 2. ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἢ τυχοῦσ' ὅλον Fr. inc XXVII. 2. μή μ' ἐξαλείψητε Hip. 1241. θέσφατ' ἐξαλείψω Iph. A. 1486. ἐξαλείψασθαι φρενὸς Hec. 590. οὐδ' ἄπαις δόμος—ἐξαλειφθείη Iph. T. 698. ἐξαλειφθεῖσα Hel. 269.

Ἐξαλλάσσειν. τὰν ἐξαλλάσσουσαν ἔχει χάριν Iph. A. 564. ἐσθῆτα ἐξάλλαξον Hel. 1313. Δηοῖ λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ ib. 1360. σπάργανα ματέρος ἐξαλλάξας Ion. 918. ἐξαλλάξασ' Εὐρώταν Iph. T. 135. ἐξαλλάξασ' ἄχεα λύπης Hel. 386. ποίαν—ἐξαλλάξω Hec. 1060. οὐκ Ἰδαίοις ἱστοῖς κερκίδα δινεύουσ' ἐξαλλάξω Tr. 200. ἐξαλλαγεὶς τοῦ παρεστῶτος πόνου Ph. 1418.

Ἐξαλύσκειν. οὔ τις ἐξήλυξέ πω Hec. 1194. ἐξηλύξαμεν Βακχῶν σπαραγμὸν Bac. 733. φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδὶ El. 219. πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας; Hip. 673.

Ἐξαμᾶν. κἀξήμησα (i. e. καὶ ἐξήμ.) κάλλιστον θέρος Bac. 1314. τὰ σπλάγχν' ἐξαμήσασθαι βίᾳ Cy. 235.

Ἐξαμαρτάνειν. εἰς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν Med. 308. ἀνθρώποισιν εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν Hip. 1434. οὐ χρῆν σ' εἰς ἔμ' ἐξαμαρτάνειν Al. 712. μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Sup. 900. et Antig. fr. VIII. 3. ὥστε μὴ 'ξαμαρτάνειν Sup. 1227. εἴ τις ἐξαμαρτάνοι Sis. fr. I. 8. τοὐπιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Fr. inc. XXVIII. 3. τί δεῖ φυλάσσειν κἀξαμαρτάνειν πλέον; Fr. inc. LV. 3. ὁρῶ ἐξαμαρτάνων Med. 350. τοὺς ἐξαμαρτάνοντας ἤχθαιρε Sup. 878. δὶς ἐξαμαρτάνοντες Phry. fr. V. 7. μᾶλλον ἐξημάρτανον Al. 713. ὅτ' εἰς γυναῖκα Τρῳάδ' ἐξημάρτανες An. 868. πῶς οὖν τάδ' ἐξημάρτανες; ib. 930. εἴ τις ἐξημάρτανεν Sup. 1085. ἐπεί νυν ἐξήμαρτες El. 408. οὐκ ἐξαμαρτὼν αὐτὸς Or. 648. ἐξαμαρτοῦσα Iph. A. 1204.

Ἐξαμβλοῦν. νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν An. 356.

Ἐξαμείβειν. εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν Or. 272. φόνῳ φόνος ἐξαμείβων ib. 814. τόνδ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ; Ph. 133. ἐξαμείψασαι τρύμον Bac. 607. ἔργου ἔργον ἐξημείβετο Hel. 1549.

Ἐξαμέλγειν. πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον; Cy. 208.

Ἐξαμηχανεῖν. εἰ μή τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν Her. 496.

Ἐξαμιλλᾶσθαι. αἳ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ Or. 38. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; ib. 431. ὃν ἐξαμιλλησάμενος Hel. 1487. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. ἔς τ' ἂν ὄμματος ὄψις Κύκλ. ἐξαμιλληθῇ πυρὶ Cy. 624. τὰς τεθρίππους ἁμίλλας ἐξαμιλληθεὶς Hel. 394.

Ἐξαμύνειν. ἐξαμύνεσθαι θεὰς Or. 269. αἶθον ἐξαμύνασθαι θεοῦ Sup. 208.

Ἐξανάγειν. ᾅδου ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν Her. 219.

Ἐξαναγκάζειν. ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα Or. 1665.

Ἐξαναιρεῖν. ἦ καί σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανείλετο Ion. 269.

Ἐξανάπτειν. ἐπωτίδων ἄγκυραν ἐξανῆπτον Iph. T. 1351. πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύρας ib. 1408. μὴ ἐξανάψῃ δύσκλειαν Or. 827.

Ἐξαναρπάζειν. ἐξανήρπασαν ταῦροι Hel. 1581. ἐξαναρπάσας Ἑλένην Iph A. 75.

Ἐξανασπᾶν. κἀξανέσπασαν (i. e. καὶ ἐξανέσπ. sc. τὴν ἐλάτην) χθονὸς Bac 1108. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ Ph. 1139.

Ἐξανατέφειν. θύρσον—αὖθις ἐξανέστεφον Bac. 1053.

Ἐξανδροῦσθαι. πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος Ph. 32. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703.

Ἐξανεμοῦν. ἐξηνέμωσε τἄμ' Ἀλεξάνδρ

λέχη Hel. 32. ἐξηνεμώθην μωρίᾳ An. 939.
Ἐξανέρχεσθαι. γῆς ἐξανελθὼν Tr. 748.
Ἐξανέχειν. ταῦτα δόξανθ' Ὕλλος ἐξηνέσχετο; Her. 967. ταῦτα παῖδας ἐξανέξεται πάσχοντας; Med. 74. ὀκ ἐξανέξομαι λεύσσων δάμαρτος ὁμήλικας Al. 955. τὸς ἐμὸς τις παῖδας ἐξανέξεται Φθίας τυράννος ὄντας; An. 200.
Ἐξανθεῖν. ὡς αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἁλὸς Iph. T. 300.
Ἐξανίημι. θύρσος ἐξανιεῖσαι χερῶν Bac. 761. ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν Ph. 674. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνο Bac. 706. ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἐξανῆκε γῆ Ion. 1000. ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς Hip. 900. καταγελῶντας ἐξανήσει Iph. A. 372. πλεκτὰς ἱμάντων ϛροφίδας ἐξανήσομαι An. 719.
Ἐξανιϛάναι. εἰ πρόσωπον ἐξανιϛαίην ἐμὸν Hec. 1165. Ἑλλάδ' ἐξανιϛάναι Tr. 926. ἐξανίϛατε σῶμα Bac. 606. τὸρθὸν ἐξανιϛάναι Cy. 168. γεραιὸν ἐξαναϛῆσαι δέμας Med. 1212. ἐξαναϛῆσαι γόνυ ib. 1215. Ἰλίο ἐξαναϛήσας βάθρα Sup. 1197. ἐξαναϛάντες λέχος El. 786. σ' ἕδρας ἐκ τῆσδ' ἐξαναϛήσω τάχα An. 262. cf. v. 266. ἐξανίϛω (pro ἵϛασο, surge) τῶνδ' ἀνακτόρων ib. 380. ἐξανίϛανται λόχο El. 217. ἐπεὶ Τροίας ἐξανεϛάθη βάθρα Hel. 1668.
Ἐξανορθόν. σὺ τἄμ' ἐξανώρθωσας Al. 1141.
Ἐξαντλεῖν. ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον Cy. 10. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοὶ ib. 110. ἡνίκ' ἐξήντλεις ϛρατῷ γόος Sup. 838. πρὶν τόδ' ἐξηντληκέναι Med. 79. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες Cy. 281. τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν βίον Cresph. fr. VII. 3.
Ἐξανύειν, vel ἐξανύτειν. αἷμα ἐξανυέτω Iph. T. 1460. νάματ' ὅσσων μηκέτ' ἐξανύετε Her. F. 625. ταχύπουν ἴχνος ἐξανύων Tr. 232. πάθεσι πάθεα ἐξανύτουσι Ion. 1066. ἐπειδὴ τοῖσιν ὀκ ἐξήνυτον Κύπριν κρατῆσαι Hip. 400. ἐπεὶ μόχθων τέρματ' ὀκ ἐξήνυτον Bac. 1103. εἴθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι Ph. 167. ποίος ποτ' ἢ λέοντας—ὀκ ἐξήνυσα; Her. F. 1273. ἄϛρων πόλον ἐξανύσας Or. 1685. πόρον ἄπορον ἐξανύσας Iph. T. 897. ἁμέραν τάνδ' ἐξανύσασα Med. 651. τί κακῶν μῆχος ἐξανύσαιμ' ἄν; An. 537. τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι Sup. 285. ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς Bac. 131.
Ἐξαπαλλάσσειν. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς Hec. 1108. ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν Iph. A. 1004.
Ἐξαπατᾷν. ἐξηπατήθη δαίμονος βουλεύμασιν Hip. 1406.
Ἐξαπάφειν. ὁ πότνιαν ἐξαπαφὼν ἐμὰν Ion. 705.
Ἐξαπολλύναι. ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950. πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν Tr. 1215.
Ἐξαποξύνειν. ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον Cy. 455.
Ἐξάπτειν. ἱκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τὀμὸν Iph. A. 1216. κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ Tr. 1208. πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροὸς ib. 1220. δεσμὰ ἐξάπτειν χεροῖν Her. F. 1342. ἀφύλλο ϛόματος ἐξάπτων λιτὰς Or. 383. χροὸς νεβρίδ' ἐξάψας Bac. 24. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην Ion. 1064. τί πέπλος μέλανας ἐξῆψω χροός; Hel. 1202. cf. Iph. A. 1449.
Ἐξαπωθεῖν. ὀτ' εἰσιόντας ϛρατόπεδ' ἐξαπώσατε Rh. 811.
Ἐξαρκεῖν. εἰ τάδ' ἐξαρκεῖ πόσει Hip. 278. πᾶσιν ἐξαρκεῖν Sup. 574. μέτρια ἐξαρκεῖν ἔφη ib. 866. ἦ γὰρ δίκαια ταῦτα, κἀξαρκοῦντά μοι; Hip. 702. ἐξήρκον ἐμοὶ Tr. 648. ὀδ' ἅπας ἂν ὀρανὸς—ἐξαρκέσειεν Melan. fr. III. 6. ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος Sup. 511.
Ἐξαρνεῖσθαι. ὀ γὰρ ἐξαρνόμεθα An. 437. ὀ τοι τοῦτό γ' ἐξαρνήσομαι Hel. 585.
Ἐξαρπάζειν. σὰς ἐπιϛολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν ἐμῶν βίᾳ Iph. A. 315.
Ἐξαρτᾷν. χειρὸς ἐξαρτωμένη Hip. 325. περὶ σὸν ἐξαρτωμένης γένειον Iph. A. 1226. γονάτων τοῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη Iph. T. 363. πλεκτὰν Αἰγύπτο παιδείαν ἐξηρτήσασθε Tr. 129. σοῦ ἐξηρτήμεθα Sup. 735. τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον Fr. inc. LXXXI. 2. πέπλων μητρὸς ἐξηρτημένοι Al. 187.
Ἐξαρτύειν. τἄνδον ἐξάρτυε El. 422.

φόνον μητρὸς ἐξαρτύσομαι ib. 647. οἰκεῖος πόλεμος ἐξαρτύεται Her. 420. ἐξηρτυμένας πῶλȣς Hip. 1186.

Ἐξάρχειν. σὺ ἔχαρχ' ὅρκον Iph. T. 743. ὅπως ἐξάρξω μολπὰν Tr. 148. cf. v. 152. ἐξάρχȣ κανᾶ Iph. A. 435.

Ἔξαρχος Bac. 141.

Ἐξασκεῖν. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης El. 1071. ἃ 'γώ νιν ἐξήσκησα Hel. 1399. ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι Rh. 922.

Ἐξαυγής. πώλων χιόνος ἐξαυγεςέρων Rh. 304.

Ἐξαυδᾶν. ἐξαύδα Hec. 184. σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήςριαν—ἐξαυδᾷ Hip. 590. δύο ἐξαυδᾷς ἅμα Sup. 143. ἐξαύδα σαφῶς Iph. T. 1162. ἐξαυδᾶν σε χρὴ Hel. 85. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν Hip. 1239. ἐξηύδων τάδε Ph. 1255. ἀντιψάλμȣς ᾠδὰς—ἐξαυδάσω Iph. T. 181.

Ἐξαυχεῖν. φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διὸς Sup. 504.

Ἐξαφίςασθαι. τῶν παλαιῶν ἐξαφίςαμαι λόγων Iph. A. 479.

Ἐξεγείρειν. εὕδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος φόνον El. 41. τόνδ' ἐξεγεῖραι Or. 139. ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι Rh. 787. ἐξεγειρόμενος ςρέφεται Her. F. 1068. Ἄργος ἐξεγείρεται Or. 1530. ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακὸν Cy. 623.

Ἔξεδρος. λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν Hip. 935. ἔξεδροι χθονὸς Iph. T. 80.

Ἐξειδέναι. τὰ θεῖα πάντ' ἐξειδέναι Hel. 928. πάντα ἐξειδὼς Ph. 95.

Ἐξεικάζειν. ςέρνα ἐξεικασμένα Ph. 165.

Ἐξεῖναι. ἔξεςι, *licet*, Hec. 238. Or. 251. Ph. 522. Tr. 51. et 912. et Hel. 449. ἔξεςι πάντῃ Bac. 842. προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξεςί μοι Hec. 435. χειρὶ ȣκ ἔξεςί μοι τῆς σῆς λαβέσθαι γενειάδος An. 574. αἰῶνα ȣκ ἔξεσιν, sc. ἐξορθȣ̃σθαι Sup. 1084. ἔξεςι τὸν γένει μὲν—προσεννέπειν; Tr. 48. ἔξεςι πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ; ib. 903. ȣ̓δ' ἄρα πρὸς οἴκȣς ναυςολεῖν ἔξεςί μοι; Hel. 808. δȣ́λοις ȣκ ἔξες' ἀκȣ́ειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2. ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν El. 1084. ἐξὸν αὐτῷ τἄμ' ἑλεῖν βȣλεύματα Med. 372. ἐξὸν εἰς ἐχθρόν τινα, sc. τὴν ἀρὰν παρελεῖν Hip. 1317. ἐξὸν ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' εἶναι Al. 890. ἐξὸν κτείνειν An. 522. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, ȣ̓κ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. ἐξὸν ἡσύχως ναίειν Her. 7. ἐξὸν διορθῶσαι λόγοις σὰν ἔριν Hel. 1174. ἐξὸν μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε Her. F. 938. ἐξὸν πρὸ πάντων μίαν ὑπερδȣ̃ναι θανεῖν Er. fr. I. 23.

Ἐξειπεῖν. ȣ̓κ ἄν ποτ' ἔσχον μὴ τάδ' ἐξειπεῖν πατρὶ Hip. 658. ȣ̓κ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν Bac. 273. καλῶς ἐξεῖπας τάδε ib. 816. ἀντιάζω σ' ἐξειπεῖν τάδε Ion. 1119. τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω κακῶν; El. 907. τί λέγων μεῖζόν σε τȣ̃δ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν; Bel. fr. XIII. 2. τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σȣ̃ λόγον Hip. 492.

Ἐξείργειν. τῶνδ' ȣ̓δὲν ἐξείργει νόμος An. 176. ἐξαιτεῖ τε, κἀξείργει χθονὸς Her. 20. ἐξείργȣσι γῆς ib. 25.

Ἐξελᾶν. ἐξελᾷς με Med. 326. ἐξελῶ σφε τῆσδε γῆς Hip. 893. cf. v. 1052. ȣ̓ γὰρ—τȣ̀ς Ἡρακλέȣς παῖδας ἐξελῶσι γῆς Her. 193. ἐξελῶ κόσμον νεκρῷ Hel. 1295. ἦλθες ἐξελῶν Ph. 610.

Ἐξελαύνειν. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις Ph. 613. ἢν ἐξελαύνῃ ξυμφορά μ' ἀμήχανος Med. 392. τῆσδ' (sc. γῆς) ἐξελαύνειν Sup. 471. cf. Ion. 1315. ἐξήλαυνον ἁρμάτων ὄχȣς Ph. 1197. ἐξελαυνόμεσθα πάτρης ib. 610. ἐξελαύνομαι χθονὸς ib. 630. 633. et 1749. et Med. 704. ἔνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμην Hel. 796. πατρῴας ἐξελήλαμαι χθονὸς ib. 89.

Ἐξελέγχειν. μὴ 'ξέλεγχέ νιν Ion. 367. βȣ́λομαί σ' ἐξελέγξαι Iph. A. 335. κἀξελέγχεται—κάκιςος ὢν Hip. 944. cf. v. 930. ȣ̓ δὴ τȣ̃τό γ' ἐξελέγχομαι El. 36. δεῖ ȣ̓ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπȣς Alex. fr. XXIII. 2.

Ἐξελίσσειν. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεȣ̃ θεσπίσματα; Sup. 141. κάλλιςον ἴχνος ἐξελίσσȣσιν ποδὸς Tr. 3. ȣ̓χ ἧπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξειλίσσομεν Ion. 397. ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ Her. F. 977. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864.

Ἐξέλκειν. ἐξέλκει An. 1122. φάσγανον ἐξεῖλκε κολεȣ̃ Hec. 544.

Ἐξελκτέον El. 491.

Ἐξεπιπλήσσειν. κἀξεπιπέπληκται Dan 36.

'Εξεπίςασθαι. εὔνυν ὄντα σ' ἐξεπίςαμαι Al. 514. ὐκ ἔςι θνητῶν, ὅστις ἐξεπίςαται, τὴν αὔριον μέλλυσαν εἰ βιώσεται ib. 786. δόλον ἐξεπίςασθε Cy. 474.

'Εξεργάζεσθαι. τἄλλα ἐξεργάζεται πατήρ τε, κ. τ. λ. Med. 918. τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται Sup. 119. τῦτ' 'Αχαιῶν ἴξις ἐξεργάζεται Tr. 396. τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζεται; Hel. 589. τἀπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο Bac. 1127. ἐξειργάσαντο δεινὰ Hec. 1169. cf. Sup. 1072. μή μ' ἐξεργάσῃ Hel. 1104. cf. Hip. 607. ἐξειργάσμεθα Hip. 565. αἷμα ματρὸς ἐξειργασμένος Or. 1624. φόνον ταλαίναις χερσὶν ἐξειργασμένον Bac. 1243. σὲ, πολλὰ πήματ' ἐξειργασμένον Her. 960. ὦ μέγιςα πήματ' ἐξειργασμένοι Rh. 808. ἡμῶν τοιάδ' ἐξειργασμένων Bac. 1241. cf. El. 1083. τοῖσιν ἐξειργασμένοις Or. 461. ὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα ib. 1320. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν Bac. 1037.

'Εξερεῖν. ἐμαυτὸν, ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην, ἐξερῶ Or. 559. τὔνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς Ion. 1414.

'Εξερευνᾷν. μόλις τόδ' ἐξερευνήσας Bac. 1298. ἤν πως ἐξερευνήσας λάβω Hel. 436.

'Εξερημῦν. παιδὸς οἴκυς μ' ἐξερημῦσαν μαθὼν An. 992. ἐξερημῦσαι δόμυς ib. 598. λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν Her. F. 253.

'Εξεριςὴς τῶν λόγων Sup. 894.

'Εξέῤῥειν. ἔξεῤῥε γαίας τῆσδε Hip. 973.

'Εξέρχεσθαι. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων; Tel. fr. XV. 2. ἔξελθ', ἔξελθ' οἴκων Hec. 174. μήτ' εἰς χερῶν ἅμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοὶ ib. 226. ἔξελθ' 'Ερμ. δόμων πάρος Or. 112. cf. Ph. 1270. ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον Or. 608. ὕνεκ' ἐξῆλθον δόμων ib. 1529. cf. Med. 214. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδε χθονὸς Ph. 479. πολλὺς ἐς οἴκυς—εἰσῆλθε, κἀξῆλθε ib. 537. ἔξελθ', ἄκυσον ib. 1077. cf. Her. 643. ἐξέλθετε Med. 895. ἐξῆλθον οἴκων Iph. A. 1098. νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα Iph. T. 152. κτανὼν φρυρὺς—ἐξῆλθεν Rh. 507. ὦ θύγατερ, ἔξελθε Tr. 1016. σὸν δέμας ἐξῆλθες ἀσκήσασα ib. 1023. τῶν σῶν ἀκύσασα ςεναγμάτων ἐξῆλθον Her. 480. ἐξελθεῖν χθονὸς Her. F. 214. εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν Al. 643. ἐξελθὼν σιγῇ Cy. 425. ἐξελθῦσα πατρῴων δόμων Dan. fr. VII. 1.

'Εξερωτᾷν. ἐξερώτα Ph. 388. πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων Pal. fr. VIII. 1.

'Εξετάζειν. ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; Tr. 198. σοῖς κακοῖσιν ἠξίυν ἐξετάζεσθαι φίλος Al. 1014. ςρατὸς θάσσει κἀξετάζεται Sup. 391.

'Εξευλαβεῖσθαι. τῦτο οἱ σοφοὶ βροτῶν ἐξευλαβῦνται An. 645.

'Εξευμαρίζειν. συμφορὰς τὰς ἐμὰς ἐξευμαρίζων Her. F. 18. τίν' ἐλπίδ' ἐξευμαρίζῃ; ib. 81.

'Εξεύρημα. καινὸν ἐξεύρημα Iph. T. 1029. δόλια ἐξευρήματα Hel. 1109.

'Εξευρίσκειν. πάντα μηχανᾶσθε κἀξευρίσκετε Hip. 918. ὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς An. 271. πῦ 'Εκάβην ἂν ἐξεύροιμι Hec. 485. τὰ εἰς Αἴγισθον ἐξεῦρες κακὰ Or. 1158. μή τις—πήματα πήμασιν ἐξεύρῃ ib. 1257. ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν Hip. 480. ἔξευρε μηχανάν τιν' 'Αδμήτῳ κακῶν Al. 221. πολλὰ ἐξευρεῖν σοφὰ Sup. 903. τί ἂν μεῖζον τῦδε πάθος ἐξεύροις; ib. 1121. τίς ἂν χαμεύνας 'Ρήσυ ἐξεῦρεν Rh. 853. τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488. ἐξευρεῖν γονὰς Ion. 328. ἓν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ib. 383. ὁ πότμος σ' ἐξεῦρεν ib. 554. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον ἐξεῦρεν ὁ θεὸς ib. 1118. φθονεῖς, εἰ πατὴρ ἐξεῦρέ με; ib. 1302. πόθεν πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβών; Alcmen. fr. XIII. ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Pal. fr. II. 3. γνῶναι ἔπος θνητοῖσιν ἐξευρὼν Sis. fr. I. 13. ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ Tr. 759. τίνα προξενίαν—σωτῆρα κακῶν ἐξευρήσεις; Med. 361. ἤν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ ib. 260.

'Εξευτρεπίζειν. τὰ 'ν δόμοις ἡμᾶς χρεὼν ἐξευτρεπίζειν El. 75.

'Εξεύχεσθαι. ζῆν ὅτ' ἐξηύχυ τέκνα Med. 930.

'Εξεφίεσθαι. τάσδε ἐκπέμπειν χθονὸς—γυναῖκας ἐξεφίεμαι Iph. T. 1468.

'Εξηγεῖσθαι. ἐξηγῦ θεὺς Med. 745.

ἐξηγᾶ σύ μοι Bac. 185. ἔνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο Ph. 1018. ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο Iph. A. 529.

'Εξήκοντα. 'Ατθίδος ἄγων ἑξήκοντα νῆας Iph. A. 248.

'Εξημερῦν. ἐξημερῶσαι γαῖαν Her. F. 20. ἄβατον χώραν καὶ θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας ib. 852.

'Εξῆς. ἑξῆς ἐναυλόχει Iph. A. 249. διδὺς πρόσρησιν ἑξῆς πᾶσι ib. 341. ἑξῆς κάθησο δεῦρό μυ ποδὸς ib. 627. ὐχ ἑξῆς πέπλων ςολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνυσιν σέθεν Bac. 933. κεισόμεσθα νεκρὼ δύ' ἑξῆς Hel. 992. ἐγνώσμεθ' ἑξῆς ὑσ' ἐν ὑςάτοις κακοῖς Ion. 1115. ὅστις πάσας ψέγει γυναῖκας ἑξῆς Pro. fr. III. 2. δειλοὶ ἑξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5.

'Εξιᾶσθαι. πόλεως ἅλωσιν ἐξιώμενος El. 1024. οἰκός σε κεύθων ὑμὸς ἐξιάσεται Rh. 872.

'Εξιδρύειν. τηλῦ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην Fr. inc. CXCVI.

'Εξιέναι (ab εἶμι). ἔξιθι χθονὸς Ph. 617. ἔξειμι ib. 618. ἔξιθ' ἐκ χώρας ib. 639. ἔξιθ' ὡς τάχιςα Med. 321. ἔξειμι γαίας ib. 795. ἔξεισί τις Al. 214. ἔξειμι πατρίδος Tr. 1274. ἔξιθι πάροιθε δωμάτων Bac. 912. ἔξιτε χθονὸς Her. 519. οἴκων ἔξειμι πατρὸς El. 1316. ὥστε—θύραζε ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ἐξιών τε κ' εἰσιὼν δόμυς Hel. 1183. ἐξιόντα δεσπότην ὁρᾷν πάρα Ion. 516. δόμων τῶνδ' ἐξιόντι ib. 535. cf. v. 662. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιὼν Dic. fr. XIII. 3. ὔτ' εἰσιόντας ςρατόπεδ' ἐξαπώσατε, ὔτ' ἐξιόντας Rh. 812. πολλὰ θάλαμον ἐξιῦσ' ἐπεςράφη Al. 185. ἐξιῦσαν ὑςάτην ὁδὸν ib. 613.

'Εξιέναι (ab ἵημι). ἐξιᾶσι πάντα κάλων Med. 278. ὅταν ςράτευμ' 'Αργεῖον ἐξίῃ κάλως Tr. 94. ἡνίχ' ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι Bac. 678. φόνιον ἐξίει κάλων Her. F. 837. φάρυγγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν Cy. 409. ἀφρὸν ἐξιεῖσα Bac. 1120.

'Εξικμάζειν. τὰ ἐν ποσὶν ὐκ ἐξικμάζω An. 398.

'Εξικνεῖσθαι. ὐκ ἐξικνῦμαι Μαινάδων ὅσοι μόθων Bac. 1058. τίν' ἐξίκῃ χθόνα; Med. 680. πατρίδα ἐξίκοισθε γῆν Iph. A. 1558. τί δρῶντες τῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα; El. 612.

'Εξίπτασθαι. ὁ ὄλβος ἐξέπτατ' οἴκων El. 944.

'Εξίσυ Epig. II. 2.

'Εξιςάναι. ἔκςησον φρενῶν Bac. 848. οἶνος ἐξέςησέ με Aug. fr. VIII. 1. ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέςηχ' ὅδε Bac. 926. ἐξέςην φρενῶν Or. 1021. cf. Bac. 359. γνώμας ἐξέςαν Iph. A. 136. ἐκςάντος σῦ Epist. IV. φεύγετ', ἐξίςασθε Iph. T. 1229. ἐξίςαται πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα Her. F. 104.

'Εξιςορεῖν. εἰ κατ' ὄμματα ἐξιςόρυν νιν Or. 289. τὺς ἐλευθέρυς μὴ λυπρὰ—ἐξιςορῆσαι Hec. 236. ὥστε—ἐξιςορῆσαι σῶν ὁδὸν βυλευμάτων ib. 744. τὸ τῆς θεῦ φίλον—ἐξιςορήσων εἰμι Iph. A. 748.

'Εξιχνεύειν. ἐξιχνεύσατε τὸν θηλύμορφον ξένον Bac. 352. ἐξιχνεύσυσίν σε ib. 815.

'Εξογκῦν. ἐν ᾗ μητέρ' ἐξώγκυν τάφῳ Or. 402. εἰ κατ' ἀνδρὸς βίοτος ἐξογκώσεται Hip. 938. τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ κάθησθε An. 704. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις (*rebus secundis*) Iph. A. 921.

'Εξόγκωμα. λαΐνοισιν ἐξογκώμασι Her. F. 1332.

'Εξοδᾷν χρήματα Cy. 266.

"Εξοδος. ὔτε γέρας πατρὶ, ὔτ' ἔξοδον διδόντες Ph. 882. αὐτοὶ τὴν ἔξοδόν γ' εὑρίσκετε Hel. 1028. ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς Ph. 767. ςενοπόρυς κατ' ἐξόδυς An. 1144. πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν Rh. 514. θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθητε Her. 475. ἐπ' ἐξόδοισιν ἔθαψά σε Hel. 1181. ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος Ion. 515. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξόδυς Her. F. 83. καλλίονες εἴσοδοι τῶν ἐξόδων πάρεισιν ὑμῖν ib. 623.

'Εξοδυνᾶσθαι. ἐξοδυνηθεὶς Cy. 657.

'Εξοιδᾷν, vel εῖν. πληγαῖς πρόσωποι ἐξῳδηκότα Cy. 226.

'Εξοικίζειν. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν Hec. 887. ἐξῴκισέ μ' οἴκων γάμος ib. 948.

'Εξοινῦσθαι. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812.

'Εξοιςέον ὅπλα Ph. 719.

'Εξοκέλλειν. ἐμὲ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄται Tr. 137.

'Εξολισθαίνειν. ὅπως σίδηρος ἐξολισθαίνοι μάτην Ph. 1392.

Ἐξολλύναι. ἥπερ ἐξόλλυσί με Hip. 725. τὰς κακὰς ἐξόλλυμεν ib. 1341. ἡ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἐρημία Al. 947. κακῶς ἐξόλοιο Cy. 260. πάντες ἐξολώλαμεν Her. F. 1392. τὸν μιαρὸν ἐξολωλότα Sis. fr. III. 2.

Ἐξομιλεῖν. στεφάνων θ' μία χροία περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει Cy. 516. ἐν ὄχλῳ ἐξομιλεῖσθαι στρατᾶ Iph. A. 735.

Ἐξομματᾶν. Πολύβυ παῖδα ἐξομματᾶμεν Œd. fr. III. 2.

Ἐξομοιᾶν. γυναιξὶν ἐξομοιᾶσθαι φύσιν An. 354. κᾀξομοιᾶσθαι θεοῖς Phi. fr. VII. 4.

Ἐξομοργνύναι. ἐκ δ' ὄμορξον στόματος ἀφρώδη πέλανον Or. 219. αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις Her. F. 1399. κόρας ἐξομόρξασθαι El. 502. ἃ 'γὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι Hip. 653. μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ Bac. 344.

Ἐξονειδίζειν. οἷον ἐξωνείδισεν Ph. 1670. καλόν γέ μοι τὤνειδος ἐξωνείδισας Iph. A. 305.

Ἐξονομάζειν. ἐξωνόμασεν Iph. A. 1066.

Ἐξοπλίζειν. πᾶς τις ἐξωπλίζετο Iph. T. 302. ᾗπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο Her. F. 466.

Ἐξοπτᾶν. σάρκας ἐξώπτα πυρὶ Cy. 402.

Ἐξορᾶν. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς Her. 675. ὥστ' ἐξορᾶσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις Hel. 1285.

Ἐξορθᾶν. γνώμαισιν ὑστέραισιν ἐξορθάμεθα Sup. 1083. cf. v. 1086.

Ἐξορίζειν. ὅτι με πολύδακρυν γᾶθεν ἐξορίζει Tr. 1106. σὺ δ' ἐξόριζε Her. 258. ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν ib. 16. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν Ion. 504. προγεννητόρων ἐξορίζεται κακὸν Hip. 1381.

Ἐξορμᾶν. κλῄθρων ἐξόρμα Iph. A. 149. τοῖς δ' ἐξορμᾶν ib. 1328. φυγῇ ἐξορμᾶτε Her. F. 893. ῥεῦμα ἐξορμῶν στρατᾶ Iph. T. 1437. ἔννυχος ἐξώρμα φόβος Rh. 788. ἡνίκ' ἐξώρμα χθονὸς Tr. 1131. πάλιν ἐξορμάσεις τὰς χαλινὰς Iph. A. 151. πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα Or. 1240. τί ὐχ ἅμ' ἐξορμᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει; El. 642. Ὕλλον ἐξορμώμενον ἰδὼν Her. 843. εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Cresph. fr. XVI. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης Or. 370. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας ib. 274. ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένα El. 1070.

Ἐξορμίζειν. εἰς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐξορμίζομεν Hel. 1263. πέλας φίλοισι σοῖς ἐξωρμίσω σὸν πόδα Ph. 853.

Ἔξορμος. Κρήτας ἔξορμος ἀνὴρ Hip. 156.

Ἔξορος. ἐξόρυς Βάκχας ἄγειν Bac. 51.

Ἐξότυ. ἐξότυ—πυρὶ καθήγνισαι δέμας Or. 39. ὐκ οἶδ', ἐξότυ Cy. 635. ἐξότυ πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα Her. F. 702.

Ἐξοτρύνειν. ὅς μ' ἐξοτρύνει Sup. 24.

Ἐξυσία. ἐξυσίᾳ ἐντυχὼν Er. fr. II. 24. τῶν κακῶν ἐξυσίαν Gl. fr. II. 3. et τῶν κακῶν ἐξυσίᾳ Tem. fr. XIV. 2. ὅστις παισὶ—παραδίδωσ' ἐξυσίαν Phaëth. fr. III. 3.

Ἔξοχος. κάλλος εἶχεν ἔξοχον Dan. 26. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889.

Ἐξόχως Bac. 1233.

Ἐξυπειπεῖν. τί μοι τόνδ' ἐξυπεῖπας εἰσορᾶν; Bac. 1264.

Ἐξυπηρετεῖν τύχαις Aut. fr. III. 7.

Ἐξύφασμα κερκίδος El. 539.

Ἔξω. ἔξω δωμάτων Hec. 965. Hip. 1156. Al. 511. et An. 69. ἔξω τις ἐκβαίνει Or. 1367. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδε χθονὸς Ph. 479. cf. v. 488. et 1011. Med. 706. Iph. T. 1314. Hel. 1531. et El. 1112. τῶνδ' ἔξω κομίζυ τειχέων Ph. 596. ἔξω τάφρυ ib. 1195. δόμων ἔξω ib. 1332. Iph. A. 1533. εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς Ph. 1615. τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονὸς ib. 1624. οἴκων ἔξω Med. 181. ἔξω μολὼν ib. 245. γῆς ἔξω περᾶν ib. 272. γαίας τερμόνων ἔξω ib. 276. ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων Hip. 53. cf. v. 480. Iph. A. 1106. et Her. F. 705. ἔξω μελάθρων Hip. 172. Iph. T. 1287. et Cy. 489. ἔξω λόγυ Hip. 437. ἔξω ἐκφέρυσι, sc. τὰ κακὰ βυλεύματα ib. 650. πήματος ἔξω ib. 1293. δίκας ἔξω An. 788. cf. Bac. 1008. πέμπε γῆς ἔξω νεκρὰς Sup. 1209. τὰς ἔξω σειραφόρυς Iph. A. 223. ὀχημάτων ἔξω ib. 611. τἄξω (i. e. τὰ ἔξω) πράσσε ib. 740. ἔξω ἐλθὲ βασιλείων δόμων ib. 863. κἄξω (i. e. καὶ ἔξω) στᾶσα Iph. T. 47. δωμάτων ἔξω ib. 724. Κυανέας ἔξω πέτρας Iph. T. 746. ἄγαλμ' ἔξω φέρεις ib. 1176. ἡνίκ' ἂν ἔξω περῶσιν ib. 1217. cf. Bac. 647. et Her. F. 701.

ἔξω κομίσασθ' οἴκων Tr. 167. μή μοι—Κασσάνδραν πέμψασθ' ἔξω ib. 170. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων ib. 345. ἔξω ϛήσομαι βακχευμάτων ib. 367. ἔξω βεβὼς Bac. 645. ἔξω ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν ib. 851. ἔξω φυλακᾶς ib. 867. ἔξω πέτρας Cy. 662. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. ἡμεῖς τά γ' ἔξω Ion. 414. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς ib. 926. θεῖ εὐθὺς ἔξω ib. 1217. ἔξω τρίβου El. 103. ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου ϛήσω πόδα ib. 999. ἔξω βαίνων τοῦδε Bel. fr. XVI. 9. ἔξω ὀργῆς Hyp. fr. VII.

'Εξωθεῖν. σὺ αὐτὸς ἐξώθει χθονὸς, sc. ἐμὲ Hip. 1087. πνεύμασιν θαλασσίοις ϛὴν γαῖαν ἐξωσθέντες Cy. 278.

"Εξωθεν. ἔξωθεν δόμων Med. 1312. ἔξωθέν με γάμοι γ' ἑλῶσι Θεσσαλῶν κ. τ. λ. Al. 953. ἔξωθέν εἰσιν λαμπροὶ An. 330. οἱ δειμάτων ἔξωθεν Her. F. 723. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν (i. e. τὰ ἔξωθεν) ἔργα El. 74. φόβου ἔξωθεν ib. 901. ἔξωθεν πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.

'Εξώπιος. χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος Med. 624. τῶνδε δωμάτων ἐξωπίους ξενῶνας Al. 549. ἢ δόμων ἐξώπιος βέβηκε Sup. 1038.

'Εξώϛης "Αρης Rh. 322.

'Εορτάζειν. ὅθ' ἑορτάζῃ λεὼς τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα Iph. T. 1458.

'Εορτή. γῇ τῇδε σεμνὴν ἑορτὴν προσάψομαι Med. 1382. ἐννόμοισιν ἑορτῆς Iph. T. 36. Νύμφαις ἑορτὴν πόρσυνε El. 625. Βρομίου παράμουσος ἑορταῖς Ph. 792. ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς Tr. 452.

'Εός. ἑῶν πέπλων El. 1206.

'Επαγγέλλειν. ὧν ἐπαγγέλλῃ (2. sing. præs. med.) γονὰς Med. 721. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ Her. F. 1185.

'Επάγειν. τίς αὐτὸν οὑπάγων (i. e. ὁ ἐπάγων) ἀλαϛόρων; Iph. A. 878. δικαίους ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6. τὸν τᾷδ' ἐπάγοντα δορύσσοντα ϛρατὸν Her. 774. ἐπῆγε κέντρον Hip. 1194. πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260. ἤ σ' ἐπήγαγεν πρὸς ἀΐδαν ib. 1032. ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν Ph. 912. εἰ 'Αργείους ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν Or. 1533. σοφιϛὴν ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι Rh. 949.

'Επᾴδειν. ἐπᾴδουσα Iph. A. 1212.

'Επαείδειν. ἐπάειδε καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ El. 864.

'Επαείρειν. ἐπάειρε δέρην Tr. 99.

"Επαθλον. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52.

'Επαιδεῖσθαι. οὐκ ἐπαιδεσθήσομαί γε προσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 900.

'Επαΐειν. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν Her. F. 773.

'Επαινεῖν. νῦν σ' ἐπαινῶ Med. 884. τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ τοῦ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ἀνηβητηρίαν ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν An. 554. ἐπαινῶ εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν Rh. 648. ἐπαινεῖς Bac. 1190. τί δ' ἐπαινῶ; eod. vers. ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῇς μόνον Cy. 155. ἐπίφθονον λίαν γ' ἐπαινεῖν ἐϛι Her. 204. ὅστις ἄλλην (sc. γῆν) ἐπαινεῖ Dic. fr. IV. 5. ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον, ἢ πολλοὺς κακοὺς Er. fr. III. σὸν οὐκ ἐπαινῶν σύγγονον Or. 889. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπῄνουν ib. 580. οἱ δ' οὐκ ἐπῄνουν ib. 900. κἀπῄνει (i. e. καὶ ἐπῄνει) λόγους Ph. 1243. ἐπῄνεσα Iph. A. 440. et Her. F. 1235. ἧς λέχος γ' ἐπῄνεσα Or. 1092. λέκτρ' ἐπῄνεσα ib. 1672. οὐκ ἄγαν σφ' ἐπῄνεσα Ph. 771. οὐδὲ ταῦτ' ἐπῄνεσα Med 707. μᾶλλον ἄν μ' ἐπῄνεσας; Al 557. ἐπῄνεσ', ἀλόχῳ πιϛὸς οὕνεκ' ε[illegible] φίλος ib. 1098. τό, τε λίαν οὔτ' ἐκεῖν ἐπῄνεσα, κ. τ. λ. An. 867. πῶς ἄ[illegible] σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις, μήτ[illegible] ἐνδεῶς Iph. A. 977. ἐπῄνεσ' ὀργὰ[illegible] ἠπίους Tr. 53. ἐπῄνεσ' αἰδῶ ib. 713 κἀπῄνεσ' (sc. τὸ πῶμα) ἄρας χεῖρ[illegible] Cy. 417. ϛρατὸς ἐπῄνεσε Her. 811. [illegible] ἄν σ' ἀπαινέσειεν Her. F. 186. εἶτ[illegible] κἄμ' ἐπαίνεσον El. 891. τὸν Οἰδίπ[illegible] παῖδα ἐπαινέσαντες Sup. 929. οὐδέπο[illegible] ἂν δίδυμα λέκτρ' ἐπαινέσω An. 46[illegible] χάριν τίνα λαβών σ' ἐπαινέσω; Cy 546. οὐκ ἐπαινέσω Her. 301. ματέρ[illegible] ἐπαινέσεται Bac. 1193.

'Επαίνεσις. Φρυγῶν ἐπαινέσεις Tr. 41[illegible]

"Επαινος. οὐκ ἄκοντί μοι δίδως ἔπα[illegible]νον Sup. 858. Τυδέως ἔπαινον [illegible] βραχεῖ θήσω μέγαν ib. 901. τοῦ ἐπαίνου τὸ ϛράτευμ' ἐπάξιον Tr. 38[illegible] πολλῷ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἴρω He[illegible] 322. οὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσα[illegible] Alop. fr. V. πολλῶν ἔπαινον ἔϛι μ[illegible] λέξαι καλῶν Dan. fr. X. 4.

Ἐπαίρειν. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec. 500. ἔπαιρε σαυτὴν Al. 251. et An. 718. ἔπαιρε σαυτὸν An. 1078. et Ion. 727. ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα Sup. 289. ἔτοι μ' ἐπαίρεις ib. 581. ϑυμὸν ἐπαίρει σοὶ, σῇ τ' ἀλόχῳ Iph. A. 125. εἴπερ τοῦτό σε ψυχὴν ἐπαίρει Her. 174. ἔπαιρε νῦν σεαυτὸν ib. 635. λαιὸν ἔπαιρε πῆχυν ib. 728. τιμή σ' ἐπαίρει Bel. fr. XXIII. 1. οὔτ' ὄμμ' ἐπαίρουσα Med. 27. ὀφρῦν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. μάλιστά μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατὴρ Alcmæon. fr. XVI. 1. νεότης μ' ἐπῆρε And. fr. XI. μ' ἐπᾴρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. οὐ σ' ἐπᾴρας ψεύσομαι Rh. 189. ἐπᾴρας κρᾶτα ib. 789. λόγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις Iph. T. 1484. ὅπλ' ἐπαίρεσθαι ϑεῷ Bac. 788. ἐπαίρεται μεῖζον, ἵνα μεῖζον πέσῃ Fr. inc. XXVI. 5. μόχϑοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι An. 706. τῷ νέῳ—σώματι—ἐπηρμένη ib. 196.

Ἐπαισϑάνεσϑαι. ᾐσϑέντα αὐτὸν ὡς ἐπῃσϑόμην Cy. 419.

Ἐπαΐσσειν. τῷ πόδ' ἐπαΐξας Hec. 1071.

Ἐπαιτεῖν. βίον ἐπαιτῶν Rh. 715.

Ἐπαιτιᾶσϑαι. μὴ νῦν τήνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν Her. 462.

Ἐπαίτιος. τὸν οὐδὲν ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν Hip. 1383.

Ἐπακούειν. σὲ κέλομαι ἐπακοῦσαι Hip. 1284. ἐπακουσόμεϑα Tr. 166. ἐπακουσομένα σέϑεν ib. 177.

Ἐπάκτιος. ἔλιπες ἐπακτίαν An. 854. ἐπάκτιοι φάτναι St. fr. III. 2.

Ἐπακτός. ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χϑονὸς Ion. 290. πατρὸς ἐπακτοῦ ib. 592. λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοϑεν Er. fr. I. 7. πλοῦτος ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχϑρῶν τινος Hip. 318. γάμων ἐπακτὰν ἄταν Ph. 345.

Ἐπαλγεῖν. ὅσσον ἐπαλγῶ τῶν φϑιμένων Sup. 58.

Ἐπαλλάσσειν. ποὺς ἐπαλλαχϑεὶς ποδὶ Her. 836.

Ἔπαλξις. τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἔπαλξιν Or. 1203. τοὺς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. ἐπάλξεων ἄπο ib. 1165. ἐπάλξεων λιπεῖν-ἐρίπνας ib. 1174. ἐξ ἐπάλξεων πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν Tr. 957.

Ἐπαμπίσχειν. γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες Tr. 1148.

Ἐπαμύνειν. τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνετε Cret. fr. I. 2.

Ἐπάν. γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκροὺς Her. F. 1364.

Ἐπανέρχεσϑαι. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελϑε Iph. T. 256.

Ἐπανήκειν. χαίρων ἐπάνηκε Iph. A. 1628.

Ἐπανιέναι (ab εἶμι). ῥαΐσας τὸ σῶμα —ἐπάνιϑι Epist. II.

Ἐπάνοδος. σκόπει, ὅπως ἀσφαλεστέραν, ἢ ταχυτέραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II.

Ἐπανορϑοῦν. ῥᾳδίως ἐπανορϑωϑήσεται Epist. II.

Ἐπαντέλλειν. κεχυμένος ἐπαντέλλει Her. F. 1052. ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων Ph. 105.

Ἐπαντλεῖν. σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους Fr. inc. XI. 2.

Ἐπάνω. κοῦφα σοι χϑὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465.

Ἐπάξιος. τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον Tr. 383. ϑαυμάτων ἐπάξια Bac. 715.

Ἐπαρᾶσϑαι. κᾀπαράσασϑαι (i. e. καὶ ἐπαρ.) Iph. A. 60.

Ἐπαρήγειν. τοῖς μυσαροῖς οὐκ ἐπαρήγομεν El. 1350.

Ἐπάρκεια. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758.

Ἐπαρκεῖν. μὴ πράσσουσιν εὖ φίλοις ἐπαρκεῖν Hec. 985. ξένοις ἐπήρκεις Bel. fr. XXVIII. 2. πέπλοις ἐπαρκέσαι Cy. 300. εἴ σε μὴ ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω Or. 801.

Ἐπαρωγὸς Hec. 165.

Ἐπαυλεῖν. δάϊον μέλος ἐπαυλεῖται Her. F. 895.

Ἐπαύρεσϑαι. τοῦδ' ἐπαυρέσϑαι ϑέλω Iph. T. 529. αἰτίαν, ἧς ἐπηυρόμην ἐγὼ Hel. 476.

Ἔπαφος. τὸν Ἰοῦς ἔκγονον, Ἔπαφον Ph. 683.

Ἐπεγείρειν. φεύγετε μάργον ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον Her. F. 1084.

Ἐπεγκελεύειν. ἐπεγκέλευε Cy. 648.

Ἐπεγχεῖν. ἐπεγχέων ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ Cy. 422.

Ἐπεί. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 4. ἐπεὶ ταρβεῖς, κ. τ. λ. ib. 868. et sic porro. ἐπεί τοι Med. 677.

'Επείγειν. ἔπειγε Or. 797. et Her. 732. ἔπειγ', ἔπειγε Ph. 1286. χωρεῖτ', ἐπειγόμεσθα Or. 1258. ἐπείγου Al. 256. ἐπείγεσθαί με δεῖ ib. 1155. ὡς ἐπείγεται Her. 734. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις Ion. 1258. μὴ 'πείγου λίαν Her. F. 586. ἐπὶ τοῦτ' ἐπείγεται Antiop. fr. XXXIV. 2. εἰς ἄλλας πύλας ἠπειγόμεσθα Ph. 1178. πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο Hip. 1185. ναῦς λάβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο Iph. T. 1393.

'Επείδειν. δεῖ σ' ἐπιδεῖν τύμβου προπετῆ—παρθένον Hec. 151. κἀπιδεῖν (i. e. καὶ ἐπιδεῖν) εὐδαίμονας Med. 1025. τάδε θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. οὓς μή ποτ'—ὤφελον πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι Med. 1414.

'Επειδὴ Ph. 921.

'Επειδήπερ Epist. V.

'Επεῖναι. ἀσπίδος τύποις ἐπῆν γίγας Ph. 1137.

'Επειοί. οὓς 'Επειοὺς ὠνόμαζε Iph. A. 281.

'Επειὸς, fabricator equi Trojani, Tr. 10.

'Επείπερ. ἐπείπερ οὕτω—θρασυστομεῖ Hec. 1286. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον Med. 811.

'Επείσακτος. ἐπείσακτον γένος Ion. 590.

'Επεισβάλλειν. ἐπεισβαλεῖν σκύφον ἀσθενεστέρῳ ποτῷ El. 498.

'Επεισβάτης. τῶν ἐπεισβατῶν πλῆθος Hel. 1566.

'Επεισέρχεσθαι. ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν Ion. 813. ἐπεισελθὼν δόμους ib. 851.

'Επεισπίπτειν. βούλεσθ' ἐπεισπέσωμεν; Hec. 1042. ναυστάθμοις ἐπεισπεσεῖν Rh. 448. τήνδ' ἐπεισπεσὼν πόλιν Her. F. 34. ὥστε πολέμιοι ἐπεισπεσοῦσαι Bac. 752.

'Επεισφέρειν. πλείους ἐπεισφέρουσιν Ph. 208. τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐπεισφέρει θεὸς κακὸν Hip. 867.

'Επεισφρεῖν. πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; Al. 1059. Μαινάδα μοι λέκτροις ἐπεισέφρηκε El. 1033. ὄφεις ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς Her. F. 1267.

"Επειτα. κἄπειτα (i. e. καὶ ἔπ.) μείζω συμφορὰν λάβῃ Med. 43. κἄπειτ' ἔκτας; et tamen occidisti eos? ib. 1398. quo significatu hæc particula sæpissime occurrit, e. c. Hip. 330. et 440. Al. 825. et compluribus aliis locis. τὸν ἔπειτα χρόνον Al. 242. τά τε πρῶτα, τά τ' ἔπειθ', ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν Iph. T. 1263. παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις Epist. IV.

'Επείτοι Med. 677.

'Επέκεινα. τἀπέκεινα (i. e. τὸ ἐπέκ.) τῆσδε γῆς Hip. 1199.

'Επεκπίνειν. ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα Cy. 326.

'Επελαύνειν. ὁ Διὸς παῖς μ' ἐπέλασε Νείλῳ Hel. 677. ὧδ' ἐπέλασ' (i. e. ἐπέλασα, appuli) Αἰγύπτῳ ib. 688. quanquam utrumque etiam a πελάζειν esse potest.

'Επελπίζειν. σὸν οἰκῆσαι δόμον ἐπήλπισα; Hip. 1011.

'Επεμβαίνειν. κἄμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ἀεὶ Hip. 668. ὄχθον ἐπεμβὰς Bac. 1059. ἐπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν Rh. 783. εἰς πάτραν ὅτι ποτ' ἐπεμβάσῃ Iph. T. 649.

'Επεμβάλλειν. πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλῃ Iph. T. 290. ὥσθ' αἱματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοὶ ib. 935 δόμους ἐπεμβαλῶ Her. F. 864.

'Επεμβάτης. ἁρμάτων ἐπεμβάτην Sup 585. οἱ ἐπεμβάται ib. 685. ἵππων ταχυπόδων ἐπεμβάτας Bac. 781.

'Επεξέρχεσθαι. ἐπεξέρχῃ λίαν Bac 1344. τήνδ' ἐπεξελθεῖν θέλω An 736.

'Επερείδειν. σχεδίας λαίφη προτόνοι ἐπερειδομένας Hec. 114.

'Επέρεσθαι. ὀρθῶς μ' ἐπήρου Er. fr II. 1.

'Επέρχεσθαι. ὕδατος ἵνα νοτὶς ἐπέρχεται γαίας Δίρκας Ph. 649. ἔρως ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phæ fr. vers. 1. σὸς ἐπῆλθε σύγγονος O 929. πόλλ' ἐπῆλθον Ph. 704. Καδμείων πύλας φύλακάς τ' ἐπῆλθον il 706. τίν' οὐκ ἐπῆλθε; An. 299. ταῦ εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον ib. 689. ξύμ βουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; Sup. 125. μάν τεις ἐπῆλθες; ib. 155. ταῦτά σ πρῶτ' ἐπῆλθον Iph. A. 349. μόσχο ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα Ba 735. τοσαύτης, ἣν ἐπῆλθον, 'Ελλ δος Her. 152. τίνα μοῦσαν ἐπέλθω Hel. 164. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπ λυθέτην Ph. 1310. Βάκτρια τείχη-

ἐπελθὼν Bac. 16. Ἀργόθεν ἐπελθὼν Her. 356. πᾶσαν ἐπελθὼν Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρους Ion. 1356. Φολόην ἐπελθὼν Her. F. 182. ὤφθης ἐπελθὼν πόλιν ib. 593.

Ἕπεσθαι. ἕπου Ph. 1280. Tr. 1270. Bac. 963. Her. 560. et Ion. 741. ἕπου μοι Iph. T. 322. Tr. 419. Bac. 363. et ἕπου ἅμ' ἡμῖν Her. F. 1323. ἕπεσθ' ἀείδοντες, ἕπεσθε—Ἄρτεμιν Hip. 58. πρός σ' ἕπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν Iph. T. 1365. ἡνίκ' ἄν σε χρήζοι ἄγειν, ἕπεσθαι Tr. 422. παρ' εἰρεσίᾳ μαστῶν ἕπεται ib. 569. ὅπως ἕποι' ἅμ' αὐτῇ ib. 1009. ἕπεσθέ μοι, ἕπεσθε Bac. 731. sq. cf. v. 1214. sq. δεῦρ' ἕπεσθε Her. F. 724. εἱπόμην ἐγὼ Ph. 1171. ὅπη σοι μὴ καλῶς τόδ' εἱπόμην Hip. 291. εἱπόμεσθα δεσπότῃ ib. 1196. cf. Bac. 1044. πολυάχητος εἵπετο κῶμος Al. 921. γυνὴ ἐπ' αὐτοῖς εἵπετο ib. 1035. ἕψομαί σοι Hec. 346. cf. Ion. 1616. Θησεῖ πανώλεις ἑψόμεσθ' ἐφολκίδες Her. F. 1424.

Ἐπεσθίειν. κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν Fr. inc. CXLVII. 1.

Ἐπευφημεῖν. ἐπευφημήσατε παιᾶνα Iph. A. 1468. cf. Iph. T. 1403.

Ἐπεύχεσθαι. Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι Iph. T. 508. πᾶς ἐπηύξατο στρατὸς Hec. 542. ἐπευξάμην τάδε Sup. 8. φάσγανον λαβὼν ἐπεύξατο Iph. A. 1578. εἰ ἐπεύξασθαι χρεὼν Ion. 670. ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται Rh. 693.

Ἐπέχειν. ὄχλος πᾶς ἐπεῖχε Βακχῶν Bac. 1129. Εὐρυσθέως πώλοις ἐπεῖχε Her. 847. ἄλλῳ ἐπεῖχε τόξα Her. F. 984. ἐπέσχον πόλιν Ph. 452. χρησμοὺς ἐπέσχον ib. 873. μαστὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 224. Θησεὺς ἐπέσχεν Sup. 724. ὧν μ' ἐπέσχες ἕνεκα Iph. A. 861. οὐκ ἐπέσχον τροφεῖα ματρὸς Ion. 1492. κᾂν ἐπίσχῃ πνέων Epist. IV. ἐπίσχες Or. 1069. Ph. 92. et 455. An. 551. Sup. 397. Ion. 1320. et El. 962. ἐπίσχες αὐτοῦ Ph. 903. τὸν Πολυξένης ἐπίσχες τάφον Hec. 895. ἐπίσχες ὀργὰς Hel. 1658. ἐπίσχετε Hip. 567. et Hel. 1200. οὐκ ἐφέξετε στόμα; Hec. 1283. οὐδέποτ' ἀδάκρυτος—ἡμέρα μ' ἐπισχήσει ib. 692. ὧν ἐπισχήσω σ' ἐγὼ An. 160.

Ἐπήκοος. τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων Her. 120.

Ἐπῆλυξ. τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες Cy. 676.

Ἔπηλυς. ἔπηλυς ὢν Ion. 607. et Her. F. 257. ξενοφονεῖν ἐπήλυδας Iph. T. 1021. χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι κοινὸν πρὸ ναοῦ Ion. 419.

Ἐπηχεῖν. ἐπηχεῖ ἄντρον Cy. 425. ἅπας ἐπήχησε στρατὸς Iph. A. 1581.

Ἐπὶ, 1) cum genit. ἐπ' ἄκρου χώματος Hec. 524. et Or. 116. ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778. ἐπ' αὐχένος Or. 51. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχούμεσθα ib. 68. κἀπὶ (i. e. καὶ ἐπὶ) γαίης ib. 233. ἐπὶ στρωτοῦ λέχους ib. 313. τἀπί (i. e. τὰ ἐπί) σου σκόπει ib. 1278. ἐπ' ὤμων ib. 1532. Rh. 305. et El. 813. δόμων ἐπ' ἄκρων Or. 1574. πύργων ἐπ' ἄκρων Ph. 1098. ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127. ὀμμάτων ἔπι ib. 1461. ἀσπίδων ἔπι ib. 1476. ἐπ' ἀμφιπύλου ἔσω μελάθρου Med. 134. πολεμίων ἐπὶ χθονὸς ib. 781. ἐπ' ἀπείρου γᾶς Hip. 763. ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς ib. 1163. ἐπὶ γαίας Al. 872. ἐπὶ ξένας (dor. pro ξένης, sc. γῆς) An. 136. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως ib. 137. ἐπ' Ἀργῴου δορὸς ib. 794. ἐπὶ βωμοῦ ib. 1124. γονάτων ἐπὶ Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων ib. 286. et 1152. πέτρας ἔπι ib. 1045. ἐπὶ περγάμων Iph. A. 762. ἐπὶ τίνος σπουδαστέον μοι; ib. 902. νεὼς ἔπι Iph. T. 102. et Rh. 72. ἐπ' εὐπρύμνου νεὼς Iph. T. 1000. βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι ib. 1170. ἐπὶ σκαλμῶν ib. 1347. πρύμνης ἔπι ib. 1377. κἀπὶ κλίμακος ib. 1382. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97. ἐπὶ θηρὸς ib. 256. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς ib. 306. κἀπὶ γῆς ἔχων ἕδραν Tr. 884. ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. ἐπ' ἄνθρακος Cy. 243. πλατείας ἐσχάρας ἔπι ib. 383. ἐπὶ χθονὸς ib. 541. ἐφ' οὗ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 239. ἐπ' ἀλγέων Hel. 203. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς ib. 532. ἐπ' ἀκμῆς ib. 903. ἐπ' οἰάκων ib. 1626. κρηπίδων ἔπι Ion. 38. et Her. F. 1008. πυρᾶς ἔπι Ion. 1258. ἐπὶ ξυροῦ Her. F. 630. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν El. 6. ἐπ' ἀγλαΐας ib. 175. πυρᾶς ἐπ' αὐτῆς ib. 513. ἱπποφορβίων ἔπι ib. 623. ἐπ' Ἀθηνῶν ib. 1343. ἐπὶ σοφῶν Melan. fr. XX. 3. πέλτης ἔπι Me-

leag. fr. VI. 1. κἀπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 2. κἀπὶ φροντίδων Scy. fr. II. 4. 2) cum dat. ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. 36. et 698. et Hip. 761. ἐπὶ χθονὶ Hec. 486. et 495. ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ ib. 647. ἐφ' οἷσπερ ἤγγειλέ μοι ib. 727. ἐπὶ σκηναῖς ib. 733. ἐπ' αἰσχροῖς ib. 822. et An. 1112. ἐπ' ὅσσοις Hec. 916. ἐπὶ πασσάλῳ ib. 920. ἐπὶ χρωτὶ Or. 303. ἐπὶ ταῖσι συμφοραῖς ib. 455. ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήςρας τάφῳ ib. 471. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς ib. 563. ἐπὶ συννοίᾳ ib. 631. ἐπὶ φόνῳ ib. 754. et 1491. κἀπὶ τῷδ' ἀνίςαται ib. 885. et 900. ἐπὶ τῷδε ἠγόρευε ib. 896. ἐπὶ σκήπτροις ib. 1058. ἐπὶ δώμασι ib. 1255. et Ph. 1529. ἐπ' ἀξίοισιν Or. 1335. ὅσον γε τὐπ' (i. e. τὸ ἐπὶ) ἐμοὶ ib. 1345. τί τὐπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίνετο; ib. 1453. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ib. 1579. cf. v. 1587. κἀφ' (i. e. καὶ ἐπὶ) ὕβρει ib. 1581. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 74. ἐφ' οἷσιν ἥκει ib. 466. μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς ib. 529. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων ib. 537. ἐφ' ᾗ σὺ μαίνῃ ib. 538. ἐπ' Ἰνάχȣ ῥοαῖς ib. 577. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ib. 593. ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς ib. 767. ἐπὶ καλλιχόροις ςεφάνοισι ib. 793. Ἰσμηνȣ̃ ἐπὶ χεύμασι ib. 800. ἐπ' ἄκροις ἀρηΐοις ςεφάνοισιν ib. 839. ἐπ' ὄμμασιν ib. 957. ἀσπιδηφόροις ἔπι ib. 1103. ἐφ' ἅρματι ib. 1117. ἐπ' ἀσπίδι ib. 1131. ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις ib. 1136. ἄξονες ἐπ' ἄξοσι ib. 1201. ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς ib. 1221. ἐπ' ἀλλήλοισιν ib. 1253. et ἀλλήλοις ἔπι ib. 1388. ἐπὶ δάκρυσι ib. 1505. ȣ̓κ ἐπ' ὀνείδεσιν, ȣ̓δ' ἐπὶ χάρμασιν ib. 1549. ἐπὶ τραύμασιν αἵματος ib. 1567. ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ ib. 1639. ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. ἐπὶ θαλίαις, ἐπί τ' εἰλαπίναις ib. 192. sq. ἐπὶ ξένῳ χθονὶ ib. 435. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν ib. 540. μή ποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφείης ib. 633. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις ib. 641. γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν ἔχει ib. 694. cf. Al. 374. ἐπὶ Κηφισȣ̃ ῥοαῖς Med. 835. κἀπὶ δακρύοις ib. 928. ἐπὶ κρατὶ ib. 1065. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηςοῖς ib. 1103. sq. ἐπὶ δόμοις ib. 1270. Ἱππολύτῳ ἔπι Hip. 32. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις ib. 235. ἐπὶ ῥητοῖς ib. 459. ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς ἄλλοισιν ib. 460. ἐπὶ συμφοραῖς τοιαῖσδε ib. 493. ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν ib. 511. ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις ib. 536. ἐφ' οἷσι κακύνομαι ib. 686. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ib. 729. τὸ ἐπὶ τῷδε πῆμα ib. 855. ἐφ' ᾧτινι ςένεις ib. 903. τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ ib. 1067. ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. θεῶν ἐπ' ἐσχάραις ib. 117. πάντων θεῶν ἐπὶ βωμοῖς ib. 131. ἐπὶ κοντῷ ib. 254. ἐπ' ὅσσοισι ib. 270. ἐπὶ κώπῃ ib. 362. ἐπὶ τοῖσδε ib. 376. ἐπὶ κώπᾳ πηδαλίῳ τε ib. 441. εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ εἴη ib. 457. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ib. 1158. ἐφ' οἷς γε νῦν καθέςηκας λόγοις An. 235. ἐπ' Ἰλιάσι ib. 301. ἐπὶ μικροῖς ib. 352. ἐπ' ἄχθει τῷδε ib. 396. cf. v. 475. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ib. 822. cf. v. 1095. ἐπ' αἰσχίςοισιν ib. 928. ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. ἐπὶ σοὶ ib. 1193. ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ ib. 1195. ἐφ' ὅπλοις Sup. 674. ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ ib. 1056. ἐπ' ὀφθαλμοῖς Iph. A. 5. ἐπὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς ib. 29. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις ib. 182. ἐπὶ θάκοις ib. 195. τἀπὶ τοῖσι ib. 435. μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ib. 456. ἐπ' ἐλαχίςοις δακρύοις ib. 541. ἐπ' εὐαίων πότμῳ ib. 550. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς ib. 551. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις ib. 609. νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι ib. 615. ἐπὶ τέκνοις σέθεν ib. 656. ἐπ' ταύτῃ καθέςαμεν τύχῃ ib. 719. κἀπ' τοῖσι φιλτάτοις ib. 744. ἐπὶ λεπταῖ[illegible] Εὐρίπȣ πνοαῖς ib. 813. ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 886. et 1237. ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι ib. 1164. ἐπὶ δακρύοις ib. 1175. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι ib. 1288. ἐπὶ πόθῳ ib. 1303. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. επὶ γάμοις Ἀχιλλέως Iph. T. 25. cf. Tr. 319. φόνος ἐπὶ φόνῳ Iph. T. 197. cf. Her. F. 1085. ἐπὶ τοῖς *prœterea*, Iph. T. 202. ἐπὶ ῥηγμῖσι ἀξένȣ πόρȣ ib. 253. ἐπὶ πήμασι βροτῶν ib. 414. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθί[illegible] ib. 426. ἐπὶ τοῖς παρȣ̃σι ib. 471. κἀπὶ τοῖς μέλλȣσι νῷν κακοῖσι λυπεῖ ib. 482. ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τȣ̃δε ib. 601. ἐπὶ νοσȣ̃σι δώμασιν ib. 680. ἐφ' [illegible] πεπλεύκαμεν ib. 1040. ἐπὶ σχολῇ ib. 1220. ἐπὶ τόξων εὐςοχίᾳ ib. 1238. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι ib. 1251. ἐπ[illegible]

εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας ib. 1490. ἐπ' ἐχθροῖς Rh. 84. ἐπὶ τούτοις τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον ib. 157. ἐπ' ἀξίοις πονεῖν ib. 182. ἐφ' οἷσι τέρψη ib. 194. τίς ἐπ' αὐτῷ; ib. 540. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινὰ ib. 578. ἐπ' εὐτυχοῦντι στρατῷ ib. 649. κἀπὶ τοῖς κακοῖσι ib. 756. ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων ib. 766. ἐπ' ἄλγεσι Tr. 172. ἐπὶ δάκρυσι καὶ γόοισι ib. 315. cf. Hel. 176. παρθένων ἐπὶ λέκτροις Tr. 322. et 324. ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ μακαριωτάταις τύχαις ib. 327. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ ib. 483. ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ ib. 542. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις ib. 568. ἐπὶ ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ἐπὶ λαίφεσιν ib. 685. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτᾳ ib. 809. ἐπὶ κάρᾳ ib. 937. τοὐπὶ τῷδε ib. 945. κἀπὶ τοῖσδε ib. 1022. ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις ib. 1028. ἐπ' εὐάσμασιν Bac. 151. κἀπὶ τάξεσιν ib. 303. ἐφ' ἴσοις ib. 514. ἐπὶ βοτρύχοις ib. 756. ἐπὶ σῷ κρατὶ ib. 829. cf. Hel. 377. et Her. F. 640. ἐπὶ κάρᾳ Bac. 831. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κακῶς πράσσουσι δεσπόταις ib. 1031. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι ib. 1037. ἐπὶ δυστυχίᾳ ib. 1366. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ Cy. 423. ἐπὶ πρώτῳ ταχθεὶς ib. 481. ἐπὶ δεμνίοις ib. 497. ἐπὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις ib. 599. ἐπὶ πέδῳ Her. 76. ἐφ' οἷσιν ἥκω ib. 136. Ἀλκάθου ἐπ' ἐσχάτοις ib. 279. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς ib. 483. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ ib. 781. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ στὰς ib. 837. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ῥοαῖσιν Hel. 52. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν ib. 615. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις ib. 704. ἐπ' ἀκταῖς ib. 745. πόντου 'πὶ νώτοις ib. 780. ἐπὶ τοῖσδε τοῖς νῦν ib. 844. cf. El. 1030. τύμβου 'πὶ νώτῳ Hel. 848. et v. 'πὶ νώτοις ib. 990. κακοῖς ἔφ' (i. e. ἐπὶ κακοῖς) ib. 860. τέλος ἐφ' ἡμῖν ib. 893. ἐπὶ ξεστῷ τάφῳ ib. 992. ἐπὶ τῷ 'μῷ γάμῳ ib. 1103. ἐπὶ τῷ; ib. 1250. ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις ib. 1301. κἀπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ib. 1598. ἐπ' Ἐγκελάδῳ Ion. 209. et Her. F. 908. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion. 228. τἀπὶ τῷδε σιγῶ ib. 256. ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις ib. 480. ἐπὶ κερκίσιν ib. 507. ἐπ' ἐξόδοισιν ib. 515. ἐπὶ πυρὶ ib. 708. ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ ib. 924. τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα ib. 978. κἀπὶ καρπῷ χεοὺς ib. 1009. ἐφ' ᾧ τετάγμεθα ib. 1040. τοίχοισιν ἔπι ib. 1158. ἐπ' αὐτοφώρῳ ib. 1214. ἐφ' οἷς ἐξεύξασθ' ἅρματα ib. 1570. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F. 348. ἐπ' ἀνδρίᾳ ib. 475. ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας ib. 591. ἐπὶ τοῖς μελάθροις ib. 691. ἐφ' οἷς ὑπέστητε—θανεῖν ib. 706. ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς ib. 708. cf. v. 940. ἐπ' ἐλπίδι ib. 804. ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε ib. 835. ἐπὶ λώβᾳ ib. 881. ἐπὶ χεύμασι λοιβᾶς ib. 892. ἐπ' αὐτοῖς Κυκλωπείοισιν ib. 998. ἐπὶ κακοῖσιν ib. 1073. ἐφ' οἷς δακρυρροεῖς ib. 1181. ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς ib. 1238. ἐφ' οἷσι τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα El. 111. ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγίσταισιν ib. 133. ἐπὶ στεφάνοις ib. 163. ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις ib. 176. ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει ib. 470. ἐπὶ ψήφοισιν ib. 1259. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι ib. 1317. ἐπὶ τύμβῳ ib. 1326. ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς Æol. fr. XXIII. 3. ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν Alcmæon. fr. X. 2. κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις Alcmen. fr. V. 2. ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. ἐπ' οἰκτροῖσιν Antiop. fr. XL. 1. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις Bel. fr. XXV. 4. κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς Dan. fr. V. 1. κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς Inus fr. VIII. 4. ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2. ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 2. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Pli. fr. III. πάντ' ἐπί μοι τεκταινέσθω Fr. inc. XCVI. 2. ἐπ' ἄλλῃ νόσῳ Fr. inc. CXVIII. 1. ἐπὶ τούτῳ ταγεὶς Fr. inc. CXLII. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 3. ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Fr. inc. CLX. 2. ἐπ' ὤμοις Fr. inc. CLXXII. 1. ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας Epist. II. τῆς ἐφ' ἡμῖν—τῆς ἐπὶ σοὶ—ἐλπίδος Epist. III. ἐπ' αὐτῷ βουλομένῳ Epist. IV. ἐπ' ἐκείνοις ib. et ἐπὶ σοί. ἐπὶ τοῖς κακῶς βουλομένοις ἡμᾶς λέγειν Epist. V. ἐπὶ κακῷ ib. 3) cum accusat. κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται Hec. 380. ἐπ' οἶδμα λίμνας ib. 446. τοὐπί σ' (i. e. τὸ ἐπὶ σὲ) ib. 514. Al. 669. et Rh. 397. κόρης ἐπὶ σφαγὰς Hec. 522. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα ib. 635. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα ib. 653. ἅλιον ἐπὶ πέλαγος ib. 938. ἐπὶ χεῖρα ib. 1059. ἐπὶ τάνδε κοίταν ib. 1082. στὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν ib. 1216. ἐφ' ἡμᾶς

ἀθλίως πεπραγότας Or. 87. ἐφ' ὅ, τι χρέος ib. 150. τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον ib. 179. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον ib. 495. ἐπὶ σὸν φόνον ib. 608. ἐπὶ τὸ δυσμενέϛερον ib. 616. ἐπὶ σὲ σύγγονόν τε τὴν σὴν ib. 729. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ ib. 893. ἐπὶ κρᾶτα ib. 964. Ph. 1360. ἐπ' ἔργον πορεύομαι Or. 1068. cf. Ph. 1071. ἐπὶ τὸ βέλτιον Or. 1141. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα ib. 1222. ἐπὶ φόνιον αἷμα ib. 1256. ἐπ' ἄλλην σκοπιὰν ib. 1263. ἐπὶ τύμβον ib. 1434. ἐπὶ προπάτορος ἕδραν ib. 1441. τὰν Διὸς κύραν ἐπὶ ib. 1494. ἐπὶ Λαΐϐ πύργϐς Ph. 226. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν ib. 334. ἐπ' ἦμαρ ib. 404. ἐπὶ τὴν ἐμὴν ϛρατεύομαι πόλιν ib. 435. ἐπὶ χέρνιβας ib. 666. ἐπὶ θάνατον ib. 1062. ἀκμὴν ἐπ' αὐτὴν ib. 1088. μονομάχον ἐπὶ φρένα ib. 1310. κἀπὶ ποίαν συμφοράν; ib. 1334. ἐπὶ σκέλος ib. 1409. τίν' ἐπὶ πρῶτον ib. 1523. ἐπὶ παῖδας σϐς ib. 1552. μϐσαν ἐπὶ καλλίνικον ϐράνιόν τε ib. 1719. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντϐ κλῇδα Med. 212. ἐφ' ἡμέραν μίαν ib. 355. ἐπ' ἕδας ib. 1195. ἐπὶ γαῖαν ib. 1269. et An. 1224. ἐπὶ νῶτα πέτρας Hip. 128. ἐπὶ θήρας πόθον ib. 233. ἐπ' αἰσχύνην ib. 246. ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον ib. 292. ἐπὶ πόντιον κῦμα ib. 735. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ib. 742. ξένην ἐπ' αἶαν ib. 898. ἄλλαν ἐπ' αἶαν ib. 1125. ἐπὶ πρόθυρα Al. 101. ἐπὶ τίνα μηλοθύταν ib. 118. ἐπ' αὐτὴν ib. 522. κἀπὶ τέρμ' ἥκων βίϐ ib. 646. πολιὰς ἐπὶ χαίτας ib. 912. ἐπ' αὐτὸ τϐτο An. 42. et 917. et Bac. 957. ἐπὶ θῖνα θαλάσσης An. 109. ϛαθμϐς ἐπὶ βϐτα ib. 280. κλεινὰν ἐπὶ ναυϛολίαν ib. 797. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ib. 1263. ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν Sup. 369. ἐπὶ πολλϐς ib. 1066. σπϐδὴν ἐπ' ἄλλην ib. 1198. πύργωμα Καδμείων ἔπι ib. 1220. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας Iph. A. 152. ἐπὶ τὰν Ἑλέναν ib. 178. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας, φίλϐς τ' ἐπ' ἄλλϐς ib. 413. sq. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκϐσι τύχας ib. 595. ἐπὶ τὴν γαῖαν ib. 600. ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον ib. 624. ἐπὶ φροντίδας ib. 646. ἐπ' ἀκτὰς ib. 807. ἐπὶ σφαγὰς ib. 906. et 1548. ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν ib. 1060. ἐπὶ κάρα ib. 1080 et 1512. Ἰλίϐ πύργϐς ἔπι ib. 1261. ἐπὶ τὸ κείνϐ βϐλόμενον ib. 1270. κρίσιν ἐπὶ ϛυγνὰν ib. 1307. κἀπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν ib. 1392. cf. Iph. T. 904. τϐπ' ἔμ' (i. e. τὸ ἐπ' ἐμὲ) εὐτυχοῖτε Iph. A. 1557. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395. ἐπὶ πόντια κύματα ib. 409. πόντϐ νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον ib. 1042. εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib. 1131. vid. not. ἐπὶ δεσμὰ ib. 1205. ἐπὶ Πανθοίδαν Rh. 28. ἵππων ἐπὶ ἄντυγα ib. 237. ἐπὶ πῶλον ib. 261. ἐπὶ τὰν Τροίαν ib. 262. κἀπὶ πλεῖϛον ib. 946. ἐπὶ τϐς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχϐς Tr. 119. νύχιον ἐπὶ κνέφας ib. 543. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον ib. 773. πύργων ἐπ' ἄκρας ϛεφάνας ib. 779. ἐπ' ἄνδρα ib. 865. κυανέαν ἐπὶ ναῦν ib. 1094. ἐπὶ τάλαιναν δϐλειον ἀμέραν βίϐ ib. 1330. ἐπὶ πλάτας ib. 1334. ἐπὶ τἀντίπαλον Bac. 278. ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει ib. 454. ἐπὶ τϐθ' ὡρμημένος ib. 630. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι ib. 965. κἀπὶ δείν' ἔρχῃ πάθη ib. 969. ἐπὶ τὸν Μαινάδων κατάσκοπον ib. 978. ἐπὶ τὰ καλὰ ib. 1005. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν ib. 1021. ἐπ' ἄκρον θύρσον ib. 1139. ἐπὶ θῆρα τόνδε ib. 1189. ἐπὶ δαῖτα ib. 1245. τϐφ (i. e. τὸ ἐπὶ) ἡμέραν Cy. 335. κἀπ κινδύνϐ βάθρα ib. 351. ἐπὶ κῶμοι ib. 444. 495. et 506. ἐπὶ Κύκλωπα ἀδελφϐς ib. 507. ἐπ' ἐσχάραν Διὸ Her. 122. ἐπὶ ξίφος Hel. 95. ἐπ τὸ δυϛυχὲς κάλλος ib. 240. Τροία ἔπι ib. 401. ἐπ' οἶδμα πόντιον ib 407. ἐπὶ ἐμπύρϐς ὀρθοϛάδας ib. 554 ἐπὶ λέκτρον βαρβάρϐ νεανίϐ ib. 672 ἐπ' ἀγκύρας ib. 1077. ἐπὶ πάθεα ib 1179. ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ib. 1517. Ἰλί Φοιβείϐς ἐπὶ πύργϐς ib. 1527. ἐπ ἀκτὰς Ναυπλίας ib. 1602. ἐπ' οἶκτο Ion. 361. ἐφ' ὅ ποτε βάσεται ib. 688 ἐπ' ἀγκάλας ib. 761. ἐχθρὸν ἐπ' ἄνδρα ib. 1043. θανασίμϐς ἐπὶ σφαγὰς ib. 1250. ἐπὶ ταὐτὸ τϐτο ib. 1318 γηγενεῖς ἔπι ib. 1529. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα Her. F. 825. ἐπὶ μέλαθρα ib. 920. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον ib. 1191. βρόμον ἐπὶ φόνιο ib. 1212. ἐπ' ἀγραύλϐς πύλας E 342. ἓν ἐπ' ἦμαρ ib. 425. ἐφ' ἡμέ

ραν ib. 429. Τροίας ἐπὶ Σιμουντίδας ἀκτὰς ib. 441. ἐπὶ τόνδε στέφανον ib. 614. ξοίνην ἔπι ib. 641. ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ib. 812. ὄνυχας ἐπ' ἄκρους ib. 840. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἐπὶ χρυσεόνωτον ἀσπίδα ejusd. fr. XVIII. 1. κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται Antiop. fr. XXXIV. 2. ἐπὶ δουλείας Ar. fr. IV. 1. ἐπὶ τὸ πλέον ἔχειν Ix. fr. II. 1. ἐπ' ἀρετὴν Œd. fr. XV. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. κἀφ' ὅσον διέρχεται Œd. fr. XVII. 3. ἐπ' αἰθέρος πτύχας Phaëth. fr. VIII. 4. ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ἐπὶ λειμῶνας ποιμένιά τ' ἄλση ib. 2. ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν Epist. I. 4) ἔπι, adverb. sine casu positum, *insuper, præterea*, Or. 206.

Ἐπιβαίνειν. μὴ 'πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 536. et 625. Φθίας πεδίων ἐπιβαίνει An. 1231. κἀπιβαίνουσιν νεῶν Rh. 93. οὐράνιον ἕδραν ἐπιβεβηκὼς Tr. 1078. εὐκταίαν ἐπέβασαν νύμφαιον Iph. T. 215. ὅθι κυνῶν ὠκυπόδων ἐπέβας Hip. 1128. θαυμάτων πέρα—τάδ' ἐπέβα Iph. T. 840. μαντείων ἐπέβας ζαθέων ib. 1252. Διὸς ἃ λεχέων ἐπέβας Hel. 381. κἀπιβῶ Σπάρτης ib. 935. λίμνας ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. τεθρίππων ἐπέβα Her. F. 380. τύμβου ἐπιβὰς Hec. 111. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035. τεθρίππων ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν Bac. 1095. ἐκ ἔτι συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν ἐπιβάσῃ Hip. 1132.

Ἐπιβάλλειν. λύπην θνητοῖσιν ἐπιβάλλειν Med. 1115. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις El. 1221. ἐπιβαλλομέναν χαίταισιν πλόκον ἀνθέων Med. 840.

Ἐπιβαστάζειν. κἀπιβαστάσας χεροῖν Cy. 378.

Ἐπιβοᾶν. κἀπιβοᾶται Θέμιν εὐκταίαν, κ. τ. λ. Med. 168.

Ἐπιβουλεύειν. ἐπεβούλευσα Or. 1236.

Ἐπιβρέμειν. ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε Bac. 151.

Ἐπιβώμιος. πῦρ ἐπιβώμιον An. 1024. et El. 715.

Ἐπιβωμιοστατεῖν Her. 44.

Ἐπιγαμεῖν. οὐκ ἐπεγάμει πόσει πόσιν Or. 588. μὴ 'πιγήμῃς μητρυιὰν τέκνοις Al. 306.

Ἐπίγονοι Sup. 1223.

Ἐπίγραμμα. αἰσχρὸν τοὐπίγραμμ' ἐν Ἑλλάδι Tr. 1191.

Ἐπιδάκρυον. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον Sup. 284.

Ἐπιδαύρειος. ὅπλισμα τοὐπιδαύρειον λαβὼν Sup. 714.

Ἐπιδαυρία. τὴν εὐθὺς Ἄργους κἀπιδαυρίας ὁδὸν Hip. 1197.

Ἐπιδεικνύναι. ἐπιδεικνὺς, ὅσῳ πλείονα —σεαυτὸν ὤνησας Epist. III. ἔρχεταί σοι κάρα ἐπιδείξων El. 856.

Ἐπίδειξις. θεῶν σόφισμα, κἀπίδειξις Ἑλλάδι Ph. 878. ὡς ἐπίδειξιν οὖσαν Epist. I.

Ἐπιδέμνιος Hec. 927.

Ἐπιδιδόναι. ὅπως ἐπιδιδῶσιν ἀεὶ διὰ σὲ Epist. IV. εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν Bac. 1126. μόχθου χάριν τήνδ' ἐπιδώσω Med. 186.

Ἐπιδρομή. Ἰλίου ἐπιδρομὰς Iph. A. 1597. ἀξένους ἐπιδρομὰς Hel. 411.

Ἐπιείκεια. γενναιότητι κἀπιεικείᾳ τρόπων Fr. inc. LXXXVIII. 2.

Ἐπιεικής. πρὸς ἑτέρους ἐπιεικεῖς Epist. IV. εἰς ὁντινοῦν τῶν ἐπιεικῶν ib. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. I. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης Fr. inc. III. 6.

Ἐπιεικῶς Epist. V.

Ἐπιέναι. ἔτι σοι μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων An. 494. ἔπεισε μέλαθρα τάδε Bac. 602. ἄλλας (sc. πύλας) ἐπῄει Ph. 1171. πολλαῖς ἐπῄει δάκρυα τῆς τύχης ib. 1379. ὁ 'πιὼν (i. e. ὁ ἐπιὼν) λόγος Or. 629. ὁ ἐπιὼν βίοτος ib. 1659. σκηπτοῦ 'πιόντος πολεμίων Rh. 674. οὑπιὼν ξένος Ion. 323. τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν Ph. 1631. ἡ 'πιοῦσα λαμπὰς θεοῦ Med. 352. ἡ 'πιοῦσα μητρυιὰ Al. 310. ἡ 'πιοῦσ' ἀπουσία Iph. A. 651. τοὐπιὸν κακὸν Al. 171. et And. fr. XVIII. 2. τοὐπιὸν σέλας θεοῦ Rh. 331. τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. τἀπιόντα τραύματα Iph. T. 313.

Ἐπιζαρεῖν. ὡς ἐπεζάρει Σφὶγξ ἁρπαγαῖσι πόλιν Ph. 45. οἷα πόντον Θρήκιον φυσήματα—ἐπεζάρει Rh. 441.

Ἐπιζεῖν. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε Hec. 583. δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσεν τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 987. λέβητ' ἐπέζεσεν πυρὶ Cy. 391.

Ἐπιθοάζειν. τάδε θρηνῶ κἀπιθοάζω Med. 1409.
Ἐπιθρώσκειν. κἀπιθρώσκοντας νεῶν Rh. 100.
Ἐπιθύειν. ἐπὶ δ' ἔθυσα (pro ἐπέθυσα δὲ) ματέρα Or. 561.
Ἐπιθυμεῖν. κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν Al. 870. εἰ μὴ διὰ τȣ̃το πολλὰ λαβεῖν —ἐπεθυμήσαμεν Epist. V.
Ἐπιθυμία. κακῶν λέκτρων ἐπιθυμίαν ἔχειν An. 1282. δόλιος ἡ 'πιθυμία Cy. 448. τȣ̃ δύνασθαί τι μέγα ἐπιθυμίαν Epist. V.
Ἐπιθωΰσσειν. ὁ κάλαμος Πανὸς κώπαις ἐπιθωΰξει Iph. T. 1127.
Ἐπικαλύπτειν. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ἐπικαλύψαν Her. F. 642.
Ἐπικεῖσθαι. κἀπικείμενον κάρα κυνέας Sup. 716. κἀπικείσομαι βαρὺς Rh. 101.
Ἐπικελεύειν. ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν Bac. 1086. ἐγὼ δ' ἐπεκέλευσά σοι El. 1224.
Ἐπικηρύκευμα. κἀπικηρυκεύμασιν ȣ̓κ ἂν πίθοιο Med. 738.
Ἐπικινδύνως Scy. fr. I. 1.
Ἐπίκλημα. ἐπίκλημ' ἐχέσαις, ὅ, τι τύχοι Or. 569.
Ἐπικλίνειν. τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖσιν ἐλαίας Tr. 797.
Ἐπικλύζειν. ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν Tr. 1327.
Ἐπικλώθειν. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 12.
Ἐπίκοινος. ἐπίκοινον ἔϑσαν An. 124.
Ἐπικομπάζειν. κἀπεκόμπασεν τάδε Her. F. 981.
Ἐπικόπτεσθαι. κἀπεκοψάμην νεκρὸν Tr. 623.
Ἐπικȣρεῖν. ἐπεκȣ́ρησας φίλοις Iph. A. 1453. cf. Rh. 937. κἀπικȣρῆσαι χθονὶ Rh. 956.
Ἐπικȣ́ρησις. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν κἀπικȣ́ρησιν κακῶν An. 28.
Ἐπικȣρία. ἣν ἐπικȣρία φανῇ τις Hec. 872. ἐπικȣρίᾳ τίνι; ib. 878. τίν' ἐπικȣρίαν λάβω; Or. 266. ἐπικȣρίαι αἵδε τοῖς φίλοις καλαὶ ib. 300.
Ἐπίκȣρος. ἐπίκȣρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι Or. 1226. ὦ μόλε φίλοις ἐπίκȣρος An. 510. μικρὸς σύ γ' ἐπίκȣρος φίλοις Iph. A. 1241. cf. Bac. 1364. Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκȣρον Rh. 753. ἐπίκȣρός ἐλθὼν Ion. 297. ἐπίκȣρος—εἴη χθονὸς ib. 1299. πατρὶ αἱμάτων ἐχθίϛων ἐπίκȣρος El. 138. σὲ ἔχω μόνην ἐπίκȣρον Or. 306. χέρ' ἐπίκȣρον κακῶν Iph. A. 1027. πατρὶ τῶνδ' Ἀθάναν λέγȣσ' ἐπίκȣρον εἶναι Her. 921. ὕπνȣ θέλγητρον, ἐπίκȣρον νόσȣ Or. 211. ὦ Διὸς κράτος, ἔλθ' ἐπίκȣρον ἐμοῖς φίλοισι ib. 1300.
Ἐπικȣφίζειν. μόχθȣ 'πικȣφίζȣσαν El. 72.
Ἐπίκρανον. κεφαλῆς ἐπίκρανον Hip. 201. ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι Iph. T. 51.
Ἐπικρύπτειν. χρήϛ' ἐπικρύπτειν φίλοις Sup. 296. κἀπικρύπτεσθαι κακὰ Inus fr. III. 2. τὸ ἐπικρύπτεσθαι (sc. τὰς αὐτȣ̃ τύχας) σοφὸν Œd. fr. XIII. 2.
Ἐπικτᾶσθαι. θράσει ȣ̓δεὶς—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 3.
Ἐπικυρȣ̃ν. τίνες λόγοι καθεῖλον ἡμᾶς, κἀπεκύρωσαν θανεῖν; Or. 860.
Ἐπικωμάζειν. κἀπεκώμαζον Al. 834.
Ἐπιλάζυσθαι. κἀπιλάζυμαι ϛόμα An. 249.
Ἐπιλάθεσθαι, dor. pro ἥθεσθαι. ὁ θανὼν ἐπιλάθεται ἀλγέων Tr. 602. τὰς τύχας τὰς καλὰς ἐπελάθοντο Hel. 272.
Ἐπιλαμβάνεσθαι. μὴ 'πιλαμβάνȣ Ph. 903.
Ἐπιλήθεσθαι. κἀπιλήθεται κακῶν Or. 66. σὺ ἐπιλέλησαι Iph. A. 1232. ἐπιλελήσμεθ' ἡδέων Bac. 188.
Ἐπίλογος. χρυσέας ἀρνὸς ἐπίλογοι El. 719.
Ἐπίλογχος. ἐπίλογχον βέλος Hip. 222. ἔγχος ἐπίλογχον Her. F. 1003.
Ἐπίλοιπος. ἡ 'πίλοιπος ἄϛεως ὁδὸς Ph. 849. τἀπίλοιπα ȣ̓κ ἔχω Or. 1120. τἀπίλοιπα κλύειν Ph. 1218. τὰ 'πίλοιπ' ἄκȣσον Tr. 923. λάφυρα τἀπίλοιπ' Ἀχιλλείȣ τάφȣ ib. 1124. τἀπίλοιπα τῆς τύχης εὐδαιμονοῖμεν Ion. 1456.
Ἐπιμαϛίδιον βρέφος Iph. T. 231.
Ἐπιμελεῖσθαι. τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες ἐπιμελȣ́μεθα Ph. 559.
Ἐπιμελής. ἐπιμελές μοι εἰδέναι Epist. IV.
Ἐπιμένειν. Κaϛαλίας ὕδωρ ἐπιμένει με Ph. 231. τίς ἄρα πότμος ἐπιμένει τὸν —ἄνακτα Sup. 624. Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα βίȣ κέλευθον Her. F. 432. τάδε σ' ἐπέμενε πάθεα Ph. 1724.

Ἐπίμομφος. κἀπίμομφος εἶ φίλοις Rh. 327.

Ἐπινεύειν. σὺ ἐπένευσας τάδε Or. 284. τάδε Ζεὺς ἐπένευσεν Bac. 1347. ᾧ μ' ἐπένευσε Hel. 687.

Ἐπινοεῖν. μεγάλα ἐπινοεῖς ἑλεῖν Rh. 195.

Ἐπίνοια. τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες; Ph. 411. ὧν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761.

Ἐπινωμᾶν. τάδε σώματα νεκρῶν ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας Ph. 1557.

Ἐπινωτίζειν. κρᾶτ' ἐπινωτίσας Her. F. 362.

Ἐπίορκος. ἐπιόρκων μέτα El. 1355.

Ἐπιπαλάσσειν. πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῷ παλάξαι (pro πρ. ξ. αἵμ. σῷ ἐπιπαλάξαι) Iph. T. 880.

Ἐπιπέμπειν. γένναν, ἅν—Ἅιδης Καδμείοις ἐπιπέμπει Ph. 818.

Ἐπιπέτεσθαι. πεδία καρποφόρα γᾶς ἐπιπετόμενος Hel. 1502.

Ἐπιπηδᾶν. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1235.

Ἐπιπίπτειν. οὐχὶ σοὶ μόνᾳ δύσφρονες ἐπέπεσον λῦπαι An. 1043.

Ἐπιπλήττειν. κακοὶ εὐτυχοῦντες ἐπιπλήττουσί με Fr. inc. B. 21. 2.

Ἐπιπνεῖν. δεινὸν τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ Hip. 563. στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας αἵματι Ph. 796. cf. v. 801.

Ἐπίπονος. ἐπίπονον εἰς γόους πάθος Sup. 84.

Ἐπίπροσθε Sup. 514.

Ἐπίπροσθεν. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι Or. 468. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἐστι ib. 640.

Ἐπιῤῥεῖν. ὄλβου ἐπιῤῥυέντος Med. 1229.

Ἐπιῤῥοή. κακῶν ἐπιῤῥοὰς An. 349. δακρύων ἐπιῤῥοαὶ Œno. fr. V. 2.

Ἐπιῤῥοθεῖν. λαοὶ ἐπεῤῥόθησαν Hec. 553. ἐπεῤῥόθησαν οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγοι Or. 899. πάντες ἐπεῤῥόθησαν Ἀργεῖοι τάδε Ph. 1244.

Ἐπιῤῥοίβδην, adverb. Her. F. 860.

Ἐπίσαμος, dor. pro ημος. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον Phœn. 812.

Ἐπισείειν. μὴ 'πίσειέ μοι τὰς αἱματωποὺς—κόρας Or. 255. ἔκουσαν—ἐπισείσω πόλιν ib. 612. ὅθεν ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν ἁρπαγαῖσι Ph. 1072. ὥστε Διὸς ἐπέσυτο φλὸξ Hel. 1178.

Ἐπίσημα. ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον Ph. 1114. cf. v. 1132.

Ἐπισημαίνειν. κἀπισημανθήσεται λαὸς Ion. 1593.

Ἐπίσημος. ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν Bac. 965. εἰ μὴ 'πίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι Med. 544. σεμνὴ κἀπίσημος ἐν βροτοῖς Hip. 103. ἥτις μὴ 'πίσημος Her. 528. ἐπίσημον εὐνὴν Her. F. 68. ἐπισήμους συμφορὰς Or. 542. λέχος ἐπίσημον ib. 21. ἐπίσημον εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων ib. 249. ἐπίσημον ὁ φόνος Ion. 983. ἐπίσημα θεὸς παραγγέλλει Her. 906. ἐπίσημα λέχη El. 936. εἰς τὰ 'πίσημα ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ Bel. fr. X. 2.

Ἐπισκέπτεσθαι. χρόνῳ τάμ' ἐπεσκέψω κακὰ Her. 869.

Ἐπισκήπτειν. πόλει καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκήπτω Ph. 781. ἐπισκήπτω τάδε Iph. T. 701. ὧν ἐπισκήπτεις πέρι ib. 1077. πόλλ' ἐπισκήπτων μολεῖν Rh. 840. ἐπισκήπτοντα παντοίους λόγους Hec. 840. ὀργαὶ εἴς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. τίς σε—ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηψεν πόλει; Rh. 402. μάλιστά μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατὴρ Alcmæon. fr. XVI. 1. ἐν ταῖσιν αὐταῖς μ' ἐπισκήψω κέδροις σοὶ τάμὰ θεῖναι πλευρὰ Al. 366.

Ἐπισκοπεῖν. τύχην πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν Hec. 491. ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας An. 894. Ἴλιον ἐπισκοπεῖ Iph. T. 1414. νάματ' ἔνυδρα—δεργμάτων κόραισι ἐπισκοπῶν Ph. 665. λαιμὸν ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξειεν ἂν Iph. A. 1579.

Ἐπίσκοπος. Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος Ph. 939.

Ἐπισπᾶν. ἐπισπάσας κόμης An. 711. et Hel. 115. cf. Tr. 882.

Ἐπισπαστός. ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων Hip. 783.

Ἐπισπεύδειν. ἐπίσπευσον μόλις Tr. 1275.

Ἐπίσσυτος. φήμα φρένας ἐπίσσυτος Hip. 574.

Ἐπίστασθαι. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν ἐπίσταται Hec. 1182. φείδου μηδὲν, ὧν ἐπίστασαι Med. 401. cf. v. 407. δίκην ἐπίστασαι ib. 537. τὰ χρήστ' ἐπιστάμεσθα Hip. 380. ἡ θυραία φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπίσταται ib. 396. ἓν οὐκ ἐπίστασθε ib. 919. ἐπίσταμαι θεοὺς σέβειν, κ. τ. λ. ib. 996. ἐπεί μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι ib. 1254. ἐπίστασαι τοὺς ἐμοὺς

τρόπες Al. 62. ταῦτα πᾶσ' ἐπίςαται πόλις ib. 154. ἐπίςαμαί γε ib. 422. τἀμὰ ἐκ ἐπίςαται μέλαθρ' ἀπωθεῖν—ξένες ib. 569. ἐπιςάμεσθα ταῦτα ib. 806. τἀμφὶ σε ὦδ' ἔχοντ' ἐπίςασο An. 431. ἐκ ἐπίςανται φέρειν Sup. 124. ἐπίςαται τοῖς κακοῖσιν ἀσχαλᾷν Iph. A. 920. τὰς ἐνθάδε θυσίας ἐπιςάμεσθα Iph. T. 491. ἐχ ὡὑτὸς πάντ' ἐπίςασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 106. ἡ Δίκη ἐπίςαται ib. 876. γραφῇ ἰδεσα καὶ κλύεσ' ἐπίςαμαι Tr. 682. ςρατηγεῖν ἐπίςασθαι καλῶς Her. 392. πάντ' ἐπίςασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr. II. 5. νῦν ἐπίςαμαι σαφῶς Her. 872. ἡ τὰ πάντ' ἐπίςαται Hel. 324. τὲς τεκόντας ἐκ ἐπίςαται Ion. 51. εὐτυχεῖν ἐπίςασο ib. 650. σώζειν τὲς σὲς ἐκ ἐπίςασαι φίλες Her. F. 346. ἐλπίδας ὁ χρόνος ἐκ ἐπίςαται σώζειν ib. 506. τίς ἀλγεῖν ἐκ ἐπίςαται κακοῖς; Æol. fr. XXI. 1. ἐπίςαμαι μὲν ἐ, φέρειν δ' ἀνάγκη Bel. fr. XVII. 9. ἐπίςαμαι καὶ πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. ἐπίςαμαι πάνθ', ὅσ' εὐγενῆ χρεὼν Inus fr. XIV. 1. ἐκ ἐπίςανται γαμεῖν Melan. fr. IX. 2. ταῦτα λέγειν ἐπιςάμεσθα Œno. fr. III. 5. θεῶν ἐπίςασθαι πέρι Phi. fr. VI. 4. ὅστις σωφρονεῖν ἐπίςαται ejusd. fr. X. 3. cf. Fr. inc. CLI. 3. τὸν σὸν παῖδα σωφρονεντ' ἐπίςαμαι Fr. inc. LXII. 1. τὰ θεῖ' ἐπίςαται Fr. inc. CXX. 2. ἐμαυτε καὶ κλύειν ἐπίςαμαι, ἄρχειν θ' ὁμοίως Fr. inc. B. 19. 1. Ἀγαμέμνονος τύχας ἠπιςάμην Or. 360. εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίςατο, οἷ' ἐξ ἐμε κ. τ. λ. Med. 1352. τὰ θεῖα, τά τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα πάντ' ἠπίςατο Hel. 14. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἠπίςω μολεῖν Her. F. 344. ἄλοχον κολάζειν προδότιν ἐκ ἠπίςατο El. 1028. ἠπιςάμην ἂν πονεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἃ μὲν τὸ πρόσθεν εἴπομεν—ἐπιςάμενος Epist. V.

Ἐπιςατεῖν. ποιμνίων ἐπιςατῶν Antiop. fr. XXXIII. 4.

Ἐπιςάτης. θύματος ἐπιςάτης Hec. 223. ταύρων πυρπνόων ἐπιςάτην Med. 478. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιςάτας Or. 1112. ἁρμάτων ἐπιςάται Ph. 1154. βώμιοι ἐπιςάται Iph. T. 1284. ἐρετμῶν ἐπιςάτας Hel. 1283. et 1429.

Ἐπιςείχειν. τὴν ἐπιςείχεσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7.

Ἐπιςέλλειν. ἐπιςέλλει τάδε Iph. T. 770. ἐμοὶ πρὸς σὲ τόνδ' ἐπιςέλλεσ' ἄγειν Her. 938. πολλοὶ ἐπιςέλλεσιν El. 333. εὖ ποιεῖς ἐπιςέλλων, ἃ δοκεῖς κ. τ. λ. Epist. V. ἐμοὶ ἐπέςαλκ' ἐκμαθεῖν κ. τ. λ. Ph. 870. Κλίτων δὴ ἐπέςειλεν ἡμῖν Epist. I. Epist. II. et V. ὡς τάχιςα πρᾶσσε τἀπεςαλμένα Tr. 1149. cf. Dan. 47.

Ἐπιςενάζειν. κἀπεςέναξεν (i. e. καὶ ἐπες.) Iph. T. 283.

Ἐπιςένειν. τί λίαν τοῖσδ' ἐπιςένεις τέκνοις; Med. 929.

Ἐπιςήμη. ἐκ τῆς ἐπιςήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr. XI. 3.

Ἐπιςήμων. ἐπιςήμων εἶ Sup. 843. ἐκ ἐπιςήμων κακῶν Fr. inc. B. 43. 3.

Ἐπιςολή. οἵπερ ταύτην τὴν ἐπιςολὴν φέρεσιν Epist. V. λέχες καὶ τέκνων ἐπιςολὰς Hip. 858. τὰς σὰς ἐ μένων ἐπιςολὰς An. 965. τάσδ' ἐπιςολὰς λαβὼν Iph. A. 111. σὰς ἐπιςολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν ἐμῶν ib. 314. ὅστις τὰς ἐμὰς ἐπιςολὰς πέμψειε τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ Iph. T. 589. cf. v. 732. 767. et 786. μαθὼν τὰς ἐμὰς ἐπιςολὰς (*mandata*) ib. 1446. ἄγω σε Πενθέως ἐπιςολαῖς Bac. 442. πατρὸς ἐνδίκες ἐπιςολὰς Hel. 1665.

Ἐπιςρατεύειν. ἐπεςράτευσαν πόλιν Ph. 292. cf. Sup. 646. Iph. A. 64. et Tr. 22. ἐπεςρατευσάτην Iph. A. 1154. ὡς ἐπιςρατεύσομεν Βάκχαισιν Bac. 783. διπλεν αὐτῇ πῆμ' ἐπεςρατεύετο Med. 1185. ἐς ἐπιςρατεύσῃ Hip. 527. πατρίδ' ἐπεςρατευμένε Ph. 608.

Ἐπιςρέφειν. δεῦρ' ἐπίςρεψον κάρα Her. 942. τί Νείλε τάσδ' ἐπιςρέφῃ γύας; Hel. 88. πολλὰ θάλαμον ἐξιεσ' ἐπεςράφη Al. 185. θεε νιν κέλευσμ' ἐπεςράφη An. 1031. ἐδ' ἐπεςράφης Rh. 400. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεςράφης πέδον; Hel. 82. ἂς ἐπεςράφην πόλεις ib. 774. πόλλ' ἐπεςράφη πέδον Ion. 352.

Ἐπιςροφᾶσθαι. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιςροφᾷ πέδον; Med. 666.

Ἐπιςροφή. ὧν ἐπιςροφή τις ἦν Iph. T. 671. οἷσιν ἐκ ἐπιςροφαὶ Hel. 447.

Ἐπισφάττειν. ἆρα κἀμ' ἐπισφάξαι ἦλθες Hec. 505. πυρᾷ ἐπέσφαξ' (i. e. ἐπέσφαξα) αἷμα μηλείε φόνε El. 92. τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ Or. 1596. μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξασ' ἐμῆς El. 281.

κᾆμ' ἐπισφάζων Her. F. 602. τρίτον θῦμ' ὡς ἐπισφάζων δυοῖν ib. 995.

'Επίσχειν. ὐδέν μ' ἐπίσχει γε Iph. T. 912. ἐπισχέτω ξίφος δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς ib. 1459. ἔπισχε El. 758.

'Επιτακτός. μὴ 'πιτακτὰ φάρμακα διδόντα Bel. fr. XVIII. 2.

'Επιτάσσειν. εἰ 'πιταξόμεσθα δὴ Sup. 521. τάσσειν μᾶλλον, ἢ 'πιτάσσεσθαι, θέλοις Syl. fr. IV. 7.

'Επιτελής. ὅσα ἐπέσειλας ἴσθι ἐπιτελῆ ὄντα Epist. II.

'Επιτήδειος. ἐνδυστυχῆσαι τὔνομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508. παρὰ τοῖς ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμοῖς Epist. III. τοῖς αὐτόθι ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις Epist. V. εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς An. 205. ᾠδὰν ἐπιτήδειον Tr. 514. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις Epist. IV.

'Επίτηδες Iph. A. 476.

'Επιτήδευμα. εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα Epist. V.

'Επιτήδευσις. βιότυ ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις Hip. 261.

'Επιτιθέναι. ὐχ αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν Or. 576. ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ib. 499. κἀπίθες μνημεῖά μοι Iph. T. 702. κἀπιθεὶς ὑγρὰν χέρα Ph. 1448. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεὶς Cy. 242. ἐπὶ δ' ἔθεντο (i. e. ἐπέθεντο δὲ) κισσίνυς ςεφάνυς, κ. τ. λ. Bac. 701. κἀπέθυ (sc. τὸν παῖδα) ἐν σπαργάνοισιν Ion. 1597. ὐκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χορὸς ὀλοόν; An. 1211.

'Επιτιμητής. τύτων κολαςὴν κἀπιτιμητὴν Sup. 255.

'Επιτίμιον. δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων δέδωκεν Hec. 1086.

'Επιτολή. σὺν ἄςρων ἐπιτολαῖσιν Ph. 1123.

'Επιτρέπειν. σμικραῖς ἐπιτρέπυσιν αὐτὺς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI.

Επιτυγχάνειν. εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπυ λόγυς Her. F. 1248.

'Επιφέρειν. πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημα Or. 764. ἐποίσειν πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191.

Επίφημι. ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα—ἐνδώσειν λέκτροις Iph. A. 130.

'Επίφθονος. ἐπίφθονος λόγος Med. 529. ἐπίφθονος ὐκ ἦν πόλει Sup. 893. τοῖς μὲν εἴμ' ἐπίφθονος Med. 303. αἱ μὲν εἴσ' ἐπίφθονοι Hec. 1185. ὐκ ἐπίφθονον τόδε Hip. 497. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ An. 181. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφὴ Iph. A. 333. ἀπωθεῖν συμμάχυς ἐπίφθονον Rh. 334. ὐδ' αἰσχρὸν ὐδὲν, ὐδ' ἐπίφθονον σὲ χρὴ Tr. 728. ἐπίφθονον λίαν ἐπαινεῖν ἐςι Her. 203.

'Επίφρυρος. ξίφος ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρυρον δέρῃ Or. 1575.

'Επιφύλιος. κἀπιφυλίυ χθονὸς Ion. 1577.

'Επίχαρμα Her. F. 459.

'Επιχειρεῖν. τὐπιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Fr. inc. XXVIII. 3. κἀπεχείρησας κακὰ Hip. 707. κἀπιχειρήσω κακοῖς Bac. 190. κἀπιχειρήσεις ὐδῷ ib. 817. τὺς ἄλλυς τῦτο συκοφαντεῖν ἐπιχειρήσειν, sc. ἐνομίζομεν Epist. I.

'Επιχρῆσθαι. κἀπιχρώμεθα χθονὶ Rh. 942.

'Επιχώριος. ἀρχαὶ ἐπιχώριοι χθονὸς Ion. 1111. σφάγια τἀπιχώρια Iph. T. 280. τἀπιχώρια τύμπανα Bac. 58.

'Εποικεῖν. Κυκλάδας ἐποικήσυσι νησαίας πόλεις Ion. 1583.

'Εποικτείρειν. τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην Hec. 341. αὐτῦ τάφον ἐποικτείρας El. 545.

'Επομνύναι. τίν' ὖν ἐπόμνυς τοῖσιν ὅρκιον θεῶν; Iph. T. 747. θεὺς ἐπώμοσα Ph. 436. ἐπώμοσ' αὐτῦ βίον ἀπορρήξειν Iph. T. 974.

'Επονείδιςος. ὃ σὺ λυπρὸν κἀπονείδιςον λέγεις Iph. T. 689. τὔνομα τὸ ἐπονείδιςον βροτοῖς Lam. fr. vers. 1.

'Επονομάζειν. ταῦτ' ἐπωνομασμένα σέθεν—κεκλήσεται Her. F. 1329.

'Επόρειν. ἐπεὶ—σοὶ γένος Τυρσηνικὸν λῃςῶν ἐπῶρσεν Cy. 12.

'Επορθοβοᾶν. ἵνα πατρὶ γόυς νυχίυς ἐπορθοβοάσω El. 142.

"Επος. νέον τι σημανῶν ἔπος Hec. 217. δεσποτῶν ἔπος ib. 557. ὧδ' εἰπεῖν ἔπος Or. 1. καλὸν ἔπος λέγεις τόδε ib. 1525. καινὺν ἀγγέλλων ἔπος Ph. 1082. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος ib. 1540. ἐν κτενεῖ σ' ἔπος Med. 585. πᾶν ἔπος ἦν σοι Hip. 182. παράφρον ἔπος ib. 232. ὡς εἰπεῖν ἔπος ib. 1162. et Her. 168. τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκύω Al. 274. ἔπος ςυγνότατον Sup. 1160. ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; Iph. A. 1391. φίλον ἔπος ib. 1450. ὐσία

δίδωμ' ἔπος τόδε Iph. T. 1161. πρίν γ' ἂν εἴποι τἔπος (i. e. τὸ ἔπος) ἑρμηνεὺς τόδε ib. 1302. μῶν ἐκ θεῶν τυ κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος; Tr. 55. ὐκ οἶδα τἔπος τῦτο Bac. 1268. πρὸς σῦ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος Her. 682. θεῦ τόδ' εἰσήκυσ' ἔπος Ἑρμῦ Hel. 56. σοφῶν ἔπος ib. 520. τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθὲς εὗρον ib. 1165. ἤδη τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος ib. 1209. ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος Ion. 302. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος ib. 1002. ἤν τι δεξώμεσθ' ἔπος El. 110. τῦτο τολμᾷ τἔπος εἰς ἡμᾶς λέγειν ib. 329. γνῶναι ἔπος θνητοῖσιν ἐξευρὼν Sis. fr. I. 13. ὁποῖα ὐ λέγων ἔπη Ph. 885. σοφώτερα—ἔπη Med. 675. δείν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τὰ Φοίβυ ὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη Iph. T. 723. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. πόλλ' ἂν γένοιτο διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. ταῦτα πάντ' ἔπη καλῶς λέγεις ib. 448. οἰκτρὰ ἔπη Ion. 959. ἔπεα μόνον Her. F. 111. ἔπη καλῶς ϛέγειν El. 273. τοιάδ' ἐννέπων ἔπη ib. 804. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Fr. inc LIX. 1.

Ἐποτοτύζειν. ἄλλος ἄλλον ἐπωτότυζε Ph. 1045.

Ἐπυρίζειν. ὔτε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπύρισας An. 611.

Ἔποχος. μανίας ἔποχον ῥίπτυσα λόγον Hip. 214.

Ἑπτά. ἑπτὰ παρθένων τάφυ πέλας Ph. 162. ἑπτὰ προσβάσεις πύργων ib. 187. ἕπτ' ἄνδρας ib. 744. et 748. ἑπτὰ πύλαις ib. 746. πύλας ἐφ' ἑπτὰ ib. 981. et 1101. λόχυς ἑπτὰ ib. 1100. ἑπτὰ γενναίων τέκνων Sup. 12. ἑπτὰ ϛρατηγῶν ib. 102. ἑπτὰ ὄχυς ib. 131. ἑπτὰ πρὸς Κάδμυ πύλας ib. 588. οἱ θανόντες ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι ib. 636. ἕπτ' ἐφέϛασαν δόμοις ib. 755. ἑπτὰ ματέρες ἑπτὰ κύρυς ἐγεινάμεθα ib. 963. παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν ib. 1206. ἑπτὰ καρπίμυς ἐτῶν κύκλυς Hel. 111. ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν ib. 782. κύρυς δὶς ἑπτὰ Her. F. 1327. δὶς ἕπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης Cresph. fr. II. 1. ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων Phaëth. fr. VIII. 1.

Ἑπτάπορος. ἑπταπόρυ δρομήματα Πλειάδος Or. 1004. cf. Iph. A. 7. ἑπτάποροι Πλειάδες Rh. 529.

Ἑπτάπυλος. ἑπταπύλυ πόλεως Her. F. 782. τὸ Κάδμυ ἑπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. ἑπτάπυλα τείχη Ph. 79.

Ἑπτάπυργος. ἑπτάπυργος γαῖα Ph. 252. ἑπτάπυργον ἐς πόλιν ib. 755. cf. Her. F. 28. ἑπτάπυργοι περιβολαὶ Ph. 1085. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065.

Ἑπτάϛολον πύργωμα Sup. 1220.

Ἑπτάϛομος. ἀμφ' ἑπταϛόμυς πύλας Sup. 401. ἑπτάϛομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. πόλισμ' ἑπτάϛομον Bac. 917.

Ἑπτάτονος. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. cf. Her. F. 683. ἔχων κέλαδον ἑπτατόνυ λύρας Iph. T. 1129.

Ἑπτάφθογγος. τᾶς ἑπταφθόγγυ μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 881.

Ἐπῳδή. οἶδ' ἐπῳδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν Cy. 642. φίλτρ' ἐπῳδῶν Ph. 1266. ἐπῳδαὶ καὶ λόγοι θελκτήριοι Hip. 478.

Ἐπῳδός. ἐπῳδὸς καὶ γόης Hip. 1038. cf. Bac. 234. μορφῆς ἐπῳδὸν Hec. 1272.

Ἐπωμίς. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος Hec. 558. γυμνὰς ἐπωμίδας Iph. T. 1404.

Ἐπώνυμος. ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος Ph. 1500. ἐπώνυμος κάρτα Rh. 158. κείνυ λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος Ion. 1594. ἐπώνυμοι γῆς ib. 1577. ἐπώνυμος σῆς ἀφικόμην χθονὸς ib. 1555. ἐπώνυμος σῦ πόλις κεκλήσεται El. 1275. πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc. CXLV. 2. Λευκόθεαν ἐπώνυμον Fr. inc. B. 31. 1. κεκλήσεται σῆς φυγῆς ἐπώνυμον Or. 1646. ὄνομα νεικέων ἐπώνυμον Ph. 640. βρέτας ἐπώνυμον τῆς Ταυρικῆς Iph. T. 1454. τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέϛυ Or. 1007.

Ἐπωτίς. ἐπωτίδων ἄγκυραν ἐξανῆπτον Iph. T. 1350.

Ἐπωφελεῖν. ὐκῦν δίκαιον, τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν An. 678. εὐγένεια ὐδέν σ' ἐπωφέλησεν Or. 953.

Ἐρᾶν et ἔρασθαι. τὔνομά με θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν Hec. 358. μηδ' ἔρα τῶν πλησίον ib. 996. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν; ib. 1280. πατρίδος ἐρᾶν Ph. 362. τύχοις, ὅσων ἐρᾷς Med. 688. cf. v. 974. ὃ δὴ λέγυσιν ἀνθρώπυς ἐρᾶν Hip. 347. ἐρᾷς ἀνθρώπων τινός; ib. 350. cf. v. 439. κακῶν ἐρῶσι ib. 359.

πλειόνων ἐρῶσ' ἀεὶ Sup. 239. λέκτρ' ἐρᾷς χρηστὰ λαβεῖν; Iph. A. 382. σὺ τοῦτ' ἔρα Iph. T. 516. ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρᾷς ib. 530. νίψαι ἐρᾷ ib. 1041. οὐ σῆς ἐρῶμεν τυραννίδος Rh. 166. μάχης ἐρᾷν Tr. 727. ἐπεί μου φῂς ἐρᾷν Cy. 552. κατθανεῖν ἐρᾷν ἔοικας Hel. 1055. ἀδυνάτων ἐρᾷν Her. F. 318. τῶν εὐσεβούντων ἐρᾷν Dic. fr. I. 7. ἐρᾶτε μητρὸς Er. fr. VIII. 2. οἷος ἡδίων ἐρᾷν ib. 3. μακροῦ βίου ᾐσθόμην ἐρῶντά σε Al. 718. ἐρῶν ἐρῶσαν ᾤχετ' ἐξαναρπάσας Iph. A. 75. ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ Rh. 184. οὐ δεῖ τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. cf. And. fr. VII. 3. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον Hip. 32. τόλμα ἐρῶσα ib. 476. θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει Sup. 1040. ἤρων, *amabam*, Antig. fr. VII. μαθεῖν ἔραται ψυχὰ Hip. 174. ἔραμαι κυσὶ θωΰξαι κ. τ. λ. ib. 219. τί κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; ib. 225. πώλων ἔρασαι ib. 235. ἀμφιτόμου λόγχας ἔραμαι ib. 1375. κείνων ἔραμαι Al. 869. τοὺς ἄγαν ἐρωμένους Rh. 668. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων And. fr. XII. 2. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς Tr. 1052. ἥπου χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν; Hec. 775. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν Med. 700. οἷον ἠράσθης ἔρον Hip. 337. ὥς ποτ' ἠράσθη γάμων Σεμέλης ib. 453. παιδὸς ἠράσθη σέθεν ib. 1303. οὐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἠράσθη Dan. fr. V. 4. τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους Med. 491. ἐρασθεὶς ib. 697. ἵππων ἐρασθεὶς Rh. 839.

Ἔρανος. κάλλιστον ἔρανον δοὺς Sup. 363. ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεοὺς ἐποίεις Hel. 395.

Ἐραστής. παίδων ἐραστὴς ἦν Sup. 1088. οὐκ ἔστ' ἐραστὴς, ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ Tr. 1051. μέμφῃ τὸν ἐραστήν; Cy. 584. πολέμων ἐραστὰς (dor. pro ἐραστὴς) Her. 378. πολλοὺς ἐραστὰς ἔχων Sup. 899.

Ἐρατός. μολπαὶ ἐραταὶ El. 718. Ἥβας ἐρατὸν χρῴζει λέχος Her. 915.

Ἐργάζεσθαι. εἴπερ εἰργάσω κακὰ Hec. 1254. οἷα εἰργάσω Med. 1353. τί ποτ' εἰργασάμαν; Hip. 239. οἷ' εἰργάσω με; ib. 683. εἰργάσω τοσοῦτον ib. 812. ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. ἀνόσια εἰργάσω El. 1170. τί ποτ' ἐργάσεται; Med. 108. μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε ib. 1056. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ; Bac. 492. τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσῃ κακὸν Her. 806. οὐδὲν αὐτὸν ἧδε γ' εἴργασται κακὸν Hec. 264. ὥς σοι δύσφορ' εἴργασται κακὰ ib. 1085. σὺ τοὔργον εἴργασαι τόδε; ib. 1122. εἴργασται ἐμοὶ ματρῷον αἷμα Or. 284. ὡς οὐκ εὖ, μὴ λέγ', εἴργασται τάδε ib. 599. μεγάλα εἴργασται κακὰ Med. 293. et Hel. 109. οὐδὲν εἴργασμαι πλέον Hip. 284. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἴργασται νέον; ib. 794. ὅς μ' εἴργασται τάδε; Iph. A. 468. πάντ' εἰργάσμεθα Rh. 481. σύνοιδα δείν' εἰργασμένος Or. 396. cf v. 413. ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη Med. 1121. cf. v. 1294. et 1318. καλῶς εἰργασμένα ib. 779. ὡς οὐ δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων Ion. 1281.

Ἐργαστέον Med. 791.

Ἐργάτης. εἰσιόντι ἐργάτῃ θύραθεν El. 75. ἐργάταιν δυοῖν An. 477.

Ἔργμα. ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων Or. 161. ἐν ἔργμασι Hip. 1107. ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρῶν Bac. 1067.

Ἔργον. δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. σὺ τοὔργον (i. e. τὸ ἔργον) εἴργασαι τόδε; ib. 1122. μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἔργον οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι ib. 454. αἴσχιστον ἔργον ib. 498. et Med. 695. οἷον ἔργον τελέσας Or. 832. ἐπ' ἔργον πορεύομαι ib. 1068. αὐτὸ δηλοῖ τοὔργον ib. 1129. πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα ib. 1240. ἔργῳ ἐστὶ μεῖζον, ἢ λόγῳ Ph. 392. σὸν ἔργον ib. 447. Hel. 836. et 1304. et El. 668. τὸ ἔργον οὐκ ἔστιν τόδε Ph. 505. Καδμείαν μέριμναν ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον ib. 1071. οἷον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον ἡμῖν Med. 791. τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον ib. 796. δεινὸν ἔργον εἰργασμένη ib. 1121. δέδοκται τοὔργον ib. 1236. ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον ib. 1328. τὸ ἔργον ᾔδειν Hip. 405. κρεῖσσον τοὔργον ib. 501. σιωπῆς οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς ib. 911. σαφῶς τόδ' ἔργον σὲ μηνύει κακὸν ib. 1077. τί τόξων ἔργον; Al. 40. λόγῳ ἦσαν, οὐκ ἔργῳ, φίλοι ib. 340. ἔργον τλᾶσα γενναῖον ib. 627. τόδ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ An. 264. σχολῆς τόδ' ἔργον ib. 553. οὐ τῶν πονούντων τοὔργον ἡγοῦνται τόδε ib. 696.

οἷον δέδρακεν ἔργον ib. 807. τόδ᾽ ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ Sup. 27. δεινὸν ἔργον ἐξειργάσω ib. 1072. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει ib. 1075. ὄνομ᾽, οὐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. οὐ σεμνότητος ἔργον ib. 1344. σὸν ἔργον ἤδη, καὶ σὸν Iph. T. 1079. οὐκοῦν ἐν ἔργῳ χέρνιβες—; ib. 1190. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rh. 163. στολὴν πρέπουσαν ἔργῳ ib. 205. ἔχεις τοὔργον ib. 218. ἆρ᾽ ἔστ᾽ Ὀδυσσέως τοὔργον—; ib. 704. οὐ μέγ᾽ ἔργον εὖ λέγειν Bac. 267. ἅπας ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν ib. 626. ἡμῶν ἔργον ἱστορεῖν τόδε Her. 666. ὡς ἐς ἔργον ὥπλισται στρατὸς ib. 672. τὸ ἔργον τοῦτ᾽ ἐμοὶ πεπράξεται ib. 980. τοὔργον ἢ τοῦτο Hel. 798. μητρὸς τόδ᾽ ἔργον, κ. τ. λ. ib. 1291. ἔργου ἔργον ἐξημείβετο ib. 1549. νῦν τῆς ἐμῆς ἔργον χερὸς Her. F. 565. πρὸς ἔργον ἵεσαν χέρας El. 799. ἄλλης τόδ᾽ ἔργον ib. 1128. λογισμὸς τοὔργον οὐ νικᾷ ποτὲ Alcmen. fr. IX. 3. τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 2. τὸ ἡσυχαῖον ἔργον Œd. fr. VI. 4. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ ejusd. fr. XVII. 6. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. τοῦ καλοῦ ἔργου παρασχεῖν χαριστήρια Epist. III. ἀπὸ παντὸς ἔργου Epist. IV. τοῖς μὲν λόγοις ηὔφρανε (sc. ἐμὲ), τοῖς δ᾽ ἔργοισιν οὔ Or. 287. τἄργ᾽ (i. e. τὰ ἔργα) αἰκίζεται ib. 388. οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ ᾽πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς Ph. 529. γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος Med. 913. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. αἰσχροῖς ἐπ᾽ ἔργοις ib. 721. ἔργοις ἂν εἶδες τοὺς κακοὺς ib. 1024. σχέτλια παθὼν ἔργα Al. 410. Πηλέως ἄξια—ἔργα δρῶν An. 343. μετατροπά σοι τῶνδ᾽ ἔπεισιν ἔργων ib. 494. ἔργοισιν ἔργα διάδοχ᾽ ἀντιλήψεται ib. 744. ἔργων ὕπο Sup. 421. φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἔργοις Ἀθάνας ib. 1062. τὰ ἔργα σου οὐκ οἶδ᾽ ὅπως χρή μ᾽—εὖ λέγειν Iph. A. 1115. τὰ δεινὰ ἔργα πῶς ἔτλης; Iph. T. 924. εἰ παρὰ καιρὸν ἔργ᾽, ἢ λόγον, πύθῃ Rh. 830. κόρας ἔργα Παλλάδος Tr. 561. ὄνομ᾽ ἔχουσα, τἄργα δ᾽ οὔ ib. 1233. φανερὰ καὶ τάδ᾽ ἔργα κατειργασμένα Bac. 1197. μύθοις εἰκότ᾽, οὐδ᾽ ἔργοις βροτῶν Cy. 375. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ᾽ ἔργοισιν οὔ Hel. 293. δι᾽ ἔργ᾽ ἄνεργ᾽ ὄλλυσαι ib. 366. Ἥρας τάδ᾽ ἔργα ib. 714. νεανίας γενοῦ ἔργοισι Ion. 1042. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε Her. F. 1139. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν ἔργα El. 74. ἥκω οὐ λόγοισιν, ἀλλ᾽ ἔργοις ib. 893. ἔργα φόνια μυσαρὰ ib. 1178. ὅστις μύθοις ἔργ᾽ ἀπαλλάσσει κακὰ Aut. fr. III. 26. ἔργ᾽ ἀπωθεῖται χεροῖν Bel. fr. XVI. 14. λόγῳ πολίτης ἐστὶ, τοῖς δ᾽ ἔργοισιν οὔ Er. fr. I. 13. τὰ ἔργ᾽ ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. τὰ ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. ἔργα νεωτέρων Melan. fr. XVII. 1. τἀμφανῆ ἔργα Sis. fr. I. 10. κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ᾽ οὐδαμοῦ Fr. inc. LI. 2. πονηρὰ τἄργ᾽ ἔχουσα Fr. inc. LIV. 2. ἔργων ἐκεῖνος ἔργ᾽ ἃ καὶ παρέσχετο Fr. inc. XCIII. 2. αἰσχρῶν ἔργων μελέτημα Fr. inc. CLIII. 8. πρὸς τοῖς ἔργοις Epist. V.

Ἐρεβόθεν Or. 177.

Ἔρεβος. οὔπω μελαμφαὲς οἴχεται δι᾽ ἔρεβος Hel. 526.

Ἐρεθίζειν. κώλοις ἐρεθίζων Rh. 373. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας Bac. 148. πνεῦμα ἠρεθισμένον Med. 1119.

Ἐρείδειν. ἵν᾽ ἀνταίαν ἐρείσω πλαγὰ[ν] An. 845. πέλτην ἐρεῖσαι Rh. 487 εἰς ἕδραν μ᾽ ἐρείσατε Her. 603. ἔρει[σ]ον σκόλοπι El. 898. πρὸς στέρν᾽ ἐρεί[σ]ας μητρὶ Her. F. 1362. Πολύβ[ου] παῖδ᾽ ἐρείσαντες πέδῳ Œd. fr. III. 1 εἰς γῆν ἐρείσασ᾽ ὄμμα Iph. A. 1123 πρὸς ἐλάτης νῶτ᾽ ἐρείσασαι φόβη[ν] Bac. 683. βάκτρῳ ἐρείδου περιφερ[ὲς] στίβον χθονὸς Ion. 743.

Ἐρεῖν. τί δῆτ᾽ ἐρεῖ τις; Hec. 31[3] τί τῆς ἐμῆς ἐρεῖς; ib. 1272. ἐρεῖ Or. 664. τί ἐρῶ καλόν ποτε; ib. 1093. ὅμως ἐρῶ Ph. 441. οὐδὲ ἀποκρύψας ἐρῶ ib. 506. ἐρεῖς τυραννεῖν; ib. 564. ἐρεῖ δή τις ib. 583. Sup. 314. ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά Ph. 1698. οὐκ ἐρῶ κακὸν Med. 88[?] ἐρεῖ καθ᾽ ἡμῶν πατρὶ τὰς ἁμαρτία[ς] Hip. 690. ἐρεῖ Πιτθεῖ συμφορὰς i[b.] 691. οὐ μὴν ἐρεῖς γέ μ᾽, ὡς κ. τ. [λ.] Al. 661. εἰ ἡμᾶς κακῶς ἐρεῖς i[b.]

708. οὐκ ἐρεῖς τόδε ib. 721. οὐκ ἐρεῖ, κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα ib. 862. ἐρεῖ με τάδε ib. 957. τόδ' ἐρεῖ ib. 1004. οὐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ An. 944. ἣν πάρος οὐκ ἐρῶ ib. 998. τί μ' ἐροῦσιν—; Sup. 343. οὐ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλοὺς ἐρεῖς ib. 1066. ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. cf. Fr. inc. XXI. 3. ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ Iph. A. 518. ἀσύνετα ἐροῦμεν ib. 654. μὴ ψευδῶς ἐρεῖν ib. 1005. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; ib. 1185. ἤ σοι πάντ' ἐρεῖ σαφῶς Iph. T. 1156. οὐκ ἐρεῖς σύνθημα; Rh. 684. ἐρεῖ τις, ὡς τὸ γῆρας κ. τ. λ. Bac. 204. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον; ib. 214. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων ἐρεῖ; ib. 639. ἐρεῖς τὸ λῷστον ἐλπίδ' εὑρήσειν Her. 170. ἐρεῖ τίς με; Hel. 824. ἐρεῖ συγγόνῳ παρόντα σε ib. 829. τίνας (sc. λόγους) ἐρεῖ ψυχῆς πέρι; ib. 952. οὐδ' ἰσορρόπῃ μητρὶ ἐρεῖς Ion. 387. εὔνους ὅσ' ἐρεῖς, ὅσ' ἂν λέγῃς ib. 1336. ὡς ἐρεῖς τι κεδνὸν ib. 1485. ἐρεῖ τάδε Her. F. 1379. τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς El. 226. βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ Er. fr. II. 5. ἐρεῖ τις· οὐ χρῆν Tel. fr. XII. ἀλαζονείαν τινὰ—ἐροῦσιν Epist. V. εἴ τις γυναῖκας εἴρηκεν κακῶς Hec. 1178. ταῦτ' εἴς τε δάκρυα—εἴρηκα Or. 677. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι Hel. 314. εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους Her. F. 1248. σοὶ εἰρῆσθαι χρεὼν Hec. 236. εἴρηται γὰρ ib. 1284. εἴρηται λόγος Or. 1203. et Ph. 1019. εἴρηται τόδε Iph. A. 960. τἄλλα εἴρηται μάτην Her. 118. ὡς ταῦτά γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν El. 667. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις Ph. 593. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. μετέγνων τὰ πρόσθ' εἰρημένα Med. 64. τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι ib. 869. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων Sup. 909. σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. ὅμως εἰρήσεται Hec. 825. Bac. 775. et Her. 928. ἐμοὶ εἰρήσεται Ph. 935. σὺν θεῷ εἰρήσεται Med. 625. εἰρήσεταί τοι Ion. 760.

Ἐρείπιον. ἐν πέπλων ἐρειπίοις Tr. 1025. δόμων ἐρείπια τυφόμενα Bac. 7. ναυτικῶν ἐρειπίων Hel. 1086. ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια Aug. fr. IX. 2.

Ἔρεισμα. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 109. χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα ib. 254. πολύβρυχ' ἀμμάτων ἐρείσματα ib. 1036.

Ἐρείψιμον στέγος Iph. T. 48.

Ἐρεμνός. ᾄδου ἐρεμνῶν μυχῶν Her. 219.

Ἔρεσθαι. κἀμὲ νῦν ἔρου, τί πάσχω Or. 761. τάσδ' ἔρωμαι Ph. 284. ὅπως ἔρωμαι ib. 386. ἤν σ' ἔρωμαι ib. 562. Ἑλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδε An. 603. κἂν τίς σ' ἔρηται Iph. A. 1166. ἔρεσθαι βούλομαι Tr. 899. θέλω ἔρεσθαι Cy. 274. ἔρου, τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίναιεν ἂν Her. F. 183. βούλομαι ἔρεσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι El. 548. ἀστῶν τιν' ἠρόμην Or. 872. ἤρου; ib. 1072. εἰδότ' ἠρόμην ib. 1183. πῶς οὐ χρησμὸν ἠρόμην θεοῦ; Her. 1038. οὕτως ἤρετ' οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. κεῖν' οὐκ ἠρόμην Ion. 541. Διὸς κεραυνὸν ἠρόμην Her. F. 177. ἤρου τόδε; El. 275. τὰ ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι Hec. 988. ἐρήσομαι τοσόνδε σε Or. 506. ἐρήσομαι καὶ κακῶς πάσχουσ' ὅμως Med. 280. εἶτα τἄλλ' ἐρήσομαι Sup. 751. ἓν οὐκ ἐρήσομαί σε ib. 846. οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τοὐπὶ τῷδ' ἐρήσομαι Tr. 945.

Ἐρέσσειν. πτεροῖς ἐρέσσει Iph. T. 289. πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει κύκνος Ion. 161. ἐρέσσων σὸν πόδα Iph. A. 138.

Ἐρετμόν. ἐρέτμ' ἔχοντες Iph. A. 1388. πολεμίων ἐρετμοῖσι Iph. T. 1110. νηῶν ἐρετμὰ ib. 1485. ἐρετμοῖς ἥμενοι Cy. 16. ἐρετμῶν ἐπιστάτας Hel. 1283. et 1429. ἐρετμῶν μέτα ἔχουσαν ib. 1548. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ ib. 1626. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς El. 433.

Ἐρετμοῦν. μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας ἀνδρῶν ἀρίστων Med. 4.

Ἔρευνα. οὐδ' ἦξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς; Ion. 328.

Ἐρευνᾶν. εἰ χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν Med. 1084. πικρὰν ἐρευνᾷς φάτιν Hel. 668. εὐθὺς ἐρευνᾷ ὠλένην λαβὼν Ion. 1213. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. παίδων ἐρευνῶν σπέρμα Med. 669. νεκροὺς ἐρευνῶν ib. 1318. ἐρευνήσας Hel. 1152.

Ἐρέφειν. κισσῷ ἐρεψόμεσθα Bac. 323.

Ἐρεχθεῖδαι. Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι Med. 824. τὸν Ἐρεχθειδᾶν

ἀρχαγὸν Hip. 151. πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεὼν Sup. 387. τοῖς Ἐρεχθείδαισιν ib. 681. ἀντέρειδε τοῖς Ἐρεχθείδαις δόρυ ib. 702. Ἐρεχθείδαις νόμος τίς ἐςιν Ion. 24. τῷ τῶν Ἐρεχθειδᾶν δόμων ἐφαπτομένῳ ib. 1056. πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἐρεχθειδᾶν ib. 1060. εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν Her. F. 1166.

Ἐρεχθεύς. γαῖ' Ἐρεχθέως Hip. 1095. cf. Med. 1384. παῖδ' Ἐρεχθέως Ion. 10. vid. etiam v. 260. 277. 433. 469. 546. 568. 724. 725. 810. 1106. 1220. 1293. 1465. et 1573.

Ἐρεχθίδαι. γᾶς Ἐρεχθιδᾶν ἄπο Ph. 859.

Ἐρημία. ἐν ἀσφαλεῖ ἥδ' ἐρημία Hec. 981. ἀρσένων ἐρημία ib. 1017. ἄγυσ' ἐρημίαν Med. 50. ἡ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἐρημία Al. 947. τὴν ἐμὴν ἐρημίαν γνόντες An. 570. εἰς ἐρημίαν ὁδῦ πτήξαντες ib. 753. ἐρημίαν ἴδω πολλῶν μελάθρων Sup. 1095. ἐρημίας δεῖ Iph. T. 1197. ἐρημία κακὴ Tr. 26. ναὸς τε—ἐρημίᾳ δῦς ib. 97. καρατόμος ἐρημία νεανίδων ib. 564. εἰς ἐρημίαν πτώσσυσαν Bac. 222. μονάδ' ἔχυσ' ἐρημίαν ib. 609. πόθεν ἐρημίας; ib. 1173. Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν Cy. 618. ἐρημίᾳ ὀρφανὺς δόμυς οἰκήσω Ion. 791. ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὕρω; Her. F. 1157. ἐρημίας τυχὼν El. 510. αἱ πόλεις εἰσ' ἄνδρες, ὐκ ἐρημία Phry. fr. IX. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις Bac. 873.

Ἔρημος. ἄλλων ἔρημος ὢν Or. 306. ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δόμον Ph. 322. cf. An. 1205. ἔρημος παῖς ὑπασπιςῦ σέθεν Ph. 1219. ἔρημος οἶκος Hip. 847. cf. Sup. 1132. ἔρημον χῶρον Hip. 1198. et Rh. 214. ἔρημον τάφον Al. 96. ἄτεκνος, ἔρημος An. 1217. ἔρημος ἀθλίυ πατρὸς Sup. 1131. ἔρημον ξυλλαβὼν Cy. 446. ἔρημος ξυμμάχων Œnei fr. II. 1. οἴκυς ἐρήμυς ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων Cy. 116. ἐρήμυς δεσπότας Her. 678. φίλων ἔρημοι Her. F. 551. γραῦς ἔρημος Hec. 811. ἔρημος ὖσα Med. 255. φίλων ἔρημος ib. 513. cf. An. 78. et Her. F. 430. ἔρημος τήνδε φευξῦμαι χθόνα Med. 604. μή μ' ἔρημον ἐκπεσῦσαν εἰσίδῃς ib. 712. ἔρημον ἑςιῦχον αὐλὰν An. 282. μονάδ' ἔρημον ὖσαν ἐναλίυ κώπας ib. 855. μ' ἔρημον οἴχεται λιπὼν ib. 919. cf. Iph. A. 1314. et Her. 710. ἔρημος πόλις Tr. 598. κόρην ἔρημον Her. 524. νήσων ἐρήμων Hec. 1285. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμυς Al. 928. εὐνὰς ἐρήμυς Rh. 574. ὁδὺς ἐρήμυς ἵμεν Bac. 839. Λιβύης ἐρήμυς ἀξένυς τ' ἐπιδρομὰς Hel. 411. ἀνὰ ἄντρον ἔρημον Ion. 1494. τέκν' ἔρημα λιπὼν Hec. 1075. εἰ τάδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' αὐλᾶς Or. 1277. ὐκ ἔρημα δώματα Ph. 282. λέχη ἔρημα An. 307. ἔρημα κλαίω Sup. 775. ἔρημα κήδη Iph. T. 707. ἔρημα ἄλση Tr. 15. ἄντρ' ἔρημα Cy. 22.

Ἐρημῦν. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ Hel. 1625. Διὸς ἄλσος ἠρήμωσε λέοντος Her. F. 360. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τύσδ' ἐρημώσας ἔχε Med. 90. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον; Rh. 278. cf. An. 314. πατρὸς ἐρημωθεῖσα An. 806.

Ἐρητύειν. ἐρήτυσον τέκνα δεινῆς ἁμίλλης Ph. 1266.

Ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 2.

Ἐριννύς. ξεςῶν Περγάμων Ἀπολλωνίων Ἐριννὺν Or. 1390. ὀλομένην Ἐριννὺν Ph. 1036. χάρματ' Ἐριννύος ib. 1508. φοινίαν τάλαινάν τ' Ἐριννὺν Med. 1260. σ' Ἐριννὺς ὀλέσειε τέκνων ib. 1389. ἁ πολύςονος Ἐριννὺς Sup. 837. Ἐριννύες Or. 238. μί' ὖσα τῶν ἐμῶν Ἐριννύων ib. 264. ὐκ ἄν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐριννύσιν; ib. 581. φέρων πημονὰν Ἐριννύων Ph. 262. πατρὸς ὐ φεύξεσθ' Ἐριννῦς; ib. 627. ἕνεκεν Ἐριννύων ib. 1317. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα Iph. T. 79. cf. v. 294. 299. 931. 941. 963. 970. 1439. et 1456. μίαν τριῶν Ἐριννῦν Tr. 457. πρὸς Ἐριννύσι Her. F. 1077.

Ἐρινός. προσπηγνύναι κράδαις ἐριναῖ Sci. fr. II. 2.

Ἐρίπνη. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph. 1175. ὐρείας ναίυσ' ἐρίπνας El. 210.

Ἔρις. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδω Hec. 118. ἐκρίθη ἔρις ib. 644. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν Or. 13. χρυσέας ἔρι ἀρνὸς ib. 810. ὅθεν ἔρις τὸ πτερωτὸ ἡελίυ μετέβαλεν ἅρμα ib. 1001. ἔρι λύσσα Ph. 81. εἴτ' ἔρις, εἴτε πατὴρ σὸς αἴτιος ib. 354. ὐκ ἦν ἂν ἀμφιλεκτος ἀνθρώποις ἔρις ib. 503. δυς

δαίμων ἔρις ib. 818. συγγόνων λύσεις ἔριν ib. 1283. ἀνῆξεν εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἦν ἔρις ϛρατηλάταις ib. 1471. σὰ ἔρις, ὐκ ἔρις ib. 1501. ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν Med. 521. ἔριδι ϛυγερᾷ An. 122. et 278. διὰ γυναικείαν ἔριν ib. 362. ἔριν οἴκων ib. 468. τεκτόνοιν—ἔριν Μῦσαι φιλῦσι κραίνειν ib. 478. δύσφρονος ἔριδος ὕπερ ib. 491. ἔριν τὴν κατ' οἶκον ib. 564. φίλοις τεύχειν ἔριν ib. 645. ἔριν τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἕκτορος—ἔμιμνον ib. 961. Ἥρα Παλλάδι τ' ἔριν, ἔριν μορφᾶς, ἁ Κύπρις ἔσχεν Iph. A. 183. σὺ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφῖξαι ib. 319. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν ib. 377. ὅθεν ἔρις ἔρις Ἑλλάδα—ἄγει ἐς Τροίας πέργαμα ib. 587. ἔριν τᾶς καλλονᾶς ib. 1308. Ἀτρέως Θυέϛυ τ' οἶσθα γενομένην ἔριν Iph. T. 812. ἐς ἔριν ὀρνυμένα ib. 1149. Μυσῶν ἔρις Rh. 917. μεγίϛην εἰς ἔριν μελῳδίας ib. 923. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327. ὁ κῶμος ἔριν φιλεῖ ib. 532. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. ἔριν, ἔριν τάλαιναν, ἔθετο ib. 255. θεῶν τρισσῶν ἔρις ib. 714. ἔρις ἐν θεοῖς σῦ πέρι ἔϛαι ib. 884. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. ὓ ποτ' ἔρις λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1171. λόγοις ἔριν διορθῶσαι ib. 1175. ὡς ἔρις γένοιτο El. 1282. τὰν μαινομέναν ἔριν Cresph. fr. IV. 11. ἃ εἰς ἔριν πίπτυσιν Pal. fr. II. 8. Ἰδαίων ἐρίδων Hel. 1524. 2) Ἔρις, *nom. pr.* dea discordiarum, Ph. 805.

Ἐριχθόνιος, *nom. propr.* Ion. 268. τῦ γηγενῦς Ἐριχθονίυ ib. 21. Ἐριχθόνιον οἶσθα; ib. 999. Ἐριχθονίυ τῦ πάλαι μιμήματα ib. 1429.

Ἕρκιος. Ζηνὸς Ἑρκίυ Tr. 17. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ ib. 483.

Ἕρκος. τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται Med. 986. ποῖον γαίας ἕρκος ὐκ ἀφίγμεθα; Her. 442. λέκτρων φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν Bac. 956. δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 155.

Ἕρμα ϛερεὸν γῆς Hel. 860.

Ἑρματίζεσθαι. νύμφας ἐς οἴκυς ἑρματίζονται Inus fr. VII. 8.

Ἑρμηνεύειν. ἡρμήνευσεν ἂν τὸν παῖδα—τεθνηκέναι Pol. fr. I. 5.

Ἑρμήνευμα. ἑρμήνευμα Νηρῆδος γάμων An. 46. ὐ ποικίλων δεῖ τἄνδιχ' ἑρμηνευμάτων Ph. 473. ἐρωτᾷς ἄθλι' ἑρμηνεύματα Her. F. 1137.

Ἑρμηνεύς. πρίν γ' ἂν εἴπῃ τῦπος ἑρμηνεὺς τόδε Iph. T. 1302. ἑρμηνεὺς ἐγὼ El. 333. σιωπὴ ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων And. fr. XXV.

Ἑρμῆς. χθόνιος Ἑρμῆς Al. 746. κήρυξιν Ἑρμῦ πίσυνος Sup. 121. σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν Ἑρμῆς Rh. 217. λαβών μ' Ἑρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. cf. v. 916. ἔπος Ἑρμῦ ib. 57. ἥ μ' ἐγείνατο Ἑρμῆν Ion. 4. Ἑρμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος ib. 1599. κλῆρος Ἑρμῦ Æol. fr. XXII. Ἑρμᾶς dor. Iph. A. 1302. et El. 462.

Ἑρμιόνη, filia Menelai. ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο Or. 65. cf. v. 107. 112. 658. 1184. 1193. 1211. 1314. 1654. et 1671. τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην An. 29. v. etiam v. 86. etc. Iph. A. 1201. et Hel. 694. Ἑρμιόνα dor. Or. 1490. An. 114. 122. et 1193.

Ἑρμιὼν, *nom. urbis.* Her. F. 615.

Ἔρνος. ὦ Διὸς ἔρνος Ph. 199. ὦ Λήδας ἔρνος Iph. A. 116. ὦ Τυνδάρειον ἔρνος Tr. 761. τῆς σῆς ἔρνος νηδύος Bac. 1305. δρυὸς ἄσπετον ἔρνος Cy. 611. χλοηφόροισιν ἔρνεσι Ph. 656. ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874. ἐν δόνακος ἔρνεσιν Hel. 183. δάφνας ἔρνεα Ion. 920.

Ἐρόεις. τὰ Σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.

Ἔρος. οἷον ἠράσθης ἔρον; Hip. 337. διδῦσ' ἔρον ib. 449. εἰς ἔρον τῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν Iph. T. 1172. παίδων εἰς ἔρον Ion. 1227. τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω El. 297.

Ἕρπειν. ὅδε σὸς σύγγονος ἕρπει Or. 1012. οἷον ἁ Κύπρις ἕρπει Hip. 558. πάντα τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀφανὲς ἕρπει Iph. T. 477. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον; Hel. 323. Θησεὺς ὅδ' ἕρπει Her. F. 1154. μακρὰν ἕρπει γῆρυς El. 754. κύκλῳ ἕρπει Æol. fr. XIII. 3. ὀνείρων ἕρπομεν μιμήματα ejusd. fr. XVIII. 3. ἕρπε Med. 333. Iph. T. 699. et 1411. ἕρπε νῦν Or.

793. ἕρπ' ἐς οἴκυς Hec. 1019. et An. 434. ἕρπ' εἰς τὸ δεινὸν Med. 403. ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίυ ib. 1245. ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας An. 723. ἕρπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν ib. 1264. ἕρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν Rh. 690. ἕρπ' Ὄλυμπον Tr. 92. ἕρπ' ἀπ' οἴκων Hel. 484. ἕρπετ' εἴσω Cy. 344. εἰς ὄχλον ἕρπειν Or. 108. ἐπὶ κῶμον ἕρπειν Cy. 444. κύλικος ἑρπύσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. εἶρπ' ἄναυδος Ph. 41. εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρις Rh. 715. πρὸς ᾠδὰς εἶρπε Cy. 422. εἰς πρῶραν εἶρπε Hel. 1598. εἶρπ' ἄνω τε καὶ κάτω Her. F. 953. ἡνίχ' εἷρπον ἐνθάδε El. 621.

Ἑρπετόν. ἑρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268.

Ἔρρειν. ἔῤῥεις Or. 328. et Tr. 173. ἔῤῥοι τᾶς ἡσύχυ προνοίας Or. 1407. ἐῤῥέτω πρόπας δόμος Ph. 627. ἔῤῥει σῶν κασιγνήτων βίος ib. 1278. πᾶς δόμος ἔῤῥοι Med. 114. μάταν μόχθος ἔῤῥει τῶν τέκνων ib. 1261. ἔῤῥ', αἰσχροποιὲ ib. 1346. ἔῤῥ' αἰθέριον—φάρος An. 831. σκῆπτρα ἐῤῥέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν ib. 1224. ὓς χρῆν θανόντας ἔῤῥειν Sup. 1113. ἔῤῥει φόως σκήπτρων Iph. T. 187. ἐξ οἵων κακῶν ἔῤῥεις ib. 379. ἔῤῥει ςρατιὰ Rh. 747. ἡ πατρὶς ἔῤῥει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις Tr. 107. ἔῤῥει νὺξ αὐτὰ, καὶ δαίμων ib. 204. ὡς ἔῤῥεις μάτην Hel. 1236. ἡ μὲν ἔῤῥει συμφοραῖς Ion. 699. ἔῤῥει παῖς—μοι ib. 902. cf. v. 917. κατὰ κυμάτων ἔῤῥοι Her. F. 651. ἔῤῥ', ὐδὲν εἰδὼς El. 952. ἔῤῥυ νυν αὐτὸς—Al. 737.

Ἐρυγγάνειν. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως Cy. 521.

Ἐρυθεία. τὸν τρισώματον βοτῆρ' Ἐρυθείας Her. F. 424.

Ἐρύθημα προσώπυ Ph. 1495.

Ἐρυθραὶ, *nom. urbis.* Ὑσίας τ' Ἐρυθράς θ', αἳ—Bac. 750.

Ἐρύκειν. μή τοί μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον Her. 691. ὔτοι τὸ δειλὸν—θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 317.

Ἔρυμα. τί δῆτ' ἔρυμά μοι γενήσεται; Ph. 990. ἔρυμα δώμασι Med. 597. ἔρυμα πολεμίας χερὸς ib. 1322. ἀσπίδος ἔρυμα Iph. A. 189. ἔρυμα δακρυόεντ' ἀκύσας πατρίδος ὀλομένας ib. 792. vid. not. ἔρυμα Λυδίας Bac. 55. εὔπυργα ἐρύματα χθονὸς Dan. 1.

Ἐρυμνός. ἐρυμνῶν δωμάτων Hel. 68.

Ἔρχεσθαι. ἔρχεται σπυδῇ ποδὸς Hec. 216. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται ib. 380. τίς ὅδ' ἀγὼν φόνιος ἔρχεται Or. 334. διὰ φόβυ ἔρχομαι ib. 755. ἔρχεταί σοι πικρὸν θέαμα ib. 949. ἔλεος ὅδ' ἔρχεται τῶν θανυμένων ὕπερ ib. 966. εἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων Ph. 937. et An. 233. ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει Med. 417. ἔρχομαι κατὰ χθονὸς Al. 161. ὐκ εἰς αὔριον—ἔρχεται κακὸν ib. 322. πρὸς αἶπος ἔρχεται ib. 503. ἀγὼν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται γόων Sup. 71. ἐνταῦθα δὴ καλλίνικος ἔρχομαι ib. 1059. σωτηρίαν Ἕλλησι δώσυσ' ἔρχομαι νικηφόρον Iph. A. 1474. ἔνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ Iph. T. 1139. ἴσως εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται Tr. 617. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον ib. 773. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι Bac. 965. ἐπὶ δείν' ἔρχῃ πάθη ib. 969. διὰ πολέας ἔρχεται βάξις Hel. 225. ἔρχεται δή τιν' εἰς τύχην τάδε ib. 1425. ἔρχῃ, εἰ χρεὼν Her. F. 726. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. εἰς ὅσ' ἔρχεται κακὰ Cresph. fr. I. 2. δάμαρτα τὴν κακίςην ναυςολῶν ἐλήλυθεν Or. 739. ὅστις ὢν ἐλήλυθας ἑπτάςομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 293. διὰ πόθυ ἐλήλυθας ib. 387. ὐκ οἶσθ', οἷ κακῶν ἐλήλυθας Med. 1306. ἐπειδή γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας Hip. 946. ὐδ' ἐπὶ τὸ κείνυ βυλόμενον ἐλήλυθα Iph. A. 1270. ᾧ δεῦρ' ἐλήλυθας ib. 1339. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα Rh. 275. ὐκ εἰς λόγυς ἐλήλυθα Tr. 905. ἄγραν, ἣν φέρυσ' ἐλήλυθας Bac. 1199. λύπας ἅλις ἔχων ἐλήλυθα Hel. 595. ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίυ κατάσκοπος Hec. 239. ἆρα κἄμ' ἐπισφάξαι τάφῳ ἦλθες; ib. 506. πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθετε ib. 516. ἐλθὲ, ὡς πίῃς—αἷμα ib. 536. ἐλθὲ, καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε ib. 604. ὅτ' ἦλθες δεῦρο ib. 964. ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994. κραυγῆς ἀκύσας ἦλθον ib. 1109. ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων ib. 1213. μή τις ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; ib. 215.

—εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. ὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον ib. 495. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ματέρι ib. 503. ὧν ἕνεκ' ἦλθον ib. 610. ἦλθ' εἰς Ἴλιον ib. 647. ὗτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίςας θυγατέρας σπείρας ib. 748. ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω; ib. 779. δόμοισι τοῖς ἐμοῖς ἦλθ' ἀρὰ ib. 997. εἰς κοινὸς λόγυς ἔλθωμεν ib. 1099. Φωκέων ἔλθοι πόλιν ib. 1209. ἔλθ' ἐπίκυρον ἐμοῖς φίλοισι ib. 1300. ἦλθον εἰς δόμυς ib. 1400. ἔναντα ἦλθε ib. 1479. κᾀμοι ἔλθοι φαῦλος ψόγος Ph. 94. ὅ τι φαύλως ἦλθε χθόνα ib. 112. ἐπεὶ πόθυ εἰς τέρψιν ἦλθες ib. 203. δι' ἄςεος κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον ib. 367. ςρωμνῆς ἐς ἀλκὴν ὕνεκ' ἤλθομεν πέρι ib. 424. ἀσύνετα ἦλθες ib. 573. σὺν πολλοῖσιν ἦλθες —ἐς μάχην; ib. 601. ὐχ ἑκὼν ἦλθον ib. 633. μηδὲ τὸ παρθένιον πτερὸν —ἐλθεῖν ib. 813. σύναιμον εἰς λέχος ἦλθεν ib. 824. εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπυ ib. 886. ἐκ τῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνῳ κακόν; ib. 936. ἦλθον πρὸς κίνδυνον Ἀργείυ δορός; ib. 1087. ὐκ εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1338. cf. Hip. 1298. Ταρτάρυ ἐλθεῖν εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599. εἰς ματρὸς ἦλθον λέχος ib. 1603. πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἁμετέραν ἔλθοι; Med. 174. cf. v. 775. εἰ ἅλις ἔλθοι Κύπρις ib. 630. πρὸς ἁμίλλας ἦλθον μείζυς ib. 1083. σώματα εἰς ἥβην ἦλθε τέκνων ib. 1108. ὐδ' ἦλθέ πω σίδηρος Hip. 76. ἦλθον ἄρτι μοι γνώμης ἔσω ib. 510. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς ib. 652. ὅ σοι τάδ' ἦλθε δὴ μόνῳ κακὰ ib. 834. ὅταν φρένας ἔλθῃ ib. 1103. ὐκ ἄν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ib. 1332. θάνατός μοι παιὰν ἔλθοι ib. 1373. ὡς μή ποτ' ἐλθεῖν ὤφελ' εἰς τὐμὸν ςόμα ib. 1412. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως ib. 1463. προλιπῦσ' ἦλθεν ἕδρας σκοτίυς Al. 123. μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακὸν ib. 542. εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τῦδέ γ' εἰς χρείαν ποτὲ ib. 722. ὐκ ἦλθες ἐν δέοντι ib. 820. παρ' εὐτυχῆ σοι πότμον ἦλθεν—ἄλγος ib. 930. μή μοι μείζων ἔλθοις ib. 980. πολλῶν μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς ib. 1028. ὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν —φάτις; An. 79. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ib. 430. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει ib. 489. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλυσα ib. 822. συμφοραὶ πᾶσι βροτοῖσιν ἦλθον ib. 853. ὅταν ἔλθῃ πόλεμος εἰς ψῆφον πόλεως Sup. 481. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν ib. 696. εἰ εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1089. cf. v. 1091. Tr. 401. et Dan. 37. ὅταν ἔλθοι μοι δίκα πατρῷος Sup. 1145. εἰς μεταβολὰς ἦλθον Iph. A. 500. μήτ'—ἐλπὶς ἅδε ποτ' ἔλθοι ib. 786. ὐδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμων ib. 842. μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν ib. 999. Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον ib. 1044. μή τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ ib. 1097. ταῦτ' ἦλθον διὰ λόγων ib. 1194. ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον ib. 1214. πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῳμῷ; ib. 1237. ἐπ' ἐκεῖν ἔλθωμεν ib. 1392. cf. Iph. T. 904. εἰς ἔμπυρ' ἦλθε Iph. T. 16. εἰς τὔνομ' ἦλθε τόδε ib. 33. πῶς μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος ib. 83. ἦτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον ib. 116. ὅτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε πώποτε ib. 354. ἐπεὶ τὰ μητρὸς κακὰ εἰς χεῖρας ἦλθε ib. 941. νόσον βάρβαρον ἦλθον ib. 1112. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι ib. 1171. εἰς καιρὸν ἦλθες Rh. 52. cf. Tr. 739. et Hel. 1087. εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηθαλωμένης; Tr. 60. ὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες ib. 901. ὐκ εἰς τοσῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ ib. 972. cf. Ion. 374. et El. 918. ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυςυχὴς Tr. 1167. ὃ ἦλθεν ἐπὶ τἀντίπαλον Bac. 278. ὅταν ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς ib. 300. ὁπόταν βότρυος ἔλθῃ γάνος ib. 381. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν ib. 636. πῶς ἐμὰς ἦλθ' εἰς χέρας; ib. 1285. ὡς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν ib. 1349. ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ Cy. 598. παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι Her. 297. εἰς πεῖραν ἔλθωμεν φίλων ib. 310. φρόντις τις ἦλθ' οἰκεῖος ib. 634. ἐλθεῖν ἐγγὺς δορὸς ib. 815. ὐκ ἐβόλετο ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ἐπείπερ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμὰς ib. 976. ἐπεὶ ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων Hel. 12. εἰς τοσῦτον ἤλθομεν βάθος κακῶν ib. 310. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. εἰς ταὐτὸν ἦλθε τοῖς τεκῦσι τὺς τρόπυς ib. 949. ἐλθεῖν διὰ μάχης σῷ συγγόνῳ ib. 984. χάρις ἀντὶ χάριτος

ἐλθέτω ib. 1250. ἵν' ἐλθεῖν βουλόμεσθα τῆς τύχης ib. 1461. τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; Ion. 244. ὡς ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὄψιν ποτὲ ib. 389. εἰ γὰρ αἰσίως ἔλθοιμεν ib. 411. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; ib. 545. σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον; ib. 964. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib. 997. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. παρ' οἵαν ἤλθομεν στάθμην βίου; ib. 1514. οὐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγὺς Her. F. 160. τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; ib. 530. τί δῆτα πρὸς σὲ καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος; ib. 544. ὕδρᾳ ἐλθεῖν εἰς μάχην, λέοντί τε ib. 579. ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ' εἰς ᾅδου; ib. 610. ἦλθες χρόνῳ ib. 740. ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Π. ib. 800. ἦλθεν εἰκὼν ib. 1002. εἰς συναλγοῦντ' ἦλθον ib. 1202. ἔλθετ' εἰς τάφον παίδων ib. 1390. δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ El. 42. πρὶν εἰς θεοὺς ἐλθεῖν ib. 313. εἰς ὅπλ' ἔλθω; ib. 377. ἢν ἔλθῃ πύσις εὐτυχὴς σέθεν ib. 690. πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι ib. 858. οὐκ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους Dan. 65. μὴ 'πὶ δουλείας ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. ὀρθῶς τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθε ejusd. fr. XXXII. 2. κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Bel. fr. XXI. 4. εἰς οὐράνιον πόλον ἦλθε πάλιν Chry. fr. VII. 11. ἦλθε—τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ Hip. fr. XVIII. 4. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Œno. fr. IV. 2. ἐμῇ ἦλθε μητρὶ πρὸς λέχος Ζεὺς Pi. fr. V. 3. ἦλθεν ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ὅταν τις ἐκ δόμων ἔλθῃ νέκυς Fr. inc. LXXXVI. 4. πλὴν ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ θανάτου τελευτὴ Fr. inc. CLX. 6. ὁπότε χρυσέας ἔρις ἀρνὸς ἤλυθε Τανταλίδαις Or. 811. τὰ πανύστατα εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἤλυθε ib. 1011. Ἁρμονίας εἰς ὑμεναίους ἤλυθον οὐρανίδαι Ph. 830. οὔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἤλυθεν δούλειος An. 301. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος ἤλυθον Iph. A. 186. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον ib. 231. εἰς θόρυβον ἐγὼ ἤλυθον ib. 1349. σοὶ ἤλυθον ἄγγελος Rh. 50. ἤλυθ' ἔχων στρατιὰν ib. 263. εὐνὰς ἤλυθον πρὸς Ἕκτορος ib. 660. ἐπεὶ ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρίους Tr. 374. ἤλυθεν ἑσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395. ἤλυθον ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 167. καίριος ἤλυθες ib. 598. ἐλθὼν εἰς Ἀχαϊκὸν στρατὸν Hec. 287. Τροίαθεν ἐλθὼν Or. 357. κακῆς γυναικὸς ἐλθόνθ' οὕνεκ' εἰς Τροίας πέδον ib. 521. ἐλθὼν—πειράσομαι ib. 703. ὥσπερ οὐκ ἐλθὼν ib. 736. εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιν ἐλθὼν ib. 773. γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν ib. 1094. ἐλθὼν ἐς οἴκους ib. 1220. ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν ib. 1648. ἐλθὼν ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς ib. 1661. ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον Ph. 15. ἐλθόντα οὐκ ὅπλοις ib. 514. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν γυναικὸς An. 686. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ ib. 1065. εἰς ἔμ' ἐλθὼν καὶ πόλιν Πανδίονος Sup. 562. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν Iph. A. 1416. ἐπὶ πλεῖστον ἐλθόντα Rh. 947. πυκνὰς εἰς Τροίαν ὁδοὺς ἐλθόντα Tr. 236. εἰς θαύματ' ἐλθὼν Ion. 248. ἐπίκουρος ἐλθὼν ib. 297. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου ib. 549. εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις Her. F. 532. ἐλθὼν ἐς Ἄργος Ar. fr. II. 6. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. ἐλθόντ' (i. e. ἐλθόντε) εἰς μέσον μεταίχμιον Ph. 1370. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 244. ὑπὲρ μὲν ἄγαν ἐλθόντες Med. 628. φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων Iph. T. 902. εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες Hel. 298. εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης ib. 748. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες ib. 1581. ἐλθοῦσα Hec. 727. ἐλθοῦσα ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον Or. 114. κακῶς ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι Iph. T. 522. κληδὼν εἰς στράτευμ' Ἀχαϊκὸν ἐλθοῦσα Tr. 653. παίδων ἐλθοῦσ' εἰς ἔρον Ion. 1227. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν Fr. inc. XXIV. 2. ταῦτ' εἰς ἓν ἐλθόντα Ar. fr. XIV. 2.

Ἔρως. κἀμὲ τοῦδ' ἔρως ἔχει Ph. 625. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος Med. 8. τᾶς ἀπλήστου κοίτας ἔρως ib. 151. ἔρως σ' ἠνάγκασε—ἐκσῶσαι δέμας ib. 530. μέγαν ἔρωτα ib. 698. ἔρως τελεσφόρος παίδων ib. 714. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον ib. 32. ἐκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος ib. 39. οὔ τι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν ib. 41. ἐπεί μ' ἔρως

ἔτρωσεν ib. 392. ἔρωτος ἕνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; ib. 440. cf. v. 456. ὑπείργασμαι εὖ ψυχὴν ἔρωτι ib. 505. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος ib. 510. πικρῦ ἔρωτος ἡττηθήσομαι ib. 727. ἀλγεινὸν ἔρωτα ib. 775. ὐκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως εἰς σὲ ib. 1430. ἔρως τις μ' ἐξάγει Al. 1083. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; Sup. 137. χρημάτων ἔρως ib. 178. ταραχὴ ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται Iph. A. 508. ὃς τᾶς Ἑλένας ἐν—βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. ἔρωτι αὐτὸς ἐπτοάθης ib. 586. δεινὸς ἔρως ϛρατείας ib. 808. ἔρως ἵππων Rh. 859. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέυ κόρης Tr. 255. τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον Μαινάδος ὑπέϛη ib. 414. ὐκέτ' ἔρως ib. 847. ἔρωτα καλλονῆς ib. 977. ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιϛὴν ib. 1006. τί εἰς ἔρωτα τῦδε πέπτωκας μέγαν; Bac. 811. πετομένυ ἔρωτος ἀθλίων γάμων Hel. 674. ἔρωτι παίδων Ion. 67. ἧς (sc. τυραννίδος) λόγχαι πέρι πηδῶσ' ἔρωτι Her. F. 66. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Dan. 6. ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτυσίν βροτῶν An. fr. XII. 1. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν ejusd. fr. XIII. 1. ἄπισον ἐϛ' ἔρως ib. 2. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Antig. fr. VI. 3. τὸ μαίνεσθαι ἦν ἔρως βροτοῖς ejusd. fr. VII. ἔρως ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφυ Dan. fr. V. 1. μ' ἔρως ἕλοι ποτὲ κ. τ. λ. Dic. fr. I. 1. ἔρως ψυχῆς δικαίας, σώφρονός τε κἀγαθῆς ib. 3. ὐκ ἐϛ' ἔρως τοιῦτος ἄλλος Er. fr. VIII. 2. ἑνὸς ἔρωτος ὄντος Œd. fr. XV. 1. ὁ εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ib. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. ἔρως ἄνδρας ὐ μόνυς ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phæd. fr. vers. 1. νυθετύμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 1. μυσικὸν ἔρως διδάσκει ejusd. fr. VIII. 2. ἔρως βίυ Fr. inc. LXXXI. 9. παίδευμα ἔρως σοφίας Fr. inc. CLXV. 1. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα Med. 330. ἔρωτες ὑπὲρ ἄγαν ἐλθόντες ib. 627. τᾷ σοφίᾳ παρέδρυς πέμπειν ἔρωτας ib. 844. ὐχ ὁσίων ἐρώτων Hip. 764. τὺς προπότας θιάσυς ἐρώτων Rh. 362. λωτῦ ἔρωτες Tr. 439. θελξίφρονες ἔρωτες Bac. 403. ἔρωτας ἀσκῦσα Hel. 1109. ἔρωτας μυρίυς τρέφειν Bel. fr. XV. 6. φίλυς ἔρωτας Dic. fr. VII. 2. ὐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες ib. 4. αἰσχρὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίυ Rha. fr. II. 1. δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 2. 2) Ἔρως, deus amoris, *Cupido*, Hip. 525. 534. 538. et 1274. Iph. A. 548. Tr. 840. And. fr. VII. 1. Aug. fr. III. 1. et Hip. fr. VI. 3.

Ἐρωτᾶν. ἐρώτα Hec. 238. πότερον ἐρωτᾶν, ἢ κλύειν ἐμῦ θέλεις; Or. 1576. ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον Ph. 15. σ' ἐρωτῶ πρῶτον, ὧν χρῄζω τυχεῖν ib. 390. cf. v. 1637. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς ib. 937. ὑμᾶς ἐρωτῶ An. 548. μέλλων σ' ἐρωτᾶν Sup. 838. τί τάσδ' ἐρωτᾷς; ib. 1045. ἤν γ' ἐρωτᾷς εἰκότα Iph. A. 1134. ὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ ib. 1135. ὐ τῦτ' ἐρωτῶ Iph. T. 501. ἐρωτᾷς ὐ λέγειν ἔχοντά με ib. 659. παρῦσας ἀμφὶ τάσδ' ἐρώτα Ion. 236. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς; ib. 266. et 276. τὸν Ἡράκλειον πατέρα—ἐρωτῶ Her. F. 141. ἐρωτᾷς ἄθλι' ἑρμηνεύματα ib. 1137. ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιϛ' ἀφίξομαι Iph. T. 782. Δίρφην ἐρωτῶν Her. F. 185. ἡμᾶς ἀκῦσαι (sc. χρεὼν) τὺς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. ὐκ ἂν δυναίμην ἐρωτῆσαι τάδε Sup. 853. ἐλθών σ' ἠρώτησα, πῶς κ. τ. λ. Iph. T. 82. μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα ib. 554. ἀπέϛην τῦτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς Hel. 543. ὐ πώποτ' ἠρώτησα Phœn. fr. IX. 8. εἰφ', ἃ ἂν ἐρωτήσω σε Iph. A. 1129. ἐρωτᾶσθαι θέλω ib. 1130. ἐρωτηθεὶς Med. 501.

Ἐς, pro εἰς. ἐς οἶδμ' ἁλὸς Hec. 26. ἐς τέλος ib. 817. ἐς εὐνὰν ib. 927. ἐς οἴκυς ib. 932. et 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. Ph. 16. An. 48. 434. et 1171. Iph. A. 1414. Iph. T. 201. Tr. 388. Bac. 841. Cy. 593. Hel. 324. 1089. 1093. 1295. et 1671. et Ion. 915. etc. πατρῷον ἐς οἶκον Hec. 952. ἐς ἀΐδα πορθμὸν ib. 1105. Φρυγῶν ἐς αἶαν ib. 1141. ἐς χέρας ib. 1242. Rh. 260. ἐς πάτραν Hec. 1291. Iph. T. 535. ἐς πετρῶν βολὰς Or. 59. ἐς Μυκηναίυς ib. 101. ἐς εὐνὴν ib. 227. Med. 265. ἐς ὀρθὸν Or. 231. Med. 1166. ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἐς Τροίαν ib. 378. ἐς ἐμὲ ib. 394. Iph. T. 65. σκῆψιν ἐς ποίαν Or. 747. ἐς οἶδμα πόντυ ib.

992. ἐς φρυρὰν δόμων ib. 1252. ἐς ἀρκυστάταν μηχανὰν ib. 1422. ἐς κόμας ib. 1469. ἐς Ἀργείυς ib. 1610. λειμῶν' ἐς Ἥρας καὶ Κιθαιρῶνος λέπας Ph. 24. ἐς ταὐτὸν ib. 38. et 1414. Rh. 968. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς Ph. 283. ἐχθρὺς ἐς ἄνδρας ib. 361. ἐς ἀλκὴν ib. 424. Med. 264. Sup. 679. Hel. 986. et 1395. ἐς μάχην Ph. 601. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει ib. 770. ἐς λόγυς ib. 778. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος ib. 1017. ἐς ὕδας ib. 1157. ἐς Ἄργος ib. 1373. Iph. A. 1191. Iph. T. 774. Her. 269. Her. F. 1387. et Ar. fr. II. 6. ἐς γαῖαν Ph. 1426. τέθριππα ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίυ ib. 1555. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2. ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ib. 173. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον ib. 210. ἐς ἄλλην γαῖαν ib. 1024. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίυ ib. 1039. ἐς ὑμᾶς ib. 1077. ἐς ἀΐδαν ib. 1110. Sup. 1004. ἐς ἅλμαν Med. 1286. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ἐς Ἥρας τέμενος ib. 1379. σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυστηρίων Hip. 25. ἐς τρὶς ib. 46. ἐς φάος ib. 714. Al. 1079. ἐς ἔννοιαν Hip. 1027. πρέπτον ἐς ᾅδην στείχω ib. 1366. ἐς τόδ' ἡμέρας Al. 9. ἐς γῆρας ib. 53. ἐς κοίτην ib. 186. νεκύων ἐς αὐλὰν ib. 261. ἐς δόμυς ib. 544. νεανίας λόγυς ῥίπτων ἐς ἡμᾶς ib. 683. ἐς Ἀδμήτυ δόμυς ib. 751. ἐς τήνδ' ἑστίαν ib. 753. ἐς τάφον ib. 831. τύμβυ τάφρον ἐς κοίλην ib. 900. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμυς ib. 928. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. ἐς Πυθὼ An. 52. ἐς τὸ λοιπὸν ib. 55. Ἰδαίαν ἐς νάπαν ib. 274. ἐς ἐσθλὺς ib. 1281. ἐς ἄλλον Sup. 483. ἐς παραιβάτας ib. 679. κοινὸν ἐς ᾅδην ib. 797. ἐς οἰκέτας ib. 870. ἐς πολίτας ib. 871. ἐς Ἀργείαν χθόνα ib. 1184. Tr. 875. ἐς γαίας μυχὺς Sup. 1205. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. ἐς ἔριν ib. 319. Iph. T. 1149. ἐς Αὖλιν Iph. A. 350. Iph. T. 818. ἐς κοινὸν Iph. A. 408. ἐς Τροίας πέργαμα ib. 589. ἐς τὸ πρόσθεν πωλικῶν ζυγῶν ib. 619. ἐς ἄλλα δώματα ib. 670. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήϊον δάπεδον ib. 755. ἐς ἀλλήλας ib. 790. ἐς ἀνθρώπυς ib. 799. ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρισε ib. 961. ἐς τίνα; sc. θόρυβον ib. 1349. ἐς ἄρκυν Iph. T. 77. ἐς Ἑλλάδ' ἵππιόν τ' Ἄργος ib. 700. δοκῶν ἐς ἡμᾶς φάσγανον βαλεῖν ib. 785. πατρίδ' ἐς Ἀργείαν ib. 879. ἐς δίκην ib. 961. ἐς ἁγνὸν Φοίβυ πέδον ib. 972. ἐς Ἑλλάδα ib. 1068. et Hel. 1627. ἐς ἁμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. ἐς ὄλυμπον ib. 1269. ὡς μὴ μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. ποίμνας ἐς ἄκρας ib. 292. ἐς δαῖτα ib. 325. et Ion. 1168. ἐς οἶκον Rh. 369. ἐς αὔριον ib. 600. θρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. ἐς εὐύδρυ πατρὸς δίνας ib. 927. ἐς τάνδ' ἄταν Tr. 137. ἐς Ἀργείων στρατὸν ib. 342. ἐς ᾅδυ ib. 442. et 445. σὰς ἐς ὠλένας ib. 1142. ἐς τὴν Κύπριν Bac. 315. ἐς τὸν Βρόμιον ib. 375. ἐς τὸν τύραννον ib. 775. ἐς Ἕλληνας ib. 778. ἐς ὄρος, ἐς ὄρος ib. 984. ἐς ὀρθὸν αἰθέρα ib. 1071. μακάρων ἐς αἶαν ib. 1337. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. ἐς ἅλμην ib. 165. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίυ γνώμην ib. 347. ἆρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι; ib. 619. ἐς ἐμὴν πάτραν ib. 699. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. ἐς κίνδυνον ib. 149. ἐς ἀμβολὰς ib. 271. et Hel. 1313. ἔχω προθυμίαν τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς Her. 412. ἐς ἔργον ib. 672. ἐς ἥβην ὡραίων γάμων Hel. 12. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν ib. 42. ἐς οἶκον Πρωτέως ib. 46. ἐς Ἴλιον ib. 58. ἐς κέλευθα ἀστέρων ib. 350. δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. πατέρ' ἐς ὐρανὸν ib. 619. πικρὰς ἐς ἀρχὰς ib. 667. ἐς ἁρπαγὰς ib. 910. πελαγίυς ἐς ἀγκάλας ib. 1068. et 1452. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. ἐς οἶδμα ib. 1282. 1604. et 1611. νάρθηκας ἐς ἱερὺς ib. 1377. ἐς οἶδμα πόντιον ib. 1412. ἐς ὀρόφυς Φοίβυ Ion. 89. ἐς παῖδα τὸν σὸν ib. 412. ἐς οἶκον ἀλλότριον ib. 607. ἐς δάμαρτα σὴν ib. 614. ἐς ὖς ib. 696. et 1521. μέγαν ἐς ὄλβον ib. 703. σκηνὰς ἐς ἱερὰς ib. 806. ἐς τί δόξης; ib. 964. ἐς αὐλὺς ib. 1177. ἐς κρατῆρα καινὸν eod. vers. ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. εὐπτέρυς ἐς αὐχένας ib. 1200. ἐς πόλιν Ἀθηνῶν ib. 1269. Κέκροπος ἐς ἄντρα ib. 1400. ἐς ἀγκάλας ib. 1598. et Her. F. 1362. ἐς ᾅδυ Her. F. 24. et Eu. fr. III. 1. ἐς ὄρφναν Her. F. 352. ἑσπέριαν ἐς αὐ-

λὰν ib. 395. τὸν πολυδάκρυτον ἐς ἀΐδαν ib. 427. ἐς ȣρανὸν ib. 498. ἐς φάος μολὼν ib. 524. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία; ib. 552. ἐς τὰς αὐγὰς ἀλίȣ ib. 660. ἐς εὐνὰς Νύμφας ib. 800. ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν ib. 812. ἐς ἐμβολὴν ib. 869. ἐς Οὔλυμπον ib. 872. μέσον ἐς ἀνδρῶνα ib. 954. κλινθεὶς ἐς ȣ̃δας ib. 956. ἐς τίνα στεναγμὸν, ἢ γόον; ib. 1025. ἐς ἄλλην τιν' ὁρμήσω πόλιν; ib. 1286. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς El. 1200. Φωκέων ἐς αἶαν ib. 1287. ἐς ὄγκον τύχης Alcmæon. fr. II. 2. ἐς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2. ἐς τέλος ejusd. fr. XVIII. 3. ἐς εὐνὴν ejusd. fr. XXX. 3. ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐς χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 1. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. ἐς αἰθέρα πολὺν Fr. inc. CLIV. 3. 2) ἔς τε, *usque dum, donec.* ἔς τ' ἂν ἔκδημος χθονὸς Hip. 659. ἔς τ' ἂν αἰὼν ὀυμὸς ἀντέχῃ Al. 338. ἔς τ' ἂν—ἔλθω An. 1267. ἔς τ' ἂν ὄμματος ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρὶ Cy. 623.

Ἐσαιεὶ Or. 828.

Ἐσακοντίζειν. αἵματος ἀποῤῥοαὶ ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον Hel. 1604.

Ἐσαῦθις Sup. 551.

Ἐσαύριον Rh. 96.

Ἐσείδειν. ὄψιν, ἃν ἐσεῖδον ἀμφὶ σὲ Hec. 705. ἐπεὶ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας Ph. 1170. ὡς ἐσεῖδε κόσμον Med. 1156. ἥτις πόσιν—θανόντ' ἐσεῖδον An. 9. ὡς ἐσεῖδες μαστὸν ib. 630. πικρȣ̀ς ἐσεῖδες γάμȣς Sup. 833. ἐσεῖδον, οἷον ἦν κτείνειν τέκνα Iph. A. 490. ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη ib. 640. cf. Bac. 609. et Her. F. 524. ὡς ἐσεῖδεν ἐπὶ σφαγὰς στείχȣσαν—κόρην Iph. A. 1547. ὡς ἐσείδομεν πρȣ̃ργȣ πεσόντα Iph. T. 308. ὡς ἐσείδομεν δόλια τεχνήματα ib. 1354. ὡς ἐσεῖδε (sc. τὸ πῦρ) Bac. 624. τὴν εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον Her. 235. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐστὶ Hel. 751. ὄϊν σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. πȣ̃ ποτε θείαν Ἑλένȣ ψυχὰν—ἐσίδω; Hec. 88. ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμι—διακναιομένȣς Med. 163. μὴ 'σίδῃ νεκρὸν El. 961. ἐσιδὼν Iph. T. 334. ματρὸς μασὸν ἐσιδὼν Or. 839. ὦ συγγονωτάτην Τροίαν ἐσιδὼν Rh. 734. χρονίαν σ' ἐσιδὼν El. 1308. ἐσιδȣ̃σ' οἰκτρὰ ὅσσων δάκρυα Sup. 48. τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι ib. 1122.

Ἐσέρχεσθαι. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα Cy. 381. ἄκȣε, ὧν μ' ἐσῆλθεν Ion. 1539. cf. Her. F. 302. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία; Her. F. 552. ἄρτι μ' ἐσῆλθέ τι El. 619. τὰ κακῶς οἴκȣς ἐσελθόντα Er. fr. II. 13.

Ἔσθημα. βαρβάροις ἐσθήμασι Tr. 991.

Ἐσθής. ἐκ δ' ἔλȣσα κεδρίνων δόμων ἐσθῆτα Al. 159. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220. ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας ἐσθῆτα λήψῃ ib. 1299. ἐσθῆτα ἐξάλλαξον ib. 1313. χρειοῖ ἐσθῆτος Her. F. 52. ȣ̃τ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐσθῆτες Hel. 428. 2) inde particip. ἠσθημένος. ναυφθόροις ἠσθημένοι πέπλοισιν Hel. 1555.

Ἐσθίειν. τὸν τυρὸν ἤσθιον Cy. 232.

Ἐσθλός. ἐσθλὸς ἀνὴρ Hec. 307. τιμᾷν τὸν ἐσθλὸν ib. 327. ὁ ἐσθλὸς, ἐσθλὸς ib. 597. ἐσθλȣ̃ ἀνδρὸς ib. 844. ἐσθλȣ̃ πατρὸς Med. 406. et Her. 116. 236. et 299. ἐπεί μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίσταμαι Hip. 1254. ἀνδρὸς ἐσθλȣ̃ παῖδα An. 873. ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 191. αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν Iph. A. 625. ὁ γάμος ȣ̓κ ἐσθλὸς ὢν Iph. T. 819. ἐσθλὸς ἐσθλȣ̃ παῖ Rh. 388. ὦ μῆτερ ἐσθλȣ̃ παιδὸς Her. 642. ὁ ἐσθλὸς Ἰόλεως ib. 936. ὅστις ἐσθλὸς ᾖ Ion. 856. ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν ib. 977. ἐσθλȣ̃ ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. τὸν ἐσθλὸν ὄντα ib. 1319. ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελȣ̃ντας Her. F. 1335. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλȣ̃ Æg. fr. VI. δȣ̃λον ἐσθλὸν Melan. fr. VI. 1. πεφυκὼς ἐσθλὸς St. fr. I. 2. λόγος ἐσθλὸς Fr. inc. LIX. 2. ἀνδρὸς ἐσθλȣ̃ καὶ φίλȣ παραίνεσις Fr. inc. LXXV. 2. ψήφη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχῷ δείκνυσι γῆς Fr. inc. B. 42. ἐσθλῶν γενέσθαι Hec. 380. ὅταν αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ Hip. 411. ἐς ἐσθλȣ̀ς An. 1281. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις Iph. A. 609. παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν Her. 202. γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν ib. 300. ἐξ ἐσθλῶν φὺς ib. 326. ἐσθλῶν κακίȣς ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι Hel. 1229. πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν ȣ̃σα Ion. 620. ἐσθλȣ̀ς μισεῖ ib. 628. μάντεσιν ἐσθλοῖς ib.

1190. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων ib. 1621. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1085. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα Alcmæon. fr. VIII. 2. cf. Antiop. fr. XVIII. 2. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων And. fr. XII. 2. ὀλίγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἀμφοῖν ἔκγονον Meleag. fr. X. 3. ὅτ' οὐδὲν ἄεθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν Sis. fr. I. 3. ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. ἐσθλῶν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2. ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν Fr. inc. XLI. 2. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. μετὰ—ἐσθλῶν τῶν φίλων Fr. inc. CLII. 7. δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται Hip. 432. ἐσθλῆς γυναικὸς Al. 198. cf. v. 420. 618. et 1086. Cress. fr. XI. 4. Inus fr. VII. 5. Melan. fr. VII. 2. Meleag. fr. XII. 2. Fr. inc. XLVIII. 2. XLIX. 3. et L. 2. ἐσθλῆς ἐκ μητρὸς An. 624. τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ Hip. fr. XVIII. 6. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσι Al. 1158. φήμας ἐσθλὰς Hel. 1298. δίδαξιν ἐσθλοῦ Hec. 601. ἐσθλὸν σαφὲς αἰεὶ Iph. A. 560. τόδ' ἐσθλὸν πατρὸς Tr. 739. κακῷ ἐσθλὸν οὐ συμμίγνυται Ion. 1017. ἐσθλόν τι δράσας Her. F. 187. ἐσθλόν τι μηνύσειας El. 620. ἐν κήδει ὢν ἐσθλῷ Antig. fr. VIII. 3. πεφύκαμεν εἰς ἐσθλ' ἀμηχανώταται Med. 408. ἐκ τῶν ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα Hip. 331. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων An. 773. ξύνισμεν πάνθ'—ἐσθλὰ Sup. 1176. ἐσθλῶν κυρήσεις Iph. A. 1035. ἀκέσεται ἐσθλὰ Her. 999. ἐσθλῶν ἀμοιβὰς Hel. 158. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. κειμήλι' ἐσθλὰ Er. fr. II. 4. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 2.

Ἐσιέναι (ab εἶμι). τίνος ξένων δόμους ἔσειμι; Hip. 1067. μ' ἐσῄει δεῖμα Or. 1668. ἐμοὶ ἄλγος οὐ μικρὸν ἐσῄει φρένα Iph. A. 1580. εἰς θαῦμ' ἐσῄει Dan. 36.

Ἑσμός. γάλακτος ἑσμοὺς εἶχον Bac. 709.

Ἔσοδος. ἐσόδους Φοίβου Ion. 104.

Ἐσοικίζειν. εἰ παρ' εὐγενοῦς μητρὸς—ἐσῴκισ' οἴκους Ion. 841.

Ἐσόπτεσθαι. μ' ἐσόψει χειρὸς ἀναρπασὰν σᾶς Hec. 206. ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται El. 635.

Ἐσορᾶν. ἐσορῶ μελέτῃ κατατρυχομένους Med. 1099. οὔτε τάφων χώματα γαίας ἐσορῶ Sup. 54. τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσορᾶτε; ib. 808. θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ Καπανέως ib. 980. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν τὸ δέον Iph. A. 565. ἐσορᾷς τάδε; Bac. 550. ὃς τὰ θεῶν ἐσορᾷ δεινὰ Hel. 1154. ἐσορῶ τούσδε, κ. τ. λ. Her. F. 442. ἃ νῦν ἐσορᾷν φαίνει ib. 811.

Ἑσπέρα. ἢ πρὸς ἑσπέραν φέρει Or. 1260. οὐχ ἑσπέρας φασὶ Fr. inc. CXCI. 1.

Ἑσπερίδες. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν Hip. 742.

Ἑσπέριος. ἀστέρας ἑσπερίους Ion. 798. ἑσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395.

Ἕσπερος. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον Or. 1002. λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος Ion. 1149. τὰ ἕσπερα νῶτα El. 731.

Ἕσπεσθαι, i. q. ἕπεσθαι. ἔκκριτοι νεανίαι—ἕσποντο Hec. 527. σὺν τέκνοις ἅμ' ἑσπόμην Med. 1143. ἅμ' ἕσπετο θυγατρὶ Iph. A. 457. τί φρονοῦσα—ἅμ' ἑσπόμην; Tr. 946.

Ἐσσαιεί, pro εἰσαεί. χάριν τὰν ἐσσαιεὶ Sup. 374.

Ἐσσύεσθαι. ἐπὶ τάνδ' ἐσσυθεὶς κοίταν Hec. 1082.

Ἑστία. πατρῴα ἑστία Hec. 22. cf. Med. 681. et Al. 741. ὅτου δῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι Hec. 353. σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν ib. 1216. κύκλῳ εἰληθεῖσαν κακοῖς ἑστίαν Or. 359. ἕδραν παλαιᾶς ἑστίας ib. 1442. μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς Med. 397. τυράννων ἑστίαν ᾐκισμένη ib. 1130. πᾶσα πρόσθεν ἑστίας Al. 160. πρὸς ἄλλην ἑστίαν ib. 541. cf. v. 548. πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖς ib. 592. τοῦδ' οὔπω ξένου κακίον' ἐς τήνδ' ἑστίαν ἐδεξάμην ib. 753. πρὸς σὴν ἑστίαν πορεύεται ib. 1010. Πριάμου τύραννον ἑστίαν An. 3. δώμαθ' ἑστίας λιπὼν ib. 594. Πυθικὴν πρὸς ἑστίαν ib. 1068. αὐτόριζον ἑστίαν χθονὸς Rh. 288. τὴν βασιλίδ' ἑστίαν Ἀτρειδῶν ib. 718. πατρῷον θάλαμον ἑστίας Tr. 1111. Πηλέως ἐφ' ἑστίαν ib. 1138. τὰν ἐμὰν ἐφ' ἑστίαν Hel.

239. μεσόμφαλος ἑςία Ion. 462. πρόπυλα ἑςίας ἐμῆς Her. F. 523. cf. v. 554. πρόσειπε ἑςίαν ib. 599. πρὸς ἁγνοῖς ἑςίας βάθροις ib. 715. ποτὶ θῆσσαν ἑςίαν El. 205. ἑςίαν σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλοῦσιν Fr. inc. CLXXVIII. 1. ὦ Κυκλωπίδες ἑςίαι Iph. T. 844. πολλῶν κἄλλων ἑςίας ἀφιγμένων Her. 145.

Εςίαμα. τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἑςιάματα Iph. T. 387.

Εςιᾶν. ἐν δόμοισιν ἑςιῶ ξένον Al. 768. ἑςιᾷ γάμους Her. F. 483. ἑςιᾷ λαμπρότερον Epist. V.

Εςιοῦσθαι. δῶμα ἑςιοῦται Ion. 1464.

Εςιοῦχος. ἑςιοῦχον αὐλὰν An. 282. Δήμητερ ἑςιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς Sup. 1.

Εσύςερον Iph. A. 720.

Εσφέρειν.—λόγον, οἷον οἷον ἐσοίσομαι Hel. 670.

Εσχάρα. βωμοῦ δεξίμηλον ἐσχάραν An. 1139. Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν ib. 1241. et Sup. 1199. βροτείαν ἐσχάραν Rh. 928. πλατείας ἐσχάρας ἔπι Cy. 383. ἐπ' ἐσχάραν Διὸς Her. 122. ἀπ' ἐσχάρας ib. 128. Ζηνὸς ἐσχάραν λιπὼν ib. 342. πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς Her. F. 922. ἀμφὶ ἐσχάρας El. 801. βώμιοι ἐσχάραι Ph. 281. Λοξίου ἐπ' ἐσχάρας ib. 291. θεῶν ἐπ' ἐσχάραις Al. 117. ἐσχάραις ἐφέσαμεν An. 1103. πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν Sup. 33. σεμναῖσι Δηοῦς ἐσχάραις ib. 290. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Plis. fr. III.

Εσχατος. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα Or. 1222. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν Med. 540. Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις ὅροισι Iph. T. 1450. ἐσχάτοις Ἴδης τόποις Fr. inc. CI. πλάταισιν ἐσχάταισι Iph. A. 292. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τοὔσχατον Or. 447. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 373. κακῶν εἰς τοὔσχατον πεσόντες Her. 305. cf. Hel. 517. et Ion. 836. τὸ ἔσχατον τοῦτο Hel. 294. τὸ ἔσχατον τοῦτο θαυμαςὸν Peliad. fr. V. 1. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. λιτύων ἐν ἐσχάτοις Cy. 27. Ἀλκάθου ἐπ' ἐσχάτοις Her. 279.

Εσω. ἔσω σκηνωμάτων Hec. 616. ἔσω δόμων ib. 1038. Or. 1524. Ph. 308. Her. 584. El. 360. et Melan. fr. XX. 7. χλανιδίων ἔσω κρυφθεὶς Or. 42. ἔςιν ἔσω ib. 60. δωμάτων ἔσω ib. 301. Med. 1019. Hip. 1155. An. 818. Iph. A. 440. et 854. et Her. F. 747. πυλῶν ἔσω Or. 864. et Rh. 603. λόγους πέμψασ' ἔσω Or. 1221. ἔσω τείχοντες ib. 1222. et Iph. T. 470. ἔσω μολόντες Or. 1408. Cy. 627. et Her. F. 333. δόμων ἔσω Or. 1572. Ph. 1630. Bac. 628. et 638. Cy. 129. et El. 689. τειχέων ἔσω Ph. 269. Bac. 1143. et 1221. δικτύων ἔσω Ph. 270. ἐπ' ἀμφιπύλου ἔσω μελάθρου Med. 134. οὐρανοῦ ἔσω Hip. 2. γνώμης ἔσω ib. 510. ἔςειχον ἔσω Al. 919. πέμπουσί μ' ἔσω ib. 927. πυρὸς ἔσω Sup. 1018. ἔσω κλείθρων Iph. A. 345. φόβον πέμψας ἔσω Iph. T. 1308. ἔσω πέτρας Cy. 194. ἀρκύων μολεῖν ἔσω ib. 195. ἄντρων ἔσω ib. 374. ἔσω βλεφάρων ib. 483. ἔσω πέπλων Hel. 250. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω ib. 361. ἔσω πάρειμι ib. 458. τῶν ἔσω ἄλλοις μέλει Ion. 414. πνευμόνων ἔσω ib. 767. ματέρος ἔσω δέρας El. 1223.

Ἔσωθε Her. 42.

Ἔσωθεν. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω Hip. 567. κολεῶν ἔσωθεν Iph. A. 1567. ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς Iph. T. 41. Συμπληγάδων ἔσωθεν ib. 1389. δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων Cy. 514. ἔσωθεν αὐλίων ib. 589.

Ἑταίρα. χλιδανῆς ἑταίρας βόςρυχον Cy. 498.

Ἑταιρία. τί ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ; Or. 1072. ἑταιρίαν σέβων ib. 1079.

Ἑταῖρος. ἄνδρ' ἑταῖρον δεσπότου παρόνθ' ὁρῶν Al. 779. κτᾶσθ' ἑταίρους Or. 802. μῶν γε θοινᾶται σέθεν φίλους ἑταίρους Cy. 377. cf. v. 397. 408. 547. et 691. πεμφθεὶς ἑταίρων τῶν λελειμμένων ὕπο Hel. 605. τοῖς αὐτόθι ἑταίροις Epist. V.

Ἔτειος. ἔτειον δασμὸν φέρειν Rh. 435.

Ἐτεοκλῆς, filius Œdipi, Ph. 56. etc. Sup. 401. et 739. Voc. Ἐτεόκλεες Ph. 532. et 705.

Ἐτέοκλος, *nom. propr. viri*, Sup. 872. et 1037.

Ἕτερος. τίνα οἶκον ἄλλον ἕτερον Or. 346. ἕτερον εἰς ἀγῶν', ἕτερον—πιτνεῖ ib. 1537. τοῖνδ' ἕλου δυοῖν πότμοιν

τὸν ἕτερον Ph. 959. εὐγενετᾶν ἕτερος ib. 1514. ἕτερον, ἕτερον αἰῶνα—οἰκήσομεν Iph. A. 1506. sq. ἑτέρᾳ ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν Bac. 903. μάντιν ȣ̓χ ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. ȣ̓κ ἄν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον ib. 1196. ἐξ ἑτέρων μύθων Med. 654. συμφορὰ ἑτέρȣς ἑτέρα πιέζει Al. 896. πολλȣ̀ς ἔτλην χἀτέρȣς ἄλλȣς πόνȣς Sup. 573. ἕτεροι σȣ̃ πλέον ȣ̓ μέλονται Her. 354. ȣ̓ δόμων γ' ἑτέρȣς ἄρχοντας—ἀνέχοιτ' ἂν Ion. 1069. τηρεῖν ἑτέρȣς Fr. inc. LXXVI. 1. πρὸς ἑτέρȣς ἐπιεικεῖς τε, κ. τ. λ. Epist. IV. πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν Her. 363. τίνα ἑτέραν μόλω πόλιν; El. 1194. μυριάδας ἀγαθῶν ἑτέρας ἑτέραις μεταμειβομένα Ph. 838. ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς Her. F. 1238. ὅσιος ἕτερον ὄνομα Or. 546. ἑτέρῳ λέχει An. 489. ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ—ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 2. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 688. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πήματα Or. 977. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις Med. 640. τὰ ἕτερα μεγάλα φανερὰ Bac. 1004. ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις Ion. 480. ἢ 'τερα φράσω; Fr. inc. CXCVII.

Ἔτης. φωτὶ ȣ̓κ ἔτῃ πρέπων fr. inc. CCXX.

Ἐτήσιος. πένθος ἐτήσιον Al. 337.

Ἐτήτυμος. ȣ̓ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος Or. 1667. ἐτήτυμον ςόμα Iph. T. 1085. εἰ λέγεις ἐτήτυμα Ion. 1488. ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω Dan. 60.

Ἐτητύμως. γυναῖκα λεύσσω τήνδ' ἐμὴν ἐτητύμως Al. 1127. ἐτητύμως ἄνδρ' ὄντα Her. 997.

Ἔτι. κἄτι (i. e. καὶ ἔτι) μᾶλλον, ἢ λέγω Hec. 667. ἔτι ἐμπνέει Or. 155. ποῖ τις ȣ̂ν ἔτ' ἂν φύγοι; ib. 597. πιθανὸς ἔτ' αὐτȣ̀ς περιβαλεῖν κακῷ τινι ib. 904. τί ἔτ' αἰδȣ̃μαι; ib. 1048. ἀνὴρ ὅδ' ȣ̓κ ἔτ' αὐτὸς Ph. 927. et sic porro.

Ἑτοιμάζειν. δῶμ' ἑτοίμαζε Al. 365. ἑτοίμαζε, scil. βȣλὴν Her. 473. δάκρυα ἑτοιμάζȣσι Sup. 454. σφάγια ἡτοιμασμένα Her. 400.

Ἕτοιμος. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἑτοιμός εἰμι Hec. 302. cf. v. 985. et Ph. 487. θνήσκειν ἕτοιμος Ph. 976. ἕτοιμος ἀφθόνῳ δȣ̃ναι χερὶ Med. 612. κόσμος γ' ἕτοιμος Al. 147. ἕτοιμος τῷδε τεῦξαι τάφον Rh. 959. ἥκω ἕτοιμος Bac. 180. ἕτοιμός εἰμι—λόγῳ θανεῖν Hel. 1058. ἕτοιμοι El. 796. γάμȣς ἑτοίμȣς Hel. 1402. αὐτὴ θνήσκειν ἑτοίμα Her. 503. τὸ ἕτοιμόν ἐςιν Or. 1106. μὴ θανεῖν ἕτοιμον ᾖ Her. F. 86. ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ᾅδȣ τάδε ib. 453. τάδ' ἕτοιμα Al. 256. ἕτοιμ', ἃ βȣ́λει, τὰ 'π' ἐμȣ̃ Tr. 74. ἕτοιμά σοι ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ Cy. 356. cf. v. 395.

Ἔτος. ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444. μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tr. 433. ἑπτὰ καρπίμȣς ἐτῶν κύκλȣς Hel. 111. δέκα διελθȣ́σας ἔτη ib. 113. vid. etiam v. 782.

Ἔτυμος. εἰ δὴ φάτις ἔτυμος Iph. A. 795. εἰ βάξις ἔτυμος ἀνδρὸς ἅδε μοι Hel. 357. δεῖξον φήμην ἔτυμον El. 818.

Ἐτύμως Or. 1357.

Εὖ. πράσσεις κακῶς, ὅσον περ εὖ ποτε Hec. 57. δρᾷς ȣ̓δὲν ἡμᾶς εὖ ib. 253. v. etiam δρᾷν. εὖ πράξειν ib. 283. Plura vid. in πράσσειν. τὸν εὖ λέγοντα ib. 300. v. etiam λέγειν. εὖ ςάχυν φέρει ib. 593. τȣ̃το ἤν τις εὖ μάθοι ib. 601. τἀκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἐςὶν ib. 731. γένοιτο δ' εὖ πως ib. 902. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις ib. 990. ἄκȣσον, ὡς εὖ ib. 1137. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν εὖ δὲ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν ib. 1291. ὀψέ γε φρονεῖς εὖ Or. 99. Plura hujus dictionis exempla vid. in φρονεῖν. εὖ γ' εἶπας Or. 386. et sæpius ὡς ȣ̓κ εὖ, μὴ λέγ', εἴργασαι τάδε ib. 599. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. κατθανόντοιν εὖ περίςειλον δέμας ib. 1066. εὖ τελεῖται ib. 1670. ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον Ph. 998. εὖ πως ςρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλȣ́μεναι ib. 1133. εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1395. εὖ πως προμηθίᾳ καθῆσο ib. 1475. εὖ ἔςαι Med. 89. εὖ ἐποίησας μολὼν ib. 472. εὖ τȣ́σδ' ἐκόσμησας λόγȣς ib. 576. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιςελεῖν ib. 582. εὖ τόδ' ἴσθι ib. 593. τοῖσι βȣλεύσασιν εὖ ib. 874. cf. Hip. 89. εὖ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι Med. 926

κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν ib. 1034. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν ib. 462. εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου ib. 477. εὖ οἰκουμένας πόλεις ib. 486. σύ γ' εὖ με νουθέτει ib. 724. εὖ σοι γένοιτο Al. 630. ὀθνείου ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκροῦ ib. 813. Plura v. in πάσχειν. εὖ δοίης ib. 1007. οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. θεοί σοι δοῖεν εὖ An. 751. εὖ μ' ὑπηγάγου ib. 907. πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας ib. 951. ὅστις εὖ βουλεύεται ib. 1281. εὖ νόστον ἀγγέλλεις σέθεν Sup. 641. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῆ ib. 778. παῖδας ευ παιδεύετε ib. 917. εὖ πως ὑπῆλθεν αὐτοὺς Iph. A. 66. γνοὺς πρόσθεν οὐκ εὖ ib. 388. θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ ib. 390. τὸ σὸν εὖ πέρα δίκης ἔσται ib. 396. εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη ib. 990. ὡς εὖ πυνθάνῃ τάφ' Ἑλλάδος Iph. T. 540. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο ib. 559. κἀμοὶ τόδ' εὖ μάλιστά γ' οὕτω γίγνεται ib. 580. τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ ib. 1003. cf. Bac. 49. et Her. F. 605. et 938. εὖ γε κηδεύεις πόλιν Iph. T. 1212. χεῖρες εὖ τεθραμμέναι Rh. 176. εὖ σ' ἐκεῖσε καὶ πάλιν πέμψειεν ib. 216. ὅταν πολίταις εὖ σταθῶσι δαίμονες ib. 317. εὖ παραινεῖς ib. 339. εὖ εἴη τυχεῖν ib. 594. βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον Tr. 335. εὖ τὰς τύχας κεκτημένη ib. 732. εὖ τοῦτ' ἐκιβδήλευσας Bac. 475. ταῦτ' οὖν παρωχέτευσας εὖ ib. 479. εὖ καταστῆσαι τάδε ib. 801. αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν Cy. 201. ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον; ib. 213. μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν ib. 236. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 694. τὸν εὖ διϊαύοντα ib. 1049. εὖ τόδ' αἰσθάνῃ ib. 1312. εὖ τεθραμμένη El. 65. εὖ δραστέον ib. 262. τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ ib. 386. εὖ μεμαντεῦσθαι ib. 981. οὐ γάρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ ib. 1068. τὰ εὖ πίπτοντα ib. 1100. μεγάλα βουλεύοντες εὖ Æol. fr. VII. 3. εὖ φέρειν συμφορὰς Alcmen. fr. X. γνώμῃ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος Antiop. fr. XII. 1. 2. εὖ βίον κεκτημένος ejusd. fr. XXIX. 1. μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν ejusd. fr. XL. 3. ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν, sc. αἱ τύχαι Ar. fr. XXVI. 2. εὖ ζῆν Aut. fr. III. 3. παλαίσας εὖ ib. 16. τοῦ εὖ τητώμενος Bel. fr. XVI. 16. οὐρανὸν εὖ συγκεκραμένον Er. fr. I. 15. etc.

Εὐάγγελος. μητρὶ εὐάγγελοι γένοισθε Med. 975. ἐξ εὐαγγέλου φήμης Ph. 1223. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλου Med. 1010.

Εὐαγής. πύργον εὐαγῆ Sup. 652. χιόνος εὐαγεῖς βολαὶ Bac. 661.

Εὐάγκαλος. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaëth. fr. XI. 1.

Εὐάδνη, uxor Capanei, Sup. 985.

Εὐάζειν. εὐάζω μέλεσι βαρβάροις Bac. 1033. ὃς εὐάζει βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 493. τὸν βάκχιον εὐαζομένα θεὸν Bac. 67.

Εὐαής. εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰς Hel. 1520.

Εὐαίων. ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ Iph. A. 550. εὐαίωνα διαζῆν Bac. 426.

Εὐάλιος. ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίου Hip. 129. εὐάλιον πῦρ Iph. T. 1139.

Εὐαμερία, dor. pro εὐημ. ἕξεις εὐαμερίαν El. 197.

Εὐᾶν, *partic. lætæ exclamationis*, Tr. 326.

Εὐανδρία. ἡ εὐανδρία διδακτὸς Sup. 913. οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν El. 367. cf. Alex. fr. XV. 1.

Εὔανδρος. εὔανδρον ὀλβίζων γᾶν Tr. 229.

Εὐανορία. εὐανορίᾳ θεῶν Her. F. 407.

Εὐάρμοστος. εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις El. 702.

Εὔασμα. εὐάσμασι Βακχᾶν Bac. 129. ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε ib. 151.

Εὐάχητος, dor. pro εὐήχ. εὐάχητον—ἐπὶ πόντον Hip. 1272. ὕμνους εὐαχήτους Ion. 884.

Εὔβοια. πρὸς τὰν καλπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120. κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. ἀπ' Εὐβοίας μολὼν Her. F. 32.

Εὐβοΐς. Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιποῦσαι El. 442.

Εὔβοτος. βουσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Εὐβουλία. τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν εὐβουλίᾳ Ph. 728. φρενῶν εὐβουλίᾳ ib. 753. et Sup. 1062. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας Sup. 161. μετετέθην εὐβουλίᾳ Iph. A. 388.

Εὔβυλος ἀνὴρ Rh. 105.

Εὐγαθής. εὐγαθεῖ κελάδῳ Her. F. 792.

Εὐγάθητος. θῦμ' ὀκ εὐγάθητον Iph. T. 212.

Εὐγένεια. τῆς εὐγενείας τὔνομα Hec. 381. μέγα ἡ 'ὐγένειά σο Or. 782. εὐγένεια ὀδέν σ' ἐπωφέλησεν ib. 952. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει ib. 1062. ὀδ' ἡ 'ὐγένειά σ' ηρεν εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. ἐμῶν εὐγένεια παίδων Tr. 583. ἡ τῦ πατρός σ' εὐγένει' ἀποκτενεῖ ib. 737. προκαλὀμεθ' εὐγένειαν σέθεν Her. F. 308. ἔνθεν ἡ 'ὐγένει' ἀπόλλυται El. 38. πλῦτον, ἢ 'ὐγένειαν, εἰσιδὼν ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. κρεῖσσον τῆς εὐγενείας τὸ καλῶς πράσσειν Æg. fr. VII. 1. τὴν εὐγένειαν μή μοι λέγε Æol. fr. XIII. 1. ὀδὲν ἡὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα Alcmen. fr. VII. 1. εὐγένειαν βρότειον Alex. fr. XII. 1. τὸ φρόνιμον, εὐγένεια ib. 9. ὀκ ἔςιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια ejusd. fr. XIII. 1. εἰς εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. τὴν εὐγένειαν τιμῶσι πολλοὶ Inus fr. XIII. 1. ὀδὲν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Melan. fr. XIV. 2. εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. τὴν εὐγένειαν αἰνῦσιν βροτοὶ Thy. fr. I. 2. ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. τὰς εὐγενείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 696.

Εὐγενέτης. τῶν προπάροιθεν εὐγενετᾶν ἕτερος Ph. 1514. ἀλκᾶς ὀ σπάνις εὐγενέταις An. 772. πλὴν τῶν εὐγενετᾶν 'Ερεχθειδᾶν Ion. 1060.

Εὐγενής. εὐγενὴς ἀπ' εὐγενῦς γήμας Or. 1676. πένης ὀδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πατρὸς εὐγενῦς Al. 333. Her. 410. τὸν εὐγενῆ παῖδα An. 566. εὐγενεῖ φόνῳ Iph. A. 1595. τὸν εὐγενῆ πεντήκοντα Νηρῄδων χορὸν Iph. T. 273. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεὶς Tr. 1035. εὐγενὴς ἀν' 'Ελλάδα Her. 325. ἐκ κρατὸς εὐγενῦς Hel. 1203. εἰ πέφυκεν εὐγενὴς Ion. 240. cf. v. 291. εἰσορῶ εὐγενῆ πόσιν ib. 392. εἰς εὐγενῆ δόμον ib. 1540. ὀὑμὸς εὐγενὴς τόκος Her. F. 50. ἐξ εὐγενῦς πατρὸς ib. 843. ὅστις εὐγενὴς βροτῶν ib. 1227. ἀνδρὸς εὐγενῦς El. 528. et Peliad. fr. VI. 4. εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. εὐγενὴς ἀνὴρ ςρατηγῶν Ar. fr. XI. 1. cf. ejusd. fr. XXII. 3. et Dic. fr. X. 2. ἐπίςαμαι πάνθ', ὅσ' εὐγενῆ χρεὼν Inus fr. XIV. 1. πατρὸς εὐγενῦς ἄπο Tem. fr. XIII. 1. τὸς εὐγενεῖς ςυγῦσι δαίμονες Hel. 1694. οἱ εὐγενεῖς κάμνυσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 292. τοῖς ἤθεσιν τὸς εὐγενεῖς (sc. κρινεῖτε); El. 385. εἴπερ εἰσὶν εὐγενεῖς ib. 406. v. etiam v. 550. et 551. ἐν τοῖς τέκνοις ἡ 'ρετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 1. φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν Inus fr. XI. 1. οἱ εὐγενεῖς βροτῶν Fr. fal. cit. V. 1. εὐγενὴς δάμαρ Hip. 26. ἀπ' εὐγενῦς ῥίζης Iph. T. 609. εὐγενῆ παρθένον εἶδος Hel. 10. εὐγενῆ δέρην ib. 135. εὐγενῆ παρηΐδα Ion. 242. παρ' εὐγενῦς μητρὸς ib. 839. παῖδες εὐγενεῖς Τροιζήνιαι Hip. 710. τὸ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς ὀκ ἂν προδοίην Ph. 1617. πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων Med. 1072. τὸ εὐγενὲς τῶν φρενῶν Hip. 1390. τὸ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ὦ—Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον ib. 1139. τὸ εὐγενὲς εἰς δῦλον ἥκει Tr. 610. σφαγαὶ ἔχυσιν εὐγενές τι Hel. 308. μία γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενὲς Alex. fr. XII. 7. τῦτο τό τ' εὐγενὲς —δίδωσι Er. fr. II. 14. τὸ εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 1. λῆμα εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. εὐγενῆ τέκνα An. 614. Cy. 586. et Antiop. fr. XVIII. 2. ὅδ' αὖ λόγος σοὶ τῦ πρὶν εὐγενέςερος Her. 553. τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐγενεςέρυς Melan. fr. XIV. 4. οἶκον εὐγενέςατον Ion 1562. τῶν εὐγενεςάτων ἐν Πέλλ. Epist. I. εὐγενεςάτης γνώμης Hel. 1702.

Εὐγενῶς. εὐγενῶς ἄλγει κακοῖς Tr. 722. κατθανὀμεθ' εὐγενῶς Cy. 20[illegible] τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1.

Εὔγλωσσος. ἧσσον εὐγλώσσυ φέρει Alex. fr. III. 3. τὸ Νεςόρειον εὔγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.

Εὐγνωμόνως Phry. fr. V. 7.

Εὔγνωςος. τὰ πρὶν ὀκ εὔγνωςα συμβαλῦσ' ἔχω Or. 1394.

Εὔγομφος. εὐγόμφυς πύλας Iph. T. 1286.

Εὐγώνιος. μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion 1137.

Εὐδαιμονεῖν. τοῦτο οὐκ εὐδαιμονῶ Or. 540. εὐδαιμονοίης Ph. 1093. Hip. 105. et Al. 1140. εὐδαιμονοίην Med. 565. εὐδαιμονοῖτον ib. 1073. δυστυχῶν εὐδαιμονεῖ An. 421. εὐδαιμονεῖν με Sup. 3. πόλλ' εὐδαιμονεῖ ib. 577. ὥστε σε—θύραζε ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν Iph. T. 543. εὐδαιμονοῖτ' ἂν Bac. 1341. Διὸς οὐκ εὐδαιμονεῖ τέκεα Hel. 222. ὡς—μένων εὐδαιμονῇς Hel. 1456. τἀπίλοιπα τῆς τύχης εὐδαιμονοῖμεν Ion. 1457. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίστων λόγων El. 231. οὐ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εὐδαιμονεῖ τε, κ' αὖθις οὐκ εὐδαιμονεῖ Antiop. fr. XXV. 3. οὐδεὶς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ Aug. fr. VI. 3. οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ St. fr. I. 1. εὐδαιμονῶν πάρος Sup. 166. εὐδαιμονοῦντας An. 1250. et Sup. 225. τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τάχα στρέφει θεὸς Meleag. fr. XVI. οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν Sup. 270. εὐδαιμονήσει οὐχ ἕν, ἀλλὰ μυρία Med. 952. εὐδαιμονήσεις El. 1291.

Εὐδαιμονία. ἵν' ἄξει χθὼν εὐδαιμονίαν θεοῖς Hip. 751. ἀοιδὰς εὐδαιμονίας Sup. 997. τὸν τᾶς εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν Bac. 572. τοπρόσθε τῆς εὐδαιμονίας Hel. 959. σεβίζω σε μεγάλης εὐδαιμονίας El. 995. πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 2. μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι Iph. A. 590. ὑπερβαλλούσας εὐδαιμονίας Ion. 473.

Εὐδαιμονίζειν. εὐδαιμονίζω An. 322. εὐδαιμόνιζε παῖδα σὴν Tr. 268.

Εὐδαιμόνως Or. 600.

Εὐδαίμων. εὐδαίμων ἔφυ Or. 1606. ὁ ἐπιὼν νιν βίοτος εὐδαίμων μενεῖ ib. 1659. εὐδαίμων βίος Med. 598. θνητῶν οὐδεὶς ἐστιν εὐδαίμων ἀνὴρ ib. 1228. cf. v. 1230. ἄνδρα εὐδαίμονα Al. 656. θνητῶν οὐδεὶς εὐδαίμων Iph. A. 162. εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ib. 1224. βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα Iph. T. 915. cf. Her. F. 479. ὅστις εὐδαίμων—βιοτὰν ἁγιστεύει Bac. 73. vid. etiam v. 900. 902. et 909. θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα Hel. 901. εὐδαίμονα πότμον Ion. 1605. ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα Her. F. 1013. πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα El. 1289. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. τὸν καλῶς εὐδαίμονα Fr. inc. CCXXII. χρὴ τῷ εὐδαίμονι ὑπάρξαι πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV. 1. πολλοὺς ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας Ph. 536. ἐπιδεῖν εὐδαίμονας Med. 1025. εὐδαίμονας—ἐκπλῆσαι βίον Al. 166. οἱ εὐδαίμονες ἐν πᾶσι κλεινοὶ Iph. A. 428. τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν ib. 597. οὐ γὰρ, ὃν γ' ἐγῷδα, τῶν εὐδαιμόνων Iph. T. 544. εὐδαίμονες ὄντες ib. 1491. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν Tr. 509. μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβούντων Bel. fr. XXV. 8. μᾶλλον κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. 1. 3. Τροίαν εἷλε τὴν εὐδαίμονα Hec. 443. δεξιᾶς εὐδαίμονος ib. 753. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. πόλεως οὐ μέσως εὐδαίμονος An. 874. πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα Iph. T. 1088. cf. Her. 760. Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα Iph. T. 1482. Θησέως εὐδαίμονα χώραν Tr. 209. Ἀραβίαν εὐδαίμονα Bac. 16. ὄψιν οὐκ εὐδαίμονα ib. 1230. ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα ib. 1257. τῆς τύχης εὐδαίμονος Hel. 705. τᾶς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 441. πατρίδα τὴν εὐδαίμονα Meleag. fr. VI. 3. γένοισθ' εὐδαίμονες Iph. T. 1078. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας Hel. 464. πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα Hip. 1096. ἄζηλα, κοὐκ εὐδαίμονα Iph. T. 619. σώματ' εἰς εὐδαίμονα Her. F. 66. εὐδαίμονα πράσσει El. 1359. πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.

Εὕδειν. ὅποθ' εὕδει λυπρά σου κηρύγματα Hec. 662. εὕδειν νιν ἔδοξα Or. 169. ὅπω κακὸν τόδ' εὕδει Sup. 1146. παρθένοισιν ἐν μέσαις εὕδειν Iph. T. 46. στρατὸν εὕδειν ἐῶμεν Rh. 124. εὕδει ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα Her. F. 1013. εὕδει; ναὶ, εὕδει ὕπνον ὀλόμενον ib. 1061. οὐχ εὕδει σαφῶς El. 617. εὕδουσ' ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ Er. fr. XIII. 1. εὕδομεν πεδοστιβεῖς Rh. 763. φαύλως εὕδομεν ib. 769. εὗδον ἀπελθὼν εἰς κοίτην ib. 779. εὗδον πᾶσαι Bac. 682. εὕδοντος ὕπνον δεινὸν Her. F. 1034. εὕδοντ' ἂν ἐξέγειρε τὸν Ἀγ. φόνον El. 41. εὕδουσα Ἰνοῦς συμφορὰ Inus fr. I. 1.

Εὔδειπνος. εὔδειπνοι δαῖτες Med. 200.
Εὔδενδρος. χόρτων εὐδένδρων Iph. T. 134.
Εὐδία An. 1146.
Εὐδοκιμεῖν. ἐφ' οἷς εὐδοκιμοῦντα πυνθάνομαι σὲ Epist. IV. κἂν γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν Œd. fr. II. 3.
Εὐδόκιμος. εὐδόκιμος ὁ Διὸς Ἶνις An. 799. εὐδοκίμων γάμων Iph. T. 1144. πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV. 2. εὐδόκιμον ἔχει θανάτου μέρος Her. 621. ἀντὶ σωμάτων εὐδοκίμων Sup. 1130.
Εὐδοξεῖν. τίς ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ; Rh. 496.
Εὐδοξία. οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστὸν, οὔτ' εὐδοξία Hec. 956. οὐκ εὐδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 628. πόλει εὐδοξία—διπλάζεται Sup. 779. δόμων εὐδοξία Rh. 760. τῆς εὐδοξίας λαχοῦσα πλεῖον Tr. 638. οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν Ar. fr. VII. 3.
Εὔδοξος. τὰν εὔδοξον ἀνθαιρουμένα φάμαν Hip. 773. βάρβαρον λέχος πρὸς γῆρας οὐκ εὔδοξον ἐξέβαινέ σοι Med. 592.
Εὔδροσος. εὔδροσοι παγαὶ πατρῷαι Iph. A. 1517.
Εὐειδής. εὐειδεῖς μὲν, αὐχμηροὶ δ' ὁρᾶν Hel. 1556. χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172.
Εὐεξία. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν Antiop. fr. VII. 1.
Εὐεργεσία. εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV.
Εὐεργετεῖν. ἄκοντας φίλους μὴ καλῶς εὐεργετεῖν Hip. 694. βούλομαί σ' εὐεργετεῖν Iph. A. 1413. cf. Hel. 1011. εὐεργετῶ κεῖνον Hel. 1026. ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετεῖς ib. 1424. φίλον θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν Iph. T. 314. εὐεργετῶν σε Ion. 1540. κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα Al. 863. οὐκ ἐς ἀμβολὰς εὐεργετήσω σε Hel. 1314.
Εὐεργέτης, et dor. ας. γῆς εὐεργέτης Rh. 151. εὐεργέτης βροτοῖσι Her. F. 1252. ὦ τὸν εὐεργέταν ἀποβαλεῖς ib. 877. ἐν εὐεργέταις ἐμοῖς ἔσῃ Med. 1127. χθόνα δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. ἢ τοὺς εὐεργέτας Ἑλλάδος ἀπώλεσε Her. F. 1309.
Εὐεργέτις. τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν προδόντα Al. 1061. Ἑλλάδος εὐεργέτις Iph. A. 1447.
Εὐερνής. δάφναν εὐερνέα Iph. T. 1100.
Εὔζωρος. εὔζωρον μέθυ Al. 760.
Εὐήθης. εὔηθες τὸ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτοὺς Hel. 753. σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέστατα An. 626.
Εὐηθία. ἀνωφελὴς εὐηθίᾳ κατ' οἴκους ἵδρυται γυνὴ Hip. 639.
Εὐήλιος. εὐηλίοισι αἰθέρος πνοαῖς Ph. 679.
Εὐήνεμος. λιμένας εἰς εὐηνέμους An. 750. πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2.
Εὐήρετμος. εὐηρέτμους ναῦς Ion. 1160.
Εὐήρης. νεὼς πίτυλος εὐήρης Iph. T. 1050.
Εὐθαλής. εὐθαλεῖ εὐκαρπίᾳ Tr. 217.
Εὐθαρσής. εἰ—δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν El. 526.
Εὐθέως Æol. fr. III. 1.
Εὔθηλος. εὔθηλον πόριν Bac. 736. εὔθηλοι βόες Iph. A. 579.
Εὔθηρος Bac. 1251.
Εὔθριγκος. εὔθριγκοι ἕδραι Hel. 70.
Εὐθὺ, adverb. τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε Syl. fr. V. 2.
Εὐθυδήμων Antiop. fr. fin. ubi εὐθυδήμονα ex Hesych. citatur.
Εὐθυμεῖν. πῖνε, κ' εὐθύμει Cy. 528.
Εὐθύνειν. εὐθύνειν πόλιν Sup. 418. ἐς Ἑλλάδ' εὐθύνειν δόρυ Hel. 1627. εὔθυνον ἀμφῆρες δόρυ Cy. 15. φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ Hec. 9. εὐθύνων πόδα Her. 728. πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην Hec. 39.
Εὐθυντηρία. δι' εὐθυντηρίας Iph. T. 1356.
Εὔθυρσος. νάρθηκα εὔθυρσον Bac. 1156.
Εὐθὺς, 1) adject. τὸν εὐθὺν λόγον Hip. 492. κράτιστα τὴν εὐθεῖαν Med. 384. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον Rh. 422. 2) adverb. εὐθὺς λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων Hec. 1161. κισσὸς ὃν—εὐθὺς ἔτι βρέφος—ἐνώτισε Ph. 655. δι' ὤτων εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος Med. 1139. εὐθὺς—εἰς πατρὸς δόμους ὥρμησεν, κ. τ. λ. ib. 1177. ᾤμωξε δ' εὐθὺς ib. 1206. τὴν εὐθὺς Ἄργους—ὁδὸν Hip. 1197. εὐθὺς πώλοις ἐμπίπτει φόβος ib. 1218. ἵετ' εὐθὺς ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ἐτόλμησ' εὐθὺς οὐ πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι ib. 882. εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος ἠθροίζετο Iph. A. 1546. εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην Iph. T. 1409. εὐθὺς εὔπτερον δέμας ἔσεισε Ion. 1203. εὐ-

θὺς ἐρευνᾷ ib. 1213. θεῖ εὐθὺς ἔξω ib. 1217. εὐθὺς ἦξαν εἰς δόρυ El. 844. στέφουσιν εὐθὺς σοῦ κασιγνήτου κάρα ib. 854. τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρομαι ib. 1309. εὐθὺς—δίδωσιν εὔφρουρον κόραις Dan. 22. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν Hip. fr. XII. εὐθὺς αὐδᾷ St. fr. IV. 2. τοῦτο ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4. ὧν ἔδωκέ μοι εὐθὺς ἀφικομένῳ Epist. V.

Εὔϊος, *cognomen Bacchi,* Bac. 566. et 579. dicitur etiam εὔϊος θεὸς ib. 157. et 1166. et Antiop. fr. XXXII. 2. 2) *adject.* βότρυος πῶμ' εὐΐου Cy. 191. γυναιξὶν εὐΐοις Ph. 660. τελετὰς εὐΐους Bac. 238. εὐΐου βακχεύματος ib. 608. et ἀντὶ εὐΐων βακχευμάτων Cy. 25. ἀγάλματ' εὔϊα Tr. 451. εὐΐων ὀρῶν ἄπο Bac. 790.

Εὔϊππος. εὐΐππους ὄχους An. 1019. Ἑλλάδος εὐΐππου Iph. T. 133. εὔϊππον χώραν Bac. 574. Θήβαισιν εὐΐπποις Ph. 17. Θρήκης εὔϊππον γένος Hec. 1090.

Εὐκάματος. κάματον εὐκάματον Bac. 66.

Εὐκάρδιος. τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ Hec. 579.

Εὐκαρδίως. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560.

Εὐκαρπία. εὐθαλεῖ εὐκαρπίᾳ Tr. 217.

Εὔκαρπος. εὔκαρπον Θηβαῖον στάχυν Bac. 749. Φρυγῶν πρὸς εὐκάρπους γύας An. 1046.

Εὐκέλαδος λωτὸς Bac. 160.

Εὔκηλος. ὡς οὐ βλέπεις μ' εὔκηλον Iph. A. 644.

Εὐκίων. εὐκίονες αὐλαὶ θεῶν Ion. 185.

Εὐκλεής. εὐκλεᾶ λόγον Ph. 1257. ἐξ ὅτου τις εὐκλεὴς γενήσεται Hip. 489. εὐκλεᾶ βίον ib. 717. πατρὸς καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμον νῦν δὶς τοσοῦτ' ἔθηκας εὐκλεέστερον Rh. 159. sq. πόνος εὐκλεὴς ib. 197. ἔσται ἀν' Ἑλλάδ' εὐκλεὴς Ion. 1575. εὐκλεὴς πόσις Her. F. 290. εὐκλεὴς ἀνὴρ Ar. fr. VII. 2. τίς ἀμόχθητος εὐκλεής; ejusd. fr. XII. 2. μητρὸς οὕνεκ' εὐκλεεῖς Hip. 423. εὐκλεεῖς κατὰ στρατὸν Her. 792. εὐκλεᾶ με θήσει Ph. 1731. ἡ δ' εὐκλεὴς μὲν Hip. 47. εὐκλεής γε κατθανουμένη Al. 148. πολλῶν μόχθων εὐκλεὴς ἐπαύσατο ib. 941. κατ' ἐμὲ εὐκλεὴς ἔσῃ Iph. A. 1441. δόκησις εὐκλεὴς δορὸς Her. F. 288. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2. εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ Med. 236. οὐκ ἔτ' εὐκλεεῖς θανούμεθα Hip. 687. εὐκλεὲς, δύο φίλω κεῖσθαι πέλας Ph. 1653. κέρδος εὐκλεὲς Al. 1036. εὐκλεὲς τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ Iph. A. 312. τοῖς κατθανοῦσιν εὐκλεὲς Tem. fr. VI. 4. εὐκλεέστατος βίος Med. 810. et εὐκλεέστατον βίον Al. 626. τὸν πρὶν εὐκλεέστατον Hel. 973. εὐκλεεστάτας πατρίδος Her. F. 129. πρὸ δεσποτῶν τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν Hel. 1657.

Εὔκλεια. πρὸς οὐχ ἅπαντας εὔκλειαν φέρων Or. 30. εὔκλειαν ἔχειν Med. 415. ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνοι Hip. 1299. εὔκλεια οἷς ἔστ' ἀληθείας ὕπο An. 321. κοινὰν τὰν εὔκλειαν ἔχοντα ib. 801. πόλει στέφανον εὐκλείας λαβεῖν Sup. 315. τῆς εὐκλείας χάρισιν ib. 1015. εὐκλείας τυχεῖν Her. F. 1335. εὔκλειαν πατρὸς ib. 1370. εὔκλειαν ἔλαβον An. fr. IX. κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. εὔκλειαν εἰσεκτήσατο Ar. fr. XXX. 2. εὔκλειαν ἴσην Er. fr. I. 38. πόνος εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. II. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. τὸ σφαγῆναι δεινὸν, εὔκλειαν δ' ἔχει Fr. fal. cit. I. 1.

Εὐκλεῶς. εὐκλεῶς θανεῖν Al. 293. et Rh. 758. τοῦτο αὐτὸ βούλομαι εὐκλεῶς πρᾶξαι Iph. A. 1376. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον Her. 535. τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν Her. F. 271.

Εὔκομπος. πληγαῖς Φρυγίαις εὐκόμποις Tr. 152.

Εὐκοσμία. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας Bac. 692.

Εὔκοσμος. ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὔκοσμος κόμην Bac. 235.

Εὔκρας Antiop. fr. XLI.

Εὔκρατος. βίος εὔκρατος Melan. fr. XV. 2. τἀγγύθεν εὔκρατ' ἔχει Phaëth. fr. XIV.

Εὐκταῖος. τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεὸς Or. 214. Θέμιν εὐκταίαν Med. 169. εὐκταίαν νύμφαιον Iph. T. 213.

Εὐκτός. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 459. ὃ εὐκτὸν ἀνθρώποισι Ion. 642.

Εὔκυκλος. περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλου Ion. 1391.

Εὐλάβεια. ἔχει τὸ μὸν—εὐλάβειαν Her. F. 166. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει Fr. inc. LI. 8. 2) Εὐλάβεια ut nomen proprium usurpatur, quasi dea, Ph. 789.

Εὐλαβεῖσθαι. εὐλαβοῦ λύσσης μετασχεῖν τῆς ἐμῆς Or. 791. εὐλαβοῦ, μή τι σὸν σφαλῇ στόμα Hip. 100. εὐλαβεῖσθ' (i. e. εὐλαβεῖτο) Or. 746. ηὐλαβεῖτο μὴ σώζειν φίλους ib. 1059. καιρὸν εὐλαβούμενος ib. 698. τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβούμενος Ph. 1420. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβούμενος μολεῖν Dan. 24. οὐδὲν οὐδέν' εὐλαβουμένη Iph. A. 1417. μέμψιν εὐλαβουμένη Dan. 37. σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν εὐλαβούμεναι Sup. 325. πέμπετ' (sc. τὰς φερνὰς) εἰς μέλαθρον εὐλαβούμεναι Iph. A. 612.

Εὐλαβεστέρως Iph. T. 1375.

Εὔλειμος νάπη Bac. 1082.

Εὐλίμενος. εὐλιμένους Περσείων οἴκων ἐπ' ἀκτὰς Hel. 1479.

Εὐλογεῖν. μή μ' εὐλογείτω τις Ph. 974. Οἰκλέους τόκον θεοὶ εὐλογοῦσιν ἐμφανῶς Sup. 927. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. οὕνεκ' εὐλογεῖς θεὸν ib. 1614. τήνδ' ἂν εὐλόγεις πάτραν Dic. fr. IV. 2. Ἀρτέμιδος χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω Hec. 465. εὐγένειαν εἰ βρότειον εὐλογήσομεν Alex. fr. XII. 2.

Εὐλογία. δι' εὐλογίας Her. F. 356.

Εὐλόγως. ὅστις εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. I.

Εὔλοχος. τὰν εὔλοχον οὐρανίαν Hip. 166.

Εὐλύρας Ἀπόλλων Al. 574.

Εὔλυρος. Ἄπολλον εὔλυρε Lic. fr. IV.

Εὔλυτος. εὔλυτα στέργηθρα φρενῶν Hip. 256.

Εὐμανθάνειν. πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον εὐμάθῃ σαφῆ Her. 181.

Εὐμάρεια. εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν Bac. 1126. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 2.

Εὐμαρής. τοῦτο εὐμαρὲς Iph. A. 519. vid. etiam Al. 495. ἐν εὐμαρεῖ Iph. A. 969. Hel. 1243. et Thes. fr. V. 10.

Εὐμαρίς. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι Or. 1370.

Εὐμένεια. πῶς εὐμενείας τοῖσίδ' ἐν δόμοις ἔχεις; Hel. 320.

Εὐμενής. θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενὴς Med. 919. εἴ πως—θεὸν παράσχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν εὐμενῆ An. 55. πόλει μοι ξύμμαχος γενοῦ τᾶδ' εὐμενὴς Sup. 630. ὢν οὐκ εὐμενὴς Bac. 921. δοῦλον εὐμενῆ Meleag. fr. VIII. 2. λυπουμένῳ μῦθος εὐμενὴς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. ἐχθροὺς τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι Hec. 849. ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεστάναι Al. 209. ἡμῖν ἂν εἶεν εὐμενεῖς El. 632. εὐμενῆ γνώμην ἔχειν Or. 119. ἕξετ' εὐμενῆ γῆν Ph. 945. φίλοισιν εὐμενῆ Med. 809. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρουσία Al. 609. εὐμενὴς ἡ θεὸς ib. 794. σοῦ εὐμενοῦς πόλει οὔσης Sup. 1229. εὐμενὴς ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς Iph. T. 1086. ἔν τ' Ἀθήναις, κἀνθάδ' οὖσαν εὐμενῆ Ion. 1554. τύχοιμι αὐτῆς, ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενὴς Æol. fr. X. 3. ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων; El. 601. φάσματ' εὐμενῆ Hel. 575. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον Sup. 351. ἵν' οὐδὲν μητρὸς εὐμενέστερον Al. 320. εὐμενέστερον ἂν—Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα δρῴης ἂν Hel. 1314.

Εὐμενίδες. ὀνομάζειν αἰδοῦμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 38. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες ib. 321. Εὐμενίσι θήραμα δρομάσι ib. 834. δίκην ὑπόσχες—Εὐμενίσι τρισσαῖς ib. 1650.

Εὐμετάβολος Epist. V.

Εὐμήκης. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκουσι τύχας Iph. A. 595.

Εὔμηλος, *nom. propr. viri*, Iph. A. 216.

Εὔμιτος. εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817.

Εὔμολπος, *nom. propr. viri*. ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δορὸς Ph. 861. cf. Er. fr. I. 53.

Εὐμορφία. ἔριδι στυγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279. εὐμορφίᾳ πραθεῖσα Tr. 936. οὐδέν τι τῆς εὐμορφίας ὄφελος Œd. fr. VIII. 1. λόγων εὐμορφίαι Cy. 316.

Εὔμορφος. εὔμορφον εἶναι Fr. inc. CLI. 5.

Εὐμουσία. εἰ ζῴην μετ' εὐμουσίας Her. F. 676. πραγμάτων εὐμουσίαν ἄσκει Antiop. fr. XXXIII. 2.

Εὔμουσος. τᾶς οὐκ εὐμούσου μολπᾶς Iph. T. 145.

Εὐνάζειν. ἐπεὶ ἡμᾶς εὔνασ' Ἑκτορεία χεὶρ Rh. 762. χρόνια πεσὼν ὅδ' εὐνάζεται Or. 152. γάμοις βασιλικοῖς εὐνάζεται Med. 18. ὅπερ ηὐνάσθη θεῷ Ion. 17. Φοίβῳ κρυπτόμενον λέχος ηὐνάσθην ib. 1484.

Εὐναῖος. εὐναῖος γαμέτας Sup. 1028. εὐναίῳ πόσει Phry. fr. XIII. 1. εὐναίοις γάμοις An. 1246. εὐναία ψυχά Hip. 160. εὐναίαν Ἑλέναν An. 104. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν ib. 179. εὐναίας καρφηρὰς Ion. 171. εὐναίων πηδαλίων Iph. T. 432.

Εὐναστήριον ὑγιὲς Or. 589.

Εὐνάτωρ. πρὸς ἄλλον εὐνάτορα An. 1041. κακὸς εὐνάτωρ Ion. 912. εὐνάτορας Tr. 830.

Εὐνέτης, et dor. ας. μητρὸς εὐνέτης σέβεν El. 803. Γανυμήδεος, Διὸς εὐνέτα Or. 1392. ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν Med. 159. ἀνόσια εἰργάσω εὐνέταν El. 1171.

Εὐνή. τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. κλινόν μ' ἐς εὐνὴν Or. 227. cf. v. 311. κεἰ μὴ γὰρ εὐνῆς ἥψατο Ph. 953. εὐνῆς ὕνεκα Med. 88. et Hip. 495. ἐς εὐνὴν ἠδικημένη Med. 265. ὀρθυμένης εὐνῆς ib. 570. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίυ ib. 673. εὐνῆς ἕκατι ib. 1338. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. El. 255. ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. ἄλλην τίν' εὐνὴν ἀντὶ σῦ στέργει πόσις; An. 908. τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν ib. 1254. τὴν ἐμὴν μέλλυσαν εὐνὴν Iph. A. 1355. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ εὐνὴν Cy. 386. δόλιον εὐνὴν Hel. 20. ἄθικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην ib. 801. ἐπίσημον εὐνὴν Her. F. 68. ἣν ὕποτ' ᾔσχυνεν εὐνῇ El. 44. εὐνὴν κρυφαίαν Dan. 14. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα ib. 28. 2) dor. εὐνά. ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνὰν Hec. 927. ἀκοινώνητον εὐνὰν ἀνδρὸς An. 471. εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν Sup. 823. τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν ἐμέθεν Tr. 340. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὢν Ion. 150. τὸν εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σὰν ib. 899. μὴ τὸν εὖ διϊαύοντα—εὐνᾶς ἐγείρετε Her. F. 1050. 3) plur. εὐναί ἀπτολέμυς εὐνὰς σεβίζυσα Med. 643. γαμηλίυς εὐνὰς ἀγῆλαι ib. 1027. νυμφιδίυς εὐνὰς Al. 889. γυναικὸς εὐνὰς κενὰς ib. 948. πόσας εὐνὰς ἠδικημένην An. 350. κᾆστρωσέ γ' εὐνὰς Sup. 766. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων ib. 1026. νυμφείυς εἰς ἀγκώνων εὐνὰς Iph. A. 132. εὐναῖσι βασιλίσι ib. 1306. οἵ τά τε πρῶτα—εὐνὰς ἔφραζον Iph. T. 1266. πρὸς εὐνὰς τὰς Ἑκτορέυς Rh. 1. cf. v. 24. 88. 574. 581. 606. 631. et 660. ξένας εἰς εὐνὰς Tr. 1038. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. σκοτίας εὐνὰς Ion. 860. αἰδύμεθ' εὐνὰς τὰς τότε ib. 977. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἠπίσω μολεῖν Her. F. 344. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ ib. 799. ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Περσηΐδος ib. 800. ἐφεστίυς εὐνὰς ἔχοντες El. 217. κρυφίαις εὐναῖς πείσας ἄλοχον Ἀτρέως ib. 720. κρυπταῖσιν εὐναῖς ib. 922. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς ib. 1200.

Εὔνημα. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα Ion. 304.

Εὐνήτωρ. ὁ Δίρκης εὐνήτωρ Her. F. 27. εὐνήτωρ σὸς ib. 97.

Εὐνίς. κακίστης εὐνίδος τιμωρία Iph. A. 397. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι Or. 927. ἔχοντες εὐνίδας Iph. A. 807.

Εὐνοεῖν. εἰ κατ' οἴκυς εὐνοῶν ἐτύγχανες Dan. 64. εὐνούμενός τις ὢν Fr. inc. B. 20. 1.

Εὔνοια. σῷ εὔνοιαν πατρὶ ἀεί ποτ' εἶχον Or. 866. cf. Med. 345. ὑκ ἦλθες εὐνοίᾳ θεῶν Sup. 157. ὅ ποτ' ἐκ φρενῶν εὔνοι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει Tr. 7. ἣν σὴν εἰς ἔμ' εὔνοιαν δίδως Hel. 1441. ἄκαιρος εὔνοι' ὐδὲν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. ὐ κατ' εὔνοιαν Fr. inc. B. 13. 1.

Εὐνομία. εὐνομία χάριν διδὺς Her. F. 779.

Εὔνυς. εὔνυν ὄντα σ' ἐξεπίσαμαι Al. 514. σοὶ καὶ τέκνοις εὔνυς ἔφυν Iph. A. 867. cf. v. 871. et Her. 1032. σὲ προσποιύμεθα εὔνυν Hel. 1404. εἰς ὄμματ' εὔνυ φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὅστις καὶ μέσως εὔνυς ἐμοὶ Her. F. 58. cf. Fr. inc. XXI. 2. 2) fœm. εὔνυς εἰμὶ Hip. 698. εὔνυς καὶ σοί, ζῶντί τ' ἦν τῷ σῷ πόσει An. 59. εὔνυς εἰμ' Ἕλλησιν Hel. 488. vid. etiam v. 887. εὔνυς ὅσ' ἐρεῖς, ὅσ' ἂν λέγῃς Ion. 1336.

Εὔξεινος. ἐντὸς εὐξείνυ πόρυ An. 1263.

Πόντυ—πέτρας Εὐξείνυ Iph. T. 125. cf. v. 437. δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας Her. F. 410. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157.

Εὔξενος. Εὔξενον πόρον Iph. T. 1388. Εὐξένυ Πόντυ πρὸς ἀκτὰς Rh. 428. Εὔξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395.

Εὐξύνετος. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν Iph. T. 1092.

Εὔογκος. εὔογκος εἶναι γαςρὶ μὴ πληρυμένῃ Bel. fr. XVII. 5. ὐδ' ἄγαν εὔογκος Syl. fr. III. 3.

Εὐοδία. τίν' ἔχει ςάσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. sed vid. not.

Εὐοῖ, *partic. lætæ exclamationis* Tr. 326. et Bac. 141.

Εὔολβος. ἐκ τῶν εὐόλβων βασιλέων Iph. T. 189.

Εὐοργησία. ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641.

Εὐορκεῖν. ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγὼ Or. 1517.

Εὐορκησία. ὃς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐορκησίᾳ ψυχὴν κρατήσειν Hip. 1039.

Εὔορκος. εἰς ἔμ' ὐκ εὔορκος ὢν Med. 495.

Εὔορμος. λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμυς Tr. 125.

Εὔοχθος. εὐόχθυ βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρυν Ion. 1169.

Εὐπαγής. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ Or. 1428.

Εὐπαιδία. τέρπεται εὐπαιδίᾳ Sup. 490. ὅταν—εὐπαιδίαν πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ Ion. 678.

Εὔπαις. εὔπαις ὁ Λατῦς γόνος Iph. T. 1234. cf. Her. F. 689. εὔπαις ποτ' ὖσα Hec. 810. ὐκέτ' εὔπαις Sup. 955. βιοτᾶς εὔπαιδος Ion. 491.

Εὐπάρθενος. εὐπάρθενε Δίρκα Bac. 520.

Εὐπατέρεια. εὐπατέρειαν αὐλὰν Hip. 68.

Εὐπατρίδας. τὸν εὐπατρίδαν Hip. 152. et 1283. Ἀγαμέμνονα εὐπατρίδαν Iph. A. 177. εὐπατρίδαι Al. 923. ἁ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων Ion. 1073.

Εὐπατρίς. τᾶς εὐπατρίδος Νηρῇδος Iph. A. 1077.

Εὐπειθής. τῶν ἠθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέςεροι An. 820.

Εὐπέτεια. δι' εὐπετείας Ph. 269.

Εὐπετὴς Cy. 524. πάντα εὐπετῆ θεοῖς Ph. 696.

Εὔπηκτος. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312.

Εὔπηνος. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς Iph. T. 814. cf. v. 1465.

Εὔπηχυς. λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας Hip. 200.

Εὔπλεκτος. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868.

Εὐπλόκαμος. εὐπλοκάμυς κόμας Iph. A. 791.

Εὔπορος. εὐπόροισι πλάταις Iph. A. 765. πολλὰ—εὔπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. διδάσκαλον ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον Hip. fr. VI. 2.

Εὐπραξία. τῆς πάροιθ' εὐπραξίας Hec. 58. et Tr. 635. et τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Hip. fr. XI. 2. μετάδος φίλοισι σοῖσι τῆς εὐπραξίας Or. 450. εἰς εὐπραξίαν Her. 351. μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας Hel. 742. ἡ βροτῶν εὐπραξία Fr. inc. B. 38. 1. ἔχυσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV. κοιναὶ ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι Ion. 566.

Εὐπράσσειν. οἱ κακοὶ ὔποτ' εὐπράξειαν ἂν Ion. 1622.

Εὐπρεπής. ὅπλοισι χρυσέοισιν εὐπρεπὴς Ph. 171. cf. Sup. 392. εὐπρεπῆ λόγον Tr. 951. ἐν γέλωτι εὐπρεπεῖς Melan. fr. XX. 5. εὐπρεπῆ γυναῖκα Iph. A. 386. μορφὴν εὐπρεπῆ ib. 822. ὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν Or. 1145. τὐμὸν εὐπρεπὲς ποιύμενος Bac. 440. τό γ' ἐμὸν εὐπρεπὲς πάρα ib. 842. εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον El. 1074. εὐπρεπῆ πορπάματα ib. 820. τὰ εὐπρεπῆ τέκνα ib. 951. εὐπρεπέςερον ξενίαν κατῄσχυνε Rh. 841. εἶδος εὐπρεπεςάτη Hec. 269.

Εὐπρεπῶς Al. 159.

Εὐπροσήγορος. ἐν εὐπροσηγόροισιν ἔςι τις χάρις; Hip. 95. μύθυς εὐπροσηγόρυς Dan. 45. εὐπροσηγόρῳ φρενὶ Al. 778. ὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρυς ἔχω Her. F. 1284. εὐπροσήγορον ςόμα Sup. 869.

Εὐπρόσοιςος. ὐκ ἔςιν ἄτης εὐπρόσοιςος ἔκβασις Med. 279.

Εὐπρόσωπος. ὐκ εὐπροσώποις φροιμίοις ἀρχὴ λόγυ Ph. 1346.

Εὔπρυμνος. ἐπ' εὐπρύμνυ νεὼς Iph. T. 1000. cf. v. 1357. παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις Iph. A. 723.

Εὔπτερος. εὐπτέρυς ἐς αὐχένας Ion. 1200. εὔπτερον δέμας ib. 1203.
Εὔπυργος. εὔπυργα ἐρύματα χθονὸς Dan. 1.
Εὐρείτας. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτᾳ Tr. 809.
Εὕρημα. τί τῦδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέστερον; Med. 553. εὕρημα ὐκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε ib. 716. εὕρημά τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω Hip. 716. εὕρημα κάλλισον εὕρηκα Her. 534. σῶσαι τόδ' εὕρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον Ion. 1349. ἄελπτον εὕρημα ib. 1441. φίλον εὕρημα ib. 1518. τὸ πάνσοφον εὕρημα Her. F. 188. εὕρημα τὸ χρῆμα γίνεται τόδε El. 606. πολλῶν λόγων εὑρήματα Hec. 250. Ῥέας τε μητρὸς, ἐμά θ' εὑρήματα Bac. 59. μαινόμεσθα τοῖς εὑρήμασι Cy. 463.
Εὐριπίδης, nom. auctoris, Epist. V.
Εὔριπος Iph. T. 6. σιγαὶ ἀνέμων τόνδε κατ' Εὔριπον ἔχυσιν Iph. A. 11. Εὐρίπυ διὰ χευμάτων ib. 166. Εὐρίπυ πύλας ib. 804. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπυ πνοαῖς ib. 813. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324.
Εὑρίσκειν. ἀγῶνα πάνδημον εὑρίσκω τινὰς τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1029. εὑρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. λόγυς πειστηρίυς εὕρισκε ib. 1054. ἐνθάδ' εὑρίσκυσί σε Her. 101. αὐτοὶ τὴν ἔξοδόν γ' εὑρίσκετε Hel. 1028. τἀμὰ εὑρίσκω φίλα Ion. 523. θέσφαθ' ὡς εὑρίσκομεν ib. 1424. ἄλλο τοί πυ καινὸν εὑρίσκω κακὸν Her. F. 1177. τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. εὑρίσκεις μητρὶ πῶς φόνον; ib. 650. τὸ συνεχὲς ἔργυ παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. εὕρημα ὐκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε Med. 716. ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων εὕρηκα Iph. A. 1107. πάντα διαπεπραγμένα εὕρηκα Hel. 1194. τὰ χείρις' ἐν δόμοις εὑρήκαμεν ib. 1528. εὗρες πῦ νιν; Hec. 777. γάμοις εὑρεῖν βίον Ph. 403. cf. v. 1613. πολλῷ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς ib. 708. εὗρεν ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα ib. 1563. τί τῦδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέστερον; Med. 553. παῦρον δὴ γένος ἐν πολλαῖσιν εὕροις ἂν ἴσως ib. 1088. ἅλις βίοτον εὗρον ib. 1107. τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς ib. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. ὃν ἂν περισσὸν καὶ φρονῦνθ' εὕρῃ μέγα Hip. 445. εὗρον φάρμακα ib. 699. ποῖ γῆς ἄνακτα τῆσδε εὕροιμ' ἂν ib. 1154. ὐχ εὗρε, πλὴν γυναικὸς Al. 17. εἶθ' εὕρομέν σε μὴ λυπύμενον ib. 539. κρεῖσσον ὐδὲν ἀνάγκας εὗρον ib. 969. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν κἀπικύρησιν κακῶν An. 28. πολλὰς ἂν εὕροις μηχανὰς ib. 85. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν ib. 121. πόσας ἂν εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικημένην βύλοι' ἂν εὑρεῖν; ib. 351. εὑρεῖν καιρὸν ib. 486. τί μόρυ παράτροπον μέλος εὕρω; ib. 528. ὐκ ἄν τιν' εὕροιτ' ἄλλον ἀθλιώτερον Sup. 1076. ἵνα σὲ πρῶθ' εὕρω κακὸν Iph. A. 349. τίνα πόρον εὕρω; ib. 356. πῦ χρή μ' εὑρεῖν σὴν χέρ' ἐπίκυρον κακῶν; ib. 1027. ἐμῶν φίλτατόν σ' εὗρον φίλων Iph. T. 708. ἡνίκ' ἂν κενὰς κρηπῖδας εὕρῃ ἀγάλματος ib. 997. ὐ γὰρ εὕρομεν τόνδ' ἄνδρ' ἐν εὐναῖς Rh. 580. πῦ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω; ib. 738. βυρσότονον κύκλωμα τόδε—εὗρον Bac. 125. βότρυος πόμ' εὗρε ib. 279. εὕρομεν φίλυς καὶ ξυγγενεῖς τύσδε Her. 305. ἕνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὕροις ἂν, ὅστις κ. τ. λ. ib. 329. πέρας εὑρεῖν Hel. 1153. τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθὲς εὗρον ib. 1165. νοσῦσ' εὗρον νόσυς Ion. 320. τὰ φίλταθ' εὗρες ib. 571. ἴσως εὕροιμεν ἂν ib. 575. ὅσας σφαγὰς φαρμάκων—εὗρον ib. 617. πῦ δέσποιναν εὕρω; ib. 1107. ἵν' εὕρω μηδὲν, ὧν ὐ βύλομαι ib. 1381. εὑρεῖν μητέρα ib. 1383. φίλον σ' εὕρημα εὕρομεν ib. 1518. ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὕρω; Her. F. 1158. εὗρές γ' ἄλλυς ἐν κακοῖσι μείζοσιν; ib. 1239. συμφορᾶς κακῆς ἰατρὸν εὑρεῖν El. 70. πολλὰ—ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα ib. 423. πολλοῖς ἂν εὕροις βοστρύχυς ὁμοπτέρυς ib. 530. γενναῖον λέχος εὑρεῖν And. fr. XIV. 2. ὐχ εὕροις ἂν ἀθλιώτερον Peliad. fr. V. 2. ὐκ ἔσιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον ἐν ὐδενὶ Fr. inc. LXXXVII. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13. ἄνδρας, ὐ Φρύγας κακὺς, εὑρὼν Or. 1352. αἴνιγμ' ἀσύνετον εὑρὼν Ph. 1721. εὑρὼν ἀκριβῆ μυσικὴν ἐν ἀσπίδι Sup. 906. πρὸς φάτναις ταῦρον εὑρὼν Bac. 618. σῶμα μυρίοις ζητήμασιν εὑρὼν -

ib. 1217. τὰ φίλτρα θ' εὑρὼν Ion. 521. εἰ μὴ μηχανὰς εὑρήσομεν Hip. 481. πῶ νιν εὑρήσω; Al. 837. cf. v. 847. ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὑρήσει κακῶς Iph. A. 459. πολλῶς εὑρήσω φίλως Rh. 320. κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει Tr. 443. ὠρανῷ ςηρίζον εὑρήσεις κλέος Bac. 970. τὸ λῷςον ἐλπίδ' εὑρήσειν Her. 170. ὅπως μητέρ' εὑρήσεις σέθεν Ion. 573. τὴν μὲν εὑρήσεις κακὴν Pro. fr. III. 3. οἵτινες ὕμνως—εὕροντο Med. 194. cf. v. 196. τίνα σοι πόρον εὑρομένα Iph. T. 876. εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὑρίσκομαι Sup. 254. αἰεὶ ἐν λόχοις εὑρίσκεται Rh. 507. σοῖς φίλοισιν εὑρίσκῃ φίλος Ion. 1407. πῶ ποτ' ὄνθ' ηὑρήμεθα; Iph. T. 777. εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὕρηται φρενῶν Bac. 203. δόλοι καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα—εὕρηται βροτοῖς Bel. fr. VIII. 2. ἃ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὑρημένα Tr. 640. ἀδικῶσα εὑρέθη Hec. 270. ὥπερ εὑρέθη θανὼν ib. 770. εἰ μὴ ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος εὑρέθην Hip. 657. ἀπλησίαν λέχως πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν εὑρέθης An. 218. ἄριςος εὑρέθη El. 382. τίς ὥτως εὑρεθείη σκαιὸς—; Epist. V. ὃς ἀνόσια πράσσων εὑρεθήσεται Iph. A. 1105.

Εὔροος. εὐρόοισι ςόμασι Hip. fr. IX. 3.

Εὖρος. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων Cy. 389.

Εὔῤῥως. ἀμφὶ τὸν εὔῤῥων Εὐρώταν Hec. 650.

Εὐρύθμως. θὲς τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως Cy. 560.

Εὐρύς. πόντω κύματ' εὐρέως Fr. inc. CLXXV. 1. εὐρείας φάρυγγος ἀναςόμω τὸ χεῖλος Cy. 355.

Εὐρυσθεύς. Εὐρυσθέως πέμψαντος Al. 67. cf. v. 484. vid. etiam Her. 13. et passim per totum drama, nec non Her. F. locis compluribus, et tandem Pi. fr. V. 5.

Εὔρυτος, *nom. propr. viri*, Iph. A. 282.

Εὔρυτος, *adject.* εὔρυτον παρὰ κρήνην Iph. A. 420.

Εὐρύχορος. Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρως ἀγυιὰς Bac. 87.

Εὐρώπη, et dor. ώπα. Εὐρώπης ὅρως Tr. 927. et Ion. 1356. Εὐρώπας θεράπαιναν Hec. 482. Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείψας Iph. T. 398. τὸν Εὐρώπας Λυκίων ἀγὸν Rh. 29. 2) *nom. propr. fœm.* τῆς Τυρίας τέκνον Εὐρώπας Cret. fr. II. 2.

Εὐρωπία. πεδία Εὐρωπίας γῆς Ion. 1587. παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Thes. fr. VI.

Εὐρωπός. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626.

Εὐρὼς Ion. 1393.

Εὐρώτας, fluvius terræ Laconicæ. ἀμφὶ τὸν εὔῤῥων Εὐρώταν Hec. 650. τοῖς πρ' Εὐρώτᾳ An. 438. Εὐρώταν ἀφικέσθαι ib. 802. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφω Iph. A. 179. cf. Iph. T. 400. et Hel. 211. 356. et 500. ἐξαλλάξασ' Εὐρώταν Iph. T. 135. τῷ Εὐρώτᾳ δύσκλειαν Tr. 133. ἐν δίνᾳ Εὐρώτα ib. 210. ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς Hel. 123. cf. v. 161. Εὐρώταν ἐφεζόμεναι ib. 1508.

Ἐΰς. ἐὺς ὁ χρήζων Fr. inc. XCI.

Εὐσέβεια. μόχθως τῆς εὐσεβείας Hip. 1368. σῆς εὐσεβείας χάριν ib. 1419. δίκαιος ηὐσέβεια Iph. T. 1202. τῆς εὐσεβείας! Bac. 263. συγγόνῳ σῷ τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῷς τὴν σὴν Hel. 907. τὴν εὐσέβειαν τιμᾷν Ion. 1045. ὅσον εὐσεβείᾳ κρατῶμεν ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν ib. 1094. ἡ εὐσέβεια τίς πρόσεςι σῷ πόσει; El. 254. ὡ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1. τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ ejusd. fr. XVIII. 6. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Fr. inc. LXXXVI. 3.

Εὐσεβεῖν. φυγῇ ζημιῶντας εὐσεβεῖν Or. 898. τἄλλα εὐσεβεῖν χρεὼν Ph. 528. χθόνιον εὐσεβεῖν θεὸν ib. 1331. εὐσέβει περὶ ξένως Al. 1151. ὡς τὰ 'μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 85. τὰ ἐπὶ τὰ καλὰ βίον—ἄγοντ' εὐσεβεῖν Bac. 1007. πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βώλομαι Hel. 1004. ὠκ εὐσεβεῖς γε Ion. 1290. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδω Er. fr. II. 8. vid. not. εὐσεβεῖν ἠσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τῶν εὐσεβέντων ἡσυχῇ Bel. fr. XXV. 9. τῶν εὐσεβέντων ἐρᾷν Dic. fr. I. 6. τοῖς—εὐσεβῶσιν εἰς θεὼς Scy. fr. II. 3. Διόνυσος ἡμᾶς εὐσέβησε Bac. 466.

Εὐσεβής. εὐσεβὴς ἀνὴρ Hec. 1004. εὐσεβῆ ξένον ib. 1234. εὐσεβὴς ἂν

ἦν Or. 502. εὐσεβὴς γεγὼς Hip. 1309. εὐσεβὴς πόνος Sup. 373. ἔξαρχ' ὅρκον, ὅστις εὐσεβὴς Iph. T. 743. εὐσεβοῦς πατρὸς Hel. 979. cf. v. 1035. εἰς ἔμ' εὐσεβὴς El. 253. τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα προσόψεται; ib. 1195. εἰς θεοὺς εὐσεβὴς Bel. fr. XXVIII. 1. εὐσεβὴς ὢν Phry. fr. VI. 1. τοὺς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας οὐ χαίρουσι Hip. 1339. χειρὸς εὐσεβοῦς ἄπο ib. 83. φρενὸς σῆς εὐσεβοῦς! ib. 1454. ἄλοχον εὐσεβῆ Hel. 1294. εὐσεβεῖς ὁδοὺς ἥκοντα An. 1126. τύμόν σ' εὐσεβὲς σώζει Hip. 656. χρὴ τόδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν Iph. A. 674. τὸ εὐσεβὲς παραλιπὼν Tr. 43. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ Cy. 309. ἐν εὐσεβεῖ Hel. 1293. εὐσεβὲς χρηστήριον El. 1272. τἀμὰ εὐσεβῆ τότ' ἦν Ion. 1290. παρώσας εὐσεβεστέρους φίλους Or. 627. τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους Dan. fr. XII. 7. παῖς Πέλοπος εὐσεβέστατος Med. 684. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεὶς Iph. A. 926. cf. El. 886. εὐσεβεστάτην ψῆφον Or. 1651. cf. El. 1262. εὐσεβεστάτην, sc. σύγγονον Hel. 1648.

Εὔσελμος. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Εὔσημος. ἐντὸς εὐσήμου νεὼς Iph. T. 1383. εὔσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. εὔσημα καὶ σᾶ Hyp. fr. XII.

Εὐσθενεῖν. ὅτ' ἐν ἥβῃ τοὐμὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2.

Εὐσπλαγχνία. τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας Rh. 192.

Εὐστοχία. ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ Iph. T. 1239. χερὸς εὐστοχίαν Tr. 812.

Εὔστοχος. εὐστόχῳ πέτρῳ Hel. 75. ὅσοι τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὔστοχον Her. F. 195. λόγχῃ ἄνδρες εὐστοχώτεροι Dan. fr. VIII. 2. λόγχαις ἀκοντιστῆρες εὐστοχώτατοι Ph. 142.

Εὔστροφος. δώδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσὶν Iph. A. 293.

Εὔστυλος. εὐστύλων ναῶν Iph. T. 128.

Εὔσφυρος. εὐσφύρου ποδὸς Hel. 1586.

Εὐσχήμων. ὡς σὺ μὴ εἰς ἔμ' εὐσχήμων γένῃ Med. 584. λόγων εὐσχημόνων Hip. 490.

Εὐσχήμως πεσεῖν Hec. 569.

Εὐσωματεῖν An. 766.

Εὖτε. γυναικὸς εὐνὰς εὖτ' ἂν εἰσίδω κενὰς Al. 948. εὖτ' εἰς κόλπους κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 888. εὖτ' ἂν εἰς ᾅδου μόλῃς Her. F. 1331.

Εὐτειχής. τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον An. 1011.

Εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 2.

Εὐτεκνία. ὥστ' εὐτεκνίᾳ δυστυχίαν—καθελεῖν Sup. 66. εὐτεκνίας χρονίου κύρσαι Ion. 470.

Εὔτεκνος. εὐτέκνους χρησμοὺς Ion. 423. εὔτεκνος ξυνωρὶς Ph. 1612. οὐκέτ' εὔτεκνος Sup. 955. πατρὶς εὔτεκνος Her. F. 1405. γενοίμεθ' εὔτεκνοι Ph. 1068. εὐτεκνώτατε Πρίαμε Hec. 620. εὐτεκνωτάτην πασῶν γυναικῶν ib. 581.

Εὐτολμία Med. 469.

Εὔτορνος. ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197.

Εὐτράπεζος. βίος οὐκ εὐτράπεζος St. fr. III. 2. cf. Fr. inc. LI. 3.

Εὐτραφής. ἴδοιμι ὑμᾶς εὐτραφεῖς Med. 920. πρὸς εὐτραφεῖς ξένους Iph. T. 304.

Εὐτρεπής. πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε Hec. 565. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔσω Cy. 214. φαρέτραν εὐτρεπῆ Her. F. 969. εὐτρεπὲς (sc. τὸ ξίφος) ποιήσομαι El. 689. κατάργματα εὐτρεπῆ ποιουμένη Iph. T. 245. ὥς σοι τἀνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῆ Cy. 594. τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιοῦ Her. F. 497.

Εὐτρεπίζειν. εὐτρέπιζε φάσγανον ἢ βρόχον δέρῃ Or. 951. ὑμέναιον εὐτρέπιζε Iph. A. 437. εὐτρεπίζετε, ἃ χρὴ Iph. T. 470. χέρνιβες πάρεισιν ηὐτρεπισμέναι Iph. A. 1111.

Εὐτρεφής. σαρκὸς εὐτρεφέστατον πάχος Cy. 379.

Εὔτροχος. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. εὔτροχον γλῶσσαν ἔχεις Bac. 268.

Εὐτυχεῖν. ὡσὰν ἡ Ἑλλὰς εὐτυχῇ Hec. 330. τὸν χρηστὸν εὐτυχεῖν ib. 904. μάλιστα τοὐκείνου εὐτυχεῖς μέρος ib. 989. οὐ δεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν—Or. 1143. εὐτυχοῖμεν ἂν ib. 1172. ἆρ' εὐτυχεῖς ἐν τοῖς γάμοις; Ph. 427. τολοιπὸν εὐτυχοῖεν ἂν ib. 1025. δεῦρ' ἀεὶ εὐτυχεῖς ib. 1215. εὐτυχοίης Med. 688. et Al. 1156. ἡνίκ' εὐτυχεῖς Med. 1005. οὐκ οἶδ', ὅπως εἴποιμ' ἂν εὐτυχεῖν τινα θνητῶν Hip. 981. εὐτυχεῖν ἀεὶ ib. 1018. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα An. 450. εὐτυχοῦσιν οἱ μὲν

τάχ',—Sup. 550. εὐτυχοίτην Iph. A. 716. τἀπ' ἔμ' εὐτυχοῖτε ib. 1557. ὦ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ Iph. T. 560. εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα ib. 841. γένει εὐτυχοῦμεν ib. 850. τὸν μόνον Ὀρέστην—εὐτυχεῖν ib. 1183. εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ Rh. 218. ἐπειδὴ τοὐμὸν εὐτυχεῖ δόρυ ib. 319. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν Tr. 510. εἰ εὐτυχοῖεν Τρῶες ib. 1007. οὐδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε ib. 1206. εὐτυχεῖς τᾷδ' ἄγρᾳ Bac. 1181. εὐτυχεῖς τανῦν τάδε Her. 641. τάδ' εὐτυχῶ Hel. 1213. τὰ κατ' οἴκους εὐτυχοῦμεν ib. 1385. εὐτυχοῦμεν οὐ πέρα Ion. 264. τἄλλ' εὐτυχοῦσ' οὐκ εὐτυχεῖς ib. 307. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εὐτυχεῖν ἐπίστασο ib. 650. μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς; ib. 1426. φίλοι εὐτυχοῦσιν, οὓς ἐγὼ θέλω Her. F. 762. ὅθεν σ' οὐ χρῆν (sc. νικᾶν), εὐτυχεῖς Alex. fr. IV. 2. χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν οὕνεκ' εὐτυχεῖν And. fr. XVI. 4. χρήμασιν εὐτυχῶ, ταῖς συμφοραῖσι δ' οὐκ εὐτυχῶ ejusd. fr. XVII. 1. 2. ὅταν ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρεὼν ejusd. fr. XXIII. 2. οὐδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν Antiop. fr. XXV. 2. τῷ γένει εὐτυχεῖ Bel. fr. XVI. 12. εἴ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ Cress. fr. XI. 4. cf. Fr. inc. XLIX. 3. et L. 1. 2. τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 6. μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν Tel. fr. XVIII. φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντ' εὐτυχεῖν Tem. fr. VI. 1. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις ejusd. fr. XVII. οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις, οὔτ' εὐτυχοῦσιν Fr. inc. XLIX. 2. βέβαια οὐδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγὼς Fr. inc. LXIX. μετὰ τῶν φίλων εὐτυχεῖν χρὴ Fr. inc. CLII. 14. τὸ ἐκείνους εὐτυχεῖν Epist. IV. ἕως ηὐτύχει δορὶ Hec. 18. ὑφ' οὗπερ ηὐτύχουν ib. 301. ὅτ' εὐτύχει Τροία ib. 1208. εἰ οὐδ' εὐτύχει ib. 1228. οὐδεὶς τὰ τῆς θεοῦ θύματ' εὐτύχει λαβὼν Iph. T. 329. ὃ πρίν ποτ' εὐτύχεις Bac. 1023. μετ' ἀνδρῶν οἷος εὐτύχουν ποτὲ Bel. fr. XVI. 20. εὐτυχῶν ἀνὴρ Or. 1552. λύπης εὐτυχῶν μεθίστασο Al. 1125. οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι ib. 1161. ἔστιν ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεστέροις τὸν εὐτυχοῦντα Sup. 436. ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὐτυχῶν Iph. A. 348. εὐτυχῶν ἐμᾶ ψυχὰ Iph. T. 837. vid. not. ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας Rh. 56. χαίρω σ' εὐτυχοῦντα ib. 390. ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωϊκῷ στρατῷ ib. 649. Ἕκτορος εὐτυχοῦντος Tr. 1162. αὐτὸν εὐτυχοῦνθ' ἅμα Her. 22. αὐτὸς εὐτυχῶν Ion. 658. εἴ με εἰς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους El. 398. τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι Alcmen. fr. XIV. εὐτυχῶν τις Antiop. fr. VIII. 1. οὐδεὶς μέχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχῶν ejusd. fr. XXXIX. 5. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ Ar. fr. XXVI. 3. χρὴ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὁτιπλείστας ἔχειν γυναῖκας Inus fr. VII. 2. ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Phi. fr. VIII. 1. τὸν εὐτυχοῦντ' ἀεὶ μείζω τίθησι ejusd. fr. XII. 1. τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν Fr. inc. CCIV. οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν (sc. χρὴ) πράξειν ἀεὶ Hec. 283. ὡς εὐτυχοῦντας Or. 373. τί δ' εὐτυχοῦντες (sc. λέγουσιν); Sup. 124. εὐτυχοῦντας συμμάχους ὁρᾶν Rh. 666. τὴν εὐσέβειαν εὐτυχοῦσι μὲν καλὸν τιμᾶν Ion. 1045. οἱ εὐτυχοῦντες, διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς Her. F. 103. ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες ἦμεν ὄλβιοι ib. 1300. πόλει εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. I. 7. τοὺς εὐτυχοῦντας ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα Fr. inc. CLXXXVII. κακοὶ εὐτυχοῦντες ἐπιπλήττουσί με Fr. inc. B. 21. 2. ὅτῳ ὤφθην εὐτυχοῦσα Hec. 970. μέν' εὐτυχοῦσα Ph. 1679. μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχὴς εἶναι δόκει Med. 602. εἰ ζῇ, κεὐτυχοῦσα τυγχάνει An. 889. ὡς εὐτυχοῦσά γε Iph. A. 1447. ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα πόλις Tr. 45. μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. οὐκ εὐτυχοῦσαι Bac. 1261. εὐτυχοῦν δόρυ Rh. 60. εὐτυχοῦντα ποίμνια ib. 270. ὅστις ηὐτύχησεν εἰς τέκνα Or. 541. δότ' εὐτυχῆσαι τῷδ', ἐμοί τε ib. 1243. ἃ εὐτύχησεν Ἑλλὰς Tr. 935. τὰ μυστῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613. καὶ γάρ ποτ' εὐτύχησα ib. 1221. κᾀκεῖ μὲν εὐτύχησεν El. 8. ὁ εὐτυχήσας Tr. 634. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31. εἰ τάδ' εὐτυχήσομεν Or. 1212. ὃς εὐτυχήσει Sup. 553. εἴπερ ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν λόγοις Ion. 649. ὡς εὐτυχήσων Bel. fr. XVII. 3.

Εὐτύχημα. τὰ πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς Ph. 1365. τὰ πάρος εὐτυχή-

ματ' αὐδῶν ib. 1723. μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 2.

Εὐτυχής. ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολὼν Or. 449. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ ib. 893. εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς Al. 688. παρ' εὐτυχῆ πότμον ib. 929. τὸν εὐτυχῆ—ἄν τις αἴρῃ μοῖρα Sup. 608. ὅδ' αὖ τότ' εὐτυχὴς ib. 741. σελήνης εὐτυχὴς κύκλος Iph. A. 717. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. σώζει αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῆ θεῶν τίθησιν Rh. 583. πότμος εὐτυχὴς Tr. 244. ὁ ϛρατηγὸς εὐτυχὴς τὰ πρὸς θεῶν ἐϛιν Her. 386. εὐτυχῆ μάχης ἀγῶνα ib. 797. ἐξ εὐτυχȣ̃ς ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχȣ̃νθ' ὁρᾶν ib. 939. εὐτυχῆ με θήσετε Hel. 1466. ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. ȣ̓̃τος εὐτυχὴς Æol. fr. XIII. 5. εἰς τὸν εὐτυχῆ χωρȣ̃ντα τοῖχον Alcmen. fr. I. 1. ȣ̓κ ἔϛιν, ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν And. fr. XX. 1. εὐτυχὴς ἀνὴρ Antig. fr. I. 1. εἰς γένος ȣ̓κ εὐτυχὴς Bel. fr. XVI. 6. ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι Hec. 619. εὐτυχεῖς ἡμεῖς ἐσόμεσθα Iph. T. 1232. οἱ εὐτυχȣ̃ντες διὰ τέλȣς ȣ̓κ εὐτυχεῖς Her. F. 103. αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι El. 889. δεῖ τȣ̀ς μὲν εἶναι δυϛυχεῖς, τȣ̀ς δ' εὐτυχεῖς Antiop. fr. XXIII. 2. εἰ εὐτυχὴς ἔϛαι ἥδε γῆ Ph. 1204. εὐτυχὴς εἴην ἐγὼ ib. 1207. γυνὴ εὐτυχὴς Al. 180. ἡ δ' ἐξαμαρτȣ̃σ'—εὐτυχὴς γενήσεται Iph. A. 1205. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεȣ̃ Rh. 64. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F. 348. πύσις εὐτυχὴς El. 690. ἐπεὶ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας Ph. 1170. τὸ τῆς θεȣ̃ φίλον γ', ἐμοὶ δ' ȣ̓κ εὐτυχὲς Iph. A. 747. γενέσθω εὐτυχὲς γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 861. εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι ib. 1088. ἓν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι τις Ion. 382. τὸ φροίμιον τῶν λόγων ȣ̓κ εὐτυχὲς ib. 753. ἐρεῖς τι κεδνὸν, εὐτυχές τέ μοι ib. 1485. εὐτυχȣ̃ς ἀριθμὸν Chry. fr. IV. 2. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς, ȣ̓κ εὐτυχὲς Pol. fr. III. 3. δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ Her. F. 425. ...ὶ τὰ Τρῳ' ἦν εὐτυχῆ El. 1077. θα...ὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέϛερος, ἢ ζῶν Hec. 377. et Fr. inc. LXXXIII. 1. ...ίη εὐτυχέϛερος βίος Ph. 1577. εὐτυχέϛερος ἄλλȣ γένοιτ' ἂν ἄλλος Med. 1229. δαίμον' εὐτυχέϛερον Al. 938. εὐτυχεϛέρῳ πότμῳ Tr. 627. οἱ δυστυχεῖς τοῖσιν εὐτυχεϛέροις ȣ̓ φρονȣ̃σιν εὖ Iph. T. 352. ἐσθλῶν κακίȣς ἐνίοτ' εὐτυχέϛεροι Hel. 1229. ȣ̓δὲν εὐτυχεϛέρȣς Œno. fr. II. 5. τί τȣ̃δ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέϛερον; Med. 553. τὸ σὸν ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχέϛερον An. 1186. ὤφελες εὐτυχέϛερον μολεῖν Her. 248. ἀγῶνες εὐτυχέϛατοι Ph. 1487. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' εὐτυχέϛατα Hel. 725.

Εὐτυχία. εὐτυχίᾳ αὐτὸς ὁμιλεῖς Or. 354. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας ib. 808. προφέρειν εἰς εὐτυχίαν Med. 1092. ȣ̓δ' εὐτυχίας μέτεϛίν μοι Sup. 956. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας Iph. T. 1490. εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης Rh. 882. ȣ̓δὲ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι δόμον εὐτυχίᾳ Her. 611. εὐτυχίας μετέχειν Ion. 508. ἁ εὐτυχία φρονεῖν βροτȣ̀ς ἐξάγεται Her. F. 774. εὐτυχίαν κακȣ̃ ἀνδρὸς Bel. fr. VI. 1. μετ' εὐτυχίας (accus. plur. *post res secundas*) κακȣ̃σθαι Iph. T. 1121. σὺν εὐτυχίαις Ion. 482. cf. v. 1506.

Εὐτυχῶς. τῇ πόλει εὐτυχῶς Ph. 1212. ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς Iph. A. 624. καθιδρύσαιντο εὐτυχῶς βρέτας Iph. T. 1481. εὐτυχῶς πεπραγότες Her. 500. μοχθȣ̃σι μόχθȣς εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4.

Εὔυδρος. τὸν εὔυδρον λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 399. ἐς εὐύδρȣ πατρὸς δίνας Rh. 927.

Εὐφαμεῖν, dor. pro εὐφημεῖν. εὐφαμεῖτε Iph. T. 123.

Εὔφαμος, dor. pro εὔφημος. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν Ion. 134.

Εὐφημεῖν. ἐν κακοῖσιν ȣ̓ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν ϛόμα Hec. 664. εὐφημȣ̃ντας Cresph. fr. I. 4.

Εὐφημία. λόγων εὐφημίαν Iph. A. 608. ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. εὐφημίαν ἀνεῖπε ϛρατῷ ib. 1564.

Εὔφημος. ἐν εὐφήμοισι δόμοις An. 1145. χορῶν εὔφημοι κέλαδοι Tr. 1072. εὔφημος ἴσθι Or. 1327. et Hip. 724. ϛόμα εὔφημον Bac. 70. et Ion. 98. εὔφημα θρόει Iph. A. 143. εὔφημα φώνει Iph. T. 687. et Her. F. 1185. τῳδί ποτ' εὔφημα Ion. 691.

Εὐφήμως Pi. fr. I. 2.

Εὔφθογγος. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ Tr. 127.

Εὐφραίνειν. ὅποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al. 238. μ' εὐφραίνοις ἂν ib. 356. εὔφραινε σαυτὸν ib. 791. ὥς μ' ηὔφρανας Or. 217. ὅστις με τοῖς μὲν λόγοις ηὔφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν ȣ̓ ib. 287. τȣ̀ς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω Tr. 65. ἐκεῖ εὐφρανȣ̃σί σε Med. 1058. παρὼν τȣ̀ς παρόντας εὐφρανεῖς Sup. 649. εἴ σέ γ' εὐφρανῶ Iph. A. 654. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλȣς Tr. 696. λέγων τάδ' εὐφρανῶ Her. 323. ἐκεῖνον μᾶλλον, ἢ σεαυτὸν, εὐφρανεῖ Epist. IV. ȣ̓δ' ὁρῶσ' (sc. τȣ̀ς παῖδας) εὐφραίνεται Med. 36. χαίροντες εὐφραίνοισθε Al. 324. ἵν' εὐφρανθῶ Iph. T. 547.

Εὐφρόνη Rh. 518. εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. κατ' εὐφρόνης σκιὰν Iph. A. 109. ἐν εὐφρόνῃ ib. 1571. et Rh. 617. et 824. κατ' εὐφρόνην Rh. 92. 736. et 852. et Alop. fr. VII. 1. μί' εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 660. νύχιον εἰς εὐφρόναν Hel. 1486. πȣ̃ τὰς φίλας εὐφρόνας δείξεις; Hec. 828. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237.

Εὐφρόνως προσεννέπειν Hip. 793.

Εὐφροσύνη. εὐφροσύναισι θεῶν Tr. 592. παρὰ καλλιςεφάνοις εὐφροσύναις Bac. 376.

Εὔφρȣρος. δίδωσιν Ἀργείαισιν εὔφρȣρον κόραις Dan. 23.

Εὔφρων. ὁ χόρτος εὔφρων Cy. 505. χαίρȣσ' εὔφρονι μολπᾷ Al. 590. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα Tr. 547.

Εὐφυής. εὐφυὴς κλάδος Alcmen. fr. II. 1. εὐφυᾶ λαβȣ̃σα φῶτα Antiop. fr. XXXVI. 1. εὐφυῆ σώματος δέρην Iph. A. 1516. εὐφυὲς πρόσωπον Med. 1198.

Εὐφύλακτος. ἐν εὐφυλάκτῳ Her. F. 201.

Εὔφυλλος. βοσκὰς εὐφύλλων ἑλίκων Hel. 1347. εὐφύλλῳ δάφνᾳ Iph. T. 1247.

Εὔχαρις. θεὸς εὔχαρις Med. 632. εἴη εὔχαρις Ἀφροδίτα Her. 894.

Εὐχαρίςως. τὰν εὐχαρίςως ἔχȣσαν πόλιν Her. 380.

Εὔχεσθαι. τὸ δοκεῖν εὔχȣ μόνον Or. 780. εὔχομαι τάδε ib. 1174. τοιῶνδε παίδων γνησίων εὔχȣ τυχεῖν Hip. 1455. θεοῖσιν εὐχώμεθα Al. 218. τῶνδ' ὄνησιν εὔχομαι θεοῖς γενέσθαι ib. 335. μάτην οἱ γέροντες εὔχοντ[αι] θανεῖν ib. 672. ἐμὲ δίκαιον ἀγαθ[ὸν] εὔχεσθαί τί σοι; Iph. A. 1188. μα[ί]νεται, ὃς εὔχεται θανεῖν ib. 1251. c[f.] Meleag. fr. XVII. 4. εὔχȣ τοιάδ[ε] σοι σφάγια παρεῖναι Iph. T. 33[6]. ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν Rh. 703. εὐτέκνȣς εὔχȣ θεοῖς χρη[σ]μȣ̀ς μ' ἐνεγκεῖν Ion. 423. εὔχȣ, θύ[]γατερ, θεοῖς El. 563. cf. v. 764. [] τις ἀργὸς ὢν θεοῖς εὔχοιτο Bel. f[r.] XXV. 14. ἔνθεν εὔχομαι γένος Te[l.] fr. I. 3. εὐχέσθω ἄπειρος εἶναι τῆ[ς] νόσȣ ταύτης Fr. inc. LXV. 3. ȣ̓ γὰ[ρ] εὔχομαι μιᾶς, sc. πατρίδος Fr. inc. B 44. 1. θεόθεν πράξας, ἅπερ ηὔχȣ Or. 355. ηὔχετο Ph. 1382. et Hel. 1600. τἀναντί' εὔχετο El. 809. εὔξατο Iph. T. 1398. μηδὲν μάταιον ἐς τρὶς εὔξασ[]θαι θεῷ Hip. 46. ὡς εὔξαιτο Φοίβ[ῳ] An. 1114. τὰ πρόσφορ' ηὔξατο Iph. A. 1603. ηὔξω φωσφόρῳ θύσειν θε[ᾷ] Iph. T. 21. μάταιον εὐχὴν ηὔξω ib. 629. φιλοφροσύναις, ὧν ȣ̓δ' ἂν εὔξαιτ[ο] τις μείζȣς Epist. V. εὐξαμένα μο[ι] Hip. 1111. εὔξῃ τοιȣ̃τον ἄνδρα σ[οι] παρεςάναι Fr. inc. LXXXIX. 2.

Εὐχή. μάταιον εὐχὴν ηὔξω Iph. T. 628. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; Iph. A. 1185. ἐγέλασεν εὐχαῖς Iph. T. 276. εὐχαῖσι δεσποσύνας ib. 439. εὐχαῖσι κόρης ib. 1403. εὐχὰς ὡς ἐκαίνισα[ς] θεῶν; Tr. 889. ἐν εὐχαῖς ȣ̓δαμ[ῶς] μνείαν ἔχει Bac. 46. τὸν θεὸν εὐ[]χαῖσιν ἂν μετῆλθες ib. 712. θεῶ[ν] ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶνα Ion. 638. εὐ[]χαῖς θεȣ̀ς σεβίζȣσα El. 196. τελεσφόρȣς εὐχὰς Fr. inc. B. 9. 2.

Εὐψυχία. ἀγὼν εὐψυχίας Med. 403. εὐψυχίαν ἔσπευσας Sup. 161. διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ ib. 841. κλύων εὐψυχίαν τῆς παρθένȣ Iph. A. 1562. ὡς εὐψυχίαν—κτησώμεθα Cy. 648. ὦ μέγιςον ἐκπρέπȣσ' εὐψυχίας Her. 597. εὐψυχίας δόκησις ib. 746. εἰ[] εὐψυχίαν ib. 812. et Dan. fr. II. 2. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας Her. F. 157. ἀνδρὸς ἔλεγχος ȣ̓χὶ τόξ' εὐψυχίας ib. 162. ἐν εὐψυχίᾳ El. 390.

Εὔψυχος. γέρων εὔψυχος An. 765. ἀνὴρ εὔψυχος Rh. 510. et εὔψυχο[ν] ἄνδρα Hel. 858.

Εὐώδης. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέω[ν] Med. 841.

Εὐώλενος. τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένυ Hip. 605.

Εὐωπός. μορφῇ ὀκ εὐωπὸς Or. 916. εὐωποὶ πύλαι Ion. 1611.

Εὐωχεῖν. ἵν' εὐωχῆτέ με Cy. 345.

Ἐφάμερος, dor. pro ἐφήμ. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974.

Ἐφάπτεσθαι, 1) tangere. ἐπεί γε τοῦδ' ἐφάπτομαι τόπυ Hel. 563. τῷ τῶν Ἐρεχθειδᾶν δόμων ἐφαπτομένῳ Ion. 1057. ξίφυς ἐφαψάμην ἅμα El. 1225. 2) pass. incendi. τόδ' ἐγγὺς, ὥστε πῦρ, ἐφάπτεται ὕβρισμα Βακχῶν Bac. 777.

Ἐφαύειν. ἔφαυσε λαίφη τῆσδε γῆς Rh. 323.

Ἐφεδρεύειν. ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ Or. 1627. κἀφεδρεύοντας νεῶν πρύμναισι Rh. 768. ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ El. 55.

Ἔφεδρος. ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως Rh. 119. γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν λεύσσων ib. 954. πτεροῦντος ἔφεδρον ἵππυ Ion. 202. λοχαγέτας—ἐφέδρυς Ph. 1102. σκηναῖς ἔφεδρος Ἀγαμεμνονείαις Tr. 139.

Ἐφέζεσθαι. Εὐρώταν ἐφεζόμεναι Hel. 1508.

Ἐφέλκειν. ἐφέλκω ποτῆρα Cy. 151. πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνυς Med. 552. ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρυ φάος Ion. 1149. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 777. τοσόνδ' ἐφέλξω ib. 632. πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ Med. 462. ἐάν σοι τοσόνδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ Her. 257. ὃ σίδηρον ἐγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26. αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται κακῶς ἀκύειν Tr. 643.

Ἐφεξῆς Hel. 1406.

Ἐφέπεσθαι. ἃ δ' ἐφείπετο Or. 1444.

Ἐφέρπειν. σκοτία ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει Al. 270.

Ἐφέσπεσθαι. ὀκ ἐφέσπετο λόγοισιν Hip. 1307. ὀδ' ἐφεσπόμην Al. 770.

Ἐφέσιος. ἐλθὼν εἰς δόμυς ἐφέσιος Rh. 101. ὡς ξένον ἄγων σ' ἐφέσιον Ion. 654. δωμάτων ἐφεστίυς Cy. 369. δέξαι δὲ χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέστιον Med. 713. ἐφέστιον φλόγα Hel. 878. ἐφεστίυς εὐνὰς ἔχοντες El. 216.

Ἐφετμή. ἐφετμαῖς ὀκ ἀπιστοῦσαι σέθεν Iph. A. 634.

Ἐφευρίσκειν. πάρος τοῦδ' ἐφεῦρες Al. 223. σοφῶς ἐφεῦρες, ὥστε μὴ θανεῖν ib. 702. τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα ib. 731. οἳ πολλάκις μ' ἐφεῦρον—εἰς γῆν σῶμα κλέπτυσαν Tr. 957. ὅσυς κακὺς ἐφεῦρον Her. F. 569. κακὴν ἐφευρόντα An. 609. ὀ λέγοντες ἄλλα μὲν—ἐφευρίσκεσθ' ἀεί; ib. 453. ἐφευρέθης ἧσσον φρονῦσα ib. 312. δειλὸς ὢν ἐφευρέθης Sup. 319. ἐφευρεθεὶς El. 952.

Ἐφηβᾶν. σὺν τοῖς ἐφηβήσασι τῶν ὀλωλότων Œnei fr. III. 2.

Ἐφήμερος. ὁ ὄλβος ὀ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος Ph. 561. ἐφήμεροι τύχαι Her. 866.

Ἐφῆσθαι. ἔχυσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον Bac. 1072. cf. v. 1093. μητέρα βωμίαν ἐφημένην Sup. 93.

Ἑφθός. ἑφθὰ καὶ τετηκότα Cy. 245. cf. v. 357. et 371.

Ἐφιέναι. ὡς δυστυχῆ Θήβαισι—ἀκτῖν' ἐφῆκας Ph. 5. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶσσαν εἰς τὸ σύμφυτον An. 955. εἰς λέβητ' ἐφῆκεν μέλη Cy. 403. πεδία γῆς εἰς τάδ' ὀκ ἐφῆκέ πω στρατὸν Her. 394. μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα Hec. 1128. μή ποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφείης οἰστὸν Med. 634. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX. 3. ἐφήσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα Rh. 203. 2) med. ἐφίεσθαι. τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι; Ph. 534. ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται Iph. T. 1483. ἄλοχος, ἧς ἐφίεμαι Hel. 1199. εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι Ion. 521. πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. ὧδ' ἐφίετο Al. 767. ὧν ἐφιέμην μαθεῖν Rh. 300. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. νέαν τιν' ἐφιέμενοι βάξιν Rh. 46. ὃν στῆσαί γ' ἐφεῖτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν Sup. 1199.

Ἐφιστάναι. ἢ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν Hip. 101. τίς ἐφέστηκεν δεξιὰ πλευροῖς; ib. 1360. ἧς ἐφέστηκας πύλας Sup. 1009. πύργοις νιν ἐπέστησ' αὖθις Ph. 1177. θύματος ἐπιστάτης ἱερεύς τ' ἐπέστη Hec. 224. ὀδεὶς ἐπέστη τῷδε πόνῳ Sup. 763. ποίοις ἐπιστὰς βαρβάροις πυλώμασιν; Hel. 795. πετρίνοις ἐπιστὰς βάθροις El. 706. ταῖσδ' ἐπιστᾶσαι πύλαις Hip. 575. κερκίσιν ἐφεστάναι Hec. 363. τίνες ἐφεστᾶσιν δόμοις Ph. 284. ὅσοι θεῦ χρημάτων ἐφέστασαν An. 1099. ἐσχά-

ραις ἐφέςαμεν ib. 1103. οἵ γε κλεινοῖς ἔπτ' ἐφέςασαν δόμοις Sup. 755. ἢ μόνω—ταῖσδ' ἐφέςατον πύλαις; Iph. A. 862. ὅταν ἐφεςῶσιν πύλαις πολλοὶ Bac. 319. τὸν ἐφεςῶτα σφαγῇ An. 548. cf. Iph. T. 726. τοῖς ἐφεςῶσι φράσον Al. 550. ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεςάθης Hip. 819.

Ἔφοδος. τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων Ion. 1049.

Ἐφολκίς. ἐμαυτῇ ἀθλίαν ἐφολκίδα An. 199. τὺσδ' ἐφολκίδας χεροῖν—ἐφέλξω Her. F. 631. πανώλεις ἐφολκίδες ib. 1424.

Ἐφορᾷν. ὁπόσας ἐφορᾷ φέγγος ἀελίυ κ. τ. λ. Hip. 849.

Ἐφορμᾷν. ᾧ πτανὸς ἐφορμάσει Hip. 1275.

Ἔφορος. πῦ σφαγίων ἔφοροι; Rh. 30.

Ἐφυβρίζειν. ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει Ph. 185. εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας An. 625. ὃς ἐμὸν παῖδ' ἠξίωσας ἐφυβρίσαι Her. 947. cf. v. sq. μὴ 'φυβρίζεσθαι νεκρὺς Ph. 1657.

Ἐχέγγυος. ἐχεγγύῳ λόγῳ An. 191. δόμυς ἐχεγγύυς παρασχὼν Med. 387. τὴν δόσιν ἐχέγγυον Ph. 766.

Ἔχειν. ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ Hec. 27. πάντ' ἂν ἀρκύντως ἔχοι ib. 318. ὑμεῖς ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βυλεύμασιν ib. 331. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις ib. 336. ἔχεις πρόφασιν ib. 340. ἔχει δίδαξιν ἐσθλῦ ib. 600. ὡς ἔχω ib. 614. ἔχει τι κλέμμα ib. 618. σπυδὴν ἔχειν ib. 673. cf. Ph. 908. χρυσὸν ὡς ἔχοι Hec. 713. τὸ μέλλον ὐκ ἔχω μαθεῖν ib. 761. ὑἵ ἔχω κακὰ ib. 808. ἐγώ σε—δι' οἴκτυ, χεῖρά θ' ἱκεσίαν, ἔχω ib. 851. ὥς τέ σοι καλῶς ἔχειν ib. 854. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι ib. 861. αἰδώς μ' ἔχει ib. 970. Or. 460. ὃν ἐν δόμοις ἔχεις Hec. 987. πέπλων ἐντὸς, ἢ κρύψασ' ἔχεις ib. 1013. καί μοι τὸ σὸν ὧδ' ἐν φροιμίοις ἔχει ib. 1195. τὰ χρηςὰ ἕκας' ἔχει φίλυς ib. 1227. cf. v. 1230. ὐδὲν, ὧν ἔχεις, κακῶν ib. 1268. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276. ἐλπίδα τιν' ἔχομεν Or. 52. ἔχει τιν' ἀλγέων παραψυχὴν ib. 62. ὕτως ἔχει τάδε ib. 91. αἰδώς τις ἐς Μυκηναίυς ἔχει; ib. 101. εὐμενῆ γνώμην ἔχειν ib. 120. πῶς ἔχει; ib. 153. ὐδὲ πόθον ἔχει βορᾶς ib. 189. δόξαν τόδ' ὑγιείας ἔχει ib. 235. ἅλις ἔχω τε δυςυχεῖν ib. 240. κεὶ μάλ' ἀθλίως ἔχομεν ib. 296. ἔχει ταὐτὸν ib. 308. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427. σκῆπτρα ἔχειν ib. 437. et Ph. 73. et 517. ὅ, τι σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ Or. 439. καταφυγὰς ἔχει κακῶν ib. 448. μὴ μόνος τὸ χρηςὸν ἔχε ib. 451. ὄνομα, ἔργον δ' ὐκ ἔχυσιν οἱ φίλοι ib. 454. ἐῶ σ' ἔχειν ταῦτα ib. 658. συγγνώμην ἔχειν ib. 660. ἀναγκαίως ἔχει ib. 714. Ph. 361. et sæpius. πῶς ἔχεις; Or. 730. τῦτο πάντ' ἔχω μαθὼν ib. 747. κακύργυς ὅταν ἔχωσι προςάτας ib. 770. ἔχεις τινὰ σωτηρίαν ib. 776. ὐκ ἔχω ib. 777. τὸ δίκαιον ὧδ' ἔχει ib. 795. ἅλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. ἓν σοι μομφὴν ἔχω ib. 1069. ἔχει βαρβάρυς ὀπάονας ib. 1110. ἔχω τοσῦτον· τἀπίλοιπα δ' ὐκ ἔχω ib. 1120. δεῦρο νῦν ἔχε ib. 1181. τὸ μέλλειν ἀγαθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν ib. 1182. τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἔπαλξιν ib. 1202. φόβος ἔχει με ib. 1255. ἔχομεν, ὡς θροεῖς ib. 1265. ἄφοβος ἔχε ib. 1273. χεῖρ' ἔχυσιν ἐν φόνῳ ib. 1297. σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν ib. 1343. τὰν δόμοις ὅπως ἔχει ib. 1368. τὰ πρὶν ὐκ εὔγνωςα συμβαλῦσ' ἔχω ib. 1394. σῖγ' ἔχωμεν ib. 1540. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι ib. 1545. ὧδ' ἔχει τάδε ib. 1612. ἔχεις με ib. 1617. τὰ καθ' Ἑλένην ὧδ' ἔχει ib. 1643. ἀσφαλῶς ἔχει Ph. 118. Ἄρην Αἰτωλὸν ἐν ςέρνοις ἔχει ib. 136. παιδοποιὸν ἄδοναν ἔχειν ib. 341. τὸν νῦν ἐκεῖσ' ἔχει ib. 363. ἔχυσιν Ἀφροδίτην τινὰ ib. 402. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν (opibus carere) ib. 408. ὐκ ἔχω μαθεῖν ib. 413. ὕτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει ib. 455. κακῶν τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν ib. 467. ἔχει τυραννίδα ib. 485. cf. v. 509. ἔχει τι λέξαι σοφώτερον ib. 533. κἀμὲ τῦδ' ἔρως ἔχει ib. 625. εἰς θεὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν ib. 712. ἔχει τιν' ὄγκον ib. 724. εἴ τι θέσφατον ἔχει φράσαι ib. 774. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν ib. 780. τόνδε χρυσῦν ςέφανον ἔχω ib. 863. προθυμίαν ἔχειν ib. 909. ἔχε[illegible] λέχος ib. 953. τὰ παρ' ἡμῶν πάντ' ἔχεις ib. 960. τὐμὸν ὐχὶ συγγνώμη[illegible]

ἔχει ib. 1002. ἑπτάπυργοι πῶς ἔχυσι περιβολαί; ib. 1085. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει ib. 1208. εἴ τιν' ἀλκὴν, ἢ σοφὺς ἔχεις λόγυς, κ. τ. λ. ib. 1265. τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1291. ἣν πέριξ ἔχει νέφος τοιῦτον ib. 1321. κόρυς ἔχυσ' ἐμῶν κακῶν ib. 1739. ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει Med. 33. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει ib. 75. ὡς μάλιϛα τύσδ' ἐρημώσας ἔχε ib. 90. ἔχει δῶμα τυράννων ib. 140. ὐχ ὧδ' ἔχει μοι ib. 307. τὸ σὸν ὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν ib. 312. ὐκ ἔχεις τέχνην ib. 322. ὥς συ κάρτα μνείαν ἔχω ib. 328. εὔνοιαν ἔχειν ib. 345. ὧν φόβος μ' ἔχει ib. 356. cf. Rh. 722. εὔκλειαν ἔχειν Med. 415. ἔχει πολλὰ—εἰπεῖν ib. 429. γῆν τήνδε καὶ δόμυς ἔχειν ib. 448. τῦτό σ' εἰπεῖν ἔχω—κακὸν ib. 465. ὐδ' ἔχω μαθεῖν ib. 492. ἔχει ὅτω ib. 506. θαυμαϛόν σε ἔχω πόσιν ib. 511. ὐ κακῶς ἔχει ib. 533. ἔχ' ἥσυχος ib. 550. et Hip. 1313. ὄνησιν ὐκ ἔχει Med. 618. ὅτω ἔχοιμι ib. 723. ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς ib. 732. cf. v. 756. et 777. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἰπεῖν ib. 1132. ὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ'—ἔχω ib. 1301. εἰ ἐμῦ χρείαν ἔχεις ib. 1319. ὥστε μοι καλῶς ἔχειν Hip. 50. συγγνώμην ἔχειν ib. 117. Sup. 251. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν ib. 201. φρὴν ἔχει μίασμά τι ib. 317. σαφὲς ὐκ ἔχω γεγωνεῖν ὅπα ib. 585. ἔχει ἀνάγκην ib. 634. κακῶς ἔχει ib. 681. ἔχεις τἀμὰ μέμψασθαι κακὰ ib. 695. ἔχω κἀγὼ πρὸς τάδε λέγειν ib. 697. τὸν Ἄτλας ἔχει ib. 747. ὅσον κακὸν ἔχει δόμος ib. 852. δισσὰς φωνὰς ἔχειν ib. 928. ἤ τις εἰς σὸν ὗς με διαβαλὼν ἔχει ib. 932. ἔχει μοῖραν ib. 988. cf. v. 1436. τἀ ἄλλ' ἔχεις ib. 1021. ὐκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω ib. 1121. θεοῖσιν ὧδ' ἔχει νόμος ib. 1328. ὁρᾷς με, ὡς ἔχω ib. 1395. δίκην καὶ λόγυς κεδνὺς ἔχω Al. 39. cf. v. sq. An. 440. Sup. 183. et 434. ἔχω λόγον, καὶ προθυμίαν σέθεν Al. 52. cf. v. 1110. ὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν ib. 64. ὐκ ἔχω 'πὶ τίνα μηλοθύταν πορευθῶ ib. 118. ἔχει ἄλγος ib. 195. ὁρᾷς τἀμὰ πράγμαθ' ὡς ἔχει ib. 281. ὥσθ' ὅτως ἔχειν ib. 299. δόξω γυναῖκα, καίπερ ὐκ ἔχων, ἔχειν ib. 353. μομφὰς ὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν ib. 1012. σῦ προμηθίαν ἔχω ib. 1057. τῆς θανύσης πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν ib. 1064. ὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. ἔχεις ib. 1122. et 1138. et Cy. 679. et ἔχεις, ἔχεις Sup. 818. ἔχεις πᾶν, ὅσονπερ ἤθελες Al. 1135. ἀνὰ ϛόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν An. 95. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν ib. 178. ἅμιλλαν ὐκ ἔχειν φρονήματος ib. 213. αἰσχύνην ἔχει ib. 243. νῦν ὐκ ἔχειν ib. 251. τοιόνδ' ἔχω συ δέλεαρ ib. 263. εἰ πέριξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλιβδος ib. 265. σοὶ ὐδὲν ἔχω φίλτρον ib. 541. ξυντράπεζον ἔχειν βίον ib. 659. ὐκ ἄφθονον σχολὴν ἔχω ib. 733. σκιᾷ ἀντίϛοιχος ὢς φωνὴν ἔχεις ib. 746. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν ib. 780. δίσσ' ἔχειν λέχη ib. 910. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας ib. 983. φασγάνων πληγὰς ἔχει ib. 1075. οἷα με τὸν δύϛηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις; ib. 1083. κακῶν λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν ib. 1282. οἱ ναὺς ἔχετε Sup. 2. ἔχομεν ἔνδικα ib. 65. μή τι ἔχῃ νέον ib. 91. ἐν αἰσχύναις ἔχω ib. 164. ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχῃ ib. 178. τύτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω ib. 198. ὡς διαλλαγὰς ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ib. 210. λόγοι ὀρθῶς ἔχυσ' εἰς τόνδε ib. 335. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέϛερον ib. 351. ἔχε ϛόμα ib. 513. τὺς θεὺς ἔχειν, ὅσοι δίκην σέβονται ib. 594. εἰ μὴ τὸν θεὸν χρήζοντ' ἔχει ib. 597. ὐκ ἔχω, τί πρῶτον εἴπω ib. 686. δοκῶ, τὰς συμφορὰς ἔχειν ἔλασσον ib. 733. ᾄδας τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον ib. 922. ἤν τι μὴ καλῶς ἔχῃ ib. 1082. αἰθὴρ ἔχει νιν ib. 1139. ἔχω τοσόνδε βάρος ib. 1158. ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει Iph. A. 72. ἴσμεν, ὡς ἔχει τάδε ib. 106. νῦν χρὴ τὸν ϛρατηλάτην ἔχειν πόλεως ib. 374. ὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι παρασχεῖν ib. 383. καλῶς ἔχυσι ib. 403. cf. v. 1009. Iph. T. 467. 604. 754. 1057. et 1195. Tr. 268. Bac. 287. Hel. 767. et 1595. Æol. fr. VI. 4. et XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ἡδέως ἔχειν ib. 483. ἅ με διολέσαντ' ἔχει ib. 659. ἀφασία μ'

ἔχει ib. 837. cf. Her. F. 515. ὧδ' ἔχει Iph. A. 871. πάντ' ἔχεις ib. 883. Rh. 605. et Ion. 1018. γνώμην ἔχειν Iph. A. 925. τȣ̀ς τρόπȣς ἁπλȣ̃ς ἔχειν ib. 927. τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι ib. 1257. ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; ib. 1391. τὸ σὸν γενναίως ἔχει ib. 1403. ȣ̓κ ἔχω πρὸς τȣ̃τ' ἔτι λέγειν ib. 1422. ἔχω πρόφασιν ib. 1435. τέχνην, ἣν ἔχω ξενοκτόνον Iph. T. 53. ȣ̓δ' αὖ συνάψαι τȣ̓̃ναρ εἰς φίλȣς ἔχω ib. 59. τίνα φροντίδ' ἔχεις; ib. 137. εἰ πᾶσι —ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581. θεᾶς τῆσδε προστροπὴν ἔχω ib. 618. ταῦτα δι' αἰσχύνης ἔχω ib. 683. ȣ̓ κακῶς ἔχει ib. 691. ȣ̓ νοσȣ̃ντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 693. ἐν ᾗσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω ib. 748. cf. v. 776. et 1461. Bac. 192. et 208. Her. F. 845. ἔχω σε Iph. T. 828. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. χάριν ἔχω τροφᾶς ib. 847. εἰκότως ἔχει ib. 911. ἱερὸν (sc. ἐμὲ) ὡρίσαντ' ἔχειν ib. 969. τὸ πρόθυμον ἔχω ib. 989. ἔχειν καινὸν ἐξεύρημα ib. 1029. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054. τρεῖς μία τύχη τȣ̀ς φιλτάτȣς—ἔχει ib. 1066. ἔχ' αὐτȣ̃ πόδα σὸν ib. 1159. ἐκποδὼν ἔχειν μιάσματος ib. 1226. τήνδ' ἔχω γνώμην Rh. 130. cf. Her. F. 85. ἔχεις τȣ̓̃ργον Rh. 218. σύμβολον ἔχω σαφὲς ib. 220. ȣ̓κ ἔχει φράσαι ib. 659. cf. v. 801. et Ion. 540. et 803. τȣ̃σδ' ἔχω Rh. 681. ἔχει πότμος νιν Tr. 270. τίν' ἔχει τύχαν; ib. 273. τὰς ἐμὰς τύχας τίς—ἔχει; ib. 293. γόοισι τὸν θανόντα — κατασένȣσ' ἔχεις ib. 318. ᾧ νόμος ἔχει ib. 324. τὰ Ἕκτορος—ἄκȣσον, ὡς ἔχει ib. 394. cf. v. 923. 931. et 1144. ȣ̓κ ἀρτίας ἔχεις φρένας ib. 417. τί ποτ' ἔχȣσι τȣ̓̃νομα κήρυκες ἕν; ib. 424. ἔχει τι σχῆμα ib. 470. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν ib. 494. ἢ λύπας ἔχει ib. 605. ἔχεις ἀλκὴν ȣ̓δαμῆ ib. 724. cf. Her. F. 326. τί ȣ̓κ ἔχομεν; Tr. 791. Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων πλήρωμα ib. 823. ὧδ' ἔχει κηλήματα ib. 893. ὃς τῶν—δαιμόνων ἔχει κράτος ib. 949. ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον ib. 951. ἔνθα πύλαις Πέλοπος ἔχȣσιν ἕδραι ib. 1099. ἑνὸς μόχθȣ σ' ἀπαλλάξας ἔχω ib. 1150. ἵν' ȣ̓ὗτος λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο ib. 1265. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα, κ. τ. λ. ib. 1317. ἐν εὐχαῖς ȣ̓δαμȣ̃ μνείαν ἔχει (sc. ἐμȣ̃) Bac. 46. νεβρῶν δορὰς ἔχειν ib. 176. Ἄρεως μοῖραν ἔχει τινὰ ib. 302. δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν ib. 310. ἔχειν οἴνȣ τέρψιν ἄλυπον ib. 422. σεμνότητ' ἔχει σκότος ib. 486. αἰδώς μ' ἔχει ib. 826. ἰσχὺν ἔχειν ib. 892. ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. θίασον ἔνθ' ἔχȣσι ib. 976. κράτος ἔχȣσ' ἐμὸν ib. 1036. τί ȣ̓ καλῶς τῶνδ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει; ib. 1262. μεταβολὰς ἔχειν ib. 1265. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει ib. 1287. ἔχει δίκην ἀξίαν κ. τ. λ. ib. 1326. μυρίȣς ἔχω πόνȣς Cy. 1. τίνα σπȣδὴν ἔχεις; ib. 84. τίνες ἔχȣσι γαῖαν; ib. 117. ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει ib. 153. αὐτὸς ἔχε (i. e. *tace*) ib. 269. στέγν' ἔχω σκηνώματα ib. 323. ἂν ἔχει θυσίαν ib. 365. τόνδ' ȣ̓κ ἔχομεν κατεκφυγεῖν ib. 439. ἣν ἔχω τιμωρίαν θηρὸς ib. 440. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν ib. 164. ἔχω προθυμίαν ἐς ὑμᾶς ib. 411. αἰνέσας ἔχω καὶ τἀνθάδε ib. 437. ὑμῖν ȣ̓κ ἔχω τί χρήσομαι ib. 440. σ' ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω ib. 486. εὐδόκιμον ἔχει θανάτȣ μέρος ib. 621. τοσόνδε θάρσος, ȣ̓δὲν ἄλλ' ἔχω ib. 716. Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 768. χάριν σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω ib. 870. ἔχεις ὁδόν τινα δίκαιον ib. 901. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα ib. 981. ȣ̔́τω τἀμ' ἔχει ib. 1016. δοκεῖ μ' ἔχειν, ȣ̓κ ἔχων Hel. 35. sq. τίς τῶνδε δωμάτων ἔχει κράτος; ib. 68. ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης ib. 73. τὸ πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει ib. 92. cf. Ion. 759. et El. 238. ȣ̓ τὰς φρένας ἔχεις ὁμοίας Hel. 160. μαψίδιον ἔχει φάτιν ib. 259. ἔχεις ἀλγεινὰ ib. 260. σφαγαὶ ἔχȣσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. πῶς εὐμενείας—ἔχεις; ib. 320. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τȣ̀ς γόȣς τ' ἔχε ib. 328. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν ib. 351. Τροίας ἣν ἀποσπάσας ἔχω ib. 420. ἐκ μὴ 'χόντων βίον, ȣ̓δ' εἰ θέλοιεν ὠφελεῖν, ἔχοιεν ἂν ib. 441. τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον; ib. 480. ȣ̓κ ἔχω, τί χρὴ λέγειν ib. 503. στολὴν ἀμορ-

φὸν ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις ib. 561. αὐτός σε, κἄμ' ἔχει λόγος ib. 565. ὐδ' ἔχω, τί φῶ ib. 570. ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη ib. 590. δοκῦντες Ἑλένην ὐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριν ib. 617. ἔχω τὰ τῦ Διὸς λέκτρα ib. 644. ἔχεις (sc. ἐμὲ), ἐγώ τε σὲ ib. 658. ὐ σαφῶς ἔχω ib. 708. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς ib. 738. ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις ib. 766. εἰ λέκτρα διέφυγες τάδ', ὐκ ἔχω ib. 800. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις ib. 840. τῆς τύχης ὧδ' ἔχω ib. 863. τἀμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα; ib. 879. ὅπως ἂν τὑμὸν ἀσφαλῶς ἔχῃ ib. 899. ὁ νῦς —γνώμην ἔχει ἀθάνατον ib. 1021. ἣν (sc. ναῦν) εἴχομεν, θάλασσ' ἔχει ib. 1054. ἀΐδαν μέλεον ἔχυσι ib. 1133. ὐδ' ἔχω, τί τὸ σαφὲς—ἐν βροτοῖς ib. 1163. δοκῶ μοι κἀμὸν ὧδ' ἔχειν πόσιν ib. 1221. ἔχει πότμον ib. 1302. μῆνιν ἔχεις μεγάλας ματρὸς ib. 1371. γάμυς ἑτοίμυς ἐν χεροῖν ἔχειν ib. 1402. ἕξεις μ', οἵαν χρῆν ἔχειν γυναῖκα ib. 1423. οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ὧδ' ἔχειν ib. 1677. οἳ γῆν ἔχυσ' Εὐβοΐδα Ion. 60. et Rha. fr. I. θεοῖσι δύλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. ἔχω μαθῦσα ib. 230. τὸ σὸν ὐκ ἀπαιδεύτως ἔχει ib. 247. ἔχεις βίοτον; ib. 326. ἔχω πάνθ', ὅσων ἐχρῄζομεν ib. 417. ὑπερβαλλύσας ἔχει εὐδαιμονίας ib. 472. τῦτο κἄμ' ἔχει πόθος ib. 572. τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις; ib. 582. δῶμα συγχέας ἔχῃς ib. 615. ἔχειν πόνυς ib. 631. σμικρὰ ἡδέως ἔχειν ib. 647. cf. v. 1602. σκῆπτρα ἔχειν χθονὸς ib. 660. cf. Her. F. 213. ὐκ ἔχει παῤῥησίαν Ion. 675. μή τιν' ἔχῃ δόλον ib. 686. cf. v. 692. ἔχοι σκῆψιν ib. 721. ὐ καταισχύνασ' ἔχεις τὺς σὺς ἐκγόνυς ib. 736. πημάτων ἄδην ἔχω ib. 975. ἔχω δόλια καὶ δραστήρια ib. 985. τροφὰς ἔχει βίυ ib. 1013. ὐκ ἔχω λαβεῖν ib. 1108. τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε; ib. 1110. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285. ἔχειν ἴσον ib. 1318. ὓς ἔχω λόγυς ib. 1335. ἔχει μοι τί κέρδος, ἢ τίνα βλάβην; ib. 1350. ὐκ ἔχω λέγειν ib. 1360. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib. 1367. ἔχει τὶ δεινὸν ἡ τόλμα συ ib. 1416. πνεύματ' ἀνέμων ὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει Her. F. 102. ἔχει τὑμὸν ὐκ ἀναίδειαν, ἀλλ' εὐλάβειαν ib. 165. ὐκ ἔχει τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι ib. 193. ὅσοι τόξοις χεῖρ' ἔχυσιν εὔστοχον ib. 195. ἐναντίαν γνώμην ἔχυσι ib. 205. ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἔχυσι ib. 237. γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις ib. 264. ὀργὰς δικαίας ἔχειν ib. 276. ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν ib. 306. τὸ Κάδμυ ἑπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. ἔχυσιν (sc. χρήματα), οἱ δ' ὐ ib. 636. μετρίως σπυδὴν ἔχειν ib. 709. ἔχει ἡδονὰς ib. 732. τί πόνυς διπλῦς ἔχω; ib. 937. φόνον ἔχω λέξαι ib. 1022. νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ ib. 1071. νεκροῖσι γείτονας θάκυς ἔχω ib. 1097. ὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρυς ἔχω ib. 1284. χάριν μυρίων δώρων ἔχω ib. 1352. ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδε ib. 1378. ἡμᾶς ἔχεις παιδοκτόνυς σὺς ib. 1380. παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμὸν ib. 1401. ὕτως πόνων σῶν ὐκέτι μνήμην ἔχεις; ib. 1410. ἅλις ἔχεις τἄξωθεν ἔργα El. 73. πολλῶν κακῶν αἰτίαν ἔχει ib. 213. κοινῇ δίδωμι τῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν ib. 232. τὸν αὐτὸν ἔρον ψυχῆς ἔχω ib. 297. ὐδὲν τῶνδ' ἔχυσιν ἐνδεὲς ib. 356. ἔχυσι ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν ib. 368. ἔχει νόσον πενία ib. 375. τί διάβροχον τόδ' ὄμμ' ἔχεις; ib. 503. ἔχω σ' ἀέλπτως ib. 579. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω ib. 597. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις ib. 610. τὰν πίστιν σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει ib. 738. ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. ἣν ἀξίως μισεῖν ἔχεις ib. 1016. ἡ δίκη αἰσχρῶς ἔχει ib. 1051. ἡνίκ' ὐκ ἔχεις ἄκη ib. 1111. τί πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις; ib. 1116. δίκαια ἦδ' ἔχει ib. 1244. τίς δεσπότιν ἐμὴν βάξις ἔχει; Dan. 54. τῷ μὲν ἔσθ', ὁ δ' ὐκ ἔχει Æol. fr. XIII. 3. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν ἔχειν ejusd. fr. XX. 4. ἴδιον ὐδὲν ἔχομεν Alex. fr. XII. 6. χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. ἔχει κυφότητα μόχθων ejusd. fr. XXII. 3. ἕν γ' ἔχει τι χρηστὸν Antig. fr. VIII. 2. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει ejusd. fr. XVI. 2. ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Antiop. fr. II. εἰ φρονεῖν ἔχω ejusd. fr. V. 2. εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι ejusd. fr. XIX. 2. ἔχει λόγον ejusd. fr. XXIII. 1. ἡδονὴν ἔχει τινὰ ejusd. fr. XXIV. 2. cf. Bel. fr. XV. 2. Pol.

fr. IV. 2. et Fr. inc. XLVII. 1. τὸ μὴ θανεῖν ὐκ ἔχει (sc. ἡ τυραννὶς), τὰ δ' ἄλλ' ἔχει Ar. fr. IX. 2. ἔχει τῦτ' ὐχὶ μικρὸν ejusd. fr. XI. 1. κἂν μίκρ' ἔχει τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. τίν' ἔχει ϛάσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. χέρ' ἀνδρείαν ἔχοι Chry. fr. III. 1. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφροσ' ἐν δόμοις ἔχειν Cress. fr. IV. 5. ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. ὐρανὸν—ἔχομεν εὖ συγκεκραμένον Er. fr. I. 15. φρένας ἠπίυς ἔχειν ejusd. fr. II. 6. ὐκ ἔχει σωτηρίαν ib. 13. ἔχειν πειρῶ ib. 14. τὺς γάμυς τὺς πρώτυς ἔχειν ib. 15. δυσκρίτως ἔχω ejusd fr. XII. 1. ἄν τις οἴκοι πλυσίαν ἔχῃ φάτνην Eu. fr. VI. 1. τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσυς Gl. fr. III. 1. cf. ejusd. fr. IV. et fr. inc. LXXVII. ἔχω τόλμης καὶ θράσυς διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. ἔχειν φωνὴν ejusd. fr. IX. 1. ὁτιπλείϛας ἔχειν γυναῖκας Inus fr. VII. 2. τὰ αἰσχρὰ—κατ' ὀφθαλμὺς ἔχει ejusd. fr. X. 3. ἂν 'ν ἔχῃς ἄνευ ψόγυ ejusd. fr. XV. 1. ἐν ἐλπίσιν ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. πλέον ἔχειν Ix. fr. II. 1. ὅστις ἀμείλικτον πατέρ' ἔχει Melan. fr. XIII. 1. οἵτινες ἀχάλιν' ἔχυσι ϛόματα ejusd. fr. XX. 4. ὐκ ἔχυσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 1. ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ Œd. fr. VIII. 2. ἡμέρα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει ejusd. fr. XII. ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ ejusd. fr. XVII. 8. ὐκ ἔχω μαθεῖν Œnom. fr. II. 1. ἀμηχάνως ἔχει ejusd. fr. III. 5. μορφὴν ἔχυσι Pal. fr. III. 2. ὃς ἂν πλεῖϛ' ἔχει ib. 5. σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Peliad. fr. III. 2. παρθένυ τρόπυς ἔχειν ejusd. fr. VI. 3. τυφλὰς ἔχυσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 4. τἀγγύθεν εὔκρατ' ἔχει ejusd. fr. XIV. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Ph. fr. X. 2. εὖ ὡς γαμεῖν ἔχεις ejusd. fr. XI. 2. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. ἐπικινδύνως ἔχει Scy. fr. I. 1. ἵνα τὴν ὕβριν δύλην ἔχῃ Sis. fr. I. 7. ὐκ ἔχει βίον St. fr. I. 2. καλῶς ἔχοιμι Tel. fr. IX. θυμῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν ejusd. fr. XVII. ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε Tem. fr. XIII. 2. τιμὴν ἔχει τινὰ ib. 4. ὐκ ἔχυσ', ὅπως δείξωσιν αὐτὺς ejusd. fr. XIV. 1. εὔκλειαν ἔχει Fr. fal. cit. I. 1. πρῶτ' ἀμυσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2. ἀσφάλειαν ὐκ ἔχει eorund. XXV. σιγὴν ἔχε eor. XXXVI. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει eor. LI. 8. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν eor. LII. 1. ἂν πόσιν ϛέργοντ' ἔχῃ eor. LVI. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει eor. LIX. 1. ὧν ἔχυσιν οἱ νέοι eor. LXXVI. 2. οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; eor. LXXVIII. 1. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας eor. LXXXVI. 2. ἔχει τελευτὴν ἥσπερ ὕνεκ' ἐγένετο eor. CVIII. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει eor. CXXII. ζημίαν ὐκ ἔχει eor. CXXXII. 5. ἔχειν πόνυς eor. CXLVIII. 8. λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eor. CLII. 10. πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ῥοὰς eor. CLXXXIII. πάντα συλλαβὼν ἔχει eor. CXCII. τὸ δίκαιον ὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν eorund. 17. ἐπὰν—ζητεῖ τι κρεῖττον, ὧν ἔχει—eor. 20. 2. τἀμὰ καλῶς ἔχει eor. 27. 2. τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος eor. 28. 5. χρυσός ἐϛιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος eor. 36. ἀμαθίαν ἔχει eor. 40. 2. πολλὰ καὶ ἕτερα εἰπεῖν ἔχω Epist. III. ἐλάττω χάριν ἔχειν ib. cf. Epist. IV. ἔχυσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV. ἄν τι πλεῖον ἔχωσι Epist. V. b) *Imperf.* πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν Hec. 569. ὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον ib. 572. ὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δῦναι χάριν ib. 899. μέγαν χόλον σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν ib. 1119. τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας καὶ κῶλα ib. 1163. ἐπεὶ πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν ib. 1209. εἶχες ἂν καλὸν κλέος ib. 1225. τίν' εἶχες ψυχήν; Or. 525. σῷ εὔνοιαν πατρὶ ἀεί ποτ' εἶχον ib. 867. εἴγε λαιμὺς εἶχε τριπτύχυς θανεῖν ib. 1513. ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' ὐκ εἶχον ἂν Ph. 404. πολὺν ταραγμὸν—εἶχον μάχης ib. 1415. ὐ τῦτό σ' εἶχεν Med. 591. εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν ib. 1032. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα ib. 1146. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε ib. 1193. τύχην εἴχομεν διδάσκαλον ib. 1203. ἵν' εἶχον μηδὲ προσφωνεῖν τινα Hip. 647. ἐπεὶ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. φρόνημα ὐδέν τι μεῖζον εἶχεν ib. 863. τὸ πρᾶ-

γμα ἀπόρως εἶχε πατρὶ Iph. A. 55. πειθὼ εἶχον τήνδε ib. 104. ὡς ἄνολβον εἶχες ὄνομα σύγχυσίν τε ib. 354. μνήμην εἶχον Ἀγαμέμνονος ib. 1103. εἰ τὸν Ὀρφέως εἶχον λόγον ib. 1211. ὅσον εἶχες (*quantum poteras*) ib. 1453. εἶχον ἡδονὴν Iph. T. 954. κοντοῖς πρώρας εἶχον ib. 1350. ἃ Τροίας ἀρχαγὸς εἶχον τιμὰς Tr. 196. περιβολὰς εἶχον χθονὸς ib. 389. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις ib. 399. τὰς πρὶν φρένας ὐκ εἶχες ὑγιεῖς Bac. 946. σῖγα νάπη φύλλ' εἶχε ib. 1083. ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες εἶχον Cy. 407. πλανήτην εἴχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. εἰ μὴ 'ν ξένῃ γαίᾳ ποτ' εἶχον Hel. 75. σκοπεῖτε, μὴ δόκησιν εἴχετ' ἐκ θεῶν ib. 118. νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἴχομεν πόνυς πέρι; ib. 713. σοὶ ταὐτὸν ἥβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. σιγῇ εἶχον αὐτὰ ib. 1341. εἶχον οἰκέτην βίον ib. 1373. εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας Her. F. 212. φθέγμα ὅσιον εἴχομεν ib. 927. ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος El. 20. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα ib. 29. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπυ ib. 768. εἴθ' εἶχες βελτίυς φρένας ib. 1061. κάλλος εἶχεν ἔξοχον Dan. 26. εἰ νῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατὴρ Bel. fr. XVII. 1. ἀνδρῶν ἂν εἴχομεν τυραννίδα Dan. fr. VIII. 4. c) *Particip.* ἔχων. ὐ πέπλον, ὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 578. ὦ πλεῖς' ἔχων κάλλιςά τε ib. 620. ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994. τίν' αἰτίαν ἔχων; ib. 1203. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. χάριτας ἔχων πατρὸς ib. 244. κακὸν ἔχων ἥκει μέγα ib. 248. αἷμ' ἔχων ib. 513. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων ib. 688. φίλα ἔχων κηδεύματα ib. 793. ὦ ποθεινὸν ἥδιςόν τ' ἔχων—ὄνομα ib. 1045. σπυδὴν ἔχων ib. 1056. Med. 557. Al. 781. et 1017. An. 1051. et Her. 119. et σπυδὴν ἔχοντες Iph. T. 1434. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1058. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον ib. 1625. χρόνια λέκτρα τάμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. ξιφήρη χεῖρ' ἔχων ib. 366. ὄμμ' ἔχων δακρυῤῥοῦν ib. 373. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. τὸν νῦν πρὸς αὐτὸν ὐκ ἔχων ib. 1427. πομπίμαν ἔχων ἐμὲ ib. 1706. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων ib. 1713. νῦν ἔχων Hip. 105. et Iph. A. 1139. Ὀρφεᾶ ἄνακτ' ἔχων Hip. 953. παρθένον ψυχὴν ἔχων ib. 1006. τλήμονας φυγὰς ἔχων ib. 1177. et El. 233. τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων Hip. 1315. ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. ὅτυ τις τυγχάνει χρείαν ἔχων An. 368. γυναῖκα μωραίνυσαν ἐν δόμοις ἔχων ib. 675. κοινὰν τὰν εὔκλειαν ἔχοντα ib. 802. φυλακὰς ἔχων ib. 962. ὐκ ἔχων πέρας κακῶν ib. 1217. κοινὸν φόρτον ταῖσδ' ἔχων Sup. 20. τίνος χρείαν ἔχων; ib. 115. τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων ib. 381. ἔχων ἴσον ib. 408. δίκαι' ἔχων ib. 437. χρηςόν τι βυλευμ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων ib. 439. πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα ib. 634. ἄκραντον ὐδὲν ἔχων ib. 870. διπλῦν πένθος δαιμόνων ἔχων ib. 1035. δρόμον ἔχοντα Iph. A. 212. θύρας ἔχων ἀκλήςυς ib. 340. ξύνεσιν ἔχων ib. 375. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων ib. 381. πόθον ἔχων θυγατρὸς ib. 431. τὸ θέλειν ὐκ ἔχων ib. 657. τύσδ' αὐτὺς ἔχων σοι φράζειν μύθυς ib. 1620. ἐρωτᾷς ὐ λέγειν ἔχοντά με Iph. T. 659. χεροῖν μίασμ' ἔχων ib. 1047. ἔχων κέλαδον λύρας ib. 1128. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. τιν' ἔχων νυκτηγορίαν Rh. 19. τετράπυν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς ib. 256. Θρηκίαν ἔχων ςολὴν ib. 313. πτωχικὴν ἔχων ςολὴν ib. 503. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων ib. 711. ψαφαρόχρυν κάρα πυλυπινές τ' ἔχων ib. 716. μὴ γένυς κοινωνίαν ἔχοντι ib. 905. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕδραν Tr. 884. χάριν μονῆς ἔχων ib. 1129. ἐχρήσω ὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων ib. 1172. πόνυς ἔχων ib. 1198. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν Bac. 137. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων ib. 236. νῦν ὐκ ἔχων ib. 271. σκευὴν Βάκχης ἔχων ib. 913. κρεῖσσον ὕψος ἔχων ib. 1099. ἀγέραςον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ἐν ἀσκῷ οἴκυς ἔχων Cy. 523. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. τὰ κείνυ τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς ib. 10. δίκαια δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων ib. 139. πολεμίυς λόγυς ἔχων ib. 655. ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων τεύχη ib. 726. λύπας ἅλις ἔχων

Hel. 595. πολλὰς ἐν μέσῳ λόγους ἔχων ib. 636. βέβαιον οὐδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων ib. 721. τοὔνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον ib. 736. ἐπεὶ ἀθλίως ἔχονθ' ὁρῶ ib. 1300. νεκρῶν οὐδενὸς μνήμην ἔχων ib. 1599. τοῦτ' ἔχων τοὔνειδος Ion. 593. εὐπαιδίαν ἔχοντα ib. 679. πρέσβυν ὡς ἔχονθ' ἕλοι ib. 1214. ἔχων τυραννίδα Her. F. 65. ἔχων τέκνα ib. 67. θρόνους ἔχων ib. 167. ἔχων ἀλκὴν μόνον ib. 194. κράτος ἔχων Πελασγίας ib. 464. ἅρματ' οὐκ ἔχων, ἔχειν ἔφασκε ib. 947. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων ib. 1178. φίλτρον τι τοῦτ' ἔχων ib. 1407. ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ El. 40. θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα ib. 80. ἄγνευμ' ἔχων τι θεῖον ib. 256. βασιλικοὺς ἔχων δόμους ib. 947. σαφῶς πείθειν οὐκ ἔχων Dan. 29. ἀρετὴν ἔχων Antig. fr. XII. 2. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2. χρείαν ἔχων ejusd. fr. XVIII. 1. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Bel. fr. IX. 4. γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων ejusd. fr. XVI. 11. κακῶς ἔχων ib. 17. γνώμην ἔχοντα Chry. fr. I. 2. πάλλευκα ἔχων εἵματα Cret. fr. II. 17. τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων Hyp. fr. V. 5. κρᾶσιν ὑγρὰν οὐκ ἔχων Phaëth. fr. VII. 2. ἔχων δρόμον ejusd. fr. VIII. 1. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων ejusd. fr. XV. 2. ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2. πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 1. δίκαια ἀντειπεῖν ἔχων ib. 3. σμικρὰ καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων ejusd. fr. XXII. 2. κακὸς ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι Fr. fal. cit. V. 8. γῆν ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων eorund. LXXXI. 4. ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων eor. CLXV. 5. οὐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς eor. CCII. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. B. 28. 7. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. οὐχ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα Epist. V. πολιὰν ἔχοντε χαίταν Al. 473. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα Ion. 304. ναῦς ἔχοντες Hec. 35. τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες Ph. 559. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν Hip. 462. πρὸς τῶν ἐχόντων (*de divitibus*) τὸν νόμον τίθης Al. 58. φθέγμ' ἔχοντες An. 925. τοὺς νῦν ἔχοντας ib. 945. οἱ οὐκ ἔχοντες (i. e. *pauperes*) Sup. 240. quibus opponuntur οἱ ἔχοντες vers. 242. ἁπάντων τέρμ' ἔχοντες ib. 617. οἱ ἔχοντες εὐνίδας Iph. A. 807. σύγχυσιν ἔχοντες, καὶ ταραγμὸν ὀμμάτων ib. 1128. κάθαιμ' ἔχοντες τραύματα Iph. T. 1374. πόνους ἔχοντας Rh. 988. ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν Tr. 1158. ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων Cy. 118. ἐκ μὴ 'χόντων βίον Hel. 440. φθιμένων ἔνδυμ' ἔχοντας Her. F. 443. ἐφεσίους εὐνὰς ἔχοντες El. 217. τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες ib. 993. τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 2. ἐν χεροῖν δίσκους ἔχοντες Aut. fr. III. 20. μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες Bel. fr. XXV. 5. τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι Cress. fr. V. 2. ἐν τοῖς ἔχουσιν ἡβητὴς πέφυκε Dan. fr. V. 5. δέλεαρ ἔχοντες Er. fr. I. 18. παράδειγμ' ἔχοντας Gl. fr. II. 3. οἷον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν! Phœn. fr. VIII. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες Pol. fr. III. 1. κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ Tem. fr. XV. 2. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν φιλεῖ Thes. fr. IX. 3. ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν Fr. inc. LXXXI. 8. μάτην πόνους ἔχοντες eorund. CVI. 2. λευκοὺς λίθους ἔχοντες eor. CCXVI. ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμου ἔχουσα Hec. 353. οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν ib. 457. νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ ib. 486. πύργ' ἔχουσα δέργματα ib. 1265. τρυφὰς ἔχουσα Τρωϊκὰς Or. 1113. κάρα ξυρηκὲς καὶ πέπλους μελαγχίμους ἔχουσαν Ph. 376. δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς ib. 378. πάντ' ἔχουσ' ὁμοῦ κακὰ ib. 1690. πολλὰς ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδοὺς Med. 376. τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα—αἰῶνα ib. 647. ἀβουλίαν πολλὴν ἔχουσα ib. 883. Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν ib. 1343. οὐκ ἔχουσα σωφρονεῖν Hip. 1034. ἥους ἔχουσα δῶρα Al. 290. πόλλ' ἔχουσαν ἔνδικα An. 186. ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων ἔχουσα Iph. T. 373. πολλή τις προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει ib. 616. ἔχουσ' ἀδελφὸν ib. 802. βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα ib. 915. ἐν σοφοῖς τιμὰς ἔχουσα Rh. 891. τὸν νοῦν διδάσκαλον ἔχουσα χρηστὸν Tr. 648. πόλλ' ἔχουσα πήματα ib. 689. μίκρ' ἔχουσα ib. 993. τὸ σῶ-

φρον τῆς ἀναιδείας πλέον ἔχουσαν ib. 1028. ὄνομ' ἔχουσα, τἄργα δ' οὐ ib. 1233. ὅν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89. μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν ib. 609. δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν ib. 1355. τὰν εὐχαρίστως ἔχουσαν πόλιν Her. 380. πάντ' ἔχουσα δυστυχῆ Hel. 292. ἔχουσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε ib. 333. ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσα Ion. 697. πόνους ἔχουσα El. 65. ἀρετὴν ἐχούσης μείζονα Cresph. fr. XV. λῆμ' ἔχουσαν εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. πονηρὰ τἄργ' ἔχουσα Fr. inc. LIV. 2. ἔχουσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς Hec. 1153. ἐπίκλημ' ἐχούσαις, ὅ, τι τύχοι Or. 569. οὐ ῥυθμὸν ἕνα κακῶν ἐχούσας Sup. 95. ἔχουσαι διὰ λόγου κάμψαι κακὰ ib. 748. ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις Bac. 1051. ποδῶν ἔχουσαι συντόνοις δρομήμασιν ib. 1089. ἔχουσαι τὸν Λίβυν λωτὸν Hel. 169. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων φρούρημ' ἔχουσαι Ion. 511. ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι El. 1346. πρᾶγμ', ἔχον πολλοὺς λόγους Hip. 984. τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον; Sup. 527. βάσταγμα αἰσχύνην ἔχον ib. 767. μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον Tr. 611. γῆρας, νῦν οὐκ ἔχον Bac. 252. οὐκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. θαῦμα, ἔλασσον τοὔνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. δύο, ταῦτ' ἔχοντε γράμματα Hip. 387. εὖ τὰ 'ν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν Hec. 1292. τάμφὶ σοῦ ὧδ' ἔχοντ' ἐπίστασο An. 431. ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σάφ' ὡς ἔχοντ' ἴδῃ Dan. 42. d.) *Aor.* 2. ἔσχον. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 5. τὰς ποντοπόρους ἔσχε σχεδίας ib. 113. ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχεν ib. 1169. τίνι τρόπῳ ἔσχες λέχος; Ph. 417. ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ib. 1163. πύργων γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς ib. 1203. δόξαν ἔσχες Med. 540. ὃν (sc. ἔρον) ἔσχε ταύρου Hip. 338. οὐκ ἄν ποτ' ἔσχον μὴ τάδ' ἐξειπεῖν πατρὶ ib. 658. φανερὰν ἔσχες ἄταν ib. 1289. καί μ' ... ὁ Πλούτωνος κύων, οὔθ'—ἔσχον Al. 363. εἰ—ἔσχον μὴ κτανεῖν An. 687. κλείτας τιμὰς ἔσχεν Sup. 874. ὅτ' ... ριν ἔσχεν Iph. A. 184. τἀμὰ ἔσχες ... ἔχῃ ib. 1156. δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον ib. 1606. πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον Iph. T. 309. ἔσχον αἰδῶ ib. 949. οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ Rh. 60. δόλιον ἔσχον ἄταν Tr. 530. ἔσχεν ἔρωτα καλλονῆς ib. 977. ἔσχεν ὕβρεις ἀνδρὸς Her. 924. οἶκοι τὸν νοῦν ἔσχον Ion. 251. πῶς ξένος σ' ἂν ἔσχεν; ib. 293. ὃς τάσδε Θήβας ἔσχεν Her. F. 4. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας ib. 157. οὐκ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι; ib. 556. ὅς νιν φόνου μαργῶντος ἔσχε ib. 1005. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. ἔσχον κάμακας ib. 852. ὅτι τὰν τάλαιναν ἔσχεν κακὸν ib. 1162. ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 2. σχὲς Hip. 1354. et Iph. A. 1467. ἄνδρα σχεῖν Θεσσαλῶν Al. 286. πολύχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν Iph. T. 1275. τίν' αἰτίαν σχών; Hel. 476. τὴν σωτηρίαν οἴκοι παρ' αὐτῶν σχόντες Fr. inc. CXXXVI. 2. e) *Fut.* ἕξω. τῶν—ἀσπασμάτων χάριν τίν' ἕξει; Hec. 830. κρύπτ' ἐν πέπλοισιν ἕξομεν ξίφη Or. 1125. ἕξομεν κλέος ib. 1151. σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἕξω κόρας ib. 1319. ἕξετ' εὐμενῆ γῆν Ph. 945. Δαναΐδων μ' ἕξει μίαν ib. 1669. οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναῖκας ἕξει Med. 420. πῶς πόλις, ἢ φίλων σὲ χώρα ἕξει ib. 849. οὐ παῖδας ἕξω προσειπεῖν ζῶντας ib. 1350. σῖγα ἕξομεν στόμα Hip. 660. σοὶ μυρίαν ἕξω χάριν Al. 547. τοιάνδε κληδόνα ἕξω ib. 963. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν μέριμναν ἕξει An. 989. τίν' αἰῶνά γ' εἰς τολοιπὸν ἕξεις; ib. 1216. ἀτάφους τίς ἕξει Sup. 540. χάριν ἀγήρω ἕξομεν ib. 1177. τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἕξειν δοκεῖς; Iph. A. 1173. ἀμπνοὰς ἕξειν πόνων Iph. T. 92. θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἕξω φίλον ib. 718. ὅπως ἕξει καλῶς ib. 1051. ἕξω τοὺς μέγ' αὐχοῦντας δορὶ πέρσας Rh. 452. πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσιν νεκρῶν Tr. 91. μόχθους ἕξω κρείσσους ib. 202. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἕξομεν Cy. 592. εἰσὶν, οἵ σου μέριμναν ἕξουσι Her. 344. cf. v. 593. μάταν πόνον ἕξει ib. 618. πολλὴν ἕξεις μέμψιν ib. 974. διπλοῦν κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμοῦ ib. 1043. οὐκ ἄχραντα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν Hel. 837. οὐδὲν κακίω μ' ἕξεις πόσιν ib. 1439. ἔμφυλον ἕξουσι Ion. 1581. ἕξουσι κλέος ib. 1588. αἷμα σύγγονον ἕξει Her. F. 1077. συμφορὰν ἕξεις τίνα; ib. 1130. sed

vid. not. τί κέρδος ἕξομεν; ib. 1301. ἕξεις εὐαμερίαν El. 197. γυμνὸν ἕξω σῶμα ib. 308. κάλλιςον ἕξεις ςέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμονα Fr. inc. LXVIII. 2. f) *Fut.* σχήσω. πῶς ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; Med. 862. εἰ μὴ σχήσετε δόρυ Sup. 711. ἐγὼ σχήσω νιν Iph. A. 1365. ὁ πολὺν σχήσω χρόνον Iph. T. 789. νόσον ἄθλιον πάλιν σχήσουσι Bac. 1336. τυφλὴν ὄψιν σχήσειν Cy. 693. ὡς ἐμὸν σχήσων λέχος Hel. 30. 2) *Med.* ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γονάτων Hec. 839. ἔχεσθ', ἔχεσθε Or. 1349. ἐμῆς ἔχου χερὸς Bac. 197. βιοτᾶς εὐπαιδος ἐχοίμαν Ion. 491. ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου Inus fr. XIX. 2. τοῦ νόμου ἂν εἴχετο Or. 502. εἰχόμεσθα τῆς ξένης Iph. T. 1355. et 1364. πέπλων ἐχομένη σῶν Iph. A. 1461. οὐ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας Rh. 174. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς, ὅπως τῆσδ' ἕξομαι Hec. 398. ἕξεσθαι φόνῳ Or. 515. 3) *Pass.* ἵπποι ἔχονται Rh. 671. λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν Bac. 956. ἐξ ἐμοῦ γ' ἔχῃ χρόνῳ El. 579. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Dan. 6.

Ἐχθαίρειν. πικρὰν βάξιν ἐχθαίρω σέθεν Med. 1374. σὸν ἐχθαίρω κάρα Hip. 1054. οὐ γὰρ ἐχθαίρω σε Al. 177. ἀσέβειαν ἀσκοῦντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεοῦ Bac. 476. χάριν γηράσκουσαν ἐχθαίρω φίλων Her. F. 1223. σὸν ἐχθαίρων λέχος Med. 697. ἐχθαίρων ἐμὸν πατέρα Al. 339. τοὺς ἐξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν πόλιν, ἤχθαιρε Sup. 879. τί παῖδ' ἤχθηρας—τὸν σὸν Her. F. 1087.

Ἔχθειν. τί τοσσδ' ἔχθεις; Med. 117. ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις An. 211. σωφρονοῦντι ἤχθετο Hip. 1402.

Ἔχθος. εἰ τοὐμὸν ἔχθος ἐναριθμῇ Or. 622. εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου Ph. 886.—τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 2.

Ἔχθρα. ὡς δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων Ph. 377. δι' ἔχθρας τῷδε μολὼν ib. 482. συμβαλὼν ἔχθραν αὐτῇ Med. 45. cf. El. 906. et Dic. fr. IX. 3. διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας Med. 897. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος; Hip. 1164. γνώσεται ἔχθραν ἐμὴν An. 1007. λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος Tr. 50. ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα ib. 59. οὐ σμικρὰν φίλων ἔχθραν γενέσθαι Her. 22. σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν ib. 460. ξυνειδότα ἔχθραν πατρῴαν ib. 1002. τὸν θεὸν μεῖζον τίουσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας ib. 1013. ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων Her. F. 983. ἄκαιρος εὔνοι' οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII.

Ἐχθραίνειν. σὸν ἐχθραίνων λέχος Med. 555.

Ἐχθρόξενος. δόμους ἐχθροξένους Al. 561.

Ἐχθρός. τὸν κατθανόντα ἐχθρὸν, sc. ἡγεῖται Hec. 859. τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι Or. 1102. φίλος, ἐχθρὸς ἐγένετο Ph. 1455. οὐδ' ἐχθρὸς ὢν σοὶ ib. 1587. εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν οὐκ ἐχθρὸς ὢν ib. 1646. Πελίου ἐχθρὸς ἐςί μοι δόμος Med. 734. εἰς ἐχθρόν τινα Hip. 1317. ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ Al. 957. μείζω Πηλέως ἐχθρὸν An. 708. μέγαν τοῖσδ' ἐχθρὸν ib. 725. πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρὸς Iph. A. 1353. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι Rh. 639. ἐχθρὸς ὢν ςρατηλάταις ib. 719. ἐχθροῦ λέοντος βλαςήματα Her. 1006. ἐχθρὸς ἀνὴρ ib. 1049. ἐχθρὸν ἐπ' ἄνδρα Ion. 1043. cf. Her. F. 299. et 733. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν Tem. fr. IX. 2. τὸν ἐχθρὸν δρᾷν κακῶς Fr. inc. CIII. a et b. δυοῖν ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν ςέγος Ion. 848. ἐχθροὺς τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι Hec. 849. πρὸς ἐχθρῶν Or. 445. et 760. χρῄζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν ib. 1164. ἐχθροῖς ἢν φανῇ ib. 1272. ἀφικόμαν ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας Ph. 361. ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων ib. 759. ἐχθροὺς μὴ φίλους, δράσειέ τι Med. 95. cf. Iph. A. 1389. ἐχθροὶ ἐξιᾶσι πάντα κάλων Med. 278. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκροὺς θήσω ib. 374. θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων ib. 383. σκῆψίν τι ἐχθροῖς δεικνύναι ib. 744. ἄλλος ἤ τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν χρῄζῃ ib. 750. cf. v. 765. 767. 921. etc. et Hip. 49. ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινὸς Hip. 318. τρόπους ἐχθροὺς θνητοῖς Al. 63. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων An. 517. λιπεῖν ἐχθροὺς ἐχθρῶν ib. 522. ἐχθρῶν ἀνδρῶν μοῖραν ib. 100[illegible] κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο ib. 1070. ἀ[illegible]

δρας ἐχθρὺς ὠφελεῖς Sup. 494. ἁπλῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς ib. 129. cf. v. 141. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν ib. 391. τὺς πρὶν ἐχθρὺς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω Tr. 65. θανῇ πρὸς ἐχθρῶν ib. 736. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεὶς ib. 1035. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν Bac. 878. et 898. τροπαῖα ἐχθρῶν Her. 403. τί τῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἐχθρὺς ἀθροίσας ib. 594. ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν ib. 1384. κρατήσειν ἐχθρῶν El. 195. ὑπ' ἐχθρῶν οἵ' ἐτολμήθη ib. 277. ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθρὺς ἐμύς; ib. 604. τροπαῖ' (i. e. τροπαῖε) ἐχθρῶν ἐμῶν ib. 671. ὗ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς δίκην ὑφέξω ib. 697. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. ὡς μηδὲ τὺς ἐχθρὺς ἧσσον ἀχθεσθῆναι τῶν φίλων Epist. II. vid. etiam Epist. V. ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες Hec. 516. δι' ἐχθρᾶς χθονὸς Ph. 278. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται ib. 543. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέστηκε Med. 507. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίσαμαι ib. 875. ἐχθρὰ μητρυιὰ τέκνοις Al. 310. κοιναῖσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ἐχθρὰν στάσιν Cresph. fr. IV. 10. κῆδος ἐχθρὸν Med. 1341. ἐχθρὸν ἦμαρ, ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος Hip. 355. ἐχθρὸν ἡγεῖταὶ τόδε Sup. 444. τὸ ἐχθρὸν Ἀχαιοῖς Tr. 305. ἐχθρὸν δόρυ Her. 314. et 501. ἐχθρὸν χρῆμα Dan. fr. VI. 4. ἐχθρὰ σημήνας Ph. 962. ἐχθρὰ πάντα Med. 16. ἐχθρὰ ποιεῖ An. 736. τὰ ἐχθρὰ μισεῖν Her. F. 586. 2) *Comp.* ἐχθίων. ἄλλυς μᾶλλον ἐχθίυς σέθεν El. 222. κᾂν ἔτ' ὦσ' ἐχθίονες Tr. 1059. βυλῆς ὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς Fr. inc. IX. 3.) *Superl.* ἔχθιστος. ἔχθιστος ὢν Ph. 620. ἔχθιστος γεγὼς θεοῖς τε, κᾀμοὶ, κ. τ. λ. Med. 467. τὸν ἔχθιστον Φρυγῶν Rh. 585. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν An. 446. cf. El. 832. τίκτειν παῖδας ἐχθίστυς An. 660. τὺς ἐχθίστυς ἐμοὶ καὶ σοὶ Tr. 404. ὦ μέγιστον ἐχθίστη γῦναι θεοῖς τε, κ. τ. λ. Med. 1323. τῆς ἐχθίστης θεῶν ἡμῖν Hip. 1301. ἐχθίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ Hel. 71. ἐχθίστη νόσος Œno. fr. II. 6. λώβαν ἐχθίσταν Hec. 200. τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Tr. 211. ἔχθιστον κακὸν Ph. 588. et Ar. fr. XXIV. 3. ἐχθίστων ἐργμάτων Or. 160. τἄχθιστα (i. e. τὰ ἔχθιστα) τοῖσι φιλτάτοις ὠνύμεθα Iph. A. 1170. ἐχθίστων ὕπερ τὰ φίλτατ' ὤλεσε Tr. 370. αἱμάτων ἐχθίστων El. 138.

Ἔχιδνα. νερτέρυ ἐχίδνας Ph. 1027. ἐχίδνης ὐδὲν ἠπιωτέρα Al. 311. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω An. 270. ἐχίδνης περιβόλοις Ion. 993. σπονδὰς θοὰς ἐχίδνας σταγόσι μιγνυμένας ib. 1233. οἵαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας ib. 1262. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη Iph. T. 287.

Ἐχινάδες. τὰς Ἐχινάδας λιπὼν νήσυς Iph. A. 286.

Ἐχίων, pater Penthei, regis Thebarum. Bac. 213. 229. 265. 507. 540. 994. 1014. 1117. et 1273.

Ἕψειν. τάδ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἕψεσθαι μέλη Cy. 403.

Ἑωθινός. ἑωθινὴν πρὸς ἀλκὴν Rh. 771.

Ἑῷος. ἑῷος ἱππότης ἀστὴρ Fr. inc. CXCVIII. ἑῷοι ἐξαναστάντες λέχυς El. 786. ἑῴοις βολαῖς ἀελίυ Ph. 172.

Ἕως, *subst.* aurora. ἡ καλλιφεγγὴς Ἕως Hip. 455. ἡ φωσφόρος Ἕως Ion. 1158. Ἕως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. Ἕω φαεννὰν Phaëth. fr. I. 5.

Ἕως, *adverb.* usque, donec. ἕως γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ἕως ἑῶσί σ' εὖ φρονεῖν Ἐριννύες Or. 238. ἕως ὑφῆψε δῶμα ib. 620. ἕως ἔσφηλε κᾀνεχαίτισεν Hip. 1232. ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν φλὸξ οἴνυ Al. 761. ἕως ἂν—ἔλθω ib. 1024. ἕως ἐς ἁγνὸν ἦλθον Φοίβυ πέδον Iph. T. 972. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος ib. 1391. ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. ἕως φῶς ἡλίυ τόδ' ἔβλεπεν Hel. 60.

Z.

Ζαγρεύς. νυκτιπόλυ Ζαγρέως Cret. fr. II. 12.

Ζάθεος. τρίποδα ζάθεον Ion. 91. ζάθεοι Κρῆτες Bac. 121. ζαθέυς ναὺς Cret. fr. II. 5. ζαθέα χθὼν Hip. 750. μετὰ τὰν—Θησέως ζαθέαν χώραν Tr. 219. ζαθέαν θεράπαιναν ib. 1070. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων ib. 228. ῥίπτε ζαθέυς κλῇδας ib. 256. Φρυγῶν ζάθεοι σελᾶναι ib. 1075. ἐν ταῖς ζαθέαις Ἀθάναις Ion. 184. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. ὦ ζαθέων πετάλων—νάπος ib. 808. μαντείων ἐπέβας ζαθέων Iph. T. 1253. ἀπὸ ζαθέων χρηϛηρίων ib. 1260.

Ζάπλυτος Bel. fr. XVI. 6. ζαπλύτυς φερνὰς An. 1283.

Ζάχρυσος. ζαχρύσυ Θρᾳκίας πέλτης Al. 501. ζαχρύσυ δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111. τὰν ζάχρυσον πέλταν Rh. 370. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν ib. 439.

Ζεῖν. λέβης ζέσας Cy. 342.

Ζεύγλη. ταύρων ἐπιϛάτην ζεύγλησι Med. 479. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο Hel. 1552.

Ζεῦγμα. ἀνάγκης ζεύγματα Iph. A. 443.

Ζευγνύναι. ζεύγνυτε τόξα νευραῖς Rh. 33. ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 2. ἐπεὶ γάμοις ἔζευξ' (i. e. ἔζευξα) Ἀδράϛυ παῖδα Ph. 1375. cf. Bac. 468. et Ion. 10. πλείϛυς—ὄχυς ἐζεύξατε An. 1019. ταύτην θνητῶν, ἢ θεῶν, ἔζευξέ τις; Iph. A. 698. ταύταν τῷ πάλος ἔζευξεν; Tr. 263. πρὸς βίαν ἔζευξ' ἀνάγκη Her. 886. γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέαν Æol. fr. XI. 1. sed γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι γραίαν Fr. inc. CLVII. 1. ἵππυς ἅρμασι ζεύξας ὕπο Hip. 111. ζεύξασ' ἀπειρεσίαν δρομάδα ib. 549. θηρῶν ζυγίυς ζεύξασα σατίναν Hel. 1327. ἑωθινὴν ζεύξειν (sc. τὺς πώλυς) πρὸς ἀλκὴν Rh. 772. ζεύγνυσθε ἵππυς Ph. 525. τέθριππα ζεύγνυσθε Al. 430. γενναιοτάταν ἐζεύξω κλισίαις ἄκοιτιν ib. 997. τὸ παρθένειον ἐζεύξω λέχος Tr. 671. ἵνα με λέχεσιν ἐζεύξω Ion. 901. ἐφ' οἷς ἐζεύξασθ' ἅρματα ib. 1570. ζεύξομαι ἅρματι πώλυς Hec. 469. τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι Sup. 1228. υκέτι ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δεῖ νιν ἐζεῦχθαι γάμοις Hel. 1670. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας Pi. fr. IV. χρυσέαις ἐζευγμέναι πόρπαισιν El. 317. ὅπερ ἐζεύχθην γάμοις Ion. 949. χρημάτων ζευχθεὶς ὕπο Sup. 877. ζευχθεὶς γάμοισιν Antig. fr. VIII. 1. ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν El. 99. ἐμὸν μή ποτ' ἐζύγη δέμας εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν Sup. 822. εἰ μὴ γάμοισιν ἐζύγης Iph. A. 907. σὲ γάμοισι κλύω ζυγέντα Ph. 340. ὁρκίοισι ζυγεὶς Med. 735. θεσφάτοις Φοίβυ ζυγεὶς Sup. 220. ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πόσει Æg. fr. VIII. 2.

Ζεῦγος. σύγκροτον ζεῦγος An. 496. τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924. ζεῦγος υ καλὸν νεκρῶν Her. F. 454. ζεῦγος φίλιον ib. 1403. ζεῦγος τριπάρθενον Er. fr. XV.

Ζεύς. ὦ ϛεροπὰ Διὸς Hec. 68. πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία ib. 345. Ζεὺς Κρονίδας ib. 473. ὦ Ζεῦ ib. 488. υκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει ib. 707. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα Or. 476. ὦ Ζεῦ, δίκη τε Ζηνὸς Med. 764. Ζηνὸς γένεθλον Hip. 62. ὅρκιόν σοι Ζῆνα ὄμνυμι ib. 1025. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716. ὁ Διὸς ἄγγελος Iph. A. 1302. τὸν ἐλευθέριον Ζῆνα Rh. 359. Ζηνὸς Ἑρκίυ Tr. 17. Διὸς κρείσσων γενῦ ib. 948, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν Cy. 211. Ζηνὸς κεραυνὸν υ φρίσσω ib. 319. υδ' οἶδ', ὅτι Ζεὺς ἔϛ' ἐμῦ κρείσσων θεὸς ib. 320. Ζηνὸς ὄνομ' ἔχων ἀνὴρ Hel. 497. ὀλυμπίυ Ζηνὸς πέδον Her. F. 1304. cf. El. 782. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. τῦ μεγάλυ Ζανὸς Cret. fr. II. 3 κᾂν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ Dic. fr. X. 4. Ζεὺς ὅστις ἐϛὶν Melan fr. I. 1. cf. ejusd. fr. II. 1. ὁ Ζεὺς κολαϛὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Fr. inc. B. 7.

Ζέφυρος. ζεφύρυ πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν υρανῷ Ph. 220. πνοαῖσι ζεφύρυ Iph. T. 434.

Ζῆθος, *nom. propr. viri.* ἀμφὶ μνῆμα τȣ̃ Ζήθȣ Ph. 147. cf. Her. F. 30. et Antiop. fr. I. 1.

Ζῆλος. ζῆλον ȣ̓ σμικρὸν γάμȣ ἔχȣσα Hec. 352. ζῆλός μοι σέθεν Cresph. fr. IV. 3. φέρȣσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον Epist. III.

Ζηλȣ̃ν. ὅσοι δημηγόρȣς ζηλȣ̃τε τιμὰς Hec. 255. ȣ̓δὲ σὲ ζηλῶ Or. 520. ζηλῶ σε ib. 1673. Med. 60. et Iph. A. 16. ζηλῶ φθιμένȣς Al. 869. ζηλῶ ἀγάμȣς ἀτέκνȣς τε βροτῶν ib. 885. ζηλῶ—ὃς ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασε Iph. A. 17. τȣ̀ς ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ ib. 19. ζηλῶ σε μᾶλλον, ἢ με ib. 677. ζηλῶ σȣ̃ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σὲ ib. 1407. τὸν εὐτυχεῖν δοκȣ̃ντα μὴ ζηλȣ̃ν Her. 865. εἰς τȣ̀ς πλȣσίȣς ἀποβλέπειν ζηλȣ̃ντα Sup. 178.

Ζήλωμα. ἐξ οἵων κακῶν ἐρρεῖς, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων Iph. T. 379.

Ζηλωτός. μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν Or. 247. ζηλωτὸς, ὅστις ηὐτύχησεν εἰς τέκνα, κ. τ. λ. ib. 541. ὁ ἐπὶ μακαρίας ζηλωτὸς ὢν οἶκος ib. 971. ζηλωτὸς αἰὼν Med. 243. ὡς ζηλωτὸς ἦ (sc. ὑμέναιος) Hel. 1451. ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν Œd. fr. XV. 4. et fr. inc. B. 50. 2. ζηλωτὸς ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ An. 5. ζηλωτὸν ἀνθρώποισι Med. 1035.

Ζημία. πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει Med. 581. γνώσῃ ζημίας ἀποστροφὴν ib. 1223. πολλοῖσι κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο Cy. 311. σὺ ȣ̓χ ὑφέξεις ζημίαν Ion. 1308. πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν Melan. fr. III. 7. ζημίαν ȣ̓κ ἔχει Fr. inc. CXXXII. 5.

Ζημιȣ̃ν. ὅστις κακὸς πεφύκῃ, ζημιȣ̃σιν οἱ θεοὶ Ion. 441. φυγῇ ζημιȣ̃ντας Or. 898. cf. Hip. 1043. ἐζημίωσε πατέρα ἐμὸν Or. 577. ζημιȣμένη φυγῇ Med. 454. ἐζημιȣ̃το, εἴ τις ἐξαμαρτάνοι Sis. fr. I. 8.

Ζῆν. τί με δεῖ ζῆν; Hec. 349. cf. Her. F. 1301. τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος Hec. 378. εἰ ζῇ γε ib. 429. cf. vers. sq. et 988. νόμῳ ζῶμεν ib. 801. σὺν σοὶ κατθανεῖν αἱρήσομαι καὶ ζῆν Or. 308. ȣ̓ ζῶ κακοῖς ib. 386. οἵτινες ζῆν ȣ̓κ ἐῶσ' ἡμᾶς ἔτι ib. 438. μὴ ζῴην ἔτι ib. 1147. et Sup. 454. ζῆν νιν ἄφθιτον χρεὼν Or. 1635. ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. τί μοι ζῆν ἔτι κέρδος; ib. 145. cf. v. 798. ὡς ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν ib. 249. ὅ, τι τȣ̃ ζῆν φίλτερον ἄλλο Hip. 191. ἐν σοὶ ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μὴ Al. 279. τὸ ζῆν σμικρὸν, ἀλλ' ὅμως γλυκὺ ib. 696. ζῇς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην ib. 698. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, ȣ̓ δυοῖν, ὀφείλομεν ib. 715. τί μοι ζῆν κύδιον; ib. 963. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; An. 405. κακῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς Iph. A. 1252. ἕρπε καὶ ζῇ Iph. T. 699. ζῆν θέλοιμ' ἂν ib. 1009. τȣ̃ ζῆν λυπρῶς κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν Tr. 632. ȣ̓κ οἶσθ', ὅτι ζῇς Bac. 506. τῷ ζῶσι; Cy. 121. βάρος τȣ̃ ζῆν Her. 202. χρῆν τόνδε μὴ ζῆν ib. 969. τί δῆτ' ἔτι ζῶ; Hel. 56. et 300. ὁ νȣ̃ς τῶν κατθανόντων ζῇ μὲν ȣ̓, γνώμην δ' ἔχει ἀθάνατον ib. 1021. ȣ̓κ ἂν δύναιτο ζῆν ὁ κατθανὼν ib. 1303. εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια Ion. 632. ἔα ἐμαυτῷ ζῆν ib. 646. ζῆν καλῶς ib. 858. εἰ ζῴην μετ' εὐμȣσίας Her. F. 676. ζῶ σοι ταπεινὸς ib. 1413. ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακὸν Æol. fr. XVI. 1. τὸ ζῆν ἀφέντες And. fr. XXIII. 1. ὅταν ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρεὼν ib. 2. ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα Antiop. fr. XIII. 2. ȣ̓ ζῶμεν ὡς ἥδιστα; ejusd. fr. XXV. 5. οἳ ζῆν ȣ̓̃τε μανθάνȣσιν εὖ Aut. fr. III. 3. ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ Dan. fr. I. 5. ζῶσιν σὺν κακοῖσιν ib. 8. αἵτινες πρὸ τȣ̃ καλȣ̃ ζῆν παῖδας εἵλοντο Er. fr. I. 36. τȣ̀ς καλῶς τεθνηκότας ζῆν φημὶ μᾶλλον τȣ̃ βλέποντος μὴ καλῶς ejusd. fr. XI. 2. ὅθεν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Œd. fr. XVII. 13. ὅσοι χωρὶς ζῶσι Pal. fr. III. 4. δι' ἐλπίδος ζῇ (*vive*) Phry. fr. III. τίς οἶδεν, εἰ ζῆν τȣ̃θ', ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστὶ ejusd. fr. XV. 1. 2. cf. Pol. fr. II. 1. 2. ȣ̓κȣ̃ν τὸ μὴ ζῆν κρεῖττον ἔστ', ἢ ζῆν κακῶς Pi. fr. VIII. ζῶσιν αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. ἀρετὴ, κἂν θάνῃ τις, ζῇ Tem. fr. I. 2. θεȣ̃ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. τὸ ζῆν ἴσμεν eorund. LXXXI. 10. τȣ̃ ζῆν ἣν ὁρῶ κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν eorund. LXXXII. 1. 2. δȣ́λοισι ζῶμεν eor. CCIII. ὅτ' ἔζη Πρίαμος Hec. 1210. cf. Hel. 4. κἀγώ τ' ἂν ἔζων, χ' ἥδε, τὸν λοιπὸν χρόνον Al.

654. ζῶντι καθ' ἡμέραν Hec. 317. θανὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέςερος, ἢ ζῶν ib. 378. et. Fr. inc. LXXXIII. 2. γνόντες ζῶντα Πριαμιδῶν τινα Hec. 1140. ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων; ib. 1213. ἢ ζῶν μακάριον κτήσῃ λέχος Or. 1208. ἰδȣ τὸν αἰσχρῶς ζῶντα Al. 958. ζῶντος γέροντος An. 23. ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχȣς χθονὸς Sup. 926. τίν' Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις; Rh. 177. κατά με γᾶς ζῶντα πόρευσον ib. 831. ζῶν εἰσ' ἐς ᾅδȣ Tr. 442. ὃς καὶ παρ' ᾅδην ζῶντά νιν κατήγαγες Her. 949. ὅντιν' ἂν γε ζῶνθ' ἕλωσιν ἐν μάχῃ ib. 966. μὴ 'πὶ δȣλείας ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. πέμψεις ἐς ᾅδȣ ζῶντα Eu. fr. III. 1. ἔςι καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος Fr. fal. cit. IV. 2. τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίȣ Hec. 12. ȣ παῖδας ὄψει ζῶντας ib. 1046. cf. Med. 804. πολὺν ζῶντες χρόνον Med. 901. ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες ib. 1058. ὡς ζώντων θεῶν Sup. 221. ȣ̓̔τ' ἐν ζῶσιν ἀριθμȣμένη ib. 969. αὐτῷ ζῶντας λέγȣσα Iph. T. 640. τȣς ζῶντας εὖ δρᾷν Meleag. fr. XV. 1. ἔςιν ȣ̓χ ὁρώμενον τοῖς ζῶσιν ἡμῖν—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 3. ζῶσαν λέλακας Hec. 678. θανȣ̃σα, ἢ ζῶσ', ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον; ib. 1270. ȣ̓κ ἀνέξομαι ζῶσα Hip. 355. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανȣ̃σαν ἔςι σοι Al. 139. ἐπιςέλλει τάδε ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' ȣ̓ ζῶσ' ἔτι Iph. T. 771. δίȣ πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα Bac. 8. μηδέ με ζῶσαν λέγε El. 687. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος Iph. A. 1614. τοῖσι μέλλȣσιν τέκνοις τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι Med. 567. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανȣ̃σ' ἂν ἀποδοίη ποτέ; Hel. 919. etc.

Ζητεῖν. ȣ̓ πάντες, ȣ̓κ ἐγὼ ζητῶ μόνος Or. 678. ὁ πλȣ̃τος, ὃν ζητεῖς ἔχειν Ph. 569. μὴ τὴν τεκȣ̃σαν τῇ φιλανδρίᾳ ζήτει παρελθεῖν An. 229. ἡ φρόνησις τȣ̃ θεȣ̃ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 217. ζητεῖς ȣ̓δὲν κέρδος Iph. T. 506. ἢν—ἐξόρȣς Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 52. εἰσάγγελλε, Τειρεσίας ὅτι ζητεῖ νιν ib. 174. ζητȣ̃σ', ὅπη γῆς πύργον οἰκιȣ́μεθα Her. 46. μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν Hel. 155. ἢν—ζητῶτις εἶναι Ion. 596. ζητȣ̃σιν αὐτὴν, ὡς θάνῃ ib. 1112. cf. v. 1225. ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ ib. 1364. ζητȣ̃σι τὸν τεκόντα Her. F. 76. τίν' εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον; ib. 143. ἢν τι μὴ ζητῇ κακὸν El. 1075. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητȣ̃σ' ἀμαυρȣ̃ν Inus fr. III. 2. αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τȣ̃ καλȣ̃ ζητȣ̃σιν Rha. fr. II. 8. ζητῶμεν Fr. inc. XXVIII. 2. ἐπὰν—τις ζητεῖ τι κρεῖττον, ὧν ἔχει, ζητεῖ κακὰ Fr. inc. B. 20. 2. δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν Hec. 993. ἐζήτȣν σὲ Cy. 17. τἀμήχανα ζητῶν Al. 201. ζητῶν τύραννον ἐνθάδε Sup. 404. εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα ζητῶν ib. 730. ζητῶν ἐμὴν παῖδα ib. 1038. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσȣ Iph. A. 342. ζητȣ̃ντά νιν ib. 803. ἐν ὄρφνῃ—ζητῶν Rh. 588. βίᾳ νιν ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν ζητῶν Her. 129. τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλοις τὰ πρόσφορα Hel. 435. ζητȣ̃ντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμὴν ib. 961. πανταχῆ ἄςεος ζητῶν νιν Ion. 1108. εἴ μέ τις γνοίη ζητȣ̃ντ' ἀδελφὴν El. 98. ἡδέως ζητῶν βιȣ̃ν Ar. fr. XXX. 1. ζητῶν τὰ πλείονα Inus fr. XV. 4. τῆς νόσȣ σοι ζητȣ̃σά γ' εὗρον φάρμακα Hip. 699. βωμȣ̃ς μηλοθύτας ζητȣ̃σα Iph. T. 1117. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 1.

Ζήτημα. ȣ̓ ῥᾴδιον ζήτημα Bac. 1137. σῶμα μυρίοις ζητήμασιν εὑρὼν ib. 1216. μητρὸς ζητήματα Ion. 1352.

Ζήτησις. σέθεν κατὰ ζήτησιν Cy. 14.

Ζόφος. γῆς ὑπὸ ζόφον Hip. 1416.

Ζυγηφόρος. ζυγηφόρον πῶλον Her. F. 121. ἵππȣς ζυγηφόρȣς Hip. 1183. αὐχένα ζυγηφόρων πώλων Rh. 303.

Ζύγιος. τȣ̀ς μέσȣς ζυγίȣς Iph. A. 221. θηρῶν ζυγίȣς ζεύξασα Hel. 1326.

Ζυγὸς, vel ζυγόν. αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγȣ̃ Or. 45. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέσταμεν ib. 1330. μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν Med. 242. ζυγὸς δȣ́λειος An. 301. ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὸν Tr. 665. ναυσθλȣ̃μαι εἰς δȣ̃λον ζυγὸν ib. 673. κλεινὸν ζυγὸν Hel. 399. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ὁρμηθεὶς ζυγὸν Ion. 595. τι

τῆς ἀνάγκης ἐ λέγειν ὅσον ζυγὸν Did. fr. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 74. ἐς τὸ πρόσϑεν ϛῆτε πωλικῶν ζυγῶν Iph. A. 619. ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων Rh. 766. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς Her. 854. ζυγῶν πεντήκοντα καὶ 'ρετμῶν μέτα Hel. 1548. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1150. ζυγὰ ἤνυσε δϋλια Tr. 595. ἐκλιπϋσαι ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ζύγ' ἄξας Hel. 1614.

Ζωά. vid. Ζωή.

Ζώειν. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716.

Ζωή, et dor. ζωά. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς Hec. 1108. ἕλκεις μακρόπνϋν ζωὰν Ph. 1531. ἐλπίδες ϰκ ἔτι μοι παίδων ζωᾶς Med. 976. τίς σὰν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζωάν; Hip. 816. σύγγονον ἀμὸν κατακλαιομένα ζωᾶς Iph. T. 150. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. ἄλεκτρον ζωὰν Tr. 254. ἀπλϋν ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 664. συγερᾶς ζωᾶς El. 121.

Ζώνη, et dor. ζώνα. τϋτον ἔφερον ζώνης ὕπο Hec. 762. δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας Iph. T. 204. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933.

Ζῶον. πλάσαι πάντα ζῶα Fr. inc. B. 14. 2.

Ζωπυρεῖν. ζωπυρεῖς νείκη νέα El. 1121.

Ζωϛήρ. ζωϛῆρα τὸν πολυκτόνον Her. 218. ζωϛῆρος ὀλεϑρίϋς ἄγρας Her. F. 415.

Η.

Η, particula dolorem exprimens, bis repetita, ἤ ἤ Her. F. 906. reliquæ hujus voculæ significationes, *profecto* et *num*, in Euripide passim sunt obviæ; uti et ἤ, *quam* et *aut*.

Ἥβα. vid. Ἥβη.

Ἡβᾷν. ὅταν ἡβᾷ δῆμος Or. 695. ἔϑ' ἡβᾷ σοι κακὸν Al. 1088. κἀγὼ ἡβῶ Bac. 190. λῆμα τὸ σὸν ἡβᾷ Her. 703. εἰ ἐγὼ σϑένος ἥβων Her. F. 436. ἡβῶντ' ἄνδρα Al. 714. τὸν ἡβῶνϑ', Ἡρ. ϰ ῥᾴδιον εἴργειν ib. 1056. ἡβῶσαν φρένα Hip. 969. σαρκὸς περιβόλαι' ἡβῶντα Her. F. 1270. ἡβήσας ἐν τυραννίδι Al. 657. οἷον ἡβήσαντά σε μεμνήμεϑ' ἡμεῖς Her. 740. πορϑήσεϑ' ἡβήσαντες Ἰσμηνϋ πόλιν Sup. 1213.

Ἥβη. ὦ μέλεος ἥβης σῆς Or. 1029. ἥβης τέλος μολόντας Med. 920. εἰς ἥβην ἦλϑε ib. 1108. ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. ἥβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. ἥβης τυχὼν Tr. 1168. ὅτ' ἐν ἥβῃ τϋμὸν εὐσϑένει δέμας Cy. 2. γάνυμαι δαιτὸς ἥβης ib. 502. μάτην ἥβην ὧδέ γ' ἂν κεκτώμεϑα πολλὴν Her. 283. ϰκ ἔϛιν, ὅπως ἥβην κτήσῃ πάλιν αὖϑις ib. 708. ἐπεὶ ἐς ἥβην ἦλϑεν ὡραίων γάμων Hel. 12. σοὶ ταὐτὸν ἥβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. ϑαλερὸς ἥβης χρόνος El. 20. ϑήλεια ἥβη Æol. fr. XI. 3. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ Aut. fr. III. 10. b) Form. dor. ἥβα. ἐν ἥβᾳ νέᾳ Al. 474. σὰν ἐφύτευσεν ἥβαν Rh. 354. ἀπολείπομαι τᾶς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 441. τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν ib. 646. δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον ib. 657. c) Plur. νεάνιδες ἧβαι Ion. 477. 2) Ἥβη, dea juventutis, Herculis uxor, Or. 1687. et Her. 851. et 857. et dor. Ἥβα, Her. 915.

Ἡβητής. νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον Her. 858. ἐν τοῖς ἔχϋσιν ἡβητὴς πέφυχ' ὅδε Dan. fr. V. 5.

Ἡγεῖσϑαι. μήτε τϋς φίλϋς ἡγεῖσϑε Hec. 329. ἡγϋ μοι ib. 507. An. 748. et Hel. 871. νόμῳ τϋς ϑεϋς ἡγϋμεϑα Hec. 800. τὸν ἄνδρα τϋτον φίλον ἡγεῖται ib. 858. ἡγϋ πάροιϑε Ph. 841. ἡγϋ πρὸς οἶκον ib. 960. ἡγϋ σὺ πρὸς μεταίχμια ib. 1285. πᾶν κέρδος ἡγϋ Med. 454. τὰ ϑνητὰ ἡγϋμαι σκιὰν ib. 1224. τὸ ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 185. ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα πατέρα τέ γ' ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην Al. 650. τὰ ϑεῖα ἃ ϑεῖ, ϰδ' ἔχειν ἡγῇ δίκην; An. 440. ἡγϋ σὺ ϑᾶσσον ib. 552. ϰ τῶν πονϋντων τϋργον ἡγϋνται τόδε ib. 696. ἐχϑρὸν ἡγεῖται τόδε Sup. 444. ὃς ἂν ἡγῆται φρονεῖν ib. 445. φαῦλ' ἡγῇ τάδε Iph. A. 734.

ἣν ἡγῶνται καλῶς ib. 928. ὗτ' ἆρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἂν ib. 1189. πρὸς εὐτραφεῖς—ξένους φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα Iph. T. 305. εἰ αἰσχρὸν ἡγῇ Rh. 489. ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς Bac. 918. ἡγείσθω θεοὺς ib. 1325. cf. v. 1296. et El. 583. τὴν τύχην δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν Cy. 602. ἡγεῖσθ', ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε Her. 529. ἃ ἄξι' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγούμεθα Hel. 965. ἔν τί σ' ἡγοῦμαι σοφὸν Her. F. 207. σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτὸν ib. 283. πατέρα ἀντὶ Ζηνὸς ἡγοῦμαί σ' ἐγὼ ib. 1265. ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον El. 67. οὐ κύριον τὸν ὄντα μ' ἡγεῖται ib. 259. θεοὺς ἡγοῦ τύχης ἀρχηγέτας τῆσδε ib. 890. δεινὸν τόδ' ἡγῇ Aug. fr. IX. 4. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιστα Aut. fr. III. 24. τόνδ' ἡγοῦ θεὸν Fr. inc. I. 3. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης eorund. III. 6. ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος eor. CIII. b. ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς τετραμόρφοις ὥραις eor. CLXXVII. 1. φρούρια λαβόντας —ἡγεῖσθαι Epist. V. μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεὼν El. 1301. δούλην με πολεμίαν θ' ἡγούμενος Hec. 741. cf. Tr. 915. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος Or. 504. κοινὰς τὰς τύχας ἡγούμενος Sup. 226. βαρβάρων ἡγούμενος Bac. 1332. ἡγούμενος λόγχαισιν ib. 1357. δούλους τοὺς φίλους ἡγούμενος Æol. fr. IV. 4. τί σόφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι Hec. 258. δίκαι' ἡγούμενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη Iph. T. 383. τὰ θεῖ' ἡγουμένη Hel. 925. ἡγησάμην,—οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 1. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973. ἐγὼ ἡγήσομαι Or. 1342. et Bac. 839. ὁ θεὸς ἀμοχθεὶ κεῖσε νῷν ἡγήσεται Bac. 194. ἦπου με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσῃ φίλων; ib. 937. μέγ' ἡγήσαι τόδε; Ph. 553.

Ἡγεμών. ἡγεμὼν ὁδοῦ Hec. 281. et El. 669. ἡγεμὼν ποδὸς τυφλοῦ Ph. 1610. ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508.

Ἡδὲ Hec. 323.

Ἥδεσθαι. πᾶς ἀνὴρ ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν Or. 1523. νύμφην κηδεύουσαν ἥδεσθαι σέθεν Med. 888. ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἥδεται ξένους κομίζων Hip. 1068. οὔθ' ἥδομαι τοῖσδ', οὔτ' ἀπέχθομαι κακοῖς ib. 1260. μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ Al. 1087. ὕμνοισιν ἀοιδαῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. ὡς ἥδομαι τοι ταῦτ' ἀκούσας' ἀγγέλου Iph. A. 1613. ἐννόμοισι τοῖσιδ' ἥδεται ἑορτῆς Iph. T. 35. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις ib. 384. ἐπεὶ πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη Cy. 180. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν ib. 579. ὅτι τούτοις ἥδομαι πεπραγμένοις Her. 605. οὐδ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλους Her. F. 846. ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλικ' ἥδεται βλέπων El. 560. ὅστις δόμοις ἥδεται πληρουμένοις Dan. fr. IV. 1. τρόποισιν (sc. ἄλλης γῆς) ἥδεται Dic. fr. IV. 5. ὅστις ἥδεται λέγων ἀεὶ ejusd. fr. XVII. 1. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. ὅστις ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς Phœn. fr. IX. 7. οἷσπερ ἥδεται ξυνὼν ib. 9. πᾶς τις ἥδεται λέγων Fr. inc. CXXXII. 4. πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἡδομένα—κῶλον ἄγει Bac. 165. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 872. ἡδομένᾳ ψυχᾷ Hyp. fr. V. 4. ἥσθημεν Med. 1138. λόγοισιν ἥσθην τοῖσδε Hip. 1258. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ Iph. T. 388. πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών; El. 258. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα Antiop. fr. XXVII. 4. δεῖν μᾶλλον ἡσθῆναι Epist. IV. ἡσθεὶς φρένας Iph. A. 359. ἡσθέντα αὐτὸν ὡς ἐπῃσθόμην Cy. 419. ἡσθεὶς Βακχίῳ ποτῷ ib. 445. μολπαῖσιν ἡσθεὶς Antiop. fr. XXIX. 3. et Fr. inc. XXXV. 3. πάραυτα ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ Fr. inc. LXXV. 5. ἡσθεῖσα Hel. 544. ἡσθήσεται El. 415.

Ἡδέως. οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. σ' ἡδέως προσδέρκομαι Or. 356. ἡδέως ἔχειν Iph. A. 483. et Ion. 647. cf. Ion. 1602. οὐδὲ ἡδέως ὁρᾷς Iph. A. 1122. ἡδέως τοῦτ' ἐδέξατο ib. 1596. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. οὐ γὰρ ἡδέως ὄνομα δάμαρτος λέγω ib. 869. ἴδοις ἂν ἡδέως, ἅ σοι πικρά; Bac. 813. βίοτον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως ib. 521. ἡδέως ἠμύστισα ib. 562. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion 1613. ζῆν ἡδέως Antiop. fr. XIII. 2. βροτοῖσιν εὔκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. ἡδέως ζητῶν

βιῶν Ar. fr. XXX. 1. παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλως ἔρωτας Dic. fr. VII. 1. τὴν ὅσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσώζετο Inus fr. VII. 5.

Ἤδη. ἥξει ὅσον οὐκ ἤδη Hec. 143.

Ἡδονή. τὸ μέλλειν ἀγαθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν Or. 1182. ἡδονῇ δοὺς, sc. ἑαυτὸν Ph. 21. δέχου μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους Med. 773. ἡδονῆς ὕπο ib. 1142. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ ἄλλην τινὰ Hip. 382. εὐνῆς ἕνεχ' ἡδονῆς τε σῆς ib. 495. cf. Her. 302. παρθένειος ἡδονὴ Hip. 1302. πρὸς ἡδονὴν φίλοις σοί τ' ἂν γένοιτο τάδε Iph. A. 1022. ἔστι δή σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν; Iph. T. 494. τὴν ἡδονὴν πρῶτ' οὐ λόγοις αἱρήσομαι ib. 794. εἶχον ἡδονὴν ib. 954. κἀμοὶ πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς Hel. 707. ᾧ τοὺς πονηροὺς ἡδονὴ φίλους ἔχειν Ion. 627. βουθύτῳ σὺν ἡδονῇ ib. 664. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς ib. 1027. ὡς ἀνῆσαν ἡδονὴν ib. 1170. τίς ἡδονή σοι θεοῦ θανεῖν ἐν στέμμασι; ib. 1310. μετασχέτω τῆς ἡδονῆς τῆσδε ib. 1469. οὐκ ἔστι ποίας λείπεται τόθ' ἡδονῆς And. fr. XII. 3. οὗθ' ἡδονῆς ἅπτεται Antiop. fr. X. 2. ἡδονὴν ἔχει τινὰ ejusd. fr. XXIV. 2. γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων ejusd. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. οὐ γὰρ ἡδονὴ Dan. fr. VI. 3. τοὺς πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηροὺς Er. fr. II. 19. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς ib. 23. ἑνὸς ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονὴ Œd. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX. 3. ἔστι κἂν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Œno. fr. V. 1. ἡδονὴ ἔνι Fr. fal. cit. I. 2. ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος Fr. inc. XLVII. 1. οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; eorund. LXXVIII. 1. κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ eor. CVII. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eor. CLII. 4. πλοῦτον αὐτάρκη καὶ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν Epist. IV. 2) Form. Dor. ἡδονά. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842. ἡδονὰν ὡς λάβω Hel. 641. ἀδόκητος ἡδονὰ Ion. 1448. μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἡδονᾶς ib. 1461. 3) Plur. ἀπέδωκεν ἡδονὰς Κάδμου πολίταις Ph. 1407. εἰσὶν ἡδοναὶ πολλαὶ βίου Hip. 383. τερπνὰς τυράννοις ἡδονὰς Sup. 453. πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι ib. 882. ἡδοναῖς δίσκου κεχαρημένον Iph. A. 199. πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ Iph. T. 641. ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν ib. 908. ἡδοναῖς ἀγγελμάτων ib. 1184. ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν τέκνων ἀδελφῷ δοὺς Tr. 371. Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναὶ ib. 393. χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 448. Βακχίου πρὸς ἡδοναῖς ib. 553. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. ἔχει ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ ἐχθρὸς Her. F. 732. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. οὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Alop. fr. V. τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. οὐδὲ μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει Bel. fr. XV. 2. ὅπλων ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται ejusd. fr. XVIII. 1. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει Pol. fr. IV. 2. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV.

Ἡδυβόας. ἡδυβόᾳ Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 127.

Ἡδύθροος. μοῦσαν ἡδύθροον El. 703.

Ἡδυλόγος Hec. 134.

Ἡδύπνοος. ἀνέμων ἡδυπνόους αὔρας Med. 839.

Ἡδύς. ὕπνος ἡδὺς Hec. 916. ἡδὺς τοῖς λόγοις Or. 905. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται Ph. 778. ὁ αὐτίχ' ἡδὺς Sup. 414. στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. πόνον ἡδὺν Bac. 66. ἡδὺς ἐν ὄρεσιν ib. 135. χορὸς ἡδὺς Her. 892. ἡδὺς αἰεὶ—καινοῖσιν ἦν Ion. 641. ὁ ἡδὺς αἰὼν Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ἡδὺς βίος Fr. inc. LI. 3. ἡδεῖαν ὄψιν Or. 725. cf. Epist. III. ἡδεῖαν θεὸν Ph. 402. εἰκοὺς ἡδείας Tr. 1178. κρήνην εἶπας, ἡδεῖαν ἐμοὶ Cy. 148. ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες Or. 212. τὸ δούλευμ' ἡδύ ib. 221. ὁ βούλομαι, ἡδὺ ib. 1175. πανταχοῦ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν ib. 1509. εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς—παῖδες τελέθουσι Med. 1095. τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν Hip. 1013. ἡδὺ φίλον καὶ νυκτὶ λεύσσειν Al. 356. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; An. 405. ἡδὺ αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν ib. 783. ἔστιν, ἵν' ἡδὺ, μὴ λίαν φρονεῖν Iph. A. 924. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1218. δέλεαρ ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181. ὡς ἡδὺ δάκρυα

τοῖς κακῶς πεπονθόσιν Tr. 604. cf. Ar. fr. XXVII. 2. ἡδύ ἐςι καὶ δοκεῖν Tr. 678. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα ib. 753. ἡδὺ λιμοῦ σχετήριον Cy. 135. ἡδὺ μόχθων κλύειν Hel. 671. τυραννίδος τὸ πρόσωπον ἡδὺ Ion. 622. σὺν τοῖς φίλοις ἡδὺ πράσσειν καλῶς ib. 730. ἓν ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν Her. F. 306. ἐργάτῃ—ἡδὺ τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. ἐπεισβαλεῖν ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενεςέρῳ ποτῷ ib. 499. πικρὸν χ' ἡδὺ τἀγώνισμά μοι ib. 987. τῇ σῇ ἡδὺ (adverb. *libenter*) προσθήσω φρενὶ ib. 1059. ἡδὺ σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων And. fr. X. 2. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6. ὡς ἡδὺ λεύσσειν Hip. fr. XIV. 2. ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηςοὺς λαβεῖν, κ. τ. λ. Meleag. fr. VIII. 1. ἡδὺ ἀπάται φίλων Phry. fr. XI. 4. ἡδὺ συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Fr. inc. CLII. 3. ἐπιλελήσμεθ' ἡδέων Bac. 188. 2) *Comp.* ἡδίων. ἡδίων γενοῦ Hip. 289. πατρὶ οὐδὲν ἥδιον γέροντι θυγατρὸς Sup. 1101. Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον κιθάρας κλύοιμεν Cy. 442. ἥδιον θανεῖν Hel. 820. οὐκ ἔςιν οὐδὲν μητρὸς ἥδιον τέκνοις Er. fr. VIII. 1. cf. v. 3. οὐκ ἔςι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Phœn. fr. III. 3. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων ἡδίον' ἐςὶν Cy. 250. 3) *Superl.* ἥδιςος. ἥδιςος θάνατος Sup. 1006. ὄλβου θάλαμον ἥδιςον Bel. fr. XVI. 8. δαίμων πάντων ἥδιςος Fr. inc. CLXV. 4. μισθὸν ἡδίςων λόγων El. 231. τὴν πλεῖςον ἡδίςην θεῶν Al. 793. cf. Hel. 1111. ἡδίςαν χέρα δὸς Hec. 409. ἡδίςαν συζυγίαν Her. F. 675. ἥδιςον ἔχων ὄνομα Or. 1045. πνεῦμα ἥδιςον τέκνων Med. 1075. ἥδιςον ταὐτὸν ἀλγεινόν θ' ἅμα Hip. 348. τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιςον βλέπειν Iph. A. 1250. ἐξ εὐτυχοῦς, ἥδιςον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυςυχοῦνθ' ὁρᾶν Her. 940. ἥδιςον λαβεῖν Antig. fr. VI. 4. ἥδιςον ἐν βροτοῖσιν Er. fr. I. 2. γυνὴ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἥδιςόν ἐςι Phry. fr. XI. 2. διδαγμάτων ἥδιςον Sis. fr. I. 25. ἥδις' ἂν εἴη ταῦτα Or. 1054. μέλαθρα ἥδιςα Sup. 1098. ἥδις' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθα Iph. T. 447. τοῦτον ὅπως ἥδιςα διαπεράσετε Her. F. 504. τί οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιςα μὴ λυπούμενοι; Antig. fr. XXV. 5.

Ἠδωνός. κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς Hec. 1153.

Ἠέλιος, poët. pro ἥλιος. τὸ πτερωτὸν ἠελίου ἅρμα Or. 1002. ἅμ' ἠελίου πτέρυγι θοῇ Ion. 122.

Ἠθάς. τῶν ἠθάδων φίλων An. 819. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων ἡδίον' ἐςὶν Cy. 249.

Ἤιθεος, pro ἠίθεος Ph. 952.

Ἠθμός. χαλκήλατον ἠθμὸν Eu. fr. I. 2.

Ἦθος. ἄγριον ἦθος Med. 103. ἀψευδὲς ἦθος Sup. 869. φιλότιμον ἦθος, πλούσιον ib. 907. ἦθος δυσγενὲς El. 363. ἀκόλαςον ἦθος Antiop. fr. VII. 4. τὸ ἦθος αὐτοῦ—Syl. fr. IV. 5. εἰς καινὰ ἤθη ἀφιγμένην Med. 238. ῥᾴδια ἤθεα—μεταβαλλομένα Hip. 1117. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν ib. 1219. ἤθη κακῶν βροτῶν Iph. A. 709. εἰς βάρβαρ' ἤθη Hel. 281. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη φυλάσσεις Ion. 736. τοῖς ἤθεσιν (sc. κρινεῖτε) τοὺς εὐγενεῖς El. 385. ἀκόλαςα ἤθη Er. fr. II. 22. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου Pol. fr. I. 7. φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX.

Ἤιος. ἤιον βοὰν Ph. 1043. ἤιον μέλος ib. 1044.

Ἠιών. ποντίων σάλων ἠιόσιν ἁρματεύσας Or. 995. ἠιόνες ἅλιαι Tr. 827.

Ἥκειν. ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα—λιπὼν Hec. 1. Ταλθύβιος ἥκω ib. 503. ἥκω μεταςείχων σε ib. 509. εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622. νεκρὸν τόνδε μοι—ἥκεις κομίζουσα ib. 672. ἥκω ἀποςελῶν σε ib. 731. εἰς ταὐτὸν ἥκεις ib. 748. et Or. 1280. ἥκει εἰς γῆν Or. 53. ἥκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας ib. 87. ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; ib. 243. κακὸν ἔχων ἥκει μέγα ib. 248. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τοὔσχατον ib. 447. πρὸς τόνδ' ἀγών τις ἂν σοφίας ἥκει πέρι; ib. 491. εἰς οἷον ἥκω; ib. 671. κακῶν ἥκεις ἄγγελος ib. 854. ἡμῖν ἥκεις, οὐχὶ σοὶ σωτηρία ib. 1348. οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία δώματος ἥκει Ph. 1489. οὐκ αὐτὸς πρὸς σὲ κἀμ' ἥκει λόγος Med. 252. εἰς τοσοῦτον ἥκετε ib. 569. ἥκω κε-

λευσθεὶς ib. 866. ὧνπερ ἕνεκ' εἰς ἐμὲς ἥκεις λόγες ib. 932. εἰς ταὐτὸν ἥκεις Hip. 273. ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα Al. 47. τύχα δυσπάλαιςος ἥκει ib. 892. φέρεσά σοι νέες ἥκω λόγες An. 60. κακὸν, εἰς ὅπερ ἥκεις ib. 126. εἰς τἕτο ἥκεις ἀμαθίας ib. 170. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων ib. 517. τίνος ἥκεις μέτα; ib. 1106. αἷς γῆρας ἥκει πολιὸν Sup. 170. ἥκεις δή τί τῆσδε γῆς κεχρημένος; ib. 457. πῆ νεκρὲς ἥκει λιπών; ib. 760. φῶς τόδ' ἥκει μακάριον τῇ παρθένῳ Iph. A. 439. ἥκομεν εἰς ἀναγκαίας τύχας ib. 511. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκεσι τύχας ib. 595. εἰς ταὐτὸν ἥκεις τῷ πατρὶ ib. 665. ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 886. ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἥκετε ib. 1127. ἀγὼν 'Ατρείδαις καὶ τέκνοις ἥκει μέγας ib. 1254. ἃ καινὰ ἥκει νὺξ φέρεσα φάσματα Iph. T. 42. χρόνιοι ἥκεσιν ib. 258. τοῖς δ' εἰς μέσον ἥκει ib. 421. εἰς δή τιν' ἥκομεν λόγον ib. 578. κατθανὲσ' ἥκει πάλιν; ib. 772. ἥκει ἐς δαῖτα Rh. 325. πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων ib. 337. ἥκω λιπὼν Αἰγαῖον—βάθος πόντε Tr. 1. τὸ εὐγενὲς εἰς δἕλον ἥκει ib. 611. εἰς ταὐτὸν ἥκεις συμφορᾶς ib. 679. cf. Her. F. 1294. ἥκω τήνδε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. cf. v. 660. οἶδεν αὐτὸς, ὧν ἥκω πέρι ib. 174. ἥκω ἕτοιμος ib. 180. πολλῶν θαυμασίων ἥκει πλέως εἰς τάσδε Θήβας ib. 449. εἰς μείζον' ἥκω ib. 1235. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις ib. 1378. ἐφ' οἷσιν ἥκω, καὶ παρ' ἕ, λέγειν θέλω Her. 136. γένες ἥκεις τοῖσδε ib. 214. τί μοι σύννοιαν ὄμμασιν φέρων ἥκεις; ib. 383. ἥκεις σωτὴρ νῷν βλάβης; ib. 640. εἰς ἄπορον ἥκεις Hel. 819. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἥκει Ion. 539. ἔνθεν ἐχ ἥκει πάλιν Her. F. 25. τίν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν; ib. 533. εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν φόβε ib. 816. πόλει ἐδὲν ἥκομεν βλάβος ib. 824. ἥκω ἀνάγκης εἰς τόδε ib. 1281. τῆσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει El. 430. ἥκω 'πὶ τόνδε ςέφανον ib. 614. πῶς ἀγῶνος ἥκομεν; ib. 751. ἐχὶ δυσμενὴς ἥκω πόλει τῇδε ib. 848. ἐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκεις λόγων ib. 1054. ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Alcmæon. fr. XV. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἐς ταὐτὸν ἥκειν φημὶ τὰς βροτῶν τύχας Dan. fr. I. 1. ἥκω δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr. V. 5. ἐς ταὐτὸν ἧκον Ph. 1414. ὥριαι ἧκον πνοαὶ Hel. 1628. ἐπεὶ ἐς αὐλὰς ἧκεν Ion. 1177. τίς μῦθος κατ' ἐμὰν ἧκεν ἀκεάν; Dan. 50. πότ' ὄψομαι Μενέλαον ἥκοντα Or. 68. ὡς ἄπορον ἥκων δορὸς Ph. 1409. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίε Al. 646. ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς An. 1112. εὐσεβεῖς ὁδὲς ἥκοντα ib. 1127. εἰς ἐμὰς ἥκοντα φιλτάτας χέρας Hel. 905. γῆς ἥκοντ' ἄνω Her. F. 616. εἰς τἕτο ἥκοντα τῆς πρὸς τὲς συνόντας σοι φιλανθρωπίας Epist. IV. ἐπεὶ ἤσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἥκεσαν Al. 157. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον βίε ib. 292. τοσέτε κακἕ ἥκοντος Epist. II. ἥξω An. 739. ἥξεσιν El. 760. ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς Hec. 84. ἥξει 'Οδυσσεὺς ὅσον ἐκ ἤδη ib. 143. πότε ἥξετ' ἐς οἴκες; ib. 932. εἰ εἰς τόδ' ἥξεσι θράσες Or. 565. εἰς ἀσπίδ' ἥξειν Ph. 1336. ὡς ἥξοι An. 79. ὅπως ἥξει κάτω ib. 102. Περσεφονείας ἥξω θαλάμες Sup. 1022. πικροὶ αὐτοῖς ἥξετε ib. 1221. ἥξετ' εἰς ἴσον Iph. A. 1002. εἰς τἕτό γ' ἥξει ib. 1368. ἐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ ἥξω πρὸς οἴκες Rh. 223. ἥξω εἰς νεκρὲς νικηφόρος Tr. 460. ἥξει χορεύσων Bac. 567. εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει ib. 639. ἥξει Βάκχας ib. 845. φερόμενος ἥξεις ib. 966. εἰς ὄμμαθ' ἥξει ξένων Her. F. 1156. εἰς ταὐτὸν ἥξετε El. 787. ὡς ἥξεσ' (i. e. ἥξεσα) εἰς Ἄργος αὖ πάλιν Iph. T. 377. ἡνίχ' ἡκόμην πάλιν Antiop. fr. XXXVII: vid. not.

Ἥκιςα Hec. 997. Or. 844. Hip. 1014. Sup. 538. Iph. A. 1443. Cy. 124. et 219. Her. 682. et Hel. 1444. ἥκιςα τἐμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικὸν Med. 348. ἥκιςα ὄλβῳ γαῦρος ἦν Sup. 862. ἥκιςα τἕτο πρόσφορον λέγεις ib. 942. ἀπολέσας ἀδελφὸν, ὅν μ' ἥκις' ἐχρῆν Iph. A. 487. cf. Bac. 26. et El. 1012. ἥκιςα φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεὼν Her. F. 299. ἥκιςα φαῦλος Syl. fr. III. 1. ἐχ ἥκιςα ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας Epist. II. cf. Epist. V.

Ἠλακάτα, dor. pro άτη. λίνον ἠλακάτα δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1431.

Ἠλέκτρα, filia Agamemnonis, Or. 23.

etc. Iph. T. 562. et 913. et El. 15. etc. semel etiam altera Agamemnonis filia, *Iphigenia*, Ἠλέκτρα dicitur, Iph. T. 811. ubi vid. not.

Ἠλέκτραι πύλαι, una e septem portis Thebarum, Ph. 1136. et 1563. Sup. 651. et Bac. 779.

Ἠλεκτροφαής. δακρύων τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγὰς Hip. 741.

Ἠλεκτρυὼν, vel ύων, pater Alcmenæ Al. 842. et Her. F. 17.

Ἠλίβατος. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip. 732.

Ἤλιθιος Cy. 535.

Ἡλικία. ἐν ἡλικίᾳ τῇ σῇ Sup. 283. χρὴ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν Her. 706. μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V.

Ἡλίκος Al. 646.

Ἧλιξ. πρὸς ἥλικα τραπεὶς Med. 246. ἴσως Ὀρέστ σ᾽ ἧλιχ᾽ ἥδεται βλέπων El. 560. φίλταθ᾽ ἡλίκων ἐμοὶ Or. 730. ἥλικες ἐμοὶ Ph. 635. εἰς ἥλικας κύλιγε σοφώτερος Hip. 987. ἡλίκων ὁμήγυρις ib. 1180. ἡλίκων θιάσες Iph. T. 1146. ἐδ᾽ ἥλικας (sc. νικήσαντα) τόξοισιν Tr. 1210. ἐν ἡλίκων πόνοις Her. F. 127. ἥλικες, o *æquales* ib. 513. πρὸς ἥλικας φάνηθι σὰς Ph. 1736.

Ἡλιόβλητος. Περσῶν ἡλιοβλήτες πλάκας Bac. 14.

Ἥλιος. εἰσορᾷν φέγγος ἡλίε Hec. 248. ἀκτῖνα κύκλον θ᾽ ἡλίε ib. 412. et Al. 206. πρὸς ἡλίε βολὰς Or. 1259. ἡλίε πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἡλίε φῶς ib. 546. Med. 752. et 764. Hip. 4. et 617. Sup. 261. Hel. 60. ἥλιος μὲν, νύξ τε δελεύει βροτοῖς Ph. 549. γεγῶσαν ἐσθλε πατρὸς, Ἡλίε τ᾽ ἄπο Med. 406. cf. v. 746. ἥλιον προσβλέπεις ib. 1327. ἡλίε ἀναπτυχαὶ Hip. 601. ὑφ᾽ ἡλίῳ μακρῷ Al. 149. κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίε ib. 204. τρεῖς φαεννὰς ἡλίε διεξόδες An. 1087. ἡλίε κανὼν σαφὴς Sup. 650. ἃς δέδορκεν ἥλιος ib. 1061. μηκέθ᾽ ἥλιον βλέπειν Iph. T. 349. ἡλίε μετάςασιν ib. 816. ἡλίε πρόσθεν φλογὸς ib. 1207. cf. Ion. 1134. φαεννοὶ ἡλίε λαμπτῆρες Rh. 59. ἐμοὶ φῶς ἐν ἡλίε καταρκέσει ib. 447. ἡλίε φάος ib. 850. ἀκτῖνα τὴν τείχεσαν ἡλίε ib. 992. ἡλίε ἁγναὶ βόες Tr. 439. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίε σέλας ib. 860. ἡλίε βολαῖσιν Bac. 458. ἡνίχ᾽ ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι ib. 677. πρὸς θάλπος ἡλίε Cy. 540. ἀνιππεύοντος ἡλίε κύκλῳ Ion. 41. ἥλιος ἤδη λάμπει ib. 83. ἵππες ἔλαυν᾽ εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος ib. 1149. ὦ φῶς μητρὶ, κρεῖσσον ἡλίε ib. 1439. ἐν φαειναῖς ἡλίε περιπτυχαῖς ib. 1516. ἥλιον μαρτυρόμεσθα Her. F. 858. τόξα ἡλίε ib. 1090. τί με κρᾶτ᾽ ἀνεκάλυψας ἡλίῳ; ib. 1231. ὦ τέθριππον ἡλίε σέλας El. 866. τεθρίππε ὄντος ἡλίε δι᾽ αἰθέρα Ar. fr. II. 5. θερμὰ ἡλίε τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7. τεθρίπποις ἡλίε θερμὴν Cresph. fr. XIII. 5. φίλον φέγγος ἡλίε τόδε Dan. fr. X. 1. ἥλιος ἀνίσχων Phaëth. fr. I. 3. ἡλίε ἱπποςάσεις ib. 5. φῶς λιπεῖν ἡλίε Fr. inc. LXXXI. 11. πρὸς αὐγὰς ἡλίε Fr. inc. B. 46. 1. ἥλιε Ph. 3. et Epig. I. 1. ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλιε Phaëth. fr. X. 1. ὁρᾷν μοι δύο ἡλίες δοκῶ Bac. 916. ἡλίες μυρίες μόγις διελθὼν Hel. 658. λέγ᾽ ἡλίες, ἐν οἷσιν ἁγνεύει λεχὼ El. 654.

Ἦλις. Ἤλιδος δυνάςορες Iph. A. 280. Ἦλις, ἡ Διὸς γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 1.

Ἤλυσις. βραδύπεν ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα Hec. 67. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν Ph. 851. πικρὰν διώκων ἤλυσιν Her. F. 1041.

Ἦμαρ. δέλειον ἦμαρ Hec. 56. et An. 99. τὸν πάντα ὄλβον ἦμαρ ἕν μ᾽ ἀφείλετο Hec. 285. κατ᾽ ἦμαρ ib. 628. Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. et El. 145. et 183. ἕκτον τόδ᾽ ἦμαρ Or. 39. et 422. τόδ᾽ ἦμαρ ἡμῖν κύριον ib. 1035. cf. Al. 104. ποτὲ μὲν ἐπ᾽ ἦμαρ εἶχον Ph. 404. πάντα ἐν ἤματι τῷδε συνάγαγεν ἄχη ib. 1573. πολλῶν κακῶν κατῆρξεν—τόδ᾽ ἦμαρ ib. 1577. ἓν ἦμάρ μ᾽ ὤλβισ᾽, ἓν δ᾽ ἀπώλεσεν ib. 1683. ἐχθρὸν ἦμαρ Hip. 355. φρερῶν τόδ᾽ ἦμαρ Al. 27. κατθανεσαν ἐν ἤματι τῷδέ γ᾽ ὄψει ib. 233. ἦμαρ τόδε θανεσαν εἶδε καὶ βλέπεσαν παῖδα σὴν Iph. A. 1611. εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ᾽ ἦμαρ εἰσίδοιμι Rh. 464. ἦμαρ εἰς νύκτα τε Bac. 1006. δεινε φόβε ἐλεύθερον ἦμαρ Her. 868. σύλλογος σε πέρι ἔςαι—τῷδ᾽ ἐν ἤματι Hel. 885. ἓν ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ᾽ ἔχειν φασὶν μόνον

Her. F. 306. ἓν ἐπ' ἦμαρ El. 425. εἰ τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακϐμένῳ Fr. inc. CLXVII. 1.

Ἡμέρα. θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ Hec. 44. καθ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. et Tel. fr. XXII. 2. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. ἀδάκρυτος, ἀςένακτος ἡμέρα ib. 692. κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. μεθ' ἡμέραν Or. 58. Bac. 485. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248. ἡμέραν μὴ φύγῃ τήνδε Hip. 889. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 1003. πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. φάος ἡμέρας ib. 243. Rh. 66. περάσας ἡμέραν An. 102. τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδϐσα Sup. 731. cf. v. 784. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις ib. 445. φῶς ἡμέρας τόδε ib. 985. ἡμέραν ἐλευθέραν ib. 991. ταφήσῃ νυκτὸς, ϐκ ἐν ἡμέρᾳ Tr. 446. ϐ κάμοιμ' ἂν ϐτε νύκτ', ϐθ' ἡμέραν Bac. 187. κἂν ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν ib. 488. πιεῖν καὶ φαγεῖν τϐφ' ἡμέραν Cy. 335. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ἡμέραν μίαν νέος γενέσθαι Her. 851. ὦ ποθεινὸς ἡμέρα Hel. 629. ἥδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δείξει χάριν ib. 1436. βϐθυτον ἡμέραν ib. 1490. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι τὴν ἡμέραν Ion. 87. ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἥδ' ἡμέρα ib. 1354. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπϐμενοι Her. F. 505. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη ἡμέρᾳ μιᾷ ib. 510. ἅμ' ἡμέρᾳ El. 78. τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει ib. 429. τὸ πλεῖςον ἡμέρας μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. ἡμέρας ἁγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 2. ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Œd. fr. XII. τὴν ἐπιςείχϐσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7. ἡμέραν τρίτην eorund. CXCI. 2. ἑκάςης ἡμέρας Epist. V. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ϐ πολλαῖς πάνυ ἡμέραις πρότερον Epist. III. ὀλίγαις ὕςερον ἡμέραις Epist. V.

Ἱμερεύειν. τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερευϐσῶν Meleag. fr. IX. 2.

Ἡμίδϐλος. παῖδας ἡμιδϐλϐς An. 943.

Ἡμίθεος. Ἀχαιῶν πλάτας ἡμιθέων Iph. A. 173.

Ἥμισυς. δράκων μϐ γίγνεται τό γ' ἥμισυ Fr. inc. CLXVI. 1.

Ἧμος Hec. 915.

Ἦν, 1) *Si*, Hec. 399. et 586. et passim. 2) *en, ecce*, Her. F. 867.

Ἡνία. μήτ' εὐτυχϐσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. μάρπτει χερσὶν ἡνίας Hip. 1188. ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν ib. 1220. ἡνίαισιν ἐμπλακεὶς ib. 1236. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. λαβὼν χερσὶν ἡνίας Her. 846. σχοινίνας ἵπποισι γὰρ φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. μὴ θίγῃς ἡνιῶν Phaëth. fr. VI. 1. ἔμαρψεν ἡνίας ejusd. fr. VIII. 2.

Ἡνίκα. ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίϐ κατάσκοπος Hec. 239. ἡνίχ' ἡμεῖς ϐκέτ' ἦμεν ἐν φάει ib. 1214. τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾠκϐμεν πέδον An. 58. etc.

Ἡνιοςροφεῖν. ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοςροφεῖ βεβὼς Ph. 176.

Ἧπαρ. παίσας πρὸς ἧπαρ φασγάνῳ Or. 1063. ἐξέτεινεν εἰς ἧπαρ ξίφος Ἐτεοκλέϐς Ph. 1430. μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v. 379. et Hel. 989. πρὸς ἧπαρ—τόδε Hip. 1070. ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει Sup. 599. σ' ἔφερον ὑφ' ἥπατος ib. 919. κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν—πρὸς ἧπαρ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. λύπῃ πρὸς ἧπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην Rh. 425. τόρευμα δεινὸν—βάλλει πρὸς ἧπαρ Her. F. 979. φάσγανον πρὸς ἧπαρ ἐξακοντίσας ib. 1149. παίσει πρὸς ἧπαρ Fr. inc. II. 2.

Ἤπειρος. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία Ion. 1585.

Ἠπειρῶτις. ἠπειρῶτις ψυχὴ γυναικῶν An. 159. ϐσαν ἠπειρῶτιν ib. 653.

Ἤπιος. ϐδέπω ἤπιος Med. 133. ἐπήνεσ' ὀργὰς ἠπίϐς Tr. 53. φρένας ἠπίϐς ἔχειν χρεὼν Er. fr. II. 6. ἐχίδνης ϐδὲν ἠπιωτέρα Al. 311. θεὸς ἀνθρώποισιν ἠπιώτατος Bac. 859.

Ἦρ. ἦρος ὥραις Cy. 506. ἦρος ἴσϐς, sc. μῆνας Fr. inc. CXLIII. 2.

Ἥρα, *Juno, Jovis conjux*, Or. 1686.

Ph. 24. et 1374. Med. 1379. Iph. A. 183. Iph. T. 221. Rh. 376. Tr. 24. Bac. 9. Cy. 3. Her. 350. Hel. 25. Her. F. 20. El. 173. et 674. et permultis aliis locis.

Ἡρακλέης, i. q. Ἡρακλῆς Her. 211. Ion. 1144. et Her. F. 924.

Ἡράκλειος. τὸν Ἡράκλειον παραςάτην Her. 90. τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον ib. 458. τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυνάορον Her. F. 140. τὺς Ἡρακλείυς παῖδας Her. 229. et 809. et Her. F. 39. 249. et 262. et οἱ Ἡράκλειοι παῖδες Her. F. 71. τὺς Ἡρακλείυς γόνυς Her. 817. Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας Her. F. 1036. τέκνοισιν τοῖς Ἡρακλείοις Her. 325. et τέκνων τῶν Ἡρακλείων ib. 486.

Ἡρακλῆς. τῇ Ἡρακλέυς Ἥβῃ Or. 1686. Ἰλίυ ἐξαναςήσας βάθρα— Ἡρακλῆς Sup. 1198. πόνων πλείςων μετέσχον Ἡρακλεῖ Her. 8. πατέρα Ἡρακλέος Her. F. 3. ἐμοὶ ὄνομα Ἡρακλῆς Pi. fr. V. 1. τῷ Τιρυνθίῳ Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 5. Ἡράκλεις, *o Hercules*, Al. 481. 520. 532. et 1056. et sic porro.

Ἠριδανὸς, nomen fluvii. Ἠριδανῦ ὕδωρ Hip. 737.

Ἠρινός. λειμῶν' ἠρινὸν Hip. 77. λειμῶνος ἠρινῦ ςάχυν Sup. 448. γῆ ἠρινὸν θάλλυσα Dan. fr. X. 3.

Ἥρως. Ἱππόλυθ' ἥρως Hip. fr. XVIII. 2.

Ἧσθαι. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ θράσος ἧςαι Al. 607. ἥμεσθα Iph. A. 88. ἐγγὺς ἧςαι Rh. 613. ἧςο πρόσθε τειχέων Sup. 664. ἧς' ἐφ' ὅπλοις σῖγα ib. 674. σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἧσο Rh. 846. παρ' ὅπλοις ἥμενος Sup. 357. τῷ κατ' οἴκυς ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Æg. fr. IX. 2. ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι An. 700. δαρὸν ἥμενοι χρόνον Iph. T. 1339. ἐρετμοῖς ἥμενοι Cy. 16. ἡμένην ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. Σιμόεντος ἡμέναν κοίτας φονίας Rh. 547.

Ἡσσᾶσθαι, vel ἡττᾶσθαι. ἐμοὶ ὐδὲν ἡττᾶσθαι δοκεῖ Rh. 497. ἡσσῶντο Sup. 683. γυναικὸς ἡσσώμενος δύλης Hec. 1252. ἡσσώμενος τῷδε παραδώσω πόλιν Ph. 1238. σῆμα τῶν ἡσσωμένων ib. 1264. δεξιὸν κέρας ἡσσώμενον Sup. 705. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον Ion. 1117. γυναικὸς ἡσσημένος Al. 700. νηδύος ἡσσημένος Aut. fr. III. 5. τῦ γέροντος ἡττήθη χερί; An. 918. πικρῦ ἔρωτος ἡττηθήσομαι Hip. 727. εἰ παθών γε σῦ τάδ' ἡσσηθήσομαι ib. 976.

Ἥσσων, vel ἥττων. ὐχ ἥττων σέθεν An. 580. ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος ib. 632. τὸν ἥσσονα δυλέμεθ' ἄνδρες ἄνδρα Sup. 492. οἵ με τῶν γάμων ἀπεκάλυν ἥσσονα Iph. A. 1354. ἥσσων ὐδενὸς θεῶν ἔφυ Bac. 776. ἦσθ' ἄρ' ἥσσων, ἢ 'δόκεις εἶναι, φίλος Her. F. 341. παντὸς ἦν ἥσσων ἀνὴρ ib. 1416. γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων Antiop. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. ἥσσονες Ἑλλάδος αἰχμᾶς Or. 1485. τύτυ ἥσσονες καθέςαμεν Iph. A. 1272. θνατῶν ἥσσονες Her. 769. ἥσσονες τῦ πεπρωμένυ Hel. 1676. οἱ ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλῦσι δυλεύειν Ar. fr. XVI. 1. ἥσσυς γεγῶτες Bel. fr. XXI. 4. ὐδ' ἥσσων ἔφυ Γοργῦς ςαλαγμῶν Ion. 1264. ςεμμάτων ὐχ ἥσσονας σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 895. πελείας ὠκύτητ' ὐχ ἥσσονες Bac. 1088. ἀδικῦσα ἡμῶν ὐδὲν ἧττον εὑρέθη Hec. 270. cf. v. 322. τοσῷδέ γ' ἧσσον ἢ πάρος, πέποιθά σοι Med. 318. τὸ λίαν γ' ἧσσον ἐπαινῶ τῦ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ἧσσον φρονῦσα τῦδε An. 313. ἧσσον ἀλγεῖ ib. 421. τὸ ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἧσσον λάλον ἄγγελον ib. 462. γλυκεῖαι ἧσσον εἰς θωπεύματα ib. 1103. τὺς ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ Iph. A. 19. σοὶ μὲν εὔνυς εἰμὶ, σῷ δ' ἧσσον πόσει ib. 871. ὃν ὐδὲν ἧσσον, ἤ με, φῶς ὁρᾷν θέλω Iph. T. 608. ἧσσον εὐγλώσσυ φέρει Alex. fr. III. 3. ἧσσον ἀνόλβιος Antig. fr. XV. 2. ἄνδρα σκαιὸν—ἧσσον δέδοικα τἀσθενῦς— Bel. fr. XI. 2. αἱ συμφοραὶ ἧττον δάκνυσιν Œno. fr. III. 4. ἧσσον ἀχθεσθῆναι Epist. II. εἰ ἥσσον' εἴη, sc. τὰ Τρῷα El. 1078.

Ἡσυχάζειν Bac. 789. ἡσύχαζε Med. 81. Iph. A. 973. et Her. F. 98. ἡσυχάζετε Or. 1350. et Cy. 620. μεταςήσυσ' ὕπνυ τόνδ' ἡσυχάζοντα Or. 134. ὐχ ἡσυχάζων ἐν πόλει ψόφυ πλέᾳ Ion. 601.

Ἡσυχαῖος. τοῖς μὲν εἴμ' ἐπίφθονος, τοῖς δ' ἡσυχαία Med. 304. cf. v. 808. τὸ ἡσυχαῖον ἔργον Œd. fr. VI. 4.

Ἡσυχῇ. τὸν εἰκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. τῶν εὐσεβεύντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν Bel. fr. XXV. 9. ἡσυχῇ ἐπάνιθι Epist. II.

Ἡσυχία. ἐν ἡσυχίᾳ σφάγια φοινίσσειν Or. 1284. μετὰ ἡσυχίας Hip. 205. et Er. fr. VI. 2. τί ποθ' ἡσυχία πρόσθε μελάθρων; Al. 78. ἡσυχίαν ἄγομεν An. 143. ἔτι ἡσυχία τῇδε Iph. A. 14. ὁ τᾶς ἡσυχίας βίοτος Bac. 388.

Ἥσυχος. πλὴν ὁρῶντας ἥσυχον Hec. 901. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. ἀφ' ἡσύχου ποδὸς Med. 217. ἔχ' ἥσυχος ib. 550. et Hip. 1313. νεὼς ναύτης ἥσυχος Sup. 509. στρατὸν ἥσυχον εὕδειν ἐῶμεν Rh. 123. ἥσυχος θάσσων Bac. 622. ὀργῇ ὑπόθες ἥσυχον πόδα ib. 646. ἥσυχος γενήσομαι ib. 1359. ὁ δ' ἥσυχος, φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος Antiop. fr. XI. 1. ἥσυχοι θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 35. ἥσυχοι μεθ' ἡσύχων Sup. 952. οὐ μενοῦμεν ἥσυχοι Iph. T. 1434. ἥσυχοι γίγνεσθε Cy. 94. πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχοι καθώμεθα; Hel. 1090. οὔποθ' ἥσυχοι δορὶ Fr. inc. XCIX. οὐ γὰρ ἥσυχος πέτρας παῖς λέλακ' ἀχὼ Hec. 1109. ἥσυχον ὕπνου χαρὰν παρέξεις Or. 186. τᾶς ἡσύχου προνοίας ib. 1407. μένουσα ἥσυχος ἐν οὐρανῷ Tr. 985. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων Her. 478. ἥσυχοι πόλεις Sup. 324. ἡσύχῳ ὄμματι Or. 1317. cf. Tr. 649.

Ἡσύχως. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ—χαλῶν ὑπείκοι Or. 697. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν Her. 7.

Ἥτριον. ἐν μέσοισιν ἡτρίων πέπλων Ion. 1421.

Ἡφαιστοπόνος. ὅπλων ἡφαιστοπόνων Iph. A. 1072.

Ἥφαιστος. ἐν Ἡφαίστου φλογὶ Iph. A. 1602. τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου Tr. 220. Ἡφαίστου χρυσέων ἀκμόνων El. 443. Ἥφαιστε Tr. 343. Ἥφαιστ' ἄναξ Αἰτναῖε Cy. 595.

Ἠχή. ἠχῆς ὅπως ἤκουσαν Ph. 1155. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχὴ ib. 1387. πολλῇ ἠχῇ ῥέων ἔστειχε Rh. 290. ὠσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084.

Ἠχώ. ἠχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο Hip. 791. ἠχὼ χθόνιος ib. 1201. ἀνακτόρων ἄπο ἠχοῦς ἴσης Sup. 89. ὀρθίαν σάλπιγγος ἠχὼ Tr. 1267.

Ἠώς. ἠοῦς ἔχουσα δῶρα Al. 290. λάμπουσ' ἠὼς Iph. A. 158.

Θ.

Θακεῖν. ἐφ' οὗ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 240. αἱ δ' ἔνθεν—θάκουν Hec. 1153.

Θάκημα. ὦ Πανὸς θακήματα Ion. 492.

Θᾶκος. θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα Hel. 901. θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν Ph. 847. ἐπὶ θάκοις πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 195. θάκους ἀπήνης ib. 618. ᾧ μοι θάκους, οὓς θάσσω Tr. 138. ἐλθὼν θάκους τούσδε Bac. 347. θυσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν Hel. 1114. πρὸς χρυσέους θάκους Ion. 909. νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχω Her. F. 1097.

Θαλάμευμα. ὦ θαλάμευμα Κουρήτων Bac. 120.

Θαλάμη. θαλάμαις σφαγέντα Ph. 938. θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ Sup. 980. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου θαλάμαις Bac. 561. τὰς Τροφωνίου λιπόντα θαλάμας Ion. 394. ὃς γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν Her. F. 807.

Θάλαμος. θάλαμον εἰσπεσοῦσα Al. 173. πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη ib. 185. θανούσης εἰς θάλαμον ib. 1058. πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμῳ Iph. T. 209. πατρῷον θάλαμον ἑστίας Tr. 1111. εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον ib. 1139. ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον Bel. fr. XVI. 8. ἀλλάξασ' ἀΐδᾳ θαλάμους Hec. 483. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919. ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἄφαντος Or. 1495. σκοτίων ἐκ θαλάμων Ph. 1536. ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν Med. 141. εἰς θαλάμους σπεύσεις Hip. 183. φιλτάτων θαλάμων κληδοῦχον ib. 540. ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν An. 104. ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ib. 109. ἀνίκ' ἔλειπον θαλάμους ib. 112. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις—δύνασθαι ib.

789. Περσεφονείας ἥξω ϑαλάμους Sup. 1022. ἀπενέπω νιν ἀμετέρων ϑαλάμων Iph. A. 553. οἰκείων ὑπὲρ ϑαλάμων Iph. T. 1140. ἔχουσα πόσιν ἐν ϑαλάμοισιν Tr. 854. λοχίοις νιν δέξατο ϑαλάμοις Bac. 95. φυγὰς ἐκ ϑαλάμων ib. 1367. ἀρνῶν ϑαλάμοις Cy. 57. αἳ Πριαμίδος γᾶς ἔλιπον ϑαλάμους Hel. 1173. ὃν—ἐπύρωσας ἐν ϑαλάμοις ib. 1370. Ὀλύμπου χρυσέων ϑαλάμων Ion. 459. ἐν ϑαλάμοις πατρίοισι ib. 476. βασιλικῶν ϑαλάμων ib. 486. ἐν ϑαλάμοις πατρῴοις El. 132. ἔνδον ϑαλάμοις Antiop. fr. XXXII. 1. πρὸς Ἀϑήνας περικίοσιν ϑαλάμοις Er. fr. VI. 5.

Θάλασσα. μεδέουσα ϑαλάσσης Or. 1690. αὐϑαδεστέρα γίγνου ϑαλάσσης Hip. 305. αἱ ϑαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες πέτραι ib. 979. ἐπὶ ϑῖνα ϑαλάσσης An. 109. φϑόγγος ϑαλάσσης Iph. A. 10. τίς ϑαλάσσης βουκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. κυάνεαι σύνοδοι ϑαλάσσας ib. 393. ἢν ἐν ϑαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισϑῇ ib. 764. ϑάλασσα κλύζει πάντα τἀνϑρώπων κακὰ ib. 1193. βὰς εἰς ϑάλασσαν ib. 1382. εἰς ϑάλασσαν ὡρμήϑη ποσὶν ib. 1407. ἐκ ϑαλάσσης ib. 1428. Bac. 900. Hel. 405. ϑαλάσσης ἁλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. ϑαλάσσῃ ἐναιωρούμενον Cy. 696. ἣν (sc. ναῦν) εἴχομεν, ϑάλασσ' ἔχει Hel. 1054. ῥόϑια πολιὰ ϑαλάσσας ib. 1519. πρὸς ϑάλασσαν ἐστάλη ib. 1543. ϑάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F. 851. ϑάλασσα (sc. φωνὴν ἥσει, ἀπεννέπουσά με) μὴ περᾶν ib. 1296. εἰς ϑάλασσαν ἐξορμώμενον Cresph. fr. XVI. εἰ ἐκ γῆς εἰς ϑάλασσαν ἵπτατο Pol. fr. I. 4. ὦ πεδοστιβὴς ϑάλασσα St. fr. III. 4. vid. etiam Epist. II.

Θαλάσσιος. ϑαλάσσιος κλύδων Med. 28. ἐν ϑαλασσίῳ κλύδωνι Hip. 447. βίος ϑαλάσσιος St. fr. III. 1. πόνους ϑαλασσίους Cy. 347. ἡ ϑαλασσία Θέτις An. 17. ϑαλασσίᾳ δρόσῳ Iph. T. 1192. τῆς ϑαλασσίας ϑεοῦ Rh. 974. et Fr. inc. CXCIX. ἐπ' ἀκταῖς ϑαλασσίαις Hec. 698. ἀκτὰς ἐκλιπὼν ϑαλασσίους Iph. T. 236. cf. v. 1327. οἶδμα ϑαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. πνεύμασιν ϑαλασσίοις Cy. 277. ὀργαὶ κυμάτων ϑαλασσίων Fr. inc. LIII. 1.

Θαλασσόπλαγκτος. ϑαλασσόπλαγκτο διατεμὼν χρόα Hec. 782.

Θαλερός. ϑαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον Ba 691. ϑαλερὸς ἥβης χρόνος El. 2 νεκύων ϑαλερῶν σώματα Sup. 62. ϑαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. ϑαλερὸ δάκρυ Iph. A. 39.

Θαλία. ἐπὶ ϑαλίαις Med. 192. κισ σοφόροις ἐν ϑαλίαις Bac. 383. χαίρε ϑαλίαισιν ib. 418. ϑαλίαι μέλου Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ Her. F. 763.

Θάλλειν. δυσδαίμων ἔρις ϑάλλει—Ph 819. ὃς ϑάλλει ἐλαίας ἐξ ἀκηράτ γεγὼς Ion. 1436. ἔτι ϑάλλει πενί Ar. fr. XXIV. 2. ϑάλλειν τε, κα μή,—ποιεῖ Dan. fr. I. 5. ὅϑεν βρό τειον ζῇ τε καὶ ϑάλλει γένος Œd. fr XVII. 13. ἄνϑεσι ϑάλλων χλωροῖ Iph. A. 1297. ἀφϑίτῳ ϑάλλων βί Sis. fr. I. 17. ὁ ἄρτι ϑάλλων σάρκ Fr. inc. CXXVII. 1. παῤῥησίᾳ ϑάλλοντες Hip. 422. ϑάλλουσαν ἀξίω ἐμοῦ Iph. A. 1225. γῆ ἠρινὸν ϑάλλουσα Dan. fr. X. 3.

Θαλλός. ἱκτῆρι ϑαλλῷ Sup. 10. γλαυκᾶς ϑαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας Iph. T 1101.

Θάλος. ὦ κλεινὸν οἴκοις ϑάλος πατρ Ph. 88. Ἀγαμεμνόνειον ϑάλος Iph T. 170. πρωτόγονον ϑάλος ib. 209 ἔτι ϑάλος ἐν χερσὶ ματρὸς ib. 233. ϑῆλυ Ἠλέκτρας ϑάλος El. 15.

Θάλπειν. φοίνικας ἁλίῳ πέπλους—ϑάλπουσα Hel. 183.

Θάλπος. πρὸς ϑάλπος ἡλίου Cy. 540.

Θαμὰ Iph. T. 6.

Θαμβεῖν. πᾶς ἐϑάμβησε Iph. A. 1561. cf. Ion. 1205.

Θάμβος. οἴκων με—ϑάμβει τῷδ' ἐξέπταξας Hec. 180. ϑάμβει ἐκπλαγέντες Rh. 291.

Θάμνος. ϑάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαι Bac. 721. ϑάμνοις ἑλείοις Bel. fr XIV. 2.

Θάμυρις, *nom. propr. viri*, Rh. 925.

Θανάσιμος. ϑανάσιμον πρὸς ἀΐδαν Hec 1033. παιδὸς γνοῦσα ϑανάσιμον μόρο ib. 1145. ἀγῶνα ϑανάσιμον Or. 876 ϑανάσιμον γάμον El. 247. ϑανασίμ σφαγῇ Hec. 571. σπεροῦντα ϑανάσιμο γύην Med. 479. ϑανάσιμος τύχ Hip. 840. ἐπὶ ϑανάσιμον ἀγέλαν τὰ Μαινάδων Bac. 1021. ἰσχὺν ϑανά σιμον Ion. 1005. πολλὰς ἔχουσα ϑα

νασίμες ὁδὸς Med. 376. θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438. θανασίμες ἐπὶ σφαγὰς Ion. 1250. πτῶμα θανάσιμον El. 686. ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βελευμάτων An. 1059. cf. Her. F. 1153. φαρμάκων θανασίμων Ion. 616.

θανατόεις. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι Iph. A. 1288.

θάνατος. ἅλις κόρης σῆς θάνατος Hec. 394. Ἀγαμέμνονος ἠπιστάμην θάνατον Or. 361. μὴ θάνατον εἴπῃς ib. 415. θάνατον Ἀργείων φύγω ib. 721. θάνατον ἀσχάλλων πατρῷον ib. 783. θανάτε ἀμφὶ φόβῳ ib. 823. ψήφῳ θανάτε κατακυρωθεὶς ib. 1013. θανάτε ἀώρε ib. 1030. θανάτε πέλας βεβῶσι ib. 1044. δέλον παρασχὼν θάνατον ib. 1170. ἐκ θανάτε πέφευγα ib. 1369. ἀρχὰν θανάτε ib. 1395. λισσόμενος θανάτε προβολὰν ib. 1488. θανάτῳ κατέχῃ Ph. 792. τὸν θανάτῳ προτεθέντα ib. 810. θάνατος αὐτόχειρ ib. 887. θανάτε δῶρον ἐκ αἰσχρὸν ib. 1020. ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται ib. 1062. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε ib. 1274. κοινῷ θανάτῳ ib. 1492. θάνατον ἀνταλλάξεται ib. 1627. θανάτῳ καταλυσαίμαν Med. 146. τίς σοι —ἔρως σπεύσει θανάτοιο τελευτάν; ib. 152. θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην ib. 650. μοῖραν θανάτε προσλήψεται ib. 987. συγερὸν θάνατον ib. 994. ἐς ᾍδαν θάνατος προφέρων σώματα τέκνων ib. 1111. θανάτε κέλσαι ποτὶ ἕρμα δύσπανον Hip. 139. τὸ ἐμὸν πότε δὴ θάνατος σῶμα καλύψει; ib. 250. καί μοι θάνατος παιὰν ἔλθοι ib. 1373. τοῖς μέλλεσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. λυτήριος ἐκ θανάτε πενὲ ib. 224. παντὸς ἐμοὶ θανάτε μεῖζον ib. 275. θάνατον σφε παιδὸς ἀπείργειν ib. 471. ἦν ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος ib. 674. πολλὲς ἤδη παρέλυσε θάνατος δάμαρτος ib. 937. φθίνεσιν ἐν θανάτῳ ib. 993. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; An. 261. προὔτεινα παιδὸς θάνατον ib. 429. ἐμοὶ θάνατος ὀχ ὅτω βαρὺς ib. 454. ψήφῳ θανάτε κατακεκριμένον ib. 497. ἄνες θανάτόν μοι ib. 532. θανάτε νιν ἐκλύσασθε ib. 819. ἐναλλάξασα φόνῳ θανάτῳ ib. 1028. θανάτῳ λυσιτελεῖ Sup. 46. ἐδεὶς ἔξ' αὐτε θάνατον ἐκλογίζεται ib. 482. εἰ ἦν παρ' ὄμμα θάνατος ib. 484. ἥδιστος θάνατος ib. 1006. θάνατον ἀκέσασα Iph. A. 1102. οἳ ἐγὼ, θανάτε σε ib. 1277. ἐμοὶ θάνατον ib. 1309. ὁ θάνατος δεινὸν κακὸν ib. 1416. θανάτῳ πελάσεις Iph. T. 886. ἔσται αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χερὸς Rh. 607. παιδὶ θάνατον ἀρῆξαι Tr. 772. ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχὴς ib. 1167. δεινῷ θανάτῳ διόλωλας ib. 1255. μέλας θάνατος ib. 1315. θάνατος ἀπροφάσιστος Bac. 1000. εἰς τέδ' ἀθρήσας θάνατον ib. 1325. εὐδόκιμον ἔχει θανάτε μέρος Her. 621. ἐν ἀγχόναις θάνατον ἔλαβεν Hel. 202. Δαναΐδαις ἄγεσα θάνατον ib. 244. θάνατος ξένιά σοι γενήσεται ib. 487. θανάτῳ ποίῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν; ib. 1224. θάνατος ὧν κεῖται πέρι Ion. 756. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν ib. 846. ἀτελὴς θάνατος ib. 1061. θανάτε παρατροπὰ ib. 1229. θανάτε λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγεσα ib. 1240. τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι Her. F. 194. τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον ib. 307. μή ποτε Κρέοντι θάνατον ἐκτισαίατο ib. 547. θανάτε περιβόλαια ib. 549. τῶν ἐμῶν τέκνων ἐκ ἐκπονήσω θάνατον; ib. 581. θάνατος ἐ πρόσω ib. 752. ἐγκαρτερήσω θάνατον ib. 1351. ὄνυχι τεμνομένα δέραν—θανάτῳ σῷ El. 149. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτε ib. 158. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι θανάτῳ Æg. fr. II. 2. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. θάνατον προταρβέσα Er. fr. I. 30. θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων eorund. LXXXI. 4. θανάτε τελευτὴ eorund. CLX. 7. ἀμείβει θανάτων Or. 1007. θανάτες ἔθηκαν ib. 1641. ἐξ ὧν θάνατοι Med. 197. νυμφιδίες εὐνὰς, θανάτοις κεραϊζομένας Al. 889. εἰ σέβεις θανάτες ἀγαθῶν Her. 629. ἐ γάρ τι θανάτῳ τὰς κακὲς κολάζομεν Hel. 1188. σὲ πέμψεσι θανάτοισι El. 484. θανάτες ἀώρες Thes. fr. IV. 4. 2) Θάνατος ut nomen proprium ponitur Al. 24. 847. 874. et 1144. et Tr. 764.

Θάπτειν. διπτύχες νεκρὲς θάπτε Hec. 1288. θάπτ' ἄλοχον Med. 1394.

θάπτειν τινὰ μέλλω νεκρὸν Al. 516. πῦ σφε θάπτει; ib. 837. νεκρὺς θάπτειν λεωφόρυς πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881. ἄθλιον θάπτω νεκρὸν Tr. 1186. θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβον νεκρῷ ib. 1246. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν Hel. 1259. θάπτειν πόσιν ib. 1292. θάφθ', ὥσπερ εἶπον, παῖδας Her. F. 1419. θάπτει τέκνα Hyp. fr. IV. 3. ἣν ἔθαπτον Al. 1132. θάπτων,—ὕβρις ὗς ἀπώλεσεν Sup. 495. ὑ θάπτων νεκρὺς ib. 537. ἐπ' ἐξόδοισιν ἔθαψα σὲ Hel. 1182. θάψον κοινῇ Or. 1067. θάψον μ' ἐν γῇ πατρῴᾳ Ph. 1456. τὸν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον θάψον An. 1241. σὴν παῖδα κατθανῦσαν ὡς θάψῃς Hec. 508. ὡς θάψῃς νεκρὺς Sup. 121. cf. v. 174. ἡνίκ' ἂν θάψῃς τέκνα Her. F. 1420. θάψαι νεκρὺς Med. 1377. et 1412. Sup. 17. 130. 385. et 526. et θάψαι νεκρὸν Al. 732. et Tr. 1134. θάψαι παῖδα Tr. 1142. τὴν σώτειραν θάψαι Her. 588. θανόντα κενῷ τάφῳ θάψαι Hel. 1064. ἐπισκήπτω — θνήσκειν τὸν θάψαντα Ph. 784. τόνδε θάψας An. 1278. ἐγώ σφε θάψω Ph. 1651. ἐπεί σφας τῇδ' ἐγὼ θάψω χερὶ Med. 1378. cf. Al. 668. ὗ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν τῦδε Al. 434. θάψεις αὐτὸς ὢν αὐτῆς φονεὺς ib. 733. ὑ τεκὼν θάψει τέκνα Rh. 982. τίνος ὕπερ θάψεις νεκρὺς πεσόντας; Her. 166. θανόντα με θάψεθ', ὗ τὸ μόρσιμον ib. 1030. θάψεις σκιάν; Hel. 1256. μητέρα τὴν σὴν — θάψει El. 1280. ἐπισκήπτω — νέκυν μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χθονὶ Ph. 783. ὗτ' ἂν ταφείη Tr. 731. ταφέντες Sup. 545. κείνων ταφεῖσας χερσὶν ib. 175. πλυσίως ταφήσεται Al. 57. ὗ τι τῶν σῶν ἐνδεὴς ταφήσεται ib. 635. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. ἐν ᾗ ταφήσῃ ib. 1193. ὃ καὶ τεθάψῃ κατθανῦσα Iph. T. 1464. etc.

Θαῤῥεῖν. σέβοντα δαίμονας θαῤῥεῖν χρεὼν Ion. 1620.

Θαρσεῖν. θαρσῶ Rh. 16. θάρσει Hec. 345. Ph. 118. 725. et 852. Med. 1015. Hip. 203. et 860. Al. 39. et 327. Sup. 564. Iph. T. 1075. Rh. 16. 646. et 685. Her. 654. Her. F. 1071. El. 1319. Alcmen. fr. XI. 1. Dic. fr. II. et Fr. inc. XIX. θάρσει νυν Med. 926. τὰ ἄλλα θάρσει Hec. 875. θάρσει γέροντος χεῖρα An. 994. θαρσεῖτε Her. F. 822. θαρσεῖτε σάρκας Bac. 607.

Θάρσος. ὗτ' ἐλπίδος, ὗτε τυ δόξης ὁρῶ θάρσος παρ' ἡμῖν Hec. 371. θάρσει προκρίνας Ph. 753. θάρσος ἐνῶρσε ςρατῷ Sup. 713. πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης Iph. A. 1598. ὅταν πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβυ πέσῃ Iph. T. 730. ἔνι θάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 250. τοσόνδε θάρσος, ὐδὲν ἄλλ' ἔχω Her. 716. θάρσος ἴσχετε Her. F. 624. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. θάρση βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδαῖς Iph. T. 1282.

Θαρσύνειν. τί σε θαρσύνει Al. 95.— τὰ δὲ θαρσύνεις Rh. 35. λόγοισι θαρσύνοντες Ph. 1255. ὗτ' ἐν τόκοισι θαρσυνεῖ σε Al. 319.

Θάσος, filius Agenoris, Phry. fr. II. 4.

Θάσσειν. ἥσυχοι θάσσυσ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 36. cf. Iph. T. 272. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ θάσσω Or. 85. ἔνθα δὴ παλαίτατοι θάσσυσι Med. 69. Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον θάσσω τόδ' ἐλθῦσα An. 44. ἃ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα θάσσεις ib. 117. ςρατὸς θάσσει κἀξετάζεται Sup. 391. ἐνθάδε θάσσυσ' ἐπ' ἀκτὰς Iph. A. 807. δαίμονές τινες θάσσυσιν οἵδε Iph. T. 268. θάσσειν φάραγγα ib. 277. τρίποδι ἐν χρυσέῳ θάσσεις ib. 1254. ᾧ μοι θάκυς, ὗς θάσσω Tr. 138. θάσσει τρίποδα ζάθεον Ion. 91. οἱ πλησίον θάσσυσι τρίποδος ib. 415. ἃ — τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον θάσσει ib. 1480. πρὸς ἁγνοῖς ἑςίας θάσσειν βάθροις Her. F. 715. ὁρῶ ὄχλον θάσσοντ' ἄκραν Or. 869. Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄςεος πέλας θάσσων Rh. 509. ἥσυχος θάσσων Bac. 622. θάσσων ἄνω ib. 1074. ὑψῦ θάσσων ib. 1109. τὸν θάσσοντα δυςήνυς ἕδρας Her. F. 1214.

Θάτερος. ἢ θάτερον δεῖ δυςυχεῖν, ἢ θάτερον Ion. 849. ὃς τῆσδέ γ' ἄρξει θατέρας πολλῆς χθονὸς Dan. 16. etc.

Θαῦμα. εἴ σοι φανεῖται θαῦμα Hec. 680. τί τῦτο θαῦμα; Hip. 439. μεγίςυ θαύματος τόδ' ἄξιον ib. 906. θαῦμ' ἀνέλπιςον τόδε Al. 1126. θαῦ-

μα βροτοῖσι Iph. A. 202. ὦ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν ib. 823. cf. El. 284. et Bel. fr. XV. 6. θαῦμα ἦν αἴφνης ὁρᾷν Iph. A. 1581. τόδ' ἄλλο θαῦμα Bac. 248. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τȣ̃ ξένȣ τι θαῦμ' ὁρῶ ib. 1061. κλύειν δὴ θαύματος πάρεστί σοι Her. 853. θαῦμ' ἔτ', ἔλασσον τȣ̃νομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. εἰς θαῦμ' ἐτήει Dan. 36. ὦ θαῦμ' ἔλεξας Pro. fr. IV. ὦ θαῦμα Iph. T. 1321. θαυμάτων πέρα Hec. 714. et Iph. T. 839. ἐμοὶ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σȣ̃ Iph. A. 844. θαυμάτων κρείσσονα Bac. 666. θαυμάτων ἐπάξια ib. 715. εἰς θαύματ' ἐλθὼν Ion. 248. θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾷν ib. 1142.

Θαυμάζειν. μήτε τȣ̀ς καλῶς τεθνηκότας θαυμάζετε Hec. 330. ὥστε θαυμάζειν ἐμὲ ib. 730. πενθεῖν ȣ̓ σε θαυμάζω τύχας Med. 268. ἣν νῦν ἀντὶ σȣ̃ θαυμάζομεν ib. 1144. σȣ̃ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω Hip. 1041. ἀπιστεῖν ȣ̓ σε θαυμάζω τύχην Al. 1133. κᾆτα θαυμάζειν χρεὼν An. 601. μὴ θαύμαζε—τȣ̃σδε τολμῆσαι θανεῖν Sup. 909. λόγȣς ἐμȣ̀ς θαύμαζε Iph. A. 844. ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις Iph. T. 1214. ὥς σε θαυμάζω Ion. 263. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. θαυμάζω, ὅταν πύλαι ψοφῶσι, κ. τ. λ. Her. F. 77. κᾀὐτὴ θαυμάζω El. 562. ȣ̓χὶ θαυμάζω θεὸν, ὃν χ' ὡ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 1. μόνος Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων El. 84. ἐθαύμασ', εἴ τις Δελφίδων κ. τ. λ. Ion. 44. cf. El. 516. ὃν ἐθαύμασα ἀεὶ Epist. V. θαυμάσῃς μηθὲν Iph. T. 1220. ἃ ἐν δόμοις ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων Al. 155. τȣ̃το σὺ θαυμάσῃ Iph. T. 1318. θαυμάζεται ὁ πλεῖσον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2.

Θαυμάσιος. πολλῶν θαυμασίων πλέως Bac. 449.

Θαυμασέον Hel. 84. et 506.

Θαυμαςός. θαυμαςόν σε ἔχω πόσιν Med. 510. νυκτὶ θαυμαςὸς Hip. 106. ἣν σὺ θαυμαςὴν σέβεις An. 567. θαυμαςὸν νᾶμα παμφάγȣ πυρὸς Med. 1187. θαυμαςὸν εἶπας Hip. 278. τὸ ἔσχατον δὴ τȣ̃το θαυμαςὸν βροτοῖς τυραννὶς Peliad. fr. V. 1. θαυμαςὰ ὡς ἀνάξι' ἠτιμασμένη Iph. A. 943. θαυμαςά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω ib. 1538. θαύμαςʼ ἔλεξας Iph. T. 340. et Her. 797. πυθόμενος θαύμας' ἐμοὶ Iph. T. 797. ἐν τοῖσι θαυμαςοῖσι ib. 900. θαυμαςὰ τȣ̃ πέμψαντος Hel. 678.

Θέα. ὡς ἴδω πικρὰν θέαν Hip. 825. τρεῖς φαεννὰς ἡλίȣ διεξόδȣς θέᾳ διδόντες An. 1088. θέαν ἀθέσφατον Iph. A. 232. πᾶς εἰς θέαν ὅμιλος ἔρχεται ib. 427. ἔλαφος διαπρεπὴς τὴν θέαν ib. 1588.

Θεά. Ἀρτέμιδος θεᾶς Hec. 463. ἐπέκλωσεν θεὰ ἶριν Or. 12. καλλίπαις θεὰ ib. 962. ȣ̓κ ἀνώνυμος θεὰ Hip. 2. θεᾶς Νηρηΐδος An. 135. cf. Iph. A. 819. 836. et 1339. τὴν πυρφόρον θεὰν Sup. 260. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργείαν θεὰν Iph. A. 739. φωσφόρῳ θεᾷ Iph. T. 21. τᾶς ἐλαφοκτόνȣ θεᾶς ib. 1114. Ταυροπόλον θεὰν ib. 1457. θηροφόνον θεὰν Her. F. 378. ἴση θεῇσι Hec. 356. θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. δειναὶ θεαὶ ib. 261. et El. 1270. ποτνιάδες θεαὶ Or. 318. πυροφόρȣς θεὰς Ph. 695. τὰς αἱματωπȣ̀ς θεὰς An. 979. ὁ τὰς θεὰς κρίνας Iph. A. 71. Νηρῇδες θεαὶ ib. 240. κρίσις θεᾶν ib. 580. ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς Iph. T. 944. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι Tr. 969. αἱ κυνώπιδες θεαὶ El. 1252. ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς Xan. fr. vers. 1. etc.

Θέαμα. πικρὸν θέαμα Or. 950. δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf. v. 1202. et Bac. 759. κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων Hip. 1217. καλὸν θέαμα Sup. 783. λυπρὸν θέαμα Tr. 1157. παρῆν ἑκάςȣ τῶνδέ μοι θεάματα Ph. 1146.

Θεᾶσθαι. θεᾶσθαι ὧδε χρὴ τὸν προστάτην ἰδόντα Or. 909. πάντα θεᾶσθ' ὄμμασι Ion. 232. νῦν χρὴ θεᾶσθαι Œd. fr. VIII. 1. ἐγένετο ἡ ὄψις ἡδεῖα ἐμοὶ τῷ θεωμένῳ Epist. III. προσέλκυσαί νιν ὕςατον θεωμένη Iph. A. 1452. κάμακα Θρῃκίαν θεώμεναι Hec. 1155. θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα Her. F. 1131. θεάσομαι σὺν πατρὶ μολὼν κ. τ. λ. Hip. 661.

Θεατής. ἔςην θεατὴς Sup. 652. θεατὴς Μαινάδων πρόθυμος Bac. 827. πότερα θεατὴς—; Ion. 301. τȣ̃σδ'

Ἀθηναίων χθονὸς ἄξω θεατὴν ib. 656.

Θεήλατος. ξυμφορὰ θεήλατος Or. 2. et συμφοραὶ θεήλατοι An. 852. θεηλάτυς ἕδρας Ion. 1306. ἔκ τινος θεηλάτυ ib. 1392.

Θεῖν. παρηγγύων—θεῖν Sup. 702. θεῖ εὐθὺς ἔξω Ion. 1217.

Θείνειν. θείνετε Or. 1302. θεῖνε, θεῖνε Rh. 676. θείνοντε ὀρᾷ πωλικῆς ῥινῦ τρίχα ib. 784. κᾄθεινε (i. e. καὶ ἔθεινε)—χερὶ Her. F. 949. πώλυς κέντρῳ θεινομένυς Iph. A. 220.

Θεῖος, *subst.* patruus. ὦ πατρὸς ὅμαιμε. θεῖε Or. 673. ἤ πυ νοσῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμυς; Iph. T. 930.

Θεῖος, *adject.* divinus. θεῖον σεμνῦ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. θείαν Ἑλένυ ψυχὰν Hec. 87. θείᾳ προνοίᾳ Ph. 640. τῆς θείας φρενὸς Her. 541. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. τὸ θεῖον ἐςὶ τοιῦτον φύσει ib. 420. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391. τίνος αἰσθάνομαι θείυ; An. 1228. ὕτω τὸ θεῖον ῥᾳδίως σ' ἀπεςράφη Sup. 159. σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. τὸ θεῖον εἰδότες Rh. 65. πιςὸν τὸ θεῖον σθένος Bac. 881. εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον Cy. 410. θεῖον πῶμα ib. 414. θεῖον τόδε Ion. 1456. ἅγνευμα θεῖον El. 256. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. ὐκ ἔςιν—ὃν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συντελεῖ And. fr. XX. 2. τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακὸν Chry. fr. II. 1. ὐ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον Melan. fr. XII. 5. τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. δέμας τὸ θεῖον Fr. inc. CLVI. 2. τὰ θεῖα ὐ θεῖ' ἡγῇ An. 440. πολὺς ταραγμὸς ἐν τοῖς θείοις ἔνι Iph. T. 572. τὰ θεῖα—πάντ' ἠπίςατο Hel. 13. cf. v. 928. et Fr. inc. CXX. 2. τὰ θεῖ' ἡγυμένη Hel. 925. τὰ θεῖα πυργῦσ' Bel. fr. XXV. 15. ἢ τὰ θεῖα πρυμαντεύσατο Melan. fr. XXVII. 1.

Θέλγειν. θέλγει Ἔρως Hip. 1274. θέλγει ὄμματος ἕδραν ὕπνος Rh. 554. πριςοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV. ὕτε τότε λόγοις ἐθέλγεθ' ἥδε Hip. 303. μήθ' ὕπνῳ θελχθῇς Iph. A. 142. φιλοχρηματίᾳ θελχθέντα Epist. V.

Θέλγητρον. ὦ φίλον ὕπνυ θέλγητρον Or. 211.

Θέλειν. θέλει τι κλεινὸν ὗτος ὁ ςόλος Sup. 1055. ὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. θέλω γε. τὸ θέλειν δ' ὐκ ἔχων ἀλγύνομαι ib. 657. σῶσον, ὗς ἐγὼ θέλω ib. 864. κᾂν θέλῃ, κᾂν μὴ θέλῃ Cy. 331. ἀδικεῖν μηθεὶς θελέτω El. 1354. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. τὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων Hec. 262. ὁ ὐ θέλων τε καὶ θέλων ib. 566. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι ib. 861. ὐδεὶς ἀπαντᾶν βύλεται προθυμίᾳ τῇ τῦ θέλοντος Hip. 1330. μέτρια θέλοντος Sup. 740. θεῦ θέλοντος ib. 1145. τῷ βύλεσθαι θέλων Iph. A. 338. θύρας ἔχων ἀκλῄσυς τῷ θέλοντι δημοτῶν ib. 340. θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5. θέλυσ' (i. e. θέλυσα) ὑπερθανεῖν Al. 153. ματέρος ὐ θελύσας (i. e. ὔσης)—χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 468. θέλυσαν ὐ μόλις καλεῖς Hel. 341.

Θελκτήριος. λόγοι θελκτήριοι Hip. 478. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος ib. 509. ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται Iph. T. 166.

Θελξίφρων. θελξίφρονες ἔρωτες Bac. 402.

Θέμις. εἰ θέμις Or. 1052. θέμις ἂν, ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεῦ; Med. 676. εἰ θέμις κλύειν ib. 678. ὅτῳ μὴ θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασι ib. 1054. τοῖς κακοῖσιν ὐ θέμις Hip. 81. ἐμοὶ ὐ θέμις λέγειν πέρα ib. 1033. κατ' ὄσσων ὐ θέμις βαλεῖν δάκρυ ib. 1396. ἐμοὶ ὐ θέμις φθιτὺς ὁρᾶν ib. 1437. ὕπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων κλύειν Al. 1147. εἰ ψαύοιμεν, ὧν μή μοι θέμις Iph. A. 834. θέμις μάλιςα ib. 835. ὐ θέμις σοι ib. 1192. ὐ θέμις θύειν θεᾷ Iph. T. 1035. τῦτον πρὸς σῆς ὐ θέμις χερὸς θανεῖν Rh. 635. ἐκεῖ Βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν Bac. 416. ὐ θέμις ἀκῦσαί σε ib. 474. μόρσιμα ὗτι φυγεῖν θέμις Her. 615. ὃν ὐ θέμις,—ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις Hel. 1369. θέμις γυάλων ὑπερβῆναι—;

Ion. 220. cf. v. 221. et 232. ἱκέτιν οὐ θέμις φονεύειν ib. 1256. cf. Fr. inc. CLXXX. λέκτρ', ἃ μὴ θέμις, στέργειν Her. F. 1341. θέμις εἰς φθογγὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν; θέμις El. 1292—1294. οὐ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. εἰ θανεῖν θέμις Fr. inc. CX. 1. 2) Θέμις, *nom. propr. deæ*, Or 164. Med. 160. 169. et 208. et Iph. T. 1259.

Θεμιστεύειν. ὄργια Κυβέλης θεμιστεύων Bac. 79. τὸν θεμιστεύοντά σοι Ion. 371.

Θεμιτός. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλον στείχειν τάφον; Or. 97. οὐ θεμιτόν σοι ματρὸς ὀνομάζειν κάρα Ph. 615.

Θένειν. φίλον ἄνδρα μὴ θένῃς Rh. 687. μὴ—κήρυκα τολμήσεις θένειν Her. 272. ἰτέαν εἰς μέσην θένων Cy. 7. δι' ἀσπίδος θένοντα πολεμίων τινὰ Her. 738. cf. Aut. fr. III. 21. κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων Her. F. 949.

Θεογόνος. ἀπὸ θεογόνων γάμων Or. 346.

Θεόδμητος. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ Hec. 23. Δελφῶν εἰς θεόδμητον πύλιν An. 1264. Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους Hip. 974. et Iph. T. 1449.

Θεοδόκος. οἴκων θεοδόκων Ion. 1549.

Θεόθεν. τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν Hec. 593. ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων Or. 160. θεόθεν πράξας, ἅπερ ηὔχου ib. 355. φθόνος νιν εἷλε θεόθεν ib. 972. δειμαίνω—τὸ θεόθεν Ph. 265. ξύνοιδα θεόθεν πιτνοῦντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη Med. 1270. εἴθε μοι θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι Hip. 1112. πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1347. τάδε θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. εὐτυχίας μετέχειν θεόθεν τέκνα θνατοῖς Ion. 509. ἔσσυτο θεόθεν—κακὰ τάδε Her. F. 919.

Θεοκλύμενος, filius Protei, rex Ægypti, Hel. 9. 1184. et 1659.

Θεοκλυτεῖν. θεοκλυτεῖ ἄδικα παθοῦσα Med. 207.

Θεομανής. θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. θεομανεῖ λύσσῃ δαμεὶς ib. 843. θεομανὴς ἥλατο Ion. 1402.

Θεομαχεῖν. τὸ θεομαχεῖν ἀπολιποῦσα Iph. A. 1409. ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ Bac. 45. θεομαχεῖν μόνον οἷός τ' ἐκεῖνος ib. 1253. οὐ θεομαχήσω ib. 325.

Θεονόη, filia Protei, regis Ægypti, Hel. 13. 144. 326. 536. 827. 865. 1214. et 1664.

Θεοπόνητος. θεοπόνητα λέχη Tr. 953. et Hel. 590.

Θεόπυρος. φλογὶ θεοπύρῳ El. 732.

Θεός. ἀψευδὴς θεὸς Or. 364. ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχεν ib. 1169. θεοῦ λέγεις πρόνοιαν ib. 1179. ἐναλίου θεοῦ παῖς Ph. 1163. χθόνιον θεὸν ib. 1331. ἱππείου θεοῦ ib. 1701. λαμπὰς θεοῦ Med. 352. σὺν θεῷ εἰρήσεται ib. 625. ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην ib. 802. τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς ib. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. ὁ μελαγχαίτας θεὸς Al. 441. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ ib. 725. θεοῦ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφορὰς An. 1204. θεὸς συνοικήσεις θεῷ ib. 1259. αἶθον ἐξαμύνασθαι θεοῦ Sup. 208. τοῦ θεοῦ μεῖζον σθένειν ib. 216. ὁ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν ib. 331. θεοῦ σέλας ib. 469. θεοῦ θέλοντος ib. 499. et 1145. θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι μέγιστος Iph. A. 973. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν Iph. T. 390. δίψιον πῦρ θεοῦ Rh. 417. μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν Bac. 4. τὸν βάκχιον θεὸν ib. 67. Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ ib. 84. ταυροκέρων θεὸν ib. 100. θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγὼς ib. 284. θεὸς δεινότατος ib. 858. θεὸς φαίνῃ μέγας ib. 1030. ποντίου παῖδες θεοῦ Cy. 21. cf. v. 285. et 412. οὐκ ἴσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο; ib. 230. θεοῦ τὸ πρᾶγμα ib. 284. ὁ πλοῦτος τοῖς σοφοῖς θεὸς ib. 315. ἐκ σπονδῆς θεοῦ ib. 467. τοῦ θεοῦ πλεῖον φρονῶν Her. 259. θεὸς τὸ γινώσκειν φίλους Hel. 567. ὁ θεὸς ὡς ἔφυ τι ποικίλον καὶ δυστέκμαρτον ib. 717. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib. 909. τὸν πολύϋμνον θεὸν Ion. 1075. ἅλις ὁ θεὸς ὠφελῶν Her. F. 1339. δεῖται ὁ θεὸς, εἴπερ ἔστ' ὄντως θεὸς, οὐδενὸς ib. 1345. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 10. στύλον Εὐίου θεοῦ Antiop. fr. XXXII. 2. τῷ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. θεοῦ βίον ζῆν Fr. inc. LXX. 2. οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεοῦ eorund. CIV. τῶν ἄγαν ἅπτεται θεὸς eor. CXXIX. 2. θεὸν ποῖον νοητέον; eor. CXLVI. 1. θεός τις ἐν ἡμῖν eor.

CLXXXVIII. πολλὰ κραίνει θεὸς eor. CXCIII. φιλεῖ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεὸς eor. CCXVIII. χωρὶς θεῶν Hec. 2. σὲ φθείρει θεῶν τις ib. 58. ὦ χθόνιοι θεοὶ ib. 79. πρὸς θεῶν ib. 551. et passim per totum Eurip. θεῶν ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. θεῶν ἱερὰ φέρειν ib. 804. βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερί; Or. 271. δουλεύομεν θεοῖς, ὅ, τι ποτ' εἰσὶν θεοὶ ib. 418. οἱ νέρτεροι θεοὶ ib. 619. ὁρκίους δὺς θεὺς Ph. 484. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας ib. 1751. θεῶν ὑκέτι πίϛις ἄρηρε Med. 413. θεῶν συντιθεὶς ἅπαν γένος ib. 747. πείθειν δῶρα καὶ θεὺς, λόγος ib. 964. πολλὰ ἀέλπτως κραίνυσι θεοὶ ib. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. θεὺς δεσπότας καλεῖν χρεὼν Hip. 88. τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν Al. 76. θεῶν ἁ δύναμις μεγίϛη ib. 218. θεῶν σκότιοι παῖδες ib. 992. ὑκ ἦλθες εὐνοίᾳ θεῶν Sup. 157. βίᾳ παρελθὼν θεὺς ib. 231. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν ib. 301. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ ib. 612. τὰ θεῶν ὕτω νενόμιϛαι Iph. A. 33. ἐξεπλήσσυ τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν ib. 351. ὑκ ἄνευ θεῶν ib. 809. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν ib. 1610. πάντα τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀφανὲς ἕρπει Iph. T. 476. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος Tr. 844. ὃς νέυς τίκτει θεὺς Bac. 467. ὀργὰς πρέπει θεὺς ὑχ ὁμοιῦσθαι βροτοῖς ib. 1346. μάτηρ θεῶν Hel. 1318. θεοῖσι δύλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. χρόνια τὰ τῶν θεῶν ib. 1615. ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγῦμαι φίλον El. 67. θεὺς ἔχων ἀνὰ ϛόμα ib. 80. θεῶν βίος Ar. fr. IX. 1. πολλὰ σφάλλυσιν ἀνθρώπυς θεοὶ ejusd. fr. XXXI. 1. αἰτιάσασθαι θεὺς ib. 2. εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν, ὑκ εἰσὶν θεοὶ Bel. fr. XIX. 4. σὺν θεοῖσι—κινεῖν δόρυ—χρὴ, τῶν θεῶν, δὲ μὴ βίᾳ Er. fr. V. 1. 2. ἀντήλιοι θεοὶ Meleag. fr. XXI. ὑκ ἔϛι τὰ τῶν θεῶν ἄδικα Peliad. fr. III. 1. θεῶν κόσμον φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. θεοῖσι μὴ μάχυ eorund. XXX. 1. αὖρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. etc. 2) ἡ θεὸς, dea. εὐκταία θεὸς Or. 214. δεινὴ ἡ θεὸς ib. 399. ἡδεῖαν θεὸν Ph. 402. ἀκραίας θεῦ Med. 1379. τᾶς ποντίας θεῦ An. 130. ἐναλίας θεῦ ib. 252. Ἰσθμίας θεῦ Sup. 1211. τῆς θαλασσίας θεῦ Rh. 974. cf. Fr. inc. CXCIX. ὑχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτῦ μέτα Tr. 940.

Θεοσεβής. θεοσεβῆ φῶτα Al. 608. θεοσεβής τις ὢν Iph. T. 268.

Θεοσέπτωρ Hip. 1364.

Θεοϛυγής. τῷ θεοϛυγεῖ ᾅδυ μαγείρῳ Cy. 395. θηρὶ τῷ θεοϛυγεῖ ib. 598. ἡ θεοϛυγὴς Ἑλένη Tr. 1213.

Θεράπαινα. Εὐρώπας θεράπαιναν Hec. 482. ζαθέαν θεράπαιναν Tr. 1070. Μυκῆναι ἐμαὶ Θεράπαιναι Iph. A. 1499.

Θεραπεία. φίλον θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν Iph. T. 314. Ἀγυιάτιδες θεραπεῖαι Ion. 187. πρὸς θεῶν θεραπείαις El. 744.

Θεραπεύειν. ἀδέλφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222. κρεῖσσον νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν Hip. 186. ἔνθα κύκνος μελῳδὸς Μυσας θεραπεύει Iph. T. 1105. Διόνυσον θεραπεύει Bac. 82. οἷς σὴ θεραπεύειν μέλει ib. 930. Φοίβυ ναὺς θεραπεύω Ion. 111. τύτυς θεραπεύειν αὐτὸν, ὑχ ὑπ' ἐκείνων θεραπεύεσθαι Epist. IV. τὺς βόσκοντας θεραπεύων Ion. 183. τὸν ἕτερον θεραπεύοντες Epist. V. τίς σε θεραπεύσει; Ph. 1680. τὰς σὰς τύχας θεραπεύεσθαι καιρὸς El. 996.

Θεράπευμα. ὑκ ἀναίνομαι θεράπευμα τέκνων Her. F. 633. ἃ πόδα σὸν—θεραπεύμασιν ἐμόχθει Ph. 1543.

Θεράπνα. τὰν ἐχθίσαν Θεράπναν Ἑλένας Tr. 211. Θεράπνας—λιπόντες Bac. 1041. Πηλιάδες Θεράπναι Her. F. 370.

Θεράπων. λωτὸς, Μυσᾶν θεράπων El. 717. θεραπόντων ἀποβαλεῖν μηδένα Epist. II.

Θέραψ. ἦπυ πικρῶς νιν θέραπες ἦγον ἐκ φόνυ; Sup. 762. ὦ Φοίβυ Δελφοὶ θέραπες Ion. 94.

Θερίζειν. βίον θερίζειν Hyp. fr. IV. 6. τραχήλυς κἀπικείμενον κάρα κυνέας θερίζων Sup. 717.

Θερμαίνειν. σπλάγχ' ἐθέρμαινον ποτῷ Cy. 423. ἥλιος θερμαίνων χθόνα Bac. 678. ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν φλὸξ οἴνυ Al. 761. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν El. 402.

Θερμός. θερμός κρυνὸς—αἵματος νέυ

Rh. 790. ἄρας θερμὸν (sc. τὸν ἐλαίας ἀκρέμονα) Cy. 457. πυρὰ θερμὴ τάφε Or. 422. θερμὴν δαῖτα Cy. 244. τεθρίπποις ἡλίε θερμὴν ἄγαν Cresph. fr. XIII. 5. θερμὴ ἄνακτος φλὸξ Phaëth. fr. XIII. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίε Hip. 128. θερμὰν ἀελίε ἕδραν El. 739. πνοὰς θερμὰς πνέω Her. F. 1092. cf. Fr. inc. LIII. 2. ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα Cy. 373. ἕσπερα νῶτα—θερμὰ φλογὶ θεοπύρῳ El. 732. θερμὰ ἡλίε τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7.

Θέρος. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος θέρος Bac. 1025. κάλλιςον θέρος ib. 1314. θέρες λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. δύςηνον θέρος Inus fr. IV. 4. θέρες—μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.

Θέσμιος. τί θέσμιον Ἑλλάνων; Tr. 267. καινὰ θέσμια Med. 494. προγόνων παλαιὰ θέσμια Er. fr. I. 50.

Θεσμοποιεῖν. τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ; Ph. 1639.

Θεσμός. θεῖον σεμνὲ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872.

Θεσπέσιος. παρὰ θεσπεσίῳ δάφνᾳ An. 296.

Θεσπίζειν. ἄκραντά μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς Alex. fr. XXII. 1. ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων An. 1162. τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων Ion. 7. Λαΐῳ μ' ἐθέσπισε φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1592. πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισεν κομίσαι μ' ἄγαλμα κ. τ. λ. Iph. T. 1013. cf. Cy. 695. Hel. 147. et Ion. 779. πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας El. 971.

Θέσπις. ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425.

Θέσπισμα. τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίε φέρεις; Ion. 405. cf. v. 729. ὦ Λοξία—σῶν θεσπισμάτων Or. 1666. σπένδομαι—σοῖς θεσπίσμασιν ib. 1681. κλύοις τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων Ph. 910. ὃ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων ib. 928. ἀκόλαςʼ ἐάσας μάντεων θεσπίσματα ib. 978. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεὲ θεσπίσματα; Sup. 141. συμπυθέσθαι παρθένε θεσπίσματα Hel. 335. τἀμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα; ib. 879.

Θεσπιῳδεῖν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον χρῆν θεσπιῳδεῖν Ph. 966. et Fr. inc. B. 55. sed alio verborum ordine.

Θεσπιῳδός. ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν Med. 668. τῆς θεσπιῳδὲ Κασσάνδρας Hec. 677. τὴν θεσπιῳδὸν Θεονόην Hel. 144. τᾶς θεσπιῳδὲ κόρας ib. 522. cf. v. 865.

Θεσπρωτὸν ἔδας Ph. 989.

Θεσσάλιος. ὦ πόλι Θεσσαλία An. 1177. et *subst.* Θεσσαλίας πόλιν Tr. 241.

Θεσσαλὶς νύμφη Al. 332.

Θεσσαλός. Θεσσαλὸν ὅρπακα Hip. 221. ἐκ οἶσθα Θεσσαλόν με, κἀπὸ Θεσσαλὲ πατρὸς γεγῶτα; Al. 680. Θεσσαλὸς λεὼς An. 19. et Tr. 30. Θεσσαλὸς, ἢ—Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν; Rh. 699. Θεσσαλοὶ El. 781. ἄνδρα σχεῖν Θεσσαλῶν Al. 286. Θεσσαλῶν ἄναξ ib. 513. τίς τἕδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος; ib. 861. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν ςοχάσμασιν Bac. 1203. χθόνα Θεσσαλῶν Her. F. 373. ἄπιςοι Θεσσαλοὶ Fr. inc. CXCIV. vid. etiam El. 815. et 818. παῖδες αἱ Θεσσαλαὶ Iph. A. 1063. τὸ Θεσσαλὸν σόφισμα Ph. 1416.

Θεςιάς. Λήδᾳ Θεςιάδι Iph. A. 49. Θεςιὰς κόρη Hel. 132.

Θέςιος. Θεςίε παρθένον Meleag. fr. I. 5. οἱ Θεςίε κὖροι ejusd. fr. VI. 6.

Θέσφατον. πεδία τὸ θέσφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε Ph. 646. εἴ τι θέσφατον ἔχει φράσαι ib. 773. εἴπερ ἐςὶ θέσφατον τόδε Iph. A. 1556. πεσεῖν ἄχρηςον θέσφατον Iph. T. 121. ἔτι μοι τὸ θέσφατον εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν κ. τ. λ. Bac. 1352. τὰ Φοίβε αἰτιᾶσθε θέσφατα Or. 276. συνῆκε θέσφατα Ph. 425. ἀπελθέτω θεσφάτων ἐμῶν ἑκὰς ib. 914. ἄκεε θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν ib. 918. θεσφάτων ἐλεύθεροι ib. 1006. θεσφάτοις Φοίβε ζυγεὶς Sup. 220. θέσφατ' ἀτιμάσας ib. 230. εἴ τι κόρης θεσφάτων μέτεςί σοι Iph. A. 498. ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο ib. 529. cf. v. 879. 1268. et 1486. Φοίβε κελευσθεὶς θεσφάτοις Iph. T. 937. θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων ib. 1256. θεσφάτων ἀοιδαῖς ib. 1283. πεπρωμένοις θεσφάτοισι Λοξίε ib. 1438. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐςὶ θεσφάτων πολλὰ Her. 407. Ἥραν νομίζω θεσφάτων μείζω ib. 1039. ὃ με σαίνει θέσφατα Ion. 685. τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. θέσφαθ' ὡς εὑρίσκομεν ib. 1424.

Θετίδειον An. 20.

Θέτις. παῖδα Θέτιδος Hec. 388. ἡ θαλασσία Θέτις An. 18. cf. v. 43. 108. 117. 245. etc. τὸν ἁ Θέτις τέκε Iph. A. 208. cf. v. 708. 949. 1045. 1075. et 1414. Θέτιδος ὁ τῆς Νηρῆδος παῖς Iph. T. 537. cf. Rh. 977. Hel. 853. et El. 438. 450. et 454.

Θετός. θετῶν παίδων πῦ κράτος; Er. fr. VII. 1. θεὰν Παλλάδ' ἐν μωνύχοις ἔχων—ἅρμασιν θετὸν Iph. A. 251.

Θεωρία. ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίαις Bac. 1045.

Θεωρικός. πεπλώματ' ὦ θεωρικὰ Sup. 97.

Θεωρός. ὅ τι μ' ὡς θεωρὸν ἀξιοῖ—προσεννέπειν Hip. 792. δυστυχὴς θεωρὸς ib. 807. ὁρῶ—σόλον, σείχοντα θεωρὸν Alop. fr. IV. 2. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.

Θῆβαι, nom. urbis, Ph. 4. etc. Sup. 131. et 149. Bac. 23. etc. Her. F. 4. etc. et Alcmæon. fr. XVI. 2. Dicitur et in singul. Θήβη, vel dor. Θήβα Ph. 797. et 830. Hip. 555. Her. F. 763. et Phry. fr. I. 2.

Θηβαιγενής. Πολυνείκει τῷ Θηβαιγενεῖ Sup. 136.

Θηβαῖος. Θηβαῖος λεὼς Ph. 297. et Her. F. 1389. Θηβαῖον σάχυν Bac. 749. Ἀργεῖος, ἢ Θηβαῖος Fr. inc. B. 44. 1. ἥκω τήνδε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. πᾶσιν Θηβαίοισιν ib. 48. Θηβαίων πόλις ib. 50. et Her. F. 227. ἄστυ Θηβαίων Bac. 172. χρήζω νιν γέλωτα Θηβαίοις ὀφλεῖν ib. 852. νεανίαισι Θηβαίοις ib. 1252. ὃς τὸ Θηβαίων γένος ἔσπειρα ib. 1313. Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. et 638. et Bac. 659. 959. 1041. et 1200. Θηβαίᾳ χθονὶ Ph. 783. et 890. ἀνὰ Θηβαίαν πόλιν ib. 351. et Θηβαία πόλις An. 1. Θηβαίαν γᾶν Ph. 1052. δορὶ Θηβαίας Μυκήναισι—δώσειν ib. 194. παρθένοισι Θηβαίασι ib. 659. et Θηβαιᾶν παρθένων ib. 1709.

Θήγειν. ξίφος θήγειν χερὶ Or. 1036. θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. φάσγανον θήγυσα Tr. 1013. et φάσγ. θήξαντε Or. 51. κοπίδας θήξεις μαχαίρας Cy. 241. τεθηγμένη σφαγὶς El. 1142. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625.

Θήκη. κεκρυμμένας θήκας χρυσῦ Hec. 1147.

Θηκτός. θηκτῷ σιδήρῳ Ph. 68. et Cresph. fr. IV. 12. θηκτὸν φάσγανον Med. 40. et 379. θηκτὸν ξίφος Ion. 1063. et θηκτὰ ξίφη Rh. 669.

Θήλεια. θήλεια σπορὰ Tr. 503. θήλεια ἥβη Æol. fr. XI. 3. ἐν γυναιξὶ θηλείαις Or. 1205. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφυ Ph. 206. τόδ' ἦρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. θηλειῶν ἄτερ ib. 624. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ An. 181. πολλά γ' ἐστὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφὰ Sup. 294. v. etiam v. 899. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. τῶν θηλειῶν λόγος El. 937.

Θηλή. δέξαι θηλαῖσι σπορὰς Cy. 56.

Θηλυγενής. θηλυγενὴς ὄχλος Bac. 117. τὰν θηλυγενῆ σολὰν ib. 1154.

Θηλύμορφος. τὸν θηλύμορφον ξένον Bac. 353.

Θηλύνειν. πολλὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένυς Er. fr. I. 34.

Θηλύπυς. θηλύπυν βάσιν Iph. A. 421.

Θῆλυς. φόνον θῆλυν Bac. 795. θῆλυν ὄχλον ib. 1056. εἴ σ' ὄψεταί τις θῆλυν Her. F. 1412. πλόκος κτενισμοῖς θῆλυς El. 529. ἀντὶ θήλεως σάχυς ἄρσην Er. fr. I. 27. θῆλυν σπορὰν Hec. 659. et Dan. 12. γενεὰν θῆλυν Med. 1084. θύυσα θῆλυς ἄρσενας Iph. T. 621. σολὴν θῆλυν Bac. 826. 834. et 850. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. cf. v. 1184. Med. 574. et 909. Her. 41. Inus fr. VIII. 2. Melan. fr. XI. et XXVI. 1. et Fr. inc. LV. 1. γυνὴ θῆλυ κἀπὶ δακρύοις ἔφυ Med. 928. τίσαι—τὸ θῆλυ τῦτο Tr. 1035. τὸ θῆλυ σπέρμα Bac. 35. εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος Hel. 997. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. θῆλυν Ἠλέκτρας θάλος El. 15. τὸ θῆλυ σώματος Antiop. fr. V. 1. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν Cy. 580.

Θήρ. τετράποδος θηρὸς ὀρεσέρυ Hec. 1058. θὴρ ὣς διώκω κ. τ. λ. ib. 1173. ἔχει καταφυγὴν θὴρ πέτραν Sup. 267. σχῆμα θηρὸς Rh. 209. τετράπυν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς ib. 257. ὁ θὴρ ὅδ' ἡμῖν πρᾶος Bac. 436. ἦ ποτ' ἦσθα θήρ; ib. 920. τὸν ἀμβάτην θῆρα ib. 1106. cf. v. 1181. 1186. 1189. 1202.

et 1208. ϑηρὸς πανέργȣ Cy. 441. ϑηρὶ τῷ ϑεοςυγεῖ ib. 598. ϑηρὸς τȣ̃ ξενοδαίτα ib. 654. τὸν Νέμειον ϑῆρα Her. F. 153. δεινῷ χάσματι ϑηρὸς ib. 363. ςολὴν ϑηρὸς ib. 465. ϑῆρα τὸν τρικάρηνον ib. 611. cf. v. 614. ὥστε ϑὴρ Bel. fr. XVII. 6. πρόβλημα ϑηρὸς Meleag. fr. VI. 2. χρυσωπὸν ἦν νώτισμα ϑηρὸς Fr. inc. B. 46. 2. ϑοίναν ἀγρίων ϑηρῶν Hec. 1072. ϑῆρας ξιφήρεις Or. 1272. σοὶ τί ϑηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. cf. v. 423. δίδυμοι ϑῆρες ib. 1304. ϑηρσὶν ἄθλιον βορὰν ib. 1597. ϑῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. ἄφθογγα δάκη ϑηρῶν ib. 647. ϑῆρας ἐναίρων ib. 1129. ϑηρῶν ὀρείων χόρτον Al. 498. cf. Sup. 47. ϑηρσὶν ὡς Sup. 145. χάρματα ϑηρῶν ib. 282. ἀμύνων ϑῆρας Rh. 787. κᾀμὲ—ϑηρσὶ δώσȣσιν δάσασθαι Tr. 450. σύναγε ϑῆρας ἀγρῶτας Bac. 564. πᾶν συνεβάκχευσ' ὄρος καὶ ϑῆρες ib. 726. ϑηρῶν ȣ̓κ ἂν ἤκȣσας βοὴν ib. 1083. ϑῆρας ἀγρεύειν χεροῖν ib. 1235. ὅταν—ϑηρῶν ὀριγνῷτο ib. 1253. ϑηρῶν γένος Cy. 117. ϑῆρας ἰχνεύων κυσὶν ib. 130. δοραῖσι ϑηρῶν σῶμα περιβαλὼν ib. 329. ϑῆρες vocantur Satyri ib. 620. ϑηρῶν βρόχȣς Hel. 1185. ϑηρῶν ζυγίȣς ib. 1326. ϑῆράς σφε—ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. ϑηρσὶ φονίαν δαῖτα ib. 505. ϑηρσὶν φίλον τύμβευμα ib. 933. ϑηρσὶν ἐκτεθεὶς ib. 951. ϑηρῶν ἐν αἰχμῇ Her. F. 158. πέρσας δείματα ϑηρῶν ib. 700. ὃν ϑηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες El. 896. φῦλα ϑηρῶν Chry. fr. VII. 5. νόμος—ϑηρσὶ πᾶσι τέκνα—φιλεῖν Dic. fr. VIII. 3. vid. etiam Melan. fr. XXII. 5.

Θήρα. ϑήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. ἐπὶ ϑήρας πόθον ib. 233. ϑήρᾳ δυσπότμῳ γαυρȣμένη Bac. 1142. μορφᾶ ϑηρᾶν Hel. 384.

Θηραγρέτας. ὦ Βάκχε, ϑηραγρέτα Bac. 1018.

Θήραμα. Εὐμενίσι ϑήραμα φόνῳ δρομάσι Or. 834. καλὸν τὸ ϑήραμα γενήσεται ib. 1316. ϑήραμα παιδὸς Iph. A. 963. φοβερὸν ϑήραμα Bac. 867. μακάριον ϑήραμα ib. 1170. ϑήραμα βαρβάρȣ πλάτας Hel. 192. ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων ϑηράματα Ion. 1162.

Θηρᾶν. ϑηρῶσι λέκτρον τȣ̓μὸν Iph. A. 960. ϑηρᾶν τῇ ϑεῷ σφάγια Iph. T. 280. ϑηρᾶν Κύπριν Bac. 687. κακοῖς ϑηρᾶν κακὰ ib. 837. ϑηρῶσιν τὸν ἄσεπτον ib. 888. τὰς ἐμὰς ἀν' ἁρπαγὰς ϑηρᾷ Hel. 51. ϑηρᾷ γαμεῖν με ib. 63. ἢν—λιμῷ ϑηρᾷ—νῷ ib. 987. τὴν σωτηρίαν ϑηρῶν Or. 678. τί χρῆμα ϑηρῶν; Sup. 115. et τί χρ. ϑηρῶσα; Hel. 1254. ϑηρῶντες Ἑλένην Tr. 369. ὃν πάρειμι ϑηράσασ' ἐγὼ Bac. 1213. ἄνδρας δυσσεβεῖς ϑηράσετε Iph. T. 1426. ὅς με ϑηρᾶται λαβεῖν Hel. 552. σὸν δέμας ϑηρώμενος Ph. 706. ἔγχος αὐγάζοντα καὶ ϑηρώμενον Rh. 793. ȣ̓κ εἰς πλησμονὰς ϑηρώμενον Tr. 1211. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ ϑηρώμενος Bac. 459. κλοπαῖς ϑηρώμενον Ἑλένην Hel. 1191. τοῖς ἄγαν ϑηρωμένοις, sc. τὴν Κύπριν Hip. fr. V. 2. πάντοθεν ϑηρώμενοι σύμμικτα Inus fr. IV. 2. ȣ̓ δόξαν κενὴν ϑηρώμενοι Epist. I. τὸ διαβιῶναι ϑηρωμένη Fr. inc. LI. 9. μαςοῖς τὸν ἔλεον ϑηρώμεναι Or. 567. τί προσδοκῶσαι κέρδος, ἢ ϑηρώμεναι; Iph. T. 1311. ὥς γ' ἔφασκον αἱ ϑηρώμεναι Bac. 1277. ἓν ȣ̓κ ἐπίςασθ', ȣ̓δ' ἐθηράσασθέ πω Hip. 919. ϑηρασώμεθα Ἀγαυὴν Bac. 718. ὅστις τȣ̀ς ξένȣς ϑηράσεται Iph. T. 1324. ἐξ ὄρȣς ϑηράσομαι Bac. 228. ϑηρώμεθα (in *pass.*) Ion. 1111. ϑηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὕπο Bac. 731.

Θήρειον δάκος Cy. 324.

Θηρεύειν. ϑηρεύȣσι σεμνοῖς λόγοισιν Hip. 956. ϑηρεύειν ἀρετὰν Iph. A. 568. ἄλλων ἐδεςῶν μηχανὰς ϑηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5. ἂν ϑηρεύων πετόμαν Cy. 71. ὁ ϑηρεύων γάμȣς Hel. 321. τὸν σοφὸν—ϑηρεύȣσα Bac. 1003. τȣ̃τ' ἀεὶ ϑηρεύεται Antiop. fr. XXIX. 3. et τ. ἀ. ϑηρεύσεται Fr. inc. XXXV. 3. τολμήμασιν—ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ ϑηρεύεται Hip. fr. IV. 3.

Θήρευμα σπάνιον Iph. A. 1162.

Θηρίον. οἵῳ μ' ὁ δαίμων ϑηρίῳ συνῴκισεν Fr. inc. B. 30. 2. τοῖς ϑηρίοις ἔδωχ' ἑκάςῳ—μίαν φύσιν eorund. 14. 2.

Θηριώδης. βίος ϑηριώδης Sis. fr. I. 2. τὸ ϑηριῶδες τȣ̃το—παύων Or. 523. ἐκ πεφυρμένȣ καὶ ϑηριώδȣς Sup. 202. τὸ ϑηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφυ Tr. 666.

Θηροκτόνος. ὦ θηροκτόν᾽ Ἄρτεμι Iph. A. 1570. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 153.

Θηροτρόφος. ἀπὸ θηροτρόφυ δράκοντος Ph. 827. Νύσσης θηροτρόφυ Bac. 556. θηροτρόφοι Μαινάδες ib. 103.

Θηροφόνος. θηροφόνοι κύνες Hip. 216. θηροφόνον θεὰν Her. F. 378.

Θησαύρισμα. παλαιὸν θησαύρισμα Διονύσυ El. 497. καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 4. ὁ ἐν μέσῳ χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασι Ion. 1394.

Θησαυρός. θησαυρὸς μέγας Hec. 1229. Διὸς θησαυρὸν Sup. 1010. μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923. λαβεῖν φίλον θησαυρὸν El. 565. θησαυρὸς βροτῶν An. 1094. θησαυρῶν πάρα Ion. 1141.

Θησείδης. τὼ Θησείδα Hec. 125. Ἀθηναίων Θησεῖδαι πρόμοι Tr. 31.

Θησεὺς, rex Athenarum, Hip. 10. etc. Sup. 3. etc. Iph. A. 248. Tr. 209. et 219. Her. 35. 116. 210. 218. et 322. Hel. 855. Her. F. 619. 1154. 1229. 1386. 1406. et 1424. et Hip. fr. VIII. 1.

Θῆσσα. θῆσσαν τράπεζαν Al. 2. ποτὶ θῆσσαν ἑςίαν El. 205.

Θητεύειν. καί με θητεύειν πατὴρ—ἠνάγκασεν Al. 6. θητεύω Κύκλωπι Cy. 77.

Θιάζειν. ἐθίασέν σε Ion. 552. vid. not.

Θιασεύειν. θιασεύειν χοροῖς Bac. 378. θιασεύεται ψυχὰν ib. 75.

Θίασος. ἀβάκχευτον αἲ θίασον ἐλάχετ᾽ ἐν δάκρυσιν Or. 319. θίασον ἔνοπλον Ph. 803. Σεμέλας θίασον ἱερὸν ib. 1744. θίασος ἱπποβότας Κενταύρων Iph. A. 1059. θίασος ἐμὸς, γυναῖκες Bac. 56. μόλε ἡμέτερον εἰς θίασον ib. 583. θίασον ἔνθ᾽ ἔχυσι Κάδμυ κόραι ib. 976. ἡλίκων θιάσυς Iph. T. 1146. τὺς προπότας θιάσυς ἐρώτων Rh. 362. ὅστις ἄγει θιάσυς εἰς ὄρος Bac. 115. ἐκ θιάσων δρομαίων ib. 136. cf. v. 221. 532. 558. 679. et 1178.

Θιασώτας. τὸν ἐμὸν ἐντὸς ἔχει—θιασώταν Bac. 548.

Θιγγάνειν. μὴ θιγγάνειν μυ μηδένα—τῆς παιδὸς Hec. 605. cf. v. 728. τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω Or. 382. θιγγάνει σέθεν τόδε; Hip. 310. μὴ θιγγάνειν ἀπεῖργεν Hel. 1575. μὴ θιγγάνειν γῆς Her. F. 1296. εἰ λαβὼν—παρθένον, μὴ θιγγάνω El. 51. μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων Fr. inc. XCVII. 2. γενείυ τῦδε θιγγάνων χερὶ Bac. 1317.

Θίγειν. βύλει θίγω συ Or. 218. εὖ γ᾽ ὖν θίγοις ἂν χερνίβων; ib. 1602. θίγειν ὠλέναις τέκνυ Ph. 307. ὖ ποτ᾽ ἂν βαρβίτυ θίγοιμ᾽ ἔτι Al. 346. ὐκ ἂν θίγοιμι, sc. τῆς γυναικὸς ib. 1117. cf. 1120. et 1134. ἥν τις—νεκρῦ θίγῃ χεροῖν Iph. T. 382. σὺ τῦδε μὴ θίγῃς Her. 274. μὴ θίγῃς ἐμῶν πέπλων Hel. 573. δεξιᾶς ἐμᾶς θίγε ib. 844. cf. Iph. A. 471. κἂν ἄκρᾳ θίγῃς χερὶ Hel. 1460. ἢ θίγω δῆθ᾽, οἵ μ᾽ ἔφυσαν; Ion. 560. ὐκ ἔσθ᾽, ὅτυ θίγοιμ᾽ ἂν ἐνδικώτερον El. 224. ὡς θίγῃ πατὴρ Er. fr. II. 32. μὴ θίγῃς ἡνιῶν Phaëth. fr. VI. 1. θίγων νιν κραταιᾶς χειρὸς Her. F. 964. ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν Al. 107. cf. Sup. 1161. et Tr. 1216. ὗτ᾽ ἔθιγεν, ὖθ᾽ ἥψαθ᾽ ἡμῶν Bac. 617. τῦδ᾽ ἔθιγε θηρὸς ib. 1181. θιγεῖν νεκρῦ Med. 1202. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. v. 1044. (ubi est γυναικὸς θιγεῖν) et El. 255. παιδὸς ὀσέων θιγεῖν Sup. 1107. τίς ἂν ἔτλη σώματος τῦ σῦ θιγεῖν; Iph. A. 1351. θιγεῖν ὅσιον ἔς᾽ ἐμοὶ μόνῃ Iph. T. 1045. λόγχης θιγεῖν Bac. 304. σῦ θιγόντος Iph. T. 1041. κλαίων τις αὐτῶν ἆρ᾽ ἐμῦ γε θίξεται; Hip. 1086.

Θὶν, vel θίς. ἐπὶ θῖνα θαλάσσης An. 109.

Θνατογενής. θνατογενῦς τε καὶ Διὸς Her. F. 799.

Θνατὸς, dor. pro θνητός. τὰ ὑπερβάλλοντ᾽ ὐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. ὃς ὅρκων θνατοῖς ταμίας νενόμιςαι ib. 170. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς θνατοῖς Hip. 544. ἐν τύχαις θνατῶν—λεύσσων ib. 1106. συμφορὰ ἑτέρυς ἑτέρα πιέζει φανεῖσα θνατῶν Al. 897. τί ἂν μεῖζον τῦδ᾽ ἔτι θνατοῖς πάθος ἐξεύροις; Sup. 1120. τοῖς ὐκ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν Iph. A. 597. vid. etiam v. 1094. et 1326. θνατοῖς βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. θνατῶν ἥσσονες Her. 768. καταπαυόμενοι πόνυς θνατῶν Hel. 1169. δύλαν χέρ᾽ ἔχειν ὐ θνατοῖς, ἀλλ᾽ ἀθανάτοις Ion.

133. cf. v. 181. 473. et 509. θνατοῖς ταλανίας τιθεὶς ἐυετμοῖς Her. F. 401. vid. etiam v. 652. 660. et 1197. τίκτει (sc. ἡ γαῖα) θνατὸς Chry. fr. VII. 4. θνατᾶς ἕνεκεν δίκας El. 742. τέκνων θνατῶν (i. e. h. l. *mortuorum*) κόμισαι δέμας Sup. 273.

Θνήσκειν. ἑκοῦσα θνήσκω Hec. 548. τίνι μόρῳ θνήσκεις; ib. 695. θνήσκει πρὸς τοῦ; ib. 773. αὐτοχειρὶ θνῆσχ᾽; ὅτῳ βούλει τούτῳ Or. 1040. οὐ θνήσκω πέρι Al. 176. θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν ib. 285. cf. v. 693. οὐδεὶς βούλεται θνήσκειν ib. 675. ἐκ δισσοῖν θνήσκετ᾽ ἀνάγκαιν An. 518. δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ Iph. A. 312. μὴ θνῆσκε δι᾽ ἐμὲ ib. 1420. cf. Rh. 870. πῶς ἔτ᾽ ἂν θνήσκοιμ᾽ ἂν ἐνδίκως Tr. 951. ἐγὼ αὐτὴ θνήσκειν ἑτοίμη Her. 503. χρὴ οὐχ ἅπαξ θνήσκειν σὲ ib. 960. φαρμάκοισι θνήσκομεν Ion. 1221. θνήσκει οὐδὲν τῶν γενομένων Chry. fr. VII. 11. τίς οἶδεν, εἰ ζῆν τοῦθ᾽, ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί; Phry. fr. XV. 1. 2. θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους Or. 685. οὐ φθάνοι θνήσκων τις ἂν ib. 939. ἔχει ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ ἐχθρὸς Her. F. 732. οὐ φθάνοιτ᾽ ἔτ᾽ ἂν θνήσκοντες Or. 935. τοὺς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας οὐ χαίρουσι Hip. 1340 συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις Sup. 1007. cf. Iph. T. 650. νεφέλης ὕπερ θνήσκοντας Hel. 756. θνήσκουσα Hec. 568. κἀγὼ οὐκ ἔθνησκον, οὗ μ᾽ ἐχρῆν θανεῖν ib. 231. Τρῶες—ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον Tr. 387. cf. paulo ante v. 375. ἐξ ἐμοῦ οὐχ ὅσι᾽ ἔθνησκες Ion. 1501. πρὸς βίαν ἐθνήσκετε; Her. F. 550. τέθνηκ᾽ ἔγωγε, πρὶν θανεῖν, κακῶν ὕπο Hec. 431. ἅλις ὑπ᾽ Ἀργείας χερὸς τέθνηχ᾽ ὁ τλάμων Or. 1028. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ᾽ ἔργοισιν οὔ Hel. 293. τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι; Melan. fr. XIX. 1. βλέπω παῖδ᾽ ἐμὸν τεθνηκότα Hec. 681. τῶν τεθνηκότων ἅλις ib. 278. cf. Rh. 870. τοὺς καλῶς τεθνηκότας Hec. 329. παῦσαι λύπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ An. 1271. τίνοι γ᾽ ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφὰς Or. 109. ἡ πεπρωμένη ἄγει θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Hec. 44. cf. v. 214. 259. 347. 358. 374. 497. 550. etc. θανεῖν λευσίμῳ πετρώματι Or. 50. ἔκανες, ἔθανες ib. 195. οὐχὶ πρὸς τοῦδ᾽ εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν ib. 538. δὶς θανεῖν οὐ χάζομαι ib. 1116. χρῆν θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ Ph. 1598. ὄλβιος θάνοις Med. 715. θανεῖν σφ᾽ ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις ib. 806. ὡς ὑπ᾽ εὐκλείας θάνοι Hip. 1299. ἥτις ἤθελε θανεῖν πρὸ κείνου Al. 18. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν ib. 672. θάνῃ δυσκλεής, ὅταν θάνῃς ib. 728. κτείνουσα τοὺς οὐ χρὴ θανεῖν An. 811. μαίνεται, ὃς εὔχεται θανεῖν· κακῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς Iph. A. 1252. ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν ib. 1389. εἰ δικαίως, ἢν θάνω, θανούμεθα Tr. 904. εἰ ἔθανες πρὸ πόλεως ib. 1168. ἐλευθέρως θάνω Her. 559. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται ib. 595. βούλει λέγεσθαι μὴ θανὼν λόγῳ θανεῖν; Hel. 1056. cf. v. 1058. πρὸ δεσποτῶν τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν ib. 1657. κεἰ θανεῖν μέλλω διπλῇ Ion. 760. πάντων τὸ θανεῖν Alex. fr. XVII. 1. τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὢν Fr. inc. CXVI. αἰσχρῶς θανεῖν Fr. inc. B. 22. θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος Hec. 310. θανὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν ib. 377. et Fr. inc. LXXXIII. 1. ἐρρει χειρὶ χοὰς θανόντι πατρὶ Hec. 529. μή μ᾽ ἰδεῖν θανόνθ᾽ ὑπ᾽ ἀστῶν Or. 741. σ᾽ ἐγὼ θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέποντ᾽, ἔξω φίλον Iph. T. 718. πολεμίων θανόνθ᾽ ὕπο Hel. 858. οἱ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα Or. 1084. νέοι θανόντες ἀλγυνοῦσί σε Hip. 798. τεθνᾶσιν οἱ θανόντες Al. 544. οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. ἁ ἀρετὰ καὶ θανοῦσι λάμπει An. 778. ἀνώνυμοι θανόντες Iph. T. 502. τὰ τῶν θανόντων οὐδὲν Hel. 1437. θανούσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν Hec. 430. τὴν θανοῦσαν—φύλλοις ἔβαλλον ib. 573. τὴν ἀρτίως θανοῦσαν ib. 955. σφαγαῖς θανοῦσα Or. 40. ὦ βιαίως θανοῦσα Hip. 814. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι Al. 139. θανῇ, ὦ θανοῦσα, σὺν νεκρῷ Tr. 1223. θανούσης κῶλα ποικίλης νεβροῦ Pol. fr. X. 2. τέκνων θανόντων Hec. 654. cf. Sup. 1122. et Cresph. fr. II. 2. ὧν ὑπ᾽ Ἰλίῳ παῖδες τεθνᾶσιν Or. 59. εἰ τεθνᾶσι παγκάκως Med. 1135. τεθνᾶσι, κοὐ τεθνᾶσι Hel. 137. τεθνᾶσι παῖδες

ὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν Cresph. fr. VII. 1. δύλη θανῦμαι Hec. 420. θανύμεθα Or. 1033. ὐκ ἔτ' εὐκλεεῖς θανύμεθα Hip. 688. πῶς ὐ θανῦμαι; Iph. T. 998. θανῇ πρὸς ἐχθρῶν Tr. 736. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1056. θανῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. ὐκ ἄρ' ὡς θανυμένυς μετῆλθες ἡμᾶς; Hec. 511. τῶν θανυμένων ὕπερ Or. 967. θανυμένην ἄγυσί με An. 560. τεθνήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων Epist. IV. etc.

Θνητός. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν Ph. 1751. cf. Med. 1018. θητεύειν θνητῷ παρ' ἀνδρὶ Al. 7. θνητὸς ἔφυς Iph. A. 32. νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητῦ τινος Bac. 28. θνητὸς γεγὼς ib. 199. ὐχὶ θνητῦ πατρὸς ἐκγεγὼς ib. 1338. cf. Ion. 1548. φρονεῖν θνητὸν ὄντ' ὐ χρὴ μέγα Alcmæon. fr. IX. 2. θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Pro. fr. IV. θνητῶν θνητὸς ὄλβος Fr. inc. LXVIII. 5. βέβαια ὐδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγὼς eorund. LXIX. θνητὸς ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει eor. LXX. 1. μὴ νῦν τὰ θνητὰ θνητὸς ὢν ἀγνωμόνει eor. CL. 5. ᾧ μέλει τὰ τῦ θνητῦ βίυ Fr. inc. B. 12. 4. τί δῆτα θνητοὶ τἄλλα μὲν μαθήματα μοχθῦμεν κ. τ. λ. Hec. 814. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ ib. 846. ὐκ ἔϛι θνητῶν, ὅστις ἔϛ' ἐλεύθερος ib. 864. χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνυ πληρώματος Or. 1642. θνητῶν ὐδεὶς ἐϛιν εὐδαίμων ἀνὴρ Med. 1228. εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. ὄντας θνητὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεὼν Al. 802. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον An. 183. θνητῶν ὄλβιος εἰς τέλος ὐδεὶς Iph. A. 161. φανέντα θνητοῖς δαίμονα Bac. 42. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγυς ἀποϛρέφυ Cy. 298. θνητοῖς τὺς νόμυς ὡς ὐ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς Ion. 1312. ὐδεὶς θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. ὐ θνητῶν ἥδε κέλευθος El. 1235. θνητῶν πολυμόχθων ib. 1330. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 2. τοῖος θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος Antiop. fr. XXV. 1. πῦ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς; Bel. fr. XX. 1. cf. v. 4, θνητῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. ὐ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1. θνητῶν γενεᾷ Inus fr. XVII. 4. γένος θνητῶν Melan. fr. XXII. 6. θεῶν θνητὺς κόσμον ὐ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. βέβαιον ὐδέν ἐϛιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. etc. θνητὸς in *fœmin.* pro θνητὴ Iph. A. 901. et 1396. ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. εἶδος θνητὸν ib. 53. θνητὸν τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ Phi. fr. X. 1. τὰ θνητὰ ὐ νῦν πρῶτον ἡγῦμαι σκιὰν Med. 1224. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας ἣν ἔχει φύσιν; Al. 783. κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tr. 888. μὴ θνητὰ φρονεῖν Bac. 394. ἔργματ' ὐχὶ θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὰ θνητὰ τοιαῦτα Ion. 969. τὰ θνητὰ ἔϛαι μεγάλα Her. F. 842. θνητά τοι πεπόνθαμεν Bel. fr. V. ὦ θνητὰ πράγματα Inus fr. IX. 1. θνητὰ δὴ φρονεῖς; Fr. inc. CXXXIX.

Θοάζειν. ἱππείαισι θοάζεις Ph. 801. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. θοάζω Βρομίῳ πόνον ἡδὺν Bac. 65. ἐν δασκίοις ὄρεσι θοάζειν τὸν νεωϛὶ δαίμονα ib. 219. αἳ—ἀχάλιν' ἐθόαζον κάθαιμα σῖτα Her. F. 383. θοάζων σὲ τὸν μέλεον Or. 335. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς ib. 1542. πτέρυγας—λήξαιμι θοάζυσα Iph. T. 1142. μαινὰς θοάζυσα Tr. 349. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV.

Θόας, rex terræ Tauricæ. Iph. T. 32. 1285. 1436. et 1474.

Θοίναμα. οἰωνῶν γαμφηλαῖς—θοίναμα Ion. 1496. οἰκτρότατα θοινάματα Or. 812.

Θοινᾶν. ῦ θοινᾷ φίλυς Ion. 982. αἰσχρὸν παρὰ κλαίυσι θοινᾶσθαι ξένυς Al. 545. μῶν γε θοινᾶται σέθεν φίλυς ἑταίρυς; Cy. 376. ἡ μυ σάρκα θοινᾶται ποδὸς Phi. fr. IV. ἅλις λεόντων ἐϛί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ὐ πρέπει θοινωμένυς κλύειν ϛεναγμῶν Al. 552. πάντων σ' ἑταίρων ὕϛερον θοινάσομαι Cy. 547. ὅπως πευϛηρίαν θοινασόμεσθα El. 836.

Θοινατήριον Rh. 515.

Θοινάτωρ. πᾶς θοινατόρων ὅμιλος Ion. 1206. συλλαβὼν θοινάτορας ib. 1217.

Θοίνη. θοίνην πῦ γυναιξὶ θήσομεν; Iph. A. 722. ὅστις μ'—ἐνόσφισας, θοίνης λέοντα Rh. 57. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν Ion. 1140. σκευάζεται θοίνην Her. F. 957. πα-

ρέται ἐν πόσει θοίνην ἔπι El. 641. χρὴ συνεσίυς ἐμοὶ θοίνην πένεσθαι ib. 785. παρὰ κρητῆρα καὶ θοίνην Pol. fr. IV. 1. 2) dor. θοίνα. θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος Hec. 1072. μέτεχε θοίνας Bac. 1182. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν Ion. 504. cf. v. 903.

Θολερός. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222.

Θολȣ̃ν. θολοῖ καρδίαν Al. 1070.

Θοός. ἀκάτȣ θοᾶς Or. 341. ἅμ' ἡελίȣ πτέρυγι θοῇ Ion. 123. θοᾶς ἐχίδνας ςαγόσι ib. 1232. θοὰς ἀκάτȣς Hec. 446. θοαῖς ἵπποισιν Ph. 3. et θοαῖσιν ἵπποις Iph. T. 2. πνοιαὶ θοαὶ An. 479. θοαῖς αὔραις Tr. 454. θοαὶ λύσσης κύνες Bac. 975. θοαῖσι ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Θορεῖν. ἀνὰ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or 1416. ἐπὶ κλίμακος θορὼν Iph. T. 1382. Πειρηναῖον θορῶσα (pro θορȣ̃σα: v. not.) πῶλον El. 475.

Θόρυβος. ἦν ἐξ 'Αχαιῶν θόρυβος—φανῇ τις Hec. 872. διδȣ̃σα θόρυβον ib. 1111. θορύβῳ πίσυνος Or. 903. νέων ἀνδρῶν θόρυβος Sup. 160. τίς δῆτ' ἐν πύλαισι θόρυβος; Iph. A. 317. μηδὲ θόρυβον—ξείναις παρέχωμεν ib. 604. εἰς θόρυβον ἤλυθον ib. 1349. τί φέρῃ θορύβῳ; Rh. 15. σὺν θορύβῳ ib. 45.

Θȣ́ριος. Θȣ́ριος Ἄρης Ph. 247. τὸν Πηλέως θȣ́ριον γόνον Rh. 186. ναυσὶ θȣρίαις Iph. A. 238.

Θȣ̃ρος. θȣ̃ρος Ἄρης Sup. 579. θȣ̃ρον δόρυ Rh. 492.

Θρᾴκιος. ζαχρύσȣ Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ Al. 501.

Θρᾷξ. Θρᾷξ λεὼς Er. fr. I. 53. ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ Hec. 428.

Θράσος. εἰ—εἰς τόδ' ἥξȣσι θράσȣς Or. 565. cf. Dan. 65. διὰ τὰ κείνης θράσος Or. 585. ἰσχύων θράσει ib. 901. ὃς πεπύργωσαι θράσει ib. 1568. τὰ πίς' ἐμαυτῷ τȣ̃ θράσȣς παρέξομαι Ph. 275. ἔτοι θράσος τόδ' ἐςὶν Med. 469. πῶς θράσος ἢ φρενὸς—λήψῃ; ib. 856. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος ib. 1345. τί τέρμα τόλμης καὶ θράσȣς γενήσεται; Hip. 937. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ θράσος ἦσαι Al. 607. σκληρὸν θράσος An. 260. τόδε μοι θράσος ἀμφιβαίνει Sup. 609. ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται Rh. 693. θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθητε Her. 475. ȣ̓κ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. τόλμης καὶ θράσȣς διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητȣ̃σ' ἀμαυρȣ̃ν Inus fr. III. 1. ἔκκαυμα τόλμης καὶ θράσȣς Fr. inc. VI. 2. θράσει ȣ̓δεὶς—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο eorund. LXXXVIII. 1.

Θράσσειν. καί τι μȣ θράσσει φρένας Rh. 863.

Θρασύνεσθαι. μηδὲν θρασύνȣ Hec. 1183. ἐπεὶ θρασύνῃ Or. 606.

Θρασύς. ȣ̓́τε θρασὺς, ȣ̓́τ' ἄλκιμος πέφυκε Or. 1201. θρασὺς εἰς ἀλκὰν ib. 1405. θρασὺς ςρατηλάτης Ph. 602. ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508. ἀνομίᾳ θρασὺς Iph. T. 275. λῆμα ἀρκȣ́ντως θρασὺς Rh. 499. θρασὺς Ἕκτωρ νῦν, —θρασὺς ib. 579. θρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. θρασὺς ἀνὴρ Bac. 270. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος ib. 491. θρασύν τε κᾴμαθῃ Œd. fr. VI. 2. τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς Ph. 723. θρασεῖα An. 445. cf. Her. 978. ςράτευμα ἐπὶ τοῖς κακοῖς θρασὺ Iph. A. 914. γίνȣ θρασὺ Syl. fr. VII. 2.

Θρασύσπλαγχνος Hip. 424.

Θρασυςομεῖν. ἐπείπερ ȣ̓́τω καὶ λίαν θρασυςομεῖ Hec. 1286.

Θρασύςομος. γυναῖκες θρασύςομοι Æg. fr. V.

Θρᾶττα Fr. inc. B. 23. 1.

Θραύειν. θραύων σάρκας Hip. 1239. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. ἔθραυσεν ὄλβȣ κελαινὸν ἅρμα Her. F. 780. θραύσας λόγχην ib. 193. θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118. θραύσαντες σκάφος Hel. 1560. θραυσθέντων δίφρων Sup. 691.

Θραυςός. θραυςῷ λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096.

Θρεῖν. αὐτὴ θρευμένη σαυτῇ κακὰ Med. 51. τᾶς τυράννȣ πάθεα μέλεα θρεομένας (pro ένης) Hip. 363.

Θρέμμα. ὦ βάρβαρον θρέμμα An. 260. νεογνὸν θρέμμα El. 495. Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα Iph. A. 598.

Θρέπτειρα παίδων Tr. 195.

Θρηΐκιος. Θρηΐκιος ἱππότας Hec. 710. βορέας Θρηΐκιος Cy. 328. Θρηϊκίας χθονὸς Hec. 36. κάμακα Θρηϊκίαν ib. 1155. Θρηΐκιων πέλταν Er. fr. VI. 4.

Θρήκη. κατὰ Θρήκην Hec. 74. τὴν χιονώδη Θρήκην ib. 81. Θρήκης ἄνακτι ib. 856. ἐν μέσοις Θρήκης ὅροις ib. 963. Θρήκης λογχοφόρον—γένος ib. 1088. Θρήκης πεδία ib. 1142. Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἀμφὶ Θρήκην An. 214. Θρήκης Rh. 279. ὦ Θρήκη ib. 380. Θρήκης ἀνάσσων ib. 931.

Θρήκιος. Θρηκίῳ ξένῳ Hec. 7. Θρήκιος στρατὸς Rh. 290. πόντον Θρήκιον ib. 440. Θρῄκιον λεὼν ib. 622. παῖδα Θρήκιον Μούσης ib. 651. Θρήκιος στρατηλάτης ib. 670. et 950. ἵππους Θρηκίους Al. 1024. Θρηκίαν στολὴν Rh. 313. Θρηκίῳ στρατεύματι ib. 745. Θρηκίοις προσφθέγμασι ib. 297. Θρηκίοις ὀχήμασιν ib. 302. Θρηκίων ἐξ ἁρμάτων ib. 616.

Θρηνεῖν. Πολυξένην μοι θρηνεῖ Hec. 675. ταῦτα τί δεῖ θρηνεῖν; ib. 961. τί ταῦτα θρηνῶ Ph. 1750. κᾄπειτα θρήνει Med. 1249. οὔπω θρηνεῖς ib. 1396. τάδε θρηνῶ ib. 1409. ἡμᾶς μὴ θρήνει σὺ Iph. T. 490. παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις θρηνῶ Rh. 949. παλαιὰ θρηνεῖς πήματα Hel. 610. ἔδει—τὸν φύντα θρηνεῖν Cresph. fr. I. 2. θρηνοῦσα τὸ σὸν Tr. 679. ἐθρήνει τὸν πολὺν μαστῶν πόνον Ph. 1443. τί χρὴ θρηνῆσαι; Tr. 111. δάκρυσι θρηνήσω Ph. 1313.

Θρήνημα. πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. μουσεῖα θρηνήμασι ξυνῳδὰ Hel. 173. ἐξέβην θρηνημάτων El. 215.

Θρῆνος. οὐκ ἀτρεμέα θρῆνον αἰάζετε; Her. F. 1053. σὲ κλαίω πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212. γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων κλύουσα θρήνους ib. 298. ἐκτέτηκα καρδίαν θρήνοισι ματρὸς ib. 434. ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω Or. 984. ἐπεὶ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο Med. 1211. οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ θρήνοισι An. 92. νεκρῶν θρήνους Sup. 88. δυσθρηνήτοις ὡς θρήνοις ἔγκειμαι Iph. T. 144. τὰν ἐν θρήνοις μοῦσαν ib. 182. cf. Hel. 165. ἐγώ σοι παραβάλλομαι θρήνους Iph. T. 1095. θρήνοις σ' ὑμνήσομεν Rh. 976. θρήνων ὀδυρμοὶ Tr. 605. γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεθα κουραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1060. θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς ib. 1119.

Θρηνῳδεῖν. τήνδε θρηνῳδοῦσ' (i. e. οὖσα) ἀεὶ Iph. A. 1176.

Θρῄξ. παρ' ἀνδρὶ Θρῃκὶ Hec. 19. cf. v. 682. 774. 873. et 1036. Θρῃκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομήδους Al. 486. Θρῃκὶ μόρῳ Rh. 378. Θρῃκὸς ποταμοῦ ib. 394. Θρῇκα στρατὸν ib. 429. cf. v. 522. et 662. ἡνίοχε Θρῃκὸς ib. 804. σοφιστῇ Θρῃκὶ ib. 924. μέγαν Θρῃκῶν ἄνακτα ib. 407. cf. v. 733. Θρῃκῶν ἀρίστοις ib. 409. Θρῃκῶν συμμάχων ib. 731. Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας ib. 744. et 751.

Θρῇσσα. Θρῄσσαις ἐν σανίσι Al. 970.

Θριάζειν Lic. fr. V.

Θριγκός. τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν Or. 1569. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιτνόντα Iph. T. 47. θριγκὸς ἀθλίων κακῶν Tr. 489. θριγκοῦ τοῦδ' ὑπερβάλλω ποδὶ Ion. 1321. θριγκοῖς ὑπ' αὐτοῖς Iph. T. 74. πρὸς—ναῶν χρυσήρεις θριγκοὺς ib. 129. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. ὑπὸ θριγκοὺς ib. 171. λάϊνοι θριγκοὶ δόμων El. 1151.

Θριγκοῦν. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς Her. F. 1280.

Θρίξ. ὅτου τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα Al. 77. τεμῶ τρίχα ib. 214. θείνοντε οὐρᾷ πωλικῆς ῥινοῦ τρίχα Rh. 784. κουρίμης τριχὸς El. 521. μοσχίαν τρίχα τεμὼν ib. 811. τρίχας ἐτμήθην τάσδε Tr. 480.

Θροεῖν. θρόει, τίς κακῶν τελευτὰ μένει; Or. 187. τίνα θροεῖς αὐδάν; ib. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. ἔχομεν, ὡς θροεῖς Or. 1265. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα Ph. 1350. τί θροεῖς; Hip. 212. Rh. 38. et Tr. 153. ubi bis repetitur. εὔφημα θρόει Iph. A. 143. οὐ ψευδῆ θροεῖς ib. 1345. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. φίλα θροεῖς ib. 454. ἄφατον, ἀναύδητον λόγον ἐμοὶ θροεῖς Ion. 784.

Θρονιάς. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264.

Θρόνος. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ Iph. T. 1254. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ ib. 1282. τοῦ Διὸς τὸν θρόνον λεύσσω Cy. 575. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. θρόνῳ κάθηται El. 315. Διὸς παρὰ θρόνον—ἑζόμεναι Pelei fr. II.

πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες Or. 1408. οὐ μεθίσταται θρόνων Ph. 75. ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων Med. 1163. et 1190. θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα ib. 1170. θρόνους, ἐν οἷσιν ἷζε Al. 949. ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενοὺς Iph. A. 1174. ἐκ Διὸς θρόνων Iph. T. 1270. οὐκ οἶσθα—θρόνους πατρός; Rh. 269. παρὰ Διὸς θρόνοις Tr. 836. χρυσέοις θρόνοις Διὸς Hel. 246. εἰς θρόνους τυραννικοὺς Ion. 1572. εἰς θρόνους γ' ἷζου παλαιοὺς ib. 1618. θρόνους ἔχων Her. F. 167. παρ' Ἥρας ἄρ' ὁρᾷς θρόνων τάδε; ib. 1127.

Θρυλλεῖν. οὔποτ' ἐξελίμπανον θρυλλοῦσ' (i. e. οὖσα), ἅ γ' εἰπεῖν ἤθελον El. 910. τὸ πανταχοῦ θρυλλούμενον Bel. fr. XVI. 1.

Θρύον. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα Hel. 1342.

Θρώσκειν. πλησίον θρώσκουσί μου Or. 257. cf. Bac. 727. ἡνίκ' ἂν—θρώσκῃ πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων Iph. T. 1251. νεὼς θρώσκων ἔπι Rh. 72.

Θυγάτηρ. ἀμφὶ φίλης θυγατρὸς Hec. 76. ὑμεῖς μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε ib. 391. θυγατρὶ συνθανεῖν ib. 396. σοὶ θυγατέρος θυμούμενος Or. 749. πατὴρ θυγατρὶ μίγνυται An. 174. ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν ib. 624. πατρὶ οὐδὲν ἥδιον γέροντι θυγατρὸς Sup. 1102. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Iph. T. 5. γλαυκὰ πόντου θυγάτηρ Hel. 1473. θύγατερ Hec. 382. ὦ θύγατερ ib. 334. 415. 425. 439. et 585. etc. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ ἀελίου Ph. 179. ὦ Πελίου θύγατερ Al. 437. Λήδας θύγατερ Iph. A. 1345. Ἀχελῴου θύγατερ Bac. 519. Εἰνοδία θύγατερ Δάματρος Ion. 1048. ἐπίσημον εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 250. ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας ib. 748. ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ Ar. fr. II. 1. et sic porro.

Θύειν. θύετε Iph. A. 1398. θύω,—ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 38. ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους ib. 278. οὐ θέμις θύειν θεᾷ ib. 1035. θύοιμ' ἂν αὐτῷ Bac. 793. ἃ 'γὼ τίνι θύω, πλὴν ἐμοὶ κ. τ. λ. Cy. 333. τί θύω; Her. F. 936. θύσεις, οἷα χρή σε δαίμοσιν θύειν El. 1141. θύων ἀπαρχὰς, οὐκ ἔθυσεν Ἀρτέμιδι Meleag. fr. I. 7. θύων τοῖς θεοῖς Epist. III. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά; Bac. 473. τοῖς θεοῖσι θύοντας Hel. 760. cf. Dan. fr. XII. 6. ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας; Iph. T. 621. ἀπόρρητον φλόγα θύουσα ib. 1332. ἀνεῖλεν Ἰφιγένειαν—Ἀρτέμιδι θῦσαι Iph. A. 91. cf. v. 93. 358. 360. 531. 673. 883. 1185. 1262. 1272. et 1555. et Iph. T. 21. 24. 784. et 1231. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. σοὺς ἔθυσε συγγόνους; ib. 277. θέλω θῦσαι, ἅ σου πρὶν γενέθλι' οὐκ ἐθύσαμεν ib. 653. τούτων ὑπέρ μου θῦσον El. 1125. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι ib. 1133. δώσω κόρην θῦσαι πρὸ γαίας Er. fr. I. 44. θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς Iph. A. 721. θύσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130. τὸ σῶμα θύσεις τοὐμὸν, οὐχὶ τοὔνομα Iph. T. 504. θύσει τίς με; ib. 617. θεοῖς πατρῴοις θύσετε Her. 877. θύσοντες Ὀλυμπίῳ Διῒ El. 782. θύσομαι Her. 341. ἢ τῶν ἐμῶν ἕκατι θύεσθαι γάμων μέλλει Iph. A. 493. φόνον θυόμενον Μούσαις Her. F. 1022.

Θύελλα. διὰ θύελλα σπάσαι με Sup. 830. θύελλα σείει δῶμα Her. F. 905. στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. ἀνέμων θύελλαι Cy. 109.

Θυέστης, nom. propr. viri. Or. 13. et 1008. Iph. T. 812. El. 10. 613. 720. et 773.

Θυηπολεῖν. κατὰ σὸν ἀνάκτορον θυηπολῶ Tr. 330. ἔνθα θυηπολεῖ θεοῖς El. 665. οὑ πόσις θυηπολεῖ Νύμφαισιν ib. 1134. θυηπολεῖται ἄστυ μαντέων ὕπο Her. 402.

Θυηπόλος. σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ Iph. A. 746. κλέπτοντες ἐκ γῆς—θυηπόλον (in *fœmin.*) Iph. T. 1359.

Θύλακος. τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους—ἰδοῦσα Cy. 181.

Θῦμα. θύματος ἐπιστάτης Hec. 223. θῦμα δάϊον An. 507. ὡς ὑπέστην θῦμα Iph. A. 530. δέξαι τὸ θῦμα τόδε ib. 1572. ἐπεὶ ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμ' ἐν Ἡφαίστου φλογὶ ib. 1602. θῦμ' ἐκ εὐγάθητον Iph. T. 212. οὗτος θεᾷ γενέσθω θῦμα ib. 596. καλὸν τὸ θῦμα Bac. 1244. θῦμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 362. τρίτον θῦμ' ἐπισφάζων

δυοῖν Her. F. 995. πῶς κατάρξῃ θυμάτων; Ph. 576. ὅτῳ μὴ θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν Med. 1054. θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς Iph. A. 721. ἐμοῖσιν αἵμασι θύμασί τε ib. 1485. θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα ib. 1524. ὐδεὶς τὰ τῆς θεῦ θύματ' εὐτύχει λαβὼν Iph. T. 329. ὦ καθαρά μοι τὰ θύματ' ἡγρεύσασθε ib. 1163. χαιρέτω θυμάτων Cy. 363. φανερὰ θύματα νερτέρων Ion. 1234. ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ᾅδυ τάδε Her. F. 453.

Θυμβραῖος. Θυμβραῖε Ἄπολλον Rh. 224. Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ib. 508.

Θυμέλη, et dor. έλα. τὰν Φοίβυ θυμέλαν Ion. 114. δεξιπύρυς θεῶν θυμέλας Sup. 65. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας Iph. A. 152. θυμέλας οἴκων πάτρας Ἰλιάδος Rh. 235. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι Ion. 46. πρὸς θυμέλας ἐρέσσει ib. 161. πάριτ' εἰς θυμέλας ib. 228. θυμέλαι χρυσήλατοι El. 713.

Θυμός. θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ Hec. 1055. θυμὸς μέγας Or. 701. σχάσον— θυμῦ πνοὰς Ph. 457. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος Med. 8. τάχ' ἀνάψει (sc. νέφος οἰμωγῆς) μείζονι θυμῷ ib. 108. ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν ib. 310. θυμὸν ἐκπλήξασα ib. 640. ἐν τλάμονι θυμῷ ib. 865. ὐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμῦ; ib. 879. θυμὲ ib. 1056. θυμὸς κρείσσων τῶν ἐμῶν βυλευμάτων ib. 1079. παύσῃ θυμῦ ib. 1152. εἴ σοι θυμὸς Hip. 1087. ἀγήραον ἄλγεσι θυμὸν ib. 1114. πληρῦσα θυμὸν ib. 1328. βίᾳ θυμῦ Al. 832. πρόμαντις θυμὸς An. 1073. ἄγυσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. μέτρια θυμῷ φέρειν ib. 556. θυμὸν ἐπαίρει σοὶ Iph. A. 125. ὑψηλόφρων θυμὸς ib. 919. θυμὸν πνέυσαι Rh. 786. θυμὸν ἐκπνέων Bac. 620. ᾧ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 924. κάτασχε λέοντος ἀγρίυ θυμὸν Her. F. 1211. ὐκ ἐπ' ἀγλαΐας θυμὸν—ἐκπεπόταμαι El. 176. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμὸν ib. 578. γυναικόφρων θυμὸς Er. fr. II. 34. θυμῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. πολλὺς ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν Fr. inc. XXIII. 2. ὁ θυμὸς ἀλγῶν eorund. XXV. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49.

Θυμῦν. ὥστε θυμῶσαι φρένας Sup. 581. σὺ μὴ θυμῦ Iph. T. 1474. Ὀρέσῃ τ' ἀδελφῇ τ' ὐχὶ θυμῦμαι ib. 1478. τοῖς δικαίοις ὐχὶ θυμῦσθαι χρεὼν Bac. 672. πατρὸς θυμῦται φόνῳ El. 1115. τοῖς πράγμασιν ὐχὶ θυμῦσθαι χρεὼν Bel. fr. XXIV. 3. ἴσως σοι θυγατέρος θυμύμενος Or. 749. θυμύμενος τεύξεται θυμυμένων An. 743. μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμύμενος λόγοισιν Sup. 476. θυμύμενος—θεῷ Bac. 793. ποῖ φέρῃ θυμύμενος; Her. F. 1246. θατέρυ θυμυμένυ Pro. fr. II. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμυμένοις Hec. 403. βασιλέων θυμυμένων ὀργὰς ἀφῄρυν Med. 455. εἰς κέρας θυμύμενοι Bac. 742. δεσπόταις θυμύμενοι Her. F. 277. πόλιν θυμυμένην παρηγορεῖτον Ph. 1457. πόσει θυμυμένην Med. 271. μάτην θυμυμένη ib. 883. cf. Iph. A. 1369. ὐχὶ τῷ κτανῦντί με θυμυμένη Iph. T. 993. παύσομαι θυμυμένη El. 1118. μηδὲ τῷ θυμυμένῳ τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιῦ Hec. 299. Δηοῖ θυμωσαμένᾳ Hel. 1359. μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς Fr. inc. LXXII. 2. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεὶς Or. 763. ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ Ph. 464. ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς Fr. inc. B. 43. 1.

Θυοδόκος. δόμων θυοδόκων Ion. 511. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158.

Θυόεις. θυόεντα βωμὸν Tr. 1061.

Θυοσκόος. Μαινάδας θυοσκόυς Bac. 224.

Θυοσκόπος. ὐ μένυσιν τῶν ἐμῶν θυοσκόπων βυλὰς Rh. 68.

Θύρα. θύραν τίς οἴξει μοι; Cy. 500. πρὸ θυρῶν Hip. 171. ἐν δὲ κλῄσατε θύρας μεσαύλυς Al. 552. θύρας ἔχων ἀκλῄσυς Iph. A. 340. θυρῶν λάτριν Tr. 492. πρὸ τῶν θυρῶν ἐσῶτες Cy. 631. θύραισιν εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον El. 1074.

Θύραζε. τά τ' ἔνδον εἰσί, τά τε θύραζε, δυσυχεῖς Or. 603. θύραζε ἐξιόντα Iph. A. 1161. θύραζε τῶν νόμων Bac. 331. θύραζε ἀξίαν τῦ μηδενὸς Meleag. fr. XII. 2.

Θύραθεν. αἱ θύραθεν εἴσοδοι γυναικῶν An. 953. ὡς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. εἰσιόντι θύραθεν El. 76.

Θυραῖος. θυραῖος ὢν Or. 803. An. 423. et Antiop. fr. XXXIX. 2. cf.

Her. 343. θυραῖος ἐλθὼν δόμυς Ion. 702. δόλον θυραῖον El. 832. ἐν θυραίοις Med. 217. πρὸς ἄνδρας θυραίυς Hip. 409. παῖδας θυραίυς Melan. fr. XII. 2. χειρὸς θυραίας κυφίσματα Ph. 855. γυνὴ θυραῖος Al. 808. θυραίυ πήματος ib. 781. et 1017. et θυραίων πημάτων ib. 817. et El. 291. θυραῖον κῆδος Al. 831. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν Hip. 395.

Θύρετρον. δόμων θύρετρα—μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. κλῇδες ἀνῆκαν θύρετρ' ἄνευ θνητῆς χερὸς Bac. 448. μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999.

Θυρσομανής. ὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ—δινεύεις Ph. 798.

Θύρσος. θύρσον δὺς εἰς χεῖρα Bac. 25. ἀνὰ θύρσον τινάσσων ib. 80. θύρσῳ κροτῶν γῆν ib. 188. παύσω κτυπῦντα θύρσον ib. 240. etc. ὐ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ Her. F. 890. θύρσυς ἀνάπτειν Bac. 176. ἐκ κισσίνων θύρσων ib. 710. θύρσοισι καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1.

Θυρσοφορεῖν. θυρσοφορεῖς θιάσυς Bac. 557.

Θυρσοφόρος. Βάκχαι θυρσοφόροι Cy. 64.

Θυσία. θῦσαι θυσίαν Iph. A. 673. ὁρᾶτε τήνδε θυσίαν ib. 1592. θυσίαν ἐλέγχων Iph. T. 1081. ἂν ἔχει θυσίαν Cy. 365. τριταίαν καρύσσυσιν θυσίαν El. 172. θυσίας ἀπηλλάχθαι ib. 1137. θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4. χαροποιῶν θυσιῶν ἄπο καταπαύσας Hec. 918. αἱμόῤῥαντοι θυσίαι Al. 132. θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις Iph. T. 384. δέξαι θυσίας ib. 464. τὰς ἐνθάδε θυσίας ἐπιςάμεσθα ib. 491. φρῦδαί σοι θυσίαι Tr. 1071. ὐδ' ἦσαν θεῶν θυσίαι Hel. 1349. θυσίας ὐ σεβίζυσα θεοῖς ib. 1372. παῖδα—λαβὼν πρὸς—θυσίας, ἃς θεοῖς ὡπλίζετο Ion. 1124. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1332.

Θυτήριον Iph. T. 243.

Θυώδης. θυώδει καπνῷ An. 1025.

Θῶκος. θώκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1.

Θωπεία. ὑποτρέχων σε θωπείᾳ Or. 669. δῦλον θωπείας ὄχλυ Fr. inc. IV. 3.

Θωπεύειν. δοκεῖς ἄν με τόνδε θωπεῦσαι Med. 368. σάφ' ἴσθι μή με θωπεύσοντά σε Her. 983.

Θώπευμα. γλυκεῖαι ἧσσον εἰς θωπεύματα Sup. 1103.

Θώραξ. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον Ion. 993. νεανίαν θώρακα Her. F. 1095.

Θωΰσσειν. τί θωΰσσεις; Tr. 154. τάδε θωΰσσων Hec. 115. θωΰσσων κυναγέτας Bac. 869. κυσὶ θωΰξαι Hip. 219. θωΰξασα Or. 168.

Θώψ. θῶπα λόγον Syl. fr. II. 5.

I.

Ἰὰ, *partic. exclamandi,* hei. Hip. 852.

Ἰὰ, *subst.* vox. σύριγγος ἰὰν κατακεύω Rh. 553.

Ἴακχος, *nomen Bacchi* Bac. 724. ἴακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 69. τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 4.

Ἰάλεμος. ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ Rh. 895. οἷος ἰάλεμος Tr. 600. ἰαλέμῳ τὺς θανόντας ἀπύεις ib. 1304. ἰαλέμων, ἰαλέμων Or. 1391. ἰάλεμοι ματέρων Ph. 1040. ἰάλεμοι παρθένων ib. 1041.

Ἰᾶσθαι. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 3. θεῶν ἀνάγκας ἰᾶσθαι Dic. fr. VII. 6. ἁμαρτίαν—ἀδικίαν τ' ἰώμενος Or. 649. τήνδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597. ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον Fr. inc. LXVII. 2. τελαμῶσιν ἕλκη τὰ σ' ἰάσομαι Tr. 1232. δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107.

Ἰάσιμος Or. 399.

Ἰάσων, *nom. propr.* Med. 8. et passim per hoc drama.

Ἰατρεύειν καλῶς Fr. inc. CLXI. 1.

Ἰατρός. ὡς ἰατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα Sup. 253. τλήμων ἰατρὸς Tr. 1233. τῦ γήρως μοι—ἰατρὸς γενῦ Ion. 740. συμφορᾶς κακῆς ἰατρὸν εὑρεῖν El. 70. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Bel. fr. XVIII. 1. μέλλων ἰατρὸς κ. τ. λ. Fr. inc.

LXVII. 1. ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσι βρύων eorund. CCXI. ἰατρὸς ἐκ ἐπισήμων κακῶν Fr. inc. B. 43. 3. Ἀντιγένη τὸν ἰατρὸν—ἄσπασαι Epist. II. ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ Hip. 296. ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας Inus fr. V. 5.

Ἰαύειν. πῶ—τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; Rh. 740. γεραιὸν πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533.

Ἰαχεῖν. ἰαχείτω γᾶ Κυκλωπεία Or. 963. ὀλολύγματα ἰαχεῖ Hel. 1502. αἴλινον ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ ἰαχεῖ Her. F. 349. κάρυξ ἰάχει El. 707. θανάτῳ ἀμφὶ φόβῳ ἰάχησε Or. 824. ἰαχήσατε ὠρανῷ Her. 752. ἰάχησε στέγα κ. τ. λ. El. 1150. ἁ δ' ἴαχεν, ἴαχεν Or. 1465. ἠϊόνες ἅλιαι ἴαχον Tr. 828. πότερον νέκυν ὀλόμενον ἰαχήσω; Ph. 1303. τὸν ἀεὶ χρόνον —ἰαχήσω ib. 1522. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω Tr. 515. τὸν Ἀΐδα χορὸν ἰαχήσω; Her. F. 1027.

Ἰαχή, et dor. ἰαχά. ἰαχὴ σὴ ἄδικος κ. τ. λ. Hel. 1161. ἰαχᾶ δόμων θύρετρα—ἐκβαλόντες Or. 1474. ἰαχᾶ στεναγμὸς ἦν ὅμοιος Ph. 1047. στενακτὰν ἰαχὰν ib. 1311. ἀΐες ἰαχάν; Med. 149. cf. v. 204. ἰαχὰν κλύω Hip. 584. καλαμόεσσαν ἔστασαν ἰαχὰν Iph. A. 1039. βάρβαρον ἰαχὰν ἐξαυδάσω Iph. T. 180. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς ὕμνων Ion. 499. ἰαχὰν ἀοιδὰν El. 143. βοάσατ'—ἰαχαῖς νύμφαν Tr. 337. πλανάτας ἰαχαῖς ἀναπάλλων Bac. 149.

Ἰάχημα. Θέτιν ἰαχήμασι — κλείουσαι Iph. A. 1045. ὄφεων ἰαχήμασι μαρμαρωπὸς Her. F. 883.

Ἴαχος. νεκρῶν ἴαχον Tr. 1229.

Ἴδα, vel Ἴδη, *nom. montis.* Hec. 644. Or. 1383. Hip. 1253. Iph. A. 76. et 1285. Rh. 282. et 551. Tr. 976. Cret. fr. I. 1. Pal. fr. V. 2. et Fr. inc. CI.

Ἰδαῖος. Ἰδαῖον βοῦταν Hec. 944. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. cf. An. 707. Iph. A. 1289. et Hel. 29. Ἰδαῖον εἰς κευθμῶνα Hel. 24. Διὸς Ἰδαίου Cret. fr. II. 11. Ἰδαίοις ἴσοις Tr. 199. Ἰδαία κόνις Hec. 325. Ἰδαίαν ὕλαν ib. 631. Ἰδαία μᾶτερ Or. 1454. Ἰδαίαν ἐς νάπαν An. 274. Ἰδαίαν πόλιν Hel. 664. Ἰδαίαισιν γυναιξὶ Hec. 354. Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 575. Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1340. Ἰδαίων ἐρίδων ib. 1524. Ἰδαῖον κάρα Or. 1380. Ἰδαῖον λέπας An. 295. Rh. 287. et Inus fr. VI. 2. πυρὶ Ἰδαίῳ Hel. 198. Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. Ἰδαῖα φάρη El. 317.

Ἰδέα. τὰ ὄργι' ἐστὶ τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι; Bac. 471.

Ἰδίᾳ. *adverb.* ἰδίᾳ ἑκάστῳ Hec. 903. ἰδίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι ib. 1016. ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν Or. 445. ἰδίᾳ λυπρῶς Ph. 1213. εἴς τε βουλευτήρια, ἰδίᾳ τε An. 1099. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδε; Sup. 129. ἰδίᾳ νοσοῦσα Iph. A. 982. ἰδίᾳ πράσσων ib. 1363. ἰδίᾳ σθένων τις Hel. 792. ἰδίᾳ εὐτυχεῖ Ion. 775. ἰδίᾳ χωρίσας ποτὸν ib. 1035. τὰς Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ Tel. fr. XX. 2. ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ πέπρακταί σοι καλῶς Epist. IV. ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ ib.

Ἴδιος. ἰδίοισιν ὑμεναίοισι Or. 557. ἐξ ἰδίας ἀνοίας Hec. 640. γλώσσης ἰδίας Ion. 101. μορφὴν ἰδίαν Chry. fr. VII. 14. ἴδιόν τι πρός σε βούλομαί εἰπεῖν Hec. 978. ἴδιον ἔγκλημα Or. 764. φίλων οὐδὲν ἴδιον An. 376. πρὸς κέρδος ἴδιον Sup. 413. εἰς ἄγχος ἴδιον Iph. T. 953. λέξω ἴδιον τοῦτο El. 633. ἴδιον οὐδὲν ἔχομεν Alex. fr. XII. 6. οὔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ Ph. 558. ἴδια προσθέσθαι κακὰ Her. 147.

Ἰδιώτης. ἰδιῶται πολλοὶ Epist. IV.

Ἰδοὺ Hec. 563. et 1041. Or. 144. et 221. An. 249. etc.

Ἴδρις. γραμμάτων οὐκ ἴδρις Thes. fr. V. 1.

Ἱδρύειν. δεῖ με—εἰς τόνδ' αὖθις ἱδρῦσαι δόμον Ἄλκηστιν Al. 844. τόνδε παῖδα εἰς θρόνους τυραννικοὺς ἵδρυσον Ion. 1573. Πενθέα ἱδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἔπι Bac. 1068. ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων ὀρθοστάταις ἱδρύετο Ion. 1134. ὃς—Σπαρτοὺς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο Ph. 1015. ἐνταῦθα ἵδρυσαι βρέτας Iph. T. 1453. ναῶν ἕδρας ἱδρυσάμεσθα Cy. 290. τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως μ' ἱδρύσατο Hel. 46. ὃν καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ' ἱδρύσατο Her. F. 49. στρατόπεδον ἐν ἀσφαλεῖ—ἱδρύσεται Her. 398. τρόπαι'

ἱδρύεται ib. 786. Ἱππολύτῳ ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι θεὰν Hip. 33. ἀνωφελὴς κατ' οἶκον ἵδρυται γυνὴ ib. 639. ὅτως ἀγείτων οἶκος ἵδρυται φίλων; El. 1130. ὅπη γῆς πυνθάνοιθ' ἱδρυμένος Her. 19. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη Hel. 826.

Ἵδρυμα. τὸ σὸν ἵδρυμα Sup. 631. τὰ Νυμφῶν ἱδρύματα Bac. 949. θεῶν ἱδρύματα Dan. 3.

Ἱδρώς. πλείων τοῖς ὁρῶσιν ἔσταλαξ' ἱδρὼς Ph. 1397. ἴτυος ἐν περιδρόμοις ἱδρὼς Tr. 1197. ἱδρῶτα σώματος στάζων ἄπο Bac. 620. ἐξεθυμία σμύρνης ἱδρῶτα Ion. 1175.

Ἰέναι. εἶμι Ph. 617. 1004. et 1016. πρὸς τόνδε δ' εἶμι Hec. 1196. καθ' ὁδὸν εἶμι Or. 549. ὐκ ἐκποδὼν ἴτε; ib. 1447. δι' Ἀχέροντος ἰέναι Ph. 1322. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν Med. 394. εἶμι τλημονεστάτην ὁδὸν ib. 1067. ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον Hip. 292. ὐκ εἶ νεκροῖσι—προσωφελήσων; Sup. 326. δράσων τάδ' εἶμι ib. 346. ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία ib. 546. εἰ μὴ—εἶσιν εἰς Φθίαν Iph. A. 103. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας ib. 413. εἶμι, ὅπερ εἶ σὺ νῦν ib. 480. εἰς τέρψιν εἶμι Iph. T. 797. πέμπε φίλως ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον Rh. 26. ὐκ εἶσι γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. ὐκ ἐς ταὐτόν ποτε ὔτ' εἶσιν—ib. 969. πέλεκυν, ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι Tr. 362. ζῶν εἶσ' ἐς ᾅδυ ib. 442. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ib. 1322. ὁδὺς ἐρήμυς ἴμεν Bac. 839. πρός γε μαστοῖς εἶσιν; Cy. 206. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμ' ἐγὼ Her. 562. τίνα γάμον εἶμι; El. 1199. κάτω γῆς εἶσιν ἄστρα Syl. fr. II. 4. ἴθι Ph. 1676. ἴτω Med. 798. et Her. 456. ἴθι ναὺς, ἴθι πρὸς βωμὺς Hec. 146. ἴτε, ἴτε, μόλετε ib. 1093. ἴτε πρὸς λιμένας σκηνάς τε ib. 1293. ἴθ', ὦ τέκνον μοι Or. 124. ἀτρέμας ἴθι ib. 150. ἐρεβόθεν ἴθι ib. 177. τόδ' ὖν ἴτω ib. 791. ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο ib. 1342. ἴτω—γαυρύμενος ib. 1532. ἴτε νῦν καθ' ὁδὸν ib. 1682. ἴτω μοι πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα Ph. 524. χαίρων ἴθι ib. 928. et Al. 816. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704. ἴτω νυν Med. 699. ἴθ' ὡς τάχιστα ib. 974. κατὰ χθονὸς ἴτω Al. 622. ἴθ' ὑποχθόνιοι An. 516. ἴτω φῶς, γάμοι τε Sup. 1025. ἴθ' ἐρέσσων σὸν πόδα Iph. A. 138. ἴτω στρατεία διαλυθεῖσα ib. 495. ἴτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ Iph. T. 1205. ἴτωσαν εἰς σὴν γαῖαν ib. 1480. ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας ib. 1490. πέλας τις ἴθι Rh. 685. ἴτ' ἐπὶ τάλαιναν τέλειον ἁμέραν βίυ Tr. 1330. ἴτω δίκα φανερὸς, ἴτω ξιφηφόρος Bac. 990. sq. et 1010. sq. ἴτω Μάρων Cy. 612. ἴτω πέλας Hel. 850. ἴτω ὑπόπτερον, sc. τὸ νεῖκος ib. 1252. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ El. 879. ἴθι μοι πόλιν Cresph. fr. IV. 9. ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα Syl. fr. II. 1. ἴωμεν εἰς δόμυς El. 787. λόγος ἐξ ἀδοξύντων ἰὼν Hec. 294. ἐς Τροίαν ἰὼν Or. 378. διπλῆς μερίμνης διπτύχυς ἰὼν ὁδὺς ib. 632. ἀλλ' ἔπρασσ' ἰὼν ib. 1446. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς Hip. 543. πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν An. 417. εἰς ἄγρας ἰὼν Sup. 885. οἴκοθεν αἰσχρῶς ἰὼν Iph. A. 1187. ἰὼν κατὰ στόμα Rh. 511. διὰ λόγων ἰόντ' ἐμῦ Tr. 916. βακχεύσεις ἰὼν Bac. 343. ὡς τάχιστ' ἰὼν Cy. 240. ἰόντι δῆθεν ὅτι συκήντετο Ion. 831. εἰς Θήβας ἰὼν Alcmæon. fr. XVI. 2. ἐπὶ ταὐτὸ τῦτ' ἰόντε Ion. 1318. ἄλλων ἰόντων Sup. 1192. κατὰ Μῦσαν ἰόντες Ion. 1091. τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο ἠχῦς ἰύσης Sup. 89. λόγχης ἰύσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς ib. 851. ἰύσης τῆς τύχης Iph. A. 441. ἰῦσ' εἰς Πηλέως μέλαθρα Iph. T. 375. ἀκάτυ μέσον πέλαγος ἰύσας (i. e. ἰύσης) Tr. 1101. μὴ διὰ γλώσσης ἰὸν Sup. 112. εἰς ἀνδρὸς ἤει λέκτρα Or. 558. πρὸς πέτρας ἤει Iph. T. 1406. Πλειὰς ἤει μεσοπόρυ δι' αἰθέρος Ion. 1152.

Ἱέναι. ὐ γὰρ ἵησ' ὐρίας πνοὰς Hec. 900. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἱέναι δόρυ Ph. 1253. cf. Rh. 63. τὸ τᾶς Ἀφροδίτας (sc. βέλος) ἵησιν ἐκ χερῶν Hip. 533. ἃ φάσ' Ἐριννῦς ἱέναι μιμήματα Iph. T. 294. ἵεμεν ποίμνας ἐς ἄκρας Rh. 291. ἱέναι πέτρας ἄπο Her. F. 320. ἵει (in *imperat.* mitte) λιτὰς εἰς θεὺς El. 592. ἵει ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον Phaëth. fr. VIII. 1. ἐπὶ Κυκλώπων ἱεὶς θυμέλας Iph. A. 152. παίει σιδήρῳ λαγόνας εἰς πλευρὰς ἱεὶς Iph. T. 298. πάσας φθογγὰς ἱεῖσα

Hec. 338. *τὸν πολύκαρπον βότρυν ἱεῖσα* Ph. 238. *δακρυόεσσαν ἱεῖσα πενθήρη* ib. 327. *ἰήλεμον οἰκτρὸν ἱεῖσαν* Sup. 281. *πολλὰς ἱεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων* Iph. A. 1101. *γάμον ἱεῖσα γοερὸν* Hel. 188. *διαπρύσιον ἱέντα κέλαδον* ib. 1325. *θαυμαστὸν ἵει νᾶμα πυρὸς* Med. 1187. *ἵεσαν φυγῇ πόδα* Rh. 798. *θύρσους ἵεσαν δι' αἰθέρος* Bac. 1097. *ποίμναις οὐχ ἵει θαλερὰς βοσκὰς* Hel. 1346. *πρὸς ἔργον πάντες ἵεσαν χέρας* El. 799. *ἧκεν ἀρὰς* Ph. 1373. *ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν* Med. 1176. *σὲ—ἧκ'* (i. e. *ἧκα*) *ἐς εὐύδρου πατρὸς δίνας* Rh. 927. *γυμνὰ ἐκ πέπλων μέλη ἧκεν* Ion. 1209. *αἳ σάρκα φωνήεσσαν ἥσουσιν* Tr. 440. *νεὼς σκάφος ἥσω 'πὶ πόντον Σικελὸν* Cy. 699. *φωνὴν ἥσει χθὼν* Her. F. 1295. *ἵεται ξίφος κελαινὸν* Bac. 628. *ἱέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια* ib. 140. *φάσγανα ἐκ χειρὸς ἱέμενοι* Or. 1304. *ἵππιον ἅρμα δι' αἰθέρος ἱέμενοι* Hel. 1512. *κατ' ὄρη ἱεμένα* (pro *ἐνη*) Ph. 154. *νήματα ἵετο πέδῳ* Or. 1433. *ψῆφος, ἣν Ἄρει Ζεὺς εἵσατο* Iph. T. 946. *ἄλλαν ἐπ' αἶαν ἱέμενον* Hip. 1125. *ἵετ' εὐθὺς ἀναρπάσας ὅπλα* Sup. 698. *ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις* El. 478. *ἀνορόφοις εἷνται πέτραις* Bac. 38.

Ἱέραξ. *ἱέρακ' ἰδοῦσαι* An. 1142.

Ἱέρεια. *πρώτη ἦρξεν ἱέρεια φόνου* Bac. 1112. *ἐνέρων ἱέρειαι* Or. 261.

Ἱερεύς. *ἱερεὺς ἐπέστη τοῦδε* Hec. 224. *Θάνατον εἰσορῶ ἱερῆ θανόντων* Al. 25. *ἱερεὺς—ἐπεύξατο* Iph. A. 1578. *βοᾷ ἱερεὺς* ib. 1584. *ἱερεὺς ἦν ὁ γεννήσας πατὴρ* Iph. T. 360. *τίς ἱερεύς;* Her. F. 451.

Ἱερία. *ἱερίαν τίθησί με* Iph. T. 34. cf. v. 1399.

Ἱερός. *ἱερὸς Κολωνὸς* Ph. 1701. *Σεμέλας θίασον ἱερὸν* ib. 1744. *ἱερὸς οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν* Al. 76. *ἱερὸν νεκρὸν* Sup. 935. *τύμβον ἱερὸν* ib. 981. *ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν* Iph. T. 969. *θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας* ib. 1101. *χῶρος ἱερὸς* ib. 1452. *ἱερὸν Τμῶλον* Bac. 64. *λωτὸς ἱερὸς* ib. 161. *ἱερὸς ὁ πλόκαμος* ib. 494. *Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον* ib. 597. *ἱερὸς λιμὴν* Cy. 291. *τὸν ἱερὸν τρίποδα* Ion. 512. cf. El. 980. *τὸν ἱερὸν ὡς κτείνουσαν* Ion. 1224. *τὸν ἱερὸν βότρυν* Hyp. fr. II. *ἱερὸν αἰθέρα* Melan. in fin. annott. cf. Fr. inc. CXXXVIII. *ἱερὸν ὄχθον* Fr. inc. XCIV. 2. *ἱεροὺς πτόρθους* Hec. 459. *θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν* Ph. 847. *ποταμῶν ἱερῶν* Med. 410. et 846. *ξὺν ἱεροῖς* Iph. A. 674. *ὄντες ἱεροὶ* Iph. T. 469. *ἱεροὶ φύλακες* ib. 1027. *ἱεροὺς τολμοὺς* Tr. 258. *ὄχθοις ἱεροῖσιν* ib. 798. *νάρθηκας ἐς ἱεροὺς* Hel. 1377. *κρατῆρας ἱεροὺς* Ion. 1195. *ἱερᾶς χώρας ἄπο* Med. 826. *Ἴλιον ἱερὰν* Tr. 123. *μετὰ τὰν ἱερὰν Θησέως χώραν* ib. 218. *Πέργαμον ἱερὰν* ib. 1065. *Σαλαμῖν' ἱερὰν* ib. 1096. *εἰς νύχθ' ἱερὰν* Ion. 85. *μυρσίνας ἱερὰν φόβαν* ib. 120. *ὦ νὺξ ἱερὰ* And. fr. XXVIII. 1. *αἰθέρος ἱερᾶς* ib. 4. *δρόσοι ἱεραὶ* Ion. 117. *σκηνὰς ἐς ἱερὰς* ib. 806. et *ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν* ib. 982. *ἀνὰ—Ὄσσας ἱερὰς νάπας* El. 446. *Ἴδας ὄρος ἱερὸν* Or. 1383. cf. Ph. 241. *ὦ Θήβας ἱερὸν τεῖχος* Hip. 555. *ἱερὸν κῦμα* ib. 1206. *ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς* Iph. T. 194. *πῦρ ἱερὸν* ib. 626. et *ἱερὸν κεραυνοφαὲς πῦρ* Tr. 1102. *ἄγαλμα ἱερὸν* Iph. T. 1441. *ἱερὸν ξόανον* Tr. 525. *νεβρίδος ἱερὸν ἐνδυτὸν* Bac. 138. *εἴδωλον ἱερὸν Ἥρας* Hel. 1150. *ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν* Ion. 1285. *Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ* Her. F. 764. *ἱερὸν φῶς* ib. 797. *ἱερὰ στέμματα* Sup. 36. conf. Ion. 1389. *ἱερῶν δαπέδων ἄπο* Sup. 271. *ἱερὰ παίγματα* Bac. 161. *μὰ ἱερὰ κύματα* Cy. 264. *στέφεσιν ἱεροῖς* Ion. 104. *ὑφάσμαθ' ἱερὰ* ib. 1141. 2) *ἱερὸν*, *subst.* templum, sacrificium. *φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν* Tr. 310. *ἱερὸν τῆς Δίκης* Hel. 1008. *ἐν ἱερῷ τραφεὶς* Ion. 1190. *εἰς ποῖον ἱερὸν εἶμι;* Her. F. 1283. *Πειθοῦς ἱερὸν* Antig. fr. II. 1. *οὐκ ἔστι Πενίας ἱερὸν* Ar. fr. XXV. 1. *θεῶν ἱερὰ φέρειν* Hec. 804. *ἁγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου* An. 1066. *ἱερὰ ἐξεπίμπλασαν φόβῳ* Sup. 722. *ἐν ἱεροῖς εἶπε* Iph. A. 358. *παρ' ἱεροῖς* ib. 1490. *ἱερὰ τῶν κεκμηκότων* Tr. 96. *τὰ ἱερὰ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς;* Bac. 485. *ἱερὰ καθίζειν* Ion. 1317. *λείπων ἱερὰ* ib. 1331. *ἱερὰ καθάρσι' οἴκων* Her. F. 922. *ἀνέορτος ἱερῶν* El. 310. *ἱερὰ εἰς χεῖρας λαβὼν* ib. 826.

Ἵζειν. ἵζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων Hec. 147. ἵζω κλίνης ἐν μέσῳ ib. 1150. ἐπὶ κώπᾳ πηδαλίῳ τε ἵζει Al. 443. ἵζειν κλωπικαῖς ἕδραις Rh. 512. ἵζε πυρᾶς ἔπι Ion. 1258. τοὺς ἀδίκους βωμὸν οὐχ ἵζειν ἐχρῆν ib. 1314. πρὸς πλουσίαν τράπεζαν ἵζουσα Hel. 303. θρόνους, ἐν οἷσιν ἵζε Al. 949. ἐλθὼν —κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος ἵζου An. 1267. μήτ' ἀλσώδεις ἵζου κρήνας Iph. A. 141. εἰς θρόνους γ' ἵζου παλαιοὺς Ion. 1618. τύραννος ἱζόμην Cress. fr. X. 2.

Ἰήϊος. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς El. 1211.

Ἰήλεμος. ἰήλεμον οἰκτρὸν ἱεῖσαν Sup. 281. ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 109.

Ἰθάκη. Ἰθάκης ἄναξ Tr. 278.

Ἰθακήσιοι Cy. 276.

Ἴθακος Cy. 103.

Ἰθύνειν. κέντρα πώλοις μεταφέρων ἰθύνει Ph. 184. ἰθύνοι δρόμον Hip. 1227. ναυσὶ πόρον πνοαὶ ἰθύνουσι Bel. fr. XX. 4. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέστου Or. 1016.

Ἱκανός. ἅλις ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ Her. F. 495. ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ θράσους Fr. inc. VI. 2. τὰ ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω μέλαθρα Tr. 996.

Ἵκειν. ποιηρὸν ἵξομεν νάπος Bac. 1046.

Ἱκεσία. μετάσχες ἱκεσίας φίλοις Or. 1337. ἱκεσίαν μεθεῖναι ξένων Her. 108. ἱκεσίαισι σαῖς Ph. 91.

Ἱκέσιος. τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία Hec. 345. ἱκέσιον ψαύειν χερὸς Her. F. 968. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις Sup. 102. et Her. 518. ubi est ἱκεσίοισι. χεῖρα ἱκεσίαν Hec. 851. et ἱκεσίᾳ χερὶ Sup. 108. et χεῖρας ἱκεσίους Or. 1414. γονάτων τῶν σῶν ἱκεσία γίγνομαι Med. 710. ἀνάγκας ἱκεσίους Sup. 39.

Ἱκετεύειν. ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμψατε, ἱκετεύω Hec. 99. cf. v. 276. ἱκετεύω σε τῶνδε γονάτων κ. τ. λ. ib. 752. ἱκετεύω σὲ, μὴ 'πίσειέ μοι—κόρας Or. 255. ὑπὲρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε ib. 672. πρὸς γονάτων σὲ πάντες πάντως ἱκετεύομεν Med. 854. πατρὸς νέαν γυναῖκα—ἱκετεύετε ib. 971. ἱκετεύω σε γεραρῶν ἐκ στομάτων κ. τ. λ. Sup. 42. cf. v. 68. et 283. ἱκέτευ' ἐκεῖνον, μὴ κτείνειν τέκνα Iph. A. 1015. ἱκετεύομεν,—μὴ τλῇς φίλους κτανεῖν Cy. 286. λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. σ' ἱκετεύω τόδε ib. 945. ἱκετεύετε—Κύπριν ib. 1030. σὲ, τὰν ὠδίνων λοχίαν—ἱκετεύω Ion. 454. ἱκετεύω ἀμφὶ σὰν γενειάδα—προσπιτνῶν Her. F. 1206. vid. etiam El. 302. et 332. ἁλίαν πέτραν—λιταῖς ὡς ἱκετεύων An. 539. ἱκετεύοντέ νιν Hel. 831. cf. v. 987. μ' ἱκετεύοντες Iph. A. 1002. ἱκετεύουσά σε Or. 526. ἀνόνητά γ' ἱκετεύουσαν ἐκσῶσαι βίον Her. F. 716. ὁ τοῦδ' ἱκέτευσά σου τυχεῖν Med. 338. ὀρέξας ἱκέτευσε δεξιὰν Her. 844. ἱκετεύσατε—εὐτεκνίας—κύρσαι Ion. 468. ὡς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι Or. 795. οἶμαί νιν ἱκετεῦσαι τάδε Iph. A. 462.

Ἱκετηρία. ἱκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τοὐμὸν Iph. A. 1216.

Ἱκέτης. ἱκέτης ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτὰς Or. 383. ἱκέτης Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν ib. 1332. σὸς ἱκέτης καὶ πόλεως ἥκω σέθεν Sup. 114. σ' ἐῤῥύσατο ἱκέτην γενόμενον Iph. A. 1156. ἱκέτης γίνου πατρὸς ib. 1242. τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ Her. 255. τὸν ἱκέτην οὐ θέμις κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. 2) dor. ἱκέτας. μαστὸν ἱκέταν αἰρομένα Ph. 1562. οἰκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν Sup. 280. 3) plur. παίδων ἱκετῶν πιτνόντων Med. 863. ἱκέτας δέχεσθαι Cy. 299. ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι θεῶν Her. 33. cf. v. 70. 95. 124. 197. 225. 247. 346. 418. 509. 757. et 955.

Ἱκέτις. ἵζ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων Hec. 147. μαστὸν ἱκέτις ἱκέταν αἰρομένα Ph. 1562. πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις An. 115. τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμάθω; ib. 860. βούλει νιν ἱκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ; Iph. A. 992. μνῆμα προσπιτνῶ τόδε ἱκέτις Hel. 65. cf. v. 900. et 1254. ἀντιάζω σ' ἱκέτις ἐξειπεῖν τάδε Ion. 1119. ἱκέτιν οὐ θέμις φονεύειν ib. 1256. ἱκέτιν πρὸς ἁγνοῖς ἑστίας θάσσειν βάθροις Her. F. 715.

Ἱκνεῖσθαι, 1) venire. μήτε πατρῷον ἵκοιτ' ἐς οἶκον Hec. 952. ὡς ὁ 'πιὼν ἡμῖν λόγος πρὸς τόνδ' ἵκηται Or. 630. θᾶσσον, ἤ μ' ἐχρῆν, προβαίνων ἱκόμην Or. 727. ἵκου δῆτα ib. 1231. τὴν

Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἱκόμην Med. 484. σὰ πεδία πῶς ἱκοίμεϑ' ἄν; Sup. 618. ἐπεὶ ἱκόμεσϑα Ἀρτέμιδος ἄλσος Iph. A. 1543. γῆν ἵκȣ Φρυγίαν ib. 1627. ἵκȣ ἐννύχιος ἀγεμὼν Rh. 227. ϛρατιᾶς Ἑλλάδος διόπτας ἵκοιτο ib. 235. πέδον Τροίας ἱκέσϑαι ib. 433. ἱκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. μήποϑ' εἰς ἐμὰν πόλιν ἵκοιϑ' ὁ παῖς Ion. 719. εἰς τȣ̃ϑ' ἱκοίμην ib. 1411. cf. Her. F. 1356. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἵκηται El. 956. ἵκετ' ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν ἱκόμενος Sup. 370. χρόνιον ἱκόμενον ἐς οἴκȣς El. 1157. σοὶ ὄνειδος ἵξεται Iph. A. 906. ἵξεται μόνος πάτραν Tr. 434. ȣ̃ ποτ' ηὔχει χεῖρας ἵξεσϑαι σέϑεν Her. 931. ȣ̃ ποϑ' ἵξεται κλεινὰς Ἀϑήνας Ion. 1037. 2) rogare, supplicare. ἱκνȣ̃μαί σε Or. 670. et 679. πάντες σ' ἱκνȣ̃νται Δαναΐδαι Sup. 130. σὲ, καί σ' ἱκνȣ̃μαι κ. τ. λ. Iph. T. 1069. μίαν νῷν δὸς χάριν, ἱκνȣ́μεϑα Her. F. 321. cf. v. 327.

Ἱκτήρ. ἱκτῆρι ϑαλλῷ Sup. 10. ξενικȣ̀ς ἱκτῆρας ἐκϑύει δόμων Cy. 370. εἰκὸς ϑεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσϑαι Her. 102. cf. v. 365. ξένȣς ἱκτῆρας ib. 764.

Ἶλα, dor. pro ἴλη. λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα Al. 585.

Ἵλεως. ἵλεως ἡμῖν γενȣ̃ Iph. T. 271. ἡ Χάρις ἐμοὶ ἵλεως εἴη Hel. 1013.

Ἰλιάδαι βασιλῆες An. 1023.

Ἰλιακός. Ἀϑάνας Ἰλιακᾶς ϛέγαι Hec. 1008.

Ἰλιάς. πόλεως ἀπελαυνομένα τῆς Ἰλιάδος Hec. 104. cf. An. 798. ὦ πατρὶς Ἰλιὰς Hec. 905. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα ib. 922. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν ib. 931. ἀπὸ γᾶς Ἰλιάδος ib. 941. Ἰλιὰς κόρα An. 128. cf. v. 490. γύναι Ἰλιὰς ib. 141. πάτρας Ἰλιάδος Rh. 236. Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς ib. 366. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ Tr. 526. ἐν Ἰλιάδι χϑονὶ El. 4. τὰς ἀνδροφόνȣς Ἰλιάδας Hec. 1062. ὅτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἤλυϑεν δȣ́λειος An. 301. τίνα πότμος εὐτυχὴς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. τὸν Ἰλιάδων πόνον Hel. 1121.

Ἰλιόϑεν Tr. 1105. et El. 452.

Ἴλιος, vel Ἴλιον Hec. 11. et passim in hoc dramate, uti etiam in Orest. An. Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. et semel in Sup. vers. 1197. et in plur. Ἰλίοις Hel. 1180.

Ἱμάς. ἱμᾶσιν εἰς τȣ̃πισϑεν ἀρτήσας δέμας Hip. 1222. ἐκ δεσμῶν λυϑεὶς τμητῶν ἱμάντων ib. 1245. πλεκτὰς ἱμάντων ϛροφίδας An. 719. τὰς—φορȣμένας ἱμᾶσιν αἵματος—ῥοὰς Sup. 690.

Ἱμείρειν. εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. εἰ γάμων ἱμείρομαι Iph. A. 486.

Ἵμερος. ἵμερός μ' ὑπῆλϑε Med. 57. καινῆς νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος ib. 556. ἱμέρῳ χρίσασα ib. 635. πρὸς τȣ̃ παρόντος ἱμέρȣ νικώμενος Dan. 19.

Ἱμερτός. τὸν πλȣ̃τον ἡμῖν ἱμερτὸν εἶναι Epist. V.

Ἵνα, ubi, Hec. 2. 102. 711. 1008. An. 168. Sup. 636. Iph. A. 924. Inus fr. XIV. 2. et aliis locis quamplurimis.

Ἰναχίδαι Iph. A. 1088.

Ἴναχος. ὦ γῆν Ἰνάχȣ κεκτημένοι Or. 930. ἐπ' Ἰνάχȣ ῥοαῖς Ph. 577. ἐπ' Ἰν. ῥοὰς Sup. 890. et Ἰνάχȣ ῥοαὶ El. 1. γᾶν φίλαν Ἰνάχȣ ϑεῖτ' ὀνήσας Sup. 372. vid. etiam v. 629. et 645. ᾤκισ' Ἰνάχȣ πόλιν Ar. fr. II. 6. Ἰνάχȣ, Ἀργείȣ ποταμȣ̃, παισὶν Xan. fr. v. 2.

Ἶνις, ὁ, filius. εὐδόκιμος ὁ Διὸς ἶνις An. 800. Ἕκτορος ἶνις Tr. 570. Ἀμφιτρύωνος ἶνιν Her. F. 354. ὄνμος ἶνις τάλας ib. 1182. 2) ἶνις, ἡ, filia. τὰν σὰν ἶνιν Iph. A. 119.

Ἰνώ. Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ ϑεῶν Med. 1284. cf. Bac. 229. 681. 923. 1127. et 1226. et Inus fr. I. 1.

Ἶξις Tr. 396.

Ἰξίων. ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος Ph. 1192. τὸν ἁρματηλάτην Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι Her. F. 1298. δέσποτ' Ἰξίων Ix. fr. IV.

Ἰξός. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ Cy. 432.

Ἰοκάϛη, Œdipi mater et uxor Ph. 12. etc.

Ἰόλαος Her. 30. etc. et Ion. 198. et att. Ἰόλεως Her. 479. et sæpius.

Ἰόνιος. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 216. et Ἰονίῳ πόντῳ Tr. 225.

Ἰὸς, venenum. δρακόντων ἰὸς Ion. 1015. 2) telum. εἶργον ἡμᾶς τοξόται ἰοῖς Iph. T. 1378.

Ἰὼ. partic. dolendi. Hip. 776. 2) exclamatio læta. Cy. 463. et 573.

Ἱππεία, *subst.* μώνυχα πώλων—ἱππείαισι θοάζεις Ph. 801. χθόνα Θεσσαλῶν ἱππείαις ἐδάμαζον Her. F. 374.

Ἵππειος. δῶμαθ' ἱππεία θεᾶ Ph. 1701. ἵππειον δίφρον Her. 845. et ἱππείοισιν ἐν διφροισι Iph. T. 214. παρ' ἱππείοις ὄχοις Rh. 416. ἱππείας ἄγρας Ion. 1161. ὄχημ' ἵππειον Hip. 1355. cf. Al. 67.

Ἱππεύειν. ἱππεύουσι δι' ὀρφναίας Sup. 994. πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον Her. F. 1001. ἵππευε παῖδα νυθετῶν Phaëth. fr. VIII. 6. ζεφύρου πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν ὀρανῷ Ph. 220.

Ἵππευμα. ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις And. fr. XXVIII. 2. ἱππεύμασι λαβόντος αὐτὸς Iph. T. 1428.

Ἱππεύς. ἱππεῖς Ph. 1154. ἱππεῖς ὁπλῖται ib. 1198. ἱππεῦσιν ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι Sup. 666. vid. etiam Rh. 311.

Ἱππευτὴς, vel dor. άς. τὸν ἱππευτὰν Ἀμαζόνων ςρατὸν Her. F. 408.

Ἱππηλάται Rh. 117.

Ἱππικός. ἱππικῶ ὄχλυ An. 760. ἐν ςαθμοῖσιν ἱππικοῖς Or. 1450. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς Her. 854. ἱππικαῖς πέλας φάτναισιν Bac. 509. et ἱππικὰς φάτνας Hel. 1196. τὸ Κάδμυ ἱππικὸν Sup. 682. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι Hip. 1219. μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος Rh. 307.

Ἵππιος. διαύλυς ἱππίυς El. 825. μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππίαν Ἀμάζονα Hip. 307. ἱππίυ Ἄργυς Or. 1621. et ἵππιον Ἄργος Iph. T. 700. ἵππιον ἅρμα Hel. 1511.

Ἱπποβότας. τέρας Ἀτρέως ἱπποβότα Or. 1001. θίασος ἱπποβότας Κενταύρων Iph. A. 1059.

Ἱππόβοτος. ἱππόβοτον Ἄργος Sup. 365. et Tr. 1087. τῶν ἱπποβότων Φθίας πεδίων An. 1230.

Ἱπποβυκόλοι Ph. 28.

Ἱπποδάμια, *nom. propr. fæminæ.* Iph. T. 825.

Ἱππόδεσμον. ἐξ ἱπποδέσμων—μεταςρέφυσαι Hip. 1225.

Ἱππόδρομος. λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην Iph. T. 1138.

Ἱππόκροτος. γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων Hip. 229. ἱππόκροτα δάπεδα Hel. 209.

Ἱππόλυτος, filius Thesei. Hip. 11. etc. Ἱππολυθ' ἥρως Hip. fr. XVIII. 2.

Ἱππομέδων, *nom. propr. viri.* Ph. 127. et 1120. et Sup. 881.

Ἱππονόμας Hip. 1399.

Ἵππος. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων Tr. 11. δέρειος ἵππος ib. 14. ὅτ' ἔλιπον ἵππον ib. 519. πτερῶντος ἔφεδρον ἵππυ Ion. 202. θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα Ph. 3. πολλοῖς ἵπποις βρέμων ib. 113. ζεύγνυσθε ἵππυς ib. 525. καταψήχειν ἵππυς Hip. 111. κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππυς ib. 1134. ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας ib. 1174. ἐντύνεθ' ἵππυς ἅρμασι ζυγηφόρυς ib. 1183. ἵππων δεσπόσαι Al. 489. ἵππυς δεῦρο Θρηκίυς ἄγων ib. 1024. τοῖς νικῶσιν ἦν ἵππυς ἄγεσθαι ib. 1033. κυανέαις ἵπποις διφρεύων ἅλιον πέλαγος An. 1012. νικῶντα ἵπποις ςρατὸν Sup. 694. cf. Tr. 1209. ἵπποις χαίρων Sup. 886. ἵπποις ἠσκημένοι Iph. A. 83. ἵππων ὄχλον ἰδέσθαι ib. 191. ἵπποισι μαρμαίροντε ib. 1154. εἰς Πίσαν μολὼν θοαῖσιν ἵπποις Iph. T. 2. δινευύσαις ἵπποισιν πτανοῖς ib. 192. ἁρμόσατε ψαλίοις τὺς ἵππυς Rh. 27. ἵππυς Ἀχιλλέως ib. 182. ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ ib. 184. Φθιάδων ἵππων ib. 237. ἐςῶτ' ἐν ἵπποις Θρηκίοις τ' ὀχήμασιν ib. 302. ἵπποι ἔχονται ib. 671. πλῆκτρα ὐκ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθήμοσο ib. 767. ὄχημα πωλικὸν λαβόντες ἵππων ib. 798. ἵππων ἐρασθεὶς ib. 839. μή μ' ἔρως ἕλοι τοιῦτος ἵππων ib. 860. ἵππων ταχυπόδων ἐπεμβάτας Bac. 781. τετραόροις ἵπποις τροχάζων Hel. 730. ἵππυς ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα Ion. 1148. ἵπποις πτεροέσσαις El. 466. τετραβάμονες ἵπποι ib. 477. ἵππυς ὀχμάζει ib. 817. σχοινίνας ἵπποισι φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. πρὸς ἵππων ὁρμήσας ςάσιν Hip. fr. XII. ἐπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3.

Ἱππόςασις. ἀμφὶ ἀελίυ κνεφαίαν ἱππόςασιν Al. 596. ἡλίυ ἱπποςάσεις Phaëth. fr. I. 5.

Ἱπποσύνα (dor. pro ύνη) Δαρδανία Or. 1392.

Ἱππότης et dor. ας. ἱππότην ἔχον

Sup. 660. ἑῷος ἱππότης ἀςὴρ Fr. inc. CXCVIII. Θρῄκιος ἱππότας Hec. 710. πατὴρ ἱππότας El. 449. ἱππότας ἱππόταις ἔταξ'—ἔπι Ph. 1102.

Ἱπποφόρβιον. ἱπποφορβίων ἔπι El. 623.

Ἵπτασθαι. ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ Iph. A. 796. ὡς Ζεὺς μητέρ' ἔπταт' εἰς ἐμὴν Hel. 18. ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτύχας Phaëth. fr. VIII. 4. εἰ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἵπτατο Pol. fr. I. 4. δεῦρ' ἔπτατο ib. 8.

Ἶρις, *nom. propr.* nuncia deorum. Her. F. 824. et 872.

Ἶρις, arcus cœlestis. Fr. inc. B. 46. 3.

Ἰσάδελφος ἀνὴρ Or. 1015.

Ἰσάνεμος. τὸν ἰσάνεμον ποδοῖν—Ἀχιλῆα Iph. A. 207.

Ἵσημι. εἰ μὴ Φρυγῶν πύργȣς πεσόντας ἴσμεν Hec. 1112. ὡς ἴσασιν Med. 476. ἴσασιν—θεοὶ ib. 1372. ἴσασι σὴν ἀπόπτυςον φρένα ib. 1373. cf. Hip. 453. sq. ἴςε, τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; ib. 790. τοσȣ̃τον ἴσμεν ib. 804. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες Iph. T. 671. ȣ̓κ ἴσμεν τορῶς Rh. 77. ȣ̓κ ἴσασι δεσπότην,—οἷός ἐςιν Cy. 90. ἴσμεν τὰς σὰς συμφορὰς Ion. 1252. ȣ̓ γὰρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ El. 1068. τὸ ζῆν ἴσμεν Fr. inc. LXXXI. 10. ἴςω Rh. 685. τοσαῦτ' ἀκȣ́σας ἴσθι Or. 626. εὖ νυν τόδ' ἴσθι Med. 593. σάφ' ἴσθι ib. 696. et 1362. Hip. 1331. Al. 1133. Her. 983. πάντ' ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι Hip. 519. cf. Rh. 80. εὖ ἴσθι Hip. 656. ἴςω νυν εὐκλεής γε κατθανȣμένη Al. 148. τἄλλ' ὄντες ἴςε μηδενὸς βελτίονες An. 727. ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν Iph. A. 1005. ἴςω μέγας Ζεὺς Iph. T. 1077. ὀχληρὸς ἴσθ' ὢν Hel. 459. ἴςον, ἀρίςης—γεγῶτ' ἀδελφῆς ib. 1700. ἴςω Γοργοφόνα Ion. 1478. τοσȣ̃τον ἴσθι τῶν κακῶν Her. F. 1125. ἴσθι με κλύων El. 609. ἴςω ἄφρων ὢν Alcmen. fr. IV. 1. et Melan. fr. XII. 1. ἴςω μηδεὶς ταῦθ', ἃ σιγᾶσθαι χρεὼν Inus fr. VI. 1. ȣ̓κ ἴσαν ὄντα θεόν με; Cy. 230.

Ἰσήρετμος. ἰσήρετμοι νᾶες Iph. A. 242.

Ἰσήρης. ἰσήρεις ψῆφȣς Iph. T. 1472.

Ἴσθμιος. Ἴσθμιος Σίνις Hip. 977. Ἰσθμίας θεȣ̃ Sup. 1211. δίπορον κορυφὰν Ἴσθμιον Tr. 1098. Ἰσθμίας γῆς αὐχένα El. 1288. νάπος Ἴσθμιον Ion. 176.

Ἰσθμός. ἔκρυπτεν Ἰσθμὸν Hip. 1209. Ἰσθμȣ̃ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Ἰσμήνη, filia Œdipi. Ph. 57.

Ἰσμήνιος. Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον Sup. 655.

Ἰσμηνὸς, *nom. fluvii.* παρ' Ἰσμηνȣ̃ ῥοὰς Ph. 101. vid. etiam v. 349. 800. et 834. Sup. 61. 383. et 1213. Bac. 5. et Her. F. 572. et 781.

Ἰσόθεος. τῆς ἰσοθέȣ τυραννίδος Tr. 1169. τὸ τȣ̃ Νηρῆδος ἰσόθεον γένος Iph. A. 626.

Ἰσόνεκυς. ὀλόμεσθ' ἰσονέκυες Or. 200.

Ἰσόρροπος ἀγὼν Sup. 706.

Ἴσος. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δȣ́λοις—κεῖται Hec. 291. ὠκὺν πόδα τιθεὶς, ἴσον πτεροῖς Iph. T. 32. σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγȣ̃μαι φίλον El. 67. δυεῖν ἀδελφοῖν πȣ̃ς ἂν ȣ̓ γένοιτ' ἴσος ib. 536. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδȣ Er. fr. II. 8. ἴσȣς ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεὶς Ph. 757. πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι An. 331. ἴσȣς ἀριθμὸν Sup. 662. τοίχȣς—λαιὲς ἴσοι Hel. 1589. ὀπώρας διπτύχȣς (sc. μῆνας), ἦρός τ' ἴσȣς Fr. inc. CXLIII. 2. ἴση θεῇσι Hec. 356. τὴν δίκην ἴσην Sup. 434. ξύμμαχος θεοῖς ἴση Hel. 825. ἴση ἡ χάρις Ion. 646. ἡ φύσις ἴση Antig. fr. IX. εὔκλειαν ἴσην Er. fr. I. 38. ἴσην συμφορὰν Œd. fr. IX. 2. κόνις ἴσα καπνῷ Tr. 1320. ἴσαν οἴνȣ τέρψιν Bac. 421. σπȣδαὶ λόγων—ἦσαν ἴσαι πως Hec. 133. Λοκροῖς ἴσας ἄγων ναῦς Iph. A. 262. ἴσας ψήφȣς Iph. T. 965. et 1470. cf. El. 1265. et 1269. ȣ̓κ ἔςιν ȣ̓δὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον Hec. 805. Fr. inc. XXXIX. 1. et fr. inc. B. 47. 2. κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω ib. 426. ȣ̓θ' ὅμοιον ȣ̓δὲν ἔτ' ἴσον βροτοῖς Ph. 504. et Fr. inc. CCXXVI. τὸ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ Ph. 541. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. ἴσον φέρει νὺξ ib. 733. cf. El. 431. et Er. fr. I. 26. ἐξ ἴσȣ Ἄρης ἦν Ph. 1411. ὁ πένης ἔχων ἴσον Sup. 408. ἴσον παρέσχεν ὄνομα

ib. 905. φρόνημα ἴσον ib. 908. τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις Iph. A. 641. ἐκ ἐξ ἴσε μένομεν ib. 804. ἥξετ' εἰς ἴσον ib. 1002. ἐν ἴσῳ ἦν τόδε ib. 1199. ἴσον βακχίε μέτρημα Iph. T. 953. λαχεῖν ἴσον ib. 1009. τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω Tr. 631. τῆς τύχης ἴσον φέρειν Ion. 818. ἔχειν ἴσον ib. 1318. ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Phi. fr. I. 3. ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. πάντα τἀνθρώπων ἴσα Her. F. 633. Adverbial. ponitur: a) ἴσον. ἴσον βαδίζειν Ph. 547. ἴσον ἄπεσμεν τῷ πρὶν Hip. 302. ἴσον σθένει An. 673. ἐῤῥύεθ' ἡμᾶς τεῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. ἴσον σ' ἀσπάζομαι Ion. 1363. τές τε κακὲς γνῶναι καὶ τὲς ἀγαθὲς ἴσον Her. F. 667. b) ἴσα. ἴσα φίλῳ λυπέμενον Or. 880. ἴσα δ' ἀγάλμασι—Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν Ph. 228. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. 2) *Compar.* ἰσαίτερος. τί τέτων ἐςὶν ἰσαίτερον πόλει; Sup. 441.

Ἰσότης. ἰσότητα τιμᾷν Ph. 539. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη ςαθμῶν ἰσότης ἔταξε ib. 545.

Ἰσόψηφος. ἰσόψηφον πόλιν Sup. 353.

Ἱςάναι. χορὲς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱςάναι Al. 1158. σύ με εἰς ὀρθὸν ἵςη Sup. 1229. τίς ἵςησιν βοήν; Iph. T. 1307. ἵςημι, sc. πόδα Hel. 563. εἰς συμφορὰν ἵςησι πολλὴν βροτὲς Fr. inc. VIII. 2. Διὸς τρόπαιον ἵςασαν βρέτας Ph. 1482. ἔςηκα El. 227. ἔςηκας Hec. 577. πόλις ἐπ' ἄκροις ἔςακ' ἀρηΐοις ςεφάνοισιν Ph. 840. τί πρὸς πύλαισιν ἔςηκας; Med. 51. τί συγχυθεῖσ' ἔςηκας; ib. 1005. βρόχοις ἀνικήτοισιν ἔςηκεν φόνε An. 997. τί ποτ' αἰθερίαν ἔςηκε πέτραν; Sup. 987. ὁρῶ τελευτὰν, ἥν ἔςακα ib. 1013. ἐγγὺς ἔςηκα φόνε Iph. T. 720. τίς ἡ βοὴ βωμε πέλας ἔςηκε; Her. 74. σφάγια ἡτοιμασμένα ἔςηκεν ib. 401. λαιὸν ἔςηκεν κέρας ib. 671. τὸ ἄρσεν ἔςηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος Dan. fr. VII. 3. χορὸς εἰςήκει τέκνων Her. F. 925. πρὸς αὐλείοισιν ἑςηκὼς πύλαις Hel. 445. Πολυξένην ἔςησ' ἐπ' ἄκρε χώματος Hec. 524. νήνεμον ἔςησ' ὄχλον ib. 533. πῶλες παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐςήσαμεν Hip. 1187. ὀρθὸν κρᾶτ' ἔςησαν ib. 1203. τρόπαια Ζηνὸς ἔςησεν Sup. 648. παραιβάτας ἔςησαν εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. ἔςασαν ἰαχὰν Iph. A. 1039. χαμαιπετῆ ἔςησεν εὐνὴν Cy. 386. βοὴν ἔςησε Her. 129. cf. v. 656. βρέτας Διὸς τροπαίε καλλίνικον ἔςασαν ib. 937. μάχην, ἣν Γίγαντες ἔςησαν θεοῖς Ion. 988. χρυσέες ἐν μέσῳ συσσιτίῳ κρητῆρας ἔςησε ib. 1166. αὖθίς μ' ἐς ὀρθὸν ςῆσον Or. 231. ςῆσον πόδα Bac. 646. et Hel. 562. ὅταν τροπαῖα πολεμίων ςήσῃ An. 695. ἵν' ἔξω τεδ' ὄχε ςήσω πόδα El. 999. ςῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 712. ςῆσαι κραυγὴν ib. 1529. τρίπες, ὃν ςῆσαί γ' ἐφεῖτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν Sup. 1199. ἔςη Or. 706. ἔςαν λαμπρὼ Ph. 1252. ἔςη 'πι βωμε An. 1124. εὐδία ὅπως ἔςη ib. 1147. κατ' ἄκραν Νηρῇδες ἔςασαν θεαὶ Iph. A. 240. νᾶες ἔςασαν πέλας ib. 243. κᾆςην (i. e. καὶ ἔςην) νενευκὼς ib. 1581. ἐς δίκην ἔςην Iph. T. 962. ἔςησαν ὀρθαὶ Bac. 1085. ἔςη σιωπῇ Her. F. 930. ὡς ἐντὸς ἔςη λυγρε τοξεύματος ib. 991. ἔςησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846. εἰς ὀρθὸν ἔςη Ar. fr. XXVI. 3. ςῆθ' αἱ μὲν ὑμῶν τήνδε τρίβον Or. 1251. ἐς τὸ πρόσθεν ςῆτε πωλικῶν ζυγῶν Iph. A. 619. χοροῖς ςαίην Iph. T. 1143. ἴσως ἡ τύχη ςαίη καλῶς El. 403. πᾷ ςῶ; Hec. 1057. et 1079. et πῇ ςῶ Al. 866. ςῶμεν Iph. A. 598. ὡς ἀμφὶ βωμὸν ςῶσι El. 792. παρ' ἀσπίδα ςῆναι Med. 251. παρὰ Περσεφόνῃ ςάντα Hec. 139. πρὸς δεξιὰν αὐτε ςὰς Or. 475. σωτήριος ςὰς ib. 656. ςὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων Ph. 1016. πύργων ἐπ' ἄκρων ςὰς ib. 1098. ἐναντίον ςάντα Hip. 1079. ἐκποδὼν ςὰς Al. 637. κατ' ὄμμα ςὰς An. 1118. ςάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις Iph. A. 528. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ ςὰς Her. 837. ὄνυχας ἐπ' ἄκρες ςὰς El. 840. σιδήρε πέλας ςὰς Aut. fr. III. 23. ςάντες παρ' ἀσπίδα Ph. 1008. ἀμφὶ κῶμον ςάντες Cy. 345. ςᾶσ' ἐπ' ἄκρε χώματος Or. 116. μεθ' Ἥρας ςᾶσα Hel. 895. ςᾶσα χορὲς El. 178. ὀρθὴν ςᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Er. fr. I. 52. γῆς Φθιώτιδος ςήσεις τυράννες An. 666. ςάσω Sup. 1149. ςήσομεν ἀμφὶ βωμὸν χορὲς

Iph. A. 676. ἔλπις, οἵαν ϛήσουσι ib. 789. τοῦτον—ϛήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον Rh. 515. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν ϛήσων τινὰ ib. 578. 2) *Med.* ἵϛασθαι. ἐν ὡραίῳ ἵϛαμαι βίῳ Ph. 975. Μοῦσ' εἰς ἄνδρας ἵϛω Ion. 1097. ἑϛᾶσ' ἄθραυϛοι Ph. 1086. αἳ τῆσδ' ἐγγὺς ἕϛατε ϛέγης Med. 1293. ἕϛαμεν Iph. A. 861. μῶν τις—ἀγγέλλεται δόλος κρυφαῖος ἑϛάναι; Rh. 92. θιάσοις ἐν μέσοισιν ἑϛᾶναι Bac. 221. οὐχὶ τὴν Ἰνοῦς ϛάσιν—ἑϛάναι (sc. φαίνομαι); ib. 924. ἐν τοῖσίδ' αὐτοῖς τοῖσιν ἕϛαμεν λόγοις Her. 146. ἵν' ἕϛαμεν Ion. 1283. μετ' ἀνδρῶν ἑϛάναι νεανιῶν El. 344. ἑϛὼς πολεμίοις ἐναντίος Sup. 856. ἑϛῶτ' ἐν ἵπποις Θρῃκίοις τ' ὀχήμασιν Rh. 302. πρύμνηθεν ἑϛῶτας νεὼς Iph. T. 1349. πρὸ τῶν θυρῶν ἑϛῶτες Cy. 632. τοὺς πόδας ἑϛῶτες ἐσπάσθημεν ib. 635. cf. v. 636. ποῦ ποτε ϛήσῃ πρὸ πύργων; Ph. 624. τροπαῖον αὐτοῦ ϛήσομαι An. 764. ϛάσονται ἐπὶ περγάμων Τροίας κ. τ. λ. Iph. A. 762. τοσόνδε γ' ἔξω ϛήσομαι βακχευμάτων Tr. 367. ἀνὴρ παρ' ἄνδρα ϛήσεται Hel. 1078. ϛήσεται κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι, κ. τ. λ. Epist. IV. 3.) *Pass.* δορὸς ἵϛανται πέλας Her. F. 1176. ὅταν πολίταις εὖ ϛαθῶσι δαίμονες Rh. 317. ἐπὶ δώμασι ϛαθεὶς Or. 1256. ἀπ' ὀρθίου ϛαθεὶς πύργου Ph. 1229. ὑπ' ἀγκάλαις ϛαθεὶς An. 748. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας ϛαθεὶς Tr. 523. ἐν Βάκχαις ϛαθεὶς Bac. 499. ἐν πύλαισι ϛαθεὶς φάραγγος Cy. 664. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ϛαθεὶς Hel. 1599. et ἐκ ταυρείου φόνου ϛαθεὶς ib. 1608. ἐν κοιράνοισι Πυθικοῖς ϛαθεὶς Ion. 1219. τῶνδε πλησίον ϛαθεὶς Her. F. 529. ποδὸς ἐναντίον ϛαθεὶς ib. 978. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς ϛαθέντε Her. 855. γυναικὸς ἀντίοι ϛαθέντες Or. 1461. πρύμνης ἔπι ϛαθέντες Iph. T. 1378. εἰς δόρυ ϛαθέντες Tr. 934. πλησία ϛαθεῖσα Iph. A. 629. cf. v. 1551. ϛαθεῖσα εὔξατο Iph. T. 1397. ἐν μέσαις ϛαθεῖσα Βάκχαις Bac. 689. χερνίβων ἐϛήξῃ πέλας Iph. A. 675.

Ἱϛίον. ὥσπερ ἱϛίοις ἐμπνεύσομαι τῇδε An. 555. ἀέρι ἱϛία Iph. T. 1134. αὔραν ἱϛίοις καραδοκῶν Tr. 456. κατὰ μὲν ἱϛία πετάσατε Hel. 1475. λευκὰ ἱϛί' εἰς ἓν ἦν ib. 1551.

Ἱϛορεῖν. εἰμ' Ὀρέϛης, ὃν ἱϛορεῖς Or. 380. ὡς τί μ' ἱϛορεῖς τόδε; Ph. 624. cf. Ion. 284. Ἄδραϛον ἱϛορῶ Sup. 840. σὲ ἱϛορῶ Iph. T. 94. εἰ τάδ' ἱϛορεῖν με χρὴ ib. 623. τίν' ἱϛορεῖς; Tr. 262. ἡμῶν ἔργον ἱϛορεῖν τάδε Her. 666. χρὴ ἱϛορεῖν, ἃ βούλομαι Her. F. 142. ἱϛοροῦντί μοι σημήνατε An. 1048. Δελφῶν παῖδας ἱϛορῶν τάδε ib. 1125. ἱϛορῶν ἀπαιδίαν Ion. 513. οὐθ' ἱϛορούσῃ μητρὶ—ἐρεῖς ib. 387. ὥσθ' ἱϛορῆσαι τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας Hel. 423. ἱϛορήσω Φοῖβον Ion. 1547. ἥντιν' ἱϛορήσομεν El. 105. πόσιν παρόντα τὸν ἐμὸν ἱϛορουμένη Hel. 1387.

Ἱϛορία. ὅϛις τῆς ἱϛορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 1.

Ἱϛός. πρὸς ἱϛὸν ναὸς Hec. 1263. ὁ μὲν ἱϛὸν—καθίϛατο Hel. 1550. ἱϛὸν ἦρον ib. 1628. παρ' ἱϛοῖς μυθεῦσαι Iph. A. 789. ἱϛοῖς ἐν καλλιφθόγγοις Iph. T. 221. cf. v. 816. Ἰδαίοις ἱϛοῖς Tr. 199. ἀφ' ἱϛῶν Bac. 118. cf. v. 514. et 1234. et Ion. 747. et 1425.

Ἴϛωρ. τὰς τῶνδ' ἴϛορας βουλευμάτων γυναῖκας Iph. T. 1431.

Ἰσχαίνειν. σύ μοι τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ἴσχαινε Or. 298.

Ἴσχειν. ἴσχε Hec. 1129. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν Hip. 138. μ' ἴσχει δή τι Iph. A. 661. ἴσχε πᾶς τις Rh. 687. ἴσχε πᾶς δόρυ ib. 688. ἴσχε σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος Hel. 1672. θάρσος ἴσχετε Her. F. 624. ἴσχε τὸ ϛόμα ib. 1244. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461. Μυρμιδόνας ἴσχων Iph. A. 814. χωρίς τινα τῶνδ' ἴσχουσα μοῖραν Sup. 970.

Ἰσχύειν. οὐκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον Hec. 1188. τοῦτο ἰσχύει μέγα An. 332. cf. Ar. fr. XXII. 2. μήτε—ἰσχύειν δόκει Tr. 723. δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον Hel. 521. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα Antiop. fr. XII. 2. τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα Dic. fr. II. ἰσχύων θράσει Or. 901. μῦθος ἰσχύων μέγα An. 1110.

Ἰσχυρός. ἄνδρα ἰσχυρὸν φύσει Bel. fr. XI. 1. ἰσχυρὰ πόλις Sup. 447.

Ἰσχύς. ὡς' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων Ph. 1713. πρὸς ἰσχύος χάριν Med. 538. ἰσχὺς Φρυγῶν Tr. 749. ἰσχὺν ἔχειν

Bac. 892. cf. Ion. 1004. τὴν Εὐρυσθέως ἰσχὺν ἅπασαν τῇδε προσθέσθαι πόλει Her. 158. ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 160. μακρὰ ἰσχὺς Æol. fr. XI. 2. ἰσχύος ὑπηρέτης Sis. fr. I. 2. ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο Fr. inc. XXXIX. 4. et Fr. inc. B. 47. 5. ὥστε τὴν ἰσχὺν καὶ πάνυ σοι συμβάλλεσθαι Epist. IV.

Ἴσως 1) similiter. Sup. 166. Her. 262. 2) fortasse: Hec. 359. 798. 824. et 1023. Iph. A. 1425. Iph. T. 517. Rh. 730. Bac. 958. Her. F. 726. Alcmen. fr. IX. 1. Melan. fr. XXIV. aliisque locis compluribus.

Ἰτέα. ἰτέαν λαβὼν χερὶ Sup. 695. χαλκόνωτον ἰτέαν Tr. 1193. ἰτέαν εἰς μέσην θένων Cy. 7. ἰτέα κατάχαλκος Her. 376.

Ἰτέον Or. 784.

Ἴτυς. ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος Ph. 1393. ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197. γοργωπὸν πάλλουσαν ἴτυν Ion. 210. περιδρόμῳ ἴτυος ἕδρᾳ El. 458.

Ἰϋγμός. τί δῆτ' ἰϋγμῶν ἦδ' ἐδεῖτο συμφορά; Her. 127.

Ἰφιγένεια, filia Agamemnonis. Or. 23. Iph. A. 90. etc. Iph. T. 5. etc.

Ἰφιγόνη, *eadem*. El. 1023.

Ἶφις, pater Evadnes, uxoris Capanei. Sup. 986. et 1032.

Ἰχθύς. μὰ ἰχθύων πᾶν γένος Cy. 264.

Ἰχνεύειν. θῆρας ἰχνεύων κυσὶν Cy. 130.

Ἴχνος. βάσιν θηρὸς—τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἴχνος Hec. 1059. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖτε Or. 140. χρόνιον ἴχνος θεὶς ib. 234. θὲς ἴχνος πέδῳ ib. 1440. τὸ χρυσεοσάνδαλον ἴχνος ib. 1468. et sine τὸ Iph. A. 1042. ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων Ph. 105. εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἴχνος τιθεῖσ' ἐμὸν ib. 843. ἴχνους ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι ib. 1400. πόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι; ib. 1710. ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος Iph. T. 266. μή ποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἴχνος θείην ποδὸς ib. 752. ἕρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν Rh. 690. πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν ib. 721. κάλλιστον ἴχνος ἐξελίσσουσιν ποδὸς Tr. 3. ταχύπουν ἴχνος ἐξανύων ib. 232. σοῦ κατ' ἴχνος ib. 1003. φέρετ' ἐμὸν ἴχνος ib. 1329. ἀνέφερε—ἴχνος (i. e. *pedem*) αὐταῖς ἀρβύλαις Bac. 1132. ὡς οὐδ' ἴχνος γε τειχέων εἶναι σαφὲς Hel. 107. ἴχνος μοι συνῆψας πρῶτος Ion. 663. cf. v. 792. ἴχνος ἐκφύλασσ', ὅπου τιθεῖς ib. 741. ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος Her. F. 125. εἰς τὸ λῷστον ἐμβιβάζουσ' ἴχνος ib. 856. ἔξω τρίβου τοῦδ' ἴχνος ἀλλαξώμεθα El. 103. εἰς ἴχνος βᾶσα ib. 532. θὲς εἰς χορὸν ἴχνος ib. 859. δεινὸν ἴχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ ib. 1344. τὸ λαιὸν ἴχνος ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.

Ἰχώρ. εἰς ἓν κραθέντ' αὐτὸν ἰχῶρ' εἰσφορεῖς; Ion. 1016.

Ἰώ, *nom. fœminæ*. τᾶς κερασφόρου Ἰοῦς Ph. 255. τὸν προμάτορος Ἰοῦς ἔκγονον ib. 682. Ἰώ, ἁ κερόεσσα προμάτωρ ib. 835.

Ἰώ, *exclamatio tristis*. Hec. 716. 1033. 1064. 1074. 1088. et 1091. Hip. 811. et 1147. Tr. 1328. etc. 2) *exclamatio læta*. Bac. 576. 577. 580. et 582.

Ἰωλκία. πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας Med. 7. ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς ib. 551.

Ἰωλκός, *nom. urbis*. τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν Med. 484. πατρίας Ἰωλκοῦ Al. 250.

Ἴων, filius Creusæ. Ion. 74. 81. 661. 802. et 831.

Ἴωνες Ion. 1588.

K.

Καδμεῖος Sup. 396. Καδμεῖος λεὼς ib. 467. Καδμεῖος οὐκ ὢν Her. F. 32. cf. v. 256. Καδμείων ἔμολον γᾶν Ph. 224. etc. τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. ἐπεστράτευσε Καδμείων πόλιν ib. 646. Καδμείων στίχες ib. 669. et 821. Καδμείων δορὶ ib. 1036. ἑπτάστολον πύργωμα Καδμείων ἔπι ib. 1220. τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων Bac. 35. Καδμείους λαθὼν ib. 838. vid. etiam v. 983. et 1191. et Her. F. 10. 26. 61. 438. 568. 1042. et 1086. Καδμείαν

μέριμναν Ph. 1070. *Καδμείας χθονὸς* ib. 1108. et Tr. 242. et *Καδμείαν χθόνα* Sup. 587. *Καδμείαν νεβρίδα* Ph. 1742. *ἀμφὶ Καδμείας πύλας* Sup. 101. *Βάκχαι Καδμεῖαι* Bac. 1158. *Καδμεῖα βέλη* Ph. 889. *ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν* Sup. 274.

Καδμογενής. *Καδμογενῆ γένναν* Ph. 815.

Κάδμος, *nom. propr.* Ph. 5. 641. 667. et 941. Iph. A. 256. Bac. 10. etc. et Phry. fr. I. 1. *Κάδμȣ λαὸς* Ph. 1233. 1245. et 1476. Sup. 664. et 744. et Κ. *λαὸν* Sup. 329. *Κάδμȣ πολίταις* Ph. 1408. *ἀμφὶ πύλας Κάδμȣ* Sup. 12. et *ἑπτὰ πρὸς Κάδμȣ πύλας* ib. 588. *ἐν χθονὶ Κάδμȣ* ib. 282. cf. v. 400. et 523. *τὸ Κάδμȣ ἱππικὸν* ib. 682. *Κάδμȣ πόλιν* ib. 930. et Her. F. 6. *ἡ Κάδμȣ κόρη* Bac. 2. *ὦ γαῖα Κάδμȣ* Her. F. 217. et 1389. et *ὦ πᾶσα Κάδμȣ γαῖα* ib. 754. *τὸ Κάδμȣ ἑπτάπυλον κράτος* ib. 543.

Κάζειν. *φρȣραῖς κέκασαι* El. 616.

Καθαγνίζειν. *πέλανον ἐπὶ πυρὶ καθαγνίσας* Ion. 708. *πυρὶ καθήγνισαι δέμας* Or. 40.

Καθαιμακτός. *τὸν Ἑλένας φόνον καθαιμακτὸν* Or. 1358.

Καθαιμάσσειν. *ἵνα—καθαιμάξω χρόα* Hec. 1126. *καθαιμάξαι δέρην* Or. 1527. *σκήπτρῳ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα* An. 589. et sine *τῷδε* Iph. A. 311.

Καθαιματȣ̃ν. *οἰνωπὸν γένυν καθημάτωσεν* Ph. 1168. *καθαιματῶσαι δεξιὰν* ib. 1377. *τȣ̃δε τȣ̀ς ξανθȣ̀ς πλόκȣς καθημάτωσ' ἂν* Her. F. 234. *καθαιματώσει κρᾶτα πολεμίων ξένων* Hel. 1615. *ȣ̓—τȣ̃δ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κάρα καθαιματώσετε;* Her. F. 256.

Κάθαιμος. *κάθαιμ' ἔχοντες τραύματα* Iph. T. 1374. *κάθαιμα σῖτα* Her. F. 384.

Καθαιρεῖν. *καὶ τȣ̀ς σθένοντας καθαιρȣ̃σιν τύχαι* Her. F. 1396. *ἢ γὰρ καθεῖλες Θρῆκα;* Hec. 1047. *τίνες λόγοι καθεῖλον ἡμᾶς;* Or. 860. *εὐτεκνίᾳ δυστυχίαν—καθελεῖν* Sup. 67. *κατά με πέδον γᾶς ἕλοι* (pro *καθέλοι με π. γ.*) ib. 829. *ᾧ* (sc. *δόλῳ*) *πόσιν καθεῖλεν* El. 984. *ἥπερ καθεῖλε ταῦρον* ib. 1143. *τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν* Inus fr. XVI. 3. *τυκίσματα Φοίβȣ—καθελὼν* Tr. 816. *τȣ́σδ' ἀδίκως καθελόντες* El. 878. *φόνῳ καθαιρεῖσθ', ȣ̓ λόγῳ, τὰ πράγματα* Sup. 749.

Καθαμέριος, dor. pro καθημ. *ἃ καθαμέριον σάζεις—βότρυν* Ph. 237.

Καθάπτειν. *καθάψας ἀμφὶ παιδὶ σώματος* Ion. 1006. *σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι* Rh. 202.

Καθαπτός. *θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς* Hyp. fr. I. 2.

Καθάρειος. *πῦρ καθάρειον* Iph. A. 1112.

Κάθαρμα. *δόλια καθάρματα* Iph. T. 1316. *ποντίων καθαρμάτων* Her. F. 225.

Καθαρμόζειν. *βρόχον καθαρμόζȣσα δέρᾳ* Hip. 771. *ὡς ἐγώ νιν* (sc. *τὸν πλόκαμον*) *ὑπὸ μίτρᾳ καθήρμοσα* Bac. 927. *πέπλοις καθάρμοσον σφαγὰς* El. 1228. *βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας* Rh. 210. *πλῆκτρα ȣ̓κ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθήρμοσο* ib. 767.

Καθαρμός. *εἰ γὰρ, ὡς θέλω, καθαρμὸς ὅδε πέσοι* Iph. T. 1221. *καθαρμὸν θύȣσα* ib. 1332. *ἁγνοῖς καθαρμοῖς* ib. 1191. *ὁσίοισι καθαρμοῖς* Bac. 77.

Καθαρός. *ȣ̓ καθαρὸν ὄντα* Iph. T. 1037. *καθαρὸν δόμον* ib. 1231. *καθαρὸς ἅπας τοι, πολεμίȣς ὃς ἂν κτάνῃ* Ion. 1334. *καθαρὰν ἀνοίξαντι κλῇδα φρενῶν* Med. 660. *ȣ̓κέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω* Hip. 1120. *καθαρὰν εἰς πόλιν* Ion. 673. *καθαραῖς δρόσοις* ib. 96. *ἐσόδȣς Φοίβȣ καθαρὰς θήσομεν* ib. 105. *καθαρὸν μέλαθρον* Iph. T. 1216. *καθαρὸν τὸ χεῖλος* Cy. 559. *πνεῦμα καθαρὸν ȣ̓ρανȣ̃* Hel. 873. *καθαρῶν ὑδάτων πόμα* Hip. 209. *καθαρὰ μέλαθρα* Iph. T. 693. *ȣ̓ καθαρὰ θύματα* ib. 1163. *καθαροῖσιν ἄντροις* Cy. 35. *καθαρὰ ἡμῖν δώματα* Hel. 1446. *καθαροῖς μαντεύμασι* Ion. 470. *λȣτροῖσι καθαροῖς* El. 794.

Καθαρπάζειν. *ἐκ δεξιᾶς ξίφη καθαρπάζȣσιν* An. 814. *κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας* ib. 1123. *καθαρπάσας λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας* Cy. 401.

Καθάρσιος. *προχύταις καθαρσίοισι* Iph. A. 1472. *καθαρσίῳ φλογὶ* Hel. 875. *καθάρσιον πῦρ* Her. F. 937. *ὅσα πρȣ̓θέμην ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια* Iph. T. 1225. *ἱερὰ καθάρσι' οἴκων* Her. F. 923.

Καθαρῶς. ἐδὲν καθαρῶς Rh. 35. τὰ ἐξ ἡμῶν καθαρῶς ἔϛαι βασιλεῦσιν Her. 1055. καθαρῶς Ἀθήνας ἐλθὲ Ion. 1333.

Καθέζεσθαι. ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι Her. 33. ἐπεὶ ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ' ἀρχῆς Ph. 75. καθέζετ' ἐν μέσοις ἑδωλίοις Hel. 1587. ὁρὰν ὑπίλλυσα—ἐκαθέζετ' Œd. fr. XVI. 2.

Καθείργειν. ὃ καθεῖρξ' ἡμᾶς ἄγων Bac. 618. καθείρξατ' αὐτὸν ib. 509.

Καθέλκειν. Σιδωνίαν ναῦν—καθείλκομεν Hel. 1547.

Καθενὸς Fr. inc. B. 14. 11.

Καθεύδειν. ἐλπίδες ὅπω καθεύδεσι Ph. 637. καθεύδεις πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ; Iph. A. 623. cf. Rh. 643.

Καθημέραν Bac. 282.

Καθῆσθαι. κάθησ' ἑδραία An. 265. σιγῇ κάθησ' ἄν; ib. 671. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ κάθησθε ib. 705. ἑξῆς κάθησο δεῦρό με ποδὸς Iph. A. 627. μόνη κάθημαι ib. 1176. κάθησ' ἂν ἐν βάκχαισι δέσμιος Bac. 259. ἢ πε καθῆσθαι τήνδ' ἕδραν καλὴν δοκεῖς; Her. 55. ἱκέται κάθηνται ib. 124. ἥσυχοι καθώμεθα Hel. 1090. ὃς κάθηται τῷδ' ὑποπτήξας τάφῳ ib. 1219. καθήμεθ' ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54. θρόνῳ κάθηται El. 315. Ἦλις—γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 2. σιγῇ ὑπ' ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος Her. 395. ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων Ph. 759. ἱκέτας βωμίες καθημένες Her. 197. cf. v. 509. et 955. σιγῇ καθήμεθα Iph. T. 296. et 1342. ἔνθα Μαινάδες κάθηντο Bac. 1051. καθῆσο ἀσπίδων ἔπι Ph. 1476. καθῆσο τλήμων Bac. 1100. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι Fr. inc. CXVII. 2.

Καθιδρύειν. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον Bac. 1337. καθιδρύσαιντο εὐτυχῶς βρέτας Iph. T. 1481. ἄκρας, ἃς καθίδρυται πατὴρ Cy. 317.

Καθιέναι. ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε; Hel. 1282. σῶμα—πύργων καθιεῖσα Tr. 1011. τὴν ξένην καθίεσαν Iph. T. 1353. εἰς δεξιάν σὴν—ξύλον καθίει Her. F. 471. δι' ὀμφαλῶ καθῆκεν ἔγχος Ph. 1422. νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς Bac. 705. καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλα Hel. 1630. εἰς αὐτὸ χείλη καθῆκαν Ion. 1200. ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα Her. F. 993. ὅς νιν—εἰς ὕπνον καθῆκε ib. 1006. ἔξω τάφρε καθεῖσεν Ἀργείων ϛρατὸν Ph. 1195. εἰς λειμώνων χλόην καθεῖμεν αὐτὰς Iph. A. 423. εἰς γῆν γόνυ καμάτῳ καθεῖσαν Iph. T. 333. καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν ib. 1181. καθεῖσαν εἰς ὤμες κόμας Bac. 694. κάθες βαλὼν εἰς πῶμα Ion. 1034. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι Iph. T. 52. εἴσω τριγλύφων δέμας καθεῖναι ib. 114. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ Hec. 561. ὃν εἰς πῦρ καθήσω Cy. 456. χρυσέαις προχόοισιν δρόσον καθήσω Ion. 436. ἃ καθήσειν ὅπλ' ἔμελλεν εἰς ἅλα Hel. 1391. ἣ (sc. πορθμίδι) καθήσομαι κόσμον τάφῳ σῷ ib. 1067.

Καθίζειν. ϛρατὸν καθίζει Her. 664. εἴπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. ἱερὰ καθίζειν ib. 1317. εἰς εὐγενῆ δόμον σε καθίζει ib. 1541. βωμὸν καθίζω τόνδε σωτῆρος Διὸς Her. F. 48. τρίποδα καθίζων Or. 954. cf. El. 980. ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Ion. 6. καθίσας ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ Hyp. fr. V. 1.

Καθικετεύειν. ἅ με καθικετεύσατε Hel. 1024. καθικετεύομαι, καθικετεύομαι Or. 324.

Καθιππεύειν. εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων ϛρατὸν Ph. 739.

Καθιϛάναι. ὅτι καθιϛαίη νόμες — ὀ καλὸς Or. 890. πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσίν τέ μοι βίε καθίϛης An. 385. ποῖ δεῖ καθιϛάναι πόδα; Bac. 184. μὴ τὸν αὐτὸν δυϛυχῆ καθιϛάναι Fr. inc. B. 11. 2. πικρὸς καθέϛηχ', οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέϛηκα Med. 507. βροτοῖσιν ὃς καθέϛηκεν νόμος Hip. 91. ἐφ' οἷς γε νῦν καθέϛηκας λόγοις An. 235. δέλη καθέϛηκα Hel. 282. ἐπεί γε δεσπότης ὑμῶν καθέϛηκα Her. F. 142. πρὶν εἰς φῶς σὸν καταϛῆσαι βίον Al. 363. κατέϛησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν Sup. 352. καταϛῆσαι ϛρατὸν Rh. 487. ὅταν ἔτ' ἔϛιν εὖ καταϛῆσαι τάδε Bac. 801. καταϛήσας ἐμὰς τελετὰς ib. 21. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς σὲ καταϛήσασα Al. 284. κατάϛηθ' ἡσύχῳ ὄμματι Or. 1317. κρείσσων

κατέςη τῦ Μυκηναίȣ δορὸς Ph. 1089. γυναικὶ δυςυχεῖ δέλῃ κατέςης εἰς ἀγῶνα An. 328. ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταςῆναι τέκνων ib. 715. εἰς τήνδ' ἀνάγκην σῇ καταςῆναι χερὶ Sup. 310. κρυπτὸς καταςὰς An. 1065. ςρατηλάτης νέος καταςὰς Sup. 1216. καταςὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. ὅς κλαίοντά σε καὶ τὴν—σὴν καταςήσει κόρην An. 636. τύραννος τῆσδε γῆς καθίςαται Ph. 51. τῷ πλέονι πολέμιον καθίςαται τὔλασσον ib. 542. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίςαμαι Med. 875. θυγατρὶ σύμμαχος καθίςαμαι An. 371. δυςυχὴς καθίςαμαι ib. 386. πόλεμον τȣ̃τον ȣ̓κ ἐγὼ καθίςαμαι Sup. 522. εἰς βόλον καθίςαται Bac. 846. εἰς πάλην καθίςαται δορὸς Her. 160. εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίςαταιHer. F. 1168. πλάτην καθίςατο Hel. 1550. γάμοι ὅσοις εὖ καθεςᾶσι βροτῶν Or. 601. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέςαμεν ib. 1330. αἰεὶ δυςυχῆ καθεςάναι Ph. 87. αἰχμὴν ἐς μίαν καθέςατον ib. 1279. κολαςὴς τῶν κακῶν καθεςάναι Sup. 341. ἐπὶ ταύτῃ καθέςαμεν τύχῃ Iph. A. 719. τȣ̃τε ἥσσονες καθέςαμεν ib. 1272. ἐν ᾧ καθέςατε Bac. 1260. τῶν καθεσώτων πέρι Her. F. 205.

Καθόλȣ Her. F. 19.

Καθορᾶν. ἀθανάτȣ καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 5.

Καθοσιȣ̃ν. καθωσίωσε Meleag. fr. XX. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο Iph. T. 1320.

Καθυβρίζειν. τȣ̃τον λαβȣ̃σα καθύβρισε Hip. 446. ταῦτα καθύβρισ' αὐτὸν Bac. 616. ὡς μή τις αὐτȣ̀ς πολεμίων καθυβρίσῃ Med. 1380. παῖδας τȣ̀ς ἐμȣ̀ς καθυβρίσαι ib. 782. et 1061. μάλιςά με βέλοιτ' ἂν καθυβρίσαι Her. 458. σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι El. 698. πλεῖςα χώραν τήνδε καθυβρίσας Rh. 500.

Καίειν. καίει τὰ πόῤῥω Phaëth. fr. XIV. καιέτω Cy. 655. ἐπὶ βοςρύχοις πῦρ ἔφερον, ȣ̓δ' ἐκαίετο Bac. 757. ὅταν κεκαυμένον ἴδω νιν Cy. 456.

Καίνειν. καίνετε Or. 1302. παῖς πατέρα καίνει Ph. 44. τί καίνεις με; An. 388. ȣ̃ς ἄρτι καίνεις Her. F. 967. ἔκανες Or. 195. et Iph. T. 1252. ἤ τιν' ἔκανον; Iph. T. 1170. ὃν ἔκανε Φοῖβος Hel. 1489. ὃς ἔκανεν ἄλοχον, ἔκανε δὲ τέκεα Her. F. 1062. sq. ἄνακτα δοριπόνων ἔκανεν ἀνδρῶν El. 480. ἃ πόσιν—ὀξυθήκτῳ βέλει ἔκανεν ib. 1159. ἐκάνετ', ἐκάνετε—ἀηδόνα Μȣσᾶν Pal. fr. VII. 1. ὁ κανὼν ȣ̓κ εἴσεται παῖδας ἐναίρων Her. F. 865. εἴ με κανεῖ πατέρ' ὄντα ib. 1075. ἐκαινόμην ξίφει Iph. T. 27. μέλη καινόμενα Cy. 359.

Καινίζειν. εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν Tr. 889. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον Pi. fr. VI. 2.

Καινός. αὖθις ἔςαι καινὸς (sc. ὁ λόγος) Iph. T. 754. ȣ̓ καινὸς πόσις Tr. 959. φόνον καινὸν ib. 1160. τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; Ion. 170. ἡδὺς αἰεὶ, καινὸς ὢν, καινοῖσιν ἦν ib. 641. παῖδα τὸν καινὸν ib. 1123. ἐς κρατῆρα καινὸν ib. 1178. ὁ καινὸς γόνος ib. 1202. καινῶν λόγων Hip. 688. φίλȣς καινȣ̀ς Iph. A. 840. καινῶν ὕμνων Tr. 512. τȣ̀ς λόγȣς εἰσφέρεις καινȣ̀ς Bac. 649. καινῶν τυράννων Her. F. 567. καινȣ̀ς φυτεῦσαι παῖδας Dic. fr. IX. 2. καινῆς νύμφης Med. 556. νόσον καινὴν Bac. 354. καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων Sup. 92. καιναὶ καινῶν μεταβάλλȣσαι χθονὶ συντυχίαι Tr. 1118. καινάς τινας—ἀκȣ̃σας συμφορὰς ib. 1126. ȣ̓ καινὸν εἶπας Hec. 670. λέξεις τί καινόν; Or. 239. καινὸν αὖ λέγεις; ib. 788. τί καινὸν Ἄργει; ib. 873. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τύδε ib. 1503. καινὸν ἔπος Ph. 1082. καινὸν κακὸν Med. 705. et 1120. Tr. 1259. et Her. F. 1177. χρῆμα καινὸν Med. 868. τελευτήσεταί τι καινὸν δόμοις Hip. 370. καινὸν λέχος Al. 466. Τροίας καινὸν βάθρον Iph. A. 1263. καινὸν ἐξεύρημα Iph. T. 1029. τί ἐςι καινὸν ἐν δόμοις; ib. 1160. ὄνομα καινὸν Cy. 687. καινὸν χρέος Her. F. 530. καινὸν αἷμα ib. 831. εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ 'μῷ βίῳ ib. 1118. καινὰ καινὰ δέρκομαι Hec. 687. καινὰ κακὰ ib. 1038. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76. καινὰ λέχη ib. 155. et 489. εἰς καινὰ ἤθη ib. 238. καινῶν βȣλευμάτων ib. 270. et Tr. 703. καινὰ προσφέρων σοφὰ Med. 298. καινὰ θεσ-

μια ib. 494. καινὰ φάσματα Iph. T. 42. καινῶν κηρυγμάτων ib. 239. καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν ib. 1306. καινοῖσι λέκτροις Tr. 663. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων ἡδίον' ἐςὶν Cy. 249. καινὰ πήματα Hel. 1529. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ȣ̓ χρὴ ςένειν Alex. fr. XX.

Καινοτρόπος μῦθος Dan. 49.

Καινȣργεῖν. τί καινȣργεῖς; Iph. A. 2. εἰ μή—καινȣργεῖς λόγον ib. 838.

Καινῶς Cad. fr. vers. 1.

Καίριος. καίριος ἤλυθες El. 598. καιρίȣς σφαγὰς Ph. 1440. ἔλεξας τὰ καίρια Iph. A. 829. καιριωτέραν βȣλὴν Her. 472.

Καιρίως σκοπεῖς Rh. 339.

Καιρός. τυχȣ̃σα καιρȣ̃ θεόθεν Hec. 593. εἰς καιρὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις ib. 666. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν Or. 122. ἀφῖξαι εἰς καιρὸν κακῶν ib. 384. καιρὸν εὐλαβȣ́μενος ib. 698. εἰς καιρὸν ἔβης Ph. 106. ἔχει αὐτὰ καιρὸν ib. 474. ȣ̓ καιρὸς εἰδέναι τάδε δέσποιναν Med. 80. cf. Iph. A. 325. τὰ ὑπερβάλλοντ' ȣ̓δένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. εἰ ὁ καιρὸς ἦν σαφὴς Hip. 386. εἰς καιρὸν πάρα ib. 899. τίς σοι καιρὸς ἀτυζομένᾳ—; An. 131. εὑρεῖν καιρὸν ib. 486. εἰς καιρὸν τυπεὶς ib. 1121. καιρῷ σοφὸς Sup. 509. καιρȣ̃ πέρα ib. 745. παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. et Rh. 829. ȣ̃ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται Iph. A. 1109. καιρὸν λαβόντας Iph. T. 908. καιρὸς ἀκȣ̃σαι Rh. 10. εἰς καιρὸν ἦλθες ib. 52. cf. Tr. 739. et Hel. 1087. ὕςερον μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως Rh. 443. ἐγείρειν καιρὸς ib. 545. ὡς ἐν ȣ̓ καιρῷ πάρει Bac. 1286. σμικρὸν ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίȣ Hel. 309. καιρὸν ȣ̓δὲν ἦλθες ib. 486. χρόνῳ καιρὸν λαμβάνων Ion. 659. εἰ σπȣδαί τε—ὅ, τε καιρὸς ἄπεισι τόλμας ib. 1062. εἰ μὴ καιρός ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν ib. 1552. εἰς καιρὸν ἔξω περᾷ Her. F. 701. τὰς σὰς τύχας θεραπεύεσθαι καιρὸς El. 997. μηδ' αὖξε (sc. ἄνδρα) καιρȣ̃ μεῖζον Plis. fr. I. 4. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος Tem. fr. VIII. 1. οἴχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV.

Κακανδρία. τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ πόλλ' ἐγγελῶντες Rh. 814.

Κάκη. τῆς ἐμῆς κάκης Med. 1051. τὴν σὴν ἁμαρτίαν τὸ μὴ εἰδέναι ἐκλύει κάκης Hip. 1335. σȣ̃ πατρὸς κάκῃ An. 968. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. ὡς ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Bel. fr. IX. 1.

Κακίζειν. μὴ κάκιζε Iph. A. 1436. κακίζῃ (2. sing. præs. med.) Ion. 984. μὴ κακισθῇς Med. 1246. κακισθεὶς El. 982.

Κακιςέον Iph. T. 105.

Κακοβȣλεύειν. ψυχὰ—κακοβȣλευθεῖσ' ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων Ion. 877.

Κακόβȣλος. κακοβȣ́λων φωτῶν Bac. 399.

Κακόγαμβρος. κακόγαμβρον γόον Rh. 260.

Κακόγλωσσος. κακογλώσσȣ βοῆς Hec. 661.

Κακοδαίμων. ἕλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip. 1362.

Κακόδοξος. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 780.

Κακομήτας ἀνὴρ Or. 1403.

Κακόνυμφος. τὸν—κακόνυμφον Med. 206. ὦ κακόνυμφε ib. 990. κακονυμφοτάταν ὄνασιν Hip. 757.

Κακόποτμος. ἐμὲ κακόποτμον Hel. 700.

Κακορρόθεῖν. συγγόνȣς κακορρόθεῖς; Hip. 340. παῦσαι παῖδα σὸν κακορροθῶν Al. 710.

Κακός. κακὸν καρπὸν Hec. 595. ἀεὶ ὁ πονηρὸς ȣ̓δὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς ib. 596. κακὸς, ὁ μή τι δρῶν κακὸν ib. 608. κοινὸν, τὸν κακὸν κακόν τι πάσχειν ib. 903. ὡς φανῇ κακὸς ib. 1217. cf. v. 1233. εἰς φίλȣς ἔφυς κακὸς Or. 424. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακὸν ib. 735. κακὸς ἐφωράθη φίλοις ib. 738. Μενέλαος ὁ κακὸς ib. 1057. κακὸς φανήσομαι Ph. 1012. κακός γ' ὢν εἰς φίλȣς ἁλίσκεται Med. 84. μὴ κακὸν φῦναι λέγειν ib. 522. κατθανῇ κακὸς κακῶς ib. 1386. ȣ̃ τις ἦν ȣ̃τω κακὸς, ὃν ȣ̓ προσεῖπε Al. 192. ναύτην κακὸν An. 458. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880. αἰσχύνεται—κακὸς γενέσθαι ib. 913. κακὸν νόσον ib. 1208. et Her. 1042. ἀνδρὸς ȣ̓ κακȣ̃ τρόποι Iph. A. 502. ȣ̓δένα οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν Iph. T. 391. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. κακὸς πολίτης Bac. 271. γείτονος

κακȣ̃ Cy. 595. κακὸν λόγον κτήσῃ Her. 166. κακὸς μένειν δόρυ ib. 744. κακὸς, ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν Hel. 732. κακὸς ὄρνις ib. 1057. ἐν τοῖς αὐτȣ̃ δώμασιν κακὸς φανεὶς Ion. 370. κακὸς εὐνάτωρ ib. 912. Ἀπόλλων ὁ κακὸς ib. 952. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακȣ̃ Her. F. 106. ἢ χρηϛὸν ὄντα γνώσομαί σέ γ', ἢ κακὸν Alex. fr. II. 2. δείκνυσι δ', ἡμῶν ὅστις ἐϛὶν ἂν κακὸς Antiop. fr. III. 2. ϛέφανος ἀνδρὸς ȣ̓ κακȣ̃ ejusd. fr. X. 1. εὐτυχίαν κακȣ̃ ἀνδρὸς Bel. fr. VI. 2. δύσμορφος εἴην μᾶλλον, ἢ καλὸς κακὸς Chry. fr. III. 2. ȣ̓κ ἂν γένοιτο χρηϛὸς ἐκ κακȣ̃ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. μή μοί ποτ' εἴη— κακῷ γενέσθαι ejusd. fr. XII. 2. οἴησις ἀνθρώπȣ κακȣ̃ Gl. fr. I. κακὸς ναύκληρος Inus fr. XV. 3. ἀργὸς πολίτης κεῖνος ὡς κακός γ' ἀνὴρ Melan. fr. IV. κακὸς πεφυκὼς Phry. fr. V. 9. κακός τις ἐϛὶ προξένῳ σοι χρώμενος; Tel. fr. XXIV. κακὸς ὁ μὴ ἔχων Fr. fal. cit. V. 8. κακὸν ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεὶ Fr. inc. XLII. 4. πῶς ἂν ἐκ τοιȣ̃δε σώματος κακὸς γένοιτ' ἂν eorund. fr. LXII. 3. κακός. κακῷ γὰρ συντέτηκεν ἡδονῇ eor. fr. CVII. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. 1. 1. τȣ̀ς κακȣ̀ς τιμωρȣμένη Hec. 756. τȣ̀ς κακȣ̀ς κακῶς δρᾷν ib. 845. οἱ κακοὶ φίλοι Or. 746. καλοῖς κακȣ̀ς λόγȣς ἑλίσσων ib. 889. Φρύγας κακȣ̀ς ib. 1351. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες ib. 1447. ȣ̓χ ὁρᾷ Δίκα κακȣ̀ς Ph. 1717. τȣ̀ς κακȣ̀ς πεφυκότας Hip. 942. ὦ ξυνῳδοὶ κακοὶ Sup. 73. κολαϛὴς τῶν κακῶν ib. 341. ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὑρήσει κακȣ̀ς Iph. A. 459. πολλοὶ κακοὶ Iph. T. 678. κακȣ̀ς ἀνακαλῶ τȣ̀ς συμμάχȣς Tr. 469. κακῶς ȣ̃τοι κακοὶ οἱ παῖδες ἀπόλοιντο Cy. 267. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον Her. 260. κακȣ̀ς ἡμεῖς ȣ̓ προσωφελήσομεν ib. 520. ȣ̓ γάρ τι θανάτῳ τȣ̀ς κακȣ̀ς κολάζομεν Hel. 1188. οἱ κακοὶ ȣ̓ ̈ποτ' εὐπράξειαν ἂν Ion. 1622. κακοὶ εἰς σὲ Her. F. 496. ὅσȣς κακȣ̀ς ἐφεῦρον ib. 569. χρηϛὰ ἐκ κακῶν τέκνα El. 370. πολλοὶ ὄντες εὐγενεῖς, εἰσὶν κακοὶ ib. 551. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμȣ̃σ' ἀεὶ Alex. fr. XI. ȣ̓κ ἔϛιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια ejusd. fr. XIII. 1. φιλεῖ ἐκ κακῶν εἶναι κακȣ̀ς Antig. fr. XI. 2. κακοὶ πολῖται Antiop. fr. VII. 3. ὀλίγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. κακȣ̀ς ἐκδίκως τιμωμένȣς Bel. fr. XXIII. 3. vid. not. ὅστις κακοῖσιν ὅμοιος ᾖ Dic. fr. XIII. 2. ὀλίγȣς ἐπαινῶ μᾶλλον, ἢ πολλȣ̀ς κακȣ̀ς Er. fr. III. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. ὦ κακοὶ βροτοὶ Inus fr. IV. 1. κακȣ̀ς ἀποπτύωμεν ejusd. fr. XI. 2. οἱ μὲν ȣ̓κέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοὶ Œnei fr. II. 2. ὅταν κακοὶ πράξωσιν καλῶς ejusd. fr. IX. 1. κακοὶ γεγῶτες (sc. παῖδες) Œno. fr. II. 6. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς Peliad. fr. III. 2. ὁμιλῶν κακοῖς Phœn. fr. IX. 7. πόλει εὐτυχȣ̃ντες οἱ κακοὶ νόσος Pli. fr. I. 7. ἔϛι τοι καλὸν κακȣ̀ς κολάζειν Sci. fr. IV. 2. τοῖς κακοῖς, πάντων μέγιϛος πολέμιος Syl. fr. I. 1. κακοῖσιν ἅπαντα φρȣ̃δα Tem. fr. I. 2. τῶν κακῶν ἐξȣσίᾳ ejusd. fr. XIV. 2. ἡ δίκη μάρπτει τȣ̀ς κακȣ̀ς Fr. inc. II. 4. ἄρχεσθαι χρεὼν κακȣ̀ς ὑπ' ἐσθλῶν eorund. XLI. 2. νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς eor. fr. XLIII. 2. ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ ȣ̓ κακȣ̀ς πεφυκέναι eor. fr. LXIII. 2. κακοὶ εὐτυχȣ̃ντες ἐπιπλήττȣσί με Fr. inc. B. 21. 2. κακὴ γυνὴ Hec. 348. et Hel. 964. et κακῆς γυναικὸς Or. 520. 735. et 1139. An. 272. et 622. Iph. A. 1169. Iph. T. 566. Melan. fr. VII. 1. et Fr. inc. XLIX. 3. et κακὴν γυναῖκα Or. 923. El. 1073. Inus fr. VII. 4. et Pro. fr. III. 3. γῇ κακὴ Hec. 592. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγȣ̈μενος Or. 504. φυτεύσας θυγατέρα κακὴν ib. 584. κακὴ ἐς ἀλκὴν Med. 264. κακῶς κακὴν θανεῖν σφ' ἀνάγκη ib. 805. μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε ib. 1363. ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς Hip. 900. κακὴν ἔμπορον βίȣ ib. 964. κακὴν δάμαρτα An. 627. μήτ' ἀναγκάσῃς ἐμὲ κακὴν γενέσθαι περὶ σὲ Iph. A. 1184. ἐρημία κακὴ Tr. 26. κακὴ φανȣ̃μαι τῷ θανόντι ib. 658. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1056. δόξαν κακὴν Her. F. 292. et δόξα κακὴ El. 1013. κακὴ μήτηρ El. 27. cf. v. 919. συμφορᾶς κακῆς ib. 69. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. fr. II. ἡ κακὴ ἀνανδρία Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ȣ̓δ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες Bel. fr. XIV.

2. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. τόλμη κακῇ Rha. fr. II. 6. βυλῆς κακῆς Fr. inc. IX. κακὰ (pro κακὴ) ἀμηχανία Hip. 162. σὺ διάφερε τῶν κακῶν (sc. γυναικῶν) Or. 251. κακῶν φρενῶν Hip. 473. δρῶσιν αἱ κακαὶ κακὰ βυλεύματα ib. 649. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπυς χρὴ An. 229. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι ib. 931. ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες Rh. 1176. ὦ κακαὶ Tr. 464. φήμας κακὰς ἤκυσεν Hel. 621. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς ib. 738. κἀν ταῖς κακαῖσιν αἱ 'γαθαὶ μεμιγμέναι Ion. 399. πημάτων κακὰς ὁδὺς ib. 930. κακὰς προσβολὰς El. 829. αἱ κακαὶ συμφοραὶ Bel. fr. XXV. 15. ταῖς ὖ κακαῖσιν αἱ κακαὶ (sc. αἶσχος κεκοίνωνται) Melan. fr. XXVI. 4. κακὰς ἀμοιβὰς Œd. fr. IV. 2. ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX. αἱ κακαὶ γλῶσσαι Epist. V. ὐδὲν αὐτὸν ἧδε γ' εἴργασαι κακὸν Hec. 264. τὸ δῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι ib. 332. ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν ib. 628. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι Or. 478. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν Ph. 408. τὸ φροίμιον κακὸν τόδε Hip. 568. ὦ κακὸν κάρα ib. 651. κακὸν τὸ λῆμα Al. 726. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον An. 183. κακὸν λέχος Iph. A. 389. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν ib. 520. ὐδὲν οἶδ' ὐδεὶς κακὸν Iph. T. 477. κακὸν ὄνειδος Her. 463. κακὸν τόδ' εἶπας, οἷς κακὸν λέγεις Hel. 124. κακῷ ἐσθλὸν ὐ συμμίγνυται Ion. 1017. δρᾶσαί τι κακὸν τὺς πέλας ib. 1248. κακόν τι πράξειν Her. F. 728. κακὸν, γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Æol. fr. XI. 1. sed cf. Fr. inc. CLVII. 1. ubi pro νέαν est γραίαν. κακὸν παίδευμα Alex. fr. XV. 1. κακὸν ὁμίλημα Antiop. fr. X. 3. τὸ κατὰ σκότος, κακὸν Meleag. fr. V. τὸ κακὸν ὐδεὶς χρηςὸν ἂν θείη ποτὲ Phœn. fr. VII. 1. κακόν τι πράσσων Phry. fr. V. 2. τὰ μὴ δίκαια ἁπανταχῦ κακὸν Fr. inc. XVII. 2. ἢν κακόν τι πράξῃ eorund. CLII. 3. ὦ κάκ' ἐνεγκῦσαι Τρῳάδες, ὦ κάκ' ἐνεγκῦσαι πήματα Hec. 166. sq. φροίμιά μοι κακὰ ib. 182. cf. Tr. 707. ὦ κακὰ μνηςεύματα Ph. 583. κακὰ βυλεύματα Hip. 649. et τῶν κακῶν βυλευμάτων Œd. fr. IV. 1. et κακοῖς βυλεύμασιν Her. F. 273. κακοῖς πήμασι An. 1172. κακῶν λέκτρων ib. 1282. κέντρα κακὰ Sup. 242. σοφισμάτων κακῶν Bac. 489. ἔργα κακὰ Aut. fr. III. 26. οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν Œd. fr. XV. 2. b) κακὸν subst. κακὸν ὀλέθριον Hec. 641. et 1031. τῦτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακὸν Or. 762. κακῦ τῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακὸν Med. 234. ἀμήχανον κακὸν ib. 447. κακῦ ὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος ib. 1219. τερπνὸν κακὸν Hip. 384. σὺν κακῷ ib. 528. ἀτηρὸν κακὸν An. 353. ὡς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται ib. 803. τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθῦ (sc. ἕλωμαι); Iph. A. 488. δεινὸν κακὸν ib. 1357. et 1416. Bac. 1349. Fr. inc. LIII. 4. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο Iph. T. 559. τὸ σὸν κακὸν κοσμῦσα Tr. 982. ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακὸν Cy. 623. κακόν γε πρὸς κακῷ ib. 679. τὸ κακὸν ἀγαθὸν Hel. 649. κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθῦ καὶ τῦ κακῦ El. 607. ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίςαται κακὸν Æol. fr. XVI. 1. τῦ πάσχειν τὖπιὸν μεῖζον κακὸν And. fr. XVIII. 2. τὸ δῦλον ὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. κακὸν ἔχθιςον Ar. fr. XXIV. 3. τοῖς πράσσυσιν κακὸν ἦλθε ejusd. fr. XXXII. 2. θεῖον κακὸν Chry. fr. II. 1. ἀγριώτατον κακὸν Phœn. fr. VI. οἷον τοῖς ἔχυσιν εἶ κακόν; ejusd. fr. VIII. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν Fr. inc. XXVIII. 2. ἐπεὶ κρεῖσσον τὸ κακόν ἐςι τἀγαθῦ eorund. CCXXIII. ἀληθὲς κακὸν Fr. inc. B. 18. ἐπὶ κακῷ σφισιν ἔσονται Epist. V. δύο κακὼ σπεύδεις Ph. 585. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει Iph. T. 488. cf. Fr. inc. XXIII. 3. ἀμέγαρτα κακῶν Hec. 193. παρυσίαν κακῶν τῶν σῶν ib. 227. σοφόν τι κἀν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν ib. 228. ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα ib. 233. ἐπιλήθομαι κακῶν ib. 279. γεύεσθαι κακῶν ib. 375. τέθνηκ' ἔγωγε—κακῶν ὕπο ib. 431. σημανῶν κακὰ ib. 512. λέγων κακὰ ib. 519. τοιάδ' ἤκυεν κακὰ ib. 576. ὐκ οἶδ', εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν ib. 585. λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς ib. 588. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ ib. 689. δεινὰ πάσχομεν κακὰ ib. 693. πέπρακται καίν' ἔσω

δόμων κακὰ ib. 1038. ὡς σοι δύσφορ' εἴργασται κακὰ ib. 1085. ἐν τοῖς κακοῖς οἱ ἀγαθοὶ σαφέστατοι φίλοι ib. 1226. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν ib. 1280. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλούσιος κακῶν ib. 394. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; ib. 510. οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν Ph. 531. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ ib. 931. ἦ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; ib. 1698. κακῶν πολλῶν ἴδρις Med. 285. κακῶν πάντων τέκτονες ib. 409. οἷ κακῶν ἐλήλυθας; ib. 1306. σοὶ πάντ' ἐστὶν κακὰ ib. 1369. ἀκούσῃ πολλὰ, κοὐ ψευδῆ κακὰ Al. 708. διδάσκαλοι κακῶν An. 947. πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς Sup. 199. κακῶν πέλαγος ib. 824. cf. Her. F. 1088. οὐ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἕλλησιν κακὰ Iph. A. 308. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς Tr. 406. κακῶν εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται ib. 617. κακοῖς θηρᾶν κακὰ Bac. 837. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν ib. 1038. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς ib. 1255. οὐδὲ παύσομαι κακῶν ib. 1358. κακῶν λῆσις Cy. 171. κακῶν εἰς τοὔσχατον πεσόντες Her. 304. κακῶν μέγιστον φάρμακον ib. 596. μεγάλα σπεύδεις κακὰ Hel. 1645. μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 924. ἔστ' ἐν ὑστάτοις κακοῖς ib. 1115. τῶν κακῶν ἄκη Her. F. 93. πρὸς κακοῖς κακὰ μήσεται ib. 1076. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; ib. 1109. κακὰ κακοῖς συνάψαι ib. 1213. ἄπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ ib. 1411. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1084. ἀμοιβαὶ κακῶν ib. 1147. εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν, ἔστι σοι κακὰ Æg. fr. III. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς; ejusd. fr. XXI. 1. φέρειν κακὰ Alex. fr. XIX. 2. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἔστι κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Œnom. fr. V. 1. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Pli. fr. II. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. δημιουργὸς κακῶν μέγιστος Fr. inc. LIII. 7. οὐ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων eorund. XCVI. 5. ῥίζα κακῶν eor. CLV. 11. 2) *Compar.* κακίων. κακίων ἐγένετο Or. 505. τοῦδ' οὔπω ξένου κακίον' ἐδεξάμην Al. 753. οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγὼς πατρὸς Her. 327. οὐδὲν κακίω Μενέλεω μ' ἕξεις πόσιν Hel. 1439. cf. El. 1081. τῶν ἐλευθέρων οὐδεὶς κακίων δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ᾖ Ion. 856. πτωχοῦ κακίων Fr. inc. XXI. 2. ὅταν τις ἐσθλὸς—μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον Hec. 308. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην ib. 1253. τοὺς κακίονας σέβων An. 915. μηδὲ—τοὺς κακίονας (sc. φίλους) λάβῃς Her. 179. θεοῖσιν οὐ κακίοσι χρώμεσθα συμμάχοισιν ib. 348. ἐσθλῶν κακίους ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι Hel. 1229. εἴκειν ὁδοῦ—τοῖς κακίοσιν Ion. 637. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Dic. fr. XIII. 5. πρῶτος γέγραπται τῶν κακιόνων κράτει Eu. fr. VI. 2. sed v. not. τυραννεῖν τῶν κακιόνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. κακίων οὖσ' ἐμοῦ γυνὴ Al. 307. εἰς ἀηθίαν πίπτει κακίω Hel. 426. κτῆσις κακίων Alex. fr. VI. 4. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος Œd. fr. II. 2. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. εὑρεῖν κάκιον μητέρα Ion. 1383. οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους Aut. fr. III. 2. φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον—Fr. inc. XVII. 4. καί μοι δοκοῦσιν—πράσσειν κάκιον Hip. 378. φρονοῦσι κάκιον Ἑλλήνων πολὺ Bac. 483. 3) *Superl.* κάκιστος. Μενέλεως κάκιστος εἰς μὲ, κ. τ. λ. Or. 734. κάκιστος ἀνδρῶν Med. 229. cf. v. 452. et 690. et Œd. fr. II. 2. ἐξελέγχεται—κάκιστος ὢν Hip. 945. κάκιστος Ἀργείων ἀνὴρ Iph. A. 944. cf. Her. 816. ἄρχει κάκιστος τῶν νέων Her. F. 257. θεὸν, ὃν χὠ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. τὸν κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. κἂν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει And. fr. XIII. 3. εἰ ἦσθα μὴ κάκιστος Dic. fr. IV. 1. ὦ κάκιστε Hec. 577. et 1199. Hip. 959. et 1316. Al. 700. et 720. An. 591. 632. et 720. et Tr. 943. ὦ κάκιστε τιμωρεῖν φίλοις Or. 717. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν Med. 488. ὦ κάκιστε βασιλέων Her. F. 182. δάμαρτα τὴν κακίστην Or. 739. τῆς κακίστης δαιμόνων Ph. 534. cf. Hip. 13. γυναῖκα πασῶν κακίστην An. 596. τὴν

κακίστην αἰχμάλωτον ib. 933. κακίστης εὐνίδος Iph. A. 397. τῆς κακίστης Ἑλένης Cy. 279. σύγγονον κακίστην Hel. 1648. κακίστην λαμβάνων (sc. τὴν Ἑλλάδα) εἰς παῖδ᾽ ἐμὸν Her. F. 223. ἀγάλματι κακίστῳ Hip. 632. ἐλπίς ἐστι κάκιστον Sup. 479. κάκιστον ὅπλον Her. F. 161. τὰ κάκιστ᾽ ἐμῶν κακῶν Hip. 818. κακίστων γραμμάτων Iph. A. 322. κάκιστα κατθανόνθ᾽ ὁρῶ Bac. 1306.

Κακόστομος. λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους Iph. A. 1001.

Κακότης. δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας Bel. fr. VI. 7.

Κακοτυχής. ὦ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι Hip. 669. κακοτυχὲς γύναι Med. 1274. τὸ κακοτυχὲς ὃ λέλοιπεν ἐκ τέκνων Her. F. 133. κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγὼ Hip. 679.

Κακοῦν. ὅστις σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. πρίν τι κακῶσαι τοὺς εἴσω Med. 182. οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω Her. F. 1162. μήτ᾽ αὖ κακώσῃς (sc. τὸν δῆμον) Plis. fr. I. 2. vid. etiam Epist. II. τὸ μετ᾽ εὐτυχίας κακοῦσθαι Iph. T. 1121. ὅστις πρὸς θεῶν κακοῦται Hel. 275. πρὸς σέθεν κακούμενος Hip. 1308. εἰ τόδ᾽ ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ Fr. inc. CLXVII. 1.

Κακουργεῖν. τὸ κακουργεῖν ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. δοκεῖς κακουργεῖν Ἄργος; Sup. 537.

Κακοῦργος Or. 1407. et El. 953. φωτὸς κακούργου Antiop. fr. XXX. 2. κακούργους προστάτας Or. 770. κακούργους ἄνδρας Ion. 832. φῶτας κακούργους El. 219. ὁ τῶν κακούργων οἶκτος Aug. fr. II. κακοῦργος οὖσα Tr. 968. κακούργου τῆσδε βακχείας Bac. 232.

Κακόφρων. Κάδμου κακόφρων λαὸς Sup. 744. ὦ κακόφρων ἄναξ Her. 373. κακοφρόνων ἀνδρῶν παράνοια Or. 822. οἱ κακόφρονες φιλόγαμοι μνηστῆρες Iph. A. 391. κακόφρων κούρα El. 482.

Κακύνειν. οὐκοῦν κακύνῃ (2 sing. præs. pass.) τοῖσδε σοῖς βουλεύμασιν; Hec. 251. ἐφ᾽ οἷσι κακύνομαι Hip. 686.

Κακῶς. ὡς πράσσεις κακῶς Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. 1553. et 1599. Ph. 1618. Al. 246. et 964. An. 77. 463. etc. δρᾷς ἡμᾶς κακῶς, ὅσον δύνῃ Hec. 253. cf. v. 845. Med. 470. 507. Hip. 321. An. 587. etc. κἂν κακῶς λέγῃ Hec. 293. εἰ κακῶς νομίζομεν ib. 326. εἴ τις γυναῖκας—εἴρηκεν κακῶς ib. 1178. cf. Al. 707. κακῶς ἀπόλοντο Hec. 1194. ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην Or. 559. cf. Med. 458. 474. etc. φρονῶν κακῶς Or. 905. cf. Med. 250. 892. et 1014. Hip. 951. etc. ὄλλυμαι κακῶς Or. 1296. cf. Med. 788. etc. κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος Ph. 382. κακῶς γῆμαι ib. 384. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. κακῶς πάσχουσα Med. 38. et 280. cf. v. 815. Rh. 473. Tr. 604. etc. τὰ κακῶς πιτνοῦντα Med. 55. κακῶς πέπρακται πανταχῇ ib. 364. cf. Rh. 756. οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν Med. 464. ὃ κακῶς ἔχει ib. 533. cf. Hip. 681. Iph. T. 691. et Bel. fr. XVI. 17. ἡμῶν βεβούλευμαι κακῶς; Med. 567. κακῶς κακὴν θανεῖν σφ᾽ ἀνάγκη ib. 805. κείνην ἔρξουσιν κακῶς ib. 1302. κατθανῇ κακὸς κακῶς ib. 1386. κακῶς ἀκούειν Al. 729. Iph. A. 1032. et Tr. 644. κακῶς κλύοντι Al. 964. μὴ κακῶς οἰκεῖν An. 180. καθ᾽ Ἑλλάδ᾽ ὡς κακῶς νομίζεται ib. 694. ὡς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται ib. 803. ὡς ἐσιγήθη κακῶς Sup. 298. τραφῆναι μὴ κακῶς ib. 911. ἐξεχώρησαν κακῶς Iph. A. 367. βούλομαί σ᾽ εἰπεῖν κακῶς εὖ ib. 378. κακῶς ἦρχες ib. 383. τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους ib. 395. κακῶς ζῆν ib. 1252. et Pi. fr. VIII. κακῶς ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι Iph. T. 522. τὴν βασιλίδ᾽ ἑστίαν Ἀτρειδῶν κακῶς ἔβαζε Rh. 718. ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται ib. 981. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. ὡς κακῶς διόλλυσαι ib. 625. ὁ κακῶς λέγεις ib. 1054. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1055. κακῶς ἐξόλοιο Cy. 260. κακῶς οὗτοι κακοὶ—ἀπόλοιντο ib. 267. ὡς πίῃ κακῶς ib. 615. κακῶς ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην ib. 690. σὺν κακῶς πράσσουσι συμπράσσω κακῶς Her. 27. κακῶς μάχοιντο ib. 172. κακῶς λιπεῖν βίον ib. 451. ἐξ ἐμοῦ οὐκ ἀκέσεται κακῶς ib. 718. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς ib. 958. κακῶς σ᾽ οὐκ ἑατέον κλύειν Her. F. 173. ᾧ αἰεὶ κακῶς ἔσθ᾽, οὐδὲν ἀλγεῖ ib. 1292. ὁ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς El. 925. κακῶς τελευτᾷ Æol. fr. III. 2. τὸ ἀσθενές μου—κακῶς

ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 2. τὰ κακῶς οἴκȣς ἐσελθόντα Er. fr. II. 12.

Καλαμόεις. καλαμόεσσαν ἰαχὰν Iph. A. 1038.

Κάλαμος. ὁ κηροδέτας κάλαμος Πανὸς Iph. T. 1126. Ὀλύμπȣ καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 577. εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις El. 702.

Καλεῖν. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758. ὡς ἀκμὴ καλεῖ ib. 1042. ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς Ph. 921. τί τȣ̀ς θεȣ̀ς καλῶ; Tr. 1280. ὄνομα, ὁπότερον βȣ́λει, κάλει Bac. 276. κάλει φίλȣς εἰς δαῖτα ib. 1240. καλȣ̃σιν αὐτὸν—Πολύφημον Cy. 24. γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ ib. 150. πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρὴ καλεῖν Her. 545. χρὴ τὸν προστρόπαιον τόν τε γενναῖον καλεῖν ib. 1015. θέλȣσαν ȣ̓ μόλις καλεῖς Hel. 341. σὲ σύμμαχον καλῶ ib. 975. ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών; Ion. 259. πατέρα φίλτατον καλεῖ El. 153. καλῶ θεȣ̀ς ib. 566. ὅθεν—σὲ δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ ib. 637. ȣ̓̈ποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ Antiop. fr. VIII. 3. εἰ θεόν σφε χρὴ καλεῖν Fr. inc. LXVIII. 3. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν Ion. 1140. Δία καλȣ̃σ' (i. e. καλȣ̃σα) ὁμόγνιον An. 922. τȣ̀ς ἐμȣ̀ς καλȣ̃σα νέρθεν ἀκοίτας Tr. 1309. Βρόμιον καλȣ̃σαι Bac. 725. τέκνα καλȣ̃ντα μητέρα Her. F. 324. τί μ' ἐκάλεις; El. 1123. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph. 416. πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα Iph. A. 1220. σὲ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατώμοσα Hel. 354. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίοις; Her. F. 1179. τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν καλέσειεν; Bac. 1257. ὅταν γε καλέσῃς αὐτὸν ib. 499. ἐγώ σ', ἐγὼ νῦν γε καλȣ̃μαι Al. 403. δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἂν Iph. T. 500. τȣ̃ θεȣ̃ καλȣ̃μαι δȣ̃λος Ion. 309. ξείνᾳ χθονὶ κέκλημαι δȣ́λα Hec. 480. cf. v. 552. κέκλησθέ μοι Hel. 1463. Λοξίȣ κεκλήμεθα Ion. 311. κέκλησαι πολλάκις Her. F. 501. ȣ̓̃τος κέκληται πόσις ἐμὸς El. 366. σοφὴ κέκλημαι Alex. fr. XXII. 3. δειλὸν κεκλῆσθαι Phry. fr. VIII. 2. τίς δ' οἶδεν, εἰ ζῆν τȣ̃θ', ὃ κέκληται θανεῖν ejusd. fr. XV. 1. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 2. χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βȣ́λεται πατὴρ δόμοις Rha. fr. II. 4. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. I. 1. ὁ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. ὁ κεκλημένος πατὴρ An. 75. τίνος κεκλημένος; Rh. 298. ταὐτὸν ὄνομα πατρὸς κεκλημένος Her. F. 31. κεκλημένῳ φωτὶ μακαρίῳ ib. 1291. κεκλημένȣς ἀνακαλȣ́μεθ' αὖ θεȣ̀ς Sup. 626. οἱ σοφοὶ δαίμονες κεκλημένοι Iph. T. 570. ἡ κεκλημένη μήτηρ Al. 640. πόλις—Παλλάδος κεκλημένη Ion. 9. Ἑλένη ἐκλήθην Hel. 22. ὡς ἀρίστȣ φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ Her. F. 150. Κȣρητᾶν Βάκχος ἐκλήθην Cret. fr. II. 16. ἐξ ἐμȣ̃ κληθεὶς Al. 632. Ἐπίγονοι ἀν' Ἑλλάδα κληθέντες Sup. 1224. κληθήσεται δȣ́ρειος ἵππος Tr. 13. τύμβῳ ὄνομα σὸν κεκλήσεται Hec. 1271. ἐμὴ γυνὴ μόνη κεκλήσῃ Al. 331. Φθία τȣ̓μὸν ȣ̓δαμȣ̃ κεκλήσεται Iph. A. 954. ȣ̓̈ποτε κεκλήσῃ δυσσεβὴς Hel. 1035. θεὸς κεκλήσῃ ib. 1683. ȣ̓δὲ κεκλήσῃ δυσγενὴς Ion. 580. μηδὲν καὶ ȣ̓δὲν ἐνθάδ' ὢν κεκλήσομαι ib. 594. ἐπώνυμός σȣ πόλις κεκλήσεται El. 1275. δύστηνος, κ' ȣ̓ σοφὸς, κεκλήσεται Æol. fr. XII. 2. σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται Fr. inc. B. 31. 2.

Καλλιβλέφαρος. διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς Ion. 189.

Καλλίβωλος. Φρύγιον ἄστυ καλλίβωλον Or. 1382.

Καλλιγάλανος. πρόσωπα καλλιγάλανα Tr. 837.

Καλλιγέφυρος ποταμὸς Rh. 349.

Καλλιδίνας Her. F. 368.

Καλλίδιφρος. τᾶς καλλιδίφρȣ Ἀθαναίας Hec. 467.

Καλλιδόναξ. τȣ̃ καλλιδόνακος Εὐρώτα Hel. 500.

Καλλιζυγής. ἅρμα δαιμόνων, τὸ καλλιζυγὲς An. 277.

Καλλίκαρπος. σμίλακι καλλικάρπῳ Bac. 108. τῆς καλλικάρπȣ Πελασγίας Her. F. 464. καλλίκαρπον (sc. γῆν) Cresph. fr. XIII. 1.

Καλλικόμας. καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1080.

Καλλίμορφος. χορὸς καλλίμορφος τέκνων Her. F. 925. δέμας τὸ καλλίμορφον An. 1156.

Καλλίναος. καλλινάȣ Κηφισȣ̃ Med.

835. περὶ καλλίναον Βοιβίαν λίμναν Al. 592.

Καλλίνικος. καλλίνικος ὢν αἰνιγμάτων Ph. 1055. καλλίνικος γενόμενος ib. 1259. τὸν καλλίνικον ϛέφανον Ἰλίȣ Iph. T. 12. Βάκχιον τὸν καλλίνικον Bac. 1145. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ib. 1159. τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν Her. F. 180. Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος ib. 582. cf. v. 961. τὸν Ἡρακλέȣς καλλίνικον ἀγῶνα ib. 789. ὦ καλλίνικε El. 880. ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἄναξ Sup. 113. καλλινίκȣς Κεκροπίδας Ph. 862. μȣ̃σαν ἐπὶ καλλίνικον ib. 1720. ἐνταῦθα καλλίνικος ἔρχομαι Sup. 1059. ὦ ποτ' ȣ̓̃σα καλλίνικε μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1221. τὰν Ἡρακλέȣς καλλίνικον ἀείσω Her. F. 681. καλλίνικον ᾠδὰν El. 865. καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν γενησόμεσθα Med. 765. ὦ καλλίνικοι παρθένοι El. 761. ἔγχος καλλίνικον Ph. 1383. ȣ̓̃ τοι ῥᾳδίως—καλλίνικον οἴσεται Med. 45. βρέτας Διὸς τροπαίȣ καλλίνικον Her. 937. καλλινίκȣ δορὸς Her. F. 49. τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ ib. 570. τὸ καλλίνικον κάρα ib. 1046. καλλίνικα ϛέφη Ph. 865. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς καλλίνικα Θήσων ib. 1066.

Καλλίπαις. τὸν καλλίπαιδα ϛέφανον Her. F. 839. καλλίπαις Θεὰ Or. 962.

Καλλιπάρθενος. καλλιπαρθένȣ δέρης Iph. A. 1574. Νείλȣ καλλιπάρθενοι ῥοαὶ Hel. 1.

Καλλίπεπλος. ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν κόραι Tr. 338.

Καλλίπηχυς. καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονα Tr. 1194.

Καλλιπλόκαμος. χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον El. 705. αἱ καλλιπλόκαμοι Πιερίδες Iph. A. 1040.

Καλλιπόταμος ὕδατος νοτὶς Ph. 648.

Καλλίπρωρος. τὸ καλλίπρωρον Ἀργȣ̃ς σκάφος Med. 1335.

Καλλίπυργος. καλλίπυργον ἄϛυ Θηβαίας χθονὸς Bac. 1200. καλλίπυργα πεδία Sup. 618.

Καλλιπύργωτος. καλλιπυργώτȣς πόλεις Bac. 19.

Καλλιρέεθρος Δίρκα Her. F. 784.

Καλλιϛάδιος. δρόμȣς καλλιϛαδίȣς Iph. T. 437.

Καλλιϛεῖον Iph. T. 23.

Καλλιϛεύειν. καλλιϛεύων Κρᾶθις Tr. 226. δῶρ', ἃ καλλιϛεύεται τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν Med. 947. πότερα—ἐκαλλιϛεύετο πασῶν γυναικῶν Hip. 1009. καλλιϛευομένα Πιερία Μȣ́σειος ἕδρα Bac. 407.

Καλλίϛευμα. τῷ τῆσδε καλλιϛεύματι Or. 1639. καλλιϛεύματα Λοξίᾳ Ph. 223.

Καλλιϛέφανος. παρὰ καλλιϛεφάνοις εὐφροσύναις Bac. 376.

Καλλιϛώ. ὦ μάκαρ—παρθένε Καλλιϛοῖ Hel. 381.

Καλλίτοξος. τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ Ph. 1169.

Καλλιφεγγής. ἡ καλλιφεγγὴς Ἕως Hip. 455. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίȣ σέλας Tr. 860.

Καλλίφθογγος. ἰσοῖς ἐν καλλιφθόγγοις Iph. T. 221. τὰν καλλίφθογγον κιθάραν Her. F. 350. τὰς καλλιφθόγγȣς ᾠδὰς Ion. 169.

Καλλίφλοξ. καλλίφλογα πέλανον Ion. 707.

Καλλίχορος. εἱλίσσȣσαι καλλίχορον Her. F. 690. ἐπὶ καλλιχόροις ϛεφάνοισι Ph. 793. τῶν καλλιχόρων δελφίναν Hel. 1470. καλλιχόροις Ἀθάναις Her. 360. παρὰ καλλιχόροισι παγαῖς Ion. 1075. καλλιχόρȣς ἀοιδὰς Cresph. fr. IV. 7. 2) Καλλίχορον, *nom. propr. putei.* Sup. 392. et 619.

Καλλονή, et dor. ονά. ἔρωτα καλλονῆς Tr. 977. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 459. ἔριν τᾶς καλλονᾶς Iph. A. 1308.

Κάλλος. κάλλει ὑπερφέρȣσαν Hec. 268. σώζȣσα κάλλος Or. 129. ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; ib. 1287. ȣ̓ τὸ κάλλος, ἀλλ' αἱ 'ρεταὶ τέρπȣσι τȣ̀ς ξυνευνέτας An. 206. εἰ θεὰς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 931. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέϛατος ib. 987. ȣ̓κ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1201. κάλλȣς πέρι Hel. 23. cf. v. 27. ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος ib. 240. τὸ κάλλος αἴτιον ib. 268. διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς γυναῖκες ib. 311. πριαμένη τὸ κάλλος ib. 892. ἢ 'πὶ τῷ 'μῷ κάλλος ἐκτήσω γάμῳ ib. 1103. κάλλει ἀραρὼν El. 948. ἥτις εἰς κάλλος ἀσκεῖ ib. 1073. κάλλος ἔξοχον Dan. 26. ȣ̓δεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον Fr. inc. CLI. 1. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν eorund. CLXVIII. 2.

Κάλλοσύνα, dor. pro ύνη. καλλοσύνας Λήδας σκύμνȣ Or. 1388. καλλοσύνας ἕνεκεν Hel. 389.

Καλός. κόσμον καλὸν Hip. 632. καλὸν ἀγῶνα Al. 651. et καλὸς ἀγὼν Bac. 1161. τȣ̃ καλȣ̃ νεανίȣ Al. 701. καλὸν σκύμνον Rh. 380. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον Tr. 773. ἐπεί μȣ φῂς ἐρᾷν ὄντος καλȣ̃ Cy. 552. καλὸς ὁ παιὰν ib. 660. μάντις ȣ̓ καλὸς Her. 65. καλὸν τὸν πόνον Ion. 128. καλὸς ςέφανος Her. F. 1334. δύσμορφος εἴην μᾶλλον, ἢ καλὸς κακὸς Chry. fr. III. 2. καλὸς παῖς Meleag. fr. XIV. 2. καλοῖς κακȣ̀ς λόγȣς ἑλίσσων Or. 889. νόμȣς ȣ̓ καλȣ̀ς ib. 891. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ib. 1210. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι Hip. 487. καλοῖς γαμβροῖσι ib. 634. ὑπ' οἰωνῶν καλῶν Ion. 1333. καλὴν κρήνην Cy. 148. καλὴν ὀσμὴν ib. 153. καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως ib. 418. ἕδραν καλὴν Her. 55. καλὴν προδοσίαν Hel. 1649. ἀπόλαυσιν καλὴν Her. F. 1370. καλῆς γυναικὸς Antiop. fr. XIX. 1. et καλὴ γυνὴ Fr. inc. CLI. 2. ὄψις καλὴ Epist. III. ἐλπίδων καλῶν ὕπο Hec. 351. ἐπικȣρίαι καλαὶ Or. 300. ἀμοιβὰς ȣ̓ καλὰς ib. 467. τόλμας ȣ̓ καλὰς Hip. 414. καλὰς ἀφορμὰς Bac. 267. τὰς τύχας τὰς καλὰς Hel. 271. et τὰς μὴ καλὰς ib. 272. ἐκτροφαὶ καλαὶ Dan. fr. VI. 5. φρένας καλὰς Œd. fr. VIII. 2. τῷ καλῷ λύπη πρόσεςιν Hec. 382. κανόνι τȣ̃ καλȣ̃ ib. 602. καλὸν κλέος ib. 1225. et Iph. A. 357. λέγειν ȣ̓ καλὸν Or. 27. εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν ȣ̓ καλὸν ib. 108. ἀμαθέςερος ὢν τȣ̃ καλȣ̃ Or. 417. ἐν ȣ̓ καλῷ ἐμνήσθην θεῶν ib. 578. καλὸν πάρεργον πόνων ib. 609. τὸ καλὸν, ȣ̓ καλὸν ib. 817. καλὸν τὸ θήραμα γενήσεται ib. 1316. καλὸν ἔπος ib. 1525. ȣ̓ γὰρ, ὃ μὴ καλὸν, ȣ̓ποτ' ἔφυ καλὸν Ph. 821. καλὸν τὸ νικᾶν ib. 1206. καλὸν ὄνειδος Med. 514. cf. Iph. A. 305. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τȣ̃ καλȣ̃ Hip. 382. τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχȣ̃ καλὸν ib. 431. ȣ̓δ' ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἶσπερ— An. 1054. τί πρὸς πολίτας—λέγων καλόν; Sup. 247. cf. v. 293. ἀφήσω τῷ φόβῳ τȣ̓μὸν καλὸν ib. 300. καλὸν ἄγαλμα ib. 373. καλὸν θέαμα ib. 783. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίȣ Iph. A. 20. τȣ̃τό γ' ἐςὶ τὸ καλὸν σφαλερὸν ib. 21. τὸ καλὸν παρεὶς ib. 387. ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων εὕρηκα ib. 1106. τὸ τέκνα συσσώζειν καλὸν ib. 1209. τȣ̃νομ' ἧς καλὸν μόνον Iph. T. 36. ȣ̓δέ σοι κλύειν καλὸν ib. 927. τὸ κινδύνευμα γίνεται καλὸν ib. 1001. καλόν τι γλῶσσ', ὅτῳ πίςις παρῇ ib. 1064. τί πρὸς τȣ̀ς—θεȣ̀ς ἁμιλλᾶσθαι καλόν; ib. 1479. καλὸν νύμφευμα Tr. 420. ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεὶ Bac. 879. et 899. ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν ȣ̓ καλὸν ib. 1038. καλὸν τὸ θῦμα ib. 1244. πίνειν καλὸν Cy. 540. καλὸν τὸ γέρας ib. 548. cf. El. 1003. et Fr. inc. XVII. 1. καλὸν, ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. ἐχθρȣ̀ς τοῖσιδ' ȣ̓ καλὸν κτανεῖν ib. 965. ȣ̓κȣ̃ν ἔτ' ἐςιν ἐν καλῷ δȣ̃ναι δίκην; ib. 971. ὅ, τι καλὸν τὸ δυστυχὲς Hel. 27. εἴθ' αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τȣ̃ καλȣ̃ λάβω ib. 270. ȣ̓χὶ τȣ̃το τὸ καλὸν, εἰ καλὸν τόδε, αἱρήσομαι ib. 958. τὴν εὐσέβειαν καλὸν τιμᾶν Ion. 1045. ȣ̓δὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα ib. 1315. ζεῦγος ȣ̓ καλὸν νεκρῶν Her. F. 454. εἰς καλὸν ςείχει ib. 728. ἐκ τῶν καλῶν κομπȣ̃σι—εἶναι τόδε El. 815. παρθένῳ ȣ̓ καλὸν λέγειν ib. 945. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλȣ̃ τυραννεῖσθαι καλὸν Æg. fr. VI. δȣ́λȣς ȣ̓ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X. 2. καλὸν, πόντȣ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. cf. v. 5. πρὸ τȣ̃ καλȣ̃ Er. fr. I. 35. τί τȣ́των ȣ̓χὶ δέξασθαι καλόν; ib. 42. καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 4. κἂν θεοῖσι κερδαίνειν καλὸν Phi. fr. VII. 1. πρόσθε τȣ̃ καλȣ̃ Rha. fr. II. 7. ἔςι τοι καλὸν κακȣ̀ς κολάζειν Sci. fr. IV. 1. χρόνȣ καλὸν ποίκιλμα Sis. fr. I. 34. καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Temen. fr. II. ἀρετὴ μέγιςον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἅπαν καλὸν eorund. CXIX. τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλὸν eor. CXXIV. καλὸν ἁ νίκα Epig. III. 2. τȣ̃ καλȣ̃ ἔργȣ Epist. III. καλὸν *adverb.*: καλὸν ὄμμασιν δεδορκὼς Cy. 509. καλὸν ἐκπερᾷ μελάθρων ib. 510. καλὸν βλέπω ib. 550. διὰ καλῶν ὀμμάτων Hec. 442. τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ib. 1250. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι

φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. καλοῖς βλέπϐσί γ' ὄμμασιν Ph. 400. μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς (i. e. ἐπὶ τ. ἔργ. μὴ καλ.) ib. 529. μήτε λανθάνειν καλὰ Hip. 403. cf. v. 466. κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλὰ ib. 412. ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἐϛὶ σοι ib. 500. τά τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν ib. 610. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. πολλὰ δράσας καλὰ Sup. 339. ἐὰν λέγῃς καλὰ Tr. 713. ἐπὶ τὰ καλὰ Bac. 1005. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. καλὰ μηχανήματα ib. 855. τῶν καλῶν ἀπολαύειν ib. 1224. ὡδ' ὤνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν ib. 1368. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. εἰ μηδὲν τῶν καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. καλῶν ἄπειρος ὢν Aug. fr. III. 3. ἔθη καλὰ Aut. fr. III. 8. τοιαῦτα πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλὰ ib. 28. μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18. πολλῶν ἔπαινον λέξαι καλῶν Dan. fr. X. 4. ὀλίγ' ἔχω φρᾶσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. ἐν τοῖσι καλοῖς πολλῷ λέλειπται Inus fr. VIII. 3. οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν Œd. fr. XV. 2. τὰ καλὰ ψευδῆ λέγων Fr. inc. XVIII. 1. τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν ib. 2. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις eorund. XXXIV. 2) *Comp.* καλλίων. καλλίονες εἴσοδοι Her. F. 623. ὧδε κάλλιον θανεῖν Or. 779. μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος Med. 543. ἐμοί τε σοί τε κάλλιον τόδε Iph. A. 1462. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας; Bac. 875. et 895. cf. Her. 298. κάλλιον εἶπας Hel. 778. ἐκ καλλιόνων (sc. λέκτρων) Antiop. fr. XXVII. 1. 3) *Superl.* κάλλιϛος. κάλλιϛον εἶπας μῦθον Med. 1127. κάλλιϛον ἔρανον δὸς Sup. 363. κάλλιϛον Ἀχαιῶν Iph. A. 205. φθόγγον κάλλιϛον El. 717. κάλλιϛον ἕξεις ϛέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. καλλίϛϐς πώλϐς Iph. A. 218. ἐπὶ καλλίϛοισι Τρωϊκοῖς πόνοις Cy. 599. μύθϐς καλλίϛϐς Her. 785. καλλίϛων ὄμβρων El. 735. τὴν καλλίϛην θεῶν Εἰρήνην Or. 1682. τὰν (i. e. ἣν) καλλίϛαν—ἅλιος αὐγάζει Hec. 635. καλλίϛα πολὺ παρθένων Hip. 66. cf. v. 70. et 71. Κύπρι καλλίϛα Iph. A. 553. κρηπῖδ' Ὀλύμπϐ καλλίϛαν Tr. 215. καλλίϛαν λατρείαν ib. 824. ὦ καλλίϛα κρανᾶν Bac. 518. b. ὦ καλλίϛας προπύλευμα δάφνας Ion. 113. ἃ καλλίϛα μὲν ἐν ὄλβῳ, καλλίϛα δ' ἐν πενίᾳ Her. F. 647. sq. καλλίϛα μακάρων θεῶν Cresph. fr. IV. 2. κάλλιϛον κελάδημα Ph. 221. τυραννίδος πέρι κάλλιϛον ἀδικεῖν ib. 528. κάλλιϛον ὄνειδος ib. 828. δώρημα κάλλιϛον θεῶν Med. 637. κάλλιϛον δέμας An. 1279. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιϛον Iph. T. 21. κάλλιϛον κτῆμα Rh. 190. et Meleag. fr. XIII. 1. κάλλιϛον Φρυγῶν δῶρον Rh. 191. κάλλιϛον σκῦλον ib. 620. κάλλιϛον ἴχνος ποδὸς Tr. 3. τὸ κάλλιϛον κλέος ib. 386. cf. Hel. 948. κάλλιϛον χρῆμα Bac. 1149. κάλλιϛον θέρος ib. 1314. ὦ κάλλιϛον Cy. 265. γυναικὶ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιϛον Her. 478. εὕρημα κάλλιϛον ib. 535. ἀκροθίνιον κάλλιϛον ib. 862. κάλλιϛον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. δεξίωμα κάλλιϛον Bel. fr. XV. 1. καλλίϛων ὑδάτων Hec. 451. et ὕδασι καλλίϛοισι Bac. 575. ϛέρνα κάλλιϛα Hec. 561. ὦ πλεῖϛ' ἔχων κάλλιϛά τε ib. 620. τὰ λῷϛα καὶ κάλλιϛα πολεμιώτατα τίθεσθε Med. 572. κάλλιϛα τεύχη An. 618. et. Hel. 1390. κάλλιϛα σκῦλα Iph. A. 1629. καλλίϛων ὀμμάτων ἄπο Tr. 767. ξὺν οἷς τὰ κάλλιϛ' ἐξέπραξα Her. F. 1383. ἃ—τρέφει κάλλιϛα Er. fr. I. 17. κάλλιϛα *adverb.*: θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιϛα Hec. 310. cf. Iph. T. 322. et Tr. 1282. ὅπως κάλλιϛ' ἐνέγκαιμ' αὐτὸν Hip. 393. κάλλιϛα ὀμόσασα Iph. T. 789. ἐκτραφεὶς κάλλιϛα Rh. 930. ἀναπαύσομαι κάλλιϛα Cy. 579. κάλλιϛά τοι δίκαιον Her. 589. πράξας ἐκ θεῶν κάλλιϛα ib. 794. κάλλιϛα γέλασε Hel. 1364. τὰς δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιϛα Æol. fr. XVII. 2. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιϛα Aut. fr. III. 25. ὅστις νέμει κάλλιϛα τὴν αὑτϐ̃ φύσιν Pol. fr. VII. 1. κάλλιϛα Μϐσῶν φθέγγεται Fr. inc. CLXXIII.

Κάλπις. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123.

Καλυδὼν, *nom. propr. regionis.* Meleag. fr. I. 1. φίλτατον πέδον Καλυδῶνος Œnei fr. I. 2.

Κάλυμμα. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372.

Καλύπτειν. κάλυπτε ϛέρνα An. 833.

cf. v. 834. *χέρσῳ καλύπτειν τὺς θανόντας ἐναλίυς* Hel. 1072. *κάλυπτε μέλεα ματέρος* El. 1227. *νεκρὸν γῇ καλύπτων* Ph. 1627. *ἐκάλυψε σώματα* Sup. 766. *ἀμπέλυ νιν κάλυψα χλόη* Bac. 12. *σιγῇ καλύψαθ', ἃ 'νθάδ' εἰσηκέσατε* Hip. 712. *νεφέλῃ καλύψας* Hel. 45. *ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ* Sis. fr. I. 26. *ὃν σκοτίᾳ γᾶ καλύψω* Ph. 1735. *τὸ ἐμὸν πότε δὴ θάνατος σῶμα καλύψει;* Hip. 251. *τόνδε Αἰγίσθυ νέκυν—καλύψυσιν τάφῳ* El. 1277. *ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρὺς* Sup. 531.

Καλυψὼ, *nom. propr. deæ.* *μὰ τὴν Καλυψὼ* Cy. 263.

Καλχαίνειν. *ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνω τέκνοις* Her. 40.

Κάλχας, *nom. propr. vatis.* Iph. A. 89. 107. 358. 518. 529. 746. 879. 956. 1262. 1565. et 1590. Iph. T. 16. 531. et 663. et Hel. 755.

Κάλως. *ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων* Med. 278. *ἐκ τῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων* ib. 770. *φόνιον ἐξίει κάλων* Her. F. 837. *ὅταν—ἐξίῃ κάλως* Tr. 94. *ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι* Her. F. 478.

Καλῶς Or. 1216. *καλῶς τροφαῖσιν ηὐξόμην* Hec. 19. *τὺς καλῶς τεθνηκότας* ib. 329. cf. Or. 1152. Iph. A. 1252. Hel. 305. et Er. fr. XI. 1. *τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος* Hec. 378. et Fr. inc. LXXXIII. 2. *καλῶς εἶπας* Hec. 382. *θρεφθῆναι καλῶς* Hec. 600. *εἴ τι τῶνδ' ἐϛὶν καλῶς* ib. 732. *πράξειν καλῶς* ib. 820. cf. v. 957. Ph. 1218. Med. 500. et 975. Sup. 728. Iph. T. 668. Her. 241. Ion. 730. Æg. fr. VII. 2. Bel. fr. XXIV. 5. Gl. fr. II. 1. Hip. fr. XIV. 2. Œnei fr. IX. 1. Phi. fr. XII. 1. et Phry. fr. V. 8. *τῦτον καλῶς δρῶν* Hec. 834. *καλῶς ἔχειν* ib. 854. cf. Ph. 1208. Med. 312. 756. 777. Hip. 50. Sup. 527. et 1082. Iph. A. 403. 1009. Iph. T. 467. Tr. 268. Æol. fr. VI. 4. et XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. Phry. fr. VI. 2. Tel. fr. IX. Fr. inc. LII. 1. et LIX. 1. et Fr. inc. B. 27. 2. *πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς* Hec. 875. cf. Or. 511. et 1664. Hip. 521. et 709. Iph. A. 401. et El. 648. *καλῶς ἔλεξας* Hec. 1007. cf. Or. 899. Hip. 298. et 715. Al. 1107. Iph. A. 829. 1206. 1377. et 1460. Tr. 968. Bac. 951. etc. *τοῖς καλῶς κεκτημένοις* Or. 127. *δίκαια μὲν, καλῶς δ' ȣ̓* ib. 194. *τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς* ib. 704. *εἴ γ' ἔϛαι καλῶς* ib. 1106. *ὡς καλῶς βυλεύομαι* ib. 1131. cf. Sup. 248. *καλῶς σεσωσμένοι* Or. 1152. *καλῶς τά γ' ἔνθεν* ib. 1278. *φυλάσσεσθαι καλῶς* Ph. 738. *πάντα γιγνώσκειν καλῶς* Med. 228. cf. v. 935. Hip. 406. et Her. 982. *καλῶς γ' ἂν δέξαιντό μ' οἴκοις* Med. 504. *οἰκοῖμεν καλῶς* ib. 559. *καλῶς γ' ἄν μοι τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ* ib. 588. *ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς* ib. 732. *καλῶς εἰργασμένα* ib. 779. *θεῶν ποριζόντων καλῶς* ib. 879. *ὅπως θρέψυσι καλῶς* ib. 1101. *ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμην* Hip. 291. *ὐδὲ ϛέγην καλῶς ἀκριβώσειαν* ib. 469. *αἰσχρὰ ἢν λέγῃς καλῶς* ib. 505. *φίλως, καλῶς δ' ȣ̓* ib. 597. *μὴ καλῶς εὐεργετεῖν* ib. 694. *τὰ πρὶν ὐ καλῶς παρήνεσάς μοι* ib. 706. *ὐ καλῶς ἐχρώμεθα* (sc. *τῷ σωφρονεῖν*) ib. 1035. *φρονῶν καλῶς* ib. 1318. et Her. 56. cf. Dic. fr. IV. 3. *πῶς κορευθήσῃ καλῶς;* Al. 314. *πρῦϛημεν καλῶς* An. 220. *τὰ πρὶν δεδραμένα ἔγνωκε πράξασ' ὐ καλῶς* ib. 816. cf. Sup. 254. Iph. T. 1220. et Ion. 1595. *ὅταν τις τὺς νόμυς σώζῃ καλῶς* Sup. 313. *εἴρηκας καλῶς* ib. 332. *παρθενεύειν παῖδας καλῶς* ib. 452. *κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς* ib. 464. *ἠμύνασθε πολεμίυς καλῶς* ib. 529. *ἃ ὐ καλῶς ἔγνων τότ', αὖθις μεταγράφω καλῶς* Iph. A. 107. sq. *τὰ ἄλλ' ἔϛαι καλῶς* ib. 441. *θάκυς ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς* ib. 618. *καλῶς τ', ἀναγκαίως τε* ib. 724. *παρθενῶσι φρυρῦνται καλῶς* ib. 738. *ἢν ἡγῶνται καλῶς* ib. 928. cf. v. 929. *ἐν εὐμαρεῖ, δρᾷν τε, καὶ μὴ δρᾷν καλῶς* ib. 969. *καλῶς κρανθέντων* ib. 1022. *γένοιτό σοι καλῶς* ib. 1626. *τὰ ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς* Iph. T. 1055. *ὡς ἤσθυ καλῶς* ib. 1180. *βυλεύειν καλῶς* Rh. 108. *καλῶς ὀλέσθαι* Tr. 402. *καλῶς σοι παρήνεσεν* Bac. 330. *καταψεύδυ καλῶς* ib. 334. *καλῶς ἐξεῖπας τάδε* ib. 816. *πῶς γένοιτ' ἂν—καλῶς* ib. 824. *ἐν ἄρθροις συγκεκλεισμένον καλῶς* ib. 1299. *μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ συ καλῶς;* Cy.

157. σῆν σάρκα ἀμφέξει καλῶς ib. 343. διάπυρός ἐςιν καλῶς ib. 627. ὅταν ἀγῶνος τῦδ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς Her. 347. ςρατηγεῖν ἐπίςασθαι καλῶς ib. 392. τἀμὰ πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς ib. 399. κοσμῆσαι καλῶς ib. 568. ὐ καλῶς ἀγωνιῇ ib. 653. πάντ' ἐπίςασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr. II. 5. θέλω ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς Ion. 858. ἐλπίδας διαθέσθαι καλῶς ib. 867. καλῶς φυλάξας ib. 1135. τὺς νόμυς ὡς ὐ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1312. λήψομαι καλῶς ib. 1410. εὖ πρᾶξαι καλῶς ib. 1513. τεθραμμένοις καλῶς Her. F. 300. καλῶς προσελθὼν ib. 599. τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς El. 76. ἔπη ςέγειν καλῶς ib. 273. τύμβῳ καλῶς παρὼν ib. 330. ςαίη καλῶς ἡ τύχη ib. 403. ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς ib. 816. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς ib. 954. καλῶς ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται ib. 965. καλῶς σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι ib. 1080. τὰ ὐ καλῶς πίπτοντα ib. 1101. λόγυς συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. γνάθον παίσας καλῶς Aut. fr. III. 17. χρὴ περιςεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Cress. fr VI. 2. τῦ βλέποντος μὴ καλῶς Er. fr. XI. 2. νόμοι γυναικῶν ὐ καλῶς κεῖνται πέρι Inus fr. VII. 1. ὐ λογίζεται καλῶς Œno. fr. IV. 2. δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. καλῶς—κατῴκισε τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν, ἢ μάλισθ' ἁλώσιμος Tem. fr. IX. 1. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. ὅστις εἰκάζει καλῶς eorund. CXXVIII. ἰατρεύειν καλῶς eor. CLXI. 1. τὸν καλῶς εὐδαίμονα eor. CCXXII. πεπολίτευταί σοι καλῶς Epist. IV. ὅσα —πέπρακταί σοι καλῶς ib.

Κάμαξ. κάμακα Θρῃκίαν θεώμεναι Hec. 1155. κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεςερημένοιν Ph. 1412. ἔσχον κάμακας El. 852.

Κάματος. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται Or. 315. εἰς γῆν γόνυ καμάτῳ καθεῖσαν Iph. T. 333. κάματον εὐκάματον Bac. 66. ὐδεὶς κάματος εὖ σέβειν θεὺς Fr. inc. B. 33. 2.

Κάμνειν. ἐν τῷδε κάμνυσιν—πόλεις Hec. 306. ὡς τὐμὸν κάμνει γόνυ Ph. 850. δέσποιναν εἴργυσ' ἀγχόνης κάμνω An. 817. μὴ κάμνῃς λέγων Iph. A. 1143. ἐν ἀνάγκαις ὐ κάμνεις Iph. T. 1119. Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον Her. 990. ὐ κάμνω σχολῇ Ion. 276. ὃ κάμνει τῦ λόγυ μάλιςά σοι ib. 363. κάμνυσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. οἱ εὐγενεῖς κάμνυσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὕπερ ib. 293. ὅστις ξυντυχίᾳ μή τινι κάμνει El. 1358. ὁ θεός πως κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc. LXVIII. 4. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. ἤδη κάμνονθ' ὁρμιὰν τείνων μέ τις ἀνείλετο Hel. 1631. ὁ κάμνων—ἔχει κυφότητα μόχθων And. fr. XXII. 1. φιλεῖ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεὸς Fr. inc. CCXVIII. ᾤχετ' εἰς τὸ κάμνον οἰκείυ ςρατῦ Sup. 709. ἐν ᾧπερ νῦν ἐκάμνομεν Hec. 1144. ᾗ μάλις' ἐκάμνομεν Med. 768. οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς ib. 1138. εἰ ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόσος Iph. A. 966. πάσχων ἔκαμνον Hel. 777. ὐδ' ἔκαμνες εἰς φίλυς Bel. fr. XXVIII. 2. κεκμηκότων ὄχλος Sup. 756. ἱερὰ τῶν κεκμηκότων Tr. 96. ὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων Or. 1590. ὐ κάμοιμ' ἂν θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 187. καμὼν χερὶ Her. F. 259. ὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1.

Καμπή. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω El. 659. καμπαῖσι δρόμων Iph. A. 224.

Κάμπιμος. δρόμυς πολλὺς ἐξέπλησα καμπίμυς Iph. T. 81.

Κάμπτειν. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Alex. fr. XIX. 1. κλῶν' ὄρειον ἔκαμπτεν εἰς γῆν Bac. 1067. πᾶ κάμψω; Hec. 1079. διὰ λόγυ κάμψαι κακὰ Sup. 748. κάμψειε πάλιν (revertatur) θυμέλας οἴκων πάτρας Rh. 235. ὅταν κάμψῃς—βίον Hel. 1682. πρὶν ἂν τέλος κάμψῃ βίυ El. 956. κάμψας γόνυ Hec. 1150. κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν Ph. 1423. πάλιν κάμψας εἰς ὄρος Bac. 1223. ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτῃ (2 sing. præs. med.) φρενῶν Iph. T. 815.

Κανῦν. εἰς κανῦν χρυσήλατον Iph. A. 1565. λαβὼν κανῦν ib. 1569. ἐν κύκλῳ κανῦν εἵλικτο βωμῦ Her. F. 926. ἐκ κανῦ ἑλὼν ὀρθὴν σφαγίδα El. 810. κανῦν ἐνῆρκται ib. 1142.

ἐξάρχε κανᾶ Iph. A. 435. κανᾶ ἐναρχέσθω τις ib. 1471. ῥίπτετ' ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. ἦρον κανᾶ El. 800.

Κανών. κανόνι τε̃ καλε̃ Hec. 602. ἡλίε κανὼν σαφὴς Sup. 650. φοίνικι κανόνι—ἡρμοσμένα Her. F. 945. ὅτῳ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 1. πύργες ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν Tr. 6. κανόνων τυκίσματα ib. 814. γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρέμενος τὸ σῶφρον El. 52. δικαίες ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6.

Καπανεὺς, unus e septem ducibus Græcorum adversus Thebanos. Ph. 186. etc. Sup. 496. etc. Iph. A. 246. et Antig. fr. XVIII. 2.

Καπηλεύειν. δι' ἀψύχε βορᾶς σίτοις καπήλευε Hip. 953.

Καπνός. ἃ καπνῷ κατερείπεται τυφομένα Hec. 477. καπνὸν πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὁρῶ ib. 823. καπνὸς ἐσήμαν' ἄςυ πολεμίων ὕπο ib. 1215. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς Or. 1542. σὺν καπνῷ Hip. 551. θυώδει καπνῷ An. 1025. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tr. 1064. cf. Ion. 89. πτέρυγι καπνὸς ὥς τις Tr. 1298. κόνις ἴσα καπνῷ ib. 1320. Συρίας λιβάνε καπνὸς Bac. 144. δαλὸς ὠθεῖ καπνὸν Cy. 589. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὲς Hip. 954.

Καπνε̃σθαι. ἔτ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραύνιον δέμας καπνε̃ται Sup. 497.—πόλει, ἣ νῦν καπνε̃ται Tr. 8. conf. v. 585.

Κᾶπος. κᾶπος ἐκβαλὼν ὁδε̃ Ph. 858.

Κάπρος. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμες Ph. 414. cf. Sup. 140. κάπρον Αἰτωλὸν Ph. 1115. κάπροι ὀρέςεροι Or. 1460. κάπροι θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389.

Κάρ. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650.

Κάρα. ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα Hec. 432. δύςηνον κάρα ib. 496. τὸ πάλλευκον κάρα ib. 500. τὸ βακχεῖον κάρα ib. 676. ἄθλιον κάρα Or. 225. et Her. F. 1198. et 1226. ὦ κασίγνητον κάρα Or. 237. 294. et Iph. T. 983. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα Or. 476. ἀνόσιον κάρα ib. 481. Cy. 437. et Her. F. 255. πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα Or. 497. σὸν καταιδε̃μαι κάρα ib. 681. Ἰδαῖον κάρα ib. 1380. τὸ Γοργε̃ς κάρα ib. 1521. cf. Ph. 458. et El. 856. κάρα ξυρηκὲς Ph. 375. et El. 335. ματρὸς κάρα Ph. 615. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ ib. 1164. ξανθὸν κάρα παίδων Med. 1141. cf. Hip. 1344. et Her. F. 993. πάλιν ςρέψεις κάρα Med. 1152. εἰσὶν σῷ κάρᾳ μιάςορες ib. 1371. Ἀργε̃ς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος ib. 1387. ὀρθε̃τε κάρα Hip. 198. cf. Bac. 931. et Her. 635. ὦ κακὸν κάρα Hip. 651. τί ἀνέςεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; ib. 806. σὸν ἐχθαίρω κάρα ib. 1054. τὰς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις ib. 1058. σποδε̃μενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα ib. 1238. τὸ δύςηνον κάρα ταύρε ib. 1247. κάρα ςεφάνοις πυκασθεὶς Al. 834. δελοσύναν ἀμφιβαλε̃σα κάρα An. 110. σκήπτρῳ σὸν καθαιμάξω κάρα ib. 589. et Iph. A. 311. ἐκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χερός; An. 1212. ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κάρα Sup. 163. ἐπικείμενον κάρα κυνέας ib. 716. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεχύμεθα ib. 827. πυρὸς φλογμὸς—ἐν κάρᾳ πέσοι ib. 832. κάρα τόδε κατεῖχε χερσὶ ib. 1100. σὲ ἐπὶ κάρα ςέψεσι Iph. A. 1080. cf. v. 1512. et 1530. ἔμπαλιν ςρέψας κάρα ib. 1549. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. ἐν κάρᾳ ἔχοντες τραύματα ib. 1373. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ Rh. 209. ψαφαρόχρεν κάρα πελυπινές τ' ἔχων ib. 716. γεραιῷ κάρᾳ Tr. 277. Ἕκτορος φίλον κάρα ib. 656. ςέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν ib. 937. ὦ κατάπτυςον κάρα ib. 1024. ςέφε κάρα Bac. 313. σε̃ ςέψω κάρα κισσῷ ib. 341. πρὸς πέδον κάρα βαλε̃σαι ib. 684. εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα ib. 1311. δεῦρ' ἐπίςρεψον κάρα Her. 942. ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα Hel. 841. ἔτικτε σὸν κάρα Ion. 1476. ςολὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ Her. F. 465. μυδροκτύπων μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν ib. 992. τὸ καλλίνικον κάρα ib. 1046. ἄγγος ἐφεδρεῦον κάρᾳ El. 55. ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ ib. 108. δρύπτε κάρα ib. 150. παίσω κάρα τεμὸν ξίφει ib. 688. δρέπων μυρσίνης κάρᾳ πλόκες ib. 778. ςέφεσι σε̃ κασιγνήτε κάρα ib. 854. τίς εὐσεβὴς

ἐμὸν κάρα προσόψεται; ib. 1195. γοργῶφ' ὑπερτείνεσά σε κάρα κύκλον ib. 1257. κάρα πολιὸν Er. fr. VI. 3. βότρυσιν ἔσεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2. ἔβαλλον Βακχίε τοξεύμασιν κάρα γέροντος Œnei fr. VIII. 2. κάρα σε συγχέω Thes. fr. I. 1.

Καραδοκεῖν. καραδοκῶ τἀκεῖθεν Med. 1117. σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καραδόκει Rh. 144. cf. Tr. 93. καραδοκεῖν ἀγῶνας Hel. 745. καραδοκεντι κτῆμα τιμιώτατον Or. 702. καραδοκῶν τἀπιόντα τραύματα Iph. T. 313. αὔραν ἱςίοις καραδοκῶν Tr. 456. καραδοκῶν τἀνθένδε Her. 280. καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρεσίαν Iph. A. 1433.

Καρανιςὴς μόρος Rh. 817.

Καρατομεῖν ξίφει Rh. 586.

Καρατόμος. Γοργόν' ὡς καρατόμῳ Al. 1121. καρατόμος ἐρημία νεανίδων Tr. 564. καρατόμες σφαγὰς Rh. 606.

Καρδία. καρδίας δηκτήρια Hec. 235. ἐκ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ με ib. 242. ἐκτέτηκα καρδίαν θρήνοισι ματρὸς ib. 433. ἐκπέσῃ φίλας καρδίας ib. 1027. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον ib. 1129. ὦ τάλαινα καρδία Or. 466. et ὦ καρδ. τάλ. Iph. T. 344. cf. Hip. 841. et Fr. inc. CXLVIII. 6. ἔπαυσε καρδίας χόλον Med. 245. cf. v. 590. πῶς θράσος—καρδίᾳ λήψῃ ib. 858. καρδία οἴχεται ib. 1042. ὁπλίζε, καρδία ib. 1242. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην ib. 1360. cf. Hel. 966. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 27. ἡ ποθεσα πάντα καρδία κλύειν ib. 912. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία Al. 840. θολοῖ καρδίαν ib. 1070. λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι ib. 1103. cf. Rh. 596. ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. cf. fr. inc. XXI. 3. τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἕξειν δοκεῖς; Iph. A. 1173. μελέσῃ καρδίᾳ Rh. 770. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287. τίς σὴν ταράσσει καρδίαν; ib. 1320. ἀλίμενον καρδίαν Cy. 348. ἡ 'μὴ καρδία σφαγήσεται Her. 583. συλλαβεσα καρδίαν Her. F. 833. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν El. 402. καρδίας ἔλυσε τὰς ἄγαν πόνες Œno. fr. V. 4. πλάνος καρδίᾳ προσίςαται Fr. inc. B. 39. 2.

Κάρηνον. κάρηνα γένυσι Μελανίππε σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2.

Καρκίνος Cy. 605.

Καρνεῖος. κυκλὰς Καρνείε μηνὸς ὥρα Al. 450.

Καρπίζειν. ἂν—ποταμε ῥοαὶ καρπίζεσιν ἄνομβροι Bac. 406. ἄχλοα πεδία γᾶς ἐ καρπίζεσ' ἀρότοις Hel. 1344.

Κάρπιμος. κάρπιμος ςάχυς Sup. 31. cf. Hyp. fr. IV. 6. ἑπτὰ καρπίμες ἐτῶν κύκλες Hel. 111. κάρπιμον πέδον Or. 1086. καρπίμοις γῆς φυτοῖς Inus fr. XVII. 3.

Καρποποιός. τῆς καρποποιε θεᾶς Rh. 964.

Καρπός. κακὸν δίδωσι καρπὸν Hec. 595. χθὼν ἀντὶ καρπε καρπὸν—ἢν λάβῃ Ph. 944. τροφὴν καρπε Sup. 205. καρπε ὕπερ γῆς ἥκετε; Ion. 303. μηλοφόρον χερὶ καρπὸν ἀμέρξων Her. F. 397. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχεσαι El. 1346. 2) καρπὸς, junctura manuum. ἐπὶ καρπῷ χερὸς Ion. 1009. λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν ib. 891. δίοισι καρποῖς ib. 922.

Καρποτρόφος. καρποτρόφοι νεάνιδες ἧβαι Ion. 475.

Καρπεσθαι. τῶν κακῶν βελευμάτων κακὰς ἀμοιβὰς καρπεσθαι Œd. fr. IV. 2. ἄπαιδα καρπεσθαι βίον Œno. fr. II. 3. πένθη μέγιςα δακρύων καρπέμεναι Hip. 1427. τἀμ' ἐκαρπετ' ἂν λέχη An. 936.

Καρποφόρος. Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις Iph. T. 1235. πεδία καρποφόρα Hel. 1501.

Κάρτα. κάρτα προσχωρεῖν πόλει Med. 222. ὡς σε κάρτα μνείαν ἔχω ib. 328. κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν ib. 1196. κάρτα κἀγὼ θέλω ib. 1376. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν Hip. 462. κάρτα γ' εὖ πράξειας ἂν ib. 472. κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦν ib. 700. σε γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω ib. 1041. κάρτα καὶ λίαν οἰκεῖος ἦν Al. 814. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. ὕποπτόν ἐςι κάρτ' ἐμοὶ φρενὶ Rh. 79. ἐπώνυμος κάρτα ib. 158. κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν ib. 476. κάρτα τελεύθερον Tr. 302.

Καρτερεῖν. ἔχων (sc. τὸν χρυσὸν) καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις Hec. 1223. καρτερεῖν βέλεται Med. 708. καρτερεῖν

θεᾶ δόσιν Al. 1074. ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν ib. 1081. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ȣ̓ ῥᾴδιον Iph. A. 1370. ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. καρτέρει Hip. 1456. ὄψει με καρτερȣ̃νθ', ὅταν δέῃ Rh. 148. ψυχρὰν ἄησιν—μένȣσι καρτερȣ̃ντες ib. 418. ἐκαρτέρȣν πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1395. ἐκαρτέρει μάχῃ Her. 837. κεκαρτέρηται τἀμὰ Hip. 1457.

Καρτερός. καρτερȣ̃ βραχίονος Antiop. fr. V. 3. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν Med. 394.

Κᾶρυξ, dor. pro κῆρυξ El. 707. κάρυκι βοᾷν παραδȣ̃ναι Epig. III. 8.

Καρύσσειν, dor. pro κηρύσσειν. τριταίαν καρύσσȣσιν θυσίαν El. 172. καρύξατ' ἀγγελίαν Hel. 1507. εἰς ȣ̃ς αὐδὰν καρύξω Ion. 911.

Καρυστία. γείτων δειράδος Καρυστίας Iph. T. 1451.

Καρφηρός. εὐναίας καρφηρὰς Ion. 172.

Καρχήσια. πεσȣ̃σαν ἐκ καρχησίων Hec. 1261.

Κασάνδρα, filia Priami. Hec. 88. et 129. et An. 297. v. etiam Κασσάνδρα.

Κασιγνήτη. πρὸς κασιγνήτης τάφον Or. 94. vid. etiam v. 734. 744. et 757. Ph. 993. 1339. et 1451. Iph. T. 374. et 682. et Hel. 1697. κασίγνηται δύο Ph. 380. ὦ κασίγνηται ib. 620. κασιγνήταισιν σέθεν Iph. A. 1448. ἄγετέ με κασιγνήτας Bac. 1379. κασιγνήτων μόνη Ion. 279. κασίγνηται σεμναὶ τȣ̃ Φοίβȣ ib. 467.

Κασίγνητος Or. 73. 241. 366. 743. etc. Ph. 97. 145. Sup. 150. Iph. A. 412. etc. κασίγνητε Or. 253. κασιγνήτω (in dual.) Iph. T. 498. σὼ κασιγνήτω διπλῶ Hel. 1680. κασιγνήτȣς τέκνοις ἐμοῖς φυτεύων Med. 877. cf. v. 917. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγȣς μάχας τε Iph. A. 376. ὦ κασίγνητον κάρα Or. 237. et 294. et Iph. T. 983.

Κάσις, frater. Hec. 428. et Med. 167. et 1334. 2) soror. Hec. 361. et 943.

Κασσάνδρα, soror Priami. Hec. 426. etc. Iph. A. 757. Tr. 42. etc. vid. etiam Κασάνδρα.

Κασταλία. Κασταλίας ὕδωρ Ph. 230. ὑπὲρ Κασταλίας ῥεέθρων Iph. T. 1257. τὰς Κασταλίας δίνας Ion. 95. cf. v. 148.

Κάστωρ Or. 1636. Tr. 132. et 1000. Hel. 206. El. 312. 1064. et 1240.

Κατὰ, 1) cum genit. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται Or. 440. κατὰ χθονὸς ib. 673. et 961. Ph. 817. Alc. 46. 76. 161. et 621. Sup. 799. Her. 592. et 1033. Hel. 350. et Her. F. 1158. κατ' ἀΐδȣ Or. 1399. κατ' ἄκρων περγάμων Ph. 1183. κατ' ὄσσων Med. 906. et Hip. 245. 1396. et 1444. Ion. 1369. et fr. inc. XL. 3. κατ' ἀμβροσίȣ στόματος Hip. 136. κατ' ὀμμάτων ib. 525. κατὰ γᾶς ib. 836. Sup. 1024. Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. κατ' ἀνδρὸς Hip. 938. κατὰ γαίας Al. 105. An. 504. et Iph. T. 169. κατὰ πηδαλίων An. 480. κατ' ἀλλήλων Sup. 950. et Iph. A. 53. κατ' Ἄργȣς Iph. A. 1454. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T. 1265. κατὰ Τροίας Rh. 912. δὸς—λόγȣς ἡμῖν κατ' αὐτῆς Tr. 908. αὐτοὶ καθ' αὑτῶν Her. 144. κατ' ἄκρας Hel. 697. κατὰ κυμάτων Her. F. 650. καθ' ᾅδȣ ib. 1119. 2) cum accus. κατὰ Θρήκην Hec. 74. καθ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. Tel. fr. XXII. 2. κατ' ἀξίαν Hec. 374. κατ' ἦμαρ ib. 628. Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. El. 145. 183. κατὰ γνώμην Hec. 867. κατ' ἄστυ Τροίας ib. 929. κατ' ἴχνος ib. 1059. Rh. 690. Tr. 1003. κατὰ νόμȣς Or. 429. καθ' ὁδὸν ib. 549. et 1682. κατὰ γᾶν ib. 830. et 1398. Al. 237. Bac. 371. κατὰ Πελασγὸν ἕδος Ἀργείων Or. 1247. κατ' οἶκον ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. Iph. A. 656. Iph. T. 1310. Bac. 1289. Ion. 513. et κατ' οἴκȣς Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. 518. et 953. An. 41. et 900. Iph. A. 301. et 996. Hel. 477. et 1385. Her. F. 614. El. 806. Dan. 64. Æg. fr. IX. 2. Antiop. fr. XXIX. 2. Pal. fr. II. 5. et fr. inc. XXXV. 2. κατὰ στέγας Or. 1331. 1345. 1473. et 1552. Ph. 201. et 1095. Al. 88. 190. et 949. Iph. A. 437. etc. τὰ καθ' Ἑλένην Or. 1643. κατ' ὄρη Ph.

153. Ἰόνιον κατὰ πόντον ib. 216. καθ' Ἑλλήνων χθόνα ib. 500. λωτῦ κατὰ πνεύματα ib. 794. κατὰ λάϊνα τείχεα ib. 803. κατὰ δώματα καὶ πόλιν ib 819. κατ' αὐλὰν ib. 1532 λωτοτρόφον κατὰ λείμακα ib. 1564. κατ' ἄνδρα Med. 675. Tr. 243. κατὰ τόμα Med. 1173. Rh. 409. 491. et 511. Her. 801. μέγαν κατ' ὠρανὸν Hip. 67. κατὰ γῆν ib. 194. Ion. 83. And. fr. XXIII. 1. κατὰ γνώμης φύσιν Hip. 377. κατὰ χθόνα ib. 450. et Syl. fr. I. 2. κατὰ ἐγκέφαλον Hip. 1353. κατ' Ἀδμήτυ δόμυς Al. 168. κατ' ἄτυ ib. 432. Bac. 716. et 1221. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. κατ' ἀνδρῶν τέγην ib. 1054. Δελφῶν κατ' αἶαν An. 51. κατὰ πόλιας ib. 485. κατ' ὦρον ib. 555. κατὰ Σπάρτην ib. 583 Hel. 479. καθ' Ἑλλάδα An. 694. Sup. 163. Iph. A. 77. et 1606. Iph. T. 84. et 1455. Bac. 274. Hel. 66. 131. 933. 1071. Ion. 75 Her. F. 148. Dan. 26. Aut. fr. III. 1. et fr. inc. LI. 8. κατὰ πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan. 54. κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. Φθίαν κάτα ib. 761. κατὰ πόντον, ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων ib. 850. κατ' ὄμμα ib. 1065. et 1118. Rh. 371. Bac. 469. τενοπόρυς κατ' ἐξόδυς An. 1144. κατ' ἄντρα νύχια ib. 1225. κατα γυναῖκας Sup. 84. κατὰ σπλάγχνων πτύχας ib. 212. κατ' Ἄργος ib. 368. et 891. Iph. T. 752. Tr. 313. Her. 7. El. 601. κατ' αἰθέρα Sup. 992 Her. F. 653. κατ' Εὔριπον Iph. A. 11. πατ' Αὖλιν ib. 14. κατ' Αὐλίδα ib. 88. κατ' εὐφρόνης σκιὰν ib. 109. κατ' ἄκραν ib. 240. κατὰ θεὸν ib. 411. κατὰ Κύπριν κρυπτὰν ib. 569. κατ' οἶδμα πόντιον ib. 704. κατ' ἄνδρα νεανίαν ib. 933. Πηλιάδα καθ' ὕλαν ib. 1048. κατ' ἐμὲ εὐκλεὴς ἔσῃ ib. 1441. κατὰ πρύμναν Iph. T. 431. εὔξεινον κατὰ πόντον ib. 438. Αὐλίδος κατὰ πτύχας ib. 1082. κατὰ πρώραν ib. 1134. κατὰ τρατὸν Rh. 87. Her. 792. κατ' ἀντίπρωρα ναυτάθμων Rh. 136. κατ' Ἰδαῖον λέπας ib. 287. κατὰ πόντον ib. 365. Ion. 1082. κατ' ὄμμα σὸν Rh. 421. et El. 910. κλήρυ κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. κατ' Ἴδαν ib. 551. κατ' ὄρφναν ib. 570. et 678. Tr. 1072. κατ' εὐφρόνην Rh. 736. et 852. et Alop. fr. VII. 1. καθ' ὕπνον Rh. 780. καθ' ἁλμυρὰν ἅλα Tr. 76. κατὰ πορθμὸν, et κατὰ δαίμονα ib. 102. κατὰ πρύμνας ib. 180. κατὰ σὸν ἀνάκτορον ib. 329. κατὰ δίκην ib. 888. ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ Bac. 45. ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν ib. 183. κατὰ φάος νύκτας τε ib. 425. κατ' Ὄλυμπον ib. 554. κατ' αὐλὴν ib. 630. καθ' ὕλην ib. 687. σέθεν κατὰ ζήτησιν Cy. 14. κατ' ἄντρα ib. 205. Hel. 493. κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 234. κατ' αὔλιον ib. 344. κατ' ὠρανὸν Her. 9. Hel. 498. et 1687. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. κατ' οἶδμα Hel. 6. Πίσαν κάτα ib. 393. κατ' οἶδμ' ἅλιον ib. 527. κατὰ μέλαθρα ib. 690. καθ' Ἑλλανίαν ib. 1161. κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1172. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα ib. 1342. σανίδα κάτα ib. 1572. κατὰ ναὸν Ion. 140. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς ib. 456. αὐτὴ καθ' αὑτὴν ib. 610. κατ' ἄντρον ib. 949. κατὰ Μῦσαν ib. 1091. κατ' εἰσόδυς ib. 1163. κατ' αἶαν Πελοπίαν ib. 1591. κατ' ἐξόδυς Her. F. 83. κατ' ἄνδρας ib. 656. Θήβας ἱερὸν κατ' ἄτυ ib. 764. κατ' οἶμον El. 218. κατὰ δώματα ib. 726. κατ' ἐμὰν ἀκυὰν Dan. 50. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4. κῆδος καθ' αὑτὸν—κτᾶσθαι χρεὼν Antiop. fr. XVII. κατὰ βένθος ἅλιον Bel. fr. XX. 3. κατ' εὐσέβειαν Hip. fr. IV. 1. Παρνασσὸν κάτα Hyp fr. I. 2. κατὰ φύσιν ejusd. fr. IV. 8. κατ' ὀφθαλμὸς Inus fr. X. 3. κατὰ σκότος Meleag. fr. V. κατ' ἀρχὰς Phi. fr. III. κατ' ἐναύλυς ὀρέων ἀβάτυς Tem. fr. XVIII. 2. κατ' ἰσχὺν Fr. inc. XXXIX. 4. et fr. inc. B. 47. 5. κατ' εὔνοιαν Fr. inc. B. 13. 1. κατὰ γένος eorund. 14. 3. κατ' ὅσσον eor. 48. 3. κατὰ νῦν Epist. II. κατὰ τέχνας Epist. IV. κατὰ παιδείαν ib.

Καταβαίνειν. πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς An. 111. ὡς τὸν ἀΐδα δόμον κατέβα Her. 913. κοινὸν ἐς ᾅδην καταβᾶσα Sup. 797. ᾅδην χθόνιον καταβήσῃ (*descendes*) An. 545.

Καταβακχιῦσθαι. καταβακχιῦσθε δρυὸς, ἢ ἐλάτας, κλάδοισι Bac. 109.

Καταβάλλειν. φάρεα—ἐπὶ νῶτα πέ-

τρας κατέβαλεν Hip. 129. τίς ἄφρονα λόγον ϑρανίων μακάρων κατέβαλε; Her. F. 759. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις; Or. 1603. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239. γένοιτο καταβαλεῖν τὰν σὺν ἐμὲ Meleag. fr. XXIII. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα Ph. 1060. τὰ τῶν φίλων καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς Iph. T. 606. καταβαλὼν τὰς ὀφρῦς Cy. 166. καλὸν τὸ ϑῦμα καταβαλῦσα δαίμοσιν Bac. 1244. ϑδεὶς αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος ib. 202. ἀχέων καταβαλλομένα οἶκτον Hel 163. ὅταν κρηπὶς μὴ καταβληϑῇ γένϑς ὀρϑῶς Her. F. 1261.

Καταβολὴ Tem. fr. XXII.

Καταβόϛρυχος Ph. 148.

Κατάγειν. κάταγε κάταγε Or. 149. κατάγϑσαι Φρυγίων ἐξ ὀρέων—τὸν Βρόμιον Bac. 85. κατῆγεν (sc. τὸν κλάδον) εἰς μέλαν πέδον ib. 1063. ὃς παρ' ἅδην ζῶντά νιν κατήγαγες Her. 949. ἄλλϑς κατάξω πρόσϑεν (sc. εἰς ᾅδην) Med. 1016. cf. Al. 26. ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν Ph. 432.

Καταγελᾶν. καταγελᾷς νιν Bac. 286. βαρβάρϑς καταγελῶντας ἐξανήσει Iph. A. 372.

Καταγηράσκειν Med. 124.

Καταγινώσκειν. καταγινώσκων ἡμῶν Epist. V.

Καταγνάπτειν. ἣ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίϑ Tr. 1252.

Καταγνύναι. πατρίδα, ἣν αὔξειν χρεὼν, καὶ μὴ κατάξαι Sup. 508. τὸ κρανίον παίσας κατέαγα Cy. 680.

Καταγράφειν. ἐν σανίσι, τὰς Ὀρφεία κατέγραψε γῆρυς Al. 971.

Καταδακρύειν. κατεδάκρυσα Hel. 679.

Κατᾴδειν. κατῇδε βάρβαρα μέλη Iph. T. 1337.

Καταδεῖν (a δέω). ἀγχόνειον βρόχον δι' ἐμὲ κατεδήσατο Hel. 693. ἐν φόβῳ καταδεϑεῖσα Ion. 1498.

Καταδεύειν. ἃ πεδίον καταδεύει Ph. 834.

Καταδϑλῦν. ϑ Μενέλεως με καταδεδϑλωται Iph. A. 1269.

Κατάδρομος. μέλαϑρα πυρὶ κατάδρομα Tr. 1300.

Κατάδρυμα. ῥυσὰ σαρκῶν—καταδρύματα χειρῶν Sup. 51.

Καταζῆν. καταζῇ σεμνὸν βίον Ion. 56.

Καταζωννύναι. δορὰς ὄφεσι κατεζώσαντο λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.

Καταϑνήσκειν. ἴση ϑεῇσι, πλὴν τὸ καταϑανεῖν μόνον Hec. 356. ϑ σὲ καταϑανεῖν,—ἀλλὰ τήνδ', ᾐτήσατο ib. 389. ἢν σὺ καταϑάνῃς ib. 1006. et Or. 308. σὺν σοι καταϑανεῖν αἱρήσομαι Or. 307. σιωπῇ καταϑάνω; ib. 775. ἀκλεῶς καταϑανεῖν ib. 784. καταϑανεῖν χρῄζω Med. 227. καταϑανεῖν ἔδοξέ μοι κράτιϛον Hip. 401. πῶς ἂν ὠὐτὸς καταϑάνοι τε, καὶ βλέποι; Al. 140. καλῶς αὐτοῖς καταϑανεῖν ἧκον βίϑ ib. 292. πᾶσιν ἡμῖν καταϑανεῖν ὀφείλεται ib. 421. cf. v. 785. An. 1273. Æg. fr. IX. 1. et Tem. fr. XV. 1. καταϑανεῖν ἐχϑρῶν ὕπο An. 1070. καταϑανεῖν μοι δέδοκται Iph. A. 1375. ϑ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ καταϑανεῖν Tr. 628. τϑ ζῆν λυπρῶς κρεῖσσόν ἐϛι καταϑανεῖν ib. 632. δεῖ σε καταϑανεῖν κακῶς Her. 958. καταϑανεῖν ἐρᾷν ἔοικας Hel. 1655. καταϑανεῖν φοβϑμενος Ion. 628. τὸ καταϑανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 281. καταϑανεῖν ἐλευϑέρως Ar. fr. IV. 2. τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐϛι καταϑανεῖν, τὸ καταϑανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; Pol. fr. II. ϑ καταϑανεῖν δεινὸν, ἀλλ' αἰσχρῶς ϑανεῖν Fr. inc. B. 22. τὸν καταϑανόνϑ' ὁρῶντες ϑ τιμώμενον Hec. 316. τὸν καταϑανόντα ἡγεῖται ἐχϑρὸν ib. 859. μὴ καταϑανών σε σύγγονος λέληϑ' ὅδε Or. 209. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ καταϑανών; ib. 580. καταϑανών γ' ἂν ὤλετο Al. 195. ϑδὲν ἔσϑ' ὁ καταϑανὼν ib. 382. τϑ σϑ πρὸ παιδὸς καταϑανὼν ib. 652. ἄτεκνος καταϑανὼν ib. 659. ϑχ ἁγνός εἰμι τῷ κτανόντι καταϑανὼν Her. 1011. ὠφελεῖ καταϑανὼν ib. 1049. καταϑανὼν πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιὰ Meleag. fr. XV. 1. τῶν καταϑανόντων τἀκροϑίνια ξένων Iph. T. 75. παῖδα καταϑανϑσαν Hec. 508. καταϑανϑσαν χερσὶν εὖ περιϛελεῖν Med. 1034. ἥ με καταϑανϑσ' ἀπώλεσεν Hip. 810. γυναῖκα καταϑανϑσαν ὄψει Al. 233. καταϑανϑσ' ἥκει πάλιν; Iph. T. 772. ὅπως γενναῖα —δράσαντε καταϑανϑμεϑα Or. 1061. καταϑανῇ, καταϑανῇ ib. 1462. καταϑανῇ κακὸς κακῶς Med. 1386. καταϑανϑμεϑ' εὐγενῶς Cy. 200. εἰ δειλίας σῆς καταϑανϑμεϑ' εἵνεκα Her. F. 210. τί δεῖ ϑεϑς σέβειν σε καταϑανϑμενον; Fr. inc. B. 33. 1. ἴϛω εὐκλεής γε καταϑανϑμένη Al. 148. etc.

Καταθρηνεῖν. καταθρήνησον El. 1326.

Καταιβάτης. τὸν καταιβάτην Ἀχέροντα πλεύσας Bac. 1358.

Καταιδεῖσθαι. σὸν καταιδοῦμαι κάρα Or. 681. μὴ καταιδοῦ Hel. 811. ἐπεί με κατῃδέσθη κτανεῖν Her. 1027. δαίμονα συγγνὸν καταιδεσθεῖσα Hip. 772.

Καταιθαλοῦν. ὃν Ζεὺς κεραυνῷ καταιθαλοῖ Sup. 640. τὸν δάϊον Μίμαντα πυρὶ καταιθαλοῖ Ion. 215. πυρὶ κατῃθαλωμένης Tr. 60.

Καταίθειν. κάταιθε γεῖσσα τείχεος τάδε Or. 1620. cf. An. 257. κάταιθε σάρκας Syl. fr. II. 2. Περγάμων πυρὶ καταίθεται τέρεμνα Tr. 1296.

Καταικίζειν. σῶμα σὸν καταικιῇ; An. 829.

Καταινεῖν. ὅτοι καταινῶ λίαν σ' ἐγὼ Iph. A. 336. τοὔνομα παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατῄνεσας ib. 695.

Καταίρειν. ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν; Bac. 1293.

Καταισχύνειν. προγόνους οὐ καταισχύνεις σέθεν Iph. A. 505. ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμὲ Tr. 1041. καταισχύνεις γένος Bac. 265. cf. Or. 1154. Φοῖβον οὐ καταισχύνεις λόγοις Bac. 328. Ὀρέστην οὐ καταισχύνειν θέλων El. 365. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένους Fr. inc. B. 2. 1. ὅτου κατῄσχυν' ἄλοχον Hip. 1165. ξενίαν κατῄσχυνε Rh. 842. πολλοὺς—γυνὴ κατῄσχυνε St. fr. VII. 2. τὸ Ἄργος μὴ καταισχύναι θέλων Her. 828. οὐ καταισχύνασ' ἔχεις τοὺς σοὺς ἐκγόνους Ion. 736. ὃν οὐ καταισχυνῶ Or. 1169. τὸ Τρωϊκὸν οὐ καταισχυνῶ κλέος Hel. 851.

Κατακαίειν. κατέκαυσε Cy. 673.

Κατακαλύπτειν. κατὰ μηρῷ καλύψας (i. e. κατακ. μηρῷ) Bac. 96. μέλας σ' ὄσσε κατακαλύψει θάνατος Tr. 1314.

Κατακλαίειν. ἔμβα κατακλαίουσα El. 113. et 128. σὲ ἐγὼ κατακλαίομαι ib. 156. σύγγονον ἁμὸν κατακλαιομένα ζωᾶς Iph. T. 149.

Κατακλᾶν. οὐχ ὁσίων ἐρώτων—νόσῳ κατεκλάσθη Hip. 766.

Κατακλύζειν. κατέκλυσε δεινῶν πόνων —ἐν κύμασι Or. 342. τὴν Φρ. πόλιν —ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 995.

Κατάκομος. ἀρτιγένυν — κατάκομον βάλλει Bac. 1185.

Κατακονᾶν. κατακονᾷ ἀβίωτος βίος Hip. 821.

Κατακούειν. σύριγγος ἰὰν κατακούω Rh. 553.

Κατάκρας. κατάκρας ὀλέσας βίοτον Hip. 1366. πέρσας κατάκρας πόλιν Iph. A. 778.

Κατακρίνειν. ζεῦγος ψήφῳ θανάτου κατακεκριμένον An. 497.

Κατακτείνειν. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ Ion. 1282. τοῦτον κατέκτεινα Hec. 1136. et Or. 561. διά μ' ἔφθειρας κατά τ' ἔκτεινας Hip. 1357. τῷ σφῷ κατακτείναντι Or. 914. κατακτείνας ἐμοὺς ἐχθροὺς Her. 995. παῖδας κατακτείναντι Her. F. 832. ἢ πόσιν κατέκτανεν Or. 518. cf. v. 587. ὧν πατέρα κατέκτανον Med. 505. κατέκτανες (sc. τὸν παῖδα) Hip. 1324. μηδὲ—παῖδα σὸν κατακτάνῃς Bac. 1119. οὐδ' ἄν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν An. 688. φίλους κατακτανεῖν Rh. 838. et Peliad. fr. V. 3. οὐκ ἔστ' ἄνυστον τόνδε σοι κατακτανεῖν Her. 961. κακὴν γυναῖκα κἄθεον κατακτανὼν Or. 923. τύραννον Βιστόνων κατακτανὼν Al. 1025. τὸν πρόσθεν ἄνδρα κατακτανὼν Iph. A. 1150. ταῦρον Κνώσσιον κατακτανὼν Her. F. 1327. ξένον κατέκτας Hec. 1216. ἦ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; Rh. 686. cf. Bac. 1288. ὅς μου κατέκτα πατέρα El. 86. μητέρα κατέκτα τὴν ἐμήν; Fr. inc. XC. 1. ἀρνῇ κατακτὰς Or. 1581. κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν Al. 3. ταύτην κατακτὰς ib. 699. μητέρα κατακτὰς Iph. T. 79. et 715. τοῦτον κατακτὰς πάντ' ἔχεις Rh. 605. εἰ κατακτενεῖτέ με Or. 938. παῖδά μου κατακτενοῦσι Iph. A. 898. κατακτανῶ Ph. 613. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατακτανεῖ ib. 772. cf. v. 934. et Med. 792. etc.

Κατακυροῦν. ψήφῳ θανάτου κατακυρωθεὶς Or. 1013.

Κατακωμάζειν. κατεκώμασε δώμασιν Οἰδιπόδαο Ph. 355.

Καταλαμβάνειν. Ἀντιγένη εἴπερ ἐν Χίῳ καταλαμβάνεις Epist. II. μῶν τις συμφορὰ—κατείληφ' ἀστυγείτονας πόλεις; Hip. 1161. κατελάβομεν Κλίτωνα ἐῤῥωμένον Epist. V. ὡς μὴ

παρών τις καταλάβῃ Cy. 543. ἐπεὶ κατελήφθη σε λάθρα πωλῶν τὰ σὰ ib. 259.

Καταλάμπειν. κατέλαμπε κύκλος ἀελίοιο El. 464. κατέλαμψας ib. 586. τὰν καταλαμπομέναν ζαθέαν θεράπαιναν Tr. 1069. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι Ion. 87.

Καταλείβειν. δέμας καταλείβειν An. 131. γραίας καταλειβομένας (i. e. ένης) ἄλγεσι πολλοῖς Sup. 1119. δάκρυα ἐκ δακρύων καταλείβεται Tr. 601.

Καταλείπειν. οἳ καταλείπεσι μέλη Sup. 45. ἵνα πλείονα Ἀρχελάῳ καταλίποιμεν χρήματα Epist. V. καταλιπών μ' ἐν δώμασιν Iph. A. 1171. τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν ib. 1179. καταλειπομέναν σε δακρύω Tr. 596.

Καταληπτός. πένθος θεόθεν καταληπτὸν Hip. 1347.

Καταλλάσσειν. σοὶ καταλλαχθεῖσα Iph. A. 1157.

Καταλοκίζειν. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἠλοκισμεθα (i. e. ὄνυξι μὲν κατηλ.) Sup. 825.

Καταλύειν. τείχη φονία κατέλυσεν αἰχμὰ Tr. 819. ἂν πυρὸς κατέλυσέ τις ὁρμὰ ib. 1081. καταλῦσαι φρενῶν Hip. 365. καθ' ἅμμα λύσειν λόγε (i. e. καταλ. ἅ. λόγε) ib. 671. ἐς ἀΐδαν καταλύσεσ' (i. e. ύσεσα) ἔμμοχθον βίοτον Sup. 1004. θανάτῳ καταλυσαίμαν Med. 146. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένες βίον Fr. inc. CX. 2.

Κατάλυσις. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις El. 393.

Καταμπίσχειν. εὔψυχον ἄνδρα κεφῃ καταμπίσχεσιν χθονὶ Hel. 859.

Καταναγκάζειν. δεσμοῖς κατηναγκασμένος Bac. 643.

Καταναίειν. ἵν' ὑπὸ δειράσι Παρνασε κατενάσθην Ph. 215.

Κατανθρακεσθαι. κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμε σέλας Cy. 659. ἐπεὶ ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμα Iph. A. 1602.

Κατανοτίζειν. κατὰ δάκρυα, κατὰ δὲ γόος—τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον (per tmesin) Iph. T. 832.

Κατάντης. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318.

Κατανύειν. ἐξ ὅπερ αἷμα γενέθλιον κατήνυσεν Or. 89. τάδε κατήνυσεν El. 1164.

Καταξαίνειν. ἵν' αὐτῆς πλόκες κόμης καταξήνωσι Παρνασε πλάκες Ion. 1267. ὡς κατέξανται δέμας Hip. 274. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς Ph. 1152. κατεξάνθην πόνοις Med. 1030. et Tr. 755. πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφὰς Sup. 503. πυρὶ καταξανθέντας Her. F. 285. δακρύοις καταξανθεῖσα Tr. 509.

Κατάξιος El. 46.

Καταπαλαίειν. οἱ λόγοι καταπαλαίεσιν λόγες Iph. A. 1013.

Καταπαύειν. τιμὰς ἐνέρων καταπαύων Al. 32. κατάπαυσόν νιν Med. 1259. μολπᾶν ἄπο καὶ θυσιῶν καταπαύσας Hec. 918. ἐκ ἔςιν, ὅπως χόλον καταπαύσει Med. 172. ἔπω καταπαύσομεν Μέσας Her. F. 685. δορὸς λόγχαισι καταπαυόμενοι πόνες θανατῶν Hel. 1168.

Καταπεταννύναι. κατὰ μὲν ἱςία πετάσατε (i. e. καταπετ. μ. ἱςία) Hel. 1475.

Καταπίνειν. μή με καταπίῃς μόνον Cy. 218.

Καταπίπτειν. κατέπεσες εἰς μέσες τὲς ἄνθρακας; Cy. 667.

Καταπνεῖν. θεὸς—ἥκων καταπνεῖ σε Rh. 387. καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων—αὔρας Med. 837.

Κατάπτερος Or. 178.

Κατάπτυςος. ὦ κατάπτυςον κάρα Tr. 1024.

Κατάρα. τὰν τοῖν Διοσκέροιν κάσιν —κατάρᾳ διδεσα Hec. 945. μητρὸς φόνιοι κατᾶραι El. 1324.

Κατάρατος. κατάρατ' ἀνδρῶν Hec. 716. τὸν κατάρατον πόσιν Med. 162. τὸν κατάρατον πατρὸς ἀμπλακίᾳ Hip. 1362. ὦ κατάρατοι παῖδες Med. 112. ὦ κατάρατος ἐγώ, κατάρατος ἀνδράσιν An. 839. sq. κατάρατός εἰμι Hel. 54. ἰὼ κατάρατοι Hec. 1064.

Καταργεῖν. ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα Ph. 760.

Κάταργμα. κατάργματα εὐτρεπῆ ποιεμένη Iph. T. 244.

Καταριθμεῖν. κατηρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μέτα Tr. 872.

Καταρκεῖν. ἐμοὶ φῶς ἓν ἡλίε καταρκέσει Rh. 447.

Καταῤῥεῖν. θεῶν ἀνάκτορα φόνῳ καταῤῥεῖ Tr. 16.

Καταῤῥηγνύναι. καταῤῥήξω μέλαθρα

Her. F. 864. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατεῤῥώγασιν Al. 1071.

Καταῤῥυτος. κήποις ἐν καταῤῥύτοις El. 777. ἀμφὶ Θρῄκην χιόνι τὴν καταῤῥυτον An. 214. καταῤῥυτον μυρίοισι νάμασι Cresph. fr. XIII. 2. νάπη χιόνι καταῤῥυτα ποταμείᾳ Tr. 1067.

Καταρτύειν. κατηρτυκὼς κακῶν Fr. inc. CLXVII. 5.

Κατάρχειν. ποιμένες—κατῆρχον μάχης Sup. 675. πολλῶν κακῶν κατῆρξεν—τόδ' ἦμαρ Ph. 1576. κατάρχομαι νόμων βακχείων Hec. 684. κατάρχομαι στεναγμὸν Or. 958. ἐχθρᾶς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. κατάρχομαι, *sacra incipio* Iph. T. 40. κατάρχεσθε Her. 530. τόδε κατάρχεται μέλος Her. F. 749. κατάρχεται χόρευμα ib. 889. ὃ κατηρξάμην, *quem sacris initiavi* Iph. T. 56. cf. v. 1154. φασγάνῳ κατηρξάμαν El. 1222. ὡς κατάρξωμαι ξίφει Al. 75. πῶς κατάρξῃ θυμάτων; Ph. 576. θανόντα δεσπόταν γόοις—κατάρξομαι An. 1200. ἢ σὸν κατῆρκται σῶμα Her. 601.

Κατασβεννύναι. πῦρ κατασβέσαι λάβρον Or. 696.

Κατασκάπτειν. κατασκάπτειν πόλιν Iph. A. 64. cf. Ph. 1162. μὴ κατασκάψωσι γῆν Sup. 544. cf. Iph. A. 535. τείχη κατασκάψαντα Rh. 603. κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν Tr. 1263. κατασκάψω δόμους καινῶν τυράννων Her. F. 566. πατρῴα ἑστία κατεσκάφη Hec. 22.

Κατασκαφὴ, et dor. αφά. Ἰλίου κατασκαφὰν Hel. 197. πύργων γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς Ph. 1203. κατασκαφὰς Φρυγῶν Iph. A. 92. cf. v. 1379.

Κατασκευή. θεοῦ κατασκευὴν βίῳ δόντος τοιαύτην Sup. 214.

Κατασκήπτειν. οὐκ ἄτιμοι ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας Hip. 1418. πρὶν κατασκῆψαί τινα Med. 94.

Κατασκιάζειν. κατεσκίαζε Ion. 1142.

Κατάσκιος. ἔρνεσι κατασκίοισιν Ph. 657.

Κατασκοπεῖν. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν Hel. 1623.

Κατασκοπή. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν Bac. 836.

Κατάσκοπος. Ἰλίου κατάσκοπος Hec. 239. et Rh. 505. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν Rh. 125. cf. v. 129. 140. 524. et 592. μητρὸς τῆς σῆς καὶ λόχου κατάσκοπος Bac. 914. δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον ib. 954. cf. v. 979. κατάσκοποί τινες Rh. 645. cf. v. 657. et 809.

Κατασπείρειν. τὸν κατασπείραντά σε Her. F. 469.

Κατασπένδειν. δακρύοις κατασπένδω σε Or. 1239. χοὰς κατασπείσουσα ib. 1187.

Καταστάζειν. νεκρὸν, οὗ καταστάζω δάκρυ Hec. 760. Ἕλλην οὗ καταστάζει φόνος Iph. T. 72. ἵν' αἵματος ῥοαὶ τάφου καταστάζωσι Hel. 991. φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν Hec. 241. ἀφρὸν κατέσταζ' εὐτρίχου γενειάδος Her. F. 934. φάλαρα ἀφρῷ καταστάζοντα Sup. 587.

Κατάστασις. δαιμόνων κατάστασις Ph. 1272. οὔτ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάστασις Med. 1197. ἄκουε σῶν κακῶν κατάστασιν Hip. 1296. νυκτὸς ἐν καταστάσει Rh. 111.

Καταστέλλειν. σὲ—οἶκτον περιβαλὼν καταστελῶ Iph. A. 934. αὐτὸν (sc. πλόκαμον) ἡμεῖς πάλιν καταστελοῦμεν Bac. 931.

Καταστένειν. ἰδών σε καταστένω Or. 357. τί τάδε καταστένεις; Ph. 1553. τί δῆτα σοῦ καταστένω; An. 444. καταστένω δαΐας τόλμας ib. 838. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς καταστένειν Iph. A. 470. Πολυξένης, ἣν καταστένεις Tr. 675. καταστένει γάμον ἄγαμον Hel. 695. ἃ κ' ἂν θεῶν τις καταστένοι Her. F. 1115. σὰς καταστένω τύχας ib. 1141. ἄπτερον καταστένων ὠδῖνα τέκνων ib. 1039. τὸν θανόντα πατέρα—καταστένουσα Tr. 318.

Καταστέφειν. πλόκαμος ὅδε καταστέφειν Iph. A. 1478. καταστέφω χεροῖν Her. 227. νεκρὸν καταστέφων Ph. 1626. βωμὸν καταστέψαντες Her. 125. σοὶ καταστέψασ' (i. e. ἔψασα) ἐγώ νιν ἦγον Iph. A. 905.

Καταστηρίζειν. λοξαὶ ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι εἰσὶν Thes. fr. V. 9.

Κατάστικτος. καταστίκτους δορὰς Bac. 696.

Καταστρέφειν. εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου Hip. 477.

Καταστροφή. χλόην αὐτοῦ λιποῦσαι—καταστροφῇ Sup. 259.

Καταστρωννύναι. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἑνὶ κατέστρωσεν βέλει Her. F. 1000.

Κατάσυφλος. κατασύφλȣ πέτρας Iph. T. 1429.

Κατασφάττειν. κατεσφάγη ϛρατὸς Rh. 810. ὅστις ȣ̓ κατεσφάγη Cy. 128. εἰ θανὼν ἐν πυρᾷ κατεσφάγη Hel. 942. κατασφαγέντ' ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ Tr. 483. μητρὸς ἐκ χεροῖν κατασφαγεὶς Bac. 856.

Κατασφραγίζειν. κατεσφραγισμένα Hyp. fr. XII.

Κατατείνειν. σπȣδαὶ λόγων κατατεινομένων Hec. 132.

Κατατέμνειν. κατὰ φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δέραν El. 146.

Κατατιθέναι. κατάθες αὐτὸν (sc. τὸν κρατῆρα) εἰς μέσον Cy. 544.

Κατατρύχειν. μελέτῃ κατατρυχομένȣς τὸν ἅπαντα χρόνον Med. 1100.

Καταυλεῖν. καταυλήσω φόβῳ Her. F. 871.

Καταυλίζεσθαι. νῦν μὲν καταυλίσθητε Rh. 518.

Καταφεύγειν. ȣ̓κ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον Iph. A. 911. ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν Epist. I.

Καταφθίειν, vel ίνειν. ȣ̓ρανία—καταφθίνει γᾶ Tr. 1299. γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν Al. 625. ἀπώλεσας μᾶλλον, ἢ κατέφθισο Hip. 839. hinc καταφθίμενος. τȣ̃ καταφθιμένȣ κεραυνῷ Sup. 984. καταφθίμενον Θρῃκὶ μόρῳ Rh. 378. οἴ μοι τȣ̃ καταφθιμένȣ El. 201. τῆσδ' ἀδελφὼ καταφθιμένης ib. 1299.

Καταφθορά. λεύσιμοι καταφθοραὶ Ion. 1236.

Καταφονεύειν. κατεφόνευσέ νιν Bac. 1175. καταφονευθῆναι πέτροις Or. 535. et 624.

Καταφρονεῖν. ȣ̓ καταφρονῶ τῶν θεῶν Bac. 199. καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ib. 503.

Καταφυγή. ȣ̃τος ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας Or. 722. ἔχει καταφυγὴν Sup. 267. εἴς σ' ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν Or. 448. καταφυγὰς ποιȣμένȣς εἰς τέκνα ib. 566. εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας Cy. 196. Γεραίϛιοι καταφυγαὶ ib. 294.

Κατάχαλκος. δράκων κατάχαλκος Iph. T. 1246. ἰτέα κατάχαλκος Her. 377. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀϛράπτει Ph. 110.

Καταχέειν. μηδ' ἀτιμίαν σκεθρήν τις ὑμῶν καταχέῃ Alcmæon. fr. XII. 2. θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων Iph. A. 40. δάκρυσί μȣ βλέφαρα καταχυθέντα τέγγεται Hip. 854.

Καταχρωννύναι. κατὰ δ' αἰθάλȣ κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ κέχρωσαι Hec. 911.

Καταψεύδεσθαι. καταψεύδȣ καλῶς Bac. 334.

Καταψήχειν ἵππȣς Hip. 110.

Κατάωρος. τέκνων πλῆθος—κατάωρα ϛένει Tr. 1090.

Κατεγγυᾶν. σοὶ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ Or. 1675. ἥν σοι κατηγγύησα ib. 1079.

Κατείδειν. οἷ κατεῖδον ἄτας Or. 988. ȣ̓ νῦν κατεῖδον πρῶτον—Med. 446. κατείδετε, εἴδετε τὰν ὀλομέναν γυναῖκα ib. 1252. ἥτις σφαγὰς Ἕκτορος κατεῖδον An. 400. κατεῖδον δύ' Αἴαντε συνέδρω Iph. A. 192. ȣ̃ς μὴ πάρος κατεῖδες ib. 824. ȣ̓δέ πῃ κατείδομεν Rh. 689. ὤφθη μᾶλλον, ἢ κατεῖδε Μαινάδας Bac. 1073. κατεῖδες, οἷον—ἔδειξε μαϛὸν El. 1206. ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα Dan. 35. ἵν' ἀϛραπῆς κατεῖδ' ἐναύσεις Sis. fr. I. 32. μήδ' ἀτάφȣς παῖδας κατίδῃς Sup. 283. ναύϛαθμα κατιδεῖν Rh. 244. Ἑλένης κάτοισθα θυγατέρα; Or. 1183. τὸ Γοργȣ̃ς ȣ̓ κάτοιδ' ἐγὼ κάρα ib. 1521. ȣ̓ κάτοιδ', ὅτῳ τρόπῳ Hip. 1245. λεπαίας ȣ̓ κάτοιδ' ὅπȣ χθονὸς ib. 1248. ȣ̓ κάτοισθα τὰ 'ν δόμοις κακὰ Al. 810. φράζετ', εἰ κατοίδατε Sup. 1044. τῶν ἐν Τροίᾳ κακῶν ȣ̓δὲν κάτοισθα Tr. 909. παισὶν ȣ̓ κατειδὼς ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις Med. 992. ȣ̃ς ȣ̓ κατειδὼς πρόσθεν Sup. 1033. κατειδόμαν πρύμνας Iph. A. 274.

Κατειπεῖν. μόνῃ κατεῖπέ μοι Hec. 243. εἴ σοι γάμον κατεῖπον Med. 589. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις Ion. 1215. μή μȣ κατείπῃς—πόσιν ἥκοντα Hel. 904. τολμῶ κατειπεῖν, μή ποτ' ȣ̓κ εἰσὶν θεοὶ Fr. inc. B. 21. 1. πατέρα κατειπὼν Ion. 1345.

Κατείργειν. σὺ κατείργεις Al. 256. κάτειργέ νιν Med. 1258. κατείργοντας νεκρȣ̀ς τάφȣ μοίρας—λαχεῖν Sup. 308.

Κατεκφεύγειν. τόνδ' ȣ̓κ ἔχομεν κατεκφυγεῖν Cy. 439.

Κατεμπιπράναι. σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρὶ Her. F. 1151.

Κατεργάζεσθαι. ἃ δράκοντος αἷμα λιθόβολον κατειργάσω Ph. 1069. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει Iph. T. 1173. κατέργασαι ἐμὸν παῖδα Hip. 888. πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθαι Her. 1046. πλούτῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι Fr. inc. CXVII. 1. θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργασται Iph. T. 1081. κατείργασται πυρὶ Hel. 106. τί δὴ τὸ σεμνὸν σῷ κατείργασται πόσει; Her. F. 151. μεγάλα—τάδ' ἔργα κατειργασμένα Bac. 1197.

Κατερεῖν. ἓν—πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακὸν Med. 1106.

Κατερείπειν. ἃ καπνῷ κατερείπεται τυφομένα Hec. 477.

Κατέρχεσθαι. κατῆλθον ἂν (sc. εἰς τὸν ᾅδην) Al. 361. cf. Her. F. 1101. ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 39.

Κατεσθίειν. κατεσθίων σε Cy. 340.

Κάτευγμα. ὀρθῶς ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων Hip. 1170.

Κατευνάζειν. τοκάδα—πότμῳ φονίῳ κατεύνασε Hip. 562. ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατεύνασεν Rh. 614. ποῦ κατεύνασαι φράσον ib. 611.

Κατεύχεσθαι. μηδὲν κατεύχου Iph. T. 536. κατηύξατο Al. 160. τί σοι θεῷ κατευξόμεσθα; An. 1106. τί σοι κατεύξῃ τἀγαθόν; Iph. A. 1186.

Κατέχειν. τὴν χιονώδε Θρῄκην κατέχει Hec. 81. τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T. 1498. τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν Hip. 1466. χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν Bac. 878. et 898. μέσον ὀμφαλὸν γᾶς κατέχει Ion. 224. δακρύων κατέχειν ὅσσων πηγὰς Her. F. 449. ὅς που γᾶν ἄλλαν κατέχει El. 203. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων Ph. 333. ὧν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761. κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππους Hip. 1134. νυχίαν κοίταν κατέχοντας Rh. 22. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα Tr. 194. κόμης κατεῖχον Hec. 1166. μοῦσαν, ἣ κατεῖχ' ἐμοὺς δόμους Al. 345. ὥς μιν περισταδὸν κύκλῳ κατεῖχον An. 1138. κάρα τόδε κατεῖχε χερσὶ Sup. 1101. φονία βοὰ κατεῖχε Περγάμων ἕδρας Tr. 556. νύμφα δύω ἐν τοῖσιν αὑτοῖς δώμασιν κατείχομεν El. 1034. πόλιν πολεμία κατεῖχε φλὸξ Er. fr. I. 28. εἰ μὴ καθέξῃς γλῶσσαν Æg. fr. III. κατέσχε πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικὸν Hec. 38. εἰ γὰρ κατέσχον Or. 1580. Σφιγγὸς ὃς κατέσχον κράτη Ph. 1748. ἐπεὶ κατέσχες ἀρχὰς Iph. A. 343. τίς κατέσχε σώματα; ib. 700. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. λῃσταί τινες κατέσχον—χθόνα Cy. 222. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου γνώμην κατέσχον ib. 348. ἢ πέραθεν ἁλίῳ πλάτᾳ κατέσχετε; Her. 84. πόθεν κατέσχε γῆν; Hel. 1222. προξένων ἐν τῷ κατέσχες; Ion. 551. ἀστρωποὺς κατέσχεν οἴκους Her. F. 406. φονίου ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες Bac. 555. κάτασχε λέοντος ἀγρίου θυμὸν Her. F. 1211. μὴ θεαί μ' οἴστρῳ κατάσχωσι Or. 789. ἢν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον ib. 1149. ἂν θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας Iph. T. 980. δόμους κατασχεῖν θέλεις τούσδε An. 156. οἶκον κατασχεῖν τὸν σὸν θέλω; ib. 197. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 15. γλώσσῃ κατασχὼν δῆμον ib. 425. ναυτίλῳ πλάτῃ Ἄργος κατασχὼν Ar. fr. I. 3. οὐ καθέξω τειχέων εἴσω στρατὸν Ph. 727. τόδε οὐκ ἔτι στόματος ἐν πύλαις καθέξω δυσεκπέρατον Hip. 883. σφ' ἄνανδρον ἐν δόμοις χήραν καθέξεις; An. 348. φεύγοντας—λόγχῃ καθέξω Rh. 101. σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν Hec. 526. πυρὸς φῶς καθέξουσα Sup. 1002. καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 27. θανάτῳ κατέχῃ Ph. 792. ἐκ Βακχίου κατείχετο Bac. 1122. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεὶς Dan. 27.

Κατηγορεῖν. Φοίβου ἀδικίαν τί δεῖ κατηγορεῖν; Or. 28. κατηγορεῖ σου πιστὰ Hip. 1058. τίνα λόγον Λοξίου κατηγορεῖς; Ion. 931. ὃ κατηγορεῖ σιγῶντος Syl. fr. IV. 5. μωρίαν ἐμὴν κατηγορούντων Her. 419. ἃ σ' οἶδα ἐμοῦ κατηγορήσειν Tr. 917.

Κατηρεφής. στέγην, ἧς κατηρεφεῖς δόμοι Hip. 468.

Κατήρης. τὸν κατήρη χλανιδίοις Sup. 110. ταρσῷ κατήρη Iph. T. 1346. θησαύρισμα Διονύσου, ὀσμῇ κατῆρες El. 498.

Κατηφεῖν. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα; Med. 1012.

Κατηφής. τὸν μὲν κατηφῆ Or. 879. κατηφὲς ὄμμα Her. 633.

Κατιέναι. κάτεισιν εἰς ᾅδȣ δόμȣς Al. 74. εἰς ἄλλας βιότȣ μορφὰς κάτεισιν Ion. 1068.

Κατοικεῖν. Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς Med. 537. πεδία κατοικεῖν Her. 35. κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν Hel. 1667. μακάρων κατοικεῖν νῆσον ib. 1693. κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν Med. 10. αἳ Κιθαιρῶνος λέπας νέρθεν κατῳκήκασιν Bac. 751. Μολοσσίαν γῆν κατοικῆσαι An. 1245. θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον Or. 1674. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία κατοικήσȣσιν Ion. 1586. τό κλεινὸν κατοικήσειν πέδον Σπάρτης Hel. 57.

Κατοικίζειν. διδȣ̃σα χρησμὸν, ὃ κατῴκισε Ph. 645. τί γυναῖκας εἰς φῶς ἡλίȣ κατῴκισας; Hip. 617. πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσαι λέπας An. 295. ἵν' Ἴλιον πάλιν κατοικίσειαν Tr. 700. καλῶς κατῴκισε τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. ὃ κατῳκίσθην ἐγὼ Her. F. 13.

Κατοικτείρειν. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτείρω Her. 446. κατῴκτειρα Iph. A. 469. κατοίκτειρον βίον ib. 1246.

Κατοικτίζειν. τὰς τῶνδ' ἀβȣ́λȣς ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 153. εἰ κατῳκτίσθην ἄγαν Iph. A. 686.

Κατοιμώζειν. κατοιμῶξαι γόοις An. 1160.

Κάτοινος. κάτοινον ὄντα Ion. 553.

Κατολοφύρεσθαι. κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι Or. 339. cf. Iph. T. 642.

Κατομνύναι. Πέλοπα κατόμνυμι Iph. A. 473. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσα Or. 1517. τὸν ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν Iph. T. 790. σὲ κατώμοσα Hel. 354. ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα ib. 841.

Κατόπιν Epist. IV.

Κατόπισθεν Iph. A. 1093.

Κατόπτεσθαι. δύο νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. et Or. 1536. τύμβον κατόψει ξεϛὸν Al. 839.

Κατόπτης. ταχυβάταν κατόπτην Rh. 134. cf. v. 150. et 155. et Hel. 1191. ὃν νεῶν ὤτρυνε κατόπταν (dor. pro ὀπτην) Rh. 558. κατόπτας σημανῶν ἥκει ϛρατȣ̃ ib. 632.

Κάτοπτρον. λαμπρῷ κατόπτρῳ Med. 1161. προσθεὶς κάτοπτρον Hip. 429. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης El. 1071. φιλεῖ κάτοπτρα Dan. fr. V. 2.

Κατορθȣ̃ν. τȣ̃τ' αὖ κατορθοῖς Hel. 1073. κατόρθωσον δέμας Hip. 1445. cf. An. 1081. ὧ κατώρθωνται τέχναι Hip. 680.

Κάτοχος. Ἄρεϊ κάτοχον γένος Hec. 1090.

Κατόψιον Hip. 30.

Κάτω. τȣ̀ς κάτω σθένοντας Hec. 49. ἄπειμι δὴ κάτω ib. 414. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. γῆς κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. ἀπέρχομαι κάτω ib. 380. ἄγȣ με κάτω ib. 383. κάτω βέβηκεν ib. 394. τὸν κάτω χρόνον ib. 695. εἶμι τὴν κάτω ib. 854. ὅπως ἥξει κάτω An. 102. φρȣ̃δα ἄρθρα μȣ κάτω ib. 1079. τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορȣμένας αἵματος ῥοὰς Sup. 689. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. μακρὸν— χρόνον ἔσεσθ' ἀεὶ κάτω ib. 481. περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας Bac. 349. ἄνω κάτω τιθεὶς ib. 602. ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 740. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον ib. 752. πετρῶν ὦσαι κάτω Cy. 447. ἀΐδᾳ μέλονται κάτω Hel. 1176. τȣ̃ κάτω σκότȣς ἀμοιβὰς δεδορκότες Her. F. 563. εἱρπ' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 953. ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω ϛρέψασα ib. 1307. κάτω γῆς οἰκῶν El. 677. νεύοντος κάτω ib. 839. πᾶν σῶμ' ἄνω κάτω ἤσπαιρεν ib. 842. ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 3. τὸν (sc. νόμον) ἄνω τε καὶ κάτω λόγῳ σπαράσσων Pi. fr. VII. 3. ζῆν κάτω Pol. fr. II. 2. πρόσθε κάτω γῆς εἶσιν ἄϛρα, πρὶν—Syl. fr. II. 3. αἱμοϛαγεῖς πρηϛῆρες ῥεύσονται κάτω Thes. fr. I. 3.

Κάτωθεν. τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ Al. 426. ἅπτῃ κάτωθεν ȣ̓ρανȣ̃ δυσπραξίᾳ Her. F. 1240.

Κατῶρυξ. χρυσȣ̃ παλαιαὶ κατώρυχες Hec. 1002.

Καυϛός. καυϛὸν μοχλὸν Cy. 629.

Καφήρειος, et ήριος. αἱ Καφήρειοι ἄκραι Tr. 90. πέτραις Καφηρίαις Hel. 1140.

Καχλάζειν. κῦμα πέριξ ἀφρὸν πολὺν καχλάζον Hip. 1211.

Κέαρ. ὃ χαίρων τις τὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Med. 398. εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ ib. 911.

Κέγχρωμα. ἀσπίδων κεγχρώμασιν Ph. 1395.

Κεδνός. κεδνὸν οἰακοστρόφον Med. 523. λόγυς κεδνὺς Al. 39. et Rh. 272. κεδνῆς γυναικὸς Al. 97. κεδνὸν λέχος Hip. 835. δρᾶν τι κεδνὸν Iph. A. 371. μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο; Her. 795. ἐρεῖς τι κεδνὸν Ion. 1485. κεδνὰ πράξειν Al. 608. cf. Tr. 678. τροφαὶ κεδνῶν τέκνων Ion. 487.

Κέδρινος. κεδρίνων δόμων Al. 158.

Κέδρος. κέδρυ τεχνάσματα Or. 1053. κέδρυ παλαιὰν κλίμακα Ph. 100. ἀντὶ κέδρυ Tr. 1141. ἐν ταῖσιν αὐταῖς κέδροις Al. 366.

Κεδρωτός. κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371.

Κεῖθεν. ἕζονθ', ὁ μὲν τὸ κεῖθεν, ὁ δὲ τὸ κεῖθεν Or. 1412. ἐκεῖσε κεῖθεν ib. 1451. εἶ κεῖθεν γεγώς; Iph. T. 509. κεῖθεν ἀπάξει σ' ἄλλος Bac. 964. ἢ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν; Her. F. 1128.

Κειμήλιον. ἐμοὶ μέγιστον κειμήλιον κρίνας σε Rh. 654. τάδ' ἀντὶ παίδων ἐστί μοι κειμήλια Her. 591.

Κεῖνος pro ἐκεῖνος, κεῖνος ὀλβιώτατος, ὅτῳ—Hec. 627. ταύταν, ἢ κείναν, στείχω; ib. 163. et sic porro.

Κείρειν. ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως τείχη πατρῷα Tr. 1173. τῶν ἀλόχων κείραντες ἔθειραν Hel. 1134. ἐμὰν λευκόχροα κείρομαι κόμαν Ph. 326. ἐκείρατο El. 546. κείρασθε Her. F. 1390. κόμας κερῦνταί σοι Hip. 1426. πολὺν σοι βοστρύχων πλόκαμον κερῦμαι Tr. 1183. κυρᾷ θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος Or. 458. χαίτης βοστρύχυς κεκαρμένυς El. 515. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. vid. not.

Κεῖσε Bac. 194.

Κεῖσθαι. κεῖμαι ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δύλοις αἵματος κεῖται πέρι ib. 292. πέλας συ κεῖται ib. 487. ἐπὶ χθονὶ κεῖται ib. 496. τίς ὗτος σῶμα τὐμὸν ὐκ ἐᾷ κεῖσθαι; ib. 502. τίνι πότμῳ κεῖσαι; ib. 696. ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 36. κεῖται θανὼν ib. 366. ἐν κλύδωνι κείμεθα Ph. 866. ἐν οἵοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς; ib. 1633. εὐκλεὲς, δύο φίλω κεῖσθαι πέλας ib. 1653. κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας ib. 1692. κεῖται ἄσιτος Med. 24. νομίζεις καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις ib. 494. χρῆν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον σαφές τι κεῖσθαι Hip. 926. τί μ' ἐκώλυσας μετ' ἐκείνης κεῖσθαι Al. 902. κεῖσο μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 511. πάντα φρῦδα κεῖται ib. 1220. ἄλλοι κεῖνται πρὸς πύλαις Sup. 502. παιδὸς ἐν οἴκοις κεῖται μνήματα ib. 973. ὅθι κρῆναι Νυμφᾶν κεῖνται Iph. A. 1295. ὐκ ἐν ἁβρότητι κεῖσαι ib. 1343. ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται Iph. T. 166. κεμὰς ἔνθα δοκίμα κεῖμαι ib. 177. εἰς ἀνάγκην κείμεθα ib. 620. ἐν τάφοις κεῖνται Rh. 415. κεῖται ἡμῖν Θρήκιος στρατηλάτης ib. 670. μή με κτείνειν δόξ' Ἀργείων κεῖται Tr. 179. ἐγγύς πυ κεῖσαι κλήρυ ib. 186. ἐν ξένῃ γῇ κεῖνται ib. 379. ἐᾶτέ με κεῖσθαι ib. 467. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ὡς ἡδύς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος ib. 1196. Ἀσίαν, ἣ παρ' ἁλμυρὰν ἅλα κεῖται Bac. 18. κεῖται χωρὶς σῶμα ib. 1135. ὕδωρ ποταμῶν ἐν πίστραις κεῖται Hel. 1135. ἐν τῷ κεῖσαι συμφορᾶς; ib. 1211. θάνατος ὧν κεῖται πέρι Ion. 756. ὐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος ib. 1047. τὸ γῆρας—ἐπὶ κρατὶ κεῖται Her. F. 640. ἐν ᾅδᾳ κεῖσαι El. 123. κείσθω δόρυ μοι Er. fr. VI. 1. φόνον—ἐν δόμοισι κείμενον Or. 1358. χρυσῦς ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος Med. 1186. κείμενον βωμῦ πέλας An. 1157. τὸν παρ' ᾅδῃ κείμενον Her. F. 145. φονέα κείμενον πέδῳ El. 763. τὺς κειμένυς νεκρὺς Hel. 1621. ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς Hec. 969. cf. An. 26. ἀκτὴ πρὸς πόντον κειμένη Σαρωνικὸν Hip. 1200. κειμένη πυλῶν πάρος Tr. 37. σῶμα ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ Bac. 1219. τέκνα πρὸ πατρὸς κείμενα Her. F. 1033. σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα El. 1179. ἕως γῆς ὀρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919. ὧν ἔκειτ' ἀγὼν Sup. 665. ὐδ' ἐν τάξεσιν ἔκειτο τεύχη Rh. 766. διχορραγὴς ἔκειτο Her. F. 1008. ἔνθα νεκρῶν μέτα κείσομαι Hec. 210. ἐν ᾅδυ κείσομαι ib. 418. κείσομαι πέδῳ Ph. 1681. πόσει συνθανῦσα κείσομαι Sup. 1063. κείσεται βλέπων φάος Rh. 971.

κείσομαι κατὰ χθονὸς Her. 1033. κείσομαι σοῦ πέλας Hel. 843. κεισόμεσθα νεκρὼ δύ' ἑξῆς ib. 991.

Κεκραγμός. ἐνικώμην κεκραγμοῦ Iph. A. 1357.

Κεκρήμνασθαι. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1613.

Κεκροπίδαι. οὓ καλλινίκους Κεκροπίδας ἔθηκα Ph. 862. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορὶ Ion. 296.

Κεκρόπιος. Κεκροπίαν χθόνα Hip. 34. et Ion. 1571. hinc Κεκροπία *subst.* Sup. 658. et El. 1289. Κεκροπίας πέτρας Ion. 936.

Κέκρωψ, *nom. propr. viri.* Ion. 272. 1163. et 1400.

Κελαδεῖν. πόσιν κελαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς Iph. T. 1093. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους Tr. 121. κελαδῶ μναμοσύναν Her. F. 679. παιὰν καὶ σάλπιγγες ἐκελάδουν Ph. 1109. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιστον El. 716. κόμπους παρὰ πορπάκων τοὺς κελαδοῦντας Rh. 384. βοὰν Ἑλλὰς κελάδησε Hel. 376. βοὰς, ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ Ion. 93. παιᾶνας—κελαδήσω Her. F. 694.

Κελάδημα Ph. 221.

Κέλαδος. ἀνὰ κέλαδος ἔμολε πάλιν Hec. 928. οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνεῖ Hip. 576. ἔχων κέλαδον ἑπτατόνου λύρας Iph. T. 1129. ὁ κέλαδος Εὐίου Bac. 578. ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος Cy. 487. διαπρύσιον ἱέντα κέλαδον Hel. 1325. εὐγαθεῖ κελάδῳ Her. F. 792. χορῶν εὔφημοι κέλαδοι Tr. 1072.

Κελαινός. νυκτὸς κελαινῆς Her. F. 834. κελαινὰ κόνις El. 478. χειροδράκοντες, χρῶτα κελαιναὶ ib. 1345. σκάφος κελαινὸν Tr. 539. ξίφος κελαινὸν Bac. 628. ὄλβου κελαινὸν ἅρμα Her. F. 780

Κέλεσθαι. σὲ κέλομαι ἐπακοῦσαι Hip. 1283.

Κελεύειν. ματρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς (sc. πρὸς τάφον μολεῖν με); Or. 95. ἀδικεῖν κελεύεις με; Ph. 933. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ An. 578. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν κελεύω Sup. 302. κελεύεις τόνδ' ὑποστῆναι πόνον ib. 345. δράσομεν οὕτως, ὡς σὺ κελεύεις Iph. T. 1494. νεκροὺς θάπτειν κελεύειν Rh. 881. κλείειν κελεύω πάντα πύργοι Bac. 652. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους—ἀπαντᾷν—ib. 780. ἄκρας ἐναλίας χαίρειν κελεύω Cy. 318. οὐ μὴν κελεύω γ', οὐδ' ἀπεννέπω, θνήσκειν Her. 556. σοφῶς κελεύεις ib. 558. οἶπερ ἡ δίκη κελεύει με Hel. 1644. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 173. σοῦ κελεύσης An. 1277. ὀπάονας κέλευσον ἀποστῆναι Hec. 980. κέλευσον αἰτεῖσθαι Med. 942. κελεύσας ματρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον Or. 416. σφάξαι κελεύσας θυγατέρα An. 626. cf. Iph. A. 533. πρὶν κελευσθῆναι Her. 502. κελευσθεὶς ἐκ Διὸς πατρὸς Or. 1634. ἥκω κελευσθεὶς Med. 866. Φοίβου κελευσθεὶς θεσφάτοις Iph. T. 937. μὴ κελευσθεῖσαν ib. 1288.

Κέλευθος. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον οὐρανοῦ Or. 1003. ἀμείβομεν κέλευθον ib. 1294. ᾐσθόμην κτύπου τινὸς κέλευθον εἰσπεσόντος ib. 1312. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1003. τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον Sup. 989. τετράπου μιμήσομαι λύκου κέλευθον Rh. 212. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον ib. 423. δι' ἀψόφου βαίνων κελεύθου Tr. 888. δείκνυσι κέλευθον ἀσφαλεστάτην Her. 1048. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ Hel. 874. ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθου φθέγματα ib. 1592. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου Ion. 549. βίου κέλευθον ἄθεον Her. F. 433. οὐ θνητῶν ἥδε κέλευθος El. 1236. Plur. κέλευθα: μακρὰ κέλευθα Iph. T. 891. ἐς κέλευθα ἀστέρων Hel. 350.

Κέλευμα. κελευμάτων ἕκατι Cy. 651.

Κέλευσμα. κέλευσμα ἦν κατ' ἄστυ Hec. 929. θεοῦ νιν κέλευσμ' ἐπεστράφη μαντόσυνον An. 1031. ἐκ κελεύσματος Iph. T. 1405. ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται ib. 1483. ἦν τοῦ κελεύσματος Her. 838. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες Hel. 1581.

Κελευσμός. παρηγγύων κελευσμὸν ἀλλήλοισι Sup. 701. οὐδὲν κελευσμοῦ δεῖ Iph. A. 1130. ὡς ἐγνώρισαν σαφῆ κελευσμὸν Βακχίου Bac. 1087. κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς Cy. 649. ἐκ κελευσμῶν Ion. 1346.

Κελευστής Hel. 1612.

Κέλλειν. οἵαν ἔκελσας ὁδὸν Rh. 898. πᾷ κέλσω; Hec. 1057. κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον Hip. 140. Τροίας

ἀπηύδων ἄσυ μὴ κέλσαι Rh. 934. Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκουρον ib. 753. Ἄργει κέλσας πόδ' ἀλάταν El. 139. Εὐρίπου διὰ χευμάτων κέλσασα Χαλκίδα Iph. A. 167.

Κέλωρ An. 1034.

Κεμὰς Iph. T. 176.

Κενός. ἀγὼν δακρύων ὁ κενὸς Hec. 230. κενὸς σίβος Or. 1273. κενὸς ψόφος Rh. 565. κενῷ τάφῳ Hel. 1063. κενοὶ And. fr. XXIII. 2. φόβους κενοὺς Sup. 548. ὦ κενοὶ βροτῶν ib. 744. θρόνους κενοὺς Iph. A. 1174. κενοὺς παρθενῶνας ib. 1175. κενοῖσι θάπτειν (sc. τάφοις) Hel. 1259. κενοῖσιν δόμοις Antiop. fr. XXXIII. 6. κενὴν ὄνησιν Or. 1043. κενὴν ἀκούσας βάξιν ib. 1558. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα Iph. A. 987. χειρὶ σὺν κενῇ δορός Rh. 792. κενὴν δόκησιν Hel. 36. δοκῶ κενὴ El. 747. ὅσας κενὰς (sc. ἐλπίδας) Ph. 401. εὐνὰς κενὰς Al. 948. κεναὶ δόξαι Iph. T. 419. κενὰς κρηπῖδας ἀγάλματος ib. 996. τύμβου κενὰς ἕδρας Hel. 1194. κεναῖσι χερσὶ ib. 1296. σάρκες, αἱ κεναὶ φρενῶν El. 387. τοῦ λόγου κενὸν Hec. 824. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. κενὸν μὲν οὖν Ph. 554. ὅποι κενὸν Iph. T. 113. κενὸν γαύρωμα Tr. 1250. κενὸν ἄγγος Ion. 1412. τεύχη κενὰ Cy. 88. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. πρωτὰ λέκτρα σώματος κενὰ ib. 1277. κενῶν δοξασμάτων El. 383.

Κενοταφεῖν. ὃν ἀπόντα κενοταφεῖ Hel. 1562. κενοταφοῦντ' (i. e. ὄντε) ἐμὸν δέμας ib. 1066.

Κενοῦν. τί τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας; Med. 959. μυριάδας πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν Rh. 914. βωμοῦ κενώσας δεξίμηλον ἐσχάραν An. 1139. λόχμην κενώσας Bac. 729. ναοὺς κενώσετε Ion. 447.

Κενταύρειον γένος Iph. A. 706.

Κένταυροι. σὺν Κενταύρων δορὶ κλεινοτάτῳ An. 792. Κενταύρων ἐν ὄρεσι Iph. A. 1047. θίασος ἱπποβότας Κενταύρων ib. 1060. Κενταύρων γένος Her. F. 181. τὰν ὀρεινόμον ἀγρίων Κενταύρων γένναν ib. 365.

Κενταυροπληθής. κενταυροπληθῆ πόλεμον Her. F. 1273.

Κεντεῖν. κεντεῖτε Hec. 387. κεντοῦσι παῖδας ib. 1162. τὰς ταλαιπώρους κόρας (*pupillas oculorum*) κεντοῦσιν ib. 1171. κεντοῦσ' ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως An. 1120. κεντεῖν Her. F. 320. κᾀκέντει (i. e. καὶ ἐκέντει) φαεννὸν αἰθέρα Bac. 631.

Κέντρον. ἐπῆγε κέντρον πώλοις Hip. 1194. πώλους κέντρῳ θεινομένους Iph. A. 220. cf. Her. F. 949. ἅρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας Ph. 26. ἀτρεμέα κέντρα καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων ib. 182. ἐκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος Hip. 39. τῆς ἐχθίστης θεῶν δηχθεῖσα κέντροις ib. 1303. εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακὰ Sup. 242. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι Bac. 794. Ἥρας ὕπο κέντροις δαμασθεὶς Her. F. 21. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονούμενοι ib. 1288.

Κεραΐζειν. νυμφιδίους εὐνὰς, θανάτοις κεραϊζομένας Al. 889.

Κεραννύναι. ἀνὰ βακχείᾳ—κέρασαν—Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 127. ἐπεὶ μὴ φίλα κέκραται Med. 138. vid. not. πῶς οὖν κέκραται (sc. ὁ σκύφος) Cy. 554. κραθεὶς αἵματι δεινῷ Ph. 1503. εἰς ἓν κραθέντ' ἰχῶρα Ion. 1016. ψῆφον τὴν κραθεῖσαν Hec. 219.

Κέρας. δεξιὸν κέρας Sup. 658. Iph. A. 235. et 289. et Rhes. 485. κέρας τὸ λαιὸν Sup. 704. cf. Her. 671. ταῦροι εἰς κέρας θυμούμενοι Bac. 742. εἰς κέρας παρεμβλέπων Hel. 1574. σῷ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι Bac. 919. κέρασιν ἐν ἀψύχοις Ion. 883.

Κεράστης. ὦ κεράστα Cy. 52.

Κερασφόρος. τᾶς κερασφόρου Ἰοῦς Ph. 255.

Κεραύνιος. μητρὸς τῆς κεραυνίας Bac. 6. κεραυνίῳ πλαγᾷ ib. 93. κεραύνιον λαμπάδα ib. 594. et λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. et λ. κεραυνίαις Bac. 244. κεραυνίους βολὰς Tr. 92. κεραύνιον πῦρ Ph. 191. et Tr. 80. πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίου Al. 127. et ἐκ πυρὸς κεραυνίου Bac. 288. Καπανέως κεραύνιον δέμας Sup. 496.

Κεραυνοβόλος Bac. 598.

Κεραυνός. βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν Ph. 1188. κεραυνῷ ὀλέσθαι An. 1194. ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ Sup. 640. τοῦ καταφθιμένου κεραυνῷ

ib. 985. Ζηνὸς κεραυνὸν ὃ φρίσσω Cy. 319. κεραυνὸν ἀμφίπυρον Ion. 212. Διὸς κεραυνὸν ἠρόμην Her. F. 177. κεραυνῦ οἶστρος ib. 862.

Κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1104.

Κερδαίνειν. κερδαίνȣσάν τι Med. 369. cf. An. 948. ȣ τὸ νικῶν τȣτ' ἐκέρδαινεν μόνον Sup. 708. διπλᾶ δάκρυα κερδᾶναι Hec. 518. τῷ χρόνῳ κερδανεῖς Or. 787. κερδανεῖς ἀμείνονα Med. 615. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς Iph. T. 1034. τί κερδανεῖς; Her. 155. κερδανεῖς ἅπαντα ib. 959. εἰ κερδανῶ λέγειν Hel. 1057. τῇ ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς Her. F. 604.

Κέρδος. εἰς τὸ κέρδος—δȣλευτέον Ph. 398. κέρδȣς χάριν Med. 87. τί μοι ζῆν ἔτι κέρδος; ib. 145. et sine ἔτι ib. 798. τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι μολπαῖσι βροτȣς ib. 199. πᾶν κέρδος ἡγȣ ib. 454. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. κέρδος εὐκλεὲς Al. 1036. ἐμοὶ κέρδος ἡ προμηθία An. 691. κέρδȣς ἕνεκα Sup. 236. πρὸς κέρδος ἴδιον ib. 413. γένοιτ' ἂν κέρδος ib. 603. ζητεῖς ȣδὲν κέρδος Iph. T. 506. τί προσδοκῶσαι κέρδος; ib. 1311. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rhes. 163. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. τάχ' ἂν ἡμῖν κέρδος ib. 463. διπλȣν κέρδος ib. 1043. ὅπως ἐσώθης, κέρδος ȣδὲν, εἰδέναι Hel. 769. ἔχει μοι τί κέρδος; Ion. 1350. cf. Her. F. 1301. φοβεροὶ βροτοῖσι μῦθοι κέρδος πρὸς θεῶν θεραπείαις El. 744. κέρδος ἐν κακοῖς ἀγνωσία Antiop. fr. XXIV. 3. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. κέρδȣς ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Œnei fr. VI. 2. τί σὲ κωλύει λαβεῖν κέρδος; Phi. fr. VII. 4. κέρδη τὰ σὰ Hec. 1207. κέρδη πονηρὰ Cy. 311. κέρδη τοιαῦτα χρὴ κτᾶσθαι—Cresph. fr. V. I. αἰσχρὰ κέρδη Rha. fr. II. 7.

Κερκίς. ἔχȣσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς Hec. 1153. κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος Iph. T. 222. κερκίδα δινεύȣσα Tr. 199. ἱστῶν τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος δȣλευμα πιστὸν Ion. 747. ἐκδίδαγμα κερκίδος ib. 1419. κερκίδος ἐμᾶς πλάνȣς ib. 1491. κερκίδος ἐξύφασμα El. 539. κερκίδος ἀοιδȣ μελέτας Meleag. fr. III. κερκίσιν ἐφεστάναι Hec. 363. παρὰ κερκίδων Bac. 118. τὰς παρ' ἱστοῖς ἐκλιπȣσα κερκίδας ib. 1234. ἐπὶ κερκίσιν Ion. 507. ἐκμοχθȣσα κερκίσιν πέπλȣς El. 307. κερκίδων πόνος Meleag. fr. XI. 1.

Κερόδετος. κερόδετα τόξα Rhes. 33.

Κερόεις. ἁ κερόεσσα προμάτωρ Ph. 835. τὰν κερόεσσαν χρυσεόμαλλον ποίμναν El. 724.

Κερȣλκός. τόξα κερȣλκὰ Or. 268.

Κεροφόρος. μυκήματα κεροφόρων βοῶν Bac. 690.

Κερτομεῖν. κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς Cy. 683. ȣκ ἐῶ σε κερτομεῖν ἡμᾶς Hel. 625. τί κερτομεῖς με; ib. 1245. ȣ γὰρ ἐσθλὰ κατθανȣσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. κεκερτομημένη τοῖς κερτομȣσιν ἀναβλέπει σὴ πατρὶς Sup. 321. sq. ἐκερτόμει θεὸν Bac. 1292. ἴσως ἐκερτόμησε κἀμὲ καί σέ τις Iph. A. 849.

Κέρτομος. κέρτομος θεȣ χαρὰ Al. 1128. ἀσκȣσι χάριτας κερτόμȣς Melan. fr. XX. 2.

Κεύθειν. ὧν ἥδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις Hec. 325. κακόν τι κεύθεις Ph. 1220. μῦθος, ὃν κεύθω Sup. 295. ἀσκὸς, ὃς κεύθει νιν Cy. 145. μῆνιν κεύθειν Her. 762. ȣδὲ κεύθει μηνῶν φθινὰς ἀμέρα ib. 778. ἣν ἄντρα κεύθει Hel. 579. οἵ' ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359. cf. v. 870. ξύνεσίν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. οἶκός σε κεύθων Rhes. 872. τί κεύθων σοφόν; Her. 879. στέγαι κεκεύθασ' αἵδε Τρῳάδων ὄχλον Hec. 880. ἃ κέκευθε δέλτος Iph. A. 112. ὧν κέκευθεν Ἴλιος Rhes. 171. ȣκ ἔσθ', ὅπȣ τοιονδ' ὄχημα χθὼν κέκευθε πωλικὸν ib. 621. τί ποτέ μοι κεκεύθατε Ion. 1389.

Κευθμών. νεκρῶν κευθμῶνα λιπὼν Hec. 1. Ἰδαῖον εἰς κευθμῶνα Hel. 24. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip. 732. Μαλέας ἄκροι κευθμῶνες Cy. 292.

Κεῦθος. βᾶθι κεῦθος οἴκων Al. 875.

Κεφαλή, et dor. κεφαλά. κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν Hip. 201. ὑπὲρ κεφαλῆς Rhes. 886. et Bel. fr. I. 2. πεδόθεν κεφαλὴν ἐπάειρε Tr. 98. οἴ μοι κεφαλῆς ib. 115. διά μȣ κεφαλᾶς Med. 144. et Hip. 1352. ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν Hip. 134. πάλιν μȣ κρύψον κεφαλὰν ib. 243. ὑπὲρ κεφαλᾶς An. 293. ἆ δία κεφαλὰ Rhes. 226. φι-

λία κεφαλὰ ib. 903. λαιμητόμους κεφαλὰς σπάσας Iph. A. 776. ἑκατὸν κεφαλαῖς Her. F. 882.

Κεφάλλην. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103.

Κέφαλος, *nom. propr.* Hip. 455.

Κηδεία. ἐκ ἐγγενῆ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις Sup. 134. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; ib. 137.

Κήδειος. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν Iph. T. 147. τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων Ion. 487.

Κηδεμὼν τυράννων Med. 991.

Κηδεστής. ὄντα κηδεστὴν σέθεν Hec. 834. δίκας δώσεις σοῖσι κηδεσταῖς Al. 734.

Κηδεύειν. εὖ γε κηδεύεις πόλιν Iph. T. 1212. ὅτος μητρὶ κηδεύειν μέλει Rh. 983. μᾶλλον κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. I. 3. νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγίᾳ Or. 881. τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47. νύμφην κηδεύουσαν σέθεν Med. 888. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι Hip. 634. τοῖσι κηδεύσασιν Med. 367. κηδεύσω σ' ἐγὼ Or. 789. πῶς με κηδεύσουσιν αὐθεντῶν χέρες; Rh. 873. κηδεύσων τινὰ Hec. 1202. ἀνυμέναια Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη Ph. 349.

Κήδευμα. κήδευμ' ἐμὸν Or. 477. φίλα γ' ἔχων κηδεύματα ib. 793. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76.

Κῆδος. κῆδος ἐμὸν Or. 622. τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον εἵλετ', ἢ πατρὸς ib. 750. κῆδος τοὐμὸν καὶ σὸν οὐκέτ' ἐστὶ δὴ ib. 1081. κῆδος Ἀδράστου λαβὼν Ph. 77. cf. v. 711. ξένον κῆδος ἀμφέπειν ib. 342. πικρὸν κῆδος Med. 400. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβὼν ib. 885. κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοὶ ib. 1341. θυραῖον κῆδος (*funus*) Al. 831. κῆδος συνάψαι An. 621. cf. v. 649. οὐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται ib. 870. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ κῆδος Iph. A. 625. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν Tr. 399. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον Her. F. 35. κῆδος πατρὸς ib. 484. ἐν κήδει ὧν ἐσθλῷ Antig. fr. VIII. 2. κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεὼν Antiop. fr. XVII. ἔρημα κήδη Iph. T. 707. κήδη συνάψουσα Her. F. 477.

Κηδόσυνος. ποδὶ κηδοσύνῳ Or. 1017.

Κηλεῖν. κηλεῖν τοῖς λόγοισιν Iph. A. 1213. τὴν κόρην Δήμητρος—ὕμνοισι κηλήσαντα Al. 360.

Κήλημα. ὧδ' ἔχει κηλήματα Tr. 893.

Κηλητήριος. χοὰς κηλητηρίους Hec. 535.

Κηλιδοῦν. δεσμοῖσι πατέρας ἐκηλίδωσαν Her. F. 1318.

Κηλίς. κατὰ δ' αἰθάλου κηλῖδ' οἰκτροτάτᾳ κέχρωσαι Hec. 912. κηλὶς ἄφραστος Hip. 820. κηλὶς μητροκτόνος Iph. T. 1200. σίδηρος, ὃν φόνου κηλῖσιν χρανῶ Iph. A. 971.

Κηπεύειν αἰδὼς ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκοῦσα βόστρυχον Tr. 1175.

Κῆπος. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. κήποις ἐν καταῤῥύτοις El. 777.

Κήρ. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν Ph. 957. πολλοῖσι κῆρα Βαρβάροις Ἕλλησί τε Tr. 766. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρου ib. 870. δειναὶ κῆρες (i. e. Furiæ) El. 1252. πῶς οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις; ib. 1300.

Κηραίνειν. τί ποτε τάδε κηραίνεις; Hip. 223. cf. Fr. inc. B. 8. ποῖ ὄνειρα κηραίνουσ' ὁρῶ; Her. F. 518.

Κηροδέτας κάλαμος Iph. T. 1125.

Κήρυγμα. ὀρθίῳ κηρύγματι Iph. A. 94. λυπρὰ κηρύγματα Hec. 662. διαφέρων κηρύγματα Sup. 382. ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων Iph. T. 239.

Κηρυκεύειν Tr. 782.

Κῆρυξ. κῆρυξ ἀχέων Hec. 108. κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε Or. 883. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄστυ Sup. 37. cf. v. 397. 426. 589. et 668. τίς σε κῆρυξ—ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηψεν πόλει; Rh. 401. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184. cf. v. 231. et 236. ὁρῶ κήρυκα—στείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς Her. 49. ὦ Ζηνὸς κῆρυξ Ion. 159. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ κῆρυξ ib. 1167. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες Or. 894. κηρύκων ὕπο Al. 740. κήρυξιν Ἑρμοῦ πίσυνος Sup. 121. πέμψειν φίλοις κήρυκας Rh. 956. τί ποτ' ἔχουσι τοὔνομα κήρυκες ἕν; Tr. 425. πέμπων κήρυκας Her. 20. Εὐρυσθέως κήρυκες Her. F. 553. κήρυκες λόγων El. 347. σπέρμα κηρύκων Fr. inc. CCXXI.

Κηρύσσειν. κήρυσσε θεὺς Hec. 148. τἀμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. κήρυσσ' ἅπασιν An. 437. βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν Her. 864. χρὴ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε Cress. fr. VI. 3. ὃ γὰρ ἥκει πρὸς σὲ κηρύσσων Sup. 515. σιγὴν 'Αχαιῶν παντὶ κηρύξαι ϛρατῷ Hec. 530. cf. Ph. 1230. τί νέον κηρύξασα; Hec. 179. κηρύξεται πᾶσι Καδμείοις τάδε Ph. 1625. ὡς κηρύσσεται Iph. T. 527. τὰν Αἰτναίαν 'Ηφαίϛυ—ἀκύω κηρύσσεσθαι Tr. 223. κηρυσσομένων ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων An. 773. τῦ κεκήρυξαι πατρός; Æg. fr. X. 3. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν; Rh. 538.

Κῆτος. ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβὰν And. fr. I. κῆτος θοάζον ἐξ 'Ατλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV.

Κηφήν. ὡς κηφὴν Tr. 191. ὅπως κηφῆνα Bac. 1362.

Κηφισὸς, *nom. fluvii.* καλλινάυ ἐπὶ Κηφισῦ ῥοαῖς Med. 835. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισῦ πατρὸς Ion. 1261.

Κηφισοφῶν, amicus Euripidis. Epist. V.

Κιβδηλεύειν. εὖ τῦτ' ἐκιβδήλευσας Bac. 475.

Κίβδηλος. κίβδηλος χρυσὸς Med. 516. κίβδηλον κακὸν Hip. 616. ἐν κιβδήλῳ τόδε El. 550.

Κίδναμαι. ἦμος ὕπνος ἐπ' ὄσσοις κίδναται Hec. 916.

Κιθαιρὼν, *nom. montis.* Phœn. 24. 809. et 1599. Sup. 757. Bac. 62. 660. 750. 796. 943. 1140. 1174. 1217. 1291. 1382. et 1383.

Κιθαιρώνειον λέπας Bac. 1043.

Κιθάρα. ἐχόρευσεν ἀμφὶ σὰν κιθάραν Al. 586. μετὰ φιλοχόρυ κιθάρας Iph. A. 1037. ἐν κιθάρᾳ σοφὸν Iph. T. 1237. 'Ασιάδος ψόφον κιθάρας Cy. 443. τᾶς ἑπταφθόγγυ κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 882. κιθάρᾳ κλάζεις ib. 905. τὰν καλλίφθογγον κιθάραν ἐλαύνων Her. F. 350.

Κιθαρίζειν. κιθαρίζων σύναγε δένδρεα Bac. 562.

Κικλήσκειν. κικλήσκειν θεὺς Tr. 470. ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν Ion. 937. κικλήσκυσί μ' ἀθλίαν 'Ηλέκτραν El. 118. τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆθον Antiop. fr. I. 1. πατρὸς Στρυμόνος κικλήσκεται Rh. 279. et 652. ῎Αργος ἡ πόλις κικλήσκεται Dan. 5. ἀφ' ὗ Κιλικία κικλήσκεται Phry. fr. II. 2.

Κιλικία Phry. fr. II. 2.

Κίλιξ, *nom. propr.* filius Agenoris. ib. 2) *nom. gentile,* Cilix. Κίλικας Παίων ϛρατὸς ἤγειρεν Rh. 541.

Κινδυνεύειν. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650. μήτε κινδύνευε Her. 455. τὸ κινδυνεύειν (sc. παύσαιτ' ἂν) Epist. IV.

Κινδύνευμα. τὸ κινδύνευμα γίνεται καλὸν Iph. T. 1001. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτε Antiop. fr. XI. 2.

Κινδυνευτέον. ἐν ἀσπίσιν σοι κινδυνευτέον Sup. 572.

Κίνδυνος An. 86. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε πεσεῖν Hec. 5. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν ib. 244. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν Ph. 730. ἦλθον πρὸς κίνδυνον 'Αργείυ δορός; ib. 1087. τόνδε κίνδυνον μεθεὶς ib. 1235. ὁ κίνδυνος μέγας ib. 1267. κίνδυνος ἀπὼν Hip. 1019. κίνδυνον ἐκπλήσαντα Iph. T. 90. τόνδε κίνδυνον ῥίψας Rh. 154. cf. Inus fr. VII. 6. ἐπὶ κινδύνυ βάθρα Cy. 351. δεῦρ' ἦλθον ἐς κίνδυνον Her. 149. κίνδυνον αἱρεῖσθαι μέγαν ib. 505. κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ ib. 758. τῷ μὲν ἔνι κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. κινδύνυ μέτα eor. LI. 6.

Κινεῖν. τί κινεῖς με λυπυμένην; Hec. 502. εἰ κινοίην χέρας ib. 1166. κινεῖ δέμας Or. 166. κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον Med. 99. τί τάσδε κινεῖς πύλας; ib. 1317. κινεῖν δόρυ An. 608. et Er. fr. V. 1. τί κινεῖς ϛρατιάν; Rh. 19. cf. v. 38. οἵτινες κινῦσι ϛρατὸν ib. 679. κινεῖν κώπας Tr. 181. ἐξ ὕπνυ κινεῖν δέμας Bac. 689. κίνει Her. F. 837. ἐπεὶ κινεῖς μῦθον El. 302. χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. κινῦντα Βάκχας Bac. 790. μόλις γεραιὰ κινῦσαι μέλη Sup. 172. ἐκίνυν θύρσον Bac. 723. ἐπεὶ νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορὶ Sup. 752. ὅθεν ἐκίνησαν πόδα Bac. 764. πάντα κινῆσαι πέτρον Her. 1002. εἰ βλέφαρα κινήσεις—φερομένῳ Or. 158. ὐκ ἄλλᾳ—πόδα κινήσεις; Ion. 163. μοναμπύκων φάλαρα κινεῖσθαι Sup. 586. τάχ' ἂν ϛρατὸς κινοῖτο Rh. 139. 'Αργείων—κινεῖται κωπήρης χεὶρ Tr.

161. τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ ἀγάλματα Eu. fr. IX. 2. κινύμενος ςράτευμα Ph. 107. τί κεκίνηται; An. 1227. κεκίνηται ςρατὸς Rh. 89. ὡς ἐκινήθην ἐγὼ ib. 774.

Κίρκη, *nom. propr. fœminæ.* Tr. 438.

Κισσεὺς, pater Hecubæ. Hec. 3. Κισσεῦ Ar. fr. XXXIII. 2.

Κίσσινος. ποτῆρα κίσσινον Al. 759. κισσίνυς ςεφάνυς Bac. 701. ἐκ κισσίνων θύρσων ib. 709. κίσσινον βέλος ib. 25. κισσίνυ βάκτρυ μέτα ib. 363. κίσσινον σκύφος And. fr. XXVII. 2. κισσίνοις βλαςήμασιν Bac. 177. κισσίνοις βάκτροις Ion. 217.

Κισσός. ὁποῖα κισσὸς δρυὸς (sc. ἔχεται) Hec. 398. κισσὸς ὃν περιςεφὴς —ἐνώτισε Ph. 654. προσείχεθ', ὥστε κισσὸς ἔρνεσίν δάφνης Med. 1213. κισσῷ ςεφανωθεὶς Bac. 81. cf. v. 106. ὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; ib. 253. κισσῷ ἐρεψόμεσθα ib. 323. δεῦρό συ ςέψω κάρα κισσῷ ib. 342. θύρσον—κισσῷ κομήτην ἐξανέςεφον ib. 1053. σκύφος κισσῦ παρέθετο Cy. 389. κισσῷ ςεφθεῖσα χλόα Hel. 1376. πολὺς ἐνεῖρπε κισσὸς Alcmen. fr. II. 1. κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 2.

Κισσῦν. κρᾶτα κισσώσας ἐμὸν Bac. 205.

Κισσοφόρος. κισσοφόροις ἐν θαλίαις Bac. 383. κισσοφόρα νάπη Tr. 1066.

Κιχάνειν, vel κιχεῖν. κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος Hip. 1444. Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἆρα κιχάνω; Al. 480. μαςεύων σε κιχάνω μόλις Hel. 603. μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ Al. 22. λιμένα ἔκιχεν Bac. 901. ὐκ ἂν κίχῃς μ' ἑλὼν χερὶ Sup. 1069.

Κίων. ὑπὸ κίονος σκιὰν Her. F. 973. ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ ib. 977. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας ib. 1006. ἀνήπτομεν πρὸς κίονα ib. 1011. περὶ κίονας ναῶν Iph. T. 405. λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. λαΐνοις ἀμφὶ κίοσιν οἴκων Her. F. 1038.

Κλαγγὴ, vel dor. κλαγγά. πτηνοῖς κλαγγὰν ὄρνισιν Tr. 147.

Κλάδος. ἡ ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον Tr. 799. σείοντα Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ἐλάτης ὐράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. παλιύρυ κλάδῳ Cy. 393. εὐφυὴς κλάδας Alcmen. fr. II. 1. δρυὸς ἢ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα Ph. 1517. cf. Bac. 110. ςέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις Al. 762. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις Sup. 102. cf. Her. 518. δρυΐνυς συγκεραυνῦσαι κλάδυς Bac. 1101. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80.

Κλάζειν. δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρυ Rh. 568. κιθάρᾳ κλάζεις Ion. 905. ἔκλαγξε Τυδεὺς Ph. 1151.

Κλαίειν. σὲ κλαίω πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212. τί κλαίεις; Or. 280. Al. 533. Sup. 286. Iph. A. 1122. et Her. F. 1111. κείνυς κλαίω συμφορᾷ κεχρημένυς Med. 347. κλαίει ἄκοιτιν ἐν χεροῖν ἔχων Al. 199. τέκνα κλαίει μητέρα ib. 951. ἅλις κλαίειν τὐμὸν ἦν ἐμοὶ κακὸν ib. 1044. πρὶν κλαίειν τινὰ An. 578. ἔρημα κλαίω Sup. 775. κλαίοις ἂν Iph. A. 306. κλαίω σύγγονον Iph. T. 230. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 173. cf. v. 339. et 697. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτείρω Her. 446. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς Her. F. 1238. κλαίων ἐμῦ δίξεται Hip. 1086. τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχυ νέκυν Al. 602. ὐκ ἀνάξεις ἔνερθεν κλαίων τὺς φθιμένυς ib. 991. ὃς κλαίοντά σε καταςήσει An. 635. κλαίων ψαύσει ib. 759. κλαίων ἂν ἦλθες Sup. 458. κλαίων ἅψῃ τῶνδε Her. 271. ὁμαρτῦσιν φίλοι κλαίοντες Or. 949. cf. Hip. 1175. παρὰ κλαίυσι θοινᾶσθαι Al. 545. cf. Cy. 424. κλαίυσ' (i. e. κλαίυσα) ἀδελφὴν Or. 61. cf. Iph. T. 55. et Hel. 1206. ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γυνάτων κλαίοντα Hec. 840. προσπιτνῦσα τέκνα ἔκλαιε Ph. 1443. παῖδες ἔκλαιον Al. 188. πάντες ἔκλαιον οἰκέται ib. 190. ἐκλαίομεν δέσποιναν ib. 765. ἔκλαυσα Sup. 1160. et Tr. 482. νεκρὺς κλαῦσαι Med. 1377. cf. An. 1161. τῷ δυστυχῦντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Œnei fr. VII. 2. κλαύσῃ (2 sing. fut. 1. med.) Cy. 551. κλαυσόμενος ib. 488.

Κλείειν, 1) claudere. κλείειν πάντα πύργον Bac. 652. κλείει πύλας Her. F. 997. χέρας βρόχοισι κεκλειμένα An. 503. v. not. 2) celebrare. ἐν ἀλύροις κλείοντες ὕμνοις Al. 449. Θέτιν ἰαχήμασι—κλείυσαι Iph. A. 1047.

Κλεῖθρον. τὺς—πονηρὺς κλεῖθρον εἰρ-

γέτω ϛέγης Er. fr. II. 20. κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. κλείθρων τῶνδε μὴ ψαύσῃς ib. 1567. μοχλοῖς ἄραρε κλεῖθρα ib. 1571. κλείθροις ἔκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἆρα πύλαι κλείθροις—ἥρμοϛαι; ib. 114. τὰ πυλωρῶν κλεῖθρα ib. 268. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς ib. 1065. εὖ φυλάσσετε κλείθροισι δωμάτων πύλας An. 952. ἔσω κλείθρων Iph. A. 345. κλείθροις ἂν εἰργοίμεσθά Hel. 295.

Κλεινίας, pater Alcibiadis. ὦ Κλεινίȣ παῖ Epig. III. 1.

Κλεινός. ὁ κλεινὸς, εἰ δὴ κλεινὸς, Ἀγαμέμνων Or. 17. Οἰδίπȣ κλεινὸς γόνος Ph. 290. πόσις ὁ κλεινὸς An. 457. et El. 327. cf. Hel. 1415. πατρὸς κλεινȣ͂ γεγὼς An. 648. cf. El. 206. ϛρατηλατήσω κλεινὸς Sup. 593. παῖδα κλεινὸν Αἰγέως ib. 656. ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς ἄναξ Tr. 358. τὸν καλλίνικον κλεινὸν Bac. 1159. ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Her. 859. κλεινὸν ζυγὸν Hel. 399. κλεινὸς ὁ πόνος μοι Ion. 131. ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς Her. F. 12. et 1414. ὁ κλεινὸς ὅτος τῆσδε γῆς ἄρχων ib. 38. cf. v. 541. et 768. ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἄναξ El. 776. κλεινῶν Ἀγηνοριδᾶν Ph. 225. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται ib. 1746. κλεινοῖς δόμοις Sup. 755. ἐν πᾶσι κλεινοὶ βροτοῖς Iph. A. 429. τῶν Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν Iph. T. 142. κλεινῶν ἀδελφῶν El. 746. κλεινὴν Πολυνείκȣς βίαν Ph. 56. Οἰδίπȣ κλεινὴ δάμαρ ib. 1077. et Ζηνὸς ἡ κλ. δάμαρ Her. F. 1303. κλεινὴν ἄλοχον τȣ͂ καταφθιμένȣ Sup. 984. Ἰλίȣ κλεινὴν πόλιν Hel. 104. et Δαρδάνȣ κλ. πόλιν El. 5. κλεινὰν ἐπὶ ναυϛολίαν An. 797. τᾶς κλεινᾶς Ἀρεθȣ́σας Iph. A. 170. Πριάμοιο κλεινὰν γαῖαν ib. 1069. κλεινᾷ σὺν κώπᾳ Iph. T. 140. τὰν κλεινὰν Θησέως χώραν Tr. 208. κλεινᾶς ἀσπίδος El. 455. κλεινὰς Θήβας Ph. 958. κλεινῶν Ἀθηνῶν Hip. 423. Her. 38. et Ion. 30. et κλεινὰς Ἀθήνας Hip. 760. et 1094. et Ion. 590. et 1038. κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος Iph. T. 9. κλειναὶ γυναῖκες Ion. 1106. κλειναὶ νᾶες El. 432. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. τὸ κλεινὸν Φοίβȣ πέδον An. 1086. ἐν κλεινῷ δορὶ Sup. 593. θέλει τι κλεινὸν ὅτος ὁ ϛόλος ib. 1055. τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος Iph. A. 603. τὸ κλεινὸν Ἄργος Iph. T. 508. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας ib. 905. τὸ κλεινὸν Ἴλιον Tr. 25. κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ ib. 747. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. τὸ κλεινὸν πέδον Σπάρτης Hel. 57. κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ib. 510. κλεινὸν ἄϛυ Ion. 262. τὰ κλείν' αἰνίγματα Ph. 1682. et 1747. ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' ὁρίσματα Hip. 1459. λοχεῖα κλεινὰ Iph. T. 1241. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. τὰ κλεινὰ ϛρατεύματα Hel. 460. ϛρατηλατήσας κλεινὰ Her. F. 61. τὰ κλεινὰ λάφυρα ib. 416. κλεινότατον ϛέφανον Iph. A. 1529. κλεινοτάτȣς ἐν Ἀργείοις Sup. 965. κλεινοτάταν σοφίαν Med. 828. Κενταύρων δορὶ κλεινοτάτῳ An. 793.

Κλειϛός. δῶμα γαίας κλειϛὸν Pelei fr. III. 2.

Κλέμμα. εἴ τις—ἔχει τι κλέμμα τῶν αὑτῆς δόμων Hec. 618. θεῶν τȣ͂ κλέμμα γέγονας; Iph. A. 1615.

Κλέος. καλὸν κλέος Hec. 1225. et Iph. A. 357. ἕξομεν κλέος Or. 1151. cf. Ion. 1588. κλέος τοιόνδε σοὶ γένοιτ' ἂν ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν Ph. 579. μεῖζον ἄρνυμαι κλέος Al. 56. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. ἔνθα δόξα φέρει κλέος Iph. A. 567. κλέος μȣ μακάριον γενήσεται ib. 1383. κλέος ȣ͂ σε μὴ λίπῃ ib. 1504. κλέος ἀείμνηϛον ib. 1531. τὸ κάλλιϛον κλέος Tr. 386. cf. Hel. 947. ȣ̓ρανῷ ϛηρίζον εὑρήσεις κλέος Bac. 970. Ἑλένης αἰσχρὸν κλέος Hel. 134. τὸ Τρωϊκὸν ȣ̓ καταισχυνῶ κλέος ib. 851. cf. v. 1619. κλέος τȣ̓μȣ͂ πατρὸς ȣ̓κ ἂν μιάναιμι ib. 1005. κλέος μέγα λαβεῖν El. 1084. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI.

Κλέπτειν. πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις Tr. 1010. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293. νείκη ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χερῶν δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 2. πίνειν κλέπτων σὺ βέλει Cy. 544. κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανον καὶ θυηπόλον Iph. T. 1359. πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτȣσαν Tr. 958. κλέπτȣσα μύθοις ἀθλίȣς

κλοπὰς Her. F. 100. κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίȣ Al. 204. κλέψας λόγοισιν Ph. 999. διαβολαῖς νέαις κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματα Sup. 416. κλέψας ἄγαλμα Rh. 502. κλέψας δέμας σὸν Hel. 1688. ȣ̓δὲ κλέπτομαι φρένας Tr. 677. θεῶν κλεφθεὶς ὕπο Or. 1580.

Κλέπτης. κλεπτῶν ἡ νὺξ Iph. T. 1026.

Κλεπτικός. κλεπτικοῖς βήμασι Rh. 205.

Κληδονεῖν. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονȣ́μενοι Her. F. 1288.

Κληδȣχεῖν Iph. T. 1463.

Κληδȣ̃χος. φιλτάτων θαλάμων κληδȣ̃χον Hip. 541. ὁσίας κληδȣ́χȣ δȣ́λα Iph. T. 132.

Κληδών. αἰσχρὰν προσβαλȣ̃σα κληδόνα Al. 316. τοιάνδε κληδόνα ἔξω ib. 962. ȣ̓ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ μετῆλθον An. 562. κληδόνα μύθων Rh. 4. τῶνδε κληδὼν—ἀπώλεσέν με Tr. 652. λόγων κληδόν' ἤνεγκας φίλην Hel. 1266. κληδὼν ἦλθεν εἰς 'Ερ. πόλιν Her. F. 1166. κληδὼν μένει El. 700.

Κλῄειν, pro κλείειν. χρυσῆ πλάσιγξ αὐχένα πώλων ἔκλῃε Rh. 304. κλῄσας ϛόμα Ph. 872. κλῄσας μιν ἐν παρθενῶσι Dan. 58. ὅρκοις κεκλῄμεθα Hel. 983.

Κλῄζειν. ὅθεν σ' 'Απόλλων' ἐμφανῶς κλῄζει Phaëth. fr. X. 2. μάτην παιδός τοι νεὼν ἐκλῄζομεν Her. F. 340. vid. not. τὰν Διὸς κόραν κλῄσωμεν Iph. A. 1522. παῖς κλῄζομαι Μενοικέως Ph. 10. Στρόφιος τȣ̃δε κλῄζεται πατὴρ Iph. T. 917. κληζόμεθ' ἐν θιάσοις Bac. 1178. ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κλῄζεται Hel. 125. θανὼν κλῄζεται ib. 131. ἁπλȣ̃ν Τυνδάρειον ὄνομα κλῄζεται ib. 501. ȣ̓δ' ἔδρασας, οἷα κλῄζεται ib. 727. ἡ κληζομαι—προδȣ̃σ' ἐμὸν πόσιν ib. 933. πατήρ τε καὶ σοφὸς κλῄζῃ θεὸς ib. 1457. δμωαὶ τίνων κλῄζεσθε δόμων; Ion. 234. Πυλάδης ἐκλῄζεθ' ἅτερος πρὸς θατέρȣ Iph. T. 249. ἡ πρὶν μακαρία ἐκληζόμην βροτοῖς Her. F. 493. Μακραὶ χῶρός ἐς' ἐκεῖ κεκλησμένος; Ion. 283.

Κλῆθρον. παρὰ κλῆθρα Hip. 577. χαλᾶτε κλῆθρα πυλωμάτων ib. 808. cf. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. κλήθρων ἐξόρμα Iph. A. 149. χαλκότευκτα κλῆθρα Iph. T. 99. κλῄθρων λυθέντων Hel. 866. οἴγειν κλῆθρα Her. F. 332. διάνδιχα κλῆθρα κλίνεται δόμων ib. 1029.

Κληΐζειν. τὰν Κύπριν κληΐζȣσιν χώραν καταπνεῦσαι Med. 836. τῷ μὲν ὁ ϛρατηλάτας πατὴρ ἐκληΐζετο Or. 1402.

Κληῒς pro κλείς. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντȣ κληῖδ' ἀπέραντον Med. 213. καθαρὰν ἀνοίξαντι κληΐδα φρενῶν ib. 661. ῥίπτε ζαθέȣς κληΐδας Tr. 257.

Κλῆρος. κλῆρον ȣ̓ δεδεγμένη Hip. 1057. κλῆρον τίθεσθε Iph. A. 1198. κλήρȣ κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. ἐγγύς πȣ κεῖσαι κλήρȣ Tr. 186. δυστυχεστάτῳ προσέπεσα κλήρῳ ib. 291. ᾧ σε δȣ́λην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας ib. 1271. κλήρῳ λαχόντας Her. 36. κλῆρος 'Ερμȣ̃ Æol. fr. XXII. ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Fr. inc. CXLII. κλήρȣς μοι φύλασσε Ph. 845. κλήρȣς ἐμβατεύσεσθε χθονὸς Her. 876.

Κληρȣ̃ν. ὅς γ' ὀμφὰν κληροῖς Ion. 908. ȣ̃ς ἐκλήρωσεν πάλος ib. 416. αἰχμαλωτίδων δεσπότας κληρȣμένων Tr. 29. ἤδη κεκλήρωσθε ib. 240. ἵν' ἐκληρώθην—δȣ́λη Hec. 102.

Κλήρωσις. πικρὰν κλήρωσίν μοι καθίϛης An. 384.

Κλῂς pro κλείς. χαλᾶτε κλῇδας Med. 1314. κλῇδας φυλάσσειν Tr. 493. κλῇδες ἀνῆκαν θύρετρα Bac. 448.

Κλιμακτήρ. πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρȣ ποδὸς Hel. 1586.

Κλίμαξ. κέδρȣ παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ Ph. 100. μακραύχενος κλίμακος προσαμβάσεις ἔχων ib. 1180. κλίμακος ἀμείβων ξέϛ' ἐνηλάτων βάθρα ib. 1186. ἐπὶ κλίμακος θορὼν Iph. T. 1382. ἀπὸ κλιμάκων Ph. 104. πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις ib. 492. cf. Bac. 1211. ἐκ κλιμάκων ἐσφενδονᾶτο μέλη Ph. 1189. κλιμάκων ὀρθοϛάτων Sup. 497. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα ib. 729. κλίμακας σπεύδοντες Iph. T. 1351. ἀμφὶ σεμνὰς κλίμακας—θεᾶς ib. 1462. ὥς τις —κλίμακας ῥάνῃ φόνῳ Rh. 73.

Κλίνειν. ἔκλινε κέρας τὸ λαιὸν ἡμῶν Sup. 704. κλῖνόν μ' ἐς εὐνὴν Or. 227. cf. v. 311. κλίνατέ με Al. 268.

κλῆθρα κλίνεται δόμων Her. F. 1030. κλίθητι νῦν μοι Cy. 541. κλίθητι καὶ πίωμεν Syl. fr. V. 1. κλινθεὶς ἐς ἕδας Her. F. 956. ἐν κομήτῃ λειμῶνι κλιθεῖσα Hip. 211.

Κλίνη. κλίνης ἐν μέσῳ Hec. 1150.

Κλισία. εἰς κλισίαν λύκων δολίην Iph. T. 857. ἐζεύξω κλισίαις ἄκοιτιν Al. 997. κλισίας ὁπλοφόρȣς Iph. A. 189. τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν—ȣ̓τάσει ἐν κλισίαις Rh. 255.

Κλίσις. τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος Tr. 113.

Κλισμός. ἀποςᾶσα κλισμȣ̃ Or. 1440.

Κλιτύς. πάρα δροσερὰ πύργοις συνεχὴς κλιτὺς Hip. 227. cf. Cy. 50. σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπȣ Bac. 409. δοχμιᾶν διὰ κλιτύων Al. 578. κλιτύων ἐν ἐσχάτοις Cy. 27.

Κλίτων, *nom. propr. viri*. Epist. I. et V.

Κλοιός. τὸν χρύσεον κλοιὸν φορȣ̃ντα Cy. 183.

Κλόνος. σκέψαι κλόνον—Γιγάντων Ion. 206.

Κλοπαῖος. ȣ̓ κλοπαίαν—λαβὼν Al. 1038.

Κλοπή. κλοπῇ ἀφῖγμαι Ion. 1254. θεῶν κλοπαῖς Or. 1497. κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς Iph. T. 1400. κλοπαῖς θηρώμενον Ἑλένην Hel. 1191. ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο ib. 1691. κλέπτȣσα μύθοις ἀθλίȣς κλοπὰς Her. F. 100.

Κλύδων. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. πόντȣ πελάγιος κλύδων ib. 701. ἐν κλύδωνι κείμεθα Ph. 866. θαλάσσιος κλύδων Med. 29. cf. Hip. 448. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. αὐτῷ σὺν κλύδωνι Hip. 1213. πολὺς κλύδων δορὸς Sup. 474. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον Iph. T. 316. ἢν ἡ δέλτος ἐν κλύδωνι ἀφανὴς γένηται ib. 756. πρὸς ναὸν ἐκπίπτει κλύδων ib. 1196. δεινὸς κλύδων ib. 1379. λάβρῳ κλύδωνι ib. 1393. κλύδων παλίρρȣς ib. 1397. ȣ̓ 'κ θεῶν δύςηνος κλύδων Tr. 691. ὡς μὴ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων Hel. 1287. πολέμιος κλύδων Ion. 60. ἐν κλύδωνι—πέπτωκα δεινῷ Her. F. 1091.

Κλυδώνιον. φανήσομαι ἐν κλυδωνίῳ Hec. 48. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς Hel. 1225.

Κλύειν. ȣ̓δ' ἐγὼ κλύειν (sc. τάδε βȣ́λομαι) Hec. 748. κλύει τις; ib. 1094. σαφῆ μᾶλλον κλύειν Or. 640. εἰ κλύεις εἴσω χθονὸς τέκνων καλȣ́ντων ib. 1231. κλύω βοὴν ib. 1325. κλύειν ἐμȣ̃ θέλεις; ib. 1576. ἀνάγκη σȣ̃ κλύειν ib. 1577. κλύετέ μȣ, et τίς ἂν κλύοι σȣ Ph. 608. ȣ̓ δοκῶν κλύειν Med. 67. εἰ θέμις κλύειν ib. 678. τίς κλύει σȣ θεὸς ἢ δαίμων; ib. 1391. μὴ δόκει τȣ́τȣ κλύειν Hip. 119. σȣ̃ πυθέσθαι καὶ κλύειν βȣλοίμεθ' ἂν ib. 270. σȣ̃ τάδ', ȣ̓κ ἐμȣ̃ κλύεις ib. 352. ὁ αἶνος ȣ̓̃τος—σοι μᾶλλον ἀλγίων κλύειν ib. 485. ἰαχὰν κλύω ib. 584. τίνος κλύω; ib. 840. ἡ ποθȣ̃σα πάντα καρδία κλύειν ib. 912. βρόμον φρικώδη κλύειν ib. 1202. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν ib. 1239. κλύει τις ἢ ςεναγμὸν—Al. 87. ȣ̓ πρέπει θοινωμένȣς κλύειν ςεναγμῶν ib. 553. δισσὰ ἦν μέλη κλύειν ib. 763. ȣ̓ σφαγίων κλύει ib. 978. ȣ̓́πω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων κλύειν ib. 1148. ὅταν κλύῃ κακῶς Sup. 436. κλύοιμ' ἂν ib. 570. σὺ τῶν σῶν κλύεις τέκνων λόγȣς ib. 1142. τὰ Ἀγαμέμνονος κλύεις ὠμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 912. εἰκότα κλύεις ib. 1134. ȣ̓δέ σοι κλύειν καλὸν Iph. T. 927. κλύεις αὐδὴν θεᾶς ib. 1447. κλύε κόμπȣς κωδωνοκρότȣς Rh. 383. κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν ib. 789. γάμων τόδ' ὡς κλύω μεῖζον κακὸν Tr. 715. κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ' αὐδᾶς Bac. 576. κλύοις ἂν ȣ̓̃ν τι ib. 1270. μύθȣς συντομωτάτȣς κλύειν Her. 785. κλύειν θαύματος πάρεςί σοι ib. 853. συμφορὰς—τὰς παρεςώσας κλύω Hel. 491. ἡδύ τοι μόχθων κλύειν ib. 671. πολλὰ χρής' ἐμȣ̃ κλύειν ib. 1463. ταῦτ' ȣ̓ γέλως κλύειν ἐμοί; Ion. 528. ψόφȣς κλύειν ib. 630. κακῶς σ' ȣ̓κ ἐατέον κλύειν Her. F. 173. cf. El. 1040. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 750. ȣ̓δεὶς θεῶν ἐνοπὰς κλύει τᾶς δυσδαίμονος El. 198. φόνιον οἰμωγὴν κλύω ib. 752. δεινὸν καὶ θεοῖσι κλύειν ib. 1328. αἳ μειζόνων κλύȣσι δυσσεβεςέρων Bel. fr. XXV. 11. κλύειν τῶν κρεισσόνων Fr. inc. XLI. 2. ἐμαυτȣ̃ κλύειν ἐπίςαμαι Fr. inc. B. 19. 1. μὴ κλύων Hec. 743. μύθȣς, ὧν κλύων ἀφικόμην ib. 967. ὀνείδη τάδε κλύων Or. 1238. κλύων τὰ δεινὰ καὶ

δρασήρια δισσοῖν λεόντοιν ib. 1554. κλύων αὐδῆς Hip. 86. λόγῳ κλύων ib. 1004. et Melan. fr. I. 2. ἃ— ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων Al. 155. κλύων τἀληθὲς ib. 711. et τἀληθῆ κλύων Hip. fr. VIII. 2. κακῶς κλύοντι Al. 964. τόδε κλύων ἔπος συγγόνατον Sup. 1160. κλύων εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένου Iph. A. 1561. ὅ, τι χρὴ κλύοντά σου λέγειν Iph. T. 768. ὄνομα δὶς κλύων ib. 779. οὐδὲν πρὸς αὐτῶν πλημμελὲς κλύων Rh. 858. παρθένου μέγαν λόγον κλύων Her. 537. κλύων λέγεις Hel. 116. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς El. 1211. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Dic. fr. XIII. 5. ἐξ ἐμοῦ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων Phi. fr. XIII. 3. κλύοντας, ὡς θύοιμεν ξένους Iph. T. 278. τίνος κλύοντες; Cy. 119. γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων κλύουσα θρήνους Hec. 298. τὴν οὐ κλύουσαν, οὐδ' ὁρῶσαν Al. 405. κλύουσα τούσδε σειρήνων λόγους An. 937. δυστήνους γόους κλύουσα τῶνδε Sup. 288. πόλις κακῶς κλύουσα ib. 880. τάδε κατ' οἴκους κλύουσα Iph. A. 301. φθογγῆς κλύουσα σῆς ib. 1534. τάδε κλύουσ' ἀπαγγελῶ Iph. T. 901. φέτιν τιν' οἴκοθεν κλύουσα Hel. 1208. ἀντίφων' ἐμῶν στεναγμάτων κλύουσαι Sup. 801. ἔκλυον ἀλικτύπων τινὸς—ἀνόσιον φόνον Or. 373. οὐκ ἔκλυον Ph. 926. ἔκλυες ὦ—τᾶς τυράννου πάθεα Hip. 362. ἔκλυον οὖσαν ἀθλίαν σε Iph. A. 897. ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1325. ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον Hel. 185.

Κλύζειν. θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακὰ Iph. T. 1193. εἰς ὦτα κλύζων Hip. 654.

Κλῦμι. αἰτουμένης κλῦθί μου Hip. 872. cf. El. 1238. κλῦτε Pelei fr. II.

Κλυταιμνήστρα, uxor Agamemnonis. Or. 20. 71. 77. et 114. An. 885. et 1116. Iph. A. 50. 417. etc. Iph. T. 22. El. 9. etc.

Κλυτός. κλυτὰν Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 263.

Κλών. κλῶν' ὄρειον χεροῖν ἄγων Bac. 1066. κλῶνα μυρσίνης ἔλαβε El. 324. δαφνηφόρους λαβοῦσα κλῶνας Ion. 423.

Κλῳός. δήσαντές σε κλῳῷ τριπήχει Cy. 234.

Κλωπικός. ἵζειν κλωπικαῖς ἕδραις Rh. 512.

Κλωστήρ. λίνου κλωστῆρα περιφέρει Fr. inc. CCVI.

Κλωστός. κλωστοῦ ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tr. 537.

Κλώψ. πανοῦργον κλῶπα Al. 769. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ Rh. 709. κλῶπες ἄνδρες ib. 645. cf. v. 678. et 777. et Cy. 222. οὐ κλῶπες ἐσμὲν Hel. 560.

Κνεφαῖος. ἀμφὶ ἀελίου κνεφαίαν ἱππόστασιν Al. 595.

Κνέφαλλος. κνεφάλλου οὐχ ὑπερτείνεις πόδα Sci. fr. I. 2.

Κνέφας. εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν Hip. 836. νύχιον κνέφας Tr. 543. σκότιον κνέφας Bac. 510.

Κνήμη. κνήμην διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403.

Κνίζειν. εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος Med. 568. ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα ib. 599. τὸ βούλεσθαί μ' ἔκνιζε Iph. A. 330. ἢ σὺ κνίζῃ Med. 555. ἤν τι κνισθῇς An. 208.

Κνισσᾶν. βωμοὺς κνισσᾶν βουθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Κνώδαλον. δισσοῖν κνωδάλοιν Sup. 146.

Κνώσσιος. ταῦρον Κνώσσιον κατακτανὼν Her. F. 1327.

Κοῖλος. χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος An. 1266. cf. Tr. 84. Αὐλίδος κοίλους μυχοὺς Iph. A. 1600. τύμβου τάφρον ἐς κοίλην Al. 900. κοίλης ἀντίπηγος Ion. 19. ἐκ κοίλης πέτρας ib. 31. κοίλης φλεβὸς ib. 1011. κοίλη, ὄρεσι περίδρομος Cresph. fr. XII. 2. τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112. νεὼς κοῖλον σκάφος Cy. 465. τὰ κοῖλα γαστρὸς Ph. 1420. κοίλοις ἐν ἄντροις Inus fr. XXII.

Κοιλωπὸς ἁρμὸς Iph. T. 263.

Κοιμᾶν. εἴθε με κοιμάσειε ᾅδου ἀνάγκα Hip. 1387. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος Rh. 439. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι An. 390.

Κοιμίζειν. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῷ Hec. 473. μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις Ph. 193. ἐπεὶ ἄγρυπνον ὄμμ' ἐν εὐφρόνῃ οὔτ' ἐκοίμισ', οὔτ' ἔβριξεν Rh. 825. θηκτὰ κοιμίσαι

ξίφη ib. 669. πρὸς σῇσι πλευρῇς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται Hec. 826.

Κοινῇ, *adverb.* κατθανόντοιν δέμας θάψον κοινῇ Or. 1067. κοινῇ ταῦτα πάσχειν με δεῖ ib. 1074. τῆς νόσε τῆσδέ μοι κοινῇ μετασχὼν Hip. 731. κοινῇ τ' ἔπλευσα, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν Iph. T. 675. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδε Bac. 806. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα Ion. 807. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν ib. 1228. κοινῇ δίδωμι τϐτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν El. 232. χρὴ πόσει γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν Phry. fr. XIII. 2.

Κοινός. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. κοινῷ ποδὶ Ph. 1333. κοινῷ θανάτῳ ib. 1492. κοινὸν ἐνυάλιον ib. 1565. ὁ μῦθος κοινὸς ϐδαμῶς ὅδε Hip. 609. κοινὸν φόρτον Sup. 20. κοινὸν ἐς ᾅδην ib. 797. κοινὸς ἀγὼν Iph. A. 1096. κοινϐ ϛρατϐ ib. 1591. κοινὸν ἀγγελῶν λόγον Tr. 238. κοινός ἐϛιν ϐρανὸς πᾶσι βροτοῖς Hel. 912. τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. εἷς τις ἐϛὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. τύμβον κοινὸν Er. fr. I. 38. εἰς κοινϐς λόγϐς ἔλθωμεν Or. 1098. νόμοι κοινοὶ Sup. 431. κοινοὶ λόγοι ib. 849. cf. Tr. 54. et Bac. 714. κοινϐς αἰρόμενος πόνϐς Ion. 199. κοινοὶ πότμοι El. 1305. νόμϐς κοινϐς Ἑλλάδος Antiop. fr. IV. 3. κοινῆς τραπέζης τυχὼν ἐμοὶ Hec. 793. cf. Or. 9. ὡς κοινὴν (sc. τὴν σὴν δύναμιν) λάβω Tr. 58. κοινῇ ἐκείνῃ Hel. 835. κοινὴν μηχανὴν σωτηρίας ib. 1040. κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. κοινὴν συμφορὰν Epist. II. Ἀργείων κοινᾷ γνώμᾳ Hec. 189. κοινὰν τὰν εὔκλειαν An. 801. κοινὰν χάριν ὄλβῳ Iph. T. 455. κοινὰν τεκέων τύχαν Ion. 1101. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην Or. 863. εἰς κοινὰς ἕδρας ib. 871. κοινὰς βραβείας Ph. 453. παλαίϛρας κοινὰς An. 601. κοινὰς τὰς τύχας ἡγϐμενος Sup. 226. τιμὰς κοινὰς Bac. 209. κοιναὶ ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι Ion. 566. κοιναὶ πράξεις El. 1305. κοινὸν κακὸν Hec. 640. ϐ κοινὸν ϛρατῷ ib. 860. πᾶσι κοινὸν τόδε ib. 902. ἐῶ τϐτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. κοινὸν ἔγκλημα ib. 764. εἰς κοινόν τι λέγειν ib. 772. κοινὸν αἷμα Ph. 254. εἰς κοινὸν φέροι πατρίδι ib. 1023. λέξαντες εἰς κοινὸν ib. 1228. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν Hip. 1462. cf. Alex. fr. XVII. 1. οἷς πένθος ἐν κοινῷ τόδε Al. 266. πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε Sup. 538. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν Iph. A. 408. κοινόν ἐϛιν εἰκάζειν τάδε ib. 845. πᾶσιν κοινὸν ib. 918. τὸ κοινὸν αὔξειν ib. 967. πᾶσί μ' Ἕλλησι κοινὸν ἔτεκες ib. 1386. εἰς τὸ κοινὸν δϐς Iph. T. 673. κοινὸν ἔπος Tr. 55. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλϐς ib. 696. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα Her. 261. δράσων τι χρηϛὸν εἰς κοινὸν Hel. 1044. κοινῷ δορὶ Ion. 296. χρηϛήριον κοινὸν ib. 420. τί δ' ἐϛὶ Φοίβῳ σοί τε κοινόν; ib. 1284. κοινὸν γένος ib. 1589. λέγ' εἰς τὸ κοινὸν Her. F. 86. ϐ τὸ πλεῖϛον ἐν κοινῷ μέρος Er. fr. I. 48. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι Pol. fr. III. 2. κοινὸν λέχος Prot. fr. IX. κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ (sc. τὸ κατθανεῖν) Tem. fr. XV. 2. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Fr. inc. CLII. 4. κοινὰ τὰ τῶν φίλων Or. 733. κοινὰ φίλων ἄχη Ph. 250. κοινὰ—Φοινίσσᾳ χώρᾳ ib. 251. κοινὰ τέκεα ib. 254. κοινὰ βϐλεύματα ib. 699. κοινὰ χρήματα An. 377. πρὸς τὰ κοίν' ἀποβλέπειν Sup. 422. ὡς κοινὰ πράσσϐσα Iph. T. 668. κοινὰ πράγματα ib. 1062. κοινὰ ἀγγέλματα Tr. 706. τὰ κοινὰ χαίρων Ion. 358. κοινοῖσιν αὐτοῖς χρώμεθα Æol. fr. XIII. 4. v. not. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2.

Κοινϐν. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον Med. 811. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. τϐτῳ θεϐ μάντευμα κοινῶσαι θέλω Med. 685. κοινϐσθαι φυγῆς Ph. 1703. πένθος γυναικὸς τῆσδε κοινϐσθαι λέγω Al. 428. ὧν καὶ σὺ κοινϐ Cy. 296. ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα ib. 630. ἵν' ἐν μέρει λέχος δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ κοινϐμενος An. 216. τϐ σϐ παιδὸς αἵματος κοινϐμένην ib. 655. σοὶ λέχϐς κοινϐμένην ib. 934. κοινϐμένη τὰς συμφοράς σοι Ion. 608. cf. v. 858. ὡς φίλῳ ὄντι σοι κοινώσομαι Med. 499. κοινώσῃ (2 sing. fut. 1. med.) λόγϐς; Tr. 61. αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI.

3. ὐχ ἑκῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει An. 38.

Κοινόφρων. κοινόφρων σοι ζῆν θέλοιμ' ἂν Iph. T. 1008. εἰς τὰς 'Αθήνας τεῖχε κοινόφρων πατρὶ Ion. 577.

Κοινωνεῖν. κοινωνεῖν τάφυ Or. 1055. ἦ καὶ σὺ τῦδε κοινωνεῖς φόνυ; ib. 1591. cf. An. 916. et Cy. 469. τῆσδε κοινωνῶ τύχης Med. 302. ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης Iph. T. 1067. σὺ κοινώνει λόγων Hel. 709. ὅταν τις— παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Fr. inc. III. 4. κοινωνῶν πλάτης Hel. 1228. ὃς κακοῖς ἐκοινώνησεν Her. 301. τίς ἂν πατρός σu φόνον ἐκοινώνησέ μοι; El. 1048.

Κοινωνία. ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κοινωνίαν Ph. 16. τίς θαλάσσης βυκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. μὴ γένυς κοινωνίαν ἔχοντι Rh. 904. ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινωνίᾳ Bac. 1275. κοινωνίαν δύστηνον Her. F. 1363. λυγραὶ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι ib. 1377.

Κοινωνός. τῆς συμφορᾶς κοινωνὸς Ion. 773. ὅθεν—σὲ δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ El. 637. κακῶν κοινωνὸς εἶ Med. 1361. τὴν κοινωνὸν γάμων Her. F. 584. cf. El. 600. κοινωνῷ ξίφει Iph. T. 1173.

Κοινῶς Ion. 1462.

Κοίρανος. τὸν νεωστὶ κοίρανον Ph. 1637. κοίρανος χθονὸς Med. 71. Al. 510. et Iph. T. 1080. et κοίρανον χθ. Iph. T. 1287. et Her. F. 138. κοιράνῳ Τιρυνθίῳ Al. 494. δαιμόνων τῷ κοιράνῳ ib. 1143. δώμασι κοιράνυ Dan. 52. ἐχθρὰ γαίας κοιράνοις καθίσταμαι Med. 875. κοιράνοις χθονὸς ib. 936. et κοιράνυς χθ. ib. 1299. ὅ τι πάντες εὖ φρονῦσι κοιράνοις Al. 208. ἃ (pro ἣ, sc. τύχη) πάρεστι κοιράνοις ib. 213. 'Αχαιῶν κοίρανοι κοινῦ στρατῦ Iph. A. 1591. κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. ἐν κοιράνοισι Πυθικοῖς σταθεὶς Ion. 1219. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθυ Dic. fr. V. 1. κοιράνυς στυγεῖν Œn. fr. XI.

Κοίτη. ἔρριψεν αὐτὴν ἐς κοίτην Al. 186. ἀπελθὼν εἰς κοίτην Rh. 779. 2) dor. κοίτα. ὀλέθριον κοίταν Hec. 1084. ἀπὸ κοίτας Or. 143. τᾶς ἀπλήστυ κοίτας ἔρως Med. 151. τᾶς ἀνάνδρυ κοίτας ὀλέσασα λέκτραν ib. 437. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ Hip. 132. κρυπτᾷ κοίτᾳ τῶν σῶν λεχέων ib. 154. νοσερᾶς δέμνια κοίτας ib. 181. νυχίαν κοίταν Rh. 22. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτυ El. 158. 3) plur. κοίτας ματεύων Ph. 419. Ζηνὸς μελάθρων παρὰ κοίταις Hip. 749. νυμφίδιαι κοῖται Al. 249. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμυς ib. 928. τίνες τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθυσι; Rh. 14. ἔγρεσθε κοιτᾶν ib. 532. τάσδ' ἔφραζεν Ἕκτορος κοίτας ib. 576. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν Tr. 494. λείπυσιν Παρνασῦ κοίτας Ion. 155. εἰς ἄντρυ κοίτας ib. 892.

Κοῖτος. πῦ τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; Rh. 740.

Κολάζειν. ὐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε Or. 769. ἂν κολάζῃ τήνδε An. 741. χρηστὰ ὐ κολάζομεν Sup. 575. τὴν θεὸν κόλαζε Tr. 948. ὡς κολάζω τὸν ἀδικῦντά σε Bac. 1321. ὐ γάρ τι θανάτῳ τὺς κακὺς κολάζομεν Hel. 1188. ἄλοχον κολάζειν προδότιν El. 1028. ἔστι τοι καλὸν κακὺς κολάζειν Sci. fr. IV. 2.

Κόλαξ. κολάκων ἀναπιμπλάναι τὸν οἶκον Epist. IV.

Κόλασμα Sis. fr. I. 4.

Κολαστής. τύτων κολαστὴν Sup. 255. κολαστὴς τῶν κακῶν ib. 341. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. cf. Fr. inc. B. 7. νόμυς θέσθαι κολαστὰς Sis. fr. I. 6.

Κολεός. φάσγανον ἐξεῖλκε κολεῦ Hec. 544. ἔθηκεν ὀξὺ φάσγανον σπάσας κολεῶν ἔσωθεν Iph. A. 1567.

Κολλητός. κολλητῶν ὄχων Hip. 1225.

Κολύειν. ὅστις δῆμον κολύει Alcmen. fr. IV. 2. πάντας—σπάθῃ κολύων φασγάνυ μελανδέτυ Eu. fr. II. 2.

Κόλπος. ἐν κόλποισιν 'Ελλάδος νεὼς Iph. T. 1292. Μυσας δι' ἀκηράτων δινηθεὶς κόλπων Rh. 354. Τροίας ἐν κόλποις Tr. 130. ἐν κόλποις Λήδας Hel. 1159. εὖτ' εἰς κόλπυς κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 888. κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Dan. 34.

Κολπώδης. πρὸς τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120.

Κολχίς. τᾶς δυστάνυ Κολχίδος Med. 132.

Κόλχοι. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2.

Κολωνὸς ἱερὸς Ph. 1701.

Κομᾷν. βϋκόλον, κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 2.

Κόμη. κόμης κατεῖχον (sc. ἐμὲ) Hec. 1166. κόμης ἀπαρχὰς φέρϋσα Or. 96. αὐχμώδη κόμην ib. 223. κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην Med. 1161. χρυσέας κόμης ἀνάδημα Hip. 82. cf. El. 882. κόμης ἀποσπασθεῖσα An. 403. τῆσδ' ἐπισπάσας κόμης ib. 711. cf. Tr. 882. et Hel. 115. εὔκοσμος κόμην Bac. 235. κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ ib. 829. βοςρύχϋς ξανθῆς κόμης Hel. 1240. τϋς ἀκηράτϋς πλόκϋς κόμης Ion. 1267. ϋ ῥίψεθ' ᾇδϋ τάσδε περιβολὰς κόμης Her. F. 562. κόμης ἀπηρξάμην El. 91. κόμης ἀγάλματα ib. 871. κόμης ξανθίσματα Dan. fr. V. 2. κόμη μόνον καὶ σάρκες Fr. inc. LI. 2. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. v. not. 2) dor. κόμα. ἐμὰν λευκόχροα κείρομαι κόμαν Ph. 327. κράδεμνα δικϋσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς ib. 1497. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμᾳ Med. 980. σπάραγμα κόμας An. 827. ϋ σπαράξομαι κόμαν; ib. 1210. ςέφανοι κόμας Sup. 974. ἐπεὶ ἔσεισε κόμαν Iph. T. 1276. μίτραν κόμας ἄπο ἔρριψεν Bac. 1113. πιναρὰν κόμαν El. 184. τὰν κόμαν ἐγὼ ib. 1209. 3) plur. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν—κόμαισι Hec. 837. λάβε κόμας ἐμὰς Or. 113. ἐς κόμας δακτύλϋς δικὼν ib. 1469. κόμαι εἰς ὄλυμπον Ph. 1191. κόμας κερϋνταί σοι Hip. 1426. ὦ ξανθαὶ κόμαι Iph. A. 681. cf. Iph. T. 51. τίς μ' εὐπλοκάμϋς κόμας ἀπολωτιεῖ; Iph. A. 791. πρὶν σπαράξεσθαι κόμας ib. 1459. δάκρυα καὶ κόμας δότω τάφῳ Iph. T. 703. κόμας σὰς μητρὶ δϋσα σῇ ib. 820. ἀνασείοντα κόμας Bac. 241. καθεῖσαν εἰς ὤμϋς κόμας ib. 694. ἀπὸ παρθένοι κόμας ἔθεντο Hel. 372. ἐκ κρατὸς κόμας ἀπέθρισας ib. 1204. κάρα σϋ συγχέω κόμαις ὁμϋ Thes. fr. I. 1.

Κομήτης. ἐν κομήτῃ λειμῶνι Hip. 210. θύρσον κισσῷ κομήτην ἐξανέςεφον Bac. 1053.

Κομίζειν. κόμιζέ με Hec. 432. et Ion. 738. ἄτις πρντοπόρϋς κομίζεις ἀκάτϋς Hec. 445. κόμιζε τὸν Μενοικέως Ph. 697. νεκρῶν τῶνδε τὸν μὲν εἰς δόμϋς χρεὼν κομίζειν ib. 1622. κόμιζε σαυτὴν δόμων ἔσω ib. 1630. εἰς δόμϋς τήνδε κομίζετε ib. 1654. κόμιζ' Ἰάσονα Med. 820. χρεὼν κόσμον κομίζειν δεῦρο ib. 951. πῶς κομίζειν χρὴ τὸν ἄθλιον; Hip. 1261. cf. v. 1265. ὅθεν κομίζω τήνδε Al. 1031. κόμιζε ἀπ' ὀμμάτων γυναῖκα τήνδε ib. 1067. νεκρϋς κομίζετε; Sup. 754. cf. An. 1265. μὴ δῷς τάδ' ὀςᾶ—παισὶν κομίζειν Sup. 1185. σφραγῖδα, ἣν ἐπὶ δέλτῳ τῇδε κομίζεις Iph. A. 156. ἐπὶ σφαγὰς κομίζω νιν ib. 906. κόμιζε τϋς ξένϋς Iph. T. 342. μόνας δή μ' Ἀχαιοὶ κομίζϋσι Tr. 1093. κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ ib. 1200. κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονὸς Bac. 959. μόνος μόνῳ κόμιζε πορθμίδος σκάφος Cy. 361. τϋ ποτ' ἐν χερὶ σᾷ κομίζεις νεοτρεφεῖς κόρϋς; Her. 93. ἐφέςιον φλόγ' εἰς δόμϋς κομίζετε Hel. 878. ὡς κομίζοις οἶκον εὐγενέςατον Ion. 1562. κόμιζ' αὐτὴν ἐκ δωμάτων Her. F. 720. γυναικῶν λυμεῶνας ξένϋς κομίζων καὶ ξυνοικϋρϋς κακῶν Hip. 1069. κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντϋ πόδα An. 1260. θαπτων κομίζων θ', ὕβρις ϋς ἀπώλεσεν Sup. 495. Θησέα κομίζων Her. F. 619. νεκρὸν τόνδε μοι ἥκεις κομίζϋσα Hec. 672. τήνδε κομίζϋσ' ἔξω μελάθρων Hip. 172. παῖδα κομίζϋσ' ἐνθάδε Iph. A. 147. ὑπόςροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζϋσα ib. 1205. πρὸς ἄνακτα τῆσδε γῆς κομίζομέν (i. e. ἐκομίζ.) νιν Iph. T. 334. σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. αὐτοσφαγῆ δύςηνον ἐκόμισ' ἐν χεροῖν Ph. 1326. ἐκόμισε παῖδα Iph. A. 432. ἥ μ' ἐκόμισ' ἐκ δόμων ib. 884. ἃς ἐκ βαρβάρων ἐκόμισα Bac. 57. κομίσαι παῖδας Ἀργείων θέλων Sup. 126. τὰν Ἑλέναν ἐκ Πριάμϋ κομίσαι θέλων εἰς γᾶν Ἑλλάδα Iph. A. 770. τῶνδ' ἔξω κομίζϋ τειχέων Ph. 596. δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται Hip. 432. τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι λαβὼν ἀδελφὴν Iph. T. 1362. κομίζομαι τὸν κατθανόντα παῖδα Bac. 1223. ἣν ἐκ Φρυγῶν κομίζομαι Hel. 579. πῶς ϋ κομίζῃ παῖδ' ἀλητεύοντα σὸν; El. 1113. τέκνων θνατῶν κόμισαι δέμας Sup. 273. κόμισαί μ' ἐς Ἄργος Iph. T. 774. ἔξω κομίσασθ' οἴκων Tr.

167. κόμισαί μ' εἰς ᾅδυ ib. 589. ἐκομίσθη Ἀθήναζεν ἡ γενομένη σοι συμφορὰ Epist. II. κομιζόμενοι συντόμως Epist. V. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος Tr. 35.

Κομιςὴρ. πομπὸς καὶ κομιςῆρας κόρης Hec. 222.

Κομιςής. λαβῦσα — κομιςὴν συ An. 1269. νεκρῶν κομιςὴν γενέσθαι Sup. 25.

Κόμιςρον. ἀθλίυ κυνὸς κόμιςρα Her F. 1387.

Κομπάζειν. κομπάζειν μάτην Hip. 978. κομπάζειν χρεὼν Bac. 1205. τοσόνδ' ἐκόμπασε Ph. 1181. κομπάσειεν ἄν ποτε Tr. 478. σοὶ γυναῖκ' ἀρίςην ἔτι κομπάσαι λαβεῖν Al. 325. μέγιςον κομπάσαι πάρεςί σοι Bac. 1231. εἰ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Er. fr. I. 14. κρείσσον' Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντα Bac. 340. τίνος παῖς πατρὸς κομπάζεται; Al. 500. ὃς ὕνεκ' ὄλβυ μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ Her. F. 64.

Κομπεῖν. ὡς σὺ κομπεῖς Or. 570. et Rh. 438. et 876. ἐκ τῶν καλῶν κομπῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς εἶναι τόδε El. 815. κόμπει (i. e. ἐκόμπει) μάτην Sup. 127.

Κόμπος, *subst.* κόμπῳ μεταρσίῳ An. 1221. κόμπυ χάριν Tr. 1038. ὁ κόμπος ὐδεὶς Bac. 461. τόδ' ὁ κόμπῳ λέγω Hel. 400. μέγας ὁ κόμπος Her. F. 1116. γλώσσης κόμποι Hec. 627. ὐκ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις Hip. 950. ὗτοι μ' ἐπαίρεις τοῖσι σοῖσι κόμποις Sup. 582. κλύε κόμπυς κωδωνοκρότυς Rh. 383. κόμπυς ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι Cy. 316.

Κομπὸς, *adject.* Ph. 603.

Κομψός. κομψός γ' ὁ κῆρυξ Sup. 426. κομψὸς γενήσῃ Cy. 314. τρίβων εἶ τὰ κομψὰ Rh. 625. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. τὰ κομψὰ ποικίλοι Æol. fr. VII. 2. τὰ κομψὰ σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5.

Κονία. ἀνίκ' ἔλειπον ἄςυ τε — ἐν κονίαις An. 112. εἴθε με ἔναρον ἐν κονίαισιν Sup. 821.

Κόνις. Ἰδαία κόνις Hec. 325. κόνει φύρυσα δύςηνον κάρα ib. 496. ὗ τις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν θήσει κόνιν Ph. 1658. τὴν εἰς ὐρανὸν κονιν προσαντέλλυσαν Sup. 688. κόνις ἴσα καπνῷ Tr. 1320. τάδ' ὄμματα μέτεςιν ἡμῶν κόνιος Cy. 637. κελαινὰ ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις El. 478.

Κοντός. ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. κοντοῖς πρώρας εἶχον Iph. T. 1350.

Κόπις, *masc.* orator vanus et nugax. Hec. 134.

Κοπὶς, *fœm.* culter. Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς οἴσει τις ἡμῖν κοπίδα El. 837. κοπίδας θήξεις μαχαίρας Cy. 240.

Κόπος. κόπῳ πάρειμι Ph. 859. κόπῳ δαμέντες Rh. 764. κόπυ ὕπο — παρεῖται Bac. 634. εὕδειν ἐκ κόπων ἀρειφάτων Rh. 124.

Κόπτειν. κόπτει El. 838. κόπτων Cy. 371.

Κορεῖν. βορᾶς κορεσθεὶς Hip. 112.

Κορεύειν. πῶς κορευθήσῃ καλῶς; Al. 314.

Κόρευμα. παρθένεια κορεύματα Al. 176.

Κόρη, et dor. κόρα, 1) puella, filia. τῆς δυςήνυ κόρης Hec. 46. ἅλις κόρης σῆς θάνατος ib. 394. ἡ τύραννος κόρη Med. 1125. Διὸς κόρην Hip. 15. Λητῦς κόρη ib. 1285. et Iph. T. 1398. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. et ita κόρη simpliciter *Proserpinam* denotat ib. 855. et Sup. 34. κόρη μίγνυται ἀδελφῷ An. 175. Σπαρτιατίδων κόρη ib. 597. Μενέλεω κόρην ib. 898. et Μεν. κόρη ib. 1050. Νηρέως κόρη ib. 1225. et Iph. A. 701. Τυνδαρὶς κόρη Iph. A. 61. et Iph. T. 1319. τῆς Διὸς κόρης ἄγαλμα ib. 1384. ἔρως ἐνθέυ κόρης Tr. 255. cf. El. 1032. βακχεύυσαν κόρην Tr. 341. ἡ Κάδμυ κόρη Bac. 2. κόρην ἔρημον Her. 524. Θεςιὰς κόρη Hel. 132. ἄῤῥητος κόρη Alex. fr. XXI. παρθενικὴν κόρην Epig. I. 3. Λάκαινα κόρα Hec. 652. cf. Or. 1439. Δωρὶς κόρα Hec. 934. παρθένυ κόρας αἴνιγμ' ἀσύνετον Ph. 1721. ὦ κόρα Λατῦς Hip. 63. cf. v. 1092. et 1137. σύγκασι κόρα Al. 412. Ἰλιὰς κόρα An. 128. cf. v. 490. παῖς τᾶς Διὸς κόρας ib. 145. cf. Iph. A. 782. ὦ Νηρῇ κόρα Iph. A. 1062. Τυνδαρὶς κόρα ib. 1335. διογενεῖ κόρᾳ Tr. 526. κόρας ἔργα Παλλάδος ib. 561. τᾶς θεσπιῳδῦ κόρας Hel. 522. τὰν χρυσεοςέφανον κόραν Ion. 1085. κό-

ρας ἀρείας Her. F. 413. βαρβάρȣ κόρας λάφυρα ib. 417. Τρῳάδες κόραι Hec. 485. κόραι Φρυγῶν ib. 1063. et Tr. 339. Τρῴων κόραι Hec. 1152. τὰς αἱματωπȣ̀ς καὶ δρακοντώδεις κόρας Or. 256. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. Πελιάδας κόρας Med. 9. τριτάλαιναι κόραι Hip. 740. κόραι ἄζυγες ib. 1425. Ἀργείας κόρας Sup. 135. cf. v. 1073. et Dan. 23. θήσει κόρας πολυκλαύτȣς Iph. A. 779. πεντήκοντα κορᾶν τῶν Νηρήδων χοροὶ Iph. T. 427. πηγαίαις κόραις Rh. 929. Κάδμȣ κόραι Bac. 976. et 1087. χθονὸς κόραι Hel. 167. Ἑλλανίδες κόραι ib. 193. κόρας Λευκιππίδας ib. 1481. Νηρέως ἁγναὶ κόραι ib. 1601. Ἀγραύλȣ κόραι τρίγονοι Ion. 496. ὑμνῳδȣ̀ς κόρας Her. F. 394. Ἀσωπίδες κόραι ib. 785. 2) κόραι, pupillæ oculorum. ȣ̓κ ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ' ὀρθαῖς κόραις Hec. 972. ἦ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις ib. 1045. αἱμάξας κόρας ib. 1117. et Ph. 62. τὰς ταλαιπώρȣς κόρας κεντȣ̃σιν Hec. 1170. λεπτὰ λεύσσω κόραις Or. 224. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας ib. 469. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1261. κόραισι δίδοτε διὰ βοϛρύχων πάντῃ ib. 1267. σκυθρωπȣ̀ς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. δεργμάτων κόραισι πολυπλάνοις Ph. 664. διαδόντες κόρας ib. 1380. ὀμμάτων ἄπο κόρας ϛρέφȣσαν Med. 1175. δακρύοισιν κόρας ϛάζω An. 533. τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας; Iph. A. 1434. ξυνάψαις βλέφαρα βασιλείοις κόραις Bac. 746. διήνεγκαν κόρας ib. 1085. διαϛρόφȣς κόρας ἑλίσσȣσα ib. 1121. cf. Her. F. 868. φωσφόρȣς ὀλεῖ κόρας Cy. 608. ϛάζȣσι κόραι δακρύοισιν ἐμαὶ Ion. 876. τί συναμπίσχῃ κόρας; Her. F. 1111. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. διόλλυμεν κόρας Œdip. fr. III. 2. Reliquas hujus voc. formas, κȣ́ρα et κȣ́ρη vid. infra suo loco.

Κορίνθιος. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ St. fr. IV. 2. γῆν Κορινθίαν Med. 10. cf. v. 70. 702. et 916. Κορινθίας παιδὸς Sci. fr. I. 1. Κορίνθιαι γυναῖκες Med. 214.

Κορμός. κορμȣ̀ς φέροντες πευκίνȣς Hec. 575. ὑψηλῆς δρυὸς κορμȣ̀ς πλατείας Cy. 383. cf. Her. F. 242. κορμȣ̀ς ναυτικȣ̀ς Hel. 1617.

Κόροιβος, *nom. propr. viri.* Rh. 539.

Κόρος, 1) puer, adolescens, filius. κόρος ἀξιόθρηνος Al. 907. δόμοις ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24. διογενεῖ κόρῳ μονοτέκνȣ Πρόκνης Her. F. 1021. ἀμφιμάτορας κόρȣς An. 467. νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι Sup. 107. λεκτȣ̀ς Ἀθηναίων κόρȣς ib. 356. νεοτρεφεῖς κόρȣς Her. 93. οἱ Τυνδάρειοι κόροι Hel. 136. κόροι λεύκιπποι ib. 645. ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι Her. F. 1164. σώσας κόρȣς δὶς ἑπτὰ ib. 1326. Ἀγήνορος κόροι Phry. fr. II. 1. 2) satietas. ἐπεὶ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. κόρος πάντων Antiop. fr. XXVII. 1. ȣ̓δέ ἐϛί τις τȣ́τȣ κόρος Epist. IV. κόρȣς ἔχȣσ' ἐμῶν κακῶν Ph. 1739.

Κορύβαντες Bac. 125. ἐκ σεμνῶν Κορυβάντων Hip. 143.

Κόρυμβον. ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα Iph. A. 258.

Κορύνη. ὅπλισμα δεινῆς κορύνης Sup. 715.

Κόρυς. ἀρτιγένυν ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλότριχα—βάλλει Bac. 1184.

Κορύσσειν. φιλαιμάτȣς ἀλκὰς κορύσσοντα Rh. 933. χρυσέων ὅπλων κεκορυθμένος Iph. A. 1073. ἔριδι ϛυγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279.

Κορυφὴ et dor. υφά. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα πέτρον Or. 6. κορυφὴ θεῶν Fr. inc. CLXII. 1. ὑπὲρ ἄκρας τύμβȣ κορυφᾶς Hec. 94. τὰν Παρνάσιον κορυφὰν Iph. T. 1244. δίπορον κορυφὰν Tr. 1097. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν Bac. 877. et 897. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς Tr. 1256. κορυφαῖς Κωρυκίαις Bac. 559. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον ib. 948. Παρνησιάδες ἄβατοι κορυφαὶ Ion. 86. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς ib. 457.

Κοσμεῖν. χρεὼν κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείȣς φύσεις An. 957. σκευῇ τῇδε τȣ̃ χάριν κοσμεῖς δέμας; Sup. 1054. κόσμει συμμάχȣς Rh. 138. σὺ κόσμει Bac. 932. ὃς κοσμεῖ τάφον Hel. 1430. οἳ μηχαναῖς κοσμȣ̃σι (sc. τὰ ἄδικα) Ion. 834. Σπάρτην ἔλαχες' κείνην κόσμει Tel. fr. XX. 1.

Σαλαμῖνα κοσμῶν πατρίδα Meleag. fr. VI. 3. τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα Tr. 982. φίλοι ἐκόσμουν τῆσδε πρόμον χθονὸς Ph. 1250. εὖ τοῦσδ' ἐκόσμησας λόγους Med. 576. ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν Tr. 1147. γῆς κοσμῆσαι τάφῳ An. 1161. μή σε κοσμῆσαι καλῶς Her. 568. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. στέφανον ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος κοσμήσας Hip. 74. Ἄρει τῷ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορὶ Iph. A. 931. vid. not. θυγατρὶ κοσμήσων τάφον Or. 610. Θρῇκα κοσμήσων στρατὸν Rh. 662. κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες Her. F. 333. ἐξότου πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα ib. 703. ἐπεὶ χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις Ph. 1368. ὅπλοις κοσμησάμενοι Rh. 994. τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμοῦμεθ', ᾧ δουλεύομεν Ion. 327. σκύλοισι θεῶν κεκόσμηνται δόμοι Φρυγίοις El. 1000. κοσμηθεὶς ὅπλοις Ph. 868. στεφάνοισι κοσμηθέντες Ion. 1169. χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 760.

Κόσμος. οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 578. κόσμον ἀγείρασα ib. 615. λαβοῦσα κόσμον Med. 787. cf. v. 951. 954. 972. et 1156. τὸν ἀΐδα κόσμον ib. 981. κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι καλὸν κακίστῳ Hip. 631. κόσμος ἕτοιμος Al. 147. cf. v. 159. 616. 621. et 634. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. κόσμον χρυσέας χλιδῆς An. 147. τὰ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος Sup. 78. κόσμον φυλάττουσα ib. 245. κόσμος ὁ μυριοπληθὴς Iph. A. 571. πολύν σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ Iph. T. 632. ποίων δώρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν; Rh. 403. λιπαραῖσι κόσμον Ἀθήναις Tr. 801. κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ ib. 1200. cf. v. 1208. τὸ δεύτερον σχῆμα τοῦ κόσμου Bac. 830. κόσμον Πενθεῖ προσάψων ib. 855. ἔνεγχ' ὁπλίτην κόσμον μοι Her. 699. κόσμῳ πυκάζου τῷδε ib. 725. ἢ καθήσομαι κόσμον τάφῳ σῷ Hel. 1068. cf. v. 1074. et 1295. et Her. F. 329. 334. et 548. κόσμος σιγῆς στέφανος ἀνδρὸς οὐ κακοῦ Antiop. fr. X. 1. θεῶν θνητοὺς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. ἀθανάτου φύσεως κόσμον ἀγήρω eorund. CLIII. 6. θεᾶς κόσμους Iph. T. 1223.

Κόσσαβος, vel κότταβος. ἆθλα κοττάβων διδοὺς Œnei fr. VIII. 3. πολὺς κοσσάβων ἀραγμὸς Pli. fr. IV. 1.

Κότος. μή μοι κότον θῇς Rh. 827.

Κουρά. κουρᾷ θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος Or. 458. κουρᾷ ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις; Al. 515. κουρὰν βλέπεις ib. 821. cf. v. 830. κουραὶ Sup. 97. πένθιμοι κουραὶ ib. 974. γυναικείοις κουραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1060.

Κούρη et κούρα, pro κόρη. κούρη Διώνης Hel. 1104. ὦ κούρα Hip. 141. Λήδας ἁ τλάμων κούρα Iph. T. 210. τῷ τᾶς Νηρέως κούρας ib. 217. ἔνθα κούρα διατέγγει βωμοὺς ib. 403. θεᾶς ἀμφίπολον κούραν ib. 1114. Μέροπος Τιτανίδα κούραν Hel. 388. τᾶς ἀρρήτου κούρας ib. 1323. Ἀγαμέμνονος κούρα El. 116. κακόφρων κούρα ib. 482. ἅ μ' ἔτικτε κούραν ib. 1183. κοῦραι An. 1228. et Tr. 145. σὺν Δηλιάσι κούραισιν Hec. 462. μετὰ κουρᾶν Hel. 1330. πεντήκοντα κοῦραι Νηρέος Ion. 1081.

Κούρητες. ὦ θαλάμευμα Κουρήτων Bac. 120. Κουρήτων Βάκχος ἐκλήθην Cret. fr. II. 15.

Κούριμος. σίδαρον κούριμον Or. 964. ἄρασσε κρᾶτα κούριμον Tr. 279. κουρίμης τριχὸς El. 521.

Κοῦρος, poët. pro κόρος. ἔτεκες καὶ σὺ κοῦρον Sup. 55. cf. Ion. 898. τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κούρῳ El. 463. τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροιν Διὸς ib. 990. οὓς ἀπώλεσα κούρους Sup. 274. ἑπτὰ κούρους ἐγεινάμεθα ib. 963. οἱ Θεσίου κοῦροι Meleag. fr. VI. 7.

Κουροτόκος. κουροτόκοις ἐν Ἀργείαις Sup. 957.

Κουροτρόφος. Ἑλλάδι κουροτρόφῳ Tr. 565. κουροτρόφον θεὰν Bac. 420.

Κουφίζειν. δύστηνον αἰώρημα κουφίζω Sup. 1047. ἀλγηδόνας ταῦτα κουφίζει φρενῶν Œno. fr. V. 3. πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κουφίζων Ph. 123. οὐράνιον πήδημα κουφίζουσα El. 861. τἄλλα ῥᾳδίως εἴσω νεὼς ἐξέμεσθα κουφίζοντα Hel. 1571. v. not. λόγου δὶς τόσον μ' ἐκούφισας Rh. 281. ὡς ὄχλου βροτῶν πλήθους τε κουφίσειε μητέρα χθόνα Hel. 40. ὅταν σῶμα κουφισθῇ νόσου Or. 43. κουφισθήσομαι ψυχὴν Med. 473.

Κούφισμα. χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κουφίσματα Ph. 855.
Κοῦφος. τὸ κοῦφον ἅλμα ποδῶν El. 439. κούφη χθονὶ Hel. 859. et κοῦφα χθὼν Al. 464 κοῦφα δαπάνα Bac. 891. σφυρῷ κούφῳ Al. 589. κοῦφον βῆμα Tr. 342. τὰ κοῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν— Al. 1032. κούφων ἕκατι γραμμάτων Iph. T. 594.
Κουφότης. ἔχει κουφότητα μόχθων And. fr. XXII. 3.
Κούφως. κούφως φερούσῃ κρεισσόνων βουλεύματα Med. 449. κούφως φέρειν συμφορὰς ib. 1018.
Κόχλος. κόχλους φυσῶν Iph. T 303.
Κραδαίνειν. Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ἐπίλογχον χερὶ Her. F. 1003.
Κράδεμνον. κράδεμνα δικοῦσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς Ph. 1497.
Κράδη. προσπηγνύναι κράδαις ἐρίναις Sc. fr. II. 2.
Κραδία, poët. pro καρδία. κινεῖ κραδίαν Med. 99. μαινομένᾳ κραδίᾳ ib. 433. et Hip. 1274.
Κρᾶθις, *nom. fluvii.* Tr. 228.
Κραίνειν. μὴ τελεσφόρους ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν Ph. 70. cf. Fr. inc. B. 9. 2. ubi pro ἀρὰς est εὐχὰς. πολλὰ ἀέλπτως κραίνουσι θεοὶ Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. τεκτόνοιν—ἔριν Μοῦσαι φιλοῦσι κραίνειν An. 478. εἰ δαίμων τάδε δὴ κραίνοι Sup. 1008. κυρίους κραίνειν δίκας Her. 144. μαντεύματα κραίνει Ion. 464. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Al. fr. XII. 8. οὐκ ὀρθῶς ταῦτα κραίνουσιν θεοὶ Hip. fr. XVI. εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων, τὰ βρότεια κραίνει Fr. inc. CLXXXVII. πολλὰ κραίνει θεὸς eorund. CXCIII. παρθένοις κραίνων γάμον Sup. 139. ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε Hel. 1334. θεὸς ἔκρανε συμφορὰς An. 1204. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν θεὸς ὀρθῶς ἔκρανε Ion. 570. ἃ μοῖρα Ζεύς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι El. 1248. κρανεῖ ποτ' ἄρα Sup. 375. ἐπί σοι πολύθυτος αἰεὶ τιμὰ κραίνεται Her. 778. κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται An. 1273. cf. Tr. 780. πῶς κέκρανται δίπτυχον δῶρον θεᾶς; Ion. 1010. ὦ πόνος οἴκων οἷος ἐκράνθη Hip. 1345. ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη Sup. 814. χρησμοῦ μὴ κρανθέντος Her. 606. πρὸς τὸ κρανθὲν Hip. 868. τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω Ion. 77. οὐ σῖγα στέρξεις τὰ κρανθέντα; Or. 1023. καλῶς κρανθέντων Iph. A. 1022.
Κράνα, dor. pro κρήνη. ὦ καλλίστα κρανᾶν Bac. 518. b. (est versus a Barnes. insertus.)
Κρανεῖαι Phaëth. fr. XI. 1.
Κρανίον. τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον στείχοντα Cy. 643. τὸ κρανίον παίσας κατέαγα ib. 679.
Κράνος. εἰς κράνος βλέψαντα Sup. 318. ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει El. 470.
Κράντωρ. ὦ χθονὸς Φθίας κράντορες An. 508.
Κράς. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα Hec. 653. κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων Or. 280. κτύπον κρατὸς ib. 961. σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κούριμον ib. 964. κτύπησε κρᾶτα ib. 1467. ξανθὸν κρᾶτα διεπάλυνε Ph. 1166. ἐπὶ κρατὶ στέφανος Med. 1065. cf. v. 1186. σείουσα χαίτην κρᾶτά τε ib. 1191. αἷμα ἐξ ἄκρου ἔσταζε κρατὸς ib. 1199. ὀρθὸν κρᾶτ' ἔστησαν Hip. 1203. ὅτου τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα Al. 77. στέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις ib. 762. cf. v. 1018. et Iph. A. 1567. κόσμον ἀμφὶ κρατὶ—ἔχουσα An. 147. ἐκκαλύψας κρᾶτα Sup. 111. ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα ib. 289. cf. Rh. 789. εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων Sup. 692. στεφανοῦσθε κρᾶτα Iph. A. 436. Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτ' ἐνέγκοι Rh. 259. κουρᾷ κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142. ἄρασσε κρᾶτα κούριμον ib. 279. cf. v. 1235. πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον ib. 353. πλήγματα κρατὸς ib. 789. κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην ib. 1026. δύστηνε κρατὸς ib. 1173. στεφανοῦν κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν Bac. 177. κρᾶτα σεῖσαι πολιὸν ib. 185. κρᾶτα κισσώσας ib. 205. κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ ib. 829. κρᾶτα ἄθλιον—πήξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον ib. 1137. τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν; Cy. 228. ἐπὶ κρατὶ χέρας ἔθηκεν Hel. 377. κρατὶ ὀρθίους ἐθείρας ἀνεπτέρωκα ib. 638. ἐκ κρατὸς εὐγενοῦς κόμας ἀπέθρισας ib. 1203. κρᾶτα κρύψας Ion. 967. κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν Her. F. 567. ἐπὶ κρατὶ κεῖται ib. 640. τί μου κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ; ib. 1231.

τὸν σὸν κρᾶτ' ἀνασέψαι θέλω Ar. fr. III. κρᾶτας αἱματώμενοι Ph. 1156. τολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεστεμμένα Her. F. 526.

Κρᾶσις. κρᾶσιν ὑγρὰν ὀκ ἔχων Phaëth. fr. VII. 2.

Κράσπεδον. ἄκροισι λαίφυς κρασπέδοις Med. 524. πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδυ Sup. 661. παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Th. fr. VI.

Κρασπεδῦσθαι. κεκρασπέδωται ὄφεσιν Ion. 1423.

Κραταβόλος. χερμάδας κραταβόλυς Bac. 1094.

Κραταιλέος. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ El. 534.

Κραταιός. κραταιᾶς χειρὸς Her. F. 964.

Κρατεῖν. ὀ τὺς κρατῦντας χρὴ κρατεῖν, ἃ μὴ χρεὼν Hec. 282. κρατεῖς ξένυ; ib. 1047. κρατεῖν γῆς Or. 1600 Ἄργυς Ὀρέστην ἔα κρατεῖν ib. 1660. σκήπτρων κρατεῖς Ph. 1259. κρατεῖς πρὸς τέκνων ἔτι Med. 1015. κρατεῖ, μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι Hip. 248. τὸ δάκνον σῦ τὴν διάγνωσιν κρατεῖ ib. 696. γῆς, ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ ib. 975. ἀγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικὺς ib. 1016. ὧν ἐγὼ κρατῶ Al. 427. τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν An. 583. ὃς κρατεῖ Κάδμυ χθονὸς Sup. 400. κρατεῖ εἷς ib. 431. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. ὅ συ κρατεῖ ib. 1409. τὸ χρεὼν σῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ Iph. T. 1486. cf. Tr. 964. θρασὺς Ἕκτωρ, ἐπεὶ κρατεῖ Rh. 579. κρατῇ νῦν γε, κὐ κρατεῖς ἔτι Her. 944. κρατεῖν σώματος Hel. 1404. ἀρχόμεσθ' ἄρ', ὐ κρατῦμεν ib. 1654. ἐπεὶ κρατεῖς, ἀρετὰς δίωκε Ion. 439. ὃς ὐρανῦ κρατεῖ ib. 446. τῦ ἄκοντος ὐ κρατῶ ib. 746. ὅσον εὐσεβείᾳ κρατῦμεν ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν ib. 1094. ὐχ ὁ κατθανὼν κρατεῖ χθονὸς τῆσδε Her. F. 246. ὗ τῆς ὐσίας ἄλλοι κρατῦσι ib. 338. cf. v. 709. ὁ παλαίτερος κρατεῖ ib. 770. Ἥρα κρατεῖ ib. 1253. ἄρσην κρατεῖ El. 537. βωμῶν ἢ Μυκηναίων κρατεῖς ib. 674. τῶν ὁμοίων κρατεῖν Antig. fr. V. 3. γαστρὸς κρατεῖν Inus fr. XIV. 4. εἷς δίκαιος μυρίων ὐκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 2. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3. κρατεῖν δορὶ Tem. fr. VII. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Fr. inc. LXXXVI. 2. κρατεῖν ἀζημίως (sc. τῶν μεγάλων) Fr. inc. B. 28. 5. ὁ κείνων κρατῶν Hec. 799. ὀξυθύμυ μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. σκήπτρων κρατῦντα Ph. 594. ὡς κρατῶν ib. 1425. ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις κρατῦντα Her. 884. v. not. σώματος κρατῶν Her. F. 232. τὸν κρατῦντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ El. 4. τοῖς κρατῦσι μὴ μάχυ Hec. 404. τὰς τῶν κρατύντων ἀμαθίας φέρειν χρεὼν Ph. 396. πολλὰ κρατῦντες Med. 120. λίσσυ τὺς κρατῦντας θεὺς Al. 252. εἴργυσιν οἱ κρατῦντες Sup. 18. κρατύντων πρὸς πύλας Iph. T. 1301. ὡς ἐπεύθετο κρατῦντας ὑμᾶς Rh. 768. οἱ σῦ κρατῦντες Her. 101. τῶν κρατύντων ἀδικίαις Ion. 254. ἀεὶ ἀρέσκειν τοῖς κρατῦσι Alcmen. fr. V. 1. σέβειν τὺς κρατῦντας Dic. fr. V. 2. ἄγαν κρατῦντες Œnei fr. IX. 2. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατῦσί συ Peliad. fr. IV. τὸ κρατῦν σε πείσει An. 133. τὰ τῆς γυναικὸς κρατῦντ' ἐν δώμασι Melan. fr. IX. 3. καὶ κράτυν, ἡσσῶντό τε Sup. 683. Συρηκοσίυς ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν Epig. II. 1. ἥν περ κρατήσῃ τἀμὰ Ph. 782. ἣν κρατήσω An. 187. Κύπριν κρατῆσαι Hip. 401. κρατήσας δεσπότην Al. 493. Μινύας κρατήσας Her. F. 50. μάχῃ κρατήσας ib. 612. δεσποτῶν κρατήσεις δῦλος ὤν; Hel. 1646. κρατήσειν Θηβαίας χθονὸς Ph. 638. εὐορκησίᾳ ψυχὴν κρατήσειν Hip. 1040. κρατήσειν ἐχθρῶν El. 194. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999. κρατῇ σὺ Tr. 725. ὐ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων ib. 933. λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατύμεναι Bel. fr. XXV. 12. ἣν κρατηθῇς Ph. 581. Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσα Ion. 1251.

Κρατήρ. κρατῆρα Βάκχυ Iph. A. 1061. κρατῆρα τὸν φθιμένων Iph. T. 160. ὁπόταν—ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ Bac. 384. οἰνωμένας κρατῆρι ib. 686. κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον Cy. 387. τί τὸν κρατῆρ' ὄπισθέ μυ τίθῃς; ib. 542. ἐς κρατῆρα καινὸν Ion. 1177. νέον κρατῆρα πληρῦν ib. 1192. ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1052. πλήρεις κρατῆρας Bac. 222. γάλακτος πλέῳ κρατῆρες Cy.

215. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051. κρατῆρας ἱερὸς ib. 1195.

Κρατῖνος, *nom. propr. viri*. Epist. II.

Κράτιςος. τὸν κράτιςον Ἑλλάδος Hel. 41. κατθανεῖν ἔδοξέ μοι κράτιςον Hip. 402. cf. Hel. 305. κράτιςον εἰκῇ ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα El. 379. κράτιςον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. κράτιςα—φαρμάκοις αὐτὸς κτανεῖν Med. 384.

Κράτος. ὅπερ μέγιςον ἦν κράτος Hec. 556. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔςαι κράτος; ib. 883. ὦ Διὸς ἀέναον κράτος Or. 1299. ὃ διώρισαν κράτος Ph. 1433. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος—δύνασθαι An. 789. σὸν τὸ κράτος Iph. A. 472. ὦ πολιοῦχον κράτος Rh. 821. ὃς τῶν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος Tr. 949. ᾧ κράτος δίδωμι γῆς Bac. 213. μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν ib. 310. κράτος ἔχουσ' ἐμὸν ib. 1036. δεδήμευται κράτος Cy. 119. τίς τῶνδε δωμάτων ἔχει κράτος; Hel. 68. κράτος ἔχων Πελασγίας Her. F. 464. τὸ Κάδμου ἑπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. θετῶν παίδων ποῦ κράτος; Er. fr. VII. 1. πρῶτος γέγραπται τῶν κακιόνων κράτει Eu. fr. VI. 2. ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Melan. fr. XVII. 2. δήμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος Plis. fr. I. 1. χρυσός ἐςιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. Σφιγγὸς ὃς μόνος κατέσχον κράτη Ph. 1748. τοὺς σέβοντας τἀμὰ κράτη Hip. 5. σφαλερὰ οὐ φιλῶ ςρατηγῶν κράτη Rh. 132. παισὶ προσθεῖναι κράτη Fr. inc. XL. 2. et fr. inc B. 48. 2.

Κρατύνειν. βασιληΐδα τιμὰν κρατύνεις Hip. 1282. Πόντιον Αἰγαῖον ἐπ' ἀκτὰν—κρατύνει Al. 599. κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονὸς Bac. 659. ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, οὐκ ὄχλῳ κρατύνεται Sup. 411.

Κραυγὴ, et dor. κραυγά. κραυγῆς ἀκούσας Hec. 1109. et Hip. 902. οὔ τι που κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομεῖν; Or. 1510. ςῆσαι κραυγὴν ib. 1529. κραυγὴ δύσφημος An. 1145. εὖ πυρσεύετέ μοι κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε El. 695. κραυγάν μ' αὐδῶσαν Ion. 893.

Κρεανόμος. τῷ κρεανόμῳ Cy. 244.

Κρέας Cy. 134. γλυκύτατα τὰ κρέα φορεῖν ib. 126. τῶν κρεῶν μηδὲν λίπης τοῦδε ib. 312. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ ib. 367. ἀνθρώπων θερμὰ κρέα ib. 373. ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσῃ κρέα ib. 588. κρέασι βοείοις Fr. inc. CXLVII. 1.

Κρέκειν. εἰ ἔκρεκον πέπλους El. 542.

Κρεμαννύναι. εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθείη γένος Hip. 1252. ὡς ἂν κρεμασθῇ Bac. 1238.

Κρεμαςός. κρεμαςὸν βρόχον Hip. 769. et 802. et βρόχους κρεμαςοὺς Or. 1036. et κρεμαςοῖς ἐν βρόχοις Hip. 779. παραςάδος κρεμαςὰ τεύχη An. 1123. κρεμαςὰ ἔςαζ' ὑπ' ἐλάταις Bac. 740.

Κρέουσα, uxor Xuthi. Ion. 11. etc.

Κρεωκοπεῖν μέλη ξένων Cy. 358.

Κρέων, *nom. pr.* 1) rex Thebanorum. Ph. 11. etc. Sup. 358. etc. Her. F. 8. etc. ὦ παῖ Κρέοντος Alcmæon. fr. VIII. 1. 2) rex Corinthiorum. Med. 19. etc.

Κρέων, *appell.* dominus, princeps. πόντου κρέοντι Hip. 1168. cf. El. 1262.

Κρήδεμνον. πέτρινα κρήδεμνα Tr. 508.

Κρηθεὺς, filius Æoli. Æol. fr. XXIII. 3.

Κρήμνασθαι. παρηΐδων ἐξ ἐμᾶν ἐκρήμνατο El. 1217.

Κρημνίζειν. κρημνίσαι αὐτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 1.

Κρημνός. ἐφεύγομεν πρὸς κρημνὸν Iph. T. 1373. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων Ph. 1325. παγὰν προϊεῖσα κρημνῶν Hip. 124.

Κρηναῖαι πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1130.

Κρηναῖος. κρηναίων νασμῶν Hip. 225. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις Iph. A. 182. κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.

Κρήνη. κρήνην παρ' αὐτὴν Ἄρεος Sup. 660. εὔρυτον παρὰ κρήνην Iph. A. 421. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου Bac. 706. καλήν γε κρήνην εἶπας Cy. 148. κρῆναι ἀμβροσίαι Hip. 748. μήτ' ἀλσώδεις ἴζου κρήνας Iph. A. 142. κρῆναι Νυμφᾶν ib. 1294. κρήναις ἐπ' αὐταῖς Bac. 765. κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις Cy. 66. λουτρῶν καὶ κρηνῶν Hel. 682.

Κρηνίς. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208.

Κρηπίς. ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπῖδος

ἐντὸς An. 1113. κρηπῖδ' Ὀλύμπου καλλίσταν Tr. 215. ἀμφὶ βωμίαν κρηπῖδα Her. F. 985. κρηπὶς γένους ib. 1261. κρηπῖδας λαΐνας ἀγάλματος Iph. T. 997. πρὸς κρηπίδων βάθροις Tr. 16. κρηπίδων ἔπι ναοῦ Ion. 38. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων ib. 510. ἔκειτο κρηπίδων ἔπι Her. F. 1008.

Κρής. ζάθεοι Κρῆτες Bac. 121. ὦ Κρῆτες Cret. fr. I. 1.

Κρησιος. Κρησίους δόμους Hip. 719. ὦ παῖ Κρησία ib. 372. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὶς ib. 752. Κρησίας ἐκ γᾶς ib. 759. Κρησίαν χθόνα Tr. 944.

Κρῆσσα. Κρήσσης ματρὸς ἄπο Or. 18. λέκτρα Κρησσας Ἀερόπας δολίας ib. 1008.

Κρήτη, et dor. Κρήτα. Κρήτην Hel. 774. ἀνάσσων Κρήτης Cret. fr. II. 4. Κρήτας ἔξορμος Hip. 156.

Κρητὴρ, poet. pro κρατήρ. παρὰ κρητῆρα καὶ θοίνην Pol. fr. IV. 1. χρυσέους κρητῆρας ἔστησε Ion. 1166.

Κρητικός. Κρητικοὺς αὐλοὺς Pol. fr. X. 1.

Κρίνειν. ὥς μοι κρίνωσιν ὀνείρους Hec. 89. ἔρις, ἂν ἐν Ἴδα κρίνει τρισσὰς μακάρων παῖδας ib. 645. ὡς κρίνω δικαίως ib. 1131. τἀλλότρια κρίνειν κακὰ ib. 1240. ἐμὴν αὐτὴν—κρίνω δάμαρτα Or. 1093. σὺ τῇδε κρίνεις Al. 532. μεγάλα κρίνω τάδε An. 370. οὐκ ἐμὸν κρίνειν τάδε ib. 989. κρίνετε ταλαίνας χέρας γεραιὰς Sup. 276. τὰ Ταντάλου ἑστιάματα ἄπιστα κρίνω Iph. T. 388. τίς ἂν δίκην κρίνειεν; Her. 180. εἰ λόγους κρίνουσι σοὺς ib. 198. εἰ ἅμιλλα κρίνει νιν αἵματος Hel. 1170. Ἔρωτα ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν Aug. fr. III. 1. τρισσῶν βιότων ἑνὶ κρίνω νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω Pelei fr. IV. 1. τὸ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω—Tem. fr. IX. 1. κρίνει τίς αὐτὸν ἀνθρώπων μέγαν—; Fr. inc. XXVII. 1. μή μ' ἄφρονα κρίνῃς eor. CXXXIV. 2. οὐκ ὀφθαλμὸς τὸ ταῦτα κρῖνόν ἐστιν, ἀλλὰ νοῦς eorund. CLI. 6. ἔκριν' ὁ δαίμων, οὐχ ἅ σοι δοκεῖ Ph. 1656. ἔκρινε τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924. εἴ σφε κρίνειεν Πάρις ib. 928. ὀξύφρων κρῖναι λέχη γυναικῶν Med. 644. σὲ κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ὁ τὰς θεὰς κρίνας Iph. A. 72. ἐμοὶ μέγιστον κειμήλιον κρίνας σε Rh. 655. οὔτε τῷ δίκῃ κρίναντες An. 569. κρίνασα Iph. T. 1471. ἢ κρινεῖ τί πρᾶγμα; Or. 755. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον Ph. 1315. πῶς τις αὐτὰ ὀρθῶς κρινεῖ; El. 373. τῇ ὁμιλίᾳ βροτοὺς κρινεῖτε; ib. 385. οὐ κρινοῦμαι τῶνδέ σοι τὰ πλείονα Med. 609. ἕν γέ μοι κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν Dic. fr. IV. 3. ἐκεῖνο κέκριται Ph. 1657. ἐκρίθη ἔρις Hec. 644. στράτευμα Παλλάδος κριθήσεται Sup. 601.

Κρίσις. κρίσις θεᾶν Iph. A. 580. κρίσιν ἐπὶ συγγὰν ib. 1307. μορφῆς διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26. cf. v. 684. et 685. σὴ ἡ κρίσις Fr. inc. XX. 2.

Κριτής. κριτὴς τις θεῶν γένοιτο Ph. 470. ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ Al. 804. ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτὴς An. 1163. κριτὴς ἂν εἴης ὁ σοφὸς γνώμης ἐμῆς Sup. 1053. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. πολλῶν ἡρέθην λόγων κριτὴς Ph. fr. IX. 1. ἀλόγιστος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr. inc. XXXII. 2.

Κροκάλη. παρὰ κροκάλαις Iph. A. 211.

Κρόκεος. ἐν κροκέῳ πέπλῳ Hec. 468. ἀστέρων κρόκεος ὄχος Tr. 856. κρόκεα πέταλα Ion. 889.

Κρόκη. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12.

Κροκόεις. στολίδα κροκόεσσαν Ph. 1498.

Κρονίδας. Ζεὺς Κρονίδας Hec. 474. et Κρονίδα Ζεὺς Bac. 95.

Κρόνιος. Κρονίου Πανὸς Rh. 36. Κρόνιε πρύτανι Tr. 1288.

Κρόνος. Αἰὼν, Κρόνου παῖς Her. 900.

Κρόταλον. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον Cy. 104. κρόταλα χαλκοῦ ib. 204. κρόταλα βρόμια Hel. 1324.

Κρόταφος. οἴ μοι κροτάφων Tr. 115.

Κροτεῖν. θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 188.

Κρότημα αἱμυλώτατον Rh. 499.

Κροτητός. πεπτὰ καὶ κροτητὰ Cress. fr. IX. 5.

Κρότος. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tr. 546. κρότος Σικιννίδων Cy. 37. παννυχίοις ποδῶν κρότοισιν Her. 783.

Κρούειν. πέπλον κρούω Cy. 327. κρούσσα Ζηνὸς ἀρβύλῃ πέδον Her. F. 1304. χρυσεοσάνδαλον ἴχνος ἐν γᾷ κρούουσαι Iph. A. 1043. ἔκρουσα χεῖρας Sup.

720. κρῆσον πεύκην πυρὸς Hel. 876. κρούσας πλευρὰν πτερυφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3. ἑλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμὸν El. 180.

Κροῦμα. 'Ασιάδος κρούματα Er. fr. XIX.

Κρουνός. θερμὸς κρουνὸς αἵματος Rh. 790. κρουνοὶ ἐχώρουν Hec. 568.

Κρυερός. κρυερὰ θανάτου τελευτὴ Fr. inc. CLX. 6.

Κρυμὸς Scy. fr. I. 3.

Κρύος Epist. II.

Κρύπτειν. κρύπτειν, ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεὼν Hec. 570. παῖδα κρύπτειν τάφῳ ib. 726. μὴ κρύπτε σύνδουλον σέθεν Med. 65. ἄλλο σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. κρύπτε ib. 245. κρύπτω ib. 250. κρύπτει πῆμα ib. 279. cf. v. 330. κρύπτειν νόσον ib. 394. κρύπτειν δυσπραξίας ib. 915. πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 1290. οὐδ' ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ οὖσα τυγχάνω κακοῖς An. 1055. κρύπτετ' ἄθλιον δέμας Tr. 772. πόσιν—κρύπτει χθονί; Hel. 1238. πατέρα—χάσμα σὸν κρύπτει χθονός; Ion. 281. τί πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα; Her. F. 1198. πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες, ἃ κρύπτειν χρεὼν Inus fr. VI. 4. ὁρῶ σε δεξιὰν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα χεῖρα Hec. 343. κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας Hel. 424. καλῶς κρύπτοντα τάδε Cress. fr. VI. 3. τὰ κρύπτοντα Ph. 1124. ἔκρυπτον σῶμα ὅπλοις ib. 1248. ἔκρυπτεν 'Ισθμὸν καὶ πέτραν 'Ασκληπιοῦ Hip. 1209. πῶς ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα; Al. 564. cf. v. 860. ἔνθ' ἐκρύπτομεν δέμας Bac. 729. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. πῶς ἔκρυπτες τόδε; Ion. 1342. οὓ ἐγὼ γάμους ἔκρυπτον ib. 1544. κλείθροις ἔκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς τύχας Al. 1041. ἔκρυψα πέπλοις νεκρὸν Tr. 623. ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει Her. 855. πάλιν μου κρύψον κεφαλὰν Hip. 243. κρύψον μου πρόσωπον πέπλοις ib. 1458. cf. Iph. T. 1207. et Her. 561. et 604. μάχαιραν ἐς γαίας μυχοὺς κρύψον Sup. 1206. εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα Iph. T. 1024. ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἂν Her. F. 1217. μὴ κρύψῃς δαρὸν Hec. 184. κρύψῃ πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων ib. 1261. ὡς κρύψω δέμας Iph. A. 1340. cf. Iph. T. 106. γῇ ἐπὰν κρύψῃς νεκροὺς Her. F. 1364. χθονὶ κρύψαι δέμας Al. 469. cf. An. 1265. ἵν' ὁ πατὴρ ἔθετό νιν κρύψας Hec. 712. ἐν ἄντρου μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 432. κρύψας ἐμαυτὸν ib. 514. κρᾶτα κρύψας Ion. 967. σκότῳ νιν κρύψας Dan. 40. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 3. κρύψαντε δέμας Iph. T. 119. σῶσαι κρύψαντας An. 312. κρύψαντες αὐτοὺς Bac. 722. κρύψασα Hec. 1013. κρύψασ' ὁμαίμονα Hel. 896. πῶς κρύψω πῆμα Hip. 674. λόγους κρύψω An. 264. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας Bac. 952. οὐκέτι κρύψω λέχος Ion. 874. δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω Her. F. 1070. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἥν σε κρυφθῆναι χρεὼν Bac. 953. ἐν δόμοις κρύπτεται σέθεν Or. 1107. σκοτίᾳ κρύπτεται Ph. 338. δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδιὰν Cy. 610. οὐρανῷ κρύπτεται Hel. 612. οὐ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται Her. F. 263. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται Hel. 62. ἐνθάδε κέκρυψαι σπαργάνοισιν Ion. 1351. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. κεκρυμμένους θῆρας ξιφήρεις Or. 1271. ἐν παρθενῶσι κεκρυμμένην Iph. T. 826. κεκρυμμένας θήκας χρυσοῦ Hec. 1146. ὡς ἐννοοῦμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων Med. 900. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. βέβηλα καὶ κεκρυμμένα Her. 405. ἵν' ἦν κεκρυμμένα Ion. 1362. cf. v. 1405. ἵπποι ἔκρυφθεν (pro ἐκρύφθησαν) Hip. 1247. ὡς τώδ' ἀδελφὼ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 897. cf. Hel. 526. δεῖ γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. χλανιδίων ἔσω κρυφθεὶς Or. 43. κρυφθεὶς δόμοις Hel. 1049. εἰ κρυβήσονται χθονὶ Sup. 543.

Κρυπτεύειν. κρυπτεύουσι ποικίλως δαρὸν χρόνου πόδα Bac. 886. οὔ τι που κρυπτεύομαι—ἐκ βουλευμάτων Hel. 548.

Κρυπτός. ὁ κρυπτὸς πόσις Or. 560. κρυπτὸς καταστὰς An. 1065. κρυπτὸν λόχον Rh. 560. κρυπτὸς ἐν ἄντροις χθονὸς ib. 970. συνερείδει περόναις κρυπτὸν Bac. 98. σκοτίαις κρυπτὸν ἐν εἱρκταῖς ib. 549. κρυπτὸς λόγος Fr. inc. CCXXIV. γάμοι κρυπτοὶ

Ion. 73. cf. v. 1524. λόγοισιν κρυπτοῖσιν ib. 430. κρυπτὰν βάσιν Hec. 1069. κρυπτᾷ κοίτᾳ Hip. 154. κατὰ Κύπριν κρυπταν Iph. A. 570. κρυπταῖσιν εὐναῖς El. 922. κρυπτῷ πένθει Hip. 139. κρυπτὸν δόρυ Tr. 14. μάντευμα κρυπτὸν Ion. 334. κρυπτὰ ξίφη Or. 1125. τὰ κρυπτὰ πέφυκε Hip. 594. προδέδοται τὰ κρυπτά μυ Iph. A. 1140. διακονῦσα κρυπτὰ Ion. 396. τὰ κρυπτὰ μηχανήματα ib. 1116.

Κρυσταλλόπηκτος. φυσήματα κρυσταλλόπηκτα Rh. 441.

Κρυφαῖος. δόλος κρυφαῖος Rh. 92. ξιφήρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις ib. 714. κρυφαῖον εἰς παῖδα Ion. 1114. θεῦ χορὺς κρυφαίυς Bac. 1107. νόσον κρυφαίαν Ion. 944. εὐνὴν κρυφαίαν Dan. 14. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371.

Κρύφιος. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἠπίςω μολεῖν Her. F. 344. ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα ib. 598. ὗ ναῦς Ὀρέςυ κρύφιος ἦν ὡρμισμένη Iph. T. 1328. κρύφιον ὠδῖνα Ion. 1487. κρυφίαις εὐναῖς El. 720.

Κρυφίως Hec. 993.

Κρύψις. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἥν σε κρυφθῆναι χρεὼν Bac. 953.

Κρωσσός. κρωσσὺς ὑδρηλὺς Cy. 89. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1173.

Κτᾶσθαι. κτᾶσθ' ἑταίρυς Or. 802. τί δεῖ με—αὐτὴν δὶς τόσα κτᾶσθαι κακά; Med. 1047. εὐδαιμονῦντας εἰς φόβυς κτᾶσθαι φίλυς Sup. 225. κτᾶσθαι πλῦτον καὶ βίον τέκνοις ib. 450. τί κτᾶσθε λόγχας; ib. 950. λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι Hel. 910. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε ib. 1167. τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον Her. F. 1404. cf. El. 1038. πένητας ὐδεὶς βύλεται κτᾶσθαι φίλυς El. 1131. κῆδος καθ' αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεὼν Antiop. fr. XVII. κέρδη κτᾶσθαι Cresph. fr. V. 1. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11. κτᾶσθε πλῦτον Inus fr. IV. 2. ζηλωτὸς, ὅστις—μὴ 'πισήμυς συμφορὰς ἐκτήσατο Or. 542. δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥᾳθυμίαν Med. 218. καινὰ ἐκτήσω λέχη ib. 489. ὧν ἐκτήσω, κακῶς ἦρχες Iph. A. 383. παρθένον Πισάτιδα ἐκτήσατο Iph. T. 825. λέχος γε τῆσδ' ἂν ὐκ ἐκτησάμην Tr. 416. ᾗ κάλλος ἐκτήσω Hel. 1103. ἂν (sc. δύσκλειαν) Ἰδαίων ἐρίδων πονηθεῖσ' ἐκτήσατο ib. 1525. γῆν, ἣν ἐκτήσατο Ion. 1296. ὅποτ' ἄν σε δεσπότην ἐκτήσατο Her. F. 274. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην ib. 339. ἐπεὶ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην ib. 1269. ὃν χ' ὡ κάκιςος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. ὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Alop. fr. V. ὅστις παῖδας θυραίυς εἰς δόμυς ἐκτήσατο Melan. fr. XII. 2. ἄλλην νύμφην κτῆσαι Or. 1638. κτῆσαι Μυκήνας Her. 177. εἴθε σὰν χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον κτησαίμαν An. 526. πῶς κτήσαιτ' ἂν ὄλβον; Aut. fr. III. 6. φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Dan. fr. XI. 3. ὡς εὐψυχίαν φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα Cy. 649. παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρυ κτησάμενος Iph. T. 696. πόθεν κτήσῃ φίλυς Hec. 879. νόσον κτήσῃ τινὰ Or. 305. μακάριον κτήσῃ λέχος ib. 1208. σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρην Ph. 943. ὐκ εἰς γάμυς σὺς συμφορὰν κτήσῃ γόοις ib. 1666. κακὸν λόγον κτήσῃ πρὸς ἀςῶν Her. 167. ὐκ ἔςιν ὅπως ἥβην κτήσῃ πάλιν αὖθις ib. 708. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. ὔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ Ph. 558. αὐτὴ ὑφ' αὑτῆς πλεῖςα κέκτηται κακὰ Hip. 397. πρὸς τὰς τύχας τὰς φρένας κεκτήμεθα ib. 701. ταυτὸν πατρῷον αἷμά σοι κεκτήμεθα Sup. 264. ὃ τι κεκτήμεθα ἡμέτερον αὐτὸ ib. 534. νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Rh. 701. ὡς εἰκὸς ἡδείας πατρὸς κέκτησθ' ἐν ἄρθροις Tr. 1179. παραδοχὰς, ἃς ὁμήλικας χρόνῳ κεκτήμεθα Bac. 202. ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279. ἀνόνητα κεκτήμεσθα τἀγαθὰ Ion. 379. σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις El. 1003. ἃ οἱ πλυτῦντες ὐ κεκτήμεθα Æol. fr. VI. 6. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Inus fr. IX. 2. μεγάλα κέκτηται κακὰ Melan. fr. XIII. 2. cf. Phry. fr. XV. 4. κέκτησο σὺ τῦτ', ἐγὼ δ' ὐ κτήσομαι Or. 489. φίλυς τὺς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Er. fr. II. 19. κέκτησο ὀρθῶς, ἃ 'ν ἔχῃς ἄνευ ψόγυ Inus fr. XV. 1. μάτην ἥβην ἂν κεκτώμεθα

πολλὴν Her. 283. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ Hec. 489. μυρίων κρεισσων ὁμαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος Or. 804. ȣ̓κ οἶδα δεσπότας κεκτημένος Hec. 397. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. κείνῳ μελήσει ταῦτα, τῷ κεκτημένῳ Iph. A. 715. τίνα τροφὴν κεκτημένος; Ion. 322. δύο νόσω κεκτημένος ib. 591. ἔγκληρα πεδία τἀμὰ γῆς κεκτημένος Her. F. 468. βίον κεκτημένος Antiop. fr. VIII. 1. et XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. σωτήριον εἶ τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. ὦ γῆν Ἰνάχȣ κεκτημένοι ib. 930. τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις Ph. 899. τὸ γαῦρον ἐν χεροῖν κεκτημένοι Sup. 217. οἰκεῖον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. τὸν Διὸς γόνον σύμμαχον κεκτημένοι Bac. 1341. βίον ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι Her. F. 1302. τὸ δȣ̃λον—τῇ τύχῃ κεκτημένοι Alex. fr. VII. 2. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην Or. 863. ᾅδην νυμφίον κεκτημένη ib. 1109. ὦ τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη ib. 1204. κεκτημένη κόσμον Med. 954. μορφὴν εὐπρεπῆ κεκτημένην Iph. A. 822. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. εὖ τὰς τύχας κεκτημένη Tr. 732. ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη El. 927. τῇ νȣ̃ν κεκτημένῃ Fr. inc. CLI. 5. τόλμας ȣ̓ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. φίλȣς ἄρ' ȣ̓χὶ κεκτήμην; Iph. A. 404. τῷ δȣλόσυνος πρὸς οἶκον κτηθεῖσ' ἀφίξομαι; Hec. 449. σὲ ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται Al. 179. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. ἐφ' ἴσοις δμωΐδας κεκτήσομαι Bac. 514.

Κτέανον. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion. 490.

Κτέαρ. πρίν τινα συντυχίαν κτεάτεσσιν ἐμοῖς γενέσθαι Phi. fr. V. 3.

Κτείνειν. κτείνει με χρυσȣ̃ χάριν Hec. 25. τήνδε μὴ κτείνετε ib. 385. κτεῖνε ib. 1281. κτείνω Κύκλωπας Al. 6. γυναῖκα δυστυχῆ κτείνεις ἀτίμως An. 635. μὴ κτεῖνε· τὸν ἱκέτην γὰρ ȣ̓ θέμις κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. κτείνοντα τȣ̀ς ἐναντίȣς Or. 685. ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες Hec. 517. κτείνȣσα τȣ̀ς ȣ̓ χρὴ θανεῖν An. 811. τὸν ἱερὸν ὡς κτείνȣσαν Ion. 1224. ἔκτεινον, ἐκτείνοντο Sup. 700. ἃς τὸ πρῶτον ȣ̓κ ἐκτείνατε Hec. 289. et fr. inc. B. 53. 2. ἐλευθέραν με κτείνατε Hec. 551. ὡς—διηπέτη κτεῖναι Phœn. fr. X. 2. v. not. δράκοντα κτείνασα Med. 482. τίς νιν ἔκτανε; Hec. 708. μηδὲ κτάνητε (sc. τὸ τέκνον μȣ) ib. 278. φαρμάκοις αὐτȣ̀ς κτανεῖν Med. 385. ἀλάστορας κτανεῖν Melan. fr. XXIV. κτανὼν Hec. 26. et 713. πολέμιον σὸν κτανὼν ib. 1176. ματέρα κτανὼν Or. 505. ȣ̓χ ἁγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανὼν Her. 1011. κτανὼν μητρὸς γεραιὸν πατέρα Her. F. 1258. κτανόντε ναυστάθμων κατάσκοπον Rh. 591. τȣ̀ς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι Hec. 262. ἔκτας Med. 1398. τὸν τρισώματον οἷσιν ἔκτα βοτῆρα Her. F. 424. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. κτενεῖ νιν ἡ τȣ̃δ' ἄλοχος ib. 1277. ἓν κτενεῖ σ' ἔπος Med. 585. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς; ib. 1281. τὸν μὲν—κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44. ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με; Fr. inc. CLXXXI. ὡς κτενȣ̃ντας αὐτίκα Or. 729. etc.

Κτενίζειν. ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας Hip. 1174.

Κτενισμός. πλόκος κτενισμοῖς θῆλυς El. 529.

Κτερίζειν. κτέριζε Hel. 1260.

Κτέρισμα. κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. εἰ πλȣσίων τις τεύξεται κτερισμάτων Tr. 1249. ἐνάλια κτερίσματα Hel. 1407.

Κτῆμα. ἀνιαρὸν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως Or. 230. κτῆμα τιμιώτατον ib. 702. παλαιὸν οἴκων κτῆμα Med. 49. ἄδικον κτῆμα Iph. A. 334. κάλλιστον οἴκοις κτῆμα Rh. 190. cf. Meleag. fr. XIII. 1. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι Ion. 1618. ποθεινὸν κτῆμα Dan. 31. ὦ κρεῖττον ὄλβȣ κτῆμα Antiop. fr. XXXVIII. ȣ̓κ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. ȣ̓ μικρὸν κτῆμα Epist. IV. κτημάτων ἀποστερεῖν Bel. fr. XXV. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11.

Κτῆσις. ȣ̓κ ἔστιν—κτῆσις κακίων, ȣ̓δ' ἀνωφελεστέρα Alex. fr. VI. 4. ὅσον ἡ κτῆσις ἥρμοζε Epist. I.

Κτητός. κτητὸν βιότȣ μέρος Hip. 1295. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι κελεύει πάντας Hel. 909.

Κτίζειν. σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν (i. e.

ἔκτισαν) Ph. 688. ποτανὰν εἴ σέ τις θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἄγαμόν μ'— ὤφελ' ἁμέρᾳ κτίσαι ib. 788. ᾇ διώνυμοι θεαὶ ἐκτίσαντο Ph. 694. πόλεις, πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι Er. fr. I. 9.

Κτίστωρ. κτίστορ' Ἀσιάδος χθονὸς Ion. 74.

Κτίτης. ἱππίου Ἄργους κτίται Or. 1621.

Κτυπεῖν. μὴ κτυπεῖτε Or. 141. et Her. F. 1048. κτυπεῖ κλεῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. ἀμφὶ δώματα κτυπεῖτε Πενθέως Bac. 61. κτυπεῖ δόμος Hel. 865. παύσω κτυποῦντα θύρσον Bac. 240. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327. ἅπασα στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. cf. El. 802. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον Rh. 308. Λίβυς λωτὸς ἐκτύπει Tr. 544. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγὰν Or. 1467. ἐκτύπησε χθὼν Ph. 1188.

Κτύπημα. κτύπημα χερὸς ὀλοὸν An. 1212. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 32.

Κτύπος. φόβον παρέσχεν ὅδε κτύπος Hec. 1113. μηδ' ἔστω κτύπος Or. 137. et 141. μεθεμένα κτύπου ib. 172. κτύπον ἠγάγετε ib. 183. κτύπον κρατὸς ib. 961. ᾐσθόμην κτύπου τινὸς ib. 1311. κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοὰν ib. 1353. ἢ κτύπον φοβούμεθα; Ph. 276. χερῶν κτύπον Al. 87. λύρας κτύπος ib. 432. στέρνων κτύπον Sup. 87. ποδῶν ἔστω κτύπος Iph. A. 438. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ᾔσθετο ib. 1582. οὐκ ἤκουσας τευχέων τινὰ κτύπον; Rh. 566. ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1326. κτύπον εὐάσμασι Βακχᾶν Bac. 129. χεῖρα—βύρσης κτύπου παύσας ib. 513. λευκοπήχεις κτύποις χεροῖν Ph. 1360. στερνοτυπεῖς κτύποι Sup. 605. στέρνων κτύπους Tr. 789.

Κύαθος. κύαθον Eu. fr. I. 1.

Κυαναυγής. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι Al. 261.

Κυανέμβολος. πρώραις κυανεμβόλοισιν El. 436.

Κυάνεος. κυανέαν ἅλα Iph. T. 7. κυανέαν ἐπὶ ναῦν Tr. 1094. Κυανέας Συμπληγάδας Med. 2. cf. v. 1263. et Iph. T. 241. διὰ Κυανέας ἀκτὰς An. 865. κυανέαις ἵπποις ib. 1012. κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας Iph. T. 392. Κυανέας πέτρας ib. 746. et 889.

Κυανοειδής. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ Hel. 179.

Κυανόπτερος ὄρνις An. 863.

Κυανόχρους, vel ως. βοστρύχων κυανόχρωτα πλόκαμον Ph. 315. κυανόχροα κυμάτων ῥόθια Hel. 1518.

Κυανωπός. κυανωπὸν νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 3.

Κυβέλη. ὄργια Κυβέλης Bac. 79.

Κυβερνήτης. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880.

Κυβεύειν. κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργείους Ἄρην Rh. 446.

Κυβιστητήρ. εἶδες ἂν πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158.

Κύβος. τοῦ κύβου μὴ σφαλῇς Pol. fr. IX. 2. βέβληκε δύο κύβω Tel. fr. IV. ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν πέποιθα Sup. 330. ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183.

Κυδίων. τί μοι ζῆν κύδιον; Al. 963. κύδιον βροτοῖς, πένητα—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 640.

Κύειν, 1) in utero ferre. κύουσα Antiop. fr. XXXVII. 2) osculari. ἔμ' οὗτος ἔκυσεν Cy. 550.

Κυκλάς. κυκλὰς Καρνείου μηνὸς ὥρα Al. 450. Κυκλάδας νησαίας πόλεις Ion. 1583.

Κυκλεῖν. ποῖ σὸν πόδα κυκλεῖς; Or. 631. cf. El. 561. κυκλεῖ χθόνα Or. 1379. κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367. πόνοι καὶ πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται Hec. 639. δρομάδες στρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλούμεναι Ph. 1133. quorum locorum tria ultima etiam ad κυκλοῦν referri possunt, quod vid. infra suo loco.

Κύκλιος. κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1328. κύκλιος ἔνοσις αἰθερίᾳ ib. 1379. εἱλισσόμεναι κύκλια Iph. A. 1056.

Κύκλος. κύκλον ἡλίου Hec. 412. et Al. 206. κύκλῳ εἰληθεῖσαν κακοῖς ἑστίαν Or. 358. κύκλῳ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις ib. 444. ἀγορᾶς χραίνων κύκλον ib. 917. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ ib. 1428. ἐνιαυτοῦ κύκλον ib. 1645. et Ph. 480. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. κύκλῳ αὐτὸν περιβαλῶ χεροῖν ἐμαῖν Al. 850. cf. Iph. T. 331. Bac. 463. ὥς μιν περισαδὸν κύκλῳ κατεῖχον An.

1138. *φρυρῦσί μ' ἐν κύκλῳ* Sup. 103. *σελήνης εὐτυχὴς κύκλος* Iph. A. 717. *ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς ἔθρεξε* ib. 1568. *κλείειν πάντα πύργον ἐν κύκλῳ* Bac. 652. *περιςᾶσαι κύκλῳ* ib. 1104. *ὄμμ' ἀναςρέφων κύκλῳ* Hel. 1573. *ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ* Ion. 19. *ἀνιππεύοντος ἡλίυ κύκλῳ* ib. 41. *ἐν αἰθέρος κύκλῳ* ib. 1147. *κύκλος πανσέληνος* ib. 1155. *δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ* ib. 1486. *ἐν κύκλῳ κανῦν εἵλικτο βωμῦ* Her. F. 926. *κίονος κύκλῳ* ib. 977. *ἀσπίδος ἐν κύκλῳ* El. 455. *φαέθων κύκλος ἀελίοιο* ib. 465. *γοργῶπα κύκλον* ib. 1257. *κύκλῳ ἕρπει* Æol. fr. XIII. 3. *κύλικος ἑρπύσης κύκλῳ* Cress. fr. VIII. *κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ* Inus fr. XVII. 3. *κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρύμενος* Thes. fr. V. 3. *ὑφίζανον κύκλοις* Ph. 1391. *εἰς συςάσεις κύκλυς τ' ἐχώρει* An. 1090. *ἑπτὰ καρπίμυς ἐτῶν κύκλυς* Hel. 111.

Κυκλῦν. *Πέργαμον—κυκλώσας Ἄρει φοινίῳ* Iph. A. 775. *κυκλώσω δαλὸν ἐν Κύκλωπος ὄψει* Cy. 461. *κυκλῦτο* (pro *ἐκυκλ.*), *ὥστε τόξον* Bac. 1064.

Κύκλωμα. *κύκλωμ' Ἰξίονος* Ph. 1192. *βυρσότονον κύκλωμα* Bac. 124.

Κυκλώπειος. *γᾶ Κυκλωπεία* Or. 963. *Κυκλωπείαν πόλιν* Her. F. 15. *τείχεα Κυκλώπεια* Tr. 1088. et El. 1158. *ἐπ' αὐτοῖς Κυκλωπείοισιν ὢν* Her. F. 998.

Κυκλωπίδες *ἑςίαι* Iph. T. 844.

Κυκλώπιον, demin. a *Κύκλωψ* Cy. 265.

Κυκλώπιος. *ἐκ Μυκήνας τᾶς Κυκλωπίας* Iph. A. 265. *Κυκλωπίαν γνάθον* Cy. 92. *Κυκλωπίων πόνον χερῶν* Iph. A. 1501. *τείχεσιν Κυκλωπίοις* ib. 534.

Κύκλωψ Tr. 437. Cy. 26. etc. *κτείνω Κύκλωπας* Al. 6. *ἐπὶ Κυκλώπων ἱεὶς θυμέλας* Iph. A. 152. *οἱ μόνωπες—Κύκλωπες* Cy. 22. etc. *Κυκλώπων βάθρα* Her. F. 944.

Κύκνειος. *ὕδωρ κύκνειον* Iph. T. 1104.

Κυκνόπτερος. *κυκνοπτέρυ Λήδας σκύμνυ* Or. 1388.

Κύκνος. *τὰν κύκνυ δολιχαύχενος γόνον* Iph. A. 794. *κύκνος μελῳδὸς* Iph. T. 1104. *ποταμίυ κύκνυ πτερὸν* Rh. 618. *πολιόχρως κύκνος* Bac. 1362. *κύκνυ μορφώματ' ὄρνιθος λαβὼν* Hel. 19. *χιονόχρως κύκνυ πτερῷ* ib. 218. *πρὸς θυμέλας ἐρέσσει κύκνος* Ion. 162. *κύκνος ὡς* Her. F. 692. *κύκνος ἀχέτας* El. 151. 2) Κύκνος, *nom. propr.* filius Martis. Al. 506. et Her. F. 391.

Κυλίνδειν. *κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα* Bel. fr. II.

Κύλιξ. *ἐκπιεῖν κύλικα* Cy. 163. *ἄλλην ἔδωκα κύλικα* ib. 420. *ὥσπερ πρὸς ἰξῷ, τῇ κύλικι* ib. 432. *κύλικος ἑρπύσης κύκλῳ* Cress. fr. VIII. *κυλίκων οἰνοπλανήτοις—ἁμίλλαις* Rh. 363. *κυλίκων πλήρωμα* Tr. 823.

Κῦμα. *ἐπὶ πόντιον κῦμα* Hip. 735. cf. v. 754. *ἐκπεράσαι κῦμα συμφορᾶς* ib. 824. *ἱερὸν εἴδομεν κῦμ' ὐρανῷ ςηρίζον* ib. 1207. *κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον* ib. 1214. *τί με προσπίπτεις, ἁλίαν πέτραν, ἢ κῦμα* An. 539. *πρὸς κῦμα λακτίζοντες* Iph. T. 1396. *μηδὲ προσίσῃ πρώραν βιότυ πρὸς κῦμα* Tr. 104. *ὃς ἐκ θαλάσσης ἔφυγε κῦμα* Bac. 901. *βαρύβρομον κῦμ' ἅλιον* Hel. 1321. *κακῶν κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ* Ion. 927. *γέμυσαν κύματος θεοσπόρυ* Alop. fr. VI. *ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν* Ar. fr. XXIV. 1. *πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορύμενος* Hec. 29. *ἐκ κυμάτων γαλήν' ὁρῶ* Or. 279. *πόνων—ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι* ib. 344. *κυμάτων ἄτερ πόλιν ναυςολήσεις* Sup. 473. *τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον* Iph. A. 948. *διαῤῥὼξ κυμάτων—ἁρμὸς* Iph. T. 262. *ἐπὶ πόντια κύματα* ib. 409. *παρεῖσαν αὐτὺς κυμάτων δρομήμασιν* Tr. 688. *μὰ ἱερὰ κύματα* Cy. 264. *ἐν κύμασι λέλοιπεν βίοτον* Hel. 229. *κυανόχροα κυμάτων ῥόθια* ib. 1518. *κατὰ κυμάτων ἔῤῥοι* Her. F. 650. *πόντος κύμασι ςένων* ib. 861. *ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις* Pol. fr. I. 5. *ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι* ib. 6. *δειναὶ ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων* Fr. inc. LIII. 1. *ἀωρὶ πόντυ κύματ' εὐρέως περῶντα* eorund. CLXXV. 1.

Κυματοφθόρος. *ὁρῶ—νομάδα κυματοφθόρον* Pol. fr. I. 2.

Κυμοδέγμων. *ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας* Hip. 1173.

Κυναγέτας, dor. pro *κυνηγέτης* Bac. 869. et 1187.

Κυναγετεῖν, dor. pro *κυνηγ.* *κυναγετεῖ τέκνων διωγμὸν* Her. F. 896.

Κυναγία, dor. pro κυνηγ. τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης Hip. 109.

Κυναγὸς, dor. pro κυνηγός. κυναγὸς ὡσεὶ Ph. 1176. cf. Iph. T. 284. ὐκ ἔτι σοι κυναγὸς Hip. 1397. ὁ τῆς κυναγῦ ἔκγονος Ph. 1113. cf. Sup. 888.

Κυνέα. ἐπικείμενον κάρα κυνέας θερίζων Sup. 717.

Κυνεῖν. κύνει (i. e. ἐκύνει) ὁ μέν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα παίδων Med. 1141. cf. v. 1207. κύνει προσπιτνῦσα Al. 181. κυνήσομαι τοιόνδε πῶμα Cy. 171.

Κυνηγέσιον. τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης; Hip. 224.

Κυνηγέτης Hec. 1174. ὁμαρτεῖν, ὡς κυνηγέτῃ κύνα Her. F. 860. ὐ παρὼν κυνηγέταις Rh. 325.

Κυνηγία. ἐν κυνηγίαις Bac. 339.

Κύνθιος. παρὰ Κύνθιον ὄχθον Iph. T. 1098.

Κύντατος. τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν Sup. 807.

Κυνῶπις. αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 260. cf. El. 1252.

Κυπάρισσος Cret. fr. II. 9.

Κύπρις, appellatio Veneris notissima Hec. 825. Ph. 7. et passim per totum Euripidem.

Κύπρος, *nom. insulæ.* Bac. 400. et Hel. 147.

Κύρειν. κύρει (quanquam hoc potius imperf. est a κυρεῖν pro ἐκύρει) πλησίον θρώσκυσά μυ Bac. 727. μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε Med. 1363. ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμῦ Sup. 1169. cf. v. 1172. νόθυ παιδὸς ἔκυρσεν Ion. 1105. ἐσθλῦ ἔκυρσυ δαίμονος ib. 1269. ἔκυρσεν, ὡς ἔκυρσεν (sc. τύμβυ) El. 289. εὐτεκνίας χρονίυ—κύρσαι Ion. 471. μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων—κύρσαι Melan. fr. X. 3. κακοῖς πήμασι κύρσας An. 1172.

Κυρεῖν. ἕτερα ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 689. ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίαις ib. 698. ὅστις αἷμ' ἔχων κυρεῖ Or. 513. ὕτος ὁ τᾶς Πολ.—νύμφας ὁμόγαμος κυρεῖ; Ph. 139. πόθεν κυρεῖ; ib. 175. τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; ib. 1074. οἵας ἀμειβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ Med. 23. ὅταν ἐς εὐνὴν ἠδικημένη κυρῇ ib. 265. ὃς ἂν μάλιστα φίλτατος κυροῖ βροτῶν Hip. 1421. ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ Al. 957. εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς An. 205. κἂν θυραῖος ὢν κυρῇ ib. 423. et Antiop. fr. XXXIX. 2. ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ Iph. A. 1605. πολλὰ πολλῶν κυρεῖ Iph. T. 759. ἄλλα ἐξ ἄλλων κυρεῖ ib. 865. ὅτῳ κυρεῖ ib. 1071. πῦ κυρεῖ βεβώς; ib. 1285. κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ ϛρατεύματι ἔοικεν Rh. 745. ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. κυρεῖ εἰσβαίνυσα μαντεῖον θεῦ Ion. 41. τῆς πάλαι κυρῶ φίλα τυραννίδος ib. 709. d. πελάσας δείπνων κυρεῖ ib. 711. εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς Her. F. 1117. τύμβυ κυρεῖ; El. 288. cf. Hec. 50. τῦ ποτε τόδε παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ; El. 554. κυρεῖ κήποις ἐν καταῤῥύτοις βεβὼς ib. 777. εἴ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς Cress. fr. XI. 3. τέρμονα κυρῶν ὐρανῦ Hip. 746. θανεῖν μοι ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν Hec. 215. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι ἀλόχυ Al. 475. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι Ion. 536. ἃ μὴ κυρήσας Ph. 493. ὅπυ κυρήσας τῦσδ' ἀπαγγελεῖς λόγυς Iph. T. 1297. μακάριος κυρήσας ἔσῃ Rh. 196. εἰ κυρήσει δαίμων Med. 1109. ἐσθλῶν κυρήσεις Iph. A. 1035. εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίυς Rh. 113. πόθεν νιν κυρήσω; ib. 695. δίκης κυρήσει Her. 253. ὐχ ὕτω, ἃ δοκεῖς, κυρήσεις ib. 375. ξενίων κυρήσεθ', οἵ' ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359.

Κύριος, 1) *subst.* Sup. 1188. Iph. A. 703. τῦ κυρίυ σέθεν An. 559. ὐκῦν ἐγὼ τῶνδ' ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος; Her. 263. κύριος τῶν ἐμῶν τίς; Hel. 1651. ὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται El. 259. γαίης Λακαίνης κύριον Cresph. fr. XIV. 2) *adject.* κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. κυρία ἐϛὶ νῦν Hel. 974. καθ' αὑτῶν κυρίυς κραίνειν δίκας Her. 144. τόδ' ἦμαρ ἡμῖν κύριον Or. 1035. cf. Al. 104. τῆσδε πολλῷ κυριώτερος γεγὼς An. 581. conf. Bac. 505. et Hel. 1650. ὐμὸς, ὐχ ὁ τῦδε μῦθος, κυριώτερος λέγειν Iph. A. 318.

Κυρῦν. τῆς θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγὰς El. 1069.

Κυρτὸς τροχὸς Bac. 1064.

Κυρτῦν. κυρτῶν νῶτα Hel. 1574.

Κύτος. τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον

Cy. 398. πλεκτὸν κύτος Ion. 37. ἀναπτύξας κύτος εἱλικτὸν ἀντίπηγος ib. 39. περιπλεύρῳ κύτει El. 473. ἐν ἀσπίδος κύτει Antiop. fr. XLII. 3.

Κύων. κύων γενήσῃ Hec. 1265. κυνὸς ταλαίνης σῆμα ib. 1273. ὁ Πλέτωνος κύων Al. 361. προδότιν αἰκάλλων κύνα An. 631. τὸν τρισώματον κύνα Her. F. 24. τὰν μυριόκρανον πολυφόνον κύνα Λέρνας ὕδραν ib. 420. cf. v. 1274. κύνα τρίκρανον ib. 1277. ἀθλίε κυνὸς κόμιςρα ib. 1386. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρε κύων ἔσῃ Fr. inc. CXXVI. κυσὶ φονίαν δαῖτα Hec. 1077. διώκω τὰς μιαιφόνες κύνας ib. 1173. ἐ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται; Ph. 1644. cf. Her. 1050. κυσὶν ταχείαις θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. θηροφόνοι κύνες ib. 217. κυσὶ θωΰξαι ib. 219. κυνῶν ὠκυπόδων ib. 1127. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293. ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730. δρόμημα κυνῶν ib. 870. θοαὶ λύσσης κύνες ib. 975. ὅπερ Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες ib. 1290. θῆρας ἰχνεύων κυσὶν Cy. 130. κυσὶν πεποιθὼς Hel. 153. κυνῶν ἕλκημα Her. F. 568. κύνας τάσδ' (i. e. *Furias*) ὑποφεύγων El. 1342. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. κύνας καὶ τόξ' ἔχεσα Meleag. fr. VI. 4.

Κώδων. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν Rh. 308.

Κωδωνόκροτος. κλύε κόμπες κωδωνοκρότες Rh. 383.

Κώκυμα Or. 1298.

Κωκυτός. ἀνάγετε κωκυτὸν Ph. 1359. ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1177. βοὴ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν Sup. 721. πολλοῖς κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων Tr. 28. 2) Κωκυτὸς, fluvius infernalis. ἐκ Κωκυτοῖο ῥεέθρων Al. 460.

Κωλήν. ἐδὲ κωλῆνες νεκρῶν Sci. fr. III.

Κῶλον. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέςε Or. 1016. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1400. προβὰς κῶλον δεξιὸν ib. 1421. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181. ἁβρὸν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἅμα Iph. A. 614. κῶλον ἄγει ταχύπεν Bac. 168. λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν ib. 664. ἐκὲν ὁρᾷς με κῶλον, ὡς ἐπείγεται; Her. 734. τάφῳ ξυνάψω κῶλον Hel. 551. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη ib. 1317. τε γήρως μοι συνεκπονεσα κῶλον Ion. 740. βαρὺ κῶλον Her. F. 119. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλε ib. 123. φυγῇ νωθὲς πέδαιρε κῶλον ib. 819. τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας καὶ κῶλα Hec. 1164. χεῖρες καὶ κῶλ'—ἑλίσσετο Ph. 1192. τρέμεσα κῶλα Med. 1169. κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν—εἰς πλευρὰ—ἠκοντίζετο Iph. T. 1369. κῶλα κώλοις καθαρμόσας Rh. 211. σχισὰν παρ' ἄντυγα κώλοις ἐρεθίζων ib. 373. θανέσης κῶλα ποικίλης νεβρε Pol. fr. X. 2.

Κωλύειν. μὴ τὸ σὸν κωλυέτω. Ph. 997. χάριν δεναι τήνδε κωλύει τί σε; Iph. T. 507. τί σε κωλύει λαβεῖν κέρδος; Phi. fr. VII. 3. κώλυε ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Pli. fr. I. 6. οἰκοφθόρον ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλὴ Fr. inc. XLVIII. 1. τί μ' ἐκώλυσας ῥίψαι τύμβε τάφρον ἐς κοίλην; Al. 899. ἄν με κωλύσῃ θανεῖν An. 44. cf. Iph. A. 1428. εἴ τις με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας An. 717. ἡ ἐμὴ ψυχὴ πάντα κωλύσει τάδε Iph. A. 1390. εἰ πρὸς τε θεε κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν, ἃ βέλομαι Ion. 391. πρὸς τοῖς ἔργοις ἐδὲν κωλυόμεθα τοῖς τέτων γίνεσθαι Epist. V.

Κώλυμα. τί ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι; Ion. 862.

Κωμάζειν. ἐ γάρ σε κωμάζοντ' ἂν ἠχθόμην ὁρῶν Al. 818. τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν Her. F. 180.

Κωμήτης. Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονὸς Al. 479.

Κῶμος. κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις Ph. 797. προσπόλων ὀπισθόπης κῶμος Hip. 55. κώμε καὶ γέλωτος ἄξια Al. 807. πολυάχητος κῶμος ib. 921. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδηφόρον Sup. 390. δέχεσθε κῶμον εὐΐε θεε Bac. 1166. ἀμφὶ κῶμον ςάντες Cy. 345. ἐπὶ κῶμον ἕρπειν ib. 444. κώμε αὐτὸν ἀπαλλάξω ib. 450. ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεὶς ib. 495. vid. etiam v. 506. 532. et 535. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1197. παύσω κώμες Al. 344. πρὸς τάφον ὁμηλίκων κώμες ἀπάξω Tr. 1184. Βακχίῳ κῶμοι συνασπίζοντες Cy. 39. cf. Pal. fr. V.

2. κώμοις παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευτον Cy. 490. ξυνελθῦσα κώμοις Ὑακίνθυ Hel. 1485. φιλοςεφάνυς κώμυς Cresph. fr. IV. 8.

Κώπη. φάσγανον κώπης λαβὼν Hec. 543. ἕλκει (sc. ἡνίας), κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ Hip. 1221. ὁ 'πὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς Χάρων Al. 362. ὗτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον Iph. T. 116. γυμνὰς ἐκ χερῶν ἐπωμίδας κώπῃ προσαρμόσαντες ib. 1405. ὁρῶ— κώπης ἄνακτας Cy. 86. δαλῦ κώπην ὀχμάσας ib. 482. πλεῖςον ςράτευμα κώπῃ διορίσας Τροίαν ἔπι Hel. 401. Φοίνισσα κώπη ταχύπορος ib. 1288. cf. Hel. 1468. κώπην χρυσόκολλον Pal. fr. IV. κώπης ἀνάσσει Tel. fr. II. 1. 2) Form. dor. κώπα. ἀλιήρει κώπᾳ Hec. 456. ὃς ἐπὶ κώπα—νεκροπομπὸς ἵζει Al. 441. ποταμίᾳ νερτέρᾳ τε κώπᾳ ib. 461. ἔρημον ὗσαν ἐναλίυ κώπας An. 856. cf. Hel. 534. κλεινᾷ σὺν κώπᾳ χιλιοναύτᾳ Iph. T. 140. πετομένας κώπας Hel. 673. 3) Plur. κώπας ἁρπάσαντε φασγάνων Ph. 1413. δικρότοισι κώπαις Iph. T. 408. κώπαις ἐπιθωΰξει ib. 1127. νεὼς λάβεσθε κώπαις ib. 1387. κώπαις δι' ἅλα βαίνυσαι Tr. 123. κινεῖν κώπας ib. 181. διπλαῖσι κώπαις Cy. 466.

Κωπηλατεῖν. τρύπανον κωπηλατεῖ Cy. 460.

Κωπήρης. κωπήρης χεὶρ Tr. 161. κωπῆρες σκάφος Hel. 1397.

Κωρύκιος. κορυφαῖς Κωρυκίαις Bac. 559.

Λ.

Λᾶας. λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ ἀμαξοπληθῆ Ph. 1164.

Λαβδακίδαι. Λαβδακίδαις πολυμόχθοις Ph. 807.

Λάβδακος, avus Œdipi. Ph. 8.

Λάβρος. λάβρῳ κλύδωνι Iph. T. 1393. λάβρῳ μαχαίρᾳ Cy. 402. λάβρον δράκοντος γένυν Her. F. 253. πῦρ λάβρον Or. 696. ὄμματι λάβρῳ Hel. 385. λάβροις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι Or. 344.

Λάβρως Her. F. 861.

Λαγχάνειν. τίνα πότμον εἴληχε βιότυ Iph. T. 914. τὰς μὲν Ἀρκὰς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεὼς εἴληχε Tr. 31. πρόσθεν εἴληχας φόνυ El. 668. ἀρχὴν τῶνδε καὶ θεῶν ἱδρύματα εἴληχεν Dan. 4. ἀβάκχευτον αἱ θίασον ἐλάχετε Or. 319. ὃν ἔλαχ' ἁ κατὰ χθονὸς —Περσέφασσα ib. 961. λοιβὰν, ἂν ἔλαχ' Ἀΐδας Ph. 1569. ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 864. τίν' ἔλαχον; Tr. 244. τὸμὸν τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος; ib. 247. Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δυλην σ' ἔχειν ib. 278. αἰὼν δυσαίων τις ἔλαχεν Hel. 215. ὡς πολὺ ματρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλέον ib. 383. τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον, εὔκλειάν τ' ἴσην Er. fr. I. 38. οἵας ἔλαχες τιμῆς Hip. fr. XVIII. 1. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. Σπάρτην ἔλαχες Tel. fr. XX. 1. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχον Hip. 80. τάφυ τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. εἰ τὺς θανόντας νοσφίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν ib. 539. λαχεῖν ἴσον Iph. T. 1009. πατρῴων ὁ λαχὼν Tr. 1192. σώματος λαχὼν μέρος Inus fr. V. 3. σκότιαν αἰῶνα λαχόντων Ph. 1492. διπλῦ βίυ λαχόντες Sup. 1086. κλήρῳ λαχόντας Her. 36. λαχῦσά γ' ἀθλία, καὶ μὴ λαχῦσα δυστυχὴς καθίςαμαι An. 386. τῆς εὐδοξίας λαχῦσα πλεῖον Tr. 639. ἡ λαχῦσα θνησκέτω Her. 546. cf. v. 548. ὐχ ὁμῦ λελόγχατε Tr. 243. μυσαρῷ δολίῳ τε λέλογχα φωτὶ δυλεύειν ib. 281.

Λαγών. ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον Hec. 559. παίει σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298. ἀνεῖτο λαγόνας El. 826.

Λάγως. δειλοὶ πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5.

Λαέρτης, pater Ulyssis. τὸν Λαέρτα τόκον Iph. A. 204. ὁ Λαέρτυ γόνος Iph. T. 533.

Λαερτιάδης Hec. 135.

Λαερτίδας Rh. 907.

Λαέρτιος, i. q. Λαέρτης. παῖ Λαερτίυ Hec. 402. et Rh. 669. Λάρτίυ (pro Λαερτίυ) τόκος Tr. 421.

Λάζυσθαι. λάζυσθε Bac. 503. et Ion. 1266. λάζυσθε τήνδε Ph. 1654. et Ion. 1402. λάζυσθε φερνὰς τάσδε εἰς χέρας Med. 956. παῖδα τόνδε λάζυσθε Iph. A. 622. λάζυσθε χειρῶν τῦδε Bac. 451. λάζοισθ' ἄγοντες αὐτὸν εἰς δόμυς ἐμὺς Rh. 877. λάζυσθαι χρεὼν μοχλὺς Her. F. 943.

Λάθα, dor. pro λήθη Iph. T. 229.

Λαθοσύνα, dor. pro ληθοσύνη. λαθοσύναν νυκτωπὸν Iph. T. 1278.

Λάθρα. πολὺν σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα Hec. 10. λάθρα τόλμας ὐ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. μαςῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642. ὑπεκπέμπω λάθρα ἄλλυς ἐς οἴκυς An. 47. cf. v. 310. κεντῦσ' ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα ib. 1120. ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα Iph. T. 1024. λάθρα ἄνακτος —δράσεις τάδε; ib. 1048. λάθρα κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν Rh. 510. ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα Tr. 939. κᾆν θέλῃς λάθρα Bac. 815. λάθρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; ib. 549. παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρὸς Ion. 340. εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει ib. 357. cf. v. 438. 816. 819. 944. 1031. 1408. et 1544. ἦλθ' ἴσως πυ σὸς κασίγνητος λάθρα El. 518. εἰ ἐκ δόμων ἥρπασο λάθρα ib. 1041. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. φυγῇ λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένην ib. 38.

Λαθραῖος. λαθραῖον ὠδῖνα Ion. 45. ξίφη λαθραῖα Hel. 1591.

Λαθραίως. φρῦδος σκηνὰς ἐς ἱερὰς λαθραίως Ion. 806. μή τῳ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι El. 26. τίκτει με λαθραίως Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 5.

Λαιμητόμος. λαιμητόμυς κεφαλὰς Iph. A. 776.

Λαιμόρυτος. ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορύτυ σφαγᾶς Hel. 360.

Λαιμός. πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε Hec. 565. βρότειον αἱμάσσοντες λαιμὸν Iph. A. 1084. λαιμὸν ἐπεσκοπεῖτο ib. 1579. τέμνων λαιμὸν Hel. 1600. ἄνπερ διέλθῃ λαιμὸν Ion. 1037. παίειν λαιμῶν εἴσω ξίφος Or. 1472. εἴ γε λαιμὺς εἶχε τριπτύχυς ib. 1513. ξίφος λαιμῶν διῆκε Ph. 1099. λαιμὺς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν Sup. 1200. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων ὕριον φόνον Her. 822. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον Ion. 1064.

Λαιμότμητος. τὸ λαιμότμητον κάρα Γοργόνος Ph. 458.

Λαιμοτόμος. Περσέα λαιμοτόμον El. 459. Γοργῦς λαιμοτόμων ἀπὸ ταλαγμῶν Ion. 1054. λαιμοτόμῳ δεσποίνας χερὶ Iph. T. 444.

Λαΐνεος. λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις Ph. 116.

Λάϊνος. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. cf. Hel. 968. λαΐνυς περὶ πύργυς Iph. A. 774. cf. Tr. 5. λαΐνυς ὀρθοςάτας Her. F. 979. λαΐνοις ἀμφὶ κίοσιν οἴκων ib. 1037. λάϊνοι θριγκοὶ δόμων El. 1150. κρηπῖδας λαΐνας ἀγάλματος Iph. T. 997. λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096. μνῆμα λάϊνον El. 328. κατὰ λάϊνα τείχεα Ph. 804. cf. Tr. 1088. et Ion. 207. εἰς ἕδρανα λάϊνα Tr. 540. ἀντὶ περιβόλων λαΐνων ib. 1141. λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. λαΐνοισιν ἐξογκώμασι Her. F. 1332. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Λάϊος, rex Thebarum, a filio Œdipo occisus. Ph. 9. 13. 35. 39. 226. 295. 344. 875. 1592. et 1605.

Λαιός. λαιὸν πόδα Ph. 1419. λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν ib. 1143. τοίχυς λαιὺς Hel. 1589. λαιὸν πῆχυν Her. 728. πρὸς λαιᾷ χερὶ Her. F. 159. κέρας τὸ λαιὸν Sup. 705. Iph. A. 290. Rh. 485. et Her. 671. τὸ λαιὸν ἴχνος ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.

Λαῖφος. λαῖφος ἀκάτυ θοᾶς Or. 341. ἄκροισι λαίφυς κρασπέδοις Med. 524. ὕποτ' ὕριον εἰσῆλθε λαῖφος Hel. 414. πόμπιμοι λαίφει πνοαὶ γένοιντο ib. 1080. σχεδίας λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114. λαίφεσι χαίρειν Iph. A. 1326. ἡνίκ' Ἄρης ἔφαυσε λαίφη τῆσδε γῆς Rh. 323. ἐπὶ λαίφεσιν βεβὼς Tr. 685.

Λαιψηροδρόμος, epitheton Achillis. Iph. A. 207.

Λαιψηρός. λαιψηρῷ ποδὶ Hec. 1039. et El. 549. et λαιψηρὸν πόδα Hel. 562. λαιψηραῖς γνάθοις Al. 497. τὸ

λαιψηρὸν φρενῶν Fr. inc. VIII. 1. λαιψηρᾷ πηδᾷ Ion. 717.

Λάκαινα τὴν Λάκαιναν—Ἑλένην Hec. 441. cf. v. 651. Or. 1439. Tr. 34. et 869. τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην An. 29. ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς (i. e. Clytæmnestra) Iph. T. 806. ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς An. 151. ἡ Λάκαινα πόλις ib. 193. et 208. γαῖαν Λάκαιναν Tr. 1110. cf. Hel. 1489. et Cresph. fr. XIV.

Λακεδαιμόνιος. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ Tr. 250.

Λακεδαίμων. Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι An. 128. vid. etiam Iph. A. 73. et Hel. 481. 502. et 1128.

Λάκισμα. τρυχηρὰ πέπλων λακίσματα Tr. 497.

Λακτίζειν. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι Bac. 794. cf. Peliad. fr. IV. πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1396. ὧν λακτίσας πολλὴν χάριν Rh. 411.

Λάλημα. ποικίλων λαλημάτων An. 938.

Λάλος. ἧσσον λάλον σε πεμπέτω τιν' ἄγγελον Sup. 462. ἀεί ποτ' ἐςὶ σπέρμα κηρύκων λάλον Fr. inc. CCXXI. κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίςατος Cy. 314.

Λαμβάνειν. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52. ἀνηβητηρίαν ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν An. 554. τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε Syl. fr. V. 2. μεταμέλειαν λαμβάνει Fr. inc. LXXVIII. 3. ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Fr. inc. B. 28. 3. τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων χεροῖν Or. 516. χρόνῳ καιρὸν λαμβάνων Ion. 659. Ἑλλάδα κακίςην λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. λαμβάνεσ' ἐν ἀγκάλαις ἠσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 188. δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν Bac. 1311. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας, ἢ δέδωκας Med. 535. ὅσας εἴληφα δεσμίες Bac. 226. τὸ σῶφρον ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς Or. 501. ἃ ἔλαβες, ἀπόδος, πατρὸς ἐμἒ λαβὼν πάρα ib. 642. ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον ib. 1502. σαυτὸν σύ γ' ἔλαβες ib. 1617. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842. ἐλάβετε Τροίαν, τὴν Ἑλένην τε χειρίαν; Cy. 176. ἐν ἀγχόναις θάνατον ἔλαβεν Hel. 202. συμφορὰς ἔλαβον Ion. 764. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον ib. 790. πόθεν ἐλάβομεν χαράν; ib. 1449. σὲ δόκησις ἔλαβεν εὐκλεὴς δορὸς Her. F. 288. εὔκλειαν ἔλαβον ἐκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 7. λάβετε—μὲ δέμας Hec. 62. λάβε χοὰς τάσδ' ἐν χεροῖν, κόμας τ' ἐμὰς Or. 113. λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλησι Hip. 1431. λαβ' ὅρκον Sup. 1187. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. ἔτοι πλέον γ' ἂν, ἢ μίαν ψυχὴν, λάβοις Al. 55. cf. v. 73. et 493. et Iph. T. 496. τίν' ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι; Sup. 607. ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βελευμάτων ib. 1050. ἐ γάμες ἐξαιρέτες ἄλλες λάβοιμ' ἄν; Iph. A. 486. τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν; Iph. A. 1124. ἔτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 327. ὡς ἀσθενῆ λάβοι φόβον El. 39. τίν' ἐπικερίαν λάβω; Or. 266. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ib. 468. μὴ λάβωσι σ' ἄσμενοι ib. 774. σμικρὰς ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λόγων Ph. 207. cf. Bac. 266. πῶς τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; Ph. 321. μείζω συμφορὰν λάβῃ τινὰ Med. 43. μή τιν' αἰσχύνην λάβῃς An. 878. cf. Ion. 395. τὸ δυσμενὲς μή με λάβῃς Iph. T. 636. μὴ παλαμναῖον λάβω; ib. 1218. ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω ib. 1432. ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφες λάβῃ ib. 1472. ἐρημία πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ Tr. 26. ὅταν τις ἡμῶν εὐτυχῆ λάβῃ τύχην ib. 471. ὅταν πημάτων λάβῃ τέλος Hel. 541. ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω ib. 1427. ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος Ion. 315. δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ γυναῖκα El. 1013. αἰτεῖ, ἀδελφὴν—τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν Hec. 41. ἔνευσε παρθένον λαβεῖν ib. 545. ἦπε χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν; ib. 775. λαβεῖν ἄδικόν τι Or. 645. δεσπότην σώματος λαβεῖν Med. 234. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. ἐς ἔννοιαν λαβεῖν Hip. 1027. γυναῖκ' ἀρίςην λαβεῖν Al. 325. σκῆπτρον λαβεῖν An. 23. ὑποχείριον (sc. πόλιν) λαβεῖν ib. 737. δι' οἴκτε λαβεῖν τύχας Sup. 194. ςέφανον εὐκλείας

λαβεῖν ib. 315. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν Iph. T. 903. ἡδονὰς λαβεῖν ib. 908. νόσον λαβεῖν ib. 1016. δόξαν λαβεῖν Hel. 847. θεȣ̃ λαβεῖν μαντεύματα Ion. 421. εἴσω πνευμόνων τόξα λαβεῖν ib. 524. πατρῷον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν El. 611. κλέος μέγα λαβεῖν ib. 1084. εὐγένειαν λαβεῖν Rha. fr. II. 2. φίλων πεῖραν λαβεῖν Fr. inc. CXIII. 2. ἄλλης λέκτρον λαβεῖν eorund. CLVII. 2. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν eor. CLXVIII. 2. πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. λαβὼν Πολυξένην χερὸς Hec. 523. πλῆρες ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας ib. 527. φάσγανον κώπης λαβὼν ib. 543. λαβὼν προμηθίαν ib. 795. πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντα ib. 1242. ἄλλο λέκτρον λαβὼν Or. 1080. κῆδος Ἀδράςȣ λαβὼν Ph. 77. ἄρχειν ἀνὰ μέρος λαβὼν ib. 481. cf. v. 489. τȣ̃νομα λαβὼν γενναῖον ib. 1324. λαβὼν ἀτηρὸν εἰς δόμȣς κακὸν Hip. 630. νικητήρια λαβὼν Al. 1032. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν Sup. 235. λόγȣς ματαίȣς λαβὼν ib. 583. μισθὸν ἐκ αἰσχρὸν λαβὼν Iph. T. 593. αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσȣ̃ λαβὼν ib. 976. vid. not. ποντίῳ λαβὼν σάλῳ ib. 1443. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν Rh. 796. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion. 402. τίνα τύχην λαβὼν ib. 748. λαβὼν δȣ̃λα λέκτρα ib. 819. conf. Her. F. 345. γάμον τοιȣ̃τον λαβὼν El. 258. πόθεν πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβών; Alcmen. fr. XIII. λαβὼν μικρὸν τῆς τύχης Tem. fr. XVI. 2. λαβὼν πεῖραν Fr. inc. LXXVIII. 3. λίνȣ κλωςῆρα περιφέρει λαβὼν eorund. CCVI. δικτύων ἔσω με λαβόντες Ph. 271. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες Iph. T. 906. σκότος λαβόντες ib. 1025. τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες Cy. 677. δόξαν κακὴν λαβόντας Her. F. 292. φρȣ́ρια λαβόντας Epist. V. λαβȣ̃σα πέπλȣς Hec. 558. λαβȣ̃σα τεῦχος ib. 609. φάσγανον χερὶ λαβȣ̃σα ib. 877. λαβȣ̃σα πρευμένειαν Or. 1323. ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβȣ̃σ' ἐμȣ̃ Tr. 360. λαβȣ̃σαι φάσγαν' ἐκ πέπλων Hec. 1161. πόρπας λαβȣ̃σαι ib. 1170. λαμβάνεσθ' ἐμῶν πέπλων Her. 48. δεξιὰ χεὶρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνȣ Med. 496. ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς Bac. 1380. λαβȣ̃, λαβȣ̃ δῆτα Or. 219. λαβȣ̃ αὐτȣ̃ Ph. 853. λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς Med. 899. λαβȣ̃ μȣ Hip. 1445. λάβεσθέ μοι τῆσδε An. 426. νεὼς λάβεσθε κώπαις Iph. T. 1387. πτόρθȣ λάβεσθε Bac. 1105. λαβȣ̃ χερῶν καὶ πέπλων Her. F. 124. cf. El. 999. ἑνὸς εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἂν Or. 1172. τίνος λάβωμαι; Her. F. 487. ἑκȣ̃ν ἐγὼ—λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χερός; El. 1006. χειρὶ λαβέσθαι γενειάδος An. 575. πῶς θράσος—λήψῃ; Med. 858. τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθα Sup. 376. ἀνδρὸς ἀγαθȣ̃ κῆδος λήψῃ Iph. A. 626. δύσνȣν με λήψεσθε Iph. T. 350. εἰ μὴ ληψόμεθα θεᾶς βρέτας ib. 986. βακχεύȣσαν ȣ̓ λήψῃ κόρην; Tr. 341. ὧν ἔχω, λήψῃ τάδε ib. 1202. εἰ αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι ςέγης Bac. 239. λήψῃ ἴσως σφᾶς, ἢν σὺ μὴ ληφθῇς πάρος ib. 958. λήψεται τὸν τράχηλον—τȣ̃ ξένων δαιτυμόνος Cy. 604. λήψομαι πολὺν ψόγον Hel. 852. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς, μωρίαν τε λήψομαι Ion. 600. λήψομαι ἐγὼ καλῶς ib. 1410. ἔτι πȣ λελήμμεθα—ἐκπορίζȣσαι φόνον; ib. 1113. ὡς ἐγκύμων εἴληπται Dan. 57. λελημμένος πτέρυγας Cy. 432. ἐπεί γ' ἐλήφθης Hip. 955. πȣ̃ δῆτ' ἐλήφθης—φάσγανον θήγȣσα; Tr. 1012. ἣν ληφθῶμεν Iph. T. 101. cf. v. 109. ἀγλωσσίᾳ πολλάκις ληφθεὶς Alex. fr. III. 2. ληφθέντες Cy. 23. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 27. εἰ ληφθήσομαι δόμȣς ὑπερβαίνȣσα Med. 381.

Λαμία, Λαμίας τῆς Λιβυςικῆς γένος Lam. fr. vers. 2.

Λαμπαδȣ̃χος ἁμέρα Iph. A. 1505.

Λαμπάς. δεξιᾷ λαμπάδα ἔφερεν Ph. 1128. ἄκραν λαμπάδα ib. 1263. ἡ 'πιȣ̃σα λαμπὰς θεȣ̃ Med. 352. σελάνα κατ' αἰθέρα λαμπάδα Sup. 993. ἅπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα Bac. 594. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076. λαμπάδων σέλας Or. 1573. et Iph. T. 1224. λαμπάδας ἀνασχέθειν Med. 1027. δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. cf. Bac.

244. αἴθεσι λαμπάδας πυρὸς Rh. 95. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 310. ὑπὸ λαμπάδων Hel. 645. et Ion. 1473. λαμπάδων μεμνήμεθα Hel. 729. ἁλίε ἀναβλέπει λαμπάσι Ion. 1467.

Λάμπειν. ἁ ἀρετὰ καὶ θανεσι λάμπει An. 778. ἥλιος λάμπει κατὰ γῆν Ion. 83. οἷς ἂν λάμπωσιν νεάνιδες ἥβαι ib. 476. πέλτη χρυσοκολλήτοις τύποις ἔλαμπε Rh. 306. λάμπεσα πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας Ph. 234. λάμπεσ' ἠὼς Iph. A. 158. ἃς ὅπω πεῦκαι πρὸ γάμων ἔλαμψαν Hel. 1493. δόλιον ἀςέρα λάμψας ib. 1142. σῶμα λάμπονται πυρί; Iph. T. 1155. μᾶλλον δὶς τόσονδ' ἐλάμπετο Med. 1194. ἐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον—λέλαμπε An. 1025. λέλαμπεν Ἴλιος Tr. 1295.

Λαμπρός. λαμπρὸς αἰθὴρ Or. 1087. cf. Iph. T. 29. et Hip. fr. XIV. 1. ταῦθ' ὁ χρήζων, λαμπρύς ἐςι Sup. 440. τὸν εὐτυχῆ, λαμπρὸν, ἄν τις αἴρῃ μοῖρα ib. 608. ἐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902. χρυσῷ λαμπρὸς Iph. A. 74. et χρ. λαμπρὸν Tr. 992. λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην Iph. T. 1138. λαμπρὸς φανήσεται σοὶ Her. 281. ἀργύρε σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 559. ἐν τέτῳ λαμπρὸς ἕκαςος Antiop. fr. XXXIV. 2. τύραννος λαμπρὸς Plis. fr. I. 5. λαμπρὸς μύδρος Sis. fr. I. 35. ςολὴν λαμπρὸς Syl. fr. III. 4. cf. Epist. III. ἔςαν λαμπρὼ Ph. 1252. ἔξωθέν εἰσιν λαμπροὶ An. 331. λαμπροὶ εἰς γένος El. 37. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος Æol. fr. VII. 1. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ Aut. fr. III. 10. λαμπρὰ ἀκτὶς Sup. 650. λαμπρὰν ὄψιν Cy. 484. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445. λαμπρὰν τὰν Ἡρακλέος ἀλκὰν Her. F. 805. λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 7. ὄμμα λαμπρὸν Hec. 1045. et Cy. 596. λαμπρὸν ἡλίε φῶς Med. 752. λαμπρῷ κατόπτρῳ ib. 1161. φέγγος λαμπρὸν Hip. 179. λαμπρὸν δῶμα Sup. 222. τὸ λαμπρὸν φάος Iph. A. 1571. et λαμπρὸν Ἑσπέρε φάος Ion. 1149. λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένες Fr. inc. B. 2. 1. λαμπρῶν ἄςρων Or. 1685. et Hel. 1514. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. λαμπρὰ κηρύσσει Her. 864. λαμπρὰ ἀμφιβλήματα Hel. 430. λαμπρὰ πυλώματα Ion. 79. ἅρματα λαμπρὰ τεθρίππων ib. 82. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν νεύει βίοτος And. fr. XIX. 2. ἤδη λαμπρὰ συγγελᾷν Er. fr. II. 22. λαμπρότερος (sc. αἰθὴρ εἶναί μοι δοκεῖ), ἢ πρὶν Bac. 1266. ἐςιᾷ λαμπρότερον, ἢ ἐμοὶ φίλον ἦν Epist. V. διὰ λαμπροτάτε βαίνοντες αἰθέρος Med. 829. λαμπρόταται θεῶ αὐγαὶ Her. 749.

Λαμπρύνειν. ὄχοις τε καὶ ςολῇ λαμπρύνεται El. 966. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται ib. 1039.

Λαμπρῶς Fr. inc. XXVI. 2.

Λαμπτήρ. λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34. μικρῶ ἐκ λαμπτῆρος Inus fr. VI. 2. φαεννοὶ ἡλίε λαμπτῆρες Rh. 60. πυρὸς λαμπτῆρας ib. 109. λαμπτήρων σέλας Hel. 871.

Λανθάνειν, et λήθειν. μήτε λανθάνειν καλὰ Hip. 403. cf. v. 466. τὸ λανθάνειν μόνον Ion. 957. χρηςὸς ὢν ἐλάνθανεν Tr. 397. εἴ σ' ἐλάνθανεν πάρος Fr. inc. XII. 1. πῶς—ὑμᾶς κατάσκοποι λήθεσιν αἰσχρῶς Rh. 810. ὑποπεσεσ' ἔλαθεν Antiop. fr. II. μὴ λάθοι σε Med. 332. λάθοιμι τετ' ἂν Iph. A. 516. ἐ γὰρ ἂν λάθοιμί σφε Iph. T. 1049. μή τι σε λάθῃ—παραμειψαμένη Iph. A. 145. τὴν θεὸν ὅπως λάθω Iph. T. 995. μὴ λάθῃ με προσπεσὼν Her. 339. ὥστε καὶ λαθεῖν Rh. 845. λαθεῖν ἐχ οἷόν τέ μοι Hel. 830. ὃ λαθεῖν βέλεται Ion. 365. ἐκ ἔςι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. Καδμείες λαθὼν Bac. 838. λαθὼν τυράννες El. 93. τῆσδε σκοπὲς λαθὼν χθονὸς ib. 546. τίκτει λαθὼν Dan. 18. λαθόντες ὄμμα τεμὸν Rh. 54. τὲς νεωςὶ δεσπότας λαθεσα Hec. 618. ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας Iph. T. 119. φύλακες, ὃς ἐ λήσομεν ib. 1027. σόν γε λήσεις πόσιν, ἃ σε σπεύδει λαθεῖν Ion. 1028. τετ' ἐχὶ λήσει τὲς θεὲς Sis. fr. I. 23. μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε Or. 209. σοφὸς λέληθας ὤν; Al. 59. ἐ λέληθεν, ὡς δοκεῖ Ion. 68. λέληθεν ἐδέν τῶνδέ με Chry. fr. I. 1. λέληθεν αὐτὸν ταῖς

ξυνȣ̃σιν ὧν βαρὸς Dic. fr. XVII. 2. πεσόν νιν λέληθεν ȣ̓δὲν ἐκ χερὸς St. fr. IV. 1. μὴ δόκει λεληθέναι Rh. 940. λεληθέναι σκοπȣ̃ς Hel. 1190. ὡς λεληθέναι δοκῶν Her. F. 985. τȣ̀ς θεȣ̀ς λεληθέναι Phry. fr. V. 2. λαθȣ̃ παίδων σέθεν Med. 1248. τῶν ἀλγέων λαθοίμαν Sup. 86. τῶν πάρος λαθοίμεθα Hel. 1249. τῶν πάροιθε λόγων λαθώμεθ' ἄμφω Hip. 289. λαθέσθαι κακῶν Her. F. 1044. ἐκεῖν' ȣ̓ λήσομαι Iph. A. 516. πῶς λήσῃ; Fr. inc. XXVIII. 1. ȣ̎πω λελήσμεθα Ph. 857. λέλησαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363. ȣ̓ λελήσμεθα Ion. 361. ἀπορίᾳ λελησμένος Bac. 1100. v. not.

Λαομεδόντιος. Λαομεδόντιε παῖ Tr. 822.

Λαομέδων Tr. 813.

Λαός. φίλιππον λαὸν Hec. 9. ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας Or. 871. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν Ph. 740. Κάδμȣ λαὸς ib. 1233. 1245. et 1476. et Sup. 664. et 744. et Κάδμȣ λαὸν Sup. 329. Σπαρτῶν λαὸς Ph. 1241. ἀνῇξεν ὀρθὸς λαὸς ib. 1469. λαὸς οἰκήτωρ θεȣ̃ An. 1090. τευχεσφόρον λαὸν Sup. 654. ὑβριςὴν λαὸν ib. 728. πετράπτολιν ξύνοικον λαὸν Her. 82. Μυκηναῖος λαὸς ib. 89. θεᾶς πόλις καὶ λαὸς ib. 923. λαὸν εἰς αὐτόχθονα κλεινῶν Ἀθηνῶν Ion. 29. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν ib. 1140. λαὸς ἐπώνυμος ib. 1594. πένης λαὸς Æol. fr. VI. 2. λαοὶ ἐπεῤῥόθησαν Hec. 553. σιγᾶτε, λαοὶ Sup. 669. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345. ἐπιφυλίȣ χθονὸς λαῶν Ion. 1578.

Λαπίθαι. σὺν Λαπίθαισι An. 792.

Λαπρέτης, *nom. propr.* Euripidis familiaris Epist. II.

Λάρισσα, *nom. urbis.* Al. 838.

Λαρκαγωγός. τȣ̀ς ὄνȣς τȣ̀ς λαρκαγωγȣ̀ς Aut. fr. I. 2.

Λάρυγξ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σȣ καλῶς; Cy. 157.

Λάσκειν. ξένης ὕπερ τοιαῦτα λάσκεις τȣ̀ς ἀναγκαίȣς φίλȣς; An. 672. τί λάσκων; Rh. 724. βοὰν ἔλασκε τάνδε El. 1213. ζῶσαν λέλακας Hec. 678. ȣ̓χ ἥσυχος—λέλακ' ἀνὰ ςρατὸν ἀχὼ ib. 1110. πολὺς ἅμ' αὐτῷ προσπόλων—κῶμος λέλακεν Hip. 55. ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν, ἔλακεν Or. 162. sq. cf. v. 330. ȣ̓δ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε Iph. T. 461. τί τόδ' ἔλακες; Tr. 269. ὅτι ποτ' ἔλακεν αἰάγμασι ςένȣσα Hel. 186. κακὸν ἄκρον ἔλακες Ion. 777. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 347.

Λατογενὴς παῖς (i. e. Diana) Ion. 465.

Λατρεία. καλλίςαν λατρείαν Tr. 824. Φοιβείαισι λατρείαις Ph. 233.

Λατρεύειν. ἔνθα—παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω Iph. T. 1115. ᾧ λατρεύομεν Cy. 24. σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω Ion. 129. τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον λατρεύεις; El. 131. λατρεύων τὸ κατ' ἦμαρ Ion. 124. Φοίβῳ λατρεύων μὴ παυσαίμαν ib. 152.

Λάτρευμα. ὅτι με—λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει Tr. 1106. πολύχρυσα λατρεύματα Iph. T. 1275.

Λάτρις, ὁ. Καπανέως ἦν λάτρις Sup. 639. παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν Iph. A. 868. ἀγύρτης λάτρις Rh. 715. δεινὸς ὁ λάτρις Tr. 424. τόνδ' Ἀχαϊκὸν λάτριν ib. 702. ἥ μ' ἐγείνατο—Ζηνὶ λάτριν Ion. 4. ὁ θεός σ' ἐβȣ́λετ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν ib. 1343. λάτρις πενέστης Phry. fr. VII. 2) ἡ. ἀρχαία λάτρι Hec. 609. Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν Ph. 229. σώφρονος ἔσῃ λάτρις γυναικὸς Tr. 422. τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν ib. 450. θυρῶν λάτριν ib. 492. τὴν θεῶν λάτριν Her. F. 823.

Λατώ, *nom. deæ,* Latona. Hec. 460. Ph. 109. Hip. 64. et 1138. Iph. T. 126. 1102. et 1234. Ion. 127. 143. 188. 681. 885. 907. et 922. et Her. F. 689.

Λάφυρον. λαφύρων αὐτὸς αἱρήσῃ Rh. 179. λάφυρα Ἀχιλλείȣ τάφȣ Tr. 1124. τὰ κλεινὰ βαρβάρȣ κόρας λάφυρα Her. F. 417.

Λάχνη. λάχνᾳ (dor. pro λάχνῃ) γυίων Hel. 384.

Λαχνώδης. λαχνῶδες τȣ̃δας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539.

Λέαινα. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. λέαιναν, ȣ̓ γυναῖκα ib. 1342. cf. v. 1358. et 1407. λεαίνας τινὸς γένος Bac. 988. σχῆμα λεαίνης ἐξαλλάξασα Hel. 385. v. not. πύρπνοος λέαινα El. 474. ὀρεία λέαινα ib. 1163.

Λέβης. ἐκ λέβητος Cy. 245. πατρῷον τὸν λέβητα ib. 342. χάλκεον λέβητα ib. 391. cf. v. 398. et 403. ἀμφὶ ἐσχάρας λέβητας ὤρθουν El. 802.

Λέγειν. ἢν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι Hec. 257. κἂν κακῶς λέγῃ ib. 293. οὐκ ἄλλως λέγω ib. 302. et Or. 708. ὡς φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506. ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω ib. 667. ἐμαυτὴν λέγω, λέγουσά σε ib. 736. τὸ πραχθὲν οὐ λέγεις; ib. 740. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις ib. 990. ἢ νῦν λέγων ἐστίν τις, ἢ μέλλει λέγειν ib. 1179. χρῆν ἔδει λέγειν ib. 1189. τἄδικ' εὖ λέγειν ib. 1191. τἀληθῆ λέγειν ib. 1206. ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλως δέ μοι λέγεις Or. 100. εὖ λέγεις ib. 111. et 173. λέγειν κακὰ ib. 393. ἀπαίδευτον λέγειν ib. 410. ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην ib. 558. εἰς κοινόν τι λέγειν χρὴ ib. 772. τίς χρῄζει λέγειν; ib. 883. λέγεις ἀκοῦσαι μαλθακὰ Med. 316. μὴ λόγους λέγε ib. 321. μὴ κακὸν φῦναι λέγειν ib. 522. σοφὸς λέγειν ib. 580. λέγειν δεινὸς ib. 585. τὴν σὴν Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip. 113. cf. v. 1059. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας, ἅ ʹν μ' ἐχρῆν λέγειν ib. 345. ταἰσχρὰ ἢν λέγῃς καλῶς ib. 505. παρ' ὄχλῳ μουσικώτεροι λέγειν ib. 989. πρὸ τούτου λέγειν οὐχ ἅζομαι Al. 327. ἄσημα λέγεις ib. 525. λέγ', ὡς ἐμοῦ λέξαντος ib. 711. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως ib. 1011. οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. αἰσχρὰ σαυτῷ λέγεις An. 649. λέγω κατ' ὄμμα σὸν Rh. 421. κἂν εὖ, κἂν κακῶς δόξω λέγειν Tr. 914. οὐ κακῶς λέγεις ib. 1054. λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ Bac. 270. τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω; Cy. 8. δέδορχ', ὅπως λέγω ib. 697. οὐκέτ' ἀνθρώπους κακῶς λέγειν δίκαιον Ion. 450. ταπεινὰ λέγειν Alcmæon. fr. II. 2. δόλῳ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Bus. fr. vers. 1. τυραννικόν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. λέγειν, ἵν' ἀσφαλὲς Inus fr. XIV. 2. λέγε τι σιγῆς κρεῖττον Fr. inc. XXXVI. σὺ λέγεις ταῦτ', οὐκ ἐγὼ Fr. inc. B. 35. μηδὲ—τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῦ Hec. 300. λέγων κακὰ ib. 519. λέγοντες ἄλλα μὲν γλώσσῃ, φρονοῦντες δ' ἄλλα An. 452. ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ λέγουσα Hec. 373. λέγουσ' ἀεὶ κακῶς τυράννους Med. 457. συνετὰ λέγουσα Iph. A. 653. μὴ λέγουσαν οὕνεκα Tr. 970. ἔργον, οὐ λέγον Hip. 1077. τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγον (i. e. ἔλεγον, dicebant) παιδὸς θανούσης Hec. 580. τί δῆτ' ἔλεξας; Hec. 249. τοσαῦτ' ἔλεξε ib. 542. ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον ib. 562. καλῶς ἔλεξας τῇδε ib. 1007. ὀρθῶς ἔλεξας Or. 100. et 110. πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν Med. 741. πικρὰν τήνδε μοι ναυκληρίαν ἔλεξας Al. 259. γενναῖ' ἔλεξας Iph. A. 504. τλήμονά γ' ἔλεξας ib. 1132. θαύμαστ' ἔλεξας Iph. T. 340. χέρα ψεδνὸν ἔλεξ' ἐκ Διὸς θρόνων ib. 1270. vid. not. κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ Sup. 844. πολλὰ λέξας κακὰ Ph. 924. cf. Al. 73. ὦ δεινὰ λέξας Her. F. 1186. et ὦ δ. λέξασα Hip. 498. δίκαια λέξας Alex. fr. III. 3. λέξασα κακῶς σε Med. 473. τί λέξω; Hec. 488. τί λέξεις; ib. 511. 713. et 1124. λέξεις τί καινόν; Or. 239. αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους Med. 776. οὐ λέξων φίλα Hec. 517. τῶν ἀπορρήτων πόλις οὐκέτι λέξῃ ib. 907. αὐτίκ' ἐν τοῖς οὐκ ἔτ' οὖσι λέξομαι Al. 323. λέξεται μίασμ' ἔχων Iph. T. 1047. οὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος λέξομαι Her. F. 582. ἐν Ἀχαιῶν ξυνόδῳ λέγεται δόξαι Hec. 110. ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοὶ γᾶς Or. 331. παρά σοι λεγέσθω Bac. 334. τὼ τοῦ Διὸς λεγομένω Διοσκόρω Hel. 291. σοὶ εὖ λέλεκται Ph. 1619. λέλεκται μῦθος Med. 354. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται Iph. A. 400. ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο Melan. fr. II. 1. et Pir. fr. V. 4. λόγοι οἱ λελεγμένοι Sup. 334. τῶν πάρος λελεγμένων μύθων Iph. A. 402. ἃ εἰς τυράννους ἐστὶ σοι λελεγμένα Med. 453. αἰδούμεθα τὰ λελεγμένα μοι Hip. 244. τὰς εἰλεγμένας (delectas)—αἰχμαλώτιδας ἄγω Tr. 296. τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις Hip. 299. πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται Sis. fr. I. 20.

Λεηλατεῖν. Θρῄκης πεδία—λεηλατοῦντες Hec. 1143. λεηλατήσων Rh. 293.

Λεία. λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον An. 15. οὐ παρὼν κυνηγέταις, αἵρουσι λείαν Rh. 326. ἀγόμεθα λεία Tr. 610.

Λείβειν. λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν Iph. A. 650. cf. An. 418. σπον-

δὰς θεοῖς λείβειν Ion. 1033. λείβομαι An. 533. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν Ph. 1522.

Λεῖμαξ. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564. νεβρὸς χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. λείμακας ἀνθηφόρους Iph. A. 1544.

Λειμών. λειμῶν' ἐς Ἥρας Ph. 24. ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος Hip. 74. cf. v. 77. ἐν κομήτῃ λειμῶνι κλιθεῖσα ib. 211. λειμῶνος ἠρινοῦ στάχυν Sup. 448. λειμὼν ἄνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1296. Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶνα ib. 1464. παρεσκευασμένου ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 170. εἰς λειμώνων χλόην Iph. A. 422. ἐπί τε λειμῶνας ποιμένιά τ' ἄλση Tem. fr. XVIII. 3.

Λείπειν. λείπετε στέγας Med. 894. cf. Al. 23. μακρὰν λείποις ῥᾳδίως ὁμιλίαν Hip. 1441. λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους Rh. 9. παισὶν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 7. λειπόντων βίον Sup. 693. τέκνω πεσόντ' ἐλειπέτην βίον Ph. 1437. ἣν ἀρτίως ἔλειπον εἰς φάος τόδε Hip. 907. δόμον ἔλειπες ἔρημον An. 1205. σὲ οὔποτ' ἄλγη πατρῷα λείψῃ Sup. 1157. ἣν κατ' οἴκους ἔλιφ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει Or. 63. πῶς ἔλιπον φάος; Ph. 1548. ἔλιπε φιλίαν Al. 934. τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις Tr. 733. μὴ λίπῃς μ' ἄπαιδα Hec. 440. μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς Ph. 388. μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν Al. 389. κλέος οὔ σε μὴ λίπῃ Iph. A. 1504. λιπεῖν φέγγος Or. 952. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph. 1175. λιπεῖν βίον An. 383. et Hel. 396. λιπεῖν (sc. ζῶντας) ἐχθροὺς ἐχθρῶν An. 521. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν Sup. 554. αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον Her. 451. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον ib. 535. φῶς λιπεῖν ἡλίου Fr. inc. LXXXI. 11. νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας λιπὼν Hec. 2. οὐδ' ἐγώ μιν τήνδ' ἄπειμ' αὐτοῦ λιπὼν ib. 401. τέκν' ἔρημα λιπὼν ib. 1075. λιπὼν μέλαθρα Or. 757. μυρίους λιπὼν νεκροὺς Ph. 582. Κρέοντι λιπὼν γόους ib. 1064. ἄκλῃσ' ἄδουλα δώμαθ' ἑστίας λιπὼν An. 594. λιπὼν Αἰγαῖον βάθος πόντου Tr. 1. Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν Cy. 618. λιπὼν βίον Her. 1017. λιμένα λιπὼν τὸν Ἀχερόντιον Her. F. 770. Πλούτωνος δῶμα λιπὼν νέρτερον ib. 808. παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν El. 11. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. τὸν εὔυδρον λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400. λιποῦσ' Ἀσίαν Hec. 481. λέχη φίλα λιποῦσα ib. 934. λιποῦσ' αἰσχρῶς δόμους Or. 99. ποθεινὰ δάκρυα—λιποῦσα Ph. 1727. λιποῦσα—ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς Med. 781. μήτε ναΐαν λιποῦσ' ἀπήνην, μήτ' ὄχον πεδοστιβῆ ib. 1123. λιποῦσ' αἰῶνα κεραυνίῳ πλαγᾷ Bac. 92. ποιηροὺς λιποῦσα νομοὺς Cy. 61. ὄμβρον λιποῦσαι χειμέριον Hel. 1497. πατρὸς ὕδωρ λιποῦσαι Her. F. 787. Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιποῦσαι El. 442. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον Hec. 1034. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. αὐτόχειρι σφαγῇ ὑπέσχετο λείψειν βίον ib. 946. βίοτον ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις Med. 1102. ἄλλοις δόμον λείψειν ἔμελλες ὀρφανὸν Al. 660. πολυπλέθρους σοι γύας λείψω ib. 691. οὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. οὔ ποτ' ἔρις λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις Hel. 1172. λείπομαι Hip. 1106. πῶς σου μόνη λείπεσθαι θέλει; Med. 52. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων ib. 76. λείπομαι φίλας ματρὸς Al. 407. οὐκέτι μοι τέκνα λείπετ' ἐν οἴκοις An. 1179. τῇ φύσει λείπεται Tr. 667. ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς ib. 676. οὐκ ἔστι ποίας λείπεται τόσ' ἡδονῆς And. fr. XIII. 3. σοῦ λειπόμενος El. 1310. ὑστέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα Hip. 1244. ἐλείπετο El. 643. τὸ ὄνομ' οὐ λέλοιπέ μοι Or. 390. λέλοιπεν Ἠλέκτραν Iph. T. 562. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐν ἁλὶ κύμασί τε λέλοιπεν βίοτον ib. 229. ὅτου λέλοιπε ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος Her. F. 125. τὸ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων ib. 133. οὐκουν τιμωροὺς ἐμοὺς χρῄζω λιπέσθαι ib. 169. εἴ με δὴ λείψει (attic. pro λείψῃ, 2 sing. fut. 1. med.) Al. 387. ἦ που λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων; Or. 1085. λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων Hel. 1262. οὔπω λέλειμμαι; Her. F. 1173. πανταχοῦ λελείμμεθα ἀρσένων Dan. fr. IX. 1. cf. Inus fr. VIII. 4. εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα Fr. inc. LXI. 1. μόνον λελειμμένον βασιλέα An. 1248. ὧν λελειμμένος Sup. 774. γνώμῃ ἀδελφοῦ λελειμμένος ib. 904. νεὼς πί-

τυλὸς εἷς λελειμμένος Tr. 1123. σὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων Or. 689. οἱ λελειμμένοι ib. 926. λελειμμένη τέκνων Ion. 680. πατρὸς ὀρφαναὶ λελειμμέναι El. 1010. τρόπις ἐλείφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418. πολέμιος λειφθεὶς Hec. 1138. λειφθεὶς μάχης Her. 732. οὐδέν σου ξίφους λελείψομαι Or. 1041. ἐν σοὶ λελείψομαι Hip. 324.

Λειπόγαμος. τὰν λειπόγαμον Or. 1305.

Λειποπάτωρ. τὰν λειποπάτορα ib. cod. vers.

Λειπτέον Her. F. 1385.

Λείψανον. Ἀργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος Med. 1387. λείψανον Φρυγῶν Tr. 711. παλαιὸν λείψανον φίλων El. 554. λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν An. 775. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII.

Λεκτός. λεκτοὶ Ἀχαιῶν νεανίαι Hec. 525. λεκτοὺς Ἀθηναίων κόρους Sup. 356. κακὸν οὐ τλητὸν, οὐδὲ λεκτὸν Hip. 875.

Λέκτρον. ἄλλο λέκτρον λαβὼν Or. 1080. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1658. κόρης λέκτρον σέθεν Ph. 1582. cf. v. 1632. τᾶς ἀνάνδρου κοίτας ὀλέσασα λέκτρον Med. 437. ὦ λέκτρον Al. 175. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; Ion 545. πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 2. ὁ μὲν ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. τῆς μαντιπόλου Βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 124. cf. v. 130. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα ib. 635. εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκτρα Or. 558. ἡ προδοῦσα λέκτρ' ἐμοῦ πατρὸς ib. 937. λέκτρα Κρήσσας Ἀερόπας ib. 1008. λέκτρ' ἐπήνεσα ib. 1672. χρόνια λέκτρα τἄμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. λέκτρων ἀνδρὸς ἐσερημένη Med. 286. γῆμαι λέκτρα βασιλέως ib. 594. ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις ib. 641. ὅς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι ib. 1348. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. νοσοῦνθ' ὁρῶντας λέκτρα ib. 463. ἄζυγα λέκτρων ib. 546. χρηστὰ λέκτρα ib. 636. et Iph. A. 382. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς Hip. 652. ᾔσχυνε τἀμὰ λέκτρα ib. 944. λέκτρων ἅμιλλα ib. 1141. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους ib. 928. ἐκβαλοῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ An. 35. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων ib. 123. cf. v. 466. δουλεύσομεν νόθοισι λέκτροις ib. 929. κακῶν λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν ib. 1282. φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ Sup. 56. λέκτρ' ἀμπλακὼν Iph. A. 124. Διὸς λέκτρων τρύφημα φίλον ib. 1050. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν Iph. T. 538. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις Rh. 920. ἐν στερροῖς λέκτροισι ταθεῖσα Tr. 114. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια ib. 252. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν ib. 259. παρθένων ἐπὶ λέκτροις ib. 322. et 324. καινοῖσι λέκτροις ib. 663. φεύγουσα λέκτρα ib. 981. ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλου Hel. 7. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099. πρωτὰ λέκτρα σώματος κενὰ ib. 1277. λαβὼν δοῦλα λέκτρα Ion. 819. λέκτρων προδότας ib. 880. τἀλλότρια λέκτρα λαβὼν Her. F. 345. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ ib. 798. οὐ λέκτρα ἀλλήλοισιν—συνῆψαν; ib. 1316. χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρὸς Dan. 57. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς Antiop. fr. XXVII. 2. μετρίων λέκτρων κύρσαι Melan. fr. X. 1. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν Fr. inc. LII. 1.

Λελογισμένως Iph. A. 1021.

Λεοντόπους. ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν Œd. fr. XVI. 1.

Λεοντοφυής. ἄγραν λεοντοφυῆ Bac. 1194.

Λεπαῖος. λεπαίας χθονὸς Hip. 1248. λεπαίαν ὀφρύην Her. 395. λεπαίας νάπας Iph. T. 324.

Λέπας. ἐς Κιθαιρῶνος λέπας Ph. 24. cf. Bac. 750. et 1043. Ἰδαῖον λέπας An. 295. Rh. 287. et Inus fr. VI. 2. εἰς λέπας Πάγγαιον Rh. 921. πρὸς λέπας ὑπεξήκριζον Bac. 676. πρὸς πετραῖον λέπας Her. F. 121.

Λεπτόμιτον φάρος An. 832.

Λεπτός. λεπτοῦ δόνακος Or. 146. νοῦς λεπτὸς Med. 529. λεπτὸν πέπλον ib. 786. et 949. λεπτῷ χρωτὶ Fr. inc. XCV. πέπλοι λεπτοὶ Med. 1188. et λεπτοῖσι πέπλοις ib. 1214. λεπτῶν ἀπ' οἴκων Dan. fr. XII. 3. λεπτῶν μύθων Fr. inc. XCVII. 2. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπου πνοαῖς Iph. A. 813. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης Or. 140. λεπτὰ φάρεα Hip. 133. cf. Sup. 286. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372. λεπτὰ

λεύσσω κόραις Or. 224. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον Med. 1081.

Λεπτȣργεῖν. ȣ̓κ ἐν δέοντι λεπτȣργεῖς Hip. 923.

Λερναῖος. Λερναίᾳ Τριαίνᾳ Ph. 195. Λερναῖον Ὕδραν Ion. 191. Λερναῖα νάματα Ph. 127.

Λέρνη. Λέρνης ὕδωρ Ph. 616. τὰν μυριόκρανον — κύνα Λέρνας Ὕδραν Her. F. 420.

Λέσχη. λέσχης ἀτρίβωνα Lic. fr. I. 3. μακραὶ λέσχαι Hip. 384. λέσχας πονηρὰς καὶ κακοϛόμȣς Iph. A. 1001.

Λεύειν. πέτροις λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς El. 328. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι Iph. A. 1350.

Λευκαίνειν. λευκαίνει τόδε φῶς ἠὼς Iph. A. 157. ῥόθια λευκαίνετε Iph. T. 1387. ἅλα ῥοθίοισι λευκαίνοντες Cy. 17.

Λευκάς. λευκάδος πέτρας ἄπο Cy. 165.

Λεύκασπις. λεύκασπιν Ἀργείων ϛρατὸν Ph. 1106.

Λευκήρετμος. λευκήρετμον Ἄρη Iph. A. 283.

Λευκιππίδες. κόρας Λευκιππίδας Hel. 1482.

Λεύκιππος. κόροι λεύκιπποι Hel. 646.

Λευκοθέα, nom. propr. deæ. Iph. T. 270. et Fr. inc. B. 31. 1.

Λευκόθριξ. λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 112.

Λευκοκύμων. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιϛίαις Or. 993.

Λευκολόφας Ph. 120.

Λευκόπηχυς. λευκοπήχεις κτύπȣς χεροῖν Ph. 1360. λευκοπήχεσιν χειρῶν ἀκμαῖσι Bac. 1204.

Λευκόπȣς. Βάκχαις σὺν λευκόποσιν Cy. 72.

Λευκόπτερος. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὶς Hip. 752. λευκοπτέρȣ ἁμέρας φέγγος Tr. 848.

Λευκόπωλος. τὼ λευκοπώλω Her. F. 29. θεῶν τῶν λευκοπώλων δώματα Ph. 609.

Λευκός. λευκὸν ὄνυχα Or. 959. et Sup. 76. λευκὸν πῆχυν Or. 1466. λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. λευκὸν χρόα Al. 157. λευκὸν κρᾶτα Sup. 289. λευκὸν πόδα Bac. 861. et λευκῷ ποδὶ Ion. 221. λευκὸς ἄργυρος Œd. fr. V. 1. λευκῶν πέπλων Al. 926. et Hel. 1094. et 1203. λευκοῖς καρποῖς χειρῶν Ion. 891. λευκὸς λίθȣς Fr. inc. CCXVI. λευκὴν παρηΐδα Med. 923. et 1148. et El. 1023. λευκὴν σάρκα Med. 1189. λευκὴν αἰθέρα An. 1229. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ib. 1263. λευκὴν δέρην Iph. A. 875. λευκὴν χροιὰν Bac. 457. λευκῆς χιόνος βολαὶ ib. 661. cf. Hel. 3. λευκᾷ δέρῃ Hip. 771. λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλῆος Iph. T. 436. πῶλοι λευκαὶ Rh. 617. λευκὰς σάρκας El. 823. ἅρμα λευκὸν Ph. 176. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. λευκὸν κῶλον Bac. 664. λευκὸν γάλα ib. 699. et Cy. 388. λευκȣ̃ πώματος Bac. 707. τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. νᾶμα λευκὸν Her. F. 573. λευκὸν ὄμμα El. 102. λευκὸν πρόσωπον ἀȣ̃ς ib. 730. φαρέων λευκῶν Ph. 328. λευκῶν ὑδάτων Hel. 1352. λευκὰ ἱϛία ib. 1551. ὦ λευκὰ γήρᾳ σώματα Her. F. 910.

Λευκόϛικτος. λευκοϛίκτῳ τριχὶ Iph. A. 221.

Λευκοφαής. παρὰ λευκοφαῆ ψάμαθον Iph. A. 1054.

Λευκόχρȣς. λευκόχροα κόμαν Ph. 326.

Λευρός. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. λευρᾶς ἀπὸ πέτρας Bac. 980. εἰς τὸ λευρὸν πέδον Ph. 843.

Λεύσιμος. λεύσιμον δȣ̃ναι δίκην Or. 613. cf. Bac. 356. et Her. 60. λευσίμῳ χερὶ Or. 861. θανάτȣ λεύσιμον ἄταν Ion. 1240. λεύσιμοι καταφθοραὶ ib. 1236. λευσίμῳ πετρώματι Or. 50. et 442. λεύσιμον Ἄργος Her. 765. vid. not.

Λεύσσειν. λεπτὰ λεύσσω κόραις Or. 224. τί λεύσσω; ib. 385. δεινὸν λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. λεύσσεθ', ὡς παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει ib. 975. τόνδε λεύσσω δόμων πέλας ib. 1549. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; Ph. 599. εἰ λεύσσει φάος ib. 1091. cf. v. 1541. Al. 83. Rh. 967. El. 349. Bel. fr. XXIII. 2. et Hip. fr. XIV. 2. πάρα λεύσσειν πτώματα νεκρῶν Ph. 1490. λεύσσεθ', ἃ πάσχω Med. 161. ἡδὺ φίλον κἂν νυκτὶ λεύσσειν Al. 357. γυναῖκα λεύσσω τήνδ' ἐμὴν ib. 1127. λεύσσετ', ἀθρήσατε An. 1228. σώματα λεύσσω τῶν οἰ-

χομένων παίδων Sup. 794. λεῦσσε Iph. A. 145. τήνδε τινα λεύσσω γυναῖκα ib. 821. ὦ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν; Rh. 534. λεύσσω φῶτε πεμιπολοῦνϑ' ἡμῶν στρατὸν ib. 773. νέα τεκεων σώματα λεύσσω Tr. 201. ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει; ib. 269. ϑέαμα ὦ φιλον λεύσσειν ἐμοὶ ib. 1157. λεύσσω αὐτῆς ὄψιν οὐκ εὐδαίμονα Bac. 1230. τοῦ Διὸς τὸν ϑρόνον λεύσσω Cy. 576. λεύσσω τἀμὰ φίλτατα; Her. F. 514. εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν ib. 517. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν πόνων ib. 725. τὰ τέϑριππα ἐς ἅρματα λεύσσων ἀελίου Ph. 1555. γραφῇ λεύσσων Hip. 1005. ἔν τε τύχαις ϑνατῶν καὶ ἐν ἔργμασι λεύσσων ib. 1107. τάσδε τύχας λεύσσων βασιλέως Al. 240. λεύσσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας ib. 956. λεύσσων ταῦτα, κοὐ κλύων Sup. 684. λεύσσων τόδε πῆμα Rh. 889. γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν λεύσσων ib. 955. γύαλα λεύσσοντες ϑεοῦ Ion. 245. βρότεια λεύσσοντες πάϑη Fr. inc. CXLIV. 2. ἐνόπτρων λεύσσουσ' (i. e. λεύσσουσα) ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926. νοῦσδε λεύσσουσαι πέπλους ib. 1154.

Λευστήρ. βαῖνε λευστήρων πέλας Tr. 1039.

Λεχήρης Ph. 1536.

Λέχος. Κλυταιμνήστρας λέχος Or. 20. ἄπο λέχεος ib. 185. μένε ἐπὶ στρωτοῦ λέχους ib. 313. cf. Her. F. 555. οὐκ ἔσωσεν ἀκήρατον λέχος Or. 574. Αἰγίσϑου λέχος ib. 618. ἀντὶ γαμηλίου λέχους ib. 1050. ἧς λέχος γ' ἐπῄνεσα ib. 1092. μακάριον λέχος ib. 1208. τίνι τρόπῳ ἔσχες λέχος; Ph. 417. σύναιμον εἰς λέχος ἦλϑεν ib. 824. ἔχει λέχος ib. 953. εἰς ματρὸς ἦλϑον λέχος ib. 1603. ποῖ ἐκφεύξῃ λέχος; ib. 1668. ἵν' ἔστρωται λέχος Med. 41. et 380. τὸν ἐν λέχει προδόταν ib. 206. ἐρασϑῆναι λέχους ib. 491. σὸν ἐχϑραίνων λέχος ib. 555. εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος ib. 568. ἢν γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος ib. 571. βάρβαρον λέχος ib. 591. λέχους ἄπειρος ὢν ib. 672. σὸν ἐχϑαίρων λέχος ib. 697. παρεστάναι λέχει ib. 887. ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον ib. 1291. εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους ib. 1338. τὴν δεσπότου προδοῦσαν λέχος Hip. 590. πικρὸν λέχος ib. 635. κεδνὸν λέχος ib. 835. λέχους ἁγνὸν δέμας ib. 1003. ϑάλαμον εἰσπεσοῦσα καὶ λέχος Al. 173. καινὸν λέχος ib. 466. πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; ib. 1059. δοῦλον λέχος An. 30. ἀπληστίαν λέχους ib. 217. λέχους στέρεσϑαι ib. 371. διὰ πυρὸς ἦλϑ' ἑτέρῳ λέχει ib. 489. σοὶ λέχους κοινουμένην ib. 934. τὸν ἔχοντ' ἀπώσασϑαι λέχους Iph. A. 63. κακὸν λέχος ib. 389. κασιγνήτης λέχος οὐκ ἂν προδοίην Iph. T. 716. σκότιον λέχος Tr. 44. τὸ παρϑένειον λέχος ib. 671. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους Bac. 29. Ἥβας ἐρατὸν χροΐζει λέχος Her. 916. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. δίκα διαδρόμου λέχους El. 1156. γενναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. δοῦλος τοῦ λέχους Phaëth. fr. XV. 1. κοινὸν —καὶ γυναικεῖον λέχος Pro. fr. IX. λέχη τἀμὰ δοῦλος χρανεῖ Hec. 365. cf. Hip. 1266. λέχη φίλα λιποῦσα Hec. 933. τἀμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. καινὰ λέχη Med. 155. et 489. κρῖναι λέχη γυναικῶν ib. 644. νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων ib. 1000. τἄμ' ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. κρυπτᾷ κοίτᾳ τῶν σῶν λεχέων Hip. 154. αἰσχύνειν λέχη ib. 408. νυμφίδια ἀπώλεσε λέχη ib. 1140. λέχη ἔρημα An. 307. μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερϑνήσκεις ib. 499. δισσ' ἔχειν λέχη ib. 910. τἄμ' ἐκαρποῦτ' ἂν λέχη ib. 936. Φρυγίων λεχέων Rh. 911. λεχέων συγγερῶν χάριν Tr. 593. ϑεοπόνητα λέχη ib. 953. et Hel. 590. ὃς λέχη λυμαίνεται Bac. 354. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων ib. 1523. χρόνια σπείρας λέχη Ion. 64. ἐπίσημα γήμαντι καὶ μείζω λέχη El. 936. ἀπηνέγκω λέχη τἀλλότρια ib. 1089. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη ib. 1099. φοίνια ὤπασας λέχεα ib. 1192.

Λέχριος. ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν λέχριος Hec. 1026. λεχρία πάλιν χωρεῖ Med. 1168.

Λεχὼ El. 652. 654. et 1108.

Λέων. κάπρῳ λέοντί ϑ' ἁρμόσαι παίδων γάμους Ph. 414. cf. Sup. 140. λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος Ph.

1127. λέοντ' ἐντείνειν βρόχοις An. 721. μόσχȣς ὀρέσας εἰς μέσας λέων Iph. T. 297. ὅστις μ' εὐτυχȣ̃ντ' ἐνόσφισας, θοίνης λέοντα Rh. 57. πυριφλέγων λέων Bac. 1017. ὀρεσέρȣ λέοντος ib. 1140. κρᾶτα λέοντος ib. 1213. cf. v. 1277. et 1282. ἐχθρȣ̃ λέοντος βλαςήματα Her. 1006. Διὸς ἄλσος ἠρήμωσε λέοντος Her. F. 360. ςολὴν θηρὸς—λέοντος ib. 466. λέοντι ἐλθεῖν εἰς μάχην ib. 579. κάτασχε λέοντος ἀγρίȣ θυμὸν ib. 1211. ὑπόπτερον λέοντα τέξεται Dan. 15. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. λέοντες Ἕλλανες δύω διδύμω Or. 1401. cf. v. 1555. ὥστε λέοντας ἐναύλȣς Ph. 1566. λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα Al. 584. σκύμνοι λεόντων Sup. 1222. ἅλις λεόντων ἐςί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ὕδρας λεόντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950. λεόντων ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ποίȣς λέοντας—ȣ̓κ ἐξήνυσα; Her. F. 1271. ἅπαντες οἱ λέοντές εἰσιν ἄλκιμοι Fr. inc. B. 14. 4.

Λεώς, attice pro λαός. λεὼς Ἀχαϊκὸς Hec. 510. σίγα πᾶς ἔσω λεὼς ib. 532. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν Or. 844. Θηβαῖος λεὼς Ph. 297. et Her. F. 1389. Θεσσαλὸς λεὼς An. 19. et Tr. 30. Ἐρεχθειδῶν λεὼν Sup. 387. Καδμεῖος λεὼς ib. 467. ναυβάταν λεὼν Iph. A. 295. Παλλάδος λεὼν Iph. T. 960. cf. v. 1452. et 1458. σοὶ δȣλώσας λεὼν παρέσχον Rh. 410. Σκύθης λεὼς ib. 426. Θρήκιον λεὼν ib. 622. Ἀχαϊκὸς λεὼς ib. 857. Ἀρκὰς λεὼς Tr. 30. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς ib. 522. Πελασγικὸν λεὼν Her. 317. ὄνομα χώρας τῆσδε καὶ λεὼν, τίς ᾖ, ȣ̓κ οἶδα Hel. 421. ποιμένων λεὼς And. fr. XXVII. 1. λεὼς ȣ̓κ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7. Θρᾷξ λεὼς ib. 53.

Λεωφόρος. λεωφόρȣς πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881.

Λήγειν. μὴ λήγοις ςεφανȣ̃σα Or. 1693. Ph. 1754. et Iph. T. 1499. οἴκτων λήγετε Ph. 1578. cf. Iph. T. 904. λῆγε κακῶν φρενῶν Hip. 473. δείπνων ὅταν λήγωσι Ion. 1032. σφάζοντες ȣ̓ λήγοιτ' ἂν ib. 1404. τοῖς δ' ἄρτι λήγει (sc. τὰ κακὰ) Inus fr. XVII. 2. λῆξον ὑβρίζȣσα Hip. 474. πτέρυγας—λήξαιμι θοάζȣσα Iph. T. 1142. λῆξαι ὕπνȣ Rh. 71. et λήξας ὕπνȣ ib. 770. et Her. F. 1011. λήξαντα μόχθȣ El. 340. λήξαντες πόνων Sup. 951. λήξασ' ὀδυρμῶν, πενθίμων τε δακρύων Ph. 1078. λήξασα ὀργῆς Med. 615. παλαιγενέων λήξȣσιν ἀοιδᾶν ib. 422. Μȣ̃σα—ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν λήξει Hip. 1136. μανιῶν λήξω Iph. T. 981. τὸν αὐτὸν μῦθον ȣ̓ λήξει λέγων Rh. 874. ȣ̓ λήξω τȣ̀ς βόσκοντας θεραπεύων Ion. 182.

Λήδα, uxor Tyndarei. Or. 464. et 1388. Iph. A. 49. 116. 686. 796. 827. 856. 1106. et 1345. Iph. T. 210. et 440. Hel. 19. etc. et Meleag. fr. I. 5.

Λήθειν. vid. λανθάνειν.

Λήθη. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. cf. Bac. 282. λήθη λόγων, λήθη δὲ πάτρας Chry. fr. VI. τὰ τῆς λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Pal. fr. II. 1.

Ληΐζεσθαι. ὃς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ἐλήσατο Tr. 866. ὅτι πȣ λελήσμεθ' ἐξ ἄντρων λέχȣς; Hel. 482. τί μ' ἄρτι πημάτων λελημένον ὀρθοῖς; Dic. fr. XV. 1. ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελησμένοι Rh. 74. ἐκ γῆς βαρβάρȣ λελησμένη Med. 256. ȣ̓ βίᾳ λελησμένης Tr. 373.

Λήϊτος, nom. propr. ducis Græcorum. Iph. A. 259.

Λῆμα. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625. εἴ πως λῆμα φρενῶν μεθείη Med. 177. λῆμα τυραννικὸν ib. 348. μετὰ γενναίȣ λήματος Hip. 206. κακὸν τὸ λῆμα Al. 726. ἀποτόμȣ λήματος ib. 986. ὦ λῆμ' ἄριςον Iph. A. 1422. Iph. T. 609. ἄγαμαι λήματος Rh. 245. λῆμα ἀρκȣ́ντως θρασὺς ib. 499. ὦ λῆμ' Ἀχαιῶν Tr. 587. παρακόπῳ λήματι Bac. 998. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν Cy. 592. ὁ εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ib. 200. λῆμα ȣ̓́πω ςόρνυσι χρόνος τὸ σὸν ib. 702. εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἥσσων Her. F. 1416. λῆμ' ἔχȣσαν εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119.

Λῆμνος, *nom. insulæ.* Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν Hec. 887. vid. etiam Tr. 90.

Ληςής. πανῦργον κλῶπα καὶ λῃςήν τινα Al. 769. cf. Rh. 516. γένος Τυρσηνικὸν λῃςῶν Cy. 12. λῃςὰς διώκων ib. 112. λῃςαί τινες κατέσχον χθόνα ib. 222.

Λῆςις κακῶν Cy. 171.

Λητώ, nom. deæ, Latona. Or. 1626. Hip. 1092. et 1285. Iph. T. 386. 1230. et 1398. et Ion. 1619. vid. etiam Λατώ.

Λιάζεσθαι. σπυδῇ πρός σ' ἐλιάσθην Hec. 100.

Λίαν. τὸ λίαν παρεῖλες Hec. 591. ἐπείπερ λίαν θρασυνομεῖ ib. 1286. τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210. τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς ib. 704. μέθετον τὸ λίαν Ph. 587. μὴ λίαν τάκυ Med. 158. ἐπειδὴ λίαν πυργοῖς χάριν ib. 526. ὐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν ib. 532. τί λίαν τοῖσδ' ἐπιςένεις τέκνοις; ib. 929. τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ τῦ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ὐδ' ἐκπονεῖν χρὴ βίον λίαν βροτὺς ib. 467. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι ib. 487. ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφὴ ib. 518. μὴ λίαν πένθει Al. 808. λίαν οἰκεῖος ἦν ib. 814. τὸ λίαν ὖτ' ἐκεῖν' ἐπήνεσα An. 867. τοῖς κακοῖς μηδέν τι λίαν δυσφρονεῖν ib. 1235. πιέζειν τὴν τύχην λίαν Sup. 249. λίαν δεσπόταισι πιςὸς εἶ Iph. A. 304. ὖτοι καταινῶ λίαν σ' ἐγὼ ib. 336. cf. v. 977. μὴ λίαν ἂν ὦ ib. 378. ὖτοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον ib. 517. cf. v. 1012. μὴ λίαν φρονεῖν ib. 924. λίαν φιλοψυχεῖν ib. 1385. ἔςιν ἡ λίαν δυσπραξία λίαν διδῦσα μεταβολὰς Iph. T. 721. sq. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. τὸ βασιλικὸν λίαν Bac. 670. ἐπεξέρχῃ λίαν ib. 1344. ἐπίφθονον λίαν ἐπαινεῖν ἐςι Her. 204. πείσῃ λίαν Her. F. 215. μὴ 'πείγυ λίαν ib. 586. ναυτίλον τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI. 4. αἰδεῖσθαι χρὴ τὸ λίαν ejusd. fr. XX. 2. πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. ὑπ' αἰδῦς ὐ λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. τῦ λίαν παρείλετο Fr. inc. XXIV. 2.

Λίβανος. λιβάνυ καπνὸς Bac. 144.

Λιβάς. πετρίνα πιδακόεσσα λιβὰς An. 116. λισσάδος πέτρας λιβὰς ἀνήλιος ib. 535. ποία λιβὰς σειρὴν And. fr. II. δακρύων λιβάδες Iph. T. 1106.

Λιβύη. Λιβύης ἐρήμυς Hel. 411. cf. v. 774. et 1227.

Λιβυκός. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1.

Λίβυς. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 347. cf. Her. F. 684. διὰ λωτῦ Λίβυος Iph. A. 1036. cf. Tr. 544. et Hel. 169. Λίβυες οἰωνοὶ Hel. 1495.

Λίβυσσα. Γοργόνων Λιβυσσᾶν γένος Bac. 989.

Λιβυςικός. Λαμίας τῆς Λιβυςικῆς γένος Lam. fr. vers. 2.

Λιγυρός. λιγυρὰ ἄχεα Med. 205.

Λίγυς. λίγεια λωτῦ χάρις Her. 893.

Λίγυςις Tr. 437. vid. not.

Λίην, poët. pro λίαν. γνώμην λίην σοφὴν El. 296.

Λιθόβολος. δράκοντος αἷμα λιθόβολον Ph. 1069.

Λίθος. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίυ λίθυ Cy. 400. Μαγνῆτις λίθος Œnei fr. V. 2. λευκὺς λίθυς ἔχοντες Fr. inc. CCXVI.

Λιμήν. λιμένα Ναυπλίειον Or. 54. μέγας πλύτυ λιμὴν ib. 1077. λιμὴν τῶν ἐμῶν βυλευμάτων Med. 769. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς An. 892. ἕως ἐντὸς ἦν λιμένος Iph. T. 1392. λιμένα ἔκιχεν Bac. 901. Ταινάρυ λιμὴν Cy. 291. λιμένα λιπὼν τὸν 'Αχερόντιον Her. F. 770. ἴτε πρὸς λιμένας Hec. 1293. λιμένας ἦλθες εἰς εὐηνέμυς An. 750. διὰ λιμένας 'Ελλάδος εὐόρμυς Tr. 125. ὡς ὔπω λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 528. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι El. 453.

Λίμνη, et dor. λίμνα. ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἐκφυγὼν λίμνης ὕδωρ Tr. 442. λίμνης ἐνύδρυ Τριτωνιάδος ἀκτὰν Ion. 872. ἐπ' οἶδμα λίμνας Hec. 446. cf. Her. F. 410. δέσποινα δίας λίμνας Hip. 228. λίμναν 'Αχεροντίαν Al. 445. περὶ καλλίναον Βοιβίαν λίμναν ib. 593. χθονίαν λίμναν ib. 905. λίμναν εἱλίσσυσαν ὕδωρ Κύκνειον Iph. T. 1103. λίμνας τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. φοιτᾷ διὰ λίμνας Hip. 148. 2) Λίμνα, nom. loci. τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip. 1133.

Λιμός. ἡδὺ λιμῦ σχετήριον Cy. 135. λιμῷ θηρᾷ τύμβον ἱκετεύοντε νῷ Hel.

987. λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλȣσίȣ φρονήματι El. 371.
Λίνεος. κλωςȣ̃ ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tr. 538.
Λινόδετος. χαλινοῖς λινοδέτοις Iph. T. 1043.
Λινόκροκον φᾶρος Hec. 1081.
Λίνον. λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἕλισσεν Or. 1431. ἀγάλματα συςολίσαι λίνῳ ib. 1436. λίνȣ κλωςῆρα Fr. inc. CCVI.
Λινοπόρος. λινοπόροις αὔραις Iph. T. 411.
Λιπαίνειν. πεδία λιπαίνειν Hec. 454. χώραν ὕδασι καλλίςοισι λιπαίνειν Bac. 575.
Λιπαρόζωνος. ὦ λιπαροζώνȣ θύγατερ ἀελίȣ Ph. 179.
Λιπαρὸς Cy. 499. λιπαρὰν Ἀθηναίων γᾶν Iph. T. 1130. λιπαραῖσιν ἐν Ἀθάναις Al. 454. cf. Tr. 801.
Λῖς. νέον λῖν Bac. 1173.
Λισσάς. λισσάδος πέτρας An. 534. et Her. F. 1148.
Λίσσεσθαι. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι Hec. 1127. et Hip. 312. μηδὲν τόδε λίσσȣ Med. 153. μὴ προδȣ̃ναι λίσσεται Al. 200. λίσσȣ τȣ̀ς κρατȣ̃ντας οἰκτεῖραι θεὸς ib. 252. λίσσȣ γόνασι δεσπότȣ χρίμπτων An. 529. παράπεισον σὸν, ὃν λισσόμεθ', ἐλθεῖν Sup. 60. σιωπῶν λίσσεταί σ' ὅδε Iph. A. 1245. πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι Tr. 1045. cf. Hel. 906. λισσόμεσθά σε Bac. 1342. λισσόμενος θανάτȣ προβολὰν Or. 1487. ποῖον ȣ̓κ ἐλίσσετο δαμογερόντων; An. 299. τόνδ' ἐλισσόμην γάμȣς ἀφεῖναι σȣ̀ς ib. 973. συμμάχȣς ἐλίσσετο Her. 829.
Λιταίνω El. 1215.
Λιτὴ, vel dor. λιτά. ἐμᾶς λιτᾶς εἰσάκȣσον Or. 1233. λιταί σε διακωλύσȣσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 149. πολλὰς γενεῖȣ ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. ἀφύλλȣ ςόματος ἐξάπτων λιτὰς ib. 383. βαρβάροις λιταῖς Ph. 686. ἀμφὶ βωμίȣς λιτὰς ib. 1738. ȣ̓δὲν αἰδέσῃ λιτάς; Med. 326. λιταῖς ἱκετεύων An. 539. παῖδα πεῖσαι λιταῖς Sup. 24. ȣ̓δὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν ib. 262. ἵει λιτὰς εἰς θεȣ̀ς El. 593.
Λιτός. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθειμένος Epist. III.
Λιχμᾶν. λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.

Λίχνος. ἐν τοῖς κακοῖσι λίχνος ȣ̓̃σα καρδία Hip. 913.
Λοβὸς El. 827.
Λογάς. λογάσιν Ἀργείων ςρατȣ̃ νεανίαις Hec. 544. ςρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων An. 324.
Λογίζεσθαι. πολύν γε τὸν κάτω λογίζομαι χρόνον Al. 695. τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζȣ σὸν ib. 792. ταῦτ' ȣ̓̃ν λογίζȣ An. 316. τί ȣ̓ λογίζομαι κακά; ib. 398. ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται Rh. 981. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδ', ᾗ λογίζομαι Her. F. 295. εἰ λογίζεσθαι θέλοις Dic. fr. XIV. 4. λογίζομαι πολλὰ Er. fr. I. 5. ȣ̓ λογίζεται καλῶς Œno. fr. IV. 2. λογίζομαι τἀληθὲς Phœn. fr. IX. 5. ἐλογισάμην Or. 554. λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν An. 126. λελογισμένοι οἱ τοιοίδ' εἰσὶ βροτῶν Iph. A. 922. τὸ λελογισμένον παρεὶς ib. 386.
Λόγιον. λόγια παλαιὰ Her. 406.
Λόγιος. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βὰς Ion. 602.
Λογισμὸς Alcmen. fr. IX. 3.
Λόγος. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἁμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. λόγος, ἔκ τ' ἀδοξȣ́ντων ἰὼν,—ȣ̓ ταυτὸν σθένει ib. 294. τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον ib. 546. ἔλεξε πάντων τλημονέςατον λόγον ib. 562. τȣ̃ λόγȣ κενὸν τόδε ib. 824. τόνδ' ἐμοὶ μέθες λόγον ib. 888. τῷ σῷ τȣ̃το σημανεῖς λόγῳ ib. 999. λόγον ἀπόδος Or. 150. λόγȣ μετάδος ib. 153. βραχὺς λόγος ib. 446. et fr. inc. XC. 1. ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγȣ Or. 548. ἔςιν, ȣ̓̃ σιγὴ λόγȣ κρεῖσσον γένοιτ' ἄν', ἔςι δ', ȣ̓̃ σιγῆς λόγος ib. 637. sq. ἔργῳ ἐςὶ μεῖζον (sc. κακὸν), ἢ λόγῳ Ph. 392. ἀρχέτω τις λόγȣ ib. 450. ὁ ἄδικος λόγος ib. 474. πᾶν ἐξαίρει λόγος ib. 519. εἴρηται λόγος ib. 1019. Ἄργει εὐκλεᾶ δȣ̃ναι λόγον ib. 1257. βραβεὺς λόγȣ τȣ̃δ' εἰμὶ Med. 274. ἐπίφθονος λόγος διελθεῖν ib. 530. ȣ̓κ ἂν ἦν λόγος σέθεν ib. 541. ȣ̓κ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμȣ̃ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007. εἴπερ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγȣ τινὸς ib. 962. τὸ σὸν ἐκποδὼν μοι ἔσω λόγȣ ib. 1222. μάτην λόγος ἔῤῥιπται ib. 1404. μανίας ἔποχον ῥίπτȣσα λόγον Hip. 214. σὸς ȣ̓ 'ντεῦθεν λόγος ib. 336. ȣ̓δὲν ἔξω λόγȣ πέπονθας ib. 437. τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σȣ̃

λόγον ib. 492. καθ' ἅμμα λύσειν λόγυ ib. 671. εἴ τι μοι λόγυ μέτα ib. 876. εἰς ὄχλον δῦναι λόγον ib. 986. μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον σοι ib. 1157. ἔχω λόγον γε Al. 52. λόγῳ ἦσαν, ὐκ ἔργῳ, φίλοι ib. 340. ἐκ τίνος λόγυ νοσεῖ δόμος; An. 549. cf. Iph. A. 878. σοί πυ μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγυ; An. 592. ὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον ib. 758. διὰ λόγυ κάμψαι κακὰ Sup. 748. φόνῳ καθαιρεῖσθ', ὐ λόγῳ, τὰ πράγματα ib. 749. πάντα προσφέρων λόγον Iph. A. 97. λόγυ πρόσω Iph. T. 840. τίνι λόγῳ πορθμεύετε; ib. 1358. οἳ πάρεισιν ἐν λόγῳ Rh. 149. λόγυ δὶς τόσον μ' ἐκύφισας ib. 281. ϛρατῦ πλῆθος ἐν ψήφυ λόγῳ θέσθαι ib. 309. λόγος γ' ἦν, ὡς ἔπλευσ' ἐπ' Ἴλιον ib. 493. μακρῦ δεῖ καὶ σοφῦ λόγυ ib. 837. ἐκ λόγυ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος Tr. 701. παρὰ λόγον Bac. 938. ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῇς μόνον Cy. 155. οἶδα ὐ λόγῳ μαθὼν Her. 5. κακὸν λόγον κτήσῃ πρὸς ἀϛῶν ib. 166. ἐν τῷδε κεὐχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ; ib. 499. παρθένυ μέγαν λόγον κλύων ib. 536. ὑπερφέρεις λόγῳ χρηϛῷ λόγον ib. 555. ἁπλῦς λόγος Hel. 985. ὀλβίυς τῷ λόγῳ δοκῦντας εἶναι Her. F. 588. ἦν ἐν Μυκήναις τῷ λόγῳ ib. 963. ἑνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρὺς τε κἀμὲ ib. 1391. τὸ δῦλον ὐ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 1. ὐκ ἔϛι Πειθῦς ἱερὸν ἄλλο, πλὴν λόγος Antig. fr. II. 1. λόγῳ πολίτης ἐϛὶ Er. fr. I. 13. λόγῳ κλύων Melan. fr. I. 1. λόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγυ φέροις Fr. inc. XCIII. 1. ἀνοιϛέος λόγος eorund. CXXV. κρυπτὸς λόγος eor. CCXXIV. τὸ δίκαιον ὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. λόγυ τινὸς ἀξίυς Epist. IV. σπυδαὶ λόγων κατατεινομένων Hec. 132. πολλῶν λόγων εὑρήματα ib. 250. ὑμοὶ λόγοι πρὸς αἰθέρα φρῦδοι ib. 334. εἰς καιρὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις ib. 666. ἐπισκήπτοντα παντοίυς λόγυς ib. 840. ὡς μὴ μακρὺς τείνω λόγυς ib. 1177. τὺς λόγυς σαθρὺς ib. 1190. λόγοις ἀμείψομαι ib. 1196. χρηϛῶν ἀφορμὰς λόγων ib. 1239. τοῖς λόγοις ηὔφρανε Or. 287. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπιπροσθέν ἐϛὶ ib. 639. μαλθακοῖς λόγοις ib. 691. cf. Med. 776. et 1052. ἡδὺς τοῖς λόγοις Or. 905. εἰς κοινὺς λόγυς ἔλθωμεν ib. 1098. λόγυς πέμψασ' ἔσω ib. 1221. λόγοισι χαίρει Ph. 363. περιπλοκὰς λόγων ἀθροίσας ib. 498. ὐ λὸγων ἔϛ' ἀγὼν ib. 591. ὡς εἰς λόγυς συνῆψα Πολυνείκει ib. 709. τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς ib. 723. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγυς ἀφίξεται ib. 778. εἰς ἀγων' ἔρχῃ λόγων ib. 937. et An. 233. ἀνῆξεν εἰς ἔριν λόγων Ph. 1469. ὐδὲν δεῖ περιαμπίσχειν λόγυς Med. 282. μὴ λόγυς λέγε ib. 321. λόγυς ἀναλοῖς ib. 325. λόγων ματαίων ἕνεκα ib. 450. ἅμιλλαν σὺ πρῦθηκας λόγων ib. 546. et Sup. 428. λόγοις συμβὰς Med. 737. δέχυ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγυς ib. 773. περισσοὶ πάντες οἱ 'ν μέσῳ λόγοι ib. 819. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. μεριμνητὰς λόγων ib. 1226. τὰς σώφρονας ἐν λόγοις Hip. 413. λόγοι θελκτήριοι ib. 478. οἱ καλοὶ λίαν λόγοι ib. 487. ὐ λόγων εὐσχημόνων δεῖ σε ib. 490. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίϛων λόγων ib. 692. θηρεύυσι σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχυς ib. 1337. λόγυς κεδνὺς ἔχω Al. 39. νεανίας λόγυς ib. 682. πλεῖϛον ἀψάμενος λόγων ib. 967. μὴ τὸ δυλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 186. λόγυς ὐ φίλυς ἀκύσεται ib. 427. πέμψω λόγυς Κρέοντι Sup. 357. λόγων τίς ἐμποδὼν ὐδ' ἔρχεται; ib. 395. λόγυς ματαίυς ib. 583. λόγων ξυναλλαγαῖς ib. 602. ὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς ib. 902. εἰς νεωτέρυς λόγυς ib. 1032. λόγων ἀκοσμία Iph. A. 317. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγυς ib. 376. λόγων εὐφημίαν ib. 608. γυναιξὶ συμβάλλειν λόγυς ib. 830. οἱ λόγοι γε καταπαλαίυσιν λόγυς ib. 1013. ταῦτ' ἦλθον ἤδη διὰ λόγων ib. 1194. μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με Iph. T. 773. τὴν ἡδονὴν ὐ λόγοις αἱρήσομαι ib. 794. λόγυς πειϛηρίυς εὕρισκε ib. 1053. φέρω σοι κεδνὺς λόγυς Rh. 272. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον ib. 422. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι ib. 639. πλέκων λόγυς ib. 834. ἡ χάρις ὐ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 87. ὐκ εἰς λόγυς ἐλήλυθα ib. 905. δὸς τὺς ἐναντίυς λόγυς ἡμῖν κατ' αὐτῆς ib. 907. διὰ

λόγων ἰόντα ib. 916. προφήτης σοι λόγων γενήσομαι Bac. 211. ὡκ οἶσθα, πᾶ ποτ' εἶ λόγων ib. 358. τρίβων λόγων ib. 716. ταρβῶ εἰπεῖν τὰς λόγας ἐλευθέρας ἐς τὸν τύραννον ib. 774. λόγων εὐμορφίαι Cy. 316. πολεμίας λόγας ἔχων Her. 655. πικρὰς λόγας ἔδωκα Hel. 489. λόγας ὀνειδιςῆρας ἐνδατάμενος Her. F. 218. τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιὼν Dic. fr. XIII. 3. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24.

Λόγχη. λόγχης αἰχμῇ Hec. 104. τῆς Ἀχιλλείας λόγχης ib. 131. λόγχῃ μιᾷ ςῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 711. μυρίαν ἄγων λόγχην Ph. 445. ἢν φθάσω παῖδας πρὸ λόγχης ib. 1287. λόγχην ἐνώμα ςόματι ib. 1394. ςέρνα Πολ. βίᾳ διῆκε λόγχην ib. 1407. εἰς κράνος βλέψαντα καὶ λόγχης ἀκμὴν Sup. 318. ὥς σε λόγχῃ Σπαρτὸς ἐν πόλει βλάβῃ ib. 578. τρῶμα λόγχης πολεμίων ib. 848. λόγχης ἰάσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς ib. 851. Πέλοπος παλαιὰν λόγχην Iph. T. 823. παύσω λόγχην ib. 1484. φεύγοντας αὐτὰς—λόγχῃ καθέξω Rh. 101. αἱματηρὸς πέλανος—ἠντλεῖτο λόγχῃ ib. 431. πυλῶν ἔσω λόγχῃ πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιάμενον ib. 604. λόγχην πρὶν διὰ ςέρνων μολεῖν ib. 684. πρὶν λόγχης θιγεῖν Bac. 304. ἀδ' ἦλθε λόγχης ἐγγὺς Her. F. 160. θραύσας λόγχην ib. 193. πρὸς λόγχην βλέπων El. 377. λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατάμεναι Bel. fr. XXV. 12. λόγχῃ ἄνδρες εὐςοχώτεροι Dan. fr. VIII. 2. πριςοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV. 2) dor. λάγχα. ἀμφιτόμα λόγχας ἔραμαι Hip. 1375. ὅπως πολυφόνα χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχᾳ Rh. 466. δαΐᾳ λόγχᾳ Tr. 1301. δορὸς λόγχαν ib. 1318. 3) plur. λόγχαις ἀκοντιςῆρες εὐςοχώτατοι Ph. 142. Αἰτωλίσιν λόγχαισιν—ἀκοντίζοντας ib. 1173. ἧσσον λόγχαις ib. 1391. λόγχαις πιτνόντων ib. 1481. λόγχαις κοινὸν ἐνυάλιον ib. 1564. ὡς—ἀλάληντο νέοι λόγχαις An. 306. τί κτᾶσθε λόγχας; Sup. 950. ὄλοιντο λόγχαι Iph. A. 658. δοριπόνοις ἀσπίσι καὶ λόγχαις ib. 772. cf. v. 1528. πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις Iph. T. 1110. ἡγάμενος λόγχαισιν Bac. 1357. Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις Hel. 1123. δορὸς ἀλκαία λόγχαισι ib. 1168. μακραὶ λόγχαι Her. F. 65. λόγχας φέρασαν ib. 224. λόγχας θέντες El. 798. λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες Bel. fr. XXI. 3.

Λογχήρης. λογχήρεσι σὺν Μυρμιδόνων ἀσπιςαῖσι Iph. A. 1067.

Λογχοποιός. λογχοποιῶν ὄργανα Bac. 1206.

Λογχοφόρος. Θρήκης λογχοφόρον γένος Hec. 1089.

Λογχωτὸν βέλος Bac. 760.

Λοιβὴ, et dor. λοιβά. λοιβὴ θεᾶ Ion. 1201. ψυχρὰν λοιβὰν, φονίαν Ph. 1568. χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1051. λοιβὰν ἀΐδᾳ Iph. T. 168. τᾶς Διονυσιάδος λοιβᾶς Her. F. 892. Βάκχα οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164.

Λοιδορεῖν. δεσπότας ὁ λοιδορῶ Hec. 1237. ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ An. 730. λοιδόρει μὴ Cy. 105. αἰεὶ λοιδορᾶσα Ion. 430. ἐλοιδόραν Fr. inc. LXXXI. 3. ἐλοιδόρησα Med. 873. ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλοιδόρησα Hel. 1187.

Λοίδορος. πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ Cy. 532.

Λοιπός. λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένας Ph. 949. τὸν λοιπὸν χρόνον Al. 296. et 654. cf. v. 653. περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2. ἀδὲν λοιπὸν κακῶν Hec. 784. τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει Rh. 83.

Λοίσθιος. λοίσθιος βροτῶν Al. 419. τὸν λοίσθιον φόνον Her. F. 1279. τὸ λοίσθιον πῆμα Hec. 1168. τὸ λοίσθιον μίασμα Or. 516. τὸ πάντων λοίσθιον κακὸν Med. 1105. cf. Tr. 489. et 1272. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. τὰ λοίσθιον τῷ τρίτῳ προσεμφερὲς Thes. fr. V. 13. τάδε λοίσθιά μοι προσφθέγματά σα El. 1333.

Λοῖσθος. λοῖσθον δόρυ Hel. 1613.

Λοκροὶ Iph. A. 262. et Rh. 700.

Λοξίας, nomen Apollinis. Or. 165. 268. 285. 419. 1666. et 1681. Ph. 211. 223. 291. 412. et 1697. An. 51. et 1066. Iph. T. 943. 1013. 1084. 1280. et 1438. Rh. 979. Tr. 1174.

Ion. 36. etc. El. 399. et 1266. Dan. 17. et Cres. fr. II. 2.

Λοξός. λοξαὶ τρεῖς, sc. γραμμαὶ Thes. fr. V. 9.

Λϐειν. ἔλϐσα νεκρὸν Tr. 1152. ὅπως λϐσῃ—ὀκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμὸν Ph. 1329. cf Hec. 613. ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα ἐλϐσατο Al. 158.

Λϐτρόν. λϐτροῖς τοῖς παννςάτοις Hec. 611. λϐτρ' ᾤχετ' οἴσϐσ' ἐξ ἁλὸς Πολυξένῃ ib. 780. φόνια λϐτρὰ ib. 1281. ϐ λϐτρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. λϐτρὰ ἐπὶ χρωτὶ βάλε ib. 303. λϐτροῖσιν περιπεσὼν παννςάτοις ib. 367. cf. El. 157. νεκρῷ λϐτρὰ περιβαλεῖν Ph. 1661. λϐτρ' ἐς Αὖλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα; Iph. T. 818. δροσόεντα λϐτρὰ Tr. 833. λϐτρῶν καὶ κρηνῶν Hel. 682. λϐτρῶν τύχε ib. 1312. λϐτροῖς χρόα ἔδωκα ib. 1399. λϐτρὰ χεροῖν Ion. 1493. ἐμοὶ δάκρυα, λϐτρὰ Her. F. 482. λϐτρ' ὡς τάχιςα τοῖς ξένοις τις αἱρέτω El. 791. ἡγνίσμεθα λϐτροῖσι καθαροῖς ib. 794. λϐτροῖς ἔπεσεν ib. 1148.

Λϐτροφόρος. λϐτροφόρϐ χλιδᾶς Ph. 350.

Λοχαγέτης. πύλας ἐφ' ἑπτὰ καὶ λοχαγέτας μολὼν Ph. 981. cf. v. 1100. et Sup. 502.

Λοχαγὸς Ph. 124. et 150. λοχαγὸν ib. 134. τάξω λοχαγὸς πρὸς πύλαισιν ib. 756. μελέων ματέρες λοχαγῶν Sup. 598. αὐδῶ λοχαγοῖς Tr. 1260.

Λοχᾶν. πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾷς ἐμοῖς; El. 225. λοχήσας αὐτὸν —μάρψω Al. 849.

Λοχεία. λοχείαν—συντείνϐσι Iph. T. 206. ἤν τις λοχείας θίγῃ ib. 382. Ἄρτεμιν λοχείαν ib. 1097.

Λοχεῖον. λοχεῖα κλεινὰ λιπϐσα Iph. T. 1241. κλύϐσα λοχεῖ' ἐμϐ νοσήματος El. 656.

Λοχεύειν. τίς λοχεύει σε; Ion. 948. cf. v. 1596. αὐτὴ λόχευον El. 1129. λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο—σὲ Ion. 921. ἔνθ' ἐλοχεύθην Tr. 597. λοχευθεῖσ' ἀςραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3. Τιτᾶνι λοχευθεῖσαν Ion. 455.

Λόχευμα. λόχευμα τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς Or. 998. λόχευμ' Ἰοκάςης Ph. 810. ματρὶ λόχευμα ib. 823. γᾶς λόχευμα ib. 1026. cf. Her. F. 252. Φυλέως λόχευμα Iph. A. 285. λοχεύματα σεμνᾶ Ion. 921. ἤκϐσας τῶν ἐμῶν λοχευμάτων El. 1124. χρῆσθε τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι Er. fr. I. 55.

Λόχιος. λοχίοις θαλάμοις Bac. 94. Ἄρτεμις λοχία Sup. 958. τὰν ὠδίνων λοχίαν Ion. 452. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89.

Λόχμη. λόχμην κενώσας Bac. 729. ἐν λόχμαις ἔχεσθαι ib. 955.

Λόχος. ἐκ λόχϐ Ph. 731. et Al. 1145. προσῆγε—πύλαις λόχον Ph. 1112. cf. v. 1136. ξιφήρης λόχος An. 1115. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. ποτὶ σὸν λόχον Rh. 26. κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν ib. 560. μῶν λόχος βέβηκέ πῃ; ib. 577. ξεςὸν λόχον Ἀργείων Tr. 534. λόχϐ ἐξέβαινεν Ἄρης ib. 559. λόχϐ κατάσκοπος Bac. 914. χαλκασπίδων λόχος Her. F. 795. ἐξανίςανται λόχϐ El. 217. χωρίζϐσιν ἀλλήλων λόχϐς Ph. 108. ξυνωρίδας λόχων ib. 451. λόχων ἀνάσσειν ib. 746. 749. et 750. λόχϐς ἔνειμεν ἑπτὰ ib. 1100. ποιμέσιν λόχων ib. 1147. ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι Sup. 636. λόχοις ἐνεςὼς ib. 896. αἰεὶ ἐν λόχοις εὑρίσκεται Rh. 507. ὑπερβαλὼν λόχϐς Τρῴων ib. 844.

Λυγαῖος. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας Iph. T. 110. λυγαίῳ νέφει Her. 855.

Λὺγξ. τὴν ἄμορφον λύγγα Fr. inc. CLXXII. 2. βαλιαὶ λύγκες Al. 582.

Λύγος. ςρεπταῖς λύγοισι Cy. 224.

Λυγρός. λυγρὸς θήσω γάμϐς Med. 399. λυγρὰν λώβαν El. 164. ὦ λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις, λυγραί τε τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι Her. F. 1376. sq. ἐν λυγρῷ πεσήματι Ph. 1429. αἵματι λυγρῷ ib. 1503. πένθϐς λυγρϐ Iph. A. 1618. λυγρὸν πήδημα Tr. 750. νεφέλης ἄγαλμα λυγρὸν Hel. 712. τὸ λυγρὸν γῆρας Her. F. 649. ἐντὸς λυγρϐ τοξεύματος ib. 991. λυγρὰ μέλη Sup. 70.

Λυδία. ἔρυμα Λυδίας Bac. 55. Λυδία μοι πατρὶς ib. 464. hinc Λυδίανδε, *in Lydiam*, ib. 572.

Λύδιος. Λυδίας ἀπὸ χθονὸς Bac. 234. εἰς ὄρεα Λύδια ib. 140.

Λυδός. πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα Al. 678. λιπὼν Λυδῶν γύας Bac. 13. αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ Iph. A. 787.

Λύειν. ἐμοὶ λύει (i. e. λυσιτελεῖ, *pro-*

dest: v. not.)—*τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι* Med. 566. cf. v. 1112. et 1362. et Al. 631. *λύω νεῖκος πατρὶ* Hip. 1442. *λύειν χέρας* An. 717. *λύεις γράμματα* Iph. A. 38. cf. v. 110. *λύεθ' ἱππικὰς φάτνας* Hel. 1196. *λῦε πακτὰ δωμάτων* Fr. inc. CCVII. *ἔριν λύουσα* Ph. 81. cf. v. 1283. *ἔνθα παρθένει' ἔλυσ' ἐγὼ κορεύματα* Al. 175. *οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνευμα σὸν* Tr. 501. *ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων* El. 1128. *καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους* Œno. fr. V. 4. *ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν* Tel. fr. I. 7. *λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν* Rh. 8. *ὡς—τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίους λύσῃ* Sup. 39. *νεῶν λῦσαι πόδα* Hec. 1020. *μίασμα λύσαι* Or. 597. *ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα μὴ λῦσαι πόδα* Med. 679. *λῦσαι ἄνασσαν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων* Hip. 783. *λῦσαι δέλτον* Iph. A. 307. *λῦσαι τεῦχος θεᾶς* Ion. 273. *λύσαντα σεμνὰ στεμμάτων μυστήρια* Sup. 470. *λύσας ἀσκὸν* El. 511. *κλῇθρα λύσαντες μοχλοῖς* Iph. T. 99. *τὸν φόβον λύσασα* Or. 104. *στυγνὴν ὀφρὺν λύσασα* Hip. 290. *λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος* Tr. 50. *φόνῳ φόνον λύσει*; Or. 510. *ὦ τόδ' ἅμμα λύσομεν δέρης* Hip. 781. *τί τοὐμὸν οὐ λύσω στόμα*; ib. 1060. *θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς* Iph. A. 1268. *λύσει μ' ὁ δαίμων* Bac. 498. cf. v. 648. *λύσω δεσμὰ παιδός*; Her. F. 1123. *λύσειν βίον* Iph. T. 692. *λῦσαι πρύμνας* Hec. 539. *λύεταί μου μέλη* ib. 438. cf. Her. 602. *λέλυμαι μελέων σύνδεσμα* Hip. 199. *λελυμέναι πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι* Bac. 445. *ὅσαισιν ἀμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο* ib. 696. *ἢν λυθῇς* Hip. fr. XIII. *ἐκ δεσμῶν λυθεὶς* Hip. 1244. *λυθέντες* Iph. T. 1340. *κλήθρων λυθέντων* Hel. 866.

Λύκαιος. *Λυκαίου πλησίον σηκώματος* El. 1274.

Λυκάων, *nom. propr. viri.* Al. 505.

Λύκειος. *λύκειον δορὰν* Rh. 208.

Λυκία Al. 112. et Rh. 224.

Λύκιος. *ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε* Tel. fr. VI. *Λυκίων ἀνδρῶν* Rh. 29. vid. etiam v. 543. et 562.

Λύκος, rex Thebarum. Her. F. 27. alius hujus nominis, ejus filius, ab Hercule occisus. ib. 38. 139. 541. et 1167.

Λύκος, *nom. appell.* lupus. *ἔλαφον λύκου αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν* Hec. 91. *τετράπουν μιμήσομαι λύκου κέλευθον* Rh. 212. *εἰς κλισίαν λύκων* Iph. T. 857. *εἶδον λύκους ἐπεμβεβῶτας* Rh. 783. *σκύμνους λύκων ἀγρίους ἔχουσαι* Bac. 698.

Λῦμα. *ὡς μὴ πάλιν γῇ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων* Hel. 1287.

Λυμαίνεσθαι. *ὃς λέχη λυμαίνεται* Bac. 354. *αὐτῷ τάδ' ἄλλα λυμαίνεται* ib. 632. *τὸν δ'* (sc. *νόμον*) *πολλάκις λυμαίνεται* Pi. fr. VII. 4. *ὧδε τῆσδ' ἐλυμήνω χέρας*; An. 720. *ἅλις λύμης, ἣν ἐλυμήνω πάρος* Hel. 1105.

Λυμεών. *γυναικῶν λυμεῶνας* Hip. 1068. *ἔπαυσ' ὁδούρους λυμεῶνας* Ar. fr. XXVIII.

Λύμη, et dor. λύμα. *ἅλις λύμης* Hel. 1105. *τὸν ἐμὸν βίον, λύμαν* Hec. 213. *λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς* ib. 1074. *ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις*; Tr. 198. *πατρὸς μεμνημένοι λύμας* Her. 471.

Λυπεῖν. *εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν* Al. 238. *οὐ μήν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι* ib. 1021. *τὸ φιλότιμον λυπεῖ προσιστάμενον* Iph. A. 23. *τί ἐπὶ τοῖς μέλλουσι νῷν κακοῖσι λυπεῖς*; Iph. T. 483. *λυπεῖν μηδὲν αὐτὸν* Cy. 337. *γυναῖκα τὴν ἐμὴν οὐ βούλομαι λυπεῖν* Ion. 658. *λυπεῖ βροτοὺς* Æol. fr. X. 2. *μὴ ἔθελε λυπεῖν σαυτὸν* Antig. fr. XIV. 1. *λυποῦσι τὸν φύσαντα* Œno. fr. II. 8. *λυπῶν ἐμὲ* Iph. A. 409. *πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς λυποῦσαν* Med. 1047. *τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει* Antig. fr. XIV. 2. *ὅπου σὲ μέλλω σήν τε λυπήσειν φρένα* Or. 544. *ἔοικε καὶ σὲ τἀμὰ λυπήσειν κακὰ* ib. 766. *λυπήσομέν τιν', ὧν λελυπήμεσθ' ὕπο* Ion. 1311. *λυπῇ* (2 sing. præs. med.) Med. 286. et 1361. *συγγνωστὰ ἦν, σὲ λυπεῖσθαι* ib. 703. *οὐ πρέπει λυπεῖσθαι ξένους* Al. 553. *δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι* Iph. A. 31. *παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς* Tr. 1005. *ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον* Or. 880. *εἴθ' εὕρομέν σε μὴ λυπούμενον* Al. 539. *εἴη ἐμοὶ ζῆν μέτρια μὴ λυπουμένῳ* Ion. 632. *λυπουμένῳ μῦθος εὐμενὴς φίλων* Fr. inc. CXVIII. 2. *λυπουμένοις ὀχληρὸς ξένος* Al. 543. *ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπούμενοι* Her.

F. 505. cf. Antiop. fr. XXV. 5. τῶν τάλάχιϛα λυπεμένων Fr. inc. B. 38. 2. τί κινεῖς με λυπεμένην; Hec. 502. τί σοι πλέον λυπεμένῃ γένοιτ' ἂν; Hel. 330. σὺ λυπήσῃ Med. 474. δὶς λυπηθεῖμεν ἂν Hel. 777.

Λύπη. τῷ καλῷ λύπη πρόσεϛιν Hec. 383. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν λύπη τις ἄλλη ib. 588. λύπη μάλιϛά γ' ἡ διαφθείρεσά με Or. 398. λύπην πικρὰν ib. 1105. λύπην ἀνιαροτάτην Med. 1113. λύπῃ φρενῶν Hip. 188. λύπῃ παχνωθεῖσα ib. 803. λύπῃ κἀμοὶ ib. 1339. τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς Al. 797. λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι ib. 1103. cf. Rh. 596. λύπης μεθίϛασο Al. 1125. παῦσαι λύπης An. 1271. et παύω λύπην ib. 1277. τί λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις; Sup. 946. λύπης ἀφαίρει Iph. A. 1609. λύπῃ ἐτειρόμην Rh. 425. λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον ib. 905. ὃ παύει τὲς ταλαιπώρες βροτὲς λύπης Bac. 281. λύεται μέλη λύπῃ Her. 603. ἄχεα λύπης Hel. 386. λύπῃ σὰς διέφθαρσαι φρένας ib. 1208. λύπης τί προσδεῖ σε; Her. F. 90. λύπῃ τι παίδων μὴ πάθω ib. 1388. λύπῃ ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι Cress. fr. VI. 1. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Fr. inc. CLII. 4. 2) dor. λύπα. λύπᾳ εὐναία δέδεται ψυχὰ Hip. 159. μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ Her. 620. λύπας ἅλις ἔχων Hel. 595. πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας ib. 661. λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ ib. 1360. 3) plur. ϛυγίες λύπας παύειν Med. 195. λύπας παραιρεῖ Hip. 1104. λῦπαι φίλων Al. 898. δυσμενεῖς λύπας An. 469. δύσφρονες λῦπαι ib. 1044. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, ὀκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. Μῦσα, ἢ λύπας ἔχει Tr. 605. λύπας ὁρᾶν ib. 1140. πρὸς λύπαις Hel. 1459. λύπαις συντέτηκας El. 240. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Alex. fr. XIX. 1. ὅστις λύπας φησὶ πημαίνειν βροτὲς Fr. inc. LXV. 1. λῦπαι ἀνθρώποισι τίκτεσιν νόσες eorund. LXVI.

Λυπηρός. λυπηρὸς ἡμῖν τὲσδ' ἂν ἐκλίπῃ δόμες Hip. 796. λυπηρὸς ὀκ ἦν Sup. 893. cf. Bac. 1320. πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίε Med. 1245. λυπηρὸν Al. 380. αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν Her. F. 1292. τάν δόμοισι λυπηρὰ Ion. 623.

Λυπηρῶς Bac. 1262.

Λυπρός. λυπρὸς φανῇ Med. 301. λυπρὸς βίος ib. 598. et Hip. 1049. λυπρὸν διάξω βίοτον Med. 1037. et Al. 943. λυπρὸς χρόνος Her. F. 94. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. λυπράν γε τὴν ἄρνησιν Or. 1582. λυπρὰν χάριν Ph. 434. τῦτο λυπρὸν ib. 397. ἔπος λυπρὸν Al. 274. πένθος λυπρὸν ib. 371. ὡς τὸ τέτων λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς Sup. 38. ὃ σὺ λυπρὸν κἀπονείδιϛον λέγεις Iph. T. 689. θανεῖν—λυπρὸν οἶμαι τῷ θανόντι Rh. 759. λυπρὸν θέαμα Tr. 1157. πράσσω ἐγὼ τί λυπρόν; Her. F. 1114. μὴ λυπρὰ ἐξισορῆσαι Hec. 235. λυπρὰ κηρύγματα ib. 662. τὰ χρηϛὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι Rh. 803. τὰ Ἕκτορός σοι λύπρ', ἄκεσον, ὡς ἔχει Tr. 394. πολλὰ χρήϛ' ἐμῦ κλύειν, καὶ λυπρά γε Hel. 1464. λυπρὰ τὰ κρείσσονα Ion. 597.

Λυπρῶς. παιδὸς ϛερηθεὶς—ἰδίᾳ λυπρῶς Ph. 1213. λυπρῶς ἔφερεν Sup. 898. ζῆν λυπρῶς Tr. 632. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812.

Λύρα. τᾶς Ἀμφιονίας λύρας ὕπο Ph. 831. λύρας ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 424. λύρας κτύπος Al. 432. ἔχων κέλαδον ἑπτατόνε λύρας Iph. T. 1129. ῥίψον τὴν λύραν Antiop. fr. XXVI.

Λυσιμελής. θανάτῳ λυσιμελεῖ Sup. 46.

Λύσις. λύσις τύχας Al. 212. πημάτων δοίης λύσιν An. 901.

Λύσσα. ταχὺς μετέθε λύσσαν Or. 254. ἐκλαθέσθαι λύσσας μανιάδος φοιταλέε Or. 326. ἦρξω λύσσης πότε; ib. 401. λύσσης μετασχεῖν ib. 791. θεομανεῖ λύσσῃ δαμεὶς ib. 843. ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849. θοαὶ λύσσης κύνες ib. 975. πρὶν ἂν ἐμᾶς λύσσας ἀφῇ Her. F. 866. λύσσα μαινὰς Fr. inc. CXLV. 4. 2) Λύσσα, dea furoris, seu Furia. Her. F. 823. 878. 883. 887. et 898.

Λυσσάς. λυσσάδι μοίρᾳ Her. F. 1024.

Λύσσημα. εἴ μ' ἐκφοβεῖεν μανιάσιν λυσσήμασι Or. 270.

Λυσσώδης. μαινάδων κατάσκοπον λυσσώδη Bac. 979.

Λυτὴρ πόνων El. 136.

Λυτήριος ἐκ θανάτε Al. 224.

Λύχνος. λύχνα ἀμμένα δάϊα Cy. 512.
Λωβᾶσθαι. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι Or. 927.
Λώβη, et dor. λώβα, qua forma apud Euripidem semper occurrit. λώβαν ἐχθίςαν Hec. 200. τὸν ἐμὸν βίον, λώβαν,—ὃ μετακλαίομαι ib. 213. ἐπὶ ἐμῶν μελάθρων λώβᾳ ib. 648. ἀρνύμενος λώβαν ib. 1073. ᾤμοι ἐμᾶς λώβας ib. 1098. φυγὰς ἀποςαλεὶς ὁμαίμȣ λώβᾳ Ph. 323. μεγάλαν Πριάμȣ πόλεως λώβαν An. 298. πατρῴᾳ λώβᾳ Iph. T. 211. Κάςορι λώβαν Tr. 132. ὡς ἐπὶ λώβᾳ Her. F. 881. λυγρὰν Αἰγίσθȣ λώβαν θεμένα El. 165.
Λώτισμα. ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα Hel. 1609.
Λωτός. λωτȣ̃ κατὰ πνεύματα Ph. 794. λωτὸς βοάσθω Iph. A. 438. διὰ λωτȣ̃ Λίβυος ib. 1036. cf. Tr. 544. et Hel. 170. λωτȣ̃ ἔρωτες Tr. 439. λωτὸς εὐκέλαδος Bac. 160. λωτȣ̃ ψόφῳ ib. 686. λίγεια λωτȣ̃ χάρις Her. 893. ἦν—λωτῷ συνηλάλαξαν Her. F. 11. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιςον El. 716.
Λωτοτρόφος. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564.

M.

Μάγειρος. τῷ θεοςυγεῖ ᾅδȣ μαγείρῳ Cy. 396.
Μάγευμα. μαγεύμασι παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1110.
Μαγνῆτις λίθος Œnei fr. V. 2.
Μάγος. μάγων τέχναις Or. 1497.
Μαζός. μαζὸς σπαργῶν ἔτι Bac. 700. σῶν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144.
Μάθημα. τί τἆλλα μὲν μαθήματα μοχθȣ̃μεν—; Hec. 814.
Μάθησις. ὧν μάθησιν ȣ̓κ ἔχει Sup. 915. ὅστις τῆς ἱςορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 2.
Μαῖα, *nom. propr.* mater Mercurii. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ Med. 759. cf. An. 275. Rh. 216. Ion. 3. et El. 463.
Μαῖα, *nom. appell.* mater. Al. 394. 2) nutrix. Hip. 243. et 311.
Μαιὰς, eadem, quæ Μαῖα, mater Mercurii. Or. 998. et Hel. 248. et 1686.
Μαίναλος. Μαινάλȣ κόρη Ph. 1169.
Μαινάς. τὰν βακχεύȣσαν Κασσάνδραν —μαινάδα Tr. 172. cf. v. 307. 349. et 415. et El. 1032. γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης Bac. 913. λύσσα μαινὰς Fr. inc. CXLV. 4. ὄρεσι Μαινάδων Ph. 1741. συνάψω Μαινάσι ςρατηλατῶν Bac. 52. et sic passim de mulieribus bacchantibus in *Bacchis* occurrit. vid. etiam Ion. 552.
Μαίνειν, in *activ.* semel tantum occurrit, sc. σ᾽ ἔμηνε θεȣ̃ τις βλάβη; Ion. 520. 2) *med.* σὺ μαίνῃ Hec. 1280. et Ph. 538. ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν ib. 1134. τί μαίνομαι; Med. 873. μὴ ȣ̓ μαίνεσθαι Iph. A. 42. μαίνεται, ὃς εὔχεται θανεῖν ib. 1251. μαίνῃ Iph. T. 1300. μαίνῃ ὡς ἄλγιςα Bac. 326. ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται Cy. 167. μαινόμεσθα τοῖς εὑρήμασι ib. 463. πρὶν παθεῖν, μαίνομαι Alex. fr. XXII. 3. τὸ μαίνεσθαι ἦν ἔρως βροτοῖς Antig. fr. VII. ἀνθρώπων μαίνονται φρένες Pol. fr. VI. 1. μαινόμενος Cy. 613. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς Her. F. 1187. μαινόμεν᾽ (i. e. όμενοι) οἴςρων Iph. A. 547. μαινόμενοι Σάτυροι Bac. 130. μαινομένων οἵδε τρόποι ib. 398. μαινομένᾳ κραδίᾳ Med. 433. et Hip. 1274. σὺν μαινομένᾳ δόξᾳ Bac. 885. τὰν μαινομέναν ἔριν Cresph. fr. IV. 11. τὸ μαινόμενον, κακὸν Hip. 248. ὡς ἐμαίνετο Ph. 1179. μέμηνεν ἀφροδίτῃ τις Ἑλλήνων ςρατῷ Iph. A. 1274. μέμηνας ἤδη Bac. 359. ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμηνότα Or. 135. μεμηνὼς ἆρα τυγχάνει πόσις; Iph. A. 876. λέγειν τὸ μέλλον τȣ̀ς μεμηνότας ποιεῖ Bac. 301. μεμηνότας ξένȣς Ion. 526. 3) pass. ἐμάνην Hip. 241. ἐμάνητε Bac. 1294. μήπω μανείη τοσόνδε Hec. 1278. μανεὶς Her. F. 1137. μανέντα Hel. 96. ἠγγέλης μανεὶς Iph. T. 932.

μανεῖσαν ἐκ θεῶν Med. 1284. μανεῖσα πραπίσι Bac. 997.

Μαιῶτις Her. F. 409.

Μάκαρ. ὦ μάκαρ Bac. 73. et Hip. fr. XVIII. τρισσὰς μακάρων παῖδας Hec. 645. cf. Med. 825. μάκαρες, οἳ μετρίας θεῶ—μετέσχον Iph. A. 543. δαίμονα πρῶτον μακάρων Bac. 377. μακάρων ἐς αἶαν ib. 1337. conf. Hel. 1693. ἐρανίων μακάρων Her. F. 758. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. καλλιςα μακάρων θεῶν Cresph. fr. IV. 2. τίνα μακάρων ἐκθυσαμένυς Fr. inc. CLV. 12. μάκαιρα δαίμων Al. 1006. Ἄρτεμιν, τὰν μάκαιραν Iph. A. 1483. τύχας μάκαρος Iph. T. 646. ὦ μάκαιρα Δίρκα Bac. 530. μάκαιρ' ὦ Πιερία ib. 565. μάκαιρ' Ἀγαυὴ ib. 1177. ὦ μάκαρ Ἀρκαδία παρθένε Hel. 380.

Μακαρίζειν. τὸν, κατ' ἦμαρ ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω Bac. 909. τίς σ' ὐκ ἂν μακαρισειε; Epist. IV.

Μακάριος. ὁ μακάριος Τάνταλος Or. 4. σὺ εἶ μακαρία. μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις ib. 86. μακάριος ἀνὴρ ib. 539. μακάριος αἰὼν ib. 602. μακάριος ὁ γαμέτας Tr. 312. μακάριος ἦσθ' ἂν, εἴ τι τῶνδε μακάριον ib. 1170. φωτὶ (viro) μακαρίῳ Her. F. 1291. μακαρίων τυράννων φάσματα El. 709. ἐπὶ μακαρίας Or. 970. ματρὶ μακαρίᾳ Ph. 348. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας Med. 509. τῇ τυράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ ib. 957. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. μακαρίας τῆς σῆς χερὸς El. 1006. ἀποςολαὶ μακάριαι Iph. A. 688. μακαρίαις ἀοιδαῖς Tr. 336. μακαρίαις ὑμνῳδίαις Hel. 1450. μακάριον λέχος Or. 1208. φῶς μακάριον Iph. A. 439. κλέος μακάριον ib. 1384. μακάριον θήραμα Bac. 1170. μακαρίων φασμάτων Ion. 1354. πόλιν δείξω τήνδε μακαριωτέραν Tr. 365. μακαριωτάτας τυχῦσ' ἡδονᾶς Ion. 1461. ἐπὶ πατρὸς ἐμῦ μακαριωτάταις τύχαις Tr. 327.

Μακαρίως Hel. 915.

Μακεδονία Epist. V.

Μακράν. ἔοικεν ὐ μακρὰν λέξειν τἀκεῖθεν Or. 848. ὐ μακρὰν ἄπεςι Ph. 913. ὐ μακρὰν τειχέων περιπτυχαὶ ib. 1366. πρὶν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπεῖναι Med. 1158. ὡς μακρὰν ἔτεινον Iph. A. 420. μακρὰν ἀπαίρεις; ib. 664. μακρὰν βαρβάρυ ναίει χθονὸς Iph. T. 629. ὐ μακρὰν δέξεσθέ με Tr. 460. ὡς ὀδηθείης μακρὰν Cy. 12. ὡς παραινῶ μὴ μακρὰν Hel. 1023. μακρὰν ἕρπει γῆρυς El. 754. εἰ μὴ μακρὰν διὰ πόνων ἐναυςολῦν Fr. inc. CLXVII. 2.

Μακραύχην. μακραύχενος κλίμακος Ph. 1180.

Μακρηγορεῖν. τί δεῖ μακρηγορεῖν; Ph. 768. μακρηγοροῦμεν Hip. 704.

Μακρόπυς. ἕλκεις μακρόπυν ζωὰν Ph. 1531.

Μακρός. μακρὸν χρόνον Or. 662. cf. v. 978. Hip. 375. et 1322. Al. 673. Iph. T. 481. Bac. 893. Hel. 783. Ion. 1130. Dan. 25. et Pal. fr. I. 2. ὁ μῦθος ὐ μακρὸς μακρῶν πέρι Or. 756. μακρὸς αἰὼν Med. 429. Gl. fr. IV. Œno. fr. IV. 3. et Fr. inc. LXXVII. et δι' αἰῶνος μακρῦ Hip. 1426. ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ Al. 149. μακρῦ βίυ ib. 718. et Her. 448. λόγυ μακρῦ Sup. 639. et Rh. 837. μακρὸν πόρον Iph. T. 116. μακρὸς μῦθος Her. 952. σκύφος μακρὸς Eu. fr. VIII. μακρὺς λόγυς Hec. 1177. et Iph. A. 313. ἡ χάρις ὐ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 87. πόνυς μακρὺς ib. 1040. διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226. μακρὰν ὁμιλίαν Hip. 1441. μακρὰ ἀπυσία Iph. A. 651. et διὰ μακρᾶς ἀπυσίας ib. 1172. cf. Rh. 467. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635. διὰ μακρᾶς κελεύθυ Ion. 549. μακρὰ ἰσχὺς Æol. fr. XI. 2. μακραὶ λέσχαι Hip. 384. μακραὶ λόγχαι Her. F. 65. μακραὶ ἄρυραι πεδίων ib. 369. μακρὰς οἰκυρίας ib. 1373. διὰ μακρῦ ἡ χάρις Hec. 320. cf. Ph. 1076. Iph. A. 1399. et Iph. T. 480. μακρὸν μῆκος χρόνυ Or. 72. μακρῷ λῷςα βροτοῖσι Med. 126. μακρὸν φίλης ματέρος ςερηθεὶς Al. 410. μακρὸν τὸ μέλλειν Bac. 197. μακρῷ ἀρίςας θυγατέρας ib. 1232. μακρὸν ἵππευμα And. fr. XXVIII. 2. μακρῶν ὀδυρμάτων Hec. 297. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπίπροσθεν ἔτι Or. 639. τῶν μακρῶν νυθετημάτων Ph. 595. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ὦ μακρὰ πένθη

Al. 898. μακρὰ κέλευθα Iph. T. 891. τυράννυς διὰ μακρῶν ηὐξημένυς Inus fr. XVI. 1. ἐσμὲν μακρότεροι Cy. 631. μακρότατον πέρας εὑρεῖν Hel. 1153. 2) Μακραὶ πέτραι, *nom. speluncæ.* Ion. 13. 283. 937. et 1400. vid. etiam vers. 494. ibique not.

Μάλα. ᾧ μοι μάλ' αὖθις Hec. 1037. cf. Ph. 1076. Med. 1009. etc.

Μαλακός. μαλακῦ χρωτὸς Med. 1403. μαλακῇ γνώμῃ Iph. A. 601.

Μαλάσσειν. ὀργὰς μαλάσσυσ' (i. e. ἄσσυσα) ἀνδρὸς Al. 774. χρόνος μαλάξει σε ib. 382. cf. v. 1088. et Or. 1201.

Μαλέα, *nom. loci.* Or. 362. et Cy. 18. et 292.

Μαλερός. μαλερὰ μέλαθρα Tr. 1300.

Μαλθακίζειν. μαλθακισθέντα Med. 291.

Μαλθακός. ὦ μαλθακὸς χρὼς Med. 1075. μαλθακοῖς λόγοις Or. 691. et μαλθακὺς λόγυς Med. 776. et 1052. εἰς τὸ μαλθακὸν Or. 713. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίυ Sup. 883. ἤν ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν Hel. 515. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν Fr. inc. XXIV. 1. λέγεις ἀκῦσαι μαλθακὰ Med. 316. εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας Hip. 1226. μαλθακὰ ψευδῆ Fr. inc. XX. 1.

Μαλθάσσειν. ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν; Her. F. 298.

Μᾶλλον. μᾶλλον εὐτυχέστερος Hec. 377. ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω, ὄλωλας ib. 667. ὁ αἶνος ὗτος—μᾶλλον ἀλγίων κλύειν Hip. 485. μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἥξει Iph. T. 1406.

Μαλλός. λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 113.

Μὰν, dor. pro μήν. ὐ μὰν Al. 89.

Μανθάνειν. σπυδάζομεν μισθὺς διδόντες μανθάνειν Hec. 818. μανθάνω τὸ σύμβολον Or. 1130. μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ Med. 1078. ὐκῦν λέγειν μὲν χρή σε, μανθάνειν δ' ἐμέ; Iph. T. 810. σοφῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν Rh. 206. ζῆν ὗτε μανθάνυσιν εὖ Aut. fr. III. 3. κακῦ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανεν Bac. 1111. ἔμαθον, ἐδάην Hec. 78. ἔμαθον ἐνύπνιον ib. 703. ἔμαθον τὺς τρόπυς ἁπλῦς ἔχειν Iph. A. 927. ἐμάθετ', ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1325. ὀψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς Bac. 1343. ὐ σωφρονίζειν ἔμαθον Antiop. fr. XX. 1. κείνυ τὺς λόγυς μάθε Bac. 656. τῦτο ἤν τις εὖ μάθοι Hec. 601. ἃ ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας Sup. 916. ὡς μάθῃς περαιτέρω Ph. 1675. ἵν' ἤδη μὴ μάθῃ κακῶν βροτῶν Iph. A. 709. ὡς ἂν μάθωσιν πάσχειν κακῶς Rh. 473. ὡς σαφέστερον μάθῃς Cy. 143. πνοὰς μάθω Her. F. 1059. τά γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω El. 101. τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν ib. 758. τὸ μέλλον ὐκ ἔχω μαθεῖν Hec. 761. τί βύλει μαθεῖν ἐμῦ; ib. 991. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βύλυ Hip. 517. ὧν ἐφιέμην μαθεῖν Rh. 300. τὸ σὸν θέλω μαθεῖν Tr. 63. μάντευμα κρυπτὸν μαθεῖν Ion. 334. σιωπῇ μαθεῖν ὐ βύλομαι Her. F. 1126. τἀληθὲς ὄψει προσκοπύμενος μαθεῖν Dan. 41. cf. v. 60. τὸ αἰσχρὸν κανόνι τῦ καλῦ μαθὼν Hec. 602. τῦτο πάντ' ἔχω μαθὼν Or. 747. συμφορὰν μαθὼν Al. 757. μαθὼν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς Iph. T. 1446. ὐ λόγῳ μαθὼν Her. 5. τὰ τῦ θεῦ μαθὼν χρηστήρια Ion. 532. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν Alex. fr. II. 1. τῦτο παρὰ σοφῦ τινος μαθὼν Thes. fr. IV. 1. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς Rh. 129. μὴ μαθῦσαν οἴκοθεν Med. 239. μαθῦσα Θεονόης φίλυς λόγυς Hel. 536. σωφρονεῖν μαθήσεται Hip. 731. et Her. 273. ἐξ ἐμῦ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων Phi. fr. XIII. 3.

Μανία. νόσος μανίας Or. 228. μανίας ἔποχον ῥίπτυσα λόγον Hip. 214. Λοξίᾳ δίκην δίδωσι μανίας An. 52. πῶς τροχηλάτυ μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος Iph. T. 83. μανίας πίτυλον μεθεὶς ib. 307. μανία καὶ τῦτ' ἐστι Διονύσυ πάρα Bac. 305. τὸ ματρὸς αἷμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν Or. 37. cf. v. 400. μανίαις ἀλαίνων ib. 531. et Iph. T. 284. βεβάκχευται μανίαις Or. 833. μανιῶν λήξω Iph. T. 981. αὐτὰς ἐκ δόμων οἴστρησ' ἐγὼ μανίαις Bac. 33. ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει Her. 904. μανίας ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε—ἔλαυνε Her. F. 835. μανίαισι Λύσσας χορευθέντ' ἐναύλοις ib. 878.

Μανιάς. λύσσας μανιάδος Or. 326. μανιάσιν λυσσήμασι ib. 270.

Μανίειν, dor. pro μηνίειν. μανίω θεοῖσιν Hip. 1146.

Μανιώδης. τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει Bac. 299.

Μαντεία. τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς Hip. 236. μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων Iph. T. 1255. μαντείας ἐᾷν Hel. 760.

Μαντεῖον. Φοίβȣ λιπὼν μαντεῖον An. 927. cf. Ion. 1122. μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1249. εἰσβαίνȣσα μαντεῖον θεȣ̃ Ion. 42. cf. v. 69. μαντεῖα σεμνὰ Ph. 291. μαντεῖα Δωδωναῖα An. 887. μαντείων ἐπέβας ζαθέων Iph. T. 1252. πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος Ion. 66. αἰπεινά μοι μαντεῖα ib. 739.

Μαντεῖος. ὦ Λοξία μαντεῖε Or. 1666. ὦ μαντεῖ' ἄναξ Tr. 454. μαντεῖον τιμὰν Iph. T. 1267. μαντεῖον ἕδραν Ion. 130.

Μαντεύεσθαι. ȣ̃ μαντεύομαι Ph. 847. τί δῆτα μαντευόμεθα; Hel. 759. φήμας ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλȣσι μαντεύεσθε Ion. 100. ταῦτα καὶ μαντεύομαι ib. 346. ἤ τοι φυγȣ̃σα γῆς ὕπερ μαντεύεται; ib. 431. μάτην μαντεύεται ib. 1537. πῶς, ὃ λαθεῖν βȣ́λεται, μαντεύσεται; ib. 365. εὖ μεμαντεῦσθαι El. 981.

Μάντευμα. τȣ́τῳ θεȣ̃ μάντευμα κοινῶσαι θέλω Med. 685. τὸ τȣ̃ θεȣ̃ γ' ȣ̓ διέφθειρέν μέ πω μάντευμα Iph. T. 720. μάντευμα κρυπτὸν Ion. 334. Λοξίȣ μαντεύμασιν Sup. 7. cf. Dan. 17. ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων ϛρατῷ Iph. A. 518. αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων Iph. T. 713. ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145. ȣ̓́ποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν ib. 1642. χάριν μαντευμάτων Ion. 301. τȣ̃ θεȣ̃ προλαμβάνειν μαντεύματα ib. 408. θεȣ̃ λαβεῖν μαντεύματα ib. 421. μαντεύματα κραίνει ib. 464. καθαροῖς μαντεύμασι ib. 471.

Μαντευτέον Ion. 373.

Μαντευτὸς γόνος Ion. 1209.

Μαντικός. τέχνην μαντικὴν Ph. 779. hinc μαντικὴ, subst. sine addito τέχνη. τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει Bac. 299. μαντικῇ ȣ̓ λέγω ib. 368. ἀρίϛην μαντικὴν ἔχοι δόμοις Hel. 766. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ El. 400. τὸ μαντικὸν σπέρμα Iph. A. 520.

Μαντιπόλος. τῆς μαντιπόλȣ βάκχης Hec. 123.

Μάντις. ȣ̓́τοι πέφυκα μάντις Hec. 743. ὁ Θρῃξὶ μάντις εἶπε τάδε ib. 1267. ὁ ναυτίλοισι μάντις Or. 363. ὁ μάντις Ἀμφιάραος Ph. 177. et 1118. οἰωνὸν, ὥστε μάντις, εἰσορῶ κακȣ̃ Hip. 873. Κάλχας ὁ μάντις Iph. A. 89. 956. 1262. et 1565. et Iph. T. 531. ὁ Φοῖβος, μάντις ὢν Iph. T. 711. cf. v. 1128. ȣ̓δὲν μάντεως ἔδει Rh. 952. μᾶντις ὁ δαίμων ὅδε Bac. 298. μάντις οἶσθ' ἄρ' ȣ̓ καλὸς τάδε Her. 65. μάντιν ȣ̓χ ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. μάντις ἄριϛος, ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr. inc. CXXVIII. ἀκόλαϛ' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. μάντεων φήμας Hip. 1055. μάντεων ὄπα ib. 1321. σὺν μάντεσιν Πυθικοῖς An. 1104. μάντεις ἐπῆλθες; Sup. 155. κατὰ σπλάγχνων πτύχας μάντεις προσημαίνȣσιν ib. 213. μάντεων πεισθεὶς λόγοις Iph. T. 574. οἱ σοφοὶ καὶ τὸ θεῖον εἰδότες μάντεις Rh. 66. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐϛὶ Hel. 750. cf. v. 764. ἐν ἱερῷ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφεὶς Ion. 1190. 2) μάντις, *fœm.* δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθȣ̃σαν οἴκοθεν,—Med. 239. ȣ̓ μάντις εἰμὶ Hip. 346. γνώμη ἀρίϛη μάντις Hel. 763. ȣ̃σα μάντις ib. 925.

Μαντόσυνον κέλευσμα An. 1032.

Μανύειν, dor. pro μηνύειν. μάνυσόν μοι Hec. 194.

Μάραγνα Rh. 817.

Μαραθὼν, *nom. loci.* Μαραθῶνα ἐλθόντες Her. 32.

Μαραίνειν. μαραίνεται νόσῳ Al. 201. et μαραινομέναν νόσῳ ib. 236.

Μαργᾷν. ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν Ph. 1163. ὅς νιν φόνȣ μαργῶντος ἔσχε Her. F. 1005. μαργῶντ' (i. e. μαργῶντε) ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ Ph. 1253. μαργῶσαν χέρα Hec. 1128. μαργῶσαι φρένας Hip. 1230.

Μάργος. φεύγετε μάργον ἄνδρα Her. F. 1083. ȣ̓́νεχ' Ἑλένης μάργος ἦν El. 1027. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθȣ Cy. 309.

Μαργότης An. 950.

Μαρμαίρειν. πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Ar.

fr. XXXIII. 2. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 888. ἵπποισι μαρμαίροντε Iph. A. 1154.

Μάρμαρος. ὃν ὤλεσε μαρμάρῳ Ph. 667. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410.

Μαρμαρωπὸς Λύσσα Her. F. 883.

Μάρνασθαι. μάρνανται δορὶ Med. 249. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν Tr. 726. μαρναμένες ἐπὶ τραύμασιν αἵματος Ph. 1567. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις ἐμαρνάμεσθα ib. 1149. εὐλαβεςέρως ἐμαρνάμεσθα Iph. A. 1376.

Μάρπτειν. μάρπτει χερσὶν ἡνίας Hip. 1188. cf. Phaëth. fr. VIII. 2. μάρπτει τὲς κακὲς Fr. inc. II. 4. τὲσδ' ἔμαρψα Rh. 681. ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων Bac. 1172. τὰς ἀνδροφόνες μάρψαι χρῄζων Hec. 1061. ἄνπερ λοχήσας αὐτὸν—μάρψω Al. 850. cf. v. 1145. μάρψω σ' αὖ τόξοις Ion. 158.

Μάρτυρ, vel μάρτυς. νεκρῦ παρόντος μάρτυρος σαφεςάτε Hip. 972. εἰ ἦν μοι μάρτυς, οἷός εἰμ' ἐγὼ ib. 1022. μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτραν Her. F. 187. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκέειν δεῖ με; Or. 531. μάρτυρας τῶνδε δαίμονας καλῶ Ph. 494. μάρτυρας πολλὲς ἔχειν Hip. 404. εἰς τὲς ἀφώνες μάρτυρας φεύγεις; ib. 1076. θεές τε καὶ γῆν—θέμεναι μάρτυρας Sup. 261. μάρτυρές μοι πύργων πυλωροὶ Tr. 955. σὺν μάρτυσιν θεοῖς Her. F. 176. μαρτύρων ὕπο Phœn. fr. IX. 2.

Μαρτυρεῖν. Ἑλλὰς πᾶσα τῦτο μαρτυρεῖ Her. 220. μαρτυρεῖς σαυτῷ Ion. 532. μαρτυρῶν Iph. T. 965. εἴθε μαρτυρήσαιτε Hip. 1075. ἐ. μαρτυρήσει μ' Ἴσθμιος Σίνις ποτὲ κτανεῖν ἑαυτὸν ib. 977.

Μαρτύρεσθαι. γαῖαν καὶ θεὲς μαρτύρομαι Ph. 629. cf. Med. 22. 619. et 1410. Ἄρτεμιν μαρτύρομαι Hip. 1451. ὅρκες παλαιὲς—μαρτύρεται Iph. A. 78. Ἥλιον μαρτυρόμεσθα Her. F. 858.

Μαρτύρημα Sup. 1203.

Μάρων, filius Bacchi. Cy. 141. hinc pro vino ponitur ib. 411. et 612.

Μαςεύειν. τί δῆτα τἄλλα μὲν—μαςεύομεν; Hec. 815. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαςεύων μαθεῖν, εἰ μηκέτ' εἴη Ph. 36. μαςεύων σε κιχάνω μόλις Hel. 603. τί χρῆμα μαςεύεσα; Hec. 754. μαςεύεσα πόρες—δολίες Hel. 1337.

Μαςὴρ Bac. 983.

Μάςιξ. Πανὸς τρομερῷ μάςιγι φοβῇ Rh. 37. μάςιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236.

Μαςός. ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μαςὸν Or. 526. φαρέων μαςὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib. 839. ἀμφίβαλλε μαςὸν ὠλέναισι ματρὸς Ph. 313. ἧς πρῶτα μαςὸν εἵλκυσα ib. 994. τέκεσι μαςὸν ἔφερεν ib. 1561. μαςὸν ποθῦντα ib. 1597. μαςῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642. μαςὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 223. ὡς ἐσεῖδες μαςὸν ib. 630. ἀμφὶ μαςὸν ὑποβάλω σποδὸν Sup. 1159. διακενῆς σε μαςὸς ἐξέθρεψ' ὅδε Tr. 754. μαςῦ δραγμὸς Cy. 169. ὅπω ποτ' ἔγνων μαςὸν Ion. 319. μαςῷ προσαρμόσαι τέκνα ib. 762. μαςὸν διώκειν ib. 962. μαςὸν ἐχ ὑπέσχεν ib. 1372. cf. v. 1492. ἔδειξε μαςὸν ἐν φοναῖς El. 1207. ὦ μαςοὶ, οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. μαςὲς ἔδειξε ib. 560. μαςοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι Or. 567. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαςοῖς ὑφεῖτο Ph. 31. ἐθρήνει τὸν πολὺν μαςῶν πόνον ib. 1443. ἐν διδύμοις γάλακτος παρὰ μαςοῖσιν ib. 1525. κεῖσο μαςοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 512. μαςῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας Iph. A. 1152. παρὰ εἰρεσίᾳ μαςῶν Tr. 569. σπαργῶντάς μοι τὲς μαςὲς χάλασον Cy. 55. πρὸς μαςοῖς εἶσιν; ib. 206.

Μάταιος. ὅστις ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνῃ, μάταιος Ph. 962. μάταιος ἄρ' ἦν Hip. 1012. ἄλλος τις μάταιος Iph. T. 275. συγγόνῳ ματαίῳ Hel. 924. λόγων ματαίων ἕνεκα Med. 450. cf. An. 693. Sup. 583. et Dic. fr. XIII. 3. ὦ μάταιοι Sup. 549. ὦ ματαία Med. 151. 333. et 959. μάταιον εὐχὴν ηὔξω Iph. T. 628. ἄμφω ματαίω El. 1064. μηδὲν μάταιον ἐς τρὶς εὔξασθαι θεῷ Hip. 46. μή σε δράσῃ τι μάταιον Cy. 658. μάταια μοχθεῖς Ph. 1660. μάταια βάζει Hip. 119.

Ματαίως Fr. inc. CXLVIII. 4.

Μάταν, dor. pro μάτην. μάταν μόχθος ἔρρει Med. 1261. μάταν γένος φίλιον τέκες ib. 1262. μάταν Ζηνὸς ἔχεις

κυλίκων πλήρωμα Tr. 820. μάταν πόνον ἕξει Her. 617. μάταν τέκεα γεννᾶται Her. F. 903.

Ματεύειν. κόραι ματεύουσι El. 448. κοίτας ματεύων Ph. 419. τοῦτον ματεύουσα Hec. 779. βάρβαρα μέλη ματεύουσα Iph. T. 1338. πόσιν σὺν τείχω ματεύσων Iph. A. 854.

Μάτην. μάτην ῥιφέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου Hec. 335. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ ib. 489. ταῦτα νοῦς ἐτόξευσεν μάτην ib. 603. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 592. ὅπως σίδηρος ἐξολισθαίνοι μάτην ib. 1392. τί μάτην ὀδύρομαι; ib. 1750. τί μάτην τείνουσι βοάν; Med. 201. ὡς μάτην κεχρώσμεθα κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ib. 497. μάτην θυμουμένη ib. 883. μάτην λόγος ἔρριπται ib. 1404. μάτην ὄχλον στέγει δῶμα προσπόλων Hip. 842. πόλλ' ἁμαρτάνοντες μάτην ib. 916. κομπάζειν μάτην ib. 978. μάτην ἂν ὅρκοις συγχέαιμι ib. 1063. μάτην οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν Al. 672. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοὶ An. 1219. μάτην πονεῖν Iph. A. 353. μάτην ἦξα ib. 742. μάτην ἐγκερτομῶν ib. 1006. μάτην σ' εἰσορῶ θυμουμένην σῷ πόσει ib. 1369. παραμυθεῖσθαι τούσδε μάτην μύθους ib. 1617. μάτην ἡμᾶς ἐδέννασε Rh. 950. μάτην ἐμόχθουν Tr. 755. cf. Her. 449. μάτην ἐβουθυτοῦμεν Tr. 1242. μάτην πονῶν Bac. 626. cf. Her. F. 501. λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. εἴρηται μάτην Her. 118. μάτην ἥβην ἂν κεκτώμεθα πολλὴν ib. 283. πόνους μυρίους τλῆναι μάτην Hel. 609. πόλις ἀνηρπάσθη μάτην ib. 757. ὡς ἔρρεις μάτην ib. 1236. μάτην λόγος Ion. 275. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνουμένης ib. 621. μάτην μαντεύεται ib. 1537. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην Her. F. 339. μάτην παιδός τοι νεῶν ἐκλήζομεν ib. 340. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ μάτην πόσιν ib. 717. μάτην τοὺς νόθους φεύγουσι παῖδας φυτεύειν Eu. fr. V. 1. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. τύχας τὰς μάτην πλανωμένας Fr. inc. XXXIX. 2. et fr. inc. B. 47. 3. μάτην πόνους ἔχοντες Fr. inc. CVI. 1.

Μάτηρ, dor. pro μήτηρ. μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων Hec. 71. δυστανοτάτας ματέρος ib. 173. ἀΐε ματέρος αὐδὰν ib. 174. ὦ δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς ib. 199. cf. v. 211. Κρήσσης ματρὸς Ἀερόπης ἄπο Or. 18. ματρὸς ἀνοσιωτάτας ib. 24. πατροφόνου ματέρος ib. 193. Ἰδαία μᾶτερ, μᾶτερ ὀβρίμα ib. 1454. τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ Ph. 1169. ματρὸς οὐρείας φοιταλέου Hip. 144. ἀστάκτων μάτηρ ὑδάτων Iph. T. 1242. Πιερὶς μάτηρ Rh. 349. Σικελῶν ὀρέων ματέρα Tr. 222. ματρὸς μεγάλας ὄργια Bac. 78. cf. v. 128. et 131. ἅμα ματέρι φορβάδι ib. 167. μάτηρ θεῶν (i. e. h. l. Ceres: vid. not.) Hel. 1318. ἰάλεμοι ματέρων Ph. 1040. γενοίμεθ' ὧδε ματέρες ib. 1067. etc.

Ματρόθεν Hel. 216.

Ματροκτονεῖν. μήτε προσφωνεῖν τινα ματροκτονοῦντας Or. 48.

Ματροκτόνος Or. 586. ματροκτόνον αἷμα ib. 831.

Ματροφόντης Or. 1140.

Ματρῷον αἷμα Or. 285.

Μάχαιρα. ὀξύστομον μάχαιραν—κρύψον Sup. 1205. λάβρῳ μαχαίρᾳ Cy. 402. οὐκοῦν κοπίδας—θήξεις μαχαίρας; ib. 241.

Μάχεσθαι. τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου Hec. 404. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; Iph. A. 1358. πρὸς εὐτραφεῖς καὶ νεανίας ξένους μάχεσθαι Iph. T. 305. μάχεσθαι πολεμίοις Rh. 488. κακῶς Ἀργείοισιν—μάχοιντο Her. 173. πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύο El. 845. ἃ καὶ μάχοιτο Er. fr. I. 31. θεοῖσι μὴ μάχου Fr. inc. XXX. 1. μαχόμενοι πάτρας ὕπερ Ph. 1009. πότερα μαχούμεθα; Hec. 315. cf. Aut. fr. III. 19. μαχοῦμ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσι Her. 689. ὡς μαχουμένους τάχα Ph. 721.

Μάχη. μάχῃ ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα Πελασγὸν Ἄργος Or. 690. σχῆμα φοινίου μάχης Ph. 259. σὺν πολλοῖσιν ἦλθες ἐς μάχην; ib. 601. πρὶν εἰς μάχην—μολεῖν ib. 701. ξυσταθέντα διὰ μάχης ib. 762. οὐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν ib. 1135. ὡς ἐνικῶμεν μάχῃ ib. 1150. συνάψω συγγόνῳ τῷ 'μῷ μάχην ib. 1236. cf. Al. 505. et 1143. Sup. 144. Her. 808. et 831. σῆμα φοινίου μάχης Ph. 1387. ἄνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. μάχης ἀΐστορες An. 683. μάχης ἀγὼν

ib. 726. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ ib. 1065. μάχην δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας Sup. 146. διὰ μάχης μολεῖν Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν Iph. A. 1415. cf. Hel. 984. ἐ μάχης ἐρᾶν Tr. 727. παῦσον μάχης Ἕλληνας ἡμᾶς τε ib. 1018. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν Bac. 636. συμβαλὼν Βάκχαις μάχην ib. 835. ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς Cy. 5. cf. Ion. 987. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη Her. 275. μὴ μετασχεῖν ἀλκίμε μάχης φίλοις ib. 683. λειφθεὶς μάχης ib. 732. ἐκαρτέρει μάχῃ ib. 837. ὕδρᾳ ἐλθεῖν εἰς μάχην λέοντί τε Her. F. 579. μάχῃ κρατήσας—; μάχῃ ib. 612. sq. εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσαται ib. 1168. τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης El. 881. ἐκ ἄν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. εἰς μάχην ὁρμωμένες ib. 34. δειλοὶ ἄνδρες ἐκ ἔχεσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 1. μάχῃ δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. σχετλίαισι μάχαις βρίθων Ph. 1551. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγες μάχας τε Iph. A. 377. μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα ib. 1418. μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαςάζομεν Rh. 274. μάχας Μινυῶν, ἃς ἔτλην, ἀπέπτυσαν; Her. F. 560. μάχας ἀφαιρῶν καὶ ςάσεις Aut. fr. III. 27. μάχας χερῶν δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 1.

Μαψίδιος. μαψίδιον ἔχει φάτιν Hel. 259.

Μεγαλανορία. μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κομίζεις Ph. 192.

Μεγαληγορία. μεγαληγορίαισιν ἐμὰς φρένας ἐ φοβήσεις Her. 357.

Μεγαλόπολις Tr. 1291.

Μεγαλόσπλαγχνος ψυχὴ Med. 109.

Μεγαλοφροσύνη Epist. I.

Μεγαλύνειν. ὅταν τὸ Πενθέως ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις Bac. 320.

Μεγάλως. εἰ μὴ μεγάλως Med. 123. πένθος μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται ib. 183. μεγάλως Τροίαν ἐπύργωσας Tr. 843.

Μεγάρα, uxor Herculis, ab ipso per furorem interemta. Her. F. 9. 14. 712. et 926.

Μέγας. ἀγὼν μέγας Hec. 229. Ph. 867. Hip. 496. Iph. A. 1254. Rh. 195. et 820. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 244. μέγας πόνος ib. 378. et fr. inc. LXXXIII. 2. μέγαν χόλον Hec. 1118. et Med. 590. θησαυρὸς μέγας Hec. 1229. ὁ μέγας ὄλβος Or. 340. et 805. et μέγαν ἐς ὄλβον Ion. 703. θυμὸς μέγας Or. 701. et ὁ θυμὸς ὁ μέγας Fr. inc. XXIII. 2. οἰωνὸς μέγας Or. 786. μέγας πλέτε λιμὴν ib. 1077. μέγας φίλος Med. 549. et Her. F. 1252. μέγαν ἔρωτα Med. 698. μέγαν κωκυτὸν ib. 1176. πύργον μέγαν Al. 312. μέγας Ζεὺς Iph. T. 1077. μέγας πνέων Rh. 323. ξυνέσει, γένει, πλέτῳ τε κἀνδρείᾳ μέγαν Tr. 669. ψόγος μέγας Bac. 778. μέγαν λόγον Her. 536. μέγαν οἶκτον Hel. 163. αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. ἔπαθον μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν Med. 111. μεγάλοις ὅρκοις ib. 161. τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι Hip. 1465. ἐκ μεγάλων ἐβλαςήκασι Iph. A. 594. πόθοι μεγάλοι Tr. 590. μεγάλων ἄθλων Tem. fr. XVIII. 1. ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. μεγάλη θνητοῖς μοῖρα El. 69. γνώμην μεγάλην ib. 372. μεγάλα ἁ δύναμις Or. 1546. ὦ μεγάλα Θέμι Med. 160. Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ ib. 440. et Tr. 1115. ἐλπίδα γᾷ πατρίᾳ μεγάλαν Tr. 858. ματρὸς μεγάλας Bac. 78. cf. Hel. 1371. μεγάλα θεὸς El. 190. μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι Iph. A. 590. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων Tr. 345. ἀγγελίας βάρος μέγα Hec. 108. μέγα κακὸν Or. 126. et 248. μέγα ἡὐγένειά σε ib. 782. τί μέγ' ἥγησαι τόδε; Ph. 553. νεῖκος μέγα An. 643. μέγα φέρεσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562. μέγα τι, θηρεύειν ἀρετὰν ib. 568. φίλτρον μέγα ib. 917. μέγα φῶς ib. 1063. et μέγα φάος ib. 1502. μέγα, κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. μέγα θράσος ib. 693. χάρμα μέγα Her. 637. ὡς μὴ, μέγα λέγων, μεῖζον πάθῃς Her. F. 1244. μέγα σθένος El. 958. κλέος μέγα ib. 1084. τὸ μέγ' εἰς ἐδὲν μεθίςησι Bel. fr. XX. 5. δύνασθαί τι μέγα Epist. V. et Hel. 1374. μέγα adverbial. usurpatum: τε μέγ' ὀλβίε Hec. 493. cf. Or. 1338. μέγα φρονεσ' ἀν' Ἑλλάδα Or. 806. Hæc dictio, μέγα φρονεῖν, legitur etiam Ph. 41. Hip. 6. (ubi additur εἰς ἡμᾶς) et 445. Iph. T. 503.

Alcmæon. fr. IX. 2. And. fr. XV. 2. et sæpius. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. μέγα στένειν Med. 291. et μέγα στενάζων Iph. T. 957. μέγα μοι—λύπας παραιρεῖ Hip. 1102. μέγ' ἀρίστα Al. 745. cf. v. 901. μέγ' ἀλγεῖ An. 815. μέγα φυσσῶν Iph. A. 125. μέγα ἀνέκλαγον ib. 1062. μέγα σθένει Rh. 69. et Bel. fr. VII. τὰς μέγ' αὐχῦντας δοοὶ Rh. 452. cf. Her. 354. et fr inc. CCXVI. μέγα ὀλβισθεὶς Tr. 1253. πνέων μέγα Bac. 640. et ita ὦ μεγάλα ἀμπνέυσα Tr. 1277. vid. etiam An. 188. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα Antiop. fr. XII. 2. cf. Ar. fr. XXII. 2. et Dic. fr. II.: σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν πόνοισιν; Or. 693. μεγάλα φέρω κακὰ Ph. 1347. cf. Med. 293. An. 352. et Hel. 1645. μεγάλα πάθεα Ph. 1350. et Iph. A. 1334. ὦ μεγάλα πράσσων An. 387. cf. Iph. A. 346. μεγάλα ἄχεα Iph. A. 1334. μεγάλα ἐπινοεῖς ἑλεῖν Rh. 195. μεγάλα διώκων Bac. 396. μεγάλα τένοι Cy. 197. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη El. 1099. cf. Cress. fr. IV. 5. μεγάλα βουλεύοντες εὖ Æol. fr. VII. 3. τὰ μεγάλα, μεγάλα καὶ πάσχει κακὰ Alcmæon. fr. III. μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. μεγάλα χαριστήρια Epist. III. 2) *Comp.* μείζων. Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716. ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν Tr. 1158. ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον Cy. 10. οὐκ ἐξ ἐμαυτοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω Rh. 168. μείζονας σαυτοῦ ξένους El. 405. εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις Hec. 336. μή μοι μείζων ἔλθοις Al. 979. Ἥραν νομίζω θεσφάτων μείζω πολὺ Her. 1039. μείζονος τόλμης Bel. fr. IX. 4. ἀρετὴν ἐχούσης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι Cresph. fr. XV. ὀφρὺν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. πρὸς ἁμίλλας ἦλθον μείζους Med. 1083. ἀρσένων μείζονες ψυχαὶ Sup. 1102. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται Hec. 380. μὴ προβαίη μεῖζον κακὸν Med. 907. μεῖζον ἄρνυμαι κλέος Al. 56. παντὸς θανάτου μεῖζον ib. 275. τοῦ θεοῦ μεῖζον σθένειν Sup. 216. cf. v. 519. φρόνημα μεῖζον ib. 863. μεῖζον τῆς ἀληθείας κακὸν Hel. 278. μεῖζον φρονεῖν Ph. 710. cf. An. 701. et Her. 979. τὸν θεὸν μεῖζον τίνσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας Her. 1013. ἐπαίρεται μεῖζον, ἵνα μεῖζον πέσῃ Fr. inc. XXVI. 5. δύνασθαι δεῖ σε μεῖζον eorund. CCXVII. 2. ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα Hec. 233. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας Med. 534. μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας Hip. 19. εἰς μείζον' ἥκω Bac. 1235. μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ Her. 933. μείζω λέχη El. 936. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσος Fr. inc. XXIX. 1. ἐρῶντες μειζόνων eorund. LXXI. 3. 3) *Superl.* μέγιστος. μέγιστος ἀνὴρ Ph. 1747. τοῦ μεγίστου Ζηνὸς Al. 1139. θεὸς μέγιστος Iph. A. 974. ἀγὼν μέγιστος ib. 1004. πάντων μέγιστος πολέμιος Syl. fr. I. 2. δημιουργὸς κακῶν μέγιστος Fr. inc. LIII. 8. μεγίστη σωτηρία Med. 14. πίστιν μεγίστην ib. 22. μεγίστην μωρίαν ib. 1227. θεῶν ἃ δύναμις μεγίστη Al. 219. Ἑλλὰς ἡ μεγίστη Iph. A. 1378. ἔλαφος ἰδεῖν μεγίστη ib. 1588. ναῦς ἡ μεγίστη Fr. inc. B. 16. τιμὰς μεγίστας Hip. 1424. εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A. 453. μέγιστον κράτος Hec. 556. ὦ μέγιστον Ἕλλησιν φάος ib. 841. cf. Bac. 608. μεγίστου θαύματος ἄξιον Hip. 906. μέγιστον ἄλγος Sup. 785. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον Iph. A. 633. μέγιστον κειμήλιον Rh. 654. Τροίας μέγιστον ὠφέλημα Tr. 698. κακῶν μέγιστον φάρμακον Her. 596. μέγιστον ἆρ' ἦν ἡ φύσις Phœn. fr. VII. 1. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr. inc. V. ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι Med. 1323. μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι Bac. 1231. ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχίας Her. 597. ζῶσιν μέγιστόν γ' εὐκλεεῖς ib. 792. ἐν κακοῖς εἶ μεγίστοις Or. 753. μεγίστων αἴτιος κακῶν Med. 1080. πένθη μέγιστα Hip. 1427. μέγιστα πήματα Rh. 808. τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες Her. F. 1428. τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο; Ar. fr. XII. 3. τὰ μέγιστ' ἀγαθὸν Lic. fr. I. 1. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπείν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 3. εὖ τὰ μέγιστα πεπονθέναι Epist. III.

Μέγεθος. πόλεως μεγέθει ἐπηρμένη An. 196. ὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν Bac. 273. μέγεθος τῶν πόνων Hel. 599.

Μέγης, unus e ducibus Græcorum ad Trojam proficiscentium. Iph. A. 284.

Μεδεῖν. τῷ πάντων μεδέοντι Fr. inc. CLV. 1. μεδέυσα θαλάσσης Or. 1690. τόξων μεδέυσαν Hip. 167.

Μεθαμέριος, dor. pro μεθημ. μεθαμερίων ἐφόδων Ion. 1050.

Μεθαρμόζειν. μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον τῦ πρόσθεν Al. 1160.

Μέθη. μέθῃ βρεχθεὶς El. 326. μέθης ταράσσει Fr. inc. LXXV. 4. v. not.

Μεθήκειν. μεθήκυσίν σ' Ὀδυσσέως πάρα Tr. 1270.

Μεθιέναι. μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς Or. 1671. μεθίημι νεῖκος τὸ σὸν Hel. 1252. ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. ἐς οἶδμ' ἁλὸς μεθῆκέ με Hec. 27. μεθῆκαν, sc. τὴν παρθένον ib. 556. ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν μεθῆκε Ph. 90. μεθῆχ' ὁ δύσμορος ψυχὴν Med. 1218. βαρὺν βρόμον μεθῆκε Hip. 1202. ἣν παρθένον μεθῆκ' Ἀπόλλων Tr. 42. μεθῆκα τόξα Ion. 256. κρύσας πλευρὰν—ὀχημάτων, μεθῆκεν Phaëth. fr. VIII. 4. εἰ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν ξίφος μεθεῖμεν Or. 1133. τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν An. 1017. μεθεῖσαν θεῦ με γύαλα τάδ' εἰσιδεῖν Ion. 233. τῦτον μεθεῖσαν ἐκ μέσυ λόγον El. 797. τόνδ' ἐμοὶ μέθες λόγον Hec. 888. μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα ib. 1128. μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένυ δέμας Or. 1197. μέθες με Ph. 1219. cf. Or. 264. δεξιᾶς ἐμῆς μέθες Hip. 333. μέθετε τάλαινα ib. 1372. μέθετε, μέθετέ μ' ἤδη Al. 267. τεμένη—μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεῦ Sup. 1211. μέθες ὀφρὺν Iph. A. 648. μέθετε τῶν ξένων χέρας Iph. T. 468. στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. εἰς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθες ib. 1263. εἴσω προξένων μέθες πόδα Ion. 1039. μέθετον τὰ λίαν, μέθετον Ph. 587. εἴπως—ὀργὰν καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη Med. 177. ὐκ ἂν μεθείην τὴν γυναῖκα προσπόλοις Al. 1114. ὐ μεθῶσ' ἀναίμακτον χρόα Ph. 271. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος ib. 283. ὔ σε μὴ μεθῶ ποτε Med. 728. τύτοις ἄγυσιν ὐ μεθῆς ἂν ἐκ γαίης ἐμὲ ib. 736. πρὶν γυναῖκ' ἐμοὶ μεθῇ Al. 852. ἐάν σοι τύσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ Her. 257. μὴ μεθῆτε Her. F. 521. ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ ib. 1378. μεθεῖναι παρθένον Hec. 554. μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον Med. 590. πνεῦμα μεθεῖναι Tr. 780. ἱκεσίαν μεθεῖναι ξένων Her. 108. μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον Hel. 1412. τόνδε κίνδυνον μεθεὶς Ph. 1235. ῥᾳδίως ὕτω μεθεὶς Sup. 1185. μανίας πίτυλον μεθεὶς Iph. T. 307. τἀγγύθεν μεθεὶς Rh. 482. φίλιον πρόσφθεγμα μεθεὶς μητρὸς Tr. 777. φάσγανον ματέρος ἔσω δέρας μεθεὶς El. 1223. ἐλευθέραν με μεθέντες Hec. 551. βίυ χάριν μεθεῖσα Med. 227. ἐχθρὺς μεθεῖσα τὺς ἐμὺς ἀζημίυς ib. 1050. φόβυ μεθεῖσα Hel. 562. ὔ τοι μεθήσω Or. 262. μεθήσω σῶμα Hip. 356. μὴ μεθήσεις αὖθις αἰσχίστυς λόγυς; Hip. 499. ὐκ ἐλευθέραν θύρσυ μεθήσεις χεῖρα; Bac. 254. τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ δάκρυα μεθήσει Cy. 210. μὴ ὡς μεθήσομεν δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβδικῦ Her. 161. τὰ πάρος νείκη μεθήσω Hel. 1697. μεθήσειν ἐκυσίῳ τρόπῳ Med. 751. μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων Her. F. 627. ὐκ ἂν μεθείμην, sc. τὴν δέλτον Iph. A. 310. μεθεμένα (dor. pro ένη) κτύπυ Or. 172. τῆσδ' ἑκῦσα παιδὸς ὐ μεθήσομαι Hec. 400. ἐκεῖνο ὐχ ἑκὼν μεθήσομαι Ph. 522. τῦδ' ὐ μεθήσομαι νεκρῦ ib. 1655. σῶν γε γονάτων ὐ μεθήσομαί ποτε Hip. 326. ἢ μεθήσεσθε; Tr. 464. τῶνδε ὐ μεθήσομαι Her. 267.

Μεθιστάναι. τὺς τρόπυς μεθιστάναι Iph. A. 346. τὸ μέγ' εἰς ὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι Bel. fr. XX. 6. τὴν δόξαν ἕλκει, καὶ μεθίστησιν πάλιν Œnei fr. V. 3. δυσθυμίας ψυχὴν μεθιστᾶσα Phry. fr. XI. 4. ὐδὲ τὐπιὸν κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172. μεθέστηκεν χόλος Med. 898. εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ ib. 911. μεθέστηκεν φυγῇ ib. 1295. μεθέστηκας φρενῶν Bac. 942. πάλιν μεθέστηκ' αὖθις εἰς ἀμήχανον Her. 488. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος ib. 796. μετέστησεν τύχας ib. 935. μετάστησόν με

θεᾶς σφαγίων Iph. T. 775. μετάστησον ἡμᾶς κακῶν Hel. 1458. ὡς μεταστήσω φόνε, sc. τὸ ἄγαλμα Iph. T. 1177. θέλω σε μεταστῆσαι πόνων ib. 991. ὄνομα μεταστήσαντες Bac. 296. ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς Med. 551. μετέστημεν φόβε Rh. 295. μεταστήτω κακῶν Hel. 862. μεταστῆναι βίε Al. 21. ἐκ χαρμονῆς πάλιν μεταστὰς Ion. 584. τάχα μεταστήσεσθ' ὕπνε τόνδ' ἡσυχάζοντα Or. 133. εἰς ἄλλην χθόνα μεταστήσω πόδα Bac. 49. ὁ μεθίσταται θρόνων Ph. 75. μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν αἰὼν Hip. 1109. μεθίσταται πνεύματα Ion. 1507. τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο Ph. 40. λύπης μεθίστασο Al. 1125. φρόνημα σὸν μετεστάθη πρὸς αὔραν El. 1202. μεταστᾶθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν Bac. 1269.

Μεθορμίζειν. ἐξ ἕδρας μεθώρμισα, sc. τὸν πλόκαμον Bac. 929. τῦ νῦν σκυθρωπῦ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν μεθορμιεῖ σε Al. 801. ὁ μητέρα—μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχεσα συμφορᾶς Med. 258. μεθορμίσασθαι μόχθων ib. 443.

Μέθυ. μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ Al. 760. ἄκρατον μέθυ Cy. 149. ὡς ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.

Μεθύειν. μεθύωμεν Cy. 533. μεθύων ib. 486. et 667. μεθυσθεὶς ib. 166. et 536.

Μειζόνως. Ἑκάβη με—ἐκ ἀπώλεσ,' ἀλλὰ μειζόνως Hec. 1121. οἱ μειζόνως παθόντες Rh. 849.

Μείλιγμα. ὅταν—μὴ πᾶσι πάντα προσφέρῃ μειλίγματα Bel. fr. XXIV. 2.

Μείλινος. μείλινον ἀδονὰν Iph. A. 234.

Μειλίσσειν. μειλίσσων αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν Iph. A. 1325. μειλίσσων στυγίες ματρὸς ὀργὰς Hel. 1355.

Μελαγχαίτας Al. 440.

Μελάγχιμος. πέπλες μελαγχίμες Ph. 375. ὄϊν μελάγχιμον πόκῳ El. 513. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον Rh. 962.

Μελαγχρώς. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες Or. 321.

Μέλαθρον. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον Hec. 1101. ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον Or. 378. τίς ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ; ib. 1269. ἐπ' ἀμφιπύλε ἔσω μελάθρε Med. 135. πρὸς πατρῷον μέλαθρον An. 924. cf. Her. F. 337. τὸ σὸν μέλαθρον αὔξεσα Iph. A. 1160. αὐλεῖται πᾶν μέλαθρον Iph. T. 368. ἅγνισον χρυσῷ μέλαθρον ib. 1216. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. δῄλειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. ἐπὶ ἐμῶν μελάθρων λώβᾳ Hec. 648. λιπὼν μέλαθρα Or. 757. ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει ib. 1291. κτύπον ἐγείρετε—πρὸ μελάθρων ib. 1354. ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων ib. 1547. Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω ib. 1684. cf. Hip. 749. μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον Ph. 90. ὑπώροφα μέλαθρα ib. 306. et Her. F. 107. ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμὸς θεῶν Ph. 370. τήνδε κομίζεσ' ἔξω μελάθρων Hip. 172. δίδυμον μελάθροις πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1346. λείπω μελάθρων τήνδε στέγην Al. 23. cf. v. 248. πρὸς μελάθροις ib. 29. πρόσθε μελάθρων ib. 78. τἀμὰ ἐκ ἐπίσταται μέλαθρ' ἀπωθεῖν—ξένες ib. 570. στυγεραὶ πρόσοδοι—χήρων μελάθρων ib. 865. ἀνὰ μέλαθρα An. 484. Ἀχιλλέως παιδὸς μέλαθρα ib. 883. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. ἐρημίαν ἰδὼ πολλῶν μελάθρων ib. 1096. τᾶς φυγέσας μέλαθρα Iph. A. 270. χώρει μελάθρων ἐντὸς ib. 678. ἴθ' εἰς μέλαθρα ib. 685. μέλαθρα θεᾶς Iph. T. 69. εἰς Πηλέως μέλαθρα ib. 376. φιλόπλετον ἅμιλλαν αὔξοντες μελάθροισιν ib. 413. καθαρὰ, ὁ νοσεντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 694. διὰ μελάθρων—ᾄιον οἶκτες Tr. 155. παρὰ Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841. μαλερὰ μέλαθρα ib. 1300. θεῶν μέλαθρα ib. 1316. τίς μελάθροις; Bac. 69. τὰ Βακχίε ναίειν μέλαθρα Cy. 429. χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων ib. 489. ἐκπεσεῖν μελάθρων Her. 776. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177. πάτρια μέλαθρα ib. 230. ἄνυμφα μέλαθρα κεῖται ib. 1135. μελάθροις ἐμμένειν Er. fr. II. 12.

Μελαμβαθής. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος Ph. 1017.

Μελάμβροτος. γείτονες μελάμβροτοι Phaëth. fr. I. 4. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 3.

Μελάμπεπλος Or. 457. ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν Al. 846. μελαμπέπλες στολμὲς ib. 822. μελαμπέπλῳ στολῇ ib. 429. μελάμπεπλος Νὺξ Ion. 1150.

Μελαμφαής. μελαμφαὲς δι' ἔρεβυς Hel. 525.
Μελαναυγής. νασμῷ μελαναυγεῖ Hec. 154.
Μελάνδετος. μελάνδετον ξίφος Or. 819. et Ph. 1098. φασγάνυ μελανδέτυ Eu. fr. II. 2.
Μελάνιππος, *nom. propr. viri.* Meleag. fr. XVIII. 2.
Μελανόπτερος. φάσμα μελανόπτερον Hec. 705.
Μελανοπτέρυξ. μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων Hec. 71.
Μελανοχρώς. τὸν ἐς ἀΐδα μελανοχρῶτα πορθμὸν Hec. 1105.
Μέλας. μέλανα ϛολμὸν Al. 215. πόντος μέλας Iph. T. 107. μέλας θάνατος Tr. 1314. μέλας σκότος Fr. inc. XL. 3. μέλανες ϛολμοὶ Al. 926. μέλανας πέπλυς Iph. A. 1439. et 1449. et Hel. 1094. et 1202. μέλαινα πέτρα Hec. 1010. μέλαιναν κῆρα Ph. 957. ᾄδυ μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα Hip. 1388. μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ Al. 760. μέλαιναν αἴγλαν Tr. 549. νεὼς μελαίνης Cy. 465. μελαίνης νυκτὸς ib. 597. et ὦ νὺξ μέλαινα El. 54. χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην Her. F. 46. μέλαν αἷμα Hec. 536. cf. Iph. A. 1114. et El. 319. φάσγανον μέλαν Or. 1148. μέλαν ξίφος ib. 1472. et Hel. 1672. εἰς μέλαν πέδον Bac. 755. et 1063. μέλαν νέφος Her. F. 1216.
Μελέαγρος, *nom. propr. viri.* Sup. 904. et Meleag. fr. II.
Μελέδημα. τὰ θεῶν μελεδήματα Hip. 1103.
Μέλει. ὐδὲν μέλει μοι Hec. 1274. ταῦτα κἀμοὶ μέλει Or. 1097. ὡς μέλει μοι καὶ τόδε Ph. 1091. θεοῖς μέλει ib. 1205. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει Hip. 104. σοὶ μέλει πομπίμα φάτις δωμάτων ib. 578. κακῶς ἀκύειν ὐ μέλει θανόντι μοι Al. 729. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ ib. 816. σοὶ μέλειν γυναῖκα χρὴ ib. 1037. ἵνα θανῦσα νερτέροισι μέλω An. 851. αὐτὸς δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος Sup. 939. ᾧ Δελφῶν μέλει ib. 1202. πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ ϛρατηλάτῃ μέλει Iph. A. 645. σφάγια ἄλλοισιν μέλει Iph. T. 40. τῇ τύχῃ οἶμαι μέλειν τῆδε ξὺν ἡμῖν ib. 909. σοὶ μέλειν χρὴ τἄλλα ib. 1051. et Bac. 450. σοὶ χρὴ πώλων μέλειν Rh. 623. μέλει ὁ σός μοι πόλεμος ib. 647. μέλειν πάντ' ἐμοὶ δοκεῖ τάδε ib. 665. ὗτος μητρὶ κηδεύειν μέλει ib. 983. μέλει, μέλει μοι Tr. 1077. μισεῖ, ᾧ μὴ ταῦτα μέλει Bac. 424. οἷς σὲ θεραπεύειν μέλει ib. 930. ᾧ θεῶν ὐδὲν, ἢ βροτῶν, μέλει Cy. 601. μέλει μοι μάλιϛ' ἀδελφῶν τῶνδε Her. 481. Ζηνὶ τῶν σῶν μέλει πόνων ib. 717. τῆς τύχης μέλει Hel. 1440. ἀρχαὶ νεὼς μέλυσί μοι ib. 1596. τῶν ἔσω ἄλλοις μέλει Ion. 414. χοροὶ καὶ θαλίαι μέλυσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄϛυ Her. F. 763. θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλυσι καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν ib. 772. ὐδὲν μέλει μοι σύν γε σοὶ πράσσειν κακῶς ib. 1220. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; ib. 1242. δακρύων μοι μέλει El. 182. μέλει αὐτοῖς ὐδὲν Bel. fr. XXIV. 4. γυναιξὶ τέχναι μέλυσι Dan. fr. VIII. 2. εἰ κερκίδων ἀνδράσιν μέλοι πόνος Meleag. fr. XI. 1. ἢ νόμων ὐδὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. ᾧ μέλει τὰ τῦ θνητῦ βίυ Fr. inc. B. 12. 4. ὐρανίδαισι μέλων Tr. 842. μελύσῃ καρδίᾳ Rh. 770. πυρὶ μέλυσαν Ἰδαίῳ Hel. 198. μηδὲν μᾶλλον ἡμῖν—μέλον, ἢ τῶν Ἀριϛ.—οἶσθά ποτε μέλον Epist. V. cf. Iph. A. 1563. ἄλλοις μελήσει ταῦτα Ph. 935. αὐτῷ μελήσει Med. 1055. κείνῳ μελήσει ταῦτα Iph. A. 715. ἔτι σοι τῦ Βρομίυ μελήσει Bac. 536. παιδὸς μελήσεις παισὶ τοῖς λελειμμένοις Her. 713. τὰ ἄλλ'—ἡμῖν μελήσει Ion. 36. cf. Her. F. 727. τοῖσδε μελήσει γάμος El. 1342. 2) *med.* γάμυς ἀδελφῆς—σοὶ χρὴ μέλεσθαι Ph. 766. Ἄρτεμιν, ᾇ μελόμεσθα Hip. 60. σίτων μέλεσθε ib. 109. ἕτεροι σῦ πλέον ὐ μέλονται Her. 355. ἀΐδᾳ μέλονται κάτω Hel. 1176. σὲ τῶν χερνίβων ῥανίσι μελόμενον αἱμακταῖς Iph. T. 644. λόγων πόλεως μελομένῳ τυχεῖν Her. 97. ἰαχὰν μελομέναν νεκροῖς Ph. 1312.
Μέλειος. μέλεια ἔτλας Hel. 366. vid. not.
Μέλεος, propr. *niger*, sed plerumque pro *infelice* seu *misero* usurpatur. ὦ μέλεος Or. 90. 160. 447. et 837. θοάζων σε τὸν μέλεον ib. 335. ὦ μέ-

λεος ἐμῶν κακῶν ib. 670. ὦ μέλεος ἥβης σῆς καὶ πότμυ ib. 1029. φυγάδα μέλεον Ph. 170. μέλεον Οἰδίπυν ib. 876. αἰῶνα μέλεον ib. 1529. vid. etiam v. 1734. πόσις μέλεος Hel. 347. ἀΐδαν μέλεον ib. 1133. ὦ μέλεαι μελέων ματέρες λοχαγῶν Sup. 598. Ἰλίυ μελέυς πύργυς Hel. 665. παιδὸς μελέας Hec. 151. οἴ ἐγὼ μελέα ib. 155. τέκνον μελέας ματρὸς ib. 187. ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; ib. 447. ἁ μέλεος Or. 207. μελέα πόνων Med. 96. μελέα τῶν σῶν ἀχέων ib. 358. χερὸς μελέας Hip. 815. τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν An. 107. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας Iph. T. 868. ὦ μελέα ψυχὰ ib. 882. δυσδαίμονα καὶ μελέαν Rh. 899. τί ὐ πάρα μοι μελέᾳ στενάχειν; Tr. 106. ἀκάτυ μελέας ib. 1100. τράγυ χλαίνᾳ μελέᾳ Cy. 80. μέλεος ἁμέρα Hel. 342. ἵνα με λέχεσι μελέαν μελέοις ἐζεύξω Ion. 900. μελέαν ἄγραν Meleag. fr. II. μέλεον ἀπόφονον αἷμα δὺς πατροφόνυ ματέρος Or. 192. μέλεα πάθεα Ph. 1724. Hip. 363. Tr. 1117. et Her. F. 1180. et μ. πάθη Hip. 830. μελέων κακῶν ib. 811. ὅρεα μέλεα Hel. 1143.

Μελεόφρων πατὴρ Iph. T. 854.

Μελετᾶν. κρεῖσσον τῶν νόμων μελετᾶν Bac. 890.—μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Alex. fr. XVII. 2.

Μελέτη. μελέτῃ κατατρυχομένυς Med. 1099. τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης; Hip. 224. κερκίδος ἀοιδῦ μελέτας Meleag. fr. III.

Μελέτημα αἰσχρῶν ἔργων Fr. inc. CLIII. 8.

Μέλι. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ Bac. 710. τὸ Νεσόρειον εὔγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.

Μελίκρατα γάλακτος Or. 115.

Μέλισσα. ἀκήρατον μέλισσα λειμῶν' ἠρινὸν διέρχεται Hip. 77. μέλισσα οἵα τις πεπόταται ib. 563. τῆς ὀρείας γάνος ξυθῆς μελίσσης Iph. T. 634. ξυθόπτερος μέλισσα Her. F. 488. cf. Cress. fr. IX. 6. ξυθᾶν πόνημα μελισσᾶν Iph. T. 165. ῥεῖ μελισσᾶν νέκταρι πέδον Bac. 143.

Μελισσοτρόφος. μελισσοτρόφυ Σαλαμῖνος Tr. 794.

Μέλλειν. τί μέλλεις παῖδα σὴν κρύπτειν τάφῳ Hec. 726. τί μέλλετε; ib. 1094. et Or. 275. μέλλει λέγειν Hec. 1179. μέλλει, *cunctatur*, Or. 420. ὅπυ σὲ μέλλω σήν τε λυπήσειν φρένα ib. 544. ὡς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν ib. 1182. τί μέλλεθ' οἱ —σφάγια φοινίσσειν ib. 1283. τί μέλλεις μέλαθρα περᾶν Ph. 305. τί μέλλετ' ἐμπίπτειν πύλαις; ib. 1153. μέλλετον τολμήματα αἴσχιστα ib. 1225. μή τι μέλλειν Med. 271. πράξασ', ἃ μέλλω ib. 758. τί μέλλομεν—μὴ πράσσειν κακά; ib. 1242. —ἐξορίζεται κακὸν, ὐδὲ μέλλει Hip. 1381. τί μέλλεις; Al. 255. μὴ μέλλ', εἴ τι μοι χρήζεις λέγειν Iph. A. 866. cf. v. 1539. τί μέλλετε; Rh. 532. τί μέλλετε σῶσαι βίον; ib. 673. μακρὸν τὸ μέλλειν Bac. 197. μέλλυσιν, ἢ πάρεισιν; Her. 384. τί χρῆμα μέλλεις; ib. 709. τί μέλλετε σφάζειν βαρβάρυς; Hel. 1609. τί γ' ὐ μέλλεις; Ion. 999. τῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ ib. 1300. τί μέλλομεν; El. 757. τί τῷδε πείθεσθαι μέλλεις; Tel. fr. X. σῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοὶ Al. 1109. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. πρὸ μέλλοντος τόκυ El. 626. μέλλων ἰατρὸς Fr. inc. LXVII. 1. τεθνήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων Epist. IV. τοῖς μέλλυσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. τοῖσι μέλλυσιν γάμοις Iph. A. 988. μάλιστ' Ἄρης στυγεῖ μέλλοντας Her. 723. τὴν αὔριον μέλλυσαν Al. 787. τὴν ἐμὴν μέλλυσαν εὐνὴν Iph. A. 1355. τὰς μελλύσας γυναῖκας ib. 1380. τὸ μέλλον ὐκ ἔχω μαθεῖν Hec. 761. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω Or. 426. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι ib. 478. τὸ μέλλον πείσομαι Ph. 902. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον ib. 1315. ὅρα τὸ μέλλον Rh. 332. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 353. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος Ion. 1002. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν And. fr. XVIII. 1. τοῖσι μέλλυσιν τέκνοις Med. 566. μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο Hel. 14. σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα Hec. 1204. ὐ πρόμαντις ὢν ἔμελλεν Or. 1445.

Μέλλημα. τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα Iph. A. 818.

Μελλητέον Ph. 1285.

Μελοποιὸς ἀηδονὶς Rh. 550.

Μέλος, 1) carmen, cantus. μέλος γοερὸν Hec. 84. ἁρμάτειον μέλος Or. 1385. ἤϊον μέλος Ph. 1044. ξυνετὸν μέλος ib. 1511. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος Med. 543. cf. Al. 358. μέλος φθεγγόμενον Hip. 879. δακρύων φέρων μέλος ἡμῖν ib. 1178. μόρυ παράτροπον μέλος An. 528. ταὐτὸ μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης Iph. A. 1280. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω Tr. 515. Βακχεῖον μέλος Bac. 1055. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 750. δάϊον μέλος ib. 895. μέλος ἀΐδα El. 143. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς ib. 756. ἅπαν Μυσῶν ἐννεάφθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11. Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος Plis. fr. IV. 3. ἀγήτωρ μελέων Med. 426. τοίαν ἔλιπες μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς Al. 456. χαρᾷ μελέων ib. 581. δισσὰ ἦν μέλη κλύειν ib. 763. ἂν τίκτῃ μέλη Sup. 180. βάρβαρα μέλη Iph. T. 1338. cf. Bac. 1033. τοῖς τῆσδε μέλεσι γαμηλίοις Tr. 352. Φρύγια μέλεα ib. 545. μέλεσι μέλεα Hel. 172. 2) membrum. λύεταί μυ μέλη Hec. 438. τεμὼν φασγάνῳ μέλεα ib. 720. ἀδέλφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222. ἀσθενῶ μέλη ib. 228. ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. οἳ καταλείπυσι μέλη Sup. 45. νέκυ' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη ib. 70. μόλις γεραιὰ κινῦσαι μέλη ib. 172. ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371. εἰς ἀμφοτέρυς τοίχυς μελέων Tr. 118. γεραιὰ εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα ib. 1305. τρομερὰ μέλεα ib. 1329. ἀμφὶ βυπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 301. λύεται μέλη λύπῃ Her. 602. γυμνὰ ἐκ πέπλων μέλη ἧκεν Ion. 1208. γόνιμα μέλεα El. 1209. κάλυπτε μέλεα ματέρος ib. 1227.

Μέλπειν. ἰαχὰν, οἵαν μέλπει Med. 149. ὅπυ—χοροὶ μέλπυσιν ἐγκυκλίοις —πνοαῖς Iph. T. 429. μέλπετ' ἐμὸν γάμον Tr. 339. μέλπεις, ἃ μέλπυσ' ὐ σαφῆ δείξεις ἴσως ib. 407. μέλπετε τὸν Διόνυσον Bac. 155. ἴακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 70. μέλπε μοι τόνδε, sc. τὸν παιᾶνα ib. 660. ὦ τᾶς ἑπταφθόγγυ μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 881. παιᾶνας μέλπων ib. 906. ὐ τὰν Ἄργει μέλπυσ' (i. e. υσα) Ἥραν Iph. T. 221. βοὰν ἔμελπον εὔφρονα Tr. 547. πολλά σε μυσοπόλοι μέλψυσι Al. 448. λωτῦ κατὰ πνεύματα μέλπῃ (2 sing. præs. med.) μῦσαν Ph. 794. ἀχόρυς ςοναχὰς μέλποντο An. 1039. Ἄρτεμιν ἐμελπόμαν χοροῖσι Tr. 554.

Μελῳδία. μεγίςην εἰς ἔριν μελῳδίας Rh. 923.

Μελῳδός. κύκνος μελῳδὸς Iph. T. 1104. τᾶς μελῳδῦ Μύσας Rh. 351. cf. v. 393. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν Hel. 1115. Πιερίδες μελῳδοὶ Iph. A. 1045.

Μεμηχανημένως Ion. 809.

Μεμπτός. ὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος Ph. 428. cf. Iph. A. 712. et Hel. 1440. τί δὴ τὸ Νείλυ μεμπτόν ἐςί σοι γένος; Hel. 469. cf. Ion. 1519. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX. ὔ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται Med. 958.

Μέμφεσθαι. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. conf. v. 1184. εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπυσίας ib. 962. Λοξίᾳ μέμφομαι Or. 285. ὐδὲ μέμφομαι Med. 558. cf. v. 908. et 1011. μέμφομαι δὴ, μέμφομαι παθῶν τάδε Al. 1020. μέμφομαι πόσει σῷ Iph. A. 899. τὰ τῆς θεῦ μέμφομαι σοφίσματα Iph. T. 380. μέμφομαί σοι Rh. 421. ὐ μεμφόμεσθά γε ib. 480. μέμφῃ τὸν ἐραςήν; Cy. 584. τὸ πάνσοφον εὕρημα —μέμφῃ Her. F. 189. τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην Ph. 779. ἐμεμψάμην τὸν Ἑλλήνων νόμον Aut. fr. III. 13. ςρατὸς ἂν ὐ μέμψαιτό με Iph. A. 1020. ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι El. 903. μή μοι τι μέμψησθε Med. 215. ἔχεις τἀμὰ μέμψασθαι κακὰ Hip. 695. μέμψομαί ποτε τὴν νῦν σιωπὴν Sup. 297. ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται Rh. 723. cf. Hel. 1310. τιμῆς ἐμέμφθη Hip. 1402. ὐ τῦτ' ἐμέμφθην Hel. 470. cf. v. 643. τὸ ἀσθενές μυ—κακῶς ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 2. μεμφθεῖσα Hel. 31.

Μέμψις. διπλῆν φοβῦμαι μέμψιν Al. 1060. ὡς ἂν μή ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. πολλὴν ἕξεις

μέμψιν Her. 974. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ Ion. 1558. μέμψιν εὐλαβυμένη Dan. 37.

Μενεαίνειν. ἀσπερχὲς μενεαίνυσα Dan. 51.

Μένειν. μένειν ἀνάγκη Hec. 901. τίς κακῶν τελευτὰ μένει; Or. 187. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις ib. 258. μένε ἐπὶ ϛρωτῦ λέχυς ib. 313. τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει ib. 1275. ἐν ᾗ σε λέκτρον Αἵμονος μένει Ph. 1632. μέν' εὐτυχῦσα ib. 1679. εἰ μένειν δεῖ Med. 355. μένε καὶ γῆρας ib. 1396. τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει; Hip. 369. εἴτ' αὐτῦ μένεις An. 962. μένε κατ' οἶκον Iph. A. 656. ὐκ ἐξ ἴσυ μένομεν Εὐρίπυ πύλας ib. 804. cf. v. 813. et 815. μενέτω κατ' οἴκυς ib. 996. παγαὶ πατρῷαί μένυσί σε ib. 1518. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος ib. 1614. ἔτι τὸν νόμον μένειν κλύω Iph. T. 959. ὐ μένυσι τῶν ἐμῶν θυοσκόπων βυλὰς Rh. 68. ψυχρὰν ἄησιν—μένυσι καρτερῦντες ib. 418. χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς σάλπιγγος αὐδὴν ib. 988. μένυσι πρύμνηθεν ὖρον Tr. 19. ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις ib. 350. ὐκ οἶδ', οἷά νιν μένει παθεῖν ib. 431. τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει Bac. 390. ὖ σε λεύσιμος μένει δίκη Her. 60. μυρίοι με μένυσιν ἀσπιϛῆρες ib. 278. Ἀλκάθυ ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει ib. 280. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων ib. 478. δειλίᾳ μένειν ib. 701. μένειν δόρυ ib. 744. πειράσομαι παρθένος μένειν ἀεὶ Hel. 1014. ἐν ταυτῷ μένειν ib. 1032. cf. Ion. 969. et Antiop. fr. VII. 4. σιωπῇ τῦτ' ἀκύρωτον μένει; Ion. 801. δύσκλειαν, ἢ μένει με Her. F. 1152. ὐδὲ δορὶ μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενῦς μένει El. 389. ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Phi. fr. VIII. 1. πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Pro. fr. V. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν κατθανεῖν μένει Tem. fr. XV. 1. ἀθῷος μένει Fr. inc. XVI. 5. ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει eorund. LXI. 2. ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων An. 76. τὰς σὰς ὐ μένων ἐπιϛολὰς ib. 965. τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα Iph. A. 818. σαίρειν ϛέγας μένων τέταγμαι τάσδε Cy. 30. μένοντες Al. 425. οἱ μένοντες τὺς ἀπόντας ἠδίκυν Sup. 152. δόμων πάρος μένυσα Or. 1217. τὴν ἐπιῦσαν ἡμέραν μένυσα Ph. 1632. ὡς μένυσ' ἀκυσίως Tr. 1011. ἢ τὸ χρεὼν πόσει μένυσα Melan. fr. VIII. 3. vid. not. ἔνδον μένυσαν τὴν γυναῖκα Meleag. fr. XII. 1. ὅτε σε κρίσις ἔμενε θεᾶν Iph. A. 580. ὃς ὔτε πίϛιν, ὔτε μάντεων ὄπα ἔμεινας Hip. 1322. ὐδεὶς μέχρι τέλυς ἔμεινεν εὐτυχῶν Antiop. fr. XXXIX. 5. μεῖνον Ph. 904. et Iph. A. 855. μεῖνον παρ' ἡμῖν Al. 1154. ἣν δορυξένων ἐμῶν μείνωσιν ὅρκοι An. 1001. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν Med. 340. cf. v. 374. παῖδας μεῖναι τὺς ἐμὺς αἰτήσομαι ib. 780. ἡμέρας μεῖναι φάος Rh. 66. ὐδὲ τὺς ἀπόντας ἐκ δόμων μείναντες An. 570. μείνασ' ἔτι σμικρὸν χρόνον Med. 389. μείνασ' ἄκυσον El. 226. ὁ ἐπιὼν νιν βίοτος εὐδαίμων μενεῖ Or. 1659. ἀπορίαν ὐ μενῶ Ph. 747. ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν Med. 323. μενεῖς ἄσυλος ib. 728. θανὼν αὐτῦ μενεῖς Al. 491. cf. Ion. 1038. μενῶ πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν Sup. 33. ὐ μενῦμεν ἥσυχοι Iph. T. 1434. ὐ μενῶ Rh. 687. μάραγνα—μενεῖ σε ib. 818. τίνα πότμος εὐτυχὴς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. εἰ διὰ τέλυς ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτε Bac. 1260. ξίφος μενεῖ σε μᾶλλον, ἢ τὐμὸν λέχος Hel. 809. ὡς ὐ μενῦντά με Rh. 145. cf. Her. 693. ἵνα δόρατα μέμονε δάϊα Iph. A. 1495. δίδυμα μέμονε φρὴν Iph. T. 656.

Μενέλαος, rex Spartæ. Or. 65. 68. etc. An. 63. etc. Iph. A. 71. Iph. T. 4. et 929. Tr. 131. etc. Hel. 115. etc. El. 1043. et 1279. Dicitur et Μενέλας Rh. 257. et Tr. 212. et att. Μενέλεως Or. 18. 20. etc. An. 40. etc. Iph. A. 84. etc. Iph. T. 14. 357. et 521. Rh. 174. Tr. 984. et 996. Cy. 184. Hel. 48. etc. et El. 1041.

Μενοικεὺς, Thebanus, pater Creontis et Jocastæ Ph. 10. 296. et 697. et Her. F. 8. 2) ejusdem nepos, filius Creontis. Ph. 776. etc.

Μενοινᾶν. σφάξαι νιν μενοινᾷς Cy. 447.

Μένος. μένος ξύϛασίς τε σῶν φρενῶν δεινὴ Hip. 983. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429.

Μέριμνα. δισσῇ μερίμνᾳ Hec. 897. διπλῆς μερίμνης διπτύχȣς ἰὼν ὁδȣ̀ς Or. 632. Καδμείαν μέριμναν ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον Ph. 1070. μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον Hip. 1157. μȣσοποιὸς ἀηδονὶς μέριμνα Rh. 550. εἰσὶν, οἵ σȣ μέριμναν ἕξȣσι Her. 344. τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; Ion. 244. ἀφίκȣ εἰς μέριμναν ib. 404. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac. 380. εἰ ἕξομεν κᾆκεῖ μερίμνας Her. 594.

Μεριμνηταὶ λόγων Med. 1226.

Μερίς. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238.

Μέρμερος. κακῷ μερμέρῳ παλαίομεν Rh. 509.

Μέρος. μάλιςα τȣκείνȣ εὐτυχεῖς μέρος Hec. 989. ἀκȣ́σας σȣ̃ τε τῆσδέ τ' ἐν μέρει ib. 1130. conf. Ph. 1442. Sup. 406. Cy. 179. Her. 183. et 185. τὸ ἐμὸν οἴχεται βίȣ τὸ πλέον μέρος ἐν ςοναχῆσι κ. τ. λ. Or. 203. ἀντιλάζȣ πόνων ἐν τῷ μέρει ib. 452. ἀνὰ μέρος Ph. 481. et 489. ἔχει δόμων ἐμῶν μέρος ib. 486. τȣ̃ μέρȣς ἔχων τὸ πλεῖςον ib. 606. τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς ib. 1649. τȣ̃το ἐν βίῳ σπάνιον μέρος Al. 477. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 15. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος ib. 241. δεῖ δȣ̃ναι μέρος ib. 570. μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος ib. 1079. σοὶ νέμω τȣμὸν μέρος Iph. A. 499. μέτεσιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος Iph. T. 1299. τὸ σὸν μέρος, *quod ad te attinet, quantum in te est*, Rh. 405. cf. Her. 678. ubi est τȣμὸν μέρος. Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς Bac. 1300. εὐδόκιμον ἔχει θανάτȣ μέρος Her. 621. ἡμῖν πατρικῆς ȣ̓κ ἦν μέρος; Ion. 1304. φέρῃ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. νέμων τὸ πλεῖςον ἡμέρας τȣτῳ μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. ȣ̔̃ τὸ πλεῖςον ἐν κοινῷ μέρος Er. fr. I. 48. τῷ πλȣσίῳ δὲ, τῷ τε μὴ, διδȣ̀ς μέρος ejusd. fr. II. 7. ἀνδρὸς ἡγȣ̃μαι μέρος Fr. inc. CIII. b. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eorund. CLII. 4. μέρη χθονὸς ἀπαιτεῖ Ph. 80. cf. v. 604. μέρη ςαθμῶν ib. 544.

Μέροψ. Μέροπος Τιτανίδα κȣ́ραν Hel. 388. δοθῆναι Μέροπι Phaëth. fr. I. 1. πολέσιν μερόπων Iph. T. 1262.

Μεσάγκυλον. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις ἐμαρνάμεσθα Ph. 1148. cf. An. 1134.

Μεσάτος, Euripidis inimicus. Epist. V.

Μέσαυλος. θύρας μεσαύλȣς Al. 552.

Μεσημβρία Fr. inc. CXCI. 1.

Μεσόμφαλος. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. μεσόμφαλος ἑςία Ion. 462. μεσομφάλȣς ἕδρας Or. 590. παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοίβȣ Ph. 244.

Μεσονύκτιος Hec. 914.

Μεσόπορος. μεσοπόρȣ δι' αἰθέρος Ion. 1152.

Μέσος. εἰς μέσον φόνον Or. 1313. μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. διὰ μέσȣ αὐχένος ib. 1466. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 173. ὀμφαλὸν μέσον Ion. 6. et 223. εἶπον ἐν μέσοις τάδε Hec. 531. ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις ib. 963. ἐν μέσοισι συμμάχοις Rh. 486. θιάσοις ἐν μέσοισιν Bac. 221. μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V. νηὸς ἐκ μέσης Iph. T. 1385. ἰτέαν εἰς μέσην Cy. 7. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον (pro μέσην) μόλῃ Ion. 1558. ἄρκυν εἰς μέσην El. 965. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. παρθένοισιν ἐν μέσαις Iph. T. 45. μόσχȣς εἰς μέσας ib. 297. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1135. λαγόνος εἰς μέσον Hec. 559. κλίνης ἐν μέσῳ ib. 1150. τὰς ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας Or. 16. ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1114. et 1121. οἱ 'ν μέσῳ λόγοι Med. 819. πολὺ τὸ μέσον Al. 917. χρηςόν τι βȣ́λευμ' εἰς μέσον φέρειν Sup. 439. εἰς μέσον ἥκει Iph. T. 421. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. φέρω—κοινȣ̀ς—εἰς μέσον λόγȣς Tr. 54. πολλȣ̀ς ἐν μέσῳ λόγȣς ἔχων Hel. 636. cf. v. 950. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων ib. 1558. τί ἐςι Φοίβῳ σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ; Ion. 1284. τȣ̃τον μεθεῖσαν ἐκ μέσȣ λόγον El. 797. ἐκ τειχέων μέσων Ph. 1144. μέσα Αἰετὸς ȣ̓ρανȣ̃ ποτᾶται Rh. 531. μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς Her. 803. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσȣς Fr. inc. XXIX. 1.

Μεσȣ̃ν. ἐν ἀρχῇ πῆμα, κȣ̓δέπω μεσοῖ Med. 60.

Μεσσήρης. Σείριος ἔτι μεσσήρης Iph. A. 8. γαίας μεσσήρεις ἕδρας Ion. 910.

Μέσσος, poet. pro *μέσος*. *ὀρανῦ ὑπὸ μέσσαν ἕδραν* Her. F. 403.

Μεσός. *τὸ Ἄργος αὐτῦ μεσὸν* Iph. T. 804.

Μέσως. *φόβον παρέσχεν ὀ μέσως ὅδε κτύπος* Hec. 1113. *πόλεως ὀ μέσως εὐδαίμονος* An. 874. *μέσως εὔνυς ἐμοὶ* Her. F. 58. *περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν* Fr. inc. CLXVIII. 2.

Μετὰ, 1) cum genit. *νεκρῶν μέτα* Hec. 209. *μεθ' ὅπλων* Or. 572. *ἐμῦ μέτα* ib. 1071. *νεβρίδων μέτα* Ph. 798. *πολλῶν μέτα* ib. 901. *μὰ τὸν μετ' ἄστρων Ζῆνα* ib. 1013. *δυνόντων μέτα* ib. 1124. *δυοῖν παίδοιν μέτα* ib. 1358. *μετ' ἀνδρὸς* Med. 33. *μητρὸς μέτα* ib. 897. *μετ' ὄλβυ* Hip. 1113. *δαίμονος τὐμῦ μέτα* Sup. 592. *ἥσυχοι μεθ' ἡσύχων* ib. 952. *ὅπλων μέτα* Iph. A. 65. *τῦ ὄχλυ μέτα* ib. 526. *μέτα σωφροσύνας* ib. 544. *Δαναϊδῶν μέτα* ib. 729. *γνώμης μέτα* ib. 923. *μετὰ φιλοχόρυ κιθάρας* ib. 1037. *χρημάτων μέτα* Iph. T. 756. *ἀλλήλων μέτα* ib. 841. *συγγόνυ μέτα* ib. 1420. *χειρὸς ἀσιδήρυ μέτα* Bac. 735. *ὑμεναίων μέτα* ib. 1272. *μετὰ Νυμφᾶν* Cy. 68. *ἀσκῦ μέτα* ib. 151. *ἀμαθίας μέτα* Antig. fr. XII. 1. *μετ' ὀργῆς* Fr. inc. XXIII. 1. *κινδύνυ μέτα* eorund. fr. LI. 6. 2) cum dat. *Ἰδαίαισι γυναιξὶ παρθένοισί τε μέτα* Hec. 355. vid. not. 3) cum accus. *μεθ' ἡμέραν* Or. 58. et Bac. 485. *ἃ 'γὼ μέθ' ἥκω δεῦρο* Ph. 444. *ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα* Al. 47. *ἵππειον μέτα ὄχημα* ib. 67. *ἅρμα Διομήδυς μέτα* ib. 486. *νεκρὺς μέτα* Sup. 670. *ζωστῆρα τὸν πολυκτόνον μέτα* Her. 218.

Μεταβαίνειν. *ἄνω μεταβὰς βίοτον* Hip. 1292.

Μεταβάλλειν. *δρομήματα πλειάδος εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει* Or. 1006. *χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλυσι* Med. 121. *μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας* Hip. 204. *μεταβάλλει δυσδαιμονία* Iph. T. 1120. *φαεννὰς ἄστρων μεταβάλλει ὁδὺς Ζεὺς* El. 728. *καιναὶ καινῶν μεταβάλλυσαι χθονὶ συντυχίαι* Tr. 1118. *ἔρις τὸ πτερωτὸν ἡελίυ μετέβαλεν ἅρμα* Or. 1002. *μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν* Bac. 54. *ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων* Her. F. 884. *μεταβαλὼν ἄλλυς τρόπυς* Iph. A. 343. *μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς* ib. 363. *ὄνομα μεταβαλὼν* Cy. 687. *ὦ μεταβαλῦσα μυρίυς βροτῶν* Ion. 1512. *μεταβαλῦσ' ἀϊδρίας* ib. 1614. *μεταβαλῦσα ἡ τύχη* Her. F. 480. *θεῦ πνεῦμα μεταβαλὸν* ib. 216. *μεταβαλλομένυ δαίμονος ἀνέχυ* Tr. 101. *ῥᾴδια ἤθεα τὸν αὔριον μεταβαλλομένα χρόνον αἰεὶ* Hip. 1118.

Μεταβολὴ, et dor. *ολά*. *μεταβολὴ πάντων γλυκὺ* Or. 234. *μεταβολὰ κακῶν* Her. F. 734. *εἰς μεταβολὰς ἦλθον* Iph. A. 500. *πολλὰς ἱεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων* ib. 1101. *λίαν διδῦσα μεταβολὰς* Iph. T. 722. *μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον* Tr. 611. cf. Bac. 1265. *φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν* Her. F. 1292. *μεταβολὰς τῆς τύχης* Œd. fr. XI. 2. *ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει* ejusd. fr. XII. *μεταβολὰς πόνων ἀεὶ φιλῶ* Fr. inc. CLXX.

Μεταβυλεύεσθαι. *μεταβυλευσόμεσθα* Or. 1526.

Μεταγιγνώσκειν. *μετέγνων τὰ πρόσθ' εἰρημένα* Med. 64. *ἴσως γε κἂν μεταγνοίης τάδε* Iph. A. 1425.

Μεταγράφω Iph. A. 108.

Μεταδιδόναι. *μεταδιδὺς σοι πόνων ἐμῶν* Or. 281. *λόγυ μετάδος* ib. 153. *μετάδος φίλοισι σοῖσι τῆς εὐπραξίας* ib. 450. *μετὰ νῦν δὸς ἐμοὶ σὰς διανοίας. μετάδος δ', ὅσσον κ. τ. λ.* Sup. 57. sq. *δόξης μετάδος* Iph. T. 1030. *δακρύων μεταδὺς* And. fr. XXII. 2.

Μεταδρομή. *μεταδρομαῖς Ἐριννύων ἠλαυνόμεσθα* Iph. T. 941.

Μεταίρειν. *τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων θεᾶς ἄγαλμα;* Iph. T. 1157.

Μεταίτιος. *τάφυ μεταίτιον γενέσθαι* Sup. 26.

Μεταίχμιον. *εἰς μέσον μεταίχμιον* Ph. 1370. *ἐν μεταιχμίοις ὅρκυς συνῆψαν* ib. 1246. *ἡγῦ σὺ πρὸς μεταίχμια* ib. 1285. *ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς* Her. 803.

Μετακαλεῖσθαι Epist. IV.

Μετακλαίειν. *τὸν ἐμὸν βίον—ὐ μετακλαίομαι* Hec. 214.

Μετακύμιος ἄτας Al. 91.

Μεταλαγχάνειν. *μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος* Sup. 1077.

Μεταλαμβάνειν. Ἄρεως μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινὰ Bac. 302.

Μεταλλαγή. μεταλλαγαὶ δακρύων Her. F. 765. μεταλλαγαὶ συντυχίας ib. 766. φθίνεσ' αἰτίοις προσφόροις μεταλλαγαῖς Dan. fr. I. 9. v. not.

Μεταλλάσσειν. ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν, sc. αἱ τύχαι Ar. fr. XXVI. 2. σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανα Aut. fr. III. 9. μεταλλάσσων ἀεὶ Antiop. fr. XXXI. 3.

Μεταμείβειν. ὃς γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει Her. F. 796. μυριάδας ἀγαθῶν ἑτέρας ἑτέραις μεταμειβομένα πόλις Ph. 838.

Μεταμέλεια. μεταμέλειαν λαμβάνει Fr. inc. LXXVIII. 3. οὐδεμία μείζων ἀνδρὶ μεταμέλεια, ἢ κ. τ. λ. Epist. IV.

Μετανίσσεσθαι. τὰν Μενέλου μετανισσόμεναι συγγὰν ἄλοχον Tr. 131.

Μεταξύ. ξίφους μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως Hec. 437.

Μεταπέμπειν. Ἀγαμέμνονος πέμψαντος μέτα Hec. 504.

Μεταπίπτειν. μεταπίπτοντος δαίμονος Al. 916. μετέπεσον, *sententiam mutavi* Iph. A. 502. μεταπέσοι βελτίονα Ion. 412.

Μετάρσιος. διὰ Μούσας καὶ μετάρσιος ᾖξα Al. 966. κόμπῳ μεταρσίῳ An. 1221. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec. 499. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 27. ἀγχόναι μετάρσιοι Hel. 306. μετάρσι', οὐ βέβαια Her. F. 1093.

Μετάστασις. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν; Hec. 1266. μετάστασις γνώμης An. 1004. ἡλίου μετάστασιν Iph. T. 816. πολλὰς τοῦ βίου μεταστάσεις Œd. fr. XI. 1.

Μεταστείχειν. ἣν μεταστείχω ποδὶ Sup. 90. μεταστείχων σε Hec. 509.

Μεταστένειν. μεταστένομαι σὸν ἄλγος Med. 996.

Μεταστρέφειν. οὔτε ναυκλήρου χερὸς,— μεταστρέφουσαι Hip. 1226. ὁρᾷς τἄμ' ὅσῳ μετεστράφη Bac. 1328.

Μετατιθέναι. τάδε μετατιθέμενος νόει Rh. 131. ταχὺς μετέθου λύσσαν Or. 254. μετετέθην εὐβουλίᾳ Iph. A. 388.

Μετατροπὰ, dor. pro οπή. ἔτι σοι μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων An. 494.

Μετάτροπος. μετάτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων El. 1147.

Μεταφέρειν. ἀτρεμέα κέντρα καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων Ph. 184.

Μεταχειρίζειν. σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 7.

Μεταψαίρειν. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον Ph. 1399.

Μετεῖναι. μέτεστιν οὐδὲν Hec. 436. ὧν μέτεστί μοι πόνων Ph. 256. μετεῖναι τῶν βουλευμάτων Med. 886. σοί που μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγου An. 592. cf. Her. 665. et 666. οὐδ' εὐτυχίας μέτεστίν μοι Sup. 956. εἴ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεστί σοι, μή μοι μετέστω Iph. A. 498. sq. τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων Ἑλένης τε; ib. 1236. μέτεστιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος Iph. T. 1299. ὄμματα μέτεστιν ἡμῶν κόνιος, ἢ τέφρας Cy. 637. μέτεστι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσου Alcmæon. fr. IV. τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι; Er. fr. I. 45. μέτα pro μέτεστι: φέγγος εἰσορᾶν θεοῦ τόδ' οὐκέθ' ἡμῖν μέτα Or. 1026. εἴ τι μοι λόγου μέτα Hip. 876. τί Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα Iph. A. 494. τί ἡμῖν τοῦ ξένων δρασμοῦ μέτα; Iph. T. 1300. κἀμοὶ μύθου μέτα; El. 1295. οὐκουν μετῆν μοι Or. 434. σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. τοῖς Αἰόλου πῶς μετῆν τῆς Παλλάδος; Ion. 1297.

Μετέρχεσθαι. ὃς μετέρχεται δόμους Ph. 267. ἢ τὸν εἰκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. οὐχ ὧδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι Ion. 1546. πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι El. 56. ἣν ἐκσπάσωμαί γ', ὃν μετέρχομαι, βόλον ib. 582. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Alcmæon. fr. VII. 1. οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους μετῆλθες ἡμᾶς; Hec. 512. ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα ματέρος θεαὶ Or. 423. τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς Ph. 1649. οἱ τὸ πάγχρυσον δέρας Πελίᾳ μετῆλθον Med. 6. οὐ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ μετῆλθον An. 563. τὸν θεὸν εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες Bac. 712. τῆς κακίστης οἱ μετήλθεθ' ἁρπαγὰς Ἑλένης Cy. 279. τῶν παρεστώτων κακῶν μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδοὺς Ion. 930. μὴ μετέλθοι με πωλικοῖς διώγμασι An. 993. τοὺς ὑβρισθέντας γάμους Ἑλένης

μετελθεῖν Iph. T. 14. νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων δώσω Her. 1023.

Μετεύχεσθαι. οἴσθ', ὡς μετεύξῃ Med. 600.

Μετέχειν. τί σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας μετέχουσι; Med. 117. μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδίτας Iph. A. 556. μέτεχε νῦν θοίνας. τί μετέχω; Bac. 1182. μετέχω σοι Her. 629. εὐτυχίας μετέχειν Ion. 508. χθονίων Ἅιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8. οὐδὲν μετέχων An. 500. τούτων μετέχουσα Al. 748. οὐδὲν γνώμης μετέχουσα Fr. inc. CLVIII. 5. κἀγὼ μετέσχον φόνου Or. 32. οἱ—μετέσχον λέκτρων Ἀφροδίτας Iph. A. 544. πόνων πλείστων μετέσχον Ἡρακλεῖ Her. 8. cf. Hel. 722. κἀγὼ μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας Hel. 1237. ὃς μετέσχε τῆς τύχης Ion. 1368. μετάσχες ἱκεσίας φίλοις Or. 1337. πατὴρ μετασχέτω τῆς ἡδονῆς τῆσδε Ion. 1468. λύσσης μετασχεῖν Or. 791. οὔκουν μετασχεῖν κἀμὲ δεῖ τῶν σῶν κακῶν; Ph. 1684. μιάσματος μετασχεῖν Her. 559. μετασχεῖν ἀλκίμου μάχης φίλοις ib. 683. κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ El. 607. ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Phi. fr. I. 3. τῆς νόσου τῆσδέ μοι κοινῇ μετασχὼν Hip. 731. μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας Hel. 742. σπονδῶν μεθέξεις ib. 1684. πατρῴων μὴ μεθέξοντας δόμων Hip. 306.

Μετεωρολόγος. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.

Μετιέναι. δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον Med. 391. αἵματι θεᾶς βωμόν, ἢ μέτεισί σε An. 259. τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκη μέτειμι Bac. 346. τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων μέτεισι Διόνυσός σε ib. 517.

Μετοικεῖν. τὸ κατὰ γᾶς κνέφας μετοικεῖν Hip. 837. τοὺς μετοικοῦντας ξένους Sup. 892.

Μέτοικος Bac. 1352. et Her. 1033.

Μετοίχεσθαι. καθαρμὸν, ὃν μετῴχετο Iph. T. 1332.

Μετόπισθεν Hip. fr. XVIII. 5.

Μετόπωρον Fr. inc. CXXIV.

Μέτοχος. μέτοχος τοῦ φόνου Her. F. 721. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 770. ἐλπίδων μέτοχος Ion. 698.

Μετρεῖν. πώλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῷ χερὶ Rh. 772. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. ἢν—οὐδὲ μετρήσειας ἂν Œd. fr. XVII. 2.

Μέτρημα. ἴσον ἅπασι βακχίου μέτρημα πληρώσαντες Iph. T. 954. μέτρημ' ἔχουσαν—μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν Ion. 1138.

Μετρητός. ὦ πένθος οὐ μετρητὸν Bac. 1242.

Μέτριος. μέτριος χειμὼν φέρειν Tr. 683. ὄχλον μέτριον Ion. 635. μετρίων γάμων Melan. fr. X. 1. μετρίας θεοῦ Iph. A. 543. εἴη μοι μετρία Χάρις ib. 554. cf. Hel. 1111. et fr. inc. CXXIII. 1. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. μετρίας ἀνέμων αὔρας Med. 838. μετρίας φιλίας Hip. 253. μέτριον ἄχθος Al. 887. μέτριον τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν Epist. I. τῶν μετρίων τοὔνομα νικᾷ Med. 125. μέτρια θυμῷ φέρειν Sup. 556. μέτρια θέλοντος ib. 740. μέτρια ἐξαρκεῖν ἔφη ib. 866. οὐ μέτρια πάσχομεν κακὰ Tr. 717. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion. 490. εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια ib. 632. μετρίων λέκτρων Melan. fr. X. 1.

Μετρίως. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις Iph. A. 921. ἃ χρῆν σε μετρίως σπουδὴν ἔχειν Her. F. 709. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 2.

Μέτρον. ὧν γ' οὔτε μέτρον, οὔτ' ἀριθμὸς ἔστι μοι κακῶν Tr. 616. σοὶ ταὐτὸν ἥβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. εἰ μέτρῳ μοχθητέον Her. F. 1251. παισὶν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 6. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. ταὔτ' ἔχουσ' Ἀλκήστιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι Al. 1066.

Μέτωπον. ἱδρὼς, ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις ἔσταζεν Tr. 1198. μετώποις ἱππικοῖσι Rh. 307. μέτωπα ψήχων Hel. 1584.

Μηδαμῶς. μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ Hip. 607. ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς ib. 611. cf. Her. 228. ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν Tr. 910.

Μήδεια, uxor Jasonis. Med. 7. etc. et Peliad. fr. I.

Μηδείς. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622. εἰ καὶ μηδέν ἐστιν ib. 843.

μηδὲν θρασύνε ib. 1183. μηδὲν ἄγαν Hip. 265. τὰ μηδὲν ὄντα Tr. 609. μηδὲν καὶ ἐδὲν ἐνθάδ' ὢν κεκλήσομαι Ion. 594. τὸ μηδὲν εἰς ἐδὲν ῥέπει Meleag. fr. XV. 2.

Μήδεσθαι. ἃ τάδε μήσατο πήματα γᾶς βασιλεῦσι Ph. 806. Κύπρις ὧδ' ἐμήσατο Hip. 1400. τί σοι μήσομαι; ib. 593. κακὰ μήσεται Her. F. 1076.

Μῆδοι. τὴν δύσχειμον χθόνα Μήδων Bac. 16.

Μηκάς. μηκάδων βοσκήματα Cy. 188.

Μηκιστεὺς, nom. propr. viri. Iph. A. 244.

Μῆκος. μακρὸν μῆκος χρόνε Or. 72. cf. v. 1215. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; Hel. 1284. πλέθρε μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Μηκύνειν. χρόνον μηκύνωμεν Her. F. 87. cf. Gl. fr. III. 2. μηκῦναι βίον Her. F. 143.

Μήλειος. αἷμα μηλείε φόνε El. 92. μήλειον γάλα Cy. 217.

Μηλοβότας. μηλοβότα τασίωρον Cy. 53.

Μηλοθύτης, vel dor. ύτας. ἐπὶ τίνα μηλοθύταν πορευθῶ. Al. 119. βωμὲς μηλοθύτας ζητεσα Iph. T. 1116.

Μῆλον, ovis. μάντεις μῆλ' ἔσφαζον Ph. 1261. μῆλα λαβόντες An. 1101. λαιμὲς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν Sup. 1200. μῆλα νέα Cy. 28. ὡς μῆλα εἰσδεχώμεθα ib. 35. μήλων βορᾷ ib. 122. μήλων τόκον ib. 161. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion. 229. προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων ib. 377.

Μηλονόμας Al. 576.

Μηλονόμος. τὸν Αἴτνας μηλονόμον Cy. 656.

Μηλόσπορος. Ἑσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν Hip. 742.

Μηλοσφαγεῖν. μηλοσφαγεῖτε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Pli. fr. III.

Μηλοφόρος. μηλοφόρον καρπὸν Her. F. 396.

Μὴν, nom. subst. mensis. ἐς τρίτην μηνὸς Al. 322. κυκλὰς Καρνείε μηνὸς ὥρα ib. 452. κύκλος πανσέληνος μηνὸς διχήρης Ion. 1156. δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ ib. 1486. μηνῶν φθινὰς ἀμέρα Her. 779. θέρες τε χειμῶνός τε μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.

Μηνάς. ἐ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν; Rh. 534.

Μήνη Fr. inc. CCIX.

Μηνίειν. μηνίων ϛρατηλάταισιν Rh. 494.

Μήνιμα. Κάδμε παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων Ph. 941.

Μῆνις. χθονίαν ἀφελεῖν θεᾶς μῆνιν Iph. T. 1273. μῆνιν κεύθειν Her. 762. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς Hel. 1371. μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων El. 1261.

Μηνύειν. σαφῶς τόδ' ἔργον σὲ μηνύει κακὸν Hip. 1077. σὸν τὸ μηνύειν ἐμοὶ Sup. 98. τί μηνύεις νέον; Bac. 1028. ἐσθλόν τι μηνύσειας El. 620. μή μοί τι Θησέως τῶνδε μηνύσῃς τόκῳ Hip. 520. μηνύσαι κακὰ Ph. 1224. εἰ ἀγαθά μοι μηνύσετε Ion. 750. ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ Hip. 296. πρᾶγμα μηνυθὲν Ion. 1563.

Μηνυτής. μηνυτὴν χρόνον Hip. 1051.

Μηριόνης, nom. propr. Iph. A. 201.

Μηρός. κατὰ μηρῷ καλύψας Bac. 96. cf. v. 243. 287. 295. et 523. γυμνοῖσι μηροῖς An. 599.

Μήτηρ. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. μῆτερ ib. 402. ὦ μῆτερ ib. 55. et 414. ὦ φίλη μοι μῆτερ ib. 409. γεραιὰ μήτηρ τέκνων ib. 621. ὦ γαῖα μῆτερ Hip. 601. et sine ὦ Fr. inc. CLXXVIII. 1. πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ Al. 760. ἥ μοι πᾶσί τ' οἰκέταισιν ἦν μήτηρ ib. 773. παῖ τῆς μελῳδε μητέρος Rh. 393. μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1222. Ῥέας μητρὸς Bac. 59. μητέρα χθόνα Hel. 40. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς ib. 1372. ῥοθίοισι μήτηρ εἰρεσίᾳ φίλα ib. 1468. μήτηρ πάντων (i. e. terra) Chry. fr. VII. 7. ὑγρὰ μήτηρ St. fr. III. 3. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. ἔϛιν μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρὸς eorund. LVII. 1. ἥδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ eor. CLXXXV. 2. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπες χρὴ τέκνα An. 229. etc.

Μητρόθεν Ion. 672.

Μητροκτονεῖν. μητροκτονεντα Or. 885.

Μητροκτόνος El. 975. τε μητροκτόνε τεχνάσματ' ἐϛὶ ταῦτα Or. 1559. μητροκτόνες ἀγῶνας Tr. 363. κηλὶς μητροκτόνος Iph. T. 1200. δίκην αἵματος μητροκτόνε Or. 1649.

Μητροφόντης Or. 1587. et An. 1000.

ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et ὁ μητροφόντας δρ. ib. 1424.

Μητρυιά. μὴ 'πιγήμῃς τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις Al. 306. ἐχθρὰ ἡ 'πιοῦσα μητρυιὰ τέκνοις τοῖς πρόσθε ib. 310. ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν Ion. 1270. φθονεῖν φασι μητρυιὰς τέκνοις ib. 1025. ἡμεῖς μητρυιαῖς, sc. δυσμενεῖς ἐσμὲν ib. 1330. οὐδὲν ὑγιές φασι μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισὶν Phry. fr. XII. 1.

Μητρῷος. μητρῷον φόνον Med. 1305. λέκτρα μητρῴων γάμων Ph. 59. χειρὶ μητρῴᾳ Med. 1309. μητρῷ' ὀνείδη An. 623.

Μήτρως. μή ποτε μήτρωος ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43.

Μηχανᾶσθαι Rh. 513. ἐκ τῶν ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα Hip. 331. πάντα μηχανᾶσθε ib. 918. μηχανᾷ τάδε Rh. 855. τόδ' ἤδη δόλιον εἴς με μηχανᾷ Bac. 804. αἰσχρὰ μηχανώμενοι Hip. 957. ἄκριτα μηχανώμενοι An. 550. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph. T. 101. οἷ' ἐμηχανῶ Her. 951. ὥστ' εἰς ἔμ' ὄμματ'—ταῦτ' ἐμηχανησάμην Ph. 1608. ἐπεὶ οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις Med. 343. ταῦτα θεοὶ κἀγὼ ἐμηχανησάμην ib. 1014. τοιόνδ' ἐμηχανήσατο El. 31.

Μηχανή. μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. cf. Hel. 1040. ἤν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ Med. 260. μηχανὴ πεπλεγμένη An. 996. ἄν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα Rh. 141. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινὰ ib. 578. δεῖ μηχανῆς τινος Hel. 819. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Dan. 29. παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ πατρίδος —ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1. 2) dor. μηχανά. ἐς ἀρκυστάταν μηχανὰν ἐμπλέκειν Or. 1423. ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν Al. 221. 3) plur. εἰ μὴ μηχανὰς εὑρήσομεν Hip. 481. τροφοῦ διώλετο μηχαναῖς ib. 1305. ποίας μηχανὰς πλέκουσι; An. 66. πολλὰς ἂν εὕροις μηχανὰς ib. 85. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας Iph. A. 413. πάσας προσφέροντα μηχανὰς Iph. T. 112. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς Rh. 129. μηχαναῖσι Παλλάδος Tr. 10. Ἥρας μηχαναῖς ἐθνήσκετε Hel. 616. μηχαναῖς κοσμοῦσι, sc. τὰ ἄδικα Ion. 833. πώματος μηχανὰς ib. 1216. ὥς μ' ἔκτεινεν ἤδε μηχαναῖς ib. 1326. μηχαναῖς ἐρρύσατο ib. 1565. ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.

Μηχάνημα. ὤφθη πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα; Ion. 1116. τὰ Ἥρας καλὰ μηχανήματα Her. F. 855. σκοτεινὰ μηχανήματα Bel. fr. VIII. 1. τὰ ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Peliad. fr. VI. 5.

Μηχανοῤῥάφος An. 1117. μηχανοῤῥάφοι κακῶν ib. 448.

Μῆχος κακῶν An. 537.

Μιαίνειν. μιαίνει πόλιν Ph. 1057. νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν Sup. 378. ὡς μὴ μιαίνοι βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ Iph. A. 1595. μιαίνεις τὰ τῶν θεῶν; Her. F. 1232. ἐμοῦ γε μὴ μιαίνοντος θεοὺς Her. 265. κλέος τοὐμοῦ πατρὸς οὐκ ἂν μιάναιμι Hel. 1006. προσφθέγμασιν οὐ μιαίνομαι σέθεν Or. 75. σέφη μιαίνεται Her. 71. οὐ μιανθῆναι θέλων Ion. 1118.

Μιαιφονεῖν Iph. A. 1364.

Μιαιφόνος. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνου Hec. 24. ἀνδρῶν μιαιφόνων Or. 1563. μιαιφόνων συγγόνων Hip. 1379. Σφιγγὸς τῆς μιαιφόνου Ph. 1748. τέκνων μιαιφόνε Med. 1346. τὰς μιαιφόνους κύνας Hec. 1173. μιαιφόνοισι χερσὶ El. 322. τὸ μιαιφόνον παύων Or. 523. μιαιφόνον μύσος An. 335. οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα Med. 266. τῆς μιαιφονωτάτης κόμης Tr. 881.

Μιαρός. Κιθαιρὼν μιαρὸς Bac. 1382. ὁ ξένος ὁ μιαρὸς Cy. 673. χαίρω τὸν μιαρὸν ἐξολωλότα Sis. fr. III. 2. οὐ μιαρά σοι ταῦτ' ἔστιν Aug. fr. IX. 3.

Μίασμα. τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων Or. 516. μίασμα λῦσαι ib. 597. μίασμα πατρὸς Ph. 823. μίασμα φεύγων αἵματος Hip. 35. φρὴν ἔχει μίασμά τι ib. 317. ἐπειδή γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας ib. 946. μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ Al. 22. ἔκ του χερῶν μιάσματος Iph. T. 946. ταὐτὸν χεροῖν μίασμ' ἔχων ib. 1047. cf. v. 1178. et 1226. μιάσματος μετασχεῖν Her. 558. ἀνόσιον μίασμα Her. F. 1233. χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος ib. 1324. μίασμα δρυὸς Er. fr. XVIII. χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματα Med. 1268. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Alcmæon. fr. VII. 2.

Μιάςωρ. σέ, μιάςορ' ὥς τιν', εἰσδέδορκα An. 616. οἵδ' εἰσιν σῷ κάρᾳ μιάςορες Med. 1371. ἀνοσίως μιάςορας El. 683. τὴν 'Ελλάδος μιάςορα Or. 1584.

Μιγάς. μιγάδα βάρβαρον ςρατὸν Bac. 1353. πολλοὶ ἔπιπτον μιγάδες An. 1143. μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμῶ Bac. 18.

Μιγνύναι. 'Αργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη Ph. 889. πατήρ τε θυγατρὶ, παῖς τε μητρὶ μίγνυται An. 174. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς El. 756. σπονδὰς—ἐχίδνας ςαγόσι μιγνυμένας φόνῳ Ion. 1233. ταύρω μέμικται καὶ βροτῶ διπλῆ φύσει Thes. fr. VII. 2. ταῖς κακαῖσιν αἱ 'γαθαὶ μεμιγμέναι Ion. 399. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. Φοίβῳ μιγῆναι Ion. 338.

Μικρός. μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα Or. 462. μικρὸς ἐπίκουρος Iph. A. 1241. et Bac. 1364. ἐν μικρῷ χρόνῳ Iph. T. 306. μικρῶ ἐκ λαμπτῆρος Inus fr. VI. 2. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV. 2. αἰτίας μικρᾶς πέρι An. 387. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος Rh. 406. ὀυχὶ μικρὰν θεὸν Tr. 940. δύναμιν ὀυ μικρὰν Pol. fr. IV. 3. πόλεις μικρὰς Bel. fr. XXV. 10. ἄλγος ὀυ μικρὸν Iph. A. 1580. ἔφθης με μικρὸν Iph. T. 669. φίλτρον ὀυ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ἐν μικρῷ ib. 1040. παρὰ μικρὸν Her. 296. παραινέσαι σοι μικρὸν θέλω ib. 1018. εἰς μικρὸν ἥκει El. 430. λαβὼν μικρὸν τῆς τύχης Tem. fr. XVI. 2. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. ἐπὶ μικροῖς An. 352. μίκρ' ἔχουσα Tr. 993. μικρὰ τὰ τῶ βίου Her. F. 503. ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ, ςέρξασ' ὅμως El. 407. μικρὰ λέχη ib. 1098. cf. Cress. fr. IV. 4. κἂν μίκρ' ἔχει τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη Dan. fr. XII. 6. μικρὰ σώζω Inus fr. XV. 2. μικρὰ τὰ σφάλλοντα ejusd. fr. XVI. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς Fr. inc. CXXIX. 2. 2.) *Comp.* a) ἐλάσσων. πενίᾳ ἐλάσσων Bel. fr. XVI. 13. τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189. ὀυκ ἐλάσσονα βλάβην ib. 359. πόλιν ὀυδὲν ἐλάσσον' Ἄργους Her. 364. πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Antiop. fr. XVI. 2. σὸν ὀυκ ἔλασσον, ἢ κείνης, χρέος Hec. 892. τοὔλασσον ἔλαβε Ph. 513. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίςαται τοὔλασσον ib. 543. θαῦμα, ἔλασσον τοὔνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. ὀυκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν Ph. 1135. δοκῶ, τὰς συμφορὰς ἔχειν ἔλασσον Sup. 733. φρονεῖν ἔλασσον Fr. inc. CCXVII. 1. κακῶν ἐλασσόνων πειρώμεναι πόλεις Ph. 1024. ὀυκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχει κακῶν Tr. 674. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ Her. F. 1411. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. b) μείων. νικᾷ ὁ μείων τὸν μέγαν Sup. 437. ἐπεί μοι συμφορὰ ὀυδὲν ἂν μείων ἐγίνετο Al. 559. μείων πόλις An. 193. τὸ μεῖον αὔξει Bel. fr. XX. 7. 3) *Superl.* ἐλάχιςος. ἐπ' ἐλαχίςοις δακρύοις Iph. A. 541. τῶν τἀλάχιςα λυπουμένων Fr. inc. B. 38. 2.

Μίλαξ. ςεφάνους μίλακος ἀνθεσφόρου Bac. 702.

Μίμας, *nom. gigantis.* Ion. 215.

Μιμεῖσθαι. εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ μιμούμεθα Ion. 451. μιμεῖσθαι τὸν ἄνδρα El. 1037. μιμῶ τρόπους πατρὸς δικαίου Hel. 946. τετράπουν μιμήσομαι λύκου κέλευθον Rh. 211.

Μίμημα. δαλῶ πικρὸν μίμημα Tr. 922. ὅσον μίμημ' ἔχεις 'Ελένης Hel. 73. τοῦ σοῦ μιμήματος ib. 881. μίμημ' ἀνδρὸς Her. F. 294. μυδροκτύπων μίμημα ib. 992. 'Ολύμπου καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 578. ἃ φάσ' 'Εριννῦς ἱέναι μιμήματα Iph. T. 294. 'Εριχθονίου τοῦ πάλαι μιμήματα Ion. 1429. ὀνείρων ἕρπομεν μιμήματα Æol. fr. XVIII. 3.

Μιμητέον Hip. 114.

Μίμνειν. ὀυδὲ αἰδὼς 'Ελλάδι τᾷ μεγάλᾳ μίμνει Med. 440. μίμνει κατ' οἶκον Ion. 513. μίμνε An. 1267. et Iph. A. 1344. ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς Ph. 202. μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν Med. 355. ἐν δόμοις μίμνειν Iph. T. 1210. cf. Tr. 645. ἔνθ' ἐμίμνομεν Or. 1475. φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον An. 962.

Μιμνήσκειν. ἔμνησας, ὅ μου φρένας ἥλκωσεν Al. 881. ἵνα μνήσῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) πατρὸς Iph. A. 667. μεμνήμεθ' εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 224. εἰ τῆς τεκούσης

τῆσδε μέμνηται τί με ib. 992. οἷον ἡβήσαντά σε μεμνήμεϑ' ἡμεῖς Her. 741. ὃ βακχεύσας μέμνημαι φρένας Her. F. 1122. ἁ Τροία ἀμῶ πατέρος μέμναται El. 189. ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδῶ Or. 125. μέμνησο μητρὸς An. 416. μέμνησ' ἀκώσας Rh. 522. ἄλλω λόγω μέμνησο Hel. 119. μέμνησο τώτων Epist. IV. μεμνῆσϑαι πόνων And. fr. X. 2. τῶνδε μεμνημένως Sup. 1168. γάμω μεμνημένως Iph. A. 840. μεμνημένοι Her. 315. πατρὸς μεμνημένοι λύμας ib. 470. ἐν ὃ καλῷ ἐμνήσϑην ϑεῶν Or. 578. ὧν ὃ μνασϑεῖσα El. 745. τῶνδ' ἐγὼ μνησϑήσομαι Med. 933. ὡς πολλὰ σῶν κακῶν μεμνήσομαι Hip. 1461.

Μῖμος. τετράπων μῖμον ἔχων ἐπὶ ϑηρὸς Rh. 256.

Μιν, pro αὐτὸν et αὐτὴν, passim per totum Euripidem.

Μινύαι, nom. gentis ab Hercule devictæ. Her. F. 50. 220. et 560.

Μιξοβάρβαρος Ph. 140.

Μιξόϑηρ. μιξόϑηρας φῶτας Ion. 1161.

Μιξοπάρϑενος Ph. 1030.

Μισεῖν. μισῶ γυναῖκας ἀνοσίως Or. 517. μισεῖ ὁ ϑεὸς τὰς ἄγαν προϑυμίας, μισῶσι δ' ἀστοὶ ib. 707. sq. ἐμὸν πόσιν μισῶ Med. 311. μισεῖν τὸ σεμνὸν Hip. 93. μισῶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις, κ. τ. λ. ib. 413. σοφὴν μισῶ ib. 640. μισεῖν σε φήσεις τήνδε ib. 962. μισεῖ (sc. με) γαῖα Φϑιὰς An. 926. μισεῖ ὑβριστὴν λαὸν Sup. 728. ὡς μισῶ σ' ἔχων ib. 1108. μισῶ, ὅσοι χρῄζωσιν ἐκτείνειν βίον ib. 1109. μισῶσι τὼς αἰνῶντας Iph. A. 980. μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν Rh. 333. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. μισεῖ, ᾧ μὴ ταῦτα μέλει Bac. 424. μισῶ τὸν ἀσκὸν Cy. 527. μισεῖ Ἑλλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην Hel. 80. μισεῖ ὁ ϑεὸς τὴν βίαν ib. 909. ἐσϑλὼς μισεῖ Ion. 628. μισεῖ σ' ἁ Δᾶλος ib. 919. τὰ ἐχϑρὰ μισεῖν Her. F. 586. τὸ λυγρὸν φόνιόν τε γῆρας μισῶ ib. 650. ἣν ἀξίως μισεῖν ἔχεις El. 1016. αἰνεῖσϑαι δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ Alcmen. fr. IX. 3. μισῶ ὄντως, οἵτινες φρονῶσι κ. τ. λ. Ar. fr. XXV. 2. τὴν ἐναντίαν (sc. γνώμην) μισεῖν Er. fr. II. 10. ἀκόλαστα ἤϑη μίσει ib. 23. τὰ αἰσχρὰ μισεῖ Inus fr. X. 3. πῶς μισῶ γελοίως Melan. fr. XX. 3. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaëth. fr. XI. 1. κακὼς μισεῖ Tem. fr. VI. 3. μισῶ γυναῖκας Fr. inc. LIV. 1. μισῶ σοφιστὴν eorund. CXI. μισῶ πολίτην Fr. inc. B. 32. 1. μισῶν ματέρα Or. 571. μισῶν ὄποτ' ἐμπλησϑήσομαι γυναῖκας Hip. 664. μισῶν τὰ μὴ δίκαια An. 668. οἱ πέρα μισῶντες Fr. inc. B. 45. 2. πᾶσαν μισῶσ' (i. e. ὅσα) Ἑλλάδα Iph. T. 1187. ἄγαλμα μισῶν πατρίδα An. 246. ὃν ἐμίσησα ὠδέποτε Epist. V. ϑεοί σε μισήσειαν Or. 130. cf. v. 618. ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι Tr. 659. τῶν ἀδυνάτων ὕπο μισησόμεσϑα Ion. 597. cf. v. 611. μισώμεϑα ib. 400. μισώμεϑ' ὅτως, ὥστε μὴ προσεννέπειν Or. 428. μισῇ πρὸς ϑεῶν ib. 530. μισεῖται ἀνόσιος γυνὴ El. 645. μισώμενον πρὸς τῶνδε Her. 1001. πόσει μισωμένην An. 33. οἶδά σοι μισωμένη Tr. 898. Τροία πόλεων ἔκκριτον μισωμένη ib. 1241. ἄλγιστόν ἐστι ϑῆλυ μισηϑὲν γένος Melan. fr. XXVI. 1.

Μίσημα. μίσημα πᾶσιν Hip. 407. Κύπριδος μίσημ' Ἀρκὰς Ἀταλάντη Meleag. fr. VI. 4.

Μισϑός. μισϑός ἐστιν ὅτος ἀνδρὶ δυσσεβεῖ Hip. 1050. μισϑὸν δόντα An. 610. κακῆς γυναικὸς μισϑὸν ἀποτίσαι Iph. A. 1169. τοιόνδε μισϑὸν καταλιπὼν ib. 1179. μισϑὸν ὠκ αἰσχρὸν λαβὼν Iph. T. 593. ἄξιον μισϑὸν φέρεσϑαι Rh. 162. τάξαι μισϑὸν ib. 165. τῶνδε μισϑὸν παῖδ' ἔχωσ' ἐν ἀγκάλαις ib. 948. μισϑὸν ἔχεις Hel. 977. δίδωσι μισϑὸν Εὐρυσϑεῖ μέγαν Her. F. 19. εὐδαιμονοίης μισϑὸν ἡδίστων λόγων El. 231. μισϑῶ τὼς γάμως ὠνωμένη ib. 1090. πλεῖστον μισϑὸν εἰς χεῖρας λαβὼν Bel. fr. IX. 2. πλείω μισϑὸν μείζονος τόλμης ἔχων ib. 4. μισϑὸν λαβῶσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα Cresph. fr. X. 2. λόγον δίκαιον μισϑὸν ἂν λόγω φέροις Fr. inc. XCIII. 1. μισϑὸν ὠκ ἀηδῆ, ὠδὲ ἄπονον, ἀναπράσσεσϑαι Epist. V. μισϑὼς φέρειν Bac. 257.

Μῖσος. τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρὶ Or. 432. μίσει ἀνδρὸς λόγοισιν ἥσϑην τοῖσδε Hip. 1257. γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μῖσος ὠφλίσκανον Epist. V. ᾧ μῖσος Med. 1323. et Her. 52. et

941. ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας Iph. T. 525.

Μίτος. μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Er. fr. VI. 1.

Μίτρα Bac. 831. ὑπὸ μίτρᾳ ib. 927. μίτραν κόμας ἄπο ἔῤῥιψεν ib. 1113. πλόκαμον ἀναδέτοις μίτραισιν ἐῤῥυθμιζόμαν Hec. 924. ἐ μίτραις σὲ γυνὴ δέξατο El. 162.

Μναμοσύνα, dor. pro μνημοσύνη. κελαδῶ μναμοσύναν Her. F. 679.

Μνᾶσθαι, unde μέμνημαι, vid. μιμνήσκειν.

Μναϛεύειν, dor. pro μνηϛ. μναϛευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208.

Μνεία. κακῶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. ὥς σε κάρτα νῦν μνείαν ἔχω Med. 328. ἐν εὐχαῖς ἐδαμῶ μνείαν ἔχει, sc. ἐμῶ Bac. 46.

Μνῆμα. προσελθεῖν μνῆμα Or. 118. ματέρος μήτ' ἴδοιμι μνῆμα ib. 796. πῶς μνῆμα δέξαιθ' ἕν; ib. 1053. ἀμφὶ μνῆμα τῶ Ζήθε Ph. 147. πῶ θήσεις μνῆμα; Sup. 937. βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα Iph. A. 1445. ἀμφὶ μνῆμ' Ἀχιλλείε τάφε Tr. 39. ὁρῶ μητρὸς μνῆμα Bac. 6. ὅθι θύρσος μνῆμ' ἀνάκειται ib. 1384. Πρωτέως μνῆμα Hel. 64. cf. v. 322. 473. 967. et 1181. πέτροις λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς El. 328. ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος Sup. 663. παιδὸς ἐν οἴκοις κεῖται μνήματα ib. 973.

Μνημεῖον. τῶτο ἔχω σέθεν μνημεῖον Iph. A. 1240. μνημεῖα ὅρκων Sup. 1203. ταῦτα μνημεῖά με διὰ μακρῶ Iph. A. 1398. ἐπίθες μνημεῖά μοι Iph. T. 702. μνημεῖα—τάφῳ ib. 821.

Μνήμη. τάφε μνήμην τίθεσθαι Ph. 1579. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε Sup. 1172. μνήμην σώζομαι ϛρατεύματος Iph. A. 302. μνήμην εἶχον Ἀγαμέμνονος ib. 1103. τέτων τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. νεκρῶν ἐδενὸς μνήμην ἔχων Hel. 1599. μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινὰ Ion. 250. πόνων σῶν ἐκέτι μνήμην ἔχεις; Her. F. 1410.

Μνημονεύειν. μνημονεύων ἐδὲν, ὧν ἐχρῆν φίλον Fr. inc. LXXXV. 2. ἐμνημόνευσε παλαιὰ νείκη An. 1165. μνημονεύσεθ' (i. e. εὔσεται) ἡ χάρις Her. 335.

Μνηϛεύειν. μνήϛευε πολλὰς Al. 723. μνηϛεύω γάμες ἐκ ὄντας Iph. A. 847. cf. v. 841. ᾧ ἐμὲ μνήϛευον El. 313.

Μνήϛευμα. ὦ κακὰ μνηϛεύματα Ph. 583. ἄλλης ἐκπόνει μνηϛεύματα γυναικὸς Hel. 1530.

Μνηϛήρ. μνηϛὴρ Ἑλένης Hel. 98. μνηϛῆρες An. 624. cf. Iph. A. 52. 59. 68. et 392. et El. 21.

Μογεῖν. μογῶντα πλευρὰ Al. 852.

Μογερός. ὦ παῖ παιδὸς μογερῶ Tr. 785. μητρὸς μογερᾶς ib. 778. ἄχεα μογερὰ Med. 205.

Μόγις. ὡς ἐξένευσα μόγις Cy. 573. ἡλίες μυρίες μόγις διελθὼν Hel. 659. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις Ion. 1215. ἐκ κακῶν πρῶλαβον μόγις πόδα ib. 1253.

Μόθων Bac. 1058. vid. not.

Μοῖρα. παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει Or. 976. θανεῖν αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει ib. 1656. πολυπόνῳ μοίρᾳ Ph. 160. ποίᾳ μοίρᾳ ἔλιπον φάος; ib. 1547. τίνι ὤλετο μοίρᾳ ib. 1559. ὅπε μοι μοῖρα ib. 1681. πολλὰ ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν Med. 431. πῶς ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; ib. 861. μοῖραν θανάτε προσλήψεται ib. 987. μοίρας ὅσον παροίχῃ ib. 995. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς; ib. 1281. ἔχει μοῖραν Hip. 988. et ἔχεις μοῖραν ib. 1436. εἴθε μοι θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι ib. 1112. ἐδ' ἔϛι μοίρας ἀπαλλαγὴ ib. 1256. ἐκ οἶσθα, μοίρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεών; Al. 526. ἐχθρῶν ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναϛροφὴν δαίμων δίδωσι An. 1008. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας ib. 1173. τάφε τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. τὸν εὐτυχῆ—ἄν τις αἵρῃ μοῖρα ib. 609. χωρίς τινα τῶνδ' ἴσχεσα μοῖραν ib. 970. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν Iph. A. 1508. ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ ib. 1605. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας Iph. T. 1491. κλήρε κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. Ἄρεως μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινὰ Bac. 302. παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα διώκει Her. 612. μοῖρα τελεσσιδώτειρα ib. 899. ὦ μοίρας σᾶς Hel. 213. ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε ib. 1334. ἀγαθᾷ μοίρᾳ Ion. 153. τέκνα λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ Her. F. 1024. μεγάλη θνητοῖς μοῖρα El. 69. ἃ μοῖρα Ζεύς τ' ἔκρανε σῶ πέρι ib. 1248. πε-

πρωμένην μοῖραν ἐκπλήσας φόνῳ ib. 1290. μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεὼν ib. 1301. πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Antiop. fr. XVI. 2. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων Melan. fr. XII. 3. ὦ μοῖρα Ph. 1589. An. 1082. et Iph. A. 1136. ὦ μοῖρα δυστάλαινα Her. F. 456. δυοῖν μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται Hip. 894. τριῶν μοιρῶν ἡ 'ν μέσῳ σώζει πόλεις Sup. 244. 2) Μοῖραι, Parcæ, deæ sic dictæ. Al. 12. et 34. Iph. T. 207. Bac. 99. et Pelei fr. II.

Μοιρίδιος. ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους Epig. I. 4.

Μολεῖν. κακὸν τᾷ Σιμουντίδι γᾷ ὀλέθριον ἔμολε Hec. 642. ἀνὰ κέλαδος ἔμολε πόλιν ib. 928. ἐφ' ὅ, τι χρέος ἐμόλετε Or. 151. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔμολε ματρὸς Ph. 1294. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον Med. 1082. διὰ πύλας ἔμολεν, ἔμολέ σοι βοὰ Hip. 587. sq. διὰ πυρὸς ἔμολον El. 1182. μόλετε πρὸς θεῶν Hec. 1093. μόλε κατάπτερος—ἐπὶ δόμον Or. 178. μόλε πρόδομος Ph. 303. ὦ μόλε φίλοις ἐπίκουρος An. 509. μόλε τοξήρης Rh. 226. ὅπως ἐς γῆρας μόλοι Al. 53. μόλοι, ὡς ἐγὼ χρῄζω μολεῖν Hel. 1217. εἰς ὕποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345. εἰς ταὐθ' ὅταν μόλητον Ph. 588. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ Ion. 1558. εἰς πάτραν μολεῖν Hec. 541. δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν ib. 993. βούλῃ τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν; Or. 94. ἐπίκουρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι ib. 1226. τειχέων ἔσω μολεῖν Ph. 269. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν ib. 730. πρὶν εἰς φῶς ματρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν ib. 1591. δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς, ἤ τινος θεῶν μολεῖν Med. 1172. μολεῖν κατὰ γαίας Al. 105. οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. διὰ μάχης μολεῖν πᾶσιν 'Αργείοις Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. πρὶν φάος μολεῖν χθόνα Rh. 223. λόγχην πρὶν διὰ στέρνων μολεῖν ib. 684. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν Bac. 836. ἀρκύων μολεῖν ἔσω Cy. 195. ὤφελες εὐτυχέστερον μολεῖν Her. 248. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν Ion. 846. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν Dan. 24. ἐς εὐνὴν μολεῖν Antiop. fr. XXX. 3. πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν Fr. inc. LXXVIII. 2. ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν Hec. 1216. ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολὼν Or. 449. μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόνου μολὼν Ph. 482. ὡς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει μολὼν ib. 709. σὺν πατρὶ μολὼν ποδὶ Hip. 661. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; Sup. 137. δρυμὸν ἔνθηρον μολὼν Rh. 289. εἰς ᾅδου μολὼν ib. 915. τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα Her. F. 353. ἐς φάος μολὼν ib. 524. ὦ φάος μολὼν πατρὶ ib. 531. κατὰ χθονὸς μολὼν ib. 1158. ἐπ' Αἰνέαν—μολόντε Rh. 586. πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες Or. 1408. ἥβης τέλος μολόντας Med. 921. τῶν ἠθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι An. 820. πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας Iph. T. 1421. νεωστί μοι μολὸν τέκνον 'Αγαμέμνονος Iph. A. 602. δόξας ἀσήμους πολεμίων μεμβλωκότων, pro μεμοληκότων Rh. 629. vid. not.

Μόλιβδος τηκτὸς An. 266.

Μόλις Ph. 1430. μόλις φανεὶς ib. 317. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ ib. 851. μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα Med. 1169. ἐπίσπευσον μόλις Tr. 1275. ὁρμᾶται μόλις Bac. 880. μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω ib. 1298. μόλις πάντα δρῶντες Her. 841. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς Hel. 341. ἐσώθην μόλις ib. 419. ματεύων σε κιχάνω μόλις ib. 603. ὃν μόλις ποτὲ λαβοῦσα ib. 902. ὥσθ' ἐξορᾶσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις ib. 1285. μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη El. 403.

Μολοσσία γῆ An. 1245. et sine γῆ vers. 1249.

Μολοσσοί. αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 597.

Μολπὴ, vel dor. μολπά. τοίαν ἔλιπες μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς Al. 455. χαίρουσ' εὔφρονι μολπᾷ ib. 590. τᾶς οὐκ εὐμούσου μολπᾶς Iph. T. 145. ὅπως ἐξάρξω 'γὼ μολπὰν Tr. 149. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F. 349. παρὰ χέλυος ἑπτατόνου μολπὰν ib. 684. μολπᾶν ἄπο — καταπαύσας Hec. 917. τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι μολπαῖσι βροτοὺς Med. 200. ᾠδοὺ μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους Sup. 773. τὰν ἐν μολπαῖς αἴδας ὑμνεῖ Iph. T. 184. πόσιν κε-

λαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς ib. 1093. χορῶν μολπαὶ Her. 780. μολπαὶ ἤυξοντ' ἐραταὶ El. 718. μολπαῖσιν ἡσθεὶς Antiop. fr. XXIX. 3. et fr. inc. XXXV. 3.

Μομφή, et dor. μομφά. ἔν σοι μομφὴν ἔχω Or. 1069. σοὶ μομφὰν αὐδάσω Ion. 885. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν Ph. 780. μομφὰς ὐκ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν Al. 1012.

Μονάμπυκος. μονάμπυκον ψήχων δέρην Hel. 1583.

Μονάμπυξ. μονάμπυκας πώλυς Al. 430. μοναμπύκων φάλαρα Sup. 586. μοναμπύκων ἄναξ ib. 680.

Μοναρχία Hip. 1015. μοναρχίας ὐκ ἄξια An. 366. κατέστησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν Sup. 352. ὀλίγη ἐν πόλει μοναρχίᾳ Aug. fr. VII. 2.

Μονάς. ἐπακτίαν ὡσεὶ μονάδ' ἔρημον ὖσαν ἐναλίυ κώπας An. 855. μονάδ' ἔχυσ' ἐρημίαν Bac. 609.

Μονή. χάριν μονῆς ἔχων Tr. 1129. διελθὼν εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς Her. F. 957.

Μόνιμος. ὁ μέγας ὄλβος ὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς Or. 340.

Μονογενής. μονογενῦς ἀφ' αἵματος Hel. 1701.

Μονοδέρκτας. Κύκλωπι τῷ μονοδέρκτᾳ Cy. 78.

Μονόκωπος ἀνὴρ Hel. 1139.

Μονομάτωρ Ph. 1518.

Μονομαχεῖν Ph. 1226. εἰς ἀγῶνα μονομαχῦντ' ἀλκὴν δορὸς ib. 1372.

Μονομάχος. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην Ph. 1309. μονομάχυ δι' ἀσπίδος Her. 819. μονομάχῳ δορὶ Ph. 1335.

Μονόπαις Al. 909.

Μονόπεπλος Hec. 933.

Μονόπωλος. μονόπωλον εἰς ἀῶ Or. 1004.

Μόνος Hec. 80. μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷ 'μῷ μάχην Ph. 1236. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. ὖ σοι τάδ' ἦλθε δὴ μόνῳ κακὰ Hip. 834. παῖς μόνυ παιδὸς μόνος An. 1084. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφῃ ib. 1222. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις θέλω Rh. 488. ἐμοὶ μόνος μόνῳ μάχῃ συνάψας Her. 807. ἢ μόνω πάροιθε δῆτα ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις; Iph. A. 862. μόνη κατεῖπέ μοι Hec. 243. τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην ib. 816. εἰ φεύξομαι—σὺν τέκνοις μόνη μόνοις Med. 513. μόνα αἰῶνα διάξυσα Ph. 1521. ὦ μόνα γυναικῶν Al. 462. ἡμεῖς μόναι Hec. 1018. πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον ib. 356. etc.

Μονόστολος Al. 408. μονοστόλυ δορὸς Ph. 749.

Μονότεκνος. μονοτέκνυ Πρόκνης Her. F. 1021.

Μονοτράπεζα ξένια Iph. T. 949.

Μονότροπος. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281.

Μονῦσθαι. σῦ μονύμενος Al. 381. δεσποτῶν μονύμενος Rh. 871. λύπη τι παίδων μὴ πάθω μονύμενος Her. F. 1388. μονωθεὶς σῆς δάμαρτος Al. 297. cf. v. 655. ἄνευ τύχης πόνος μονωθεὶς ὐκέτ' ἀλγύνει βροτὺς St. fr. V. 2. μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος Iph. A. 669.

Μονόχαλος. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 225.

Μόνωψ. τὸν μόνωπα παῖδα γῆς Cy. 644. οἱ μόνωπες ποντίυ παῖδες θεῦ ib. 21.

Μόριον. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον An. 542.

Μόρος. τίνι μόρῳ θνήσκεις; Hec. 695. et τ. μ. θνήσκει Bac. 1039. παιδὸς γνῦσα θανάσιμον μόρον Hec. 1145. στένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον Or. 77. τὸν αὐτὸν ὐκ ἀποίσεται μόρον Ph. 598. ὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτυ διακωλῦσαι; Al. 33. μόρος ἄποτμος πλάθει ib. 116. ἐκφεύγει μόρον An. 381. ἢν ὑπεκδράμῃς μόρον ib. 415. μόρυ παράτροπον μέλος ib. 527. σῦ παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον ib. 1064. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι Iph. A. 1288. δόξω ῥάψαι μόρον σοι Iph. T. 681. καταφθίμενον Θρῃκὶ μόρῳ Rh. 378. δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ ib. 517. καρανιστὴς μόρος ib. 817. τῦδ' Ἀθάνα παντὸς αἰτία μόρυ ib. 938. ἐμοὶ ἔδοξε τὸν ἐν Τροίᾳ μόρον Ἑλένης ἐᾶσαι Tr. 876. ὁρᾷς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μόρον Bac. 337. ὐκ ἂν δυναίμην σῷ παρεστάναι μόρῳ Her. 564. διαφυγεῖν μόρον Hel. 1083. τὸν παῖδα χερσεύει μόρος Pol. fr. I. 3.

Μόρσιμος. μορσίμυς σφαγὰς Rh. 636. παρεὶς τὸ μόρσιμον Al. 942. μὲ θάψεθ', ὖ τὸ μόρσιμον Her. 1030. τὸ

μόρσιμον σώσασα Hel. 619. τῷ Μενέλεῳ θεῶν πάρα—ἐςὶ μόρσιμον ib. 1693. μόρσιμα ὅτι φυγεῖν θέμις Her. 615.

Μορφή. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάςασιν; Hec. 1266. μορφῆς ἐπῳδὸν ib. 1272. μορφῇ ὀκ εὐωπὸς Or. 916. μορφῆς τύπωμα Ph. 165. ταὔτ' ἔχωσ' Ἀλκήςιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι Al. 1066. μορφὴν εὐπρεπῆ κεκτημένην Iph. A. 822. παρῆν ὁρᾶν ὀ ταὐτὰ μορφῆς σχήματα Iph. T. 292. μορφῆς πέρι Tr. 975. μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν Bac. 4. μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν ib. 54. πρέπεις Κάδμου θυγατέρων μορφῇ μιᾷ ib. 915. μορφῆς θέλουσαι διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26. ἄγριος μορφὴν ib. 552. ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχουσαν ἀγρίας; Ion. 992. μορφὴν ἔχον τίνα; ib. 1420. μορφὴν ἰδίαν ἀπέδειξε Chry. fr. VII. 14. οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Melan. fr. XXII. 2. ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφὴν ἔχουσι Pal. fr. III. 2. 2) dor. μορφά. ἔριν μορφᾶς Iph. A. 184. νεκροῦ μορφᾷ Tr. 192. μορφᾷ θηρᾶν Hel. 384. ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν ib. 683. μορφᾷ μόνον ηὔχεις ib. 1384. 3) plur. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et Hel. 1704. πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἵν' ὡὑτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο Tr. 1265. μορφαὶ (sc. τῶν συμφορῶν) διαφέρουσιν Ion. 382. εἰς ἄλλας βιότου μορφὰς κάτεισιν ib. 1068. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι, ὅσαι τε μορφαὶ Antiop. fr. XXI. 2. μορφὰς (sc. τῶν γραμμάτων) λέξω Thes. fr. V. 2. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς Fr. inc. CXV. 1.

Μόρφωμα. γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2. κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβὼν Hel. 19.

Μορφώτρια συῶν Tr. 437.

Μόσχιος. μοσχίαν τρίχα τεμὼν El. 811.

Μόσχος. τετρασκελὴς μόσχος Ph. 643. τόνδε μόσχον νεαγενῆ (de infante humano) Iph. A. 1623. νέος ὁ μόσχος (de catulo leonis, vel potius de Pentheo juvene, quem mater furibunda pro leone habitum discerpserat) Bac. 1183. μόσχον ὀπτὸν Cy. 324. ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. λαβὼν μόσχου πόδα ib. 822. οὐρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. ἠλλάσσετο φθογγὰς μόσχων ib. 293. ἀγελαῖα βοσκήματα μόσχων Bac. 677. ὄχον μόσχων ib. 1331. sed vid. not. μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4. 2) μόσχος, ἡ. οὐριθρέπταν μόσχον Hec. 205. σκίρτημα μόσχου σῆς (de Polyxena) ib. 526. ςεῖρος οὖσα μόσχος (de Hermione) An. 712. ὀρέων μόσχον ἀκήρατον Iph. A. 1083. οἵ μ' ὥστε μόσχον—ἔσφαζον Iph. T. 359. μόσχον, ἂν λίποιτ' οἴκοις Hel. 1492. Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 575. μόσχους ὀρούσας εἰς μέσας Iph. T. 297. νεμομέναις χλόην μόσχοις ἐπῆλθον Bac. 735. μόσχους ἀμέλξας Cy. 388.

Μούναρχος, poët. pro μόν. γυμνητῶν μούναρχοι Rh. 31.

Μουνύχιος. Μουνυχίου ἐπ' ἀκταῖς Hip. 760.

Μοῦσα. μέλπῃ μοῦσαν Ph. 795. ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν ib. 1035. μοῦσαν ἐπὶ καλλίνικόν τ' οὐράνιόν τε ib. 1719. λύπας μούσῃ καὶ ᾠδαῖς παύειν Med. 196. ἔςι Μοῦσα καὶ ἡμῖν ib. 1085. Μοῦσα ἄϋπνος Hip. 1135. τὰν ἐν θρήνοις μοῦσαν Iph. T. 182. Μοῦσα αὕτη τοῖς δυςήνοις Tr. 120. Μοῦσα, ἢ λύπας ἔχει ib. 605. τίνα μοῦσαν ἐπέλθω; Hel. 164. τίς ἥδε μοῦσα; Ion. 757. κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ μοῦσαν ib. 884. κατὰ Μοῦσαν ἰόντες ib. 1091. παλίμφαμος ἀοιδὰ καὶ Μοῦσ' εἰς ἄνδρας ἴτω ib. 1097. μοῦσαν ἡδύθροον El. 703. Μοῦσα, dea, mater Rhesi, Rh. 352. 387. et 652. Μοῦσαι λήξουσιν τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιςοσύναν Med. 421. Πιερίδας Μούσας ib. 833. εἰσὶν ἐν μούσαις ἀεὶ Hip. 452. παύσω μοῦσαν Al. 345. διὰ Μούσας ᾖξα ib. 965. Μούσαισι προσφιλεςάτη Sup. 489. πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι ib. 883. ἔνθα κύκνος—Μούσας θεραπεύει Iph. T. 1105. Μουσῶν ἔρις Rh. 917. τὰς Χάριτας Μούσαις συγκαταμιγνὺς Her. F. 674. οὔπω καταπαύσομεν Μούσας ib. 686. Μουσῶν Ἑλικωνιάδων δώματα ib. 791. Μουσᾶν θεράπων El. 717. ἅπαν Μουσῶν ἐννεά-

φθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11. ἀηδόνα Μυσᾶν Pal. fr. VII. 4. κάλλιςα Μυσῶν φθέγγεται πλυτῶν ἀνὴρ Fr. inc. CLXXIII.

Μυσαῖος, *nom. poetæ.* Rh. 945.

Μυσεῖον. μυσεῖα θρηνήμασι ξυνῳδὰ Hel. 173. μυσεῖα καὶ θάκυς ἐνίζυσαν ib. 1114. χελιδόνων μυσεῖα Alcmen. fr. II. 2.

Μύσειος ἕδρα Bac. 408.

Μυσίζεσθαι. ἄχαριν κέλαδον μυσιζόμενος Cy. 487.

Μυσική. εὑρὼν ἀκριβῆ μυσικὴν ἐν ἀσπίδι Sup. 906. μυσικὴν παρεὶς Bel. fr. XVII. 2. οἱ μυσικῆς φίλοι Pal. fr. III. 3.

Μυσικός. μυσικὸν ἔρως διδάσκει St. fr. VIII. 1. παρ' ὄχλῳ μυσικώτεροι λέγειν Hip. 989.

Μυσοποιὸς Tr. 1189. μυσοποιὸς μέριμνα Hip. 1428.

Μυσοπόλος. πολλά σε μυσοπόλοι μέλψυσι Al. 447. τίνα μυσοπόλον ςοναχὰν—ἀνακαλέσομαι; Ph. 1505.

Μοχθεῖν. τί τἄλλα μὲν μαθήματα μοχθῦμεν—; Hec. 815. πολλὰ μοχθεῖν Ph. 555. μάταια μοχθεῖς ib. 1660. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηςοῖς μοχθῦσι Med. 1104. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη Hip. 207. ἄλλως τύσδε μοχθῦμεν πόνυς ib. 301. τί μόχθον μοχθεῖς; An. 134. τί ταῦτα μοχθεῖς; ib. 852. et Her. 59. πόνυς, ὓς ἐκ παιδὸς μοχθῦμεν ἀεὶ Ion. 103. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν ὐκ ἀποκάμψω ib. 134. μόνη μοχθεῖς τάδε; ib. 948. τί τάδ' ἐμὴν μοχθεῖς χάριν; El. 64. μοχθεῖν ἀνάγκη Æol. fr. XVII. 1. et Tel. fr. XVIII. ἐμὲ ὐ μοχθεῖν δίκαιον; Ar. fr. XII. 2. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. χρημάτων ὕπερ μοχθῦσιν Pal. fr. III. 5. μοχθῦμεν ἄλλως θῆλυ φρυρῦντες γένος Fr. inc. LV. 1. cf. Fr. inc. B. 15. 1. μοχθῶν Bac. 1216. τοῖς μοχθῦσι μόχθυς εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. μοχθῦντα τέκνα καὶ δραςήρια Alex. fr. XV. 4. ἃ πόδα σὰν—θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει Ph. 1544. ἄλλως ἐμόχθυν Med. 1030. μάτην ἐμόχθυν Tr. 755. ἅλις μόχθων, ὓς ἐμοχθῦμεν πάρος Hel. 1462. Ἑλένη ἐμόχθησ' ὐχ ἑκῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν An. 681. ὧν ἐμόχθησεν χάριν Her. F. 226. ἃ 'τικτον, ἃ 'μόχθησα ib. 281. πολλὰ μοχθήσας Iph. A. 690. Tr. 862. et Her. 449. (ubi additur μάτην) μοχθήσας τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον βροτοῖς Her. F. 698.

Μόχθημα. ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων Sup. 1186. πολλὰ παρ' ἀσπίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 741. σκηνὰς ἀνίςη τεκτόνων μοχθήμασι Ion. 1129.

Μοχθηρός. ὐκ ἔτι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. μοχθηρόν ἐςιν ἀνδρὶ πρεσβύτη τεκνῦν Phœn. fr. IV. 1.

Μοχθηρῶς. τὸ σῶμα ὐ μοχθηρῶς διατεθέντες Epist. V.

Μοχθητέον Her. F. 1251.

Μόχθος. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει Ph. 702. ἐν τῷδε μόχθῳ ib. 1405. et Ion. 1196. μόχθυ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω Med. 186. μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων ib. 1261. θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ ib. 96. τί μόχθον μοχθεῖς; An. 134. ᾄδας τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον Sup. 922. μόχθον Ἑλλάδος Iph. A. 748. μόχθος ὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. μόχθος ἐκ μόχθων ἀΐσσει ib. 191. ἑνὸς μόχθυ σ' ἀπαλλάξας ἔχω Tr. 1150. διαμεθεὶς τόνδε μόχθον Bac. 627. βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. ταύτης ὁ μόχθος θάπτειν πόσιν Hel. 1292. ἣν δὴ φερόντων μόχθος—Ion. 1181. μόχθυ 'πικυφίζυσαν El. 72. λήξαντα μόχθυ ib. 340. μόχθος μέγας Inus fr. V. 5. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 2. τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι μόχθων Hec. 1295. φεῦ μόχθων Or. 161. et 327. μεθορμίσασθαι μόχθων Med. 444. μόχθων ὐκ ἄλλος ὕπερθεν ib. 651. πολλῶν μόχθων ἀπέχονται ib. 1097. μόχθυς ἄλλως τῆς εὐσεβείας ἐπόνησα Hip. 1368. πολλῶν μόχθων εὐκλεὴς ἐπαύσατο Al. 941. πολλῶν μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς ib. 1028. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι An. 706. σύλλαβε μόχθων Iph. A. 160. φεῦ τῶν Ἄργει μόχθων Iph. T. 156. ὗτος συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν ib. 600. μέ-

χεαι μόχθων Tr. 166. μόχθυς ἔξω κρείσσυς ib. 202. ἡνίκα μόχθοις—θρώσκῃ Bac. 871. ὃς ὕπερθε μόχθων ἐγίνετο ib. 902. ἐπεὶ μόχθων τέρματ' ὐκ ἐξήνυτον ib. 1103. ἁ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων Her. 625. ἡδύ τοι μόχθων κλύειν Hel. 671. μόχθων βραβεὺς ib. 710. ἅλις μόχθων ib. 1462. ἐκπαύσω μόχθυς Ion. 144. οἷς ἔγκειμαι μόχθοις ib. 181. ϛεφάνωμα μόχθων Her. F. 355. ἐπεὶ μόχθυς διεπέρασ' Εὐρυσθέως ib. 830. μόχθυς, ὓς ἔτλην, τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. ἃ 'γὼ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ ib. 1369. μόχθυς ἀσπιϛὰς ἔφερον τευχέων El. 444. τύτυς χαλεπῶν ἐκλύοντες μόχθων ib. 1353. τοῖς μοχθῦσι μόχθυς εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. ἔχει κυφότητα μόχθων ejusd. fr. XXII. 3. φεύγει μόχθυς Dan. fr. V. 3. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phil. fr. II. 1. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Fr. inc. CLV. 13.

Μοχλεύειν. πέτρυς μοχλεύειν Cy. 239. μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999.

Μοχλός. καυϛὸν μοχλὸν λαβόντας Cy. 629. θύρετρα καὶ ϛαθμὺς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1475. κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. μοχλοῖς ἄραρε κλεῖθρα ib. 1571. μοχλοῖσιν ἐξαναςπάσας βίᾳ (sc. τὴν πόλιν) Ph. 1139. εὖ φυλάσσετε κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας An. 952. κλῇθρα λύσαντες μοχλοῖς Iph. T. 99. θάκυς μοχλοῖς τριαίνυ Bac. 348. μοχλὺς φέρωμεν ib. 947. ἀσιδήροις μοχλοῖς ib. 1102. λάζυσθαι χρεὼν μοχλὺς Her. F. 944.

Μυγδὼν, *nom. propr. viri.* Μυγδόνος υἱὸν Rh. 539.

Μυδροκτύπος. μυδροκτύπων μίμημα Her. F. 992.

Μύδρος λαμπρὸς Sis. fr. I. 35.

Μύειν. ἐξ ἀναύδυ καὶ μύσαντος ὄμματος Med. 1183.

Μυελός. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255.

Μυθεύειν. λόγοισι μυθεύυσα Her. F. 77. παρ' ἰσοῖς μυθεῦσαι Iph. A. 789. ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πήναισιν Ion. 196. ὡς μεμύθευται βροτοῖς ib. 265.

Μῦθος. ἑνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι Hec. 835. ὁ μῦθος ὐ μακρὸς μακρῶν πέρι Or. 756. ἁπλῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. τίν' εἶπας τόνδε μῦθον; ib. 922. τίν' εἴπω μῦθον; ib. 1345. ὁ μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε, ὐκ οἶδα Med. 72. λέλεκται μῦθος ib. 354. κάλλιϛον εἶπας μῦθον ib. 1127. ὁ μῦθος κοινὸς ὐδαμῶς ὅδε Hip. 609. δάκνει σε μῦθος; ib. 1313. διπλῦς ἐπ' αὐτὴν μῦθος ἔϛι μοι λέγειν Al. 522. μῦθος ἰσχύων μέγα An. 1110. τῶνδε μῦθος ὁ ἐντεῦθεν Sup. 109. εἰς ὄκνον μοι μῦθος φέρει ib. 295. σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ib. 478. βύλει συνάψω μῦθον ἐν βραχεῖ σέθεν; ib. 566. ὐ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὺς ἐρεῖς ib. 1066. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει ib. 72. ὐμὸς, ὐχ ὁ τῦδε μῦθος, κυριώτερος λέγειν Iph. A. 318. ἀπέπτυσα μῦθον ib. 874. ἄπιϛον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. πρός σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος ib. 1442. ἁπλῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. cf. Ar. fr. VIII. 1. τὸν αὐτὸν μῦθον ὐ λήξει λέγων Rh. 874. μῦθον σαφῆ Her. 181. μακρὸς μῦθος ἂν γένοιτό μοι ib. 952. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον; Hel. 323. ἡμῖν ὅδ' αὐτὸς μῦθος ib. 1016. ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος Ion. 1340. ἐπεὶ κινεῖς μῦθον El. 302. τὸν ὄντα εἴσῃ μῦθον ib. 346. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω ib. 659. κᾀμοὶ μύθυ μέτα; ib. 1295. καινοτρόπος μῦθος Dan. 49. βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν Er. fr. II. 5. μῦθος εὐμενὴς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. δισσῶν μύθων ῥήτορες Hec. 126. λέγυσα μύθυς ib. 967. εἰς ὓς ἀεὶ πέμπυσα μύθυς ἐπὶ τὸ δυσμενέϛερον Or. 616. πτηνοῖσι μύθοις τέρψω φρένας ib. 1176. σὸν ἔργον, λέγειν τοιύσδε μύθυς Ph. 448. βραδεῖς μῦθοι ib. 456. παραθαλπομένα φρένα μύθοις Med. 143. πῶς ἂν μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφὰν ib. 174. ὐκ ἐξ ἑτέρων μύθων ἔχομεν φράσασθαι ib. 655. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἐμολον ib. 1082. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα ib. 197. ψευδέσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχυ ib. 1288. τὺς σὺς μύθυς ῥᾳδίως ἐγὼ φέρω An. 745. τὺς ἐκεῖ ἐκλιπὼν εἰς τὰ σά γε μύθυς Sup. 840. μύθων πέρα Iph. T. 900. πείσασα μύθοις ib. 1049. ὄναισθε μύθων ib. 1078. κληδόνα μύθων Rh. 4. νεοχμῶν

μύθων ταμίας Tr. 231. *μύθȣς συντομωτάτȣς κλύειν* Her. 784. *ἅλις μύθων* Hel. 142. *ȣ̓κ ἐμπλήσαιμί σε μύθων* ib. 776. *κλέπτȣσα μύθοις ἀθλίȣς κλοπὰς* Her. F. 100. *φοβεροὶ μῦθοι* El. 743. *μύθȣς εὐπροσηγόρȣς* Dan. 45. *ὅστις μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ* Aut. fr. III. 26. *μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων* Fr. inc. XCVII. 2.

Μυκᾶσθαι. *μυκᾶται* Her. F. 870. *πόριν μυκωμένην* Bac. 737.

Μύκημα. *μυκήματα βοῶν* Bac. 690.

Μυκῆναι, *nom. urbis.* Ph. 194. et 611. Sup. 1130. Iph. A. 1499. Iph. T. 510. 592. et 982. Her. 87. 137. 177. et 759. Her. F. 418. 943. et 963. El. 963. et Tel. fr. XX. 2. Dicitur et in sing. *Μυκήνα* Iph. A. 265. et Iph. T. 845.

Μυκηναῖος Ph. 126. et El. 170. *ὑπὸ Μυκηναίȣ ξένȣ* An. 1076. *Μυκηναῖος λαὸς* Her. 88. *Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ* Her. F. 388. *Μυκηναίων ἄκροι* Ph. 433. *ἐν Μυκηναίοις* Iph. T. 532. vid. etiam Her. 188. 262. 291. et 337. et El. 35. 248. et 776. *βωμῶν Μυκηναίων* El. 674. *Μυκηναίȣ δορὸς* Ph. 516. et 1089.

Μυκηνίς. *Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς* Or. 1470. *πρὸς ἀλκὴν Μυκηνίδα* Ph. 869. *Μυκηνίδες ὦ φίλαι* Or. 1246. *ὦ παρθένοι Μυκηνίδες* El. 761.

Μύκονος, *nom. insulæ.* *ἀκταὶ Μυκόνȣ* Tr. 89.

Μυκτήρ. *εἰ μή γε πῦρ πνέȣσι μυκτήρων ἄπο* Al. 496. *γλώσσῃ διαψαίρȣσα μυκτήρων πόρȣς* Fr. inc. CCXIII.

Μυριάς. *μυριάδας ἀγαθῶν* Ph. 837. *μυριάδας πόλεις* Rh. 913. *μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων* Bac. 744. *μυριάδας Δαναῶν* Hel. 698.

Μυριόκρανος. *τὰν μυριόκρανον κύνα* Her. F. 419.

Μυριοπληθὴς *κόσμος* Iph. A. 571.

Μυρίος. *μυρίον χρυσȣ̃ ςαθμὸν* Bac. 810. *μυρίον ὄχλον* Cy. 198. *πόνοισι μυρίοις* Or. 688. et *μυρ. πόνοις* ib. 1662. et *πόνȣς μυρίȣς* ib. 1615. Cy. 1. Her. 332. Hel. 609. et Œnom. fr. IV. 3. et *μυρίων πόνων* Her. F. 1275. et 1353. et *σὺν μυρίοις πόνοις* Fr. inc. XXXIV. *μυρίων ὁμαίμων* Or. 804. *μυρίȣς νεκρȣ̀ς* Ph. 582. et *μυρίων νεκρῶν* ib. 1480. *μυρίων λόγων* Med. 965. *μυρίων ὑπ' ἀγγέλων* An. 563. *μυρίων ὄντων πέλας* ib. 1128. *μυρίοι πεπόνθασ' αὐτὸ* Iph. A. 366. *μυρίων πέπλων* Rh. 960. *μυρίȣς ἀπώλεσαν* Tr. 369. cf. v. 775. *μυρίαι μυρίοισιν εἰσὶν ἐλπίδες* Bac. 905. *μυρίοι ἀσπιςῆρες* Her. 277. *πορθμȣ̀ς μυρίȣς* Hel. 539. *ἡλίȣς μυρίȣς* ib. 658. *βαρβάρων μυρίων* ib. 1396. *μυρίȣς ὀϊςȣ̀ς* Her. F. 196. *ἔρωτας μυρίȣς* Bel. fr. XV. 6. *ςρατηλάται μυρίοι* Pal. fr. I. 1. *εἷς τοι δίκαιος μυρίων ȣ̓κ ἐνδίκων κρατεῖ* ejusd. fr. IX. 1. *μυρίαν λόγχην* Ph. 444. *μυρία φίλων ἡλίκων ὁμήγυρις* Hip. 1179. *σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν* Al. 547. *ἀλκῆς μυρίας* Rh. 276. *ἡ μυρία γερȣσία* ib. 936. *μυρίας χερὸς* Tr. 1163. et *μυρίαν χέρα* Bac. 1107. *μυρίαις ἐν ἀμέραις* Ph. 312. *τέχνας μυρίας* Hip. 917. *μυρίαι κόραι* Iph. A. 959. *γυναικῶν μυρίων* ib. 1394. *μυρίων ἐκ χερῶν* Iph. T. 328. *ἐν μυρίῳ ςρατεύματι* Hec. 606. et *μυρίȣ ςρατεύματος* Ar. fr. X. 2. *μυρίοις ὅπλοις* Ph. 113. *εὐδαιμονήσει ȣ̓χ ἓν, ἀλλὰ μυρία* Med. 952. *μυρίοις ὀνείδεσι* ib. 1344. *κακῶν μυρίων* Al. 773. Aut. fr. III. 1. et Fr. inc. LXXXI. 8. *μυρί' ἐςὶν ἄλλα σοι, ἐφ' οἷσι τέρψῃ* Rh. 193. *κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει* Tr. 443. *μυρίων τροπαίων* ib. 1221. *μυρίοις οἰμώγμασι* Bac. 1110. *μυρίοις ζητήμασι* ib. 1216. *μυρίων δώρων* Her. F. 1352. *ὁρᾷς ἀέλπτων μυρίων ἀναςροφὰς* Bel. fr. XXI. 1. *μυρίοισι νάμασι* Cresph. fr. XIII. 2.

Μυριότευχος. *μυριοτεύχοις τῶν Ἀτρειδᾶν* Iph. T. 141. v. not.

Μυρμιδόνες, *nom. gentis.* Iph. A. 237. 814. 1068. et 1352.

Μύρον. *ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιςάτας* Or. 1112.

Μυρόχριςος Cy. 499.

Μυρσίνη, et dor. *ινα.* *ςέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις* Al. 762. *κλῶνα μυρσίνης* El. 324. *δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκȣς* ib. 778. *μυρσίνας ἱερὰν φόβαν* Ion. 120. *τύμβῳ ἀμφέθηκα μυρσίνας* El. 512.

Μυρσινός. *πτόρθων μυρσινῶν* Al. 170.

Μυρτίλος, *nom. propr. viri.* Or. 992. et 1548.

Μυσαρός. μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα Ph. 1059. μυσαρὸν ὡς ἡγεμένη Iph. T. 383. φόνον μυσαρὸν ib. 1224. μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ Tr. 281. μυσαροῖσιν ὀδοῦσιν Cy. 372. ὀ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις El. 1294. τοῖς μυσαροῖς οὐκ ἐπαρήγομεν ib. 1350. φεῦ μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ Med. 1393. cf. v. 1406. αἷμα ματρὸς μυσαρὸν Or. 1624. μυσαρὰ τὰ τοιάδ' ἐστὶ Iph. T. 1211. ἔργα φόνια μυσαρὰ El. 1178.

Μυσάττεσθαι. παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδους Med. 1149.

Μυσία. σχῆμα Μυσίας χθονὸς Lic. fr. III. ἀποβὰς εἰς Μυσίαν Tel. fr. II. 1.

Μυσοὶ, *nom. gentis.* ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 251. v. etiam v. 542.

Μύσος. μιαιφόνον μύσος An. 335. τὸ τῶν ξένων μύσος Iph. T. 1168. μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε ib. 1229. τεκνοκτόνον μύσος Her. F. 1155. μύσος σῶν προσφθεγμάτων ib. 1219.

Μυστήριον. σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυστηρίων Hip. 25. Δήμητρος εἰς μυστήρια Sup. 173. σεμνὰ στεμμάτων μυστήρια ib. 470. μυστηρίων τῶν ἀπορρήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943.

Μύστης. Διὸς Ἰδαίου μύστης Cret. fr. II. 11. τὰ μυστῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613.

Μύχατα Hel. 190. vid. not.

Μυχθισμός. κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν Rh. 789.

Μυχός. ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος An. 1266. ἐν μυχῷ χθονὸς Sup. 545. κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν Ion. 229. ἐν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχοὺς Hec. 1040. ποῖ με φυγᾷ πτώσσουσι μυχῶν; ib. 1065. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331. μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς Med. 397. εἰς μυχοὺς χθονὸς Sup. 926. conf. Her. F. 37. ἐς γαίας μυχοὺς Sup. 1205. ἐν Αὐλίδος μυχοῖς Iph. A. 660. cf. v. 1600. πιμπρᾶσιν μυχούς; Tr. 299. ἐπεὶ γῆς ἦλθε μυχοὺς ib. 952. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς Cy. 290. cf. v. 296. ἐν μυχοῖς πέτρας ib. 406. ᾅδου ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν Her. 219. ἐν ἄντρου μυχοῖς Hel. 431. ἄστρων βεβηκυῖαν μυχοὺς ib. 623. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη ib. 826. αἰθέρος μυχῶν ib. 872. μυχοὶ δαισὶ μακραῖς Ion. 494. vid. not. χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν ib. 1239. ποντίας ἁλὸς μυχοὺς εἰσέβαινε Her. F. 401. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Ἅιδου κόρης ib. 607.

Μῶν, *partic. interr.* num, utrum, an? Hec. 676. et 754. Med. 567. et 606. et aliis innumeris locis.

Μῶνυξ. μώνυχα πώλων Ph. 799.

Μώνυχος. ἐν μωνύχοις ἅρμασιν Iph. A. 250.

Μωραίνειν. οὐδεὶς ταῦτα μωραίνει Aut. fr. III. 22. ἄγαν μωραίνοντι νουθετήματα Fr. inc. CXVIII. 3. γυναῖκα μωραίνουσαν ἐν δόμοις ἔχων An. 675. μωρανεῖς Med. 614.

Μωρία. μωρία σοι ἔνεστί τις Ph. 1674. εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο Med. 371. οὐκ ἀνίεις μωρίας ib. 457. μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν ib. 1227. cf. Al. 1096. Iph. T. 488. et Alcmæon. fr. V. 2. μωρίαν ἀφῃρέθη Hip. 644. ἐξηνεμώθην μωρίᾳ An. 939. μωρίᾳ φρενῶν Iph. A. 394. μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ Bac. 344. μωρίαν τιν' εἰς σὲ ἐσκεμμένοι Her. 148. μωρίαν ἐμὴν κατηγορούντων ib. 418. οὐδὲ μωρίᾳ ξύμβουλος ἔσομαι τοῦ κασιγνήτου Hel. 1024. μωρίᾳ γε τοῦ νέου Ion. 545. μωρίαν λήψομαι ib. 600. μωρία καὶ θέλειν (sc. τύραννον εἶναι) Antig. fr. V. 2. ἡ μωρία ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ Fr. inc. VII. 1.

Μῶρος, vel μωρὸς Or. 1527. Ph. 1641. Tr. 1203. El. 50. Bel. fr. XXV. 3. τί μῶρος εἶ Al. 555. μῶρος, θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις, κ. τ. λ. Tr. 95. μῶρα μῶρος λέγει Bac. 369. ὅστις γαμεῖ πονηρὰν, μῶρός ἐστι El. 1098. et Cress. fr. IV. 4. ὅστις πράσσει πολλὰ—μωρὸς Antiop. fr. XIII. 2. εἰ ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι, μωρὸς εἶ Thy. fr. II. 2. ἐν τοῖσι μωροῖς τοῦτον ἐγκρίνω—Phaëth. fr. III. 1. ὦ μῶρος (in *fœm.*) Med. 61. τὸ μῶρον ἀνδράσιν οὐκ ἔνι Hip. 966. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῶρον αὐτῶν Tr. 1059. μῶρον ἔπος Her. 682. μῶρον γυναῖκες El. 1035. τὸ μωρὸν αὐτὸ τοῦ πατρὸς νόσημ' ἔνι Antig. fr. XI. 1. οὐκ εἰς τὸ μωρὸν τρέπων με Dic. fr. I. 2. τὰ μῶρα πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς Tr. 989.

N.

Ναὶ, *partic. affirm.* Ph. 1659. Med. 1277. Hip. 605. Al. 1122. Sup. 936. Iph. A. 1247. Iph. T. 742. Rh. 164. Cy. 147. Ion. 991. et 1009. Her. F. 1061. et El. 658. *ναὶ ὅτω* Or. 148. *ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσε χάριν οἴνας* Bac. 534. *ναὶ μὰ Δία* Cy. 552. 557. et 582.

Ναίειν. *αἳ—τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων ναίεσιν* Hec. 617. *ξένην πόλιν ναίω* Ph. 373. *ναίω χθόνα* ib. 1375. cf. v. 1620. *ἐπὶ ξένῳ ναίεις χθονὶ* Med. 436. *μήτ' ἐμποδών σοι—ναίειν* ib. 937. *ὅσοι πόντε τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν ναίεσιν εἴσω* Hip. 4. *αἳ μέγαν κατ' ὐρανὸν ναίετε* ib. 68. cf. v. 457. *ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι* ib. 624. *οἳ Ἀθηναίων πόλιν ναίεσι* ib. 1159. *δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδα* Al. 287. *σὲ Ἀπόλλων ἠξίωσε ναίειν* ib. 575. *κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν* ib. 870. *Φθίας—σύγχορτα ναίω πεδία* An. 17. *ναίειν οἶκον θέλω τόνδε* ib. 34. *σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ* ib. 968. *εἴσω δόμων, ἐν οἷσι ναίω* Iph. T. 66. *ἀξείνε πόντε δυσχόρτες οἴκες ναίω* ib. 219. *μακρὰν βαρβάρε ναίει χθονὸς* ib. 629. *ἐνθάδ' ὐ πρέπει ναίειν* ib. 1088. *τίνες ναίεσί νιν;* Cy. 113. *τὰ Βακχίε ναίειν μέλαθρα* ib. 429. *ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν* Her. 7. *ἐπεὶ κατ' ὐρανὸν ναίει* ib. 10. *οἳ ναίετ' ὐράνιοι* Hel. 1515. *Λοξίε ἐν δόμοις ἄτρεστα ναίεσι* Ion. 1198. *ὃν μετὰ Περσεφόνας ἐδόκεν ναίειν* ib. 1442. *σκόπελον οἳ ναίεσ' ἐμὸν* ib. 1578. *εἰ τέσδε ναίει τόπες* El. 106. *ἐν χέρνησι δόμοις ναίω* ib. 208. *ἐκ τῦ ναίεις ἐνθάδε;* ib. 246. *ἐν τοῖσδ' ἐκείνε τηλερὸς ναίω δόμοις* ib. 251. *ὑπὸ στέγαισιν οἵαισι ναίω* ib. 306. *φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις ναίεσι* ib. 992. *ἐν τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις* ib. 1120. *ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας* And. fr. XXVI. 2. *εἴθε πάντες, οἳ ναίεσί σε, ὅτω φιλοῖεν* Er. fr. I. 58. *ναίειν ἔφασκε τὲς θεὲς ἐνταῦθα* Sis. fr. I. 27. *ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τόποις* Fr. inc. CI. *χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων* eorund. CLXV. 8. *πένητα ναίειν* Fr. inc. B. 1. 3. *μεσομφάλες ἕδρας ναίων* Or. 591. *ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας* ib. 1225. *ὦ φαεινὰς ὐρανῦ ναίων πτύχας* Ph. 84. *δόμες ναίοντα νησιωτικὲς* An. 1262. *ἀγρὲς ναίων* Sup. 884. *ὦ ναίων ἅλα* Hel. 1600. *ὦ Πόντε—πέτρας Εὐξείνε ναίοντες* Iph. T. 125. *αἰθέρα ναίοντες* Bac. 391. *πλάκας ναίοντες ὀρέων* ib. 718. *ἄστυ Θηβαίας χθονὸς ναίοντες* ib. 1201. *μυχοῖς ναίεσαν ἑστίας ἐμῆς* Med. 397. *τηλερὰ ναίεσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία* An. 891. *ὐρείας ναίεσ' ἐρίπνας* El. 210. *τὰν ἀγχιστεύεσαν γᾶν Ἰονίῳ ναίεσθαι πόντῳ* (sc. *ἀκέω*) Tr. 225.

Νάϊος. *ναΐε στρατῦ* Iph. A. 260. *ναΐοις δρασμοῖς* Iph. T. 892. *ναΐαν ἀπήνην* Med. 1122. *νάϊον πόρευμα* Iph. A. 300. *νάϊον ὄχημα* Iph. T. 410. *τὸ νάϊον δόρυ* Rh. 458.

Νάϊς, 1) *adject.* imperitus, rudis. *ζεύξας ἀπειρεσίαν δρομάδα, τὰν νάϊδα* Hip. 550. 2) *nom. propr.* *Νύμφα Ναῒς* Hel. 187.

Νᾶμα. *Δίρκης νᾶμα* Ph. 102. et Her. F. 573. cf. Ph. 939. et Bac. 5. *νᾶμα παμφάγε πυρὸς* Med. 1187. *νᾶμα ποτάμιον* Cy. 96. *Λερναῖα νάματα* Ph. 127. *νάματ' ἔνυδρα* ib. 663. *νάματ' ὅσσων* Her. F. 625.

Ναξία Hel. 1606. vid. not.

Ναὸς An. 162. *ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο* Hip. 31. *Φοίβε ναὸν ἐκπέρσαι θέλων* An. 1096. *πρὸς ναὸν θεᾶς* Iph. A. 1432. *ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναὸν* ib. 1480. *Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων* Rh. 225. *τὸν ἐν Ἰλίῳ ναὸν—πρῦδωκας Ἀχαιοῖς* Tr. 1061. *ἔσωθε ναῦ* Her. 42. *πρόσθε ναῦ* ib. 657. *πρὸ ναῦ Παλλάδος* Hel. 1482. *κρηπίδων ἔπι ναῦ τῦδε* Ion. 39. vid. etiam v. 79. 140. et alia hujus dramatis loca quamplurima. *ἴθι ναὲς* Hec. 146. *σοῖσιν ἐν ναοῖς* Hip. 620. *οἳ ναὲς ἔχετε θεᾶς* Sup. 2. *ναοῖσιν ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τίθησί με* Iph. T. 34. etc. *ὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με καὶ ναὲς ἐμές;* Tr. 69.

vid. etiam v. 96. et 576. ἔχειν ναῶν ἕδρας Cy. 289. ναῶν ἀοιδαὶ Her. 780. ἐρρύεθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. στείχετε ναὸς Ion. 97. cf. v. 111. 115. etc. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν τέθεικε σκῦλα El. 7. ζαθέους ναὸς προλιπὼν Cret. fr. II. 5. ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2.

Ναοφύλαξ. ὦ ναοφύλακες Iph. T. 1284.

Ναπαῖος. Ἰσθμοῦ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Νάπη, et dor. νάπα. εὔλειμος νάπη Bac. 1082. διὰ χειμάρρου νάπης ἐπηδῶν ib. 1091. λιποῦσ' Ὄθρυος νάπαν Al. 584. Ἰδαίαν ἐς νάπαν An. 274. ἐν νάπαισι Πηλίου Med 3. φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας Iph. T. 324. ἀνὰ πρυμνᾶς Ὄσσας ἱερας νάπας El. 446.

Νάπος. ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότατον νάπος Ph. 809. ὑλοκόμον νάπος An. 283. νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος Iph. A. 1284. ποιηρὸν νάπος Bac. 1046. νάπος Ἴσθμιον Ion. 176. Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. ἀν' ὑλάεντα νάπη Hel. 1319. κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.

Νάρθηξ. ἐκ νάρθηκος ἀΐσσει Bac. 147. νάρθηκι βακχεύοντα ib. 251. νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς ib. 705. ὃς— νάρθηκα, πισὸν ἀΐδαν, ἔλαβεν ib. 1155. ἀμφὶ νάρθηκας ὑβριστὰς ib. 113. νάρθηκας ἐς ἱεροὺς Hel. 1377.

Νασμός. νασμῷ μελαναυγεῖ Hec. 154. τί κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; Hip. 225. ἃ 'γὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι ib. 653.

Νᾶσος, dor. pro νῆσος. νᾶσον—πεμπομέναν Hec. 455. Φοινίσσας ἀπὸ νάσου Ph. 212. νάσου περικύμονος οἰκήσας ἕδραν Tr. 795. νᾶσον τᾶς Ἀφροδίτας Bac. 401.

Ναυαγία. οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας Hel. 1076.

Ναυάγιον. θαλάσσης ἁλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. ναῦς—πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναυαγίων Hel. 417. εἰμὶ πρὸς ναυάγια ib. 514.

Ναυαγὸς Hel. 415. et. 456. ναυαγὸν ἐκπεσόντα ib. 546.

Ναυάτης, poët. pro ναύτης. φόβος ἦν ναυάταις τέγξαι πόδα Iph. T. 1380. ναυάταις τοῖσι σοῖς βοᾷ—Hel. 1611.

Ναυβάτης, et dor. άτας. ναυβάτης ἀνὴρ Hip. 1221. πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης Iph. A. 1598. ναυβάτας τις Hip. 155. ναυβάταν εἰδόμαν λεὼν Iph. A. 294. ναυβάταισιν ἄστρον ὡς Ph. 842. εὔσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. vid. etiam v. 266. et 287. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμὰ Hel. 1626.

Ναύδετον. ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811.

Ναυκληρία. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι Med 527. ναυκληρίαν στείλας Al. 110. πικράν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν ἔλεξας ib. 258. τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; Hel. 1535. δόλιος ἡ ναυκληρία ib. 1605.

Ναυκλήριον. μόλοι ναυκλήρια Rh. 233.

Ναύκληρος. κακὸς ναύκληρος Inus fr. XV. 3. ναυκλήρου χερὸς Hip. 1224.

Ναυλοχεῖν. ἑξῆς ἐναυλόχει Iph. A. 249.

Ναύλοχος. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαὶ Hec. 1015.

Ναυπηγία. ναυπηγίαν ἁρμόζων Cy. 459.

Ναυπλίειος. λιμένα Ναυπλίειον Or. 54.

Ναύπλιος, 1) *nom. propr. viri.* Hel. 773. 2) *adject.* ἐν Ναυπλίῳ (sc. λιμένι) σέλμασθ' ὥρμισται νεῶν Or. 242. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι El. 453. Ναυπλίας χθονὸς Or. 369. et εἰς Ναυπλίαν ib. 472. cf. Iph. T. 804. et El. 1278. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας Hel. 1602.

Ναύπορος. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877.

Ναῦς. ἐπεὶ νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ναῦς ὅπως ib. 1080. πρὸς ἴσον ναὸς ἀμβήσῃ ib. 1263. ὥστε νηὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον Med. 523. νεὼς ναύτης ἥσυχος Sup. 509. ναῦν ποντίαν Iph. T. 70. πόδα ναὸς ὠκυπόμπου ib. 1137. οὔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. cf. v. 1049. Cy. 85. ἄντλον εἴργων ναὸς Tr. 686. νεὼς οὔριον πτερὸν Hel. 146. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι ib. 429. cf. v. 1230. ναῦν πεντηκόντορον Σιδωνίαν ib. 1428. cf. v. 1547. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον, ἢ μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. ναῦς ἔχοντες Hec. 35. χαλινωτήρια νεῶν ib. 540. νεῶν

λῦσαι πόδα ib. 1019. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον Iph. A. 231. ναυσὶ θερίαις ib. 238. ναῶν χαλκεμβολάδων πρύμνας ib. 1320. πορθμὸς ναῶν ib. 1379. χιλίων ναῶν ςόλον Ἑλληνικῶν συνήγαγε Iph. T. 10. cf. El. 2. νεῶν φύλαξ Iph. T. 270. νηῶν ἐρετμὰ ib. 1485. νεῶν ςαθμὰ Rh. 43. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα ib. 120. cf. v. 990. ubi est αἶθον pro φλόγα. νεῶν πρήσων σκάφη ib. 392. περάσας ναυσὶ πόντιον ςόμα ib. 436. πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι Tr. 122. νεῶν ςερηθεὶς Hel. 881. εὐηρέτμȣς ναῦς Ion. 1160. κλειναὶ νᾶες El. 432. δεινὸν ναυσὶν πόντȣ σάλον παύσαντε ib. 1241. σώσοντε νεῶν πρώρας ἐνάλȣς ib. 1348. θοαῖσι ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Ναυσθλȣ̃ν. ἦπέ με ναυσθλώσȣσιν πατρῴας ἀπὸ γᾶς; Tr. 164. εἰς τὴν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρὸν Sup. 1037. ναυσθλȣ̃σθε τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' εἰς Ἀθήνας Iph. T. 1487. ναυσθλȣ̃μαι ἐγὼ πρὸς Ἑλλάδα Tr. 672. βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλȣ́μενον Hel. 1226.

Ναυσίπομπος. ὥστε ναυσίπομπον αὔραν Ph. 1706.

Ναυσιπόρος. ναυσιπόρος ςρατὸς Rh. 48. πλάτας ναυσιπόρȣς Iph. A. 172.

Ναύςαθμον. ςείχωμεν ναυςάθμȣ πέλας Rh. 582. κατ' ἀντίπρωρα ναυςάθμων ib. 136. cf. v. 244. 448. 591. 602. et 673.

Ναυςολεῖν. τήνδε ναυςολεῖς χθόνα Med. 682. cf. Hip. 36. ὅταν πρὸς οἴκȣς ναυςολῶσ' ἀπ' Ἰλίȣ Tr. 77. cf. Hel. 808. πρὸς ἀκτὰς ναυςολεῖν Tr. 1125. σὺν τέκνοισι ναυςολῶ Cy. 13. δάμαρτα τὴν κακίςην ναυςολῶν Or. 739. ὁ ναυςολῶν εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφορὰς Iph. T. 599. Σικελίαν ναυςολῶν Cy. 106. μακρὰν διὰ πόνων ἐναυςόλȣν Fr. inc. CLXVII. 2. ἧπερ δεῦρ' ἐναυςολήσαμεν Iph. T. 103. μῶν ναυςολήσῃ γῆς ὅρȣς Ἑλλανίδος; Hec. 1260. κυμάτων ἄτερ πόλιν σὴν ναυςολήσεις Sup. 474. ἅλιον ὑπ' οἶδμα ναυςολήσων Hec. 634. ἔνθα ναυςολήσεται Tr. 1048. τὰ ναυςολȣ́μενα ἔσω δόμων σώζȣσι Melan. fr. XX. 6.

Ναυςόλημα. πόντȣ ναυςολήματα Sup. 209.

Ναυςολία. κλεινὰν ἐπὶ ναυςολίαν An. 797.

Ναύτης, et dor. ας. ναύτην κακὸν An. 458. νεὼς ναύτης ἥσυχος καιρῷ σοφὸς Sup. 509. ναύταν ὅμιλον Hec. 921. ναύτας Ἀχαιῶν τις ἔμολεν Hel. 194. δακρύων ἔπλησεν ναύτας ἐμȣ̀ς Or. 368. ἔςαι σπονδαῖς ἔντιμος— ναύταις ib. 1690. λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip. 157. ναύταις ȣ̓κ ἔθ' ὁδὸν νέμει ib. 745. ναύτας πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντας Iph. T. 1347. vid. etiam v. 1386. et 1403. κατὰ πρύμνας ναῦτα ςέλλονται Tr. 180. cf. v. 683. Cy. 701. Hel. 440. 1233. 1261. 1431. 478. et 1520. et Her. F. 668.

Ναυτικός. κορμȣ̀ς ναυτικȣ̀ς Hel. 1617. ναυτικὴ ἀναρχία Hec. 607. ναυτικὸν ςράτευμα Iph. A. 914. ναυτικῶν ἐρειπίων Hel. 1086.

Ναυτίλλεσθαι. ȣ̓ πάλιν ναυτίλλεται Phi. fr. VIII. 2.

Ναυτίλος. ȣ̓̃τε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI. 3. ναυτίλοις τέκμαρ Hec. 1273. ὁ ναυτίλοισι μάντις Or. 363. vid. et v. 726. et 1637. πνοιαὶ ὅταν φέρωσι ναυτίλȣς θοαὶ An. 479. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς ib. 892. ναυτίλȣς ἐφθαρμένȣς Iph. T. 276. βορὰν δοῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις Cy. 98. ἔοιγμεν ναυτίλοισιν Her. 428. ναυτίλοις σαφέςατον σημεῖον Ion. 1156. πρόσω ναυτίλοισιν Cresph. fr. XVII. σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται Fr. inc. B. 31. 2. ναυτίλῳ πλάτῃ Ar. fr. I. 2.

Ναύφθορος. ναυφθόροις ἠσθημένοι πέπλοισιν Hel. 1555. ἀντὶ ναυφθόρȣ ςολῆς ib. 1398.

Ναύφρακτος. ςράτευμα ναύφρακτον Iph. A. 1259.

Νεαγενής. μόσχον νεαγενῆ Iph. A. 1623.

Νεάζειν. μῶν νεάζων ȣ̓χ ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν Ph. 720. ἔτι νεάζων αὐτὸς εὕροιμ' ἂν βίον; ib. 1613.

Νεανίας. ἡ τȣ̃ καλȣ̃ σȣ̃ πρȣ̃θανεν νεανίȣ Al. 701. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281. νεανίȣ μετ' ἀνδρὸς ib. 605. νεανίαν ἔχει σε ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 190. νῦν εἶ νεανίας (i. e. *audax, ferox*) ib. 580. νεανίαν τεκὼν

ἄριϛον ib. 1092. ἃ δὴ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν Iph. A. 933. Κάϛορος νεανίυ Tr. 1000. νεανίαν πόνον Hel. 211. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρυ νεανία ib. 672. νεανίας γενῦ ἔργοισι Ion. 1041. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα Her. F. 1095. ἀνδρὸς ὁρῶντος εἰς Κύπριν νεανίυ ἀφύλακτος ἡ τήρησις Antig. fr. VI. 1. νεανίαν ἄνδρα χρὴ τολμᾷν ἀεὶ Ar. fr. VII. 1. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα ejusd. fr. XIV. 1. αἰσχρὸν μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. ὦ νεανία Hec. 563. An. 1105. Iph. T. 647. et Bac. 274. μετὰ δυοῖν παίδοιν νεανίαιν Epist. III. λεκτοὶ 'Αχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι Hec. 525. cf. v. 545. et 554. δισσοὶ γέροντος Οἰδίπυ νεανίαι Ph. 1249. cf. v. 1369. πρόσπολοι νεανίαι Hip. 784. νεανίας λόγυς ῥίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 682. ἀϛοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. 'Ελλάδος νεανίαι Iph. A. 52. δίπτυχοι νεανίαι Iph. T. 242. et 1289. νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα Bac. 1252. δεινὸν ἐχθροῖς βλαϛάνοντες εὐγενεῖς, νεανίαι τε Her. 470. ἑκῦσιν ἄρξας 'Ελλάδος νεανίαις Hel. 403. νεανίαις ὤμοισι ib. 1578. γυναικί τοι αἰσχρὸν, μετ' ἀνδρῶν ἑϛάναι νεανιῶν El. 344. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2.

Νεανίδη. νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι Iph. A. 615.

Νεανικός. φόβος νεανικὸς Hip. 1204. νεανικὸν βύλευμα Antiop. fr. XLII. 5.

Νεᾶνις, vel νεανίς. τῇ νεανίδι ὐ πέπλον—ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 577. νεάνιδος ὥραις Ph. 793. ὀργάς τ' ἀφῄρει καὶ χόλον νεάνιδος Med. 1150. 'Αρτέμιδι προτελίζυσι τὴν νεανίδα Iph. A. 433. ὑπόϛροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζυσα ib. 1204. τίς ἐϛιν ἡ νεᾶνις; Iph. T. 660. cf. v. 1313. ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἵλετε Cy. 178. πῦ νεᾶνις πότνι' ἐμή; El. 487. ὦ νεᾶνι An. 191. Iph. A. 1403. Iph. T. 336. et 619. Hel. 1002. et 1304. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας Ph. 426. τίς ὐκ ἔβα νεανίδων; Tr. 527. ἐρημία νεανίδων ib. 564. τελετὰς προτείνων εὐϊυς νεάνισιν Bac. 238. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων ib. 744. πτεροφόροι νεάνιδες Hel. 166. νεάνιδες ἥβαι Ion. 477. ὦ νεάνιδες Or. 375. Ph. 308. Iph. A. 1468. et 1491. et Bac. 1077.

Νεανίσκος. περὶ τῶν Πελλαίων νεανίσκων Epist. I. cf. Epist. III.

Νεαρὸς Hyp. fr. fin. σάρκας νεαρὰς Hip. 1343. βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις νεαρὸν τροφῦ, νεαρὸν ἐν δόμοις Iph. T. 835. sq. πρόσωπα νεαρὰ Tr. 835.

Νεβρίς. Καδμείαν νεβρίδα Ph. 1742. νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς Bac. 24. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν ib. 137. νεβρίδων μέτα Ph. 798. ϛικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. νεβρίδας ἀνεϛείλαντο ib. 695.

Νεβρός. ποικιλόθριξ νεβρὸς Al. 588. νεβρῦ ϛικτὸν δέρας Bac. 833. νεβρὸς ἐμπαίζυσα λείμακος ἡδοναῖς ib. 864. νεβρὸν διώκων El. 574. νεβρὸς ὐράνιον πήδημα κυφίζυσα ib. 860. θανύσης κῶλα ποικίλης νεβρῦ Pol. fr. X. 2. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. νεβρῶν παμποίκιλοι ϛολίδες Hel. 1374. νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1.

Νεηθαλής. ὦ νεηθαλὲς—προπόλευμα δάφνας Ion. 112.

Νείαιρα. νείαιραν εἰς πλευρὰν Rh. 794.

Νεῖκος. νείκυς διαλύεσθε Or. 1679. νεῖκος πατρὸς ἐξαιρυμένη Med. 904. νεῖκος ἐσπεῖσθαι ib. 1140. λύω νεῖκος πατρὶ Hip. 1442. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει An. 643. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα Her. 982. νεῖκος ὐχ ἑκὼν τόδ' ἠράμην ib. 986. μεθίημι νεῖκος τὸ σὸν Hel. 1252. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθυ Dic. fr. V. 1. νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς Fr. inc. XLIII. 2. νεικέων ἐπώνυμον Ph. 640. ἀκόρεϛα νείκη Med. 639. παλαιὰ νείκη An. 1166. ὅμηρον ἐκδιδὺς—Ἥρας νεικέων Bac. 294. τὰ πάρος νείκη μεθήσω Hel. 1697. ζωπυρεῖς νείκη νέα El. 1121. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. νείκη ἀνδρῶν φόνια Bel. fr. XII. 1. ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V.

Νεῖλος, fluvius Ægypti notissimus. An. 651. Hel. 1. 88. 469. 498. et 677. et Ar. fr. II. 2.

Νεῖν, 1) accumulare. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243.

2) *med.* *νεῖσθαι*, abire, redire. *νεῖσθε* Al. 740. *νεόμενος εἰς ἀγόρυς* El 723.

Νείσσεσθαι. *'Αργείαν χθόνα νείσσεσθε* Ph. 1240.

Νεκροθήκη. *νεκροθήκης ὀ χριμπτόμενος* Cret. fr. II. 18.

Νεκροπομπὸς Al. 443.

Νεκρός. *δὶς τόσον πόμ' αἵματος γενήσεται—νεκρῷ* Hec. 393. *νεκρὸν τόνδε* Πολυξένης (i. e. mortuam Polyxenam) ib. 671. *σῶμα γυμνωθὲν νεκρȣ̃* ib. 679. *ὁρᾷς νεκρὸν τόνδε* ib. 760. *πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ. νεκρὸς γὰρ ȣ̃τος* —Or. 83. sq. *ὡς νεκρόν νιν ἐκτείνȣσι* Hip. 789. *εἰ γενοίμαν ἀντὶ σȣ̃ νεκρὸς* ib. 1410. *ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν* Al. 14. *νοσφιεῖς με τȣ̃δε δευτέρȣ νεκρȣ̃* ib. 44. *ὀθνείȣ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρȣ̃* ib. 813. *ἱερὸν νεκρὸν* Sup. 935. *νεκρȣ̃ μορφᾷ* Tr. 192. *πάντα νεκρὸν σύμμαχον λαβὼν* El. 680. *δύω νεκρὼ κατόψεται* Hec. 45. et Or. 1536. *κεισόμεσθα νεκρὼ δύ' ἑξῆς* Hel. 992. *νεκρῶν κευθμῶνα λιπὼν* Hec. 1. *νεκρῶν μέτα κείσομαι* ib. 209. *χοὰς νεκρῶν ἀγωγȣ̀ς* ib. 536. *ἐν νεκροῖσι δȣ́λη κεκλῆσθαι—αἰσχύνομαι* ib. 551. *διπτύχȣς νεκρȣ̀ς θάπτε* ib. 1287. *τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν* Or. 102. *νεκροὶ ἔπιπτον* ib. 1489. *πολλοὶ νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπτωκότες* Ph. 888. cf. v. 1202. *τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρȣ̀ς θήσω* Med. 374. *ἥξω εἰς νεκρȣ̀ς νικηφόρος* Tr. 460. *νεκρῶν ἴαχον* ib. 1229. *νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν* Hel. 1293. *ϛολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεϛεμμένα* Her. F. 526. *νεκρῶν ἀγάλμασιν* ib. 703. *νεκρȣ̀ς ὑβρίζειν* El. 902. *ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια* Aug. fr. IX. 2. *ȣ̓δὲ κωλῆνες νεκρῶν* Sci. fr. III. etc.

Νέκταρ. *ῥεῖ μελισσᾶν νέκταρι* Bac. 144.

Νέκυς. *νέκυς ὢν* Or. 1486. *ἀπόδος δάμαρτος νέκυν* ib. 1585. *πότερον νέκυν ὀλόμενον ἰαχήσω;* Ph. 1302. *νέκυν παιδὸς ἀγαπάζων ἐμȣ̃* ib. 1337. *νέκυν ἔνερθεν* ib. 1539. *Πολυνείκȣς νέκυν* ib. 1623. *ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν* ib. 1664. *ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθαπτος οἴχεται* ib. 1733. *ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν* Hip. 786. *ȣ̓ δὴ φρȣ̃δός γ' ἐξ οἴκων νέκυς* Al. 94. *τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχȣ νέκυν* ib. 602. *νέκυν—φέρȣσιν ἄρδην πρὸς τάφον* ib. 610. *σῆς προκείμενον νέκυν γυναικὸς* ib. 1015. *τόνδε Αἰγίσθȣ νέκυν—καλύψȣσιν τάφῳ* El. 1276. *ȣ̃τος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς* Phaëth. fr. IX. 2. *ὅταν τις ἐν δόμων ἔλθῃ νέκυς* Fr. inc. LXXXVI. 4. *φέρομαι Βάκχα νεκύων* Ph. 1496. *ἃ δὴ νεκύων πένθεσι πιτνεῖ* Al. 102. *νεκύων πορθμεὺς* ib. 254. *νεκύων ἐς αὐλὰν* ib. 261. *φθιμένων νεκύων* Sup. 45. *νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα* Tr. 193. *νέκυσιν ὀλομένοις* Hel. 178. *ἀτιμάζων νέκυς* Antig. fr. XVI. 4. *νέκυα μέλη παιδὸς* Sup. 70.

Νέμειν, 1) tribuere, distribuere, dispensare. *τῷ ὄχλῳ πλέον νέμεις* Hec. 868. *βροτοῖσι ϛόμα σαφέϛατον νέμει* Or. 591. *ἵνα—ναύταις ȣ̓κ εὖθ' ὁδὸν νέμει* Hip. 745. *τὸ ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις αἰεὶ* Sup. 380. *τίνες ἄλλοι νέμȣσι συμφοράς;* ib. 611. *κακῶν ἀναψυχὰς θεοὶ βροτοῖσι νέμȣσιν* ib. 616. *σοὶ νέμω τȣ̓μὸν μέρος* Iph. A. 499. *ȣ̃κȣν χρή σε συγγόνῳ πλέον νέμειν ματαίῳ μᾶλλον, ἢ χρηϛῷ πατρὶ* Hel. 924. *νέμει δίκαν θεὸς* El. 1169. *ὅστις νέμει κάλλιϛα τὴν αὑτȣ̃ φύσιν* Pol. fr. VII. 1. *κἂν τι τρηχὺ νέμωσι θεοὶ* Tel. fr. XXI. *τὸ μὴ ȣ̓ σε προσφιλῆ νέμειν ἀεὶ* Fr. inc. LVIII. 2. *τοῖς τεκȣ̃σιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν* Fr. inc. B. 51. *νέμων τὸ πλεῖϛον ἡμέρας τȣ́τῳ μέρος* Antiop. fr. XXXIV. 3. *νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος* Sup. 241. *σοὶ Ἄργος ἔνεμ' ὁ κατθανὼν πατὴρ* Her. F. 462. *λόχȣς ἔνειμεν ἑπτὰ* Ph. 1100. *ȣ̓ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν γ' ἐνείμας* Hip. 1323. *ὑμῖν τοῖς αὐτόθι ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις νεμήσοντες ἅπαντα* Epist. V. *ἵνα θελξίφρονες νέμονται θνατοῖσιν ἔρωτες* Bac. 402. 2) pascere. *νέμȣσι κατ' Ἴδαν ποίμνια* Rh. 551. *νέμȣσι μῆλα νέα* Cy. 28. *ȣ̓ τάδε νέμῃ* (pasceris); ib. 49. *λέαινα δρύοχα νεμομένα* El. 1164. *νεμομέναις χλόην μόσχοις* Bac. 734. 3) habitare, incolere. *εἰ πόλιν νεμοίμην ἀσφαλῆ* Rh. 475. *παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν* ib. 700. *ἵνα τείχεα—ȣ̓ράνια νέμονται* Tr. 1088.

Νέμειος. *τὸν Νέμειον θῆρα* Her. F. 153.

Νέμεσις. θεῶν νέμεσις Or. 1362. ἰὼ νέμεσις Ph. 189. τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4.

Νεόγαμος. τῆς νεογάμου κόρης Med. 324. λέκτρων νεογάμων ib. 1348.

Νεογνός. νεογνοὺς ἄρσενας Iph. T. 1223. νεογνῶν ἐκ τόκων El. 1108. παίδων νεογνῶν Dan. fr. X. 7. βρέφος νεογνὸν Ion. 31. et 280. νεογνὸν θρέμμα El. 495.

Νεόγονος. ὄντι νεογόνῳ Ion. 1001. παιδὶ νεογόνῳ ib. 1431. νεόγονον βρέφος ib. 1339. νεόγονα βλαστήματα Cy. 205.

Νεοδμής. νεοδμῆτες γάμοι Med. 1366.

Νεόδμητος, 1) modo interfectus. Rh. 887. 2) *fœm.* recens nupta. τῆς νεοδμήτου κόρης Med. 623.

Νεόζυγος. τῆς νεοζύγου νύμφης Med. 804.

Νεόζυξ. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 3.

Νεοθαλής. αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ Iph. A. 188.

Νεολαία γυναικῶν Al. 103.

Νεοπτόλεμος, filius Achillis, ab Oreste occisus. Or. 1655. An. 14. et Tr. 1126.

Νέορτος. νέορτον προσπεσὸν Thes. fr. IV. 6.

Νέος Dic. fr. XVI. νέῳ βραχίονι Hec. 15. et ἐκ νέου βραχίονος ib. 407. νέος ἐγὼ λείπομαι μητρὸς Al. 407. ἐν ἥβᾳ νέᾳ νέου προθανοῦσα φωτὸς ib. 474. παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν νέῳ ib. 638. νέου γάμου πόθος ib. 1090. στρατηλάτης νέος Sup. 1216. ἄφρων, νέος τ' ἦν πρὶν Iph. A. 489. τὸν δαίμονα νέον Bac. 256. cf. v. 272. νέον λῖν ib. 1173. νέος ὁ μόσχος ib. 1183. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος Her. 796. cf. v. 852. πατὴρ νέος Ion. 712. παιδὶ τῷ νέῳ ib. 807. cf. v. 1186. et Her. F. 149. τῷ νέῳ δεσπότῃ Ion. 1183. νέον κρατῆρα ib. 1191. ὁ μῦθος νέος ib. 1340. ᾧ ξύνοπλα δόρατα νέα νέῳ ξυνῆν ποτε Her. F. 128. sq. νέα ἀπεζεύχθης νέου El. 284. νέος πεφυκὼς ib. 338. et νέοι πεφυκότες Cy. 28. κακὸν, γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Æol. fr. XI. 1. cf. fr. inc. CLVII. 1. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6. νέος καὶ σκαιὸς οἷός ἐστ' ἀνὴρ Melan. fr. V. ἐκ νέου Epist. V. ἡ 'μπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον Ph. 533. νέους πεδαίρουσα ib. 1034. τοὺς νέους οὐ μιμητέον Hip. 114. νέοι θανόντες ἀλγυνοῦσί σε ib. 798. οἶδ' ἐγὼ νέους οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρους ib. 967. ὦ νέοι ib. 1098. νέων φθινόντων Al. 56. ἐν νέοις στρωφωμένη ib. 1055. νέους λόγους An. 60. πολλῶν νέων, κἂν γέρων εὔψυχος ᾖ, κρείσσων ib. 765. τῶν ἡθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι ib. 820. νέων ἀνδρῶν θόρυβος Sup. 160. νέοις παραχθεὶς ib. 232. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων τόδε ἔνεστι ib. 250. νέοι βραχίοσιν ib. 738. σοφώτερος νέοισιν ἀστῶν τῶνδε ib. 843. νέους δὶς εἶναι ib. 1081. cf. v. 1084. ἐκποδὼν εἶναι νέοις ib. 1113. μόχθος οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. τευχοφόρων νέων (nisi νέων ad sequens μύθων referendum est) Rh. 3. νέους θεοὺς Bac. 467. νέων βραχιόνων Her. 857. νέων τι δρᾶν ἔντονοι χέρες Bel. fr. XXII. 1. ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρα Ph. 104. ἔκπληξιν νέαν ib. 1276. νέα φροντὶς (i. e. animus puerorum) Med. 48. νέα τυραννεῖ ib. 967. πατρὸς νέαν γυναῖκα ib. 970. παρθένος νέα Hip. 429. et Phi. fr. XI. 1. et νέαν παρθένον El. 51. et νέας παρθένους Her. 43. νέα γυνὴ Al. 1052. sq. ἐν δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. νέα πέφυκας An. 237. αὐδὰν νέαν Sup. 600. νέαν βάξιν Rh. 46. νέα τοι τεκέων σώματα λεύσσω, νέα τοι μόχθους ἔξω κρείσσους Tr. 201. sq. νέαν ἁμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720. πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ Phœn. fr. V. νέαι Bac. 693. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. ἔσται τι νέον Hec. 83. τί νέον κηρύξασα; ib. 178. νέον τι σημανῶν ἔπος ib. 217. μή τι βουλεύσῃ νέον Med. 37. κακὸν νέον ib. 79. cf. Æol. fr. XVI. 2. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἴργασται νέον; Hip. 794. θέλει τί σημᾶναι νέον; ib. 857. τί νέον τόδε; Al. 935. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἔν τε τῷ νέῳ τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει An. 183. τῷ νέῳ—σώματι ib. 195. μή μοί τι μήτηρ—ἔχῃ νέον Sup. 91. προσδοκῶ τι νέον ib. 99. τί νέον, τί νέον περί σοι; Iph. A. 43. νέον πρόσφαγμα

Iph. T. 457. τί σε φῶ νέον ἀγγέλλειν; Rh. 39. νέον πρᾶγμα ib. 86. ὐδὲν ἐν ςρατῷ νέον ib. 661. θερμὸς κρυνὸς αἵματος νέυ ib. 791. ὦ νέον ὑπαγκάλισμα Tr. 752. βρέφος νέον Bac. 289. μηδὲν νέον δρᾷν ib. 362. τί μηνύεις νέον; ib. 1028. νέον τί πολεμίων λέγεις πέρι; Her. 383. φέρεις τι τῇδε τῇ σπυδῇ νέον Hel. 608. μωρίᾳ τῦ νέυ Ion. 545. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. νέον (adverbial.) ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένυ El. 1070. νέων πημάτων Hec. 675. συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. μῆλα νέα Cy. 28. δείπνων νέων Ion. 712. νείκη νέα El. 1121. τέκνα νέα Hyp. fr. IV. 3. ἐγώ σε τὸν νεώτερον —θάπτω νεκρὸν Tr. 1185. εἰς νεωτέρυς λόγυς Sup. 1032. ἐπείπερ ἔφθης—νεωτέρυς Her. 121. παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις Dan. fr. VI. 1. ἔργα νεωτέρων Melan. fr. XVII. 1. συμφορὰ νεωτέρα Hip. 1160. τῶν νεωτέρων φρενῶν Pelei fr. V. 1. τί νεώτερον λέγεις; Or. 1327. cf. Ph. 716. δράσαντε μηδὲν πολεμίυς νεώτερον Rh. 590. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον; Bac. 214. ὡς ὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν Med. 62. cf. Her. F. 1173. νεώτατος Πριαμιδῶν Hec. 13. et 1132.

Νεοσσός. ὁ σὸς νεοσσὸς (i. e. *filiolus*) Al. 404. cf. An. 442. Iph. A. 1248. Tr. 746. et Her. F. 982. et ita νεοσσοὶ in plur. de *filiis* Her. 240. et Her. F. 72. et 224. τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265.

Νεοσφαγής. τῆς νεοσφαγῦς Πολυξένης Hec. 894.

Νεότης And. fr. XI. et dor. ἁ νεότας Her. F. 637.

Νεοτόκος, quæ recens peperit. Bac. 700.

Νεότομος. ἕλικα νεότομον Bac. 1169.

Νεοτρεφής. νεοτρεφεῖς κόρυς Her. 93.

Νεοφόνος. μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι El. 1172.

Νεοχμός. νεοχμῶν μύθων ταμίας Tr. 231. νεοχμὸν κακὸν Hip. 866. πρᾶγμα νεοχμὸν Sup. 1057. τί φροιμιάζῃ νεοχμόν; Iph. T. 1162. τί νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε; Tr. 260. νεοχμὰ κακὰ Bac. 216.

Νέρθε. τὰ νέρθε ὐδεὶς, sc. βλέπειν εὔχεται Iph. A. 1251.

Νέρθεν. τὺς γῆς νέρθεν Hec. 791. τὰν νέρθεν ὐδὲν ὠφελεῖς Al. 878. πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε; ib. 1142. τὺς ἐμὺς καλῦσα νέρθεν ἀκοίτας Tr. 1309. αἱ Κιθαιρῶνος λέπας νέρθεν κατῳκήκασιν Bac. 751. πατέρα νέρθεν ἀνακαλύμενον Hel. 972. τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιῦ Her. F. 497. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκύομεν ib. 516. νέρθεν ἄσμενος φυγὼν ib. 621. σώσας με νέρθεν ib. 1170. νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὢν ib. 1415.

Νέρτερος. ὦ νέρτερ' ᾅδη Hel. 975. νερτέρων δωρήματα Or. 123. τίνα δέδορκα νερτέρων; ib. 385. οἱ νέρτεροι θεοὶ ib. 619. cf. Al. 1148. ἁ κατὰ χθονὸς νερτέρων Περσέφασσα Or. 962. πάροιθε νερτέρων πυρᾶς ib. 1019. σπείσασα νερτέροις χοὰς ib. 1322. νερτέροις πάρα νυμφοκομήσει Med. 985. μὰ τὺς παρ' ᾅδην νερτέρυς ἀλάςορας ib. 1059. νερτέρων ὁρῶ πύλας Hip. 1447. νερτέρων ἀγάλματα Al. 616. φάσμα νερτέρων ib. 1130. ἵνα θανῦσα νερτέροισι μέλω; An. 851. νόμῳ τῶν νερτέρων ib. 1200. νερτέρων ςέφη Tr. 1247. τίσις τῶνδ' ἐςὶ τοῖς τε νερτέροις Hel. 1019. προσφάζεται αἷμα νερτέροις ib. 1271. φανερὰ θύματα νερτέρων Ion. 1234. κόσμος πέπλων νερτέροις πρέπων Her. F. 548. νερτέρυ ἐχίδνας Ph. 1027. νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. et νερτέρᾳ χθονὶ Her. F. 335. et νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. νερτέρᾳ κώπᾳ Al. 461. νερτέρα βροντὴ El. 748. Πλύτωνος δῶμα νέρτερον Her. F. 808. et νερτέρων ἐκ δωμάτων Al. 1076.

Νεςόρειος. τὸ Νεςόρειον εὔγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.

Νέςωρ, *nom. pr.* Iph. A. 273.

Νεύειν. ἐκ—λαμπρῶν νεύει βίοτος, νεύει δὲ τύχα And. fr. XIX. 3. 4. τῦ δὲ νεύοντος κάτω El. 839. ἔςην νενευκὼς Iph. A. 1581. λογάσι—ςρατῦ νεανίαις ἔνευσε Hec. 545. Ζεὺς ὅ, τι νεύσῃ τελευτᾷ Al. 981.

Νευρά. ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς Rh. 33. τόξων χερὶ ψάλλυσι νευρὰς Bac. 783.

Νεφέλη, et dor. έλα. νεφέλῃ καλύψας Hel. 45. νεφέλης ἄγαλμα ib. 712. cf. v. 713. 756. 1148. et 1235. ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας Ph. 166. δι-

ναι νεφέλας δρομαῖυ Al. 245. πλαγκτὰ νεφέλα Sup. 961. σκότος κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. ἐν νεφέλαισιν Her. F. 667. νεφέλαι ἔνυδροι El. 733.

Νέφος. Ἑλλάνων νέφος Hec. 908. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι; Or. 468. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν Ph. 258. ἣν πέριξ ἔχει νέφος τοιῦτον, ὥστε—ib. 1321. νέφος οἰμωγῆς Med. 107. συγνὸν ὀφρύων νέφος αὔξεται Hip. 173. ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει Her. 855. στεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140. μέλαν νέφος ib. 1216. συντιθεὶς πυκνὸν νέφος Dan. fr. I. 4. σύννομοι νεφέων δρόμυ Hel. 1504. πρὸς νέφη Fr. inc. B. 46. 2.

Νεῶν Her. F. 340. vid. not.

Νεώριον. περίβολον νεωρίων Hel. 1546.

Νεωστί. τὺς νεωστὶ δεσπότας Hec. 617. τοῖς νεωστὶ νυμφίοις Med. 366. et τῷ νεωστὶ νυμφίῳ ib. 514. ἡμεῖς ὑ νεωστὶ δυστυχεῖς Hip. 343. νεωστί μοι μολὸν τέκνον Iph. A. 602. τὸν νεωστὶ δαίμονα Bac. 219. μάλιστά σ', ὑ νεωστὶ δὴ—αἰνεῖν ἔχω Her. 485. νεωστὶ τεκῦσαν El. 653.

Νηδύς. κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν Ph. 1423. δι' ἐμᾶς νηδύος Hip. 165. νηδὺς ἀκύμων An. 158. νηδὺν ἐξαμβλῦμεν ib. 356. ὡς ἄρδη νηδὺν Sup. 207. νηδύος ἔκβολον ἔτεκε Bac. 91. ἄρσενα νηδὺν ib. 527. ἔρνος νηδύος ib. 1305. πλήσυσι νηδὺν τὴν ἐμὴν Cy. 243. cf. v. 302. et Alop. fr. VII. 1. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571. νηδύος ἡσσημένος Aut. fr. III. 5.

Νηΐται πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1111.

Νηλὴς Cy. 368.

Νῆμα. νήματα ἵετο πέδῳ Or. 1433.

Νήνεμος. νήνεμον ἔστησ' ὄχλον Hec. 533. οἶδμα νήνεμον Iph. T. 1412. πέλαγος αὔραις νήνεμον Hel. 1472.

Νήπιος. παῖδα νήπιον An. 756. cf. Iph. A. 466. et 622. et Ion. 43. αἴσθημά τι κἀν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται Iph. A. 1244. τὺς νηπίυς ἔτι Her. 956. γυνὴ νηπία Sth. fr. VII. 2. βρέφος νήπιον Ion. 1399. τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων Hyp. fr. V. 5. ἀντιτίνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων Med. 891. νηπίοις ἀθύρμασιν Aug. fr. V.

Νηρεὺς, *nom. propr.* Or. 364. An. 1225. 1233. 1258. et 1275. Iph. A. 701. 949. et 1057. Iph. T. 217. et 273. Cy. 262. et 263. Hel. 15. 1009. et 1601. et Ion. 1082.

Νηρηΐς, vel *contr.* Νηρῇς, filia Nerei, i. e. Thetis. An. 46. 135. et 161. Iph. A. 626. 819. 836. 896. 1062. et 1078. Iph. T. 537. Hel. 325. et 1663. *plur.* Νηρηΐδες, vel Νηρῇδες, filiæ Nerei. An. 1268. Iph. A. 240. Iph. T. 274. et 428. Tr. 2. et El. 434. et 442.

Νησαῖος. νησαιᾶν χωρᾶν Tr. 188. νησαίας πόλεις Ion. 1583. ἀπὸ νησαίων ὀρέων Iph. A. 203.

Νησιώτης. νησιώτην βίον Rh. 701. et Her. 86.

Νησιωτικός. δόμυς νησιωτικὺς An. 1262. ὄνομα νησιωτικὸν Hel. 148.

Νῆσος. Φάρον οἰκῶν νῆσον Hel. 5. νῆσον λέγω ib. 1689. μακάρων κατοικεῖν νῆσον ib. 1693. νήσων ἐρήμων Hec. 1285. τὰς Ἐχινάδας λιπὼν νήσυς Iph. A. 287.

Νῆστις βορᾶς Iph. T. 973.

Νήχειν. νηχόμενον (natantem) Epist. II.

Νίζειν. φόνον νίζυσα Iph. T. 1338.

Νικᾶν. νικᾷ λέγων Or. 942. et Tr. 716. τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν εὐβυλίᾳ Ph. 728. καλὸν τὸ νικᾶν ib. 1206. τῶν μετρίων τὔνομα νικᾷ Med. 126. γνώμῃ νικᾶν τὴν Κύπριν Hip. 1304. νίκα νυν Al. 1111. νικᾷ ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων Sup. 437. νικᾷς ib. 947. οἴκτῳ τὸ δεῖμα τὐλέθρυ νικᾶν Iph. T. 485. νικᾶν, ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφυς λάβῃ ib. 1472. cf. El. 1269. νικᾶτε Rh. 137. ᾔδειν, ἅ μ' ἐχρῆν νικᾶν πόσιν Tr. 650. νικᾷ ὑ 'κ θεῶν με δύστηνος κλύδων ib. 691. νικᾷ Κύπρις θεὰς ib. 932. cf. Hel. 29. et 31. ἣν νικῶ λόγῳ Her. 254. νικᾶτε ἐχθρὺς ib. 531. cf. v. 786. et Er. fr. I. 56. ἀρετῇ σε νικῶ Her. F. 342. νικᾶν τὴν δίκην El. 955. λογισμὸς τὔργον ὑ νικᾷ ποτε Alcmen. fr. IX. 3. ὅθεν νικᾶν χρή σε, δυστυχεῖς Alex. fr. IV. 1. δύλοισι τοῖς σοῖσι νικᾷς ib. 3. σοφὸν ἓν βύλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Antiop. fr. XII. 4. τοσῷδε νικᾷ Bel. fr. XVI.

16. ὥστε νικᾷν Ix. fr. III. 2. τὸ νικᾷν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1. νικᾷ χρεία με eorund. CLIX. 1. νικῶν Rh. 119. νικῶντι συννικᾷς ἐμοὶ Al. 1106. νικῶντα ἵπποις ϛρατὸν Sup. 694. νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια Iph. T. 967. ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 160. νικῶντ' Ὀρέϛην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις El. 762. τὰ κῦφα τοῖς νικῶσιν Al. 1032. τοῖσι τὰ μείζονα νικῶσι ib. 1034. ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα καὶ θῆλυν σπορὰν κακοῖσιν Hec. 659. ἔγνως τὴν νικῶσαν βȣλὴν Med. 912. τὴν ἄνοιαν—τῷ σωφρονεῖν νικῶσα Hip. 399. νικῶσα νίκην τίνα; Sup. 1060. τὸ νικῶν, sc. τȣ̃ ϛρατȣ̃ μέρος ib. 708. ὡς ἐνικῶμεν μάχῃ Ph. 1150. νενικηκὼς μάχῃ ib. 1425. πολλάκις ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορὰ An. 638. τοιαῦτα νικήσειε τῶν αὐτȣ̃ πέρι Tr. 719. ἢν νικήσῃ σ' ὅδε Ph. 564. ἔνθα νικῆσαί σε χρὴ Or. 1652. ȣ̓χ ἵπποισι νικήσαντα Tr. 1209. πάντα νικήσω λόγον Iph. A. 1249. ὁ νικήσων Bac. 973. νικῶμαι κακοῖς Med. 1077. νικῶμαι Ἀργείας θεȣ̃ Tr. 23. νικώμεσθα El. 759. τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα Aug. fr. IV. 1. νικώμενος Rh. 115. πανταχῆ νικώμενος Iph. A. 745. Βακχίȣ νικώμενος Cy. 453. πρὸς τȣ̃ παρόντος ἱμέρȣ νικώμενος Dan. 19. χρημάτων νικωμένῳ Dic. fr. XII. 1. πρὸς τέκνων νικώμενον Fr. inc. XL. 4. et fr. inc. B. 48. 4. κρεισσόνων νικώμενοι Med. 315. ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι Antiop. fr. IX. 3. πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένȣς Bel. fr. XXIX. 2. συμφορᾷ νικωμένη Med. 1195. τὴν εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον Her. 234. νικωμένη Παλλὰς ȣ̓κ ἀνέξεται ib. 353. ȣ̃ ποτε—νικωμένη δίκην ὑφέξω El. 697. τῇ βίᾳ νικώμενον Hec. 333. ȣ̓δέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον Ph. 548. ἐνικώμην κεκραγμȣ̃ Iph. A. 1357. νικηθεὶς πόθῳ Her. 300.

Νίκη. νίκης σῆμα Ph. 1264. ὡς θανόντων ȣ̓δαμȣ̃ νίκη πέλοι ib. 1473. ταῦτα νίκην δίδωσιν Sup. 596. νίκην Θησέως ἀγγελῶν ib. 638. νικῶσα νίκην τίνα; ib. 1060. ᾔδειν—κείνῳ νίκην ὧν μ' ἐχρῆν παριέναι Tr. 651. νίκην δὸς ἡμῖν El. 675. τρισσῶν βιότων ἐνὶ κρίνω νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. b) dor. νίκα. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 779. περὶ νίκας Iph. A. 215. τάχα ἂν νίκαν δοίη δαίμων Rh. 995. θεὸς ἀμετέραν τις ἄγει νίκαν El. 591. νίκας ϛεφανηφορίαν—τελέσας ib. 862. καλὸν ἁ νίκα Epig. III. 2. c) *plur.* Συρηκοσίȣς ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν Epig. II. 1. 2) Νίκη, *nom. propr.* dea victoriæ, seu Minerva. Iph. T. 1497. et Ion. 1529. et dor. Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Ion. 457.

Νικητέον. ȣ̓ σθένει νικητέον γυναῖκας Bac. 951.

Νικητήριον. εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον Dan. fr. VIII. 3. νικητήρια λαβὼν Al. 1031. ἀντὶ νικητηρίων Tr. 963.

Νικηφορεῖν. ᾗ δάκρυα νικηφορεῖ Bac. 1145.

Νικηφόρος. κρᾶτα νικηφόρον Tr. 353. et ἀδελφȣ̃ κρᾶτα τȣ̃ νικηφόρȣ El. 872. πατρὸς ἐκ νικηφόρȣ γεγὼς ib. 880. ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ Ph. 788. δεξιὰν νικηφόρον ib. 1377. σωτηρίαν νικηφόρον Iph. A. 1474. ἥξω εἰς νεκρȣ̀ς νικηφόρος Tr. 460. νικηφόρον ἄγραν Bac. 1198. νικηφόρȣ δώρȣ τύχοιτε Iph. A. 1557.

Νιν, pro αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτȣ̀ς et αὐτὰς, passim per totum Euripidem, e. c. Hec. 265. 515. Or. 1214. etc.

Νιόβη, *nom. propr. fœminæ.* Ph. 163. et Cresph. fr. II. 2.

Νίπτειν. ἔνιψεν αὐτῶν σφαγάς; Sup. 765. ἢν νίψω φόνον τῶνδε Iph. T. 1230. νίψαι ἐρᾷ ib. 1041. ἁγνοῖς καθαρμοῖς νιν νίψαι θέλω ib. 1191. βȣ̃ς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ ib. 255. ὀρειᾶν πιδάκων νίψαντο σῶματ' ἐν ῥοαῖς An. 284. νίψαντο αἷμα Bac. 766.

Νίπτρον. χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσȣ Hel. 1400. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1174.

Νιρεὺς, unus e ducibus Græcorum ad Trojam proficiscentium. Iph. A. 204.

Νῖσος, *nom. pr.* Νίσȣ πόλιν ἥκειν ἔφασκε Her. F. 954.

Νίσσεσθαι. πᾷ δή μοι νίσσῃ σκοπέλȣς; Cy. 43. νίσσονται Hel. 1498.

Νιφάς. πυκνῇ νιφάδι (de lapidibus confertim projectis) πάντοθεν σποδούμενος An. 1130.

Νιφοβόλος. ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοιο Παρνασοῦ Ph. 214. νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος Iph. A. 1283.

Νοεῖν. τῇδε νόει νόσον πρὸς οἴκους Iph. T. 1018. τάδε μετατιθέμενος νόει Rh. 131. νοεῖν σοφὸς ib. 625. ὃς θεὸν οὐχὶ νοεῖ Fr. inc. CLVIII. 1. δέδοικα δή, μή τοι νοήσῃς Fr. inc. B. 32. 2. νοήσας πως Ph. 1416.

Νοητέον. θεὸν ποῖον νοητέον; Fr. inc. CXLVI. 1.

Νοθαγενὴς Ion. 592. παῖδας νοθαγενεῖς An. 943. τέκνῳ νοθαγενεῖ ib. 913.

Νόθος. δεσπότην νόθον Hip. 309. μηδείς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος ib. 1083. εἴ τις νόθος πέφυκε An. 637. νόθου παιδὸς ἔκυρσεν Ion. 1105. νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σὸν ib. 1472. μαστὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 223. νόθοι πολλοὶ γνησίων ἀμείνονες ib. 639. παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν And. fr. XXIV. 1. cf. Eu. fr. V. 1. οὐδὲν ὑγιές φασι μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισὶν Phry. fr. XII. 2. τὸ νόθον τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι Hip. 962. νόθον λέκτρον Ion. 545. et νόθοισι λέκτροις An. 929. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX.

Νομάς. ὁρῶ — νομάδα κυματοφθόρον Pol. fr. I. 2. νομάδες Cy. 120.

Νομίζειν. εἰ κακῶς νομίζομεν τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν Hec. 326. θεοὺς νομίζεις τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι; Med. 493. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι ib. 527. πάντ' ἔχειν νομίζετε ib. 570. μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω ib. 807. μ' οὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι Al. 644. γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον τοῦ 'μοῦ νομίζω ib. 939. νῦν θεοὺς νομίζω Sup. 732. νόμιζε ταῦτα Rh. 868. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνῃ Tr. 510. σωτῆρας αἰεὶ καὶ φίλους νομίζετε Her. 313. cf. v. 316. Ἥραν νομίζω θεσφάτων μείζω πολὺ ib. 1039. οὐ νομίζειν (moris esse) φήσομεν καθ' Ἑλλάδα—Hel. 1071. τὸ κατθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 282. σὲ πρῶτον—πιστὸν νομίζω καὶ φίλον El. 83. γαμβρὸν νόμιζε Alcmæon. fr. XI. 2. vid. not. χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν οὕνεκ' εὐτυχεῖν And. fr. XVI. 4. τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεὼν Er. fr. VII. 2. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. τοῦτον (sc. τὸν αἰθέρα) νόμιζε Ζῆνα Fr. inc. I. 3. οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας eorund. XIII. 2. τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν eor. CCIV. οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. τοὺς νομίζοντας τέχνην Alcmæon. fr. XIII. 2. οὐ νομίζοντες δίκην δώσειν Œnei fr. IX. 2. τὸ πλῆθος ὅτι φαυλότερον ἐνόμισε Bac. 432. νομίσας πολέμιον δυσδαίμονα Ph. 1595. ὡς νομίζεται (ut moribus est receptum) Al. 99. et 612. et El. 1126. cf. Iph. T. 471. et Hel. 1278. χωρὶς τό, τ' εἶναι, καὶ τὸ μή, νομίζεται Al. 531. μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω τύμβος σᾶς ἀλόχου ib. 999. καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται An. 694. τὸ θνήσκειν οὐ τάφος νομίζεται; Iph. A. 1444. ἄλλως νομίζῃ θεὸς Cy. 354. ὁ Βάκχιος τίς θεὸς νομίζεται; ib. 519. ἡ αἰσχύνη βάρος τοῦ ζῆν νομίζεται Her. 202. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται ib. 596. δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται Ion. 271. τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται Ar. fr. IX. 1. μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. τὸ κατθανεῖν ζῆν κάτω νομίζεται Pol. fr. II. 2. ὃς ὅρκων θνατοῖς ταμίας νενόμισται Med. 170. ὅστις χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται Al. 109. τὰ θεῶν οὕτω νενόμισται Iph. A. 33. οὐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμισται (sc. ἡ γαῖα) Chry. fr. VII. 7. κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει Med. 301. τῶν ἐλευθερωτάτων οἴκων νομισθεῖσα An. 13. τὰ νομισθέντα Bac. 71.

Νόμιμος. οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες Ph. 822. πυρὸς φῶς νόμιμον ἐν γάμοις ib. 347. τὸ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. τὸ ἐν χρόνῳ μακρῷ νόμιμον Bac. 894. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; Hel. 1286. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν Sup. 19. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος ib. 311.

τὰ ἔξω νόμιμα δίκας Bac. 1008. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293.

Νόμισμα. νόμισμ' εἰς ταὐτό γε Iph. T. 1471. vid. not. in fin. νόμισμα δώσομεν Cy. 159. ἐμπλησθέντες νομίσματος Er. fr. II. 29. ἔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον καὶ χρυσός ἐςιν· ἀλλὰ κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται Œdip. fr. V. 1—3. τȣ̃ νομίσματος χάριν Fr. fal. cit. V. 4.

Νόμος. νόμος—τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δȣ́λοις—κεῖται Hec. 291. ὁ κείνων (sc. θεῶν) κρατῶν νόμος· νόμῳ γὰρ τȣ̀ς θεȣ̀ς ἡγȣ́μεθα ib. 800. αἴτιόν τι καὶ νόμος ib. 974. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. τȣ̃ νόμȣ ἂν εἴχετο ib. 502. ἀμυνῶ τῷ νόμῳ ib. 522. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβȣσα Ph. 301. βροτοῖσιν ὃς καθέςηκεν νόμος Hip. 91. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθης Al. 58. πατρῷον νόμον ib. 686. νόμῳ τῶν νερτέρων An. 1200. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. τὸν Πανελλήνων νόμον σώζων ib. 526. et τ. Π. ν. σώζοντες ib. 671. νόμος παλαιὸς δαιμόνων ib. 563. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδȣ̃σαι Hel. 877. Ἑλλήνων νόμῳ ib. 1577. προγόνων νόμον σώζȣσα Ion. 20. θεȣ̃ νόμον ȣ̓ παραβαίνομεν ib. 230. τῷ νόμῳ ὄλλυμαι ib. 1256. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζȣσα ib. 1322. νόμον παρέμενος Her. F. 779. λέκτρα, ὧν ȣ̓δεὶς νόμος ib. 1316. τȣ̃ νόμȣ χάριν ib. 1322. ȣ̓χ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Alex. fr. XII. 8. νόμῳ νοσȣ̃σιν (sc. οἱ νόθοι) And. fr. XXIV. 3. ȣ̓́τ' ἐχρῆν εἶναι νόμον Antig. fr. V. 1. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 2. νόμος λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2. κοινὸς ἀνθρώποις νόμος ejusd. fr. VIII. 1. τρόπος ἐςὶ χρηςὸς ἀσφαλέςερος νόμȣ Pir. fr. VII. 1. τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν Fr. inc. XLII 2. νόμος τὸν ἐχθρὸν δρᾶν κακῶς eorund. CIII. a. 2) *plur.* κατάρχομαι νόμων βακχείων Hec. 684. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. νόμων γραφαὶ ib. 866. κατὰ νόμȣς Or. 429. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι θέλειν ib. 487. Φρυγίοισι νόμοις ib. 1426. βαρβάροισι νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοισι βαρβάροις Hel. 806. εἰς καινὰ ἤθη καὶ νόμȣς ἀφιγμένην Med. 238. νόμοις χρῆσθαι ib. 538. νόμοις βροτῶν ξυλλαμβάνȣσα ib. 812. εἴπερ θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. ȣ̓ βαρβάρων νόμοισιν οἰκȣ̃μεν πόλιν An. 242. νόμȣς βροτῶν μὴ μιαίνειν Sup. 378. νόμοι κοινοὶ ib. 430. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. θύραζε τῶν νόμων Bac. 331. οἱ νόμοι διάφοροι ib. 484. ȣ̓ κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ ib. 889. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγȣς ἀποςρέφȣ Cy. 298. λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησιν νόμων Hel. 1262. τȣ̀ς Πελοπιδῶν ἐῶ νόμȣς ib. 1445. ἀσπόνδοισι νόμοισιν El. 906. νόμȣς κοινȣ̀ς Ἑλλάδος Antiop. fr. IV. 3. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. νόμοι γυναικῶν ȣ̓ καλῶς κεῖνται πέρι Inus fr. VII. 1. νόμȣς θέσθαι κολαςὰς Sis. fr. I. 5. cf. v. 9. ᾗ νόμων ȣ̓δὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. πῶς—νόμοισι χρώμεθα; eorund. CLXXXVI. 2. σέβοντα τȣ̀ς θεῶν νόμȣς Fr. inc. B. 1. 2.

Νομὸς, sedes, habitaculum. νομὸν τῆς Ἑλλάδος πορθεῖν Rhes. 477. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίȣ Pol. fr. I. 7. 2) pascuum. ποιηρȣ̀ς λιπȣ̃σα νομȣ̀ς Cy. 61.

Νόος. νόȣ φιλοδέσποτον Ion. 709. c. (est vers. a Barnes. insertus) νόῳ ἀκȣ́ων καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. *Contr.* νȣ̃ς vid. infra suo loco.

Νοσεῖν. Hoc verbum (uti et *subst.* νόσος) sæpius de morbis tropice sic dictis, v. c. statu reip. turbulento, pravis moribus etc., quam de physicis, ab Euripide usurpatur. νοσεῖ τλήμων Ὀρέςης Or. 34. κἂν μὴ νοσῇς, ἀλλὰ δοξάζῃς νοσεῖν ib. 314. ἐκ φασμάτων τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο; ib. 407. νοσεῖ ἥδε γῆ πάλαι Ph. 874. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med. 16. κρεῖσσον νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν Hip. 186. εἰ νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν ib. 293. νοσȣ̃μεν ȣ̓δὲν ὄντες αἴτιοι ib. 933. χεῖρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσȣ̃μεν An. 220. ἐκ τίνος λόγȣ νοσεῖ δόμος; ib. 549. τȣ̃τ' αὐτὸ καὶ νοσȣ̃μεν ib. 907. δόμοι νοσȣ̃σιν ἀν-

δρῶν ib. 951. Ἑλλὰς σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα Iph. A. 411. τὸ τῆς τύχης, καὶ τὸ τῆς θεῦ, νοσεῖ ib. 1404. πάντα τἀκείνε νοσεῖ Iph. T. 536. νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν Tr. 27. νοσεῖς χ' ἅτερα ib. 615. ἢν ἡ δόξα σε νοσῇ Bac. 311. ἔτ' ἄνευ τέτων νοσεῖς ib. 327. τοῖς ἐκείνε πήμασιν νοσεῖς; Hel. 102. τὸ ὄμμα με νοσεῖ ib. 581. ἐκει νοσῆμεν ib. 587. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι, κατασκοπῶν ib. 1623. τί ἐκ ἐκείνῃ—νοσεῖ; Ion. 364. ἀπαιδίαν νοσεῖν ib. 620. τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. σὺν σοὶ νοσῶ ib. 808. νόμῳ νοσῆσιν (sc. οἱ νόθοι) And. fr. XXIV. 3. ταράσσων μηδὲν ὧν πόλις νοσεῖ Antiop. fr. VI. 2. νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας Gl. fr. II. 2. κέρδες ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Œnei fr. VI. 2. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Phry. fr. VIII. 2. βροτῶν νοσῆσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες ἐδὲν νοσῆσιν ejusd. fr. XV. 3. 4. ἡ παῖς νοσεῖ σε Scy. fr. I. 1. πλετῶν νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. νοσῶν Ph. 884. φίλον τοι τῷ νοσῆντι δέμνιον Or. 229. δυσχερὲς ψαύειν νοσῆντος ἀνδρὸς ib. 790. πρὸς τῆς τύχης νοσῶν Ph. 66. λόγος νοσῶν ἐν αὐτῷ ib. 475. μὴ νοσῆντί μοι νόσον προσθῇς Al. 1050. τοῖς τε νοσῆντος πήμασιν Sup. 227. νοσῆντα οἶκον Iph. T. 992. θάτερον νοσῶν δυοῖν Ion. 579. τὸ μὴ εἰδέναι ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσῆντα Antiop. fr. XXIV. 3. τί με πλῆτος ὠφελεῖ νοσῆντά γε; Tel. fr. XXII. 1. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσῆντι συννοσῆσ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 5. δυσάρεστον οἱ νοσῆντες Or. 232. ἦ πε νοσῆντας ὕβρισεν δόμες; Iph. T. 930. φίλων νοσέντων Rh. 412. νοσῆσα Hip. 477. ἰδίᾳ νοσῆσα Iph. A. 982. ὡς νοσῆσ' εὗρον νόσες Ion. 320. στάσει νοσῆσαν πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1. τῷ νοσῆντι τειχέων (sc. μέρει) Ph. 1104. τῦτο παύσαντες νοσῆν ib. 1178. νοσῆντα λέκτρα Hip. 463. ἐπὶ νοσῆσι δώμασιν Iph. T. 680. νοσῆντα μέλαθρα ib. 693. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς νοσῆντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Peliad. fr. III. 2. νοσησάσης χθονὸς Her. F. 542.

Νοσερός. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ Hip. 131. et νοσερᾶς δέμνια κοίτας ib. 180. νοσερὸν κῶλον Or. 1016.

Νόσημα. νόσημα κυδεύοντα παιδαγωγίᾳ Or. 881. λοχεῖ' ἐμῦ νοσήματος El. 656. τὸ μωρὸν αὐτὸ τῦ πατρὸς νόσημ' ἔνι Antig. fr. XI. 1. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Inus fr. IX. 2. ἐγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτὲς γάμες Ion. 1524.

Νόσος. αἰσχίστην νόσον Or. 10. ἀγρίᾳ συντακεὶς νόσῳ ib. 34. ὅταν σῶμα κεφισθῇ νόσε ib. 43. ἐπίκερον νόσε ib. 211. νόσος μανίας ib. 227. τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. πλευρὰ νωχελῆ νόσῳ ib. 798. παρειμένον νόσῳ ib. 879. νόσε τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα Ph. 1021. ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ Med. 1364. ξύνοιδεν ὅτις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. τὴν νόσον δυσκλεᾶ ib. 405. εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφε ib. 477. δεινᾷ Ἀφροδίτας νόσῳ ib. 766. μαραίνεται νόσῳ Al. 201. cf. v. 237. μὴ νοσῆντί μοι νόσον προσθῇς ib. 1050. χεῖρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσῆμεν An. 219. νόσον Ἑλλὰς ἔτλα, νόσον ib. 1045. τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν προσθεὶς ἐμοὶ Tr. 1042. ὃς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυναιξὶ Bac. 353. Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον Her. 990. νόσον κρυφαίαν Ion. 944. ἔχει νόσον πενία El. 375. vid. etiam Antiop. fr. fin. σῶμα εἰς νόσον πεσὸν El. 428. ἑκεσία νόσος Dic. fr. VII. 4. ἐχθίστη νόσος Œno. fr. II. 6. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Phry. fr. VIII. 2. πόλει εὐτυχῆντες οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. I. 7. τῇ νόσῳ διδὲς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ eorund. CXVIII. 1. μεῖζον προσάπτει τῆς νόσε τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2. δύο νόσω κεκτημένος Ion. 591. ὄχλον παρέχων παρθένῳ νόσοις ἐμαῖς Or. 282. ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων πασῶν ἀναίδεια Med. 471. cf. Inus fr. V. 7. ubi de invidia dicitur. στυγεραὶ νόσοι Hip. 177. παίδων νόσες Al. 888. ὡς νοσῆσ' εὗρον νόσες Ion. 320. ἀκεσφόρον νόσων Ion. 1005. νόσες ἀπείργει ib. 1013. νόσοι θνητῶν αἱ μὲν εἰσ' αὐθαίρετοι κ. τ. λ. Bel. fr. XIX. 1. τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσες Gl. fr. III. 1. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσες Fr. inc. XXIX.

1. *λύπαι ἀνθρώποισι τίκτεσιν νόσες* eorund. LXVI. *τὰς νόσες σκοπεῖν χρεὼν* eor. CLXI. 3.

Νοσεῖν. *μόνος νοσῶ* Hel. 435. *ὅπω νενόσηκ' οἶκον* Iph. T. 534. *ἐπεὶ δεῦρ' ἐνόσησεν* An. 972. *νοσήσαιμι* Al. 1026. *πατρίδα νοσῆσαι* Hel. 1031. *γῆν τήνδε νοσήσας* ib. 897. *Λακεδαίμονος γῆς δεῦρο νοσήσασ' ἄπο* ib. 481.

Νόσιμος. *ἐπεὶ νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα* Hec. 940. *νόσιμος ἔλθοις δόμον* Al. 1156.

Νόσος. *πρευμενῆς νόσε τυχόντας* Hec. 541. *πικρὸν Ἀδράστῳ νόσον—θήσει* Ph. 956. cf. Tr. 66. *εὖ νόσον ἀγγέλλεις σέθεν* Sup. 641. *κακὸν νόσον* ib. 1208. et Her. 1042. *νόσον ἐκ ἀποίσεται* Iph. A. 298. *Ἑλένης νόσος* ib. 882. *εἰ πρὸς Ἴλιον ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόσος* ib. 966. *νόσον πονηρὸν* ib. 1187. *οἷς νόσος ἐκ ἔς' Ἰλίε πύργες ἔπι* ib. 1261. *ὡς τύχοι νόσε ςρατὸς* ib. 1603. *ἐκ τερμάτων νόσον ἄρωμεν πάλιν;* Iph. T. 117. vid. etiam v. 527. 535. 662. 1003. 1016. 1019. 1066. et 1112. *νόσον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν* Rhes. 427. *δύσνοσον νόσον* Tr. 75. *ςέλλεσ' Ἀργεῖοι νόσον* ib. 168. *νόσον ἄθλιον σχήσεσι* Bac. 1335. *νόσος εἰς πάτραν* Her. 311. cf. v. 587. et 645. *ἐδ' οἶσθα νόσον οἴκαδε* Hel. 883. cf. v. 890.

Νοσφίζειν. *ὅστις μ' εὐτυχῶντ' ἐνόσφισας* Rh. 56. *ἐκ δόμων ἐνόσφισαν θεοί σε* Hel. 647. *ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας* An. 1208. *βρέφος μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας* Iph. A. 1287. *νοσφιεῖς με τῶδε δευτέρε νεκρῶ;* Al. 44. *εἰ τὲς θανόντας νοσφίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν* Sup. 539. *ἤ πε σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται;* ib. 153.

Νοσώδης. *ςίλβει νοσώδεις ἀςραπὰς* Or. 480. *νοσῶδες τῦτο τοῖς ἀμείνοσιν* Sup. 423.

Νοτερός. *πόντε νοτερὸν ἐπ' ἔκβολον* Iph. T. 1042. *νοτερὰν πέπλων πτύχα* Sup. 978. *νοτερῷ βλεφάρῳ* Al. 601. *πέδον νοτερὸν* Ion. 106. *νοτερὸν ὕδωρ* ib. 149.

Νότιος. *νοτίας ἄλμας* (i. e. *ἄλμης*) Hip. 150. *ςαγόνας νοτίες* Chry. fr. VII. 3.

Νοτίς. *ποντία νοτὶς* Hec. 1259. *καλλιπόταμος ὕδατος νοτὶς* Ph. 649. et *δροσώδης ὕδ. ν.* Bac. 704. *ταχεῖα νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων* Iph. A. 684. *ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει* Iph. T. 107. *ὅταν ξηρὸν πέδον—νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ* Œd. fr. XVII. 8.

Νεθεσία. *πρὸς νεθεσίας τὰς σὰς* Her. F. 1256.

Νεθετεῖν. *ἡμᾶς χρή σε νεθετεῖν φίλα* Or. 299. *ἡ θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νεθετεῖν ἐπίςαται* Hip. 396. *σὺ γ' εὖ με νεθέτει* ib. 724. *ὁρῶ κἀγὼ ταῦθ', ἅπερ με νεθετεῖς* Sup. 337. cf. Bac. 824. *ὥστε μή σε νεθετεῖν* Iph. A. 692. *τὴν σὴν μητέρα νεθέτει* Ion. 1307. *μή με νεθέτει* ib. 1397. cf. Her. F. 855. *σύ γε με νεθετεῖς* Her. F. 1249. *λέληθεν ἐδὲν τῶνδέ μ', ὧν σὺ νεθετεῖς* Chry. fr. I. 1. *ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νεθετεῖν σοφοὶ* Fr. inc. XXXIII. 1. *παῖδα νεθετῶν* Phaëth. fr. VIII. 6. *ἐνεθέτεν σὲ πολλὰ, πολλάκις* Tr. 1015. *τί δή με δρᾶσαι νεθετέμενον χρεών;* Ion. 1332. *νεθετέμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει* St. fr. II. 1. *νεθετεμένη* Med. 29. *Κύπρις ἐδὲ νεθετεμένη χαλᾷ* Dic. fr. VI. 1.

Νεθέτημα. *τῶν μακρῶν ἀπαλλαγεῖσα νεθετημάτων* Ph. 595. *ἄγαν μωραίνοντι νεθετήματα* Fr. inc. CXVIII. 3.

Νεθετητέος Bac. 1254. et Ion. 436.

Νενεχὴς Dan. 48.

Νῦς. *ταῦτα νῦς ἐτόξευσεν μάτην* Hec. 603. *ὅσοι σὺν νῷ χρηςὰ βελεύεσ' ἀεὶ* Or. 907. *δεῦρο νῦν ἔχε* ib. 1181. *τὸν νῦν ἐκεῖσ' ἔχει* Ph. 363. cf. v. 1427. *σοί ἐςι νῦς λεπτὸς* Med. 529. *νῦν ἔχων, ὅσον σε δεῖ* Hip. 105. cf. An. 251. *οἷσιν ἐκ ἔνεςι νῦς* Hip. 920. cf. An. 230. et 668. Antiop. fr. XIX. 1. et Tel. fr. XIV. 2. *ὁ νῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη* An. 236. *τὲς νῦν ἔχοντας* ib. 945. cf. Iph. A. 374. et Bel. fr. XVII. 1. *νῦς ἐ βέβαιος* Iph. A. 334. *ὁ νῦς ὅδ' αὐτὸς νῦν ἔχων ἐ τυγχάνει* ib. 1139. *τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχεσα* Tr. 647. *νῦς βροτῶν* ib. 886. *ὁ σὸς νῦς ἐποιήθη Κύπρις* ib. 988. *ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νῦς* ib. 1052. *τὸ γῆρας, νῦν ἐκ ἔχον* Bac. 252. cf. v. 271. *νῦς ὁρᾷ* Hel. 121. *τὄνομ' ἐκ ἔχων ἐλεύθερον, τὸν νῦν δὲ* ib. 737. *ὁ νῦς τῶν κατθανόν-*

των ib. 1020. οἴκοι τὸν νῦν ἔσχον Ion. 251. τὸ τῦ νῦ ταχὺ ib. 742. ἐκεῖσε τὸν νῦν δὺς ib. 1370. νῦς ὑκέτ' ἐςὶν Æol. fr. XVIII. 4. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τῦ νῦ πλέον And. fr. XI. νῦν χρὴ θεᾶσθαι Œd. fr. VIII. 1. εἰς φροντίδας νῦν συμφορᾶς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. τὸν νῦν ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βύλεται Fr. inc. XVI. 4. τῇ νῦν κεκτημένῃ eorund. CLI. 5. ὑκ ὀφθαλμὸς τὸ ταῦτα κρῖνόν ἐςιν, ἀλλὰ νῦς ib. 6. τὸν νῦν ἔβλαψε Fr. inc. B. 25. 2. τὰ οἴκοι ἴσθι κατὰ νῦν Epist. II.

Νύκτερος. νύκτεροι κατὰ ςρατὸν φύλακες Rh. 87. ᾄδυ νύκτερος ἀνάγκα Hip. 1388. νυκτέρῳ πλάτῃ Rh. 53. νυκτέρυς ἐκκλησίας ib. 139. φυλακαῖσι νυκτέροισιν ib. 765. νυκτέρων ἀσπασμάτων Hec. 831.

Νυκτερωπός. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 111.

Νυκτηγορεῖν. τί χρῆμα—νυκτηγορῦσι; Rh. 89.

Νυκτηγορία. νυκτηγορίαν τιν' ἔχων Rh. 20.

Νυκτιδρόμος. νυκτιδρόμυ σύριγγος ἰὰν Rh. 552.

Νυκτιπόλος. νυκτιπόλυ Ζαγρέως Cret. fr. II. 12. νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκχαις Ion. 718. τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων ib. 1049.

Νυκτίφαντος. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576.

Νυκτωπός. λαθοσύναν νυκτωπὸν Iph. T. 1279.

Νύκτωρ Bac. 469. 485. et 486.

Νυμφαγωγὸς Iph. A. 610.

Νύμφαιος. ψαμάθων Αὐλίδος ἐπέβασαν νύμφαιον Iph. T. 216. vid. not. νυμφαίας σκοπιὰς El. 447.

Νυμφεῖος. νυμφείυς εἰς ἀγκώνων εὐνὰς Iph. A. 131.

Νυμφεύειν. νυμφεύετε Med. 313. νύμφευε ib. 625. νυμφεύυσα Iph. A. 458. Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύυσα σὴν ib. 885. ἀνόνητ' ἐνύμφευσας Al. 414. νυμφεύσας λάθρα Ion. 819. ὗ σε μήτηρ ὔτε νυμφεύσει ποτὲ Al. 318. ᾅδης νιν νυμφεύσει Iph. A. 461. cf. El. 1144. φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι An. 404. εἰ τἀμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται Sup. 455. νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν Iph. T. 364. νυμφεύυ δέμας Ἠλέκτρας El. 1340. νυμφευσαμέναν κατεύνασε Hip. 561. ὗ νυμφεύσεται Tr. 1139. νυμφευθεῖσα παρ' ἀνδρὶ τῷδε Med. 1336. νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητῦ τινος Bac. 28. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371.

Νύμφευμα. καλὸν νύμφευμα Tr. 420. ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. θεᾶς χάριν νυμφευμάτων An. 20. cf. v. 1232. ἀπωθῶ σε γνησίων νυμφευμάτων; ib. 192. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν μέριμναν ἕξει ib. 988. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. νυμφεύματ' αἰσχρὰ Iph. T. 365. ἀνοσίων νυμφευμάτων El. 1261.

Νυμφεύτας, dor. pro ης. τῷ ἐμῷ νυμφεύτᾳ Ion. 913.

Νυμφευτήριον. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια Tr. 252.

Νύμφη, et dor. νύμφα, 1) sponsa, uxor. ἐθρέφθην—βασιλεῦσι νύμφη Hec. 352. νύμφην ἄνυμφον ib. 612. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον ἀπωλόμεσθα Ph. 584. καινῆς νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος Med. 556. cf. v. 785. 805. 888. 957. 1003. et 1066. νύμφη Θεσσαλὶς Al. 332. νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι Rh. 963. αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος Ph. 138. ἐσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας ib. 352. ἁ δύσπανος νύμφα Med. 149. cf. v. 163. et 978. ᾄδυ νύμφᾳ προσεδρεύοις Al. 749. ὦ παντάλαινα νύμφα An. 140. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ Tr. 250. βοάσατ' εὖ—νύμφαν ib. 337. τέρεινα νύμφα Cy. 513. νύμφα δύω El. 1033. νύμφαι ἀρίςων νυμφίων τητώμεναι Hec. 324. cf. Or. 1136. νύμφας ἠκροθινιαζόμην Her. F. 476. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν ib. 481. Ἀργείοις ἅμα νύμφαις El. 179. νύμφας ἐς οἴκυς ἑρματίζονται Inus fr. VII. 8. 2) *nom. pr.* Nympha. Νύμφα Ναῒς Hel. 187. Νύμφας τᾶς Περσηΐδος Her. F. 801. ὠκυθόαι Νύμφαι Sup. 993. κρῆναι Νυμφᾶν Iph. A. 1295. τὰ Νυμφῶν ἱδρύματα Bac. 949. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν Cy. 4. μετὰ Νυμφᾶν ib. 68. cf. v. 429. ibique not. Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1340. Νύμφαι πετραῖαι El. 805.

Νυμφίδιος. νυμφιδίῳ ςέγᾳ An. 859. νυμφίδιαι κοῖται Al. 249. νυμφιδίες εὐνὰς ib. 888. νυμφιδίων ἕνεκεν λεχέων Med. 999. et νυμφίδια λέχη Hip. 1139. τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων ib. 769.

Νυμφικός. νυμφικὲς δόμες Med. 1137. νυμφικὰς ὁμιλίας Hel. 1416. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς El. 1200. δῶμα νυμφικὸν Med. 378.

Νυμφίος, 1) *subst.* sponsus, maritus. ᾄδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. τῷ νεωςὶ νυμφίῳ Med. 514. et τοῖς νεωςὶ νυμφίοις ib. 366. ὡς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν Al. 1097. ὅπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος Iph. A. 727. ὅπως τάχις' ἐς ᾄδε νυμφίῳ γημώμεθα Tr. 445. νυμφίε πέλας τάφε ib. 449. ἐδ' ἥρμοζε νυμφίῳ τινὶ (sc. Electram) El. 24. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phœn. fr. IV. 3. νύμφαι ἀρίςων νυμφίων τητώμεναι Hec. 324. ὃ νυμφίοις πρέπει Iph. A. 733. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. 2) *adject.* νυμφίοισι παρθένοις Iph. A. 741.

Νυμφοκομεῖν. νερτέροις πάρα νυμφοκομήσει Med. 985.

Νυμφοκόμος Iph. A. 1087.

Νῦν. ἐδὲν δίκαιόν ἐςιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. v. 2.

Νύξ. ὦ σκοτία νὺξ Hec. 68. φυλάξας νύκτα Or. 57. πότνια νὺξ ib. 174. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ὦ φῶς καὶ νὺξ ib. 1496. νὺξ ἦν Ph. 418. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον ib. 546. νὺξ δελεύει βροτοῖς ib. 549. νὺξ ἐκείνη Δαναΐδων μ' ἕξει μίαν ib. 1669. ἐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαςὸς θεῶν Hip. 106. νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ ib. 375. νυκτὸς ἀςερωπὸς σελάνα ib. 851. σκοτία ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει Al. 270. ἡδὺ φίλον κᾂν νυκτὶ λεύσσειν ib. 357. ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς Sup. 142. καινὰ φάσματα φέρεσα νὺξ Iph. T. 42. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας ib. 110. κλεπτῶν ἡ νὺξ ib. 1026. τετράμοιραν νυκτὸς φρερὰν Rh. 5. νυκτὸς ἐν καταςάσει ib. 111. ἔρρει νὺξ αὐτὰ Tr. 204. κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτὸς ib. 446. ὅτε νύκτ', ὅθ' ἡμέραν Bac. 187. ἦμαρ εἰς νύκτα ib. 1006. ὦ μελαίνης νυκτὸς ἐκπαίδευμα Cy. 597. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν Her. 994. ἄςρα φεύγει εἰς νύχθ' (i. e. νύκτα) ἱερὰν Ion. 85. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπέμενοι Her. F. 505. νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ ib. 1071. ὦ νὺξ μέλαινα El. 54. ὦ γαῖα, καὶ νὺξ ib. 867. ὦ νὺξ ἱερὰ And. fr. XXVIII. 1. ὀρφναία νὺξ αἰολόχρως Pi. fr. II. 4. ἐμὲ συντήξεσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις Iph. A. 398. ἐκ νυκτῶν Rh. 13. et 17. ἐν νυκτῶν φόβῳ ib. 691. κατὰ φάος νύκτας τε φίλας Bac. 425. ἐκέτι νύκτας δέρκεται Ion. 1466. 2) Νὺξ, *nom. propr.* dea, cujus filia *Lyssa* esse fingitur. Her. F. 822. 834. 844. et 882.

Νύσσα, *nom. montis.* Bac. 556. et Cycl. 68.

Νυχεύειν. ἔνθα χρὴ ςρατὸν τὸν σὸν νυχεῦσαι Rh. 520.

Νύχευμα. πῦ νυχευμάτων χάρις Sup. 1135.

Νύχιος El. 603. νυχίες ὀνείρες Iph. T. 1277. γόες νυχίες El. 142. δι' ἄλα νύχιον Med. 211. νυχίαν κοίταν Rh. 21. νύχιον εἰς εὐφρόναν Hel. 1486. νυχίες ἐνοπὰς Iph. T. 1273. νύχιον ἐπὶ κνέφας Tr. 543. κατ' ἄντρα νύχια An. 1225. νύχια φάσματα Iph. T. 1260. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177.

Νωθής. νωθὲς κῶλον Her. F. 819.

Νωμᾷν. ἐμπύρες ἀκμὰς ῥήξεις τ' ἐνώμων κ. τ. λ. Ph. 1262. λόγχην ἐνώμα ib. 1394.

Νωτιαῖος. νωτιαῖα ἄρθρα El. 841.

Νωτίζειν, 1) tegere. ὃν—ἔρνεσι κατασκίοισιν ἐνώτισε Ph. 657. 2) tergum vertere. πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν An. 1142.

Νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 2.

Νῶτον. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα Hec. 739. νῶτον χαραχθεὶς Rh. 73. διαδῦναι νῶτον Tr. 117. μάςιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236. τὸ νῶτον οἰκτείρομεν ib. 639. τύμβε 'πὶ νώτῳ Hel. 848. et τ. 'πὶ νώτοις ib. 990. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας Her. F. 1007. χρύσεαί μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ—ἁρμόζεται Fr. inc. CLIV. 1. νῶτ' ἔχεσ' ἐπὶ χθονὶ Hec. 486. ὑποπτέροις νώτοισιν ib. 1264. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας Hip. 128. χθονὸς νῶτα Iph. T. 46. γαίας ἐν νώτοις

ib. 162. πτέρυγας ἐν νώτοις ἁμοῖς λήξαιμι θοάζουσα ib. 1141. πόντου νῶτα ib. 1445. cf. Hel. 780. λύκειον ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν Rh. 208. ῥυσσοῖσι νώτοις Tr. 495. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ; ib. 571. ἀμφὶ ὠλένας ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι ib. 758. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον ib. 1072. ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλός; Hel. 128. κυρτῶν νῶτα ib. 1574. ὁ χαλκέοισι νώτοις οὐρανὸν ἐκτρίβων Ion. 1. κελαινὰ ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις El. 478. τὰ ἕσπερα νῶτα ib. 731. ἀστεροειδέα νῶτα And. fr. XXVIII. 3. ὄπισθε νῶτα Σειρίου βεβὼς Phaëth. fr. VIII. 5.

Νωχελής. πλευρὰ νωχελῆ νόσῳ Or. 798.

Ξαίνειν. ξαίνεις Fr. inc. B. 2. 2. στέμματα ξήνασα Or. 12.

Ξάνθισμα. κόμης ξανθίσματα Dan. fr. V. 2.

Ξανθός. ξανθὸν κρᾶτα Ph. 1166. et Her. F. 362. τὸν ξανθὸν Μενέλαον Iph. A. 175. ξανθὸν βόστρυχον Cy. 497. ξανθὸν πλόκαμον El. 1071. ξανθοῖς βοστρύχοις Or. 1532. et ξανθοῖσι βοστρύχοισιν Bac. 235. ξανθοὺς πλοκάμους Iph. A. 758. τοὺς ξανθοὺς πλόκους Her. F. 233. ξανθῆς ἐθείρης Iph. A. 1366. ξανθῆς κόμης Hel. 1240. ξανθᾷ ἀμφὶ κόμᾳ Med. 980. ὦ ξανθαὶ κόμαι Iph. A. 681. et κόμας ξανθὰς Iph. T. 52. ξανθῆς χαίτης El. 515. ξανθὰν χαίταν Iph. T. 173. Tr. 227. et Cy. 75. et παρὰ χαίταν ξανθὰν Hip. 220. ξανθὰν Ἁρμονίαν Med. 834. ξανθὰν κεφαλὰν Hip. 133. ξανθὸν κάρα Med. 1141. Hip. 1344. et Her. F. 993. ξανθὰ τριχώματα Iph. T. 73.

Ξειναπάτας, poët. pro ξεναπάτης Med. 1392.

Ξεῖνος, poët. pro ξένος. ξείνου πατρῴου Hec. 82. δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ Al. 601. ξεῖνε Iph. T. 798. Cy. 508. et Her. 356. ὦ ξεῖνε El. 247. αἱμορράντων ξείνων Iph. T. 225. ἐν ξείνᾳ χθονὶ Hec. 480. ἀξείνου πόντου ξεῖνα δυσχόρτους οἴκους ναίω Iph. T. 218. μηδὲ θόρυβον—ξεῖναι ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 606.

Ξεναπάτης Tr. 866. et dor. ας. ἄνδρα τινὰ ξεναπάταν St. fr. IX.

Ξενία. ξενίας ἀριθμῷ Hec. 794. ξενίαν κατήσχυνε Rh. 842.

Ξενίζειν. ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε; Al. 825. ἀλλά μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις ib. 1016.

Ξενικός. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις Tr. 568. ξενικοὺς ἱκτῆρας Cy. 370. ξενικὸν εἰσβολὰν Ion. 722. ξενικῶν κρεῶν Cy. 366.

Ξένιον. τὰ προστυχόντα ξένια Al. 757. ξένια μονοτράπεζα Iph. T. 949. ξένια δοῦναι Cy. 300. ξένια λήψῃ τοιάδε ib. 341. cf. v. 353. θάνατος ξένιά σοι γενήσεται Hel. 487. ξένια ἀνθρώπων πάρα ἕξεις ib. 1684. παιδὸς προθύσων ξένια Ion. 805. ξενίων κυρήσετε El. 359.

Ξενοδαίκτας. Κύκνον ξενοδαίκταν Her. F. 391.

Ξενοδαίτας. θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα Cy. 654.

Ξενοδοχεῖν Al. 555.

Ξενόεις. ἐν ξενόεντι θρόνῳ Iph. T. 1281.

Ξενοκτονεῖν Hec. 1247.

Ξενοκτόνος. τέχνην ξενοκτόνον Iph. T. 53. ξενοκτόνους τιμὰς ib. 776.

Ξένος. Θρηκίου ξένου Hec. 7. πατρῴῳ ξένῳ ib. 19. et ξένος πατρῷος ib. 26. cf. v. 709. 790. 852. et 1244. χρὴ ξένον κάρτα προσχωρεῖν πόλει Med. 222. ἐβουφόρβουν ξένῳ Al. 8. ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος An. 880. ξένον πόδα Sup. 171. ξένος πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων Rh. 337. ξένῳ προδοῦσα πατρίδα Tr. 947. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ St. fr. IV. 2. ξένε Iph. T. 547. Bac. 453. Cy. 116. 319. et 563. Her. 102. et 649. Hel. 450. Ion. 288. El. 259. 302. et 562. ὦ ξένε Iph. A. 855.

1349. et 1419. Iph. T. 509. Bac. 263. 441. et 1057. Cy. 102. et 545. Her. 138. Hel. 104. 150. 483. 1266. 1452. et 1595. Ion. 247. 264. 266. 312. 360. 392. 415. 514. et 520. El. 265. 283. 332. 555. 817. et 831. And. fr. VI. et Antiop. fr. XXII. *πȣ̃ δίκα ξένων;* Hec. 715. *ξένοισιν ἐν δόμοις* Ph. 341. *ξένοις πέμπειν σύμβολα* Med. 613. *ȣ̃τ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν* ib. 616. *τίνος ξένων δόμȣς ἔσειμι* Hip. 1066. *πολλοί σοι ξένοι Φεραίων* Al. 1048. *εὐσέβει περὶ ξένȣς* ib. 1151. *τȣ̀ς μετοικȣ̃ντας ξένȣς* Sup. 892. *τῶν κατθανόντων τἀκροθίνια ξένων* Iph. T. 75. *μ' ȣ̓δεὶς ξένων ἑκὼν ἐδέξατο* ib. 947. *ἐλέγξαι ξένȣς ȣ̓κ ἠξίȣν* ib. 955. *ὅσιοι περὶ ξένȣς* Cy. 125. *γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τȣ̀ς ξένȣς φορεῖν* ib. 126. *τȣ̀ς ξένȣς μὴ ἀδίκει* ib. 271. *κρεωκοπεῖν μέλη ξένων* ib. 358. *φίλτατε ξένων* ib. 417. *τὰ ξένων πρόσωπα φεύγȣσιν φίλοι* Her. F. 305. *ξένοις ἐπήρκεις* Bel. fr. XXVIII. 2. *ξένοισιν ἄξενος* Fr. inc. LXXXV. 1. *ξένοι, o hospites,* Iph. T. 612. Cy. 96. et Her. 475. *ὦ ξένοι* Iph. T. 579. Cy. 274. Her. 79. 86. et 94. El. 348. et 779. et Œnei fr. IX. 1. *ὦ ταλαίπωροι ξένοι* Cy. 89. *ξένην πόλιν* Ph. 372. *ἐπὶ ξένῳ χθονὶ* Med. 435. *ξένην ἐπ' αἶαν* Hip. 898. et 1049. *τόλμα θίγειν ξένης* Al. 1120. *ξένης ὕπερ τοιαῦτα λάσκεις;* An. 671. *γυναῖκα ξένην* Iph. A. 469. et *ξένης γυναικὸς ὕπο* Ion. 1221. *ἐν ξένῃ γῇ* Tr. 378. et *ἐν ξένῃ γαίᾳ* Hel. 74. *ὦ ξένη* Iph. T. 597. et Ion. 339. *ἐπὶ ξένας* (pro *ης*, sc. *γῆς*) An. 136. et ita *ξένα* pro *ξένη* Bac. 1033. *ξέναι γυναῖκες* Ph. 285. et An. 882. et *ξένȣς γυναῖκας* Sup. 94. *ξένας εἰς εὐνὰς* Tr. 1038. *ὦ ξέναι* Iph. A. 542. et 1276. Iph. T. 645. et Ion. 221. et sine *ὦ* Or. 1375. *ξένον κῆδος* Ph. 342.

Ξενȣ̃ν. *ȣ̓κ ἀκȣ́ετε πάλαι ξενȣ̃σθαι τόνδε πρȣ̓ννέποντά με;* Hip. 1085. *πόλει ξενȣ̃σθαι* Æg. fr. X. 2. *ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν* Ion. 820. *ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτȣ δόμοις* Al. 69.

Ξενοφονεῖν Iph. T. 1021.

Ξενών. *χωρὶς ξενῶνές εἰσιν* Al. 546. *ἐξωπίȣς ξενῶνας οἴξας* ib. 550.

Ξένωσις. *τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε;* Her. F. 965.

Ξεστός. *τύμβον ξεστὸν* Al. 839. *ξεστὸν λόχον Ἀργείων* Tr. 534. *ἐπὶ ξεστῷ τάφῳ* Hel. 992. *ξεστὸν ὄχθον* Bel. fr. XXVII. *ὀβελȣ̀ς ξεστȣ̀ς* Cy. 393. *ξεσταὶ πόλεως ἀγυιαὶ* Her. F. 782. *ξεστὸν ἄγαλμα* Iph. T. 111. *ξεστὸν πύργωμα* Tr. 46. *ξεστῶν Περγάμων* Or. 1389. *κλίμακος ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα* Ph. 1186.

Ξηραίνειν. *ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος* Cy. 572.

Ξηρός. *κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντȣ πόδα* An. 1260. *ξηρὰν γαῖαν* Ph. 1159. *ξηρὰ σπορὰ* An. 638. *ὀμμάτων ξηραῖς κόραις* Or. 389. *ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἕδραι* El. 734. *ἐν χρόνῳ τελέθει ξηρὸν* An. 784. *ξηρὸν δέμας* El. 239. *ξηρὸν πέδον* Œd. fr. XVII. 7. *αὕτη ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτȣ̀ς* Bac. 277.

Ξιφήρης. *ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ* Or. 1627. *ξιφήρης λόχος* An. 1115. *ξιφήρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις* Rh. 713. *ὁ ξιφήρης Ὠρίων* Ion. 1153. *πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾷς ἐμοῖς;* El. 225. *κεκρυμμένȣς θῆρας ξιφήρεις* Or. 1272. *φίλοι ξιφήρεις* ib. 1346. *ἀγωνισταὶ ξιφήρεις* Ion. 1258. *ξιφήρη χεῖρ' ἔχων* Ph. 366.

Ξιφηφόρος. *ξιφηφόρον εἰσορῶ βαίνοντ' Ὀρέστην* Or. 1504. *ἀνὴρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος* Hel. 1078. *ξιφηφόρȣς ὀπάονας* Ion. 980. *βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι* Her. F. 730. *ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἅμιλλαν* ib. 812. *δίκα ξιφηφόρος* Bac. 991. et 1011.

Ξιφοκτόνος. *ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορύτȣ σφαγᾶς* Hel. 360.

Ξίφος. *ξίφȣς βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχ.* Hec. 436. *τεκȣ́σης εἰς σφαγὰς ὦσαι ξίφος* Or. 291. *μελάνδετον φόνῳ ξίφος* ib. 820. *ξίφος θήγειν χερὶ* ib. 1036. *ȣ̓δέν σȣ ξίφȣς λελείψομαι* ib. 1041. *πῶς ἂν ξίφος νῷ ταὐτὸν κτάνοι;* ib. 1052. *εἰ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν ξίφος μεθεῖμεν* ib. 1133. *ξίφος χρὴ δέρῃ πρὸς αὐτῇ παρθένȣ σπάσαντ' ἔχειν* ib. 1193. *ξίφος ἐκ θανάτȣ πέφευγα* ib. 1369. *παίειν λαιμῶν εἴσω μέλαν ξίφος* ib. 1472. *ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων* ib. 1478. *Μενέλεων— ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφȣς* ib. 1531. *θα-*

νεῖν Δελφικῷ ξίφει ib. 1656. εἰς ἡμᾶς ξίφος φόνιον ἐμβαλὼν Ph. 597. ἐκεῖθ' αἱματηρὸν τομὸν ἀργήσει ξίφος ib. 628. μελάνδετον ξίφος λαιμῶν διῆκε ib. 1098. ὅρκιον ξίφος ib. 1671. ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφυς Med. 1278. τέκνοισιν ἐμβαλεῖν ξίφος ib. 1325. ὡς κατάρξωμαι ξίφει Al. 75. ἐκβαλὼν ξίφος An. 630. ξίφος λαβοῦσα ib. 722. cf. Ion. 844. τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς ἠγρεύσω; An. 842. ἐκαινόμην ξίφει Iph. T. 27. περισπάσας ξίφος ib. 296. ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας ib. 621. πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῷ παλάξαι ib. 880. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει ib. 1173. ἐπισχέτω ξίφος δέρη πρὸς ἀνδρὸς ib. 1459. καρατομεῖν ξίφει Rh. 586. παίει με νείαιραν εἰς πλευρὰν ξίφει ib. 794. ξίφος κελαινὸν ἁρπάσας Bac. 628. διαμεθεὶς ξίφος ib. 635. οἰκεῖον αὐτὸν ὤλεσ' ἅλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. ξίφος μενεῖ σε ib. 809. ταυτῷ ξίφει ib. 843. δίστομον ξίφος ib. 989. et διστόμῳ ξίφει ib. 1050. δεξιᾷ ἑλὼν ξίφος ib. 1597. cf. v. 1624. ἴσχε σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος ib. 1672. θηκτὸν ξίφος Ion. 1064. παίσω κάρα τομὸν ἀμφήκει ξίφει El. 688. ξίφους ἐφαψάμην ib. 1225. κρύπτ' ἐν πέπλοισιν ἕξομεν ξίφη Or. 1125. ἐκκεκώφωται ξίφη ib. 1287. ξίφεσι σιδαρέοισιν ib. 1399. ξίφη σπάσαντες ib. 1458. ξίφεσι βρίθων Ph. 1551. ἐκ δεξιᾶς ξίφη καθαρπάζουσιν An. 814. δίπαλτα ξίφη Iph. T. 323. θηκτὰ κοιμίσαι ξίφη Rh. 669. ὑφ' εἵμασι ξίφη λαθραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. cf. v. 1617. ξίφεσιν ἀμφιτόμοις El. 164.

Ξόανον. κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανον Iph. T. 1359. ἱερὸν ξόανον Tr. 525. χρυσέων ξοάνων τύποι ib. 1074. βωμοῦ λιποῦσα ξόανα Ion. 1403.

Ξουθόπτερος μέλισσα Her. F. 487. et Cress. fr. IX. 5.

Ξοῦθος, Creusæ maritus, pater Ionis. Ion. 58. etc.

Ξουθὸς, *adject.* γάνος ξουθῆς μελίσσης Iph. T. 634. ξουθᾶν πόνημα μελισσᾶν ib. 165. διὰ ξουθᾶν γενύων Hel. 1117.

Ξύγγαμος (pro σύγγ. et sic in reliquis, quæ sequuntur, a ξὺν compositis.) ξυγγάμοισι δυσμενὲς An. 182.

Ξυγγενής. εὕρομεν φίλους καὶ ξυγγενεῖς τούσδε Her. 306. ξυγγενοῦς πέρι γυναικὸς An. 888.

Ξυγγηθεῖν. ξυγγέγηθε Hel. 733.

Ξύγγονος, ἡ, soror. τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κόροιν Διὸς El. 990.

Ξυγκαταθνήσκειν. ξυγκατθανόντι κατθανεῖν Hel. 1419.

Ξυγκελεύειν. ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν θανουμένην Iph. A. 892.

Ξυγκύναγος Bac. 1144.

Ξυλλαμβάνειν. νόμοις βροτῶν ξυλλαμβάνουσα Med. 813. ξύλλαβε Δαρδανίδαις Rh. 230. εἴ μοι ξυλλάβῃ, χαίροιμεν ἂν Ion. 331. ἔρημον ξυλλαβὼν Cy. 446.

Ξυλλέγειν βίον El. 81.

Ξυλληπτέον Cy. 470.

Ξύλλογος. ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς Al. 954.

Ξυλλύειν. ξύλλυε μητρὸς δεσμὰ An. 724.

Ξύλον. ἀποδαυλίζων ξύλῳ Sup. 717. τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ δάκρυα μεθήσει Cy. 209. σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ib. 569. ἀλεξητήριον ξύλον Her. F. 471. ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα ib. 993. ἁρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγεὶς Er. fr. I. 12. σιδηροβριθὲς ξύλον Meleag. fr. IV. ξύλῳ δραστήριος Syl. fr. III. 4. φίλον ξύλον ejusd. fr. VII. 1. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεὶς Cy. 241. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243. ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα Aut. fr. I. 2.

Ξυλουργικός. ἔπραττες οὐ ξυλουργικὰ Fr. inc. CXLI.

Ξυμβαίνειν. οὐκ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως Ph. 593. ξυμβάντε ib. 71. ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς Hel. 628.

Ξυμβάλλειν. ξυμβάλλεται πολλὰ τοῦδε δείματος Med. 284.

Ξύμβασις. δὸς ξύμβασιν τέκνοις Ph. 85. cf. v. 590. εἰς ξύμβασιν χρή σε καὶ σὴν παῖδ' ἄγειν An. 424.

Ξύμβολον. εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες Hel. 298.

Ξύμβουλος. ξύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; Sup. 125. οὐδὲ μωρίᾳ ξύμβουλος ἔσομαι τοῦ κασιγνήτου Hel. 1025.

Ξυμμαρτυρεῖν. ὡς ἂν παροῦσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῇς Hip. 286. τάδε—ῥάκη ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρειπίων Hel. 1086.

Ξυμμαχία. ξυμμαχίᾳ τάδε φράζωμεν Rh. 994.

Ξύμμαχος Or. 1219. ἐγώ σοι ξύμμαχος γενήσομαι; Sup. 246. πόλει μοι ξύμμαχος γενȣ̃ τᾷδ᾽ εὐμενὴς ib. 630. Ζεύς μοι ξύμμαχος Her. 766. ἢ ξυμμάχȣς ξυμμάχοις συνδεῖ Ph. 540. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν Sup. 696. ȣ̓δὲν οἵδε ξύμμαχοι Cy. 638. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι, κατασκοπῶν Hel. 1623. ξυμμάχȣς οἴȣς ὀλέσασα Her. F. 135. ἔρημος ξυμμάχων Œnei fr. II. 1. ἔϛ᾽ ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴση Hel. 825.

Ξυμπεραίνειν Med. 887. ξυμπερᾶναι φροντίδα ib. 341.

Ξυμπέρθειν. ξύν γε πέρσας (pro ξυμπέρσας γε) Hel. 105.

Ξυμπηδᾶν. κᾀγὼ ξυνεπήδησα Bac. 728.

Ξυμπίπτειν. ξυμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων Fr. inc. LXXXIX. 1.

Ξυμπιτνεῖν. τὸ ὑπέγγυον δίκᾳ καὶ θεοῖς ȣ̓ ξυμπιτνεῖ Hec. 1030.

Ξυμπληγάς. ποντίαν ξυμπληγάδα An. 796.

Ξυμπολίτης. ὦ ξυμπολῖται Her. 826.

Ξυμπονεῖν. οἵτινες πάλαι μὴ ξυμπονῶσιν Rh. 322. θέλοντά μ᾽ ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι Hec. 862. ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βȣ́λομαι Or. 682.

Ξύμφημι. ξυμφήσȣσι σοφοί μοι Hip. 266.

Ξυμφορά. ξυμφορὰ θεήλατος Or. 2. ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς ib. 414. ξυμφορὰν ἥκεις φέρων Ph. 1079. et Iph. A. 1536. ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας Ph. 1354. χρηϛοῖσι δȣ́λοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνȣ̃ντα Med. 54. ξυμφορὰ ἀμήχανος ib. 392. ἢν γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος ib. 571. ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. πρὸς τὴν παρȣ̃σαν ξυμφορὰν ib. 483. μῶν ξυμφοράν τιν᾽ ȣ̓̃σαν ȣ̓κ ἔφραζέ μοι; Al. 815. ξυμφορὰν τήνδ᾽ εἰσπεσȣ̃σα An. 984. ξυμφορὰν οἶδ᾽ ὁρῶν Rh. 800. ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἄπειμι Bac. 1146. ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν τὰν—τȣ̃ Πενθέως ib. 1152. ταῦρον προηγητῆρα ξυμφορᾶς ἔχων ib. 1157. τὰ τῶν φίλων καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς Iph. T. 606. τὰς τῶνδ᾽ ἀβȣ́λȣς ξυμφορὰς κατοικτίσειν Her. 153. ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ᾽ ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν βαλεῖν Hel. 957. αἱ ξυμφοραί γε Ion. 957.

Ξύμφορος. δοκεῖ μοι ταῦτα—ξύμφορ᾽ εἶναι Med. 779.

Ξὺν, attic. pro σύν. ξὺν δόλῳ Hec. 884. ξὺν παισὶν ib. 1022. ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ Ph. 788. ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν Med. 11. πόλλ᾽ ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ ib. 463. ξὺν νέοισιν An. 598. ξὺν φθόνῳ δυνάμει τε ib. 781. ξὺν Ἀργείοισιν Sup. 645. ξὺν ἱεροῖς Iph. A. 674. ξὺν ὑμεναίοισιν ib. 693. τῇ τύχῃ οἶμαι μέλειν τȣ̃δε ξὺν ἡμῖν Iph. T. 910. ξὺν θεῷ Rh. 358. ξὺν τοῖσδε πορπήμασιν ib. 442. ξὺν σοὶ ϛρατεύειν—θέλω ib. 471. ἐμῷ ξὺν παιδὶ Tr. 984. ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο Cy. 480. ξὺν Ἡρακλεῖ Her. 741. ξὺν τῇδε Hel. 888. ξὺν πόσει σῷ ib. 1679. ξὺν οἷς (sc. ὅπλοις) τὰ κάλλιϛ᾽ ἐξέπραξα Her. F. 1383.

Ξυνάγειν. δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε (pro ξυνῆγε) Iph. A. 290.

Ξυναινεῖν. δῶρά μοι ξυναίνεσον Rh. 172.

Ξυναλγεῖν Al. 636.

Ξυναλγηδών. ὦ ξυναλγηδόνες Sup. 74.

Ξυναλλαγή. λόγων ξυναλλαγαῖς Sup. 602.

Ξυναντᾶν. ὅτῳ ξυναντήσειεν Ion. 787.

Ξυνάορος, 1) ὁ, maritus. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136. 2) ἡ, uxor. ὅπως τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον Or. 653. cf. v. 1556. et 1566. ὦ ξυνάορ᾽ ἀθλιωτάτη Ph. 1689. cf. Hip. 1404. Al. 827. Iph. A. 50. Her. F. 140. et 527. et Fr. inc. CLI. 1.

Ξυνάπτειν. ξυνάπτετον πόδα ἐς ταὐτὸν ἄμφω Ph. 37. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1014. ὥϛε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371. ξύναπτε—χέρα Bac. 198. κοινὴν ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας Hel. 1040. πρῶτα δῆτ᾽ ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; Ion. 538. φόνος νιν ξυνῆψε φίλᾳ γᾷ Ph. 677. δρόμῳ ξυνῆψεν ἄϛυ Καδμείας χθονὸς ib. 1108. ξυνῆψαν ἔγχη ib. 1199. et sine ἔγχη ib. 1390. ȣ̓κ ἐγγενῆ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις Sup. 134. μάχην ξυνῆψε ib. 144. ξυνῆψέ μοι πόλεμον Rh. 428. ξύναψον Ph. 106. ἢ σὺ ξυνάψαις βλέφαρα κόραις Bac. 746. τάφῳ ξυνάψω κῶλον Hel.

551. τούτῳ ξυνάψειν λέκτρα Ph. 49. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι Med. 1232. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ Ion. 807.

Ξυναρμόζειν. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν Iph. T. 1167. ξυνάρμοσον βλέφαρά μου τῇ σῇ χερὶ Ph. 1460. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων ξυναρμόσας Tr. 11.

Ξυναρπάζειν. σκύμνον οἷά νιν ἐν χεροῖν ὀρείαν ξυνήρπασαν Or. 1493. ξυναρπάσας στρατὸν Iph. A. 531. πολεμίων δίκην ξυναρπάσασαι (sc. χέρας) Hec. 1163. ξυναρπάσουσι καὶ κατασκάψουσι γῆν Iph. A. 535.

Ξύναυλος. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ El. 879.

Ξυναύξειν. εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι El. 544.

Ξύνδουλος. ὦ ξύνδουλε Ion. 1109.

Ξυνείδειν, vel ξυνειδεῖν. ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ Hip. 425. ξύνοιδα θεόθεν πιτνοῦντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη Med. 1269. ξύνοιδεν οὔτις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. ξύνοιδε Πηνειὸς κ. τ. λ. Her. F. 368. ξύνοιδ' ὄρος παρθένιον Tel. fr. I. 5. ξυνειδότα ἔχθραν πατρῴαν Her. 1001. οὐδενὸς ξυνειδότος El. 88. οὐδὲ ξυνῄδει σοί τις ἔκθεσιν τέκνου; Ion. 956.

Ξυνεῖναι. σοὶ ξύνειμι Hip. 85. ἐμοί γ' ἄλυτος δι' αἰῶνος ἂν ξυνείη Al. 478. εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς An. 205. ἐμοὶ οὐδὲ ξύνεστιν ἐλπὶς Tr. 677. ὅταν πόσις πικρὸς ξυνῇ γυναικὶ Hel. 304. τούτῳ ἀνδρὶ—μήτε ξυνείην Æol. fr. IV. 3. ἐπεὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξύνεστι (sc. ἡ σωφροσύνη) Fr. inc. XIII. 3. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν Med. 244. παρθένῳ ξυνὼν ἀεὶ Hip. 17. μετὰ σκαιῶν ξυνὼν El. 943. τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Œd. fr. I. 2. οἷσπερ ἥδεται ξυνὼν Phœn. fr. IX. 9. ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc. LXVIII. 4. ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν eorund. LXXV. 3. ἃ ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν eor. CLII. 2. τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς ξυνοῦσα Hip. fr. III. 2. τῇ δίκῃ ξυνοῦσ' ἀεὶ Inus fr. XV. 2. ταῦτα ξυνόνθ' ὁμοῦ Sup. 595. ᾧ ξύνοπλα δόρατα νέα νέῳ ξυνῆν ποτε Her. F. 129. τίς σοι ξυνέσται χείρ; Hec. 879.

Ξυνέμπορος. Μενέλεῳ ξυνέμποροι Hel. 1554. ἃς ἐκ βαρβάρων ἐκόμισα—ξυνεμπόρους ἐμοὶ Bac. 57.

Ξυνεξαιρεῖν. ξυνεξελὼν δορὶ Ion. 61.

Ξυνέπεσθαι. ἄντυγι ξυνείπετο Hip. 1231.

Ξυνερᾶν. ἐγὼ τὴν σὴν χάριν σοὶ καὶ ξυνήρων An. 222.

Ξυνεργάτης. οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην Hip. 417. τὸν ξυνεργάτην ἄγρας Bac. 1144.

Ξυνεργεῖν. ξυνεργῶν αὐτὸς Hel. 1443.

Ξυνεργός. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργοὺς Med. 845. ἣν ξυνεργὸν εἱλόμην ib. 396. θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς Hel. 1119.

Ξυνέρχεσθαι. ξυνήλθομεν Bac. 713. χρόνῳ ξυνελθοῦσα χοροῖς Hel. 1484. εἰς ἓν ξυνελθόντα Tr. 1155.

Ξύνεσις. ξύνεσίν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. ξύνεσιν ἣν ἔχων τύχῃ Iph. A. 375. ξυνέσει ἄχρηστον Tr. 667. ξυνέσει μέγαν ib. 669. εἰ θεοῖς ἦν ξύνεσις Her. F. 655.

Ξυνέσιος Al. 1154.

Ξυνετὸς Or. 919. ξυνετὸς πολέμου ib. 1406. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοὰν Iph. T. 1092. δυσξυνέτου ξυνετὸν μέλος Ph. 1511. ξυνετά μοι δοκεῖς λέγειν ib. 501.

Ξυνεύδειν. ἢ παιδὶ πατρὸς τολμᾷς ξυνεύδειν An. 172. ᾧπερ ξυνηῦδες ἐν φάει El. 1145.

Ξυνευνέτης. ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτῃ Med. 240. ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ Iph. T. 524. οἷαν γενέσθαι χρή σε σῷ ξυνευνέτῃ Hel. 1309. αἳ πῶς ποτε βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν; Hip. 416. αἱ 'ρεταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας An. 207.

Ξυνευνέτις. τὴν αἰχμάλωτον Ἕκτορος ξυνευνέτιν An. 909.

Ξυνεύχεσθαι. ταυτὰ δὴ ξυνεύχομαι Hel. 651.

Ξυνέχειν. εἰ φαεννοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίου λαμπτῆρες Rh. 59.

Ξυνηρεφής. ξυνηρεφὲς πρόσωπον εἰς γῆν βαλοῦσα Or. 955.

Ξύνθημα. ξύνθημα παρφέροντι ποιμέσιν λόχων Ph. 1147. ξύνθημα ἡμῖν Φοῖβος Rh. 521. ξύνθημα λέξας ib. 763.

Ξυνθνήσκειν. ξυνθάνοιμ' ἂν Hel. 1418. ξυνθανεῖν δεῖ με σοὶ καὶ τῇδ' ὁμοῦ Or. 1091. cf. v. 1565. δυοῖν παίδοιν ξυν-

θανῦσα Med. 1289. ξυνθανῦμαι Ph. 1675.

Ξυνιέναι (ab ἵημι). τὰ ἄλλα μὴ δοκεῖς ζυνιέναι Pol. fr. V. 1. ξυνῆκα Ph. 751. Cy. 446. El. 260. et 644. τίς ὖ τάδε ξυνήσεται; Ion. 694.

Ξυνίσημι. ξύνισμὲν πάνθ', κ. τ. λ. Sup. 1175.

Ξυνιςάναι. ὅτῳ ξυνέςη τῶνδ' ἕκαςος ἐν μάχῃ Sup. 847. κατ' ἀλλήλων φόνος ξυνίςατο Iph. A. 54. ξυνεςῶτος ςρατῦ ib. 87. τῦ σκυθρωπῦ καὶ ξυνεςῶτος φρενῶν Al. 800. ξυςαθέντα διὰ μάχης Ph. 762.

Ξυνίςωρ Sup. 1173.

Ξύνοδος. ἐν Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ Hec. 109.

Ξυνοικεῖν. ἂν ἡμῖν εὖ πόσις ξυνοικῇ Med. 242. ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις συνεύνῳ ib. 1001. ὁ νῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη An. 236. τῷδε ξυνοικεῖ Iph. T. 915. et antea ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ vers. 524. ᾧ ἂν ἐν δόμοις χρόνον ξυνοικεῖ πλεῖςον (sc. τὰ χρήματα), ὖτος εὐτυχὴς Æol. fr. XIII. 5. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν Hip. 1220. ἵν' ἡ θαλασσία Πηλεῖ ξυνῴκει —Θέτις An. 18. ἡ ξυνοικήσασά σοι Al. 737.

Ξυνοικίζειν. ἔδεισα, μὴ Τροίαν ξυνοικίσῃ πάλιν Hec. 1139. παῖδά μοι ξυνοικίσας Pro. fr. VIII. 2.

Ξύνοικος. ξύνοικον λαὸν Her. 82.

Ξυνοίκυρος. ξυνοικύρυς κακῶν Hip. 1069.

Ξυνόλλυσθαι. αὐτῷ γ' ὖ ξυνωλόμην ὁμῦ Hel. 103.

Ξυνομαίμονες Hel. 646.

Ξύνοπλος. ξύνοπλα δύρατα Her. F. 128.

Ξυνυσία. αἱ ξυνυσίαι Dan. fr. XI. 4.

Ξυντείνειν. ςέργηθρα φρενῶν ξυντεῖναι Hip. 257.

Ξυντιθέναι. δυεῖν ἁμίλλαιν ξυντιθεὶς El. 95. εἴδωλον ἔμπνυν ὐρανῦ ξυνθεῖσ' ὕπο Hel. 34. ἃ ξυνεθέμην γεραιτέρῳ Bac. 175. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδε ib. 806. ξυνεθέμην τῷ θεῷ ib. 807.

Ξυντράπεζος. ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον An. 659.

Ξυντυγχάνειν. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν Hec. 1182.

Ξυντυχία. ξυντυχία κρείσσων Hec. 215. ὅστις ξυντυχίᾳ μή τινι κάμνει θνητῶν El. 1358.

Ξυνωδίνειν κακοῖς Hel. 733.

Ξυνῳδός. ὦ ξυνῳδοὶ κακοὶ Sup. 73. τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι φίλαι ξυνῳδοὶ Or. 133. τάδ' ὖ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις Med. 1008. μυσεῖα θρηνήμασι ξυνῳδὰ Hel. 173.

Ξυνώνυμος Hel. 502.

Ξυνωρίζεσθαι. ξυνωρίζυ χέρα Bac. 198.

Ξυνωρίς. ξυνωρὶς τέκνων Ph. 1092. εὔτεκνος ξυνωρὶς ib. 1612. cf. Med. 1145. πολιὰ ξυνωρὶς Bac. 324. ἂν δίδως ξυνωρίδα Sci. fr. V. 2. ξυνωρίδας λόχων Ph. 451. πληρῦτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987.

Ξυρηκὴς, vel ξυρήκης. κυρᾷ ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. κάρα ξυρηκὲς Ph. 375. et κ. ξυρῆκες El. 335.

Ξυρός. ὧδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυρῦ Her. F. 630. κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ El. 241.

Ξύςασις. μένος ξύςασίς τε σῶν φρενῶν δεινὴ Hip. 983.

Ξυςὸν Hec. 920.

Ξυςρατηγοὶ Ph. 752.

O.

Ὀβελός. ἀμφὶ βυπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 302. ὀβελὺς ἄκρυς ἐγκεκαυμένυς πυρὶ ib. 392.

Ὄβρια Peliad. fr. VIII.

Ὄβριμος. Ἰδαία μᾶτερ ὀβρίμα Or. 1454.

Ὄγκος. ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα Ph. 724. cf. Iph. A. 865. τοῖς ζῶσιν ὄγκος Rh. 760. ὦ πολὺς ὄγκος συςελλομένων προγόνων Tr. 108. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. γαςρὸς διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. ἐς ὄγκον ὐκ ἄνω βλέπειν τύχης (sc. χρὴ) Alcmæon. fr. II.

2. ἐγένετο ὄγκος κακὸν Melan. fr. XV. 2. vid. not.
Ὀγκεῖν. τὸ Ἄργος ὀγκῶν Her. 196. τὸν δαίμον' ὀγκῶν Sis. fr. I. 39. μυρίοισι βροτῶν βίοτον ὤγκωσας μέγαν An. 320. εἶτα δῆτ' ὀγκέμεθα Hec. 623. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος El. 381. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. δῶμα πλέτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. ὡς ὀγκωθῇ τάφῳ Ion. 388.
Ὀδᾷν. ὄδησον ἡμῖν σῖτον Cy. 133. βοὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις ib. 98. ὡς ὀδηθείης μακρὰν ib. 12.
Ὀδάξ. γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες Ph. 1432.
Ὀδηγεῖν. ὀδηγήσω ἐγὼ Her. F. 1402.
Ὀδμή. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391.
Ὀδοντοφυής. τὰν ἀπὸ—δράκοντος γένναν ὀδοντοφυῆ Ph. 828.
Ὀδός. ἡγεμὼν ὁδὲ Hec. 281. et El. 669. σῶν ὁδὸν βυλευμάτων Hec. 744. ψεύσει σ' ὁδὲ τῆσδ' ἐλπὶς ib. 1032. ὡς τάχιςα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδὲ Or. 125. καθ' ὁδὸν εἶμι ib. 549. cf. v. 1682. ὦ τὴν ἐν ἄςροις ὐρανῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. ἐς ταὐτὸν Φωκίδος σχιςῆς ὁδὲ ib. 38. ἄκυε θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν ib. 918. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν Med. 766. εἶμι δὴ τλημονεςάτην ὁδὸν ib. 1067. γνώμης ὁδὸν Hip. 290. et 391. ἵνα—ναύταις ὐκ ἔξ' ὁδὸν νέμει ib. 745. τὴν εὐθὺς Ἄργυς κἀπιδαυρίας ὁδὸν ib. 1197. οἵαν ὁδὸν προβαίνω Al. 263. ἐξιῦσαν ὑςάτην ὁδὸν ib. 613. εἰς ἐρημίαν ὁδὲ An. 753. οἵαν ἔκελσας ὁδὸν Rh. 898. τίς ὁδῷ; τίς ὁδῷ; Bac. 68. ἐπιχειρήσεις ὁδῷ ib. 817. τήνδ' ἀφικόμεσθ' ὁδὸν Her. 38. ἔχεις ὁδόν τινα δίκαιον ib. 901. πολλ' ἀνήρυ μεμφῇ ὁδῷ Hel. 771. ὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδὲ Ion. 635. εἴκειν ὁδὲ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν ib. 637. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν ib. 1226. πικρᾶς ἐκ Τροίας ὁδὲ βυλᾶς El. 161. πάρεργ' ὁδὲ ib. 509. ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθρὺς ἐμύς; ib. 604. ὁδὸν αὐτὴν ἀγρὺς ἔχει ib. 636. τῆς ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐςι Bel. fr. XII. 2. δείξας ἄςρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. δράκων ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς—ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 1. αἰτιᾶται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδὲ Epist. V. διπλῆς μερίμνης διπτύχυς ἰὼν ὁδὺς Or. 632. πολλὰς ἔχυσα θανασίμυς αὐτοῖς ὁδὺς Med. 376. εὐσεβεῖς ὁδὺς ἥκοντα An. 1126. πυκνὰς ὁδὺς ἐλθόντα Tr. 235. ὁδὺς ἐρήμυς ἵμεν Bac. 839. τρισσαί μ' ἀναγκάζυσι συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδὺς Ion. 930. cf. Thes. fr. IV. 4. φαεννὰς ἄςρων μεταβάλλει ὁδὺς El. 728.
Ὀδῦν. ὄδωσον δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1050.
Ὀδυρός. ἀξία ἡμῶν ὀδυρὸς Ion. 1617. ἔπαυσ' ὀδυρὺς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII.
Ὀδύς. γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας Ph. 672. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. χείλεσιν διδὺς ὀδόντας Bac. 621. μυσαροῖσιν ὀδῦσιν Cy. 372. τὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640.
Ὀδυνᾶν. τὸ ὀρθῦσθαι γνώμαν, ὀδυνᾷ Hip. 247.
Ὀδύνη, et dor. ὑνα. οἷα μ' ὀδύνη τείρει Rh. 749. cf. v. 799. δι' ὀδύνας ἔβας Ph. 1554. Al. 877. et El. 1210. ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει Hip. 1371. ἄλλοις ἄλλα προσέβα—ὀδύνα Iph. T. 196. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με Ion. 766. ὀδύναισι λέγω Ph. 1550. διά μυ κεφαλᾶς ἀΐσσυσ' ὀδύναι Hip. 1352. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχυσαι El. 1346. τίς πετραῖον σκόπελον—ὀδύναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4.
Ὀδυνηρός. ὀδυνηρὸς ὁ πλῦτος—γενήσεται Θήβαισι Ph. 569. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων Hip. 189.
Ὀδύρεσθαι. τί ὀδύρῃ; Hec. 740. τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι; Ph. 1750. cf. An. 397. et Iph. T. 482. ἄκραντ' ὀδύρῃ Sup. 770. ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν Med. 159.
Ὄδυρμα. πικρὸν ὄδυρμα Tr. 1227. μακρῶν ὀδυρμάτων κλύυσα θρήνυς Hec. 297. ἅλις ὀδυρμάτων ἐμοὶ Ph. 1737. πολλὰς ἱεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων Iph. A. 1101.
Ὀδυρμός. ποῖον ὀδυρμόν; Hec. 156. λήξασ' ὀδυρμῶν Ph. 1078. ὄρνις ὀδυρμοῖς ἐμοῖς συνῳδὸς ib. 1519. ἔπαθον μεγάλων ἄξι' ὀδυρμῶν Med. 112. θρήνων ὀδυρμοὶ Tr. 605. ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιῤῥοαὶ Œno. fr. V. 2.
Ὀδυσσεὺς, rex Ithacensis. Hec. 143. etc. Or. 587. Iph. A. 107. 525. et 1362. Iph. T. 24. Rh. 219. etc. Tr.

278. etc. Cy. 103. etc. et Tel. fr. XIX. 1. *ὐκ οἶδα τὺς σὺς Ὀδυσσέας* Rh. 866.

Ὄζος. παρὰ—Ἄρεος ὄζον Iph. A. 202. *τὼ Θησείδα, ὄζω* (in dual.) *Ἀθηνῶν* Hec. 125. *ἐλατίνων ὄζων ἔπι* Bac. 1068. cf. v. 1096.

Ὅθι, ubi. Hip. 125. et 1127. Iph. A. 547. 1285. 1294. etc.

Ὀθνεῖος. ὀθνείυ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρῦ Al. 813. *ὀθνεῖος γυνὴ* ib. 535. et 536. et *γυναῖκ' ὀθνείαν* ib. 649.

Ὄθρυς, nom. montis. λιπῦσ' Ὄθρυος νάπαν Al. 583.

Οἶ, exclamatio dolentium et lamentantium. Hec. 155. et passim per totum Euripidem; inprimis *οἴ μοι*.

Οἰακοςρόφος Med. 523.

Οἴαξ, nom. pr. viri. Or. 432.

Οἴαξ, appell. clavus, gubernaculum. *οἴαξ ποδός μοι* Or. 793. *παρ' οἴακα* Tr. 685. *ςρέφ' οἴακα* Hel. 1607. *ἔχων οἴακας* Hip. 1227. *οἴακας ἐξηρῦμεν νεὼς* Iph. T. 1357. *οἰάκων φύλαξ* Hel. 1594. *ἐπ' οἰάκων βὰς* ib. 1626.

Οἴγειν. οἴγειν κλῇθρα Her. F. 332. *δωμάτων ἐξωπίυς ξενῶνας οἴξας* Al. 550. *θύραν τίς οἴξει μοι;* Cy. 500.

Οἰδιπόδης, rex Thebarum. Ph. 356. 1502. 1509. et 1529. Sup. 836. et 1078.

Οἰδίπυς, idem, qui præc. Ph. 27. etc. Sup. 14. 149. et 928. Alcmæon. fr. XVII. 1. Antig. fr. I. 1. et Fr. inc. B. 3. 2.

Οἶδμα. ἐς οἶδμ' ἁλὸς μεθῆκέ με Hec. 26. *ἐπ' οἶδμα λίμνας* ib. 446. *ἅλιον ὑπ' οἶδμα ναυςολήσων* ib. 634. *ἐς οἶδμα πόντυ* Or. 992. *Τύριον οἶδμα* Ph. 210. *πορφύρεον εἰς οἶδμα* Hip. 739. *κατ' οἶδμα πόντιον* Iph. A. 704. et *κατ' οἶδμα* sine *πόντιον* Hel. 6. cf. Hel. 407. et 1412. *Αἰγαῖον οἶδμα* Iph. A. 1601. *Εὔξενον ἐπ' οἶδμα* Iph. T. 395. *οἶδμα περῶντες* ib. 417. *οἶδμα νήνεμον* ib. 1412. *ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα* Hel. 374. *κατ' οἶδμ' ἅλιον* ib. 527. cf. v. 1517. *ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε;* ib. 1282. *ποταμῦ παρ' οἶδμα* ib. 1482. *αἵματος ἀποῤῥοαὶ ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον* ib. 1604. *βαρβάρυς ῥίπτειν ἐς οἶδμα* ib. 1611. *δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας* Her. F. 410. *οἶδμα θαλάσσιον* Bel. fr. XXI. 2. *ὔκυν ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν* Pol. fr. I. 8.

Οἴεσθαι. σὲ γαμβρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν Iph. A. 986.

Ὀϊζὺς Hec. 949.

Οἴκαδε. νεῶν λῦσαι ποθῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα Hec. 1020. *ἄπαγ' οἴκαδε ςρατὸν* Iph. A. 817. *ὡς οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην* Tr. 1155. *ὡς ςελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι* ib. 1264. *ὐδ' οἶσθα νόςον οἴκαδε* Hel. 883. *οἴκαδ' εἰσπορευέτω* El. 1285. *βίος—οἴκαδ' ἔρχεται* St. fr. III. 5.

Οἰκεῖν. Παῤῥάσιον οἰκεῖν δάπεδον Or. 1645. *Λερναῖα οἰκεῖ νάματα* Ph. 127. *οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν* ib. 489. *γῆν οἰκεῖν* ib. 521. *τὴν χθόνα ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν* Med. 314. *οἰκοῖμεν καλῶς* ib. 559. *αἳ τόδ' ἔσχατον οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον* Hip. 374. *πολυμηλοτάταν ἑςίαν οἰκεῖς* Al. 592. *ὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκῦμεν πόλιν* An. 242. *τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ὐκ ἐάσομαι;* Iph. A. 331. *ὃ μή ποτ' οἰκεῖν ὤφελε* ib. 663. *Χείρων ἵν' οἰκεῖ—Πηλίυ βάθρα* ib. 705. *οἰκεῖ ἄςυ ποῖον Ἑλλάδος;* ib. 712. *δόμυς οἴκει πατρὸς* Iph. T. 699. *ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ* ib. 1098. *οἳ κατ' Ἰδαῖον λέπας οἰκῦμεν* Rh. 288. *ὄρος οἰκῦσι* Bac. 33. *οἰκῦσ' ἄντρ' ἔρημα* Cy. 22. *ἄχαριν οἰκῦσι χθόνα* ib. 124. *γῆς Ἑλλάδος μυχὺς οἰκεῖς* ib. 297. *ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν* Her. 246. *μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρυ* Hel. 302. *ὃς οἰκεῖς τόνδε λάϊνον τάφον* ib. 968. *ἵν' οἰκεῖς ἀςέρων ποικίλματα* ib. 1102. *ναοῖσιν οἰκεῖς τοῖσδέ γ', ἢ κατὰ ςέγας;* Ion. 314. *ἔμελλες οἰκεῖν τἀμὰ* ib. 1295. *Κυκλωπείαν πόλιν ὠρέξατ' οἰκεῖν* Her. F. 16. *πάτραν οἰκεῖν* ib. 18. *οἰκῦσ' ὄλυμπον* ib. 1318. *οἴκει πόλιν τήνδε* ib. 1365. *φασί νιν ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν οἰκεῖν* El. 99. *ἄλλῳ σύγγαμος οἰκεῖ* ib. 212. *τὰς πόλεις οἰκῦσιν εὖ* ib. 386. *ἄλγιςα οἰκεῖς, ὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς* ib. 925. *δυστυχεῖς οἰκῶ δόμυς* ib. 1005. *σὲ Ἀρκάδων χρὴ πόλιν—οἰκεῖν* ib. 1274. *οἰκεῖν γαῖαν* Æol. fr. VI. 1. *κἂν τῷ κακίςῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει* (sc. *ὁ ἔρως*) And. fr.

XIII. 3. εἰ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ῥᾳδίως οἰκοῖμεν ἄν σε Er. fr. I. 60. πȣ̃ καὶ πότ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος; Inus fr. V. 3. δώματ' ἣν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. 'Ελλάδ' οἰκῶν Al. 862. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν Sup. 386. ὦ φαεινῶν ἀστέρων οἰκῶν ἕδρας Cy. 352. Φάρον οἰκῶν νῆσον Hel. 5. ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν El. 677. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. οἰκȣ́ντων ὁμȣ̃ Ph. 70. ὦ τὰς 'Αθήνας δαρὸν οἰκȣ̃ντες χρόνον Her. 69. οἰκȣ̃ντες πόλιν ib. 143. τῇ τόδ' οἰκȣ́σῃ πέδον Iph. A. 91. ὦ κλεινὸν οἰκȣ̃σ' ἄστυ Ion. 262. εἰ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν ᾤκεις Med. 541. τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾠκȣ̃μεν πέδον An. 58. σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις ᾤκȣν Tr. 393. ἣ Τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον Med. 1359. ὃς Παγγαίȣ πέτραν ᾤκησε Rh. 973. Φρυγῶν ᾤκησα πολυχρύσȣς δόμȣς Hel. 934. τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν Her. F. 271. ᾤκησεν Ἄργος Œnei fr. I. 4. πῶς ἂν δόμȣς 'Αθάμαντος οἰκήσαιμι; Inus fr. II. 2. ἣν δώματ' οἰκήσητε Her. 312. σὸν οἰκῆσαι δόμον Hip. 1010. νάσȣ περικύμονος οἰκήσας ἕδραν Tr. 796. ἐγὼ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον Ph. 605. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. cf. An. 582. πῶς οἰκήσω; Al. 916. ἀσφαλῶς οἰκήσομεν Sup. 1230. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν Iph. A. 1508. καθαρὸν οἰκήσεις δόμον Iph. T. 1231. πῶς τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον; Hel. 1244. ὀρφανȣ̀ς δόμȣς οἰκήσω Ion. 791. Εὐρυσθέως ἔμελλες οἰκήσειν δόμȣς Her. F. 463. ȣ̃ φασὶ Κενταύρειον οἰκεῖσθαι γένος Iph. A. 706. γνώμῃ ἀνδρὸς εὖ οἰκȣ̃νται πόλεις Antiop. fr. XII. 1. τοσῆσδ' οἰκȣμένης 'Ελληνίδος γῆς Her. 306. εὖ οἰκȣμένας πόλεις Hip. 486. πȣ̃ τȣ̀ς Φρύγας λέγȣσιν ᾠκῆσθαι Iph. A. 662.

Οἰκεῖος. οἰκεῖος ἁρμάτων ὄχος Hip. 1166. κάρτα καὶ λίαν οἰκεῖος νεκρὸς Al. 814. οἰκείȣ φίλȣ An. 987. οἰκείȣ στρατȣ̃ Sup. 709. οἰκεῖον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. οἰκεῖος γεγὼς Bac. 1248. οἰκεῖος πόλεμος Her. 420. et Antig. fr. IV. 1. δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων Ph. 377. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων Iph. T. 1140. τοῖσιν οἰκείοις φίλοις χρῆσθαί μ' ἀνάγκη Cy. 646. φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος Her. 634. οἰκεία χειρ El. 629. οἰκείας βλάβας Scy. fr. III. ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον Ph. 1114. οἰκεῖον ἅλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. οἰκεῖα βȣλεύματα Ph. 699. κακοῖσιν οἰκείοις Tr. 406. οἰκεῖα σπάργανα Ion. 917.

Οἰκετεύειν. χαίρȣσα—τὸν ἀνάλιον οἶκον οἰκετεύοις Al. 439.

Οἰκέτης. εἶχον οἰκέτην βίον Ion. 1373. πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Med. 774. ξύνοιδεν ȣ̃τις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. πάντες ἔκλαιον οἰκέται Al. 190. cf. v. 765. πᾶσιν οἰκέταισιν ἦν μήτηρ ib. 772. ἀκράντον ȣ̓δὲν ȣ̓δ' ἐς οἰκέτας ἔχων Sup. 870. βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο Ion. 1189. οἰκετῶν ὄχλος Her. F. 976. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.

Οἰκέτις γυνὴ El. 104.

Οἰκητήριον σμικρὸν Or. 1114.

Οἰκήτωρ. λαὸς οἰκήτωρ θεȣ̃ An. 1090. οἰκήτωρ χθονὸς Ion. 1299. 'Αμφαναίας οἰκήτορ' ἄμικτον Her. F. 393. παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας Sup. 658.

Οἰκίζειν. ἦ πȣ μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις; Iph. A. 670. ὃς τῷ ἐμῷ νυμφεύτᾳ παῖδ' ἐς οἴκȣς οἰκίζεις Ion. 915. ὅστις ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκίζῃ πόλιν Er. fr. I. 11. ȣ̃περ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον Hec. 1022. εἰς τήνδ' ᾤκισεν (ἐμὲ) Ταύρων χθόνα Iph. T. 30. cf. v. 786. τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. ᾤκισ' 'Ινάχȣ πόλιν Ar. fr. II. 6. τὸν βȣκόλον—οἰκίσαι ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1293. ὅπῃ γῆς πύργον οἰκιȣ́μεθα Her. 46. ἵν' ᾄδης ᾤκισαι Hec. 2. ȣ̃ δὴ στενὸν δίαυλον ᾤκισαι τέρας Tr. 435.

Οἰκλῆς, pater Amphiarai. Sup. 925.

Οἴκοθεν. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβȣσα Ph. 301. μὴ μαθȣ̃σαν οἴκοθεν Med. 239. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καθέστηκα ib. 506. ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἴκοθεν An. 980. cf. Alcmen. fr. XII. 2. οἴκοθεν ἀτώμενος Sup. 182. ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν Iph. A. 1000. οἴκοθεν αἰσχρῶς ἰὼν ib. 1187. ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν Tr. 371. τὸν νῦν διδάσκαλον οἴκοθεν ἔχȣσα χρηστὸν ib.

648. *τὰ οἴκοθεν* ib. 963. *φάτιν τιν' οἴκοθεν κλύουσα* Hel. 1207.

Οἴκοι. *τὰ οἴκοι* Tr. 379. et Epist. II. *εἰ ἦσαν οἴκοι* Tr. 397. *οἴκοι τὸν νοῦν ἔσχον* Ion. 251. *ἄν τις οἴκοι πλουσίαν ἔχῃ φάτνην* Eu. fr. VI. 1. *ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει* Phi. fr. 1. VIII. 1. *τὴν σωτηρίαν οἴκοι σχόντες* Fr. inc. CXXXVI. 2.

Οἶκος. *πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην* Hec. 39. *τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον—ἀφίξομαι* ib. 448. *πατρῷον ἐς οἶκον* ib. 952. cf. El. 611. *οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς* Or. 663. *ὑπὲρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε* ib. 672. *ἐπὶ μακαρίας ζηλωτὸς οἶκος* ib. 971. *κατ' οἶκον* ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. etc. *οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν* Ph. 489. *οἶκον οἰκήσω μόνος* ib. 1237. *Ἕλλην' ἐς οἶκον* Med. 1331. *Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον* Hip. 69. *ἔρημος οἶκος* ib. 847. cf. Sup. 1132. *τὸν ἀνάλιον οἶκον* Al. 439. *ὦ πολύξενος καὶ ἐλεύθερος—οἶκος* ib. 572. *τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἐάσομαι;* Iph. A. 331. *πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν* Cy. 177. *θεῶν παλαιὸν οἶκον* Ion. 2. *Πύθιον οἶκον* ib. 458. *ἐλθὼν ἐς οἶκον ἀλλότριον* ib. 607. *ὡς κομίζοις οἶκον εὐγενέστατον* ib. 1562. *πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα* El. 1289. *οὔτ' οἶκον—ὀρθώσειεν ἂν* Archel. fr. V. 2. cf. Er. fr. X. 3. *ἑνὸς οἶκος οὐ πλεῖον σθένει* Er. fr. I. 25. *οἶκος μέγας* Ix. fr. III. 3. *μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος* Pol. fr. VIII. *ποῖος ἂν οἶκος—δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι* Fr. inc. CLVI. 1. *οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν* Hec. 80. *ἔξελθ' οἴκων* ib. 174. *οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν—ἐξέπταξας* ib. 179. *οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις* ib. 457. *ὦ σχήματ' οἴκων* ib. 619. *ὅν μοι Θρῇξ ἔσωσ' οἴκοις ἀνὴρ* ib. 682. *ἥξετ' ἐς οἴκους* ib. 932. cf. v. 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. etc. *ἐξῴκισέ μ' οἴκων γάμος* Hec. 948. *οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχοὺς* ib. 1040. *κατ' οἴκους* Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. et 953. An. 41. et 900. etc. *ἀπ' οἴκων* Or. 170. *πήματ' οἴκων* ib. 965. *ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ* Ph. 88. *ἐξ οἴκων πατρίων ἔπλευσας* Med. 432. *τέρεμνα οἴκων* Hip. 418. *ὀλβίων ἀπ' οἴκων* ib. 756. *ὦ πόνος οἴκων* ib. 1345. *ἐξ οἴκων* Al. 94. *οἴκων δεσπότην* ib. 684. *βάθει κεῦθος οἴκων* ib. 875. *ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι* ib. 1019. *φόβον οἴκων ἀφελέσθαι* An. 523. *οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες* Iph. A. 806. *ἄϊστον οἴκων ἐμῶν με θήσει* Tr. 1321. *ἐν ἀσκῷ οἴκους ἔχων* Cy. 523. *Περσείων οἴκων* Hel. 1480. *εἰς χρυσήρεις οἴκους* Ion. 157. *στέρομαι οἴκων* ib. 865. *τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων* ib. 1073. *οἴκων θεοδόκων* ib. 1549. *στείχωμεν οἴκους* ib. 1616. *ἀστρωποὺς κατέσχεν οἴκους* Her. F. 406. *ἱερὰ καθάρσι' οἴκων* ib. 923. *δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις* El. 393. *ἥκω ἀτενὴς ἀπ' οἴκων* Alcmæon. fr. XV. *ἀργὸς οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται* Antiop. fr. XXIX. 4. et Fr. inc. XXXV. 4. *λεπτῶν ἀπ' οἴκων* Dan. fr. XII. 3. *τὰ κακῶς οἴκους ἐσελθόντα* Er. fr. II. 13. *ἀνόνητον ἄγαλμα οἴκοισι τεκὼν* Thes. fr. III. 2. *τοὺς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίου* Fr. inc. CLXXXVII. 3. *τηλοῦ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην* eorund. CXCVI. etc.

Οἰκούρημα. *πικρὸν οἰκούρημα* Hip. 787. *αἰσχρὸν οἰκούρημα* Her. 700. *τἄνδον οἰκουρήματα* Or. 926.

Οἰκουρία. *μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας* Her. F. 1373.

Οἰκουρός. *λείπει με—τροφὸν τέκνων οἰκουρὸν* Her. F. 45. *οἰκουρὸς πικρὰ* Hec. 1277.

Οἰκοφθόρος *ἀνὴρ* Fr. inc. XLVIII. 1.

Οἰκτείρειν. *οἰκτείρω σε* Ph. 1453. Iph. A. 1336. et Her. F. 1236. *οἴκτειρε αὐτοὺς* Med. 344. *ὥς σου συμφορὰν οἰκτείρομεν* ib. 1233. *οἴκτειρε ἡμᾶς* Iph. A. 985. et El. 672. *λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον* Rhes. 905. *οἰκτείρειν γῆν* Tr. 403. *οἴκτειρέ με* Bac. 1118. *τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν* Cy. 639. *τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτείρω* Ion. 618. *οἴκτειρε σοῦ φύντας ἐκγόνους* El. 673. *οἰκτείροντες* Or. 949. *δέσποιναν οἰκτείροντες* Al. 191. *οἰκτείρουσα—τάσδε ματέρας τέκνων* Sup. 34. *ᾤκτείρατε* Hec. 290. *σὲ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις ᾤκτειρε* Med. 657. *ᾤκτειρ' ἀκούσας* An. 422. Her. 233. et Antiop. fr. XXXIX. 1. cf.

Iph. A. 478. Iph. T. 664. et Fr. inc. B. 30. 1. οἴκτειρον Hec. 287. cf. v. 807. Or. 1341. Med. 711. et An. 894. λίσσυ τὺς κρατῦντας οἰκτεῖραι ϑεὺς Al. 252. τἀμὰ οἰκτείρας κακὰ Sup. 168. οἰκτείρας ἐμὲ Iph. T. 584.

Οἰκτίζειν. καί τις ἄν γέ μ' οἰκτίσειε Or. 782. νεκρὺς φέρυσιν ἐνϑάδ', οἰκτίσαι φίλυς Ph. 1486. τήνδε τάλαιναν παρϑένον ὡς ᾤκτισα Iph. A. 462. ὅστις ᾄδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται Iph. T. 486. ὡς οἰκτίζῃ ἄϊον οἴκτυς Tr. 155. ὑδ' ᾠκτίσω Hec. 721. οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν Sup. 280. γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεϑα κυραῖσι καὶ ϑρήνοισι Hel. 1059.

Οἴκτισμα. εἰς τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα βλέψας Her. 159.

Οἶκτος. σῆς παιδὸς οἴκτῳ Hec. 519. cf. v. 566. ἐγώ σε—δι' οἴκτυ ἔχω ib. 851. ἔνεστιν οἶκτος Or. 701. et El. 294. ὑπ' οἴκτυ Ph. 964. εἰσῆλϑέ μ' οἶκτος Med. 931. Φαέϑοντος οἴκτῳ Hip. 740. ὅ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς ib. 1089. οἴκτῳ τῷ σῷ An. 62. τὸ σὸν οἴκτῳ φέρυσα τυγχάνω ib. 144. δι' οἴκτυ λαβεῖν τύχας Sup. 194. εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις Iph. A. 653. τοσῦτον οἶκτον περιβαλὼν ib. 934. οἴκτῳ τὸ δεῖμα τὐλέϑρυ νικᾷν Iph. T. 485. οἶκτος ὁ ταῦτα ib. 645. ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνὴ ib. 1054. εἰς οἶκτον ἦλϑες πυρὶ κατηϑαλωμένης Tr. 60. τοῖς κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ ib. 473. ἔτ' οἴκτυ τύχοι ib. 731. ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ Her. 130. μέγαν οἶκτον Hel. 163. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων ib. 1558. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion. 47. μή γ' ἐπ' οἶκτόν μ' ἔξαγε ib. 361. ὁ οἶκτος ὅσος ib. 1276. μῶν σ' οἶκτος εἷλε; El. 968. ἐν οἴκτῳ Ar. fr. XXVII. 4. ὁ τῶν κακύργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. οἴκτοισι κατασπένδω σε Or. 1239. οἴκτων λήγετε Ph. 1578. cf. Iph. T. 904. ἐν κηδείοις οἴκτοισιν Iph. T. 147. ὡς οἰκτίζῃ ἄϊον οἴκτυς Tr. 156. ποίοισιν οἴκτοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; ib. 197. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων ἀντεχώμεϑα Ion. 970. οἶκτοι ϑνητῶν πολυμόχϑων El. 1330.

Οἰκτρός. οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι χϑονὸς Ph. 1749. ἀλάταν οἰκτρὸν, ἰήλεμον οἰκτρὸν ἰεῖσαν Sup. 281. πρὸς τίν' οἰκτρὸς εἶ; Hel. 463. οἰκτρὸς πάρειμι Her. F. 1237. δύ' οἰκτρὼ φῶτε Hel. 1100. παρ' οἰκτρὺς τύσδε Sup. 938. οἰκτρὺς λόγυς Iph. A. 981. στείχομεν οἰκτροὶ Her. F. 1427. οἰκτρὰ σὺ Hec. 417. et Hel. 951. οἰκτρὰν βιοτὰν Hec. 457. οἰκτρὰ πρόκειται Ph. 1690. ὁδὸν οἰκτρὰν φίλοισιν κ. τ. λ. Al. 265. οἰκτρὰν ἄταν Iph. T. 226. ἡ παῖς οἰκτρὰ τέϑνηκε Tr. 40. πρόσπολος οἰκτρὰ ib. 206. οἰκτρὰ τύχα ib. 584. οἰκτρὰ μήτηρ Bac. 1323. πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ Her. F. 304. οἰκτρὰν ἀδελφεὰν El. 132. συμφυγάδας οἰκτρὰς Bac. 1380. πᾶσιν οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ βροτοῖς Or. 1034. οἰκτρὸν δάκρυ Sup. 96. τέλος οἰκτρὸν Tr. 597. οἰκτρὸν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι Hel. 950. τὸ ϑῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. ὁ στενάζων οἰκτρὸν Sup. 104. οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. οἰκτρὰ πάσχειν Hec. 321. cf. Ph. 630. Sup. 68. Iph. A. 887. et 985. El. 672. et 1312. οἰκτρὰ τάδε Or. 1023. οἰκτρὰ τὰ δυστυχῆ βροτοῖς ἅπασι An. 422. et Antiop. fr. XXXIX. 1. οἰκτρὰ ὅσσων δάκρυα Sup. 48. τὰ οἰκτρὰ δεδοικέναι ib. 179. τὰ οἰκτρὰ δέδορκε ib. 190. τὰ οἰκτρὰ συνετός εἰμι Iph. A. 1255. οἰκτρὰ ἔπη Ion. 959. οἰκτροῖς προοιμίοις Her. F. 1179. ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ στάζειν Antiop. fr. XL. 1. οἰκτρότατον, sc. ϑάνατον Hel. 1225. αἰϑάλυ σπλῖδ' οἰκτροτάτᾳ Hec. 912. οἰκτροτάτα ἔμοιγ' ἔμολες An. 141. κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ ϑανάτυ El. 158. οἰκτρότατα ϑοινάματα Or. 812. οἰκτροτάτοισι δακρύοισι Ph. 1537. οἰκτροτάτων ἀχέων Med. 649.

Οἰκτρῶς. ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασϑεῖσαν ἀνάγκᾳ οἰκτρῶς Hec. 93. πρόσπιπτε οἰκτρῶς τῦδ' Ὀδυσσέως γόνυ ib. 339. οἰκτρῶς Ἴλιον πυρύμενον An. 400. οἰκτρῶς ϑανόνϑ' ὑπ' ἐχϑρῶν Rh. 892. κυρᾷ κρᾶτ' ἐκπορϑηϑεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142.

Ὀϊλεὺς, *nom. viri.* Iph. A. 193. et 263. et Rh. 175.

Οἶμος. ἄλλον οἶμον Or. 1252. ὀρϑὴν παρ' οἶμον Al. 838. κατ' οἶμον El. 218.

Οἰμωγή. ἡκέσατ' ἀνδρὸς Θρηκὸς οἰμωγήν; Hec. 1036. νέφος οἰμωγῆς Med. 107. πόσον τινὰ ϛεναγμὸν, οἰμωγήν θ' ὁμῶ Her. 833. φόνιον οἰμωγὴν κλύω El. 752.

Οἴμωγμα. μυρίοις οἰμώγμασι Bac. 1110.

Οἰμώζειν. ᾤμωξα Med. 791. ᾤμωξεν Ph. 1441. et Med. 1206. ᾤμωξα πατρὸς δυσπραξίας Hip. 1405. ᾤμωξα τόλμαν Iph. T. 862. ᾤμωξ' ἀδελφὸν σὸν El. 248. ᾤμωξα πρὸς τέκνων χειρϐμένης ib. 1168. ὡς ἂν οἰμώξῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) πλέον Hip. 1314. οἰμωγμένον γε πρόσθεν Bac. 1284.

Οἰνάνθα, dor. pro η. οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν Ph. 238. cf. Hyp. fr. II.

Οἰνεΐδας, nepos Œnei, i. e. Diomedes. Rh. 906.

Οἰνεὺς, *nom. propr. viri*. Ph. 135. et 422. Meleag. fr. I. 3. et Œnei fr. I. 3.

Οἴνη, vel dor. οἴνα. Διονύσϐ οἴνα Ph. 236. cf. Bac. 535.

Οἰνηρός. Βάκχϐ οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164. οἰνηρὰ σκεύη Ion. 1179.

Οἰνοδότας, epitheton Bacchi. Her. F. 682.

Οἰνόμαος, *nom. propr*. Iph. T. 2. et 825. et Hel. 393.

Οἰνοπλάνητος. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ἁμίλλαις Rh. 363.

Οἶνος. φλὸξ οἴνϐ Al. 762. ῥεῖ πέδον οἴνῳ Bac. 143. οἴνϐ τέρψιν ἄλυπον ib. 423. κρήνην ἐξανῆκ' οἴνϐ ib. 706. οἴνϐ μηκέτ' ὄντος ib. 772. οἴνϐ χλωραὶ ϛαγόνες Cy. 67. ἀντ' οἴνϐ σκύφϐ ib. 255. τρώσει νιν οἶκος ib. 421. πλέως οἴνϐ ib. 501. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; ib. 549. φιλῶν τὸν οἶνον ib. 551. ᾧ ᾿νος (i. e. ὁ οἶνος) γλυκὺς ib. 557. δεινὸς οἶνος ib. 674. εἰς οἶνον βαλὼν φάρμακον Ion. 1184. οἶνος ἐξέϛησέ με Aug. fr. VIII. 1. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV. οἶνον αἴθοπα eor. CLXIX. 3. ἀρκεσίγυιος οἶνος eor. CCXXV.

Οἰνϐσθαι. οἰνωμένας κρατῆρι Bac. 686.

Οἰνοχόη. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 821.

Οἰνοχόος Cy. 557. et 563.

Οἰνῶπις θεὰ Her. F. 379.

Οἰνώνη, *nom. insulæ*. Iph. A. 699.

Οἰνωπὸς Bac. 236. οἰνωπὸς δράκων Iph. T. 1245. οἰνωπὸν ἄχνην Or. 115. οἰνωπὸν γένυν Ph. 1167. et Bac. 438.

Οἰοπολεῖν. ποῖ οἰοπολεῖς; Cy. 74.

Οἶος, solus. Her. 743.

Οἷος. οἵας οἷος ὢν ἁμαρτάνεις Al. 142.

Οἷός τε. ϐτε φέρειν ὅπλα, ϐτ' ἔγχος, οἷός τ' ἦν Hec. 15. οἷός τε εἶ, sc. ὠφελεῖν Or. 680. λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ Bac. 270. θεομαχεῖν οἷός τ' ἐκεῖνος ib. 1254. δρᾷν σύ γ' ϐχ οἷός τε Her. 692. ἐν βραχεῖ πολλϐς λόγϐς οἷός τε συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. ἡμεῖς πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν οἷοί τε Tr. 727. πένεσθαι κἀξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Aut. fr. III. 8. ϐκέτ' εἰμὶ προσβλέπειν οἵα τ' ἐς ὑμᾶς Med. 1077. ϐχ οἷόν τε μὴ ϛένειν κακὰ Or. 1033. ϐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν Med. 237. ϐδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνϐς οἷόν τέ μοι Al. 490. ϐδ' οἷόν τ' ἰδεῖν φόνον—Bac. 1242. λαθεῖν ϐχ οἷόν τέ μοι Hel. 830. δϐλῳ ϐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Bus. fr. vers. 1. γέροντι ϐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον Gl. fr. III. 2.

Ὄϊς. ὄϊν μελάγχιμον πόκῳ El. 513.

Οἰϛέον. οἰϛέον τάδε Or. 767. τϐν ποσὶν οἰϛέον κακὸν Al. 742. βαρὺ μὲν, οἰϛέον δ' ὅμως Hel. 275. οἰϛέον τὴν τύχην Ion. 1260.

Ὀϊϛός. ἄφυκτον ὀϊϛὸν Med. 635. ὀϊϛοὶ An. 1134. μυρίϐς ὀϊϛϐς ἀφεὶς ἄλλοις Her. F. 196.

Οἰϛρεῖν. αὐτὰς ἐκ δόμων οἴϛρησ' ἐγὼ μανίαις Bac. 32. καθ' Ἑλλάδ' οἰϛρήσας μόνος Iph. A. 77. οἰϛρηθεὶς Διονύσῳ Bac. 119.

Οἰϛροπλήξ. οἰϛροπλῆγας ἀθλίας Bac. 1227.

Οἶϛρος. μὴ θεαί μ' οἴϛρῳ κατάσχωσι Or. 789. σῆς γυναικὸς οἶϛρον Hip. 1300. οἶϛρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν Iph. T. 394. vid. not. κεραυνϐ οἶϛρος Her. F. 862. πϐ οἶϛρος ἡμᾶς ἔλαβε; ib. 1144. μαινόμεν' οἴϛρων Iph. A. 547. οἴϛροις Ἐριννύων Iph. T. 1456. αἳ—οἴϛροισι κῶλον ἐξηκόντισαν Bac. 664.

Οἶτος. ἔλεγον οἶτον ἀείδεις Iph. T. 1091.

Οἰχαλία, *nom. loci*. Her. F. 473. τὰν Οἰχαλίαν πῶλον Hip. 545.

Οἴχεσθαι. οἴχομαι Med. 226. Iph. A. 888. et Tr. 290. etc. οἰχόμεσθα Or. 305. et 732. Ph. 983. Her. 602. etc. αἰχμάλωτος οἴχομαι Hec. 822. χρυσȣ̃ ὄνησις οἴχεται ib. 1231. τὸ ἐμὸν οἴχεται βίȣ τὸ πλέον μέρος ἐν σοναχῆσί τε καὶ γόοις Or. 202. πόσον χρόνον ματρὸς οἴχονται πνοαί; ib. 421. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεὼν ib. 844. οἴχεται τέκνων πρόπασα γέννα ib. 969. ἄφαντος οἴχεται ib. 1557. ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται Ph. 1062. ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθαπτος οἴχεται ib. 1733. καρδία οἴχεται Med. 1042. ἥτις εἰς ᾅδȣ δόμȣς οἴχῃ ib. 1235. ὀλόμενος οἴχομαι Hip. 878. et ὀλ. οἴχεται Hel. 205. προθανȣ̃σα φωτὸς οἴχῃ Al. 474. cf. v. 519. μ' ἔρημον οἴχεται λιπὼν An. 919. cf. Iph. A. 1314. οἴχεται φυγὰς δόμων An. 1056. πῶς οἴχεταί μοι παῖς μόνȣ παιδὸς μόνος; ib. 1084. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄστυ Sup. 36. οἴχεται τὰ Παλλάδος ib. 712. λόγων παρακέλευσμα σῶν ἀέρι φερόμενον οἴχεται ib. 1155. εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἴχοιτο Iph. A. 63. οἴχεσθαι δορὶ Iph. T. 519. ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεὶς ib. 552. ἔξω χθονὸς οἴχεται ib. 1315. μὴ—δραπέται οἰχοίατο ib. 1341. οἴχεται θανὼν Tr. 395. et οἴχ. θανȣ̃σα Hel. 133. et sine θανȣ̃σα ib. 221. πόλις οἴχεται Her. 14. ὅπω μελαμφαὲς οἴχεται δι' ἔρεβος Hel. 525. ἐς αἰθέρ' οἴχεται ib. 1235. γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; Her. F. 620. οἰχόμεσθ' οἰχόμεσθα πτανοὶ ib. 1186. ἡ φύσις οἴχεται Antiop. fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12. κρανεῖαι γυμνάσιά τ' οἴχοιτο Phaëth. fr. XI. 2. οἴχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV. οἴχονται αὐτὰ φέροντες Epist. V. οἰχόμενος φυγὰς Or. 1486. τοῖς οἰχομένοις (*mortuis*) ὑπὲρ Ἑλλήνων Hec. 141. cf. Sup. 795. Σπάρταν οἰχυμένων Rh. 366. οἰχομένας (i. e. ἔνης) σȣ̃ Al. 417. οἰχομένας πόλεως Tr. 591. σῶν στερηθεὶς ᾠχόμην γάμων An. 982. λȣ̃τρ' ᾤχετ' οἴσȣσ' ἐξ ἁλὸς Hec. 780. ᾧ κόρος—ᾤχετ' ἐν δόμοισι Al. 908. ᾠχόμεθα An. 1178.

Οἰώνισμα. οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν Ph. 846.

Οἰωνόμαντις Ph. 774.

Οἰωνός. ȣ̃τος οἰωνὸς μέγας Or. 786. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ στέφη Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἰωνὸν εἰσορῶ κακȣ̃ Hip. 873. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν Iph. A. 1347. οἷον οἰωνὸς ὑπὲρ τεκέων βοᾷ Tr. 828. οἰωνοῖς βορὰν Ph. 1628. οἰωνῶν ἄπο Sup. 213. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν Iph. T. 662. ποτανοὶ Λίβυες οἰωνοὶ Hel. 1496. δι' οἰωνῶν Ion. 377. οἰωνοῖς ἔῤῥει συλαθεὶς ib. 917 ὑπ' οἰωνῶν καλῶν ib. 1333. οἰωνῶν γαμφηλαῖς ib. 1495. σκῦλον οἰωνοῖσιν El. 897.

Οἰωνοσκοπεῖν. οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. ἵν' οἰωνοσκοπεῖ Bac. 347.

Οἰωνοσκόπος Sup. 500.

Ὀκέλλειν. δεινὸς κλύδων ὤκειλε ναῦν πρὸς γῆν Iph. T. 1379.

Ὀκνεῖν. ȣ̓κ ὀκνεῖν δεῖ Bac. 779. Ἀργείοις ὀκνῶ ἱκέτας προδȣ̃ναι Her. 246. cf. v. 28. et Al. 178. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phi. fr. II. 1. ȣ̓κ ἀρ' ὀκνήσεις; Or. 792. ȣ̓κ ὀκνήσȣσιν θανεῖν Ph. 1008.

Ὄκνος. ὄκνος τοῖς φίλοις κακὸν μέγα Or. 792. ἀπέλυσ' ὄκνȣ ib. 1236. εἰς ὄκνον μοι μῦθος φέρει Sup. 295. τὰ Θησέως γ' ȣ̓κ ὄκνῳ διεφθάρη ib. 697. τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα Aug. fr. IV. 1.

Ὀκτὼ Epig. II. 1.

Ὀλβίζειν. τήν τε θανȣ̃σαν κᾄμ' ὀλβίζων Al. 922. εὔανδρον ὀλβίζων γᾶν Tr. 229. ἓν ἦμάρ μ' ὤλβισε Ph. 1683. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοὶ An. 1219. ἂν—ὤλβισαν, ὤλβισαν τὸ πρόσθεν Hel. 646. ὡς σȣ τὴν τεκȣ̃σαν ὤλβισα Ion. 308. βρέφος—ἔρνεσι κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισε Ph. 657. ȣ̓δέποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα —ὀλβιεῖς Hel. 231. οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι Iph. A. 51. μέγα ὀλβισθεὶς Tr. 1253.

Ὀλβιόδωρος χθὼν Hip. 750.

Ὄλβιος. Πριάμȣ τȣ̃ μέγ' ὀλβίȣ Hec. 493. θεῶν ὄλβιον δόμον Or. 1674. ὄλβιος θάνοις Med. 715. χρὴ ȣ̃ποτ' εἰπεῖν ȣ̓δέν' ὄλβιον βροτῶν An. 100. σοφὸν, πενίαν εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον Sup. 176. ὁ ὄλβιός νιν ὑψηλὸν αἴρει ib. 554. θνητῶν ὄλβιος εἰς τέλος ȣ̓δεὶς Iph. A. 161. ὄλβιος εἶ Iph. T. 693. εἰς τὸν ὄλβιον Bac. 421. ȣ̃ τινά φημι

θεῶν ἄτερ ὄλβιον—γενέσθαι Her. 608. τὸν ὄλβιον πάροιθεν ib. 863. ἀνδρὸς ὀλβίȣ Hel. 438. ὁ μὲν ὄλβιος ἦν And. fr. XIX. 1. ἐγὼ ȣ̓ποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ Antiop. fr. VIII. 3. τί δ' ȣ̓κ ἂν εἴη χρηϛὸς ὄλβιος γεγώς; Ar. fr. XXI. ὄλβιος, ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν, κ. τ. λ. Fr. inc. CLIII. 1. τὸ παλαιὸν ὄλβιοι Med. 824. ὀλβίων ἀπ' οἴκων Hip. 756. οἱ μὲν ὄλβιοι, ἀνωφελεῖς τε Sup. 238. ὄλβιοι γενοίμεθ' ἂν Iph. A. 1621. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tr. 497. ὀλβίȣς τῷ λόγῳ δοκȣ̃ντας εἶναι Her. F. 588. ἦμεν ὄλβιοι ib. 1300. ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα El. 45. φιλȣ̃σι τῶν ὀλβίων σοφȣ̀ς τίθεσθαι τȣ̀ς λόγȣς Dan. fr. XII. 1. vid. etiam Fr. fal. cit. V. 3. et 8. τῇ μέγ' ὀλβίᾳ Or. 1338. παρθέν' ὀλβία Hip. 1440. τᾶς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος Iph. A. 1381. ἐκ μεγίϛης ὀλβίας τυραννίδος Dic. fr. XIV. 7. ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις Al. 454. ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἵ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι Iph. T. 510. ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις Hel. 1276. δῶμα ὄλβιον τυραννίδι Al. 287. cf. Sup. 5. et Hel. 731. ὄλβιον σκῆπτρον Ion. 578. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. ὀλβιώτατος Hec. 627.

Ὀλβοδότας. τὸν τᾶς εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν Bac. 573.

Ὀλβοδότειρα εἰρήνα Bac. 419.

Ὄλβος. τὸν πάντα ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο Hec. 285. ὁ μέγας ὄλβος ȣ̓ μόνιμος ἐν βροτοῖς Or. 340. cf. v. 805. et Her. F. 511. ὁ ὄλβος ȣ̓ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος Ph. 561. ὄλβος, ὅστις—κνίζοι φρένα Med. 599. τοῖς δ' ὄλβος ἐϛὶ ib. 740. ὄλβȣ ἐπιῤῥυέντος ib. 1229. ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν Hip. 626. cf. v. 633. τύχαν μετ' ὄλβȣ ib. 1113. πολὺς ὄλβος An. 941. ἀπώλεσ' ὄλβον Sup. 730. ἥκιϛα ὄλβῳ γαῦρος ἦν ib. 862. ὄλβȣ βάρος Iph. T. 416. γνώμα ἄκαιρος ὄλβȣ ib. 420. κοινὰν χάριν ὄλβῳ ib. 455. τὸν ὄλβον αὐτȣ̃ τὸν πάροιθ' ἀναϛένω ib. 551. ὄλβῳ βρίθειν Tr. 216. βέβακεν ὄλβος ib. 582. ἑτέρᾳ ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν Bac. 904. cf. v. 907. ἔϛιν ἐν ὄλβῳ καὶ τόδ' ȣ̓κ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. μέγαν ἐς ὄλβον ib. 703. δόμων σῶν ὄλβος ὡς χειμάζεται ib. 966. ȣ̔̃νεκ' ὄλβȣ μέγας ἐκομπάσθη Her. F. 64. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος ib. 644. ἃ καλλίϛα ἐν ὄλβῳ ib. 647. ἔθραυσεν ὄλβȣ κελαινὸν ἅρμα ib. 780. ὁ ὄλβος ἄδικος El. 943. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV. 4. ὦ κρεῖττον ὄλβȣ κτῆμα ejusd. fr. XXXVIII. φεύγει ὄλβος Ar. fr. XXIV. 3. πῶς κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III. 6. ὑπέρφρονα ὄλβον Bel. fr. VI. 2. ὄλβȣ διοίγων θάλαμον ἥδιϛον ejusd. fr. XVI. 8. ὄλβȣ μέτα Dan. fr. I. 8. τὸν ὄλβον ȣ̓δὲν ȣ̓δαμȣ̃ κρίνω βροτοῖς Pelei fr. IV. 1. ὄλβος τυφλὸς Phaëth. fr. V. 3. βαιὸς ὄλβος ἀβλαβὴς Phry. fr. XIV. 1. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεϛί τις Pol. fr. V. 2. ὁ ὄλβος ἔξωθέν τις ἐϛὶ πραγμάτων Fr. inc. LI. 4. γυναικὶ ὄλβος, ἂν πόσιν ϛέργοντ' ἔχῃ eorund. fr. LVI. θνητῶν θνητὸς ὄλβος eor. LXVIII. 5.

Ὀλβοφόροι Iph. A. 596.

Ὀλέθριος. ὀλέθριον κοίταν Hec. 1084. ὀλέθριον βιοτὰν Med. 993. ϛρατείαν ὀλεθρίαν Sup. 116. ζωϛῆρος ὀλεθρίȣς ἄγρας Her. F. 415. κακὸν ὀλέθριον Hec. 642. et 1031. κῆδος ὀλέθριον Med. 1341. ὀλέθριον βάρος Tr. 12. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι Or. 344.

Ὄλεθρος. ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται; Or. 1126. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων Ph. 537. cf. Iph. A. 886. et 1237. Iph. T. 601. τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον Iph. A. 1382. οἴκτῳ τὸ δεῖμα τȣ̓λέθρα νικᾷν Iph. T. 485. ὄλεθρον ἀνόσιον ib. 872. Πολυξένης ὄλεθρος Tr. 675. ὀλέθρȣ διὰ παντὸς ib. 793. εἶδε Περγάμων ὄλεθρον ib. 852. ὁ τῆσδ' ὄλεθρος ib. 1058. ϛενάζω τέκνων ὄλεθρον Her. F. 1065.

Ὀλεσίθηρος Ph. 668.

Ὀλιγάκις Or. 393. et 917.

Ὀλίγος. ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 6. ὀλίγοι εσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. cf. Er. fr. III. ὀλίγη ἐν πόλει μοναρχίᾳ Aug. fr. VII. 2. ὀλίγαις ὕϛερον ἡμέραις Epist. V. δι' ὀλίγȣ Ph. 1105. ὀλίγȣ σοφώτερος Hip. 987. ἐν ὀλίγῳ πάντα συνθεὶς

Sup. 1126. σποδῦ πλῆθος ὀλίγον ib. 1129. παρὰ ὀλίγον Iph. T. 871. ὀλίγον φροντίσας δεσποτῶν Cy. 162. πόλλ' ἀνήρυ μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120. ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ—λέγει Iph. A. 957. εἰς εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1.

'Ολκὰς Cy. 503.

'Ολκός. προσμίξω νεῶν ὁλκοῖσι Rh. 146. φεύγειν πρὸς ὁλκὺς ναυσάθμων ib. 673. δάφνας ὁλκοῖς Ion. 145.

'Ολλύναι. ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεὶ Or. 524. ὀλλύναι πόσεις ib. 568. ὄλλυτε ib. 1302. cf. Hip. 1374. ὠλέσατε Hec. 168. ὑδ' ὤλεσέν με Ζεὺς ib. 232. κείνη ὤλεσέν μιν ib. 266. ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν ib. 388. Θρῆξ νιν ὤλεσε ξένος ib. 774. ἡ πλείστυς 'Αχαιῶν ὤλεσεν Or. 741. ὤλεσας κεὸνὸν λέχος Hip. 835. εἰ δυσμενείᾳ σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν ib. 965. cf. Tr. 371. οἰκεῖος αὐτὸν ὤλεσ' ἁρμάτων ὄχος Hip. 1166. ἄκων ὠλεσάς νιν ib. 1433. πῶς ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον; Al. 537. ὑ σὺ πρῶτος ὤλεσας γυναῖκα ib. 895. ὃς —ὤλεσε Πέργαμα Τροίας Tr. 593. Κύκνον ξενοδαίκταν τόξοις ὤλεσεν Her. F. 392. πολλὺς βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον ὤλεσε Fr. inc. CXXXVII. ὀλέσας βίοτον Hip. 1367. τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες Her. F. 1428. τᾶς ἀνάνδρυ κοίτας ὀλέσασα λέκτρον Med. 437. ξυμμάχυς οἵυς ὀλέσασα Her. F. 136. ὀλεῖς Or. 157. ψυχὴν ὀλεῖς Hip. 440. ὀλεῖ μ' ἐνδίκως An. 921. ἄλλυς ὀλεῖ πρόσθεν Iph. A. 659. πυρὶ φωσφόρυς ὀλεῖ κόρας Cy. 608. ἃ τὸν εὐεργέταν ὀλεῖς Her. F. 878. ὑ τὰν Εὐρυσθέως ὀλεῖς ib. 989. etc. 2) *med.* ὄλλυσθαι. νύμφη τύραννος ὄλλυται Med. 1066. ὀλλύμεσθα ib. 1272. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; An. 1127. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι Hel. 366. ὄλλυται κακῶς ib. 720. τῷ νόμῳ γ' ὄλλυμαι Ion. 1256. ὅτ' ὤλλυτο Hec. 520. ἡνίκ' ὤλλυτο πτόλις ib. 767. μεσονύκτιος ὠλλύμαν ib. 914. ὅτ' ὠλλύμην ἐγὼ Al. 636. ὄλωλα Hec. 784. Hip. 1408. 1447. et 1457. ὄλωλας Hec. 513. et 668. ἐπεὶ ὄλωλε ib. 312. ὄλωλε γλυκεῖα φροντὶς Med. 1035. ὄλωλεν οἶκος Al. 417. πανταχῇ ὀλώλαμεν An. 904. ἀβύλως κᾀκλεῶς ὀλώλαμεν Rh. 761. ὄλωλεν, ὡς ὄλωλεν Tr. 626. παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων Ph. 1352. ὀλόμεσθ', ὀλόμεσθ' ἰσονέκυες Or. 200. θάνατον, οἵῳ πρὸς δάμαρτος ὤλετο ib. 361. ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ Med. 1364. ὅτι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετο Al. 721. ὄλοιτό μὲν μὴ Med. 83. πῶς ἂν ὀλοίμαν ib. 97. et Al. 867. ὡς ὄλοιτο παγκάκως Hip. 407. ἦτ' ἂν γ' ὀλοίμην ἀκλεὴς ib. 1028. cf. v. 1325. ὄλοιντο λόγχαι Iph. A. 658. κακῶς ὄλοιτο Hel. 161. cf. Tel. fr. VII. et κακῶς ὀλέσθαι Sup. 1194. εἰ τῶν κρατύντων ἀδικίαις ὀλοίμεθα Ion. 254. κᾂν γραῦς ὄληται Al. 57. κεραυνῷ ὀλέσθαι An. 1194. καλῶς ὀλέσθαι Tr. 402. διὰ τὸν ὀλόμενον 'Ιδαῖον Πάριν Or. 1364. νέκυν ὀλόμενον Ph. 1302. σὺ γὰρ ὀλόμενος Tr. 1312. εὕδει ὕπνον ὀλόμενον Her. F. 1061. ὀλόμενον δολίοις βρόχων ἕρκεσιν El. 154. ὀλομένυς—τυράννων δόμυς Hip. 869. νέκυσιν ὀλομένοις Hel. 178. ὀλομένυς 'Αχαιὺς ib. 392. ὀλομένην 'Ερινννὺν Ph. 1036. τὰν ὀλομέναν γυναῖκα Med. 1253. ὡς σ' ὀλόμενον στένω Or. 1384. ὀλόμενον σκάφος Hel. 235. ὀλῇ Hip. 329. κακῶς ὀλεῖται Med. 788. et An. 1007. ὀλύμεθα Her. 443. τῦ κακῶς ὀλυμένυ Cy. 472. et Her. 874. ἡ κακῶς ὀλυμένη γαστὴρ Fr. inc. CLIX. 1. πόλεως ὀλυμένας Tr. 1079. etc.

'Ολολυγή. ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1176. σεμναὶ ὀλολυγαὶ Tr. 1073.

'Ολολύγματα Her. 782.

'Ολολυγμὸς Or. 1137.

'Ολολύζειν. ἡ σὴ μήτηρ ὠλόλυξεν Bac. 688. ὀλολύξεται πᾶν δῶμα El. 691.

'Ολοός. τέρας ὀλοὸν Or. 1000. ὀλοὸν κακὸν Hip. 883. κτύπημα χερὸς ὀλοὸν An. 1212. φέγγος ὀλοὸν Tr. 850.

"Ολος. ἐκπιεῖν ὅλον πίθον Cy. 216. ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχῦσ' ὅλον Fr. inc. XXVII. 2. ἐπ' ὤμοις ὅλην πόλιν φέρων Ph. 1138.

'Ολοφύρομαι Rh. 896.

Ὀλύμπιος Ζεὺς Her. F. 1304. et El. 782.

Ὄλυμπος, 1) *nom. montis.* βῶλον ἐξ' Ὀλύμπȣ Or. 983. cf. Tr. 215. Bac. 409. 554. et 560. 2) *nom. viri.* Iph. A. 577. vid. not. 3) cœlum. *κόμαι εἰς ὄλυμπον* Ph. 1191. *πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν ὀλύμπῳ* Med. 1415. *τῶν κατ' ὄλυμπον παρθένων* Hip. 71. *ἐς ὄλυμπον ὁρμαθεὶς* Iph. T. 1269. *ἕρπ' ὄλυμπον* Tr. 92. *εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν* Bac. 289. *οἰκȣσ' ὅμως ὄλυμπον* Her. F. 1319. *τȣ σεμνοτάτȣ δι' ὀλύμπȣ* And. fr. XXVIII. 5.

Ὅλως. *ȣ σε γινώσκω γ' ὅλως* Rh. 737. *ὅλως μὴ πανομένȣς τῆς ἀναγωγίας* Epist. V.

Ὅμαδος. *ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον* Hel. 185.

Ὅμαιμος, ὁ, frater, cognatus. *ὦ πατρὸς ὅμαιμε* Or. 673. *ὁμαίμȣ λώβᾳ* Ph. 323. *τῆσδ' ὅμαιμος* Iph. T. 1361. *μυρίων κρείσσων ὁμαίμων* Or. 804. 2) ἡ, soror. Hip. 339. et Meleag. fr. I. 5.

Ὁμαίμων. *κρύψασ' ὁμαίμονα* Hel. 896. *τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν* Or. 683. *φιλεῖν τȣς ὁμαίμονας* Iph. T. 1402.

Ὁμαρτεῖν. *μήτηρ ὁμαρτεῖ* Iph. A. 417. *ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας* ib. 1212. *πολὺς ὄχλος γυμνὴς ὁμαρτεῖ* Rh. 313. *ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ πρόσθεν* Bac. 921. *ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ* Her. F. 336. cf. v. 622. *ἐπιῤῥοίβδην ὁμαρτεῖν* ib. 860. *ὃς ποίμναις ὁμαρτεῖ* El. 412. *ἄςρα ὡμάρτει θεᾷ* Ion. 1151. *τίς ἡγεμὼν μοι ποδὸς ὁμαρτήσει τυφλȣ* Ph. 1610. *οἶδ' ὁμαρτήσȣσί σοι* Iph. T. 1208.

Ὁμαρτῇ, *adverb.* simul. Hec. 839. Hip. 1195. et Her. 139.

Ὄμβριμος. *κεραυνὸν ὄμβριμον* Ion. 212.

Ὄμβρος. *Ζεὺς ὄμβρον—πέμψει* Tr. 78. *ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ* Cy. 322. *ὄμβρον λιπȣσαι χειμέριον* Hel. 1497. *καλλίςων ὄμβρων διόθεν ςερεῖσαι* El. 736. *ἐρᾷ ὄμβρȣ γαῖα* Œd. fr. XVII. 7. *ȣρανὸς πληρȣμενος ὄμβρȣ* ib. 10. *ὁ ὑγρὸς ὄμβρος* Sis. fr. I. 36.

Ὁμευνέτης, et dor. *έτας.* *ἀνδρός γ' ἀρίςȣ σȣ τυχȣσ' ὁμευνέτȣ* Med. 953. *θεὸς ὁμευνέτας* Ion. 894.

Ὁμήγυρις *φίλων ἡλίκων* Hip. 1180.

Ὁμῆλιξ. *τῆσδε γῆς μοι ὁμήλικες* Hip. 1098. *πρὸς τάφον ὁμηλίκων κώμȣς ἀπάξω* Tr. 1183. *δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας* Al. 956. *ἃς ὁμήλικας χρόνῳ κεκτήμεθα* Bac. 201.

Ὁμηρεύειν. *θεᾷ θεὸς Ἥρᾳ ποθ' ὡμήρευσε* Bac. 297. *τῶνδ' ὁμηρεύσας τέκνα* Rh. 434.

Ὅμηρος. *τοῖον ὅμηρον—Ἅιδῃ Θάνατος παρέδωκεν* Al. 873. *τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδȣς—νεικέων* Bac. 293. *συλλάβεθ' ὅμηρον τήνδε* Or. 1189.

Ὁμιλεῖν. *εὐτυχίᾳ αὐτὸς ὁμιλεῖς* Or. 354. *θεοῖς ὁμιλεῖν* Her. 872. *μηδ' ὁμιλοίην κακοῖς* Dic. fr. XII. 2. cf. Phœn. fr. IX. 7. *χρηςοῖς ὁμιλȣντα* Fr. inc. LXII. 2. *ἐγγελαςὴς τῶν ὁμιλȣντων* Hip. 1000. *Κενταύρων ὁμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ* An. 793. *βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον* El. 940. *ἐν ἀσπίδος κύτει ὁμιλήσας* Antiop. fr. XLII. 3.

Ὁμίλημα *κακὸν* Antiop. fr. X. 3.

Ὁμιλία. *ὦ ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς* Or. 1082. *ὁμιλίᾳ χθονὸς* Ph. 1417. *μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας* Hip. 19. *τῆς σῆς ςερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας* ib. 838. *μακρὰν λείποις ῥᾳδίως ὁμιλίαν* ib. 1441. *ἡ ὁμιλία πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος* An. 684. *ἔχει ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν* Iph. A. 1622. *ἀδελφῶν ἡ παρȣσ' ὁμιλία* Her. 581. *τῇ ὁμιλίᾳ βροτȣς κρινεῖτε;* El. 384. *κρείσσον εἰς ὁμιλίαν πεσόντα* Æol. fr. IV. 1. *παύσω συμποτῶν ὁμιλίας* Al. 344. *αἱ συγγενεῖς ὁμιλίαι* Tr. 51. *νυμφικὰς ὁμιλίας* Hel. 1416. *ὁμιλίας τὰς γεραιτέρας φίλει* Er. fr. II. 21. *ὁμιλίαι κακαὶ* Fr. inc. CLXXXIX.

Ὅμιλος. *ναύταν ȣκέθ' ὁρῶν ὅμιλον* Hec. 921. *ȣκ ἔπειθ' ὅμιλον* Or. 941. *φεύγȣσ' ὅμιλον* An. 19. *πᾶς εἰς θέαν ὅμιλος ἔρχεται δρόμῳ* Iph. A. 427. *Σατύρων — ὅμιλον εἰσορῶ* Cy. 100. *θοινατόρων ὅμιλος* Ion. 1206.

Ὄμμα. *θανȣσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν* Hec. 430. *τέγξω τόδ' ὄμμα* ib. 520. *ὄμμα λαμπρὸν* ib. 1045. *ὄμμα τυφλὸν* ib. 1117. *ὄμμα ἐκτήξȣσ' ἐμὸν δακρύοις* Or. 134. *ὄμμα σὸν ταράσσεται* ib. 253. *ὄμμα φαιδρωπὸν* ib. 891. *ȣδ' ὄμμ', ἔδειξεν* ib. 1058. *ὦ*

ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς ib. 1082. ἡσύχῳ ὄμματι ib. 1317. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνȣ ὄμμα ib. 1387. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι ib. 1410. ὄμμ' ἔχων δακρυῤῥοȣ͂ν Ph. 373. cf. Al. 829. σχάσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. 'Αρτέμιδος χιονότροφον ὄμμα ib. 809. σκυθρωπὸν ὄμμα ib. 1343. ἀλαὸν ὄμμα ib. 1528. ȣ̓͂τ' ὄμμ' ἐπαίρȣσα Med. 27. εἶδον ὄμμα νιν ταυρȣμένην ib. 92. ὄμμα συντέτηκε ib. 689. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα; ib. 1012. ὄμμα φαιδρὸν ib. 1043. ἐξ ἀναύδȣ καὶ μύσαντος ὄμματος ib. 1183. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας ib. 886. ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς ib. 1438. σκοτεινὸν ὄμμα Al. 386. ὄμμα ȣ̓κ ἐδείκνυμεν ξένῳ τέγγοντες ib. 766. cf. Sup. 21. Iph. A. 496. ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα Al. 1136. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ An. 1065. κατ' ὄμμα ϛὰς ib. 1118. εἰ ἦν παρ' ὄμμα θάνατος Sup. 484. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων Iph. A. 381. ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; ib. 455. ὄμμα πωλικὸν ib. 620. ποθῶ ὄμμα σὸν ib. 637. ὄμμα ἔκτεινον φίλον ib. 648. ὄμμ' ἔχȣσ' ἐλεύθερον ib. 994. cf. Her. F. 221. ὄμμα δὸς φίλημά τε Iph. A. 1238. ὄμμα πανταχȣ͂ ϛρέφων Iph. T. 68. νυκτὸς ὄμμα ib. 110. ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ib. 194. λαθόντες ὄμμα τȣμὸν Rh. 54. λέγω κατ' ὄμμα σὸν ib. 421. θέλγει ὄμματος ἕδραν ὕπνος ib. 554. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων ib. 711. ἄγρυπνον ὄμμα ib. 824. ὄμμα ἥσυχον Tr. 649. κατ' ὄμμα, interdiu, Bac. 469. λαμπρὸν πυρώσας ὄμμα Cy. 596. ὄμματος ὄψις ib. 623. κατηφὲς ὄμμα Her. 633. ȣ̓κ ἐβȣ́λετο ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ὄμματι λάβρῳ Hel. 385. τὸ ὄμμα μȣ νοσεῖ; ib. 581. ὄμμ' ἀναϛρέφων κύκλῳ ib. 1573. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261. δὸς πατρῴοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν Her. F. 600. παῖδες προσέσχον ὄμμα ib. 931. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος ib. 990. Ἕως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. διάβροχον ὄμμα ib. 503. ὄμμ' ἐγείρει Inus fr. I. 2. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος; Epig. I. 2. 2) *Plur.* ὀμμάτων ἄπο Hec. 240. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε ib. 367. διὰ καλῶν ὀμμάτων ib. 442. ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεὼν ib. 570. ὀμμάτων ἐμῶν ὄψιν ib. 703. τυφλȣ͂μαι φέγγος ὀμμάτων ib. 1035. ἐμῶν ὀμμάτων—κόρας κεντȣ͂σιν ib. 1169. cf. v. 1255. κατ' ὄμματα Or. 288. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. ȣ̓—εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾷν ib. 512. πάντα ταῦτ' ἐν ὄμμασιν ib. 783. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1262. σκυθρωπȣ̀ς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. εἰς ὄμμαθ' αὐτȣ͂ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν ib. 148. καλοῖς βλέπȣσί γ' ὄμμασιν ib. 400. εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων ib. 461. ὅταν—ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ ib. 465. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν ib. 957. ϛικτοῖς ὄμμασιν δεδορκότα ib. 1122. ὄμματα βλέποντα ib. 1123. ὀμμάτων ἄπο προσεῖπε δακρύοις ib. 1449. σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ib. 1530. ὄμματα πρόσβαλȣ͂σα τέκνοις Med. 860. τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν; ib. 1040. πρȣ̓κάλύψατ' ὄμματα ib. 1147. ὀμμάτων ἄπο κόρας ϛρέφȣσαν ib. 1174. ȣ̓͂τ' ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάϛασις ib. 1197. κατ' ὀμμάτων ϛάζεις πόθον Hip. 525. ἰδὼν ἐν ὄμμασι τὸν—ib. 1265. φῶς ὄμμασιν δεδορκὼς Al. 121. κόμιζε ἀπ' ὀμμάτων γυναῖκα τήνδε ib. 1067. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατεῤῥώγασιν ib. 1070. θέᾳ διδόντες ὄμματα An. 1088. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλȣ͂σα Sup. 286. ἄϋπνα ὀμμάτων τέλη ib. 1136. νοτὶς ὀμμάτων Iph. A. 684. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποϛεῖλαι ib. 743. ὀρθοῖς ὄμμασιν ib. 851. ταραγμὸν ὀμμάτων ib. 1128. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν Iph. T. 1167. καλλίϛων ὀμμάτων ἄπο Tr. 767. αἱρεῖ ἀνδρῶν ὄμματα ib. 892. ȣ̓ φανερὸς ὄμμασίν γ' ἐμοῖς Bac. 501. ἀποβαλȣ͂σαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον ib. 691. ὄμματ' ἐκτήξω πυρὶ Cy. 458. cf. v. 468. καλὸν ὄμμασιν δεδορκὼς ib. 509. τάδ' ὄμματα μέτεϛιν ἡμῶν κόνιος ib. 636. σύννοιαν ὄμμασιν φέρων Her. 382. εἰς ὄμματ' εὐνȣ͂ φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 132. ȣ̔͂ς πανύϛατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι ib. 457. ἐν ϛροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος ib.

932. *μύσος εἰς ὄμμαϑ' ἥξει—ξένων ἐμῶν* ib. 1156. *Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοι* El. 469. *συννεφῆσαν ὄμματα* ib. 1078. *ὀμμάτων ἄπο αἱμοσταγεῖς πρηστῆρες ῥεύσονται* Thes. fr. I. 2. etc.

Ὀμματοστερὴς Ph. 331.

Ὀμνύναι. *ὄμνυμι γαῖαν, κ. τ. λ.* Med. 752. *ὄμνυμι σεμνὴν Ἄρτεμιν* Hip. 713. *ὅρκιόν σοι Ζῆνα—ὄμνυμι* ib. 1026. *ὄμνυ* Iph. T. 743. *ὄμνυ πέδον γῆς, κ. τ. λ.* Med. 746. *τόνδ' ὀμνύναι χρεὼν* Sup. 1187. *ἡ γλῶσσ' ὀμώμοκε* Hip. 612. *δισσοῖς ὤμοσεν γαμβροῖς τόδε* Ph. 430. *ὅρκοις, οὓς ὤμοσα* Hip. 1063. *ὤμοσεν πόλιν πέρσειν* Sup. 498. *ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὅρκον* Iph. A. 391. *ὄμοσον* Or. 1516. *κάλλιστα ὀμόσασα* Iph. T. 789. *Ζεὺς ὀμώμοσται πατὴρ* Rh. 816.

Ὁμόγαμος Ph. 139. *μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην* Her. F. 339.

Ὁμογενέτωρ Ph. 168.

Ὁμογενής. *ἀνὴρ ὁμογενὴς* Or. 244. *ὁμογενῆ κτανεῖν* Ph. 1378. *ὁμογενὴς ἐμοὶ* Iph. T. 918. *ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς* Fr. inc. B. 29. 1. *ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαΐου* Ph. 226. *ὁμογενεῖς φίλους* ib. 439. *ὁμογενᾶ δέραν* ib. 1298. *ὁμογενᾶ ψυχὰν* ib. 1299. *ὁμογενῆ μιάσματα* Med. 1268.

Ὁμόγνιος Ζεὺς An. 922.

Ὁμόδουλος, ἡ, Hec. 60.

Ὁμόθεν. *τὸν ὁμόθεν τιμᾷν* Or. 486. *τὸν ὁμόθεν πεφυκότα στέργων* Iph. A. 501. *κἂν ὁμόθεν ὦσι* Fr. inc. LXXXVI. 2.

Ὅμοιος. *ὅμοιος* (sc. ὁ δῆμος) *ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον* Or. 696. *ὑμῖν ἐγένεϑ' ὅμοιος* Bac. 1301. cf. Cy. 38. *οὐκ ἔστεργέ σοι ὅμοιος εἶναι* Ion. 818. *ὅστις κακοῖσιν ὅμοιος ᾖ* Dic. fr. XIII. 2. *πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἱροῦνται* Alex. fr. IX. 2. *ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεὶ* ejusd. fr. XI. *τῶν ὁμοίων κρατεῖν* Autig. fr. V. 3. *σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις* Fr. inc. XCVII. 4. *Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον* Hel. 569. *ὁμοίαν ὄψιν* Alex. fr. XII. 5. *ὁμοίαις συμφοραῖς* Ph. 1352. *οὐ τὰς φρένας ἔχεις ὁμοίας* Hel. 160. *ὅμοιον* Sup. 1069. *οὔϑ' ὅμοιον οὐδὲν, οὔτ' ἴσον βροτοῖς* Ph. 504. et Fr. inc. CCXXVI. *Ἑλένῃ ὅμοιον σῶμ' ἔχουσα* Hel. 159. *ὅμοια τοῖς βουλεύμασιν* Hec. 331. *ὅμοια τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι* Or. 1064. *ὅμοι' ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν* (sc. *τὰ τεύχη*) An. 619. *τὰ οἴκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐγίνετο* Tr. 379. *φιλεῖ τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι* El. 523. *τέκνα ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρὸς* Alcmæon. fr. VIII. 3. *ἑῴοις ὅμοια* (*adverb.*) *φλεγέθων βολαῖς ἀελίου* Ph. 172.

Ὁμοιοῦν. *ὁμοιώσασ' ἐμοὶ εἴδωλον ἔμπνουν* Hel. 33. *ὁμοιοῦσθαι κακοῖς* Med. 890. *ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς* Bac. 1346. *ἄστροις ὁμοιωθέντε* Hel. 139.

Ὁμοίως. *δράσεις ὁμοίως ταῦτα* Al. 72. *θεοῖσιν ὁμοίως τιμάσθω* ib. 1001. *πεσσῶν ὁμοίως* Er. fr. I. 9. vid. etiam Iph. A. 65. Iph. T. 489. Tr. 636. Bac. 192. Her. F. 1371. Fr. inc. B. 19. 2. Epist. IV. et V.

Ὁμόλα, dor. pro *ὅλη*, *nom. montis.* Her. F. 371.

Ὁμόλεκτρος *γυνὴ* Or. 507. *Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα* ib. 476.

Ὁμολογεῖν. *ὁμολογῶ σε ἀδικεῖν* Aug. fr. VIII. 1. *ὁμολογῶ εὖ τὰ μέγιστα πεπονθέναι κ. τ. λ.* Epist. III. cf. Epist. IV. *αὐτὸ τὸ σιγᾷν ὁμολογοῦντος ἐστί σου* Iph. A. 1142.

Ὁμολωΐδες *πύλαι*, una e septem Thebarum portis. Ph. 1126.

Ὁμόπτερος. *βοστρύχους ὁμοπτέρους* El. 530. *ἀπήνας ὁμοπτέρου* Ph. 331.

Ὁμορροθεῖν. *ἐν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ* Or. 529.

Ὁμόσε *χωρεῖν τοῖς λόγοις* Or. 919.

Ὁμόσπορος. *ὁμοσπόρους φῦναι τυράννους παῖδας* Med. 596. *τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων ὅσπερ λέλειπται* Iph. T. 611. *φόνον ὁμοσπόρων ἐκπράξειν* Her. F. 1079. 2) ἡ, soror. *σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου* Or. 657. cf. Iph. T. 695. et 922. *αἱ ὁμόσποροι* Bac. 971. cf. v. 1090. et Er. fr. I. 41.

Ὁμόφυλος. *φιλίαν ὁμόφυλον* Her. F. 1200. *εἰς θοὐμόφυλον* Iph. T. 346.

Ὀμφαλός. *παρ' ὀμφαλὸν* Hec. 559. *δι' ὀμφαλοῦ καθῆκεν ἔγχος* Ph. 1421. *ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν* Med. 668. cf. Ion. 5. et 223.

Ὀμφή, vel dor. *ὀμφά*. *πῶς μύθων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφάν;* Med. 175.

ὃς ὀμφὰν κληροῖς πρὸς χρυσέους θάκους Ion. 908.

Ὄναρ. τοὔναρ ὧδε συμβάλλω τόδε Iph. T. 55. cf. v. 59. μηδ' ἰδὼν ὄναρ ib. 518. ὡς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω; Cy. 8. οὐδ' ὄναρ— φίλοις ἔδειξεν αὐτὸν Alop. fr. VII. 1.

Ὄνασις, dor. pro ὄνησις. κακονυμφοτάταν ὄνασιν Hip. 757.

Ὀνειδίζειν. οὐκ ὀνειδίζω τύχας Or. 4. cf. v. 85. ὀνειδίζεις φίλοις Al. 704. ἃ ὀνειδίζεις πατρὶ Hel. 1015. τὰς αἱματωποὺς θέας ὀνειδίζων ἐμοὶ An. 979. εἰδόσιν ὀνειδίσας Hec. 670. ἃ εἰς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας Med 547. ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλὸν Bac. 651. μηδὲν τοῦτ' ὀνειδίσῃς ἐμοὶ An. 88. cf. Iph. A. 1148. τἄλλα οὐκ ὀνειδιῶ Tr. 430. ὀνειδίζομαι ib. 936.

Ὀνειδιστήρ. λόγους ὀνειδιστῆρας ἐνδατούμενος Her. F. 218.

Ὄνειδος. ταῖς ἂν Θήβαις τόδε γένοιτ' ὄνειδος Ph. 516. Θήβαις κάλλιστον ὄνειδος ib. 828. cf. Med. 514. Iph. A. 305. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος; Ph. 1722. σοὶ τοῦτ' ὄνειδος Al. 724. ἐμοὶ ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου An. 411. ὄνειδος ἔγκειται δόμων ib. 785. Δελφοῖς ὄνειδος ib. 1242. σοὶ ὄνειδος ἵξεται Iph. A. 906. μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν ib. 999. τὸ Διὸς ὄνειδος Tr. 847. πόλει ὄνειδος Her. 72. τέκνοις ὄνειδος λιπεῖν ib. 302. κακὸν γένοιτ' ὄνειδος ib. 464. τοῦτ' ἔχων τοὔνειδος Ion. 593. τί λέγων μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν; Bel. fr. XIII. 2. ὀνείδη τάδε κλύων Or. 1238. οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν— λέγω Ph. 1549. οὐκ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι Med. 1344. ἐκφέρουσι μητρῷ' ὀνείδη An. 623. ἡμῖν ὀνείδη (sc. λέγεις) ib. 650. Ἀργεῖ' ὀνείδη Tr. 418. τὰ Ἑλλάδος δύσφορα ὀνείδη Cy. 295. πατρίδος οὐκ ὀνείδη Her. F. 130.

Ὀνείρατα. ὀνείρατ' ἀγγέλλουσα τἀγαμέμνονος Or. 617. ἐν ὀνείρασι φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἂν Al. 355. καὶ ὀνείρασι συμβαίην οἴκοις—Iph. T. 452.

Ὄνειρος, et ὄνειρον. κτανὸν ὄνειρον Ph. 1539. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων ib. 1713. εἰ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν Her. F. 517. τὸ ὑπὸ γῆν ᾄδε σκότος εἴδεις ὄνειρον—μολεῖν Mel. fr. XVII. 2. μελανοπτερύγων μᾶτερ ὀνείρων Hec. 71. ὄψιν, ἂν—δι' ὀνείρων εἶδον ib. 76. ὡς μοι κρίνωσιν ὀνείρους ib. 89. οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ψευδεῖς ὄνειροι ib. 569. πτηνῶν ὀνείρων οὐκ ἀψευδέστεροι ib. 571. παῦσε νυχίους ὀνείρους ib. 1277. ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις Hel. 1207. cf. Her. F. 112. ποῦ ὄνειρα κηραίνουσ' ὁρῶ; Her. F. 518. ὀνείρων ἕσπομεν μιμήματα Æol. fr. XVIII. 3.

Ὀνειρόφρων Hec. 708.

Ὀνημι. ὅπῃ ὤνησας Med. 533. ἐμὸς γάμος ὤνησεν Ἑλλάδα Tr. 933. οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον, ἡ ᾽ρετὴ δ' ὤνησε πολλάς Fr. inc. CLI. 1. 2. ὅσῳ πλείονα σεαυτὸν ὤνησας, ἢ ἄλλον τινὰ Epist. III. παῖδας ὀνῆσαι Hip. 314. cf. Med 567. γᾶν φίλαν Ἰνάχου θεῖτ' ὀνήσας Sup. 372. οὐδέ νιν μετάστασις γνώμης ὀνήσει An. 1005. ἁ σμικρὰ ὀνήσει πόλιν ἁμετέραν Her. 705. ὑμᾶς ὀνήσω ib. 1044. δῶμ' ὀνήσων El. 1025. ὀναίμην τοῦ παρόντος Hec. 997. ὄναιο Or. 1677. Iph. A. 1008. et Hel. 651. et 1134. ὡς ὀναίμην Sup. 256. ὄναιο τῶν φρενῶν Iph. A. 1359. ὄναισθε μύθων Iph. T. 1078. ὀναίμαν τύχας Hel. 650. πρὶν σφῶν ὄνασθαι Med. 1025. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βούλει Hip. 517. ὥστ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα ib. 718. οὐδ' ὤνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν Her. F. 1368. οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι Med. 1348. ὀνησόμεσθα Iph. A. 1369. χρημάτων ὀνήσομαι Hel 941. σοῦ οὐκ ὠνήμεθα Al. 336.

Ὄνησις. χρυσοῦ ὄνησις οἴχεται Hec. 1231. τέρπου κενὴν ὄνησιν Or. 1043. βίου ὄνησις Med. 254. κακοῦ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει ib. 618. τῶνδ' ὄνησιν εὔχομαι θεοῖς γενέσθαι Al. 335. ὑμῖν ὄνησιν Iph. T. 579. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά; Bac. 473. τὰς ὀνήσεις τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ Sis. fr. I. 30.

Ὄνομα. τῆς εὐγενείας τοὔνομα Hec. 381. προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι ib. 435. τύμβῳ ὄνομα σὸν κεκλήσεται ib. 1271. τὸ ὄνομ' οὐ λέλοιπέ μοι Or. 390. ὄνομα, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι ib. 454. ὅσιος (sc. εἰμι) ἕτερον

ὄνομα ib. 546. σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. ὄνομ' ἔχει μόνον ib. 556. τὔνομα λαβὼν γενναῖον ib. 1324. ὦ φίλτατον ὄνομα Πολυνείκους ἐμοὶ ib. 1696. τῶν μετρίων τὔνομα νικᾷ Med. 126. κρεῖσσον τὔργον,—ἢ τὔνομα—Hip. 502. ὄνομ', οὐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ὡς ἄνολβον εἶχες ὄνομα ib. 354. ὄνομα τὸ σόν μ' ἀπώλεσε ib. 910. cf. v. 947. et 962. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν ib. 1309. τὸ σῶμα θύσεις τοὐμὸν, οὐχὶ τὔνομα Iph. T. 504. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες ib. 905. τί ποτ' ἔχουσι τὔνομα κήρυκες ἕν; Tr. 424. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. ὄνομα γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ib. 1322. ἐνδυστυχῆσαι τὔνομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508. ἀγέραστον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ὄνομα δυσκλεὲς Hel. 66. ὄνομα νησιωτικὸν ib. 148. δι' ἐμὸν ὄνομα πολύπονον ib. 200. θαῦμα, ἔλασσον τὔνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον ib. 607. τὔνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον ib. 736. χρηστήριον τὔνομα ib. 828. τὸν ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος ὄνομα λέγω Ion. 139. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει ib. 800. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX. τοὐλεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. πόλεως ἁπάσης τὔνομ' ἓν Er. fr. I. 21. δοῦλον ἐσθλὸν τὔνομ' οὐ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. πολλοῖσι δούλοις τὔνομ' αἰσχρὸν Phry. fr. X. 1. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τοῖς ὀνόμασιν εὖ λέγεις Iph. A. 1115. νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκους Hel. 406. πολλοὶ ὀνόματα ταὐτ' ἔχουσι ib. 505. δεῖ οὐ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπους Alex. fr. XXIII. 2. πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc. CXLV. 2. etc.

Ὀνομάζειν. ὀνομάζειν αἰδοῦμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. οὐ θεμιτόν σοι ματρὸς ὀνομάζειν κάρα Ph. 615. ἀναφανῶ σε Θήβαις ὀνομάζειν Bac. 529. ἤδη τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος Hel. 1209. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει Ion. 800. τὸ ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς ὀνομάζουσι χάος Cad. fr. vers. 2. Ἱππολύτῳ ἔπι ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι θεὰν Hip. 33. ὃν ὠνόμαζε Διομήδην Sup. 1217. τίς σε ἐν δεκάτᾳ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I. 2. ὀνομάσαι οὐ βούλομαι Or. 409. οὐδ' ὀνομάσαι δύναιμ' ἂν ὡς ἐστὶν φίλον Ph. 410. πλὴν ὀνομάσαι ib. 505. πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω; Iph. A. 1321. τὰ ἔργα σου—ὀνομάσασαν Iph. A. 1116. τίς ὀνομάζεται; Ph. 125. Ζεὺς, εἴτ' Ἀΐδης, ὀνομαζόμενος στέργεις Fr. inc. CLV. 3. ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο Fr. inc. XXXIX. 4. et Fr. inc. B. 47. 5. ὅστις τοῦ ἄρσενος πατρὸς ἐκ ὠνόμασται El. 935. Πελασγιώτας ὠνομασμένους Ar. fr. II. 7. Ἴωνες ὀνομασθέντες Ion. 1588.

Ὀνομαστός. ὀνομαστὰ πράσσων Her. F. 509.

Ὄνος. τοὺς ὄνους τοὺς λαρκαγωγοὺς Aut. fr. I. 1.

Ὄντως. ἔχει ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν Iph. A. 1622. vid. etiam Ion. 223. et Ar. fr. XXV. 2.

Ὄνυξ. δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς Hec. 656. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων Or. 959. cf. Sup. 76. Hel. 378. et 1095. et El. 147. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίου λίθου Cy. 400. sed v. not. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα θήσομαι An. 827. cf. Sup. 825. et Tr. 280. εἰς ἄκρους τοὺς ὄνυχας Cy. 158. et ὄνυχας ἐπ' ἄκρους El. 840. ὄνυξιν ἄγραν φέρουσαι El. 471.

Ὀξύη. χειρὶ ἔνθες ὀξύην Her. 727.

Ὀξύθηκτος. ὀξυθήκτῳ φασγάνῳ An. 1151. et ὀξυθήκτοις φασγάνοις ib. 1119. ὀξυθήκτῳ βέλει El. 1158.

Ὀξυθυμεῖν. ἣν ὀξυθυμῇς An. 690.

Ὀξυθυμία An. 729.

Ὀξύθυμος. γυνὴ ὀξύθυμος Med. 319. συγγένεια τραχεῖα κὠξύθυμος Fr. inc. B. 40. 2. ὀξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. τοὐξύθυμον Bac. 670.

Ὀξύπους Or. 1550.

Ὀξύς. σίδηρον ὀξὺν Sup. 590. πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίου λίθου Cy. 400. ὀξὺς Ἄρης Her. 290. ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν ἐστι Fr. inc. B. 12. 1. ὀξὺ βοῆς ἀκοῦσαν Ἄργος Or. 1530. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν Iph. A. 5. ὀξὺ φάσγανον ib. 1566. et Iph. T. 785. ὀξὺ βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2.

Ὀξύστομος μάχαιρα Sup. 1205.

Ὀξύφρων Med. 644.

Ὄπᾳ, dor. pro ὅπῃ Or. 1545.

Ὀπαδός. τέκνων ὀπαδὲ Med. 53. ὀπαδὸν Ἱππολύτου τόνδ' εἰσορῶ Hip. 1151. ὀπαδοὶ ib. 108. Her. 1053. Hel. 1197. et El. 360. ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται; Or. 1126. ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠθήσῃ βίᾳ Med. 335. δέδορκα τόνδε τῶν—ὀπαδῶν ib. 1119. vid. et Al. 615. Iph. A. 1463. Iph. T. 1208. et Her. F. 950. αἱ ὀπαδοὶ in *fœmin.* Al. 134.

Ὀπάζειν. λοιβὰν, ἃν ὤπασεν Ἄρης Ph. 1569. ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν Med. 425. τί—τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὤπασας σαφῆ; ib. 517. ἀραῖσιν, ἃς—ὤπασεν Θησεῖ γέρας Hip. 45. cf. v. 890. φοίνια ὤπασας λέχεα El. 1192.

Ὀπάων. ὀπάονες Tr. 880. et El. 1135. vid. etiam Hec. 979. Or. 1110. Ion. 980. et El. 848.

Ὄπῃ. ὄπῃ γῆς Her. 19. et 46. etc.

Ὀπίας τυρὸς Cy. 136.

Ὄπισθε Iph. T. 1333. Cy. 542. et Phaëth. fr. VIII. 5. et ὄπισθεν Ph. 1419. Hip. 1222. et Sup. 665.

Ὀπισθόπους. προσπόλων ὀπισθόπους κῶμος Hip. 54. ὀπισθόπους φίλων ἡλίκων ὁμήγυρις ib. 1179.

Ὀπίσω. γράμματα σφραγίζεις, λύεις τ' ὀπίσω Iph. A. 38. τοὐπίσω οὐδὲν σκοπεῖ Alex. fr. VIII. 2. χωρεῖ ὀπίσω—εἰς γαῖαν Chry. fr. VII. 8.

Ὅπλητες Ion. 1580.

Ὁπλίζειν. ὁπλίζειν χέρα Rh. 84. ὦ δαῖθ' ὁπλίζει Ion. 852. χέρα τοξήρη ὁπλίσας Al. 36. ξιφηφόρους ὁπλίσασ' ὀπάονας Ion. 980. ὁπλίζεσθαι χέρα Or. 924. ὁπλιζόμεσθα φασγάνῳ χέρας ib. 1223. ὁπλίζου Med. 1242. ὁπλίζου χέρα σύμμαχον Rh. 23. cf. v. 99. et 986. θυσίας, ἃς θεοῖς ὡπλίζετο Ion. 1124. βουσφαγεῖν ὡπλίζετο El. 627. ὡς ἐς ἔργον ὥπλισται στρατὸς Her. 672. ὡπλισμένος χεῖρα φασγάνῳ Ph. 274. cf. An. 1119. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον Ion. 993. οἶδα τοὺς ὡπλισμένους Ph. 146. οἵδ' ὡπλισμένοι Her. 172. θύρσοις διὰ χερῶν ὡπλισμέναι Bac. 732.

Ὅπλισμα. ὅπλισμα τοὐπιδαύρειον Sup. 714. τῶν Βοιωτῶν ὅπλισμα Iph. A. 253.

Ὁπλίτης. γοργὸς ὁπλίτης An. 459. et 1124. ἄνδρ' ὁπλίτην Sup. 585. ὁπλίτην κόσμον Her. 699. ἢ παιδαγωγεῖν τὸν ὁπλίτην χρεών; ib. 729. ὁπλίτην στρατὸν ib. 800. ἀνὴρ ὁπλίτης δοῦλός ἐστι τῶν ὅπλων Her. F. 190. ὁπλίτας ἔταξεν ἀσπιδηφόροις ἔπι Ph. 1103. ἱππεῖς ὁπλῖται ib. 1198. πολλῶν ὁπλιτῶν ἄρχομεν An. 761. πῶς ὁπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ; Her. 694.

Ὅπλον. κάκιστον ὅπλον Her. F. 161. τῷ καλλινίκῳ ὅπλῳ ib. 570. ὅπλον χερὸς ib. 942. 2) frequentius occurrit *plur.* ὅπλα. φέρειν ὅπλα Hec. 14. χρυσέοις σὺν ὅπλοις ib. 112. κύκλῳ εἰλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. cf. Ph. 1248. et 1368. Sup. 1150. Iph. A. 1260. Tr. 573. μεθ' ὅπλων ἀπόντα Or. 572. μυρίοις ὅπλοις βρέμων Ph. 113. ὅπλοισι χρυσέοισιν εὐπρεπὴς ib. 171. ἄσημ' ὅπλα ib. 1119. εἰς ὅπλ' ἧσσον ib. 1475. ὅπλων ὄντες καὶ μάχης ἀΐστορες An. 683. φαεννοῖς στίλβων ὅπλοις ib. 1147. παρ' ὅπλοις ἥμενος Sup. 357. cf. v. 674. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα ib. 698. ὅπλων ἄρχοντα Iph. A. 374. ὅπλων ἡφαιστοπόνων ib. 1072. ὅπλοις κοσμησάμενοι Rh. 993. στρατὸν ἐν ὅπλοις ὄντα Bac. 303. εἰς ὅπλ' ἐχώρουν ib. 758. ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ ib. 788. ὅπλων δίχα ib. 803. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα ib. 808. ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι ib. 843. πόλις ἐν ὅπλοις Her. 400. αἰχμάλωθ' ὅπλα ib. 695. ὅπλων τήνδ' ὁρᾷς παντευχίαν ib. 720. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. χαλκήλαθ' ὅπλα ib. 1279. σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο ib. 1395. οὔτοι σὺν ὅπλοις ἦλθον εἰς τὴν σὴν χθόνα; Ion. 1292. ὅπλοισιν αὐτὴν—ἐρρύσατο ib. 1298. δοῦλος τῶν ὅπλων Her. F. 190. ὅπλοις ἁπάντων ib. 542. λυγραὶ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι ib. 1377. γυμνωθεὶς ὅπλων ib. 1382. εἰς ὅπλ' ἔλθω; El. 377. κέχρησ' ὅπλοις Antiop. fr. XXVI. ὅπλων ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. etc.

Ὁπλοφόρος. σὺν ὁπλοφόροις Ph. 796. ὁπλοφόρους Δαναῶν Iph. A. 190.

Ὁπόθεν Iph. A. 696.

Ὁποῖα, *adverb.* qualiter. Hec. 398.

Ὄπτεσθαι. οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας

Hec. 1046. cf. Med. 803. *ὄψει νιν αὐτίκα* Hec. 1049. *πότ' ὄψομαι Μενέλαον* Or. 67. *εἴ σ' ἡ 'πιῦσα λαμπὰς ὄψεται θεᾶ* Med. 352. *μητέρ' ὑκέτ' ὄμμασιν φίλοις ὄψεσθε* ib. 1039. *σῶν τέκνων ὄψει φόνον* ib. 1313. *ὕποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον ὄψεσθε* Hip. 1101. *γυναῖκα κατθανῦσαν ὄψει* Al. 233. *πανώλεθρόν μ' ὄψεαι πιτνῦντα πρὸς γᾶν* An. 1226. *ὄψει δόμυς ναίοντα νησιωτικὺς* ib. 1262. *εἴπερ ὄψομαι τὰν ἄελπτον ἡμέραν* Sup. 783. *τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει* ib. 1075. *ὑκέτι φίλον ἄγαλμ' ὄψομαι σῆς ματρὸς* ib. 1163. *πῦ σ' αὖθις ὀψόμεσθα;* Iph. A. 1026. *εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαί σε* ib. 1224. *σύν σοί μ' ὄψει καρτερῦντα* Rh. 148. *ὑ μητρὸς ὄψεται δέμας* ib. 969. cf. Ion. 563. *ἐκείνας ὑκέτ' ὄψομαί ποτε* Tr. 488. *πρῶτά νιν—ὄψεται δοκεύοντα* Bac. 981. *πικρότατον ὕπνον ὄψομαι* Cy. 585. *πόλιν πατρὸς ὄψεσθε* Her. 876. *λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων ὄψεται* Ion. 1077. *εἴ σ' ὄψεταί τις θῆλυν* Her. F. 1412. *ὐκ ἔτι σ' ὄψομαι* El. 1331. *ὀψόμενοι τυράννων φάσματα* ib. 710. *ὤφθη* Ion. 1215. *ὅτῳ ὤφθην εὐτυχῦσα* Hec. 970. *ὤφθημεν —ὄντες ἄθλιοι* Iph. T. 933. *ὤφθη μᾶλλον, ἢ κατεῖδε* M. Bac. 1073. *ὤφθη πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;* Ion. 1116. *ἐπεὶ ὤφθης* Her. F. 593. *ὄφθητί μοι* Bac. 912. *μὴ δρῶσ' ἐκεῖνον ὀφθείην κακῶς* Hip. 321. *παρ' οἷσι μή ποτ' ὀφθείην* ib. 430. *ἢν ὀφθῇς ἐκεῖ* Bac. 821. *φόνιον ὄψωμ' αἷμα* El. 486. *ὀφθῆναι κόραις* Iph. A. 678. *ὀφθεὶς* Rh. 335. *ὑτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι* Tr. 487. *ὀφθησόμεσθα* Her. F. 1155. etc.

'Οπτήρια, τά. *παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων* Ion. 1127.

'Οπτός. *μόσχον ὀπτὸν* Cy. 324. *ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ* ib. 357.

'Οπώρα Fr. inc. CXLIII. 2.

'Οπωρινός. *ὀρχάτυς ὀπωρινὺς* Fr. inc. CLXIX. 2.

"Οπως, sic, ita. Hec. 398.

'Ορᾶν. *ὅπως ὁρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα* Hec. 232. *ὁρῶ σε δεξιὰν—κρύπτοντα χεῖρα* ib. 342. *ὑτ' ἐλπίδος ὁρῶ θάρσος παρ' ἡμῖν* ib. 370. *ἀνθρώπυς ὁρᾶν* ib. 488. *δυστυχεστάτην σε ὁρῶ* ib. 582. *τίν' ἄνδρα τόνδ'—ὁρῶ θανόντα* ib. 733. cf. v. 833. *ὡς ὁρᾷς* ib. 1053. *πνοὰς—πομπίμυς ὁρῶ* ib. 1290. *ὅρα,—μὴ κατθανών σε λέληθε* Or. 208. *ὁρᾷς ὐδὲν, ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι* ib. 259. *γαλήν' ὁρῶ* ib. 279. *φάος ὁρῶ* ib. 386. cf. Al. 273. Iph. A. 484. et 1394. Iph. T. 564. et 608. Rh. 850. Her. 969. Ion. 1121. *μῶν ὐχ ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν* Ph. 720. cf. Bac. 910. et 922. Ion. 558. et Inus fr. XIV. 3. *εἷς ἀνὴρ ὐ πάνθ' ὁρᾷ* Ph. 752. *ὐχ ὁρᾷ Δίκα κακὺς* ib. 1717. *ὁρῶ ἐξαμαρτάνων* Med. 350. *ὁρᾷς, ἃ πάσχεις;* ib. 404. *ὁρῶμεν τάσδε δυστήνυς τύχας* Hip. 268. *πόσυς δοκεῖς—νοσῦνθ' ὁρῶντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὁρᾶν;* ib. 463. *ἐμοὶ ὐ θέμις φθιτὺς ὁρᾶν* ib. 1437. *νερτέρων ὁρῶ πύλας* ib. 1447. *ὁρῶ δίκωπον, ὁρῶ σκάφος* Al. 253. *ὅρα γε, μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ᾖ* ib. 1130. *κακῶν τοσύτων ὐχ ὁρᾷς ἐπιῤῥοάς;* An. 349. *κακὸν οἷον ὁρῶ τόδε* ib. 1174. cf. Sup. 792. *τἀναγκαῖ' ὁρᾶν* Sup. 855. *ὁρῶ τελευτὰν* ib. 1012. *ὐδὲ ἡδέως ὁρᾷς* Iph. A. 1122. *στρατὸς πρὸς πλῦν ὁρᾷ* ib. 1624. *τἀῤῥηθ' ὁρᾶν* Iph. T. 1198. *ὅρα τὸ μέλλον* Rh. 332. *ὅρα,—μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς* ib. 570. *τέλος οἰκτρὸν ὁρᾷς* Bac. 210. *ὁρῶσιν τὰ βροτῶν ὐρανίδαι* ib. 392. *τὸν θεὸν ὁρᾶν σαφῶς* ib. 477. *ὁρᾶν μοι δύο ἡλίυς δοκῶ* ib. 916. *ὡς ὁρῶμεν, ὐχ ὁρώμενοι* ib. 1048. *ὁρῶ μέγιστον ἄλγος* ib. 1281. *τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ;* Cy. 221. *ξένι' ὅρα τάδε* ib. 353. *τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πέλας* Her. 333. *ἀγγέλοισι τὺς ἐναντίυς ὁρᾶν* ib. 393. *ἥδιστον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχῦνθ' ὁρᾶν* ib. 940. *ὥσπερ σὲ—ὀφθαλμοῖς ὁρῶ* Hel. 117. *χθόνα πάτριον ὐχ ὁρᾷς* ib. 224. *αὐχμηροὶ ὁρᾶν* ib. 1556. *δεσπότην ὁρᾶν πάρα* Ion. 516. *θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾶν* ib. 1142. *τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίστων ὁρῶ;* ib. 1395. *μὴ τὰ δαιμόνων ὁρῶμεν, εἰ μὴ καιρός ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν* ib. 1552. *ποῖ' ὄνειρα κηραίνυσ' ὁρῶ* Her. F. 518. *ὅρα, μὴ παρὰ γνώμην πέσῃς* ib. 593. *ὡς ὁρᾶν ἐφαίνετο* ib. 1002. *παρ' Ἥρας ὁρᾷς θρόνων τάδε;* ib. 1127. *τὰς ἐμὰς φυγὰς ὁρᾷς* ib. 1358. *ὁρῶ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων* El. 624.

ὁρᾶτε τὸν τύραννον Alcmæon. fr. IX. 1. ταῦτα σκεϑρῶς ὁρᾷν ἡμᾶς ἀνάγκη ejusd. fr. XIII. 1. ὁρῶ ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον Alop. fr. IV. 1. τὸ δαιμόνιον ὀυχ ὁρᾷς—And. fr. VIII. 1. τὸ δοῦλον ὀυχ ὁρᾷς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνϑ' ὁρᾷ Melan. fr. XXV. 2. ὁρᾷς μ' ὡς ἐπράϋνας Meleag. fr. XIX. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ—αἰϑέρα—Fr. inc. I. 1. τὸ φῶς ὁρῶν Or. 1523. cf. Al. 694. ὁρῶν ὁρῶντα Bac. 470. ὁρῶντος εἰς Κύπριν Antig. fr. VI. 1. ὃ βούλεται μόνον ὁρῶν Fr. inc. XXXII. 1. τὸν πάνϑ' ὁρῶντα, κ' αὐτὸν ὀυχ ὁρώμενον eorund. CXLVI. 2. τὸν κατϑανόνϑ' ὁρῶντες ὀυ τιμώμενον Hec. 316. πλὴν ὁρῶντας ἥσυχον ib. 901. φῶς ὁρῶντες ἡλίου Hip. 4. τὰ φοιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος Sup. 78. τυφλοῖς ὁρῶντας οὐτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τῆσδ' ὁρώσης φέγγος Hip. 1023. τὴν ὀυ κλύουσαν, ὀυδ' ὁρῶσαν Al. 405. εἰς τὴν τύχην ὁρῶσα Tr. 1008. Δίκη πάνϑ' ὁρῶσα El. 771. σκῦλα βροτοφϑόρα χαίρεις ὁρῶσα Aug. fr. IX. 2. ὀυχ ὁρᾶσϑ' ἐκηβόλων τόξων γλυφίδας; Or. 273. τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὁρᾶσϑαι; An. 113. τύμβον βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον τὸν ἐμὸν ὁρᾶσϑαι Hec. 320. πολλῇ ἁβροσύνῃ δῆλος ὁρᾶσϑαι Or. 350. πυριφλέγων ὁρᾶσϑαι λέων Bac. 1017. κακοὺς ὁρᾶσϑαι Her. 511. πρόσϑεν μελάϑρων ὁρωμένη An. 879. ᾗ γε μηδ' ὁρωμένη πίστις παρῆν Iph. A. 1586. ἔστιν ὀυχ ὁρώμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 2. ἐγγύϑεν ὁρωμένων (sc. πραγμάτων) Ion. 586. etc.

Ὀργαίνειν Al. 1109.

Ὄργανον. παλαιὸν ὄργανον Ion. 1030. λαΐνεοις Ἀμφίονος ὀργάνοις Ph. 116. ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι Μοῦσαι Rh. 922. λογχοποιῶν ὄργανα Bac. 1206.

Ὀργάνος. ὀργάνον χέρα An. 1014.

Ὀργάς. ἐν ὀργάσιν Bac. 340. πρὸς Ἴδης ὀργάδας Rh. 282. cf. Bac. 445. et El. 1163.

Ὀργή. ὀργή σου καὶ τὸ γῆρας ὀυ σοφὸν Or. 490. εἰς ὀργὴν πεσὼν ib. 695. ὀργὴν Μενέλεῳ ποιούμενος ib. 1630. τραχεῖαν ὀργὴν Med. 447. δεινή καὶ δυσίατος ὀργὴ ib. 520. cf. Iph. T. 987. λήξασα ὀργῆς Med. 615. ὀργῇ συντεϑηγμένος φρένας Hip. 689. ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς ib. 900. ὀυκ ὀργῆς χάριν An. 689. ὀργῆς ὕπο Iph. A. 335. et Bac. 757. ἣν ὀργῇ—ἐξόρους Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 51. ὀργῇ ὑπόϑες ἥσυχον πόδα ib. 646. ὀργῇ εἶξα μᾶλλον, ἢ μ' ἐχρῆν Hel. 79. ὀργῇ χολωϑεὶς Dan 40. ὀργῇ ὅστις ευϑέως χαρίζεται Æol. fr. III. 1. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI. ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Hyp. fr. VII. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀϑάνατον Phi. fr. X. 2. ὀργὴν πραΰνουσα Phry. fr. XI. 3. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτοὺς Tem. fr. IV. ὀυδεὶς μετ' ὀργῆς ὀυδὲν εὖ βουλεύεται Fr. inc. XXIII. 1. 2) dor. ὀργά. βαρύϑυμον ὀργὰν Med. 176. ἐκ πατρὸς ὀργᾶς Hip. 1124. οἵαν ὀργὰν ἀναφαίνει Bac. 537. παρανόμῳ ὀργᾷ ib. 995. 3) plur. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι Med. 121. βασιλέων ὀργὰς ἀφῄρουν ib. 456. cf. v. 1150. ἀμφιλόγους ὀργὰς ib. 638. ὀργὰς φέρειν ib. 870. ὀργὰς ποιεῖσϑαι ib. 909. Πανὸς ὀργὰς ib. 1172. ὀργαὶ εἴς σ' ἐπέσκηψαν ϑεᾶς Hip. 438. et ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας ib. 1418. ὀργὰς μαλάσσουσ' ἀνδρὸς Al. 774. ὀργὰς ἠπίους Tr. 53. ὀργὰς πρέπει ϑεοὺς ὀυχ ὁμοιοῦσϑαι βροτοῖς Bac. 1346. μειλίσσων σύγίους ματρὸς ὀργὰς Hel. 1356. ἐπίσχες ὀργὰς ib. 1658. ὀργὰς δικαίας ἔχειν Her. F. 276. ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν El. 1110. δειναὶ ὀργαὶ κυμάτων ϑαλασσίων Fr. inc. LIII. 1. cf. Fr. inc. B. 39. 1.

Ὄργια, sacra in honorem Bacchi celebrata. Bac. 34. 79. 262. 470. 471. 476. 482. 996. et 1078. τὰ μυστῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613.

Ὀργιάζειν Bac. 416.

Ὀργίζεσϑαι. ὀυ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις Hel. 1662. ἀπειλήσας ὀργιεῖσϑαι μὴ λαβοῦσιν Epist. I. . ὡς τότ' ἦσϑ' ὠργισμένος Hip. 1413. ὅταν ὀργισϑῇ δαίμων Med. 129. ὀργισϑῇς δὲ μὴ Iph. A. 631. et 637.

Ὀρέγειν. ὄρεγε νῦν, ὄρεγε γεραιὰν νέᾳ χεῖρα Ph. 103. cf. v. 1704. ὀρέξας δεξιὰν Her. 844. ἆρα φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; Med. 902. Κυκλωπείαν πόλιν ὠρέξατ' οἰκεῖν Her. F. 16. τίς

τῶν μεγίςων δειλὸς ὢν ὠρέξατο; Ar. fr. XII. 3. σῖτον ὄρεξαι Or. 303. φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀρέξομαι Hel. 359. ἱκέτις ὠρέχθης ἐμᾶ Hel. 1254. εἰ δυνάμεώς τινος ὠρέχθημεν Epist. V. ὀρεχθῆναι γάμων Ion. 842. οἵων ὀρεχθεὶς Or. 328.

Ὄρεγμα παρηΐδων Ph. 314.

Ὀρειβάτης Tr. 436.

Ὀρειδρόμος ἔλαφος Iph. A. 1593.

Ὄρειν. οἵαν σοι λώβαν—ὦρσέ τις δαίμων Hec. 201. ὦρσε ςρατὸν An. 1149. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος ἤλυθον ὀρομένα Iph. A. 186.

Ὀρεινόμος. τὰν ὀρεινόμον Κενταύρων γένναν Her. F. 364.

Ὄρειος. δρυμὸς ὄρειος Hip. 1127. κλῶν' ὄρειον Bac. 1066. θηρῶν ὀρείων Al. 498. et θηρσὶν ὀρείοισι Sup. 47. πέτρας ὀρείας παῖς Hec. 1110. σκύμνον ὀρείαν Or. 1493. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. τῆς ὀρείας μελίσσης Iph. T. 633. ὀρεία μάτηρ θεῶν Hel. 1317. cf. Cret. fr. II. 14. ὀρεία λέαινα El. 1163. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284. Νύμφας ὀρείας Cy. 4.

Ὀρεσκόος. δαιτὸς ὀρεσκόυ Cy. 246. et

Ὀρεσκῷος. ὀρεσκῴων σκυλάκων Hip. 1277.

Ὀρεσσίγονος. ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς Xan. fr. vers. 1.

Ὀρέςειος. τῆς Ὀρεςείας χερὸς An. 1243. Ὀρέςειον δάπεδον Or. 1647.

Ὀρέςερος. θηρὸς ὀρεςέρυ Hec. 1058. ὀρεςέρυ λέοντος Bac. 1139. κάπροι ὀρέςεροι Or. 1460. τὰν ὀρεςέραν παρθένον Tr. 551.

Ὀρέςης, Agamemnonis et Clytæmnestræ filius. Or. 24. etc. An. 886. Iph. A. 418. 465. 622. 1119. et 1451. Iph. T. 56. etc. El. 15. etc. et dor. Ὀρέςας Or. 1438. et 1470. et Iph. T. 235.

Ὀρθεύειν. ὃς σὸν ὤρθευεν δέμας Or. 405.

Ὄρθιος. ἀπ' ὀρθίυ πύργυ Ph. 1229. et πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. ὀρθίαν σάλπιγγος ἠχὼ Tr. 1266. πρόσβασιν ὀρθίαν El. 489. ὀρθίυς ἐθείρας Hel. 638. ὀρθίῳ κηρύγματι Iph. A. 94. ἐπεὶ ἐσήμην' ὄρθιον σάλπιγγι Her. 830. περγάμων ἀπ' ὀρθίων Ph. 1105. ὄρθια φθέγματα Hel. 1591.

Ὀρθὸς Iph. A. 559. ἀνῆξεν ὀρθὸς λαὸς Ph. 1469. cf. Rh. 792. Bac. 692. et Hel. 1616. τένοντ' ἐς ὀρθὸν Med. 1166. ὀρθὸν κρᾶτ' ἔςησαν Hip. 1203. ὀρθὸς φίλος Iph. T. 610. ὀρθὴ ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐςηρίζετο Bac. 1071. ὀρθῷ βῆναι ποδὶ Hel. 1465. ὐκ ἤθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα ib. 1572. ὀρθὸν λόγον Antiop. fr. XLII. 1. ἡμεῖς ὀρθοὶ An. 762. ὀρθοῖσιν κανόσιν Tr. 6. ὀρθὴν παρ' οἶμον Al. 838. ὀρθὴν σφαγίδα El. 811. τρίαιναν ὀρθὴν ςᾶσαν Er. fr. I. 52. ὀρθαῖς κόραις Hec. 972. ἔςησαν ὀρθαὶ Bac. 1085. ὀρθὰς ὠλένας Hel. 1101. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. πρὸς ὀρθὸν χῶμα τάφυ Hec. 221. μ' ἐς ὀρθὸν ςῆσον Or. 231. cf. Sup. 1229. γραῖαν πεσῦσαν αἴρετ' εἰς ὀρθὸν πάλιν Tr. 465. ὀρθὸν μεθίει βλάςημ' ἄνω Bac. 1069. τὐρθὸν ἐξανιςάναι (*sensu obscæno*) Cy. 168. εἰς ὀρθὸν ἔςη Ar. fr. XXVI. 3. εἰς ὀρθὸν μία (sc. γραμμὴ) Thes. fr. V. 8. ἕως γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὁρίσματα Hec. 16. ὀρθοῖς ὄμμασιν Iph. A. 851. ὀρθὰ, *adverbial.* φρονεῖς ὀρθά; Med. 1129. ὀρθὰ λέγειν Al. 796. ὐκ ὀρθὰ πυρφορεῖς Tr. 348. ὐκ ἄρ' ὄρθ' ἀκύομεν; Ion. 533.

Ὀρθοςάδη. ἐπὶ ἐμπύρυς ὀρθοςάδας Hel. 554.

Ὀρθοςάτης. περιβολὰς σκηνωμάτων ὀρθοςάταις ἱδρύετο Ion. 1134. λαΐνυς ὀρθοςάτας ἔδευσεν Her. F. 980.

Ὀρθόςατος. κλιμάκων ὀρθοςάτων Sup. 497.

Ὀρθῦν, ὀρθῦτε κάρα Hip. 198. cf. Bac. 931. ὄρθυ πρόσωπον Al. 389. τί δῆτά μ' ὀρθῦτε; Tr. 505. cf. Bac. 1167. et Dic. fr. XV. 2. ὀρθῦσαι τὴν ὀμόδυλον Hec. 60. λέβητας ὤρθυν El. 802. ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. ὄρθωσον κάρα Her. 635. μὴ Τροίαν ποτὲ πεσῦσαν ὀρθώσειεν Tr. 1161. ὔτ' οἶκον, ὔτε πόλιν, ὀρθώσειεν ἂν Ar. fr. V. 2. ὀρθώσῃς ςρατὸν Antiop. fr. XLII. 3. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον Ph. 1256. οἶκον πατρῷον ὀρθῶσαι Iph. T. 993. τὰ τῆς λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Pal. fr. II. 1. ὀρθῦσθαι γνώμαν Hip. 247. ὐκέτ' ὀρθῦμαι Rh. 799. ἐν ἀγγέλῳ κρυπτὸς ὀρθῦται λόγος Fr.

inc. CCXXIV. ὀρθυμένης εὐνῆς Med. 569. ὠρθῶντο Hel. 1621. τὰ θεῶν ὀκ ὀρθωθέντα Iph. A. 24.

'Ορθρεύειν. ὀρθρεύσαν ψυχὰν ἐκπληχθεῖσα Tr. 182. γόοισιν ὀρθρευομένα (dor. pro ένη) Sup. 977.

'Ορθρος. δι' ὄρθρων El. 909.

'Ορθῶς Hip. 94. Bac. 836. et Ion. 1025. ὀρθῶς ἔλεξας Or. 100. et 110. et Ion. 745. μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς ib. 937. ὀρθῶς ἀκόσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων Hip. 1170. ὀκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τῶδε σώματος πατὴρ Al. 639. οἵτινες φίλοι ὀρθῶς πεφύκασι An. 377. ἐμοὶ λόγοι—ὀρθῶς ἔχωσ' εἰς τόνδε Sup. 335. ὀρθῶς εὐθύνειν πόλιν ib. 418. ὅτ' ἄν γ' ἔτ' ὀρθῶς—δέμας καπνῶται ib. 496. ὑπέθηκας ὀρθῶς τὸς λόγος Iph. A. 507. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον ib. 923. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ Iph. T. 542. ὀκ ὀρθῶς φρονεῖ ib. 1476. ὀρθῶς ἀτίζεις Rh. 327. τὄνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. ὀρθῶς ἔχει πέπλος Bac. 936. ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρουργίαν ib. 1060. σκέψαι νυν ὀρθῶς ib. 1278. ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς Cy. 672. ὀκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. πρὶν ὀδὲν ὀρθῶς εἰδέναι Hel. 329. ἔγνως ὀρθῶς ἄνδρα ib. 571. ζητῶντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμὴν ib. 961. ὀρθῶς ἥδε συμφορὰ δακρύεται; ib. 1242. ὀργᾶς αἶσιν ὀκ ὀρθῶς φέρῃ ib. 1658. θεὸς ὀρθῶς ἔκρανε Ion. 570. cf. Hip. fr. XVI. ὃ ἦξας ὀρθῶς Ion. 572. οἱ ὄντες ὀρθῶς (sc. φίλοι) Her. F. 56. ὅταν κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένος ὀρθῶς ib. 1262. πῶς τις αὐτὰ—ὀρθῶς κρινεῖ; El. 373. ὀ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα Alcmen. fr. IX. 1. πολλὰ ὀκ ὀρθῶς ποιεῖ (sc. ὁ πλῶτος) Alex. fr. XIV. τὰ ὀκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσωσιν κακὸν ἦλθε Ar. fr. XXXII. τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἦν τιθῇ Bel. fr. XXIV. 5. ὀρθῶς μ' ἐπήρω Er. fr. II. 1. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 2. κέκτησο ὀρθῶς, ἃ 'ν ἔχῃς Inus fr. XV. 1. χρῆσθαι ὀρθῶς (sc. τῷ ἐρᾷν) Fr. inc. CLXV. 11.

Ὀριγνᾶσθαι. ὅταν θηρῶν ὀριγνῷτο Bac. 1253.

Ὁρίζειν. ὁρίζω τῶτο Fr. inc. LVIII. 5. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνω Hec. 259. ἐπεί μ' ἀπὸ γῆς ὥρισεν Ἰλιάδος ib. 941. ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν Iph. T. 979. χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν Hel. 127. ὃ ὥρισέν σε ib. 1686. ὥρισαν πετρορριφῆ θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν Ion. 1222. τὸ δῶλον γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεὸς Antiop. fr. XVI. 2. διδύμως ὁρίσασα πόντω πέτρας Med. 434. γαῖα, ἣν Πέλοψ ὁρίζεται Tel. fr. I. 1. ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν Iph. T. 969. γόοις ματρὸς ἐκ χερῶν ὁρίζῃ Ion. 1459. ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι Hec. 801. ὅροις ὑγροῖσιν ὡρισμένη Ion. 295.

"Ὁριον. ὀ γῆς ὅρι' ἀποσερώμενοι Tr. 375. ὅτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα Her. F. 82.

"Ὁρισμα. ὅρισμα βαρβάρων Iph. A. 952. ἕως γῆς ὅρθ' ἐκεῖθ' ὁρίσματα Hec. 16. ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' ὁρίσματα Hip. 1459. πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὁρίσματα An. 969. τὰ ἄλλα πεζὸς γῆς περῶν ὁρίσματα Rh. 437.

Ὀρκάνη. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσόμενος Bac. 611.

"Ὁρκιος. ὅρκιον Ζῆνα Hip. 1025. ὁρκίως θεὸς Ph. 484. cf. Iph. T. 747. τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν Θέμιν Med. 208. ὅρκιόν μοι ξίφος Ph. 1671. ὁρκίοισι ζυγεὶς Med. 735. ὅρκια δῶμεν τῷδ' ἀνδρὶ πόλει τε Sup. 1231.

"Ὁρκος. ὅρκῳ μὴ ἐμμένων Med. 754. ὀδ' ὅρκον—ἐλέγξας Hip. 1055. λάβ' ὅρκον Sup. 1187. cf. v. 1190. ὅρκον ἐκλιπόντες ib. 1193. cf. Iph. T. 750. ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὅρκον Iph. A. 391. ὅρκον δότω μοι Iph. T. 735. ἔξαρχ' ὅρκον ib. 743. τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον ib. 758. τὸν ὅρκον ἐμπεδώσομεν ib. 790. ἁγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα Hel. 841. ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. ὅρκως συνῆψαν Ph. 1247. cf. Iph. A. 58. βοᾷ ὅρκως Med. 21. μεγάλοις ὅρκοις ἐνδησαμένα—πόσιν ib. 161. ὅρκων ταμίας ib. 169. βέβακεν ὅρκων χάρις ib. 439. ὅρκων φρῶδη πίστις ib. 492. ὅρκως μηδαμῶς ἀτιμάσῃς Hip. 611. ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος ib. 657. ποῖοι ὅρκοι κρείσσονες; ib. 960. ὅρκως παρασχὼν ib. 1037. μάτην ἂν ὅρκοις συγχέαιμ', ὀς ὤμοσα ib. 1063. δι' ὅρκων ib. 1306. ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν ib. 1309. ἣν δορυξένων ἐμῶν μείνωσιν

ὅρκοι An. 1001. ἔγγραψον ὅρκες τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. μνημεῖα ὅρκων ib. 1203. τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι ib. 1228. ὅρκες παλαιὲς—μαρτύρεται Iph. A. 78. τὲς κακῶς παγέντας ὅρκες ib. 395. ὦ ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλῦσά με Iph. T. 788. ὅρκοις κεκλήμεθα Hel. 983. ὅρκες παραβαίνοντας Bel. fr. XXV. 7.

Ὁρκωμοτεῖν. πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὁρκωμοτεῖ Sup. 1189.

Ὁρμάθειν, verb. poët. ὅταν τις—πέλας ὁρμάθῃ Med. 189. τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμάθω; An. 860.

Ὁρμᾶν. ὲκ ἄδικον εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὁρμᾷ Ph. 266. cf. v. 788. ὁρμᾶν πύργωμα ἔπι Sup. 1219. εἰς ἀδίκες πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 4. εἰς πατρὸς δόμες ὥρμησεν Med. 1178. ὲδ' ἄκρανθ' ὡρμήσαμεν Bac. 435. ἐς ἄλλην δή τιν' ὁρμήσω πόλιν; Her. F. 1286. ἔνοπλος ὁρμήσας Or. 1289. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας ςάσιν Hip. fr. XII. Καδμείαν μέριμναν ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον Ph. 1071. πήδημ' ἐς ᾅδε πικρὸν ὁρμήσασά μοι Hip. 829. ἔνθεν ὁρμάσω Sup. 1016. πῶλον—ἐκ γεραιᾶς χειρὸς ὁρμήσων Hec. 145. βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος ib. 1041. πένθος μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται Med. 183. ὁρμᾶσθαι χρεὼν πάντ' ἄνδρ' ὁπλίτην Sup. 584. ὁρμᾶται μόλις Bac. 880. σπεδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμες ὁρμώμενον Hip. 1152. σὺν δίκῃ ὁρμώμενον Sup. 328. σπεδὴν ἐπ' ἄλλην ὁρμώμενος ib. 1198. εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι Rh. 143. εἰς μάχην ὁρμωμένες Er. fr. I. 34. εἰς δόμες ὁρμωμένην Bac. 1164. φυγῇ λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένην Dan. 38. ἐπὶ τῦθ' ὡρμημένος Bac. 630. πρὸς δόμες ὡρμημένον El. 340. κᾀμοὶ κατ' ὅσσων ὡρμήθη δάκρυ Med. 906. εἴπερ πρὸς ἄλλε δῶμαθ' ὡρμήθης ξένε Al. 1043. εἰς θάλασσαν ὡρμήθη ποσὶν Iph. T. 1407. πρὸς πύλας ὡρμάθη (dor. pro ἤθη) Tr. 532. ὁρμήθητε Alcmæon. fr. XII. 1. ἐς ὄλυμπον ὁρμαθεὶς Iph. T. 1269. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ὁρμηθεὶς ζυγὸν Ion. 595.

Ὁρμεῖν. ἀκταῖσιν ὁρμεῖ Or. 55. ἑ ναῦς—ὁρμεῖ σέθεν Iph. T. 1043. τῶν ἇσσον ὥρμει Iph. A. 291.

Ὁρμὴ, et dor. ὁρμά. ὁρμὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βελευμάτων Sup. 1050. πυρὸς ὁρμὰ Tr. 1081. σύντεινε ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127.

Ὁρμιά. ὁρμιὰν τείνων Hel. 1631.

Ὁρμίζειν. ὡς οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην Tr. 1155. ςρατὸν ὁρμίσας εἰς γῆν Ἀσίαν Or. 352. ἐν Ναυπλίῳ σέλμαθ' ὥρμιςαι νεῶν ib. 242. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος Her. F. 1094. μὴ 'κ τύχης ὡρμισμένες ib. 203. ἑ ναῦς Ὀρέςε κρύφιος ἦν ὡρμισμένη Iph. T. 1328.

Ὅρμος. Δωρίδος ὅρμον αἴας Hec. 450. χρυσῦν ὅρμον Alcmæon. fr. XVII. 2. μή μοι ναῶν πρύμνας δέξασθαι τῦσδ' εἰς ὅρμες Iph. A. 1322. τᾶς Αὐλίδος ςενοπόροις ὅρμοις ib. 1497. ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις El. 177.

Ὀρνιθόγονος. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνε ὄμμα Or. 1387.

Ὄρνις. οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν—ἐξέπταξας Hec. 179. ὄρνις—ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα Ph. 1516. πτερῦσσαν ὄρνιν Hip. 733. ὄρνις ὥς τις ἐκ χερῶν ἄφαντος εἶ ib. 828. cf. Sup. 1046. κυανόπτερος ὄρνις An. 863. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιέμεθα Iph. A. 607. ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ ib. 796. ὄρνις σοι γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλεσιν γάμοις ib. 988. ὄρνις ἀλκυὼν Iph. T. 1089. ἄπτερος ὄρνις ib. 1095. ὄρνις πολιόχρως κύκνος Bac. 1362. cf. Hel. 19. ὄρνιθος ἕνεκα (boni ominis causa) Her. 730. κακὸς ὄρνις Hel. 1057. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν ib. 1115. θάμβησεν ὄρνιθος πόνες Ion. 1206. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72. πολιὸς ὄρνις ib. 110. ὄρνιν ἰδών τιν' ὲκ ἐν αἰσίοις ἕδραις ib. 596. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν Ph. 846. τὲς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις—χαίρειν λέγω Hip. 1059. φθόγγος ὀρνίθων Iph. A. 9. πτηνοῖς ὄρνισιν Tr. 148. ὄρνιθες ἀρθεῖσαι Bac. 747. ὄρνιθας ὡς ib. 955. cf. Cy. 406. εὐηθες τὸ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτὲς Hel. 754. ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 159. τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; ib. 170.

Ὄρνυσθαι. ἐς ἔριν ὀρνυμένα Iph. T. 1149.

Ὅρος. πεδίων δαπέδοις ὅρον Al. 594. τῦδ' ὅρος τίς ἔςι μοι; Iph. T. 1219.

τὸν Ἑλλήνων ὅρον φεύγειν Her. 190. ὅρος σαφὴς Her. F. 669. γῆς πατρῴας ὅρον ἐκλιπεῖν El. 1315. cf. Sup. 147. et Her. 134. πάτρας ὅρος Æg. fr. X 2. ὐκ ἔϛιν ὅρος κείμενος ὐδεὶς Fr. inc. CLX. 4. ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις Hec. 963. γῆς ὅρυς Ἑλλανίδος ib. 1260. γῆς ὑπερβαλὼν ὅρυς Or. 443. cf. v. 1644. ὑπὲρ ἄκρων ὅρων χθονὸς Ph. 676. ἢ δυοῖν ὅρυς ἔχει ib. 1263. ὅρων ἔξω χθονὸς ib. 1624. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν Med. 541. cf. Iph. T. 1451. ἐν Φθίας ὅροις Iph. A. 713. Ταυρικῆς ὅρυς χθονὸς Iph. T. 85. Εὐρώπης ὅρυς Tr. 927. et Ion. 1356. πρὶν ὅροις πελάσαι ϛρατὸν Ἀργείων Her. 289. ὅροις ὑγροῖσιν ὡρισμένη Ion. 295. Ἀτλαντικῶν πέρα φεύγειν ὅρων Her. F. 235. Ἀργείας ὅρυς γαίας El. 410. πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρυς Dic. fr. IV. 4

Ὄρος. Ἴδας ὄρος ἱερὸν Or. 1383. cf. Ph. 241. πέμπετέ μ' εἰς ὄρος Hip. 215. cf. v. 233. ὄρος οἰκῦσι Bac. 33. εἰς ὄρος, εἰς ὄρος ib. 116. et 164. ὐκῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν ib. 191. ἐξ ὄρυς οἴσειν ξύλα Aut. fr. I. 2. ὄρος παρθένιον Tel. fr. I. 5. ἁ κατ' ὄρη Ἄρτεμις ἱεμένα Ph. 153. ὄρεσι Μαινάδων ib. 1741. cf. v. 1744. καθ' ὕλαν ὀρέων An. 850. ἀπὸ νησαίων ὀρέων Iph. A. 203. Κενταύρων ἐν ὄρεσι ib. 1047. ὀρέων μόσχον ἀκήρατον ib. 1083. Ἴδας ὄρεα ib. 1285. Σικελῶν ὀρέων Tr. 222. ἐν ὄρεσι βακχεύων Bac. 76. Φρυγίων ἐξ ὀρέων ib. 86. cf. v. 140. ἡδὺς ἐν ὄρεσιν ib. 135. ἐν δασκίοις ὄρεσι θοάζειν ib. 219. ὄρεσι φυγάδα Hel. 188. ἀλίμενα ὄρεα μέλεα ib. 1143. Ἀργείων ὀρέων El. 700. ὄρεσι περίδρομος Cresph. fr. XII. 2. κατ' ἐναύλυς ὀρέων ἀβάτυς Tem. fr. XVIII. 2.

Ὀρύειν. ὤρυον ἄλλος ἄλλοσε Her. F. 972. ἐκ τάξεων ὄρυσε Ph. 1243. μόσχυς ὀρύσας εἰς μέσας Iph. T. 297.

Ὄροφος. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων Ion. 1143. ἐς ὀρόφυς Φοίβυ ib. 89.

Ὄρπαξ. Θεσσαλὸν ὄρπακα Hip. 221.

Ὀῤῥωδεῖν. ὀῤῥωδῶ τινα δόλον θυραῖον El. 831. ὀῤῥωδῶν θανεῖν Hec. 768. ὀῤῥωδῶν παθεῖν And. fr. XXI. 2.

Ὀῤῥωδία. διὰ φίλων ὀῤῥωδίαν Ph. 1398. εἴσω φρενῶν ὀῤῥωδία μοι, μή τι βυλεύσῃς κακὸν Med. 317. μῶν σ' ἐξέπληξ' ὀῤῥωδίᾳ; Ion. 403. τήκω καρδίαν ὀῤῥωδίᾳ Fr. inc. CXLVIII. 6.

Ὄρυγμα τύμβυ Hel. 553.

Ὀρυκτός. ὀρυκτὸν ἀναῤῥήξων τάφον Tr. 1153.

Ὀρφανεύειν. παῖδας ὠρφάνευες Al. 298. τέκν' ὀρφανεῦσαι ib. 163. et τέκν' ὀρφανεύεται Hip. 847. ἐνθάδ' ὠρφανεύετο Al. 538. ὀρφανεύσομαι Sup. 1132.

Ὀρφάνευμα Her. F. 546.

Ὀρφανίζειν. ὠρφάνισσε (pro ισε) Al. 398.

Ὀρφανός. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. ὀρφανὸς ἀποζυγεὶς Ph. 995. τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν τίθησιν; Med. 1209. δόμον ὀρφανὸν Al. 660. et ὀρφανὺς δόμυς Ion. 791. σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν Al. 289. τεκέων ὀρφανοὶ An. 308. et ὀρφ. τέκνων Dic. fr. XIV. 6. σὲ λιταὶ διακωλύσυσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 150. ὀρφανὴν πατρὸς El. 914. et πατρὸς ὀρφαναὶ ib. 1010. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136.

Ὄρφειος. Ὀρφεία γῆρυς Al. 971.

Ὀρφεὺς, *nom. poëtæ.* Med. 543. Hip. 953. Al. 358. Iph. A. 1211. Rh. 944. et 966. Bac. 561. Cy. 642. et Bel. fr. XVII. 10.

Ὀρφναῖος. ὀρφναία νὺξ Pi. fr. II. 3. cf. Or. 1225. et Sup. 994.

Ὄρφνη. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. cf. v. 587. et Ion. 955. πυκνῆς δι' ὄρφνης Rh. 774. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίυ Her. 857. χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην Her. F. 46. 2) dor. ὄρφνα. νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα Iph. T. 152. πᾶσαν ἀν' ὄρφναν Rh. 42. κατ' ὄρφναν ib. 570. et 678. et Tr. 1072. δι' ὄρφνας Rh. 697. γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν Her. F. 352.

Ὄρχατος. ὀρχάτυς ὀπωρινὺς Fr. inc. CLXIX. 2.

Ὀρχηϛὺς Cy. 170.

Ὅσιος. ὐχ ὅσιον ξένον Hec. 1235. ὅσιος ἕτερον ὄνομα Or. 546. φόνος

ὅσιος ib. 934. ὁσίῳ ἀνδρὸς ὅσιος (sc. οἶκος) ὢν ἐτύγχανε Al. 10. πόδα ὅσιον Iph. T. 131. τὸν ὅσιον δώσω φόνῳ ib. 1037. ὁ χορὸς ὅσιος Tr. 328. ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖς ib. 1315. ὅσιος εἰς ἐμὲ Her. 719. ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὢν Ion. 150. οὐχ ὁσίων ἐρώτων νόσῳ Hip. 764. πόθοι ὅσιοι Iph. A. 555. ὁσίοισι καθαρμοῖς Bac. 77. ὅσιοι περὶ ξένους Cy. 125. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν Her. F. 773. αἵματος δίκην ὁσίαν Or. 500. τὰν οὐχ ὁσίαν Med. 850. ὁσίας κληδοῦχοι Iph. T. 131. ὁσία ψῆφος ib. 945. ὁσία δίδωμ' ἔπος τόδε ib. 1161. ὁσίας ἕκατι θεᾶς ib. 1461. ὁσία, πότνα θεῶν, ὁσία δ', ἃ—πτερὰ—φέρεις Bac. 370. sq. οὐχ ὁσίαν ὕβριν ib. 374. ἡ θέμις, ἣθ' ὁσία Hel. 1369. vid. not. Παλλάδος ὁσίαν πόλιν El. 1319. θυσίας οὐχ ὁσίας Iph. T. 465. θεοὺς ὅσιόν τι δράσας Sup. 40. ὅσιον ἔστ' ἐμοὶ μόνῃ Iph. T. 1045. φθέγμα ὅσιον Her. F. 927. οὔτε Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιον ib. 1282. οἷσιν ὅσιον φίλον El. 1351. οὐχ ὅσια, οὐδ' ἀνεκτὰ Hec. 715. ὅσια παθεῖν ib. 788. ὦ τολμᾷς ὅσια Or. 825. τοὺς τεκόντας ὅσια δρᾶν Hip. 1081. ὅσια χρήζοντος σέθεν Sup. 123. ὅσια περὶ θεοὺς ib. 367. ὅσια δρᾶν τάνδ' ἐκδικῶ Hel. 1654. ἐξ ἐμοῦ οὐχ ὅσι' ἔθνησκες Ion. 1501. φρονεῖς ὅσια El. 1203. ὁσιωτέραν πληγὴν Cresph. fr. XI. 1. ὁσιώτερον τῇ θεῷ πέσοιεν ἂν Iph. T. 1194.

'Οσιοῦν. φυγαῖσιν ὡσίουν (sc. αἷμα) Or. 514. στόμα εὔφημον ἅπας ὁσιούσθω Bac. 70. ἀμφὶ νάρθηκας — ὁσιοῦσθε ib. 114. ὁσιωθεὶς Cret. fr. II. 16.

'Οσίως. παῖδ' οὐχ ὁσίως σὸν ἀποκτείνας Hip. 1287. θεῖναι νεκύων σώματα εἰς τάφον ὁσίως Sup. 63.

'Οσμή. ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει Cy. 153. ὀσμῇ κατῆρες El. 498.

"Οσος. ἥξει ὅσον οὐκ ἤδη Hec. 143. ὅσον τάχος ib. 1284. An. 1067. Iph. A. 1539. Iph. T. 1301. et El. 421. et ὅσον τάχιστα Rh. 672. et Tr. 295. ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130.

"Οσσα, nom. montis. El. 446.

"Οσσος. μέλας σ' ὄσσε κατακαλύψει θάνατος Tr. 1314. ἦμος ὕπνος ἐπ' ὄσσοις κίδναται Hec. 916. ἔνθα—ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς ib. 1104. δι' ὄσσων ὄμμ' ἔχων δακρυρρόουν Ph. 373. ἐμοὶ κατ' ὄσσων ὡρμήθη δάκρυ Med. 906. cf. Hip. 245. et 1396. et Ion. 1369. κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος Hip. 1444. σκοτία ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει Al. 270. cf. Fr. inc. XL. 3. et fr. inc. B. 48. 3. οἰκτρὰ ὄσσων δάκρυα Sup. 48. cf. v. 96. et Iph. A. 477. ὄσσοις χάριτας 'Αφροδίτης ἔχων Bac. 236. ἐν διαστρόφοις ὄσσοις ib. 1166. μήτε Κιθαιρὼν ὄσσοισίν μ' ἐγὼ ib. 1383. vid. not. αὐτὸς ὄσσοις εἰδόμην Hel. 121. πρόσιδ' ὄσσοισιν Ion. 193. γραίας ὄσσων πηγὰς Her. F. 450. νάματ' ὄσσων ib. 625. ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱματωποὺς ἐκβαλὼν ib. 933.

'Οστέον, et contr. ὀστοῦν. σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1071. φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν Or. 404. ῥαφὰς ἔρρηξεν ὀστέων Ph. 1167. cf. Sup. 503. et Her. F. 994. σάρκες ἀπ' ὀστέων—ἀπέρρεον Med. 1200. cf. v. 1217. ὀστᾶ προσάξεσθε Sup. 949. cf. v. 1107. 1115. et 1184. ὀστέων ῥαγέντων Tr. 1177.

'Οσφραίνομαι Cy. 154.

'Οτιὴ pro ὅτι Cy. 639.

'Οτρύνειν. ὄτρυν' ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ὤτρυνεν φέρειν Al. 758. ὃν νεῶν ὤτρυνε κατόπταν Rh. 558.

"Οττε, pro ὅτε Hel. 1326.

'Οττοτοί, *partic. lamentandi* Or. 1390. Ph. 1527. An. 1198. et 1201. interdum syllaba το sæpius repetitur, ut Tr. 1287. et 1294. Ion. 789. et Her. F. 874.

Οὐδαμῇ Æol. fr. XV.

Οὐδαμοῦ. δειλοὶ εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ Iph. T. 115. cf. Pel. fr. IV. 1.

Οὐδαμῶς. ὁ μῦθος κοινὸς οὐδαμῶς ὅδε Hip. 609. θνητοῖς οὐδαμῶς ὑποστατὸς Antig. fr. XVII. 2. ναῦν μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. οὐδαμῶς ἀνεκτὸς Phil. fr. III.

Οὖδας. πεσεῖν πρὸς οὖδας Hec. 405. Θεσπρωτὸν οὖδας Ph. 989. ἐς οὖδας ἐκπεπνευκότας ib. 1157. πιτνεῖ ἐπ' οὖδας Med. 1195. cf. Sup. 165. αὐχμηρὸν οὖδας Al. 950. στέγος βεβλημένον πρὸς οὖδας Iph. T. 49. πίπτει

πρὸς ὗδας Bac. 1110. λαχνῶδες τ8-δας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539. σὸν ὗδας γᾶς Her. 770. τί προσήκει ὗδας; Ion. 434. κλινθεὶς ἐς ὗδας Her. F. 956. Ἀργεῖον ὗδας El. 88.

Οὐδείς. ὐδὲν' ὐδέν' εὐλαβυμένη Iph. A. 1417. ἀκύει ὐδὲν ὐδεὶς ὐδενὸς Cy. 120. πρὸς ὐδέν' ἡμιλλᾶτο Her. F. 960. ὁ ὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος Bel. fr. VI. 4. ὁ ὐδὲν ὐδεὶς ejusd. fr. XVI. 15. ὄντες ὐδένες An. 701. cf. Iph. A. 371. ὐδὲν παθέων ἀποκυφίζυσα Hec. 106. ὐδὲν ἧττον ib. 270. et 322. ὁ πονηρὸς ὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς ib. 596. τάδ' ὐδὲν ib. 626. ὐδέν τι μᾶλλον ib. 817. παρ' ὐδὲν αὐταῖς ἦν ὀλλύναι πόσεις Or. 568. ὐδὲν αἰσχυνθεὶς ib. 800. τὰ φίλων ὐδὲν. ἤν τις δυστυχῇ Ph. 406. πρὸς τὸν ὐδὲν ib. 601. σὺ ὐδὲν εἶ An. 642. ὐδὲν εἰμὶ ib. 1078. Iph. A. 968. et Hel. 1210. δειλοὶ εἰσὶν ὐδὲν ὐδαμῦ Iph. T. 115. μὴ θῆται παρ' ὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιςολὰς ib. 732. ὐδὲν οἶδε ξύμμαχοι Cy. 638. cf. v. 663. τὰ τῶν θανόντων ὐδὲν Hel. 1437. μηδὲν καὶ ὐδὲν ἐνθάδ' ὢν κεκλήσομαι Ion. 594. cf. Her. F. 157. 314. et 635. τὸ μηδὲν εἰς ὐδὲν ῥέπει Meleag. fr. XV. 2.

Οὐλὴ El. 573.

Οὐλόμενος. πύργων ὐλομένων Iph. T. 1109. πατρίδος ὐλομένας (dor. pro ένης) Iph. A. 793. ὐλόμεν' αἰκίσματα Ph. 1526.

Οὔλυμπος, poët. pro ὄλυμπος Her. F. 872.

Οὕνεκα. δύλων σφαγίων ὕνεκα Hec. 137. ὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84.

Οὔνομα, poët. pro ὄνομα Hel. 1669.

Οὐρά. θείνοντε ὐρᾷ πωλικῆς ῥινῦ τρίχα Rh. 784. ὐρὰν ὑπίλλυσ' ὑπὸ λεοντόπυν βάσιν Œd. fr. XVI. 1.

Οὐραῖος. ἄρκτος ςρέφυσ' ὐραῖα Ion. 1154.

Οὐρανίδης. θεὺς τὺς οὐρανίδας Hec. 148. εἰς ὑμεναίους ἤλυθον οὐρανίδαι Ph. 830. οὐρανίδαισι μέλων Tr. 842. ὁρῶσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι Bac. 392. οὐρανίδαι πέμψουσί σε θανάτοισι El. 483. ἔνι τοῖς οὐρανίδαις οἶκτοι θνητῶν ib. 1329. ἐν θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις σκῆπτρον—μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 6.

Οὐράνιος. αἰθέρα οὐράνιον Hec. 1100. βρόχῳ δέρην οὐρανίῳ πελάσαι Al. 230. οὐράνιον ςέφανον Tr. 800. ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον Bac. 1062. εἰς οὐράνιον πόλον Chry. fr. VII. 10. οἳ ναίετ' οὐράνιοι Hel. 1515. οὐρανίων μακάρων Her. F. 758. θεῶν τῶν οὐρανίων El. 1235. ἐπὶ μοῦσαν οὐράνιον Ph. 1720. φλὸξ οὐρανία Med. 144. τὰν Διὸς οὐρανίαν Ἄρτεμιν Hip. 59. cf. v. 166. οὐράνιον ἕδραν Tr. 1078. et Ion. 715. οὐρανία γᾶ Tr. 1298. οὐράνιαι δῖναι νεφέλας Al. 244. οὐράνιον θεᾶς βρέτας Iph. T. 986. οὐράνιον πήδημα El. 860. ἐξ οὐρανίων Hel. 1333. οὐράνια τείχεα Tr. 1088. et El. 1158. ἵππον, οὐράνια (*adverb.*) βρέμοντα Tr. 519.

Οὐρανός. τὰν οὐρανῦ μέσον καὶ χθονὸς—πέτραν Or. 980. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον οὐρανοῦ ib. 1003. τὴν ἐν ἄςροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. etc. 2) ut nom. propr. dei cujusdam usurpatur Her. F. 844.

Οὔρειος pro ὄρειος, montanus. οὐρείου Πανὸς Iph. T. 1126. οὐρείων ἐκ μόσχων ib. 163. οὐρείαν ἐκβολὰν Hec. 1078. ματρὸς οὐρείας Hip. 144. Δίκτυνν' οὐρεία Iph. T. 127. πεύκᾳ ἐν οὐρείᾳ Tr. 533. οὔρειαι σκοπιαὶ θεῶν Ph. 240. οὐρείας ἐρίπνας El. 210. οὔρειον τέρας Ph. 813.

Οὐρεσιδρόμοι, sc. Μαινάδες Bac. 983.

Οὐριθρεπτος. οὐριθρέπταν μόσχον Hec. 204.

Οὔριος. πλῦν οὔριον Iph. A. 1596. οὔριον φόνον Her. 822. οὔριος δρόμος ἐκ κακῶν Her. F. 95. οὐρίας πομπῆς Iph. A. 352. οὐρίας πνοὰς Hec. 900. cf. Tr. 882. et Hel. 1628. νεὼς οὔριον πτερὸν Hel. 146. οὔριον λαῖφος ib. 413. πνεῦμα ὔριον ib. 1679. οὔρια ξένῳ ib. 1604.

Οὖρος, *masc.* ventus secundus. κατ' οὖρον An. 555. μένουσι πρύμνηθεν οὖρον Tr. 20. οὖρος ἐκ κακῶν Ion. 1509.

Οὖρος, poët. pro ὄρος Bac. 975.

Οὖς. εἰς οὖς ἀεὶ πέμπυσα μύθυς Or. 615. cf. Hip. 932. An. 1092. Ion. 696. 911. et 1521. οὖς εἰς οὐρανὸν ἵπποι, sc. ἔςησαν Hip. 1203. πρὸς οὖς βάλω Her. F. 1060. δι' ὤτων ἦν πολὺς λόγος Med. 1139. ἔ τι τοῖ-

σιν ὠσὶ τερπνὰ δεῖ λέγειν Hip. 488. εἰς ὦτα κλύζων ib. 654. δι' ὤτων γῆρυν—ἐδεξάμεσθα Rh. 294. ψόφος σάζει δι' ὤτων ib. 566. ὠσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084. βάξιν εἰς ὦτα φέρειν Dan. 55.

Οὐσία. παρούσης οὐσίας Hel. 1269. πατρὸς οὐσίαν λέγω Ion. 1288. οὐ τῆς οὐσίας ἄλλοι κρατοῦσι Her. F. 337. τὰς οὐσίας—τιμᾶν δίκαιον Er. fr. IX. 1.

Οὐτάζειν. πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. οὐτάσας πυρὶ Hip. 684. τυφλοῖς ὁρῶντας οὐτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν—οὐτάσει; Rh. 255.

Οὖτις, nomen fictum, quo Ulysses se nuncupavit. Cy. 546. 668. 669. et 671.

Οὗτος i. q. *lat.* heus. Hec. 1127. et 1280. Or. 1567. Al. 776. Cy. 549. et Hel. 1643.

Ὀφείλειν. μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν (sc. κτείνειν) Hec. 395. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, οὐ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. οἶσιν οὐκ ἐλάσσονα βλάβην ὀφείλω An. 360. γενναῖα—ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν Sup. 1178. ὀφείλω οὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς Hel. 1464. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. ἔθρεψά σε ὀφείλων Al. 685. ὀφείλων ἦλθε συμπονεῖν ἐμοὶ Rh. 957. ἢ ζῆν ἅπασιν, ἢ θανεῖν, ὀφείλεται Or. 1245. πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 421. cf. v. 785. An. 1273. et Æg. fr. IX. 1.

Ὀφειλέτις Rh. 965.

Ὄφελος Œd. fr. VIII. 2.

Ὀφθαλμός. δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω Or. 528. τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμὸς εἶ Ph. 842. προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1396. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα Med. 1146. ὀφθαλμὸς βίου An. 407. ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 173. et 234. cf. v. 473. 632. et 659. οὐκ ὀφθαλμὸς τὸ—κρῖνόν ἐστιν Fr. inc. CLI. 6. δίκη οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν Iph. A. 5. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων Cy. 404. cf. Hel. 957. ὥσπερ σὲ—ὀφθαλμοῖς ὁρῶ Hel. 117. εἰ—τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ Bel. fr. XV. 5. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. τὰ αἰσχρὰ—κατ' ὀφθαλμοὺς ἔχει Inus fr. X. 3. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Fr. inc. LXXXVI. 3.

Ὀφθαλμότεγκτος. ὀφθαλμοτέγκτῳ πλημμυρίδι Al. 182.

Ὄφις. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. cf. Bac. 1025. ὄφεος ἀλλάξει τύπον ib. 1329. δορὰς ὄφεσι κατεζώσαντο ib. 697. ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις Ion. 25. κεκρασπέδωται ὄφεσιν ib. 1423. ὄφεων ἰαχήμασι Her. F. 883. γοργωποὺς ὄφεις ib. 1266.

Ὄφλειν. γέλωτα ὄφλειν Med. 404. et 1049. cf. Sup. 846. et Bac. 852. μὴ ὄφλω βλάβην An. 187. δειλίαν ὄφλειν Her. 985. cf. Her. F. 1348. μή μοι —αἰσχύνην ὄφλῃ Hel. 67. ἀμαθίαν ὀφλήσομεν Hec. 327.

Ὀφλισκάνειν. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει Ph. 770. πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει Med. 581. μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν ib. 1227. cf. Alcmæon. fr. V. 2. μωρίαν ὀφλισκάνεις Al. 1096. cf. Iph. T. 488. ἀνομίαν ὀφλισκάνειν Ion. 443. γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μῖσος ὠφλίσκανον Epist. V.

Ὀφρύη. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος Her. 395.

Ὀφρύς. στυγνὴν ὀφρὺν λύσασα Hip. 290. μέθες ὀφρὺν Iph. A. 648. ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν θηρὸς Cy. 653. οὐλὴν παρ' ὀφρὺν El. 573. ὀφρὺν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. στυγνὸν ὀφρύων νέφος αὔξεται Hip. 173. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι Al. 261. καταβαλὼν τὰς ὀφρῦς Cy. 166.

Ὀχεῖν. ἄγκυρα δή με τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη Hel. 284. δι' ἄστεός σε ὀχήσω Or. 800. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχούμεθα ib. 69.

Ὀχετός. βρωτοῖσι—παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1111. παρὰ Σιμουντίοις ὀχετοῖς Or. 807. et sine παρὰ Iph. A. 767.

Ὄχημα. τοιόνδ' ὄχημα—δίδωσιν ἡμῖν Med. 1321. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. ὄχημ' ἵππειον ib. 1355. et Al. 68. ναΐον ὄχημα Iph. T. 410. ὄχημα πωλικὸν Rh. 621. et 797. ὦ γῆς ὄχημα Tr. 884. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1151. πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII.

3. αὔρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. λαβὼν ὀχήματα Ph. 44. ἁρμάτων ὀχήματα Sup. 662. ὀχημάτων ἔξω πορεύετε—φερνὰς Iph. A. 610. cf. v. 616. Θρῃκίοις ὀχήμασιν Rh. 302. πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3.

Ὄχθη. Νείλου παρ' ὄχθαις Hel. 498.

Ὄχθος. Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον Sup. 655. πέτρινον ὄχθον Iph. T. 290. εἰς Ἄρειον ὄχθον ib. 961. παρὰ Κύνθιον ὄχθον ib. 1098. ὄχθον ἐπεμβὰς Bac. 1059. Αἰτναῖος ὄχθος Cy. 114. ἄνω ἐπ' ὄχθον εἶμι ib. 702. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ Her. 781. Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ Ion. 12. ἐξεπέρασ' ὄχθον Her. F. 387. τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ib. 1178. Ἄρεος ὄχθος El. 1258. ξεστὸν ὄχθον Bel. fr. XXVII. ἱερὸν ὄχθον Fr. inc. XCIV. 3. et ὄχθοις ἱεροῖσιν Tr. 798. ὄχθοις ἐπισταθέντες Iph. T. 1375.

Ὀχληρός. λυπουμένοις ὀχληρὸς ξένος Al. 543. ὀχληρὸς ἴσθ' ὢν Hel. 459. ὀχληρὸς οὐ Œnei fr. XI.

Ὄχλος, 1) populus, turba hominum, it. bestiarum. ὄχλος πᾶς Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ Hec. 521. νήνεμον ἔστησ' ὄχλον ib. 533. εἰς ὄχλον ἕρπειν Or. 108. Ἀργεῖον ὄχλον ib. 119. et Ἀργείων ὄχλος Iph. A. 1546. ὄχλος πάνοπλος Ph. 150. ὄχλος γυναικῶν ib. 204. οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ Hip. 213. ὄχλον προσπόλων ib. 842. εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον ib. 986. cf. v. 989. Ἑλλήνων ὄχλον ἀθροίσας An. 606. πόλις—οὐκ ὄχλῳ κρατύνεται Sup. 411. κεκμηκότων (i. e. peremtorum) ὄχλος ib. 756. ἵππων ὄχλον Iph. A. 191. τῷ ὄχλῳ δουλεύομεν ib. 450. ταρβεῖν ὄχλον ib. 517. ἐν ὄχλῳ στρατοῦ ib. 735. Δαναῶν δι' ὄχλου ib. 1030. ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας ib. 1338. ὄχλος γυμνὴς Rh. 312. ἅλις τῶν τεθνηκότων ὄχλος ib. 870. θηλυγενὴς ὄχλος Bac. 117. et θῆλυν ὄχλον ib. 1056. ὄχλος Βακχῶν ib. 1128. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην Cy. 198. νέας παρθένους αἰδούμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her. 44. ὡς ὄχλου βροτῶν—κουφίσειε χθόνα Hel. 39. ὄχλον εἰσπεσεῖν ᾐσχυνόμην ib. 422. ἐν ἀνδρῶν ὄχλῳ Her. F. 527. οἰκετῶν ὄχλος ib. 976. σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλέον κακὸν Antiop. fr. XII. 4. φιλημάτων ὄχλῳ Dan. fr. XI. 2. ἄκριτος ἄστρων ὄχλος Pi. fr. II. 5. λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τοὺς ὄχλους Epist. V. 2) molestia. ὄχλον παρέχων παρθένῳ Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. ὄχλον μέτριον Ion. 635. ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 2.

Ὀχμάζειν. μέσον μ' ὀχμάζεις Or. 265. ἵππους ὀχμάζει El. 817. δαλοῦ κώπην ὀχμάσας Cy. 482.

Ὄχος. ὄχον πεδοστιβῆ Med. 1123. ἁρμάτων ὄχος Hip. 1166. et Sup. 681. cf. Ph. 1197. et Iph. T. 370. τέθριππος ὄχος Hip. 1212. φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον ib. 1229. ἱππότην ὄχον Sup. 660. πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ Iph. A. 623. et πωλικοὺς ὄχους ib. 613. Ἀχιλλέως ὄχον Rh. 190. ἀστέρων ὄχος Tr. 856. Πενθέως ὄχον δύστηνον Bac. 1098. ὄχον μόσχων ib. 1331. v. not. ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα El. 999. κολλητῶν ὄχων Hip. 1225. εὐΐππους ὄχους An. 1019. ἐλαύνεις ὄχους Sup. 131. ποιμένες ὄχων τετραόρων ib. 674. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους ib. 676. τροχάλοισιν ὄχοις Iph. A. 146. τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο ib. 599. παρ' ἱππείοις ὄχοις Rh. 416. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις Tr. 568. ὄχων ἀποβᾶσα ib. 622. οὐκοῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν Bac. 191. οἵτινες τετραζύγων ὄχων ἀνάσσουσι Hel. 1046. ὄχοις τε καὶ στολῇ λαμπρύνεται El. 966. τοὺσδ' ὄχους—ἄγοντες ib. 1135.

Ὀχυρός. ὀχυροῖσι παρθενῶσι Iph. A. 738.

Ὀχυρῶς Med. 124.

Ὄψ. ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα Hec. 555. κλύειν ὄπα Or. 1669. σαφὲς οὐκ ἔχω γεγωνεῖν ὄπα Hip. 586. οἵων λόγων ἄῤῥητον εἰσήκουσ' ὄπα ib. 602. μάντεων ὄπα ib. 1321. γιγνώσκειν ὄπα Sup. 204. βοᾷ τὴν ἐναντίαν ὄπα Hel. 1612. ἐξέκλαγξ' ὄπα ἀξύνετον Ion. 1204. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Dan. 10.

Ὀψέ. ὀψὲ φρονεῖς εὖ Or. 99. ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν Hip. 480. ὀψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς Bac. 1343. ὀψὲ στενάζεις El. 1111.

Ὄψις. ἔννυχον ὄψιν Hec. 72. εἶδον φοβερὰν ὄψιν ib. 77. ὀμμάτων ἐμῶν

ὄψιν ib. 704. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾷν Or. 512. ἡδεῖαν ὄψιν ib. 725. cf. Epist. III. πάνοπλον ὄψιν Ph. 675. ὄψιν τυφλώσας ib. 771. πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἁμετέραν ἔλθοι Med. 173. cf. v. 775. Iph. T. 902. Ion. 389. et 1557. et Dan. 24. in quorum locorum duobus postremis pro ἐλθεῖν est μολεῖν. ὄψιν—ἔπλησα δακρύων Med. 905. σεμνῶν ἐς ὄψιν μυστηρίων Hip. 25. τὰν γυναικείαν ὄψιν ὀμμάτων Iph. A. 233. μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων Iph. T. 151. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμοσεν ib. 1167. εἰς ὄψιν πελάζειν ib. 1212. ὄψιν οὐκ εὐδαίμονα Bac. 1230. τίς αὐτὸν ὄψιν εἰς ἐμὴν καλέσειεν; ib. 1256. εἰς μέσην Κύκλωπος ὄψιν Cy. 458. cf. v. 462. 484. 591. 624. et 693. οὐκ ἔστ' ἐν ὄψει τραῦμα Her. 684. ἄελπτον ὄψιν ib. 930. τίν' εἶδον ὄψιν; Hel. 71. cf. v. 564. et Her. F. 1132. ὄψιν προσβαλοῦσα παιδὶ Ion. 43. παράδειγμα—εἰς ὄψιν ἔχει El. 1085. τί ποτ' εἰς φανερὰν ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν; ib. 1237. τἀληθὲς ὄψει—μαθεῖν Dan. 41. ὁμοίαν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἐν ὄψει τῶν τε φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν Epist. V. στυγναὶ ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 864. πικραὶ ὄψεις Sup. 945.

Ὄψον. τράπεζα πλήρης ὄψων ποντίων Cress. fr. IX. 3.

Π.

Πᾷ, dor. pro πῇ Hec. 1057. 1071. 1075. et 1079. Cy. 41. 43. et 501.

Παγὰ, dor. pro πηγή. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123. τὰν ἀέναον παγὰν Ion. 118. ἐκ τευχέων ῥίψω γαίας παγὰν ib. 147. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαὶ Med. 411. χερνίβων παγαῖσιν Iph. A. 1479. cf. v. 1513. et 1517. ἐν σαῖς παγαῖς Bac. 521. παρὰ καλλιχόροισι παγαῖς Ion. 1075.

Πάγγαιον, *nom. montis*. Rh. 408. 922. et 972.

Πάγκακος. ὁ παγκάκιστος Her. F. 731. ὦ παγκάκιστε Med. 465. Sup. 513. et Cy. 685. ὦ παγκάκιστοι Alex. fr. VII. 1. ὦ παγκακίστη Hip. 682. et Bel. fr. XIII. 1.

Παγκάκως Med. 1135.

Παγκάλως ἀλγύνεσθαι Bel. fr. XVI. 7.

Παγκαρπεία. θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4.

Παγκληρία. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 14. σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν Ion. 814.

Πάγκληρος. παγκλήρους δόμους Ion. 1542.

Πάγκοινος. ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς Tr. 425.

Παγκρατὴς, epitheton Apollinis, Rh. 231. et Jovis, Phæd. fr. vers. 4.

Πάγος. τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον An. 1011. Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. Παλληνίδος πάγον Ἀθάνας Her. 849. τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον Ion. 1480. πάγον παρ' αὐτὸν El. 1271. πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν Or. 1651. conf. Iph. T. 1470.

Πάγχαλκος. πάγχαλκον ἀσπίδα Ph. 122. πάγχαλκον αἰχμὴν Her. 277. παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. et Ph. 1248.

Πάγχρυσος. δέπας πάγχρυσον Hec. 528. τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5. et 480. πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 167. παγχρύσῳ γένυ Ion. 1427.

Πάθημα. ὁ πάντ' ἀνατλὰς παθήματα Ph. 60. τῶν ἐμῶν παθημάτων Hip. 570. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες Iph. T. 670. εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Antig. fr. XVI. 5.

Πάθος Or. 2. στένειν πάθος Hec. 589. πάθος παθοῦσαι δεινὸν Sup. 11. πάθος περισσὸν ib. 791. οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσα Hec. 106. πατρῴων παθέων ἀμοιβὰν Or. 841. φονίων παθέων ib. 1455. πολύπονα πάθεα ib. 1500. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα Ph. 1350. ᾤμοι ἐμῶν παθέων ib. 1545. τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα ib. 1724. παθοῦσαν δεινότατον παθέων Med.

658. ἐπὶ δείν' ἔρχῃ πάθη Bac. 969 θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη Fr. inc. CXLIV. 2. etc.

Παιὰν, 1) cantus. hymnus. παιὰν καὶ σάλπιγγες ἐκέλαδον Ph. 1109. ἀντηχήσατε παιᾶνα — θεῷ Al. 426. vid. etiam Iph. A. 1469. Iph. T. 1404. Tr. 126. et 578. Cy. 660. et Her. F. 687. et plur. παιᾶνες Iph. T. 185. Hel. 177. Ion. 906. et Her. F. 691. 2) medicus. καί μοι θάνατος παιὰν ἔλθοι Hip. 1373. 3) cognomen Apollinis. Al. 92. et 220. Ion. 124. et 141. Her. F. 820. et Lic. fr. IV.

Παῖγμα. ἱερὰ παίγματα Bac. 162.

Παιδαγωγεῖν Her. 729. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ Bac. 193.

Παιδαγωγία. νόσημα κυδεύοντα παιδαγωγίᾳ Or. 881.

Παιδαγωγός. ὦ πρέσβυ παιδαγώγ' Ἐρεχθέως Ion. 725. πατρὸς παιδαγωγὸς El. 287.

Παιδεία. σεῤῥὰν παιδείαν Iph. T. 206. πλεκτὰν Αἰγύπτυ παιδείαν ἐξηρτήσασθε Tr. 129. κατὰ παιδείαν Epist. IV.

Παιδεύειν. εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε An. 602. παῖδας εὖ παιδεύετε Sup. 917. κώμοις παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευτον Cy. 490. ὅ τις ὅτω παῖδας εὖ παιδεύεται Fr. inc. LXIII. 1. παιδεύεται κατ' Ἄργος Sup. 891. ἐν θεῦ δόμοισιν παιδεύεται Ion. 822. ᾅδυ ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. τροφαὶ αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561.

Παίδευμα. ἀνδρὸς εὐσεβεστάτυ παίδευμα El. 887. κακὸν παίδευμα Alex. fr. XV. 1. παίδευμα Ἔρως σοφίας Fr. inc. CLXV. 1. ἁγνῦ Πιτθέως παιδεύματα Hip. 11. φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1102. χθονίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα Æol. fr. IX. 5.

Παιδιά. παιδιαῖσι Tr. 975.

Παιδικά. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι Cy. 580.

Παιδίον Phaëth. fr. VI. 1. τίς τὰ παιδί' ἐξέθηκεν; Melan. fr. XXI. cf. ejusd. fr. XXIII. 2.

Παιδογόνος. τᾶς παλαιομάτορος παιδογόνυ Sup. 629.

Παιδοκτονεῖν. παιδοκτονήσας Her. F. 1280.

Παιδοκτόνος. παιδοκτόνυς φρενῶν ταραγμὺς Her. F. 835. ἡμᾶς ἔχεις παιδοκτόνυς σὺς ib. 1381.

Παιδολέτειρα Med. 849.

Παιδολέτωρ. παιδολέτωρ ἀηδονὶς Rh. 549. φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ Med. 1393.

Παιδοποιεῖν Her. 525. παιδοποίησαι Or. 1080.

Παιδοποιός. παιδοποιὸν ἀδονὰν Ph. 340. δάμαρ παιδοποιὸς An. 4. ὦ παιδοποιοὶ συμφοραὶ Rh. 980.

Παιδοτρόφος, ἡ Her. F. 902.

Παιδυργεῖν. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῦ παιδύργει Ion. 175.

Παιδοφόνος. παιδοφόνυ λεαίνης Med. 1407. αἷμα παιδοφόνον Her. F. 1201.

Παίειν. τόδ' εἰ στέρνον παίειν προθυμῇ, παῖσον Hec. 564. παίειν λαιμῶν' εἴσω ξίφος Or. 1472. παίει σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298. παῖε, παῖε Rh. 685. παίει νείαιραν εἰς πλευρὰν ξίφει ib. 794. παίων πρὸς ὄνυχα πετραίυ λίθυ Cy. 400. ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων Or. 1547. δίκης ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον Hip. 1172. ἔπαισαν ἅλμην Iph. T. 1391. ἔπαισεν εἰς πέτραν Bac. 703. εἰς σφονδύλυς ἔπαισε El. 841. παίσας πρὸς ἧπαρ φασγάνῳ Or. 1063. cf. Fr. inc. II. 2. τὸ κρανίον παίσας Cy. 680. γνάθον παίσας καλῶς Aut. fr. III. 17. σανίδα παίσασα Or. 1221. παίσω κάρα τὐμὸν ξίφει El. 688.

Παίζειν. παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης; Her. F. 952. παίζω Fr. incert. CLXX.

Παῖς, ὁ. ὁ τῆς τύχης παῖς, κλῆρος Fr. inc. CXLII. δυοῖν παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται Hec. 45. φρῦδοι παῖδες ib. 162. ὦ παῖδες Ἑλλάνων ib. 930. οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες Ph. 822. θεῶν παῖδες μακάρων Med. 825. θεῶν σκότιοι παῖδες Al. 993. Δελφῶν παῖδας (i. e. incolas) An. 1125. etc. 2) ἡ. πέτρας ὀρείας παῖς, ἀχὼ Hec. 1110. ἡ Τυνδαρὶς παῖς Or. 1154. τὴν δίκην λέγυσι παῖδ' εἶναι Διὸς And. fr. XXVI. 1. cf. Antiop. fr. III. 1. ubi pro Διὸς est χρόνυ. τρισσὰς μακάρων παῖδας Hec. 646. etc.

Παίων στρατὸς Rh. 541. Παιόνων γῆν ib. 408. οἷα φυσήματα — Παίονας ἐπεζάρει ib. 441.

Πακτὸς, dor. pro πηκτός. λῦε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII.

Πάλαι. ἔϛιν ἡ πάλαι γυνὴ Or. 129. πατέρες οἱ πάλαι ib. 511. πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. πάλαι Πελασγοὶ ib. 931. νοσεῖ ἥδε γῆ πάλαι Ph. 874. Ἐριχθονίȣ τȣ̃ πάλαι μιμήματα Ion. 1429. etc.

Παλαιγενής. Λαΐῳ τῷ παλαιγενεῖ Ph. 344. παλαιγενέων λήξȣσιν ἀοιδᾶν Med. 421.

Παλαίειν. κακῷ μερμέρῳ παλαίομεν Rh. 509. παλαίσας εὖ Aut. fr. III. 16. οἶνος παλαίεσθαι βαρὺς Cy. 674. παλαισθεὶς El. 686.

Παλαίμων, *nom. dei marini.* Iph. T. 271. et Fr. inc. B. 31. 2.

Παλαιομάτωρ. τᾶς παλαιομάτορος παιδογόνȣ Sup. 628.

Παλαιός. χρόνον παλαιὸν Hip. 908. et Iph. A. 419. cf. Hel. 632. παλαιὸς φίλος Al. 210. νόμος παλαιὸς Sup. 563. παλαιὸς πατὴρ ib. 787. παλαιὸν λάτριν Iph. A. 868. παλαιὸς χρησμὸς Cy. 692. et χρησμῷ παλαιῷ Her. 1028. θεῶν παλαιὸν οἶκον Ion. 2. παλαιὸν τροφὸν πατρὸς El. 409. παλαιὸς αἶνος Æol. fr. XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. et Melan. fr. XVII. 1. τῷ παλαιῷ λόγῳ Bel. fr. XXV. 3. παλαιῶν προγεννητόρων Hip. 1380. ὅρκȣς παλαιȣ̀ς Iph. A. 78. τῶν παλαιῶν λόγων ib. 479. τȣ̀ς σȣ̀ς παλαιȣ̀ς ἐκγόνȣς Ion. 737. εἰς θρόνȣς παλαιȣ̀ς ib. 1618. παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν El. 199. πατρὸς παλαιοὶ δμῶες ib. 851. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Fr. inc. LIX. 1. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων Or. 809. παλαιᾶς ἑϛίας ib. 1442. παλαιὰν κλίμακα Ph. 100. παλαιᾶς χαρμονᾶς ib. 321. παλαιᾶς χοιράδος An. 1266. παλαιᾶς Κεκροπίας Sup. 658. παλαιὰν λόγχην Iph. T. 823. ἁ παλαιὰ Τροία Rh. 360. παλαιᾷ ἡμέρᾳ ib. 389. μνήμην παλαιὰν Ion. 250. παλαιὰν ἀντίπηγα ib. 1338. παλαιᾷ φυγᾷ El. 587. παλαιαὶ Bac. 693. χρυσȣ̃ παλαιαὶ Πριαμιδῶν κατώρυχες Hec. 1002. παλαιὸν κτῆμα Med. 49. εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον παλαιῷ ib. 79. Φοίβȣ παλαιὸν χρηϛήριον ib. 667. τὸ παλαιὸν ὄλβιοι ib. 824. τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως γένος Ion. 469. παλαιὸν ὄργανον ib. 1030. τὸ παλαιὸν λέχος Her. F. 802. ὦ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. παλαιὸν θησαύρισμα Διονύσȣ ib. 497. παλαιὸν λείψανον φίλων ib. 554. παλαιὰ γεῖσσα Or. 1570. παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων Ph. 941. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76. παλαιὰ νείκη An. 1166. τείχη παλαιὰ Rh. 232. λόγια παλαιὰ Her. 406. παλαιὰ πήματα Hel. 610. παλαιὰ σκῆπτρα El. 11. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ȣ̓ χρὴ ϛένειν Alex. fr. XX. παλαιὰ θέσμια Er. fr. I. 50. ὁ παλαίτερος κρατεῖ Her. F. 769. γραφὰς τῶν παλαιτέρων Hip. 451. ἔνθα παλαίταται θάσσȣσι Med. 68.

Παλαιότης Hel. 1062.

Πάλαισμα. σᾶς χερὸς πάλαισμα Hip. 815. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος Sup. 550. δεινὰ παλαίσματα Med. 1214.

Παλαιϛὴς δεινὸς Sup. 704.

Παλαίϛρα. δρόμȣς παλαίϛρας τε κοινὰς ἔχȣσι An. 600. παλαίϛραις τραφεὶς πλόκος El. 528.

Παλαμᾶσθαι. πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ παλαμάσθω Fr. inc. XCVI. 1.

Παλάμη, et dor. άμα. τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ χρόα Or. 818. βέβακεν Ἀτρ. ἀλόχȣ παλάμαις An. 1027.

Παλαμήδης, *nom. propr. viri.* Or. 433. et Iph. A. 198.

Παλαμναῖος. μὴ παλαμναῖον λάβω Iph. T. 1218.

Πάλη. τοῖς νικῶσι πυγμὴν καὶ πάλην Al. 1034. πάλης ὕπο Bac. 455. εἰς πάλην καθίϛαται δορὸς τὸ πράγμα Her. 160.

Παλιγκότως Œno. fr. III. 2.

Παλιμβλαϛής. παλιμβλαϛῆ κύνα ὕδραν Her. F. 1274.

Παλίμφαμος ἀοιδὰ Ion. 1096.

Πάλιν. φύρȣσιν αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω Hec. 958. ὡς τάχιϛα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδȣ̃ Or. 125. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας ib. 808. δίκα καὶ πάντα πάλιν ϛρέφεται Med. 412. λεχρία πάλιν χωρεῖ ib. 1168. ὁ θεὸς πάντ' ἀναϛρέφει πάλιν Sup. 331. etc.

Παλίντροπος Her. F. 1067.

Παλίȣρος. παλιȣ́ρȣ κλάδῳ Cy. 393.

Παλίρῥοπον γόνυ El. 492.

Παλίρῥȣς. κλύδων παλίρῥȣς Iph. T.

1397. θεῶν παλίῤῥυς πότμος Her. F. 739. παλίῤῥυς τάνδ' ὑπάγεται δίκα El. 1155.
Παλίσσυτος Sup. 388.
Παλλαντίδαι Hip. 35.
Παλλὰς, *nom. deæ.* Hec. 466. Ph. 671. Iph. A. 183. etc.
Πάλλειν. πέλτας ὅσοι πάλλυσι Bac. 782. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tr. 325. πάλλων δόρυ An. 698. cf. Her. F. 437. ἣν (sc. λόγχην) χερσὶ πάλλων Iph. T. 824. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374. τόξα πάλλων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. πάλλυσαν ἴτυν Ion. 210. τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον Hec. 1158. ἀσείρωτον ζυγοῖς ὄχημ' ἔπαλλεν Ion. 1151. ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς El. 435. ἐν δορὶ φονίῳ ἵπποι ἔπαλλον ib. 477. φόνιαι ψυχαὶ δορὶ παλλόμεναι Ph. 1306.
Πάλλευκος. παλλεύκῳ ποδὶ Med. 1164. πάλλευκον δέρην ib. 30. τὸ πάλλευκον κάρα Hec. 500. πάλλευκα εἵματα Cret. fr. II. 17.
Παλληνίς. Παλληνίδος Ἀθάνας Her. 849. cf. v. 1031.
Πάλος. βρέφος τὑμὸν σῷ προσυρίσας πάλῳ Iph. A. 1151. ταύταν τῷ πάλος ἔζευξεν; Tr. 263. ἄνευ πάλυ Her. 547. ὃς ἐκλήρωσεν πάλος Ion. 416.
Παμισὸς Cresph. fr. XVI.
Πάμπαν. πάμπαν ἄπειροι Med. 1091. ὑδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, ὔτε δυστυχεῖ Antiop. fr. XXV. 2.
Παμπησία Ion. 1305.
Παμποίκιλος. νεβρῶν παμποίκιλοι στολίδες Hel. 1375.
Παμφάγος. νᾶμα παμφάγυ πυρὸς Med. 1187.
Παμφαής. παμφαὴς ἀκτὶς ἀελίυ Med. 1251. παμφαὲς σέλας πυρὸς Tr. 548.
Πὰν, *nom. propr. dei.* Med. 1172. Hip. 142. Iph. T. 1126. Rh. 36. Bac. 950. Hel. 191. Ion. 492. 501. et 938. et El. 703.
Πᾶν, *verb.* μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένυ δέμας Or. 1197. γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 642. πλῦτον, ἢ σθένος, —πεπᾶσθαι Her. F. 1426. δύλυς ὁ —αλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X. 2.
Παναθλιος. Ἑκάβη ἡ παναθλία Hec. 58. cf. An. 67.
Παναμερεύειν. τὺς προπότας παναμερεύσει θιάσυς ἐρώτων Rh. 361.
Παναμέριος χρόνος Hip. 369. cf. Ion. 122.
Πανδάκρυτος. ὦ πανδάκρυτος ἡ κτανῦσα Iph. T. 553. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974.
Πανδερκέτης. Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν El. 1177.
Πάνδημος. ἀγῶνα πάνδημον Al. 1029. ἐν δεσμοῖσι πανδήμυ στέγης Bac. 444. et πανδήμοισι στέγαις ib. 227.
Πανδίκως Rh. 720.
Πανδίων, rex Athenarum, avus Thesei. Med. 665. et 1385. Hip. 26. Sup. 6. et 562. et Her. 36.
Πανέλληνες Sup. 526. et 671. Iph. A. 350. et 414. et Tr. 413. et 716.
Πανήγυρις. νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανήγυριν Her. 240. εἰς πανήγυριν φίλων Her. F. 1283.
Πανθοίδας Rh. 28.
Παννύχιος. ἐν παννυχίοις χοροῖς Bac. 860. παννυχίοις κρότοισιν Her. 782. παννύχιος σελάνα ib. 748.
Παννυχίς. παννυχίδες θεᾶς Hel. 1381.
Πάννυχος. παννύχυ σελάνας Al. 453.
Πανόδυρτος. πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212.
Πανὸν πεύκης Alcmen. fr. XIII.
Πάνοπλος. ὄχλος πάνοπλος Ph. 151. νυχίαν κοίταν πανόπλυς κατέχοντας Rh. 22. πάνοπλον ὄψιν Ph. 675. ἔγχει Γοργὼ πάνοπλος Hel. 1332. πάνοπλα ἀμφιβλήματα Ph. 786.
Πανόπτης Ph. 1122.
Πανυργεῖν Med. 583.
Πανῦργος Hip. 940. πανῦργον κλῶπα Al. 769. θηρὸς πανύργυ Cy. 441. ὦ πανῦργε Her. 947. et in *fœmin.* Hec. 1257. Κύπρις ἡ πανῦργος Hip. 1400. ἴδεσθε τὴν πανῦργον Ion. 1279. τὸ πανῦργον Hip. 642. πανύργων λαλημάτων An. 938.
Πανσέληνος κύκλος Ion. 1155.
Πάνσοφος. τὰν πάνσοφον ἀηδόνα Μυσᾶν Pal. fr. VII. 2. τὸ πάνσοφον εὕρημα Her. F. 188.
Πανσυδίᾳ Tr. 792.
Παντάλας. ὦ παντάλαινα Hec. 667. et An. 140.
Πανταχῆ. πανταχῆ ὀλώλαμεν An. 904. πανταχῆ νικώμενος Iph. A. 745. πανταχῆ ἄστεος Ion. 1107. etc.

Πανταχόθεν Epist. IV.
Πανταχȣ͂. ὄμμα πανταχȣ͂ ϛρέφων Iph. T. 68. ἔϛι—κȣδαμȣ͂, καὶ πανταχȣ͂ ib. 568. τὸ πανταχȣ͂ θρυλλȣμενον Bel. fr. XVI. 1. πανταχȣ͂ πατρὶς ἡ βόσκȣσα γῆ Phaëth. fr. II. ȣ πανταχȣ͂ Φρύξ εἰμι Fr. inc. LXXXII. 1. etc.
Παντευχία. πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191. cf. Her. 720. et 787.
Πάντη. κόραισι δίδοτε διὰ βοϛρύχων πάντη Or. 1267. σκοπȣ͂σαι πάντη ib. 1295. πάντη πόρον σχιϛὸν ἀμείβων Iph. A. 144. ἀκόλαϛα πάντη γίνεται δȣλων τέκνα Fr. inc. CXXX.
Παντλάμων, dor. pro ἡμων. ὦ παντλᾶμον Hec. 198.
Παντοδαπός. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς Hel. 532.
Πάντοθεν. πάντοθεν θηρώμενοι σύμμικτα κ. τ. λ. Inus fr. IV. 2. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1.
Παντοῖος. παντοίȣς λόγȣς Hec. 840. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίȣ Rha. fr. II. 1. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργȣ̀ς Med. 845. ἀπὸ παντοίας χθονὸς Al. 750.
Πάντολμος. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει Sup. 1075. ὠμὰ καὶ πάντολμα Iph. A. 913.
Παντόσυνος. θεȣ͂ παντόσυνοι ἀνάγκαι Iph. A. 761.
Πάντως. πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or. 1163. ἔλθ' ἐπίκȣρον ἐμοῖς φίλοισι πάντως ib. 1300. σὲ πάντες πάντως ἱκετεύομεν Med. 854. πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν ib. 1062. et 1240. πάντως πέπρακται ταῦτα ib. 1064. ἀθῷος ἐξ ἐμȣ͂ πάντως ἔσῃ Bac. 671. etc.
Πανύϛατος. τὸν πανύϛατον γέλων Med. 1041. πανύϛατον ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίȣ Al. 205. cf. Hec. 411. ubi pro πανύϛατον est πανύϛατα. πανυϛάτην πρόσοψιν Or. 1021. πανύϛατόν σε προσπιτνȣ͂σ' αἰτήσομαι Al. 162. cf. Her. F. 513. λȣτροῖς τοῖς πανυϛάτοις Hec. 611. cf. Or. 367. et El. 157. τὰ πανύϛατα εἰς ἐμὲ—ἤλυθε Or. 1010. ȣ̓ς πανύϛατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι Her. F. 457.
Πανώλεθρος. πανώλεθρόν μ' ὄψεαι πιτνȣ͂ντα πρὸς γᾶν An. 1226. ἡ πανώλεθρος μήτηρ El. 86.
Πανώλης. πανώλης ἀπόλλυμαι Med. 277. ἡ πανώλης Τυνδαρὶς El. 60. πανώλεις ἐφολκίδες Her. F. 1424.
Παπαὶ Iph. A. 655. Cy. 110. et 569. Her. F. 1120. et Melan. fr. V.
Παπαιὰξ Cy. 153.
Παρὰ, 1) cum. genit. αἰχμαλωτίδων πάρα Hec. 615. κείνȣ πάρα Or. 69. ἄλλȣ πάρα ib. 552. πατρὸς ἐμȣ͂ πάρα ib. 642. πολεμίων πάρα ib. 873. ἐμοὶ θαύματ' ἐϛὶ τὰ παρὰ σȣ͂ Iph. A. 844. παρ' ἡμῶν ȣ̓δὲν ἀδικήσῃ ib. 1437. etc. 2) cum dat. παρ' ἀνδρὶ Θρῃκὶ Hec. 19. παρὰ φίλῳ ib. 1152. παρὰ Σιμȣντίοις ὀχετοῖς Or. 807. παρ' ὅπλοις ἥμενος Sup. 357. εἰμὶ παρὰ σοὶ ἅπας Iph. A. 647. etc. 3) cum. accus. παρ' ὀμφαλὸν Hec. 559. παρ' ȣ̓δὲν αὐταῖς ἦν Or. 568. cf. Iph. T. 732. παρ' ἀσπίδα Or. 652. et Ph. 1008. et 1080. et Med. 250. παρ' ἐλπίδα Or. 975. et Fr. inc. CLXXXVII. et παρ' ἐλπίδας Hec. 680. παρὰ βόϛρυχον Or. 1427. παρὰ φύσιν Ph. 398. παρὰ γνώμην Med. 577. παρ' εὐτυχῆ πότμον Al. 929. παρ' ὄμμα Sup. 484. παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. etc.
Παραβαίνειν. θεȣ͂ νόμον ȣ̓ παραβαίνομεν Ion. 231. ὅρκȣς παραβαίνοντας Bel. fr. XXV. 7. ȣ̓ με παρέβα φάσμα Hec. 704.
Παραβάλλειν. ἐγώ σοι παραβάλλομαι θρήνȣς Iph. T. 1094. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων παραβαλλόμεναι An. 288.
Παραγγέλλειν Rh. 70. ἐπίσημα θεὸς παραγγέλλει Her. 907. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας, ὧν ἐκύρσατε Sup. 1172. ϛρατῷ παρήγγειλε Her. 825.
Παράγειν. παρῆγεν ἡμᾶς El. 789. ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς Iph. T. 478. παρῆκται σφάγια Her. 673. νέοις παραχθεὶς Sup. 232.
Παράδειγμα. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1085. παράδειγμ' ἔχοντας Gl. fr. II. 3.
Παραδέχεσθαι. ὑγροβόλȣς ϛαγόνας νοτίȣς παραδεξαμένη Chry. fr. VII. 4.
Παραδιδόναι. Ἀργεῖ' ὀνείδη—ἀνέμοι φέρεσθαι παραδίδωμι Tr. 419. ὅστι παισὶ—παραδίδωσ' ἐξȣσίαν Phaëth. fr. III. 3. ὅταν ἄλλοις δόμοις παῖδα παραδιδῷ πατὴρ Iph. A. 690. ἣν ἐμ ματρὶ παρέδωκε τρέφειν Or. 64. ȣ̓

εὐδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629. τοῖον ὅμηρον Ἅιδῃ Θάνατος παρέδωκεν Al. 874. cf. Iph. A. 1278. ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαισιν παρέδωκε φάρμακα Al. 973. παράδος ἐμοὶ φῶς Tr. 348. θύρσον παράδος ἐκ χεροῖν Bac. 495.—κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι Epig. III. 8. τῷδε παραδώσω πόλιν Ph. 1238. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν ib. 1402.

Παραδοχή. πατρὸς παραδοχὰς Bac. 201.

Παραζευγνύναι. εἰ παραζεύξειέ τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 1. φρουρὼ παραζεύξασα φύλακας σώματος Ion. 22. γυνὴ ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα fr. inc. XLVIII. 2.

Παραθάλπειν. φίλων οὐδενὸς οὐδὲν παραθαλπομένα (dor. pro ένη) φρένα μύθοις Med. 143.

Παραιβάτης. παραιβάτας ἔστησαν εἰς τάξιν δορὸς Sup. 677. cf. v. 679.

Παραινεῖν. ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. κἀμοὶ παραινεῖν οὐ φόβον φέρει Sup. 307. εὖ παραινεῖς Rh. 339. φαύλως παραινεῖν Her. F. 89. σοὶ οὐ παραινῶ μεγάλα βούλεσθαι κακὰ ib. 854. τὰ πρὶν οὐ καλῶς παρῄνεσας μοι Hip. 707. cf. Bac. 330. παρῄνεσαν κακὰ Er. fr. I. 36. παραινέσαι σφῷν τι βούλομαι σοφὸν Ph. 463. cf. Er. fr. II. 3.

Παραίνεσις. εἰς ποῖον ἕρπεις μῦθον, ἢ παραίνεσιν; Hel. 323. ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις Fr. inc. LXXV. 2.

Παραιρεῖν. λύπας παραιρεῖ Hip. 1104. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος Her. 908. τὸ λίαν παρεῖλες Hec. 591. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ubi est τοῦ λίαν παρείλετο. ὧν (sc. ἀρῶν) τὴν μίαν παρεῖλες εἰς παῖδα τὸν σὸν Hip. 1316. μητρός με παρείλοντο Iph. T. 25.

Παραιτεῖσθαι. σὲ παραιτοῦμαι τάδε Iph. A. 685. οὐ παραιτοῦμαί σε Her. 1026. παραιτήσῃ πατρὸς φυγὰς ἀφεῖναι κ. τ. λ. Med. 1154. cf. Her. F. 302.

Παρακαθιέναι. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο Hel. 1552.

Παρακαλεῖν. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν λύπη τις ἄλλη Hec. 587. παρακαλεῖς εἰς φόβον Or. 1583. ἐμὲ παρακαλεῖν An. 652. εὖ δρῶν παρακάλει με Iph. A. 409. ἐπὶ δαῖτα Θήβας κἀμὲ παρακαλεῖς Bac. 1245. χορεῦσαι παρακαλεῖ με Cy. 156. ἐμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα Iph. A. 497. παρακαλοῦντες εἰς μάχην Ph. 1260. ἐμὲ παρεκάλεις Iph. A. 356.

Παρακελεύομαι Epist. IV.

Παρακέλευσμα. λόγων παρακέλευσμα σῶν Sup. 1154. τὸ δεινὸν παρακέλευσμα Iph. T. 320. vid. etiam Hel. 1618.

Παρακομίζειν. γέρων γέροντα παρακόμιζε Her. F. 126.

Παράκοπος. παράκοποι φρενῶν Bac. 33. παρακόπῳ λήματι ib. 998.

Παρακόπτειν. παρακόπτει φρένας Hip. 238.

Παράκτιος. παράκτιοι δραμεῖσθε Iph. T. 1424. ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος Iph. A. 164.

Παραλαμβάνειν. ἀρὰς παραλαβὼν Λαΐου Ph. 1605. σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν Ion. 814. τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα Or. 552.

Παραλείπειν. ἅ σοι παρέλιπεν ἥδε τῶν λόγων Hel. 982. τὸ τοῦ θεοῦ παραλιπὼν, τό, τ' εὐσεβὲς Tr. 43. πάντα παραλιπὼν Hel. 779.

Παραλεύσσειν. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσω (i. e. ἐλπ. δὲ παραλ.) Hip. 1121.

Παράλιος. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T. 425. παραλίαν Λοκρῶν πόλιν Rh. 700. γῆς παραλίας Ion. 1592.

Παραλλάσσειν. λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν Hip. 935.

Παράλογος. ὦ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία Or. 391.

Πάραλος, 1) *nom. propr.* Sup. 659. vid. not. 2) *adject.* χέρσους παράλους Ion. 1584.

Παραλύειν. πολλοὺς παρέλυσε θάνατος δάμαρτος Al. 936. παρέλυσεν ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινοὺς πόνους An. 304. δυστάνου παραλῦσαι ψυχὰν Al. 115.

Παραμείβειν. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.

Παραμελεῖν. τῶν παρημελημένων (sc. γυναικῶν) Fr. inc. B. 15. 3.

Παραμένειν. παραμένει σοι τόδε Or. 1249. αἰεὶ παραμένουσα El. 942.

Παράμουσος Βρομίου ἑορταῖς Ph. 792.

Παραμυθεῖσθαι Iph. A. 1617. σύ μοι τὸ δεινὸν—παραμυθοῦ Or. 298. ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθούμενος Fr. inc. XLVII. 2.

Παρανοεῖν. παρανοῦσα Iph. A. 838.
Παράνοια κακοφρόνων ἀνδρῶν Or. 822.
Παράνομος. παρανόμῳ ὀργᾷ Bac. 995. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 284.
Παρανόμως Med. 1121.
Παραπάλλειν. οἷς παρεπάλλετο Πελείδας Iph. A. 228.
Παραπείθειν. παράπεισον σὸν τέκνον Sup. 59.
Παραπίπτειν. εἴ πόθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία Or. 1173.
Παραπλάζεσθαι. ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς; Hip. 240.
Παραπλήττειν. γέλωτι παραπεπληγμένῳ Her. F. 935.
Παράσειρος Or. 1017.
Παράσημος δόξα Hip. 1116.
Παρασκευάζειν. ἃ 'γὼ παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ Her. F. 1369. παρεσκευάσμεθ', ὥστε κατθανεῖν ib. 1241. παρεσκευασμένε ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 169. ἄριςόν εὖ παρεσκευασμένον ib. 213. μή τοι μ' ἔρυκε δρᾷν παρεσκευασμένον Her. 691.
Παρασκευή. σῆς παρασκευῆς χάριν Iph. A. 424. λευκὴν χροιὰν εἰς παρασκευὴν ἔχεις Bac. 457.
Παρασπίζειν. ἀδελφὴ ἡ παρασπίζεσα Ph. 1444. cf. Ion. 1528. ἃ παρασπίζοντ' (i. e. οντα, sc. τόξα) ἐμοῖς βραχίοσιν Her. F. 1099.
Παρασπιςής Cy. 6. et El. 886. παρασπιςὰς πυκνὲς Ph. 1172.
Παραςὰς, άδος, *subst.* παραςάδος κρεμαςὰ τεύχη An. 1122. 'Αδράςε ἦλθον εἰς παραςάδας Ph. 418.
Παράςασις. ἔχ' αὐτε πόδα σὸν ἐν παραςάσει Iph. T. 1159.
Παραςατεῖν. 'Αδράςῳ πλησίον παραςατεῖ Ph. 163. ἐν πόνοις παραςατεῖν Rh. 638.
Παραςάτης. τὸν 'Ηράκλειον παραςάτην Her. 90. cf. v. 126. παραςάτας πυλῶν Rh. 506. δίκης παραςάτας Bel. fr. XXIX. 1.
Παραςρέφειν. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραςρέφων Melan. fr. XII. 3.
Παρατιθέναι. σκύφος κισσε παρέθετο Cy. 389.
Παράτονος. παρατόνες χέρας Al. 400.
Παρατρέχειν. παρέδραμε τὰ τότε κακὰ Her. F. 1019.
Παρατροπὴ vel dor. οπα. θανάτε παρατροπὰ Ion. 1230.
Παράτροπος. μόρε παράτροπον μέλος An. 528.
Παραυλίζειν. παραυλίζεσα πέτρα Ion. 493.
Παραυτα, *adverb.* Fr. inc. LXXV. 5.
Παραυτίκα Or. 908. ᾗδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. ἢ παραυτίκ', ἢ χρόνῳ Aug. fr. VI. 2.
Παραφέρειν. αἰσχύνομαι παραφέρεσ' οἰκτρὲς λόγες Iph. A. 981. λαμπάδων, ἃς παρέφερον Hel. 730.
Παράφορος. παραφόρῳ ποδὶ Hec. 1050.
Παράφρων. παράφρον ἔπος Hip. 232.
Παραχορεύειν. παραχορευομένῳ τρίποδι Ion. 463.
Παραχρῆμα Epist. II. et IV.
Παραψυχή. ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐςί μοι παραψυχὴ Hec. 280. ἔχει τιν' ἀλγέων παραψυχὴν Or. 62.
Παρεᾷν. τὰ κατ' οἴκες ἀμελείᾳ παρείασεν Antiop. fr. XXIX. 2.
Παρεγγυᾷν. παρηγγύων κελευσμὸν ἀλλήλοισι Sup. 700.
Πάρεδρος. πάρεδρος, ἡ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. σύλλογος σε πέρι ἔςαι πάρεδρος Ζηνὶ Hel. 885. τᾷ σοφίᾳ παρέδρες ἔρωτας Med. 843. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83. Ἥβη πάρεδρος ib. 1687. πάρεδρος χαλκέοις Ἕκτορος ὅπλοις Tr. 572. αἵ μοι πάρεδροι—ναίεσιν Hec. 616. ἃς—ἐκόμισα παρέδρες ἐμοὶ Bac. 57.
Παρειά. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι Hec. 410. δρύπτεται πάρειὰν ib. 655. ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειὰν Tr. 280.
Παρείκειν. καὶ δὴ παρεῖκεν Hel. 1065. (nisi potius est perf. a παριέναι.)
Παρεῖναι. πάρεςι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε Hec. 565. ἀκμὴ καλεῖ 'Εκάβη παρεῖναι ib. 1043. αἵδ' αὖ πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. ματρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαὶ, τῷ δ' ε πάρεισι—; ib. 582. sq. ἢν πολὺς παρῇ ib. 1200. εἰς μέσον φόνον πάρεςι ib. 1314. πράσσειν εὖ πάρεςι Hip. 1019. σοί τι πάρεςι σθένος Sup. 66. ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεςιν Iph. A. 5. πάρεισι γόοι Ion. 769. ἐκ θεῶν πάρεισιν (sc. νόσοι) Bel. fr. XIX. 2. ἐν γῇ τῇδε—ἐκ Τροίας πάρα (pro πάρεςι) Hec. 34. ἅ γ' εἰσορᾷν πάρα Or. 532. cf. v. 712. Ph. 968. 1490. et 1546. Med. 1347. Hip. 899. Al. 342. et

1117. etc. παρὼν τοὺς ἀπόντας εὐφρανεῖς Sup. 649. ἡμᾶς παρόντας χρή σε νουθετεῖν φίλα Or. 299. ἅ γε παροῦσ' ὁρᾷς ib. 81. cf. v. 208. εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν Ph. 1204. πρὸς τὴν παροῦσαν ξυμφορὰν Hip. 483. cf. Al. 676. πρᾴως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει Epist. IV. τὰς παρούσας οὐχὶ σώζοντες τύχας Fr. inc. LXXI. 2. ὀναίμην τοῦ παρόντος Hec. 997. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν Or. 1180. τὸ παρὸν αἷμα ματέρος ib. 1589. ἄρχειν παρόν μοι (cum mihi regnare liceat) Ph. 523. cf. Med. 448. Al. 285. Sup. 315. et 723. etc. τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. οὐκ οἶδ', εἰς ὅ, τι βλέψω κακῶν, πολλῶν παρόντων Hec. 586. παρῆν ὄχλος πᾶς ib. 521. πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοὶ Or. 1159. ὡς εἰσορᾷν παρῆν Ph. 1125. παρῆν ἑκάστου τῶνδέ μοι θεάματα ib. 1146. τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν Sup. 707. cf. v. 730. οὔ γε μηδ' ὁρωμένη πίστις παρῆν Iph. A. 1586. ὅτῳ παρέσται μὴ φίλους τιμᾷν Med. 659. etc.

Παρεκτρέπειν. παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1111.

Παρεμβλέπειν. εἰς κέρας παρεμβλέπων Hel. 1574.

Παρεμπολᾷν. γάμους παρεμπολῶντι ἀλλοίους Med. 910.

Παρεξιέναι (ab εἶμι). παρεξιόντες ἄλλος ἄλλοθεν φίλων Ph. 1254.

Παρεργάτης λόγων Sup. 426.

Πάρεργον. καλὸν πάρεργον πόνων Or. 609. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας Iph. T. 514. πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης Hel. 931. εἰ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Er. fr. I. 14. πάρεργα τάδ' ἐστ' ἐμῶν κακῶν Her. F. 1340. πάρεργ' Ὀρέστην κἀμὲ ποιεῖται δόμων El. 63. πάρεργ' ὁδοῦ ib. 509.

Παρέρχεσθαι. παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους Med. 1137. cf. v. 1275. et Hip. 108. ὃν παρήλθομεν λόγον Iph. T. 753. ἑτέρᾳ ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν Bac. 904. πολὺς παρῆλθεν—χρόνος Dan. 21. τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ παρελθεῖν An. 229. παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην Al. 698. βίᾳ παρελθὼν θεοὺς Sup. 231. παρελθὼν εἰς μέσον πέδον Ion. 1171. φόβον παρελθὼν Fr. inc. XXI. 3. πρὸς τὰς παρελθούσας τύχας An. 406.

Παρέσιος κάσις Med. 1334.

Παρευκηλεῖν. παρευκήλει (sc. τὰ τέκνα) λόγοις Her. F. 99.

Παρευτρεπίζειν. παρευτρεπίζετε τἄνδον Iph. T. 725. παρευτρέπισαι οὐδὲν ἄλλο, πλὴν—Cy. 590.

Παρέχειν. μηδὲ θόρυβον, μηδ' ἔκπληξιν—ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 606. πάρεχε φῶς Tr. 308. cf. Iph. A. 733. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV. παρέχειν λόγους Epist. V. ὄχλον παρέχων παρθένῳ Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. ὄνομ', οὐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 931. γλώσσης τε σιγὴν, ὄμμα θ' ἥσυχον πόσει παρεῖχον Tr. 650. πόνους παρεῖχες σῷ πόσει—Hel. 627. καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι El. 1080. φόβον παρέσχεν Hec. 1113. Hip. 434. et Rh. 289. ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορὸς Sup. 905. ξένια μονοτράπεζά μοι παρέσχον οἴκων Iph. T. 950. σοὶ δουλώσας λεὼν παρέσχον Rh. 411. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι τιμωρὸν Hec. 842. τῷ τάφῳ τὴν δίκην παρασχέτω Ph. 1648. cf. Hip. 49. et Iph. T. 944. et δίκας παρασχεῖν An. 1108. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτουμένῃ Hip. 711. εἴθε μοι—τάδε μοῖρα παράσχοι ib. 1112. πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας Ph. 900. τοὺς τρόπους δούλους παρασχεῖν Sup. 877. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον ib. 887. σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα Iph. A. 1200. τοῦ καλοῦ ἔργου—παρασχεῖν σοι χαριστήρια Epist. III. δοῦλον παρασχὼν θάνατον Or. 1170. γῆν ἄσυλον καὶ δόμους ἐχεγγύους παρασχὼν Med. 388. ὅρκους παρασχὼν Hip. 1037. τοὔνομα παρασχοῦσ', οὐ τὸ σῶμα Hel. 1106. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560. ἥσυχον ὕπνου χαρὰν παρέξεις Or. 186. οὐ γὰρ—παρέξω σῷ πόσει τοὐμὸν δέμας Iph. A. 937. δάκρυα παρέξω ib. 1215. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν Fr. inc. LII. 1. τοῖς θεοῖς παρέσχετ' (i. e. ετο) οὔνομα Hel. 1669. ἔργ' ἃ καὶ παρέσχετο Fr. inc. XCIII. 2. εἴ πως θεὸν παράσχοιτ' εὐμενῆ An. 55. οὐκ

ἐκ γυναικῶν χρῆν παρασχέσθαι τόδε Hip. 619. τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τῦ θράσυς παρέξομαι Ph. 275. ὃ τοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι El. 363. etc.

Παρηγορεῖν. πόλιν θυμυμένην παρηγορεῖτον Ph. 1458. παρηγόρησον Hec. 288.

Παρηΐς. τῆσδε γεραιᾶς προσπιτνῶν παρηΐδος Hec. 274. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι ib. 410. αὖραν—πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων Or. 1429. βοστρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος Ph. 1494. στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 923. cf. v. 1006. et 1148. διὰ παρηΐδος ὄνυχα λευκὸν αἱματῦτε Sup. 76. cf. Or. 959. φοινίσσυσα παρηΐδ' ἐμὰν αἰσχύνᾳ Iph. A. 187. λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηΐδα El. 1023. παρηΐδων ὄρεγμα Ph. 314. ὦ στέρνα καὶ παρῇδες Iph. A. 681. etc.

Παρῆσθαι. Δηῦς ἐσχάραις παρημένη Sup. 290.

Παρθενεία. παρθενείαν αἰδυμένη Rh. 927. ἢ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο Tr. 980. ἀντὶ παρθενείας Her. 592.

Παρθένειος. παρθένειος ἡδονὴ Hip. 1302. τὸ παρθένειον λέχος Tr. 671. παρθένεια κορεύματα Al. 175.

Παρθενεύειν. παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς Sup. 452. ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται Hel. 290. παρθενεύυ Ph. 1631.

Παρθένευμα. ὦ χρόνιον ἰσῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν Ion. 1425. νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σὸν ib. 1472. ἐν παρθενεύμασι Ph. 1271.

Παρθενία. ὑπὸ παρθενίας Ph. 1494.

Παρθενικός. παρθενικὴν κόρην Epig. I. 3. παρθενικαὶ (i. e. παρθένοι) El. 174.

Παρθένιος. πόδα παρθένιον Iph. T. 130. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. παρθένιον χλιδὰν Ph. 232. τὸ παρθένιον πτερὸν ib. 813. ὄρος παρθένιον Tel. fr. I. 6. παρθένια σπάργανα Ion. 1489.

Παρθενοπαῖος, *nom. propr. viri.* Ph. 152. et 1113. et Sup. 889.

Παρθένος. φοινισσομέναν αἵματι παρθένον Hec. 153. παρθένον ἀπάρθενον ib. 612. σοφῆς αἴνιγμα παρθένυ Ph. 48. ἁ πτερῦσσα παρθένος ib. 1049. cf. v. 1721. παρθένος νέα Hip. 429. τὰν Φοίβυ παρθένον Tr. 253. Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθένε Her. F. 834. παρθένοισιν ἀπόβλεπτος μέτα Hec. 355. εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν ὐ καλὸν Or. 108. ἑπτὰ παρθένων τάφυ πέλας Νιόβης Ph. 162. νυμφίοισι παρθένοις Iph. A. 741. 2) interdum *adjective* ponitur: παρθένῳ χερὶ Ph. 845. et εἰς παρθένυς χεῖρας Ion. 270. παρθένον ψυχὴν Hip. 1006.

Παρθενών. παρθενῶνας ἐκλιπεῖν Ph. 89. cf. v. 1281. ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς ib. 202. ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρυρῦνται Iph. A. 738. κενὺς παρθενῶνας ib. 1175. ἐν παρθενῶσι κεκρυμμένην Iph. T. 826. vid. etiam Dan. 22. et 59.

Παρθενωπὸς El. 949.

Παριέναι (ab εἶμι). ἔσω πάρειμι Hel. 458. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν Ion. 229.

Παριέναι (ab ἵημι). ἀπαυδῶ Ἄδραστον εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι Sup. 468. νίκην παριέναι Tr. 651. παρεῖσαν αὐτὺς κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. πάρες Bel. fr. I. 1. θάψαι νεκρὺς μοι τύσδε καὶ κλαῦσαι πάρες Med. 1377. πάρες γόον Sup. 111. πόσει πάρες χόλον Iph. A. 1609. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθυ Cy. 309. κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν Her. F. 329. πάρες ἀπ' ὀμμάτων πέπλον ib. 1203. εἰ παρείην σκῆπτρα τἀμὰ τῷδ' ἔχειν Ph. 517. τῦτο τὸ χρηστὸν ὐχὶ βύλομαι ἄλλῳ παρεῖναι ib. 511. παρεῖναι κέρδος Al. 1036. παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν νέῳ Al. 637. παρεὶς τὸ μόρσιμον ib. 942. Πελοπίαν παρεὶς χθόνα Sup. 184. τὸ λελογισμένον παρεὶς καὶ τὸ καλὸν Iph. A. 386. παρεὶς γραμμάτων διαπτυχὰς Iph. T. 793. τύσδ' εἰς γαῖαν παρεὶς Her. 154. μυσικὴν παρεὶς Bel. fr. XVII. 2. τὰ κατ' οἴκυς ἀμελίᾳ παρεὶς Fr. inc. XXXV. 2. παρεῖσα τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. τῦτυ παρεῖσα πόθον Tr. 645. παρεῖσ' ἔσω στόμα ib. 690. χηλὰς παρεῖσα Ion. 1208. ὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα Ph. 526. ὅπως—παῖδας παρήσω τὺς ἐμὺς καθυβρίσαι Med. 1061. εἰ παρήσω τόνδε συλᾶσθαι—βωμὸν Her. 244. παριέμεσθα Med. 892. νόμον παρέμενος Her. F. 779. παρεῖται

σῶμα Sup. 1070. κόπῳ ὕπο—παρεῖται Bac. 635. παρειμένον νόσῳ Or. 879. ὕπνῳ παρειμένος Cy. 587. et Her. F. 1043. παρειμένη χειρὸς ἄθλιον βάρος Al. 202. σώμασιν παρειμέναι Bac. 682. ὃ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210.

Παριππεύειν. πόντον παριππεύοντε Hel. 1681.

Πάρις, filius Priami. Hec. 387. Or. 1365. et 1409. An. 103. Iph. A. 180. Rh. 586. Tr. 398. Hel. 29. etc.

Παριστάναι. παρέστηχ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας Hec. 229. οὐκ ἐνδεὴς ὑμῖν παρέστην Her. 590. ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον—παρέστη τῶνδε Ion. 1451. τέκεσιν ἂν παρέσταν ἀλκᾷ Her. F. 439. πολλοῖς παρέστην βροτῶν Dic. fr. XIII. 1. ὅπως παραστῶσιν τύχαι Med. 331. ὅταν παραστῶ σοι ἐγγύθεν ποδὸς Ion. 612. παραστὰς Hec. 531. ὅσον σοι ῥᾳδίως παρίσταται An. 231. καθ' ὕπνον μοι δόξα τις παρίσταται Rh. 780. παρίστασθαι σφαγῇ Her. 503. ἢ 'νθάδε βωμοῖς παρίστατο Iph. T. 1314. παρεστάναι λέχει Med. 887. ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεστάναι Al. 209. οὐκ ἂν δυναίμην σῷ παρεστάναι μόρῳ Her. 564. εὔξῃ τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι Fr. inc. LXXXIX. 2. ἐξαλλαγεὶς τοῦ παρεστῶτος πόνου Ph. 1418. σοῖς κακοῖσιν ἐγγὺς παρεστὼς Al. 1014. Ῥήσῳ παρεστὼς Rh. 782. παύσω τοὺς παρεστῶτας λόγους Ph. 1319. τὰς παρεστώσας τύχας Or. 1024. cf. Hel. 491. τῶν παρεστώτων κακῶν An. 94. cf. v. 1234. Sup. 1042. et Ion. 929. ἐμφανῶς μοι παραστάθεὶς Or. 365.

Παρνάσιος. ὁ Παρνάσιος Φωκεὺς Ἐπειὸς Tr. 9. τὰν Παρνάσιον κορυφὰν Iph. T. 1244.

Παρνασὸς, nom. montis. Ph. 215. Ion. 155. 713. et 1267. et Her. F. 240. et Παρνασσὸς Hyp. fr. I. 2.

Παρνησιάδες κορυφαὶ Ion. 86.

Παρνήσιος. μῆλα, φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1101.

Παροίγειν. πύλας παροίξας Iph. A. 857.

Πάροιθε et πάροιθεν. δούλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. τῆς πάροιθ' εὐπραξίας ib. 58. ἡγοῦ πάροιθε Ph. 841. τῆς πάροιθεν ἡμέρας ib. 860. πύργων πάροιθε ib. 1009. τῶν πάροιθε λόγων Hip. 288. τῶν πάροιθέν τινος ib. 833. δόμων πάροιθε An. 878. et Iph. A. 1. etc.

Πάροικος. πάροικον Ἀλφεὸν Iph. A. 276. δόμων πάροικον εἰς ἀνάκτορον An. 43.

Παροιμία St. fr. V. 1.

Παροίχεσθαι. μοίρας ὅσον παροίχῃ Med. 995.

Παροξύνειν. πατρὸς μὴ παροξύνῃς φρένα Al. 677.

Πάρος, *adverb.* i. q. πάροιθε. δωμάτων πάρος Hec. 1049. et Ph. 1277. et δόμων πάρος Or. 112. et 1217. et Ph. 1270. τίνα ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον—σέβεσθαί με χρή; Or. 345. τὰ πάρος εὐτυχήματα Ph. 1723. τῶν σῶν πάρος πιτνοῦσα γονάτων An. 573. ἀδελφῶν πάρος (i. e. *pro*) θανεῖν Her. 537. etc.

Παρουσία. γίνωσκε παρουσίαν κακῶν τῶν σῶν Hec. 227. τί τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας; ib. 1005. σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν Al. 207. εὐμενὴς παρουσία ib. 609. οὔτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω ib. 633. καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν Iph. A. 1433. οἵα δή γ' ἐμοῦ παρουσία Her. 632. ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρουσίαι Thes. fr. VIII. 2.

Παροχετεύειν. ταῦτ' οὖν παρωχέτευσας εὖ Bac. 479.

Παῤῥάσιον δάπεδον Or. 1645.

Παῤῥησία. ἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ Or. 903. οὐκ ἔχει παῤῥησίαν Ph. 394. et Ion. 675. παῤῥησίᾳ θάλλοντες Hip. 422. πότερά σοι παῤῥησίᾳ φράσω τἀκεῖθεν; Bac. 667. ὥς μοι γένηται μητρόθεν παῤῥησία Ion. 672. ἀντίθες παῤῥησίᾳ El. 1049. cf. v. 1056. καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παῤῥησία Tem. fr. II.

Παρφέρειν, poët. pro παραφέρειν. ξύνθημα παρφέροντι ποιμέσιν λόχων Ph. 1147.

Παρῳδός. παρῳδοῖς αἰνίγμασιν Iph. A. 1147.

Παρωθεῖν. παρώσας εὐσεβεστέρους φίλους Or. 627. τοὐμὸν παρώσας δοῦλον λέχος An. 30. τἄνδον παρώσας λέκτρα El. 1037. παρώσασ' Ἕκτορος φίλον κάρα Tr. 656. μὴ παρώσασθαι ξένους Her. 238.

Πᾶς. ἐξιᾶσι πάντα κάλων Med. 278. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς Hip. 542. πᾶν κέρδος ἡγῶ Med. 454. πᾶν πέριξ φρονῶντες An. 449. πάντα δυστυχῶ Hec. 429. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or. 234. etc.

Πασσαλεύειν. θεοῖσιν αὐτὰ (sc. τὰ λάφυρα) πασσάλευε Rh. 180. ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε λέοντος Bac. 1212.

Πάσσαλος. ξυςὸν ἐπὶ πασσάλῳ Hec. 920. κρεμαςὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας An. 1123. cf. Her. 698.

Παςάς. παςάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371.

Πάσχειν. οἰκτρὰ πάσχειν Hec. 321. cf. Iph. A. 887. et 985. δεινὰ πάσχομεν κακὰ Hec. 693. cf. v. 904. et Or. 413. εἰσορᾷς, ἃ πάσχομεν; Hec. 1115. τί πάσχεις; ib. 1127. et sæpius. ἀνθ' ὅτȣ πάσχεις τάδε Hec. 1131. τί χρῆμα πάσχεις; Or. 395. διὰ σὲ πάσχω ἀδίκως ib. 1227. χαρτὰ πάσχω Ph. 621. ὀθνεῖȣ ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρȣ̃ Al. 813. πτωμάτων ἄξια πάσχω τε, καὶ πέπονθα, κἄτι πείσομαι Tr. 468. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2. πάσχοντος ἀνδρὸς Θρῃκὸς, οἷα πείσεται Hec. 873. πάσχων ἀνέχω Fr. inc. CII. etc. b) *aor.* 2. ἔπαθον. ὃς ἐξ ἐμȣ̃ ἔπαθες, οἷα φῂς παθεῖν Hec. 252. τί γὰρ πάθω; ib. 614. ὅταν τις κρείσσον', ἢ φέρειν, κακὰ πάθῃ ib. 1108. ὅσια παθεῖν ib. 788. ὅσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα, πέπονθας Al. 656. sq. ȣ̓δὲν ἐξ ἐμȣ̃ παθὼν Med. 692. σχέτλια παθὼν ἔργα Al. 409. ȣ̓δὲν ἔκδικον παθὼν ib. 717. γενναῖα παθόντες Sup. 1178. ὦ δεινὰ παθȣ̃σα Hec. 198. et πάθος παθȣ̃σαι δεινὸν Sup. 11. ἄδικα παθȣ̃σα Med. 207. ὦ παθȣ̃σ' ἀμήχανα Hip. 598. παθȣ̃σ' ἀνάξια Iph. A. 852. ὦ παθȣ̃σα σχέτλια ib. 932. etc. 2) *med.* a) *perf.* δεινὰ πεπόνθαμεν Hec. 1097. cf. Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847. τοιάδε σπεύδων χάριν πέπονθα τὴν σὴν Hec. 1176. ȣ̓ περισσὸν ȣ̓δὲν, ȣ̓δ' ἔξω λόγȣ πέπονθας Hip. 438. cf. Sup. 790. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων Al. 876. εἰκὸς πέπονθα Iph. A. 501. πέπονθας ταὐτὸ ἐμοί; Iph. T. 658. πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Pro. fr. V. ἄδικα πεπονθὼς Ph. 470. b) *fut.* 1. πείσομαι. ἃ πείσῃ μή σύ γε Hec. 408. εἴ τι πείσεται—ἅδε γαῖα Ph. 251. τὸ μέλλον, εἰ χρὴ, πείσομαι ib. 902. ȣ̓̃τ' ἐν τι δράσω φλαῦρον, ȣ̓̃τε πείσομαι An. 732. πείσῃ λίαν Her. F. 215. πείσεσθαί με κἀὐτὴν δόκει τάδε Iph. A. 691. θνητὰ πείσεσθαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. etc.

Πάταγος ἀσπίδων Her. 832.

Πατάσσειν. πατάξαι δορὶ Ph. 1472. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας Her. F. 1007.

Πατήρ. πατρὸς ȣ̃σ' ἐλευθέρȣ Hec. 420. τὸν καλλίςων ὑδάτων πατέρα ib. 452. ἄνευ πατρὸς τέκνον ȣ̓κ εἴη ποτ' ἂν Or. 553. χρόνος, παλαιὸς πατὴρ Sup. 787. πόνος, εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. II. ᾤμοι πατέρων Hec. 476. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν Or. 102. πατέρες οἱ πάλαι ib. 511. πολιȣ̀ς πατέρας An. 614. πατέρων ἀγαθῶν εἴην ib. 768. etc.

Πάτρα. εἰς πάτραν μολεῖν Hec. 541. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν ib. 1291. ἐκ ποίας πάτρας—πελάζετε; Ph. 285. ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν ib. 432. ἐλῶν πάτραν ib. 576. ἐξελαυνόμεσθα πάτρης ib. 610. σφάξαι τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. et Iph. A. 1553. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται ib. 1746. νόσȣ μή ποτ' ἐς πάτραν τυχὼν Iph. T. 535. Ἀργολὶς πάτρα Her. F. 1016. πάτρας ὅρος Æg. fr. X. 2. λήθη πάτρας Chry. fr. VI. 2. ὠφελεῖν πάτραν Fr. inc. B. 32. 1.

Πατρικός. πατρικῆς μέρος Ion. 1304.

Πάτριος. ἐξ οἴκων πατρίων Med. 432. ἐν θαλάμοις πατρίοισι Ion. 477. γᾶς πατρίας Med. 653. et Hel. 529. et γᾷ πατρίᾳ Tr. 857. et Ion. 483. πατρίας Ἰωλκȣ̃ Al. 250. ἀμφὶ γῆν πατρίαν Rh. 932. χθόνα πάτριον Hel. 224. πάτριον πέδον Sup. 365. πάτρια μέλαθρα Hel. 230.

Πατρίς. ὦ πατρὶς Ἰλιὰς Hec. 905. γῆ πατρὶς Ph. 287. πατρίδος ἐρᾷν ib. 362. ςέρεσθαι πατρίδος ib. 391. ἡ πατρὶς φίλτατον βροτοῖς ib. 409. πατρίδος πολέμιος ib. 612. πατρίδα ἐξίκοισθε γῆν Iph. A. 1558. ἅπασα

χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. ἡ φύσις ἑκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρὶς eorund. LX. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς eorund. 44. 2.

Πατριῶτις. τᾶς πατριώτιδος γᾶς Her. 755.

Πατροκτόνος. ἐκ πατροκτόνου χερὸς Iph. T. 1083.

Πατροφόνος. πατροφόνου ματέρος Or. 193.

Πατρῷος. πατρῴῳ ξένῳ Hec. 19. cf. v. 26. et 82. πατρῷον ἐς οἶκον ib. 952. θάνατον πατρῷον Or. 783. πατρῷον δόμον Ph. 322. cf. Hip. 1136. Iph. A. 1030. et Iph. T. 698. πατρῷον νόμον Al. 686. πατρῷον θάλαμον ἑστίας Tr. 1111. πατρῷον τὸν λέβητα Cy. 342. ὦ Ζεῦ πατρῷε El. 671. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι Ph. 607. δόμους πατρῴους Med. 801. cf. Hip. 306. Iph. T. 51. et Dan. fr. VII. 1. πατρῴων οἴκων ἕδρας Iph. T. 136. cf. v. 154. et 188. πατρῴων πύργων Tr. 778. θεοῖς πατρῴοις Her. 877. πατρῴων πέπλων Her. F. 520. ἐν θαλάμοις πατρῴοις El. 133. θεῶν πατρῴων καὶ τάφων Dan. fr. VII. 4. πατρῴα ἑστία Hec. 22. cf. Med. 681. Al. 741. γᾶς ἐκ πατρῴας Hec. 947. cf. v. 1221. Ph. 302. 907. 955. 1063. et 1457. Hip. 1065. et 1148. Al. 167. etc. πατρῴαν χάριν Or. 826. et Her. 242. χθονὸς πατρῴας Ph. 1459. et Med. 35. cf. Hip. 1048. πατρῴᾳ νόσῳ Med. 1364. εἰς πατρῴαν ἄλοχον Hip. 1073. πόλιν πατρῴαν An. 97. cf. Iph. T. 453. Rh. 153. et Bac. 1365. δίκα πατρῷος Sup. 1146. πατρῴᾳ λώβᾳ Iph. T. 211. πατρῴαν δόξαν Her. 326. ἔχθραν πατρῴαν ib. 1002. et Her. F. 983. πατρῴαν τιμωρίαν El. 978. χάριτας πατρῴας ἐκτίνων Or. 453. ἀραῖς πατρῴαις Sup. 150. παγαὶ πατρῷαι Iph. A. 1518. τιμὰς πατρῴους Her. 810. πατρῷον δῶμα Or. 1595. et πατρῴοις δώμασιν Her. F. 600. πατρῷον μέλαθρον An. 924. et Her. F. 337. et πατρῴων μελάθρων El. 1323. πατρῷον αἷμα Sup. 264. πρὸς πατρῷον γόνυ Her. F. 79. πατρῴων παθέων Or. 841. πατρῷα σκῆπτρα Ph. 80. τείχη πατρῷα ib. 369. et Tr. 1174. ἄλγη πατρῷα Sup. 1157.

Παύειν. λύπας μούσῃ καὶ ᾠδαῖς παύειν Med. 197. cf. An. 1277. παύω τοὺς λόγους Iph. A. 683. ὃ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς λύπης Bac. 280. τὸ θηριῶδες καὶ μαιφόνον παύων Or. 524. τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον ib. 570. ἔπαυσε καρδίας χόλον Med. 245. παῦσε νυχίους ὀνείρους Iph. T. 1277. ἔπαυσ' ὀδυρμοὺς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII. παῦσον μάχης Ἕλληνας ἡμᾶς τε Tr. 1018. παύσωμεν βοὴν Or. 1314. παῦσαι πόνων Ph. 440. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος παῦσαι Sup. 312. παῦσαι λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. χεῖρα δούπου καὶ βύρσης κτύπου παύσας Bac. 514. δεινὸν πόντου σάλον παύσαντε El. 1242. τοῦτο παύσαντες νοσοῦν Ph. 1178. παύσω τοὺς παρεστῶτας λόγους ib. 1319. παύσω σ' ὄντ' ἄπαιδα Med. 717. ἅ σε παύσει νόσου τῆσδε Hip. 512. παύσω κώμους, κ. τ. λ. Al. 344. παύσω λόγχην —νηῶν τ' ἐρετμὰ Iph. T. 1484. σφᾶς παύσω κακούργου τῆσδε βακχείας Bac. 232. παύσω κτυποῦντα θύρσον ib. 240. παύσω ψόγου σε Hel. 1308. 2) *med.* οὔπω παύεται γόων Med. 59. μὴ παυομένους τῆς ἀναγωγίας Epist. V. ἐπεὶ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο Med. 1211. πολλῶν μόχθων ἐπαύσατο Al. 941. παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625. παῦσαι πόνου τοῦδε Med. 1319. παῦσαι λέγουσα Hip. 706. παῦσαι λύπης An. 1271. ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων Iph. A. 496. παῦσαι πλέκουσα Ion. 1410. τρόμου παῦσαι Her. F. 627. παῦσαι λόγων τῶνδε El. 1123. παῦσαι ἀοιδῶν Antiop. fr. XXXIII. 2. παύσασθον ἤδη An. 692. ὥς σου πένθους λυγροῦ παυσαίμαν Iph. A. 1618. παύσομαί σ' αἰνῶν Or. 1161. οὐδὲ παύσεται χόλου Med. 93. παύσῃ θυμοῦ ib. 1152. cf. Al. 65. οὐδὲ παύσομαι κακῶν Bac. 1357. παύσομαι θυμουμένη El. 1118. 3) *pass.* τὸ σῶμα δῆλον πέπαυται Ion. 675. πέπαυται διδοὺς ὁ θεὸς Epist. IV. ἐκ τρόχων πεπαυμένον Alop. fr. IV. 2. cf. Med. 46.

τὸν πόνων πεπαυμένον Cresph. fr. I. 3. cf. Tr. 524. νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη El. 1108. πεπαύσεται ἀγνοῶν Epist. V.

Παῦρος. παύρων μετ' ἄλλων Her. 328. σὺν παύροις φίλοις Hel. 546. παῦρον γένος Med. 1087.

Πανσίλυπος. τὴν πανσίλυπον ἄμπελον Bac. 771.

Πανσίπονος δȣλείας Iph. T. 451.

Πάφος, urbs Cypri. Bac. 404.

Παχνȣ̃ν. λύπη παχνωθεῖσα Hip. 803.

Πάχος σαρκὸς Cy. 379.

Πεδαίρειν. νωθὲς πέδαιρε κῶλον Her. F. 819. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. Διρκαίων ἐκ τόπων νέȣς πεδαίρȣσα Ph. 1034. πεδαίρȣσα γενναῖον πόδα Her. F. 872.

Πέδη. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας Pi. fr. IV. βρόχοισι καὶ πέδαισιν St. fr. III. 5.

Πεδιὰς ἁμαξιτὸς Rh. 283.

Πέδιλον. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460. ἐν πεδίλοις ἔχειν πόδα Meleag. fr. VI. 8. τὰ Σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.

Πεδίον. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀϛράπτει Ph. 111. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνȣ ib. 725. χλοεροτρόφον πεδίον ib. 833. Πριάμȣ πεδίον Iph. A. 355. πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. Φλεγραῖον εἰς πεδίον Her. F. 1194. πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Ar. fr. XXXIII. 2. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν Hec. 142. πεδία λιπαίνειν ib. 454. Θρῄκης πεδία ib. 1142. σκόπει πεδία Ph. 101. ὑπὲρ ἀκαρπίϛων πεδίων Σικελίας ib. 219. πεδία πίμπλασθ' ἁρμάτων ib. 525. πεδία πυροφόρα ib. 646. πεδία ἐξεπίμπλασαν φεύγοντες ib. 1479. πεδίων δαπέδοις Al. 594. σύγχορτα ναίω πεδία An. 17. τηλȣρὰ πεδία ib. 891. τῶν ἱπποβότων Φθίας πεδίων ib. 1231. καλλίπυργα πεδία Sup. 618. πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς Rh. 286. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. πεδίων ἄπειροι Hel. 1048. ἄβροχα πεδία καρποφόρα τε ib. 1501. ἀντίπορθμα ἠπείροιν δυοῖν πεδία Ion. 1586. πεδία εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.

Πεδόθεν. Tr. 98.

Πέδον. εἰς Τροίας πέδον Or. 521. cf. An. 11. et 58. κάρπιμον πέδον Or. 1086. νήματα ἵετο πέδῳ ib. 1433. θὲς ἴχνος πέδῳ ib. 1440. cf. Ph. 843. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιϛροφᾷ πέδον; Med. 666. ὄμνυ πέδον γῆς ib. 746. Τυρσηνὸν πέδον ib. 1359. πέδον χθονὸς Hip. 1025. ὦ πέδον Τροιζήνιον ib. 1095. τόδ' ἐκλιπȣ̃σα πέδον An. 314. Φοίβȣ πέδον ib. 1086. et Iph. T. 972. ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον Sup. 365. πέδον γᾶς ib. 829. ῥίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον; Rh. 278. γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον ib. 962. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν Tr. 494. ἄβατον πέδον Bac. 10. πρὸς πέδῳ πεπτώκατε ib. 605. Αἰγύπτȣ πέδον Hel. 2. πέδον Σπάρτης ib. 57. ȣ̓ πέδον τίκτει τέκνα Ion. 542. ἀϛρώτῳ πέδῳ Her. F. 52. et Er. fr. XIII. 1. γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; Her. F. 620. Ζηνὸς πέδον ib. 1304. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ El. 534. ξηρὸν πέδον Œd. fr. XVII. 7. γῆς πατρῴας πέδον Œnei fr. I. 1. ȣ̓κ ἔϛι τȣ̃ θρέψαντος ἥδιον πέδον Phœn. fr. III. 3. ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2.

Πεδόσε Bac. 137. et 600.

Πεδοϛιβής. ὄχον πεδοϛιβῆ Med. 1123. ὁ πεδοϛιβὴς σφαγεὺς Rh. 254. πεδοϛιβεῖ ποδὶ Hel. 1532. εὕδομεν πεδοϛιβεῖς Rh. 763. ȣ̔ πεδοϛιβὴς τροφὸς θάλασσα St. fr. III. 3.

Πεζεύειν. ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων Al. 872.

Πεζὸς Rh. 437.

Πειθαρχεῖν. πειθαρχȣ̃σά σοι Iph. A. 1120.

Πείθειν. πείθει ϛρατιὰν Hec. 135. πεῖθε ib. 340. ἵν' ᾖ ποτε πείθειν, ἅ τις βȣ́λοιτο ib. 819. πείθει Ὀρέϛην, μητέρα κτεῖναι Or. 29. πείθειν δῶρα καὶ θεȣ̀ς, λόγος Med. 964. πείθειν τȣ̀ς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. πόλιν πεῖσαι Or. 704. κρυφίαις εὐναῖς πείσας ἄλοχον Ἀτρέως El. 721. ȣ̓κ ἂν πίθοιμι γαϛέρα Bel. fr. XVII. 12. τὸ ἀξίωμα—τὸ σὸν πείσει Hec. 294. τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; ib. 1205. etc. 2) med. πείθομαι Or. 144. et πείθομαί σοι ib. 110. ἥν γε πείθῃ τοῖσι σȣ̃ σοφωτέροις Hec. 399. ὦ πειθόμεσθ' ἅπαντα Or. 592. φίλοις

μὲν ὀ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασιν Sup. 747. πείθεσθαι εἴθισμαι σέθεν Iph. A. 726. πειθώμεθ' αὖτις πατέρα ib. 1011. (ubi pro *activo* ponitur) πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν παῖδας Alop. fr. III. 2. cf. Ar. fr. XVII. γυναικὶ πείθου μηδὲ τὰ 'ληθῆ κλύων Hip. fr. VIII. 2. τί σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις; Tel. fr. X. σύριγγι πειθόμεναι ποιμένος Hel. 1499. πέποιθα μέντοι ματρὶ, κοὐ πέποιθ' ἅμα Ph. 279. τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ Al. 1118. πέποιθας ἤδη πολεμίους ἡσσηκέναι; πέποιθα Rh. 330. sq. ὅστις ἐλπίσι πέποιθεν αἰεὶ Her. F. 106. σπονδαῖς πεποιθὼς Ph. 603. κυσὶν πεποιθὼς Hel. 153. πιθοῦ μοι Hec. 402. cf. v. 842. et Or. 1101. πιθοῖ' ἂν δῆτά μοι τι Or. 92. ἐπικηρυκεύμασιν οὐκ ἂν πίθοιο Med. 739. οὐκ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις Hip. 950. τούτῳ πιθόμενος Or. 593. πείσομαι σοῖς λόγοις ib. 1670. etc. 3) *pass.* συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμὸν El. 578. ἐννύχοις πεπεισμένη ὀνείροις Hel. 1206. ὅσαι 'Ερ. οὐκ ἐπείσθησαν νόμῳ Iph. T. 970. εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις Iph. A. 1240. ψεύδεσι μύθοις πεισθεὶς ἀλόχου Hip. 1288. γυναικὸς βαρβάρου πεισθεὶς λόγοις An. 871. cf. Med. 802. An. 192. et Iph. T. 574. πεισθεῖσαι δίκῃ Iph. T. 968.

Πειθώ. πειθὼ, τὴν τύραννον ἀνθρώποις —μανθάνειν Hec. 816. πειθὼ εἶχον τήνδε Iph. A. 104. πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδε Tr. 967. τίς τοῦδε πειθώ; Hel. 802. 2) Πειθὼ, *nom. propr. deæ*, Suada. Antig. fr. II. 1.

Πεινᾶν. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ Fr. inc. CLXIV.

Πεῖρα. εἰς πεῖραν ἔλθωμεν φίλων Her. 310. τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβανε Syl. fr. V. 2. λαβὼν πεῖραν Fr. inc. LXXVIII. 3. φίλων πεῖραν λαβεῖν eorund. CXIII. 2.

Πειρᾶν. εἰ Χάριτες πειρῶσί με Cy. 577. 2) Frequentius occurrit *med.* πειρᾶσθαι. πειρῶ ἀνορθοῦν σῶμ' ἐμὸν Bac. 364. πειρῶ σῶσαι Her. 577. ἔχειν πειρῶ Er. fr. II. 14. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. φίλοις μὴ ἀδικεῖν πειρωμένοις Hip. 997. τῶν τρόπων πειρώμενοι Inus fr. VII. 7. θανεῖν πειρωμένη Hip. 276. πειρωμένη νόσον πυθέσθαι τῆσδε ib. 282. γνώμῃ νικᾶν τὴν Κύπριν πειρωμένη ib. 1304. γάμον θεῶν τινος πειρωμένη Tr. 979. τοὐμὸν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη Ion. 1526. κακῶν ἐλασσόνων πειρώμεναι πόλεις Ph. 1025. Τυνδάρεών τέ σοι πειράσομαι πόλιν τε πεῖσαι Or. 703. τῆς δίκης πειράσομαι Ph. 493. πειράσομαί σου προξενεῖν Med. 724. σώζειν Μενέλεων πειράσομαι Hel. 1010. πειράσομαι παρθένος μένειν ἀεὶ ib. 1014. εἰ—μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι μόχθων Hec. 1294. 3) *pass.* πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18.

Πειρατήριον. φόνια πειρατήρια Iph. T. 967.

Πειρηναῖος πῶλος El. 475.

Πειρήνη. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. Πειρήνα, *dor.* Tr. 205.

Πεῖσμα. ποντίοις πείσμασι Hec. 1080. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762.

Πειστέον. πειστέον πατρὸς λόγοις Hip. 1182. cf. Iph. T. 118.

Πειστήριος. λόγους πειστηρίους εὕρισκε Iph. T. 1053.

Πελάγιος. πελάγιος κλύδων Hec. 701. σκυλάκων πελαγίων Hip. 1278. πελαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et πελαγίους ἐς ἀγκ. ib. 1452.

Πέλαγος. ἅλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 938. cf. v. 950. et An. 1013. ὑπὲρ πελάγους—νοτίας ἅλμας Hip. 149. κακῶν πέλαγος ib. 822. Sup. 824. et Her. F. 1088. ὅταν ᾖ—ἐν πελάγει πόλις Rh. 247. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tr. 88. et πέλ. Αἰγ. πόρου Hel. 129. πέλαγος νήνεμον ib. 1472. ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσε Or. 991. βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλούμενον Hel. 1226.

Πελάζειν. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν Hec. 1289. ἐκ ποίας πάτρας Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε Ph. 286. μὴ πέλαζε (*act.* sc. τὰ τέκνα) μητρὶ Med. 91. φοράδην—δῶμα πελάζει An. 1168. ὅταν—εἰρεσίᾳ πελάζῃ Σιμουντίοις ὀχετοῖς Iph. A. 766. εἰς ὄψιν πελάζειν Iph. T. 1212. παρθένους αἰδούμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her. 44. τοῖσδε δώμασι κοιράνου πελάζω

Dan. 52. σιγῇ πελάζων Hip. 1231. τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν Rh. 213. μ' ἐπέλασε Νείλῳ Hel. 677. ὧδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ ib. 688. σὲ—πελάσειε δόμοις Med. 760. μὴ πελάσητ' ὄμματος ἐγγὺς ib. 101. βρόχῳ δέρην ὐρανίῳ πελάσαι Al. 230. Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω Or. 1684. θανάτῳ πελάσεις Iph. T. 886. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361. ὐδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω El. 1332. ὡς ὔ τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται Or. 1279. πελάζεσθαι ϛρατῷ Rh. 776.

Πελάθειν. τί ποτ' ὐ πελάθει σκοπός; Rh. 557. εἰς φθογγὰς—πελάθειν El. 1293.

Πέλανος. ἐκ δ' ὄμορξον—ἀφρώδη πέλανον Or. 220. πρὸς αἱματηρὸν πέλανον Al. 854. cf. Iph. T. 300. et Rh. 430. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. καλλίφλογα πέλανον ib. 707. πελάνῳ μελίσσης δεδευμένα Cress. fr. IX. 6. πολύν μοι πέλανον ἐκπέμπει δόμων Er. fr. XVI. 1. σοὶ χοὴν πέλανόν τε φέρω Fr. inc. CLV. 2. ἀμπλακίαις ἀθύτων πελάνων Hip. 147. πελάνων φλόγα Tr. 1063. ἄφλεκτοι πέλανοι Hel. 1350.

Πέλας. αὕτη πέλας σῦ Hec. 486. πέλας ἐγὼ ib. 524. παρῦσα πέλας Or. 208. πέλας ϛείχοντα ib. 875. θανάτῳ πέλας βεβῶσι ib. 1044. πέλας δωμάτων ib. 1214. πέλας φόνῳ Ph. 1314. πᾶς τις αὑτὸν τῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. βαῖνε λευϛήρων πέλας Tr. 1039. δίκαιος τοῖς πέλας Her. 2. τάδ' ἀγχόνης πέλας ib. 247. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; Her. F. 1109. πέλας γραμμῆς El. 955. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν Alcmen. fr. XII. 1. τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν Bel. fr. XXIII. 1. πείθειν τῦς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. εἰ τρέφοι τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV.

Πελασγία Or. 958. Sup. 368. Iph. A. 1498. et Her. F. 464.

Πελασγικός. Πελασγικὸν λεὼν Her. 317. ἐν Ἄργει τῷ Πελασγικῷ Or. 1601. cf. Ph. 263. Πελασγικὸν ϛράτευμα Ph. 107.

Πελασγιῶται Ar. fr. II. 7.

Πελασγός. ψήφῳ Πελασγῶν Or. 855. πάλαι Πελασγοὶ ib. 931. Πελασγὸν Ἄργος ib. 691. et 1296. κατὰ Πελασγὸν ἕδος Ἀργείων ib. 1247.

Πέλεια. πελείας ὠκύπτερ' ἔχ ἥσσονε Bac. 1088. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1197.

Πελειάδες, columbæ. An. 1141.

Πέλειν, verb. poët. i. q. εἶναι. ὡς θανόντων ὐδαμῦ νίκη πέλοι Ph. 1473. δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει Med. 520. κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. ἅτ' ἐν νεφέλαισιν ἄϛρων ναύταις ἀριθμὸς πέλει Her. F. 668. ἀτρέκεια ἄριϛον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίῳ πέλει Alcmen. fr. III. 2. πολλὰ—εὔπορ' ἀνθρώποις πέλει ejusd. fr. XI. 2. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24.

Πέλεκυς. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω Hec. 1279. πέλεκυν ὐχ ὑμνήσομαι Tr. 361. πικρᾶς πελέκεως τομᾶς σᾶς El. 160. cf. v. 279. et 1160. τμηθεῖσα Χαλύβων πελέκει—κυπάρισσος Cret. fr. II. 7. πελέκεως δίϛομον γένυν Meleag. fr. VI. 5. πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 1. πελεκέων γνάθοι Cy. 394.

Πελιάδες κόραι Med. 9. et 504.

Πελίας, 1) rex Colchorum. Med. 6. 486. et 734. 2) pater Alcestidis Admeti uxoris. Al. 38. 83. et 437. 3) pater Acasti. Tr. 1128.

Πελλαῖος γέρων Epist. III. Πελλαῖοι νεανίσκοι Epist. I. cf. Epist. IV.

Πέλλη, nom. urbis. Epist. I.

Πελοπίδαι, posteri Pelopis. Iph. T. 985. et 1415. Tr. 706. et Hel. 1258. 1280. et 1445.

Πελόπιος. χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. Πελοπίαν χθόνα Sup. 184. cf. v. 263. et Meleag. fr. I. 1. κατ' αἶαν Πελοπίαν Ion. 1591.

Πελοπόννησος Temen. fr. XVII.

Πέλοψ, filius Tantali. Or. 11. 970. 991. et 1441. Med. 684. Sup. 263. Iph. A. 473. et 1233. Iph. T. 1. 807. et 823. Tr. 1099. Her. 208. et 212. Hel. 394. et Tel. fr. I. 1.

Πελταϛής. πολλὰ πελταϛῶν τέλη Rh. 311.

Πέλτη. ζαχρύσῳ Θρᾳκίας πέλτης ἄνακ Al. 501. πέλτη ἐπ' ὤμων—ἔλαμπε Rh. 305. vid. etiam v. 371. 410. et

487. Er. fr. VI. 4. et Meleag. fr. VI. 1. πέλτας ὅσοι πάλλεσι Bac. 782.

Πελώριος. γᾶς πελώριον τέρας Iph. T. 1248.

Πέμπειν. πέμπεσίν με δισσοὶ Ἀτρεῖδαι Hec. 509. τί ἐχὶ θυγατρὸς πέμπεις δέμας; Or. 107. δίστομα φάσγανα πέμπετε ib. 1303. πέμπε γῆς ἔξω νεκρὲς Sup. 1209. πρὸς σὰν αὐλὰν πόδα πέμπω Iph. T. 132. πέμπε φάσματ' εὐμενῆ Hel. 575. τάραγμα ταρτάρειον εἰς δόμες πέμπεις Her. F. 909. πέμπειν ἑκάςῳ ζημίαν Melan. fr. III. 7. δαπάνας ὅταν θανῦσι πέμπωσιν κενὰς Pol. fr. VI. 2. φήμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων πέμποντες διόθεν πνοὰς Hel. 1521. εἰς ὃς ἀεὶ πέμπεσα μύθες Or. 616. πέμπεσαι χορὲς El. 434. σῇ μ' ἀλόχῳ πέμπεν φερνὴν Iph. A. 47. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1174. φάσγανον εἴσω σαρκὸς ἔπεμψεν Ph. 1571. πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε; Al. 1142. cf. v. 458. ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς πέμψατε Hec. 99. πέμψον μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ ςρατε γυναῖκα ib. 889. πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω An. 923. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. ἀίδᾳ πέμψας (sc. τὸν κασίγνητον) Iph. T. 159. φόβον πέμψας ἔσω ib. 1308. λόγες πέμψασ' ἔσω Or. 1221. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα πέμψασά με Iph. T. 30. πέμψω λόγες Κρέοντι Sup. 357. σέ ποτ' ἐρανίδαι πέμψεσι θανάτοισι El. 484. τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα; Hec. 977. πέμψομαί γε θυγατέρα Or. 111. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο Her. F. 1421. πέμπομαι κατὰ γαίας An. 504. νᾶσον ἁλιήρει κώπᾳ πεμπομέναν Hec. 456. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη—χρυσε φύλαξ ib. 772. διόθεν θανάτε πεμφθεῖσα τελευτὴ Fr. inc. CLX. 7. etc.

Πέμπτος. πέμπτην φυλακὴν Rh. 543. et 562. τὸ πέμπτον, sc. γράμμα Thes. fr. V. 10.

Πένεσθαι. διαλλαγὰς, ὧν πένοιτο γῆ Sup. 210. θοίνην πένεσθαι El. 785. ἐ πένεσθαι οἷοί τε Aut. fr. III. 7. ἐν τῷ πένεσθαι ἐςὶν ἥ τ' ἀδοξία, κ. τ. λ. Er. fr. II. 16. τὸν χρυσὸν δῦναι πενομένοις Hec. 1220.

Πενέςης Her. 639. et Phry. fr. VII.

Πένης. μ' ἔφερβε σὸς δόμος πένητα Or. 868. πένης ἐδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πένητα φεύγει πᾶς—φίλος Med. 561. πένητα χρηςὸν—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. σοφὸν, πένητα εἰς τὲς πλεσίες ἀποβλέπειν Sup. 177. ὁ πένης ἔχων ἴσον ib. 408. πένης λαὸς Æol. fr. VI. 1. cf. v. 5. et 7. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα Ar. fr. XIV. 1. ἐ βέλομαι πλετεντι δωρεῖσθαι πένης Fr. inc. CXXXIV. 1. πένητα ναίειν Fr. inc. B. 1. 3. χρημάτων πένητες El. 38. πένητας ἐδεὶς βέλεται κτᾶσθαι φίλες ib. 1131. πένητας εἰς δόμες ib. 1139. ἐν πένητι σώματι ib. 372.

Πενθεῖν. πενθεῖν τύχας Med. 268. φθιμένην τὴν βασίλειαν πενθεῖν Al. 82. μὴ λίαν πένθει ib. 809. ἐ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεών; Iph. A. 1442. πενθεντα δεσπότην ὁρῶν Al. 754. ἑνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρές τε κἀμὲ Her. F. 1391.

Πενθερός. Ἅιδην νομίζων πενθερὸν Her. F. 484. τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν El. 1286. πενθερὲς ἀνωφελεῖς λαβὼν Hip. 636. λιπὼν πενθερὲς Her. F. 14.

Πενθεὺς, rex Thebarum, a matre discerptus. Bac. 44. etc.

Πενθήρης. δακρυόεσσαν ἱεῖσα πενθήρη Ph. 327. κερᾷ ξυρήκει πενθήρει Tr. 141.

Πενθήτρια Hip. 805.

Πένθιμος. ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ Sup. 1056. κερᾷ πενθίμῳ Or. 458. et Al. 515. et πένθιμοι κεραὶ Sup. 973. πενθίμες ςεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 676. γήρᾳ πενθίμῳ Al. 625. πενθίμων δακρύων Ph. 1078.

Πένθος. πένθος μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται Med. 183. κρυπτῷ πένθει Hip. 139. πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1347. πένθος ἡμῖν ἐςὶ Al. 821. ὡς ἄρτι πένθες τῦδε γεύομαι πικρε ib. 1072. διπλεν πένθος δαιμόνων ἔχων Sup. 1035. παίδων ὑπὸ πένθες ib. 1117. ὥς σε πένθες λυγρε παυσαίμαν Iph. A. 1618. Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας Rh. 744. et 751. ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις Bac. 367. ὦ πένθος ἐ μετρητὸν ib. 1242. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τε πένθος αἵρεσθε Her. F. 147.

πένθεα γαίας Ph. 814. πένθη μέγιςα δακρύων καρπȣμεναι Hip. 1427. νεκύων πένθεσι Al. 102. ὦ μακρὰ πένθη ib. 898. Τροίαν ἄγει εἰς πένθη δαίμων Rh. 883.

Πενία. σοφὸν,πενίαν εἰσορᾷν τὸν ὄλβιον Sup. 176. πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ Her. F. 304. ἔχει νόσον πενία El. 376. πενία δύςηνον μὲν, κ. τ. λ. Alex. fr. XV. 3. ἔτι θάλλει πενία Ar. fr. XXIV. 2. ȣ̓κ ἔςι Πενίας ἱερὸν ejusd. fr. XXV. 1. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. δεινὸν πενία Fr. inc. LIII. 3.

Πεντήκαντα. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων Hec. 421. πεντήκοντα Νηρῄδων χορὸν An. 1268. cf. Iph. A. 1056. Iph. T. 274. et 427. et Ion. 1081. πεντήκοντα ναυσὶ Iph. A. 238. cf. v. 254. ναύτας πεντήκοντα Iph. T. 1347. τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων Tr. 135. ζυγῶν πεντήκοντα Hel. 1548. σὺν παισὶ πεντήκοντα Ar. fr. I. 2. ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ ejusd. fr. II. 1.

Πεντηκόντορος, sc. ναῦς Iph. T. 1124. et Hel. 1428. ubi ναῦς addita est.

Πεπαίνειν. πεπαίνοντ' ὀρχάτȣς ὀπωρινὲς Fr. inc. CLXIX. 2. ἢν πεπανθῇς Her. 160.

Πέπλος. ἐν κροκέῳ πέπλῳ Hec. 468. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμὴν ib. 246. ἀμφιθεὶς πέπλοις κάρα ib. 432. συγκεκλεισμένη πέπλοις ib. 487. πέπλων ἐντὸς ib. 1013. ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας Or. 166. et sic porro; admodum enim frequens apud Eurip. hujus voc. usus est.

Πέπλωμα. πεπλώματ' ȣ̓ θεωρικὰ Sup. 97.

Πέπρωται. γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην Or. 1654. τῇδε σφ' ἐν ἡμέρᾳ θανεῖν πέπρωται Al. 21. hinc. *particip.* πεπρωμένος. εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόςος ἦν πεπρωμένος; Iph. A. 882. τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν Tr. 340. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ Ion. 1582. ȣ̓ πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις Hel. 1662. cf. Melan. fr. VIII. 1. πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. τὴν πεπρωμένην τύχην ib. 698. πεπρωμένην μοῖραν El. 1290. hinc πεπρωμένη, *subst.* fatum, Hec. '43. τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν An. 1269. ȣ̓κ ἂν δύναιο τȣ̃ πεπρωμένȣ πλέον Rh. 634. ἥσσονες ἦμεν τȣ̃ πεπρωμένȣ Hel. 1676. πεπρωμένοις θεσφάτοισι Iph. T. 1438. τὰ πεπρωμέν' ȣ̓δ' ὑπερβαίην ποτ' ἂν Ion. 1388.

Πεπτός. πεπτὰ καὶ κροτητὰ Cress. fr. IX. 5.

Πέρα. θαυμάτων πέρα Hec. 714. et Iph. T. 839. μή γε πέρᾳ προβῇς τῶνδε Hip. 504. ἐμοὶ ȣ̓ θέμις λέγειν πέρα ib. 1033. καιρȣ̃ πέρα Sup. 745. πέρα δίκης Iph. A. 397. μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα Iph. T. 554. μύθων πέρα ib. 900. εὐτυχȣ̃μεν ȣ̓ πέρα Ion. 264. Ἀτλαντικῶν πέρα ὅρων Her. F. 234. πέρα γε παθȣ̃σα El. 1186. οἱ μὲν πέρα ςέρξαντες, οἱ δὲ καὶ πέρα μισȣ̃ντες Fr. inc. B. 45.

Πέραθεν Her. 83.

Περαίνειν. περαίνει ȣ̓δὲν ἡ προθυμία Ph. 592. conf. Sup. 584. et Rh. 445. ὡς περαίνω πρᾶγμα καὶ χρησμὸς θεῷ Ion. 1569. εἰς ἀνάςασιν δόμων περαίνει τὰ τοιάδε Dic. fr. VI. 4. πέραινε Iph. T. 781. μὴ νῦν πέραινε τὴν δόκησιν Or. 635. πέραιν', ὅπως λέγεις ib. 1118. πέραινέ μοι λόγον Med. 701. cf. Ion. 1348. πέραινε, ὧν σ' ἀνιςορῶ πέρι Ion. 362. ἅλις, ὦ βιοτὰ, πέραινε Phi. fr. V. 1. ποίαν περαίνων ἐλπίδα; An. 1063. χρησμὸς Λοξίȣ περαίνεται Ph. 1697.

Περαιτέρω. ὡς μάθῃς περαιτέρω Ph. 1675. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω An. 270. ἓν τȣ̃τ' οἶδα, κȣ̓ περαιτέρω Iph. T. 247. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν Fr. inc. CLXVIII. 2.

Περᾷν, *verb.* περᾷ ἤδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα Ἀγαμ. Hec. 53. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾷν Or. 512. δόμων ἔσω περᾷν ib. 1572. τίς ȣ̃τος ἀμφὶ μνῆμα τȣ̃ Ζήθȣ περᾷ; Ph. 147. ὑπώροφα μέλαθρα περᾷν ib. 307. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ ib. 851. ποῖ περῶ; ib. 988. γῆς ἔξω περᾷν φυγάδα Med. 272. χρῆν εἰς γυναῖκας πρόσπολον ȣ̓ περᾷν Hip. 645. περᾷν δόμȣς ib. 782. δωμάτων ἔξω περᾷ Iph. T. 724. cf. v. 1217. νόςον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾷν Rh. 427. πρὸς οἴκȣς διὰ σπȣδῆς περᾷ Bac. 212. γῆς περῶν ὁρίσματα Rh. 437. ἀωρὶ πόντȣ κύματ' εὐρέως περῶντα Fr. inc. CLXXV. οἶδμα πόλεις τε βαρβάρȣς περῶντες

Iph. T. 418. περῶσα τυγχάνει δόμων ἄπο Hec. 665. περῶσα ποταμίυς διαῤῥοὰς Rh. 919. ἢ διὰ Κυανέας ἐπέρασ' ἀκτὰς An. 865. cf. Iph. T. 424. δόμων ἔξω πέρασον Iph. A. 1533. Δελφὺς περάσας Ph. 987. περάσας ἡμέραν An. 102. περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112. περάσας ναυσὶ πόντιον ςόμα ib. 436. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV. πῶς περάσει σκόλοπας Rh. 116. ὑκῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν Bac. 191.

Πέραν, *adverb.* πέραν Πόντυ καὶ τόπων 'Ατλαντικῶν Hip. 1053. ὑψικόμων πέραν βαίνυσ' ἐλατᾶν Al. 588. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχυς Sup. 676. πέραν Ἕβρον Her. F. 386.

Πέρας. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; Or. 510. πέρας ὐδὲν τιθεὶς ἀλγέων Al. 893. πῦ εἰς πέρας ἀερθῶ; An. 849. ὐκ ἔχων πέρας κακῶν ib. 1217. πέρας ὐδὲν, μὴ διὰ γλώσσης ἰὸν Sup. 112. ἐνθένδ' ὐδὲν ἐῤῥήθη πέρας Iph. T. 91. μακρότατον πέρας εὑρεῖν Hel. 1153.

Περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1.

Πέργαμος, arx Trojana, vel tota urbs. Iph. A. 773. et Tr. 1065. sæpius in *plur.* occurrit Πέργαμα, ut Or. 1389. An. 292. et 401. Iph. A. 589. 762. et 1576. Tr. 556. Hel. 391. etc. 2) dicitur etiam de arce quacunque, Ph. 1105. et 1183.

Πέρθειν. πέρθοντα Hip. 542. πέρσας κατάκρας πόλιν Iph. A. 778. δεσπότυ πέρσαντος 'Αχαιῶν Rh. 239. πέρσας δείματα θηρῶν Her. F. 700. Ταφίων ἄςυ πέρσας ib. 1080. ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες πόλιν Hec. 547. τὰν 'Ιλιάδος σκοπιὰν πέρσαντες ib. 932. δόμυς πέρσασ' 'Ατρειδῶν Tr. 461. 'Ελλάνων νέφος—δορὶ πέρσαν Hec. 909. πολλὰς πέρσεις πόλεις Bac. 1333. Τρωάδ' εἰ πέρσοι πόλιν An. 971. ὤμοσεν πόλιν πέρσειν Sup. 499. ὃς ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων Ph. 155. cf. v. 1622. Sup. 724. et Her. 934.

Περὶ, 1) cum genit. περὶ παιδὸς ἐμῦ Hec. 73. περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. et 197. αἵματος πέρι ib. 292. σοφίας πέρι Or. 491. μακρῶν πέρι ib. 756. τίνος ἀναγκαίυ πέρι; ib. 772. σῦ κασιγνήτυ πέρι ib. 849. ςρωμνῆς πέρι Ph. 424. τυραννίδος πέρι ib. 527. et Sup. 446. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι Med. 66. etc. 2) cum dat. τί νέον περί σοι; Iph. A. 43. περὶ σώματι ib. 1071. περὶ παρθένῳ Hel. 1358. περὶ νώτῳ Fr. inc. CLIV. 1. 3) cum. accus. περὶ γόνυ Or. 1414. εὐσέβει περὶ ξένυς Al. 1151. περὶ τείχη An. 107. ὅσια περὶ θεὺς Sup. 367. etc.

Περιάγειν. περιάγυσίν σε πρὸς τάριςερὰ Cy. 682.

Περιαμπίσχειν λόγυς Med. 282.

Περιβάλλειν. ἤδη με περιβάλλει σκότος Ph. 1462. ὃς τὸ Σάρδεων ἄςυ περιβάλλει κύκλῳ Bac. 463. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων Ion. 1143. ςεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140. κύκλῳ περιβάλλοντες Iph. T. 331. τῷδε περὶ βρόχυς ἔβαλλε γόνασι (pro περιέβ. βρ. γ.) Bac. 619. cf. v. 1020. περίβαλ', ὦ τέκνον Hyp. fr. III. ποῖος ἂν οἶκος—δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς; Fr. inc. CLVI. 2. μή μοι περιβάλῃς ἀνανδρίαν Or. 1031. πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος Her. F. 1159. δοκῶν 'Ορέστην—χερσὶ περιβαλεῖν Or. 372. et περιβαλεῖν χέρας—βεβῶσι ib. 1044. cf. Ph. 1468. et An. 115. πιθανὸς αὐτὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι Or. 904. ἐν αἵματι ςάζυσαν χέρα περιβαλεῖν τέκνυ Bac. 1163. τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς Ion. 829. περιβαλεῖν σωτηρίαν Her. F. 304. περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ Or. 798. δυλείαν περιβαλὼν Ph. 197. τοσῦτον οἶκτον περιβαλὼν Iph. A. 934. περιβαλὼν βραχίονι Iph. T. 796. ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα ib. 799. ἄνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν Cy. 329. φόβος εἰς τὸ δεῖμα περιβαλών μ' ἄγει Hel. 319. πόσιν ἀπείρῳ περιβαλῦσ' ὑφάσματι Or. 25. τέθριππον ἅρμα περιβαλῦσα χάσματι Sup. 501. ὦ ῥαδίοις ὅρκοισι περιβαλῦσά με Iph. T. 788. εἴσω με περιβαλῦσα δωμάτων Ion. 1273. κύκλῳ περιβαλῶ (sc. τὸν Θάνατον) χεροῖν ἐμαῖν Al. 850. πρὸς ςέρνα πατρὸς ςέρνα τἀμὰ περιβαλῶ Iph. A. 632. νεκρῷ λυτρὰ περιβαλεῖν

μ' ἔα Ph. 1661. φάρεα καὶ πλοκάμϐς περιβαλλομένα (i. e. ἐνη) Iph. T. 1151. ὅταν κόσμον περιβάλησθε σώμασιν Her. F. 334.

Περιβλέπειν. περιβλέπων βίαν Ion. 624. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554.

Περίβλεπτος. περίβλεπτος βίος An. 89. περίβλεπτος βροτοῖς Her. F. 508. cf. Iph. A. 429.

Περιβόλαιον. θανάτϐ περιβόλαι' ἀνήμμεθα Her. F. 549. σαρκὸς περιβόλαια ἡβῶντα ib. 1269.

Περιβολή. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος Ph. 283. ἑπτάπυργοι περιβολαὶ ib. 1085. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν Iph. T. 903. περιβολὰς εἶχον χθονὸς Tr. 389. ἀτοίχϐς περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133. ᾅδϐ περιβολὰς Her. F. 562.

Περίβολος, 1) *subst.* ὡς ἤλθομεν σῶν περίβολον νεωρίων Hel. 1546. ἀντὶ περιβόλων λαΐνων Tr. 1141. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον Ion. 993. 2) *adject.* ςέφεα περίβολα Iph. A. 1477.

Περίδεσμα, τὰ Her. F. 1035.

Περιδρομή. διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν Hel. 782.

Περίδρομος, 1) *subst.* ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197. 2) *adject.* περιδρόμῳ ἴτυος ἕδρᾳ El. 458. ὄρεσι περίδρομος, sc. χώρα Cresph. fr. XII. 2.

Περιεῖναι. ταυτὸ τϐτό μοι περίεσιν ἀπὸ παντὸς ἔργϐ Epist. IV. περιόντος σϐ Epist. II.

Περιέπειν. ἐμὲ ὑμνῶν καὶ περιέπων Epist. III.

Περιέχειν. ὁ περὶ χθόν' ἔχων (i. e. περιέχων χθ.) αἰθὴρ Fr. inc. CLXII. 1.

Περιϊέναι (ab εἶμι). περιῄει Epist. III.

Περιϊςάναι. τοιϐσδε περιέςησεν ἀνθρώποις φόβϐ ςοίχϐς Sis. fr. I. 37. περιςᾶσαι κύκλῳ Bac. 1104.

Περικαλύπτειν. περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον Ion. 1522.

Περικίων. πρὸς Ἀθηνᾶς περικίοσιν θαλάμοις Er. fr. VI. 4.

Περικλύζειν. ὕδατι χλωρῷ περικλυζόμενον Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 1.

Περικλύμενος, *nom. propr. ducis Thebani.* Ph. 1164.

Περίκλυςος. Ταφίων περίκλυςον ἄςυ Her. F. 1080.

Περικύμων. νάσϐ περικύμονος οἰκήσας ἕδραν Tr. 796.

Περιλείπειν. τϐς περιλελειμμένϐς φίλων Hel. 433.

Περινίσσεσθαι. κυκλὰς ἀνίκα Καρνεῖϐ περινίσσεται ὥρα μηνὸς Al. 451.

Πέριξ. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν Hec. 1209. πέριξ Καδμείων πύλας— ἐπῆλθον Ph. 705. cf. v. 717. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν πέριξ ib. 740. ἣν πέριξ ἔχει νέφος τοιϐτον, ὥστε—ib. 1321. πέριξ ἀφρὸν πολὺν καχλάζον κῦμα Hip. 1210. εἰ πέριξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλιβδος An. 265. πᾶν πέριξ φρονϐντες ib. 449. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243. τί κυκλεῖ πέριξ πόδα; El. 561. πέριξ ἑλίξας Antiop. fr. XXXI. 2. γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2.

Περιπεταννύναι. περιπετάσασα χέρα φίλιον Hel. 634.

Περιπετής. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας An. 983.

Περιπίπτειν. αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ Hec. 498. cf. Cress. fr. VI. 1. λϐτροῖσιν ἀλόχϐ περιπεσὼν πανυςάτοις Or. 367.

Περιπλέκειν. περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2.

Περίπλευρος. περιπλεύρῳ κύτει El. 472.

Περιπλοκή. περιπλοκὰς λόγων ἀθροίσας Ph. 497.

Περιπολεῖν. περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα Iph. T. 84. et 1455. λεύσσω φῶτε περιπολϐνθ' ἡμῶν ςρατὸν Rh. 773.

Περίπτυγμ' ἀντίπηγος Ion. 1391.

Περιπτύσσειν. περιπτύσσων χέρας Al. 351. et An. 418. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες Hec. 735. περιπτύξαι γόνυ Iph. A. 992. περιπτύξας χέρας Med. 1206.

Περιπτυχή. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαὶ Hec. 1015. τειχέων περιπτυχαὶ Ph. 1366. περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας Sup. 815. ἐν φαειναῖς ἡλίϐ περιπτυχαῖς Ion. 1516.

Περίρρυτος. περιῤῥύτων ὑπὲρ—πεδίων Σικελίας Ph. 217.

Περίσαμος, dor. pro ημος. ὁ φόνος περισαμότατος Her. F. 1017.

Περισπᾷν. περισπάσας ξίφος Iph. T. 296.
Περισπείρειν. περισπείρϐσαν Ἀχελῴϐ δρόσον An. 167.
Περισσόμυθος ὁ λόγος Alex. fr. XII. 1.
Περισσός. περισσὸς ἀνὴρ Hip. 948. cf. v. 445. περισσοὶ λόγοι Med. 819. περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 429. τϐς περισσϐς τιμῶμεν Phi. fr. I. 5. ἄγραν περισσὰν Bac. 1195. περισσὸν ϐδὲν πέπονθας Hip. 437. cf. Sup. 791. περισσὰ φωνῶν Sup. 459. τί περισσὰ φρονεῖς; Fr. inc. XCVII. 3. τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ Hec. 579. ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον Tr. 735.
Περισσῶς. παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφϐς Med. 295. λαβϐσαν ἄγραν τάνδε—περισσὰν περισσῶς Bac. 1195.
Περιςαδὸν An. 1137.
Περιςέλλειν. κατθανόντοιν εὖ περίςειλον δέμας Or. 1066. cf. Med. 1034. Al. 667. Tr. 1143. et Her. F. 1360. πῶς ἄν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιςείλειεν ἄν; Iph. T. 627. χρὴ περιςεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Cress. fr. VI. 2. γλώσσῃ αὐχεῖν τἄδικ' εὖ περιςελεῖν Med. 582. τὰ σὰ περιςέλλϐ κακὰ Her. F. 1129. χερσὶν περιςαλέντες, ὧν ἐχρῆν ὕπο Tr. 390.
Περιςεφὴς κισσὸς Ph. 654.
Περίςυλος. ἐν περιςύλοις δόμοις An. 1100.
Περισώζεσθαι Epist. II.
Περιτέμνειν. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 2.
Περιτιθέναι. χρυσεότευκτον ςέφανον περιθέσθαι Med. 984.
Περιφέρειν. λίνϐ κλωςῆρα περιφέρει λαβὼν Fr. inc. CCVI. τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων Or. 464.
Περιφερής. περιφερῆ ςίβον χθονὸς Ion. 743. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437.
Περιφορά. περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον Bac. 1065. vid. not. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31.
Περιχορεύειν. ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύϐσα Ph. 320.
Πέρνημι. τοῖς ξένοις τὰ χρήματα περνάντα σ' εἶδον Cy. 270.
Περόνη. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον Ph. 812. χρυσέαισιν συνερείδει περόναις κρυπτὸν Bac. 98.
Πέρσειος. Περσείων οἴκων ἐπ' ἀκτὰς Hel. 1480.
Περσεὺς, rex Argivorum. Al. 512. Iph. A. 1500. Hel. 775. Her. F. 3. et El. 459.
Περσέφασσα, Proserpina. Or. 962. et Ph. 690. vocatur etiam Περσεφόνεια Sup. 271. et 1022. et Περσεφόνη Hec. 138. et dor. Περσεφόνα Ion. 1442.
Περσηΐς. ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς Περσηΐδος Her. F. 801.
Πέρσης. Περσῶν ἡλιοβλήτϐς πλᾶκας Bac. 14.
Πέσημα. πέσημα φοινίϐ δορὸς Hec. 699. Μυρτίλϐ πέσημ' ἐκ δίφρϐ Or. 1548. ἀδάματον πέσημα Ph. 643. ἐν λυγρῷ πεσήματι ib. 1429. ἀναΐξας πεσήματος Iph. T. 315. τὸ ϐρανϐ πέσημα ib. 1384. ὦ πεσήματ' ἄθλια Ph. 1695. πεσήματα δϐριπετῆ An. 653. τὰ Πενθέως μέλαθρα διατινάξεται πεσήμασιν Bac. 587. πεσήμασι ςέγης Her. F. 1007. τέκνων πεσήματα ib. 1131.
Πέσος. πέσεα δάϊα Ph. 1307.
Πεσσός. πεσσϐς προσελθὼν Med. 68. ὥσπερ ἐν πεσσοῖς Sup. 409. πεσσῶν ἡδομένϐς μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Er. fr. I. 9.
Πέταλον. ὦ ζαθέων πετάλων—νάπος Ph. 808. ῥόδεα πέταλα Hel. 251. κρόκεα πέταλα Ion. 889. χρυσέων πετάλων ἄπο Her. F. 396.
Πέταμαι. σμύρνης καπνὸς ἐς ὀρόφϐς Φοίβϐ πέταται Ion. 90.
Πετεινός. πετεινοῖς γυψὶ Rh. 515. πετεινὰ Melan. fr. XXII. 5.
Πέτεσθαι. νῦν πέτῃ Bac. 332. ἐκ—πετομένας κώπας (genit. dor.), πετομένϐ δ' ἔρωτος Hel. 673. sq. ὁ πετόμενος—γοργοφόνος Fr. inc. CXXXVIII. ἂν θηρεύων πετόμαν Cy. 71.
Πέτρα. μέλαινα πέτρα Hec. 1010. πέτρας ὀρείας παῖς ib. 1110. τὰν ϐρανϐ μέσον καὶ χθονὸς τεταμέναν πέτραν Or. 982. λάμπϐσα πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας Ph. 234. πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος Hip. 30. ὠκεανϐ τις ὕδωρ ςάζϐσα πέτρα λέγεται ib. 122. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίϐ ib. 128. πέτραν Ἀσκληπιϐ ib. 1209.

λισσάδος πέτρας λιβὰς An. 534. ἁλίαν πέτραν ib. 538. Δελφὶς πέτρα ib. 999. ἐξ ἀλιβάτυ πέτρας Sup. 80. ἔχει καταφυγὴν θὴρ πέτραν ib. 267. σκιώδης Ἐλευθερὶς πέτρα ib. 759. αἰθερίαν πέτραν ib. 987. ἀπὸ πέτρας πηδήσασα ib. 1017. cf. v. 1045. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626. κατασύφλυ πέτρας ib. 1429. Παγγαίυ πέτραν Rh. 972. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σαθεὶς Tr. 523. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. ἡ Συνίυ—ὑπάργυρος πέτρα ib. 293. τῇ πυριςάκτῳ πέτρᾳ ib. 297. πέτρας τὸ λῆμα—ἕξομεν ib. 592. ἐκ κοίλης πέτρας Ion. 31. Πυθίαν πέτραν ib. 550. παρ' ἀηδόνιον πέτραν ib. 1482. ἱέναι πέτρας ἄπο Her. F. 320. ὦ Πυθίυ δενδρῶτι πέτρα ib. 790. πέτραν δρῦν Antiop. fr. XXXI. 3. μή τις—ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πετρῶν ἀραγμοῖς (sc. ἐμαρνάμεσθα) Ph. 1150. διδύμυς ὁρίσασα πόντυ πέτρας Med. 435. κυανεᾶν λιπῦσα Συμπληγάδων πετρᾶν εἰσβολὰν ib. 1264. cf. Iph. T. 124. 281. 355. etc. Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 980. et Her. 860. κραυγὴ—πέτραισιν ἀντέκλαγξεν An. 1146. ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας Iph. A. 1212. ἀνορόφοις εἶνται πέτραις Bac. 38. ἐπὶ Δελφίσιν πέτραις ib. 306. πέτραις Καφηρίαις Hel. 1139. προσβόῤῥυς πέτρας Ion. 11. Κεκροπίας πέτρας ib. 936. πετρῶν ῥίπτειν ἄπο Fr. inc. LXV. 2.

Πετραῖος. πετραίυ λίθυ Cy. 400. πετραῖον σκόπελον Antig. fr. XVI. 3. πετραίαν χθόνα Cy. 381. Νύμφαι πετραῖαι El. 805. πετραῖον ἅλμα Ion. 1268. πρὸς πετραῖον λέπας Her. F. 120. πετραίων ἀπ' ἄντρων Iph. A. 1082.

Πετρηρεφής. Μακρὰς πετρηρεφεῖς Ion. 1400. ἄντρα εἰς πετρηρεφῆ Cy. 82.

Πέτρινος. πέτρινον ὄχθον Iph. T. 290. πετρίνα πιδακόεσσα λιβὰς An. 116. παρὰ τὰς πετρίνας πόντυ δειράδας Iph. T. 1089. πετρίναις ῥιπαῖσιν Hel. 1132. πέτρινα κρήδεμνα Tr. 508. πετρίνων ἔξω μελάθρων Cy. 489. ὑπὸ πέτρινα μύχατα Hel. 190. πέτρινα κατὰ θρύα ib. 1342. πετρίνοις ἐπιςὰς βάθροις El. 706.

Πετροῤῥιφής. πετροῤῥιφῆ θανεῖν Ion. 1222.

Πέτρος Med. 28. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον Or. 6. μὴ πέτρος γένῃ, δέδοικας ib. 1520. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον Ph. 1399. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410. ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος Med. 1279. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλῶν ὀχήματος Hip. 1233. πέτρον βάλλων An. 1154. πάντα κινῆσαι πέτρον Her. 1002. Σισύφειον πέτρον Her. F. 1103. αὐτῦ γενοίμην πέτρος ib. 1397. πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον Tel. fr. I. 2. καταφονευθῆναι πέτροις Or. 535. et 624. ἀποκτεῖναι πέτροις ib. 912. πέτρυς ἐν χεροῖν ἔχων ib. 1477. ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις An. 1129. πέτροις καταξανθέντες ὀςέων ῥαφὰς Sup. 503. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι Iph. A. 1350. cf. Iph. T. 318. 327. 332. et 1376. πέτρυς μοχλεύειν Cy. 239. πέτροις λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς El. 328.

Πετρῦν. πετρύμενος Ph. 1184. πετρυμένυς θανεῖν Or. 944. πετρυμένη Ion. 1112. πετρωθῆναι Or. 563.

Πέτρωμα. θανεῖν λευσίμῳ πετρώματι Or. 50. et 442.

Πεύθεσθαι. τῦτ' ἐμῦ πεύθῃ πάρα; Iph. A. 1138. ὡς ἐπεύθετο κρατῦντας ὑμᾶς Rh. 767. Reliqua, hinc formata, vid. in πυνθάνεσθαι.

Πευκάεις. πευκᾶεν σκάφος An. 864.

Πεύκη. τμηθεῖσα πεύκη Med. 4. τὴν ἐν Ἴδῃ πεύκην Hip. 1254. ῥίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. πεύκης σέλας Tr. 298. πεύκης πανὸν Alcmen. fr. XIII. 2) *dor.* πεύκα. πεύκᾳ ἐν ὀρείᾳ Tr. 533. φλόγα πεύκας Bac. 146. 3) *plur.* ἅπτυσι πεύκας Or. 1543. εἶμι παρὰ πεύκας Hip. 216. πεύκαις σὺν Πηλιάσιν Al. 918. εἰσφέρετε πεύκας Tr. 351. πηδῶντα σὺν πεύκαισι Bac. 307. ἀμφιπύρυς ἀνέχων πεύκας Ion. 717. πεύκαισιν χέρας πληρῦντες Her. F. 372.

Πεύκινος. κορμὺς πευκίνυς Hec. 575. πεύκινον δάκρυ Med. 1200.

Πενςηρία. ὅπως πενςηρίαν θοινασόμεσθα El. 835.

Πέφνειν. ὃς σὸν παῖδ' ἔπεφνε An. 656.

Πηγαῖος. πηγαῖον χέρνιβα Al. 99. πηγαίαις κόραις Rh. 929. πηγαῖον ἄχθος El. 108.

Πήγασος. ὦ φίλον μοι Πηγάσυ πτερὸν Bel. fr. III.

Πηγή. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατεῤῥώγασιν Al. 1071. conf. Her. F. 99. 450. et 1355. πηγὰς ὀρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. πόντε σε πηγαῖς ἁγνίσαι βελήσομαι ib. 1039. πηγαῖσιν ὑδάτων ib. 1192. ὀ μὰ τὰς Σιμοεντίδας πηγὰς Rh. 827. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων Tr. 228. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. πηγὰς ἀμπαύει δροσερὰς Hel. 1351. ἐκχεῖτε πηγὰς Her. F. 941. πηγαὶ ποταμῶν ib. 1297. πηγὰς ποταμιας μετέρχομαι El. 56. cf. v. 309. ὀ πρόσω πηγαὶ μελάθρων τῶνδε ib. 78. πηγαῖσιν ὀχ ὑγραίνεσιν πόδας Er. fr. XIII. 2.

Πηγνύναι. σκόλοψι πήξωμεν δέμας Iph. T. 1430. κρᾶτα πῆξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον Bac. 1139. cf. El. 898. ἄρθρα πέπηγέ μοι Her. F. 1395. ἀμφὶ βοπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy. 301. ἁρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγεὶς Er. fr. I. 12. τὸς κακῶς παγέντας ὅρκους Iph. A. 395.

Πηδάλιον. ὃς ἐπὶ κώπᾳ πηδαλίῳ τε ἵζει Al. 442. κατὰ πηδαλίων An. 480. συριζόντων—εὐναίων πηδαλίων Iph. T. 432. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίετο Hel. 1552.

Πηδᾷν. δεμνίων ἄπο πηδᾷ δρομαῖος Or. 45. πηδᾷν δυστυχῆ πηδήματα ib. 263. ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες ib. 894. κατά γ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος Hip. 1353. τί ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλες τρόπες; Tr. 67. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1206. ἵνα Βάκχιος—λαιψηρὰ πηδᾷ Ion. 717. ἔνθα πῦρ πηδᾷ θεῦ Βακχεῖον ib. 1125. τυραννίδα, ἧς μακραὶ λόγχαι πέρι πηδῶσ' ἔρωτι Her. F. 66. εἰς τὰ 'πίσημα ὁ φθόνος πηδᾷν φιλεῖ Bel. fr. X. 2. ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα πηδᾷ Hyp. fr. I. 3. δοκεῖτε πηδᾷν τἀδικήματ' εἰς θεὸς πτεροῖσι; Melan. fr. III. 1. αὐτὸν ὄψει πηδῶντα σὺν πεύκαισι Bac. 307. πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέρνοις ἐμοῖς πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 2. ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι πηδῶντες Cy. 220. τὰ θεῶν—ἀντιλόγοις πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις Hel. 1157. τροχοὶ ἐπήδων Ph. 1201. διὰ χειμάῤῥυ νάπης ἀγμῶν τ' ἐπήδων Bac. 1092. τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν An. 1140. τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας πηδήσασα πυρὸς ἔσω Sup. 1018. ἡ δόμων ἐξώπιος βέβηκε πηδήσασα ib. 1039.

Πήδημα. πήδημ' ἐς ἄλσ πικρὸν Hip. 829. τὸ Τρωϊκὸν πήδημα An. 1140. λυγρὸν πήδημα Tr. 750. ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287. ὀράνιον πήδημα El. 861. δυστυχῆ πηδήματα Or. 263.

Πηκτός. πηκτῶν κλιμάκων Ph. 492. πηκτῦ γάλακτος Cy. 189.

Πηλείδης, vel dor. ας, filius Pelei, i. e. Achilles. Hec. 191. Iph. A. 229. et Rh. 371.

Πηλεὺς, pater Achillis. Hec. 37. 383. et 534. An. 18. etc. Iph. A. 701. Iph. T. 369. et 375. Rh. 119. etc. Tr. 1127. et Hel. 97.

Πηλιάς. Πηλιάδα καθ' ὕλαν Iph. A. 1048. τὰν Πηλιάδ' ἀκτὰν Her. F. 389. Πηλιάδες Θεράπναι ib. 370. πεύκαις σὺν Πηλιάσιν Al. 918.

Πήλιον, *nom. montis et sylvæ*. Med. 3. Al. 599. An. 1278. Iph. A. 705. et 1040. et El. 445.

Πηλιῶτις. τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν Med. 484.

Πῆμα. δεινὸν πῆμα Hec. 583. τὸ λοίσθιον πῆμα, πήματος πλέον ib. 1168. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. διπλῦν αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο ib. 1185. σμικρὸν πῆμα ib. 1368. κρύπτει πῆμα Hip. 279. cf. v. 674. τὸ ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι ib. 855. πήματος ἔξω ib. 1293. θυραίυ πήματος σπυδὴν ἔχων Al. 781. et 1017. cf. v. 817. et El. 291. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς προσκείμενον πῆμα Her. 484. δικαίως τὸν θεμιστεύοντά σοι δράσειεν ἄν τι πῆμα Ion. 372. ὅσον μοι πῆμα—ἔφυς ib. 1272. πῆμα Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι Fr. inc. C. I. ὦ κάκ' ἐνεγκῦσαι πήματα Hec. 167. νέων πημάτων ὀχ ἅπτεται ib. 675. τῶν Ἀτρειδῶν πήματ' οἴκων Or. 965. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πήματα ib. 978. μή τις—πήματα πήμασιν ἐξεύρῃ ib. 1257. ἃ τάδε μήσατο πήματα γᾶς βασιλεῦσι Ph. 806. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πήμασιν ib. 1348. ἀργὴ πημάτων Hip. 272. πημάτων ἄκος ib. 600. εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε Al. 567. πημάτων δοίης λύσιν An. 901. κακοῖς πήμασι κύρσας ib. 1172. τοῖς τῦ νοσῦντος πήμασιν διώλεσεν τὸν

συννοσοῦντα Sup. 227. τἀκεῖ παρόντα πολλὰ πήματα ib. 686. πημάτων γ' ἅλις βάρος ib. 818. τοιαῦτα τἀμὰ πήματα Iph. A. 536. ἐπὶ πήμασι βροτῶν Iph. T. 415. ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι Rh. 808. cf. Her. 960. διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. πολλῶν σοφιστὴς πημάτων Her. 993. τοῖς ἐκείνου πήμασιν νοσεῖς Hel. 102. παλαιὰ θρηνεῖς πήματα ib. 610. καίν' ἀκούσῃ πήματ' ἐξ ἐμοῦ ib. 1529. πημάτων κακὰς ὁδοὺς Ion. 930. πημάτων ἅδην ἔχω ib. 975. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων Her. F. 821. ἄποιν' ἐμῶν πημάτων El. 1180. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. πημάτων λελημμένον Dic. fr. XV. 1.

Πημαίνειν. πόσιν πημαίνει τις Hip. 153. πημαίνειν βροτοὺς Fr. inc. LXV. 1. πημαίνουσα σὲ Med. 1398. ὅ, τι σὲ κἀμὲ πημανεῖ Iph. A. 525.

Πημονή. ὅστις ἦρξε πημονῆς Med. 1372. ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. ἀπὸ τέκνων σῶν πημονὴν εἴργοι θεὸς Al. 517. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται; Scy. fr. I. 2. 2) dor. πημονά. ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι Hec. 630. φέρων πημονὰν Ἐριννύων Ph. 262.

Πημοσύνη. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 3.

Πηνειὸς, *nom. fluvii.* Tr. 214. et Her. F. 368.

Πήνη. ἐν δαιδαλέαισι ἀνθοκρόκοισι πήναις Hec. 471. ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πήναισιν Ion. 197.

Πῆχυς. λευκὸν ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις Or. 1466. λαιὸν ἔπαιρε πῆχυν Her. 728. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων Cy. 390.

Πιαίνειν. ἡ γῆ τἀμὰ πιαίνει βοτὰ Cy. 332.

Πιδακόεις. πιδακόεσσα λιβὰς An. 116.

Πίδαξ. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284.

Πιέζειν. πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχὲς Hip. 637. συμφορὰ ἑτέρους ἑτέρα πιέζει Al. 897. τὴν τύχην λίαν πιέζειν Sup. 249. νουθετούμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 2.

Πιερία Bac. 408. et 565.

Πιερὶς Rh. 349. ἐννέα Πιερίδας Μούσας Med. 832. conf. Iph. A. 1041. ἐν δέλτοις Πιερίσι Iph. A. 798.

Πιθανός. πιθανὸς αὐτοὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι Or. 904. πιθανὸν λόγον Antiop. fr. XLII. 2. εἴπερ ἐστὶν—ψευδηγορεῖν πιθανὸν Thy. fr. III. 2.

Πίθος. ὥστ' ἐκπιεῖν σε ὅλον πίθον Cy. 216.

Πικρός. πικρὸν νόσον Ph. 956. et Tr. 66. πικρὸς καθέστηκε Ph. 963. πικρὸς πολίταις ἐστὶν Med. 224. πικροῦ ἔρωτος Hip. 727. πόσις πικρὸς Hel. 303. πικρὸν συνθοινάτορα El. 638. πικρὸς δανεισμὸς ib. 858. πικροὺς γόους Ph. 890. πικροὺς γάμους Med. 399. et Sup. 833. et πικρῶν γάμων Ion. 506. πικροὶ αὐτοῖς ἥξετε Sup. 1221. πικροὺς προχύτας χέρνιβάς τε Iph. A. 955. πικροὺς λόγους Hel. 488. ἀγωνισταὶ πικροὶ Ion. 1257. ἄθλους πικροὺς Her. F. 827. οἰκουρὸς πικρὰ Hec. 1277. λύπην πικρὰν Or. 1105. πικρὰν βάξιν Med. 1374. πικρὰν θέαν Hip. 825. πικρὰν ναυκληρίαν Al. 258. πικρὰν σύγχυσιν βίου An. 291. πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσίν τε βίου ib. 384. πικρὰν Φοίβου φάτιν Sup. 834. conf. Hel. 668. et Ion. 1325. συγγένειαν πικρὰν Iph. A. 510. πικρὰν, πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέναν ib. 1315. sq. πικρὰν φλόγα Tr. 344. πικρὰν γῆρυν ib. 441. πικρὰν βάκχευσιν Bac. 357. δαῖτα πικρὰν Cy. 307. ἀλητείαν πικρὰν Hel. 940. πικρὰν ἤλυσιν Her. F. 1041. πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς σᾶς, πικρᾶς δ' ἐκ Τροίας ὁδοῦ βουλᾶς El. 160. sq. πικρὰς τελευτὰς γάμων Med. 1388. ὦ πικραὶ γοναὶ Hip. 1082. πικραὶ ὄψεις Sup. 945. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις Hel. 667. σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι Fr. inc. CXLVIII. 2. πικρὸν θέαμα Or. 950. cf. Sup. 783. τῇ δίκῃ πικρὸν τοῦτο Ph. 530. πικρὸν τόδε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις ib. 899. πικρὸν κῆδος Med. 400. πικρὸν λέχος Hip. 635. πικρὸν οἰκούρημα ib. 787. πήδημ' ἐς ᾅδου πικρὸν ib. 829. πένθους γεύομαι πικροῦ Al. 1072. ἵνα σοι μηδὲν ἐνδῴην πικρὸν An. 224. ὦ πικρὸν φίλων προσηγόρημα ματέρων Sup. 802. πικρὸν φίλημα Iph. A. 679. δαλοῦ πικρὸν μίμημα Tr. 922. δίσκημα πικρὸν ib. 1121. πικρὸν ὄδυρμα ib. 1227. ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν; Cy. 526. πικρὸν ὂν Her. 416. vid. not. τὸ σῶμ' ἐστὶν πικρὸν Hel, 304.

πικρὸν ἀγώνισμα El. 987. γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ Phœn. fr. V. ȣ̓δὲν ἔϛαι μοι πικρὸν Fr. inc. CLII. 6. ὦ δῶρα πατρὸς σȣ̃ πικρὰ Hip. 1411. ἴδοις ἂν ἡδέως, ἅ σοι πικρά; Bac. 813. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονȣ́μενοι Her. F. 1288. πικρὰ ἀγγεῖλαι μεν ἂν El. 418. πικροτάτȣ χρυσȣ̃ φύλαξ Hec. 772. πικρότατον ὕπνον Cy. 585. πικροτάτȣς δεσμȣ̀ς Bac. 634.

Πικρότης El. 1014.

Πικρῶς. τȣ̀ς κρείσσȣς λόγȣς πικρῶς φέρȣσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189. πικρῶς πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην Φοῖβον ib. 1003. πικρῶς νιν ϑέραπες ἦγον ἐκ φόνȣ Sup. 762. πικρῶς ἐδȣ́λευσα Tr. 964. πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τȣ̀ς σȣ̀ς λόγȣς Hel. 455. τὴν τύχην οἴσει πικρῶς Ion. 610. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613.

Πιμπλάναι. ȣ̓κ ἂν δυναίμην μὴ ϛέγοντα πιμπλάναι Fr. inc. XI. 1. πεδία πίμπλασϑ' ἁρμάτων Ph. 525.

Πιμπράναι. ναῦς πιμπράναι πυρὶ Tr. 81. πιμπρᾶσι μυχȣ́ς; ib. 299. cf. v. 306. πίμπρησιν οἴκȣς ib. 893. πιμπράναι Πριάμȣ ἄϛυ ib. 1260. πίμπρη Ion. 527. πίμπρη—Λοξίȣ χρηϛήρια ib. 974. πίμπρα Syl. fr. II. 2. ἐπίμπρας Ἐρεχϑέως δόμȣς Ion. 1293. πιμπρᾷ σὺ (*pass.* incenderis) Tr. 1279.

Πιναρός. πιναρὰν κόμαν El. 184.

Πίνειν. πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέϑυ Al. 760. πῖνε ib. 791. πίνοντα τύμβȣ πλησίον προσφαγμάτων ib. 848. πίνων κελαινὸν αἷμα Syl. fr. II. 3. cf. Hec. 536. ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένȣ δόμοις Al. 833. πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν Cy. 534. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα ib. 584. πίῃς μεϑ' ἡμῶν Al. 798. πίωμεν Syl. fr. V. 1.

Πίνος. πίνῳ ὅσῳ βέβριϑα El. 305.

Πινώδης. ὦ βοϛρύχων πινῶδες ἄϑλιον κάρα Or. 225.

Πιπράσκειν. πραϑεὶς ὑπό τινος Ion. 310. εὐμορφίᾳ πραϑεῖσα Tr. 936.

Πίπτειν. ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ Hec. 787. cf. Al. 951. et Sup. 43. οἷς μὴ πίπτȣσιν εὖ (sc. γάμοι) Or. 602. πίπτω εἰς ἄταν Iph. A. 137. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις κυβεύων—Rh. 446. vid. not. εἰς ἀηϑίαν πίπτει Hel. 426. ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτȣσιν And. fr. XII. 1. ἃ εἰς ἔριν πίπτȣσιν ἀνϑρώποις Pal. fr. II. 8. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίȣς ὁρῶ Inus fr. XVI. 5. πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει El. 639. cf. Antig. fr. XV. 1. τὰ μὲν εὖ, τὰ δ' ȣ̓ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν El. 1101. πόσον χρόνον δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε; Or. 88. ȣ̃ πεσήματα πλεῖσϑ' Ἑλλάδος πέπτωκε An. 654. ταὐτὸ μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης Iph. A. 1280. εἰς ἔρον τȣ̃ μαϑεῖν πεπτώκαμεν Iph. T. 1172. cf. Bac. 811. πρὸς πέδῳ πεπτώκατε Bac. 605. χρηϛήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι κοινὸν πρὸ ναȣ̃ Ion. 419. πρὸς ἀσμένας πέπτωκα σὰς παρηΐδας ib. 1438. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ Her. F. 1092. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωκα Fr. inc. LXXXI. 6. ἔγνων πόνον τιν' εἰς δόμȣς πεπτωκότα Her. F. 597. νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπτωκότες Ph. 888. πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα Hip. 718. ὅϑι δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε Or. 1309. ἔπεσον δαίμονος ἄτᾳ Hip. 241. εἴ ποτ' Ἰλίȣ τείχη πέσοι Hec. 11. ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνὰν ib. 927. κȣ́φα σοι χϑὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465. τάχ' ἂν εἰς δέον πέσοι χάρις ib. 1104. εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι Hel. 1088. ἐν τοῖς τοιȣ́τοις ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσοι El. 426. εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. ὅταν πρὸς τὸ ϑάρσος ἐκ φόβȣ πέσῃ Iph. T. 730. καϑαρὰν ἥν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος Ion. 673. μὴ εἰς ἀνανδρίαν πέσῃς El. 982. ὅταν ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενȣ̃ς πέσῃς Peliad. fr. VI. 4. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν ib. 50. πεσεῖν πρὸς ȣ̃δας ib. 405. εὐσχήμως πεσεῖν ib. 569. χαμαὶ πεσεῖν Med. 1170. ὅτι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν Hip. 41. ὥστε τȣ̃μπαλιν πεσεῖν φρενῶν ib. 390. πεσεῖν ἄχρηϛον ϑέσφατον Iph. T. 121. πολεμίων πεσεῖν δορὶ Rh. 398. ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν Her. 232. πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν Ion. 962. ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν ib. 1270. πεσὼν ἐν δεμνίοις κεῖται Or. 35. cf. v. 152. εἰς ὕπνον πεσὼν ib. 217. εἰς ὀργὴν πεσὼν ib. 695. πεσὼν ἐν φόβῳ ib. 1419. et εἰς φόβον πεσόντε Ph. 69. εἰς

βακχεῖον πεσὼν ib. 21. ὀκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως Hip. 1429. εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν Tr. 634. δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. κρεῖσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Æol. fr. IV. 2. ὑπ' ἄτης πεσὼν Bel. fr. XVI. 10. Φρυγῶν πύργους πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ Hec. 1112. cf. Tr. 479. et 868. κακῶν εἰς τοὔσχατον πεσόντες Her. 305. ἀνδρὸς εἰς ἐχθροῦ χέρας πεσόντας ib. 451. πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων Hec. 1261. σῶμα εἰς νόσον πεσὸν El. 428. σώματα πεσόντα φασγάνῳ Hel. 977. ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσῇ Or. 1141. τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται Med. 986. εἰ πτῶμα θανάσιμον πεσῇ El. 686. εἰς σκοτεινὰς ὁρκάνας πεσόμενος Bac. 611.

Πίσα, *nom. urbis.* Iph. T. 1. et Hel. 393.

Πισᾶτις παρθένος Iph. T. 824.

Πιστεύειν. γυναιξὶ πιστεύω βραχὺ Or. 1103. cf. St. fr. VI. 1. σοὶ πιστεύω λόγοις Rh. 663. τὸν παρ' ᾅδῃ πατέρα—πιστεύεθ' ἥξειν; Her. F. 146. ὅστις δούλῳ φωτὶ πιστεύει Alcmæon. fr. V. 1. λόγοις ἐμοῖσι πίστευσον τάδε Hel. 716.

Πίστις. σὴ πίστις (sc. ὠφελεῖ με) Ph. 368. πίστιν μεγίστην Med. 22. θεῶν οὐκέτι πίστις ἄρηρε ib. 414. ὅρκων φροῦδη πίστις ib. 492. πίστις εἰ γένοιτό μοι τούτων ib. 731. πίστιν οὐ σμικρὰν θεῶν Hip. 1037. cf. v. 1055. 1309. et 1321. et Rh. 415. φόβων πίστις ἅδε πρώτα Sup. 627. οὗ γε μηδ' ὁρωμένη πίστις παρῆν Iph. A. 1586. καλόν τι γλῶσσ' ὅτῳ πίστις παρῇ Iph. T. 1064. τὰν πίστιν σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει El. 737.

Πιστός. ὁ πιστὸν ξένον Hec. 1234. πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ Or. 725. πιστὸς φίλοις ib. 1405. cf. Med. 698. πόσιν πιστὸν Med. 511. ἀλόχῳ πιστὸς φίλος Al. 1098. πρὸς ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε Iph. A. 45. πιστὸς ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ ib. 114. πιστὸς πῶς ἔσομαι; ib. 153. λίαν δεσπόταισι πιστὸς εἶ ib. 304. πιστὸν ἀΐδαν Bac. 1155. πατρὸς πιστὸς παραστάτης Her. 126. ταμίαν πιστὸν Ion. 55. σὲ πρῶτον ἀνθρώπων πιστὸν νομίζω καὶ φίλον El. 83. πιστὸν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1. ἄνδρα δήμῳ πιστὸν Pli. fr. I. 3. τίς νῶν πιστὸς φίλος; Fr. inc. XXVIII. 1. τύμβῳ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος eorund. LXXXIV. βασιλίδος πιστὴ τροφὲ Hip. 267. τῆς μόνης πιστῆς ἐμοὶ Al. 369. πιστῆς ἀλόχου ib. 883. conf. Hel. 1246. πιστὰς ἡδονὰς Iph. T. 641. οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστὸν Hec. 956. cf. Cress. fr. XI. 3. τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου Or. 245. γλώσσῃ οὐδὲν πιστὸν Hip. 395. πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν οὐδὲν Iph. T. 1205. πιστόν τό γε θεῖον σθένος Bac. 881. τὸ ἐμὸν εἴσεται δέσποινα πιστὸν Ion. 709. δούλευμα πιστὸν ib. 748. πιστόν μοι τὸ παλαιὸν λέχος τὸ σὸν Her. F. 801. οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο, πλὴν τέκνων Œnei fr. VI. 1. τἄνδον πιστά; Hec. 1017. τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τοῦ θράσους παρέξομαι Ph. 275. εἰς πάντα σοι τὰ πιστὰ χρώμεθα Med. 821. ἡ δέλτος ἥδε κατηγορεῖ σου πιστὰ Hip. 1058. δείν' ἰδὼν—κοὐ πιστὰ Cy. 375. πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. ὁ πιστότατος πάντων Or. 1014. ὦ πιστοτάτη El. 1337. ψυχὰς τὰς πιστοτάτας Al. 904.

Πιστοῦσθαι. τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. ἐπεὶ ἐπιστώθησαν Iph. A. 66.

Πίστρα. ὕδωρ ποταμῶν ἐν πίστραις κεῖται Cy. 47.

Πίστρον. πληροῦν πίστρα Cy. 29.

Πίσυνος. θορύβῳ πίσυνος, κἀμαθεῖ παῤῥησίᾳ Or. 903. κήρυξιν Ἑρμοῦ πίσυνος Sup. 121.

Πιτάνα, *nom. urbis.* Tr. 1112.

Πιτθεὺς, rex Trœzeniæ. Med. 683. Hip. 11. 24. 691. et 794. Sup. 4. et Her. 208.

Πίτνασθαι. θυμέλαι ἐπίτναντο χρυσήλατοι El. 713.

Πιτνεῖν. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πιτνεῖ Hec. 23. εἰς ἀγῶνα φοβερὸν πιτνεῖ Or. 1538. σὺν αἱματηραῖς σαγόσι πιτνεῖ Ph. 1424. πιτνεῖ ἐπ' οὖδας Med. 1195. θεῶν αἷμα πιτνεῖν φόβος ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνεῖ Hip. 576. ἃ νεκύων πένθεσι πιτνεῖ Al. 102. ἐν ἄλλης δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. ἔνθ' Ἀχιλλέως πιτνεῖ παῖς An. 1150. ὡς πρὸς γαῖαν πιτνεῖ ib. 1153. περὶ σοῖσιν γόνασι πιτνῶ Sup. 285. cf. Hel. 900. εἰς ᾅδην πιτνεῖ Tr. 463. πρὸς

τῦ ποτ' ἐν γῇ πτῶμα δύσηνον πιτνεῖς; Her. 78. ἢ δίοισιν ἐν λέκτροις πιτνεῖς Hel. 1099. πιτνεῖ εἰς πέδον Her. F. 1006. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ Ar. fr. XXVI. 3. σύ μ' ὄψεαι πιτνῦντα πρὸς γᾶν An. 1226. πιτνῶν πρὸς ἕδας Sup. 165. εἰς ἔλεγχον πιτνῶν Her. F. 73. ἀναςήσασα ἡμᾶς πιτνῦντας Al. 629. βώμιοι πιτνῦντες An. 358. τὲς πιτνῦντας ἐκ ἀπωθῦμαι πόνυς Phi. fr. II. 2. τῶν σῶν πάρος πιτνῦσα γονάτων An. 574. θεῶν τιμὰς, πιτνύσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο Her. F. 853. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνῦντα Med. 55. θεόθεν πιτνῦντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη ib. 1270. θριγκὸν δόμων πιτνόντα Iph. T. 48. νεκρῶν, λόγχαις πιτνόντων Ph. 1481. cf. Sup. 691. παίδων ἱκετῶν πιτνόντων Med. 863.

Πίτυλος. πολλῶν δακρύων ἔςαι πίτυλος Hip. 1464. πίτυλος σκύφυ Al. 801. μανίας πίτυλον μεθεὶς Iph. T. 307. νεὼς πίτυλος εὐήρης ib. 1050. ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον ib. 1346. cf. Tr. 1123. πίτυλος 'Αργείυ δορὸς Her. 834. εἰς πίτυλον φόβυ Her. F. 816. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς ib. 1187. δὶς δυοῖν πιτύλοιν Tr. 817. πιτύλυς διδῦσα χειρὸς ib. 1235.

Πλαγὰ, dor. pro πληγή. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγὰν Or. 1467. σκέψαι τεκέων πλαγὰν Med. 851. ἵν' ἀνταίαν ἐρείσω πλαγὰν An. 845. κεραυνίῳ πλαγᾷ Bac. 93. πλαγᾷ χερὸς ὑπ' ἐμᾶς El. 1179. φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379.

Πλάγιος. πλάγια φρονεῖς Iph. A. 332.

Πλαγκτός. πλαγκτὰ νεφέλα Sup. 961.

Πλάζεσθαι, errare, vagari. δαρὸν χρόνον ἄλαισι πλαγχθεὶς Or. 56. πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτῦ Rh. 283. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς Her. F. 1188.

Πλάθειν, i. q. πελάζειν. μόρος ἄποτμος πλάθει Al. 117. τίνες τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθυσι; Rh. 14. conf. v. 777. ἐπλάσθης φιλίυ πρὸς αὐλὰν ib. 347. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος ib. 920. cf. Tr. 203. Θρηκὶ πλαθεῖσα ξένῳ Hec. 890. πλασθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδὶ An. 25. πλαθεῖσ' (pro πλασθεῖσα) ὑπ' Ἰλίῳ Rh. 911.

Πλᾶκτρον (dor. pro πλῆκτρον) διόβολον πυρὸς κεραυνίυ Al. 127.

Πλανᾶσθαι. οἱ κενῶν δοξασμάτων πλήρεις πλανᾶσθε El. 384. φυγὰς πλανώμενος Ph. 419. ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253. τύχας τὰς μάτην πλανωμένας Fr. inc. XXXIX. 2. et Fr. inc. B. 47. 3. πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα Hel. 604.

Πλάνη. βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8.

Πλάνης Bac. 716. οἳ φέρονται πλάνητες Iph. T. 417. πόντυ πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1.

Πλανήτης. τῷ πλανήτῃ Μενέλεῳ Hel. 1692. πλανήτην βίον Her. 878. ἐρεθίζων πλανάτας (dor. pro πλανήτας) Bac. 148.

Πλάνος. πλάνον φρενῶν Hip. 283. τῷ συνέζευξαι πλάνῳ; Al. 485. πόσον χρόνον—ἅλιον ἐφθείρυ πλάνον Hel. 780. πλάνος καρδίᾳ προσίςαται Fr. inc. B. 39. 2. ὑδ' ἀγύμναςον πλάνοις Hel. 540. κερκίδος ἐμᾶς πλάνυς Ion. 1491.

Πλάξ. τὴν ἀρίςην Χεῤῥονησίαν πλάκα Hec. 8. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δι' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. πλυσίαν ἀροῖ πλάκα St. fr. I. 3. Περσῶν ἡλιοβλήτυς πλάκας Bac. 14. σεμνὰς πλάκας ναίοντες ὀρέων ib. 717. Παρνασῦ πλάκες Ion. 1267. 'Ισθμῦ ναταίας πλάκας Her. F. 958.

Πλάσμα Fr. inc. LIII. 7.

Πλάσσειν. ὃν λέγυσ' ἡμᾶς πλάσαι καὶ —ζῶα Fr. inc. B. 14. 1. τίνος πλάσαντος θεῶν; Hel. 591. τῦνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον Ion. 830. οἶκος, τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο Fr. inc. CLVI. 1.

Πλάσιγξ χρυσῆ Rh. 303.

Πλαςός. πλαςαῖσι βακχείαισιν Bac. 218.

Πλάτη. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. λιμένα Ναυπλίειον ἐκπληρῶν πλάτῃ Or. 54. πλάτῃ φυγόντες Iph. T. 242. νυκτέρῳ πλάτῃ αἵρεσθαι φυγὴν Rh. 53. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877. κοινωνῶν πλάτης Hel. 1228. πλάτην καθίσατο ib. 1550. ἀφελὼν σκαλμῦ πλάτην ib. 1614. ναυτίλῳ πλάτῃ Ar. fr. I. 2. 2) dor. πλάτα. πρωτόπλυς πλάτα An. 866. κέρας δεξιὸν πλάτας ἔχων Iph. A. 236. πλάταν ποντο-

πόρον Tr. 809. ἁλίῳ πλάτᾳ Her. 83. θήραμα βαρβάρυ πλάτας Hel. 192. cf. v. 238. et 1125. Χάρωνος πλάτα Her. F. 432. 3) *plur.* πλάτας ναυσιπόρυς Iph. A. 172. πλάταισιν ἐσχάταισι ib. 291. παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις ib. 723. εὐπόροισι πλάταις ib. 765. vid. etiam Iph. T. 1133. et 1347. et Hel. 1477.

Πλατύς. πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτῦ Rh. 283. πλατεῖαν εἰσδρομὴν ib. 604. πλατείας ἐσχάρας Cy. 383.

Πλέγμα. εὐρὼς ἄπεστι πλεγμάτων Ion. 1393.

Πλέθρον. πλέθρυ σταθμήσας μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Πλειὰς, *nom. sideris.* Or. 1005. Iph. A. 8. et Ion. 1152. et in *plur.* Πλειάδες Rh. 530. Hel. 1505. El. 468. et Phaëth. fr. VIII. 1.

Πλεῖν. πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα Iph. A. 1197. cf. v. 1265. πλεῖ (*imper.* naviga) κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα Tr. 102. πάλιν πλέωμεν Ναξίαν Hel. 1606. πλεῖν ξὺν πόσει ib. 1679. Ἀτρέως πλέων σὺν παιδὶ ib. 1084. πλέυσα τύχαισιν Tr. 104. βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν Iph. T. 1040. Λιβύης—ἐπιδρομὰς πέπλευκα πάσας Hel. 412. οἳ πέπλευκ' ἄρα ib. 468. πορθμὺς μυρίυς πεπλωκότα (quasi a πλόω) ib. 539. Μαλέας πλησίον πεπλευκότας Cy. 18. ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον ἔπλευσ', ὅπως δ' ἔπλευσα θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. ῦ γὰρ ἂν—πύργυς γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας Med. 7. ἐξ οἴκων πατρίων ἔπλευσας ib. 432. ὡς διὰ μακρῦ τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα Iph. T. 480. ἔπλευσ' ἐς ἀΐδαν Her. F. 427. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν Hec. 1291. εἰς τὸ πρόσθεν πλεύσωμεν; Hel. 1596. τὸν καταιβάτην Ἀχέροντα πλεύσας Bac. 1359. πλεύσαντες αὖθις Hec. 1205. Ἰόνιον κατὰ πόντον πλεύσασα Ph. 217. etc.

Πλέκειν. ποίας μηχανὰς πλέκυσι; An. 66. φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. Ὀλύμπυ καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 578. πλέκων λόγυς Rh. 834. παῦσαι πλέκυσα Ion. 1410. ἔπλεκε πλοκὰς τοιάσδε ib. 826. ἐκ τέχνης τέχνην οἵαν ἔπλεξε ib. 1280. μηχανὴ πεπλεγμένη An. 996.

Πλεκτός. πλεκτὸν στέφανον Hip. 73. πλεκτὰν Αἰγύπτυ παιδείαν Tr. 128. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762. πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας An. 719. πλεκτὰς ἀγκύρας Iph. T. 1408. πλεκτῶν κλιμάκων Bac. 1211. πλεκταὶ, *subst.* funes, Tr. 958. et 1010. πλεκτὸν κύτος Ion. 37. πλεκτοῖσι φύλλοις Hip. 807.

Πλεονεξία Iph. A. 509.

Πλέος. φόβυ πλέα Med. 263. et 903. ἐν πόλει ψόφυ πλέᾳ Ion. 601. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. τὰ μάντεων ἐστὶ ψευδῶν πλέα Hel. 751.

Πλευρά. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec. 500. κρύσας πλευρὰν πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3. πρὸς σῇσι πλευρῇς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται Hec. 826. εἰς πλευρὰς ἱεὶς (sc. τὸν σίδηρον) Iph. T. 298. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. ἀστρώτῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 53. etc.

Πλευρόν. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ Or. 223. cf. v. 798. et Al. 367. sq. κάμψας πλευρὰ Ph. 1423. τίς ἐφέστηκε δεξιὰ πλευροῖς; Hip. 1360. αὐτὸν μογῦντα πλευρὰ Al. 852. πλευρὰ φασγάνῳ τυπεὶς An. 1151. κῶλα—εἰς πλευρὰ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς; Scy. fr. I. 3.

Πλέως, att. pro πλέος. ἀνὴρ πολλῶν θαυμασίων πλέως Bac. 449. πόθυ πλέως ib. 456. πλέως οἴνυ Cy. 501. πλέων τὸν σκύφον δίδυ ib. 553. φόβυ πλέως Her. 474. cf. El. 25. γάλακτος πλέῳ κρατῆρες Cy. 215.

Πληγή. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν Ph. 1402. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ᾔσθετ' ἂν Iph. A. 1582. πέπτωκε δολίῳ πληγῇ Rh. 748. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν ib. 796. ὁσιωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγὴν Cresph. fr. XI. 2. τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει An. 1075. πληγαῖς Φρυγίαις εὐκόμποις Tr. 151. πληγαῖς πρόσωπον ἐξῳδηκότα Cy. 226. πληγαὶ τριαίνης Ποντίυ Ion. 282.

Πλῆγμα. δεινὰ πλήγματα γενειάδων

Iph. T. 1366. πλήγματα κρατὸς Tr. 789.

Πλήθειν. δακρύων ἔπλησεν ἐμέ τε—πολλῶν Or. 368. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. cf. Med. 905. πλῆσον νεκρῶν Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. εἰ τὴν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων πλήσειέ τις πεύκην Hip. 1253. ὄψιν ὀμμάτων ὡς πλήσαιμι ἀδυνὰν Iph. A. 234. ἐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ με Cy. 146. πλήσας νηδὺν Alop. fr. VII. 1. πλήσασα κλιμακτῆρας ποδὸς Hel. 1586. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίϛων λόγων Hip. 692. πᾶν ἐπλήσθη ϛέγος (sc. τῆς ἀὐτῆς) Her. 646. ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλε ῥοῆς Bac. 281. ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς Cy. 408.

Πλῆθος. πλῆθος πόλεος Hec. 866. δεινὸν τὸ πλῆθος ib. 884. πλήθει γυναικῶν ἐδὲν ἤνυον ib. 1167. ὅταν—πείθῃ τὸ πλῆθος Or. 906. ἐν πλήθει λέγων ib. 942. ἀλόγιϛόν τι τὸ πλῆθος ib. 1157. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς Ph. 722. σίτων πλῆθος Al. 551. σοφῶν πλῆθος ἀθρόαν An. 482. εἰς πλῆθος αὐτῶν εἶμι Sup. 355. σποδε πλῆθος ὀλίγον ib. 1129. ϛρατε πλῆθος Rh. 309. πλῆθος συμμάχων Her. 668. ὡς ὄχλε βροτῶν πλήθες τε κεφίσειε χθόνα Hel. 40. χρυσε πλήθει χαίρειν Fr. inc. LXIV. 1.

Πληθύειν. τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει πέδον; Her. F. 1172.

Πλῆκτρον. κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ Her. F. 351. πλῆκτρα ἐκ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθήρμοϛο Rh. 766.

Πλημμελεῖν. τί πλημμελήσας; Ph. 1649.

Πλημμελής. μή τι πλημμελὲς πάθῃς Med. 306. ἐδὲν πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελὲς κλύων Rh. 858. ἤν τι πλημμελές σε δρᾷ Hel. 1091.

Πλημμυρὶς ὀφθαλμότεγκτος Al. 182.

Πλημοχόαι Pi. fr. I. 1.

Πλήρης. ἀγὼν πλήρης ϛεναγμῶν Hec. 230. ὄχλος πλήρης ib. 522. et Or. 882. πλήρεις κρατῆρας Bac. 221. κενῶν δοξασμάτων πλήρεις El. 384. ἐν Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ Hec. 109. τράπεζα πλήρης Hip. 110. cf. Cress. fr. IX. 3. ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω Hel. 1427. θυσίαν πλήρη Fr. inc. CLV. 5. et θυσίαι πλήρεις Al. 132. πλήρεις πόλεις Bac. 19. πλῆρες δέπας Hec. 527. πλῆρες τεῦχος Ion. 1184. πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς Rh. 286. χρυσε πλήρη δώματα Her. F. 645.

Πληρεν. πληρεσιν πυρὰν Hec. 574. πληρετ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987. πληρεν πίϛρα Cy. 29. νέον κρατῆρα πληρεν Ion. 1192. πεύκαισιν χέρας πληρεντες Her. F. 373. πληρεσα θυμὸν Hip. 1328. εὐόχθε βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρεν Ion. 1170. cf. El. 425. εἰς ἄγχος—βακχίε μέτρημα πληρώσαντες Iph. T. 954. ὃς—πληρεται ῥοὰς Ar. fr. II. 3. ἐρανὸς πληρεμενος ὄμβρε Œd. fr. XVII. 9. ὅστις δόμοις ἥδεται πληρεμένοις Dan. fr. IV. 1. πᾶσα χθὼν φθέγματος πληρεμένη Hip. 1215. γαϛρὶ μὴ πληρεμένῃ Bel. fr. XVII. 5. ἀρχαὶ ἐπληρεντο An. 1098. πολλοὶ ἐπληρώθημεν Iph. T. 306. ὡς ἐπληρώθη ϛέγη Ion. 1168. δαιτός πληρωθεὶς Antiop. fr. XXVII. 3.

Πλήρωμα. ἀφθόνε πληρώματος Or. 1642. δαιτὸς πλήρωμα Med. 203. κυλίκων πλήρωμα Tr. 824. πλήρωμα τυρῶν Cy. 208. τῶν φίλων πλήρωμ' ἀθροίσας Ion. 664. ϛέγει πλήρωμά τι ib. 1412. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα ib. 1051.

Πλησιάζειν. πῶς ἂν αὐτῷ πλησιασθείην; El. 634.

Πλησίον, *adverb.* ὡς—πλησίον μιᾷ φλογὶ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 896. μηδ' ἔρα τῶν πλησίον ib. 996. αὗται πλησίον θρώσκεσί με Or. 257. cf. Bac. 727. πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοὶ Or. 1159. πλησίον κακε Hip. 1439. πλησίον φάσ Al. 269. τύμβε πλησίον ib. 848. μνήμην εἶχον πλησίον βεβηκότος Iph. A. 1103. ϛαθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον ib. 1551. πλησίον παρὼν Bac. 500. et 621.

Πλησίος, *adject.* πλησίες δόμες Med. 969. πλησία ϛαθεῖσα Iph. A. 629.

Πλησίϛιος. πλησιϛίοισι πνοαῖς Iph. T. 430.

Πλησμονή. ὧν ἐκ ἀπαρκεῖ πλησμονὴ Fr. inc. XIV. 4. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις eorund. CLXIV. ἐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενον Tr. 1211.

Πλήσσειν. ἵνα πλήξειεν ἂν Iph. A.

1579. βαρεία συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. ὑπ' ἐχθρῶν ἐδενὸς πεπλήγμεθα Rh. 867. καινῆς νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος Med. 556. Ἀργῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος ib. 1387. θεαὶ ἄχει πεπληγμέναι El. 1270. πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα Or. 497. τὸν Διὸς πληγέντα πυρὶ Sup. 934. μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. πληγεῖσα El. 1144. δυοῖν μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται Hip. 894.

Πλόκαμος. πλόκαμον ἀναδέτοις μίτραισιν ἐῤῥυθμιζόμαν Hec. 923. ὡς ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. βοςρύχων πλόκαμον Ph. 316. καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1081. cf. v. 1438. et 1478. τρυφερὸν πλόκαμον Bac. 150. πλόκαμον ἐσκυθισμένον ξυρῷ El. 241. ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις ib. 1071. πλοκάμων ἐμῶν ἄπο An. 831. ῥίπτειν ξανθὲς πλοκάμες Iph. A. 758. πλοκάμες περιβαλλομένα Iph. T. 1150. vid. etiam Bac. 104. 112. etc.

Πλοκή. ἐμπλέκειν πλοκὰς Iph. A. 936. εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. ἔπλεκε πλοκὰς τοιάσδε Ion. 826.

Πλόκος. πλόκον χρυσήλατον Med. 786. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων ib. 842. χρυσὲς πλόκος ib. 1186. χαίτης πλόκος El. 527. τὲς ἀκηράτες πλόκες κόμης Ion. 1266. τὲδε τὲς ξανθὲς πλόκες καθημάτωσ' ἂν Her. F. 233. μυρσίνης πλόκες El. 778.

Πλὲς. εἰ ἦν ςρατῷ πλὲς Hec. 899. πλὲν ὁρῶντας ἥσυχον ib. 901. πλὲν ἔσεσθαι—θύσασι Iph. A. 92. cf. v. 359. 667. 1575. 1596. et 1624. πλὲς αὐτὸς σημανεῖ Hel. 150. περὶ τὸν εἰς Χῖον πλὲν Epist. II.

Πλέσιος. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλέσιος κακῶν Or. 394. κακὸν καὶ πλέσιον γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλεσίε φρονήματι El. 371. ἐμοὶ πένης εἴη πρόθυμος πλεσίε μᾶλλον ξένος ib. 395. πλεσίε γάμε Ar. fr. XX. 2. εἰς τὲς πλεσίες ἀποβλέπειν Sup. 177. ἐκ πλεσίων δόμων Hel. 439. πρὸς πλεσίαν τράπεζαν ib. 302. πλεσίαν φάτνην Eu. fr. VI. 1. πλεσίαν πλάκα St. fr. I. 3. πλέσιον ἦθος Sup. 907. πλέσιον ὕδωρ Dan. fr. X. 3. πλεσίοις ἐν δώμασι Hec. 624. πλεσίων κτερισμάτων Tr 1249.

Πλεσίως θάπτεσθαι Al. 57.

Πλετεῖν. πλετεῖς ἐν ἐ πλετὲσι An 210. πλετεῖν τερπνὸν Ion. 630. πλετεῖς; Ar. fr. XXIII. et Pol. fr. V. 1 σκαιὸν τὸ πλετεῖν Fr. inc. LXIV. 2 cf. Phaëth. fr. V. 1. τίμιος πλετῶν ἀνὴρ And. fr. XVI. 2. τὸν πάρος χρόνον πλετῶν Bel. fr. XVI. 10 πλετῶν νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. ε βέλομαι πλετὲντι δωρεῖσθαι πένης Fr. inc. CXXXIV. 1. κάλλιςα Μεσῶν φθέγγεται πλετῶν ἀνὴρ eorund CLXXIII. οἱ πλετὲντες Æol. fr VI. 6. ἐδεὶς ἐπλέτησ' ἐμπύροισιν Hel 762.

Πλὲτος. μέγας πλέτε λιμὴν Or. 1077. ὀδυνηρὸς ὁ πλὲτος γενήσεται Θήβαισ Ph. 569. δειλὸν ὁ πλὲτος ib. 600 τῷ πλέτῳ διδὲς τὸ πλεῖςον Sup. 407. κτᾶσθαι πλὲτον τέκνοις ib. 450. πλέτῳ μέγαν Tr. 669. ὁ πλὲτος τοῖς σοφοῖς θεὸς Cy. 315. πλέτε ἄξιος οἶκος Hel. 69. ἑατέος ὁ πλὲτός ἐς ἄδικός τις ὢν Hel. 911. cf. Alex. fr. XIV. 1. et Er. fr. IX. 2. διαδέκτορα πλὲτον Ion. 478. πλέτε πάρος ib. 485. πλὲτον εἰσιδὼν El. 1097. et Cress. fr. IV. 3. πλέτε βάρος El. 1287. μὴ πλὲτον εἴπῃς Æol. fr. XIV. 1. τὸν κάκιςον πλὲτος εἰς πρώτες ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. σκαιόν τι χρῆμα πλὲτος ejusd. fr. VIII. ὕβριν τίκτει πλὲτος Hip. fr. X. ὑπόπτερος ὁ πλὲτος Inus fr. XVI. 4. πλὲτος — ἀνόνητος Melan. fr. IX. 5. δῶμα πλέτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr XIV. 2. λαμπρῶς πλέτῳ γαυρέμενον Fr. inc. XXVI. 2. πλέτῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτε eorund CXVII. 1. πλέτῳ χλιδῶσα eorund CXXXIX. πλὲτον αὐτάρκη Epist IV. τῶν πλέτων ὅδ' ἄριςος And. fr XIV. 1.

Πλέτων, deus inferorum. Al. 361 Her. F. 808. et 1104.

Πλωτήρ. πλωτήρων εἴ τις ἔβα Iph T. 449. τὲς σὲς πλωτῆρας παρεῖναι δεῖ Hel. 1076.

Πνεῖν. εἰ μή γε πῦρ πνέεσι μυκτήρων ἄπο Al. 496. ἐδὲ πνεῖν ἐῶ Cy. 621 γενειάσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460

πνοὰς θερμὰς πνέω Her. F. 1092. μετάτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων El. 1147. Ἄρης μέγας πνέων Rh. 323. cf. Bac. 640. ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130. κεραυνοῦ οἶστρος ὠδῖνας πνέων Her. F. 862. Πᾶνα μοῦσαν ἡδύθροον πνέοντα El. 704. κἂν ἐπίσχῃ πνέων Epist. IV. οἱ πνέοντες μεγάλα An. 188. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον Iph. T. 288. θυμὸν πνέουσαι Rh. 786. τοσόνδ' ἔπνευσας An. 327. ὅταν θεοῦ παντόσυνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324.

Πνεῦμα. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. ἐπεὶ ἀφῆκε πνεῦμα ib. 571. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πνεῦμ' ἀποῤῥῆξαι ib. 862. cf. Tr. 751. πνεῦμ' ἄθροισον Ph. 858. πνεῦμ' ἥδιστον τέκνων Med. 1075. πνεῦμα ἠρεθισμένον ib. 1119. ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα Hip. 1391. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν ib. 554. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα Tr. 753. πνεῦμα μεθεῖναι ib. 789. ἡδυβόᾳ Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 128. πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα Hel. 413. πνεῦμα καθαρὸν οὐρανοῦ ib. 873. πνεῦμα οὔριον ib. 1679. ὅταν θεοῦ σοι πνεῦμα μεταβαλὸν τύχῃ Her. F. 216. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον eorund. CXXXVII. λωτοῦ κατὰ πνεύματα Ph. 794. πνευμάτων ὕπο δυσχείμων ἀΐσσω Sup. 962. πνευμάτων οὐ τυγχάνων Iph. T. 15. πνεύμασιν θαλασσίοις — ἐξωσθέντες Cy. 277. μεθίσταται πνεύματα Ion. 1507. πνεύματ' ἀνέμων Her. F. 102. τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται El. 749. πνεύματα καὶ φονίας ἔχει ῥοὰς Fr. inc. CLXXXIII.

Πνεύμων. πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πρὶν εἴσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν Ion. 524. cf. v. 767. πνοὰς θερμὰς πνέω — πνευμόνων ἄπο Her. F. 1093. οἶνος περάσας πνευμόνων διαῤῥοὰς Fr. inc. CXXXV.

Πνοή. οὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84. 2) dor. πνοά. πνοὰ λεπτοῦ δόνακος Or. 145. πυρὸς φοίνικι πνοᾷ Tr. 815. προχευμάτων πνοᾷ Hel. 1146. 3) plur. οὐρίας πνοὰς Hec. 900. cf. Hel. 1628. πνοὰς πομπίμους Hec. 1289. cf. Hel. 1080. πόσον χρόνον ματρὸς οἴχονται πνοαί; Or. 421. ὅταν ἀνῇ πνοὰς ib. 699. ζεφύρου πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν οὐρανῷ Ph. 220. σχάσον — θυμοῦ πνοὰς ib. 457. εὐηλίοισιν αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. πνοαὶ Ἀφροδίτης φίλαι Iph. A. 69. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπου πνοαῖς ib. 813. πλησιστίοισι πνοαῖς Iph. T. 430. πνοαῖσι ζεφύρου ib. 434. ἴτ', ὦ πνοαὶ ib. 1487. θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς Bac. 1092. πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον Her. 431. εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰς Hel. 1521. πνοὰς μάθω Her. F. 1059. πνοὰς θερμὰς πνέω ib. 1092. ναυσὶ πόρον πνοαὶ — ἰθύνουσι Bel. fr. XX. 3. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph. fr. XIII. 4. πυρὸς θερμαὶ πνοαὶ Fr. inc. LIII. 2. ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοὰς eorund. CL. 4. 4) dicitur et πνοιαὶ An. 479. et Tr. 883.

Ποδαγὸς, ὁ Ph. 1707.

Ποδαπὸς Iph. T. 916. Rh. 682. et Hel. 1222. ποδαποὶ Iph. T. 246. et Cy. 275.

Ποδήρης. πέπλοι ποδήρεις Bac. 831.

Ποδώκεια. ποδωκείας χάριν Iph. T. 33.

Ποθεῖν. ποθῶ Her. F. 1408. νεῶν λῦσαι ποθοῦσιν — πόδα Hec. 1020. ποθῶ ὄμμα σὸν Iph. A. 637. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκεῖ Iph. T. 542. ποθέουσι — βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων Cy. 58. τοῦ Μενέλεω ποθῶ λόγους ἀκοῦσαι Hel. 951. σ' οἶμαι μητέρα ποθεῖν Ion. 360. cf. v. 564. τὸ τρίτον ποθῶ μαθεῖν ib. 1432. ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ Her. F. 268. τί ποθεῖ τράπεζα; Cress. fr. IX. 2. ποθεῖ πᾶς τις δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους Phry. fr. XVI. 2. οἱ τὴν ἐπισείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν ποθεῖτε Fr. inc. LXXXI. 8. μασὸν ποθοῦντα Ph. 1597. ἡ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν Hip. 912. ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν Tr. 1014. ἐξ ἐκείνου τοῦ ποθουμένου Hip. 513.

Ποθεινός. ἦ ποθεινὸς φίλοις, ἦ ποθεινὸς Θήβαις Ph. 324. sq. ποθεινός γ' ἦλθες Iph. T. 515. ἀνὴρ ἐκ δόμων

θανὼν, ποθεινὸς ib. 1006. Βρόμιον ποθεινὸν Cy. 617. ὡς ποθεινὸς ἂν μόλοις Hel. 547. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ Med. 1221. ὦ ποθεινὸς ἡμέρα Hel. 629. ποθεινὸν ὄνομα Or. 1045. ὦ ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς ib. 1082. ποθεινὸν κτῆμα Dan. 31. ποθεινὰ δάκρυα Ph. 1726.

Πόθι, *adverb.* Ph. 1710. et Bac. 556.

Πόθος. ȣδὲ πόθον ἔχει βορᾶς Or. 189. ἐπεὶ πόθȣ εἰς τέρψιν ἦλθες Ph. 202. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων ib. 332. διὰ πόθȣ ἐλήλυθας ib. 387. πόθῳ τῆς νεοδμήτȣ κόρης αἱρῇ Med. 623. ἐπὶ θήρας πόθον ἐςέλλȣ Hip. 234. κατ' ὀμμάτων τάξεις πόθον ib. 526. νέȣ γάμȣ πόθος Al. 1090. πόθῳ θανεῖν An. 825. πόθῳ ἀπωλλύμην Sup. 1088. πόθον ἔχων θυγατρὸς Iph. A. 431. ἁ ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Κύπρις ib. 1303. λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται ib. 1411. ὥς μοι πόθος εἰλίξαι καὶ διαδȣ̃ναι νῶτον Tr. 116. τȣ́τȣ παρεῖσα πόθον ib. 645. μή σ' ἕλῃ πόθῳ ib. 891. πόθȣ πλέως Bac. 456. λευκȣ̃ πώματος πόθος ib. 707. νικηθεὶς πόθῳ Her. 300. πόθος τις τὰ τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθέσθαι κακὰ Hel. 769. λέξω τάδ' ἀμφὶ μνῆμα σȣ̃ πατρὸς πόθῳ ib. 967. πόθῳ τᾶς—ἀρρήτȣ κέρας ib. 1322. τȣ̃το κἄμ' ἔχει πόθος Ion. 572. τȣ̃ βίȣ πόθος Her. F. 316. πόθῳ δεδηγμένοις Dan. fr. X. 6. πόθοι ὅσιοι Iph. A. 555. πόθοι μεγάλοι Tr. 590.

Ποῖ, *adverb.* Or. 510. 597. 631. etc.

Ποία, herba. γῆ τίκτȣσα ποίαν Cy. 332.

Ποιεῖν. τὴν δόσιν ἐχέγγυον τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν Ph. 767. ȣ̓ μὴν ἁνδάνοντά μοι ποιεῖς Al. 1111. ἐχθρὰ ποιεῖ An. 736. ταῦτα ἀξίως σαυτῆς ποιεῖς ib. 1276. μὴ ἀμαθεῖς ποίει θεὰς Tr. 981. λέγειν τὸ μέλλον τȣ̀ς μεμηνότας ποιεῖ Bac. 301. ἁνδάνοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν Alcmen. fr. V. 3. ὁ πλȣ̃τος πολλὰ ȣ̓κ ὀρθῶς ποιεῖ Alex. fr. XIV. μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν, beneficiis afficere, Antiop. fr. XL. 3. cf. Epist. IV. *sed* bene *seu* recte agere, Med. 472. Iph. A. 642. Epist. V. θάλλειν τε, καὶ μὴ, ζῆν τε, καὶ φθίνειν ποιεῖ Dan. fr. I. 5. τȣ̀ς ποιεῖν τι κατὰ παιδείαν δυναμένȣς Epist. IV. ποιεῖν τι τῶν εἰωθότων Epist. V. πολλῶν νεκρῶν ποιȣ̃σα δορυπετῆ φόνον Cy. 304. ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεȣ̀ς ἐποίεις Hel. 396. φῶς ἐποίησεν Bac. 630. ἐπείπερ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεὸς Hel. 1675. cf. An. 1257. 2) *med.* τὸν εὖ λέγοντα μὴ δυσμενῆ ποιȣ̃ Hec. 300. ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιεῖσθαι Ph. 519. ὀργὰς ποιεῖσθαι Med. 909. ὄρνιθα τόνδ' αἴσιον ποιȣ́μεθα Iph. A. 607. τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιȣ̃ Her. F. 497. πάρεργ' Ὀρέςην κἀμὲ ποιεῖται δόμων El. 63. ὀργὴν Μενέλεῳ ποιȣ́μενος Or. 1630. σύμβασιν ποιȣμένȣ Sup. 739. πυλῶν ἔσω λόγχῃ εἰσδρομὴν ποιȣ́μενον Rh. 604. τȣ̃μὸν εὐπρεπὲς ποιȣ́μενος Bac. 440. ἐχθρȣ̀ς τȣ̀ς πρὶν εὐμενεῖς ποιȣ́μενοι Hec. 849. καταφυγὰς ποιȣμένȣς εἰς τέκνα Or. 566. σύλλογον ποιȣ́μενοι Aut. fr. III. 14. et Cresph. fr. I. 1. πρὸς τὸ γῆρας τȣ̀ς γάμȣς ποιȣμένȣς Dan. fr. VI. 2. χέρνιβας καὶ κατάργματα εὐτρεπῆ ποιȣμένη Iph. T. 245. ȣ̓ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον Al. 1131. ἀσφαλεςέραν, ἢ ταχυτέραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II. φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ Sup. 56. ἀςῶν σύλλογον ποιήσομαι Her. 336. εὐτρεπὲς ποιήσομαι (sc. τὸ ξίφος) El. 689. 3) *pass.* ὁ σὸς νȣ̃ς ἐποιήθη Κύπρις Tr. 988.

Ποιηρός. ποιηρȣ̀ς νομȣ̀ς Cy. 61. ποιηρὰ βοτάνα ib. 45. ποιηρὸν νάπος Bac. 1046.

Ποιητός. ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563.

Ποικιλία. ποικιλίᾳ πραπίδων Æol. fr. IX. 2.

Ποικίλλειν. ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον Cy. 338. ἐν δαιδαλέαισι ποικίλλȣσα—πήναις Hec. 470. cf. Iph. T. 223. πεποίκιλται τρόποις Sup. 187.

Ποίκιλμα. χρόνȣ καλὸν ποίκιλμα Sis. fr. I. 34. ἀςέρων ποικίλματα Hel. 1102.

Ποικιλοδέρμων. ποικιλοδέρμονας (sc. πώλȣς) Iph. A. 227.

Ποικιλόθριξ νεβρὸς Al. 587.

Ποικιλόνωτος δράκων Iph. T. 1245. δόρκαν ποικιλόνωτον Her. F. 376.

Ποικιλόπτερος Hip. 1270.

Ποικίλος. ποικίλος ἀεὶ πέφυκε Iph. A. 526. πέπλȣς ποικίλȣς Med. 1159. cf. An. 148. τȣ̀ς θυλάκȣς τȣ̀ς ποικίλȣς

—ιδεῦσα Cy. 181. τὰ κομψὰ ποικίλοι Æol. fr. VII. 2. κῶλα ποικίλης νεβρῦ Pol. fr. X. 2. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Bac. 249. εἰδέναι τι ποικίλον Med. 300. ὁ θεὸς ὡς ἔφυ τι ποικίλον Hel. 717. ποικίλων ἑρμηνευμάτων Ph. 473. ποικίλων λαλημάτων An. 938. ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεσι ποικίλα Æol. fr. X. 1. δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr. XXII. 3.

Ποικιλόφρων Hec. 133.

Ποικίλως Bac. 886.

Ποιμαίνειν. ποίμνας Κύκλωπος ποιμαίνομεν Cy. 26. ποιμαίνειν ϛρατὸν Tem. fr. X. 2. ἐποιμαίνοντο βαλιαὶ λύγκες Al. 581.

Ποιμένιος. ποιμένια ἄλση Tem. fr. XVIII. 3.

Ποιμὴν Hip. 75. ἔχει σε ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 191. σύριγγι πειθόμεναι ποιμένος Hel. 1500. ποιμέσιν λόχων Ph. 1147. ποιμένες ὄχων τετραόρων Sup. 674. βυκόλοι καὶ ποιμένες Bac. 713. ποιμένων βοσκήματα Cy. 187. ποιμένων λεὼς And. fr. XXVII. 1.

Ποίμνη, et dor. ποίμνα. ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας El. 495. χρυσεόμαλλον ποίμναν ib. 726. ποίμνας δεσπόταις—ἀγγελῶν Rh. 267. ἵεμεν ποίμνας ἐς ἄκρας ib. 292. ποίμνας Κύκλωπος ποιμαίνομεν Cy. 26. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας ib. 37. ποίμναις ὐχ ἵει θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. ὃς ποίμναις ὁμαρτεῖ El. 412. ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Ποιμνήτης. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίυς Al. 580.

Ποίμνιον. λόχευμα ποιμνίοισι—ὁπότε γένετο Or. 998. εὐτυχῦντα ποίμνια Rh. 270. ἤδη νέμυσι κατ' Ἴδαν ποίμνια ib. 552. ποιμνίων ἐπιϛατῶν Antiop. fr. XXXIII. 4.

Ποινᾶν. ὑμᾶς ποινασόμεσθα Iph. T. 1433.

Ποινάτωρ. Ἀγαμέμνονος ποινάτορας El. 23. cf. v. 268.

Ποινὴ, et dor. ποινά. ἔνθεν—ἐκβαίνει ποινά γ' ἐς οἴκυς Iph. T. 201. εἰρήνη, ποιναῖσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ποινὰς δῦσ' ἀντιπάλυς Iph. T. 446. ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβῦσ' ἐμῦ Tr. 360. cf. v. 879.

Πόκος. οἶν μελάγχιμον πόκῳ El. 513.

Πολεῖν. τίς ὅδ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ σόν; Or. 1269. τί σὺ τῇδε πολεῖς; Al. 30.

Πολεμεῖν. τῇ ὑγιείᾳ πολεμεῖν Hip. 263. τῦ θεῦ προθυμίᾳ πολεμῶ Ion. 1386.

Πολεμικός. Σπαρτῶν τῶν ἄγαν πολεμικῶν Fr. inc. CCV.

Πολέμιος. πολέμιός σοι λειφθεὶς Hec. 1138. πολέμιον σὸν κτανὼν ib. 1176. πατρίδος πολέμιος Ph. 612. πολέμιος κλύδων Ion. 60. πολέμιος ἐμοῖς δόμοις El. 833. τοῖς φιλτάτοις πολέμιον πεφυκέναι Dan. fr. IV. 4. πολεμίῳ βραχίονι Tel. fr. II. 2. πολεμίων ἀγωνία Hec. 314. πολεμίων δίκην ib. 1162. πολεμίων πάρα ἄγγελμά τι Or. 873. πολεμίυς λόγυς ἔχων Her. 655. πολεμίαν με ἡγύμενος Hec. 741. πολεμία ἦν (sc. ἡ μήτηρ) Or. 796. ἔρυμα πολεμίας χερὸς Med. 1322. cf. Rh. 286. πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191. ὦ πολεμίαν με φεύγετε Ion. 1553. πολεμία φλὸξ Er. fr. I. 28. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc B. 17. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίϛαται τῦλασσον Ph. 542. ἦ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν Her. F. 1128. πέφυκέ πως παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Æg. fr. VIII. 1. ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph. 864. τοῖς τῶνδ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος Her. 1034. Ἕλλησιν πολεμιώτατος Hel. 475. φίλυς τιθέντες τύς γε πολεμιωτάτυς Hec. 848. τοῖς ἀνθαμίλλοις πολεμιώτατοι Ion. 606. ψύχος λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Fr. inc. XCV. τὰ λῷϛα καὶ κάλλιϛα πολεμιώτατα τίθεσθε Med. 572.

Πόλεμος. πόλεμον συγγόνῳ θέσθαι Or. 13. ξυνετὸς πολέμυ ib. 1406. ὁ τλήμων πόλεμος Sup. 119. ὅσῳ πολέμυ κρεῖσσον εἰρήνη ib. 488. ξυνῆψέ μοι πόλεμον Rh. 428. οἰκεῖος πόλεμος Her. 420. et Antig. fr. IV. 2. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις Her. F. 1133. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἱρῦνται μέγαν Alex. fr. IX. 2. φιλεῖ τοι πόλεμος ὐ πάντ' εὐτυχεῖν Tem. fr. VI. 1. οἵτινες πολέμυς αὐ-

ξάνθσ' ἄνευ δίκης Sup. 233. πολέμων ἐρασὰς Her. 378. χαλεποὶ πόλεμοι ἀδελφῶν Fr. inc. XCII. etc.

Πολίαρχος Rh. 381.

Πολιῆται, poët. pro πολῖται El. 119.

Πολιῆτις. ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς Hip. 1126.

Πολιός. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα Hec. 653. cf. Bac. 185. πολιὸν αἰθέρα Or. 1376. πολιὸς ἀνὴρ Sup. 166. πολιῷ σιδάρῳ Her. 758. πολιὸς ὄρνις Her. F. 110. πολιὸς πατέρας An. 614. et Cy. 306. πολιὰν χαίταν Al. 473. cf. v. 912. χήραν πολιὸν An. 348. πολιὰ ξυνωρὶς Bac. 324. ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται Hel. 290. πολιὰς ματέρας Sup. 35. σαρκῶν πολιῶν ib. 50. πολιᾶν ἐκ γενύων Her. F. 693. ἐν πολιαῖσι φήμαις El. 701. πολιὸν αἰθέρος εἴδωλον Ph. 1538. γῆρας πολιὸν Sup. 170. Bac. 258. et Ion. 700. et πολιῷ γήραϊ Er. fr. VI. 3. πολιὸν δάκρυον Her. F. 1209. κάρα πολιὸν Er. fr. VI. 4. ῥόθια πολιὰ θαλάσσας Hel. 1519.

Πολιοῦχος. ὦ πολιοῦχον κράτος Rh. 821.

Πολιόχρως κύκνος Bac. 1362.

Πόλις. Φρυγῶν πόλιν Hec. 4. Παλλάδος ἐν πόλει ib. 466. πλῆθος πόλεος ib. 866. Ἀργείων πόλις Or. 49. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427. πόλις πρὸς πόλιν ἔπτηξε Sup. 268. Ἰδαίαν πόλιν Hel. 664. Κυκλωπείαν πόλιν Her. F. 15. ὦ πόλις Ἄργου Tel. fr. V. πόλις νοσοῦσα Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1. ἣ (sc. ἡ ἰσότης) πόλεις πόλεσι συνδεῖ Ph. 540. etc.

Πόλισμα. πόλισμα Παλλάδος Med. 771. cf. Iph. T. 1014. et Her. F. 1323. πόλισμα Τροίας Iph. A. 777. πόλισμα Περσέως ib. 1500. πόλισμ' ἑπτάστομον Bac. 917. Ἀχαϊκὸν πόλισμα Her. 195. πόλισμ' ἐλεύθερον ib. 957.

Πολιτεύεσθαι. εἰ πένης ἅπας λαὸς πολιτεύοιτο Æol. fr. VI. 2. πεπολίτευταί σοι καλῶς Epist. IV.

Πολίτης. κακὸς πολίτης Bac. 271. et κακοὶ πολῖται Antiop. fr. VII. 3. λόγῳ πολίτης ἐστὶ Er. fr. I. 13. ἀργὸς πολίτης Melan. fr. IV. ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; Or. 431. cf. v. 754. 764. et 973. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται Ph. 1746. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 2.

Πολίτιδες El. 1336.

Πολλάκις. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοὶ Hec. 793. ἀγλωσσίᾳ πολλάκις ληφθεὶς ἀνὴρ Alex. fr. III. 2. etc.

Πολλαχοῦ Hel. 594.

Πόλος. λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας Or. 1685. χρυσήρει πόλῳ Ion. 1154. εἰς οὐράνιον πόλον Chry. fr. VII. 11. τὸν Ἀτλάντειον πόλον Pi. fr. III. 5. τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος τέμνων Epig. I. 1.

Πολυαίνετος. πόλιν δορὸς ἀλκᾷ πολυαίνετον Her. 761.

Πολυάνωρ. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ Iph. T. 1281.

Πολύαστρος. τὸ Διὸς πολύαστρον ἕδος Ion. 870.

Πολυάχητος (i. e. πολυήχ.) κῶμος Al. 921.

Πόλυβος, nom. propr. viri. Ph. 28. 45. et 1601. et Œd. fr. III. 1.

Πολύβοτρυς. τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον Bac. 650.

Πολύβροχος. πολύβροχ' ἁμμάτων ἐρείσματα Her. F. 1035.

Πολύδακρυς Ph. 369. πολύδακρύν με γᾶθεν ἐξορίζει Tr. 1105. πολύδακρυν ἀδονὰν El. 126.

Πολυδάκρυτος. τὸν πολυδάκρυτον ἐς ἀΐδαν Her. F. 426. πολυδάκρυτος κόρα Hec. 651.

Πολύδενδρος. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου θαλάμαις Bac. 560.

Πολυδεύκης, Pollux, Tyndari et Ledæ filius. Or. 1636. et El. 1240.

Πολύδωρος, 1) filius Priami, a Polymestore interfectus. Hec. 3. 428. 682. 987. et 1133. 2) filius Cadmi. Ph. 8.

Πολυέλικτος. πολυέλικτον ἀδονὰν Ph. 319.

Πολυετὴς Or. 473. et Hel. 657.

Πολυζήλωτος, ἡ Hip. 169.

Πολύθηρος. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 145. πολυθηρότατον νάπος Ph. 808.

Πολύθροος. δέλτου πολύθροοι διαπτυχαὶ Iph. T. 727.

Πολύθυτος. πολύθυτος τιμὰ Her. 777. πολύθυτον ἄλσος Iph. A. 185.
Πολύκαπνον στέγος El. 1140.
Πολύκαρπος. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας βότρυν Ph. 238. πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 3.
Πολύκλαυτος. τόκες πολυκλαύτες Ion. 869. στείχομεν πολύκλαυτοι Her. F. 1427. κόρα πολύκλαυτος Iph. A. 782. et κόρας πολυκλαύτες ib. 779.
Πολύκρανος δράκων Bac. 1015.
Πολυκτήμων βίε Ion. 581.
Πολύκτητος. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An. 769.
Πολυκτόνος. ζωστῆρα τὸν πολυκτόνον Her. 218. Ἑλένης τῆς πολυκτόνε Or. 1142. cf. Hel. 199. ἁ πολυκτόνος Κύπρις Hel. 242.
Πολύκωπος. πυλυκώπῳ σκάφει Iph. T. 981.
Πολύμετρος. πολύμετρον λαβὼν στάχυν Meleag. fr. I. 6.
Πολύμηλος. πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖς Al. 591.
Πολυμήστωρ, rex Thraciæ, ab Hecuba excœcatus. Hec. 7. 771. 969. 974. et 1116.
Πολύμοχθος. ὦ πολύμοχθος Ἄρης Ph. 791. Λαβδακίδαις πολυμόχθοις ib. 807. οἶκτοι θνητῶν πολυμόχθων El. 1330. ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς Fr inc. CLX. 1. τῶν πολυμόχθων Τρωϊάδων Hec. 96. ἦ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος, ἦ πολύμοχθον ἀμερίων; Iph. A. 1330. sq. ὀκ ἄν γ' εἰδείης πολυμοχθότερον — θνατῶν Her. F. 1196.
Πολυνείκης, filius Œdipi. Ph. 56. etc. Sup. 15. etc.
Πολυνιφής. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα Hel. 1342.
Πολυξένη, filia Priami. Hec. 40. etc. Tr. 40. etc.
Πολύξενος οἶκος Al. 571.
Πολύολβος. χώρας τῆς πολυόλβε Ar. fr. XXXIII. 1.
Πολυόρνιθος. τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435.
Πολύοχος τυραννὶς Rh. 166.
Πολύπηνος. πολύπηνα φάρεα El. 191.
Πολύπλαγκτος. ὀκ ἄν γ' εἰδείης ἕτερον — πολυπλαγκτότερον θνατῶν Her. F. 1197.
Πολυπλανὴς Hel. 204.
Πολυπλάνητος αἰὼν Hip. 1110. πολυπλανήτων πόνων Hel. 1335.
Πολύπλανος. δεργμάτων κόραισι πολυπλάνοις Ph. 665.
Πολύπλεθρος. πολυπλέθρες γύας Al. 690.
Πολυπλόκος. σπείραις πολυπλόκοις Med. 481. πεσσῶν μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 197.
Πολυποίκιλος. πολυποίκιλα φάρεα Iph. T. 1149.
Πολύπονος Her. F. 1191. τῶν πολυπόνων βροτῶν Or. 176. cf. Al. 974. πολυπόνῳ μοίρᾳ Ph. 160. χάρις γόων πολύπονος Sup. 80. δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις Or. 1011. ἐκ Μυκηνῶν πολυπόνων Her. 932. ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον Med. 1291. ἐφαμέρων ἔθνη πολύπονα Or. 975. πολύπονα πάθεα ib. 1500. πολυπονωτάτην βροτῶν Hec. 722.
Πολυπόταμος. Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον Her. F. 409.
Πολύπτυχος. Φωκέων ἐν πολυπτύχῳ χθονὶ Iph. T. 677.
Πολύς. πολὺν χρυσὸν Hec. 10. ἦν πολὺς (i. e. vehemens, iracundus) παρῇ Or. 1200. πολὺς γέλως ib. 1560. Tr. 983. Bac. 250. et Ion. 1172. ὁ πολὺς βίος Hip. 252. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν ib. 1220. ὅταν ὁ θεὸς (sc. Bacchus, i. e. vinum) εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς Bac. 300. πολλὰ πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med. 579. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; Iph. A. 1358. πολλαί γε πολλοῖς εἰσὶ συμφοραὶ βροτῶν Ion. 381. πολλοῖσι πολλὴν, δὶς τοσοῖσδε πλείονα Fr. inc. CIX. οἱ πολλοὶ, multitudo plebis Hec. 257. Or. 770. El. 382. et Antig. fr. III. dicitur et πολέες pro πολλοὶ Iph. T. 1262. Hel. 225. et 1348. πολλῆς ἔριδος κλύδων Hec. 118. πολλὴ ἀνάγκη ib. 396. et Med. 1013. πολλὴ ἐν βροτοῖσι — θεὰ κέκλημαι Hip. 1. πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας El. 971. τὸ πολὺ (i. e. multitudo plebis) δεινὸν κακὸν Iph. A. 1357. ἦ πολλε γε δεῖ Tel. fr. XIII. πολλὰ μοχθεῖν, πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι, βόλει; Ph. 555. πονεσα πολλὰ, πόλλ' εὐδαιμονεῖ Sup. 577. πολλὰ πολλῶν κυρεῖ Iph. T. 759. πόλλ' ἀναστρέφει θεὸς Rh. 332. πόλλ' ἀνήρε μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771.

πολλὰ κραίνει θεὸς Fr. inc. CXCIII. etc. 2) *Comp.* πλείων, vel πλέων λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατέμεναι Bel. fr. XXV. 12. ὅταν τις ἐσθλὸς —μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον Hec. 308. τῷ ὄχλῳ πλέον νέμεις ib. 868. πήματος πλέον ib. 1168. ἐκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib. 1188. βίᾳ τὸ πλέον μέρος Or. 203. δεῖ σε πλέον φέρεσθαι ib. 660. τὸ πλέον ἀπολέσας Ph. 512. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίςαται τὔλασσον ib. 542. φρονῦσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρῆν Hip. 641. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος Sup. 241. τῶ θεῶ πλεῖον φρονῶν Her. 259. πλειόνων ἐρῶσι Sup. 239. ζητῶν τὰ πλείονα Inus fr. XV. 4. etc. 3) *Superl.* πλεῖςος. ἣ πλείςυς Ἀχαιῶν ὤλεσεν Or. 741. ὐχὶ τῷ πλείςῳ διδὺς τὸ πλεῖςον Sup. 408. ὦ πλεῖς' ἔχων Hec. 620. ὁ πλεῖςα πράσσων πλεῖςθ' ἁμαρτάνει βροτῶν Œno. fr. I. etc.

Πολύσπορος. Ἀσιάδος πολυσπόρυ Tr. 743.

Πολύςονος. ὦ δαίμονος πολυςόνυ Hel. 212. τὴν πολύςονον Ἑλένην Or. 56. ἀρὰ πολύςονος ib. 997. ὦ πτερῦσσα —πολύςονος Ph. 1029. ἰαχὰν πολύςονον γόων Med. 204. ἁ πολύςονος Ἐριννὺς Sup. 835. cf. Her. F. 880. ἁγεμόνευμα νεκροῖσι πολύςονον Ph. 1499. ἐφαμέρων ἔθνη πολύςονα Or. 975.

Πολύτεκνος. ὐδ' εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπυδὴν ἔχων Med. 557.

Πολύϋμνος θεὸς Ion. 1074.

Πολύφημος, *nom. propr. viri.* Cy. 25. et 91.

Πολύφθορος Ph. 1029.

Πολυφόνος. πολυφόνῳ χερὶ Rh. 62. cf. v. 465. τὰν πολυφόνον κύνα Her. F. 420.

Πολύχορδος. πολυχόρδοις ᾠδαῖς Med. 196. πολυχορδοτάτᾳ γήρυϊ Rh. 548.

Πολύχρυσος. Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον Hip. 69. τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν Hec. 492. cf. Hel. 934. σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. cf. Dan. 2. et Thes. fr. VIII. 1. αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ Iph. A. 787. cf. Bac. 13. πολύχρυσα λατρεύματα Iph. T. 1275.

Πόμα. πόμ' αἵματος Hec. 392. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. βότρυος ὑγρὸν πόμα Bac. 279.

Πομπαῖος. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ Med. 759. ἐλάταν πομπαίαν Iph. A. 1323.

Πομπεὺς σωτήριος Rh. 229.

Πομπὴ, et dor. πομπά. ὐρίας πομπῆς σπανίζων Iph. A. 352. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324. ἥν νιν πομπαῖς ἀντήσαις ib. 150. ὦ σχέτλιοι πομπαὶ Iph. T. 651. πομπαῖσιν Ἀφροδίτας Hel. 1131. Εὐρυσθέως πομπαῖσι Her. F. 580.

Πόμπιμος. πόμπιμος ὁ δαίμων Ph. 991. πῶς—πόμπιμόν σε χώρα τὰν παιδολέτειραν ἕξει; Med. 848. πομπίμαν ἔχων ἐμὲ Ph. 1705. πομπίμα φάτις δωμάτων Hip. 578. πνοὰς πομπίμυς Hec. 1290. cf. Hel. 1079.

Πομπός. πομπὸς σωτήριος Bac. 963. ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίαις ib. 1045. ἡμᾶς πομπὺς—κόρης τάσσυσιν εἶναι Hec. 222. ὦ πομποὶ Bac. 1379.

Πονεῖν. μὴ πόνει Ph. 617. cf. El. 1007. πονῦμεν ἡμεῖς Med. 334. τί πονεῖς; Iph. A. 42. et Her. 704. μάτην μὴ πονεῖν Iph. A. 353. ὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν; ib. 410. τί δεῖ πονεῖν; ib. 1035. ἑκὼν πονεῖν με χρή· πονῦντα δ' ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 161. cf. v. 182. ὁ μὲν πονεῖ, ὁ δ' ὐ πονήσας αὖθις ὄλλυται κακῶς Hel. 719. sq. μάτην πονῶ Her. F. 501. conf. Bac. 626. Melan. fr. VIII. 2. χρὴ πονεῖν Ar. fr. XXX. 2. ἠπιςάμην ἂν πονεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἔφυ ὐδεὶς, ὅστις ὐ πονεῖ, βροτῶν Hyp. fr. IV. 2. Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. τῷ πονῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. ὐ τῶν πονύντων τὔργον ἡγῦνται τόδε An. 696. πονῦσ' (i. e. ῦσα) ἄλλον πόνον Hec. 779. πονῦσα πολλὰ Sup. 577. ἅμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν Iph. A. 213. μόχθυς ἄλλως τῆς εὐσεβείας—ἐπόνησα Hip. 1369. ἄλλοισι πόνησ' (i. e. ἐπόνησα) ἁμιλληθεὶς λόγῳ Sup. 195. ἃ 'πόνησα πόλλ' ἐγὼ Her. F. 259. μίαν πονήσας ἁμέραν ἡμῶν ὕπερ Or. 655. πόνυς πονήσας μυρίυς ib. 1615. πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον Rh. 490. πονήσας εἷλον ἂν τάχα ξένυς Hel. 1639. πονηθεῖσα ib. 1525.

Πόνημα μελισσᾶν Iph. T. 165.

Πονηρία Cy. 641. ἡ μωρία—ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ Fr. inc. VII. 2.

Πονηρός. ὁ πονηρὸς ὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 596. πονηρὸς ἀνὴρ Sup. 424. πονηρῦ φωτὸς ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. νόσον πονηρὸν ib. 1187. πονηρὸν οἰωνὸν ib. 1347. ὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδῦ πονηρὸς ὐδεὶς Ion. 636. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. πονηρῷ τῷ φθόνῳ Bel. fr. XXIX. 2. ἁρμὸς πονηρὸς Er. fr. I. 12. ἄμφω πονηρὼ ὄντε El. 928. πονηρῶν προστατῶν Sup. 243. φόβυς πονηρὺς ib. 548. ἄνδρες πονηροὶ Cy. 638. τὺς πονηρὺς φίλυς ἔχειν Ion. 627. γνώμης πονηροῖς κανόσιν El. 52. τὺς πρὸς χάριν —πονηρὺς Er. fr. II. 20. cf. v. 28. πονηρὰν αἵρεσιν Iph. A. 1364. πονηρὰν χεῖρα Ion. 1316. ὅστις γαμεῖ πονηρὰν El. 1098. et Cress. fr. IV. 4. φειδοῖ πονηρᾷ Antiop. fr. XL. 3. λέσχας πονηρὰς Iph. A. 1001. τελετὰς πονηρὰς Bac. 260. χάριτας πονηρὰς Hel. 908. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφὴ Iph. A. 333. πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 2. πονηρὰ δρᾷν Hec. 1190. ἢν πονηρὰ ᾖ (sc. τὰ ἐντεταλμένα) Ph. 1643. κέρδη πονηρὰ Cy. 311. ἐκ τῶν πονηρῶν σωμάτων Meleag. fr. XIV. 3. δοκεῖ πονηρὰ Phry. fr. V. 3. πονηρὰ τἄργ' ἔχυσα Fr. inc. LIV. 2.

Πόνος. τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος Hec. 378. et Fr. inc. LXXXIII. 2. ὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον Hec. 572. πονῦσ' ἄλλον πόνον ib. 779. Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσων διπλῦν ib. 1197. τεκτόνων πόνον Or. 1570. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Ph. 30. cf. v. 1443. ὁ πόνυ πολλῦ μὲ δεῖ Hip. 23. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317. εὐσεβὴς πόνος ib. 373. πῦ πόνος ἐμῶν τέκνων; ib. 1134. Κυκλωπίων πόνον χερῶν Iph. A. 1501. πόνος εὐκλεὴς Rh. 197. πόνον ἡδὺν Bac. 66. βέλει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί; Her. 63. τὰ τῶν θανόντων ὐδὲν, ἀλλ' ἁπλῶς πόνος Hel. 1437. πόνος εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. II. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. etc. 2) *Plur.* πόνοι καὶ πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες Hec. 638. τῶν ἀμέτρητων πόνων ib. 783. τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων ib. 1292. μεταδιδὺς σοι πόνων ἐμῶν Or. 281. δεινῶν πόνων —ἐν κύμασι ib. 343. ἀντιλάζυ πόνων ib. 452. καλὸν πάρεργον πόνων ib. 609. πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος ib. 688. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν πόνοισιν; ib. 694. σὺ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνυς ib. 1224. πόνυς πονήσας μυρίυς ib. 1615. cf. v. 1663. μελέα πόνων Med. 96. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας ib. 531. πόνων ἀνάπαυσις Hip. 190. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν An. 121. μόχθοισίν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι ib. 706. ὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ Iph. T. 729. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν Ion. 134. τῷ κατ' οἴκυς ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Æg. fr. IX. 2. ὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. μεμνῆσθαι πόνων ejusd. fr. X. 2. οἱ πόνοι τίκτυσι τὴν εὐδοξίαν Arc. fr. VII. 3. et οἱ π. τίκτ. τὴν εὐανδρίαν Fr. inc. LI. 7. τὸν πόνων πεπαυμένον Cresph. fr. I. 3. πόνοισιν ὐκ ἀγύμναστος φρένας Dic. fr. XVI. ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Fr. inc. XXXIV. εἰ μὴ μακρὰν διὰ πόνων ἐναυσόλυν eorund. CLXVII. 2. μεταβολὰς πόνων ἀεὶ φιλῶ eor. CLXX. etc.

Ποντιὰς αὖρα Hec. 444.

Πόντιος. ἀφῆκε πόντιον Hec. 797. cf. Dan. 43. ὁ πόντιος ἄναξ Hip. 44. πατὴρ πόντιος ib. 1318. ὦ πόντιε (i. e. Neptune) An. 1011. cf. Rh. 188. Hel. 1601. et Ion. 282. Ἄρης πόντιος Iph. A. 765. ποντίῳ σάλῳ Iph. T. 1443. et ποντίων σάλων Or. 994. πόντιος δαίμων Rh. 240. ποντίυ παῖδες θεῦ Cy. 21. cf. v. 285. et 412. ἱκέτας δέχεσθαι ποντίυς ἐφθαρμένυς ib. 299. ποντίας ἁλὸς Hec. 610. Hel. 128. et Her. F. 400. ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778. cf. Med. 1288. et Al. 598. ποντία νοτὶς Hec. 1259. ὦ δέσποινα ποντία Hip. 415. et 522. τᾶς ποντίας θεῦ An. 130. cf. Iph. A. 836. et Hel. 325. ποντίαν ξυμπληγάδα An. 796. ναῦν ποντίαν Iph. T. 70. ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας ib. 270. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. ποντίας πεντήκοντα νῆας Iph. A. 253. ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. cf. v. 753. ποντίῳ φυσήματι ib. 1211. κατ' οἶδμα

πόντιον Iph. A. 704. cf. Hel. 407. et 1412. πόντιον σῶμα Rh. 436. πόντιον σκάφος Tr. 1085. ποντίοις πείσμασι Hec. 1080. ἐπὶ πόντια κύματα Iph. T. 409. ποντίων καθαρμάτων Her. F. 225. ὄψων ποντίων Cress. fr. IX. 3.

Πόντισμα. Μενέλεῳ ποντίσματα φέροντες Hel. 1564.

Ποντομέδων Hip. 744.

Ποντοπόρος. πλάταν ποντοπόρον Tr. 810. τὰς ποντοπόρυς σχεδίας Hec. 113. ποντοπόρυς θοὰς ἀκάτυς ib. 445.

Πόντος. ἐν πόντῳ σάλῳ Hec. 28. cf. El. 1241. πόντυ πελάγιος κλύδων Hec. 701. γένος ὔτε πόντος, ὔτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. δεινῶν πόνων, ὡς πόντυ—ἐν κύμασι Or. 343. ἐς οἶδμα πόντυ ib. 992. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 216. cf. Tr. 225. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντυ κληῖδ' ἀπέραντον Med. 212. πόντῳ κρέοντι Hip. 1168. cf. El. 1262. πρὸς πόντον Σαρωνικὸν Hip. 1200. πόντυ ναυϛολήματα Sup. 209. πόντος μέλας Iph. T. 107. πόντυ εὐξείνυ ib. 123. et ἀξείνυ πόντυ ib. 218. πόντυ ἀνάκτωρ ib. 1414. ἐπὶ πόντον Σικελὸν Cy. 699. et El. 1347. δεινὰ φῦλα πόντυ Æol. fr. IX. 3. καλὸν, πόντυ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. πόντυ κύματα Fr. inc. CLXXV. 1. πόντυ πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1. etc.

Πορεύειν. πορεύει αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο Or. 947. ὀχημάτων ἔξω πορεύετε φερνὰς Iph. A. 611. ἐπεί σε χρόνῳ—ποταμὸς πορεύει Στρυμὼν Rh. 350. πορεύων εἰς δόμυς ματέρος αἷμα σᾶς Or. 337. πορεύων—Ἀχιλλῆ El. 438. πορεύυσ' (i. e. υσα) ἄνδρα σοι μέγαν φίλον Rh. 650. cf. v. 460. εἰς ἀπορόν σε κλύδωνα θεὸς κακῶν ἐπόρευσε Med. 363. ἃ—ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνισσαν Hip. 755. μὲ πρὸς τύμβον πόρευσον πατρὸς Or. 794. δεῦρό νιν πόρευσον οἴκων ἔξω Med. 180. πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων Iph. A. 616. κατά με γᾶς ζῶντα πόρευσον Rh. 831. δέσμιον πορεύσατε δεῦρ' αὐτὸν Bac. 355. πόρευσον ἄλλᾳ τὸν ἐπάγοντα ϛρατὸν Her. 773. ᾄδυ πυλωρὸν—εἰς φάος ὅπως πορεύσαιμι Her. F. 1278. cf. Al. 1076. χρυσέαν ἄρνα πορεῦσαι El. 706. γυναῖκ' ἀρίϛαν λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύσας Al. 445. τὸν θανόντα—πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν An. 1241. ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; Hec. 447. ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν Ph. 992. τοῖον ϛράτευμα πορεύσετε Sup. 1225. ἐμὲ πόντιον σκάφος πορεύσει Ἄργος Tr. 1086. 2) *med.* ἐπ' ἔργον πορεύομαι Or. 1068. χαίρων πορεύυ Med. 756. ἔξω δωμάτων πορεύεται Hip. 1156. ἵνα πορεύηται ϛρατὸς Iph. A. 879. ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται El. 965. ποῖ πορευθῶ; Hec. 1099. cf. Ion. 1240. πορευθεὶς Ἰλίυ πυργώματα Hel. 51. etc.

Πόρευμα νάϊον Iph. A. 300.

Πορεύσιμος. ἥνπερ (sc. ὁδὸν) πορεύσιμον El. 1046.

Πορευτέον Iph. A. 1016. et Her. 730.

Πορθάων, *nom. propr. viri.* Meleag. fr. I. 4.

Πορθεῖν. πορθεῖν πατρίδα Ph. 491. πορθεῖς (sc. οἴκυς) An. 634. φίλυς πορθεῖν Peliad. fr. V. 3. πορθῦντα γῆν Ph. 514. ἡνίκα Σπάρτην ἐπόρθεις Her. 742. ἦ γὰρ πατρῷον δῶμα πορθήσεις; Or. 1595. πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνῦ πόλιν Sup. 1213. πορθήσων πόλιν Ph. 573. ῦς (sc. βωμὺς) σὺ πορθήσων πάρει ib. 607. πατρίδα πορθήσων ἐμὴν ib. 763. et 1385. σὰ πορθήσων ϛαθμὰ Rh. 293. κόρας βίᾳ πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθυμένας Ph. 568. βυφόρβια πορθύμενα Iph. T. 302. πόλις πορθηθεῖσα Tr. 9.

Πορθητής. τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾷ Tr. 213.

Πορθμεύειν. τίς ἀϛὴρ ὅδε πορθμεύει; Iph. A. 6. τίνι λόγῳ πορθμεύετε; Iph. T. 1358. ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις; ib. 1435. ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος ib. 266. πορθμεύων πλάτῃ ib. 1445. εἰς δάκρυα πορθμεύυσ' (i. e. υσα) ὑπόμνησιν κακῶν Or. 1032. ἐν ἁρμάτων ὄχοις εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας Iph. T. 371. τί ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα; ib. 936. Θρῆκα πορθμεῦσαι ϛρατὸν Rh. 429. δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος Ion. 1599. πορθμεύσειν γραφὰς πρὸς Ἄργος Iph. T. 735. λευκὴν αἰθέρα πορθμευόμενος An. 1230. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμευομέναν Tr. 568.

Πορθμεὺς νεκύων Al. 254.
Πορθμὶς Iph. T. 355. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὶς Hip. 753. πορθμίδος σκάφος Cy. 361. δῦναι κελεύσω πορθμίδα Hel. 1067.
Πορθμός. τὸν ἐς ἀΐδα πορθμὸν ἀΐξω; Hec. 1106. πορθμὸς ναῶν Iph. A. 1379. πλεῖ κατὰ πορθμὸν Tr. 102. πορθμὸν ἐκ ᾔδειεσθα πατρῴας χθονός; Cy. 108. ὁ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν; Hel. 126. ἀκύματος πορθμὸς Fr. inc. CCVIII. πορθμὲς μυρίες πεπλωκότα Hel. 539.
Πορίζειν. πόριζε (sc. μηχανήν τινα κακῶν) Al. 222. ἐπὶ τοῖσι φιλτάτοις τέχνας πορίζω Iph. A. 745. πλείω πορίζει φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2. θεῶν πυριζόντων καλῶς Med. 879.
Πόριμος. μισῶ πολίτην—πόριμον αὑτῷ Fr. inc. B. 32. 3.
Πόρις. πόριος Ἰνάχε Sup. 629. εὔθηλον πόριν Bac. 736.
Πόρος. Διρκαῖος πόρος Ph. 737. cf. v. 832. χρημάτων τίς πόρος; ib. 991. ἤν μοι πόρος τις—ἐξευρεθῇ Med. 260. τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεὸς ib. 1418. it. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. τίς ἂν πως πόρος κακῶν γένοιτο; Al. 211. ἐντὸς εὐξείνε πόρε An. 1263. cf. Iph. T. 1388. et ἀξένε πόρε Iph. T. 253. πόρον σχιστὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίνα πόρον εὕρω ποθέν; ib. 356. cf. Iph. T. 876. ἔτοι μακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον Iph. T. 116. πόρον ἄπορον ἐξανύσας ib. 897. ὁ γὰρ ἀγχίπλεν πόρον φεύγεσιν ib. 1325. Αἰγαῖον πόρον Tr. 82. cf. Hel. 129. δι' Ἀχερέσιον πόρον Her. F. 838. ναυσὶ πόρον πνοαὶ—ἰθύνεσι Bel. fr. XX. 2. χρημάτων εἰσὶν πόροι Sup. 777. μαστεύεσα πόρες Hel. 1337. μυκτήρων πόρες Fr. inc. CCXIII.
Πόρπαμα. γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων Her. F. 959. εὐπρεπῆ πορπάματα El. 820.
Πόρπαξ. πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν Ph. 1134. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. ἐμβαλὼν πόρπακι χέρα Hel. 1392. παρὰ πορπάκων Rh. 384.
Πόρπη. πόρπας λαβῦσαι Hec. 1170. χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόρας Ph. 62. χρυσέαις ἐζευγμέναι πόρπαισιν El. 318.
Πόρπημα. ξὺν τοῖσδε πορπήμασιν Rh. 442.
Πόῤῥω. μὴ νῦν τὰ πόῤῥω σκόπει Rh. 482. πόῤῥω Τροίας Tr. 189. καίει τὰ πόῤῥω Phaëth. fr. XIV.
Πορσύνειν. παισὶ πόρσυν', οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν Med. 1020. μεγάλα πορσύνειν κακὰ An. 352. cf. Fr. inc. B. 25. 1. ὅπως, ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ, πορσύνετε Rh. 878. σὺ γε παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον An. 1064. γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν Sup. 132. cf. Al. 1077. Νύμφαις ἑορτὴν πόρσυνε (pro ἐπόρσ.) El. 625. ξένων εἰς δαῖτα πορσῦναι τινὰ ib. 414. τὸν προκείμενον πόνον—τυράννῳ—πορσυνῶ Al. 1153. κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται An. 804.
Πορφύρα. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν Epist. V.
Πορφύρεος, vel πορφυρῦς. βίος πορφυρῦς θαλάσσιος St. fr. III. 1. vid. not. ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων Or. 1457. πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἅλα πορφυρέην Fr. inc. CLXXXII. πορφύρεον εἰς οἶδμα Hip. 738. φάρεα πορφύρεα Or. 1436. et Hip. 126.
Πορφυρευτικός. πορφυρευτικαὶ στέγαι Iph. T. 263.
Πορφυροειδής. δι' ἅλα πορφυροειδέα Tr. 124.
Ποσειδῶν, Neptunus. Hip. 45. et 887. Iph. T. 1415. et 1444. Tr. 2. Hel. 1601. et Ion. 446. dicitur et Ποσειδᾶν Iph. A. 198.
Ποσειδώνειος. Ποσειδωνείοις ὕδασι Ph. 196.
Πόσις, maritus. Hec. 422. et 919. Or. 588. etc. nam hæc vox Euripidi est frequentatissima.
Ποτάμειος. χιόνι ποταμείᾳ Tr. 1067.
Ποτάμιος. ποταμίε κύκνε Rh. 618. ποταμίᾳ δρόσῳ Hip. 127. cf. Hel. 1400. ποταμίᾳ κώπᾳ Al. 461. ποταμίαισι δρόσοις Hip. 78. ποταμίες διαῤῥοὰς Rh. 919. πηγὰς ποταμίας El. 56. et π. ποταμίες ib. 309. πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. νᾶμα ποτάμιον Cy. 96. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320. ὕδασι ποταμίοις Al. 157. ποταμίοις παρὰ χεύμασι El. 152. ποταμίων ῥείθρων ἄπο ib. 794.
Ποταμός. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν

Iph. A. 713. ὦ ποταμοῦ παῖ Rh. 346. cf. v. 394. ὁ καλλιγέφυρος ποταμὸς ib. 350. βαρβάρου ποταμοῦ Bac. 405. ποταμοῦ παρ' οἶδμα Hel. 1481. ἀμφὶ ποταμὸν Τανὸν El. 410. Ἀργείου ποταμοῦ Xan. fr. vers. 3. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν Med. 410. cf. v. 846. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. πηγαὶ ποταμῶν Her. F. 1297.

Ποτανός. ποτανοὶ ἤνυσαν τὸν ἀΐδαν Sup. 1141. ποτανοὶ οἰωνοὶ Hel. 1494. ποτανὰν εἴ σέ τις θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν Hip. 734. ὦ ποταναὶ δολιχαύχενες Hel. 1503. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460.

Ποτᾶσθαι. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν Hip. 1272. μέσα Αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται Rh. 531. Οἶστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν Iph. T. 394. ποτωμένην ψυχὴν Or. 674. μέλισσα οἷα τις πεπόταται Hip. 564.

Ποτήρ. ποτῆρα ἐν χείρεσσι κίσσινον λαβὼν Al. 759. ἐφέλκω ποτῆρα Cy. 151.

Ποτὶ, vox poët. i. q. πρός. ποτὶ τέρμα δύστανον Hip. 140. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. ποτὶ Τροίαν Rh. 898. ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας Cy. 504. ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168. ποτὶ θῆσσαν ἑστίαν ib. 205.

Πότμος. τίνι πότμῳ κεῖσαι; Hec. 696. τίνος πότμου τυχών; ib. 773. αἰδώς μ' ἔχει ἐν τῷδε πότμῳ ib. 971. θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. πρόδηλος ὁ πότμος ib. 190. ὦ μέλεος ἥβης σῆς καὶ πότμου ib. 1029. πότμῳ φονίῳ Hip. 561. πότμον ἄποτμον ib. 1144. παρ' εὐτυχῆ πότμον Al. 929. οἴ μοι πότμου An. 848. τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσορᾶτε; Sup. 808. ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ Iph. A. 550. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 864. τίνα πότμον εἴληχε βιότου; ib. 913. τίνα πότμος εὐτυχὴς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 244. ἔχει πότμος νιν ib. 270. τίνι πότμῳ συνεζύγην; Hel. 262. τίς σε πότμος συλᾷ πάτρας; ib. 675. ἔχει πότμον ib. 1302. ὁ πότμος σ' ἐξεῦρεν Ion. 554. τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος; ib. 1422. εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι ib. 1605. ἐν ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας Her. F. 269. θεῶν παλίρρους πότμος ib. 739. τοῖνδ' ἐλοῦ δυοῖν πότμοιν τὸν ἕτερον Ph. 958. ὦ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι Hip. 669. κοινοὶ πότμοι El. 1305.

Πότνα Tr. 292. πότνα θεῶν Bac. 370.

Πότνια. ὦ πότνια χθὼν Hec. 70. πότνια νὺξ Or. 174. ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν ib. 213. πότνι' Ἠλέκτρα ib. 851. cf. v. 1248. πότνια παῖ Λατοῦς Ph. 109. ὦ πότνια Ἥρα ib. 1374. ὦ πότνι' Ἄρτεμι Med. 160. cf. Hip. 61. ὦ πότνι' αἰδὼς Iph. A. 821. ὦ πότνια τύχη ib. 1136. λίμνης Τριτωνιάδος πότνιαν ἀκτὰν Ion. 873. etc.

Ποτνιάς. ποτνιάδες θεαὶ Or. 318. ποτνιάδες πῶλοι δρομάδες Ph. 1131. Βάκχας ποτνιάδας εἰσιδὼν Bac. 663.

Ποτὸν Hip. 516. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ Cy. 423. ἀποκερδαίνων ποτοῦ ib. 431. χωρίσας ποτὸν Ion. 1035. ποτοῦ ἐγεύσατο ib. 1203. ἀσθενεστέρῳ ποτῷ El. 499. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι —παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1110. χρειοῖ ποτῶν Her. F. 52. στέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6. ποτοῖς ἀφαιρεῖν νόσον Inus fr. V. 6.

Πουλυπινὴς, poët. pro πολυπ. κάρα πουλυπινὲς Rh. 716.

Πουλύπονος, pro πολ. δι' ἐμὸν ὄνομα πουλύπονον Hel. 200.

Ποῦς. περᾷ ὑπὸ σκηνῆς πόδα Hec. 53. ὦ τλᾶμον ποὺς ib. 171. ἔρχεται σπουδῇ ποδὸς ib. 216. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; ib. 812. ἐπεὶ νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα ib. 940. cf. v. 1020. τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα; ib. 977. λαιψηρῷ ποδὶ ib. 1039. τυφλῷ στείχοντα παραφόρῳ ποδὶ ib. 1050. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. γέροντι δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; ib. 631. cf. El. 561. ναῦς ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ Or. 705. ἣν χαλᾷ πόδα ib. 706. οἴαξ ποδός μοι ib. 793. ποδὶ βοηδρόμῳ ib. 1290. ἐνόπλῳ ποδὶ ib. 1622. τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμὸς εἶ σὺ Ph. 841. ἀφ' ἡσύχου ποδὸς δύσκλειαν ἐκτήσαντο Med. 217. ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα μὴ λῦσαι πόδα ib. 679. ὑστέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα Hip. 1243. κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα An. 1260. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1014. ἐκπετάσουσι πόδα ναὸς Iph. T. 1136. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tr. 325. δαρὸν χρόνου

πόδα Bac. 887. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. εἰ εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα ib. 169. πῶς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ ib. 836. σῆσον λαιψηρὸν πόδα Hel. 562. ποδὶ σείβων ἀνοσίῳ ib. 874. ἣν μὴ πόδ᾽ ἀντιθῇ ποδὶ ib. 986. ὀρθῷ βῆναι ποδὶ ib. 1465. πεδοσιβεῖ ποδὶ ib. 1532. ταύρειος πῶς ib. 1571. σύντεινε ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. πόδ᾽ ἀλάταν ib. 139. τὸν ἰσάνεμον ποδοῖν Iph. A. 206. ἅμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν ib. 213. δόλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. ποδῶν βάσει ib. 837. ἐπὶ γαίης ἁρμόσαι πόδας Or. 233. ὁ σθένω ποσὶ Al. 269. τὸν ποσὶν οἰστέον κακὸν ib. 742. cf. An. 397. Iph. T. 1312. et Tr. 938. τὸν ταχὺν πόδας An. 1237. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ Ion. 1166. etc.

Πρᾶγμα. αἰσχύνην φέρει, πρᾶγμ᾽ ἐς χέρας λαβόντ᾽ ἀπώσασθαι τόδε Hec. 1242. ἢ κρινεῖ τί πρᾶγμα; Or. 755. τὸ πρᾶγμά γ᾽ ἔνδικόν μοι ib. 780. ἄελπτον πρᾶγμα Med. 225. ἐμοὶ οὐδὲν πρᾶγμα (mihi non curæ est) ib. 451. τοιόνδ᾽ ἀπέβη τόδε πρᾶγμα ib. 1419. it. Al. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. εἴς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα Sup. 1057. θαῦμα, ἔλασσον τοὔνομ᾽, ἢ τὸ πρᾶγμ᾽, ἔχον Hel. 607. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν Er. fr. II. 9. οὐκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον Hec. 1188. τὰ χρηστὰ πράγματα ib. 1238. ὁρᾷς τἀμὰ πράγμαθ᾽ ὡς ἔχει Al. 281. τὰ θνητὰ πράγματα ib. 783. cf. Inus fr. IX. 1. φίλοις μὲν οὐ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασιν Sup. 747. σώζειν κοινὰ πράγματα Iph. T. 1062. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα Hel. 293. οὐ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα Ion. 599. πραγμάτων εὐμουσίαν ἄσκει Antiop. fr. XXXIII. 2. τοῖς πράγμασιν οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεὼν Bel. fr. XXIV. 3. πράγματα βόσκειν Thes. fr. II. ὁ ὄλβος ἔξωθέν τις ἐστὶ πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.

Πρᾶγος. ἄνασσα πράγους τοῦδε Tel. fr. XV. 1.

Πρᾶξις. οὐκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε Hip. 1004. πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι Iph. A. 272. πρᾶξιν φονίαν El. 1297. κοιναὶ πράξεις ib. 1305. εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 4.

Πρᾷος Bac. 436.

Πραπίς. ἀπέχειν πραπίδα — περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 428. μανείσῃ πραπίδι ib. 997. δίδυμα πραπίδων γνώμα An. 481. ποικιλίᾳ πραπίδων Æol. fr. IX. 2. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII.

Πράσσειν. ὡς πράσσεις κακῶς Hec. 56. cf. v. 957! Or. 719. etc. αὐτὸς πράσσεις ὧδε Hec. 1232. τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ib. 1251. τοῖσιν θεοῖς μὴ πράσσ᾽ ἐναντία Or. 534. τί πράσσεις; ib. 730. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ib. 1579. cf. v. 1587. πολλὰ πράσσειν Hip. 785. Sup. 576. et Antiop. fr. XIII. 1. πράσσειν εὖ Hip. 1019. cf. Hec. 371. 984. etc. πράσσω τιν᾽ Εὐρυσθεῖ πόνον Al. 484. πράσσομεν οὐχ οἷα κώμου—ἄξια ib. 806. πάντα δι᾽ ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. σκοτεινὰ πράσσουσιν ib. 324. Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς Iph. T. 668. cf. Hec. 820. et 957. etc. σεμνόν τι πράττειν Tr. 447. σωφρόνως πράττειν τι Hel. 1673. εὐδαίμονα πράσσει El. 1359. τἀπεσαλμένα πράσσειν προθύμως Dan. 48. ἐμοῦ πράσσοντος, ὡς πράσσω τανῦν Or. 659. πάντα πράσσων σὺν δίκῃ Ph. 495. ὦ μεγάλα πράσσων An. 387. cf. Iph. A. 346. ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τέκνοις ἀνόσια πράσσων Iph. A. 1105. χάριν πράσσων ἀδελφῷ Ion. 37. cf. v. 896. et El. 1133. πρόθυμα πράσσων Ion. 1173. ὀνομαστὰ πράσσων Her. F. 509. ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολὼν Or. 449. οὐκ ἔτι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. κοινὰ πράσσουσα Iph. T. 668. εἰ — τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὔτ᾽ ἔπραττον Phry. fr. VI. 2. ἔπραττες οὐ ξυλουργικὰ Fr. incert. CXLI. ἔπραξεν ἔνδικα Or. 537. κακῆς γυναικὸς αἷμ᾽ ἐπράξαμεν ib. 1139. ἔπραξεν, οἷα χρὴ πράσσειν κακοὺς ib. 1352. ἔπραξε δεινὰ Ph. 1466. cf. Hip. 1325. πῶς ἂν ἔρημον τάφον—ἔπραξε γυναικός; Al. 97. ἔπραξε βούλησιν, ἣν ἐβούλετο Her. F. 1305. γενναίως ἔπραξας Alcmen. fr. IX. 2. κάρτα γ᾽ εὖ πράξειας ἂν Hip. 472. πλέον πράξωμεν οὐδὲν Iph. A. 1373. τοῦτο βού-

λομαι εὐκλεῶς πρᾶξαι ib. 1376. θεόθεν πράξας, ἅπερ ἤυχε Or. 355. δίκαια πράξας ib. 1229. πράξας, ὃ μὴ τύχοιμι Al. 1026. πράξας ἐκ θεῶν κάλλιστα Her. 794. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' εὐτυχέστατα Hel. 725. οὔτ' ἄρα πράξεις οὐδὲν Ion. 337. οὐ χρὴ τοὺς εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεὶ Hec. 283. ἔοικα πράξειν οὐδὲν ib. 813. κεδνὰ πράξειν Al. 608. οὐκ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν Ph. 1645. κακῶς πεπραγότι Al. 964. λαὸν εὖ πεπραγότα Sup. 329. διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα Her. F. 707. cf. Or. 87. εὐτυχῶς πεπραγότες Her. 500. τὰ οὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθε Ar. fr. XXXII. πέπρακται Hip. 680. et 778. πέπρακται καὶν' ἔσω δόμων κακὰ Hec. 1038. κακῶς πέπρακται πανταχῇ Med. 364. πάντως πέπρακται ταῦτα ib. 1064. ὡς ἀθλίως πέπραγμαι Her. F. 1375. τἀκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἐστὶν Hec. 732. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πήμασιν Ph. 1348. ὁ πραχθεὶς φόνος Or. 1354. τὸ πραχθὲν οὐ λέγεις; Hec. 740. cf. Hip. 842. τὸ ἔργον τοῦτ' ἐμοὶ πεπράξεται Her. 980. etc.

Πραΰνειν. ὀργὴν πραΰνουσα Phry. fr. XI. 3. μ' ὡς ἐπράϋνας Meleag. fr. XIX.

Πράως χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει Epist. IV.

Πρέπειν. ὡς πρέπει ματρὶ μακαρίᾳ Ph. 348. ὡς πρέπει δούλοις λέγειν Hip. 115. τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις; Al. 515. οὐ πρέπει θοινωμένους κλύειν στεναγμῶν ib. 552. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. εἴ τι σοὶ δοκεῖ πρέπειν γυναικὶ ib. 1124. ὡς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ πρέπει σ' ὁρᾶν Sup. 1056. παρέξω φῶς, ὃ νυμφίοις πρέπει Iph. A. 733. πρέπεις Κάδμου θυγατέρων μορφῇ μιᾷ Bac. 915. πρέπει ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβῃ ib. 1186. ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς ib. 1346. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει Cy. 137. ποῦ τάδ' ἐν χρηστοῖς πρέπει; Her. 511. cf. v. 527. ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220. τέκνα, ἃ μετ' ἀνδράσιν πρέποι Er. fr. I. 31. θεῶν θνητοὺς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. οὐ πρέπει τύραννον—νεῖκος αἱρέσθαι κακοῖς eorund. XLIII. 1. Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος Hel. 217. κόσμος πέπλων νερτέροις πρέπων Her. F. 548. φωτὶ οὐκ ἔτη πρέπων Fr. inc. CCXX. στολὴν πρέπουσαν ἔργῳ Rh. 205. ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου πρέπουσά μοι Ion. 517. τὸ σῶμα ἐν γυναιξὶ πρέπον Or. 1205. τῇ τύχῃ πρέπον Ion. 661. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39. Ταντάλῳ πρέποντα ἔλεξας Iph. A. 505. δεσπόταισι μὴ πρέποντα Bus. fr. vers. 2.

Πρεπόντως Rh. 202.

Πρέσβειρα Iph. T. 963.

Πρεσβεύειν, 1) colere, honorare. τοὺς σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη Hip. 5. πόλιν σὴν πρεσβεύομεν Rh. 941. οἷσι πρεσβεύει γένος Her. 45. σὲ πρεσβεύουσα Al. 283. 2) πρεσβεύειν, legationis munere fungi. Her. 480.

Πρέσβευμα. πρεσβεύματ' οὐ Δήμητρος εἰς μυστήρια Sup. 173. Ἕκτορος πρέσβεύματα Rh. 936.

Πρεσβυγενής. ὦ τέκνων ἀμῶν πρεσβυγενὲς Tr. 588.

Πρέσβυς Ph. 330. et 379. φροῦδος πρέσβυς Hec. 162. ὦ πρέσβυ Or. 476. etc. οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας Fr. inc. XIII. 1. πρεσβυτάτᾳ σύριγγι Hel. 1498.

Πρεσβύτης. πῶς πρεσβύτου Ph. 854. γυναικὶ ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνὴρ Dan. fr. VI. 4. cf. Phœn. fr. IV. 1. et V. πρεσβύται Hec. 323. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος An. 728.

Πρεσβῦτις. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι Hec. 842.

Πρευμένεια. λαβοῦσα πρευμένειαν Or. 1323.

Πρευμενής. πρευμενὴς ἡμῖν γενοῦ Hec. 538. πρευμενοῦς νόσου τυχόντας ib. 540. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενοῦς τυχὼν Dan. 9. φιλία ἡ σὴ πρευμενὴς Or. 138. πρευμενὴς Κύπρις Rh. 646. Ἀχαιῶν πρευμενεστέρων τύχοις Tr. 734.

Πρήθειν. ποῖον ἔπρησα δῶμα; An. 390. μικροῦ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας πρήσειεν ἄν τις Inus fr. VI. 3. πρήσαντες οἴκους τούσδε Or. 1150. πρήσων πόλιν Ph. 1129. νεῶν πρήσων σκάφη Rh. 392.

Πρηνὴς Rh. 797.

Πρηστήρ. αἱμοσταγεῖς πρηστῆρες Thes. fr. I. 3.

Πριαμίδης, vel dor. ας, filius Priami, i. e. Paris. An. 286. et Hel. 237. et 363. plur. Πριαμίδαι Hec. 13. etc. Rh. 167. 299. et 338. Cy. 177. Hel. 244. et 256.

Πριαμὶς γᾶ Hel. 1173. ἐν πύλαισι Πριαμίσι Or. 1481.

Πρίαμος, rex Trojæ. Hec. 4. etc. An. 3. etc. Iph. A. 355. etc. Rh. 880. Tr. 17. etc. Cy. 303. Hel. 35. etc. El. 5. et Alex. fr. VI. 1.

Πρίασθαι. χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν πρίασθαι Med. 233. παίδων πρίασθαι σπέρμα Hip. 622. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσȣ Iph. A. 342. ἀμείνονας αὐτȣ̃ πρίασθαι Syl. fr. IV. 2. πριαμένη τὸ κάλλος ὠνητοῖς γάμοις Hel. 891.

Πρίειν. πρισθεὶς Hel. 396.

Πρίν. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. κακῶν τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. etc.

Πριστός. πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV.

Πρό. πρὸ τύμβȣ Hec. 522. et Or. 1018. πρὸ δωμάτων Or. 479. πρὸ ἄστεος ib. 727. πρὸ παρηΐδος ib. 1429. πρὸ δορὸς ib. 1603. πρὸ τειχέων Ph. 246. et 1157. πρὸ λόγχης ib. 1287. πρὸ θυρῶν Hip. 171. πρὸ πύργων Sup. 910. πρὸ χερῶν Iph. A. 36. ᾧ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 925. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν Hel. 1656. πρὸ μέλλοντος τόκȣ El. 626. etc.

Προάγειν. δάκρυα προῆγεν Iph. A. 1550.

Προαιρεῖσθαι. βιοῖ ȣ̓δεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. Epist. V.

Προάστιον. ἐκ προαστίȣ Al. 839.

Προβαίνειν. οἵαν ὁδὸν προβαίνω Al. 264. πρόβαινε Ph. 844. cf. Alex. fr. 1. θᾶσσον, ἢ μ' ἐχρῆν, προβαίνων Or. 727. σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; ib. 747. μόλις προβαίνȣσ' ἡ τύχη El. 403. πρόβα Al. 875. πρόβατ' ἐκεῖσε Or. 142. ἑκατέρω πρόβατε Her. F. 1047. μὴ προβαίη μεῖζον κακὸν Med. 907. μὴ πέρα προβῇς τῶνδε Hip. 504. μὴ προβῇ λόγος Ion. 396. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς Or. 1470. προβὰς κῶλον δεξιὸν Ph. 1421. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; Or. 510. καραδοκῶ τἀκεῖθεν, οἷ προβήσεται Med. 1117. ποῖ προβήσεται λόγος; Hip. 342. τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός; ib. 936. τὸ τῆς τύχης ἀφανὲς, οἷ προβήσεται Al. 788.

Προβακχήϊος. προβακχήϊε δαῖμον Bac. 412.

Προβάλλειν. Κύπριν προβάλλειν Hec. 825. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. Πηλείδᾳ προβαλȣ̃ κατ' ὄμμα πέλταν ib. 371.

Πρόβλημα. δεινȣ̃ ἄρχομαι προβλήματος El. 985. πρόβλημα θηρὸς Meleag. fr. VI. 2. χείματος προβλήματα Sup. 208. νεῶν προβλήμασιν πελάζων Rh. 213.

Προβολὰ, dor. pro ολή. λισσόμενος θανάτȣ προβολὰν Or. 1488.

Προβώμιος. προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων Ion. 376. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων Her. 80.

Προγενήτωρ. παλαιῶν προγενητόρων Hip. 1380.

Προγιγνώσκειν Hip. 1072.

Πρόγονος, 1) progenitor, proavus. ὦ Ζεῦ πρόγονε Or. 1242. προγόνȣ Νηρέως πάρα Hel. 15. — πατρός σȣ πρόγονος πατὴρ Ion. 267. cf. v. 1000. προγόνȣς δ' καταισχύνεις σέθεν Iph. A. 505. ὦ πολὺς ὄγκος συστελλομένων προγόνων Tr. 109. προγόνων ἀξίως ib. 1033. προγόνων νόμον σώζȣσα Ion. 20. προγόνων παλαιὰ θέσμια Er. fr. I. 50. 2) privignus. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329.

Πρόδηλος. πρόδηλος ὁ πότμος Or. 190.

Προδιδόναι. προδίδωσι παῖδας Ion. 438. μὴ προδίδȣ Cy. 360. ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων—πρȣ̃δωκε Or. 574. ȣ̓δ' ἐγὼ πρȣ̃δωκά σε ib. 1237. ὃν σὺ πρȣ̃δωκας θανεῖν ib. 1588. cf. Al. 662. ποίαν πόλιν πρȣ̃δωκα; An. 389. ὡς ξένȣς πρȣ̃δώκαμεν Her. 464. οἵ με πρȣ̃δοσαν Or. 1165. ȣ̓κ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Pro. fr. VII. μὴ προδῷς με Hip. 1456. συγγόνῳ τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῷς τὴν σὴν Hel. 907. ἱκέτας προδȣ̃ναι Her. 247. σὲ προδȣ̀ς Or. 1087. κασιγνήτȣ προδȣ̀ς γόνον ib. 1464. πατέρα καὶ κασίγνητον προδȣ̀ς Ph. 1010. cf. Iph. A. 412. προδȣ̀ς αὐτȣ̃ τέκνα Med. 17. τȣ̃ λόγȣ

προδὲς Sup. 351. προδές με ἔρημον Iph. A. 1314. μὴ προδὲς τὰς συμφορὰς Her. F. 1110. ὦ γάμȣς ἐμὲς προδόντε Ph. 1446. χάριν προδόντες Her. 1036. ἡ προδȣ̃σα λέκτρ' ἐμȣ̃ πατρὸς Or. 937. πατέρα καὶ δόμȣς προδȣ̃σ' ἐμȣ̀ς Med. 483. προδȣ̃σα σȣ̀ς παῖδας Hip. 305. τὴν δεσπότȣ προδȣ̃σαν λέχος ib. 590. ἐμαυτὴν ȣ̓ προδȣ̃σα An. 190. σὲ τὸν θανόντ' ȣ̈ποτ' ἐμᾶ προδȣ̃σα ψυχᾶ Sup. 1024. ξένῳ προδȣ̃σα πατρίδα Tr. 947. προδώσεις ταῦτα; Sup. 265. οἵδ' ȣ̓ προδώσȣσίν σε ξένοι Her. 715. προδέδομαι Or. 720. cf. v. 1228. προδέδοσαι Hip. 592. προδέδοται τὰ κρυπτά μȣ Iph. A. 1140. etc.

Πρόδομος. μόλε πρόδομος Ph. 303. διὰ προδόμων Or. 1495.

Προδοσία. καλὴν προδοσίαν Hel. 1649.

Προδότης. ὁ προδότης τȣ̓μȣ̃ πατρὸς Or. 1057. προδότην γενέσθαι πατρίδος Ph. 1003. τὸν ἐν λέχει προδόταν (dor. pro ην) Med. 206. cf. Ion. 864. et 880.

Προδότις. πατρὸς καὶ γῆς προδότιν Med. 1332. προδότιν αἰκύλλων κύνα An. 631. προδότις ἂν εἴης Hel. 840. cf. v. 937. et 1162. et El. 1028.

Πρόδοτος ἐκ φίλων Hip. 595.

Πρόδρομος Iph. A. 424.

Προειδειν. πρὶν σὰν χαρίεσσαν προϊδεῖν ὥραν Cresph. fr. IV. 6.

Προηγητήρ. ταῦρον προηγητῆρα ξυμφορᾶς ἔχων Bac. 1157. τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον Fr. inc. LXXXI. 2.

Προθνήσκειν. παίδων προθνήσκειν Al. 687. σȣ̃ προθνήσκων ib. 713. οἱ προθνήσκοντες σέθεν ib. 384. ἥτις τῆς σῆς πρȣ̃θανε ψυχῆς ib. 623. cf. v. 38. 474. 701. et 1005. πρȣ̃θανον γένȣς Her. 590.

Προθύειν. ὑπὲρ χθονὸς ἀρότȣ προθύȣσα Sup. 29. παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια Ion. 805.

Πρόθυμα, *subst.* victima. Iph. A. 1311.

Προθυμεῖσθαι. εἰ σέρνον παίειν προθυμῇ Hec. 564. ἐπεὶ προθυμῇ τῆσδε κοινȣ̃σθαι φυγῆς Ph. 1703.

Προθυμία. περαίνει ȣ̓δὲν ἡ προθυμία Ph. 592. εἰς τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν; ib. 909. cf. Her. 411. προθυμίᾳ ποδὸς Ph. 1439. αἰνῶ σε τῆς προθυμίας ib. 1677. ȣ̓ μὴν ἀνήσω—προθυμίας Hip. 285. ἀπαντᾷν προθυμίᾳ τῇ τȣ̃ θέλοντος ib. 1329. Κύπριδος ἐκ προθυμίας ib. 1417. ἔχω—προθυμίαν σέθεν Al. 52. cf. v. 1110. ȣ̓ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ μετῆλθον An. 562. τὸν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας Iph. A. 1371. πολλή τις προθυμία σε τȣ̃δ' ἔχȣσα τυγχάνει Iph. T. 616. γνώσῃ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν Rh. 667. προθυμίαν ἔχȣσι πόνων Tr. 684. κρεῖσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων Bac. 1099. δορὸς προθυμίᾳ Hel. 723. τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε; Ion. 1109. σὴ ἡ προθυμία ib. 1211. τȣ̃ θεȣ̃ προθυμίᾳ πολεμῶ; ib. 1385. ἡ προθυμία ἄφρων Her. F. 310. μισεῖ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας Or. 707.

Πρόθυμος. πρόθυμος ὢν ἀνὴρ Hec. 307. πρόθυμος ἦσθα ib. 1202. ἢν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὢν Or. 1629. τήνδε σοι δȣ̃ναι χάριν πρόθυμός εἰμι Med. 720. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα ib. 1146. ἄκοντας φίλȣς πρόθυμος—εὐεργετεῖν Hip. 694. ȣ̓δὲ ταῦτα σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι ib. 1006. πρόθυμος ἰέναι δόρυ Rh. 63. θεατὴς Μαινάδων πρόθυμος Bac. 827. cf. v. 910. μὴ θανεῖν πρόθυμος ὢν Her. 577. μάταν ὁ πρόθυμος (sc. μόρσιμα ἀπωθεῖν) ἀεὶ πόνον ἕξει ib. 617. εἴθ' ἦσθα δυνατὸς δρᾷν, ὅσον πρόθυμος εἶ ib. 731. ἐπειδή μ' ȣ̓ διώλεσαν—πρόθυμον ὄντα ib. 1010. εἰδέναι πρόθυμος Hel. 1539. τὰς τῶν θεῶν ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας, πρόθυμός ἐςιν Her. F. 310. ἐμοὶ πένης εἴη πρόθυμος πλȣσίȣ μᾶλλον ξένος El. 395. δȣ̃ναι μᾶλλον πλȣσίῳ πᾶς τις κακῷ πρόθυμός ἐςιν, ἢ πένητι κἀγαθῷ Fr. fal. cit. V. 7. πρόθυμος μᾶλλον, ἢ σοφωτέρα Med. 485. ἥν τι πρόθυμος ᾖ (sc. ἡ τύχη) Iph. T. 910. πρόθυμον ἦσαν ξένοις ἀρήγειν πόλιν Her. 426. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι (sc. τὸν παῖδα νήπιον) πρόθυμος ἦν Ion. 46. μή τοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέςω Med. 178. τὸ πρόθυμον ἔχω—σε εἰσιδεῖν Iph. T. 989. τὸ πρόθυμον ἤνεσα ib. 1023. ἂν μὴ τάμά σοι πρόθυμά γ' ᾖ Tr. 355. πρόθυμα πράσσων Ion. 1173. cf. Her. F. 113. βȣληθέντα—προθυμότατα ὑπεδεξάμην Epist. V.

Προθύμως. εἰ βȣ́λεσθέ μοι χρῆσθαι προθύμως Her. 551. τἀπεςαλμένα πράσσειν προθύμως Dan. 48.

Πρόθυρον. ἐπὶ πρόθυρα Al. 101. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχȣσα Tr. 194.

Προϊέναι (ab εἶμι). ὅπως προΐωσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις Epist. IV.

Προϊέναι (ab ἵημι). πέτρα—ῥυτὰν παγὰν προϊεῖσα κρημνῶν Hip. 124. προέσθαι μαλθακȣ̀ς λόγȣς Med. 1052.

Προϊςάναι. πρȣ̈́ςημεν καλῶς An. 220. οἳ τῶνδε πρȣ̈́ςησαν μόνοι Her. 307. τοιȣ́των ξένων πρȣ̈́ςητε ib. 1037. τί τάδε πρȣςήσω λόγῳ; Cy. 318.

Προιτίδες πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1116.

Προκαθῆσθαι. οἳ τετράμοιραν νυκτὸς φρȣρὰν—προκάθηνται Rh. 7.

Προκαλεῖσθαι. προκαλȣ́μεθ' εὐγένειαν σέθεν Her. F. 308.

Προκαλύπτειν. πέπλων πρȣκάλυπτεν ὑφαῖς Iph. T. 312. ȣ̓ προκαλυπτομένα (dor. pro ένη) βοςρυχώδεος ἁβρὰ παρηΐδος Ph. 1493. πρȣκαλύψατ' (i. e. ατο) ὄμματα Med. 1147.

Προκάμνειν. μὴ προκάμητε πόδα βαρύ τε κῶλον Her. F. 119.

Προκεῖσθαι. οἰκτρὰ πρόκειται Ph. 1690. ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι Tr. 1179. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων Or. 845. cf. Ph. 787. σῆς προκείμενον νέκυν γυναικὸς Al. 1015. τὸν προκείμενον πόνον ib. 1152. τὸν νόμον τὸν προκείμενον Iph. T. 1189. τοσαύτης συμφορᾶς προκειμένης Al. 554. κακȣ̃ τοσȣ́τȣ δώμασι προκειμένȣ ib. 836. τῶν προκειμένων σπȣδὴν ἔχοντες Iph. T. 1433. εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις Rh. 984.

Προκλαίειν. μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν Al. 529.

Πρόκνη, nom. fœmina. Her. F. 1021.

Προκόπτειν. τί ἂν προκόπτοις; Al. 1082. ταῦτα—προκόπτοντ' ȣ̓δὲν εἰς πρόσθεν κακῶν Hec. 961. τὰ πολλὰ πάλαι προκόψασα Hip. 23.

Προκρίνειν. προκρίνας, οἵπερ ἀλκιμώτατοι Ph. 750. cf. v. 753. πάντων προκρίνας σωφρονέςατον βροτῶν Hel. 47.

Πρόκωπον ξίφος Or. 1478.

Προλάζυσθαι. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς Ion. 1027.

Προλαμβάνειν. μὴ προλάμβανε γόȣς Hel. 346. τȣ̃ θεȣ̃ προλαμβάνειν μαντεύματα Ion. 407. ἐκ κακῶν πρȣ̈λαβον μόγις πόδα ib. 1253. χάριν ȣ̓ προλαβὼν ib. 914.

Προλέγω Fr. inc. CLXV. 9.

Προλείπειν. προλείπω (animo deficio) Hec. 438. φόνος—ȣ̓ προλείπει 'Ατρείδαις Or. 815. προλείπεις; Al. 392. προλείπω βωμὸν An. 412. μή με προλίπῃς Iph. A. 1467. λέχη προλιπὼν Med. 1000. φυλακὰς προλιπὼν Rh. 18. ζαθέȣς ναȣ̀ς προλιπὼν Cret. fr. II. 5. τὰς δεσποσύνȣς σκηνὰς προλιπȣ̃σα Hec. 101. Δίρκαν προλιπȣ̃σα Ph. 245. βιοτὰν ςυγερὰν προλιπȣ̃σα Med. 147. προλιπȣ̃σα ἕδρας σκοτίȣς ἀΐδα τε πύλας Al. 122. προλιπȣ̃σα ἁμὸν βίον ib. 397. πόλιν ἐμὰν προλιπȣ̃σα Iph. A. 168. πόσιν προλιπȣ̃σα ib. 783. προλιπȣ̃σα δόμον Rh. 910. προλιπȣ̃σ' 'Ακροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 2. εἰ προλείψεις με Or. 304.

Προμανθάνειν. ἄθλȣς προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.

Προμαντεύεσθαι. ἣ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα πρȣμαντεύσατο Melan. fr. XXVII. 1.

Πρόμαντις. ȣ̓ πρόμαντις, ὧν ἔμελλεν Or. 1445. πρόμαντις θυμὸς An. 1073. πρόμαντις ἀλγέων Hel. 345. ὦ παῖ πρόμαντι Λατȣ̃ς Ion. 681.

Προμάτωρ Ph. 681. et 835.

Προμηθεὺς Fr. inc. B. 14. 1. Τιτὰν Προμηθεὺς Ph. 1129. cf. Ion. 455. ibique not.

Προμηθία. λαβὼν προμηθίαν Hec. 795. σοφῇ προμηθίᾳ ib. 1137. εὖ πως προμηθίᾳ καθῆςο ἀσπίδων ἔπι Ph. 1475. πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν Med. 741. ἐγώ σȣ προμηθίαν ἔχω Al. 1057. ἐμοὶ κέρδος ἡ προμηθία An. 691. Παλλάδος προμηθίᾳ ib. 1253. τȣ̃τό μοι τἀνδρεῖον, ἡ προμηθία Sup. 510. δίκαιος ηὐσέβειά καὶ προμηθία Iph. T. 1202. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 448.

Προμνήςρια. τὴν κακῶν προμνήςριαν Hip. 589.

Πρόμος. ἐκόσμȣν τῆσδε πρόμον χθονὸς Ph. 1250. Οἰνώνης πρόμον Iph. A. 699. 'Αθηναίων Θησεῖδαι πρόμοι Tr. 31. cf. Her. 670.

Προμοχθεῖν. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1233.

Προνοεῖν. ὥρα προνοεῖν Her. 289. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν πρȣνοησάμην Hip. 399. ȣ̓ σῆς πρȣνοησάμην φρενός; ib. 685.

Πρόνοια. πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν Hec. 569. θεȣ̃ λέγεις πρόνοιαν Or. 1179. cf. Epist. II. ἔῤῥοι τᾶς ἡσύχȣ προνοίας Or. 1407. ὄνομα—ἔθετό σοι θείᾳ προνοίᾳ Ph. 640. τίς πρόνοια γίνεται σοφωτέρα; ib. 743. τῆς θανȣ́σης πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν Al. 1064. προνοίᾳ τῇ τε σῇ κἀμῇ An. 661. ὦ τύχη, πρόνοιά θ' ἡ 'μὴ Iph. A. 864. ἐκ προνοίας Her. F. 598.

Προνωπής. ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ An. 730. ἤδη προνωπής ἐϛι (sc. εἰς τὸ θανεῖν) Al. 141. cf. v. 184.

Προνώπιος Bac. 644. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει Bac. 639.

Προξενεῖν. πειράσομαί σȣ προξενεῖν Med. 724. ἡμεῖς ἄλλα προξενήσομεν Ion. 335.

Προξενία Med. 359.

Πρόξενος. προξένῳ σοι χρώμενος Tel. fr. XXIV. σὺν προξένοισι—Πυθικοῖς An. 1104. cf. Ion. 551. et 1039.

Προοίμιον. προοίμιον κάλλιον Med. 663. ἀρχὴ ἥδε μοι προοιμίȣ El. 1060. οἰκτροῖς πραοιμίοις Her. F. 1179.

Προονομάζειν. Δανάην πρȣνόμασσε τήνδε Dan. 20.

Πρόπαν, *adverb.* prorsus, plane. Ph. 1509.

Πρόπαρ. πρόπαρ ὃς ἀγεῖται ϛρατȣ̃ Ph. 121. πρόπαρ' Ἰσμηνȣ̃ ib. 834.

Προπάροιθεν. τῶν προπάροιθεν εὐγενετᾶν Ph. 1513.

Πρόπας. ἐῤῥέτω πρόπας δόμος Ph. 627. οἴχεται τέκνων πρόπασα γέννα Πέλοπος Or. 970.

Προπάτωρ Or. 1441.

Προπέμπειν. Ἑλένην πρȣ̃πεμψεν εἰς δῶμ' ἡμέτερον Or. 60. ἡμᾶς προπέμψατε χθονὸς Hip. 1099.

Προπετής. πολιὰς ἐπὶ χαίτας προπετὴς ὢν Al. 913. τύμβȣ προπετῆ παρθένον Hec. 152.

Προπίνειν. Ἕλλησιν ἡμᾶς πρȣ̃πιες Rh. 405.

Προπίπτειν. ȣ̓χ ὑπ' ἀνάγκας προπίπτȣσα Sup. 63.

Προπόλευμα Ion. 113.

Πρόπολος, ἡ, i. q. πρόσπολος, ministra. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576. πρόπολοι Hip. 200.

Προπότης. τȣ̀ς προπότας παναμερεύσει θιάσȣς ἐρώτων Rh. 361.

Πρόπυλον. πρόπυλα ἑϛίας ἐμῆς Her. F. 523.

Πρόῤῥιζος. Ζεὺς πρόῤῥιζον ἐκτρίψειέ σε Hip. 684.

Πρὸς, 1) cum genit. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. πρὸς Ἀχαιῶν ib. 105. πρὸς θεῶν ib. 551. etc. πρὸς τȣ̃ φέροντος ib. 576. πρὸς τίνος ἀνθρώπων; ib. 697. πρὸς δάμαρτος Or. 361. πρὸς ἐχθρῶν ib. 445. πρὸς Ἀργείας χθονὸς, eod. vers. πάντων πρὸς ἀϛῶν ib. 446. ȣ̓ θανȣ̃σα πρὸς σέθεν ib. 1632. πρὸς τῆς τύχης νασῶν Ph. 66. δόλος πρὸς κασιγνήτȣ ib. 365. πρὸς ἀνδρὸς ἠδικημένη Med. 26. πρὸς γενείȣ ib. 65. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; An. 1127. πρὸς ἐμȣ̃ γενȣ̃ Iph. A. 646. ἐπειδὴ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐϛιν (a nobis stat) Rh. 320. etc. 2) cum dat. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ Hec. 23. πρὸς τάφῳ ib. 520. πρὸς σῇσι πλευρῇς ib. 826. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιϛίαις Or. 993. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ Al. 607. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. πρὸς κρασπέδοισι ϛρατοπέδȣ Sup. 661. etc. 3) cum accus. πρὸς οἶκον Hec. 39. πρὸς χάριν ib. 257. et Sup. 385. πεσεῖν πρὸς ȣ̃δας Hec. 405. πρὸς βίαν ib. 406. it. Med. 1216. Al. 45. An. 731. et 754. Sup. 158. et sæpius. πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθετε Hec. 516. πρὸς τὸ δυσμενὲς ib. 745. θανάσιμον πρὸς ἀΐδαν ib. 1033. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; Or. 427. πρὸς δεξιὰν αὐτȣ̃ ϛὰς ib. 474. πρὸς τὸ δυστυχέϛερον ib. 605. γόȣς πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. πρὸς ἰσχύος χάριν Med. 538. πρὸς ἡδονὴν ib. 773. πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίȣ ib. 1245. πρὸς Λίβυν αὐλὸν Al. 347. πρὸς αἶπος ἔρχεται ib. 503. πρὸς τἀναιδὲς Iph. A. 379. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε Peliad. fr. IV. etc. 4) adverbial. sine casu positum, ubi notat *præterea, insuper,* ut Or. 621. Hel. 962. et sæpius.

Προσάγειν. παισὶν ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις Med. 993. προσάγετ' ὦ δυσπότμῳ σώμαθ' αἱματοσταγῆ Sup. 811. δεινὰν προσάγουσα τόλμαν Med. 859. προσῆγε Νηΐταις πύλαις λόχον Ph. 1111. cf. v. 1131. et 1136. εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1395. οὐκ ἄν ποτε—προσῆγον ἄν σε δεῦρο Hip. 496. ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε An. 27. ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος Hel. 1624. προσάγαγε νῦν με Ph. 1687. ποίᾳ προσάξει στρατόπεδον Her. 397. οὐ ποτ' Ἄργους γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν προσηγόμεσθα Or. 714. τῇ 'ρετῇ προσηγόμην πόσιν An. 225. ἥ γ' ἐμὴν γενειάδα προσῆγετ' αἰεὶ στόματι Sup. 1100. ὅσα προσάξεσθε ib. 949. προσάξομαι δάμαρτα Ion. 659.

Προσαιτεῖν. τυράννους βίον προσαιτεῖν Hel. 519. προσαιτῶν βίοτον Dan. fr. V. 4. cf. Hel. 797. προσαιτοῦσ' ἔμολον θεῶν θυμέλας Sup. 64.

Προσάμβασις. πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις Ph. 492. cf. v. 1180. et Bac. 1211. ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις Ph. 751.

Προσαντέλλειν. τὴν εἰς οὐρανὸν κόνιν προσαντέλλουσαν Sup. 688.

Προσάντης Med. 305. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες Or. 788. cf. Med. 381. et Iph. T. 1012.

Προσαπολλύναι. προσαπόλλυτέ με Hip. 1374.

Προσάπτειν. ὅστις—μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2. πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων Er. fr. II. 10. πῶς οὐ πατρῴους δόμους ἡμῖν προσῆψας; El. 1089. περί μοι στέρνοις στέρνα πρόσαψον ib. 1321. προσάψαι καινὸν αἷμ' αὐτῷ θέλει Her. F. 831. φίλην προσάψας χεῖρα Sup. 361. χλιδὴν τέκνῳ προσάψασα Ion. 27. κόσμον Πενθεῖ προσάψων Bac. 857. γῇ τῇδε ἑορτὴν καὶ τέλη προσάψομαι Med. 1382.

Προσαρκεῖν. μ' ἔχεις ταχὺν προσαρκέσαι Hec. 862.

Προσαρμόζειν. τῷ προσαρμόσω στόμα; Her. F. 486. μαστῷ προσαρμόσαι τέκνα Ion. 762. περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας Sup. 816. ἐπωμίδας κώπῃ προσαρμόσαντες Iph. T. 1405. τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον προσαρμόσασ' οὐρανοῦ εἰς ἀῶ Or. 1003. ᾧ τις εἰ προσαρμόσοι βαρβάρους βάριδας Iph. A. 296.

Προσαυγή. κλέψαι προσαυγὰς τὰς ἡλίου Al. 204.

Προσαυδᾶν. νῦν σφε προσαυδᾷς Med. 1401. προσαυδῶ σε τὸν θανόντα Sup. 804. προσαυδῶν τοιάδε Med. 1207. τίνα λόγον—προσαυδῶν τύχω; Hip. 827. φίλους προσαυδῶν Sup. 774.

Προσαύλειος. τὰς προσαυλείους τύχας Rh. 273.

Προσβαίνειν. πρόσβαινε Her. F. 1418. Ἰσθμοῦ ναπαίας προσβαίνειν πλάκας ib. 958. δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδὶ Cy. 703. προσέβαν ἐξ ἐμῶν οἴκων Sup. 1000. ἄλλοις ἄλλα προσέβα——μελάθροις ὀδύνα Iph. T. 195. πᾶς Ἀγαμεμνόνειαν προσέβα στρατὸς—σκηνὰν Rh. 44. τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; Ion. 170. Φεραίων ἄστυ προσβῆναι Al. 483. σανίδα προσβῆναι κάτα Hel. 1572. γέροντι προσβῆναι ποδὶ El. 490. προσβὰς δῶμα An. 991.

Προσβάλλειν. ἀμφὶ δεῖπνον οὖσι προσβάλλω δόρυ; Ph. 735. δεῖμα προσβάλλεις πατρὶ Ion. 584. τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον; El. 655. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου Ph. 731. μηδέποτ' ἀμφιλόγους ὀργὰς—προσβάλοιμι Med. 642. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι Hec. 410. τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον Med. 1254. cf. v. 1283. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαῖαν Hip. 940. βούλομαι τὰ σὰ στέρν' ὑποδραμοῦσα προσβαλεῖν Iph. A. 636. ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις ib. 951. ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. κλίμακας προσβαλὼν πύλαισιν Sup. 498. χώρᾳ τῇδε προσβαλὼν πόδα Her. 661. τῷδε προστρόπαιον αἷμα προσβαλὼν Her. F. 1161. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν σῶμα Antiop. fr. XXVII. 4. ὄμματα προσβαλοῦσα τέκνοις Med. 860. cf. Ion. 43. σοί τιν' αἰσχρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα Al. 316. παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ ib. 308.

Πρόσβασις. πρόσβασιν ὀρθίαν οἴκων El. 489. ἑπτὰ προσβάσεις πύργων Ph. 187.

Προσβλέπειν. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. et προσβλ.

ὀρθαῖς κόραις ib. 972. cf. Med. 1076. et Her. 943. ἥλιόν τε προσβλέπεις καὶ γαῖαν Med. 1327. εἴθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν Hip. 1078. τόλμα προσβλέπειν με Fr. inc. XXX. 2. ὐδεὶς ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται Her. 687. γραπτὺς προσβλέπων τύπυς Hyp. fr. XI. 2. τίς προσβλέψεται παίδων σε; Iph. A. 1192.

Προσβολή. ὦ γλυκεῖα προσβολὴ Med. 1074. φίλιαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοπῦντι προσβολὰς El. 829.

Πρόσβορρος. προσβόῤῥυς πέτρας Ion. 11. πρόσβοῤῥον ἄντρον ib. 937.

Προσγελᾷν. τί προσγελᾶτε τὸν πανύςατον γέλων; Med. 1041. ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος ib. 1162.

Προσγίγνεσθαι. εἰ τόλμα προσγένοιτο An. 703.

Προσδεῖν. λύπης τί προσδεῖ σε; Her. F. 90.

Προσδέρκεσθαι. σ' ἡδέως προσδέρκομαι Or. 356. τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν; Med. 1040. cf. Her. F. 457. τίν' ὄψιν σὴν προσδέρκομαι; Hel. 564. ἃ προσδεδορκὼς Ph. 146.

Πρόσδετος Rh. 307.

Προσδέχεσθαι. τίνα βίυ ἐλπίδα προσδέχομαι; Al. 129. τίς σε πύργος 'Ατθίδος προσδέξεται; Ph. 1700.

Προσδιδόναι. κἀμοὶ πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς Hel. 707. ἀδελφοῖς προσδῦναι ποτῦ Cy. 529.

Προσδοκᾷν. μῶν τὴν θανῦσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς; Al. 1094. προσδοκῶ τι νέον Sup. 99. ἐκεῖσε προσδόκα με Al. 364. προσδόκα—κακόν τι πράξειν Her. F. 727. τότε ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4. ὥς τι προσδοκῶν An. 1073. προσδοκῶν σὴν παῖδα Iph. A. 328. σάλπιγγὸς αὐδὴν προσδοκῶν Rh. 144. ὃ βύλεται μόνον ὁρῶν καὶ προσδοκῶν Fr. inc. XXXII. 1. τί προσδοκῶσαι κέρδος; Iph. T. 1311. ὡς προσεδοκῶμεν ἡμεῖς Epist. V. μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον Œd. fr. XIV. 2. ὐδὲ προσδοκώμενον δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 3.

Προσεδρεύειν. Ἅιδυ νύμφᾳ προσεδρεύοις Al. 749. προσεδρεύων πυρᾷ Or. 403.

Προσεδρία. ἄσχολος συγγόνυ προσεδρίᾳ Or. 93. cf. v. 304.

Προσείδειν. χρόνῳ σὸν ὄμμα—προσεῖδον Ph. 312. τὴν μὲν ἂν προσεῖδες πόριν ἔχυσαν ἐν χεροῖν Bac. 736. πρόσιδ' ὄσσοισιν Ion. 193.

Προσείειν. προσείων αὐτὸν (sc. τὸν πλόκαμον) Bac. 928. προσείων χεῖρα Her. F. 1218.

Προσεικάζειν. προσεικάζει μέ τῳ; El. 559. πλύτυ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι Hel. 69. τίνι προσεικάσω; Rh. 696.

Προσείκειν. λέοντι προσεοικέναι Bac. 1282. προσῄξαι δέμας Al. 1066.

Προσειλᾷν. μὴ προσείλα χεῖρα Hel. 452.

Προσεῖναι. τῷ καλῷ λύπη πρόσεςιν Hec. 383. τῦτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακὸν Or. 762. ὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεςιν Ph. 532. κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ Tr. 642. ἡμῖν τε τιμή, παντὶ τῷ γένει προσῇ Bac. 336. χάρις ὐ πρόσεςι Her. 549. πρόσειμι—τειχίσματι Her. F. 1096. ἡ εὐσέβεια τίς πρόσεςτι σῷ πόσει El. 254. ὅτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ Bel. fr. XVI. 4. πλεῖςος φόβος πρόσεςι Peliad. fr. V. 4. ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279. λοβὸς ὐ προσῆν σπλάγχνοις El. 827. μέλλει Τροίᾳ καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι Tr. 1259.

Προσειπεῖν. ὅν μοι προσεῖπας πόσιν Iph. T. 370. χαίρειν προσεῖπα τὸν γεραίτερον Cy. 101. προσείπατε πατέρα Med. 895. προσεῖπαθ' ἡμᾶς Hip. 1099. προσεῖπατ' ἐξιῦσαν ὑςάτην ὁδὸν Al. 613. προσεῖπεν ἄλλος ἄλλον Or. 1418. προσεῖπε δακρύοις Ph. 1450. βυθύτῳ σὺν ἡδονῇ πρόσειπε (sc. τὺς φίλυς) Ion. 665. πρόσειπε ἑςίαν Her. F. 599. 'Ελένην ὐκ ἂν προσείποιμι Or. 520. πῶς σε προσείπω; Iph. A. 1616. προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἐξεςί μοι Hec. 435. παῖδας προσειπεῖν Med. 1069. et 1350. θεὺς προσειπεῖν Her. F. 609. τίν' ἂν προσειπών; Al. 945. προσειπὺσ' ὕςατον πρόσφθεγμα Her. 573.

Προσελκύειν. προσέλκυσαι σὸν παῖδα Hip. 1432. conf. Iph. A. 1452.

Προσεμφερής. τὸ λοίσθιον τῷ τρίτῳ προσεμφερὲς Thes. fr. V. 13.

Προσεννέπειν Or. 428. et Tr. 50. πῶς σὺ σεμνὴν δαίμον' ὁ προσεννέπεις; Hip. 99. εὐφρόνως προσεννέπειν ib. 793. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. etc.

Προσεργάζεσθαι. ὡς μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις Her. F. 1012.

Προσερεῖν. τοιάι νιν προσερῦσι φῆμαι Al. 1008.

Προσέρχεσθαι. ἐν τρίβῳ προσέρχεται Or. 1268. προσῆλθον Hel. 439. ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες Or. 212. προσῆλθεν ἐλπὶς ib. 857. πάντας βωμὺς προσῆλθε Al. 169. προσῆλθον ἀκταῖς Hel. 1555. πέλας πρόσελθέ μυ An. 590. conf. Her. 309. μηδὲ προσέλθητε Med. 102. προσελθεῖν μνῆμα Or. 118. πεσσὺς προσελθὼν Med. 68. προσελθὼν δῶμα ib. 1205. cf. Her. F. 599. προσελθῦσ' ἡ δίκη Fr. inc. II. 1.

Προσεύχεσθαι. προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι Hip. 116. προσεύχεται θεῷ An. 1118. τοιαύτῃ θεῷ τίς ἂν προσεύχοιτο; Her. F. 1308. προσηύξατο Al. 169. προσεύξατ' εἰσιδὼν Iph. T. 269. προσηυξάμην σε Tr. 887. τῇ Εὐλαβείᾳ προσευξόμεσθα Ph. 790. προσεύξεται θεοῖς El. 415.

Προσέχειν. προσέχων ταῦτα Sis. fr. I. 19. παῖδες προσέσχον ὄμμα Her. F. 931. προσείχεθ' (i. e. ετο) ὥστε —, πέπλοις Med. 1213. ὁ δεσμῶν ὕπο προσείχετο Bac. 755.

Προσζευγνύναι. οἵᾳ συμφορᾷ προσεζύγης Hip. 1389.

Προσηγορεῖν. Ἰοκάστην προσηγορήσων εἶμι Ph. 996.

Προσηγόρημα Sup. 803.

Προσήκειν. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν Or. 692. ὁ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε ib. 769. τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμῦ μέτα ib. 1071. τί μοι προσήκει ὕδας; Ion. 434. προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 2. προσήκοντ' ὐδὲν Ἀργείων πόλει Sup. 472. οἱ προσήκοντες γένει Med. 1304. cf. Phry. fr. XVI. 3. ἐκτὸς τῦ προσήκοντος Her. 215. μῶν προσῆκέ σοι; Iph. T. 550. Πενθεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς; Bac. 1300.

Προσημαίνειν. τόσον σοὶ προσημαίνω Med. 725. ἃ ἔτ' ἄσημα—μάντεις προσημαίνυσιν Sup. 213.

Προσῆσθαι. χαίρω σε προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν Rh. 390.

Πρόσθε, vel πρόσθεν. τὴν πρόσθεν ἄνασσαν Hec. 61. λέκτρα—πρόσθεν θήσειν λόγχης ib. 131. προκόπτοντ' ὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. πρόσθεν εἴληχας φόνυ El. 668. αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τῦ καλῦ ζητεῖν Rha. fr. II. 7. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγῦνται δίκης Fr. inc. III. 6. etc.

Πρόσθημα. προσθήματ' ἀγλαΐας El. 192.

Προσθιγγάνειν. ἁπάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων Iph. A. 339. μή συ προσθίγω γενειάδος Hec. 344. εἰ τῶνδε προσθίξεις χερὶ Her. 652.

Πρόσθιος. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210.

Προσιέναι (ab εἶμι). πρόσιθ' ἀτρέμας Or. 149. ὅτε Βακχίῳ—Ἀλθαίας δόμυς προσῆτε Cy. 40.

Προσιέναι (ab ἵημι). προσηκάμην τὸ ῥηθὲν El. 622. τὸ ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. ἣν ἂν προσῆται Κύπρις Antig. fr. VI. 4.

Προσίζειν. ὐδὲ ῥανίδ' ὑπ. δρόσυ τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ ἐᾷς An. 227. βωμὸν προσίζει Fr. inc. XLII. 2. τοῖς τοιύτοις ὐδέποτ' αἰσχρῶν ἔργων μελέτημα προσίζει eorund. CLIII. 8. σεμνὰν προσίζυσ' Ἄρτεμιν Hec. 935.

Προσίπτασθαι. ὡς ἄφνω κακὸν τόδε προσέπτατο Al. 423.

Προσιςάναι. μηδὲ προσίςη πρώραν βιότυ πρὸς κῦμα Tr. 103. πλάνος καρδίᾳ προσίςαται Fr. inc. B. 39. 2. τὸ φιλότιμον λυπεῖ προσιςάμενον Iph. A. 23.

Προσίσχειν. Μαλέᾳ προσίσχων πρῶραν Or. 362. κύαθον — προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eu. fr. I. 2.

Προσκαθίζειν. προσκαθίζω θᾶκον ὐκ εὐδαίμονα Hel. 901.

Προσκεῖσθαι. ἑπτὰ προσκεῖσθαι πύλαις Ph. 746. ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γέρας Rh. 107. πόλλ' ἀγρώςαις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ ib. 266. τῷ πρόσκειμαι δῦλα; Tr. 185. ἐμοὶ τῦτο πρόσκειται Hel. 450. κακοῖς ὁ σὺ πρόσκεισαι μόνη Inus fr. XXI. 2. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον

Iph. T. 316. μ' ἀεὶ προσκείμενοι Iph. A. 814. ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι Iph. T. 319. cf. v. 325. τὸ ἄρσεν αὐτοὺς ὠφελεῖ προσκείμενον Hip. 970. ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον Al. 1042. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rh. 162. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς προσκείμενόν τι πῆμα Her. 484.

Προσκέπτεσθαι. πατρὸς δωμάτων προυσκεψάμην Ph. 476. εὖ τὸ σὸν προσκέψομαι An. 256.

Προσκλαίω Ph. 1520.

Προσκοπεῖν. πάντα προσκοπεῖν χρεὼν Her. 471. τὸ σὸν προσκοπούμενος Med. 460. τἀληθὲς ὄψει προσκοπούμενος μαθεῖν Dan. 41. προσκοπουμένη πόσιν Iph. A. 1098.

Προσκυνεῖν. προσκυνῶ σε Or. 1507. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες Tr. 1021.

Προσλάζυσθαι. γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι Hec. 64.

Προσλαμβάνειν. τὸ ἀναίσχυντον προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ Iph. A. 1145. κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβὼν Med. 885. ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. μοῖραν θανάτου προσλήψεται Med. 988.

Προσμένειν. προσμένουσα τὴν τύχην Med. 1116. δόμων ἄνακτα προσμενῶ γε Hel. 512.

Προσμιγνύναι. ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει Or. 1291. προσμίξω νεῶν ὁλκοῖσι Rh. 145. Ζηνὶ προσμίξων Fr. inc. CLIV. 3.

Προσνέμειν. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας Cy. 36.

Πρόσοδος. συγεραὶ πρόσοδοι Al. 864.

Προσοιστέος Hec. 394.

Προσομιλεῖν. Μοῦσα, ἣ προσομιλεῖ Med. 1085. προσομιλεῖν ἥδιστος θνητοῖς Fr. inc. CLXV. 2.

Προσόμοιος γίγαντι γηγενέτᾳ Ph. 130.

Προσόπτεσθαι. ὅπου' αὖθις — ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψομαι Hec. 412. cf. Al. 206. πῶς νιν προσόψει σὺ Hip. 662. τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα προσόψεται; El. 1195.

Προσορᾶν. αὐγὰς προσορῶν Al. 871.

Προσουρίζειν. βρέφος τοὐμὸν σῷ προσουρισας πάλῳ Iph. A. 1151.

Πρόσοψις Or. 388. πρόσοψις ἀθλία ib. 950. πανυστάτην πρόσοψιν ib. 1021. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν γυναικὸς An. 686. ὦ φιλτάτη πρόσοψις Hel. 642.

Προσπηγνύναι κράδαις ἐρίναις Sci. fr. II.

Προσπίπτειν. τί με προσπίπτεις; An. 538. πρόσπιπτε οἰκτρῶς τοῦδ' Ὀδυσσέως γόνυ Hec. 339. conf. v. 737. An. 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. πρόσπιπτε τὴν τεκοῦσαν Tr. 757. δυστυχεστάτῳ προσέπεσα κλήρῳ ib. 291. προσπέσοις τέκνοισι σοῖς Iph. A. 1191. δοῦλα δούλοις γένασι προσπέσω An. 861. cf. Or. 1332. et Her. F. 986. μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε Iph. T. 1229. ὅταν προσπέσῃ γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. νόμοισι βαρβάροισι προσπεσὼν Or. 1507. μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας Hip. 19. μὴ λάθῃ με προσπεσὼν Her. 339. προσπεσὼν ἔκλαυσα El. 510. σῇ ματρὶ προσπεσοῦσα Or. 1338. ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν Med. 225. νέορτον προσπεσὸν Thes. fr. IV. 6. τὰ προσπεσόντα, quæ forte eveniunt, casus fortuiti, Fr. inc. CXXI. 1. ᾧ προσπεσοῦμαι Al. 351. πρὸς πατρῷον προσπεσούμενοι γόνυ Her. F. 79.

Προσπιτνεῖν. γονυπετεῖς ἕδρας προσπιτνῶ σε Ph. 300. τί προσπιτνεῖς με; ib. 931. μήτηρ ἡ τάλαινα προσπιτνεῖ ib. 1438. προσπιτνεῖ νεκρῷ Med. 1205. τί σοι φρενῶν βαρὺς χόλος προσπιτνεῖ; ib. 1266. αἳ ἱκτῆρι θαλλῷ προσπιτνοῦσ' ἐμὸν γόνυ Sup. 10. προσπιτνεῖ νιν Bac. 1113. Πρωτέως μνῆμα προσπιτνῶ Hel. 64. προσπιτνῶ σε μὴ θανεῖν El. 221. μὴ προσπίτνει τὰ θεῶν ὕπερ Her. 619. μέλλεις προσπιτνεῖν τοῖς φιλτάτοις; El. 576. γεραιᾶς προσπιτνῶν παρῇδος Hec. 274. ποτὶ σοῖσι προσπιτνῶν σώμασιν Al. 404. ἀμφὶ σὰν γενειάδα— προσπιτνῶν Her. F. 1208. προσπιτνοῦσ' (i. e. οὖσα) ἐμοῦ μέτα Ph. 1284. cf. v. 1442. it. Al. 162. et 181. πλευρὰ τἀμὰ προσπιτνόντα (sc. ὅπλα) Her. F. 1379.

Προσποιεῖσθαι. σὲ προσποιούμεθα εὐνοῦν Hel. 1403.

Προσπολεῖν τύμβῳ Tr. 264.

Πρόσπολος, ὁ, ἡ, minister, stra. Or. 106. 628. et passim per omnia Eurip. opera.

Πρόσπτυγμα Or. 1049.

Προσπτύσσειν. Παλλάδος σεμνὸν βρέτας πρόσπτυξον El. 1255. πρόσπτυξον σῶμα ib. 1325. ϛόματος παίδων προσπτύξασθαι Med. 1400. ϛόμα σὸν προσπτύξομαι Ph. 1665. ὐκ ἔτι τὸν μητρὸς πατέρα προσπτύξῃ Bac. 1318.

Προσρεῖν, alloqui. προσεῤῥήθη Al. 193. et 313. τῦ προσρηθεὶς ὕπο; ib. 945.

Πρόσρησις. διδὺς πρόσρησιν ἑξῆς πᾶσι Iph. A. 341. ἕνεκ' ἐμῆς προσρήσεως Hel. 1182.

Προσσαίνειν. τύποι σφενδόνης—προσσαίνυσί με Hip. 863.

Πρόσσω, poët. pro πρόσω. βιότυ πρόσσω Al. 914.

Προστάσσειν. χωρεῖτε ἕκαϛος, οἷ προστάσσομεν Or. 1678. πῶς ταῖς 'Αθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον; Sup. 185. σοὶ προστάσσω μένειν ib. 589. ὅς με προστάσσει τάδε εἰπεῖν Hel. 896. ὅστις δώσειν ναῦν—πρόσταξον ib. 1427. αὐτῷ τόνδε προστάξας πόνον Ion. 1176. τί προστετάχθαι δρᾶν; Ph. 745. ἵν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην δύλη Hec. 102.

Προϛατεῖν. ἐπείπερ τῆσδε προϛατεῖς χθονὸς Her. 207. τῶν μὲν Ἥρα προϛατεῖ,—ib. 350. προϛατεῖν δωμάτων El. 932.

Προϛάτης. θεᾶσθαι ὧδε χρὴ τὸν προϛάτην ἰδόντα Or. 909. προϛάτην χθονὸς Iph. A. 373. et Antiop. fr. XI. 4. προϛάτην βίυ τὸν δῆμον ἔχομεν Iph. A. 449. προϛάτης ἁπλῦς πόλει σφαλερὸς Phaëth. fr. IV. 2. κακύργυς προϛάτας Or. 770. γλώσσαις πονηρῶν προϛατῶν φηλύμενοι Sup. 243. τοῖς τῆσδε χώρας προϛάταισιν ὑ δοκεῖ Her. 964.

Προστιθέναι. σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 896. σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προστίθεις φίλοις Her. 690. ἔκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστιθεῖς Hel. 556. τῷ θεῷ προστιθῇς τὴν αἰτίαν Ion. 1525. σὲ προστίθησ' ἄλλῳ πατρὶ ib. 1545. ἐπεὶ ἀνάγκην προστιθεὶς ἡμῖν θανεῖν Her. F. 710. τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν Meleag. fr. XXII. 2. κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι καλὸν κακίϛῳ Hip. 631. τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ Sup. 27. ὁποίαν προστιθεὶς σπυδὴν λόγυ; Bac. 662. φυγὰς ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς, κ. τ. λ. Thes. fr. IV. 3. προστιθέντες ἄλλοισιν πόνυς Her. 506. ᾄδῃ προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας Hec. 368. ἀπλησίαν λέχυς πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσα An. 218. προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν ib. 360. μυρίαν χέρα προσέθεσαν ἐλάτῃ Bac. 1108. πρόσθες τυφλὴν χέρ' ἐπὶ πρόσωπα Ph. 1693. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες Iph. T. 1204. τύσδ' ὄχυς φάτναις ἄγοντες πρόσθετε El. 1136. ἔτι καὶ προσθείης Epist. V. μὴ νοσῦντί μοι νόσον προσθῇς Al. 1051. ὅταν τύσδε προσθῶμεν πυρὶ Sup. 948. πρὶν ᾄδῃ παῖδ' ἐμὴν προσθῶ Iph. A. 540. θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθητε Her. 476. σφαγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει Ph. 971. εὐκλεᾶ παισὶ προσθεῖναι βίον Hip. 717. λύπην τινὶ προσθεῖναι Sup. 946. βύλει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί; Her. 63. τίνων χρήζυσα προσθεῖναι κακῶν Hel. 681. χάριτι προσθεῖναι χάριν Her. F. 327. κόσμον παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν ib. 329. προσθεῖναι δοκῶ ib. 1413. παισὶ προσθεῖναι κράτη Fr. inc. XL. 2. et fr. inc. B. 48. 2. ὦ κακὰ μνημεύματα προσθεὶς Ph. 584. προσθεὶς κάτοπτρον Hip. 429. προσθεὶς φερνὰς ib. 628. θεοῖσι προσθεὶς ἁμαθίαν ib. 951. τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν προσθεὶς ἐμοὶ Tr. 1043. ὀργάνων χέρα 'Ενυαλίῳ προσθέντες An. 1016. τύτοις με προσθήσυσιν Tr. 492. τῇ σῇ ἡδὺ προσθήσω φρενὶ El. 1059. 2) med. ἄλγος ἂν προσθείμεθα Hec. 742. ἄχθος ἐπ' ἄχθει προσθέσθαι διπλῦν An. 396. ἴδια προσθέσθαι κακὰ Her. 147. Ἄργυς τοσήνδε χεῖρα—προσθέσθαι πόλει ib. 158. πατρὸς τέρνα προσθέσθαι θέλω Her. F. 1408.

Προστρέπειν. κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' 'Αργείων χθόνα Sup. 1194.

Προστρόπαιος Her. 1015. et Her. F. 1259. προστρόπαιον αἷμα Ion. 1260. et Her. F. 1161.

Προστροπή. θεὰς τῆσδε προστροπὴν ἔχω Iph. T. 618. βωμὺς κνισσᾶν βυθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Προστυγχάνειν. τὰ προστυχόντα ξένια Al. 757.

Πρόσφαγμα. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα Hec. 41. cf. v. 265. et Iph. T. 243. et 458. πίνοντα προσφαγμάτων Al. 848. ἀνοσίων προσφαγμάτων Tr. 624.

Προσφάζειν. *προσφάζεται αἷμα νερτέροις* Hel. 1271.

Προσφέρειν. *προσφέρειν πύργοισι κλιμάκων προσαμβάσεις* Ph. 491. *βάκτρα πρόσφερε* ib. 1711. *ὀκ ἀνάγκην προσφέρεις* Hip. 282. *τίς ὀ σίδηρον προσφέρει;* An. 1154. *τί ἄλλο προσφέρειν νομίζεται;* Hel. 1278. *μέλλον τι προσφέρεις ἔπος* Ion. 1002. *ὅταν— μὴ πᾶσι πάντα προσφέρῃ μειλίγματα* Bel. fr. XXIV. 2. *καινὰ προσφέρων σοφὰ* Med. 298. *ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας* Sup. 525. *πάντα προσφέρων λόγον* Iph. A. 97. *πάσας προσφέροντα μηχανὰς* Iph. T. 112. *ὀ μὴ προσοίσῃς χεῖρα* Hip. 606. cf. Bac. 343. *εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον παλαιῷ* Med. 78. *πῦρ σοὶ προσοίσω* An. 256. *φίλοι προσφέρεσθε πρὸς φίλον* Cy. 175.

Προσφερής. *Διόνυσον, ὀ Κύκλωπι προσφερῆ* Cy. 435. *Ἑλένῃ προσφερὴς* Hel. 597. *νυκτὶ προσφερεῖς κόρας* Or. 408. *πατρὸς προσφερεῖς ὀμμάτων αὐγαὶ* Her. F. 131. *ὀ πώποτ' εἶδον προσφερεςέραν δέμας* Hel. 566.

Προσφθέγγεσθαι. *προσφθέγγῃ νίν;* Or. 481. *ὀδ' Ἄρτεμις προσφθέγξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνες* Sup. 959. *ὕςατόν σ' εἰσορῶν προσφθέγξομαι* Hip. 1097. *ὄ τις ἀντὶ σῦ τόνδ' ἄνδρα νύμφη προσφθέγξεται* Al. 332.

Πρόσφθεγμα. *φίλιον πρόσφθεγμα μεθεὶς μητρὸς* Tr. 777. *ὕςατον πρόσφθεγμα* Her. 573. *τέλος δέχυ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων* Hec. 413. *προσφθέγμασιν ὀ μαίνομαι σέθεν* Or. 75. *τάσδ' ἀντὶ παίδων—προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς ταλ. πάρα* ib. 1051. *χρόνια προσφθέγματα* Iph. A. 1625. *Θρηκίοις προσφθέγμασι* Rh. 297. *φίλα διδὸς προσφθέγματα* Tr. 1184. *τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς* Ion. 401. *μύσος σῶν προσφθεγμάτων* Her. F. 1219. *δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων* El. 1174. *λοίσθια προσφθέγματα* ib. 1333.

Προσφιλής. *προσφιλές μοι ςράτευμ' Ἀχαιῶν* Hec. 982. *ὅσον μοι ψυχῇ προσφιλές ἐςιν εἰπεῖν* Rh. 345. *προσφιλῆ νέμειν* Fr. inc. LVIII. 2. *εἰρήνη Μύσαισι προσφιλεςάτη* Sup. 489.

Προσφόρημα. *πολλά τοι—ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα* El. 423.

Πρόσφορος. *ὀχὶ πρόσφορος ἀμερίῳ γέννᾳ* Ph. 132. *εἰμὶ γάρ πως πρόσφορος* Her. 481. *προσφόροις μεταλλαγαῖς* Dan. fr. I. 9. v. not. *τοῖς ἐμοῖσιν ὀχὶ πρόσφορον τρόποις* Sup. 338. *ἥκιςα τῦτο πρόσφορον λέγεις* ib. 942. *τὸ ταῖσδε πρόσφορον* Tr. 304. *ὡς γυναικὶ πρόσφορον γυνὴ* Hel. 836. *λέγεις σαυτῷ πρόσφορα* Hec. 1246. *ὅπως γυμνάσω* (sc. *τὸς ἵππυς*) *τὰ πρόσφορα* Hip. 112. *πρόσφορά μ' αἴρετε* ib. 1361. *ὀκῦν ἐπ' αὐτοῖς πράσσεται τὰ πρόσφορα;* Al. 146. *τὰ πρόσφορ' ηὔξατο* Iph. A. 1603. *ζητῶν φίλοις τὰ πρόσφορα* Hel. 436. cf. v. 515. et 1315. et Ion. 73.

Προσφῦναι. *σῷ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι* Bac. 919.

Προσφωνεῖν. *μὴ προσφωνεῖν ματροκτονῦντας* Or. 47. *τῦδε προοίμιον κάλλιον ὀδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλοις* Med. 664. *προσφωνεῖν τινα* Hip. 647. vid. etiam Tr. 942.

Προσφώνημα. *προσφωνημάτων κλύειν* Al. 1147.

Πρόσχημα. *πρόσχημα σεμνὸς* Syl. fr. III. 2. *πρόσχημα εἰς τὸς πολλὸς* Epist. I.

Προσχωρεῖν *πόλει* Med. 222.

Πρόσχωρος *πόλες* Rha. fr. I.

Πρόσω. *φύρυσιν οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω* Hec. 958. *πρόσω πατρὸς* ib. 1158. *ὃ πρόσω βέβηκας* Ph. 599. *πρόσω τὰ κοῖλα γαςρὸς εὐλαβύμενος* ib. 1420. *πρόσω ἤδη βίοτος* Hip. 795. *ἦ καὶ πρόσω τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν;* An. 248. *ὀ πρόσω Σπάρτης* ib. 734. *κόμπῳ μεταρσίῳ πρόσω* ib. 1221. *ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἴρεται πρόσω* Iph. A. 919. *λόγυ πρόσω* Iph. T. 840. *ἀποςῆναι πρόσω* ib. 1330. *τί βλέπεις πρόσω;* Hel. 333. *πρόσω ἀπόντα* ib. 943. *γαίας πρόσω* ib. 1593. cf. Ion. 797. *τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω* Ion. 1453. *αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεῦ πρόσω* Her. F. 557. *θάνατος ὀ πρόσω* ib. 752. *πρόσω ἄςεος* El. 298. *πρόσω ναυτίλοισιν* Cresph. fr. XVII. *πρόσω βάντι ποταμὸν* ejusd. fragm. XVIII. 1. 2) Superl. *προσωτάτω* An. 923. et *προσώτατα* Iph. T. 712.

Προσῳδός. *τίνα προσῳδὸν—ἀνακαλέσομαι;* Ph. 1504. *προσῳδὸς ἡ τύχη*

τῷ ᾽μῷ πάθει Ion. 359. Κύπριδος προσῳδὸν μέλος Plis. fr. IV. 2.

Πρόσωθεν. πρόσωθεν αὐτὴν ἀσπάζομαι Hip. 102. πρόσωθέν ποθεν ἀνακομίζομαι τύχαν ib. 831. τῶν πραγμάτων πρόσωθεν ὄντων Ion. 586.

Πρόσωπον. πρόσωπον τὄμπαλιν στρέφοντα Hec. 343. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα ib. 739. εἰ πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμὸν ib. 1165. αὐχμώδη κόμην ἄφελε προσώπε Or. 224. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ib. 468. ξυνηρεφὲς πρόσωπον εἰς γῆν βαλῦσα ib. 956. δι' ἄστεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367. πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε ib. 460. σκυθρωπὸν πρόσωπον ib. 1343. ἐρύθημα προσώπε ib. 1496. ὅτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς πρόσωπον Med. 28. πρόσωπον εὐγενὲς ib. 1072. εὐφυὲς πρόσωπον ib. 1198. εἰς πρόσωπον βλέπων Hip. 280. cf. v. 416. ὅτ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι ib. 720. συγνῷ προσώπῳ Al. 780. γελῶντι προσώπῳ Bac. 1019. τὸ τυραννίδος πρόσωπον ἡδὺ Ion. 622. ὅτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον ib. 926. ἀνήλιον πρόσωπον ib. 1550. λευκὸν πρόσωπον ἀῦς El. 730. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπε ib. 768. θύραισιν εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῆ Ph. 1693. φίλιαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. πρόσωπα νεαρὰ Tr. 835. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι Her. F. 305. etc.

Προσωφελεῖν. τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν Al. 42. τοῖς ἀμηχάνοις προσωφελεῖν Her. 331. ἀδύνατοι προσωφελεῖν Her. F. 56. ὅτ' ἐμοὶ πάρα προσωφελῆσαι An. 50. cf. Her. 34. κακὸς ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν Her. 520. νεκροῖσι—προσωφελήσων Sup. 327.

Προσωφέλημα Med. 611.

Προταινὶ, *adverb.* Rh. 523. vid. not.

Προταρβεῖν. προταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων Her. F. 546. προταρβοῦνθ' ἱκέσιον ψαύειν χερὸς ib. 968. θάνατον προταρβοῦσα Er. fr. I. 30.

Προτείνειν. προτείνειν χεῖρα Al. 1120. cf. v. seq. τελετὰς προτείνων εὐίους νεάνισιν Bac. 238. προτείνων ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. σκῆψιν προτείνουσα El. 1067. δεξιὰν προὔτειν' ἑκάστῳ Al. 192. προὔτεινα παιδὸς θάνατον An. 429. προὔτεινε τεύχη ib. 1131. τοὐμὸν κάλλος προτείνασα Hel. 28.

Προτέλεια, τὰ Iph. A. 718.

Προτελίζειν. Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεανίδα Iph. A. 433.

Πρότερος. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι θέλειν Or. 487.

Προτιθέναι. βραδύπουν ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα Hec. 67. ἅμιλλαν σὺ προὔθηκας λόγων Med. 546. et Sup. 428. σὺ σαυτῷ τόνδε προὔθηκας νόμον Hip. 1046. οἷς δεῖπνα προὔθηκα Al. 752. θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς προὔθηκε βωμίαν Iph. A. 1593. ὃν θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες El. 896. ὥς τῳ σάφ' εἰδέναι τάδε προθῶμεν ib. 895. προθεὶς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362. ὁ σοὶ προθεὶς γάμους Med. 1356. ὀμμάτων πέπλον προθεὶς Iph. A. 1550. cf. Iph. T. 1218. ubi est πέπλ. ὀμμ. προθέσθαι. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ Hip. 382. δύο λόγους προθεῖσ' ἅμα Ph. 562. ἡμᾶς προθήσει χρημάτων Med. 963. τὸν ὑποθέντα—τῇ δίκῃ προθήσομεν Bac. 675. ἃ φθιμένους παῖδας ἐμοὺς ὅτε δόμοις προθέμαν Sup. 53. ὅσα προὐθέμην ἐγὼ ξένοισι Iph. T. 1225. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν προὐθέμην Hel. 42. ἀριθμὸν τοσόνδε προὐθέμην Bel. fr. XVI. 5. ὅτ' ἐν δίκης βουλαῖσιν ὀρθὸν ἄν ποτε λόγον προθεῖο Antiop. fr. XLII. 2. ὡς παῖδα—προθῶμαι Hec. 613. cf. Ph. 1329. ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κτάνῃς τινὰ Iph. A. 1193. οἵ σε προθήσονται νεκρὸν Al. 667. τὸν θανάτῳ προτεθέντα Ph. 810.

Προτιμᾶν. ἐπεὶ πατὴρ οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις Med. 343. τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν οὐδὲν προτιμῶν Al. 765. πόλιν προτιμῶν Ἄργος Her. 21. τὸ σὸν προτιμῶν ib. 883. πόσιν προτιμῶσα Al. 153. τὸ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακὸν Hip. 48.

Πρότονος. σχεδίας, λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114. πρότονοι κατὰ πρῷραν Iph. T. 1134.

Προτρέπειν. ἓν προτρέπουσ' ἐγὼ εὕρημα—συμφορᾶς ἔχω Hip. 715.

Προὐννέπειν. προὐννέπω σοι Med. 351. προὐννέποντά με Hip. 1085. v. et προεννέπειν.

Προὐξερευνᾷν. ὡς ἂν πρȣ̓ξερευνήσω ϛίβον Ph. 92.

Προὐξερεύνηται ϛρατȣ̃ Rh. 296.

Προὐπάρχειν. πρȣ̓πῆρξε Ph. 1229.

Προὖπτος. πρȣ̃πτον ἐς ᾅδην ϛείχω Hip. 1366.

Προὔργȣ. ὡς ἐσείδομεν πρȣ̃ργȣ πεσόντα Iph. T. 309. πρȣ̃ργȣ—σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο Hel. 1395.

Προὐφείλειν Her. 241. κᾀμοί τι πρȣ̓φείλει κακὸν Iph. T. 523.

Προὔχειν, ἀσκȣ̃ τὸν πρȣ̃χοντα πόδα Med. 679.

Προφαίνεσθαι. πρȣ̓φαίνετ' εἰς τȣ̃μπροσθεν ταῦρος Hip. 1228.

Πρόφασις. ἔχεις πρόφασιν Hec. 340. Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμȣμένην Iph. A. 362. cf. v. 884. βραχείας προφάσεως ἔδει ib. 1180. ἔχω πρόφασιν, ὥστ' ἀλγεῖν φρένα ib. 1435. τίς γὰρ πυραίθειν πρόφασις Ἀργείων ϛρατόν; Rh. 78. πρόφασις ἡ τυχȣ̃σα Fr. inc. XXVII. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν eorund. CV. 2.

Προφέρειν. προφέρειν εἰς εὐτυχίαν τῶν γειναμένων Med. 1092. τίν' αὐδὰν τάνδε προφέρεις νέαν; Sup. 600. πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν Tr. 1334. μῦθον προφέρων Med. 189. ἐς ἀΐδαν προφέρων σώματα τέκνων ib. 1111.

Προφητεύειν. τίς προφητεύει θεȣ̃; Ion. 413. ȣ̓κ ἔϛιν, ὅστις σοι προφητεύσει τάδε ib. 369.

Προφήτης. Νηρέως προφήτης Or. 364. Βάκχȣ προφήτης Rh. 972. προφήτης λόγων Bac. 211. σὰς προφήτας (ut *fœmin.* pro προφήτιδας) ib. 551.

Προφῆτις Ion. 42. 321. et 1322.

Προφθάνειν. προφθῆναι θέλων Ph. 1394.

Πρόφρων Al. 746.

Προφωνεῖν. σοὶ προφωνῶ El. 685. cf. Ar. fr. IV. 1.

Προχεῖν. ἵνα πλημοχόας τάσδ' εὐφήμως προχέωμεν Pi. fr. I. 2. θυσίαν δέξαι—πλήρη προχυθεῖσαν Fr. inc. CLV. 5.

Πρόχειρος. τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν Her. F. 161. φάσγανον πρόχειρον Hel. 1580. πρόχειρον ἔγχος El. 696. τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν Rh. 71. cf. Her. 726.

Πρόχευμα. προχευμάτων πνοᾷ Hel. 1145. sed vid. not.

Προχόος. χρυσέαις προχόοισιν Ion. 435.

Προχορεύειν. κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις Ph. 797.

Προχύτης. πικρȣ̀ς προχύτας—ἀνάξεται Iph. A. 955. cf. v. 1112. προχύταις καθαρσίοισι ib. 1472. λαβὼν προχύτας El. 803.

Προχωρεῖν. νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάϛασις Ph. 1272. εὖ προχωρῆσαι Her. 487.

Πρύμνα. χωρεῖ πρύμναν An. 1121. vid. not. κατὰ πρύμναν Iph. T. 431. πρύμνης ἔπι ϛαθέντες ib. 1377. ἐν πρύμνῃ ἄκρᾳ Cy. 14. λῦσαι πρύμνας Hec. 539. ἔϛασαν πρύμναις Iph. A. 241. κατειδόμαν πρύμνας ib. 275. ναῶν πρύμνας δέξασθαι ib. 1321. cf. Ion. 1243. ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811.

Πρύμνηθεν Iph. T. 1349. Tr. 20. Hel. 1619. et Ion. 928.

Πρυμνήσια, τὰ. ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια Iph. T. 1352. cf. v. 1356. et 1395. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι Her. F. 479.

Πρυμνήτης κάλως Med. 770.

Πρυμνὸς, extremus. ἀνὰ πρυμνᾶς Ὄσσας ἱερὰς νάπας El. 445.

Πρυμνȣ̃χος Αὖλις El. 1022.

Πρύτανις. Κρόνιε πρύτανι Tr. 1288.

Πρῶνες ἔρημοι ἀνθρώπων Cy. 116.

Πρώρα, vel πρῷρα. Μαλέᾳ προσίσχων πρώραν Or. 362. πρότονοι κατὰ πρώραν Iph. T. 1135. πρώραν βιότȣ Tr. 103. ȣ̓κȣν—ταύρειον δέμας εἰς πρῷραν ἐμβαλεῖτε; Hel. 1579. εἰς πρῷραν εἷρπε ib. 1598. κοντοῖς πρώρας εἶχον Iph. T. 1350. πρῷραι ναῶν ὠκεῖαι Tr. 122. δελφὶς πρώραις κυανεμβόλοισιν εἱλισσόμενος El. 436. σώσοντε νεῶν πρώρας ἐνάλȣς ib. 1348.

Πρωτεσίλαος, unus e ducibus Græcorum in expeditione adversus Trojam. Iph. A. 195.

Πρωτεὺς, rex Ægypti. Hel. 4. etc. et El. 1280.

Πρώτιϛος. τὸ πρώτιϛον, *adverbial.* Sup. 430. et ita in *plur.* πρώτιϛα El. 664.

Πρωτόβολος. τέρμονα πρωτόβολον ἁλίῳ Tr. 1068.

Πρωτόγονος φοῖνιξ Hec. 458. πρωτόγονον θάλος Iph. T. 209.
Πρωτόλεια Or. 382.
Πρωτόπλους πλάτα An. 866. ναῦν πρωτόπλουν Hel. 1547.
Πρῶτος. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ Hec. 304. conf. An. 1238. Ἑλλάδος πρῶτοι χθονὸς El. 21. τὸν κάκιστον πλούτος εἰς πρώτους ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. τοὺς γάμους τοὺς πρώτους ἔχειν Er. fr. II. 15. τοῦτό μοι πρῶτον βίου Hec. 350. ἐκ τῶν πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν Med. 475. οἶμαι, ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι ib. 917. πρῶτά σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι Sup. 517. τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμουσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2. ἅρματι πρῶτα δραμεῖν Epig. III. 4. etc. Cæterum πρῶτα sæpius *adverbial.* ponitur, ut Hec. 357. et 794. Sup. 572. Iph. A. 51. etc.
Πταίειν. πταίσαντ' ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. οἶκος πταίσας Er. fr. I. 26.
Πτανὸς, dor. pro πτηνός. Ἔρως πτανὸς Hip. 1275. πτανὸς πατὴρ Hel. 1159. πτανὸν πυρίφλεκτον αἴρει Ion. 195. ἵπποισιν πτανοῖς Iph. T. 193. λείπουσιν πτανοὶ Παρνασοῦ κοίτας Ion. 155. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν ib. 504. cf. v. 903. οἰχόμεσθα πτανοὶ Her. F. 1186. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων Or. 989. πτανὸν ὄνειρον Ph. 1539. πτανοῖς βέλεσιν Her. F. 367.
Πτέρινος. κύκλῳ πτερίνῳ Or. 1429.
Πτερόεις. πτεροῦντος ἵππου Ion. 202. ἁ πτεροῦσσα παρθένος (i. e. Sphinx) Ph. 1049. cf. v. 1026. πτεροῦσσαν ὄρνιν Hip. 733. φυγὰν πτερόεσσαν Ion. 1238. ἵπποις πτεροέσσαις El. 466.
Πτερόν. τὸ παρθένιον πτερὸν Ph. 813. ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1271. ποταμίου κύκνου πτερὸν Rh. 618. cf. Hel. 218. νεὼς οὔριον πτερὸν Hel. 146. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη, ὥσπερ πτερὸν Her. F. 510. ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερὸν Bel. fr. III. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 276. ἤν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς ib. 1593. φοιτάσι πτεροῖς Ph. 1031. πόδα, ἴσον πτεροῖς Iph. T. 32. πτεροῖς ἐρέσσει ib. 289. σκάφος ἀΐσσον πτεροῖσι Tr. 1086. χρύσεα πτερὰ Bac. 372. τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. πτεροῖσιν ἀρθεῖσα Hel. 1532. δι' οἰωνῶν πτεροῖς Ion. 377. πτεροῖσι φορείσθω Her. F. 654. δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς πτεροῖσι; Melan. fr. III. 2.
Πτεροῦσθαι. ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον Iph. T. 1346.
Πτεροφόρος. δρομάδες ὦ πτεροφόροι—θεαὶ Or. 317. πτεροφόροι νεάνιδες Hel. 166. πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3.
Πτέρυξ. σᾷ πτέρυγι συγκαταβαίνω An. 506. πρὸς τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120. πτέρυγι καπνὸς ὥς τις—καταφθίνει γᾶ Tr. 1298. cf. v. 1320. ἅμ' ἡλίου πτέρυγι θοῇ Ion. 123. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων ib. 1143. ὠκεῖα πτέρυξ Meleag. fr. XIII. 2. πτέρυγας θοάζουσα Iph. T. 1141. πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμὰς Tr. 746. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ—λελημμένος πτέρυγας Cy. 433. παρὰ πτέρυγας Ion. 166. vid. not. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4. χρύσεαι πτέρυγες Fr. inc. CLIV. 1.
Πτερωτός. πτερωτὸς ᾄδας Al. 262. οὐ γὰρ πτερωτὸς Her. F. 628. cf. v. 1158. σκοπεῖν πτερωτοὺς Bac. 257. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας Or. 274. τὸ πτερωτὸν ἡλίου ἅρμα ib. 1001. πτερωτοῖσιν ἅρμασιν Iph. A. 251. πτερωτῶν φθέγματα Hel. 753. πτερωτοῖς τοξεύμασι Her. F. 571. πτερωτὰ ἔγχη ib. 1098.
Πτηνός. πτηνὸς ἄνω μεταβὰς βίοτον Hip. 1292. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1196. πτηνοῖσι μύθοις Or. 1176. πτηνῶν ὀνείρων Iph. T. 571. πτηνοῖς ὄρνισιν Tr. 147. πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. πτηνὸν ᾆραι σῶμα Med. 1297. πτηνῶν ἀγέλας Ion. 106. πτηνὰ βέλη Her. F. 179.
Πτήσσειν. οὐκέτι φόβῳ πτήσσω Bac. 1034. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. πόλις πρὸς πόλιν ἔπτηξε Sup. 269. ἐπτηξάτην Rh. 775. οὐ βωμὸν ἔπτηξεν θεοῦ Ion. 1280. βωμὸν ἔπτηξ' ὕπο Her. F. 974. cf. v. 985. δεῖ σε πτῆξαι ταπεινὴν An. 165. εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ πτήξαντες ib. 754. ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες Cy. 407.
Πτοεῖσθαι. ὡς ἐπτόηται Bac. 214. στείχουσαν ἐπτοημένην Iph. A. 1029.

χεῖρας ἐπτοημένας Tr. 559. εἴρξει νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκουσιν El. 1255. ἔρωτι αὐτὸς ἐπτοάθης (dor. pro ήθης) Iph. A. 586. τὸ πτοηθὲν εἴ τι σῇ ψυχῇ πάρα; Bac. 1267.

Πτόλις, poët. pro πόλις. ἡνίκ' ὤλλυτο πτόλις Hec. 767. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν ib. 1209. ἀνὰ πτόλιν Ph. 1045. Sup. 721. Tr. 555. Bac. 216. et Fr. inc. LXXXI. 1. κατὰ πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan. 54. οἶσθα θεᾶς πτόλιν Ion. 30. φιλοῦσα πτόλιν ib. 1617.

Πτόρθος. τροφαῖσιν, ὥς τις πτόρθος, ηὐξόμην Hec. 20. πτόρθου λάβεσθε Bac. 1105. ἱεροὺς ἀνέσχε πτόρθους Hec. 460. πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσινῶν φόβην Al. 170. πτόρθοισι δάφνης Ion. 103.

Πτύξ. δάκρυσι νοτερὰν πέπλων πτύχα τέγξω Sup. 979. ὦ φαεινὰς οὐρανοῦ ναίων πτύχας Ph. 84. εἶμι Πηλίου πτύχας An. 1278. κατὰ σπλάγχνων πτύχας Sup. 212. Αὐλίδος κατὰ πτύχας Iph. T. 1082. εἰς Κιθαιρῶνος πτύχας ἐλθὼν Bac. 62. cf. v. 943. πρὸς αἰθέρος πτύχας Hel. 611. cf. Phaëth. fr. VIII. 4. Παρνασοῦ πτύχας Her. F. 240.

Πτυχή. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Or. 1631. et 1636. πρὸς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς Sup. 757. cf. Bac. 796. et 1217. ἐν δέλτου πτυχαῖς Iph. A. 98. cf. v. 112. et Iph. T. 760. et Melan. fr. III. 2. κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος Iph. T. 9. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. σώματος ἀμφὶ πτυχὰς Ion. 519. τοίχων πτυχαῖς Fr. inc. CLVI. 2.

Πτῶμα. Ἑλένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι Or. 1196. Ἐτεοκλέους πτῶμα, Πολυνείκους τε ποῦ; Ph. 1691. πτῶμα δύστηνον Her. 78. ὁρῶ πτώματος τεκμήριον El. 575. πτῶμα θανάσιμον ib. 686. πτώματα νεκρῶν τρισσῶν Ph. 1490. πτωμάτων ἄξια πάσχω Tr. 467. τὰ θεῶν πτώματα (casus adversi, a Diis immissi) Her. F. 1228. ἐσθλῶν χαίρει (sc. ὁ πόλεμος) πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2.

Πτώσσειν. ποῖ με φυγᾷ πτώσσουσι μυχῶν; Hec. 1065. ἄλλην ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτώσσουσαν Bac. 223.

Πτωχικός. πτωχικὴν ἔχων στολὴν Rh. 503.

Πτωχὸς Hel. 796. δεῖ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον Tel. fr. VIII. 1. cf. ejusd. fr. XI. 2. ἐμοὶ γένοιτο πτωχὸς, εἰ δὲ βούλεται, πτωχοῦ κακίων Fr. inc. XXI. 1. 2. πτωχοὺς παῖδας Med. 515. πτωχοὺς ἀλήτας Her. 319.

Πυγμή. πυγμὴν νικᾷν Al. 1034. πυγμαὶ ἦσαν ἐγκροτούμεναι Iph. T. 1368. πυγμὰς ὁ κῶμος φιλεῖ Cy. 532.

Πυθικός. σὺν προξένοισι μάντεσίν τε πυθικοῖς An. 1104. ἐν κοιράνοισι πυθικοῖς Ion. 1219. πυθικὴν ἀνὰ χθόνα An. 1001. πυθικὴν πρὸς ἑστίαν ib. 1068. et πυθ. πρ. ἐσχάραν ib. 1241. et Sup. 1199.

Πύθιος. ὁ Πύθιος Φοῖβος Or. 953. ὁ Πύθιος Ἀπόλλων Al. 573. hinc Πύθιος, *subst.* pro Apolline, sine addito nomine, Ion. 285. et Her. F. 790. πύθιον οἶκον Ion. 458. Φοίβου ἐπὶ πυθίοις τεράμνοις Hip. 536. πυθίων δόμων Iph. T. 1271. πυθίαν πέτραν Ion. 550. πυθίῳ ψήφῳ ib. 1251. πυθίαις ἀποστολαῖσιν Ph. 1050. ἀστραπαὶ πύθιαι Ion. 285.

Πυθόχρηστος Ion. 1218.

Πυθώ. ἐς Πυθὼ μολὼν An. 52.

Πυθῶδε, *adverb.* Dan. 7.

Πυκάζειν. πύκαζε τεύχεσιν δέμας τὸ σὸν Rh. 90. πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον Tr. 353. κόσμῳ πυκάζου τῷδε Her. 725. στεφάνοις πυκασθεὶς Al. 799. et 835. ῥακοδύτῳ στολῇ πυκασθεὶς Rh. 713.

Πυκνός. πυκνός τις ἀνὴρ Sis. fr. I. 12. πυκνοὺς κυβιστητῆρας Ph. 1158. παρασπιστὰς πυκνοὺς ib. 1172. πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν ib. 851. πυκνῇ νιφάδι An. 1130. λόγχης πυκνῆς Sup. 851. πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. πυκνὴν ἄμυσιν Rh. 419. πυκνῆς δι' ὄρφνης ib. 774. πυκναῖσιν ἀσπίσιν Ph. 1112. πυκναῖς αὔραις Iph. T. 6. πυκνὰς ὁδοὺς Tr. 235. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν Ph. 258. et πυκνὸν νέφος in sensu proprio et physico, Dan. fr. I. 4. πυκνοῖσιν δρομήμασιν Med. 1180. πυκνοῖς Βακχίου τοξεύμασιν Œnei fr. VIII. 1.

Πυκτεύειν. τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν; Cy. 228.

Πυλάδης, amicus Orestis. Or. 33. etc. Iph. T. 69. etc. El. 82. etc.

Πύλη. σκότου πύλας λιπὼν Hec. 1.

ἐκβάλλων πύλας ib. 1044. πυλῶν ἔσω βαίνων Or. 864. ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω ib. 1281. ἐν πύλαισι Πριαμίσι ib. 1481. πύλας ἐφ' ἑπτὰ (sc. Θηβῶν) Ph. 1101. Septem portarum Thebanarum nomina vid. Ph. 1111. 1117. 1120. 1126. 1130. 1136. et 1141. ἀνεῳγμένας πύλας ᾅδυ Hip. 56. cf. Al. 124. ϛόματος ἐν πύλαις Hip. 882. νερτέρων ὁρῶ πύλας ib. 1447. ἀμφὶ πύλας Κάδμυ Sup. 11. cf. v. 101. 402. et 588. μένομεν Εὐρίπυ πύλας Iph. A. 804. εὐωποὶ πύλαι Ion. 1611. πύλαι καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828. Ἰὼ πύλαισιν ἥτις ἔν δόμοις Pelei fr. I. etc.

Πύλος, *nom. loci.* Iph. A. 273.

Πύλωμα. Ὠγύγια εἰς πυλώματα Ph. 1120. χαλᾶτε κλῆϑρα πυλωμάτων Hip. 808. βαρβάροις πυλώμασιν Hel. 795. ὡς πρὸ ναῦ λαμπρὰ ϑῆ πυλώματα Ion. 79.

Πυλών. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239.

Πυλωρὸς, ὁ, Hel. 442. ναῶν πυλωρὸς Iph. T. 1227. ᾅδυ πυλωρὸν κύνα Her. F. 1277. τὰ πυλωρῶν κλεῖϑρα Ph. 268. πύργων πυλωροὶ Tr. 956. 2) πυλωρὸς, ἡ, Iph. T. 1153.

Πυνϑάνεσϑαι. τίς σὺ πυνϑάνῃ τάδε; An. 884. cf. Iph. T. 540. ὐδὲ πυνϑάνεσϑε ταῦτα; Alcmæon. fr. I. πατρῴων ἐκ δόμων τι πυνϑάνυ Iph. T. 809. ὡς ἔτι πυνϑάνεσϑαι Epist. I. cf. Epist. IV. πυϑέσϑαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σῦ, κ. τ. λ. Or. 865. cf. Hip. 270. et 283. πυϑόμενος ϑαύμασ' ἐμοὶ Iph. T. 797. ὗ πευσόμεσϑα, τἀν δόμοις ὅπως ἔχει Or. 1368. εἰ πεύσῃ Hip. 327. cf. Iph. A. 3. et 1540. πέπυσαι τὸν ἐμὸν ἔκϑετον γόνον; An. 70. πέπυϛαι ϛρατὸς Iph. A. 425. πόϑεν φῂς εἰδέναι πεπυσμένος; ib. 890. ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος Her. 1037. ὐδὲν τῷδέ πω πεπυσμένοι An. 1102.

Πῦρ. ναυτικὴ ἀναρχία κρείσσων πυρὸς Hec. 608. πυρὸς φλογέας ἀφίησιν ὄσσων αὐγὰς ib. 1103. πυρὶ καϑηγνιϛαι δέμας Or. 40. μὴ πυρὶ δέχεσϑαι ib. 47. ἀνηφαίϛῳ πυρὶ ib. 620. πῦρ κατασβέσαι λάβρον ib. 696. πῦρ ἀνάψυσιν ϑεοῖς ib. 1137. πυρὶ ἀνάψομεν δόμυς ib. 1594. τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ ib. 1596. κεραύνιον πῦρ αἰϑαλόεν Ph. 191. cf. Tr. 80. ἴτω μοι πῦρ Ph. 524. βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν ib. 1162. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς ib. 1182. cf. Sup. 934. νᾶμα παμφάγυ πυρὸς Med. 1187. τέκτονας δίυ πυρὸς Al. 5. πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίυ ib. 127. εἰ μή γε πῦρ πνέυσι μυκτήρων ἄπο ib. 496. conf. Iph. T. 288. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον An. 105. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω ib. 270. διὰ πυρὸς ἦλϑ' ἑτέρῳ λέχει ib. 489. πῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; ib. 848. πῦρ ἐπιβώμιον ib. 1024. et El. 715. πυρὸς φῶς καϑέξυσα Sup. 1002. πῦρ τεϑρίππων τῶν ἀελίυ Iph. A. 159. πῦρ καϑάρειον ib. 1112. πῦρ ἱερὸν Iph. T. 626. ἐνάλιον πῦρ ib. 1139. δίψιον πῦρ ϑεῦ Rh. 417. κεραυνοφαὲς πῦρ Tr. 1104. λοχευϑεῖσ' ἀϛραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3. cf. v. 8. et 288. πυρὸς ἐξ ἀϑανάτυ ib. 523. φῶς σεμνῦ πυρὸς ib. 1081. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσϑεὶς Her. 913. πυρὶ Ἰδαίῳ Hel. 198. κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ib. 510. ἄϛρα φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰϑέρος Ion. 84. πῦρ ϑεῦ Βακχεῖον ib. 1125. ἐφ' ἁγνὸν πῦρ El. 812. διὰ πυρὸς ἔμολον ib. 1182. ἀντὶ πυρὸς ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλαϛῦμεν Hip. fr. VII. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. πυρὸς ϑερμαὶ πνοαὶ Fr. inc. LIII. 2. γαῖα μιχϑήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. etc. 2) πυρὰ in *plur.* (ut videtur) occurrit Rhes. 136. ubi legitur πυρὰ δαίεται, nisi est a πυρὰ, quod statim sequitur.

Πυρά. πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως Hec. 386. cf. v. 437. πληρῦσιν πυρὰν ib. 574. προσεδρεύων πυρᾷ Or. 403. ἔτι πυρὰ ϑερμὴ τάφυ ib. 422. πάροιϑε νερτέρων πυρᾶς ib. 1019. πρὸς τάφον τε καὶ πυρὰν Al. 611. ὡς ἂν ἐν πυρᾷ ϑῶμεν νεκρὸν ib. 743. τὸ σὸν ἄγαλμα —ἐκκομίζομαι πρὸς πυρὰν Sup. 633. vid. etiam v. 936. 1010. 1046. 1058. et 1065. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφϑεῖσα Iph. T. 26. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ Tr. 483. εἰς πυρὰν δράμωμεν ib. 1282. εἰ ἐν πυρᾷ κατεσφάγη Hel. 942. ἷζε νῦν πυρᾶς ἔπι Ion. 1258. πυρᾷ ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείυ φόνυ El. 92. πυρὰ χέρσος ἀγλαϊσμάτων ib. 325.

Πυραίθειν. πυραίθει ϛρατὸς Ἀργόλας Rh. 41. cf. v. 78. et 823.

Πυργηρȣ̃μαι. σῶμα πυργηρέμεθα Or. 760. δόμων ἐπ' ἄκρων πυργηρȣμένȣς ib. 1574. cf. Ph. 1094.

Πύργος. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν Hec. 1209. ἀπ' ὀρθίȣ ϛαθεὶς πύργȣ Ph. 1230. πύργος ἀσφαλὴς Med. 390. παῖς ἄρσην πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν Al. 312. πύργον εὐαγῆ λαβὼν Sup. 652. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς Fr. inc. B. 44. 2. πύργοι ἄθραυϛοι Hec. 17. ἀπὸ ϛεφάναν κέκαρσαι πύργων ib. 911. Φρυγῶν πύργȣς πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. ἑπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων Ph. 188. πύργων ἐπ' ἄκρων ϛὰς ib. 1098. πύργȣς γῆς Ἰωλκίας Med. 7. πάρα δροσερὰ πύργοις συνεχὴς κλιτὺς Hip. 226. ῥιφθέντα πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πύργων ib. 517. πρὸ πύργων θανεῖν Sup. 910. λαΐνȣς περὶ πύργȣς Iph. A. 774. Ἰλίȣ πύργȣς ἔπι ib. 1261. Ἑλλάδος εὐΐππȣ πύργȣς Iph. T. 133. τᾶς Τροίας πύργȣς ib. 139. πύργων ὀλομένων ib. 1108. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν Rh. 391. Ἰλίȣ πύργȣς ἔπερσα Hel. 409. cf. v. 665. et 1527.

Πυργȣ̃ν. ἐπειδὴ λίαν πυργοῖς χάριν Med. 526. τὰ μὲν πυργȣ̃σ' ἄνω Tr. 608. cf. Bel. fr. XXV. 15. δὶς τόσα πυργȣ̃ν τῶν γιγνομένων Her. 294. ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι πατὴρ ἐπύργȣ Her. F. 475. ἡνίκα—ἀοιδὰς εὐδαιμονίας ἐπύργωσε Sup. 998. τότε μεγάλως Τροίαν ἐπύργωσας Tr. 844. ὃς ἐπύργωσ' ἄστυ Θηβαίων Bac. 172. ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον An. 1010. ὃς πεπύργωσαι θράσει Or. 1568. πεπύργωται χερὶ Rh. 122. οἷς πεπύργωσαι λόγοις Her. F. 238.

Πύργωμα. ἑπτάϛομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. cf. Sup. 1220. ξεϛὸν πύργωμα Tr. 46. Λοξίȣ πυργώματα ib. 1174. πόλεως πυργώματα Cy. 115. Ἰλίȣ πυργώματα Hel. 51.

Πυρέσσω Cy. 227.

Πυριγενής. πυριγενὴς δράκων Fr. inc. CLXXVII. 1. πυριγενεῖ παλάμᾳ Or. 818. ϛόμια πυριγενῆ Hip. 1223.

Πύριμος. ϛάχυν πύριμον Eu. fr. II. 2. πυρίμȣ χλόης Er. fr. XVI. 2.

Πυριπνεῖν. τὰν πυριπνέȣσαν ἐναίρει Ion. 203.

Πυρίς. πυρίδες Phœn. fr. X. 1.

Πυρίϛακτος. τῇ πυριϛάκτῳ πέτρᾳ Cy. 297.

Πυριφλέγων λέων Bac. 1016.

Πυρίφλεκτος. πτανὸν πυρίφλεκτον αἴρει Ion. 195.

Πυρκαϊά. παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν Sup. 1206.

Πυρȣ̃ν. πυρȣ̃ν Κύκλωπος ὄψιν Cy. 590. πυρȣ̃τε σώματα πάντων Her. F. 244. ὃν ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις Hel. 1370. ναῦς πυρῶσαι Rh. 61. Θήβας πυρώσας Ph. 578. λαμπρὸν πυρώσας ὄμμα Cy. 596. πυρώσοντες δόμȣς τȣ̀ς Ταντα λείȣς Or. 1543. πυρȣμένη Med. 1190. σὺν πατρίδι πυρȣμένῃ Tr. 1283. Ἴλιον πυρȣ́μενον An. 400. πυρωθῆναι δέμας Iph. T. 685.

Πυροφόρος. πυροφόρȣς θεὰς Ph. 694. πεδία πυροφόρα ib. 647.

Πύρπνοος. ταύρων πυρπνόων Med. 478. πύρπνοος λέαινα El. 473.

Πυρπόλημα. τὰ Ναυπλίȣ Εὐβοϊκὰ πυρπολήματα Hel. 773.

Πυρπόλος. κεραυνῷ πυρπόλῳ Sup. 640.

Πυῤῥίχη. δεινὰς ἂν εἶδες πυῤῥίχας—παιδὸς An. 1136.

Πυῤῥόθριξ. πυῤῥότριχας Iph. A. 225.

Πυῤῥὸς γενύεσσιν Fr. inc. B. 54.

Πυρσεύειν. εὖ πυρσεύετέ μοι κραυγὴν ἀγῶνος τȣ̃δε El. 694. ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσεύων Κρᾶθις Tr. 227. πυρσεύσας φλογερὸν σέλας Hel. 1136.

Πυρσόνωτος δράκων Her. F. 398.

Πυρσὸς, *subst.* fax. ἐπεὶ ἀφείθη πυρσὸς Ph. 1386. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν El. 587.

Πυρσὸς, *adject.* rufus. πυρσαῖς γένυσιν Ph. 32. πυρσῷ (sc. δέρματι) ἀμφεκαλύφθη Her. F. 361. πύρσ' ἔχȣσα δέργματα Hec. 1265. ἐκκαίαντες πυρσ' (ubi *faces* seu *ignes* notat, ut *subst.* πυρσὸς) ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Πυρσȣ̃ν. διϊπετῆ νεῶν πυρσοῖ ϛαθμὰ Rh. 43.

Πυρσώδης φλὸξ Bac. 146.

Πυρφορεῖν. ȣ̓κ ὀρθὰ πυρφορεῖς Tr. 348.

Πυρφόρος θεὰ Sup. 260.
Πύσις εὐτυχὴς El. 690.
Πωλεῖν. λάθρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259.
Πωλικός. πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ Iph. A. 623. et πωλικὸς ὄχες ib. 613. πωλικῶν ζυγῶν ib. 619. πωλικῆς ῥινε Rh. 784. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567. ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620. ὄχημα πωλικὸν Rh. 621. et 797. πωλικοῖς διώγμασι An. 993.
Πωλοδαμνᾶν. πωλοδαμνήσας Rh. 187. πωλοδαμνήσεις ib. 624.
Πῶλος, ὁ. πηδᾷ—, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγε Or. 45. πῶλος de homine adolescente, Ph. 954. et Rh. 386. χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πώλε Tr. 536. ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες Her. F. 122. cf. Rh. 304. Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον El. 475. πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 4. ζεύξομαι ἅρματι πώλες Hec. 469. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων Or. 989. ἀτρεμέα κέντρα πώλοις μεταφέρων Ph. 183. ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πώλων ib. 799. v. not. πώλες Ἐνέτας δαμαζομένε Hip. 231. cf. v. 235. et 1132. μονάμπυκας πώλες Al. 431. χρυσοδαιδάλτες πώλες Iph. A. 219. etc. 2) πῶλος, ἡ a) de puella dicitur Hec. 144. Hip. 546. An. 622. et Rh. 261. b) de pullis brutorum fœminei sexus: δρομαία πῶλος Hel. 550. πῶλοι δρομάδες Ph. 1132. διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις Rh. 356.
Πῶμα, i. q. πόμα, potus (nec alio significatu in Eurip. occurrit) Hip. 227. ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα Iph. T. 952. λευκε πώματος πόθος Bac. 707. Βρομίε πῶμα Cy. 123. cf. v. 139. it. Ion. 1034. 1195. 1199. 1212. et 1216. πώματος ὑδρηχόε Fr. inc. XIV. 2.
Πῶς. πῶς ἀγῶνος ἥκομεν; El. 751.

Ρ.

Ῥαδάμανθυς, judex inferorum. Cy. 272.
Ῥάδιος. ῥαδίοις ὅρκοισι περιβαλεσά με Iph. T. 788. ἦν ἡμῖν ἡ φυλακὴ ῥαδία Epist. I. ῥάδιοί γ' ἀπαλλαγαὶ Med. 1375. αἱ διαλύσεις ε ῥάδιαι Melan. fr. IX. 6. ῥάδιόν ἐςί σοι Hec. 755. παρ' ὑμῖν ῥάδιον ξενοκτονεῖν ib. 1247. ε ῥάδιον, λόγχῃ μιᾷ ςῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 711. τὸν ἡβῶντα ε ῥάδιον εἴργειν Al. 1056. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ε ῥάδιον Iph. A. 1370. ε ῥάδιον ζήτημα Bac. 1137. ῥάδια ἤθεα Hip. 1117. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται—καὶ ῥάδια Iph. A. 400. πορθεῖν ῥάδια δορὶ Rh. 478. 2) *Comp.* ῥάων. ῥάων φυλάσσειν Med. 320. ῥάων ἔσομαι Ion. 875. et ῥάων ἔσῃ Her. F. 1407. ῥάων γένοι' ἂν Dic. fr. XIV. 4. ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. ῥᾷον αἰδες ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις Her. F. 301. ῥᾷον νόσον οἴσεις Hip. 205. cf. El. 72. et Bel. fr. IX. 5. 3) *Superl.* ῥᾷςος. ταχὺς ᾅδης ῥᾷςος ἀνδρὶ δυστυχεῖ Hip. 1047. ῥᾷςον, ὅτῳ τὸ μηδὲν, κ. τ. λ. ib. 638. τὸ ῥᾷςον εἶπας Ar. fr. XXXI. 2. ῥᾷςον βάρος φέρειν Pli. fr. VI. 1. τὸν βίον χρὴ ὡς ῥᾷςα διεκπερᾶν Sup. 954. ὡς ῥᾷςα τἀναγκαῖα τε βίε φέρειν Hel. 261.
Ῥαδίως. τύχοις ἂν αὐτε ῥαδίως, ὅσον θέλεις Or. 700. ἔτοι ῥαδίως γε—καλλίνικον οἴσεται Med. 44. μακρὰν λείποις ῥαδίως ὁμιλίαν Hip. 1441. ὅσον σοι ῥαδίως παρίςαται An. 231. πῶς ῥαδίως ἀνέξεται; ib. 340. τὰς σὰς μύθες ῥαδίως φέρω ib. 745. τὸ θεῖον ῥαδίως σ' ἀπεςράφη Sup. 159. ῥαδίως ἔτω μεθεὶς ib. 1185. δακρῦσαι ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ῥαδίως ἕλκει ζυγὸν Tr. 665. ἐκ οἶδ', ὅπως σοι ῥαδίως εἴπω κακὰ ib. 712. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥαδίως Bac. 614. ῥαδίως αὐτὸν οἴσω ib. 640. ἐκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥαδίως ἄπει πάλιν Her. 269. διδάξω ῥαδίως ib. 1022. ῥαδίως ἐπαύσατ' ἂν Her. F. 313. ὃν χ' ᾧ κάκιςος ῥαδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. ῥαδίως οἰκοῖμεν ἄν σε Er. fr. I. 59. ῥαδίως ἐπανορθωθήσεται Epist. II.

Ῥᾳθυμία. δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥᾳθυμίαν Med. 218. τίς ἡ ῥᾳθυμία; Cy. 202.

Ῥᾴθυμος Ar. fr. VII. 2.

Ῥαΐζειν. ῥαΐσας τὸ σῶμα Epist. II.

Ῥαίνειν. ὡς ἄν τις—κλίμακας ῥάνῃ φόνῳ Rh. 73. ῥανεῖ ἐγκέφαλον Thes. fr. I. 2. ἧς αἵματι βωμὸς ῥαίνετ' ἄρδην τῆς θεȣ̃ Iph. A. 1589.

Ῥακόδυτος. ῥακοδύτῳ ϛολῇ πυκασθεὶς Rh. 712.

Ῥάκος. ἀμφίβληϛρα σώματος ῥάκη Hel. 1085.

Ῥανίς. ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσȣ An. 226. ῥανίσιν αἱματοῤῥύτοις θανȣ̃σαν Iph. A. 1515. τῶν χερνίβων ῥανίσι μελόμενον αἱμακταῖς Iph. T. 643. ὑγραῖς ῥανίσι Ion. 106.

Ῥάπτειν. μῶν εἰς γυναῖκ' ἔῤῥαψας, οἷα δὴ γυνή; An. 912. δόξω τοῖς πολλοῖσι—ῥάψαι μόρον σοι Iph. T. 681. φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν An. 837. ἐν μηρῷ ποτ' ἐῤῥάφη Διὸς Bac. 243.

Ῥαφή. ῥαφὰς ἔῤῥηξεν ὀϛέων Ph. 1166. cf. Sup. 503.

Ῥάχις. ἐμπείρας ῥάχιν Rh. 514. ἐπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν ib. 783. τὴν ῥάχιν οἰκτείρομεν Cy. 639.

Ῥέα, *nom. deæ*. Bac. 59. et 128.

Ῥέγκειν. ἔρεγκον ἐξ ἀντηρίδων Rh. 785.

Ῥέεθρον. ῥέεθρα χλοερὰ Ph. 663. ἐκ Κωκυτοῖο ῥεέθρων Al. 460. ὑπὲρ Καϛαλίας ῥεέθρων Iph. T. 1257. παρ' Ἀλφειȣ̃ ῥεέθροις El. 863.

Ῥέζειν. τί ῥέζεις; Al. 263. ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά; Med. 1292. δαΐας τόλμας, ἃν ἔρεξα An. 839. δεινότατον παθέων ἔρεξας El. 1226.

Ῥέθος Her. F. 1204.

Ῥεῖθρον. ποταμίων ῥείθρων ἄπο El. 794.

Ῥεῖν, 1) fluere. ἄνω ἂν ῥέοι τὰ πράγματ' ȣ̃τως Sup. 520. ῥεῖ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν νέκταρι Bac. 142. sq. ἀποϛήσομαι θυμῷ ῥέοντι Θρῃκὶ Hec. 1055. Θρήκιος ῥέων ϛρατὸς Rh. 290. ἐξ ἀλιβ. πέτρας ῥέȣσα ϛαγὼν Sup. 81. πόλιν χρυσῷ ῥέȣσαν Tr. 995. φάραγγες ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέȣσαι ib. 449. κακȣ̃ ῥέοντος Fr. inc. B. 37. 2. ἔῤῥει χειρὶ χοὰς θανόντι πατρὶ Hec. 528. ἔῤῥει αἷμα μυρίων νεκρῶν Ph. 1480. ὡς διὰ ϛέγȣς ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης Dan. 32. φόνῳ ναῦς ἐῤῥεῖτο Hel. 1618. ὀμμάτων ἄπο αἱμοϛαγεῖς πρηϛῆρες ῥεύσονται κάτω Thes. fr. I. 3. ἣν πολλὴ ῥυῇ Hip. 443. ὅσον ἂν ἐξ ἀσκȣ̃ ῥυῇ Cy. 147. 2) dicere. ἐνθένδ' ȣ̓δὲν ἐῤῥήθη πέρας Iph. T. 91. προσηκάμην τὸ ῥηθὲν El. 622.

Ῥέπειν. τὸ μηδὲν εἰς ȣ̓δὲν ῥέπει Meleag. fr. XV. 2.

Ῥεῦμα. ῥεῦμα Διρκαῖον Sup. 637. cf. Iph. T. 401. ῥεῦμα ἐξορμῶν ϛρατȣ̃ Iph. T. 1437. περὶ ἀενάῳ ῥεύματι Pi. fr. III. 2.

Ῥηγμίν. ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένȣ πόρȣ Iph. T. 253.

Ῥηγνύναι. ῥηγνῦσα σάρκας Bac. 1128. λαβȣ̃σα πέπλȣς—ἔῤῥηξε Hec. 559. ῥαφὰς ἔῤῥηξεν ὀϛέων Ph. 1167. ἔῤῥηξεν αὐδὴν Sup. 710. ἔῤῥηξα πέλτην Rh. 410. δῶμα ἔῤῥηξεν χαμᾶζε Bac. 633. ἔῤῥηξεν ὀϛᾶ Her. F. 994. νωτιαῖα ἔῤῥηξεν ἄρθρα El. 842. μὴ τὰ τȣ̃ θεȣ̃ ϛέμματα ῥήξῃς χερὶ Ion. 522. ῥήξας παλαιὰ γεῖσσα Or. 1570. ῥήξας μέρος τι αἰθέρος Bac. 292. μάλιϛα νῦν σοὶ πȣ τάδ' ἔῤῥωγεν κακὰ Hip. 1338. πίτυλος Ἀργείȣ δορὸς ἐῤῥήξαθ' ἡμᾶς Her. 835. ὀϛέων ῥαγέντων Tr. 1177.

Ῥῆμα. ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με Fr. inc. CLXXXI.

Ῥῆξις. ῥήξεις ἐνώμων Ph. 1262.

Ῥῆσος, rex Thraciæ. Rh. 280. etc.

Ῥητός. ἄλγος ȣ̓ τλητὸν, ȣ̓δὲ ῥητὸν Hip. 846. ῥητὸν, ἢ σιγώμενον; Iph. T. 938. ἐπὶ ῥητοῖς Hip. 459.

Ῥήτωρ Pi. fr. VII. 3. δισσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν Hec. 126.

Ῥίζα. ἀπ' εὐγενȣ̃ς τινος ῥίζης πέφυκας Iph. T. 610. γενόμενοι ῥίζης μιᾶς Ion. 1576. ῥίζα κακῶν Fr. inc. CLV. 11. ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102. ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱματωπȣ̃ς ἐκβαλὼν Her. F. 933.

Ῥίνημα. πριϛοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV.

Ῥινός. πωλικῆς ῥινȣ̃ τρίχα Rh. 784.

Ῥίον, promontorium Peloponnesi, Ion. 1592.

Ῥιπή, vel dor. ῥιπά. ποδῶν ῥιπᾷ Iph. T. 885. πετρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαν-

τες Hel. 1133. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4.

'Ρίπτειν. ῥίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39. ῥίπτειν ξανθὺς πλοκάμυς ib. 758. ῥίπτε ζαθέυς κλῇδας Tr. 256. ῥίπτετέ νιν, εἰ ῥίπτειν δοκεῖ ib. 769. ῥίπτετ' εἰς ναῦν (sc. τὸ δέμας) ib. 773. ῥίπτει ἐν πένθει Hel. 1341. βαρβάρυς ῥίπτειν ἐς οἶδμα ib. 1611. ῥίπτετ' ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. πετρῶν ῥίπτειν ἄπο Fr. inc. LXV. 2. νεανίας λόγυς ῥίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 683. τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων Bac. 150. κίνδυνον μέγαν ῥίπτοντες Inus fr. VII. 7. cf. Rh. 155. μανίας ἔποχον ῥίπτυσα λόγον Hip. 214. δέρην εἰς αἰθέρα δροσερὸν ῥίπτυσα Bac. 864. χερμάδας κραταβόλυς ἔῤῥιπτον ib. 1095. τί τόδ' αὖ παράφρον ἔῤῥιψας ἔπος; Hip. 232. ἔῤῥιψεν αὐτὴν ἐς κοίτην Al. 186. μίτραν κόμας ἄπο ἔῤῥιψεν Bac. 1114. θεῦ ἔῤῥιψε φλόγα Æol. fr. XXIII. 4. ὑκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ ἔῤῥιψεν (sc. λόγον) Pi. fr. VI. 2. μετεωρολόγων ἑκὰς ἔῤῥιψεν σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2. ῥίψον τὴν λύραν Antiop. fr. XXVI. κατασύφλυ πέτρας ῥίψωμεν (sc. αὐτὺς) Iph. T. 1430. ῥίψαι θέλυσα στέφανον Med. 1192. ῥίψαι Θεσσαλὸν ὅρπακα Hip. 220. τί μ' ἐκώλυσας ῥίψαι τύμβυ τάφρον ἐς κοίλην; Al. 900. ῥίψαι πύργων δεῖ σφε Τρωϊκῶν ἄπο Tr. 720. ῥίψαι ἐς ἅλμην λευκάδος πέτρας ἄπο Cy. 165. λαθραῖον ὠδῖν' εἰς θεῦ ῥίψαι δόμον Ion. 45. ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῆ πορπάματα El. 820. ῥίψω σῶμα Hip. 356. ῥίψω πέτρον τάχα συ Cy. 51. cf. Her. F. 1004. χρυσέων ἐκ τευχέων ῥίψω γαίας παγὰν Ion. 146. ὐ ῥίψεθ' ᾧδυ τάσδε περιβολὰς κόμης; Her. F. 562. κρᾶτα—ῥίψω κυνῶν ἕλκημα ib. 568. ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 740. μάτην λόγος ἔῤῥιπται Med. 1404. et μάτην ῥιφέντες λόγοι Hec. 335. ῥιφθέντα πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. τὸν ἀμφὶ βῦν ῥιφέντα Melan. fr. XXVIII.

'Ριπτεῖν. 'Αχαιοῖς ῥιπτεῖν ἀρὰς Tr. 729. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς ὐρανὸν ῥιπτῦντε Hel. 1102. ἐς κίνδυνον ῥιπτῦντες Her. 150.

'Ρόδεος. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων Med. 841. ῥόδεα πέταλα Hel. 251.

'Ροδόεις. ῥοδόεντ' ἄνθεα Iph. A. 1298.

'Ρόδος, *nom. insulæ.* Epist. II.

'Ροή. ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλυ ῥοῆς Bac. 281. γῆς φιλαίματοι ῥοαὶ Ph. 178. cf. v. 1159. ἐπὶ Κηφισῦ ῥοαῖς Med. 835. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 285. ὑπὲρ Νείλυ ῥοὰς ib. 651. cf. Hel. 1. et Ar. fr. II. 3. αἵματος φοινίυ ῥοὰς Sup. 690. cf. Hel. 990. et Fr. inc. CLXXXIII. ἐπ' Ἰνάχυ ῥοὰς Sup. 890. cf. El. 1. 'Ελληνικαῖσιν ῥοαῖς Iph. T. 259. Σκαμανδρίυς διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. cf. Hel. 53. ἑκατόστομοι βαρβάρυ ποταμῦ ῥοαὶ Bac. 405. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ ib. 710. παρ' Αἰσωπῦ ῥοαῖς ib. 748. cf. v. 1042. et Her. F. 1163. ἀμπέλυ ῥοαῖς Cy. 123. ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς Hel. 123. cf. v. 161. et 499. παρὰ Σιμυντίοις ῥοαῖσι ib. 258. ἐπ' 'Αλφειῦ ῥοαῖς El. 1273. et Æol. fr. XXIII. 3.

'Ρόθιος. ῥοθίαις πλάταις Iph. T. 1133. hinc ῥόθιον, *neutr. subst.* ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν An. 1097. ἐπ' 'Αμφιτρίτας ῥοθίῳ Iph. T. 426. ῥοθίοις εἰλατίνοις ib. 407. ῥόθια λευκαίνετε ib. 1387. cf. Cy. 17. ῥόθια μέλεα Hel. 1126. vid. etiam v. 1285. 1468. et 1519. et El. 992.

'Ροίβδησις. ἐν ῥοιβδήσει βυκόλων Iph. A. 1086.

'Ρόμβος. ῥόμβῳ ἑλισσομένα κύκλιος ἔνοσις Hel. 1378.

'Ρόος. δείξω 'Αργείοισιν 'Αχελῴυ ῥόον Hyp. fr. X.

'Ροπή. ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς Hip. 1163. βλέπω δύω ῥοπὰς Hel. 1096.

'Ρόπτρον. δίκης ῥόπτρον Hip. 1172. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1612.

'Ρύεσθαι. τὸν δυστυχῆ πάντα ῥύῃ Sup. 380. τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν Her. F. 197. ὡς θεῶν τε βωμὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα Er. fr. I. 20. κακῶν μυρίων ἐῤῥύετο Al. 773. ἐῤῥύεθ' ἡμᾶς τῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. ὃν θανεῖν ἐῤῥυσάμην Al. 11. πατὴρ—σ' ἐῤῥύσατο ἱκέτην γενόμενον Iph. A. 1155. ὅπλοισιν αὐτὴν, ὐ λόγοις, ἐῤῥύσατο Ion. 1298. μηχαναῖς ἐῤῥύσατο ib. 1565. ῥῦσαί με πρὸς θεῶν An. 576. cf. Hel. 931. τάφος σ' ὅδ' ἂν ῥύσαιτο Hel. 1092. ὐδέν σ' ἁ

φόρμιγξ—τόξων ῥύσαιτ' ἂν Ion. 165. ὡς ἂν παῖδ' ἐμὴν ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μιαιφόνων Or. 1563. ὃν ὀκ ἔτλαν ῥύσασθαι Al. 472. εἰ μὴ—ῥύσεταί με μὴ θανεῖν Or. 598. τίς ῥύσεται τὸμὸν δέμας Med. 388. ταῦτα πάντα κατθανοῦσα ῥύσομαι Iph. A. 1383. ὁ ῥύσεταί νιν Παλλὰς Rh. 978. σὲ Ἄρης Ἁρμονίαν τε ῥύσεται Bac. 1336.

Ῥυθμός. γυναῖκας, ὁ ῥυθμόν γ' ἕνα κακῶν ἐχόσας Sup. 94. φῶτε δύω ἔσφαξε—ῥυθμῷ τινι Cy. 397. cf. v. 446. ibique not. Ἕλληνα ῥυθμὸν πέπλων ἔχει Her. 131. τίνι ῥυθμῷ φόνου κτείνει Θυέστου παῖδα; El. 772.

Ῥῦμα. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἕδρα Her. 261.

Ῥύμβος. ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ Pi. fr. II. 2.

Ῥύμη. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεοῦ Rh. 64.

Ῥυπᾶν. ῥυπῶν Epist. III.

Ῥυσιάζειν. ὁ ῥυσιάζω Ion. 523. ῥυσιάζομαι λόγῳ ib. 1406.

Ῥυσὸς, vel ῥυσσός. ῥυσσῷ γέροντι El. 490. ῥυσὰ σαρκῶν πολιῶν καταδρύματα χειρῶν Sup. 50. ῥυσσοῖσι νώτοις Tr. 495.

Ῥυτός. ῥυτοῖς νασμοῖσιν Hip. 653. ῥυτὰν παγὰν ib. 123. ἀμφὶ ῥυτὰν Εὔβοιαν Hel. 1137.

Ῥώμη. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχόμεθα Or. 69. cf. Her. 649. ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχεν Or. 1169. ἀνηβητηρίαν ῥώμην λαμβάνειν An. 554. δορὸς ῥώμη Sup. 26. ὀκ ἔνεστιν ῥώμη ib. 1117. ὀκ ἔστιν, ἥ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν Her. 688. πνεύματ' ἀνέμων ὀκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει Her. F. 102. ῥώμη ἐκλέλοιπεν ib. 230. ῥώμη ἀμαθὴς Tem. fr. XI.

Ῥωννύναι. ὀδαμῶς ἐῤῥώμεθα Her. 636. ἔῤῥωσο fin. omn. V. epp. κατελάβομεν Κλίτωνα ἐῤῥωμένον Epist. V.

Σ.

Σάγη. τοξήρη σάγην Her. F. 188.

Σάγμα. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618.

Σαθρός. τοὺς λόγους σαθροὺς Hec. 1190. et σαθροῖς λόγοισιν Rh. 639. αἴνιγμα σαθρὸν Sup. 1064. τοῦτ' εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐστι καὶ σαθρὸν Bac. 487.

Σαίνειν. σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία Rh. 55. ὃ με σαίνει θέσφατα Ion. 685.

Σαίρειν. σαίρειν δῶμα Hec. 363. et An. 166. ἃ τὰν Φοίβου θυμέλαν σαίρει Ion. 115. cf. v. 121. et 795. σαίρειν στέγας Cy. 29. cf. v. 33.

Σακεσφόροι Ph. 141.

Σάκος. ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1114. et 1121. Ἕκτορος φίλον σάκος Tr. 1222.

Σαλαμὶς, nom. loci. Iph. A. 194. et 288. Tr. 794. et 1096. Hel. 87. et 149. et Meleag. fr. VI. 3.

Σαλεύειν. ὅταν σαλεύῃ πόλις Rh. 248.

Σαλμωνεὺς, *nom. propr. viri.* Æol. fr. XXIII. 4.

Σάλος. ἐν πόντου σάλῳ φορούμενος Hec. 28. σεισθῆναι σάλῳ Iph. T. 46. ἤν τις διαῤῥὼξ κυμάτων πολλῷ σάλῳ ib. 262. ποντίῳ λαβὼν σάλῳ ib. 1443. et ποντίων σάλων Or. 994.

Σάλπιγξ. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχὴ Ph. 1387. cf. Rh. 144. et 989. Tr. 1267. et Her. 831.

Σανίς. σανίδα παίσασα Or. 1221. σανίδα προσβῆναι κάτα Hel. 1572. Θρήσσαις ἐν σανίσι Al. 970.

Σάρδεις, *nom. urbis.* Bac. 463.

Σαρδιανὸς Plis. fr. V.

Σάρξ. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔμολε ματρὸς Ph. 1292. φάσγανον εἴσω σαρκὸς ἔπεμψεν ib. 1571. λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος Med. 1189. σάρκα φωνήεσσαν Tr. 440. διεφοροῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745. σάρκα δυσφόρητον Cy. 343. οἳ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος ib. 379. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361. σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρὶ Her. F. 1151. σαρκὸς περιβόλαια ἡβῶντα ib. 1269. ὅσοι σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον Antiop.

fr. VII. 1. φαγέδαινα, ἥ μου σάρκα θοινᾶται ποδὸς Phi. fr. IV. ὁ θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1. 2) *plur.* σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1071. σάρκες ἀπ' ὀστέων—φαρμάκοις ἀπέῤῥεον Med. 1200. cf. v. 1217. μήτε πόντος—δέξαιτό μου σάρκας θανόντος Hip. 1031. θραύων σάρκας ib. 1239. σάρκας νεαρὰς ξιαλυμανθεὶς ib. 1343. σαρκῶν πολιῶν καταδρύματα Sup. 50. δαίνυσθε τοῦδε σάρκας Tr. 770. θαρσεῖτε σάρκας Bac. 607. ῥηγνῦσα σάρκας ib. 1128. διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως ib. 1134. καθαρπάσας λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας Cy. 402. μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4. κάταιθε σάρκας Syl. fr. II. 2. κόμη μόνον καὶ σάρκες Fr. inc. LI. 2.

Σαρωνικὸς πόντος Hip. 1200.

Σατίνη, vel dor. ίνα. ζεύξασα σατίναν Hel. 1327.

Σάτυρος Fr. inc. CXCI. 3. μαινόμενοι Σάτυροι Bac. 130. Σατύρων ὅμιλον εἰσορῶ Cy. 100.

Σαυλοῦσθαι. ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι Cy. 40.

Σάφα, *adverb.* ὁρᾷς οὐδὲν, ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι Or. 259. σάφ' οἶδα Ph. 1611. Med. 94. 963. et 1066. etc. σάφ' ἴσθι Med. 696. et 1362. Hip. 1331. etc.

Σαφής. φίλος σαφὴς Or. 1155. et Iph. T. 919. μῦθος σαφὴς Med. 72. et Her. 181. καιρὸς σαφὴς Hip. 386. ἠσθόμην οὐ σαφῆ λόγον An. 1049. cf. Hel. 21. ἡλίου κανὼν σαφὴς Sup. 650. σαφῆ κελευσμὸν Bac. 1087. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV. 4. φίλων τοὺς μὲν οὐ σαφεῖς ὁρῶ φίλους Her. F. 55. χρησμοῖσι σαφέσιν Melan. fr. XXVII. 2. σαφεῖς ἀρὰς Hip. 890. et 1315. σοφόν τοι τὸ σαφὲς, οὐ τὸ μὴ σαφὲς Or. 397. ὅ, τι σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ ib. 439. σαφὲς οὐκ ἔχω γεγωνεῖν ὅπα Hip. 585. τῶν φίλων τεκμήριον σαφὲς ib. 926. νοῦς ἀβέβαιος ἄδικον κτῆμα, κοὐ σαφὲς φίλοις Iph. A. 334. ἐσθλὸν σαφὲς ib. 560. σύμβολον σαφὲς Rh. 220. αἴνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπε σαφὲς Tr. 621. ὡς οὐδ' ἴχνος γε τειχέων εἶναι σαφὲς Hel. 107. τὸ σαφές μ' ἀποστερεῖ ib. 583. οὐδ' ἔχω, τί τὸ σαφὲς ib. 1164. ὡς οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφὲς Her. F. 62. ποῦ δὴ τὸ σαφὲς θνητοῖσι βροτοῖς; Bel. fr. XX. 1. σημεῖον σαφὲς Thes. fr. V. 4. τὰ σαφῆ κλύειν Or. 640. τεκμήρια σαφῆ Med. 517. et Thes. fr. V. 2. ἃ οὐ σαφῆ δείξεις ἴσως Tr. 407. τῶν δι' ἀληθείας σαφῆ Hel. 317. λέγεις μοι δόλια, κοὐ σαφῆ τάδε Ion. 1481. φράζέ μοι σαφέστερον Med. 693. et Peliad. fr. II. σαφέστερον μάθε Bac. 1280. cf. Cy. 143. et Hel. 1218. ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε Or. 1619. cf. Hec. 1226. μάρτυρος σαφεστάτου Hip. 972. στόμα σαφέστατον Or. 591. ὁρῶ σαφέστατον κακὸν Sup. 792. σαφέστατον σημεῖον Ion. 1157.

Σαφῶς. τόνδ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς Or. 728. τὰς μὲν οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' οὐ σαφῶς ib. 1360. σαφῶς λέγ' ἡμῖν ἕκαστα ib. 1393. πῶς αἰσθάνῃ σαφῶς τάδε; Ph. 143. ὁρῶ δῆτ' οὐ σαφῶς ib. 164. ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν ib. 911. τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς Hip. 346. σαφῶς ἤκουσας An. 1054. πᾶν πεύσῃ σαφῶς Iph. A. 1540. σοὶ πάντ' ἐρεῖ σαφῶς Iph. T. 1156. ἐξαύδα σαφῶς ib. 1162. σαφῶς ἀθρήσας ib. 1323. τοῦτ' ἐκεῖνό μοι—αἴνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπε σαφὲς Tr. 621. τὸν θεὸν ὁρᾶν σὺ φῂς σαφῶς; Bac. 477. ὠσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι ib. 1084. σαφῶς οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων Her. F. 1108. οὐχ εὕδει σαφῶς El. 617. σαφῶς πείθειν οὐκ ἔχων Dan. 29. σαφῶς ὡς εἰς τόδ' ἦλθε ib. 36. v. not. ὡς σαφῶς λέγω Dic. fr. VIII. 2. etc.

Σβεννύναι. ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον Her. F. 40.

Σέβας. Δίκης σέβας Or. 1242. σέβας χειρὸς αἰδοῦμαι τὸ σὸν Hip. 335. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον Iph. A. 633. τὸ πᾶν δαιμόνων ἁγνὸν σέβας Cy. 576.

Σέβειν. ἣν ἐγὼ σέβω μάλιστα πάντων Med. 395. ὑφ' ὑμῶν, οὓς σέβω, διόλλυμαι Hip. 1061. ἣν σὺ θαυμαστὴν σέβεις An. 567. χορὸν, τὸν ᾅδας σέβει Sup. 75. σύ τοι σέβεις δίκαν ib. 379. σέβεις τὸ σωφρονεῖν Iph. A. 824. σέβω—τόδ' ἱερὸν Tr. 309. εἰ σέβεις σύ γε θανάτους ἀγαθῶν Her. 628. κακὸς, ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν Hel. 732. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον

ἐκ τίνος σέβει; ib. 1286. φθόνον δ' σέβω Phœn. fr. II. 1. ὅςις τὰς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Fr. fal. cit. IV. 1. σέβετέ νιν (sc. Bacchum). σέβομεν ὦ Bac. 589. sq. ὡς ἀγνωσίᾳ σέβωμεν αὐτοὺς (sc. τοὺς θεοὺς) Hec. 960. ἐπίςαμαι θεοὺς σέβειν Hip. 996. cf. Tr. 86. Hel. 9. et Fr. inc. B. 33. 1. 2. σαυτὸν ἤσκησας σέβειν Hip. 1080. ἀξία μοι σέβειν Al. 1063. τὸν νόμον τὸν προκείμενον σέβειν Iph. T. 1189. cf. Hip. fr. II. 1. σέβειν τὰ τῶν θεῶν Bac. 1148. ἄξιόν γ' ὑμῖν σέβειν, οἳ γῆν τοσήνδε—ἀπηλλάξαντο Her. 316. σέβειν τοὺς κρατῦντας Dic. fr. V. 2. ἑταιρίαν σέβων Or. 1079. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων Hip. 896. τὰς κακίονας σέβων An. 915. οὐ σέβων θεὸν Bac. 1301. τὸ συγγενὲς σέβων Her. 6. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. σέβοντα δαίμονας Ion. 1620. σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους Fr. inc. B. 1. 2. τοὺς κρείσσονας σέβοντες Her. 25. τοὺς σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη Hip. 5. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα Ph. 301. σέβουσα ἱερὰ ςέμματα Sup. 36. σὴν φιλίαν σεβόμεσθα Al. 280. ὅσοι δίκην σέβονται Sup. 595. σὲ τύχας μάκαρος σεβόμεθα Iph. T. 648. σέβεταί σ' Εὔϊος Bac. 566. τίνα οἶκον ἄλλον—σέβεσθαί με χρή; Or. 347. ἄξια ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1233.

Σεβίζειν. εἰ σὸς πόσις καινὰ λέχη σεβίζει Med. 155. Ἔρωτα—οὐ σεβίζομεν Hip. 541. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. ἀπτολέμους εὐνὰς σεβίζουσα Med. 643. θυσίας οὐ σεβίζουσα θεοῖς Hel. 1373. εὐχαῖς θεοὺς σεβίζουσα El. 196. τῷτε σύριγγ' ἀοιδαὶ σέβιζον Πρ. Hel. 363. v. not.

Σείειν. θύελλα σείει δῶμα Her. F. 905. σείοντα Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ξανθὰν χαίταν σείων Cy. 75. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846. σείουσα χαίτην κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. ἐπεὶ κόμην ἔσεισε ib. 1194. cf. Iph. T. 1276. εὔπτερον δέμας ἔσεισε Ion. 1204. κρᾶτα σεῖσαι πολιὸν Bac. 185. σεισθῆναι σάλῳ Iph. T. 46.

Σειραῖος. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Her. F. 446.

Σειραφόροι πῶλοι Iph. A. 223.

Σειρεύειν. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009.

Σειρὴν And. fr. II. Σειρῆνες Hel. 168. et Fr. inc. CLIV. 2. impropr. de mulieribus assentatricibus dicitur, An. 937.

Σείριος, *nom. sideris.* Hec. 1102. Iph. A. 7. et Phaëth. fr. VIII. 5.

Σεισμὸς Iph. T. 1166. et Her. F. 862. ubi additur γῆς.

Σελαγεῖν. σελαγεῖτο ἀν' ἄςυ πῦρ ἐπιβώμιον El. 714.

Σελάνα, dor. pro σελήνη. νυκτὸς ἀςερωπὸς σελάνα Hip. 851. παννύχου σελάνας Al. 453. vid. etiam Sup. 992. Her. 748. Hel. 1383. et Ion. 1080. Φρυγῶν ζάθεοι σελᾶναι Tr. 1075.

Σελαναία Ph. 180.

Σέλας. λαμπάδων σέλας Or. 1573. et Iph. T. 1224. δικόρυφον σέλας Ph. 235. θεοῦ σέλας (i. e. sol) Sup. 469. et Rh. 331. πεύκης σέλας Tr. 298. παμφαὲς σέλας πυρὸς ib. 548. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας ib. 860. cf. El. 866. ὀφθαλμοῦ σέλας Cy. 659. λαμπτήρων σέλας Hel. 871. φλογερὸν σέλας ib. 1137. θέρους λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. κυανωπὸν ἀνταυγεῖ σέλας Fr. inc. B. 46. 3.

Σελήνη. σελήνης εὐτυχὴς κύκλος Iph. A. 717. δεκάτη σελήνῃ παιδὸς El. 1126. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρουμένας Al. 433. πολλὰς σελήνας Hel. 113. φράσον σελήνας τάσδε πυρίμου χλόης Er. fr. XVI. 2.

Σέλμα. ποτὶ σέλμα γαςρὸς ἄκρας Cy. 504. σέλματα νεῶν Or. 242. cf. Cy. 144. et Hel. 1582.

Σεμέλη, mater Bacchi. Hip. 454. Bac. 3. etc. et dor. Σεμέλα Ph. 1744. et Bac. 375. 581. et 597.

Σεμνομυθεῖν. τί σεμνομυθεῖς; Hip. 490. et An. 233.

Σεμνός. τίς οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν; Hip. 94. σεμνὸν τέρμονα οὐρανοῦ ib. 745. σεμνῷ τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν ib. 392. σεμνὸν Δία Iph. T. 749. σεμνὸν ὑπ' αἰθέρα ib. 1177. σεμνὸς Ποσειδῶν ib. 1415. σεμνὸν πολίτην Rh. 946. σεμνὸς θεὸς ib. 973. σεμνὸν πάγον Ἀθάνας Her. 849. ἐκεῖ που σεμνὸς ἦσθα Hel. 461.

σεμνὸν βίον Ion. 56. ὁ σεμνὸς οὐρανὸς Œd. fr. XVII. 9. πρόσχημα (i. e. κατὰ πρ.) σεμνὸς Syl. fr. III. 2. σεμνὸς Παλαίμων Fr. inc. B. 31. 2. σεμνοὺς γεγῶτας Med. 216. σεμνῶν Κορυβάντων Hip. 143. σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. τοῖς σεμνοῖς καὶ συνωφρυωμένοις Al. 803. σεμνοὶ ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι An. 700. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκα Or. 1691. cf. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. σεμνὴν ἑορτὴν Med. 1382. σεμνὴν δαίμονα Hip. 99. cf. v. 103. σεμνὴν Ἄρτεμιν ib. 713. σεμνῆς θεοῦ Iph. A. 976. ὦ σεμνὴ—Παλλὰς Ἀθάνα Iph. T. 1492. ὦ γαῖα σεμνὴ Ion. 1220. σεμνὰν προσίζουσ' Ἄρτεμιν Hec. 935. Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνὰν Hip. 1130. τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν Tr. 214. σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου Bac. 409. ματέρα σεμνὰν Ion. 1086. σεμναὶ (de Furiis) Or. 410. σεμναῖσι Δηοῦς ἐσχάραις Sup. 290. ἀμφὶ σεμνὰς κλίμακας Βραυρωνίας Iph. T. 1462. σεμναὶ ὀλολυγαὶ Tr. 1073. σεμνὰς πλάκας ὀρέων Bac. 717. πύλας σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου Hel. 438. σεμναὶ Χάριτες ib. 1357. κασίγνηται σεμναὶ τοῦ Φοίβου Ion. 467. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς Ph. 1182. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. μισεῖν τὸ σεμνὸν Hip. 93. cf. v. 1064. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμα ib. 886. σεμνὸν βρέτας Iph. T. 1291. et 1489. et El. 1254. σεμνὸν θεᾶς ἄγαλμα Iph. T. 1315. σεμνόν τι πράττειν Tr. 447. cf. Her. F. 151. φῶς σεμνοῦ πυρὸς Bac. 1081. Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Hel. 247. σεμνὸν ἄντρον ib. 613. σεμνὸν χρηστήριον El. 1272. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. μαντεῖα σεμνὰ Ph. 291. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα ib. 989. σεμνῶν μυστηρίων Hip. 25. cf. Sup. 470. σεμνὰ στέφη Sup. 359. ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος ib. 663. σεμνὰ Πηλίου βάθρα Iph. A. 705. ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401. τῶν σεμνῶν ὑδάτων Tr. 207. τὰ σεμνὰ καὶ δοκήμασιν σοφὰ ib. 411. σέμν' ἀναθήματα Ion. 108. λοχεύματα σεμνὰ ib. 921. τὰ σεμνὰ Λοξίου χρηστήρια ib. 974. σεμνὰ σεμνύνεται Iph. A. 996. τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου And. fr. XXVIII. 5. σεμνοτάτα (dor. pro άτη) Hip. 61.

Σεμνότης. οὐ σεμνότητος ἔργον Iph. A. 1344. σεμνότητ' ἔχει σκότος Bac. 486.

Σεμνοῦν. θεῖον σεμνοῦ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. v. not.

Σεμνύνεσθαι. τί ἐγὼ σεμνύνομαι; Iph. A. 901. σεμνὰ σεμνύνεται ib. 996. σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Fr. inc. XCVII. 4.

Σεμνῶς Ion. 1133.

Σεύειν, verb. poët. ὅτε σύτο (pro ἐσέσυτο) πατρίδος ἄπο Hel. 1145. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη ἀν' ὑλάεντα νάπη ib. 1318. ἐξ ἕδρας συθεὶς Al. 849. φροῦδος ἐκ ναοῦ συθεὶς Iph. T. 1294. ἐκ θεοῦ συθεὶς Ion. 787.

Σηκός. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος Ph. 1017. βρόμιος σηκὸς ib. 1740. ἐλθοῦσα πρὸς τόνδε σηκὸν Sup. 30. εἰς Ἀθηνᾶς σηκὸν μολὼν Rh. 501. ἄβατον—τίθησι θυγατρὸς σηκὸν Bac. 11. βασιλικοῦ σηκὸν τάφου Pol. fr. IX. 1. σηκοῖς ἐνστρέφει Τροφωνίου Ion. 300.

Σήκωμα. Λυκαίου πλησίον σηκώματος El. 1274.

Σῆμα. κυνὸς ταλαίνης σῆμα Hec. 1273. νίκης σῆμα Ph. 1264. σῆμα φοινίου μάχης ib. 1387. σῆμ' Ἀχιλλείου στρατοῦ Iph. A. 241. σῆμα ταυρόπουν ib. 275. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. cf. v. 688. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ τοιάδε σήματα—τετύχθαι El. 456.

Σημαίνειν Hec. 983. ἡ σῷ παιδὶ σημαίνει νόσον Hip. 1306. τί τοῦτ' αἴνιγμα σημαίνεις σαθρόν; Sup. 1064. τάδ' οὐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακὰ Rh. 754. cf. Ion. 945. τί μοι σημαίνεις φόνον; Her. F. 1218. βλέποντι σημαίνεις κακὰ ib. 1230. πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. σήμαινέ μοι Ph. 1083. τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον Hec. 546. ἐπεὶ ἐσήμην' ὄρθιον Τυρσηνικῇ σάλπιγγι Her. 830. σήμηνον Ἀργείοις τάδε Hec. 604. cf. v. 1125. ταῦτ' ἔσθ', ἃ βούλει παιδὶ σημῆναι σέθεν; ib. 1003. ὥστε σημῆναι φίλα Ph. 1450. θέλει τί σημᾶναι νέον; Hip. 857. θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω Iph. A. 1538. ἐχθρὰ σημήνας Ph. 962. τῷ σῷ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ Hec. 999. ἑκὼν ἐγώ σοι τἀμὰ σημανῶ κακὰ Or. 381. αὐτὸ σημανεῖ Ph. 626. cf. An. 264. νέον

τι πρός σε σημανῶν ἔπος Hec. 217. cf. Iph. T. 237. et 1410. et Rh. 632. etc.

Σήμαντρον. σήμαντρ' ἀνεὶς Iph. A. 325. δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σημεῖον. σημεῖον τί; Hec. 1009. ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1121. τὸ σημεῖον εἰσορῶ τόδε ib. 1342. δεῖ ἐξ ἐκείνȣ δή τι τȣ̃ ποθȣμένȣ σημεῖον—λαβεῖν Hip. 514. ναυτίλοις σαφέςατον σημεῖον Ion. 1157. vid. etiam Thes. fr. V. 4. σημεῖα ἀσπίδων Ph. 144. ȣ̓ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα ib. 1118. σημεῖα ταῦτ' ἀψυχίας Al. 720. νῆας σημείοις ἐςολισμένας Iph. A. 255. δύεται σημεῖα Rh. 529.

Σήμερον Rh. 683.

Σήπεσθαι. ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Phaëth. fr. IX. 2. αἷμα πατρὸς μέλαν σέσηπεν El. 319.

Σηπιὰς χοιρὰς An. 1267.

Σθεναρὸς βραχίων El. 389.

Σθένειν. λόγος—ȣ̓ ταὐτὸν σθένει Hec. 295. οἱ θεοὶ σθένȣσι ib. 799. cf. Her. F. 759. ȣ̓ σθένω ποσὶ Al. 268. ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ σθένει An. 673. δείξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει ib. 823. cf. Hel. 1034. τὸ σιγᾶν ȣ̓ σθένω Iph. A. 655. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. χειρὶ εἰ μηδὲν σθένεις Cy. 647. εἰς ὅσον σθένω El. 71. ἐλεύθερος, χρειὸς ὤν, ȣ̓δὲν σθένει And. fr. XVI. 3. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. ἑνὸς οἶκος ȣ̓ πλεῖον σθένει—Er. fr. I. 25. τόνδ' ἀπείργειν ȣ̓δ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεὺς Phæd. fr. vers. 4. ȣ̓ σθένοιμι δι' ἀσπίδος; Her. 685. cf. v. seq. et Cresph. fr. IX. 2. ἡ φρόνησις τȣ̃ θεȣ̃ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 216. πȣ̃ τὸ τᾶς αἰδȣ̃ς—δύνασιν ἔχει σθένειν τι πρόσωπον; Iph. A. 1091. σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. σθένοντα μεῖζον Sup. 519. ἰδίᾳ σθένων Hel. 792. τοῖσι χρήμασι σθένων El. 939. μάχῃ δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. τȣ̀ς κάτω σθένοντας (i. e. deos inferos) Hec. 49. πρὸς τȣ̀ς σθένοντας θεȣ̀ς ἁμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων Her. F. 312. καὶ τȣ̀ς σθένοντας καθαιρȣ̃σιν τύχαι ib. 1396. σθένȣσα μηδὲν Tr. 723.

Σθένελος, 1) filius Persei, Eurysthei pater. Al. 1153. Her. 362. et Alcmen. fr. I. 1. 2) filius Capanei. Iph. A. 247.

Σθένος. τὸ σθένος βραχὺ Ph. 745. cf. Æol. fr. IX. 1. σύλλεξαι σθένος Ph. 857. τῷ μέν ἐςιν ἐν χεροῖν μέγα σθένος An. 676. σοί τι πάρεςι σθένος Sup. 66. ἡ ἐλπὶς—ἐξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον, ἢ—τὸ σὸν σθένος Iph. A. 393. λελογισμένως μᾶλλον, ἢ σθένει ib. 1021. ἔπερσαν Ἴλιον τῷ σῷ σθένει Tr. 72. πιςὸν τὸ θεῖον σθένος Bac. 882. ȣ̓ σθένει νικητέον γυναῖκας ib. 951. ȣ̓χ ὑπὸ σθένȣς ib. 1125. ἄνευ σθένεος ἀρείȣ ib. 1172 b. ὃ σθένος τῇ 'μῇ χθονὶ δίδωσιν Ion. 1584. ἀμαυρὸν σθένος Her. F. 231. εἰ ἐγὼ σθένος ἥβων ib. 436. σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος El. 427. cf. v. 958. ubi de Justitia idem affirmatur. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τȣ̃ νȣ̃ πλέον And. fr. XI. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεȣ̃ Œd. fr. XVII. 6.

Σῖγα, *adverb.* Hec. 532. Or. 140. 1022. et 1540. Ph. 1230. Hip. 660. Sup. 513. 669. et 674. Bac. 1082. Her. F. 868. et 1042. et Fr. inc. II. 3.

Σιγᾶν. τȣ̀νθένδε σιγῶμεν Hec. 725. τὰς ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας Or. 16. τί σιγᾷς; Fr. inc. CCI. σίγα Hec. 533. et 1069. Or. 184. 1103. et 1599. Ph. 932. Al. 706. etc. σίγα πᾶς Rh. 729. σίγα λόγȣς Med. 81. σιγᾶτε Hec. 532. et Or. 1311. σιγῶμ' ἂν ἤδη Hip. 336. σιγᾶν ἄμεινον Or. 787. σιγᾶν χρεὼν ib. 1347. σιγᾶν καὶ κρύπτειν νόσον Hip. 394. τὸ σιγᾶν ȣ̓ σθένω Iph. A. 655. αὐτὸ τὸ σιγᾶν ὁμολογȣ̃ντος ἐςί σȣ ib. 1142. τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν; Tr. 110. σιγᾶν ταἰσχρὰ ib. 384. σιγᾶν φρονȣ̃ντα (sc. δεῖ) Æol. fr. IV. 1. cf. Inus fr. XIV. 2. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπήνει Or. 580. τὸν μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεὼν ib. 1128. φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα Iph. T. 763. καί τι σιγῶσ' ὧν σιωπᾶσθαι χρεὼν Ion. 432. σιγῶσα γάμȣς, σιγῶσα τόκȣς πολυκλαύτȣς ib. 868. sq. σίγησε δ' αἰθὴρ Bac. 1082. σίγησον Hip. 603. et Al. 1091. σιγήσατε Or. 1367. et Hip. 565. πῶς σιγάσω; Ion. 859. ἐμὸς παῖς, ἃ δεῖ, σιγήσεται Ph. 915. ἠδι-

κημένοι σιγησόμεσθα Med. 315. ὐκ ἔςʼ,—ὅπως σιγήσομαι Hip. 604. ὔτε πάσχων, ὔτε δρῶν, σιγήσεται Bac. 800. σιγήσομαι, ἅ μυ καθικετεύσατε Hel. 1023. cf. v. 1029. ἥτις τὸ δίκαιον ὐ σιγήσεται Inus fr. X. 2. Ἴςω μηδεὶς ταῦθʼ, ἃ σιγᾶσθαι χρεὼν ejusd. fr. VI. 1. ῥητὸν, ἢ σιγώμενον; Iph. T. 938. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις Tr. 399. τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτυ; Al. 79. ἐσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας Ph. 352. ἐσιγήθη κακῶς Sup. 298. ὐκ ἀνώνυμος ἔρως—σιγηθήσεται Hip. 1430. ἐξ ἐμῦ γε πάντα σιγηθήσεται Iph. T. 1076. etc.

Σιγή. σιγὴν—κηρύξαι ςρατῷ Hec. 530. conf. Iph. A. 1564. φέρω σιγῇ κακά; Hec. 738. ἔςιν, ὖ σιγὴ λόγυ κρείσσων γένοιτʼ ἂν, ἔςι δʼ, ὖ σιγῆς λόγος Or. 637. sq. σιγῇ δόμυς εἰσβᾶσα Med. 41. et 380. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι ib. 66. δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον ib. 391. σιγῇ φίλων ib. 587. ἀπόλλυται σιγῇ Hip. 40. σιγῇ καλύψαθʼ, ἃ ʼνθάδʼ εἰσηκύσατε ib. 712. σιγῇ πελάζων ib. 1231. σιγῇ κάθησʼ ἄν; An. 671. ὐ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα Sup. 117. σιγὴν φυλάσσετε Iph. A. 542. τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας; ib. 1434. μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμῦ σιγῇ ib. 1560. σιγῇ ἐτεκτήναντʼ ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951. ἤλγυν σιγῇ ib. 956. γλώσσης σιγὴν—πόσει παρεῖχον Tr. 649. σιγῇ ὑπʼ ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. γυναικὶ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιςον Her. 477. σιγῇ τῦδʼ ὑφαιρύμεσθά νιν El. 271. κόσμος σιγῆς ςέφανος ἀνδρὸς ὐ κακῦ Antiop. fr. X. 1. ἐὰν σὺν σιγῇ τι βυλεύῃς κακὸν Sis. fr. I. 22. ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε fr. inc. XXXVI. σιγᾷ (dor. pro σιγῇ) δόλιος Or. 1404. σιγαὶ ἀνέμων Iph. A. 10. etc.

Σιγηλός. ὐ σιγηλὸς εἶ Sup. 567. τὰ ἐκ ποδῶν σιγηλὰ Bac. 1047.

Σιγητέον Hel. 1403.

Σιδάρεος, dor. pro σιδήρ. σιδαρέῳ φασγάνῳ Hec. 718. σιδαρέοισι βέλεσιν Or. 1309. ξίφεσι σιδαρέοισιν ib. 1399.

Σίδαρος, dor. pro σίδηρος. σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κύριμον Or. 964. εἴτε σίδαρος, εἴτʼ ἔρις,—αἴτιος Ph. 353. ὡς ἄρʼ ἦσθα πέτρος, ἢ σίδαρος Med. 1279. τὸν ἐν Χαλύβεσσι σίδαρον Al. 984. κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ Her. 758. αἷμα χυθὲν σιδάρῳ El. 486.

Σιδαρόφρων φόνος Ph. 676.

Σιδήρεος, vel σιδηρῦς. σιδηρᾶ ἁρπαγῇ Cy. 33. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι Bac. 231. σιδηρᾶ κέντρα Ph. 26.

Σιδηροβριθὲς ξύλον Meleag. fr. IV.

Σιδηρόνωτος. σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις Ph. 1137.

Σίδηρος. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαῤῥοὰς Hec. 567. διὰ σιδήρυ πνεῦμʼ ἀποῤῥῆξαι Or. 862. σίδηρος πᾶσι Φρυξὶν ἦν φόβος; ib. 1518. θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. cf. Cresph. fr. IV. 12. σίδηρος πολεμίων Ph. 520. σίδηρον εἰσορᾶν Med. 264. ὐκ οἴσει τις ἀμφιδέξιον σίδηρον; Hip. 781. πώλυς σιδήρῳ τέμνετʼ αὐχένων φόβην Al. 431. τίς ὐ σίδηρον προσφέρει; An. 1154. σίδηρον ὀξὺν ἐν χεροῖν ἔχων Sup. 590. cf. Iph. T. 1367. σιδήρῳ διεμάχοντο Sup. 678. παίει σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298. σιδήρῳ τρωτὸν ὐκ ἔχει δέμας; Hel. 816. ςρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν Her. F. 946. σιδήρυ πέλας ςὰς Aut. fr. III. 22. ὃ καὶ σίδηρον ἀγκόνας τʼ ἐφέλκεται Er. fr. II. 26. etc.

Σιδωνιὰς κώπα Hel. 1467.

Σιδώνιος. Σιδωνίυ γέροντος Bac. 1024. πόλιν Σιδωνίαν ib. 171. ναῦν Σιδωνίαν Hel. 1429. et 1547. Σιδώνιον ἄςυ Phry. fr. I. 1.

Σικελία, *nom. insulæ.* Ph. 219. (ubi v. not.) et Cy. 106. et 114.

Σικελός. Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. ἐπὶ πόντον Σικελὸν ib. 699. et El. 1347. Σικελῶν ὀρέων Tr. 222.

Σικιννίς. κρότος Σικιννίδων Cy. 37.

Σιμόεις, fluvius terræ Trojanæ. Iph. A. 751. Rh. 546. et Tr. 809.

Σιμοεντίς. Σιμοεντίδα παρʼ ἀκτὰν An. 1184. et ἐπʼ ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. ὐ μὰ τὰς Σιμοεντίδας πηγὰς Rh. 826. ταῖς Σιμοεντίσι Τρῳῆσιν Tr. 1116.

Σιμύντιος. παρὰ Σιμυντίοις ὀχετοῖς Or. 807. cf. Iph. A. 767. παρὰ Σιμυντίοις ῥοαῖσι Hel. 258.

Σιμυντίς. τᾷ Σιμυντίδι γᾷ Hec. 641. Τροίας ἐπὶ Σιμυντίδας ἀκτὰς El. 441.

Σίνις, latro, a Theseo occisus. Hip. 977.
Σίπυλος, urbs Lydiæ. Iph. A. 952.
Σιρός. ἀνοῖξαι σιρὸς Phry. fr. IV.
Σισύφειος. Σισύφειον πέτρον Her. F. 1103. ὁ γέλωτα δεῖ σ' ὄφλειν τοῖς Σισυφείοις Med. 405. τὸ Σισύφειον σπέρμα Iph. A. 524.
Σίσυφος, nom. propr. viri. Æol. fr. XXIII. 2. γῇ Σισύφου Med. 1381. ὁ Σισύφου γόνος (i. e. Ulysses) Iph. A. 1362. cf. Cy. 104.
Σῖτον, vel σῖτος. σῖτον ὄρεξαι Or. 303. ὅδησον ἡμῖν σῖτον Cy. 133. οὔτε σῖτον πάρα Hel. 427. οὔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. σίτων μέλεσθε Hip. 109. δι' ἀψύχου βορᾶς σίτοις καπήλευε ib. 953. σίτων πλῆθος Al. 551. χρειοῖ σίτων Her. F. 52. κάθαιμα σῖτα ib. 384.
Σιτοποιεῖν Tr. 494.
Σιτοποιός. προθεὶς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362.
Σίφων. τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν Cy. 438.
Σιωπᾷν. πῶς σιωπῶ; Or. 1025. cf. An. 249. et Iph. A. 1144. σιώπα Hec. 533. et Ion. 1601. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ αἰσχρὸν σιωπᾷν Phi. fr. IX. 2. σιωπᾷν τά γε δίκαι' οὐ χρή ποτε Fr. inc. XXII. φησὶν σιωπῶν Or. 1592. cf. Iph. A. 1245. σιωπῶσα Sup. 297. οὔτ' ἂν γ' ἐσιώπων Al. 93. οὐ σιωπήσαιμεν ἂν Ph. 933. σιωπῆσαι βαρὺ Fr. inc. CC. καί τι σιγῶσ', ὧν σιωπᾶσθαι χρεὼν Ion. 432.
Σιωπή. σιωπῇ κατθάνω; Or. 775. σιωπῆς οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς Hip. 911. οὐκ ἂν σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι; An. 239. μέμψομαί ποτε τὴν νῦν σιωπὴν Sup. 298. σιωπῇ τὴν πέτραν λαβόντες Cy. 676. σιωπῇ τοῦτ' ἀκύρωτον μένει Ion. 801. οὐκ ἐν σιωπῇ τἀμὰ ib. 1397. ἔστη σιωπῇ Her. F. 930. σιωπῇ μαθεῖν οὐ βούλομαι ib. 1126. σιωπὴ ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων And. fr. XXV. σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις Fr. inc. CXXXI.
Σιωπηλὸς Med. 320.
Σκαιός. σκαιὸς ἀπῳδὸς Cy. 488. σκαιὸς πέφυκας Her. 259. σκαιὸς ἀνὴρ ib. 459. cf. Her. F. 283. et 299. Aug. fr. III. 3. Bel. fr. XI. 1. Melan. fr. V. Pro. fr. III. 2. Fr. inc. XII. 2. et LXXXV. 1. et Epist. V. ὅπου Ἀπόλλων σκαιὸς ᾖ, τίνες σοφοί; El. 972. σκαιοὺς λέγων — τοὺς πρόσθε βροτοὺς Med. 190. σκαιοῖσι καινὰ προσφέρων σοφὰ ib. 298. σκαιοὶ βοτῆρες Rh. 271. μετὰ σκαιῶν ξυνὼν El. 943. τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο ἔμφυτον σκαιοῖσιν εἶναι Phaëth. fr. V. 2. σκαιὸν τἀνάλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. σκαιὸν χρῆμα Alcmen. fr. VIII. et Dic. fr. VII. 5. cf. Œd. fr. VI. 3. et fr. inc. LXIV. 2. πόλλ' ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ Rh. 266.
Σκαλμός. ἀφελὼν σκαλμοῦ πλάτην Hel. 1614. ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντας Iph. T. 1347.
Σκαμάνδριος. ἐπ' ἀκτὰς Σκαμανδρίους Tr. 374. cf. Hel. 615. Σκαμανδρίους διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. cf. Hel. 52. Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374.
Σκάμανδρος, fluvius terræ Trojanæ. Or. 1310. Tr. 29. et Cy. 280.
Σκάπτειν. σκάπτει, μοχλεύει θύρετρα Her. F. 999. σκάπτων Antiop. fr. XXXIII. 4.
Σκαρδαμύσσειν Cy. 622.
Σκαφεὺς El. 252.
Σκάφος. Ἀργοῦς σκάφος Med. 1. et 1335. cf. v. 477. ὁρῶ σκάφος Al. 253. πευκᾶεν σκάφος An. 864. εἰσιδὼν σκάφος Iph. T. 108. ναὸς εἰσβήσω σκάφος ib. 742. cf. v. 1345. et 1406. it. Tr. 539. 681. et 1049. Cy. 85. 465. et 698. πολυκώπῳ σκάφει Iph. T. 981. ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; Tr. 455. πόντιον σκάφος ib. 1085. πορθμίδος σκάφος Cy. 361. σκάφος ὁλκὰς ib. 503. ὀλόμενον σκάφος Hel. 236. κωπῆρες σκάφος ib. 1397. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. νεῶν πρήσων σκάφη Rh. 392.
Σκεθρός. ἀτιμίαν σκεθρὴν Alcmæon. fr. XII. 2.
Σκεθρῶς ejusd. fr. XIII. 1.
Σκείρων. Σκείρωνος ἀκτὰς Hip. 1208.
Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 979. et Her. 860.
Σκέλος. ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ Ph. 1409. περὶ τοῖν σκελοῖν Cy. 182.
Σκέπτεσθαι. ὅστις τὸ δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο Or. 494. σκέψασθε νῦν ἄμεινον ib. 1292. σκέψαι τεκέων πλαγὰν, σκέψαι φόνον, οἷον αἱρῇ Med. 851. sq.

σκέψασθε εἰς τόνδε Hip. 943. δεῦρο σκέψαι μεθ' ἡμῶν, ὡς καλῶς λέγω Iph. A. 1377. τὸν ἐνθένδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον Tr. 931. σκέψαι νυν ὀρθῶς Bac. 1278. σκέψαι κλόνον—Γιγάντων Ion. 206. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα Her. F. 295. σκέψαι με πιναρὰν κόμαν El. 184. σκέψαι χαίτην ib. 520. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν ib. 532. τιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι Her. 148.

Σκευάζεσθαι. σκευάζεται θοίνην Her. F. 956. φαρέτραν εὐτρεπῆ σκευάζεται ib. 969. εἴς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα Sup. 1057.

Σκευή. σκευῇ τῇδε τοῦ χάριν κοσμεῖς δέμας; Sup. 1054. σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι Rh. 202. σκευὴν ἔχειν ὀργίων Bac. 34. cf. v. 180. et 913.

Σκεῦος. οἰνηρὰ σκεύη Ion. 1179.

Σκέψις. οὐ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν ἔνειμας Hip. 1323.

Σκηνή. ὑπὸ σκηνῆς Ἀγαμέμνονος Hec. 53. cf. Rh. 45. et Tr. 139. et 176. τί σκηνῆς ἐκτὸς ἀΐσσεις; Iph. A. 12. σκηνῆς παρελθὼν εἰς μέσον πέδον Ion. 1171. τὰς δεσποσύνους σκηνὰς προλιποῦσα Hec. 101. τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὁρῶ; ib. 733. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν ib. 1289. cf. v. 1293. διὰ σκηνῶν μολεῖν Rh. 61. σκηνὰς ἐς ἱερὰς Ion. 806. cf. v. 982. et 1129.

Σκήνωμα. σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προστίθεις φίλοις Her. 690. πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων Hec. 616. στέγν' ἔχω σκηνώματα Cy. 323. ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133.

Σκήπτειν. τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοὶ Med. 1333. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις Hel. 840.

Σκηπτός. διέβα Φρυγῶν καὶ πρὸς εὐκάρπους γύας σκηπτὸς (i. e. impetus belli) An. 1047. σκηπτοῦ 'πιόντος πολεμίων Rh. 674.

Σκηπτοῦχος Iph. T. 235.

Σκῆπτρον. σκῆπτρον οὐ θέλων λαβεῖν An. 23. σκήπτρῳ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα ib. 589. et Iph. A. 311. σκήπτρῳ αὐχεῖς Iph. A. 412. σκήπτρῳ Πριάμου διερειδομένα Tr. 150. ὄλβιον σκῆπτρον Ion. 578. σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 7. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν Epist. V. Ἀγαμέμνονος σκῆπτρ' ἔχειν Or. 437. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα ib. 1058. σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52. cf. v. 73. 80. 517. 594. 604. et 1259. it. Ion. 660. Her. F. 213. σκῆπτρα ἐρρέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν An. 1224. ἢ σκῆπτρά σοι μόνον διαφέρειν δεῖ; Iph. A. 1194. ἔρρει φόως σκήπτρων Iph. T. 187. οὐ σκῆπτρα ἀρεῖτε; Her. F. 254. σκῆπτρα Δήμητρος κόρης ib. 1104. σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας ib. 1167. παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν El. 11. σκῆπτρα—γαυροῦται λαβὼν ib. 321.

Σκῆψις. σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; Or. 747. σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι Med. 744. μόχθος οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. οὐδὲν ἡ σκῆψις φέρει Hel. 1070. ξενομένα ἂν πόλις ἔχοι σκῆψιν Ion. 722. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα El. 29. σκῆψιν προτείνουσα ib. 1067.

Σκιά. τὰ θνητὰ ἡγοῦμαι σκιὰν Med. 1224. σκιᾷ ἀντίσοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις An. 746. κατ' εὐφρόνης σκιὰν Iph. A. 109. ὑπὸ σκιᾶς τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 458. θάψεις σκιάν; Hel. 1256. σκιὰ φάνηθί μοι Her. F. 494. ὑπὸ κίονος σκιὰν ib. 973. φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνὴρ Melan. fr. XVIII. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιὰ Meleag. fr. XV. 2.

Σκιάζειν. κεφαλὰν σκιάζειν Hip. 134. σκιάζων δέραν ἐμὰν Ph. 316. γένυσιν ἐσκίαζον Iph. T. 1152. ἐπεὶ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται Ph. 63. δάφνῃ σκιασθεὶς An. 1116.

Σκιαροκόμος. σκιαροκόμου ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874.

Σκιατραφεῖν. μὴ σκιατραφούμενος Bel. fr. XVII. 8.

Σκιερός. σκιερᾷ δάφνᾳ Iph. T. 1246. ὦ σκιερὰ φυλλὰς Bel. fr. I. 1.

Σκίμπων. σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διερειδομένα Hec. 65.

Σκιρτᾶν. πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι Bac. 446. cf. Er. fr. II. 31. πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ Ph. 1132.

Σκίρτημα. σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν Hec. 526. σκιρτήμασι Βάκχου Bac. 169. ποδῶν σκιρτήματα Her. F. 836.

Σκιώδης πέτρα Sup. 759.

Σκληρὸς Al. 503. σκληρᾶς διαίτας Meleag. fr. IX. 5. συμφοραὶ σκληραὶ Scy. fr. II. 3. σκληρὸν θράσος An. 260. σκληρὰ τῇ φύσει διδȣ̈ς Sup. 884. σκλῆρ' ἀληθῆ Fr. inc. XX. 2.

Σκληρῶς Aut. fr. III. 9.

Σκολιός. σκολιῷ σκίμπωνι Hec. 65. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.

Σκόλοψ. ἀπὸ σκόλοπος ὄψεταί νιν Bac. 981. ὃν ἔρεισον σκόλοπι El. 898. σκόλοψι πήξωμεν δέμας; Iph. T. 1430. πῶς περάσει σκόλοπας ἐν τροπῇ ϛρατός; Rh. 116.

Σκοπεῖν. καιρίως σκοπεῖς Rh. 339. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος σκοπεῖ Her. 396. σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος El. 427. τἀπί σȣ σκόπει Or. 1278. σκόπει πεδία Ph. 101. τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει Rh. 83. μὴ νῦν τὰ πόῤῥω σκόπει ib. 482. δέδοικα, μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. τὰ δωμάτων ἔσω σκοπῶμεν Her. F. 748. ἐῶ τȣ̃τ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν Ph. 466. ȣ̓δὲ ταῦτα σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι Hip. 1005. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν Sup. 302. σὺν ἱεροῖς χρὴ τόδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν Iph. A. 674. ἐγκυκλȣ̃ντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεὼν Iph. T. 76. σκοπεῖν πτερωτȣ̀ς Bac. 257. ȣ̓δὲν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Melan. fr. XIV. 1. τὰς νόσȣς σκοπεῖν Fr. inc. CLXI. 3. τὰ πράγματα ἐγγύθεν σκοπῶν Iph. A. 490. ἀργύρȣ σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 558. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοπȣ̃ντι προσβολὰς ib. 829. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν Phœn. fr. IX. 6. σκοπȣ̃σαι πάντη Or. 1295. σκοπȣ̃μαι ὄμμα πανταχȣ̃ ϛρέφων Iph. T. 68. πάλαι σκοπȣ̃μαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν Ar. fr. XXVI. 1. τȣ̃τ' ἄρα σκοπȣ̃μενοι Hel. 1553. τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπȣμένη Med. 1166. etc.

Σκόπελος. σκόπελον ἤμαξαν πέτρας Ion. 274. cf. v. 714. Ἀθάνας σκόπελος ib. 1434. cf. v. 1578. πετραῖον σκόπελον ȣ̓τάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. πᾷ δή μοι νίσσῃ σκοπέλȣς; Cy. 43. Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων ib. 62. cf. Her. F. 639. τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεὰν Ion. 871. cf. v. 1479.

Σκοπιά. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν πέρσαντες Hec. 931. ἐπ' ἄλλην σκοπιὰν Or. 1264. ȣ̓́ρειαι σκοπιαὶ θεῶν Ph. 240. σκοπιᾶς Περσέως Hel. 775. Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιὰς ib. 1340. cf. El. 447.

Σκοπὸς, speculator, Rh. 557. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ Tr. 956. σκοπȣ̀ς πέμψω πρὸς αὐτὸν Her. 338. λεληθέναι σκοπȣ̀ς Hel. 1190. cf. El. 546. εἴ μέ τις γνοίη σκοπῶν El. 97. σκοπȣ̀ς ἔπεμψε τȣ̃σδε τῶν ἐμῶν κακῶν ib. 354.

Σκοτεινός. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς Ph. 283. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας Bac. 611. σκοτεινὸν ὄμμα Al. 386. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος Her. F. 641. σκοτεινὰ πράσσȣσιν Sup. 324. σκοτεινὰ βλέπȣσιν ib. 325. σκοτεινὰ μηχανήματα Bel. fr. VIII. 1.

Σκοτία. σκοτίᾳ κρύπτεται Ph. 338.

Σκοτίζειν. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Œnei fr. V. 2.

Σκότιος. σκοτίων ἐκ θαλάμων Ph. 1536. θεῶν σκότιοι παῖδες Al. 992. χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν Ion. 1239. ὦ σκοτία νὺξ Hec. 68. cf. Al. 270. σκοτίαν αἰῶνα Ph. 1492. σκοτίᾳ γᾷ ib. 1735. ἕδρας σκοτίȣς Al. 123. σκοτίαις ἐν εἱρκταῖς Bac. 549. σκοτίας εὐνὰς Ion. 860. σκότιον λέχος Tr. 44. σκότιον κνέφας Bac. 510. ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329. σκότια νυμφευτήρια Tr. 252.

Σκότος, 1) *masc. 2 decl.* σκότȣ πύλας λιπὼν Hec. 1. γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον ib. 208. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; Or. 467. ὑπὸ σκότȣ ξίφη σπάσαντες ib. 1457. ὑπὸ σκότον ἐφεύγομεν ib. 1488. σκότον δεδορκὼς Ph. 380. κακόν τι—ϛέγεις ὑπὸ σκότῳ ib. 1220. ἤδη με περιβάλλει σκότος ib. 1462. ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ib. 1530. ȣ̓δὲ σκότον φρίσσȣσι Hip. 417. σκότῳ θανὼν ib. 837. κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος ib. 1444. σκότῳ με δώσετε Sup. 1105. cf. El. 960. ἐν σκότῳ τιθεὶς πόδα Rh. 571. σεμνότητ' ἔχει σκότος Bac. 486. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται Hel. 62. περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον Ion. 1522. σκότῳ κρύψας Dan. 40. ἡ Κύπρις πέφυκε σκότῳ φίλη Meleag. fr. XXII. 1. πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ μέλας σκότος Fr. inc.

XL. 3. cf. Fr. inc. B. 48. 3. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει Fr. inc. LI. 8. 2) *neutr. 3 decl.* ἐκ τοῦ σκότους — τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις Hec. 831. σκότος ἀμπίσχον Hip. 192. σκότος λαβόντες Iph. T. 1025. τοῦ κάτω σκότους φίλας ἀμοιβὰς—δεδορκότες Her. F. 563. πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος ib. 1159. τὸ κατὰ σκότος κακὸν Meleag. fr. V. τὸ ὑπὸ γῆν ᾅδου σκότος ejusd. fr. XVII. 1.

Σκύθης λεὼς Rh. 426. αἱματηρὸς πέλανος Σκύθης ib. 430.

Σκυθίζειν. κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ El. 241.

Σκυθράζειν El. 830.

Σκυθρωπός. ὀπαδὸν—εἰσορῶ—σκυθρωπὸν Hip. 1152. cf. Al. 777. et Inus fr. XX. 1. et de fœmina, Med. 271. et Tel. fr. XV. 2. σκυθρωπὸς ὀμμάτων ἔξω κόρας Or. 1319. σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον Ph. 1343. cf. Bac. 1250. τοῦ σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν Al. 800.

Σκύλαξ. φύσιν ὀρεσκῴων σκυλάκων Hip. 1277. ὠμόσιτοι σκύλακες Bac. 338.

Σκυλεύειν. ἐσκύλευέ νιν Ph. 1426.

Σκύλευμα. λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph. 864. σκυλεύματ' εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν ib. 1484. σώζομεν τάδε σκυλεύματα Rh. 593. Φρύγια σκυλεύματα Tr. 18. et 1207. et El. 314. Ἀμαζόνων σκυλεύματα Ion. 1145.

Σκύλλα, monstrum marinum. Med. 1343. et 1359.

Σκῦλον. κάλλιστον οἴκοις σκῦλον Rh. 620. σκῦλον οἰωνοῖσιν El. 897. σκύλων ἐν ὄχλῳ Hec. 1014. σκύλων Φρυγίων Or. 1434. cf. El. 1000. σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς; Ph. 577. κάλλιστά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἑλὼν Iph. A. 1629. σκῦλ' ὁρᾷς ἠρτημένα; Iph. T. 74. σκύλοις Φρυγῶν δοριθηράτοις Tr. 573. σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ Cy. 9. σκῦλα βαρβάρων El. 7. σκῦλα βροτοφθόρα Aug. fr. IX. 1.

Σκύμνος. σκύμνον ὥστε Hec. 204. ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίου πατρὸς Or. 1213. καλλοσύνας Λήδας σκύμνου ib. 1388. σκύμνον ὀρείων ib. 1493. τὸν Ἀχίλλειον σκύμνον An. 1171. καλὸν σκύμνον ἔθρεψας Rh. 381. σκύμνοι λεόντων Sup. 1222. σκύμνους λύκων ἀγρίους Bac. 698.

Σκῦρος, *nom. insulæ*. An. 209. et Tr. 90.

Σκύφος. 1) *masc. 2 decl.* πίτυλος σκύφου Al. 801. ἀντ' οἴνου σκύφου Cy. 255. πλέων τὸν σκύφον δίδου μόνον ib. 553. ἐπεισβαλεῖν ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενεστέρῳ ποτῷ El. 499. σκύφος μακρὸς Eu. fr. VIII. 2) *neutr. 3 decl.* σκύφος κισσοῦ παρέθετο Cy. 389. ἐμπλήσας σκύφος Μάρωνος ib. 410. γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος And. fr. XXVII. 2.

Σκώπτειν. σκώπτεις Cy. 671.

Σμικρὸς, att. pro μικρός. ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμου Hec. 352. σμικρὸν χρόνον Med. 389. et El. 944. τῶν σμικρῶν λόγων Or. 639. σμικροῖσι πόνοισιν ib. 693. cf. Med. 367. σμικροὺς τούσδε ἐξείργουσι γῆς Her. 24. οὕνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ ib. 689. πίστιν οὐ σμικρὰν θεῶν Hip. 1037. cf. Rh. 415. et El. 738. ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς Hip. 1163. οὐ σμικρὰ φύλαξ An. 86. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς ib. 643. οὐ σμικρὰν φίλων ἔχθραν Her. 21. σμικρὰς ἀφορμὰς τῶν λόγων Ph. 207. σμικραῖς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI. σμικρὸν οἰκητήριον Or. 1114. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς Ph. 722. οὐκ ἔστιν, ὅπως ἔν τινι σμικρῷ χόλον καταπαύσει Med. 171. σμικρὸν πῆμα ib. 1368. τὸ ζῆν σμικρὸν Al. 696. σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου Sup. 953. οὐ σμικρὸν φρονῶν εἰς τὰς Ἀθήνας Her. 387. σμικρὸν τὸ σὸν σκήνωμα προστίθεις φίλοις ib. 690. σμικρὸν ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίου Hel. 309. οὐκ οὖν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ᾅδου τόδε El. 662. σμικρὸν γέρας ib. 1003. οὐ σμικρὸν κακὸν Antiop. fr. XXIV. 1. et Fr. inc. CXIII. 2. σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι Al. 203. εἰ σμίκρ' ἔχοιμι Hec. 318. conf. Tel. fr. XXII. 2. τάδ' ἐστὶ σμικρὰ An. 366. βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων Cy. 59. σμικρὰ ἡδέως ἔχειν Ion. 647. οἰνηρὰ σκεύη σμικρὰ ib. 1179. ἐν σμικροῖσιν ὢν El. 408. σμικρὰ φροντίζων ὄχλου Or. 799. ἃ σμικρὰ ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν Her. 705.

Σμίλαξ. βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι καλλικάρπῳ Bac. 108.

Σμύρνα. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tr. 1064. cf. Ion. 89. ἐξεθυμία σμύρνης ἱδρῶτα Ion. 1175.

Σός. σῶν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144. περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. τὸ σὸν, quod ad te attinet, ib. 1195. τὸ σὸν μέρος, quantum in te est, Rh. 405. τοῖσδε σοῖς βȣλεύμασιν Hec. 251. κέρδη τὰ σὰ ib. 1207. ȣ̓κ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σὰ Ph. 1282. etc.

Σȣ́νιον, *nom. loci.* Cy. 292.

Σοφία. ἀγὼν σοφίας πέρι Or. 491. δεῖ με σώζειν σε σοφίᾳ ib. 709. φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν Med. 828. τᾷ σοφίᾳ παρέδρȣς ἔρωτας ib. 843. σοφίας ἕνεκεν ib. 1086. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔνεςιν σοφίας Al. 606. τὸ αἰδεῖσθαι σοφίᾳ Iph. A. 563. τὸ σοφὸν ȣ̓ σοφία Bac. 393. ȣ̓ σοφία τις ἀπώσεται (sc. τὰ μόρσιμα) Her. 615. εἰ θεοῖς ἦν σοφία κατ' ἄνδρας Her. F. 656. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Alex. fr. XVII. 2. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 3. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. παίδευμα Ἔρως σοφίας Fr. inc. CLXV. 1.

Σοφίζειν. σοφίζομαι Iph. A. 744. ȣ̓δὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν Bac. 200.

Σόφισμα. τί σόφισμα τȣ̃θ' ἡγȣ́μενοι; Hec. 258. θεῶν σόφισμα Ph. 878. τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμα ib. 1417. πολλῶν δεομένη σοφισμάτων ib. 65. ὥςε τῶν σοφισμάτων πολλῷ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος Iph. A. 444. τὰ τῆς θεοῦ μέμφομαι σοφίσματα Iph. T. 380. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν ib. 1031. Κάδμȣ σοφίσματα Bac. 30. δίκην σε δȣ̃ναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν ib. 489. τὰ κομψὰ σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλȣσιν ἡμᾶς Fr. inc. CXV. 1.

Σοφιςής. δεινὸν σοφιςὴν εἶπας Hip. 921. cf. Sup. 903. σοφιςῇ Θρῃκὶ Rh. 924. σοφιςὴν ἄλλον ȣ̓κ ἐπάξομαι ib. 949. πολλῶν σοφιςὴς πημάτων ἐγινόμην Her. 993. μισῶ σοφιςὴν, ὅςις ȣ̓δ' αὑτῷ σοφὸς Fr. inc. CXI.

Σοφοκλῆς, poëta tragicus. Epist. II. et V.

Σοφός. σοφὸς λέγειν Med. 580. et Antiop. fr. XXVIII. 2. παῖ σοφȣ̃ Πανδίονος Med. 665. σοφὸς λέληθας ὤν; Al. 59. κριτὴς ἂν εἴης ȣ̓ σοφὸς γνώμης ἐμῆς Sup. 1053. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν Iph. T. 662. ἐν κιθάρᾳ σοφὸν ib. 1237. σοφȣ̃ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν Rh. 206. νοεῖν σοφὸς ib. 625. σοφȣ̃ λόγȣ ib. 837. ὁ ςρατηγὸς ὁ σοφὸς Tr. 370. σοφὸς, σοφός γ' εἶ, πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφὸν Bac. 654. cf. v. sq. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 459. τὸ τολμᾶν ἀδύνατ', ἀνδρὸς ȣ̓ σοφȣ̃ Hel. 817. τὸν εὐτυχȣ̃ντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι Alcmen. fr. XIV. γνώμῃ σοφὸς Chry. fr. III. 1. cf. Sis. fr. I. 12. ubi est σοφ. γνώμην. σοφὸς πέφυκεν εἰς τὸ συμφέρον Pol. fr. VII. 2. σοφȣ̃ς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγȣς Fr. inc. XI. 2. μισῶ σοφιςὴν, ὅςις ȣ̓δ' αὑτῷ σοφὸς eorund. CXI. σοφοὶ μέν εἰσ' οἱ τάδ' ἠκριβωκότες· ἀλλ' ȣ̓ δύνανται διὰ τέλȣς εἶναι σοφοὶ Hec. 1192. sq. πᾶν τȣ̓ξ ἀνάγκης δȣ̃λόν ἐς' ἐν τοῖς σοφοῖς Or. 488. συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς Ph. 397. σοφȣ̃ς λόγȣς ib. 1265. cf. Dan. fr. XII. 2. παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφȣ̃ς Med. 295. cf. Her. 575. οἱ σοφοὶ δαίμονες κεκλημένοι Iph. T. 570. οἱ σοφοὶ μάντεις Rh. 65. ὁ πλȣ̃τος τοῖς σοφοῖς θεὸς Cy. 315. δυνάμενοι εἶναι σοφοὶ Ion. 598. τȣ̀ς σοφȣ̀ς ςρατηλάτας Er. fr. V. 1. ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νȣθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνȣσίᾳ eorund. XLIV. σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις eor. CXXXI. σοφῇ προμηθίᾳ Hec. 1137. ὡς εἶ σοφὴ Or. 213. σοφῆς αἴνιγμα παρθένȣ Ph. 48. σοφῆς δεῖται φρενὸς Med. 677. σοφὴν (sc. γυναῖκα) μισῶ Hip. 640. σοφῇ χειρὶ τεκτόνων Al. 349. σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἑκȣ́σιον φυγὴν Sup. 151. γλῶσσα σοφὴ Iph. A. 333. γῆρυν κλύων σοφὴν σοφȣ̃ παρ' ἀνδρὸς Bac. 179. γνώμην εἶναι τοῖς σοφοῖς λίην σοφὴν El. 296. σοφῆς ἄγαλμα χειρὸς And. fr. XXIX. 3. σοφόν τι κἀν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν Hec. 228. σοφόν τοι τὸ σαφὲς Or. 397. τὸ γῆράς σε ȣ̓ σοφὸν ib. 490. βραδεῖς μῦθοι πλεῖςον ἀνύȣσιν σοφὸν Ph. 456. σοφὸν χρῆμα An. 958. τὸ σοφόν ȣ̓ σοφία Bac. 393. σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλȣ

Cy. 569. σοφὸν βόλευμα Antiop. fr. XII. 3. φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. καινὰ προσφέρων σοφὰ Med. 298. ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφά; An. 438. πολλά γ' ἐςὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφὰ Sup. 294. πολλὰ ἐξευρεῖν σοφὰ ib. 903. τἀπ' ἐμῦ σοφὰ Iph. A. 1214. τὰ δοκήμασιν σοφὰ Tr. 411. ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων Bac. 480. σοφοῖς χαίρειν κακοῖς ib. 1255. etc. 2) *Comp.* τίς ἐςί σου σοφώτερος; Hel. 584. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Antig. fr. VI. 3. ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Hyp. fr. VII. ἤν γε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις Hec. 399. σοφωτέρους δεῖ βροτῶν εἶναι θεοὺς Hip. 120. δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. τίς οὖν πρόνοια γίνεται σοφωτέρα; Ph. 743. πρόθυμος μᾶλλον, ἢ σοφωτέρα Med. 485. σοφωτέρα φανῇ ib. 600. αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. καλῶς ἔλεξας τῇδε, καὶ σοφώτερον Hec. 1007. ἡ 'μπειρία ἔχει τι λέξαι τῶν νεῶν σοφώτερον Ph. 533. τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Pelei fr. V. 2. σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη Med. 675. etc. 3) *Superl.* ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Ph. fr. I. 3. κακῶν πάντων τέκτονες σοφώταται Med. 409. σοφώτατον χρῆμα Bac. 1149. σοφώταθ' ἁβρὸν πόδα τιθεῖσα Hel. 1544.

Σοφῶς. σοφῶς ἐφεῦρες ὥςε μὴ θανεῖν ποτε Al. 702. κλύοις ἂν ὅν τι κἀποκρίναι' ἂν σοφῶς; Bac. 1270. σοφῶς κελεύεις Her. 558.

Σπάθη. σπάθη φασγάνου μελανδέτου Eu. fr. II. 2.

Σπᾶν. συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πώματι Cy. 568. ἔσπασεν ἄμυστιν ἑλκύσας ib. 416. ξίφος σπάσαντα Or. 1194. cf. v. 1458. νεοσσὸν τόνδ' ὑπόπτερον σπάσας An. 442. λαιμητόμους κεφαλὰς σπάσας Iph. A. 777. φάσγανον σπάσας ib. 1566. et Iph. T. 322. cf. Or. 1148. κάρηνα γένυσι Μελανίππου σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2. κἂν σπάσῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολὺν (sc. οἶνον) Cy. 570. τοὺς πόδας ἔσωτες ἐσπάσθημεν ib. 635. cf. v. seq. ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν Hec. 92. ἐκ νέου βραχίονος σπασθεῖσα ib. 408.

Σπανίζειν. οὐ βίου σπανίζομεν Rh. 170. cf. El. 235. et Bel. fr. XVI. 12.— σῖτον, οὗ σπανίζομεν Cy. 133. cf. v. 140. οὐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σπανίζομεν Hel. 1276. σπανίζειν πέπλων Med. 960. ὁρίας πομπῆς σπανίζων Iph. A. 352. σπανίζοντας φίλων Med. 881. cf. Her. F. 558. βωμοῦ σπανίζουσα Hel. 806. εἰ ἐσπάνιζες χρημάτων Hec. 1228. μὴ σπανιζοίμεσθα Med. 560. ὁρᾷς, φίλων ὡς ἐσπανίσμεθα Or. 1055.

Σπάνιος. ἔσω κλείθρων σπάνιος Iph. A. 345. σπάνιον μέρος Al. 477. σπάνιον θήρευμα Iph. A. 1162. σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι Fr. inc. LXXXVI. 1. οὐ σπάνια τυρεύματα Cy. 189.

Σπάνις. σπάνις βίου Hec. 12. τόλμης σπάνις Or. 940. ἀλκᾶς οὐ σπάνις εὐγενέταις An. 772. φλαύραν οὐ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν Iph. A. 1163. σπάνις τῶν ἀγαθῶν Rh. 245.

Σπάραγμα κόμας An. 827. δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν Bac. 738.

Σπαραγμός. ἐξηλύξαμεν Βακχῶν σπαραγμὸν Bac. 734. δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς Hec. 657. ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς Ph. 1523. χρωτὸς σπαραγμοῖς Tr. 453. γυμνοῦντο πλευραὶ σπαραγμοῖς Bac. 1133.

Σπαράσσειν. τὸν νόμον ἄνω τε καὶ κάτω λόγῳ σπαράσσων Pi. fr. VII. 4. σάρκας ἐσπάραξ' ἀπ' ὀςέων Med. 1217. οὐ σπαράξομαι κόμαν; An. 1210. cf. Iph. A. 1459.

Σπαργᾶν. μαζὸς σπαργῶν Bac. 700. cf. Cy. 55.

Σπάργανον. ἐν σπαργάνοις Tr. 754. conf. Ion. 32. 918. 1351. 1490. et 1598. et Her. F. 1267.

Σπαργανοῦν. σπαργανώσαντες (sc. τὸν παῖδα) πέπλοις Ion. 955.

Σπάρτη, urbs Græciæ celeberrima. Or. 65. An. 41. etc. Sup. 187. Iph. A. 1205. Iph. T. 524. Tr. 944. et 994. Her. 742. Hel. 17. etc. Her. F. 478. et Tel. fr. XX. 1. et dor. Σπάρτα Al. 450. et Rh. 366.

Σπαρτιάτης Or. 457. plur. Σπαρτιᾶται An. 726. et Tr. 999.

Σπαρτιᾶτις. Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 536. 625. et 1661. et An. 151. cf. El. 411. Σπαρτιατίδων κόρη An. 597.

ἡ Σπαρτιᾶτις Ἑρμιόνη ib. 890. γυναῖκα Σπαρτιᾶτιν Hel. 114.

Σπαρτοὶ, genus hominum, quos e draconis dentibus, a Cadmo in terram satis, ortos fingebant. Ph. 802. 947. 949. 1015. 1241. et 1251. Sup. 712. Her. F. 5. et 794. et Fr. inc. CCV. Σπαρτὸς in sing. occurrit Sup. 578. et Bac. 1273.

Σπεῖρα. σπείραις πολυπλόκοις Med. 481. Κέκροπα σπείρας συνειλίσσοντα Ion. 1164.

Σπείρειν. ὃς τὴν ἀρίςην Χεῤῥονησίαν πλάκα σπείρει Hec. 9. σπείρȣσι Δήμητρος ςάχυν Cy. 121. τȣ̀ς Ἄρης σπείρει Her. F. 252. σπείρει νέα (sc. τέκνα) Hyp. fr. IV. 3. μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Ph. 18. εὐγενῆ σπείρειν τέκνα Antiop. fr. XVIII. 2. τὸν Ἀργείων γύην σπείροντες Her. 840. ἡ σπείρȣσα καὶ διδȣ̃σ' ἔρον Hip. 449. ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα Ph. 22. cf. Iph. A. 90. ὃς τὸ γηγενὲς δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος Bac. 1025. cf. v. 1314. παίδων φονὰς σπεῖραι Med. 718. βρότειον σπεῖραι γένος Hip. 618. ἀρίςας θυγατέρας σπεῖραι Bac. 1232. cf. Or. 748. σπείρας βρέφος Ph. 22. ὁ σπείρας πατὴρ ib. 1594. it. Hip. 628. et Bel. fr. XVII. 1. σπείρας ἀδελφȣ̀ς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις Med. 563. πρὸς σὲ τȣ̃ σπείραντος ἄντομαι Διὸς Al. 1101. τὸν σπείραντα γηγενῆ ςάχυν Bac. 264. τὸν σπείραντα ȣ̓κ οἶδε Φοῖβον Ion. 49. χρόνια σπείρας λέχη ib. 64. σπερῶ γύας El. 79. σπερȣ̃ντα θανάσιμον γύην Med. 479. ἔγχη τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ Her. F. 1098. ὡς ὁ πλεῖςος ἔσπαρται λόγος Ar. fr. I. 1. τȣ̃τ' ἐκεῖ νῦν ἐσπάρημεν Ion. 554.

Σπένδειν. σπένδε Bac. 313. ἔνθ' ὁ καινὸς ἔσπεισεν γόνος Ion. 1202. σπονδὰς ἔσπεισα El. 512. σπείσασα νερτέροις χοὰς Or. 1322. σπένδομαι συμφοραῖς ib. 1680. θεοῖσι σπένδεται Bac. 284. ἐπὶ τοῖσιν ἐσπείσαντο Ph. 1246. θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδὰς Al. 1018. νεῖκος ἐσπεῖσθαι Med. 1140.

Σπέρμα. ἀχάριςον σπέρμα Hec. 254. τὸ σπέρμ' ἄρȣρα παραλαβȣ̃σ' ἄλλȣ πάρα Or. 552. παίδων σπέρμα Med. 669. Hip. 622. et Ion. 406. κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. τὸ μαντικὸν σπέρμα Iph. A. 520. τὸ Σισύφειον σπέρμα ib. 524. τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 988. πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων Bac. 35. σπέρμα τῆς θείας φρενὸς Her. 541. σπέρμα παιδὸς Dan. 8. σπέρμα γενναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. θνητῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. συμπλέκοντες σπέρμα Fr. fal. cit. V. 5. σπέρμα δύςηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. σπέρμα κηρύκων eorund. CCXXI.

Σπέρχειν. ὅθεν λαμπρὸς ἀςέρας σπέρχει μύδρος Sis. fr. I. 35. μὴ σπέρχȣ Med. 1133. σπερχόμενος ταχύνει Al. 257.

Σπέσθαι i. q. ἕπεσθαι Ph. 429.

Σπεύδειν. σπεύδω Iph. A. 3. et 140. δύο κακὼ σπεύδεις Ph. 585. ὧν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761. σπεύδει ἀσπȣ̓δαςα Iph. T. 201. cf. Bac. 911. ὃν σπεύδεις ἴσως (sc. κτανεῖν) Hel. 815. μεγάλα σπεύδεις κακὰ ib. 1645. ȣ̓ σπεύδȣσιν εἰς τὰ πράγματα Ion. 599. σόν γε λήσεις πόσιν ἅ σε σπεύδει λαθεῖν ib. 1028. τἀμὰ σπεύδεις φίλα Her. F. 1409. τὸν αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω Bel. fr. I. 4. γάμȣς ὅσοι σπεύδȣσι μὴ πεπρωμένȣς Melan. fr. VIII. 1. σπεῦδε Or. 124. σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι Iph. A. 672. πρὸς οἴκȣς σπεῦδε Hel. 1454. σπεύδετε Cy. 652. σπεύδωμεν Hec. 507. ἃ ἂν βίᾳ σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν Ion. 378. τὸ σὸν σπεύδων ἀγαθὸν Hec. 122. τοιάδε σπεύδων χάριν πέπονθα τὴν σὴν ib. 1175. cf. v. 1201. ὁρῶ δοκȣ̃ντα μᾶλλον, ἢ σπεύδοντά σε Her. 735. σπεύδων, ὅτ' ἔσπευδ', ȣ̓δὲν εἶχε Hel. 724. κλίμακας σπεύδοντες Iph. T. 1352. σπεύδοντες ἄνδρας—θηράσετε ib. 1426. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion. 449. ἔσπευδον αὐτὸ τȣ̃το Tr. 955. ἔσπευδε δρόμῳ El. 473. cf. Ion. 1556. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβȣλίας Sup. 161. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις Her. F. 1133. σπεῦσον Med. 182. σπεύσατε θᾶσσον δώματος εἴσω ib. 100. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. σπεύσω Hec. 66. σπεύσει θανάτοιο τελευτὰν Med. 152. εἰς θαλάμȣς σπεύσεις Hip. 183. ȣ̓ σπεύσετε; ib. 780.

Σπλάγχνον. δοκῶ νιν χρόνῳ μαλάξειν

σπλάγχνον Or. 1201. ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐκμαθεῖν Med. 220. σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. μομφὰς ὀχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν Al. 1012. κατὰ σπλάγχνων πτύχας Sup. 212. τὰ σπλάγχν' ἐξαμήσασθαι βίᾳ Cy. 235. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ ib. 423. λρβὸς ὀ προσῆν σπλάγχνοις El. 828. σπλάγχνα λαβὼν ib. 838. ἐν σπλάγχνοισιν Inus fr. V. 4.

Σποδεῖν. σποδόμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα Hip. 1238. πυκνῇ νιφάδι πάντοθεν σποδόμενος An. 1130.

Σποδιά. δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδιὰν Cy. 610.

Σποδός. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεχύμεθα Sup. 826. σποδοῦ πλῆθος ὀλίγον ib. 1129. πυρὸς τετακότας σποδῷ ib. 1140. ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω σποδὸν ib. 1159.

Σπονδή. ὥσπερ ἐκ σπονδῆς θεοῦ Cy. 467. σπονδαῖς ἔντιμος Or. 1688. σπονδὰς σῷ κασιγνήτῳ φέρων Ph. 97. et 145. ἔν μ' ὠφελεῖ, σπονδαὶ ib. 368. σπονδαῖς πεποιθὼς ib. 603. σπονδαὶ ἡμῖν (sc. εἰσὶ) Med. 898. θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδὰς Al. 1019. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. σπονδῶν ἄπο ὠθεῖ με Bac. 45. σπονδὰς τέμωμεν Hel. 1251. σπονδῶν μεθέξεις ib. 1684. σπονδὰς θεοῖς λείβειν Ion. 1032. ἐκχέοντι σπονδὰς ib. 1188. τὰς πρὶν σπονδὰς θεοῦ δίδωσι γαίᾳ ib. 1192. vid. etiam v. 1232. σπονδὰς ἔσπεισα El. 511.

Σπορά. θῆλυν σπορὰν Hec. 659. et Dan. 12. et θήλεια σπορὰ Tr. 503. ξηρὰ σπορὰ An. 638. δέξαι θηλαῖσι σπορὰς Cy. 56. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν El. 1153.

Σποράς. νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Rh. 701.

Σπουδάζειν. πειθὼ οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν μανθάνειν Hec. 817. σπουδάζομεν πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. σπούδαζε Hec. 337. ὅτ' ἐσπούδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις Iph. A. 337. φαύλως παραινεῖν σπουδάσαντα Her. F. 89. τὸ αὐτοῦ σπουδάσας ib. 507. τοὺς κατὰ τέχνας σπουδαζομένους Epist. IV. πέλας πᾶν, ὅ, τι σπουδάζεται Sup. 761.

Σπουδαστέον Iph. A. 902.

Σπουδή. σπουδῇ πρός σ' ἐλιάσθην Hec. 100. ἔρχεται σπουδῇ ποδὸς ib. 216. cf. An. 547. Rh. 85. et Her. 119. πάντων 'Αχ. διὰ χερὸς σπουδὴν ἔχειν Hec. 673. μὴ θανεῖν σπουδὴν ἔχων Or. 1056. σῆς βοηδρόμου σπουδῆς ib. 1572. τί με καλεῖς σπουδῇ; Ph. 856. ἀκοῦσαι σπουδὴν ἔχεις; ib. 908. εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων Med. 557. ἀφικόμην σπουδῇ Hip. 903. cf. vers. 1152. it. An. 881. θυραίου πήματος σπουδὴν ἔχων Al. 781. et 1017. ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων An. 1051. σπουδὴν ἐπ' ἄλλην ὁρμώμενος Sup. 1198. τῶν προκειμένων σπουδὴν ἔχοντες Iph. T. 1434. διὰ σπουδῆς, festinanter, Bac. 212. ὁποίαν προστιθεὶς σπουδὴν λόγου; ib. 662. ὡς φέρεις τι τῇδε τῇ σπουδῇ νέον Hel. 608. ἡμῖν σπουδῇ σύναψαι ib. 1460. σπουδῆς ὕπο ἔπιπτον ib. 1620. ἃ χρῆν σε μετρίως σπουδὴν ἔχειν Her. F. 709. σπουδῆς ἀξίους Epist. IV. σπουδαὶ λόγων Hec. 132. σπουδαῖς ἅμα Iph. T. 579. σπουδαὶ δεσποίνας Ion. 1061.

Σταγών. ὑγρὰ σταγὼν Sup. 81. σταγόνα ἐκ παρηΐδων γλώσσῃ δράκοντος ἐξεφαίδρυνον Bac. 766. σὺν αἱματηραῖς σταγόσι Ph. 1424. σταγόνας ὑδρηλὰς Sup. 206. οἴνου χλωραὶ σταγόνες Cy. 67. σπονδὰς ἐχίδνας σταγόσι μιγνυμένας Ion. 1233. ὑγροβόλους σταγόνας νοτίους Chry. fr. VII. 3.

Σταδιοδραμοῦμαι Her. F. 863.

Στάδιον. στάδια χλοερὰ Ion. 497.

Στάζειν. ἃ καθαμέριον στάζεις — βότρυν Ph. 237. ὃ κατ' ὀμμάτων στάζεις πόθον Hip. 526. δακρύοισιν κόρας στάζω An. 534. cf. Ion. 876. ψόφος στάζει δι' ὤτων Rh. 566. στάζειν δάκρυ Iph. A. 1467. et Antiop. fr. XL. 2. στάζων ἀφρῷ γένειον Iph. T. 308. ἱδρῶτα σώματος στάζων ἄπο Bac. 620. cf. Tr. 1199. 'Ωκεανοῦ ὕδωρ στάζουσα πέτρα Hip. 122. ἐν αἵματι στάζουσαν χέρα Bac. 1162. αἷμα ἐξ ἄκρου ἔσταζε κρατὸς Med. 1199. cf. Her. 1041. ἐκ θύρσων μέλιτος ἔσταζον ῥοαὶ Bac. 710. κρεμαστὰ ἔσταζ' ὑπ' ἐλάταις ib. 741. ὅτ' ἀπ' ὀμμάτων ἔσταξα πηγὰς Her. F. 1355.

Σταθμᾶν. πλέθρου σταθμήσας μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137. τῇ 'ρετῇ σταθμώμενος τὰ πάντα Fr. inc. B. 19. 2.

Στάθμη. παρ' οἵαν ἤλθομεν ϛάθμην βίᴕ Ion. 1514.

Σταθμὸς, 1) stabulum. ἐν ϛαθμοῖσιν ἱππικοῖς Or. 1449. ϛαθμὸς ἐπὶ βᴕ̃τα An. 280. σὰ πορθήσων ϛαθμὰ Rh. 293. 2) postis. ϛαθμὸς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. cf. Her. F. 999. ἐξ ἄκρων ϛαθμῶν Iph. T. 49. 3) libra, pondus. μυρίον δὸς χρυσᴕ̃ ϛαθμὸν Bac. 810. μέρη ϛαθμῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. 4) statio. διϊπετῆ νεῶν ϛαθμὰ Rh. 43.

Σταλαγμός. ϛαλαγμὸς αἵματος Ion. 351. φόνᴕ ϛαλαγμοὶ Hec. 241. δισσὸς ϛαλαγμὸς αἵματος Γοργᴕ̃ς ἄπο Ion. 1003. cf. v. 1055. et 1265.

Σταλάσσειν. ἔνθα πορφ. ϛαλάσσᴕσιν εἰς οἶδμα—δακρύων αὐγὰς Hip. 738. δάκρυ ϛαλάσσω Hel. 639. ϛαλάσσων ἀΐδᾳ φόνον An. 1047. τοῖς ὁρῶσιν ἐϛάλαξ' ἱδρὼς Ph. 1397.

Στάσις. ϛάσις πολίταις An. 476. τὴν 'Ινᴕ̃ς ϛάσιν Bac. 923. ϛάσει νοσᴕ̃σαν πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. et 543. οἳ ϛάσιν ἔθηκαν ib. 590. τίν' ἔχει ϛάσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. ἐχθρὰν ϛάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων Cresph. fr. IV. 10. πρὸς ἵππων ὁρμήσας ϛάσιν Hip. fr. XII. μάχας ἀφαιρῶν καὶ ϛάσεις Aut. fr. III. 27.

Στασίωρον Cy. 53. vid. not.

Στατίζειν. πρὸς ἕδρας 'Ασιήτιδες δμωαὶ ϛατίζᴕσι El. 316. ᴕ̓δέ τις ἀμφιπόλων ϛατίζετ' (i. e. εται) ἀμφὶ πύλας Al. 90.

Στάχυς. εἰ γῆ κακὴ—εὖ ϛάχυν φέρει Hec. 593. χρυσοπήληκα ϛάχυν Σπαρτῶν Ph. 946. cf. Her. F. 5. κάρπιμος ϛάχυς Sup. 31. et Hyp. fr. IV. 6. λειμῶνος ἠρινᴕ̃ ϛάχυν Sup. 448. γηγενῆ ϛάχυν Bac. 264. Θηβαῖον ϛάχυν ib. 749. σπείρᴕσι Δήμητρος ϛάχυν; Cy. 121. ϛάχυς ἄρσην Er. fr. I. 27. ϛάχυν πύριμον Eu. fr. II. 1. ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν ϛάχυν Meleag. fr. I. 6.

Στεγανός. δοκὸς ϛεγανὰς Cret. fr. II. 7.

Στέγειν. κακόν τι—ϛέγεις ὑπὸ σκότῳ Ph. 1220. δάκρυον ὄμματ' ᴕ̓κέτι ϛέγει Iph. A. 888. ϛέγει πλήρωμά τι; Ion. 1412. μάταν ὄχλον ϛέγοι τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν; Hip. 843. ὥστε ϛέγειν γε τἀμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς El. 273. ϛέγειν τὰ δεσποτῶν Eu. fr IV. 2. ᴕ̓κ ἂν δυναίμην μὴ ϛέγοντ[illegible] πιμπλάναι Fr. inc. XI. 1. δαινύμενος ἐν ϛέγοντι γαϛέρ' ὑπτίαν Cy 325.

Στέγη. ᴕ̓δὲ ϛέγην καλῶς ἀκριβώσειαν Hip. 468. ἐν δεσμοῖσι πανδήμᴕ ϛέγης Bac. 444. cf. v. 227. ubi est in Plur. πανδήμοισι ϛέγαις. ἄξενον ϛέγην ἐμβεβῶτες Cy. 91. συμπίπτε[illegible] ϛέγη Her. F. 905. cf. v. 1007. τὸ[illegible] πονηρὸς κλεῖθρον εἰργέτω ϛέγης Er fr. II. 20. ἥδε μοι τροφὸς,—ἄγκυρα[illegible] ϛέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. 2) dor[illegible] ϛέγα. νυμφιδίῳ ϛέγᾳ An. 859. ϛέγας εἴσω Bac. 593. ἰάχησε ϛέγα El 1150. 3) plur. 'Αθάνας 'Ιλιακᾶς ϛέγαι Hec. 1008. ταῖσδε σώζεται ϛέγαις ib. 1014. γυναικῶν αἰχμαλωτίδων ϛέγαι ib. 1016. ἀνὰ ϛέγας ib 1171. ϛέγαις δέχεσθαι Or. 46. λείπετε ϛέγας Med. 894. μελάθρων ϛέγαι Al. 248. τυραννικαὶ ϛέγαι An 883. πορφυρευτικαὶ ϛέγαι Iph. T 263. σαίρειν ϛέγας Cy. 29. ϛέγα[illegible] δόμων ib. 118. ϛέγαι ἔρημοι φίλω[illegible] Her. F. 430. etc. inprimis dictio κατ[illegible] ϛέγας passim in Eurip. occurrit.

Στεγνός. ϛέγν' ἔχω σκηνώματα Cy 323.

Στέγος. ᴕ̓ τῷδ' ἴτ' εἰς ταυτὸ ϛέγος Al 739. cf. An. 658. et Iph. T. 950 ἐρείψιμον ϛέγος Iph. T. 48. πᾶ[illegible] τόδ' ἐπλήσθη ϛέγος (sc. αὐτῆς) Her 646. δυοῖν ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόν[illegible] τοιν ϛέγος Ion. 848. πολύκαπνο[illegible] ϛέγος El. 1140. διὰ ϛέγᴕς Dan 32.

Στείβειν. ἵνα ϛείβᴕσι κύνες Hip. 217 ἵνα χορὸς ϛείβᴕσι ποδοῖν Ion. 49[illegible] ποδὶ ϛείβων ἀνοσίῳ Hel. 875.

Στεῖρος μόσχος An. 712.

Στείχειν. ποίαν—ϛείχω; Hec. 16[illegible] ϛείχᴕσιν εἰς φόνον Med. 977. πρ[illegible] πτον ἐς ᾅδην ϛείχω Hip. 1366. con[illegible] An. 415. εἰς καλὸν ϛείχει Her. [illegible] 729. ϛειχέτω ἄχθη νεκρῶν Sup. 94[illegible] ὡς ϛείχῃς πάλιν Hec. 1021. cf. Rh 594. πρὸς φίλον ϛείχειν τάφον O[illegible] 97. τυφλῷ ϛείχοντα παραφόρῳ πο[illegible] Hec. 1050. δρόμῳ ϛείχοντα Or. 72[illegible] βάρβαρα φῦλα καὶ διόδᴕς ἀνόδᴕς ϛε[illegible] χων Iph. T. 888. αὐτόματον τὸν δ[illegible] λὸν εἰς τὸ κρανίον ϛείχοντα Cy. 64[illegible]

ϛείχων πάτραν Ion. 1331. δι' αἰθερίας ϛείχοντε πλακὸς El. 1349. νεκρὸς ϛείχουσα θάπτε Hec. 1288. ἀκτῖνα τὴν ϛείχουσαν ἡλίου Rh. 992. βραδεῖ ποδὶ ϛείχουσα Fr. inc. II. 4. etc.

Στέλλειν. ϛέλλουσ' Ἀργεῖοι νόσον Tr. 168. μὴ ϛέλλειν τὰν σὰν Ἶνιν πρὸς Αὖλιν Iph. A. 119. ϛέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν ib. 178. μὴ ϛέλλειν ϛρατὸν ib. 661. conf. v. 1328. ποντίοις πείσμασι λινόκροκον φᾶρος ϛέλλων Hec. 1081. ἔνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐϛείλαμεν Iph. T. 70. ὅπη νεὼς ϛείλαιμ' ἂν οὔριον πτερὸν Hel. 146. ναυκληρίαν—ϛείλας Al. 112. ἀπ' Ἰνάχου ϛείλας Sup. 646. σὲ πολυκώπῳ σκάφει ϛείλας Iph. T. 982. ϛελῶ σε Bac. 825. ποῖ δὴ ϛέλλεσθε; Hec. 117. κατὰ πρύμνας ναῦται ϛέλλονται κινεῖν κώπας Tr. 181. ὃς ἀδίκῳ γνώμᾳ—ϛέλλεται Bac. 998. ὡς ϛελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Tr. 1264. ὡς ϛέλλῃ (2 sing. præs. conj. med. *proficiscaris*) πρὸς οἴκους Hel. 1456. ἐπὶ θήρας πόθον ἐϛέλλου Hip. 234. ϛεῖλαί νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλους Bac. 819. λόγον ϛειλώμεθα ib. 668. ϛείλασθαι τὴν πρὸς Ἀρχέλαον ὁδὸν Epist. V. τί ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ἐϛάλης; Med. 668. οὗπερ οὕνεκ' ἐϛάλην An. 250. cf. Dan. 44. ἐπεὶ—πρὸς θάλασσαν ἐϛάλη Hel. 1543. ἐϛάλην ἰηλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 109.

Στέμμα. ϛέμματα ξήνασα Or. 12. ϛεμμάτων οὐχ ἥσσονας σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 895. σέβουσα ἱερὰ ϛέμματα Sup. 36. cf. Ion. 1389. σεμνὰ ϛεμμάτων μυϛήρια Sup. 470. ϛέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. δόμος ϛέμμασιν ἔνδυτος Ion. 224. τὰ τοῦ θεοῦ ϛέμματα ib. 522. cf. v. 1310. ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν ϛέμμασιν ib. 1338.

Στεμματοῦν. ϛεμματοῦτε Her. 530.

Στέναγμα. ἄξια ϛεναγμάτων Or. 1326. ἀντίφων' ἐμῶν ϛεναγμάτων κλύουσαι Sup. 801. τῶν σῶν ἀκούσασα ϛεναγμάτων Her. 479.

Στεναγμός. κατάρχομαι ϛεναγμὸν Or. 958. βροντᾷ ϛεναγμὸς—ἦν ὅμοιος Ph. 1046. κλύει τις ϛεναγμόν; Al. 87. ϛεναγμὸν τῶν νεκρῶν ἀΰσατε Sup. 798. ϛεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390. πόσον ϛεναγμὸν Her. 833. cf. Her. F. 1025. Ἀργεῖος ὁ ϛεναγμὸς, ἢ φίλων ἐμῶν; El. 755. ἀγὼν πλήρης ϛεναγμῶν Hec. 230. εἰς ϛεναγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη Or. 957. κλύειν ϛεναγμῶν Al. 553. πενθίμους ϛεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 677. ϛεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140.

Στενάζειν. ὥς σε ϛενάζω Ph. 1634. et Bac. 1026. τί παιᾶν' ἐμὸν ϛενάζεις; Tr. 578. οὐ μόνον ϛενάζετε τοὺς Ἡρακλείους παῖδας κ. τ. λ. Her. F. 248. ϛενάζω τέκνων ὄλεθρον ib. 1065. ὀψὲ ϛενάζεις El. 1111. ϛέναζε Tr. 1228. et Her. F. 1064. ϛενάζεθ', ὡς ϛενακτὰ Her. F. 913. τότε ϛενάζειν ἐχρῆν Hip. 1072. οὐ γὰρ ἔνδικον, σὲ μὲν ϛενάζειν, κ. τ. λ. Iph. A. 483. ϛενάζειν πολλὰ ib. 1143. ϛενάζων ἀρὰς τέκνοις Ph. 336. ὁ ϛενάζων οἰκτρὸν Sup. 104. μέγα ϛενάζων Iph. T. 957. ϛενάζων ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130. ϛενάζων φροίμιον φόνου Her. F. 753. ἰάλεμοι ματέρων—ἐϛέναζον οἴκοις Ph. 1042. τί ἐϛέναξας τοῦτο; Iph. T. 550. ϛέναξον Al. 235. et Her. F. 875. ἤπου ϛενάξει' οἷσιν κακοῖς Al. 197. μήπω ϛενάξῃς Ion. 768. δεινὸν ϛενάξασα Med. 1184.

Στενακτέον Sup. 291.

Στενακτός. ϛενακτὰν ἰαχὰν Ph. 1311. ϛενακτὰν ἄταν Her. F. 917. ϛενάζεθ', ὡς ϛενακτὰ ib. 913.

Στενάχειν. ὅταν ἄνδρα φίλον ϛενάχῃ τις Ar. fr. XXVII. 4. πάρα ϛενάχειν Ph. 1546. et Tr. 106.

Στένειν. ϛένει τις—ἐν δόμοις κόρα Hec. 649. τὸν θανόντα οὐ ϛένεις τόνδε ib. 678. ϛένω γε τὸν Κλυταιμνήϛρας μόρον Or. 77. ὥς σ' ὀλόμενον ϛένω ib. 1384. ἤ που ϛένουσι φυγὰς ἐμάς; Ph. 381. πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν, ϛένω; ib. 1321. κακῶν σῶν ϛένω ib. 1434. τὸ πρᾶγμ', ἐφ' ᾧτινι νῦν ϛένεις Hip. 903. ϛένω σὲ μᾶλλον, ἢ 'μὲ ib. 1409. ϛένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη Sup. 820. Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρου ϛένω Iph. A. 370. τέκνων πλῆθος δάκρυσι κατάωρα ϛένει Tr. 1090. τὰς ἐμὰς ϛένω τύχας Hel. 470. τὰ πάρος οὐκέτι ϛένομεν ib. 654. σὲ δακρύοις ϛένω, κ. τ. λ. Her. F. 1045. ϛένει διπλᾶ Fr. inc. LXXV. 5. cf. Hel. 142. ὅταν σὺ

στένης Or. 298. cf. v. 1166. δεσπότιν στένωσιν Al. 952. στένειν πάθος Hec. 589. οὐχ οἷόν τε μὴ στένειν κακὰ Or. 1033. μέγα στένειν Med. 291. cf. Cy. 197. στένειν πάρα Al 342. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν Alex. fr. XX. τὴν δυστυχεστάτην στενῶν στρατείαν Sup. 23. τίς ὁ στένων; Rh. 732. πόντος κύμασι στένων λάβρως Her. F. 861. στένουσα Ph. 1444. Hip. 38. et Hel. 186. οὐκ ἂν μονωθεὶς σῆς δάμαρτος ἔστενες Al. 297. cf. v. 655. νόσον κρυφαίαν ἡνίκ' ἔστενες λάθρα Ion. 944. στενομένα πόλις ib. 721. etc.

Στενόπορθμος. στενόπορθμον Χαλκίδα Iph. A. 167.

Στενόπορος. τᾶς Αὐλίδος στενοπόροις ὅρμοις Iph. A. 1496. στενοπόρους κατ' ἐξόδους An. 1144. στενοπόρους πέτρας Iph. T. 890. στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα Iph. A. 81.

Στενός. στενὸν δίαυλον Tr. 435.

Στέργειν. εἰ τούσδε γ' εὐνῆς οὕνεκ' οὐ στέργει πατὴρ Med. 88. στέργουσι ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. cf. An. 180. εἰ μὴ τούσδε γε στέργεις νόμους Hip. 461. ἄλλην τίν' εὐνὴν στέργει πόσις; An. 908. στέργω τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν μάλιστα Fr. inc. LVIII. 4. Ζεύς, εἴτ' Ἀΐδης, ὀνομαζόμενος στέργεις eorund. CLV. 3. τὴν μίαν μοι στεργέτω πόσις—εὐνὰν An. 470. στέργοιμ' ἂν Hec. 789. στέργοι με σωφροσύνα Med. 636. χρῆν γυναῖκα, κἂν κακῷ πόσει δοθῇ, στέργειν An. 213. στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς Sup. 257. cf. Her. F. 711. τὸν παρόντα στέργειν πόσιν χρὴ Hel. 1305. cf. v. 1417. λέκτρ', ἃ μὴ θέμις, στέργειν Her. F. 1342. πατέρα στέργειν El. 1102. στέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα στέργων Iph. A. 502. γυναικὶ δ' ὄλβος, ἂν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ Fr. inc. LVI. οὐκ ἔστεργέ σοι ὅμοιος εἶναι Ion. 817. ὃν ἔστερξα οὐχ ὁμοίως ἀεὶ Epist. V. πέρα στέρξαντες Fr. inc. B. 45. 1. οὐ στέρξεις τὰ κρανθέντα Or. 1023. τἄμ' ἐγὼ στέρξω κακὰ Ph. 1679. οὐκ ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μή, στέρξουσ' ὅμως; El. 407. στέργεσθαι ὑπὸ τῶν φίλων Epist. IV. etc.

Στέργηθρον. στέργηθρα φρενῶν Hip. 256.

Στερεῖν. διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος An. 1214. ὅστις Θέτιν ἐστέρησ' Ἀχιλλέως Hel. 853. τὰς Μυκήνας — ἀνδρὸς στερήσας Her. 807. τέκνων φιλτάτων στερεῖσθαι Sup. 793. ἀνδρὸς ἐστερήμεθα Cresph. fr. VII. 2. μητρὸς ἐστερημένοι Med. 1023. λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη ib. 286. σφῶν ἐστερημένη ib. 1036. στερηθῆναι βίου Hec. 338. ἐσθλῆς γυναικὸς στερηθῆναι Al. 198. στερηθῆναι πάτρας Iph. T. 1058. πατρὸς στερηθεὶς Or. 586. ματρὸς στερηθεὶς Ph. 995. cf. Al. 411. παιδὸς στερηθεὶς Ph. 1212. et παίδων στερ. Her. F. 1401. τῆς σῆς στερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας Hip. 838. δάμαρτος σῆς στερηθεὶς Al. 227. σῶν στερηθεὶς γάμων An. 982. νεῶν στερηθείς, τοῦ τε σοῦ μιμήματος Hel. 881.

Στερεός. ἕρμα στερεὸν γῆς Hel. 860.

Στέρεσθαι Ph. 586. στέρομαί σε Bac. 1369. στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων Ion. 865. τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρομαι El. 1309. στέρεσθαι πατρίδος Ph. 391. et γᾶς πατρίας στέρεσθαι Med. 653. λέχους στέρεσθαι An. 371. στέρεσθαι τέκνων Sup. 1090. et τ. στερομένην Iph. A. 889. σοῦ στερέντα Al. 625. στερέντα ἀρχᾶς Iph. A. 357. φασγάνῳ βίον στερεὶς Hel. 94. φρονήματος τοῦ πρὶν στερέντες Hec. 623. οἴων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν Iph. T. 474. σοῦ στερεῖσα Bac. 1360. ὄμβρων διόθεν στερεῖσαι El. 736. δισσοῖν στερήσῃ τέκνοιν Ph. 1269. οἵου στερήσεσθ' ἀνδρὸς Hip. 1460. στερήσομαι El. 308.

Στερίσκομαι Sup. 1093.

Στέρνον. στέρνον παίειν Hec. 563. στέρνα ib. 424. στέρνα κάλλιστα ib. 560. ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις Or. 1466. Ἄρην Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχε Ph. 136. στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγ Al. 4. στέρνων κτύπον Sup. 87. c Tr. 789. πρὸς στέρνα πατρὸς στέρν τἀμὰ περιβαλῶ; Iph. A. 632. cf. v 635. λόγχην πρὶν διὰ στέρνων μολεῖ Rh. 684. διὰ στέρνων φόβος ἀΐσσ Τρῳάσιν Tr. 157. στέρνων ἀπονιψαμένη Ion. 874. vid. not. περί μ στέρνοις στέρνα πρόσαψον El. 1321. et

Στερνοτυπής. στερνοτυπεῖς κτύποι Su 604.

Στεροπὰ, dor. et poët. pro ἀστραπὴ He 68.

Στεῤῥός. ϛεῤῥὸν δαίμονα An. 98. ὀκ ἔϛιν ὅτῳ ϛεῤῥὸς ἀνθρώπȣ φύσις Hec. 296. ϛεῤῥὰ ἀνάγκη ib. 1295. ϛεῤῥὰν παιδείαν Iph. T. 206. ϛεῤῥὰς ἀλγηδόνας Med. 1031. ϛεῤῥὸν δόρυ Sup. 711. ἐν ϛεῤῥοῖς λέκτροισι Tr. 114.

Στεφάνη, et dor. άνα. ἀπὸ ϛεφάναν κέκαρσαι πύργων Hec. 910. πύργων ἐπ' ἄκρας ϛεφάνας Tr. 779.

Στεφανηφορία Her. F. 781. et El. 862.

Στεφανηφόρος. ϛεφανηφόρȣς θιάσȣς Bac. 531.

Στέφανος. ὀδεὶς ϛέφανον ἀνθαιρήσεται Hec. 660. χρυσȣ̃ν ϛέφανον ἔχω Ph. 863. αἴσχιϛον αἰτῶ ϛέφανον ib. 1378. χρυσεότευκτον ϛέφανον περιθέσθαι Med. 984. cf. v. 1065. 1160. et 1192. πλεκτὸν ϛέφανον ἐξ ἀκηράτȣ λειμῶνος Hip. 73. πόλει ϛέφανον εὐκλείας λαβεῖν Sup. 315. τῆς Σαλαμῖνος ϛέφανον Iph. A. 194. χλωροκόμῳ ϛεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν ib. 759. κλεινότατον ϛέφανον ib. 1529. τὸν καλλίνικον ϛέφανον Iph. T. 12. ϛέφανος ὀκ αἰσχρὸς πόλει Tr. 401. ϛέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι ib. 565. Ἀθάνας ὀράνιον ϛέφανον ib. 800. ϛέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν ib. 937. ϛέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. τὸν καλλίπαιδα ϛέφανον Her. F. 839. καλὸς ἀϛοῖς ϛέφανος ib. 1334. ἥκω 'πὶ τόνδε ϛέφανον El. 614. ϛέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς δέχȣ ib. 887. κάλλιϛον ἕξεις ϛέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. κόσμος σιγῆς ϛέφανος ἀνδρὸς ὀ κακȣ̃ ejusd. fr. X. 1. πόλει πατρῴᾳ ϛέφανον λαβὼν Aut. fr. III. 18. ὀκ ἔνεϛι ϛέφανος (i. e. gloria) Fr. inc. LI. 5. ἐπὶ καλλιχόροις ϛεφάνοισι Ph. 793. ἐπ' ἄκροις ἕϛακ' ἀρηΐοις ϛεφάνοισιν ib. 840. παύσω κώμȣς—ϛεφάνȣς τε Al. 345. ϛεφάνοις πυκασθεὶς ib. 799. et 835. ϛέφανοι κόμας Sup. 974. ϛεφάνωσεν δρακόντων ϛεφάνοις Bac. 102. ἐπέθεντο κισσίνȣς ϛεφάνȣς ib. 702. ϛεφάνων ὀ μία χροία Cy. 515. ϛεφάνοισι κοσμηθέντες Ion. 1169. αἰεὶ ἐν ϛεφάνοισιν εἴην Her. F. 677. ϛεφάνοισιν ὀδαμȣ̃ τιμήσεται Er. fr. I. 54. ϛεφάνοις κάρα πολιὸν ϛεφανώσας eorund. fr. VI. 3. etc.

Στεφανȣ̃ν. ὡς ϛεφανοῖς (sc. τὸν νεκρὸν) Tr. 1144. τύμβον ϛεφανȣ̃ν αἵματι Hec. 128. εἶπ' Ὀρέϛην ϛεφανȣ̃ν Or. 922. ϛεφανȣ̃ν κρᾶτα κισσίνοις βλαϛήμασιν Bac. 177. μὴ λήγοις ϛεφανȣ̃σα Or. 1693. Ph. 1754. et Iph. T. 1499. ϛεφάνωσεν δρακόντων ϛεφάνοις Bac. 101. ϛεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως Tr. 1030. ϛεφάνοις κάρα πολιὸν ϛεφανώσας Er. fr. VI. 4. ϛεφανȣ̃ Tr. 1223. ϛεφανȣ̃σθε κρᾶτα Iph. A. 436. ϛεφανȣ̃σθε κισσῷ Bac. 106. et κ. ϛεφανωθεὶς ib. 81.

Στεφανώδης. ϛεφανώδει χλόᾳ Iph. A. 1058.

Στεφάνωμα μόχθων Her. F. 355.

Στέφειν. ϛέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις Al. 762. ϛέφȣσι σȣ̃ κασιγνήτȣ κάρα El. 854. ἐνδυτὸν νεβρίδων ϛέφετε—πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 112. τὸν βαλόντα ϛέφειν τετάγμην Œnei fr. VIII. 2. ἔϛεψα κρᾶτα Al. 1018. cf. Iph. A. 1567. βότρυσιν ἔϛεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2. τὸν Κλυταιμνήϛρας τάφον ϛέψασα Or. 1322. σὲ ἐπὶ κάρα ϛέψȣσι καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1080. οἷσιν ϛέψει ναὸς Tr. 576. σȣ̃ ϛέψω κάρα κισσῷ Bac. 341. cf. El. 872. ϛέφȣ κάρα Bac. 313. φύλλοις ϛέφεσθαι Aut. fr. III. 24. ὀις ϛεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7. κισσῷ ϛεφθεῖσα χλόᾳ Hel. 1376.

Στέφος. ϛέφος χρυσήλατον Med. 949. καλλίνικα ϛέφη Ph. 865. σέμν' ἀφαιρεῖτε ϛέφη μητρὸς Sup. 359. ϛέφεα περίβολα δίδοτε Iph. A. 1477. ἐπὶ κάρα ϛέφη βαλλομέναν ib. 1512. ϛεφέων ἱερȣ̃ς ϛολμȣ̃ς Tr. 258. ὦ ϛέφη τȣ̃ φιλτάτȣ μοι θεῶν ib. 451. νερτέρων ϛέφη ib. 1247. ϛέφη μιαίνεται Her. 71. ϛέφεσιν ἱεροῖς Ion. 104.

Στήριγμα. χερὸς ϛηρίγματα Iph. A. 617.

Στηρίζειν. κῦμ' ὀρανῷ ϛηρίζον Hip. 1207. ὀρανῷ ϛηρίζον εὑρήσεις κλέος Bac. 970. πρὸς ὀρανὸν καὶ γαῖαν ἐϛήριξε φῶς σεμνȣ̃ πυρὸς ib. 1081. ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐϛηρίζετο ib. 1071.

Στιβάς. ϛιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ Tr. 507. ὁρῶ ϛιβάδας Hel. 804.

Στίβος. κενὸς ϛίβος Or. 1274. ὡς ἂν πρȣ̃ξερευνήσω ϛίβον Ph. 92. φυλάσσȣ, μή τις ἐν ϛίβῳ βροτῶν Iph. T. 67. ἦν ϛαλαγμὸς ἐν ϛίβῳ τις αἵματος; Ion. 351. περιφερῆ ϛίβον χθονὸς ib. 743.

Στικτός. ϛικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. νεβρȣ̃ ϛικτὸν δέρας ib. 833. ϛικτοῖς ὄμμασιν Ph. 1122.

Στίλβειν. ϛίλβει νοσώδεις ἀϛραπὰς Or. 480. τȣ̃το ϛίλβει κατὰ γῆν Hip. 194. ϛίλβȣσιν (sc. πῶλοι, equi), ὥϛε κύκνȣ πτερὸν Rh. 618. φαεννοῖς ϛίλβων ὅπλοις An. 1147.

Στίξ. Καδμείων ϛίχες Sup. 669. et 821. τάσσοντα πολεμίων ϛίχας Her. 676.

Στοῖχος. περιέϛησεν ἀνθρώποις φόβȣ ϛοίχȣς Sis. fr. I. 38.

Στολή. μελαμπέπλῳ ϛολῇ Al. 429. ἀνθηρὸς εἱμάτων ϛολῇ Iph. A. 73. τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἕξεις ϛολήν; Rh. 204. cf. v. 207. et Bac. 826. et 828. Θρῃκίαν ἔχων ϛολὴν Rh. 313. πτωχικὴν ἔχων ϛολὴν ib. 503. ῥακοδύτῳ ϛολῇ πυκασθεὶς ib. 712. ϛολὴν θῆλυν Bac. 826. 834. et 850. ϛολὴν Ἕλληνα ἔχει Her. 131. ϛολήν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις Hel. 561. ἀντὶ ναυφθόρȣ ϛολῆς ib. 1398. Παλλάδος ϛολὴν Ion. 996. ϛολὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ Her. F. 465. ϛολῇ λαμπρύνεται El. 966. ϛολὴν ἰδόντι λαμπρὸς Syl. fr. III. 3. 2) dor. ϛολά. ἐν γυναικομίμῳ ϛολᾷ Bac. 978. τὰν θηλυγενῆ ϛολὰν ib. 1154. βαρβάρȣ ϛολᾶς Hel. 1144.

Στολιδȣ̃σθαι. Καδμείαν νεβρίδα ϛολιδωσαμένα Ph. 1743.

Στολίζειν. Πάραλον ἐϛολισμένον δορὶ Sup. 659. νῆας εἰδόμαν, σημείοις ἐϛολισμένας Iph. A. 255.

Στολίς. ϛολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα Ph. 1498. πέπλων ϛολίδες Bac. 934. νεβρῶν παμποίκιλοι ϛολίδες Hel. 1375.

Στόλισμα. γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχȣ ϛολίσματος Hec. 1156.

Στολμός. μέλανα ϛολμὸν πέπλων Al. 215. ϛολμὸν χρωτὸς ποικίλων πέπλων An. 148. μελαμπέπλȣς ϛολμȣ̀ς Al. 822. cf. v. 926. ϛεφέων ἱερȣ̀ς ϛολμȣ̀ς Tr. 258. τέκν' ὁρῶ ϛολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεϛεμμένα Her. F. 526.

Στόλος. Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις αἴροιεν ϛόλον Hec. 1141. τεθριπποβάμονι ϛόλῳ Or. 990. τίς ϛόλος; Sup. 1048. θέλει τι κλεινὸν ἔτος ὁ ϛόλος ib. 1055. ἐκμετρῆσαι ϛόλον Iph. A. 816. χιλίων ναῶν ϛόλον συνήγαγε Iph. T. 10. ὑπὲρ ϛόλον ἐκπετάσȣσι πόδα ναὸς ib. 1135. ἐκπέμψω ϛόλον Hel. 1443. ὁρῶ ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα ϛόλον Alop. fr. IV. 1. δώδεκα ϛόλοι ναῶν Iph. A. 277.

Στόμα. ἀηδόνος ϛόμα Hec. 337. εὐφημεῖν ϛόμα ib. 664. ȣ̓κ' ἐφέξετε ϛόμα; ib. 1283. δεινὸν ἀναβοᾷ διὰ ϛόμα Or. 103. φυλασσομένα ϛόματος ἀνακέλαδον ib. 184. ἀφύλλȣ ϛόματος ib. 383. βροτοῖσι ϛόμα σαφέϛατον νέμει ib. 591. κλῄσας ϛόμα Ph. 872. εἰς ἄκρον ϛόμα πύργων ib. 1173. λόγχην ἐνώμα ϛόματι ib. 1394. εὐλαβȣ̃, μή τι σὸν σφαλῇ ϛόμα Hip. 100. κατ' ἀμβροσίȣ ϛόματος ib. 137. ȣ̓χὶ συγκλείσεις ϛόμα ib. 498. ὦ ϛόμα Δίρκας ib. 556. σῖγα ἕξομεν ϛόμα ib. 660. τόδε ȣ̓κ ἔτι ϛόματος ἐν πύλαις καθέξω ib. 882. τί τȣ̓μὸν ȣ̓ λύσω ϛόμα; ib. 1060. ἀνὰ ϛόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν (sc. τὰ κακὰ) An. 95. ἐπιλάζυμαι ϛόμα ib. 249. ἔχε ϛόμα Sup. 513. εὐπροσήγορον ϛόμα ib. 869. ἐτήτυμον ϛόμα Iph. T. 1085. Θρῃκῶν ἀρίϛοις ἐμπεσὼν κατὰ ϛόμα Rh. 409. περάσας ναυσὶ πόντιον ϛόμα ib. 436. Ἀχιλλέως καὶ ϛρατȣ̃ κατὰ ϛόμα ib. 491. cf. v. 511. et Her. 801. παρεῖσ' ἐῶ ϛόμα Tr. 690. ϛόμα εὔφημον Bac. 70. et Ion. 98. ἀθρόῳ ϛόματι Bac. 724. συνθέντες ἄρθρα ϛόματος Cy. 621. ἀψευδὲς ϛόμα Her. 891. κρατεῖν ϛόματος Hel. 1404. τό γε ϛόμα δȣ̃λον πέπαυται Ion. 674. Ταινάρȣ διὰ ϛόμα Her. F. 23. ἴσχε τὸ ϛόμα ib. 1244. θεȣ̀ς ἔχων ἀνὰ ϛόμα El. 80. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ϛόμα Antiop. fr. XXVII. 4. τὸ ϛόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει Fr. inc. XVI. 3. etc. 2) plur. γεραρῶν ἐκ ϛομάτων Sup. 42. εἴργοις ϛομάτων φθόνον Rh. 343. ἀχαλίνων ϛομάτων Bac. 385. cf. Melan. fr. XX. 4. εὐρόοισι ϛόμασι Hip. fr. IX. 3.

Στόμαργος. τὴν σὴν στόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 525.

Στόμιον. στόμια πυριγενῆ Hip. 1223. χρυσοδαιδάλτȣς στομίοισι πώλȣς Iph. A. 219. αἱματηρὰ στόμια Iph. T. 935. στόμια διαπερῶσα ib. 1392.

Στομȣ̃ν. δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη Iph. T. 287.

Στοναχὴ, vel dor. ά. τίνα μȣσοπόλον στοναχὰν—ἀνακαλέσομαι Ph. 1505.

ἐν στοναχῇσι Or. 204. ἀχόρυς στοναχὰς μέλποντο An. 1038. ἔτοι στοναχαῖς—θεὺς σεβίζυσα El. 195. τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζυς; ib. 1314.

Στορνυμι. λῆμα ὔπω στόρνυσι χρόνος τὸ σὸν Her. 702.

Στοχάς. Λίβυες οἰωνοὶ στοχάδες Hel. 1496. vid. not.

Στόχασμα. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν Bac. 1203.

Στρατεία. τὴν δυστυχεστάτην στένων στρατείαν Sup. 23. στρατείαν ὀλεθρίαν ib. 116. εἰς στρατείαν πάντας Ἀργείυς ἄγων ib. 229. στρατεία διαλυθεῖσα Iph. A. 495.

Στρατεύειν Or. 925. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατεύομεν Her. F. 825. στράτευε Iph. A. 394. στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείαν θέλω Rh. 471. οἶσθ', ἣν στρατείαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν; Sup. 116. στρατεύσας ἄδικα Er. fr. IV. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν Ph. 435. ὧν μετ' ἐστρατευόμην Iph. A. 967. ἢν στρατεύσῃ ib. 1171.

Στράτευμα. πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικὸν Hec. 38. ἐν μυρίῳ στρατεύματι ib. 606. cf. Ar. fr. X. 2. στράτευμ' Ἀχαιῶν Hec. 983. στράτευμα Παλλάδος Sup. 601. συγκλήτυ μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 302. ἀναρίθμῳ στρατεύματι Bac. 1333. αἰσχρὸν στράτευμα Cy. 282. τὰ κλεινὰ πῦ 'σί μοι στρατεύματα; Hel. 460. etc.

Στρατηγεῖν Iph. A. 84. et Her. 392. στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων An. 324. Φρυξὶ στρατηγῦντα Tr. 926. αὐτὸς στρατηγῶν Her. 279. εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν Ar. fr. XI. 2. δυοῖν γερόντοιν στρατηγεῖται φυγὴ Her. 39.

Στρατηγία. τὴν ἐμὴν στρατηγίαν λέγων An. 679. τῇ ἐκεῖ στρατηγίᾳ—ἐπηρμένοι ib. 705. ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας Iph. T. 17.

Στρατηγὸς An. 697. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ κρεῖσσον στρατηγῦ μυρίυ στρατεύματος Ar. fr. X. 2. vid. not. δισσὼ στρατηγὼ Ph. 1371. τῶν κατθανόντων—ἑπτὰ στρατηγῶν Sup. 102. σφαλερὰ ὖ φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132.

Στρατηλατεῖν. δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ Her. 466. ὅπως στρατηλατῇ Sup. 234. γυναικὸς ὕνεκα στρατηλατεῖν Or. 716. στρατηλατεῖν σε δεῖ Iph. A. 1195. ἀλκῆς μυρίας στρατηλατῶν Rh. 276. συνάψω Μαινάσι στρατηλατῶν Bac. 52. ὐδὲν πρὸς βίαν στρατηλατῶν Hel. 402. ἄνδρα στρατηλατῦνθ' Ἕλλησιν El. 917. cf. v. 321. στρατηλατήσας An. 737. et Her. F. 61. στρατηλατήσω κλεινὸς Sup. 593.

Στρατηλάτης. πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην Or. 573. cf. v. 850. et 1402. ἀσφαλὴς ἐστ' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης Ph. 602. τῦ στρατηλάτυ Μενέλεω An. 487. πόλλ' ἀνδρὶ—στρατηλάτῃ μέλει Iph. A. 645. Θρῄκιος στρατηλάτης Rh. 670. et 950. τὸν στρατηλάτην ἄγων Her. 862. χθονὸς στρατηλάτης Bel. fr. XXIV. 1. στρατηλάτας dor. pro ης Or. 1402. et Iph. A. 244. διπλῶ στρατηλάτα Ph. 1371. στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων Or. 968. cf. Ph. 1231. αἴτει, πλὴν στρατηλάτας νεῶν Rh. 173. σὺν θεοῖσι τὺς σοφὺς κινεῖν δόρυ στρατηλάτας χρὴ Er. fr. V. 2. στρατηλάται ἂν μυρίοι γενοίμεθα Pal. fr. I. 1.

Στρατιά. πείθει στρατιὰν Hec. 135. Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἂν Iph. A. 171. ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς ib. 753. φρυρὰν πάσης στρατιᾶς Rh. 6. φύλακες στρατιᾶς ib. 15. τί κινεῖς στρατιάν; ib. 19. cf. v. 38. στρατιᾶς Ἑλλάδος διόπτας ib. 233. χιλιόναυν ἔχων στρατιὰν ib. 263. ἀπὸ στρατιᾶς κῆρυξ στείχει Tr. 230.

Στρατόπεδον. πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδυ Sup. 661. πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; Rh. 593. ποίᾳ προσάξει στρατόπεδον δορὸς Her. 397. πελάζει στρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς Rh. 526.

Στρατός. ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν αἰχμητὴν Hec. 120. χιλιόναυν στρατὸν Or. 352. στρατὸς Ἀργόλας Rh. 41. ναυσιπόρος στρατὸς ib. 48. μιγάδα βάρβαρον στρατὸν Bac. 1353. etc.

Στρεπτός. στρεπτῷ σιδήρῳ Her. F. 946. στρεπταῖς λύγοισι Cy. 224.

Στρέφειν. τί στρέφω τάδε; Hec. 750. στρέφυσι φᾶμαι Med. 416. ἄλλος ἄλλοσε στρέφει (sc. τὴν πόλιν) Sup. 413. κυανέαν ἅλα στρέφει Iph. T. 7. στρέφεις ἄλλυς ἄλλως εἰς ἀμέραν And. fr. VIII. 3. τὰ τῶν εὐδαιμονύντων ὡς τάχα στρέφει θεὸς Meleag. fr. XVI. πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε Ph. 460. στρέφ' οἴακα Hel. 1607. στρέφ'

ἅρμα Phaëth. fr. VIII. 7. πρόσωπον τοὔμπαλιν ϛρέφοντα Hec. 344. ὄμμα πανταχοῦ ϛρέφων Iph. T. 68. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος ϛρέφων Her. F. 990. ὀμμάτων ἄπο κόρας ϛρέφουσαν Med. 1175. ἄρκτος ϛρέφουσ' οὐραῖα Ion. 1154. vid. not. ἔϛρεφον πώλους ἐς ἀλκὴν Sup. 678. σεισμός νιν (sc. τὸ βρέτας) ἔϛρεψε χθονός; Iph. T. 1166. εἰ μὴ θεὸς ἔϛρεψ' ἄνωθεν Tr. 1243. πάλιν με ϛρέψον Her. F. 1406. ϛρέψαι θερμὰν ἀελίου—ἕδραν El. 739. ἔμπαλιν ϛρέψας κάρα Iph. A. 1549. cf. Med. 1152. ϛρέψασα πάλλευκον δέρην Med. 30. cf. v. 923. ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω ϛρέψασα Her. F. 1307. δίκα καὶ πάντα πάλιν ϛρέφεται Med. 412. ἐξεγειρόμενος ϛρέφεται Her. F. 1068. γλαυκῶπις ϛρέφεται μήνη Fr. inc. CCIX.

Στροφή. ἐν ϛροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος Her. F. 932.

Στρόφιγξ. πῶλοι ϛρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλούμεναι Ph. 1133.

Στρόφιος, pater Pyladis. Or. 763. et 1403. Iph. T. 60. 917. et 921. et El. 18.

Στροφίς. πλεκτὰς ἱμάντων ϛροφίδας ἐξανήσομαι An. 719.

Στρυμόνιος πῶλος Rh. 386.

Στρυμῶν, fluvius Thraciæ. Rh. 279. etc.

Στρωμνή. ϛρωμνῆς ἐς ἀλκὴν οὕνεκ' ἤλθομεν πέρι Ph. 424.

Στρωννύναι. ἔϛρωσέ γ' εὐνὰς Sup. 766. ἵν' ἔϛρωται λέχος Med. 41. et 380.

Στρωτός. ἐπὶ ϛρωτοῦ λέχους Or. 313. cf. Her. F. 555. ϛρωτὰ λέκτρα Hel. 1277.

Στρωφᾶσθαι. ἐν νέοις ϛρωφωμένη Al. 1055.

Στυγεῖν. οἳ ϛυγοῦσί σε Ph. 609. ϛυγεῖ παῖδας Med. 36. ὅϛις—ϛυγεῖ δεδορκὼς ib. 221. εἰ σύ με ϛυγεῖς ib. 463. τὸν ξένον ϛυγῶ δικαίως Al. 775. ϛυγεῖ τοὺς τεκόντας ib. 961. οὐκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων ϛυγεῖ πόσις An. 204. Ἄρης ϛυγεῖ μέλλοντας Her. 722. ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ ϛυγεῖς; Hel. 78. cf. v. 84. et 932. τοὺς εὐγενεῖς οὐ ϛυγοῦσι δαίμονες ib. 1694. ϛυγεῖς σὺ τοῦ θεοῦ τὰ φίλτατα; Ion. 287. κακούργους ἄνδρας ὡς ἀεὶ ϛυγῶ ib. 832. ὅσοι ϛυγοῦσιν ἀνοσίους μιάϛορας El. 683. ὃν ϛυγεῖς Αἴγισθον ib. 857. ὅϛις Ἄρη ϛυγεῖ Fr. inc. LI. 1. πατέρα τὸν ἐμὸν μὴ ϛύγει Iph. A. 1455. conf. Hip. 1435. πάσαις γυναιξὶν ἀξία ϛυγεῖν Or. 1153. κοιράνους ϛυγεῖν Œnei fr. XI. ϛυγῶν ἥ μ' ἔτικτεν Al. 339. σὸν οὐ ϛυγῶν πόσιν Ion. 811. τόνδε ϛυγοῦσα Tr. 659. μή με ϛυγήσῃς ib. 705. ϛυγῇ (2 sing. præs. pass.) Med. 1374. ϛυγοῦμαι ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς An. 157. θεοῖς ϛυγούμενον Iph. T. 948. et θ. ϛυγουμένους (sc. τρόπους) Al. 63. et τὴν θ. ϛυγουμένην Or. 19. ἔμοιγ' ἂν εἴη ϛυγηθεὶς Al. 467.

Στυγερός. ϛυγερὸν θάνατον Med. 994. ϛυγερὰν φύσιν ib. 103. ϛυγερᾶς ματρὸς ib. 113. βιοτὰν ϛυγερὰν ib. 147. δουλοσύναν ϛυγερὰν An. 110. ἔριδι ϛυγερᾷ ib. 122. et 278. ϛυγερᾶς ζωᾶς El. 121. ϛυγεραὶ νόσοι Hip. 177. ϛυγεραὶ πρόσοδοι Al. 864. λεχέων ϛυγερῶν χάριν Tr. 593.

Στύγημα. ϛύγημ' ἐμὸν Or. 480.

Στύγιος. ϛυγίους λύπας παύειν Med. 195. ϛυγίους ὀργὰς Hel. 1355.

Στυγνός. δαίμονα ϛυγνὸν Hip. 772. αὐλῶν παιᾶνι ϛυγνῷ Tr. 126. ϛυγνὸς φονεὺς El. 769. πατέρα ϛυγνὸν Melan. fr. XIII. 2. ϛυγνὴν ὀφρὺν Hip. 290. κρίσιν ἐπὶ ϛυγνὰν Iph. A. 1307. τὰν Μενελάου ϛυγνὰν ἄλοχον Tr. 132. ϛυγνὰ Τυνδαρέου κόρα El. 117. ϛυγναὶ ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 864. ϛυγνὸν ὀφρύων νέφος Hip. 173. ὦ ϛυγνὸν ὄχημ' ἵππειον ib. 1355. ϛυγνῷ προσώπῳ Al. 780. λέχους ϛυγνοῦ χάριν Tr. 776. ϛυγνοτάτην Τροίαν Rh. 734. ἔπος ϛυγνότατον Sup. 1161.

Στύλος, vel στῦλος. μόνος ἐλείφθη στῦλος Iph. T. 50. στῦλον Εὐΐου θεοῦ Antiop. fr. XXXII. 2. στῦλοι οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες Iph. T. 57.

Στυφλός. ὑπὸ στυφλοῖς πέτραις Bac. 1135.

Σύγγαμος, 1) *masc.* Ph. 431. et Her. F. 149. 2) *fœm.* An. 837. et El. 212.

Συγγείτων. συγγείτον' οἰκῶν (γαῖαν Sup. 386.

Συγγελᾶν Er. fr. II. 22.

Συγγένεια. φίλτατε συγγενείας Or. 731. ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμοῦ ib. 1233. cf. Ph. 298. et Tr. 749. συγ-

γένειαν ἐννοουμένῳ Iph. A. 492. συγγένειαν πικρὰν ib. 510. συγγένεια τραχεῖα κῷξύθυμος Fr. inc. B. 40. 1.

Συγγενέτειρα El. 746.

Συγγενής. συγγενὴς ὢν Hec. 1203. cf. Her. 30. συγγενεῖ φόνῳ Or. 411. γενοῦ τοῖσδε συγγενὴς Her. 230. ἐμοὺς γε συγγενεῖς πεφυκότας Or. 1329. αἱ συγγενεῖς ὁμιλίαι Tr. 51. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ Her. F. 798. τὸ συγγενὲς Or. 802. An. 986. et Her. 241. αἷμα συγγενὲς Sup. 148. et Œnei fr. I. 2. τὸ συγγενὲς σέβων Her. 6. κέρδους ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Œnei fr. VI. 2.

Συγγενῶς Her. F. 1293.

Συγγηράσκειν. οἷσι συγγηράσομαι Fr. inc. LII. 2.

Συγγίγνεσθαι. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ὡς συγγένωμαι El. 100. τῷ συγγένωμαι; ib. 603.

Συγγινώσκειν. συγγίνωσκε Tr. 1043. σῷ συνέγνων πατρὶ An. 973. σύγγνωθι Hip. 615. κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς Iph. T. 1400. σύγγνωθι ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις Hel. 81. σύγγνωθί μοι Her. F. 534. σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν An. 841. συγγνώσεται ὁ θεὸς Ion. 1440. συγγνώσομαί σοι El. 1105.

Συγγνώμη. συγγνώμην ἔχειν Or. 660. Ph. 1002. Hip. 117. et Sup. 251. σοὶ συγγνώμη λέγειν τάδ' ἐστὶ Med. 814. συγγνώμη ἐμοὶ Tr. 950. συγγνώμης τυχεῖν Hip. 1326.

Συγγνώμων. τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι Med. 870. συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1.

Συγγνωστός. πενθεῖν—συγγνωστὸν Al. 137. cf. Her. 981. σύγγνωστ', ὅταν τις—, ἐξαπαλλάξαι ζωᾶς Hec. 1107. cf. Ph. 1001. Med. 491. et 703. An. 956. Bac. 1037. Her. 436. et El. 1026.

Σύγγονος, 1) *subst.* a) ὁ, frater. Or. 13. et passim. ἐμὼ συγγόνω (in dual.) Iph. A. 1153. μαιφόνων συγγόνων Hip. 1379. b) ἡ, soror. Hec. 441. etc. σύγγονοι ὁμόσποροι Bac. 1090. 2) *adject.* αἷμα σύγγονον Her. F. 1077. τρισσὰ αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Συγκαθῆσθαι. ἐν ὄρεσι συγκαθημένας Bac. 809.

Συγκαθιέναι. συγκαθήσω κόσμον ἐν ταὐτῷ σκάφει Hel. 1074. παίδων ὅπως νῷν σπέρμα συγκαθήσεται Ion. 406.

Συγκαθιστάναι. συγκαθιστάναι νόσον Hip. 294. ἀθλίου κυνὸς κόμιστρ' ἐς Ἄργος συγκατάστησον Her. F. 1387.

Συγκαλύπτειν. ἃ συγκαλύψαι χρόνῳ χρῄζοντες Ph. 879.

Συγκάμνειν. πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ Rh. 396. κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων Al. 617. ἕν μοί τι σύγκαμε Her. F. 1386. συγκαμὼν δορὶ Rh. 326.

Συγκασιγνήτη Iph. T. 800.

Σύγκασις, ἡ. σύγκασι κόρα Al. 412.

Συγκαταβαίνειν. σῷ πτέρυγι συγκαταβαίνω An. 506.

Συγκατακτείνειν. συγκατέκτανον Or. 1089.

Συγκαταμιγνύναι. τὰς Χάριτας Μούσαις συγκαταμιγνὺς Her. F. 674.

Συγκατασκάπτειν. συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς Or. 733. συγκατασκάψων τείχη Rh. 391. συγκατασκάπτῃ (2 sing. præs. pass.) Ph. 891.

Συγκατεργάζεσθαι. τέκνα—λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ Her. F. 1024. ὃς ἡμῖν συγκατείργασται τάδε Or. 33.

Συγκατοικίζειν Hip. 646.

Συγκεῖσθαι. τῇδε σύγκειται δόλος Rh. 215.

Συγκεραννύναι. ὀρανὸν ἔχομεν εὖ συγκεκραμένον Er. fr. I. 15.

Συγκεραυνοῦν. δρυΐνους συγκεραυνοῦσαι κλάδους Bac. 1101.

Συγκλείειν. ὄμμα συγκλείσασα σὸν Ion. 241. conf. Hec. 430. οὐχὶ συγκλείσεις στόμα; Hip. 498. συγκεκλεισμένη πέπλοις Hec. 487. ἦ πᾶν ἐν ἄρθροις συγκεκλεισμένον καλῶς; Bac. 1299.

Συγκλῄζειν, *verb. poët.* οἵ σε καὶ Ἑρμιόναν ἔριδι στυγερᾷ συνεκλῄισαν An. 122.

Σύγκληρος. σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα Her. 32.

Σύγκλητος. συγκλήτου μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 301.

Συγκλίνειν. ὀυκ ἔςιν, ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται Al. 1093.

Συγκοιμᾶσθαι. παιδὶ συγκοιμωμένη Ph. 54.

Συγκοίμημα. ὦ γενναῖα συγκοιμήματα An. 1274.

Συγκόπτειν. συγκεκομμένος Cy. 227.

Σύγκρασις Æol. fr. VI. 4.

Σύγκροτον ζεῦγος An. 495.

Συγκρύπτειν. σοφοὶ συγκρύπτυσιν οἰκείας βλάβας Scy. fr. III. συγκρύπτων δέμας (sc. ἐν τοῖς ὅπλοις) Her. 721. δεῖ, τάσδε συγκρύψαι τάδε Iph. T. 1052.

Συγκύναγος, ὁ, Iph. T. 709. ἡ, Hip. 1093.

Συγκύρειν. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας An. 1173. πόθεν μοι συνέκυρσ' ἀδόκητος ἡδονά; Ion. 1448.

Σύγκωμος. σὲ δέξομαι σύγκωμον Bac. 1171.

Συγχεῖν. γράμματα συγχεῖς Iph. A. 37. κάρα συ συγχέω κόμαις δμῦ Thes. fr. I. 1. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος Sup. 311. πάντα συνέχεας Hel. 1569. cf. Bac. 349. μάτην ἂν ὅρκοις συγχέαιμι Hip. 1063. συγχέαι δόμυς ib. 813. δῶμα συγχέας Ion. 615. conf. Med. 794. τί συγχυθεῖσ' ἕςηκας; Med. 1005.

Σύγχορτος. σύγχορτοι Ὀμόλας ἔναυλοι Her. F. 371. Φθίας—σύγχορτα ναίω πεδία An. 17.

Σύγχυσις. πικρὰν σύγχυσιν βίυ An. 291. εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων ib. 960. σύγχυσιν εἶχες Iph. A. 354. cf. v. 1128. et Peliad. fr. III. 2. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς Iph. A. 551.

Συγχωρεῖν. τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις Hip. 299. cf. v. 703. γυναῖκα χρῆν πάντα συγχωρεῖν πόσει El. 1052. πόντυ δισσὰς συγχωρύσας πέτρας Εὐξείνυ ναίοντες Iph. T. 124. γνώμῃ μιᾷ συνεχωρείτην Hec. 127. ὅςις ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν βροτῶν Fr. inc. CXX. 1. τίς τύχα μοι συγχωρήσει; Iph. T. 875. ἦ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται; ib. 741.

Συζευγνύναι. τῷ μὲν φίλην σύζευξον ἄλοχον Al. 164. τῷ συνέζευξαι πλάνῳ; ib. 485. ςεῤῥὸν δαίμον', ᾧ συνεζύγην An. 98. cf. Hel. 262. εἰ θεῷ συνεζύγη Ion. 343.

Συζυγία. συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν Hip. 1131. συζυγίαι Χάριτες ib. 1147. ἡδίςαν συζυγίαν Her. F. 675.

Σύζυγος. τῦ συζύγυ τῦ ξένυ Iph. T. 250. cf. Tr. 1001. σύζυγος, ἡ, uxor. Al. 315. 343. et 385.

Σύζυξ. ὡς εὐπατρίδαι—σύζυγες εἰμὲν Al. 924.

Σῦκον. χλωρὰ σῦκα Fr. inc. CXLVII. 1.

Συκοφαντεῖν Epist. I.

Συλᾶν. ὅς τὸν μόνον με κασίγνητον συλᾷς Iph. T. 158. τίς σε δαίμων—συλᾷ πάτρας; Hel. 675. θεῶν συλᾶν βρέτη Dan. fr. IV. 3. cf. Rh. 517. ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν Ph. 1483. τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος; Hip. 799. συλώμεθα σὴν ψυχὴν Tr. 786. ἦ πυ βαρβάρων συλᾶσθ' ὕπο; Hel. 606. λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ Iph. A. 1275. cf. Her. 244. οἰωνοῖς ἐῤῥει συλαθεὶς Ion. 917.

Συλήτειρα. συλήτειραν ἀγρωςᾶν Her. F. 377.

Συλλαβή. συλλαβὰς τιθεὶς Pal. fr. II. 2.

Συλλαμβάνειν. τῷ πονῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. συλλάβεσθ' ὅμηρον τήνδε Or. 1189. σύλλαβε μόχθων Iph. A. 160. ζῶντα συλλαβὼν Rh. 513. συλλαβὼν θοινάτορας Ion. 1217. βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν Er. fr. II. 5. τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. πάντα συλλαβὼν Fr. inc. CXCII. et π. συλλαβῦσα Iph. T. 528. συλλαβῦσα καρδίαν Her. F. 833. ὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; Or. 1346. συλλήψομαι τῦδέ σοι κἀγὼ πόνυ Med. 946. ἥν γε συλληφθῇ μόνον Hel. 1192.

Συλλέγειν. τί τὰ 'κχυθέντα συλλέγει ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2. εἰ μ[illegible] χειρὶ συλλέγοι βίον Bel. fr. XXV 14. συλλέγων ἐγχωρίυς Iph. T. 30[illegible] σύλλεξαι σθένος Ph. 857.

Σύλλεκτρος, ὁ Her. F. 1. ἡ, ib. 1268.

Συλλήπτωρ Or. 1230. συλλ. πόνυ Iph. T. 95.

Σύλλογος. σύλλογον πόλεως ἀκύσα[illegible] Or. 728. ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογο[illegible] ςρατεύματος Iph. A. 514. cf. v. 82[illegible] et 1545. ἀςῶν σύλλογον ποιήσομ[illegible] Her. 336. cf. Aut. fr. III. 14. [illegible]

Cresph. fr. I. 1. σύλλογος σȣ̃ πέρι ἔςαι πάρεδρος Ζηνὶ Hel. 884. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. λαμπροὶ ἐν συλλόγοις Æol. fr. VII. 1.

Συμβαίνειν. αἵ μοι συμβαίνȣσ' ἆται Iph. T. 148. cf. Hel. 37. ἄπις' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Thy. fr. III. 3. ἡ Χάρις ἐμοὶ—συμβέβηκεν ȣ̓δαμȣ̃ Hel. 1013. ἐξ ὅτȣ συνέβη Epist. V. καὶ ὀνείρασι συμβαίην οἴκοις κ. τ. λ. Iph. T. 452. ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς ib. 1055. πείθȣ τῇδε συμβῆναι λόγοις An. 232. et λόγοις συμβὰς Med. 737.

Συμβακχεύειν. πᾶν συνεβάκχευσ' ὄρος Bac. 725.

Συμβάκχη. νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκχαις Ion. 718.

Σύμβακχος, ἡ. ὦ σύμβακχε Κασσ. θεοῖς Tr. 500.

Συμβάλλειν. ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει ἀλαςόρων τις Or. 336. τȣ̓ναρ ὧδε συμβάλλω τόδε Iph. T. 55. γυναιξὶ συμβάλλειν λόγȣς Iph. A. 830. ἔχθραν μεγίςην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις Dic. fr. IX. 3. cf. Med. 44. El. 906. ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν Med. 521. θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βȣλεύματα Ph. 700. σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη Med. 675. Θανάτῳ ἀγῶνα συμβαλεῖν Al. 1144. cf. v. 507. δεξιὰς συμβαλεῖν ἀλλήλοισι Iph. A. 58. πολεμίοισι συμβαλεῖν Her. 679. συμβαλὼν Βάκχαις μάχην Bac. 835. συμβαλόντε ἀσπίδας Ph. 1414. τὰ πρὶν ȣ̓κ εὔγνωςα συμβαλȣ̃σ' ἔχω Or. 1394. ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; Iph. A. 455. ὥστε τὴν ἰσχὺν πάνυ σοι συμβάλλεσθαι Epist. IV.

Σύμβασις. Ἐτεοκλέȣς σύμβασιν ποιȣμένȣ Sup. 739.

Συμβόλαιον. ἃ νῷν συμβόλαια πρόσθεν ἦν Ion. 411.

Σύμβολον. μανθάνω τὸ σύμβολον Or. 1130. σύμβολον ἔχω σαφὲς Rh. 220. οἶδα σύμβολον κλύων ib. 573. ξένοις πέμπειν σύμβολα Med. 613. τὰ μητρὸς σύμβολ' ὅς γ' ἔσωσέ μοι Ion. 1386. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμὸν El. 577.

Συμβȣλεσθαι. συμβȣ́λȣ μοι θανεῖν Hec. 373.

Συμμάρπτειν. φῶτε συμμάρψας δύω Cy. 396.

Συμμαρτυρεῖν. συμμαρτυρῶ σοι Dan. fr. IX. 1. συμμαρτυρήσεις Iph. A. 1158.

Συμμαχεῖν. τοῖσιν εὖ φρονȣ̃σι συμμαχεῖ τύχη Pi. fr. VI. 3.

Συμμαχία. ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει Rh. 252.

Σύμμαχος. σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρην Ph. 943. θυγατρὶ σύμμαχος καθίςαμαι An. 371. τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον Her. 458. πάντα νεκρὸν σύμμαχον λαβὼν El. 680. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. ἀπωθεῖν συμμάχȣς ἐπίφθονον Rh. 334. κακȣ̀ς ἀνακαλῶ τȣ̀ς συμμάχȣς Tr. 469. cf. Her. 349. ποίοις ἀμύνων συμμάχοις; Her. 165. εἴθε σὰν χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον κτησαίμαν An. 525. χέρα σύμμαχον Rh. 23. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι Tr. 969. πόλιν σύμμαχον Her. 56. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως Alop. fr. II. cf. Hec. 1043. ματρὶ πάρεισι σύμμαχοι θεαὶ Or. 582. σύμμαχον δόρυ Her. F. 1165. τὸ εὖ μετ' ἐμȣ̃ καὶ τὸ δίκαιον σύμμαχον ἔςαι Fr. inc. XCVI. 4. etc.

Συμμετέχειν. συμμετασχόντες δορὸς Sup. 648. Βάκχαις συμμετασχήσω χορῶν Bac. 63.

Σύμμετρος. εἰ σύμμετρος (sc. ἀρβύλης βάσις) σῷ ποδὶ γενήσεται El. 533. χαμεύνη σύμμετρος Κορινθίας παιδὸς Sci. fr. I. 1.

Συμμέτρως Al. 26.

Συμμιγής. αἱματηρὸς πέλανος—συμμιγὴς φόνῳ Rh. 431. τεύχη τυρῶν συμμιγῆ Cy. 225.

Συμμιγνύναι. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι Sup. 224. σύμμιξον κόρῃ (i. e. colloquere cum p.) Hel. 331. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222. σῶμα φλογμῷ πόσει συμμίξασα ib. 1020. κακῷ ἐσθλὸν ȣ̓ συμμίγνυται Ion. 1017. ὁ ȣ̓ρανὸς συμμεμιγμένος τῇ γῇ Cy. 574. ὅταν συμμιχθῆτον εἰς ταυτὸν δύο Œd. fr. XVII. 11.

Σύμμικτος. σύμμικτον εἶδος Thes. fr. VII. 1. θηρώμενοι σύμμικτα μὴ δίκαια, καὶ δίκαι' ὁμȣ̃ Inus fr. IV. 3.

Σύμμολπος. ἁ φόρμιγξ ἁ Φοίβυ σύμμολπος Ion. 165.

Συμμοχθεῖν. εἴ σε συμμοχθῦντ' ἐμοὶ κτενῶ Iph. T. 690.

Σύμπας. αἰῶνα τὸν σύμπαντα Hec. 757. συμπάντων βασιληΐδα τιμὰν—κρατύνεις Hip. 1280.

Συμπατάσσειν. συμπατάξαντες μέσον πάντα ϛρατὸν Sup. 699.

Συμπέμπειν. ὃς σὺ συμπέμπεις Iph. T. 1329. σῶν μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν ib. 1208.

Συμπενθεῖν. συμπενθήσατε Her. F. 1390.

Συμπεραίνειν. κλεῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς Or. 1551.

Συμπηγνύναι. συμπήξας τάφον Sup. 938.

Συμπίπτειν. συμπίπτει ϛέγη Her. F. 905. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως Œnom. fr. III. 2. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταυτὸν λόγυ Tr. 1036. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. ναῦς λάβρῳ κλύδωνι συμπεσῦσα Iph. T. 1393.

Συμπιτνεῖν. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ Hec. 846. εἰς ταὐτόν μοι ἥδε συμπιτνεῖ δμωῒς ib. 966. ἵν' ὅτ' ἄγαν πῦρ, ὅτε χεῖμα συμπιτνεῖ Er. fr. I. 16.

Συμπλεῖν. ὅτος συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν Iph. T. 600. μηθεὶς ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω El. 1355. συμπλεῖν 'Αχαιοῖς Iph. A. 102. συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυστυχῦσιν Her. F. 1225. συμπλεύσομαι Hel. 1073.

Συμπλέκειν. πλάταισιν ἐσχάταισι συμπλέκων—ναυσὶν Iph. A. 292. συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμυς τέκνων Fr. fal. cit. V. 5. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. ἄρνας ϛρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένυς Cy. 224.

Συμπληγάδες Med. 2. et 1263. Iph. T. 241. 260. 355. et 1389.

Σύμπλυς, ὁ, Her. 217. et Hel. 1223. ἡ, Iph. A. 666.

Συμποιμαίνειν. σὺν δ' ἐποιμαίνοντο—βαλιαὶ λύγκες Al. 581.

Συμπονεῖν. σὺ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνυς Or. 1224. ὀφείλων ἦλθε συμπονεῖν ἐμοὶ Rh. 957. γυναῖκα συμπονεῖν γυναικὶ χρὴ Hel. 336. ὃν (sc. πολέμιον κλύδωνα) συμπονήσας Ion. 61. συμπονήσεις, ἃ ἂν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω; Tr. 62.

Συμπορεύεσθαι. συμπορεύσομαι ἐγὼ Iph. T. 1488.

Συμπορθεῖν. ὃς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας Or. 886.

Συμπότης. παύσω συμποτῶν ὁμιλίας Al. 344. τί δεῖ συμποτῶν ἄλλων; Cy. 538.

Συμπράσσειν. σὺν κακῶς πράσσυσι συμπράσσω κακῶς Her. 27. ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν, σύμπραξον Iph. T. 980. οἶσθ', ὅ μοι σύμπραξον; Her. 452.

Συμπροξενεῖν. συμπροξένησον, ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145.

Συμπυνθάνεσθαι. θέλω σοι—συμπυθέσθαι παρθένυ θεσπίσματα Hel. 335.

Συμπυρῦν. συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδὴν Rh. 960. τὺς λελειμμένυς συμπυρώσας Cy. 307. τῷ συμπυρυμένῳ πόσει Sup. 1071.

Συμφέρειν. ψυχὴν βιάζυ τἀμὰ συμφέρειν κακὰ Her. F. 1366. πάντα συμφέρυσ' (i. e. υσα) 'Ιάσονι Med. 13. συμφέρον σοι ὡς ῥᾶϛα τἀναγκαῖα τῦ βίυ φέρειν Hel. 260. εἰς τὸ συμφέρον Pol. fr. VII. 2. πῶς συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόυς; Her. F. 488. ἐγὼ σοι πένθος λυπρὸν συνοίσω τῆσδε Al. 371. κακῶν τῶν σῶν συνοίσω Fr. inc. CLII. 6. συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς Her. 919. συνένεγκαι Iph. A. 724. χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος; El. 527.

Συμφεύγειν. ἐγὼ σὺν φεύγυσι συμφεύγω τέκνοις Her. 26. συμφεύξομαι πατρὶ Ph. 1673.

Συμφθείρειν. συμφθείρει λέχος An. 948.

Συμφλέγειν. σύμφλεγε δώματα Πενθέως Bac. 595.

Συμφονεύειν Ion. 851. συμφόνευε ib. 1044. ὑμεῖς μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε Hec. 391.

Συμφορὰ, 1) propr. casus omnis fortuitus, sive secundus, sive adversus. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; Ion. 536. etc. 2) sed plerumque in malam partem accipitur, pro fortuna adversa. υδὲ συμφορᾶς ὕπο φύσιν διέφθειρε Hec.

597. ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν—γενέσθαι ib. 629. κλαίυσα συμφορὰν δωμάτων Or. 61. ἥκεις συμφορᾶς εἰς τὔσχατον ib. 447. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. ὐκ εἰς γάμυς σὺς συμφορὰν κτήσῃ γόοις Ph. 1666. συμφορᾷ κεχρημένυς Med. 347. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς θνατοῖς Hip. 543. χαλεπᾷ ὑπέραντλος ὖσα συμφορᾷ ib. 768. ἀνοσίῳ συμφορᾷ ib. 814. βαρείᾳ συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. συμφορὰ ἑτέρυς ἑτέρα πιέζει ib. 896. ἅλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318. χρηςοῖσι δύλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Bac. 1027. τὸ πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει Hel. 92. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθῦ φέρει ib. 318. συμφορᾶς κακῆς ἰατρὸν εὑρεῖν El. 69. ἐπισήμυς συμφορὰς Or. 542. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην ib. 863. σπένδομαι συμφοραῖς ib. 1680. παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων Ph. 1352. πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνυς Med. 552. κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. συμφοραὶ θεήλατοι An. 852. εἰς τὰς μεγίςας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A. 453. ὦ παιδοποιοὶ συμφοραί! Rh. 980. κάμνυσι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν ejusd. fr. XII. 1. ταῖς συμφοραῖσιν ὐκ εὐτυχῶ And. fr. XVII. 2. τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. 1. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. αἱ κακαὶ συμφοραὶ ejusd. fr. XXV. 15. μακρὸς αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει Gl. fr. IV. et Fr. inc. LXXVII. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ἀμαυρῦν Inus fr. III. 1. συμφοραὶ σκληραὶ Scy. fr. II. 2. ἵνα τὰς συμφορὰς λάβωσιν ἐμφανεςέρας Fr. inc. B. 13. 3. etc. 3) interdum sensu læto sumitur, pro casu prospero. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει θεὸς συμφορὰν τᾶσδε κρείσσω Hel. 648. τὴν συμφορὰν ἀσπάζομαι Ion. 587. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν Al. 1158. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας Hel. 464.

Σύμφορος. λέξω ἴδιον τῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον El. 633. ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα Med. 876.

Συμφυγάς. ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς Bac. 1380.

Συμφύρειν. αἷμα συμπεφυρμένον πυρὶ Med. 1199.

Σύμφυρτος. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234.

Σύμφυτος. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον An. 955.

Σύν. χρυσέοις σὺν ὅπλοις Hec. 112. σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν ib. 1120. σὺν δόλῳ ib. 1269. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ Or. 689. σὺν νῷ ib. 907. σὺν δίκῃ Ph. 156. et 495. et Sup. 328. σὺν ἀλαλαῖσιν αἰαγμάτων Ph. 337. σὺν ὁπλοφόροις ib. 796. ἀμυσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς ib. 814. σὺν αἱματηραῖς ςαγόσι ib. 1424. σὺν θεῷ εἰρήσεται Med. 625. σὺν θεοῖς ib. 915. σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ ib. 551. σὺν πόνῳ Al. 1038. σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. σὺν πολλοῖς ἔθνοισι ib. 873. σὺν φθόνῳ θεῶν Sup. 348. σὺν Ἀδραςείᾳ λέγω Rh. 468. σὺν τῷ δικαίῳ Her. 331. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ Ion. 1582. σὺν θεοῖσι κινεῖν δόρυ Er. fr. V. 1. σὺν Ἀθανᾷ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. etc. 2) adverbial. sine casu positum, ubi notat *una, simul.* Her. F. 785. et sæpius.

Συνάγειν. ἔνθα Ὀρφεὺς σύναγε δένδρεα Μύσαις, σύναγε θῆρας ἀγρῶτας Bac. 563. sq. ἐπεὶ—Ἕλληνας εἰς ἓν καὶ Φρύγας συνήγαγον Or. 1640. πάντα ἐν ἤματι τῷδε συνάγαγεν—ἄχη Ph. 1573. χιλίων ναῶν ςόλον Ἑλληνικῶν συνήγαγε Iph. T. 11. σέ τε κἀμὲ συνάγαγε Hel. 649. ἐὰν τρισμυρίας ἀλώπεκάς τις συναγάγοι Fr. inc. B. 14. 8.

Συναθροίζειν. ὁ συνήθροιςαι ςρατῷ Rh. 613.

Σύναιμος. ὦ σύναιμε Iph. T. 774. δισσὺς συναίμυς Epig. I. 3. σύναιμον εἰς λέχος Ph. 824.

Συναίρειν. ὁ συναίρεται δόρυ Rh. 495. συνῃράμην φόνον σοι ματρὸς Or. 765.

Συναλαλάζειν. ἣν πάντες—λωτῷ συνηλάλαξαν Her. F. 11.

Συναλγεῖν. συναλγεῖ σοῖς κακοῖς Rh. 807. εἰς συναλγῦντ' ἦλθον Her. F. 1202. συνάλγησον And. fr. XXII. 1.

Συναλίζειν. χρησμῶν ἀοιδὸς πάντας εἰς ἓν συναλίσας Her. 404.
Συναλλαγή. λέκτρων ἀθίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς Hip. 652.
Συναλλάσσειν. συναλλάσσειν βαρὺς Her. 4.
Συναμιλλᾶσθαι. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται Her. F. 1205.
Συναμπίσχεσθαι. τί συναμπίσχῃ κόρας Her. F. 1111.
Συναμύνειν Iph. A. 62.
Συναναγκάζειν. συνηναγκασμένους ὅρκους Iph. A. 395.
Συναντᾶν. μὴ συναντῷεν φόνῳ Iph. T. 1210. τὸν συναντήσαντά μοι Ion. 534.
Συνάντεσθαι. ἰόντι ὅτι συνήντετο Ion. 831.
Συνάντησις Ion. 535.
Συναντλεῖν. ὃς κοινοὺς πόνους Δίῳ παιδὶ συναντλεῖ Ion. 200.
Συναοιδός. συναοιδοὶ Νύμφαι Her. F. 787.
Συναποκάμνειν. ὥστε — συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371.
Συνάπτειν. ματρὶ γάμους συνάπτει Ph. 1056. conf. Iph. T. 1228. et Ion. 941. τῷ δὲ συνάπτει λύπη φρενῶν Hip. 187. δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει Iph. T. 488. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 460. φασγάνων ἀκμὰς συνήψαμεν Or. 1482. εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει Ph. 709. ὅρκους συνῆψαν ib. 1247. cf. Iph. A. 58. ἐλπὶς, ἣ πολλὰς πόλεις συνῆψε Sup. 480. συνῆψαν ἀλκὴν ib. 683. στόμα οὐ συνῆψα Iph. T. 375. εἰς χορεύματα συνῆψαν Τριετηρίδων Bac. 133. οὐδέ σου συνῆψε χεῖρα; ib. 615. συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην ib. 1302. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν Her. 430. συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην ib. 831. cf. Ph. 1236. et Al. 505. et 1143. συνῆψ' ἐμοί σε Ion. 570. ἴχνος μοι συνῆψας ib. 663. cf. v. 792. λέκτρα ἀλλήλοισιν συνῆψαν Her. F. 1317. συνῆψε γένναν Œnei fr. I. 5. δεξιὰν ἐμῇ χερὶ σύναψον Iph. A. 832. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν Hip. 515. κῆδος συνάψαι An. 621. cf. v. 649. et Her. F. 477. συνάψαι τοὔναρ εἰς φίλους Iph. T. 59. συνάψαι πόλεμον Ἕλλησιν μέγαν Hel. 55. κακὰ κακοῖς συνάψαι Her. F. 1213. ψευδῆ συνάψας γάμον Iph. A. 105. ἐμοὶ μόνος μόνῳ μάχῃ συνάψας Her. 808. συνάψω μῦθον σέθεν Sup. 566. συνάψω Μαινάσι στρατηλατῶν Bac. 52. ὅς με βρόχοισι συνάψει ib. 546. ἕλκουσιν ἡμῖν—τὰς συμφορὰς σπουδῇ σύναψαι Hel. 1460.
Συναράσσειν. ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον—ἐμόν; Her. F. 1142. μή μοι δορὶ συναράξῃς—πόλιν Her. 379.
Συναριστεύειν. συναριστεύσων ἅμ' Ἀλκμήνης γόνῳ Tr. 803.
Συναρμόζειν. ὀλόμενον σκάφος συναρμόσας Hel. 236.
Συναρπάζειν. ἃς συνήρπασας Bac. 443. cf. v. 728.
Συναρτᾶν. συναρτήσας γένος Med. 564.
Συνασοφεῖν Ph. 397.
Συνασπίζειν. Βακχίῳ συνασπίζοντες Cy. 39.
Συναυαίνειν. συναυανῶ κόρας Cy. 462.
Συνδαίειν. τοὺς γάμους—συνδαίσας ἐμοὶ Hel. 1455.
Συνδεῖν. ἢ φίλους ἀεὶ φίλοις—συνδεῖ Ph. 541. ἥν λύοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰσεῖδες Iph. A. 110. συνδήσαντες Cy. 237. σύνδησαι πέπλοις An. 833.
Σύνδειπνος. γέλων ἔθηκε συνδείπνοις πολὺν Ion. 1172.
Σύνδεσμα, τά. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε Med. 1193. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. ὅσαισιν ἀμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο Bac. 696.
Σύνδετα, τὰ, Ion. 1390.
Συνδικάζειν. Ζεύς σοι τάδε συνδικάσει Med. 157.
Συνδιολλύναι. κἀμὲ συνδιώλεσεν Œd. fr. VII. 2.
Συνδοκεῖν Iph. T. 71.
Συνδουλεύειν. οὐκέτι γήρᾳ δειλαίῳ συνδουλεύσω Hec. 203.
Σύνδουλος, ἡ Med. 65. et An. 64.
Συνδρᾶν. θυγατρὶ συνδρᾷ τάδε An. 40. ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ ματρὸς φόνον Or. 406. cf. v. 1535. τὸ συνδρῶν σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. συνδράσῃς μὴ Hec. 871.
Συνδρομάδες πέτραι Iph. T. 422.
Συνδυάς. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι συνδυάδος—ἀλόχου Al. 476.
Συνδυστυχεῖν Or. 1099.
Συνδώδεκα Tr. 1076.
Σύνεδρος. κατεῖδον δύ' Αἴαντε συνέδρω Iph. A. 192.

Συνειδέναι. σύνοιδα δείν' εἰργασμένος Or. 396. σύνοισθά γ' εἰς ἔμ' ὐκ εὔορκος ὢν Med. 495. σύνοιδέ μοι Κύπρις El. 43. τὸ συνειδὸς—ἀεὶ μένει Epist. IV.

Συνειλίσσειν. Κέκροπα σπείρας συνειλίσσοντα Ion. 1164.

Συνεῖναι. σὺ θεοῖσιν σύνει; Hip. 949. τοῖς ἀτελέςοις τῶν τῦδε πόνων μήτε συνείην Fr. inc. CLXV. 7. τῶν συνόντων σοι φίλων Epist. II. cf. Epist. IV.

Συνειπεῖν. συνείποιτ' ἂν, οἷον—Hip. 557.

Συνεισβαίνειν. ὅσοι ταυτὸν συνεισέβησαν σκάφος Med. 477.

Συνεισέρχεσθαι. θέλω κἀγώ σοι συνεισελθεῖν δόμυς Hel. 334. cf. v. 1089.

Συνεκθνήσκειν. συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πώματι Cy. 568.

Συνεκκλέπτειν. ὃς συνεκκλέπτει γάμυς τὺς σὺς El. 364. ἡ συνεκκλέπτυσα Hel. 1386. σὲ ἐπὶ ναῦς—πέμψω συνεκκλέψασα Tr. 1018.

Συνεκκομίζειν. τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν Or. 684. παισὶ συνεκκομίζειν Κύπριν Hip. 465. δεῖ με συνεκκομίζειν σοι πόνυς El. 73.

Συνεκπνεῖν. ὐκ ἔσθ', ὅπως ὐ χρὴ συνεκπνεῦσαί μέ σοι Iph. T. 684.

Συνεκπονεῖν. ὅτι συνεκπονεῖ τάδε Hel. 1422. μοχθῦσι μόχθυς εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. ἐγώ σοι συνεκπονεῖν θέλω Ion. 850. τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν Hel. 1394. τῦ γήρως μοι συνεκπονῦσα κῶλον Ion. 740. συνεκπονήσατε φυγὰς Iph. T. 1063.

Συνεκτρέφειν. συνεκτραφεὶς ἐμοὶ Iph. T. 709.

Συνεκφέρειν. παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλυς ἔρωτας Dic. fr. VII. 1.

Συνεμπρήθειν. συνεμπρῆσαι νεῶν πρύμνας Rh. 489.

Συνεξαιρεῖν. συνεξαίρει (sc. τὸν ἐχθρὸν) δόμων Ion. 1044. αἳ συνεξεῖλον Φρύγας Tr. 24.

Συνεξέρχεσθαι. χρήμαθ', οἷς συνεξῆλθον Hec. 1012.

Συνεξευρίσκειν. συνεξεύρισχ', ὅπως αὐτοί τε σωθήσεσθε, κ. τ. λ. Her. 421.

Συνεπαείδειν. συνεπαείδετ' Ἄρτεμιν Iph. A. 1492.

Συνεργάτις. φόνυ συνεργάτιν λαβὼν El. 100.

Συνεργὸς, ὁ Or. 1446. et Ion. 48. ἡ Hip. 523. κακῶν συνεργὸς Bac. 512.

Συνερείδειν. χρυσέαισιν συνερείδει περόναις κρυπτὸν Bac. 97. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες Iph. T. 457.

Συνέρχεσθαι. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. εἰς ἓν συνελθὼν Ph. 465.

Σύνεσις Or. 396. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. ἐνθεὶς σύνεσιν Sup. 203.

Συνέςιοι El. 784.

Συνετός. τά τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι, καὶ τὰ μὴ Iph. A. 1255. συνετὸν ἄπολμον Œd. fr. VI. 2. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν Or. 1180. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 9. ἀναβοήσεται ὐ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 466. συνετὰ λέγυσα ib. 653.

Συνετῶς Iph. A. 466.

Σύνευνος. ἄλλη ξυνοικεῖ συνεύνῳ Med. 1001.

Συνευτυχεῖν. βίον συνευτυχοίην Hip. 1119.

Συνεύχεσθαι. συνεύχομαι Iph. T. 1221. συνηύξατό σοι τὰ ἀγαθὰ Epist. III.

Συνέχειν. συνέχει δῶμα Bac. 390. τὸ συνέχον ἀνθρώπων πόλεις Sup. 312. ὃς συνεῖχες τὐμὸν μέλαθρον Bac. 1307. δύο ᾅδης ψυχάς γε συνέσχεν ὁμῦ Al. 904. φροντὶς, ᾗ συνεσχόμην Her. 634.

Συνεχής. συνεχὴς κλιτὺς Hip. 226. τὸ συνεχὲς ἔργυ παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX.

Συνεχῶς Iph. A. 1008.

Σύνηβος. Καδμείων σύνηβοι Her. F. 438.

Συνήδεσθαι. ὐδὲ συνήδομαι ἄλγεσι δώματος Med. 136. τί τοῖσδε συνήδῃ; Hip. 1286. θανόντι γ' ὐδαμῶς συνήδομαι Rh. 958. ὥς μοι συνησθῇς Ion. 728.

Συνήθης. φθέγματος συνήθη γῆρυν Rh. 609. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βαςάζειν ἐμοὶ Al. 41.

Συνηρεφεῖν Phaëth. fr. V. 3.

Συνθακεῖν. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ Her. 994.

Σύνθακος, ἡ Or. 1637. et Hip. 1093.

Συνθάπτειν. ἆρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε; Hel. 1561. Κρητι-

κὺς αὐλὺς—συνέθαψε Pol. fr. X. 3. σαυτὴν ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ Ph. 1652. κόσμος—, ᾧ σφε συνθάψει πόσις Al. 147.
Συνθέλω Her. F. 832.
Συνθήγειν. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας Hip. 689.
Σύνθημα ϛρατȣ Rh. 572. cf. v. 684.
Συνθηρεύειν Er. fr. I. 18.
Συνθνήσκειν. μὴ σύνθνησκέ μοι Or. 1075. συνθνήσκειν θνήσκȣσι φίλοις Sup. 1007. συνθάνοιμί σοι Med. 1210. θυγατρὶ συνθανεῖν Hec. 396. πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον; Sup. 769. θανȣ͂σιν αὐτοῖς συνθανȣ͂σα κείσομαι Ph. 1289. cf. Sup. 1063. κακοῖσιν ἅπαντα φρȣ͂δα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονὸς Tem. fr. I. 3.
Συνθοινάτωρ. πικρὸν συνθοινάτορα El. 638.
Συνθρανȣ͂ν. σύντεθράνωται ἅπαν (sc. δῶμα) Bac. 633.
Συνθραύειν. τῷδε θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν Or. 1569.
Συνθύειν El. 795.
Συνίημι. συνῆκα Or. 433. et An. 920. συνῆκε θέσφατα Ph. 425.
Συνίσημι. σύνισθι Hec. 870.
Συνιϛάναι. πῇ συνέϛη (sc. φύσεως κόσμος) Fr. inc. CLIII. 6.
Συνισχάνειν. ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχάνει Iph. A. 694.
Συνναῦται Cy. 424. et 704.
Συννεάζειν. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6.
Συννεφεῖν Dan. fr. I. 7. συννεφȣ͂σαν ὄμματα El. 1078.
Συννεφὴς Ph. 1318.
Συννικᾶν. σὺ συννικᾷς ἐμοὶ Al. 1106.
Συννοεῖν. ἐν ἐμαυτῷ τι συννοȣ́μενος Or. 633. cf. Ion. 644.
Σύννοια. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; Or. 631. συννοίᾳ, οἷον δέδρακεν ἔργον An. 806. σύννοιαν ὄμμασιν φέρων Her. 382.
Σύννομος. αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 979. ὦ ποταναὶ—σύννομοι νεφέων δρόμȣ Hel. 1504.
Συννοσεῖν An. 949. et Iph. A. 407. διώλεσεν τὸν συννοσȣ͂ντα Sup. 228. σοὶ νοσȣ͂ντι συννοσȣ͂σ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 5.
Συννυμφοκόμος Iph. A. 48.

Σύνοδος. κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας Iph. T. 393.
Συνοικεῖν. μὴ συνοικοίην φόβῳ Her. 996. μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήρᾳ συνοικοίην Er. fr. VI. 3. τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ συνοικεῖν Hip. 163. συνοικῆσαι πόσει Hel. 1671. θεὸς συνοικήσεις θεῷ An. 1259. Αἰγεῖ συνοικήσȣσα Med. 1385. cf. Al. 365.
Συνοικίζειν. οἵῳ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνῴκισεν; Fr. inc. B. 30. 2. ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας Her. F. 68.
Συνομαίμων, ὁ Iph. T. 848.
Συνομαρτεῖν. σὺν δ' ὁμαρτȣ͂σιν φίλοι κλαίοντες Or. 948.
Συνȣσία. φίλων συνȣσία Med. 254. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνȣσίᾳ Fr. inc. XLIV.
Συνοφρυȣ͂σθαι. τοῖς συνωφρυωμένοις —ὁ βίος—συμφορὰ Al. 803. συνωφρυωμένῳ προσώπῳ ib. 780.
Σύνοχος. παίγματα σύνοχα φοιτάσιν Bac. 163. σύνοχα δάκρυα Hel. 171.
Συνταράσσειν. ὦ συνταραχθεὶς οἶκος Iph. T. 557.
Συντάσσειν. τοῖσι συνταχθεῖσιν ȣ̔͂σι μὴ 'γαθοῖς Her. F. 191.
Συντείνειν. κοινᾷ συντείνει γνώμᾳ Hec. 190. Μοῖραι συντείνȣσι θεαὶ Iph. T. 207. σύντεινε ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. ἡνίκ' ἂν—συντείνῃ δρόμημα κυνῶν Bac. 870.
Συντελεῖν. ὃν μὴ τὸ θεῖον—συντελεῖ And. fr. XX. 2. v. not.
Συντέμνειν. ἐν βραχεῖ πολλȣ̀ς λόγȣς συντέμνειν καλῶς Æol. fr. V. 2. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω Hec. 1180. συντεμὼν τȣ̀ς σȣ̀ς πόνȣς Rh. 450. ἓν συντεμȣ͂σα Iph. A. 1249. ὡς δὴ συντεμῶ Tr. 441.
Συντήκειν. τὸν πάντα συντήκȣσα δακρύοις χρόνον Med. 25. ἐμὲ συντήξȣσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις Iph. A. 398. μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκȣ κακῶν Or. 283. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρὼς τε συντέτηχ' ὅδε; Med. 689. λῦπαι συντέτηκας El. 240. κακῷ συντέτηκε ἡδονῇ Fr. inc. CVII. ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε eorund. CLI. 3. συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029. ὅστις τρόποισι συντακῇ Or. 803. ἀγρί

συντακεὶς νόσῳ ib. 34. ἀσιτίαις δέμας γεραιὸν συντακεὶς Sup. 1106.

Συντιθέναι. θεῶν συντιθεὶς ἅπαν γένος Med. 747. συντιθεὶς πυκνὸν νέφος Dan. fr. I. 4. πάσας συντιθεὶς γυναῖκας Pro. fr. III. 1. cf. Hec. 1184. συντιθέντες τἄδικα Ion. 833. ἐπισκήψω—τἀμὰ πλευρὰ συνθεῖναι πέλας πλευροῖσι τοῖς σοῖς Al. 367. ἐν ὀλίγῳ τἀμὰ πάντα συνθεὶς Sup. 1126. ἅπαντα συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν Iph. T. 1016. συνθέντες λόγον Bac. 297. συνθέντες ἄρθρα σώματος Cy. 621. συντεθεὶς ὁ πᾶς λόγος Tr. 909.

Σύντλημι. σὺ ἐμοὶ συνέτλας Al. 413.

Σύντομος. σύντομ' ἡμῖν τἀπ' ἐμοῦ τε— εἰς ἓν ξυνελθόντα Tr. 1154. μύθους συντομωτάτους κλύειν Her. 784.

Συντόμως Epist. V.

Σύντονος. βακχείᾳ συντόνῳ Bac. 126. σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν Iph. A. 118. συντόνοις δρομήμασιν Bac. 1089. σύντονα ἕλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip. 1361.

Συντρέφειν. συντέθραψαι προσπόλοισι βασιλέως Hel. 1042. πῶλος, ἥτις ἂν διαζυγῇ τῆς συντραφείσης Tr. 665.

Συντρέχειν. χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει Or. 1215. cf. Ion. 547. συντρέχει εἰς χρήματα τούτου δὴ πάντες Pal. fr. III. 2. vid. not. συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.

Συντριαινοῦν. ὥστε — στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν Her. F. 946.

Συντρίβειν. ἐπεί σε—συντρίψω Cy. 701.

Σύντροφος Iph. T. 1119.

Συντυγχάνειν. μὴ καὶ Δόλωνα συντυχὼν κατακτάνῃ Rh. 864. ποῦ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ; Her. 638.

Συντυχία. μεταλλαγαὶ συντυχίας Her. F. 766. πρίν τινα συντυχίαν—γενέσθαι Phi. fr. V. 2. καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι χθονὶ συντυχίαι Tr. 1119.

Συνῳδὸς, ἡ Ph. 1519.

Σύρδην Rh. 58.

Συρηκόσιοι Epig. II. 1.

Συρία. Συρίας λιβάνου καπνὸς Bac. 144.

Σύριγμα. ἔνθ' ἔχει συρίγματα Bac. 950.

Σύριγξ. σύριγγος πνοὰ Or. 144. μόσχον οὐ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A. 1085. νυκτιδρόμου σύριγγος ἰὰν κατακύω Rh. 553. τῶτε σύριγγ' ἀοιδαὶ σέβιζον Hel. 362. vid. not. πρεσβυτάτᾳ σύριγγι πειθόμεναι ποιμένος ib. 1499. σύριγγες τροχῶν Hip. 1234. σύριγγας ἁρματείους Iph. A. 230. συρίγγων ὑπὸ καλαμόεσσαν ἰαχὰν ib. 1038. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ Tr. 127. Σειρῆνες ἔχουσαι σύριγγας Hel. 170. συρίγγων ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς ὕμνων Ion. 498.

Συρίζειν. ὅταν αὐλείοις συρίζῃς Ion. 500. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίους Al. 579. βάρβαρα συρίζων Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 576. συρίζων ὁ κηροδέτας κάλαμος Πανὸς Iph. T. 1125. συριζόντων κατὰ πρύμναν εὐναίων πηδαλίων ib. 431.

Σῦς. συὸς ἀγρίου ἀγῶνος ἥψω Sup. 316. καταβαλεῖν τὰν σῦν Meleag. fr. XXIII. ἐπ' ὤμοις συὸς φέρων βάρος Fr. inc. CLXXII. 1. ἡ συῶν μορφώτρια Tr. 437.

Συσκιάζειν. συσκιάζοντας γένυν Sup. 1218. ἄγκος πεύκαισι συσκιάζον Bac. 1050.

Συσκυθρωπάζειν Fr. inc. CLII. 3.

Συσπεύδειν τῷ κάμνοντι Fr. inc. CCXVIII.

Συσσίτιον. ἐν μέσῳ συσσιτίῳ Ion. 1165.

Συσσώζειν. τὰ τέκνα συσσώζειν καλὸν Iph. A. 1209. ἣν δυνώμεθα— καὶ σὲ συσσῶσαι Hel. 1405.

Συσσωφρονεῖν Iph. A. 407.

Σύστασις. εἰς συστάσεις κύκλους τ' ἐχώρει λαὸν An. 1089. συστάσεις ἂν εἰσίδοις Her. 416.

Συστέλλειν. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς —συνέστειλεν Fr. inc. XXX. 4. ὦ πολὺς ὄγκος συστελλομένων προγόνων Tr. 108. συνέσταλμαι κακοῖς Her. F. 1417. οὐ πέπλοις συνεστάλησαν Tr. 378. σταλέντες Iph. T. 295.

Συστενάζειν φίλοις Ion. 935.

Συστολίζειν. ἀγάλματα συστολίσαι χρήζουσα λίνῳ Or. 1435.

Συσφάζειν. συσφαγῆναι Iph. T. 685.

Σφαγεῖον. οὐχ ὡς σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμὸν Tr. 742. σφαγεῖον ἔφερον El. 800. Αἰτναῖα σφαγεῖα Cy. 394.

Σφαγεὺς, 1) mactator. Iph. T. 623. Rh. 254. et Her. F. 451. 2) culter mactatorius. σφαγεῖς βουπόροι An. 1135.

Σφαγή. θανασίμῳ σφαγῇ Hec. 571. δυςήνυ σφαγῆς ib. 1037. αὐτόχειρι σφαγῇ—λείψειν βίον Or. 945. μεθίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς ib. 1671. ἐπὶ σφαγὴν An. 430. τὸν ἐφεςῶτα σφαγῇ ib. 548. cf. Iph. T. 726. δίκας τίνυσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς Iph. T. 339. σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν ib. 994. τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα ib. 1459. παρίςασθαι σφαγῇ Her. 503. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι ib. 562. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ςαθεὶς Hel. 1598. σφαγὴν ἀϋτεῖς τήνδε μοι El. 757. 2) dor. σφαγά. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον Or. 1494. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν Ph. 334. ἄξια σφαγᾶς τάδε Al. 228. λαιμορύτυ σφαγᾶς Hel. 360. 3) plur. παρῆν ὄχλος—ἐπὶ σφαγὰς Hec. 522. σφαγαῖς θανῦσα Or. 39. cf. v. 291. Αἵμονος γάμοι σφαγὰς ἀπείργυσι Ph. 952. καιρίυς σφαγὰς ib. 1440. σφαγὰς Ἕκτορος τροχηλάτυς An. 399. ἔνιψεν αὐτῶν — σφαγάς; Sup. 765. ἐπὶ σφαγάς νιν κομίζω Iph. A. 906. cf. v. 1548. σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ib. 1318. cf. Tr. 1315. καρατόμυς σφαγὰς Rh. 606. μορσίμυς σφαγὰς ib. 636. δεσπότυ παρὰ σφαγαῖς ib. 790. σφαγαὶ ἀμφὶ βωμοῖσι Φρυγῶν Tr. 562. σφαγαῖς ἐκπνεῦσαι βίον Hel. 141. σφαγαὶ ἔχυσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων Ion. 377. σφαγὰς φαρμάκων θανασίμων ib. 616. cf. v. 1250. πέπλοις καθάρμοσον σφαγὰς El. 1228. etc.

Σφαγιασμός. παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν El. 200.

Σφάγιον. σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ σφάγιον θέσθαι Hec. 111. cf. v. 121. et 305. et Or. 840. σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. cf. Iph. A. 135. et 1200. et Iph. T. 211. ὄϊν—σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. δώλων σφαγίων ὕνεκα Hec. 137. ἁ Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρυ Or. 657. σφάγια γενναίων τέκνων ib. 813. σφάγια φοινίσσειν ib. 1285. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις ib. 1603. σφάγια ἅμ' αὐτῷ Ph. 178. cf. v. 1117. ὑ σφαγίων κλύει Al. 978. τέμνειν σφάγια Sup. 1195. conf. v. 1204. σφάγια ἄλλοισιν μέλει ἄῤῥητα Iph. T. 40. σφάγια τἀπιχώρια ib. 280. cf. v. 335. 337. et 776. σφαγίων ἔφοροι Rh. 30. σφάγια ἡτοιμασμένα ἕςηκεν Her. 400. παρῆκται σφάγια τάξεων ἑκὰς ib. 673. φάσγανον—ὥσει σφάγια τῷ τεθνηκότι Hel. 1580. ἔτλη —σφάγια παρθένυς κτανεῖν Ion. 278. ὑ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις. El. 1294.

Σφαγίς. ἐκ κανῦ ἑλὼν ὀρθὴν σφαγίδα El. 811. τεθηγμένα σφαγὶς ib. 1142.

Σφαδάζειν Fr. inc. CLXVII. 3. ὁ δ' ἐσφάδαζεν eorund. CCII.

Σφάζειν An. 413. ἃ σφάζει—Πρίαμον Tr. 134. σφᾶζε An. 259. σφᾶζε παρθένυ δέρην Or. 1199. σφάζων τέκνον Iph. A. 1186. ὡς σφάζων ἐμὲ Bac. 631. σφάζοντες ὑ λήγοιτ' ἂν Ion. 1404. μῆλ' ἔσφαζον Ph. 1261. οἵ μ' ὥστε μόσχον—ἔσφαζον Iph. T. 360. προτέλεια παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ; Iph. A. 718. ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. σφάξαι σ' Ἀργείων κοινᾷ συντείνει γνώμα Hec. 189. cf. v. 221. σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας Ph. 920. σφάξαι κελεύσας θυγατέρα An. 626. ῥυθμοῖσί νιν σφάξαι μενοινᾷς Cy. 447. σφάξας ἐμαυτὸν Ph. 1017. σφάξαντες Or. 1107. λύκυ αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. σφαχθεῖσα Iph. T. 177. πρὶν σφαγῆναι Hec. 433. τὸ σφαγῆναι τόνδε, μοὶ βάρος μέγα Iph. T. 598. τὸ σφαγῆναι δεινὸν Fr. fal. cit. I. 1. σφαγεὶς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνυ Hec. 24. δεῖ τόνδε—σφαγέντα—γῇ δῦναι χοὰς Ph. 940. cf. v. 971. ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεὶς Iph. T. 552. cf. El. 123. σφαγέντες Cy. 242. εὐφυῆ σώματος δέρην σφαγεῖσαν Iph. A. 1517. cf. Iph. T. 20. 563. et 770. et Tr. 619. σώματα σφαγέντα Sup. 813. ὅδ' ἀντὶ τῦ σῦ σώματος σφαγήσεται An. 315. cf. Iph. A. 935. 1360. 1367. et 1464. et Her. 583.

Σφάκελος Hip. 1353.

Σφακτός. σφακτὰν δαῖτα Hec. 1077.

Σφαλερός. προςάτης ἁπλῦς πόλει σφαλερὸς Phaëth. fr. IV. 3. ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Fr. inc. CLX. 2. σφαλερὸν ἡγεμὼν θρασὺς Sup. 508. τῦτό γ' ἐςὶ τὸ καλὸν σφαλερὸν Iph. A. 21.

σφαλερὰ ȣ̓ φιλῶ ϛρατηγῶν κράτη Rh. 132.

Σφαλερῶς Iph. A. 600.

Σφάλλειν. δειναὶ τύχαι σφάλλȣσι δόμȣς Med. 198. σφάλλω, ὅσοι φρονȣ̃σιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. πλεῖϛα σφάλλει βροτȣ̀ς Æol. fr. III. 2. πολλὰ σφάλλȣσιν ἀνθρώπȣς θεοὶ Ar. fr. XXXI. 1. cf. Fr. inc. CXV. 2. πλέον σφάλλȣσιν οἴκȣς Fr. inc. B. 15. 3. σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν Hip. 262. σφάλλειν δίκαν An. 781. ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα (sc. τȣ̀ς τυράννȣς) Inus fr. XVI. 2. ὃ καί νιν ἔσφηλε Ph. 1428. cf. Hip. 1232. et Rh. 917. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. πᾶσιν ἀνθρώποισιν — δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 3. μὴ σφήλῃς δόμȣς Hip. 871. Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνῃ Al. 35. εἴ τι σε σφάλοι. Κύπρις An. 222. σφαλῇ ἐν τȣ́τῳ μόνῳ Sup. 303. λέγων τἀληθὲς ȣ̓ σφαλῇ ποτε Fr. inc. XIX. ταχὺ σφάλλῃ Hip. 184. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac. 743. μῶν ἐσφάλμεθα; An. 897. δόξης ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι Hip. 1414. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν ȣ̓κ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI. 2. γάμȣ — ἐσφάλης Or. 1078. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλȣ; Med. 1010. ἦ μάλιϛ' ἐγὼ σφάλην Sup. 156. ὑφ' οἵων ἐσφάλη βȣλευμάτων ib. 336. ἐσφάλης αἴνιγμ' ἀκȣ́σας Ion. 533. ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. μὴ σφαλῶμεν ib. 844. εὐλαβȣ̃, μή τι σὸν σφαλῇ ϛόμα Hip. 100. μὴ δύȣ σφαλῆθ' ἅμα An. 693. μὴ σφαλῇς ἀτιμάσας Sup. 302. ἢν σφαλῶσι χρημάτων Antiop. fr. VII. 2. ὃς ἂν σφαλῇ, εἰς ὀρθὸν ἔϛῃ Ar. fr. XXVI. 2. τȣ̃ κύβȣ μὴ σφαλῇς Pol. fr. IX. 2. αὐτοὶ ὅταν σφαλῶμεν, ȣ̓ γινώσκομεν Fr. inc. XXXIII. 2. σφαλεὶς Ph. 732. φόβῳ σφαλεὶς Or. 1558. ὁ μὴ σφαλεὶς Iph. A. 384. ἑνὸς ȣ̓ σφαλέντες Or. 1151. σφαλέντες οἰχόμεσθα Sup. 128. σφαλεῖσα γνώμῃ Iph. A. 1541. σφαλεῖσα παρθένος Ion. 1523. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν Her. F. 847. σφαλεῖσαι Hip. 671.

Σφάλμα. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτȣ́μενος An. 54. διαβυλαῖς νέαις κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματα Sup. 416. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τȣ̀ς ἐκγόνȣς οἱ θεοὶ τρέπȣσιν Fr. inc. CXXXIII. 1.

Σφενδονᾷν. ὅπλισμα — διαφέρων ἐσφενδόνα Sup. 715. ἐκ κλιμάκων ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190.

Σφενδόνη, 1) pala annuli. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτȣ Hip. 862. 2) funda. σφενδόναις ἑκαβόλοις Ph. 1149.

Σφηκία Cy. 473.

Σφὶγξ, nom. propr. monstri Thebani. Ph. 46. 50. 814. 1362. 1512. 1722. et 1748. Σφίγγες El. 471.

Σφόνδυλος. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν (sc. ἔγχος) Ph. 1422. εἰς σφονδύλȣς ἔπαισε El. 841.

Σφραγίζειν. σφραγίζεις (sc. τὰ γράμματα) Iph. A. 38. δεινοῖς σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σφραγίς. σφραγῖδα φύλασσε Iph. A. 155. σφραγῖσι δέμας φυλάσσει Dan. 59.

Σφράγισμα. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864.

Σφριγᾷν. μὴ σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. σφριγῶντι σώματι An. 195.

Σφυρόν. σφυρῷ κȣ́φῳ Al. 589. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον Ph. 26. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 226. ὑπὸ σφυροῖσι Bac. 934.

Σχάζειν. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτᾳ πλάταν ἔσχασε ποντοπόρον Tr. 810. σχάσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. γῆρυν ἄφθογγον σχάσας ib. 967.

Σχεδία. τὰς ποντοπόρȣς ἔσχε σχεδίας Hec. 113.

Σχεδόν. σχεδὸν τύχα πέλας φόνȣ Ph. 1314. σχεδὸν οἶδά σοι μισȣμένη Tr. 898. ἑπτὰ σχεδόν τι καρπίμȣς ἐτῶν κύκλȣς Hel. 111. vid. etiam Sci. fr. I. 1. et Thes. fr. VI.

Σχέθειν. ȣ̓́τε σφ' Ἀχιλλέως — δόρυ — σχέθοι Rh. 602. τιν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες; Ph. 411.

Σχετήριον ἡδὺ λιμȣ̃ Cy. 135.

Σχέτλιος. ὦ σχέτλιε Al. 827. et Bac. 358. σχετλίω (in dual.) Al. 473. σχετλίων πόνων El. 120. σχετλία Med. 873. ὦ σχετλία Hec. 783. et Al. 744. et ὦ σχ. γύναι El. 1152. σχετλίαισι μάχαις Ph. 1551. ὦ σχέ-

τλιοι πομπαὶ Iph. T. 651. σχέτλια ἔργα Al. 409. κακοῖς σχετλίοις ἐλαύνομαι An. 31. cf. Cy. 583. ὦ σχέτλια παθὼν An. 1180. cf. Sup. 1074. Iph. A. 932. et El. 1170. σχέτλια ἄλγη Tr. 590.

Σχῆμα. σχῆμα φονίου μάχης Ph. 259. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου Med. 1039. σχῆμα εὐγενὲς ib. 1072. ὦ σχῆμα δόμων Al. 915. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. ἔχει τι σχῆμα Iph. A. 983. et Tr. 470. σχῆμα θηρὸς Rh. 209. σχῆμα τοῦ κόσμου Bac. 830. σχῆμα λεαίνης Hel. 385. τρόπων τεκμήριον τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδε Ion. 238. cf. v. 240. μορφῆς ἀγρίας σχῆμα ib. 992. γέροντες οὐδὲν ἐσμὲν ἄλλο, πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 3. Τευθράντιον σχῆμα Μυσίας χθονὸς Lic. fr. III. ὦ σχήματ' οἴκων Hec. 619. παρῆν ὁρᾶν οὐ ταυτὰ μορφῆς σχήματα Iph. T. 292. ἀπολέσαιτ' ἂν (sc. ἐμὲ) ὑπὸ τῶν σχημάτων Cy. 220. φωτὸς κακούργου σχήματ' ἐκμιμούμενον Antiop. fr. XXX. 2. σχήματα ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32.

Σχηματίζειν. λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην Med. 1161.

Σχιστός. πόρον σχιστὸν Iph. A. 144. σχιστῆς ὁδοῦ Ph. 38. σχιστὰν παρ' ἄντυγα Rh. 373.

Σχοίνινος. σχοινίνας — ἡνίας πλέκει Aut. fr. II.

Σχοινίον. σχοινίοις ἐν τεύχεσι Cy. 207. vid. not.

Σχολάζειν. Hec. 730.

Σχολή. σχολὴν ἄγουσαν Med. 1238. cf. Phry. fr. V. 4. σχολή, τερπνὸν κακὸν Hip. 384. σχολῆς τόδ' ἔργον An. 553. οὐκ ἄφθονον σχολὴν ἔχω ib. 733. ἐπὶ σχολῇ Iph. T. 1220. ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω ib. 1432. σχολῆς τὸ δῶρον Tr. 911. οὐ κάμνω σχολῇ Ion. 276. τὴν φιλτάτην σχολὴν ib. 634. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν πόνων Her. F. 725. σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας Dan. fr. VI. 3. σχολή μ' ἀπεῖργε Pal. fr. VIII. 2.

Σώζειν. οἵπερ μόνοι σώζουσι γῆν Or. 918. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. τοῖον φαρέτρα Λοξίου σώζει βέλος Rh. 979. σώζεις πατρῴαν δόξαν Her. 326. σῶζε Al. 1122. ὅταν τις τοὺς νόμους σώζῃ καλῶς Sup. 313. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἕτοιμός εἰμι Hec. 302. δεῖ με σώζειν σε σοφίᾳ Or. 709. σώζειν κοινὰ πράγματα Iph. T. 1062. ἀργοῦσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν Tr. 1262. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσήματι Ph. 1429. τὸν Πανελλήνων νόμον σώζων Sup. 527. cf. v. 672. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος ib. 564. ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. τά τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ—σώζοντες Bac. 1048. τοὺς σοὺς λόγους σώζοντες Hel. 1568. τὰς παρούσας οὐχὶ σώζοντες τύχας Fr. inc. LXXI. 2. σώζουσα κάλλος Or. 129. προγόνων νόμον σώζουσα Ion. 20. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζουσα ib. 1323. ἃ (sc. τόξα) πρὶν—ἔσωζε πλευρὰς, ἐξ ἐμοῦ τ' ἐσώζετο Her. F. 1100. τἀμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς ib. 1372. ἔσωσά σε Hec. 247. οὐκ ἔσωσεν ἀκήρατον λέχος Or. 574. cf. Hel. 48. ἔσωσας βίοτον καὶ ψυχὰν Al. 931. σώσατε παῖδ' ἐμὸν Hec. 79. σῶσον, ὡς ἐγὼ θέλω Iph. A. 864. σῶσον πατρῷον οἶκον Iph. T. 984. ἀλκῇ σ' οὐκ ἂν σώσαιμ' ἂν Or. 711. ἢν ψυχὴν ἐμὴν σώσῃς ib. 644. σῶμα δαπάναισι σῶσαι El. 429. τὸ σῶμα σώσας, τοὺς λόγους σώσεις ἐμοὶ Iph. T. 765. σώσας με νέρθεν Her. F. 1170. τὸ μόρσιμον σώσασα Hel. 619. αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν Cy. 201. σώσοντε νεῶν πρώρας ἐνάλους El. 1348. etc. 2) *med.* χαίρων σώζεται πικρὸν λέχος Hip. 635. συγκλήτου μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 302. μικρὰ σώζου Inus fr. XV. 2. ἃ ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας Sup. 916. τὴν οὖσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσώζετο Inus fr. VII. 5. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης Μοίρας Iph. T. 1490. σώσασθαι βίον Al. 144. σώσει (att. pro σώσῃ 2 sing. fut. 1 med.) τόδε Bac. 792. 3) *pass.* σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται στέγαις Hec. 1014. σώζου Iph. T. 1075. τοῦ σωζομένου κατὰ Θρήκην Hec. 74. σέσωσμαι Iph. A. 1441. σεσώσμεθα ib. 916. ὅστις— αὐτὸς σέσωσται Iph. T. 607. πρὸς παρθένου σεσώσμεθα Hel. 1038. ἥκει σεσωσμένος Or. 473. καλῶς σεσωσμένοι ib. 1152. σεσωσμένη ib. 1632.

τῆσδε γῆς σεσωσμένης Ph. 1096. ἄθικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην Hel. 801. σώθητε Or. 1345. σώθητι Iph. T. 593. et Cy. 434. σωθήτω μοι τέκνα Her. 455. ἤν τι μὴ κείνου πάρα σωθῶμεν Or. 70. σωθῆναι κακῶν ib. 777. cf. Hip. 705. ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων And. fr. X. 2. σωθέντος τέκνου An. 27. σωθήσομαι Rh. 219. πῶς μόνη σωθήσομαι; Or. 309. δεῦρο σωθήσῃ πάλιν; Ph. 732. ὅπως αὐτοὶ σωθήσεσθε Her. 422. πῶς σωθησόμεσθα; Hel. 1066. etc.

Σῶμα. σῶμ' ἐρημώσας ἐμὸν Hec. 31. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἕτοιμός εἰμι ib. 301. σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι Med. 24. δεσπότην σώματος λαβεῖν ib. 233. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup. 887. τὸ σῶμα θύσεις τοὐμὸν Iph. T. 504. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. τὸ σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἶ ib. 453. φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε Cy. 686. cf. Her. 91. σώματος κρατῶν Her. F. 232. γυμνὸν σῶμα El. 308. ἐν πένητι σώματι ib. 372. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 1. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Phaëth. fr. XV. 2. σώματος πέρι λέγειν Fr. inc. XVI. 1. παίδων δισσῶν σώματα Hec. 1051. νεκύων σώματα Sup. 62. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμιγνύναι ib. 223. σῶμαθ' αἱματοσταγῆ ib. 812. τεκέων σώματα Tr. 201. αὐτῶν ἐκπυροῦσι σώματα; ib. 301. σώμασιν παρειμέναι Bac. 682. βλέποντα σώματα Hel. 589. ἑνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατεύομεν Her. F. 825. ὦ λευκὰ γήρᾳ σώματα ib. 910. etc.

Σῶς, pro σάος, salvus. χρυσὸς σῶς Hec. 994. sq. στρατὸς σῶς Sup. 643. sq. εἴπερ ἐστὶ σῶς Rh. 525. οὐδεὶς—σῶς ἦλθεν πάλιν Er. fr. IV. ἡ—Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα Cy. 293. εὔσημα καὶ σᾶ Hyp. fr. XII.

Σωστέον Her. F. 1385.

Σώτειρα. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι Med. 528. τὴν σώτειραν ὡς θάψαι χρεὼν Her. 588.

Σωτήρ. τίνα προξενίαν, ἢ δόμον—σωτῆρα κακῶν ἐξευρήσεις; Med. 360. ἄλλου τυχὼν σωτῆρος Al. 670. ἐμός γε σωτὴρ Iph. T. 923. cf. Alcmæon. fr. XI. 2. σωτὴρ βλάβης Her. 640. βωμὸν σωτῆρος Διὸς Her. F. 48. cf. v. 522. σωτῆρε ἡμεῖς Hel. 1680. σωτῆρας αἰεὶ—νομίζετε Her. 313. σωτῆρες τᾶς Ἑλένας Hel. 1516. τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες El. 993.

Σωτηρία. τὴν σωτηρίαν θηρῶν Or. 677. cf. v. 722. 776. 1173. 1178. 1203. 1343. et 1348. μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. φάρμακον σωτηρίας ib. 900. μεγίστη σωτηρία Med. 14. ὑμῖν πολλὴν ἔθηκε σωτηρίαν ib. 915. ἔχει τοῦτο τὴν σωτηρίαν Iph. A. 1018. σωτηρίαν δώσουσα νικηφόρον ib. 1473. σωτηρίας ἄνελπις Iph. T. 487. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες ib. 905. σοὶ φέρων σωτηρίαν Tr. 748. δεόμενος σωτηρίας Her. 11. πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθαι ib. 1045. ἐν τῷ δικαίῳ ἐλπίδες σωτηρίας Hel. 1037. ἀπορίᾳ σωτηρίας Her. F. 54. περιβαλεῖν σωτηρίαν ib. 304. παντὶ λόγῳ—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν Fr. inc. CV. 2. τὴν σωτηρίαν οἴκοι παρ' αὐτῶν σχόντες eorund. CXXXVI. 1. etc.

Σωτήριος. ἡμῶν ὕπερ σωτήριος στὰς Or. 656. σωτήριος πομπεὺς Rh. 228. et πομπὸς σωτ. Bac. 963. πόλει σωτήριος μέτοικος αἰεὶ κείσομαι Her. 1032. ναυτίλοις σωτήριος (de Helena) Or. 1637. σωτήριον ἀλκὰν Ion. 484. σωτήριον τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. τῆσδε γῆς σωτήριον Ph. 1099. φάος σωτήριον Med. 482. πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια Ph. 925. cf. Her. 403. et 406.

Σωφρονεῖν. τιμῶν Βρόμιον σωφρονεῖς Bac. 329. σωφρονῶ Ion. 521. ἂν σὺ σωφρονῇς Her. 264. σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς Med. 884. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχον Hip. 80. cf. Bac. 316. τὴν ἄνοιαν—τῷ σωφρονεῖν νικῶσα Hip. 399. v. etiam v. 667. et 731. σέβεις τὸ σωφρονεῖν Iph. A. 824. γυναιξὶ σωφρονεῖν πάσαισι θήσει Tr. 1056. μὴ σωφρονεῖν ἐς τὴν Κύπριν Bac. 314. τὸ σωφρονεῖν—κάλλιστον οἶμαί γε—εἶναι χρῆμα ib. 1148. cf. v. 1339. it. Her. 273. et 477. El. 1080. et Meleag. fr. XXII. 2. ἄρτι σωφρονῶν Or. 254. σωφρονῶν ἔδρας τάδε Med. 311. σωφρονοῦντι ἤχθετο Hip. 1402. vid. quoque Bac. 504. et

Fr. inc. LXII. 1. σωφρονέσῃ Ph. 1686. εἰς Ἀφροδίτην σωφρονῦσα Iph. A. 1159. πόλις σωφρονῦσα Her. 1012. ὐκ ἐσωφρόνυν ἐγὼ Hip. 704. cf. An. 687. ἐσωφρόνησεν, ὐκ ἔχυσα σωφρονεῖν Hip. 1034.

Σωφρονίζειν Antiop. fr. XX. 1. ἀμπνοὰς ὐ σωφρονίζει Her. F. 869. ὐδέ σ' αἱ τύχαι σεσωφρονίκασιν Tr. 350.

Σωφρόνως. σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα Ph. 1119. ὅτι σωφρόνως ἐδέξατο ξένια Al. 756. πρὸς πέδον κάρα βαλῦσαι σωφρόνως Bac. 685. σωφρόνως εἴασσας οἰκεῖν Ἄργος; Her. 1007. σωφρόνως πράττειν τι Hel. 1673.

Σωφροσύνη. ὁ σωφροσύνῃ πάντας ὑπερέχων Hip. 1365. διὰ σωφροσύνην Hip. fr. XVIII. 2. μετὰ σωφροσύνης Melan. fr. X. 2. 2) dor. σωφροσύνα. ϛέργοι με σωφροσύνα Med. 636. μετὰ σωφροσύνας Iph. A. 544. ὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας Fr. inc. XIII. 2.

Σώφρων Med. 549. ὑμεναίοισιν ὐχὶ σώφροσιν Or. 557. πανταχῦ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν, τοῖς σώφροσιν ib. 1509. τά γ' ἀρκῦνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. οἱ σώφρονες—κακῶν ἐρῶσι Hip. 358. αἰδῶ—σώφρονῶν ὐ σώφροσιν Bac. 504. ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι Cy. 336. σώφροσ' ἐν δόμοις Cress. fr. IV. 5. γυναικὸς ἔργα σώφρονος Med. 913. cf. v. 1369. it. Hip. 494. Al. 180. et 618. Tr. 422. etc. ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641. γνώμαν σώφρονα ib. 1000. σώφρονος ἀπιϛίας Hel. 1633. ψυχῆς σώφρονος Dic. fr. I. 4. σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. μισῶ τὰς σώφρονας ἐν λόγοις Hip. 413. τὸ σῶφρον ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς Or. 501. τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχῦ καλὸν Hip. 431. cf. v. 1007. it. An. 346. et 365. Tr. 1027. Hel. 938. et El. 53. ὁ εἰς τὸ σῶφρον ἄγων ἔρως Œd. fr. XV. 3. et fr. inc. B. 50. 1. κέντρα σώφρονα Ph. 183. τἀμὰ ὐχὶ σώφρονα; An. 234. ἂν ᾖ σώφρων καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντιλήψεται ib. 742. ὡς σώφρον' εἶπας Iph. A. 1024. ἃ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὑρημένα Tr. 640. σώφρονα λέχη El. 1099. ἐμῦ σωφρονέϛερος γεγὼς Hip. 995. cf. v. 1100. et Iph. A. 379. εἰς γυναῖκα σωφρονεϛέραν Or. 1132. πάντων σωφρονέϛατον βροτῶν Hel. 47. σωφρονεϛάτης ἀδελφῆς ib. 1700.

T.

Ταγὸς Iph. A. 269.

Ταίναρον, *nom. loci.* Cy. 291. et Her. F. 23.

Τάκειν, dor. pro τήκειν. τάκει βιοτὰν Med. 141. τάκομαι An. 116. μὴ λίαν τάκυ Med. 158. ψυχὰν τακομένα El. 208. πυρὸς τετακότας σποδῷ Sup. 1140.

Ταλαιπωρεῖν Or. 671.

Ταλαίπωρος. κτείνει με τὸν ταλαίπωρον Hec. 25. ὦ ταλαίπωρε Or. 258. τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ ib. 661. ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ Ph. 1639. ταλαίπωρον γέροντα An. 1207. τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ Sis. fr. I. 30. τὺς ταλαιπώρυς βροτὺς Sup. 734. ματρὸς τῆς ταλαιπώρυ Or. 392. et Ph. 1603. Ἑλλάδος τῆς ταλαιπώρυ ϛένω Iph. A. 370. τὴν ταλαίπωρον πόλιν Tr. 1276. etc.

Ταλαίφρων Hel. 531.

Ταλανία. θνατοῖς ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς Her. F. 402. vid. not.

Τάλαντον. τεσσαράκοντα τάλαντα ἀργυρίυ Epist. V.

Ταλαὸς, pater Adrasti. Ph. 425. et Iph. A. 245.

Τάλας Hec. 20. τάλανες Ph. 1309. et Hip. 669. ἁ τάλαινα Hec. 210. ταλαίνας ματρὸς ib. 694. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς ib. 1108. cf. Hip. 816. κυνὸς ταλαίνης Hec. 1273. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704. ὦ πατρὸς τάλαιν' ἀρά! Hip. 1241. τάλαιναν καρδίαν ib. 841. cf. Iph. T. 344. ἔριν τάλαιναν Hel. 255. ταλαίνας χέρας γεραιὰς Sup. 276. cf. Bac. 1243. ὦ ματέρες τάλαιναι τέκνων Sup. 825. cf. v. 941. etc.

Ταλθύβιος, præco Græcorum. Hec. 487.

503. et 727. Or. 886. Iph. A. 95. et 1563. Tr. 238. et 621.

Ταμίας. ὅρκων ταμίας Med. 170. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ib. 1415. νεοχμῶν μύθων ταμίας Tr. 231. ταμίαν πάντων πιςὸν Ion. 55.

Τάν. ὦ 'τὰν Cy. 534. (ubi vid. not.) et Her. 322. et 688.

Ταναός. τὸν ταναὸν αἰθέρα Or. 322. πλόκαμός σου ταναὸς Bac. 455. cf. v. 829.

Τανὸς, *nom. fluvii.* El. 410.

Ταντάλειος. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος Iph. T. 1. δόμους τοὺς Ταντᾰλείους Or. 1544. τῶν Ταντᾰλείων ἐκγόνων El. 1176. τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 988. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 862.

Ταντᾰλίδαι, posteri Tantali. Or. 351. et 811. et Iph. T. 200.

Τάνταλος, *nom. propr. viri.* Or. 5. 347. et 985. Iph. A. 504. et 1150. Iph. T. 387. et El. 11.

Τάξις. εἰς μάχην καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν Ph. 701. cf. Sup. 677. Ὁμολωΐσιν τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις Ph. 1126. τὴν ἀμφὶ Θησέως τάξιν Sup. 642. τάξιν φυλάξων Rh. 664. ἀπῴχετ' εἰς τάξιν Her. 818. τάξιν ἐμβεβὼς Her. F. 164. ἐκ τάξεων ὄρουσε Ph. 1243. προταινὶ τάξεων φρουρεῖν Rh. 523. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. ἐκτὸς τάξεων ib. 614. διὰ τάξεων—ἕδρας ib. 698. οὐδ' ἐν τάξεσιν ἔκειτο τεύχη ib. 765. ςρατὸν ἐπὶ τάξεσιν ὄντα Bac. 303. τάξεων ἑκὰς Her. 673. ἐν τάξεσιν κόσμῳ πυκάζου τῷδε ib. 724.

Ταπεινός. ταπεινὸς ὢν Hec. 245. et An. 980. cf. Iph. A. 339. ζῶ σοι ταπεινὸς Her. F. 1413. ἐνδεέσερος ὢν ταπεινὸς ἔςαι Ar. fr. XXII. 2. ὁ ταπεινὸς Syl. fr. III. 2. ταπεινοὶ ἕζοντο Or. 1411. δεῖ σε πτῆξαι ταπεινὴν An. 165. cf. Tr. 1025. ταπεινὰ λέγειν Alcmæon. fr. II. 1. τὰ μέγιςα θεὸς ταπείν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 4.

Τάραγμα. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907. ἐν—φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091.

Ταραγμός. ἦ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι Hec. 857. ταραγμὸν ἐντιθέντες ib. 959. ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν Ph. 204. πολὺν ταραγμὸν—εἶχον μάχης ib. 1415. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν Sup. 752. ταραγμὸν ὀμμάτων ἔχοντες Iph. A. 1128. πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θείοις ἔνι, κ. τ. λ. Iph. T. 572. τίν' εἰς ταραγμὸν ἥκομεν; Her. F. 533. ἔχουσι ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν El. 368. παιδοκτόνους φρενῶν ταραγμοὺς Her. F. 836.

Ταράσσειν. ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει Sup. 599. τίς σὴν ταράσσει καρδίαν; Bac. 1320. θεῶν ψυχὰς ταράσσει Phæd. fr. vers. 3. ὅστις—μέθης ταράσσει Fr. inc. LXXV. 4. συμμάχους ταράσσειν Rh. 691. ταράσσων μηδὲν, ὧν πόλις νοσεῖ Antiop. fr. VI. 2. ὅταν ταράξῃ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα Hip. 969. ἤν τι μὴ—γνώμη ταράξῃ γλῶσσαν ἐμὴν Iph. A. 1542. πόλιν σὴν μὴ ταράξῃς Her. F. 605. ταράξας Bac. 796. ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tr. 88. ὄμμα σὸν ταράσσεται Or. 253. ἦ ταράσσεται δόμος Hel. 485. ταραχθεὶς πόντος Tr. 687.

Ταραχὴ ἀδελφῶν Iph. A. 508.

Ταρβεῖν. ταρβῶ Rh. 559. et 889. ἐμὰ φρὴν ταρβεῖ Hec. 86. ἐπεὶ ταρβεῖς ib. 868. σὴν ταρβῶ τρίχα Or. 549. ταρβῶ, μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 185. ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. οὔτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ὁρμώμενον Sup. 328. νεκροὺς ταρβεῖτε ib. 543. λίαν ταρβεῖ ςρατὸν Iph. A. 1012. cf. v. 517. τί ταρβεῖς; Rh. 725. ταρβῶ εἰπεῖν τοὺς λόγους ἐλευθέρους Bac. 774. τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν El. 261. ταρβοῦντες φόβῳ Her. F. 971. ταρβοῦσα 'Αργεῖον ὄχλον Or. 118. cf. Iph. A. 1535. μὴ τὸ ταρβοῦν—ἄγαν ἀποδέχου Or. 312. τεταρβηκὼς Iph. A. 857. μὴ ταρβήσῃ ib. 602.

Τάρβος. οὐ τάρβος ἡμῖν Or. 1531. οὕτω τάρβους εἰς φόβον τ' ἀφικόμην Ph. 364. πόλει τάρβος ἦσθα Bac. 1309.

Ταρσός. ταρσῷ κατήρει Iph. T. 1346. ταρσὸν χειρὶ Hel. 1551.

Ταρτάρειος Eu. fr. X. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907.

Τάρταρος. ὡς βάλῃς εἰς τάρταρον Or. 265. ταρτάρου εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1598. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς ταρτάρου Her. F. 870. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290.

Τάσις. πεδίων ὑπὸ τάσεις Bac. 748.

Τάσσειν. ἡμᾶς πομπὸς—κόρης τάσσουσιν εἶναι Hec. 223. χρὴ ἄνδρα τάσσειν, ὃ μάλις' ἂν ὠφελοῖ Rh. 626. τάσσειν μᾶλλον, ἢ 'πιτάσσεσθαι, θέλοις Syl. fr. IV. 7. ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωρίδας λόχων τάσσων Ph. 452. τάσσοντα πολεμίων ςίχας Her. 676. ὃκ ἐγὼ τάσσον (i. e. ἔτασσον) τόδε Bac. 478. ξυμβάντ' ἔταξαν—φεύγειν Ph. 71. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη ςαθμῶν ἰσότης ἔταξε ib. 545. ἱππότας ἱππόταις ἔταξε ib. 1103. ὡς ἔταξεν ὁ ξένος Hel. 1406. τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ ςρατῦ κατὰ ςόμα Rh. 491. κόσμον, ὄντιν' ἂν τάξῃ πόλις Sup. 245. cf. v. 460. τάξας ναὸν Iph. T. 1453. τάξας ἔτειον δασμὸν εἰς δόμους φέρειν Rh. 435. τάξω λοχαγὸς πρὸς πύλαισιν Ph. 756. cf. Cy. 628. τίνα μέσον τάξω λόγον; El. 908. ςρατὸν—τάσσεται, ὃν ἦλθ' ἔχων Her. 664. φρουρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιςύλοις δόμοις An. 1100. τάξαι μισθὸν Rh. 165. τοῦτο τετάγμεθα Al. 50. πόθεν τέτακται βαρβάρου ςρατεύματος; Rh. 612. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν 'Αχ. Tr. 264. οἷ τέταχθε πιμπράναι—ἄςυ ib. 1260. πληροῦν πίςρα—τέταγμαι Cy. 30. ἡμεῖς, ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν Ion. 1040. πρὸς κρασπέδοισι ςρατοπέδου τεταγμένον Sup. 661. cf. v. 657. τοῦ τεταγμένου δίχα Rh. 520. ἐφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις Alcmen. fr. V. 2. τὴν τεταγμένην ὥραν Bac. 722. τὸν βαλόντα ςέφειν ἐγὼ τετάγμην Œnei fr. VIII. 3. ςρατοῦ ταχθεὶς ὕπο Iph. A. 1363. ἐπὶ πρώτῳ ταχθεὶς Cy. 482. ἣ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένους Her. 480. ἐπὶ τούτῳ ταγεὶς Fr. inc. CXLII. ποῦ τετάξεται φόνου Iph. T. 1046.

Ταύρειος. ταύρειος ποὺς Hel. 1571. ἐκ ταυρείου φόνου ib. 1607. ἐπὶ ταυρείῳ σφαγῇ ib. 1598. ταύρειον δέμας ib. 1578.

Ταυρικός. Ταυρικῆς χθονὸς Iph. T. 85. τῆς Ταυρικῆς (sc. 'Αρτέμιδος) ib. 1454.

Ταυρόδετος Cret. fr. II. 8.

Ταῦροι, *nom. gentis*. Iph. T. 30.

Ταυροκέρως θεὸς Bac. 100.

Ταυρόκρανος ὠκεανὸς Or. 1378.

Ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261.

Ταυροπόλος θεὰ Iph. T. 1457.

Ταυρόπουν σῆμα Iph. A. 275.

Ταῦρος. ὃν (sc. ἔρων) ἔσχε ταύρου Hip. 338. τὸ δύςηνον κάρα ταύρου ib. 1248. etc.

Ταυροῦσθαι. εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην Med. 92. τεταύρωσαι Bac. 920.

Ταυτηρίαις Phœn. fr. X. 1. vid. not.

Ταφή. τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθα Sup. 376. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1069.

Τάφιος. Ἄρη Ταφίων Iph. A. 284. Ταφίων πόλιν Her. F. 60. cf. v. 1080.

Τάφος. ὡς τάφου τύχω Hec. 47. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου ib. 221. cf. Tr. 39. et 1124. ἑπτὰ παρθένων τάφου πέλας Νιόβης Ph. 162. τάφου μνήμην τίθεσθαι ib. 1578. πῶς ἂν ἔρημον τάφον—ἔπραξε γυναικός; Al. 96. θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν ib. 831. λάϊνον εἰς τάφον Sup. 62. τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι ib. 285. τάφου μοίρας λαχεῖν ib. 309. τάφῳ δέδονται ib. 757. τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν; Tr. 265. Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον Bac. 597. βασιλικοῦ σηκὸν τάφου Pol. fr. IX. 1. τάφων χώματα Sup. 53. ἐν χωςοῖς τάφοις κεῖνται Rh. 414. ἐπὶ τάφους Ἑλληνικοὺς Bac. 1356. τάφων τιμάορον Dan. fr. VII. 4. etc.

Τάφρος. τάφρου πέλας Ph. 1107. ἔξω τάφρου ib. 1195. τύμβου τάφρον ἐς κοίλην Al. 900. ἐκτὸς τάφρων Ph. 721. τάφρους ὑπερβὰς Rh. 111. τάφροις πελάζων ib. 213.

Τάχα Or. 133. et passim per totum Eurip.

Τάχος. εἰς τάχος Hip. 491. ἀντὶ τοῦ τάχους Sup. 419. τὸ δεσπότου τάχος Tr. 1145. ὅς με βρόχοισι—τάχει συνάψει Bac. 546. τὸ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικα ib. 669. τάχος, *adverb.* celeriter, cito. Rh. 986. et Her. F. 860. ὅσον τάχος Hec. 1284. Med. 950. Hip. 599. et 973. An. 1067. Iph. A. 1539. Iph. T. 334. et 1301. etc. ὡς τάχος Med. 105. Hip. 1458. An. 1159. Sup. 460. etc.

Ταχυβάτας Rh. 134.

Ταχύνειν. σπερχόμενος ταχύνει Al. 257. ταχύνεις Rh. 76. τάχυνε ib. 637. μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης An. 551.

Ταχύπορος. Θέτιδος γόνον, ταχύπορον πόδε El. 451. κώπη ταχύπορος Hel. 1288.

Ταχύπους Iph. T. 1268. ἵππων ταχυ-

πόδων Bac. 781. ταχύπυν ἴχνος Tr. 232. κῶλον ταχύπυν Bac. 168.

Ταχύς. ἔχεις με ταχὺν προσαρκέσαι σοι Hec. 862. ταχὺς μετέλθῃ λύσσαν Or. 254. ταχὺς βαδιστὴς Med. 1182. ταχὺς ᾄδης Hip. 1047. τὸν ταχὺν πόδας Ἀχιλλέα An. 1237. ταχὺς εἴργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. πάτραν βλάπτειν ταχὺς Fr. inc. B. 32. 2. ταχεῖα φήμη Iph. A. 425. ταχεῖα νοτὶς ὀμμάτων ib. 683. ταχεῖα κώπα Hel. 1468. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 164. ταχεῖαν νέμεσιν Fr. inc. XXVI. 4. κυσὶν ταχείαις Hip. 18. ὅτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει Ph. 455. τὸ τῦ νῦ ταχὺ Ion. 742. ταχὺ adverbial. positum. Hip. 184. Her. F. 884. et 885. etc. ταχυτέραν ἐπάνοδον Epist. II. ὡς τάχιστα Or. 125. et passim. τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις Or. 738.

Τέγγειν. τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; Med. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 463. et 1205. et El. 502. ἵνα δρόσοι τέγγυσ' ἱεραὶ Ion. 117. ὄμμα δάκρυσιν τέγγων Sup. 21. cf. Iph. A. 496. et plur. ὄμμα τέγγοντες Al. 767. et fœmin. βλέφαρον τέγγυσ' ἁπαλὸν El. 1339. φάρεα ποταμίᾳ δρόσῳ τέγγυσα Hip. 128. τέγξαι χέρα φοίνιον Med. 864. τέγξαι πόδα Iph. T. 1380. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571. τέγξω τόδ' ὄμμα Hec. 520. cf. Sup. 979. δάκρυσί μυ βλέφαρα—τέγγεται Hip. 854.

Τεθριπποβάμων στόλος Or. 990.

Τέθριππος. τέθριππος ὄχος Hip. 1212. et Tr. 855. τεθρίππυ ὄντος ἡλίυ δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὰς τεθρίππυς ἁμίλλας Hel. 393. τέθριππον ἅρμα Sup. 501. et plur. τέθριππα ἅρματα Ph. 1555. Her. 802. et Phaëth. fr. I. 2. sed sæpius ἅρματα omittitur, et tantum τέθριππα ponitur, ut Al. 430. Sup. 927. Iph. A. 159. Hel. 349. Ion. 1241. Her. F. 177. et 380. et Cresph. fr. XIII. 5. et ἅρματα λαμπρὰ τεθρίππων Ion. 82. ὦ τέθριππον ἡλίυ σέλας El. 866.

Τείνειν. εἰς τήνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. εἰς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν Ph. 438. τί μάτην τείνυσι βοάν; Med. 201. ἄπαις δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; ib. 670. ὐκ εἰς γέροντας ἥδε σοι τείνει τύχη Hip. 797. ὐχ ἑξῆς πέπλων στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνυσιν σέθεν Bac. 934. ὅστις δεδοικὼς —αἰῶνα τείνει Ion. 625. ἀγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ὡς μὴ μακρὺς τείνω λόγυς Hec. 1177. αὐτὸ δηλοῖ τὖργον, ᾗ τείνειν χρεὼν Or. 1129. ὁρμιὰν τείνων Hel. 1631. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον Or. 1494. ἔτεινον εἰς πύλας Sup. 720. ὡς μακρὰν ἔτεινον Iph. A. 420. τεῖναι φόνον Sup. 672. vid. not. ὐκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 875. σώματα νεκρῶν γυψὶ φέρειν τέταται Tr. 595. φρυρὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη Hel. 1689. τεταμέναν αἰωρήμασι πέτραν Or. 981. ἐν στερροῖς λέκτροισι ταθεῖσα Tr. 114.

Τείρειν. ὀδύνη με τείρει Rh. 749. et 799. χρεία τείρει με Hel. 427. ἐτειρόμην πάλαι Al. 423. λύπῃ ἐτειρόμην Rh. 425. τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ Hip. 131. ἃς ὕπο τειρομένα An. 114.

Τειρεσίας, nom. propr. vatis. Ph. 774. etc. Bac. 173. etc.

Τείχισμα. θραυστῷ λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Τεῖχος. γεῖσσα τείχεος Or. 1620. ὦ Θήβας ἱερὸν τεῖχος Hip. 556. ὐ τεῖχος ἂν λάβοις δὴ Antiop. fr. XLII. 4. Ἰλίυ τείχη Hec. 11. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων Or. 246. ἑπτάπυλα τείχη Ph. 79. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν ib. 188. τείχη πατρῷα ib. 369. et Tr. 1174. κατὰ λάϊνα τείχεα Ph. 804. cf. Tr. 1087. et Ion. 206. περὶ τείχη An. 107. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. πρόσθε τειχέων ib. 664. τειχέων εἴσω ib. 723. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. τείχεσιν Κυκλωπίοις ib. 534. cf. Tr. 1087. et El. 1158. Τροίας τείχη παλαιὰ Rh. 232. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ Tr. 956. ἄκρα τειχέων ib. 1297. Βάκτρια τείχη Bac. 15. ὐχ ὑπερβαίνυσι τείχη θεοί; ib. 653. Ἀργεῖα τείχη Her. F. 15.

Τεκμαίρεσθαι. ἑπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων Ph. 187. εἰς πρόσωπον ὐ τεκμαίρεται βλέπων; Hip. 280. τεκμαιρόμεσθα τοῖς παρῦσι τὰ φανῆ Œnom. fr. VI. εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι Rh. 705. cf. Al. 239.

Τέκμαρ Hec. 1273.

Τεκμήριον. τῶν φίλων τεκμήριον σαφὲς Hip. 925. ἔχεις τι τῶνδέ μοι τεκμήριον; Iph. T. 808. ἀσφαλὲς τεκμήριον Rh. 94. τρόπων τεκμήριον Ion. 237. ἔχω ὐδὲν τεκμήριον ib. 329. ποίῳ χρωμένη τεκμηρίῳ; ib. 349. τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον; Her. F. 714. πτώματος τεκμήριον El. 575. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν Alex. fr. II. 1. ἕν μοι τεκμήριον Dan. fr. V. 3. τεκμήριον μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς Œd. fr. XVII. 5. τεκμήρια σαφῆ Med. 517. et Thes. fr. V. 2. τάδε φράσω τεκμήρια Iph. T. 822. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Phœn. fr. I. 2.

Τεκνοκτόνον μύσος Her. F. 1155.

Τέκνον. γᾶς τέκνον Ion. 218. ὦ τέκνα Δαναῶν (i. e. o Danai, vel Græci) Ph. 1152. πᾶσιν ἀνθρώποις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα An. 420. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν Ion. 567. οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις El. 897. Ἴδης τέκνα Cret. fr. I. 1.

Τεκνοποιὸς πόσις Tr. 853.

Τεκνῦν. οἳ Κάδμυ πόλιν τεκνῦσι παίδων παισὶν Her. F. 7. μοχθηρόν ἐϛιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνῦν Phœn. fr. IV. 1. πτανός σε—ἐτέκνωσε πατὴρ Hel. 1160. εἰ τεκνώσεις παῖδα Ph. 19. cf. Med. 805. τεκνῦσθαι Med. 574. et Dan. fr. VI. 3. ἄλλυς εἰσορῶν τεκνυμένυς Sup. 1087. νύχια χθὼν ἐτεκνώσατο φάσματα Iph. T. 1261. ἐξ ῦ τεκνώθη Λάϊος Ph. 875.

Τέκος Ph. 321. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος Iph. A. 1614. ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα Iph. T. 1274. vid. etiam Tr. 247. et 261. El. 1215. et Sis. fr. III. 1. τέκεα Tr. 580. etc.

Τεκταίνεσθαι. πάντ' ἐπί μοι τεκταινέσθω Fr. inc. XCVI. 2. σιγῇ ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951.

Τεκτοσύνα, dor. pro ύνη An. 1015.

Τέκτων. τέκτονος σοφῦ Sis. fr. 1. 34. τέκτων ὢν ἔπραττες ὐ ξυλυργικὰ Fr. inc. CXLI. τεκτόνοιν ὕμνοισιν ἐργάταιν δυοῖν An. 477. τεκτόνων πόνον Or. 1570. τέκτονας δίυ πυρὸς Al. 5. σοφῇ χειρὶ τεκτόνων ib. 349. τεκτόνων μοχθήμασι Ion. 1129. οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο Fr. inc. CLVI. 1.

Τελαμὼν, *nom. propr. viri.* Iph. A. 193. Tr. 795. Hel. 87. et 91. et Meleag. fr. VI. 1.

Τελαμὼν, *appell.* fascia. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν Ph. 1663. cf. Tr. 1232.

Τελαμώνιος Αἴας Hel. 854.

Τελέθειν. εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς, εἴτ' ἀνιαρὸν παῖδες τελέθυσι Med. 1096. ἐν χρόνῳ τελέθει ξηρὸν An. 784.

Τελεῖν. εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως πόλις ἥδε τελεῖ Iph. T. 464. τὰ ἱερά νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς; Bac. 485. τί δὴ τόδ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ; ib. 820. εἰς ἀνδρῶν ὐ τελῦσ' ἀριθμὸν Melan. fr. XX. 5. ἁνίκα Μοῖραι τέλεσαν ταυροκέρων θεὸν Bac. 100. ὅρος, εἰς ὅντινα χρὴ τελέσαι θνητοῖς Fr. inc. CLX. 5. οἷον ἔργον τελέσας Or. 832. νίκας ϛεφανηφορίαν—τελέσας El. 863. τὰς ὠμοφάγυς δαῖτας τελέσας Cret. fr. II. 13. ἐπειδὴ—διαλλαγὰς ἔγνωσαν ὐ τελυμένας Her. 820. εὖ τελεῖται Or. 1670. τελυμένων (sc. τῶν πραγμάτων) An. 999. πάντα ἤδη τετέλεϛαι βασιλεῦσι Al. 130. τὰ δοκηθέντ' ὐκ ἐτελέσθη Med. 1417. Al. 1164. An. 1287. Bac. 1388. et Hel. 1706.

Τέλειος. τελείας Γοργόνος Er. fr. I. 51. τὰ παρ' ἀνδράσι τέλειά σοι φαίνεται Rh. 200.

Τέλεος. ὕφασμα ὐ τέλεον Ion. 1419.

Τελεῦν. ἀρετὴ τελευμένη Fr. inc. IV. 5. sed vid. not.

Τελεσσιδώτειρα Μοῖρα Her. 899.

Τελεσφόρος. πελεσφόρον διδῦσα χρησμὸν Ph. 644. ἔρως τελεσφόρος Med. 714. παιδὸς ἀριθμὸν τελεσφόρον El. 1132. τελεσφόρυς ἀρὰς Ph. 69. τελεσφόρυς εὐχὰς Fr. inc. B. 9. 1.

Τελετή. κλύω, Ἀθηναίοισι τἀμὰ δυστυχῆ τελετὴν γενέσθαι Iph. T. 959. καταϛήσας ἐμὰς τελετὰς Bac. 22. τελετὰς θεῶν εἰδὼς ib. 73. τελετὰς εὐΐυς ib. 238. τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων ib. 260. πόθεν τελετὰς τάσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; ib. 465.

Τελευταῖος. τὴν τελευταίαν ἡμέραν An. 101. εἰς τελευταίαν φλόγα Ion. 1148. τελευταῖον, *adverb.* tandem. Epist. V.

Τελευτᾶν. ὃς τάδε τελευτᾷ Ph. 1575. cf. Al. 982. αἱ μὲν (sc. ἐλπίδες) τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ βροτοῖς Bac. 907.

κακῶς τελευτᾷ Æol. fr. III. 2. ὁ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν Tem. fr. VIII. 3. πρὸς τελευτώσας βίον (sc. βολὰς ἀκτῖνος) Ion. 1136. ὅταν τελευτήσῃς βίον Hel. 1682. cf. Hec. 419. et Hel. 846. τελευτήσω τάδε Al. 375. ἵν' εἰδῇς, οἷ τελευτήσω λόγον Tr. 1029. τελευτήσεταί τι καινὸν δόμοις Hip. 370. πρὶν τελευτηθῇ φόνος Or. 1218.

Τελευτή. πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν ἔσαν φέρῃ An. 393. ἔχει τελευτὴν ἥσπερ ἕνεκ' ἐγένετο Fr. inc. CVIII. κρυερὰ θανάτῳ τελευτὴ eorund. CLX. 7. 2) dor. τελευτά. θανάτοιο τελευτὰν Med. 152. ὁρῶ τελευτὰν Sup. 1012. ἁ ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτά; Iph. T. 874. πόνων τελευτὰν Her. F. 427. 3) plur. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων Med. 1388. ποίας τελευτάς (sc. κακῶν ἐξείπω); El. 908.

Τέλος. τέλος δέχου τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων Hec. 413. ἐς τέλος σπουδάζομεν μανθάνειν ib. 817. οὐ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοὶ ib. 1193. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι, τέλος, ὅπᾳ θέλει Or. 1545. ἥβης τέλος μολόντας Med. 920. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βίου Hip. 87. cf. El. 956. οὐδὲ γήρως ἔβας τέλος Al. 416. τῶν ἐν βροτοῖς οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν Sup. 270. cf. Iph. A. 161. Her. F. 103. Antiop. fr. XXXIX. 5. et Aug. fr. VI. 3. πικραὶ ὄψεις ἅμα τῷ τέλει νεκρῶν Sup. 945. πῶς μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος Iph. T. 83. οἷόν σε βίου τέλος εἷλεν; Rh. 735. τέλος οἰκτρὸν Tr. 597. ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς δεινότατος Bac. 858. εἰ διὰ τέλους ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτε ib. 1259. πημάτων τέλος Hel. 541. τέλος ἐφ' ἡμῖν ib. 893. τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος οὐκ ἀσθενῆ Ion. 1615. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων ib. 1621. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. fr. II. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. ὃ ποτ' ἂν πράξειαν ἐς τέλος κακῶς Antiop. fr. XVIII. 3. τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὑρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. διὰ τέλους δυστυχῶν Bel. fr. XVI. 15. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. 2) plur. εὖ ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη Iph. A. 990. ἄυπνα ὀμμάτων τέλη Sup. 1136. πολλὰ πελταστῶν τέλη Rh. 311. imprimis *sacra* vel *mysteria* denotat, ut Med. 1382. Hip. 25. et Dan. fr. XII. 6. 3) τέλος, adverbial. positum, tandem. Iph. T. 1343. et Bac. 1101.

Τέμενος. ἐς Ἥρας τέμενος Med. 1379. ἁγνὸν τέμενος ἐναλίας θεοῦ An. 252. τεμένη μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεοῦ Sup. 1210. πανταχοῦ μοι χθονὸς τεμένη δέδασται Her. F. 1329.

Τέμνειν. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρροὰς Hec. 567. πώλους σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην Al. 431. τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ χρόα Or. 818. τέμνειν σφάγια Sup. 1195. τέμνειν δρυὸς κορμοὺς Her. F. 241. τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. cf. Epig. I. 1. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον Rh. 423. τέμνων λαιμὸν Hel. 1600. Ἀργείας ὅρους τέμνοντα γαίας El. 411. τίς ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν Ἰλίῳ πεύκαν; Hel. 234. ἐτάμες βοστρύχους ib. 1240. σπονδὰς τέμωμεν ib. 1251. γῆς τεμεῖν βλαστήματα Hec. 1204. σιδαρέῳ τεμὼν φασγάνῳ μέλεα ib. 719. λαιμοὺς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν Sup. 1200. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν Her. F. 567. μοσχίαν τρίχα τεμὼν El. 812. τεμὼν χρόα Fr. inc. LXVII. 2. τεμῶ τρίχα Al. 214. cf. Bac. 493. et Hel. 1093. φιλιά μοι τεμοῖ Sup. 376. κίνδυνον πολιῷ τεμεῖν σιδάρῳ Her. 758. Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν—ἐτάμετο Hec. 633. οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν Her. 401. τρίχας ἐτμήθην Tr. 480. τμηθεῖσα πεύκη Med. 4. et τμ. κυπάρισσος Cret. fr. II. 6.

Τένων. τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη Med. 1166. ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος Bac. 936. τένοντος ἁρπάσας ἄκρου ποδὸς Cy. 399. πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42.

Τεὸς, *vox poët.* pro σὸς, tuus. τεὸς γόνος Her. 911. ἀμφὶ κάρα τεὸν Iph. A. 1530.

Τέραμνον. ὑπὲρ τέραμνα ἀγχόνας Ph. 335. ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις Hip. 536. τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων ib. 768. ἐξ ἀΐδου τεράμνων Al. 459.

Τέρας. ὤρειον τέρας Ph. 813. δάϊον τέρας ib. 1030. δεξιὸν Διὸς τέρας ib. 1196. ἄγριον τέρας Hip. 1214. γᾶς πελώριον τέρας Iph. T. 1248. ξενὸν δίαυλον τέρας Tr. 435. ἀγριωπὸν τέρας Bac. 542. ἆρ' ἡ τεκῶσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας; Hel. 263. cf. v. 267. τέρας, ὦ τέρας ib. 1147. δεινὸν τέρας Ion. 989. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα El. 722. ἀποφώλιον τέρας Thes. fr. VII. 1.

Τερασκόπος Bac. 248.

Τέρεμνον. κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371. τέρεμνα οἴκων Hip. 418. Περγάμων τέρεμνα Tr. 1297.

Τέρην. ὄψιν τερείνην Med. 905. τέρεινα νύμφα Cy. 513. τερείνης μυρσίνης πλόκως El. 778. μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4.

Τέρθρον Eu. fr. III. 2.

Τέρμα. σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη Or. 1343. θανάτω ποτὶ τέρμα δύστανον Hip. 140. τί τέρμα τόλμης καὶ θράσως γενήσεται; ib. 937. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίω Al. 646. ἐπὶ τέρμα—ἐμῶν κακῶν ἱκόμενος Sup. 369. cf. Tr. 1273. et El. 1232. ἁπάντων τέρμ' ἔχοντες Sup. 617. τέρμα ὠκ εἴποι τις ἂν Antiop. fr. XXI. 2. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. ἐκ τερμάτων νόστον ἄρωμεν Iph. T. 117. μόχθων τέρματ' ὠκ ἐξήνυτον Bac. 1103. Ἀλκάθω ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει Her. 280.

Τέρμων. οἷον τέρμονα βίω—ἔτλης Ph. 1361. σεμνὸν τέρμονα κυρῶν ὠρανῶ Hip. 746. τέρμονα πρωτόβολον ἁλίῳ Tr. 1068. τροχῷ τέρμονι δίσκω Hel. 1488. πρὶν ἂν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω Med. 276. cf. v. 353. τερμόνων ἀνθήπτετο ib. 1182. τερμόνων Ἀτλαντικῶν Hip. 3. γῆς τέρμονας Τροιζηνίας ib. 1159. τέρμονας κλεινῶν Ἀθηνῶν Her. 37. ἀφικόμην πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδε El. 96.

Τέρπειν. αἱ 'ρεταὶ τέρπωσι τὼς ξυνευνέτας An. 207. τέρπει τε μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτὼς Æol. fr. X. 2. σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν Hip. 262. τέρπειν ἄλλως Sup. 183. τί δῆτ' ἔτερψάς με; Her. 434. δὶς τόσον ἂν τέρψειας ἡμᾶς Med. 1135. γέροντα τυφλὸν ὡς τέρψω Ph. 1096. τέρψαι φρένα Her. 663. et 939. cf. Or. 1176. Κύπριν τέρψω Hip. 727. εἴ τι τέρψω τὼς ἐμὼς ἐχθρὼς Her. 445. ὄμμα τέρψει Ion. 231. δείπνοισί σε τέρψω ib. 655. τέρπεται εὐπαιδίᾳ Sup. 490. τέρπεται τιμώμενος Bac. 321. τέρπεται τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 3. τέρπω κενὴν ὄνησιν Or. 1043. κλύων ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας Ph. 917. τιμαῖς τέρπεσθαι Al. 54. ἔριν, θηκτῷ τερπομέναν σιδήρῳ Cresph. fr. IV. 12. ἥως ἔχωσα δῶρ', ἐν οἷς ἐτερπόμην Al. 290. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων τέρψομαι; An. 1181. ἐφ' οἷσι τέρψῃ Rh. 194. ὥστε τερφθείης Iph. A. 418. τερφθῆναί τι βίω Ion. 1376. τερφθεὶς τῶτο ib. 541. τερφθεῖσ' ἀλλαγμῷ Hel. 1368.

Τερπνός. τερπνὸν βίοτον Med. 1355. et τ. βίον Al. 167. λόγοισι τερπνοῖς ἀκῶσαι An. 290. ἐν τερπνοῖς πόνοις Bac. 1051. τερπνῆς εἰσόδω Al. 946. τερπνὸν φήμην Iph. T. 1495. βίω τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. τερπνὰς ἡδονὰς Sup. 453. εἰ τερπνὸν τόδε θανάτω πέλας βεβῶσι Or. 1043. τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης Hip. 109. τερπνὸν κακὸν ib. 384. τερπνὸν ὠδὲν ἀνθρώποις ἔτι Bac. 773. πλωτεῖν τερπνὸν Ion. 630. τερπνὸν τὸ φῶς μοι Meleag. fr. XVII. 1. τῷ δυστυχῶντί πως τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Œnei fr. VII. 2. τοῖσιν ὠσὶ τερπνὰ λέγειν Hip. 488.

Τέρψις. ἐπεὶ πόθω εἰς τέρψιν ἦλθες Ph. 203. πῶς—τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς ib. 320. ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτῶ Med. 202. σύ μω τέρψιν ἐξεῖλω βίω Al. 348. ψυχρὰν τέρψιν ib. 354. τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν An. 94. εἰς τέρψιν εἶμι Iph. T. 797. ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ Tr. 630. οἴνω τέρψιν ἄλυπον Bac. 423. cf. Fr. inc. CLXV. 5. εἰς τέρψιν βίω Cy. 520. ἡ τέρψις ἀρτίως πάρα Hel. 632. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. ὦ λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις Her. F. 1377.

Τεσσαράκοντα Epist. V.

Τέσσαρες, vel τέττ. βάθος τεσσάρων πήχεων Cy. 390. παῖδες τέσσαρες Ion. 1576. ἐπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 2. μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1. βέβληκε δύω κύβω καὶ τέτταρα Tel. fr. IV.

Τέταρτος. τὸ τέταρτον γράμμα Thes. fr. V. 8.

Τετραβάμων. τετραβάμονες ἵπποι El. 476. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tr. 516. τετραβάμοσι χηλαῖσι Ph. 815. ψαλίοις τετραβάμοσι ib. 799. τετραβάμοσι γυίοις Hel. 382.

Τετράζυγος. τετραζύγων ὄχων Hel. 1045.

Τετράμοιρα νυκτὸς φρουρὰ Rh. 5.

Τετράμορφος. ταῖς τετραμόρφοις ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 2.

Τετράορος. ὄχων τετραόρων Sup. 675. τετραόροις ἵπποις Hel. 729. τετραόροισιν ἅρμασιν Sup. 667.

Τετράπους. τετράποδος βάσιν θηρὸς Hec. 1058. τετράπουν μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς Rh. 256. cf. v. 211.

Τετράπτολις λαὸς Her. 81.

Τετραρχίαι Al. 1157.

Τετρασκελής. τετρασκελὴς μόσχος Ph. 642. τετρασκελεῖς Her. F. 1272. τετρασκελὲς ὕβρισμα ib. 181.

Τέτρωρος. τέτρωρον ὄχον Hip. 1229. τέτρωρον ἅρμα Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860.

Τευθράντιον Lic. fr. III.

Τεῦκρος, *nom. propr. viri.* Hel. 86.

Τευμησσὸς, *nom. loci.* Ph. 1107.

Τεύχειν. τὸν ἀλήταν, εὐδαίμονα τεύχει Her. 614. φίλοις τεύχειν ἔριν An. 645. ἕτοιμος τῷδε τεῦξαι τάφον Rh. 959. ἔκλυον—τοιάδε σήματα—τετύχθαι El. 457.

Τευχεσφόρος. τευχεσφόρον λαὸν Sup. 654. δεσπόταις τευχεσφόροις Rh. 267.

Τεῦχος. λαβοῦσα τεῦχος Hec. 609. πάγχρυσον τεῦχος Iph. T. 168. τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. τεῦχος θεᾶς Ion. 273. πλῆρες τεῦχος ib. 1184. θὲς τόδε τεῦχος El. 140. εἶδον ἄστεως ἀγυιὰς τεύχεσιν πεφραγμένας Or. 759. ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. cf. v. 786. et 1477. An. 618. Iph. A. 81. Rh. 71. Tr. 11. Her. 694. Hel. 1390. El. 444. etc. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων An. 167. cf. Ion. 146. τεύχη κενὰ Cy. 88. vid. etiam v. 207. et 225. et El. 360. et 496.

Τευχοφόροι Rh. 3.

Τέφρα Cy. 637.

Τεχνᾶσθαι. τεχνώμενος Her. 1003. τεχνωμένη Med. 369. 382. et 402. et Hel. 1097.

Τέχνασμα. κέδρου τεχνάσματα Or. 1053. τοῦ μητροκτόνου τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα ib. 1560.

Τέχνη. τέχνην μαντικὴν Ph. 779. ἐμπύρῳ τέχνῃ ib. 961. οὐκ ἔχεις τέχνην, ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν Med. 322. Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνῃ Al. 35. οὐδ' ἁλίσκεται τέχνῃ ib. 789. τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων Sup. 381. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. τέχνην ξενοκτόνον Iph. T. 53. τέχνην θέμενος ib. 712. ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην Rh. 925. ἐκ τέχνης τέχνην οἵαν ἔπλεξε Ion. 1279. τοὺς νομίζοντας τέχνην Alcmæon. fr. XIII. 2. 2) dor. τέχνα. τίνα τέχναν ἔχομεν; Hip. 670. 3) plur. Δαιδάλου τέχναισιν Hec. 838. μάγων τέχναις Or. 1497. οὐ κατώρθωνται τέχναι Hip. 680. τί δὴ τέχνας μυρίας διδάσκετε; ib. 917. ἐπὶ τοῖσι φιλτάτοις τέχνας πορίζω Iph. A. 745. Ὀδυσσέως τέχναις Iph. T. 24. cf. Rh. 953. δειναὶ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ Bac. 674. σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς ib. 805. τέχναις θεῶν ὤλοντο Hel. 936. γυναικείαις τέχναισιν αἱρεθεὶς ib. 1637. conf. Dan. fr. VIII. 1. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες Pol. fr. III. 1. τοὺς κατὰ τέχνας σπουδαζομένους Epist. IV.

Τέχνημα. δόλια τεχνήματα Iph. T. 1355.

Τέως, *adverb.* usque ad eum locum. Her. 725.

Τήκειν. τήκω καρδίαν ὀρρωδίᾳ Fr. inc. CXLVIII. 6. ψυχὴν ἐτήκου Her. 645. ἐφθὰ καὶ τετηκότα Cy. 245. ἡνίκ' ἂν τακῇ χιὼν Ar. fr. II. 4. et τακείσης χιόνος Hel. 3. Cf. supra Τάκειν.

Τηκτὸς μόλιβδος An. 266.

Τηλέμαχος, filius Ulyssis. Or. 588.

Τήλεφος, filius Herculis. Tel. fr. IX. et XIV. 1.

Τηλίκος. γεγῶσα τηλίκη Meleag. fr. XVII. 3. τηλικοῖσδε οὖσιν ἡμῖν Epist. V.

Τηλόθεν Her. F. 1112. et El. 753.

Τηλόσε Iph. T. 175.

Τηλοῦ Cy. 685. et Fr. inc. CXCVI.

Τηλουρός. τηλουρὸς οὖσα δωμάτων Or. 1325. ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τηλουρὸς ναίω δόμοις El. 251. τηλουρὰ ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδία An. 890.

Τηλύγετος Iph. T. 828.

Τημελεῖν Epist. IV. παρθένυς τημέλει Iph. A. 731. σώματος ἐτημέλει Iph. T. 311.

Τήμερον Tel. fr. VIII. 1.

Τηνικαῦτα Iph. A. 730. et Sis. fr. I. 11.

Τηρεῖν. τὸν Ἀτλάντειον τηρῦσι πόλον Pi. fr. III. 5. τηρεῖν ἑτέρυς δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1.

Τήρησις Antig. fr. VI. 2.

Τητᾶν. χαρμάτων τητώμεθα Or. 1084. τῦ εὖ τητώμενος Bel. fr. XVI. 16. πατρὸς τητωμένυς Her. 24. πάσης χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι ib. 31. φίλων τητωμένη Hel. 281. χορῶν τητωμένη El. 310. ἀρίςων νυμφίων τητώμεναι Hec. 324.

Τίειν. τὸν θεὸν μεῖζον τίυσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας πολὺ Her. 1013. πατρὸς ἔτισας φόνον El. 1188. τιμωρίᾳ ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ἃ σε δεῖ τίσαι παισὶ Her. 216. τῶνδε τισάντων δίκην Sup. 733. cf. Med. 767. et 802. et Rh. 812. et 894. τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον Iph. A. 1382. ἐπειδὴ πατρὸς αἷμ' ἐτισάμην Iph. T. 78. τίσαι δάμαρτα Tr. 1034. τί δρῶν ἂν φονέα τισαίμην πατρός; El. 599. ὡς—τὴν δὲ τίσωμαι δίκην Med. 1316. τισώμεθ' αὐτὸν Bac. 848. Μενέλεων τίσομαι Or. 1171. τισόμεσθα σύγγονον Hel. 1640.

Τιθέναι. τὖνομά με θανεῖν ἐρᾷν τίθησιν Hec. 358. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1401. πόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι; ib. 1710. τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν τίθησιν; Med. 1210. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθης Al. 58. ὥς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις τίθημ' ἄπαιδα An. 33. τὴν Σκῦρον ὐδαμῦ τίθης ib. 209. ἱερίαν τίθησί με Iph. T. 34. ἀκύμονα πόντυ τίθησι νῶτα ib. 1445. σώζει αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῆ θεῶν τίθησιν Rh. 584. ἄβατον ὃς πέδον τόδε τίθησι Bac. 11. ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel. 1027. ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Ion. 1347. νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας Gl. fr. II. 2. τὸν εὐτυχῦντ' ἀεὶ μείζω τίθησι Phi. fr. XII. 2. λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖτε (qu. a τιθέω) Or. 141. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 352. τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἢν τιθῇ Bel. fr. XXIV. 5. πέρας ὐδὲν τιθεὶς ἀλγέων Al. 893. ἐν αἰσχροῖσιν τιθεὶς ib. 1040. σπυδῇ τιθέντα δεῦρο πόδα An. 547. φίλημα παρὰ γέννν τιθέντα σὸν Sup. 1153. ὠκὺν πόδα τιθεὶς Iph. T. 32. cf. Rh. 280. ἄνω κάτω τιθεὶς Bac. 602. θνατοῖς ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς Her. F. 402. συλλαβὰς τιθεὶς Pal. fr. II. 2. πλῦτον ἔντιμον τιθεὶς Plis. fr. I. 2. φίλυς τιθέντες τὺς πολεμιωτάτυς Hec. 848. ἀγῶνα πάνδημον τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1030. ἀςρώτῳ πέδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 53. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐδων Or. 959. σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κύριμον ib. 964. δεῦρ' εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἴχνος τιθεῖσ' ἐμὸν Ph. 843. μεγάλα πάθεα—τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα Iph. A. 1335. μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνυς ib. 1419. cf. Ion. 1225. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖςα βαρβάρων El. 7. ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν δαίμων ἔθηκεν Hec. 723. γυμνόν μ' ἔθηκαν διπτύχυ ςολίσματος ib. 1156. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136. οἵπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον ib. 1166. ἔτι πυ κραυγὴν ἔθηκας ib. 1510. θανάτυς ἔθηκαν ib. 1641. τάσδε θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκε Ph. 579. καλλινίκυς Κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγὼ ib. 862. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔθηκας Med. 510. ὑμῖν πολλὴν ἔθηκε σωτηρίαν ib. 915. μ' ὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν Al. 624. cf. An. 613. Rh. 909. πάσαις ἔθηκεν εὐκλεέςατον βίον γυναιξὶν Al. 626. ὅς σε πολλάκις δορὶ ναύτην ἔθηκεν κακὸν An. 458. τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξίᾳ Iph. T. 1280. πατρὸς δόμον δὶς τοσῦτ' ἔθηκας εὐκλεέςερον Rh. 160. μέγαν σε Θρῃκῶν ἄνακτα ἔθηκα ib. 407. τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύςηνον γόνον ib. 918. τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 935. κάμνειν με τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον ib. 990. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. τάδ' εἰς κρίσιν σοι τῶνδ' ἔθηχ' Ἥρα κακῶν; ib. 685. μακάριόν γ' ἔθηκέ με Ion. 562. γέλων ἔθηκε συνδείπνοις πολὺν ib. 1172. θνητοῖς τὺς νόμυς ὐ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib. 1313. Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν Her. F. 221. οἳ ςάσιν ἔθηκαν ib. 590. τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον

βροτοῖς ib. 699. ὀρφανήν με φίλου πατρὸς καὶ τόνδ' ἔθηκας El. 915. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν θεὸς ἀνθρώποις Alcmen. fr. VI. ἄκραντά μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς Alex. fr. XXII. 1. εἴ τιν' εὐφυᾶ φῶτ' ἔθηκε χείρονα Antiop. fr. XXXVI. 2. νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα Ar. fr. II. 8. αἱ τύχαι με σοφὴν ἔθηκαν Cresph. fr. X. 3. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπείν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 4. φονίους ἀνδρῶν ἁμίλλας ἔθετ' (i. e. ἔθετε) ἀστεφάνους An. 1021. λαΐνους πύργους πέριξ ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν Tr. 6. γάμον Νηρηΐδος ἔθεσαν Iph. A. 1078. θὲς ἴχνος πέδῳ Or. 1440. σαυτῇ νόμον τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς γυναιξὶ Tr. 1031. θὲς εἰς χορὸν ἴχνος El. 859. ἵνα με πτεροῦσσαν ὄρνιν—θείη Hip. 734. πῶς σ' οὔτις ἂν θείη τυφλόν; Cy. 670. οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως θείην Her. 744. ὡς γνωτὸν θείη τὸν κράτιστον Ἑλλάδος Hel. 41. τὸ κακὸν οὐδεὶς χρηστὸν ἂν θείη Phœn. fr. VII. 2. ὅταν τἀκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. μὴ 'πίπροσθε τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους θῇς Sup. 515. ἐπειδὰν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν θῶμεν Rh. 470. μή μοι κότον θῇς ib. 827. χάριν ἄνακτι θῶμεν Bac. 720. Τιρυνθίοις θῇς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν Her. 164. vid. not. ὡς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ θῇ πυλώματα Ion. 79. μὴ πλούσιον θῇς Ar. fr. XXII. 1. ἔτλησαν δεῦρο ξένον πόδα θεῖναι Sup. 172. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1070. χρόνιον ἴχνος θεὶς Or. 234. πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονὸς Cy. 541. γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων Her. F. 959. λόγχας θέντες El. 798. κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων Or. 280. χρυσοῦν θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις Med. 1160. ἐγώ σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόβου Hec. 869. πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς ib. 875. cf. Or. 1664. Hip. 521. et El. 648. πικρὸν Ἀδράστῳ νόστον Ἀργείοισί τε θήσει Ph. 957. εὐκλεᾶ με θήσει ib. 1731. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκροὺς θήσω Med. 375. θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων ib. 383. πικροὺς ἐγώ σφιν καὶ λυγροὺς θήσω γάμους ib. 399. παίδων γονὰς σπεῖραί σε θήσω ib. 718. εὖ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πέρι ib. 926. Τυδέως ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν Sup. 901. ποῦ θήσεις μνῆμα τῷδε; ib. 937. φόβον αὐτοῖς θήσει ib. 1208. ᾠδὰς ὑστέροισι θήσετε ib. 1224. τἄμ' ἐγὼ θήσω καλῶς Iph. A. 401. θοίνην ποῦ γυναιξὶ θήσομεν; ib. 722. θήσει κόρας πολυκλαύτους ib. 779. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ Rh. 209. ἀγῶνας, οὓς ἐμοὶ γάμοι θήσουσιν Tr. 364. γυναιξὶ σωφρονεῖν πάσαισι θήσει ib. 1057. ἄϊστον οἴκων ἐμῶν με θήσει ib. 1321. θήσω φόνον θῆλυν Bac. 795. αἷμα θήσεις ib. 835. et Ion. 1260. εὐτυχῆ με θήσετε Hel. 1466. ἐσόδους Φοίβου καθαρὰς θήσομεν Ion. 105. πτηνῶν ἀγέλας—φυγάδας θήσομεν ib. 109. ὃ χρή, οὐδεὶς μὴ θεῶν θήσει ποτὲ Her. F. 311. τὰ Κασ. λέκτρ' οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλλ. πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης Hec. 131. ἐμποδὼν θήσειν δόρυ Sup. 1192. μακάριόν με τις θεῶν ἔμελλε θήσειν Iph. A. 1406. τὰ ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς καλλίνικα θήσων Ph. 1066. βαρβάρων τρόπαια μυρίων χερὶ θήσων Hel. 1397. εὐναίας καρφηρὰς θήσων τέκνοις Ion. 172. 2) med. πολιὸν ἐπὶ κρᾶτα τίθεται χέρα Hec. 654. τὰ λῷστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα τίθεσθε Med. 573. ὅρον—αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν τίθεται Al. 597. τί κατ' ἀλλήλων φόνους τίθεσθε; Sup. 951. κλῆρον τίθεσθε Iph. A. 1198. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθου Dic. fr. V. 1. τάφου μνήμην τίθεσθαι Ph. 1579. χάριν τίθεσθαι Iph. T. 602. cf. El. 61. σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους Dan. fr. XII. 2. τετράποδος βάσιν θηρὸς — τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα Hec. 1059. θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος ib. 1073. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr. 288. ἄγω τὸν ὑμᾶς, κἀμὲ—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς Hec. 657. χέρα κρᾶτ' ἀποκούριμον τιθεμένα El. 148. καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες Or. 511. σφάγιον ἔθετο ματέρα ib. 840. cf. Hec. 111. ὄνομα Πολυν. πατὴρ ἔθετό σοι Ph. 640. cf. Iph. T. 499. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ στέφη Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἳ τοὺς νόμους ἔθεντο Cy. 338. cf. Iph. T. 1458. et Sis. fr. I. 6. ἔριν ἔθετο Πριαμίδαισιν Ἑλλά-

δος Hel. 255. Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τȣ̃ θεȣ̃ Ion. 54. γᾶν φίλαν Ἰνάχȣ θεῖτ' (i. e. θεῖτο) ὀνήσας Sup. 372. μηδέν' ἂν χρέȣς ἕκατι προϛάτην θείμην χθονὸς Iph. A. 373. δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Antiop. fr. XXVIII. 2. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι; Or. 469. μὴ θῆται παρ' ȣ̓δὲν τὰς ἐμὰς ἐπιϛολὰς Iph. T. 732. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι Hec. 755. εἴπερ τῷδ' ἐβȣλήθης χάριν θέσθαι ib. 1212. cf. Ion. 1104. Θυέϛῃ πόλεμον—θέσθαι Or. 14. ψῆφον ἐπὶ φόνῳ θέσθαι ib. 754. ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι ib 831. φίλον θέσθαι πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεὼν Sup. 387. ἐν ψήφȣ λόγῳ θέσθαι Rh. 310. βορὰν δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις Cy. 288. πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι Her. F. 605. cf. v. 938. ταῦτ' ἐν αἰσχρῷ θέμενος Hec. 806. ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 1038. θέμενος εὖ τάκεῖ Iph. A. 672. cf. Iph. T. 1003. et Bac. 49. τέχνην θέμενος Iph. T. 712. ὄνομα νησιωτικὸν Σαλαμῖνα θέμενον Hel. 149. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 109. χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα Sup. 1021. λυγρὰν Αἰγίσθȣ λώβαν θεμένα El. 165. θεȣ́ς τε καὶ γῆν—θέμεναι μάρτυρας Sup. 261. καλὸν πάρεργον αὐτὸ θήσομαι πόνων Or. 609. γόȣς πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. σιγὴν τῶνδε θήσομαι πέρι Med. 66. ȣ̓κ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν ib. 532. ἐγὼ τάμὰ θήσομαι καλῶς Hip. 709. cf. An. 378. ἐκφορὰν τȣ̃δε θήσομαι νεκρȣ̃ Al. 424. ὀνύχων δάϊ' ἀμύγματα θήσομαι An. 828. λύκειον ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν Rh. 208. Ἴωνα αὐτὸν ὄνομα κεκλῆσθαι θήσεται Ion. 75. 3) pass. ψυχὴν αθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ Fr. inc. XVI. 7. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθειμένος Epist. III. δάκρυα φανερὰ πᾶσι τεθειμένα Ph. 1560. ȣ̔̃τος ἦν τεθῇ νόμος Sup. 541. γέμω κακῶν δή, κȣ̓κέτ' ἔσθ', ὅπη τεθῇ Her. F. 1245. ἴσαι ψῆφοι τεθεῖσαι El. 1266. τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται ib. 1268.

Τιθήνη Hec. 281.

Τιθηνός. πόνων τιθηνȣ̀ς ἀποδιδȣ̃σά σοι τροφὰς Iph. A. 1230.

Τίκτειν. τίκτω παῖδας παιδὶ Ph. 55. κέρδος—τὴν χάριν τίκτει διπλῆν Rh. 163. δς νέȣς τίκτει θεȣ̀ς Bac. 467. πολλὰ τίκτει Μοῖρα Her. 898. τίκτει λαθὼν Dan. 18. οἱ πόνοι τίκτȣσι τὴν εὐδοξίαν Ar. fr. VII. 3. τίκτει (sc. ἡ γῆ) θνατȣ̀ς, τίκτει δὲ βορὰν φῦλά τε θηρῶν Chry. fr. VII. 4. 5. τίκτει πόλεμον Dic. fr. VI. 3. ὕβριν τίκτει πλȣ̃τος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. μακρὸς αἰὼν μυρίȣς τίκτει πόνȣς Œno. fr. IV. 3. μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 3. ῥώμη ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην ejusd. fr. XI. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσȣς Fr. inc. XXIX. 1. οἱ πόνοι τίκτȣσι τὴν εὐανδρίαν eorund. LI. 7. λῦπαι ἀνθρώποισι τίκτȣσιν νόσȣς eor. LXVI. ἄκλαυϛα τίκτειν τέκνα An. 1236. τίκτειν μέλη Sup. 180. sq. δεινὸν τὸ τίκτειν Iph. A. 917. τίκτων αὐτὸς ἑαυτὸν Pi. fr. III. 2. ἡ γῆ τίκτȣσα ποίαν Cy. 332. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ Her. 994. ἐγὼ τέκον Πάριν Hec. 387. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδ. εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 249. ἔτεκες ἀνόνητα Hip. 1145. cf. Thes. fr. III. 2. ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν, Πάριν τεκȣ̃σα Tr. 919. sq. Κύπρις ἔτεκε πολὺ μὲν αἷμα, κ. τ. λ. Hel. 367. μεταλλαγαὶ συντυχίας ἔτεκον ἀοιδὰς Her. F. 767. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιϛον Iph. T. 20. ἵνα παῖδας τέκω δȣ́λȣς An. 198. cf. v. 201. νεανίαν τεκὼν ἄριϛον Sup. 1092. hinc τεκών, pater, Her. F. 975. et passim: ita etiam τεκόντες, parentes, ut Or. 891. Hip. 1081. Al. 961. Sup. 361. Alcmæon. fr. VII. 1. Alop. fr. I. Fr. inc. CXXXIII. 1. et fr. inc. B. 51. et 52. et τεκȣ̃σα, mater Hec. 414. et 426. Ph. 53. et 54. etc. ἁ τεκȣ̃σα γᾶ Alex. fr. XII. 4. σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξȣσ' ἐμὸν Tr. 742. τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν; ib. 265. ὅτε σε τέκετο ματρόθεν Ζεὺς Hel. 216. τέκνα τρίγονα τεκόμενος Her. F. 1023. cf. v. 1183. ὦ τεκομένα με μᾶτερ Or. 196. ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρὶ Dan. 15. τὸ τεχθὲν ib. 44. etc.

Τιμᾶν. ὅϛις τιμᾷ μητέρα Or. 1606. τί τὴν τυραννίδα τιμᾷς ὑπέρφευ; Ph. 553. Ἄρτεμιν τιμᾷ Hip. 16. cf. v.

55. ὃς Φρύγες νόμες τιμῶσιν Tr. 1211. χάριτας, αἷς τιμῶσί σε And. fr. VII. 7. τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σε ejusd. fr. XXIII. 1. οἱ τιμῶσ' ἀχρείες ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. τὴν εὐγένειαν—τιμῶσι πολλοὶ Inus fr. XIII. 2. τὲς περισσὲς—τιμῶμεν Phi. fr. I. 6. τίμα Κύπριν Al. 793. τίμα δεσπότην σέθεν Tr. 694. θεοὶ ὅταν τιμῶσιν, ἐδὲν δεῖ φίλων Her. F. 1338. τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν Hec. 327. τὸν ὁμόθεν τιμᾶν Or. 486. ἰσότητα τιμᾶν Ph. 539. φίλες τιμᾶν Med. 660. χοῆρες ἄγγος τιμᾶν Iph. T. 960. ἐπεί σε πολλῷ μᾶλλον, ἢ — ἄξιον τιμᾶν ὅπλα Tr. 1225. τιμᾶν θεὲς Bac. 1009. Her. 903. et Antiop. fr. IV. 2. τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικάς θ' ὁμιλίας τιμᾶν Hel. 1417. τὴν εὐσέβειαν τιμᾶν Ion. 1046. τὰς ὁσίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἁρπαγὰς, τιμᾶν δίκαιον Er. fr. IX. 2. τιμῶν μ' ἐδὲν ἧσσον, ἢ Διοσκόρω Or. 465. πατρῴαν τιμῶν χάριν ib. 827. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὲς Hip. 954. τιμῶν Βρόμιον Bac. 329. τιμῶν μαντεῖον ἕδραν Ion 130. νεκρὲς δακρύοισι τιμῶν Her. F. 1361. Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. τὲς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 884. τέχνην τιμῶσα Iph. T. 54. τὸν πάλαι ἐμὸν πόσιν τιμῶσα Hel. 64. τὰ τῶν θεῶν τιμῶσα ib. 1665. cf. El. 194. et Bel. fr. XXV. 10. Διόνυσον τιμῶσας χοροῖς Bac. 220. ἐτίμησ' ἄθλιον τύμβον πατρὸς El. 519. ἐκ ἔσθ', ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν Ph. 1664. ςεφάνοισιν ἐδαμῆ τιμήσεται Er. fr. I. 54. τιμώμεθα Æol. fr. VI. 7. sed vid. not. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεὼν ib. 622. cf. v. 1095. νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, ἐδὲ τιμᾶσθαι θέλει Tr. 27. τὸν κατθανόνθ' ὁρῶντες ἐ τιμώμενον Hec. 316. τῷ τιμωμένῳ Or. 911. τέρπεται τιμώμενος Bac. 321. ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. cf. Bel. fr. XXIII. 3. τιμώμενοι χαίρεσιν ἀνθρώπων ὕπο Hip. 8. cf. Sup. 232. ὅτος ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν θανὼν An. 1185. ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον Tr. 735. vid. not.

Τιμάορος. θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάορον γένος Dan. fr. VII. 4.

Τιμή. ἄξιος τιμῆς Hec. 309. cf. Al. 436. et Epist. IV. τὸ πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει Hip. 329. cf. Sup. 306. τιμῆς ἐμέμφθη Hip. 1402. ςρατηλάταις δορὸς διπλάζεται τιμὴ Sup. 781. ἐδ' ἀμνημονῶ τιμῆς Rh. 648. ἐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι Bac. 192. τῷ θεῷ τιμὴν δίδε ib. 342. τιμή σ' ἐπαίρει Bel. fr. XXIII. 1. οἵας ἔλαχες τιμῆς Hip. fr. XVIII. 1. τοῖς τεκῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. 2) dor. τιμά. ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει Med. 417. βασιληΐδα τιμὰν Hip. 1281. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. μαντεῖον τιμὰν Iph. T. 1267. πολύθυτος τιμὰ Her. 778. τιμὰν ἀντέτασθε Fr. inc. CXVII. 1. 3) plur. ὅσοι δημηγόρες ζηλῦτε τιμὰς Hec. 255. τοῖς θανῦσι τιμὰς διδόντα Ph. 1331. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι χρεὼν Hip. 107. σοὶ τιμὰς μεγίςας δώσω ib. 1424. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 31. τιμαῖς τέρπεσθαι ib. 54. πλείςας τιμὰς ἔσχεν Sup. 874. τὲς ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ Iph. A. 19. ἐφ' οἷσι ξενοκτόνες τιμὰς ἔχω Iph. T. 776. cf. v. 748. et 1461. τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξίᾳ ib. 1280. ἡ ἐν σοφοῖς τιμὰς ἔχεσα Rh. 891. Τροίας ἀρχαγὲς τιμὰς Tr. 196. ἐξ ἁπάντων τιμὰς ἔχειν κοινὰς Bac. 208. τιμὰς πατρῴες ἔχειν Her. 810. θεῶν ἀνέςησεν τιμὰς Her. F. 853. τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες El. 993. βίᾳ ἕλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. etc.

Τίμημα Hip. 622.

Τιμητέος Or. 484.

Τίμιος. ὁ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος Hec. 625. τίμιος γεραίρεται Sup. 553. δαίμονα, ἐν θεοῖς τίμιον Tr. 49. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1333. τίμιος θεοῖς ἔσῃ And. fr. VII. 5. τίμιος πλετῶν ἀνὴρ ejusd. fr. XVI. 2. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554. τιμιώτερος φανῇ Cy. 530. et τιμιωτέρα φ. Hip. 332. ψυχῆς ἐδέν ἐςι τιμιώτερον Al. 302. et Fr. inc. LXXIX. ἐκ ἔςιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. πασῶν γυναικῶν τιμιωτάτη Her. 598. κτῆμα τιμιώτατον Or. 702. αὔρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442.

Τιμόπτολις Sup. 375.

Τιμωρεῖν. Παλαμήδυς σε τιμωρεῖ φόνυ Or. 433. cf. Ph. 942. τιμωρεῖν τέκνοισι Hec. 749. τιμωρεῖν φίλοις Or. 717. τιμωρεῖν πατρὶ ib. 922. et τιμωρῶν π. ib. 546. 562. et 774. it. Iph. T. 925. et El. 974. τιμωρεῖσθέ νιν Bac. 1079. σοί γε τιμωρύμενος Or. 1117. Ζεὺς ὁ τιμωρύμενος Sup. 511. τήνδε τιμωρύμενος Iph. T. 558. πατρὶ τιμωρύμενοι El. 1095. τὺς κακὺς τιμωρυμένη Hec. 756. cf. v. 1258. εἰ μή σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην Cy. 691. πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην Œnei fr. III. 1. cf. Al. 736. τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι Hec. 882. τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι Or. 1102. τιμωρήσομαι Ἱππόλυτον Hip. 21. cf. v. 1422.

Τιμωρία. πατρὸς τιμωρία Or. 425. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν ib. 1160. ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία Sup. 546. κακίστης εὐνίδος τιμωρία Iph. A. 397. ἣν ἔχω τιμωρίαν θηρὸς πανύργυ Cy. 440. πατρῴαν τιμωρίαν El. 978. τιμωρίᾳ ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ματρὸς αἵματος τιμωρίαι Or. 400. ἐγγὺς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2.

Τιμωρὸς, ὁ. σύ μοι γενῦ τιμωρὸς ἀνδρὸς Hec. 790. τιμωρὺς λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην Her. F. 168. 2) ἡ. χεῖρα τιμωρὸν Hec. 843. πατρὸς τιμωρὸν δίκην El. 676.

Τινάσσειν. τινάσσει κρᾶτα Her. F. 867.

Τίνειν. τίνει ταύτην δίκην Or. 7. cf. v. 530. et 1090. An. 53. Iph. T. 339. et Her. F. 733. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφὰς Or. 109. τίνων ἀμοιβὰς Her. F. 1169. τίνοντες ἀδικίας Ion. 447.

Τίνυμαι. αἵματος τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον Or. 323.

Τιρύνθιος. Τιρυνθίῳ Εὐρυσθεῖ Al. 484. cf. v. 494. τῷ Τιρυνθίῳ Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 4. Τιρυνθίοις Ἀργείοις Her. 164. ἡ Τιρυνθία Ἀλκμήνη Al. 841.

Τίσις Hel. 1019.

Τιτὰν Προμηθεὺς Ph. 1129. et Ion. 455. Τιτάνων γενεὰν Hec. 472. cf. Iph. T. 223.

Τιτανὶς κύρα Hel. 388.

Τιτρώσκειν. ἐπεί μ' ἔρως ἔτρωσεν Hip. 392. τὰν Κενταύρων γένναν ἔτρωσε τόξοις Her. F. 366. τρώσης φόνον Sup. 1204. τρώσασα ἡμᾶς Hip. 703. τρώσει νιν οἶνος Cy. 421. τίς ὧν τέτρωται; Rh. 847. ἡμεῖς τετρώμεθα ib. 849. τετρωμένυς ἰδῦσα καιρίυς σφαγὰς Ph. 1440. οἱ τετρωμένοι Rh. 836. τρωθεὶς Ph. 1406. et An. 617.

Τλάμων, dor. pro τλήμων. ὦ τλᾶμον πὺς Hec. 170. ἅλις—τέθνηχ' ὁ τλάμων Or. 1028. Οἰδίπυς ὁ τλάμων Ph. 1051. ἐν τλάμονι θυμῷ Med. 865. τλάμων πόσις El. 1160. ἁ τλάμων Hec. 936. Δαρδανία τλάμων Or. 1391. τλᾶμον γύναι Med. 1274. ὦ τλᾶμον ὑμεναίων Hip. 554. πόλις τλάμων Sup. 1079. Λήδας ἁ τλάμων κύρα Iph. T. 210. τλάμονα Κασσάνδραν Tr. 248. etc.

Τλατὸς, dor. pro τλητός. δυλείας τᾶς ὑ τλατᾶς Hec. 158.

Τλάω, vel τλῆμι. τί τλᾷς; Ph. 1717. τλῆθι τὰ μὴ φίλα Hec. 1251. τλᾶθι Al. 895. τλῆθι τὺς σὺς προσβλέπειν ἐναντίυς ἐχθρὺς Her. 943. μήποτε τάνδε δυλοσύναν τλαίην Ph. 200. μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν; El. 278. μὴ τλῇς με προδῦναι Al. 276. μὴ τλῇς —φίλυς κτανεῖν Cy. 287. μὲ τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην Or. 1527. τλῆναι δεινὰ Iph. A. 98. cf. Or. 376. Ph. 1716. Iph. A. 942. Ion. 1497. etc. πόνυς μυρίυς τλῆναι μάτην Hel. 609. φοίνιον αἷμα τλὰς Her. F. 1184. ὁ πολλὰ τλὰς Ἡρακλῆς ib. 1250. τλᾶσα ἔργον ἀνοσιώτατον Med. 796. cf. v. 1328. ἔργον τλᾶσα γενναῖον Al. 627. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία ib. 840. τίς ἔτλα κακῶν τόσων—ἄχεα φανερά; Ph. 1514. σύ γε τὸν σαυτᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι ψυχᾶς ἐξ ᾅδαο Al. 463. cf. v. 472. νόσον Ἑλλὰς ἔτλα An. 1045. τίνα βίοτον ὐκ ἔτλας; Hel. 220. χρόνον ἔτλα τοπάλιν εἰσορᾷν Her. F. 777. πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. οἷον τέρμονα βίυ—ἔτλης Ph. 1362. τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης Med. 1326. cf. v. 1340. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. v. 1073. ἔτλην θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 1. ὃς ὐκ ἔτλη θανεῖν ib. 958. ἐλθεῖν ἔτλησαν δεῦρο Sup. 171. τόλμαν, ἣν ἔτλη πατὴρ Iph. T. 862. μά-

χας Μινυῶν, ἃς ἔτλην Her. F. 50 ἔτλην φόνον ib. 1279. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ ib. 1411. τίς τὰ δεινὰ τλήσεται; Iph. T. 617.

Τλημόνως. μένειν χρὴ τλημόνως Sup. 947. ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς Iph. A. 1165. τέθνηκε τλημόνως Tr. 40.

Τλήμων. ὡς τάφου τλήμων τύχω Hec. 47. ὁ τλήμων πόλεμος Sup. 119. τλήμονας φυγὰς Hip. 1177. et El. 233. et 505. et τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. ὦ τλήμονες γυναῖκες Sup. 292. τλήμονας παίδων τύχας Her. F. 921. τἀμὰ οὐχὶ τλήμονα; Or. 1613. τλήμονα ἔλεξας Iph. A. 1132. τλημονεστέραν ὁδὸν Med. 1068. et τλημονεστάτην ὁδ. ib. 1067. τλημονέστατον λόγον Hec. 562. τλημονεστάτην πασῶν γυναικῶν Her. 570. etc. Cf. Τλάμων.

Τλησίμοχθοι Fr. inc. XCIX.

Τλητός. οὐ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν Med. 797. ἄλγος οὐ τλητὸν, οὐδὲ ῥητὸν Hip. 846. cf. v. 875. παίδων νόσους —οὐ τλητὸν ὁρᾶν Al. 890.

Τμητός. τμητῶν ἱμάντων Hip. 1245.

Τμῶλος, mons Lydiæ. Bac. 55. 64. 154. et 462.

Τοῖχος. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον Alcmen. fr. I. 2. ἀμφίβληστρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 96. εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων Tr. 118. τοίχους δεξιοὺς λαιούς τε Hel. 1589. τοίχοισιν ἔπι Ion. 1158. τοίχων πτυχαῖς Fr. inc. CLVI. 2.

Τοκάς. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. τοκάδα τὰν Διογόνοιο Βάκχου Hip. 559. ὅσαι τοκάδες ἦσαν Hec. 1157. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42.

Τοκεύς. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις Hec. 403. τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμᾳ χρόα Or. 817. ἀκουσίως τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ Ph. 437. τοκέας φιλεῖν Sup. 507. δάϊοι τοκέων χεῖρες Her. F. 915.

Τόκος, 1) filius. Ἀμαζόνος τόκος Hip. 10. Θησέως τόκῳ ib. 520. Ἀλκμήνας τόκῳ ib. 553. cf. Her. F. 929. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος An. 885. cf. v. 1116. θεοῦ πατρὸς τόκος (ubi est *filia*) ib. 1255. Αἰγέως τόκος Sup. 647. τὸν Οἰκλέους γενναῖον τόκον ib. 925. Λαέρτα τόκον Iph. A. 204. cf. Tr. 421. Ὀϊλέως τόκος Iph. A. 263. ὁ Τυδέως τόκος Rh. 939. Ἐχίονος τόκον γηγενῆ Bac. 1014. Μαιάδος τόκος Hel. 1686. εὐγενὴς τόκος Her. F. 50. τίς σε ἐν δεκάτᾳ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I. τόκος Οἰνέως Œnei fr. I. 3. ita agni vocantur μήλων τόκος Cy. 161. 2) partus. πρὸ μέλλοντος τόκου El. 626. ἄρσενος τόκῳ ib. 652. cf. Dan. 11. στεῤῥὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας Med. 1031. οὐ σε μήτηρ—ἐν τόκοισι σοῖσι θαρσυνεῖ Al. 319. τόκοις βαρύνεται Iph. T. 1228. γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχοῤῥαγεῖς ib. 1466. σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους Ion. 869. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων El. 658. νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη ib. 1108. ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων ib. 1128. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 2. τόκων τῶν σῶν χάριν Fr. inc. LVIII. 3.

Τόλμα. σὺ τόλμαν τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον; Hec. 1123. τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται Or. 940. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν Med. 394. δεινὰν προσάγουσα τόλμαν ib. 859. τῆς σῆς τόλμης εἴσομαι γεγευμένος Hip. 663. αἶ αἶ τόλμας ib. 814. τί τέρμα τόλμης—γενήσεται; ib. 937. ὦ τόλμης γενναία Al. 744. εἰ τόλμα προσγένοιτο An. 703. κατασένω δαΐας τόλμας ib. 838. μόλις νιν τόλμῃ μὲν οὐ χειρούμεθα Iph. T. 330. ᾤμωξα τόλμαν, ἣν ἔτλη πατὴρ ib. 862. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας ib. 868. ὑπερφέρεις τόλμῃ τόλμαν Her. 555. τλήμων σὺ τόλμης Ion. 960. ὁ καιρὸς ἄπεισι τόλμας ib. 1062. ἡ τόλμα πᾶσ' ἔνεστιν ib. 1264. ἔχει τι δεινὸν ἡ τόλμα σου ib. 1416. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Bel. fr. IX. 4. ἔχω τόλμης—διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τὰ μέγιστα πάντ' ἀπεργάζεται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾶν Ix. fr. III. 2. πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. ἔκκαυμα τόλμης Fr. inc. VI. 2. τόλμας οὐ καλὰς Hip. 414. ὅταν τις τόλμας ἀφαιρῇ Sup. 449. κατεῖπε τόλμας Κρεούσης Ion. 1216.

Τολμᾶν. τολμᾷ, ἃ μὴ χρὴ Hec. 333. οἵτινες θεῶν ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν ib. 804. σὺ οὐδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι

(sc. τὸν χρυσὸν) χερὸς τολμᾷς ib. 1223. ὃ τολμᾷς ὅσια Or. 825. οἵ με τολμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τολμᾷ πανυργεῖν ib. 583. ἥτις ἐδὲ νῦν τολμᾷς μεθεῖναι—χόλον ib. 590. τολμᾷς ξενοδοχεῖν; Al. 555. ἡ παιδὶ πατρὸς —τολμᾷς ξυνεύδειν An. 172. δεινά γε τολμᾷς Iph. A. 133. et 303. τὲς πόνες οἱ 'γαθοὶ τολμῶσι Iph. T. 115. τόλμα τάδε Hec. 326. cf. Al. 989. τόλμα ἐρῶσα Hip. 476. τόλμα προτείνειν χεῖρα Al. 1120. τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον Her. F. 307. ἀντίποινα ἐκτίνων τόλμα ib. 756. τόλμ' αἰεὶ Tel. fr. XXI. cf. Ar. fr. VII. 1. et Tem. fr. VIII. 1. τόλμα προσβλέπειν με Fr. inc. XXX. 2. εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνε μέτα eorund. LI. 6. τολμᾷν ἀνάγκη Hec. 751. τολμᾷν ἀδύνατα Hel. 817. τολμῶν, ὑπ' ἐχθρῶν οἵ ἐτολμήθη πατὴρ El. 277. ὅτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI. 4. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. cf. v. 733. τοῖσι τολμῶσιν λέγειν Sup. 854. ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ἐτόλμας Hec. 1251. ἦπε τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιςον τόδε; Med. 695. ἐκ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάζυσθαι; Or. 751. ἐκ ἐτόλμησας θανεῖν τε σε πρὸ παιδὸς Al. 647. conf. Sup. 910. ἐτόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. ἐτόλμησ' εὐθὺς ἐ πρὸς ἡδονὰς Μεσῶν τραπέσθαι Sup. 882. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμησε Bac. 636. ἴσως ἀλάςορας ἐκ ἐτόλμησε κτανεῖν Melan. fr. XXIV. τὰ δυνατὰ τόλμησον Ion. 976. ἢν τολμήσῃς σύ με χεῖρ' ὑπερτεῖναι Iph. A. 915. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι ib. 1257. ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Dan. 56. κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ ib. 1078. δρᾷν τι τολμήσεσιν ἐχθρὲς Iph. A. 1389. etc.

Τόλμημα. εἶδες τὸ τόλμημα; Ph. 1670. σὲ χρεὼν ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι Or. 1064. τολμήματα αἴσχιςα Ph. 1225. εἶδον αὐτῶν κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ, τολμήματα Sup. 845. ἥκεσά τε θυγατέρων τολμήματα Bac. 1220. ὦ τολμήματα θεῶν Ion. 252. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. τολμήμασιν—ἁλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 2.

Τολμηρός. ἀδικεμένοις τολμηρὸν εἶναι Sup. 305.

Τολμητέον Med. 1051. Iph. T. 111. et 121. et Ion. 1387.

Τολμητὸς Hel. 822.

Τολυπεύειν. θρηξὶν πένθος τολυπεύσας Rh. 744. et 751.

Τομαῖος χαίτα Al. 101.

Τομὴ, vel dor. τομά. πικρᾶς πελέκεως τομᾶς σᾶς El. 160. ἀνάμεινον φασγάνε τομὰς Or. 1101. τομαῖς ἀφαιρεῖν—πασῶν μεγίςην—νόσων Inus fr. V. 6.

Τοξεύειν. ταῦτα νὲς ἐτόξευσεν μάτην Hec. 603. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέε κόρης Tr. 255. τῆδε τοξεῦσαι Ion. 1411. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας (sc. τὰ τέκεα) Her. F. 1064. τοξεύσασα Tr. 638. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1.

Τόξευμα. ἐντὸς λυγρε τοξεύματος Her. F. 991. τυφλοῖς ὁρῶντας ἐτάσας τοξεύμασιν ib. 199. τὲς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι ib. 571. θερμὰ ἡλίε τοξεύματα Bel. fr. XVII. 8. τέκνα N. θανόντα Λοξίε τοξεύμασιν Cresph. fr. II. 2. πυκνοῖς Βακχίε τοξεύμασιν Œnei fr. VIII. 1.

Τοξήρης. μόλε τοξήρης Rh. 226. τοξήρει ψαλμῷ Her. F. 1063. χέρα τοξήρη Al. 36. τοξήρη σάγην Her. F. 188.

Τοξόδαμνος Ἄρτεμις Hip. 1451.

Τόξον. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιρε πέρα Sup. 745. κυκλεῖτο, ὥστε τόξον Bac. 1064. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaëth. fr. XI. 1. παῖδα Θέτιδος τόξοις βαλὼν Hec. 388. Ἀρτέμιδος—τόξα εὐλογήσω ib. 465. τόξα κερελκὰ Or. 268. ἐκηβόλων τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ib. 274. cf. Ph. 1115. et Her. F. 473. τόξοις νιν δαμάσασα Ph. 154. τόξοισιν ἐμαρνάμεσθα ib. 1148. χρυσέων τόξων οἰςὸν Med. 634. τόξων μεδέεσαν Ἄρτεμιν Hip. 167. cf. Hel. 1331. τόξοις ἀφύκτοις Hip. 1422. τί τόξων ἔργον; Al. 40. τόξα ἐντείνων χεροῖν Sup. 886. τόξα χαρίτων Iph. A. 549. ἃ ἐπὶ τόξων εὐςοχίᾳ γάννυται Iph. T. 1238. κερόδετα τόξα Rh. 33. ἥλικας τόξοισιν νική-

σαντα Tr. 1210. τόξων χερὶ ψάλλεσι νευρᾶς Bac. 782. πτηνῶν ἀγέλας τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν Ion. 108. cf. v. 158. 165. 173. et 524. μεθῆκα τόξα ib. 256. τόξ' ἔχων Her. F. 160. cf. v. 162. 195. 366. 392. 942. 970. 984. 1098. et 1135. τόξα ἡλίε ib. 1090. τὰ τόξα λαβόντες Cret. fr. I. 2. τόξ' ἔχεσα Meleag. fr. VI. 5. τόξα πάλλων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6.

Τοξοσύνα, dor. pro ύνη. ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ An. 1195.

Τοξότας, dor. pro ης Or. 1409. εἴργον ἡμᾶς τοξόται Iph. T. 1377. ἀπράκτων τοξόται Rh. 312.

Τοξοφόρος. τοξοφόρῳ ἄρ' Ἀλκμήνης γονῷ Tr. 802. τοξοφόροι Φρυγῶν Rh. 32.

Τοπος. ἀνὰ τόπον Sup. 604. μήθ' αἷμ' ἐάσῃς εἰς ἐμὸν τάξαι τόπον Her. 1041. ἐπεί γε τῦδ' ἐφάπτομαι τόπε Hel. 563. Διρκαίων ἐκ τόπων Ph. 1033. πέραν τόπων Ἀτλαντικῶν Hip. 1053. Θρῄκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἐσχάτοις Ἴδης τόποις Fr. inc. CI.

Τόρευμα δεινὸν Her. F. 978.

Τορνεύειν. τὸν Αἴτνας μηλονόμον τόρνευε Cy. 657.

Τόρνος. τροχὸς τόρνῳ γραφόμενος Bac. 1065. κύκλος τόρνοισιν ἐκμετρέμενος Thes. fr. V. 3.

Τορῶς. ἐκ ἴσμεν τορῶς Rh. 77. ἀκέσας ἐ τορῶς ib. 656. πότερ' ἐμᾷ δεσποίνᾳ τάδε τορῶς ἐς ἐς γεγωνήσομεν; Ion. 695.

Τόσως. δις τόσως El. 1092.

Τραγοκτόνος. αἷμα τραγοκτόνον Bac. 139.

Τράγος. σὺν τᾷδε τράγε χλαίνᾳ Cy. 80.

Τρανῶς. ἐδέν γε τρανῶς ἀπέδειξας Rh. 40. τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν El. 758.

Τράπεζα. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. τράπεζα πλήρης Hip. 110. θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 2. πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων Rh. 337. πρὸς πλεσίαν τράπεζαν ἵζεσα Hel. 303. κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. ὑπὲρ τραπέζης ib. 1209. τί ποθεῖ τράπεζα; Cress. fr. IX. 2. μετρία βιοτὰ σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24. τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864.

Τραῦμα. τραῦμα φέρων Or. 1487. φονίε τραύματος εἴσω Rh. 750. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν ib. 796. ἐκ ἔτ' ἐν ὄψει τραῦμα, μὴ δρώσης χερὸς Her. 684. ἐκ ἂν γένοιτο τραῦμα Bel. fr. XIV. 1. μαρναμένες ἐπὶ τραύμασιν αἵματος Ph. 1567. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν ib. 1663. cf. An. 1156. δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας An. 258. πολλοὶ ἔπιπτον — ἐκ τραυμάτων ib. 1143. καραδοκῶν τἀπιόντα, τραύματα Iph. T. 313. κάθαιμα τραύματα ib. 1374. ἀπένιψα τραύματα Tr. 1152.

Τραυματίζειν. ἐτραυμάτιζον—γυναῖκες ἄνδρας Bac. 762. ἐτραυματίσθη πολεμίῳ βραχίονι Tel. fr. II. 2.

Τράχηλος. πέλεκυν, ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι Tr. 362. cf. Tel. fr. XVI. 2. εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν Tr. 750. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. λήψεται τὸν τράχηλον—τε ξένων δαιτυμόνος Cy. 604. τραχήλες θερίζων Sup. 716.

Τραχὶς, *nom. urbis.* Her. 194.

Τραχύς. τραχεῖαν ὀργὴν Med. 447. τραχεῖα (sc. χώρα) Cresph. fr. XII. 2. συγγένεια τραχεῖα Fr. inc. B. 40. 2.

Τρέειν, εἶν. Φρυγῶν ἐδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ Or. 1111. μηδὲν τρέσῃς τάσδε ib. 1104. μὴ τρέσῃς τόδε Ph. 1084. cf. Med. 307. Al. 329. Her. 249. 501. 558. 654. et 715. El. 220. et Fr. inc. II. 1. ἐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι—Med. 1225. cf. Al. 509. Iph. A. 321. et Fr. inc. XLII. 3.

Τρεῖς. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι Or. 434. λαιμὸς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν Sup. 1200. τρεῖς μία τύχη—ἔχει Iph. T. 1065. εἰς εὖρος τριῶν πήχεων Cy. 389. παρθένοι τρεῖς Or. 22. τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. ἀρὰς τρεῖς Hip. 888. et 1315. τρεῖς φαεννὰς ἡλίε διεξόδες An. 1087. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238. τριῶν μοιρῶν ib. 244. μίαν τριῶν Ἐριννῦν Tr. 457. φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων Sup. 653. etc.

Τρέμειν. φόβῳ τρέμω Ion. 1452. τρέμων An. 718. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. τρέμεσα κῶλα Med. 1169. πόσιν τρέμεσα An. 809. et 1058. φρίκῃ τρέμεσαν Tr. 1026. ψόγον τρέμεσα δημοτῶν El. 643.

Τρέπειν.—τρέπει χαρακτὴρ χρηϛὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 2. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὲς ἐκγόνες οἱ θεοὶ τρέπεσιν Fr. inc. CXXXIII. ἐκ εἰς τὸ μωρὸν, ἐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων Dic. fr. I. 2. τί ϛὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 1006. μόλις ἔτρεψεν εἰς φυγῆν πόδα Sup. 718. μὴ 'νταῦθα τρέψῃς ϛὴν φρένα Iph. T. 1322. ϛρατὸν τρέψας πρὸς ἀλκὴν An. 1150. μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπε Iph. A. 646. δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος Hel. 997. μόλις—ἐτρεψάμεσθ' 'Αργεῖον εἰς φυγὴν δόρυ Her. 842. ποῖ τράπωμαι; Hec. 1099. cf. Or. 634. Med. 502. Rh. 871. et Bac. 1363. τράπωμαι δῆθ' ὁδὲς ἄλλας τινάς; Ph. 729. cf. El. 604. πρὸς χορὲς τραπώμεθα Her. F. 761. πρὸς ἡδονὰς Μεσῶν τραπέσθαι Sup. 883. ἐκὲν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ᾆδε τόδε El. 662. ὅπῃ τραπόμενος Or. 721. ποῖ ποτε τρέψῃ; Med. 359. ποῖ τρέψομαι; Hip. 1066. Al. 946. cf. Cy. 308. et Her. 441. et 595. ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται Hip. 246. ἐτρέφθην—πρὸς τὲς ἐκείνῳ πολεμίες El. 1046. πρὸς φίλων τιν', ἢ πρὸς ἥλικα τραπεὶς Med. 246.

Τρέφειν. τρέφει με Ζεὺς Hec. 232. γένος ἔτε πόντος, ἔτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. cf. Hip. 1278. et Tr. 764. σὺ πρόσωπα νεαρὰ—τρέφεις Tr. 837. τῷ θεῷ αὐτὸν (sc. τὸν πλόκαμον) τρέφω Bac. 494. πενία τρέφει μοχθῦντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραϛήρια Alex. fr. XV. 3. τρέφ' ἀξίως νιν Ph. 769. εἰ τρέφοιν (i. e. τρέφοιμι) τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV. ὃν ἐμοὶ δίδωσι τρέφειν Hec. 1134. χρὴ ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν γυναῖκα χρηϛὴν κἀγαθὴν, ἢ μὴ τρέφειν Iph. A. 749. sq. cf. Hel. 1294. κρείσσονα ἔτε δῦλον, ἔτ' ἐλεύθερον, τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς Ar. fr. XV. 2. ἔρωτας μυρίες τρέφειν Bel. fr. XV. 6. τρέφων τὸν παῖδα Hec. 1212. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων Tr. 228. σὺ τρέφοντα τῦτον τρέφεις Œnei fr. X. τὸ κακὸν ἐδεὶς τρέφων εὖ χρηϛὸν ἂν θείη ποτὲ Phœn. fr. VII. 2. ὦ πόνοι τρέφοντες βροτὲς Hip. 367. δυστυχῆ σ' ἔτρεφον Sup. 918. ἂν πρωτόγονον θάλος—ἔτρεφεν Iph. T. 213. ἔνθα—τρέφεν 'Ελλάδι φῶς El. 449. cf. Iph. A. 1502. οἵ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα Or. 462. σοφήν σ' ἔθρεψεν 'Ελλὰς Iph. T. 1180. καλὸν σκύμνον ἔθρεψας Rh. 381. παῖδας θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν Med. 562. μή ποτε ὤφελες Οἰδίποδα θρέψαι Ph. 811. ὁ θρέψας πατὴρ Hip. 628. τὲς θρέψαντας γονεῖς Antiop. fr. IV. 2. πατρὶς, ἡ θρέψασά με Ph. 287. cf. v. 629. ἀνδρὶ ἐκ ἔϛι τῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Phœn. fr. III. 3. γῆς, ἥ σ' ἐθρέψατο Med. 1332. σκύλακες, ἃς ἐθρέψατο Bac. 338. ὑμᾶς πολεμίοις ἐθρεψάμην ὕβρισμα Her. F. 458. δι' ἐλπίδος τρέφε Phry. fr. III. πῦ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή; Al. 1052. εὔθηλοι τρέφοντο βόες Iph. A. 579. εἰ καὶ μὴ καθ' 'Ελλήνων χθόνα τεθράμμεθα Ph. 501. σαῖν χεροῖν τεθράμμεθα Her. 578. μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον Νηρέα Iph. A. 948. τεθραμμένοις καλῶς Her. F. 300. εὖ τεθραμμένη El. 65. ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι Hip. 1240. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι Rh. 176. conf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο Hec. 351. θρεφθῆναι καλῶς ib. 600. ἀργενναῖς ἐτράφης 'Ιδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 574. τραφῆναι μὴ κακῶς Sup. 911. τραφῆναί νιν φασὶν ἐν μηρῷ Διὸς Bac. 295. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεϛάτε τραφεὶς Iph. A. 926. τὸν ἀμφὶ βεσὶ τραφέντα ib. 1292. ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων Ion. 693. ἐν ἱερῷ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφεὶς ib. 1190. παλαίϛραις τραφεὶς El. 528. ὦ τραφεῖσα ματρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς Or. 1340. μόσχον ὡ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A. 1085. γενναίων ἄπο τραφεῖσα πατέρων Ion. 263. etc.

Τρέχειν. ὑπὸ μητέρων πλευρὰς τρέχεσι Cy. 207. τρέχων ὁ μῦθος Ion. 529. ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς ἔθρεξε Iph. A. 1569. ὃς ἔδραμε ῥόθια μέλεα Πρ. ἄγων Hel. 1126. εἰς πυρὰν δράμωμεν Tr. 1282. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν

δράμῃ καλῶς El. 954. δεινὸς ἀγῶνας δραμεῖν Iph. A. 1456. δραμεῖν φόνε πέρι El. 1264. ἅρματι πρῶτα δραμεῖν κ. τ. λ. Epig. III. 4. ἔκπλεθρον δραμὼν ἀγῶνα El. 883. δραμόντες Or. 1492. παράλιον αἰγιαλὸν—δραμόντες Iph. T. 427. παράκτιοι δραμεῖσθε ib. 1424. ἀγῶνα θανάσιμον δραμέμενον Or. 876. εἰς στεναγμὸς καὶ γόες δραμεμένη ib. 957.

Τρηχὺς, Ion. pro τραχύς. κῆν τι τρηχὺ νέμωσι θεοὶ Tel. fr. XXI.

Τρίαινα, 1) *nom. loci.* Ph. 195. 2) tridens. πληγαὶ τριαίνης Ποντίε Ion. 282. Γοργόνος τρίαιναν Er. fr. I. 52.

Τριαινᾶν. θάκες μοχλοῖς τριαίνε Bac. 348.

Τριβαλλοὶ, *nom. gentis.* Epist. V.

Τρίβειν. ὁ νησιώτην τρίβω βίον Her. 86. ἔδεισα, μὴ—Θρήκης πεδία τρίβοιεν Hec. 1142.

Τρίβος. ἁμαξήρη τρίβον Or. 1251. cf. v. 1258. et 1268. it. Ph. 93. et El. 103.

Τρίβων, 1) peritus, exercitatus. τρίβων τὰ τοιάδε Med. 686. τρίβων εἶ τὰ κομψὰ Rh. 625. τρίβων λόγων Bac. 716. τε Βακχίε τέτε τρίβων εἰμὶ Cy. 518. vid. etiam El. 1127. 2) pallium detritum, cento. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12. vid. not.

Τρίγλυφος. Δωρικὰς τριγλύφες Or. 1372. εἴσω τριγλύφων Iph. T. 113. ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις Bac. 1212.

Τρίγονος. Ἀγραύλε κόραι τρίγονοι Ion. 496. τέκνα τρίγονα Her. F. 1023.

Τριετηρίδες Bac. 133.

Τρίζυγος. τριζύγοις θεαῖσι Hel. 362.

Τρικάρηνος. θῆρα τρικάρηνον Her. F. 611.

Τρικόρυθος Αἴας Or. 1480.

Τρίκορυς. τρικόρυθες Κορύβαντες Bac. 123.

Τρίκρανος κύων Her. F. 1277.

Τρικυμία. σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμίᾳ Hip. 1213. Αἰγαῖον πόρον τρικυμίαις βρέμοντα Tr. 83.

Τρίοδος. παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεε Sup. 1211.

Τριπάρθενον ζεῦγος Er. fr. XV.

Τρίπηχυς. κλωπὶ τριπήχει Cy. 234.

Τρίπες. ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος Or. 163. cf. v. 329. τρίποδα καθίζων Φοῖβος ib. 954. cf. El. 980. τρίπες χαλκόπες Sup. 1196. cf. v. 1201. τρίποδος ἐκ χρυσε Iph. T. 976. cf. v. 1253. θάσσει τρίποδα ζάθεον Ion. 91. cf. v. 366. 415. 463. 512. 1320. et 1322.

Τρίπτυχος. λαιμὸς τριπτύχες Or. 1513. τριπτύχων νεκρῶν Ph. 1629. τριπτύχοις τυραννίσι Her. F. 474.

Τρίπωλον ἅρμα An. 276.

Τρὶς Med. 250. ἐς τρὶς Hip. 46.

Τρισμύριοι. τρισμυρίας ἀλώπεκας Fr. inc. B. 14. 7.

Τρισσός. τρισσοῖς φίλοις Or. 1190. et 1244. πτώματα νεκρῶν τρισσῶν Ph. 1491. τρισσῶν βιότων Bel. fr. XVI. 3. τρισσὰς μακάρων παῖδας Hec. 645. Εὐμενίσι τρισσαῖς Or. 1650. τρισσαὶ ψυχαὶ Ph. 1547. τρισσῶν ἁμαξῶν Cy. 384. τρισσαὶ συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924. cf. Hel. 714. τρισσὰ αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Τρισώματος. τὸν τρισώματον κύνα Her. F. 24. τὸν τρισώματον βοτῆρα ib. 423. τρισωμάτες Τυφῶνας ib. 1271. τρισώματον ἀλκὰν Ion. 204.

Τριταῖος. τριταίαν ἔσ' ἄσιτος ἡμέραν Hip. 275. τριταίαν καρύσσεσιν θυσίαν El. 171. τριταῖον φέγγος Hec. 32.

Τριτάλας. τριτάλαιναι κόραι Hip. 739.

Τρίτατος, vocab. poët. i. q. τρίτος. τριτάταν ἀμέραν Hip. 135.

Τριτοβάμων. ἁ τριτοβάμονος χερὶ δευομένα βάκτρε Tr. 275.

Τρίτος. τρίτον ἀγῶνα Al. 506. τρίτη ἐγὼ δύστηνος Hip. 341. ἐς τρίτην μηνὸς Al. 322. ἡμέραν τρίτην Fr. inc. CXCI. 2. ἐκ τρίτε Or. 1178. τρίτον φάος Al. 1149. τρίτον θῦμα Her. F. 995. αὖθις κελεύω, καὶ τρίτον γε Hel. 1433. δεύτερα καὶ τρίτα (sc. ἅρματι δραμεῖν) Epig. III. 5.

Τρίτων, *nom. propr. dei marini.* Cy. 262.

Τριτωνιὰς λίμνη Ion. 872.

Τρίχωμα. ξανθὰ τριχώματα Iph. T. 73.

Τροία, notissima urbs, in Hec. Or. Andr. Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. frequentissime occurrit.

Τροίαθεν, *adverb.* ex Troja. Or. 357.

Τροιζήνιος. γῆς Τροιζηνίας Med. 683. et Hip. 12. et 1159. et γῆν Τροιζηνίαν Hip. 29. ἐν πόλει Τροιζηνίᾳ ib. 1424. Τροιζήνιαι γυναῖκες ib. 373. παῖδες Τροιζήνιαι ib. 710. ὦ πέδον Τροιζήνιον ib. 1095.

Τροίηθεν, *adverb.* ex Troja. Iph. A. 1626. Cf. Τροίαθεν.

Τρομερός. γήρᾳ τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν Ph. 310. τρομερὰν φρίκαν, τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1290. sq. Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβῇ Rh. 36. τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον Tr. 176. τρομερὰ μέλεα ib. 1328. τρομερὰ σώματα Bac. 600. γήρᾳ τρομερὰ γυῖα Her. F. 231. cf. v. 113.

Τρόμος. ἐξαμείψασαι τρόμον Bac. 607. τρόμε παῦσαι Her. F. 627.

Τρόπαιον, vel τροπαῖον. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον Ph. 1257. cf. v. 1482. τροπαῖον αὐτε στήσομαι An. 764. στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 712. cf. An. 695. Sup. 647. et Hel. 1396. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορός; Ph. 575. μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1222. τρόπαι' ἱδρύεται Her. 786. τρόπαια δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174.

Τροπαῖος. ὦ Ζεῦ τροπαῖε Her. 867. cf. v. 937. et El. 671. Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. τροπαῖα (sc. θύματα) ἐχθρῶν Her. 403.

Τροπή. ἐν τροπῇ δορὸς Rh. 82. cf. v. 116. οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως θείην Her. 743.

Τρόπις Hel. 418.

Τρόπος. ποίῳ τρόπῳ; Hec. 1264. ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. θατέρε τρόπε Med. 304. et 808. ἑκεσίῳ τρόπῳ ib. 751. ἐ φαύλῳ τρόπῳ Rh. 599. ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563. Αἰγίδος τρόπον Ion. 1423. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ἀντιτείνειν Her. F. 282. τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε ib. 965. τἀνδρείε τρόπε El. 949. τρόπος χρηστὸς Pi. fr. VII. 1. ἀναμετρέμενος τὸ τε πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ Tem. fr. XIII. 5. τῆς τύχης ἐχ εἷς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. βιοῖ ἐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. σκαιὸς καὶ βάσκανος τὸν τρόπον Epist. V. χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις Hec. 867. ἐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθα Or. 767. ὅστις τρόποισι συντακῇ ib. 803. ἐπίστασαι τὲς ἐμὲς τρόπες Al. 62. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπες χρὴ τέκνα An. 230. πεποίκιλται τρόπες Sup. 187. τοῖς ἐμοῖσιν ἐχὶ πρόσφορον τρόποις ib. 338. τὲς τρόπες δόλες παρασχεῖν ib. 876. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσε Iph. A. 342. cf. v. 343. et 346. ἀνδρὸς ἐ κακε τρόποι τοιοίδε ib. 502. διάτροποι τρόποις ib. 559. τὲς τρόπες ἁπλῶς ἔχειν ib. 927. τί ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλες τρόπες; Tr. 67. φίλον διδεσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων ib. 695. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1205. μαινομένων οἵδε τρόποι Bac. 398. μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις ib. 1251. μιμε τρόπες πατρὸς δικαίε Hel. 946. cf. v. 949. τρόπων τεκμήριον Ion. 237. τρόποι τοιετοι El. 1117. δεῖ ἐ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπες Alex. fr. XXIII. τῶν τρόπων πειρώμενοι Inus fr. VII. 7. ἐλευθέροισιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις ejusd. fr. XIV. 5. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Œnei fr. IV. παρθένε τρόπες ἔχειν Peliad. fr. VI. 3. χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Fr. inc. CLXV. 8. vid. etiam Fr. inc. B. 14. 9. et 11.

Τροφεῖον. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδὲς Ion. 852. γάλακτι ἐκ ἐπέσχον—τροφεῖα ματρὸς ib. 1493. τροφεῖα παίδων El. 626.

Τροφεὺς Ph. 45. et El. 16.

Τροφή. δὲς τροφὴν καρπε, τῇ τροφῇ τ' ἀπ' ἐρανε σταγόνας ὑδρηλὰς Sup. 205. ἀπεστερήθην μητρὸς τροφῆς Ion. 1377. εἴπερ ἂν τροφὴ δόμοις παρῆν Inus fr. VII. 3. 2) dor. τροφά: χάριν ἔχω τροφᾶς Iph. T. 847. 3) plur. τροφαῖσιν ηὐξόμην Hec. 20. ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρεσιν, ἢ τροφαί; ib. 599. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφὰς Or. 109. τῆς ὑποστάσης τροφὰς ib. 555. τροφαὶ ματρὸς Sup. 1136. τροφαὶ αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561. πόνων τιθηνὲς ἀποδιδεσά σοι τροφὰς ib. 1230. αἱ ἐμαὶ τροφαὶ (sc. φρεδοί μοι) Tr. 1187. ἀμφὶ βωμίες τροφὰς ἠλᾶτο Ion. 52. τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων ib. 487. τροφὰς ἔχει βίε ib. 1013.

Τρόφιμος. ὁ παῖς ἀμφὶ ναὲς σέθεν τρό-

φιμος Ion. 684. γᾶ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων Tr. 1302. τρόφιμα μέλαθρα Ion. 235.

Τροφὸς, 1) ὁ. λείπει με—τροφὸν τέκνων οἰκτρὸν Her. F. 45. ἔλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμοῦ πατρὸς El. 409. 2) ἡ. ἁπάντων γᾶ τροφὸς Ph. 693. ἥδε τροφὸς γεραιὰ Hip. 171. cf. v. 267. et 1305. πόλιν ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. ἀγκάλαις τροφοῦ Iph. T. 835. ὦ νὺξ—χρυσέων ἄστρων τροφὲ El. 54. ὁ πεδοστιβὴς τροφὸς St. fr. III. 3. vid. not. ἥδε μοι τροφὸς Fr. inc. CLXXXV. 1. ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι Bac. 105. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν τροφὰς Cy. 4.

Τροφώνιος. σηκοῖς ἐντρέφει Τροφωνίου Ion. 300. cf. v. 393. et 405.

Τροχάζειν. τετραόροις ἵπποις τροχάζων Hel. 730.

Τρόχαλος. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.

Τροχηλατεῖν. τὸ ματρὸς αἷμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν Or. 36. δειναὶ κῆρες—τροχηλατήσουσ' ἐμμανῆ πλανώμενον El. 1253.

Τροχηλάτης Ph. 39.

Τροχήλατος. τροχηλάτου μανίας Iph. T. 82. σφαγὰς Ἕκτορος τροχηλάτους An. 399. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλου Her. F. 123.

Τρόχος. τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip. 1133. ἐκ τρόχων πεπαυμέναι Med. 46. cf. Alop. fr. IV. 2.

Τροχός. κυρτὸς τροχὸς Bac. 1064. τροχῷ τέρμονι δίσκου Hel. 1488. τροχοὶ ἐπήδων Ph. 1201. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1235.

Τρύπανον Cy. 460.

Τρυφᾶν. ἆρ' οὐ τρυφῶμεν; Sup. 214. τρυφᾷ ὁ δαίμων ib. 552. τρυφᾶν μ' ἀναγκάσει Bac. 967. ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Iph. A. 1303. ἐν ἀγκάλαις μητρὸς τρυφῆσαι Ion. 1376.

Τρυφερός. τρυφερὸν πλόκαμον Bac. 150.

Τρυφὴ, et dor. τρυφά. τρυφῇ ἄλλων ἐσθητῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 4. στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς Ph. 1498. τρυφὰς ἔχουσα Τρωϊκὰς Or. 1113. ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997. τρυφάς γε τοιάσδε Bac. 968. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα Cy. 584. αἱ ἄγαν τρυφαὶ Alex. fr. XV. 2.

Τρύφημα Iph. A. 1050.

Τρύχειν. ἀμπλακίαις—τρύχῃ (2 sing. præs. pass.) Hip. 147. μὴ τρύχου σαυτὴν Hel. 1302. κατ' οἶδμ' ἅλιον τρυχόμενος ib. 528.

Τρυχηρός. τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένην χρόα πέπλων λακίσματα Tr. 496.

Τρύχος. τρύχει πέπλων ἐξομόρξασθαι δάκρυα El. 501. plur. τρύχη ib. 185.

Τρῳάς. εἰς γυναῖκα Τρῳάδα An. 868. conf. Tr. 477. Τρῳάδα πόλιν An. 971. et Iph. T. 442. Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας Tr. 523. Τρῳάδος ἐκ γᾶς Hel. 534. cf. v. 588. et 1236. et El. 3. et Τρῳάδος χθονὸς El. 1001. plur. Τρῳάδες, Trojanæ mulieres, in Hec. et Tr. passim legitur, et El. 998.

Τρῶες, Trojani, in dramatibus, ad res Trojanas pertinentibus, passim, et Fr. inc. C. 1.

Τρωϊάς. τῶν πολυμόχθων τινὰ Τρωϊάδων Hec. 97.

Τρωϊκός. ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωϊκῷ στρατῷ Rh. 649. ἀνάκτων Τρωϊκῶν ib. 738. πύργων Τρωϊκῶν ἄπο Tr. 720. ἀπὸ Τρωϊκῶν πόνων Cy. 107. cf. v. 346. et 599. Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. et 17. conf. Tr. 4. et El. 1279. Τρωϊκῆς ἁλώσεως Hec. 1135. λείας Τρωϊκῆς An. 15. τρυφὰς Τρωϊκὰς Or. 1113. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων Rh. 595. τὸ Τρωϊκὸν πήδημα An. 1140. τὸ Τρωϊκὸν κλέος Hel. 851. et 1619. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων Or. 246. στρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς Rh. 526.

Τρῶμα, i. q. τραῦμα Sup. 848.

Τρωός. ταῖς Σιμοεντίσι Τρῳῆσιν Tr. 1117. εἰ τὰ Τρῷ' ἦν εὐτυχῆ El. 1077.

Τρωτός. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας Hel. 816.

Τυγχάνειν. ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν Hec. 628. τυγχάνω ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις ἀπὼν ib. 963. et ita hoc verbum sæpissime cum adjecto alius verbi participio construitur, ut e. c. Ph. 107. Med. 608. Hip. 281. An. 144. Iph. A. 1139. Iph. T. 630. Rh. 653. Ar. fr. XVIII. 1. et ita *imperf.* ἐτύγχανον—βαίνων Or. 864. cf. Ph. 1353. Al. 10. Bac. 1130. et Dan. 64. ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων Or. 1326. εἴ τι δε-

σπόταισι τυγχάνει Al. 136. ἀρίϛϐ τϐδε τυγχάνω ξένϐ ib. 562. τυγχάνει ἐν ἐμπύροις An. 1114. οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνϐσιν ἀξίων Ion. 1621. cf. Her. F. 265. πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ μέλας σκότος Fr. inc. XL. 3. cf. Fr. inc. B. 48. 3. πνευμάτων ϐ τυγχάνων Iph. T. 15. βιαίων τυγχάνϐσαν ἁλμάτων Hec. 1262. πρὸς τὸ τυγχάνον Hel. 1306. τὰ τυγχάνοντα, casus fortuiti, Ion. 1511. et Melan. fr. XVI. 1. δισσὰς φωνὰς —, τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν Hip. 929. ἐτύχομεν δίκας ib. 672. ὡς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ Iph. A. 796. οἵων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι Tr. 499. ἀμφ' ὕδωρ ἔτυχον Hel. 180. λϐτρῶν τύχε ib. 1312. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας τύχοιμ' ἂν Hec. 360. τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδϐ Al. 946. εἰ τύχοιμι σῶν γάμων Iph. A. 1406. νικηφόρϐ δώρϐ τύχοιτε ib. 1558. ὡς τύχοι νόϛϐ ϛρατὸς ib. 1603. cf. Iph. T. 1003. ϐτ' οἴκτϐ τύχοι Tr. 731. Ἀχαιῶν πρευμενεϛέρων τύχοις ib. 734. εἰ τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε Hel. 706. ὡς τάφϐ τύχω Hec. 47. ὡς τοσόνδε δὴ τύχω χθονὸς πατρῴας Ph. 1458. συμφορᾶς τύχῃ Iph. A. 1373. πολλῆς αἰδϐς καὶ τύχης τις ἂν τύχῃ Her. 461. ὡς τύχω μαντευμάτων Hel. 145. ἢν τύχω σωτηρίας ib. 1307. πρὶν αἰσχρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν Hec. 374. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν ib. 1280. ὥσθ', ἃ βϐλομαι, τυχεῖν Ph. 999. συγγνώμης τυχεῖν Hip. 1326. παίδων γνησίων τυχεῖν ib. 1455. ὡραίων τυχεῖν Sup. 175. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν Tr. 259. θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν Her. 352. εὐκλείας τυχεῖν Her. F. 1335. παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις λόγϐ τυχεῖν Epist. IV. τίνος πότμϐ τυχών; Hec. 773. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοὶ ib. 793. τυχών, ὅσων δεῖ ib. 795. ἄλλϐ τυχὼν σωτῆρος Al. 669. νόϛϐ μήποτ' ἐς πάτραν τυχὼν Iph. T. 535. cf. Hec. 541. ἥβης τυχὼν Tr. 1168. λϐυσίμϐ δίκης τυχὼν Bac. 356. ἀνδρὸς ἀνοσίϐ τυχὼν ib. 613. εὐβϐλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος Her. 111. δορὸς ποίϐ τυχών; Her. F. 540. ἐρημίας τυχὼν El. 510. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενῶς τυχών; Dan. 9. γῇ τυχϐσα καιρϐ θεόθεν Hec. 593. χείματος ἀγρίϐ τυχϐσα An. 750. τίνος φόβϐ τυχϐσα; ib. 1057. συμφορᾶς κακῶν τυχϐσαν, οἵας μή ποτ' ὤφελες τυχεῖν Iph. A. 1337. μακαριωτάτας τυχϐσ' ἡδονᾶς Ion. 1461. πρόφασις ἡ τυχϐσα Fr. inc. XXVII. 2. τεύξεται τϐδε Hec. 42. cf. Med. 351. τεύξεται θυμϐμένων An. 743. ταῦτα τεύξομαι σέθεν Iph. A. 995. εἰ πλϐσίων τις τεύξεται κτερισμάτων Tr. 1249. etc.

Τυδεὺς, dux Græcorum adversus Thebas, et pater Diomedis, qui Trojanæ expeditioni interfuit, in Ph. Sup. ac Rh. aliquoties occurrit, it. Meleag. fr. XVIII. 2. et Œnei fr. I. 3.

Τύκισμα. κανόνων τυκίσματα Φοίβϐ Tr. 814.

Τύκος. Κυκλώπων βάθρα—τύκοις ἡρμοσμένα Her. F. 945.

Τυμβεύειν. ϐχ ὧδε ναύτας ὀλομένϐς τυμβεύομεν Hel. 1261.

Τύμβευμα. θηρσὶν φίλον τύμβευμα Ion. 933. vid. not.

Τύμβος. ὑπὲρ τύμβϐ φανεὶς Hec. 37. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα ib. 41. τύμβϐ κυρῆσαι ib. 50. cf. El. 288. ὑπὲρ ἄκρας τύμβϐ κορυφᾶς Hec. 94. τὸν Ἀχίλλειον τύμβον ib. 128. μὲ πρὸς τύμβον πόρευσον πατρὸς Or. 794. πρὸ τύμβϐ (i. e. ante mortem) σ' ὁρῶσα ib. 1018. τὸν γέροντα τύμβον (de sene homine) Med. 1209. cf. Her. 168. τύμβον κατόψει ξεϛὸν Al. 839. τύμβϐ τάφρον ἐς κοίλην ib. 900. τύμβον ἱερὸν Sup. 981. ἐπεί μοι τύμβος ϐ χωσθήσεται Iph. A. 1443. cf. Iph. T. 702. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως Tr. 264. ὄρυγμα δεινὸν τύμβϐ Hel. 554. τύμβος ἠτιμασμένος El. 323. πολλῶν μέτα τύμβον κοινὸν ἔλαχον Er. fr. 1. 38. τύμβῳ ϐδεὶς πιϛὸς ἀνθρώπων φίλος Fr. inc. LXXXIV. τύμβϐς ἀνασπῶν Med. 1381. etc.

Τύμπανον. αἴρεσθε τἀπιχώρια—τύμπανα Bac. 59. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων ib. 156. τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ Cy. 65. τυμπάνων ἀράγματα ib. 204. τύμπανα λάβετε βυρσοτενῆ Hel. 1363. κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 4.

Τυνδάρειος. τὸν Τυνδάρειον ὅρκον Iph. A. 391. οἱ Τυνδάρειοι κόροι Hel. 136. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Or. 374. et Iph. T. 5. ἡ Τυνδάρειος παῖς Or. 1512. cf. Iph. A. 1532. ὦ Τυνδάρειον ἔρνος Tr. 761. Τυνδάρειον ὄνομα Hel. 501.

Τυνδάρεως, pater Castoris et Pollucis, Helenæ et Clytæmnestræ, in Or. Iph. A. Hel. et El. frequentissime occurrit.

Τυνδαρίδαι, filii Tyndarei, Castor et Pollux. Or. 1689. Hel. 1513. et El. 1295.

Τυνδαρὶς, filia Tyndarei, interdum παῖς vel κόρη additur: 1) Helena. Hec. 269. Or. 1154. et 1424. An. 899. Iph. A. 61. 1335. et 1418. Tr. 34. Hel. 479. 620. 1195. et 1562. 2) Clytæmnestra. Hec. 1278. Or. 824. Iph. T. 806. et 1319. El. 13. 60. 481. et 806.

Τύπος. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. ὄφεος ἀλλάξει τύπον Bac. 1329. νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον Her. 858. σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις Ph. 1137. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτȣ Hip. 862. χρυσοκολλήτοις τύποις Rh. 305. χρυσέων ξοάνων τύποι Tr. 1074. γραπτὸς ἐν αἰετοῖσι προσβλέπων τύπȣς Hyp. fr. XI. 2.

Τύπτειν. διανταῖος ἔτυπεν· ὀδύνα με Ion. 766. τυπτόμενος Cy. 641. εἰς καιρὸν τυπεὶς An. 1121. πλευρὰ φασγάνῳ τυπεὶς ib. 1151.

Τύπωμα μορφῆς Ph. 165.

Τυραννεῖν Ph. 563. et 564. νέα τυραννεῖ Med. 967. τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν; Hip. 1013. τυραννεῖν τῶν κακιόνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς Her. F. 29. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλȣ̃ καὶ τυραννεῖσθαι καλὸν Æg. fr. VI.

Τυραννεύειν. τυραννεύων χθονὸς Hel. 792. γαίας τυραννεύσȣσιν δικαίως El. 877.

Τυραννικός. δόμος τυραννικὸς Med. 740. ἐκ τυραννικῶν δόμων Hec. 55. cf. Or. 1356. Ph. 205. et Hel. 1186. εἰς θρόνȣς τυραννικȣ̀ς Ion. 1572. τυραννικαὶ στέγαι An. 883. λῆμα τυραννικὸν Med. 348. τυραννικόν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III. πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς Peliad. fr. 1.

Τυραννὶς Or. 1156. ἔχει τυραννίδ' αὐτὸς Ph. 486. cf. v. 509. ȣ̓ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα ib. 526. τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν ib. 527. τί τὴν τυραννίδα—τιμᾷς ὑπέρφευ ib. 552. κίνδυνος ἀπὼν κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν Hip. 1020. δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι Al. 287. ἥβησας ἐν τυραννίδι ib. 657. δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι Sup. 446. σῆς τυραννίδος χάριν Iph. T. 681. τάξαι μισθὸν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος Rh. 165. ȣ̓ σῆς ἐρῶμεν πολυόχȣ τυραννίδος ib. 166. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος ib. 406. πολλῆς ἄρχω τυραννίδος ib. 484. 'Ασιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρȣς τυραννίδ' ἕξειν Tr. 928. ȣ̓ τυραννίδι ib. 934. τῆς ἰσοθέȣ τυραννίδος ib. 1169. Κάδμος τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι Bac. 43. ȣ̓ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω Her. 424. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνȣμένης κ. τ. λ. Ion. 621. τῆς πάλαι κυρῶ φίλα τυραννίδος ib. 710. 'Ασιήτιδος τυραννίδος ὄλβος Her. F. 644. ἀξίȣς τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται Ar. fr. IX. 1. οἱ τυραννίδι χαίρȣσιν Aug. fr. VII. 1. ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα Dan. fr. VIII. 4. ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος Dic. fr. XIV. 7. μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνὴ Œd. fr. IX. 1. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. τυραννὶ, βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. 2) plur. δίπτυχοι τυραννίδες An. 473. ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι πατὴρ ἐπύργȣ Her. F. 474. ȣ̓́τε τυραννίδες χωρὶς πόνȣ γένοιντ' ἂν Ix. fr. III. 2.

Τύραννος Or. 1168. Ἔρωτα, τὸν τύραννον ἀνδρῶν Hip. 538. cf. And. fr. VII. 1. τύραννον Βιςόνων κατακτανὼν Al. 1025. Σθενέλȣ τυράννῳ παιδὶ ib. 1153. σεμνῷ τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. τίς γῆς τύραννος; ib. 399. cf. v. 404. et Dan. 4. et 61. ȣ̓δὲν τυράννȣ δυσμενέστερον πόλει Sup. 429. τύραννον 'Ασιάδος πολυσπόρȣ Tr. 743. Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν Antig. fr. III. τύ-

ραννος λαμπρὸς Plis. fr. I. 5. λέχη τἀμὰ, — τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα Hec. 366. ἅπερ ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων Or. 1456. τυράννοις ἐκποδὼν μεθίςασο Ph. 40. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119. εἰς τυράννȣς ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν ib. 308. et ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. φῦναι τυράννȣς παῖδας ib. 597. cf. An. 201. et 666. ὅτε σὺ τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἕδραν An. 303. cf. Hel. 523. οἱ περὶ τυράννȣς καὶ πόλεις ὑπηρέται Tr. 426. μακαρίων ὀψόμενοι τυράννων φάσματα El. 710. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνȣσίᾳ Fr. inc. XLIV. 2) τύραννος, ἡ Hec. 809. Πειθὼ, τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην ib. 816. γήμας τύραννον Med. 877. τῇ τυράννῳ νύμφῃ ib. 957. cf. v. 1066. 1125. et 1356. ἄϊες — τᾶς τυράννȣ πάθεα μέλεα θρεομένας Hip. 363. Πριάμȣ τύραννον ἑςίαν ἀφικόμην An. 3. τύραννος Φρυγῶν ib. 203. ἔςι τις ἐν δόμοις τύχη τύραννος Hel. 485. ἐμὰ τύραννος Ion. 678. ἵνα δίκη τύραννος ᾖ γένȣς βροτείȣ Sis. fr. I. 6. 3) *neutr.* τύραννον δῶμα Hip. 843. ἦμεν τύραννοι, κεἰς τύρανν' ἐγημάμην Tr. 474.

Τύρευμα. ἐκφέρετε νῦν τυρεύματα Cy. 161. ȣ̓ σπάνια τυρεύματα ib. 189. τευχέων ἐξελὼν τυρεύματα El. 496.

Τύριος. Κάδμος Τύριος Ph. 642. τῆς Τυρίας Εὐρώπας Cret. fr. II. 1. Τύριον οἶδμα Ph. 210.

Τυρὸς ὀπίας Cy. 136. τόν γε τυρὸν ἤσθιον ib. 232. τυροῖσι ζῶσι ib. 122. πλήρωμα τυρῶν ib. 208. τεύχη τυρῶν συμμιγῆ ib. 225.

Τυρσηνικός. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχὴ Ph. 1386. cf. Rh. 988. et Her. 830. γένος Τυρσηνικὸν λῃςῶν Cy. 11.

Τυρσηνὶς Σκύλλα Med. 1342.

Τυρσηνὸν πέδον Med. 1359.

Τύφειν. τυφέτω Cy. 655. τυφέσθω Κύκλωψ ib. 651. τύφεται Ἴλιον Tr. 146. τυφομένα (dor. pro ένη, sc. χθὼν) Hec. 478. δόμων ἐρείπια τυφόμενα Bac 8.

Τυφλόπȣς. πόδα τυφλόπȣν Ph. 1543.

Τυφλός. ὄψει νιν ὄντα τυφλὸν, τυφλῷ ςείχοντα — ποδὶ Hec. 1050. cf. Ph. 841. 1095. 1534. et 1610. Cy. 492. 669. 670. et 702. et Fr. inc. LXXXI. 2. ὄλβος αὐτοῖς τυφλὸς συνηρεφεῖ τυφλὰς ἔχȣσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 3. 4. τυφλὴν χέρα Ph. 1693. τυφλὴν ὄψιν Cy. 693. τυφλὸν φέγγος Hec. 1067. ὄμμα τυφλὸν ib. 1117. καὶ τȣ̃το (sc. βάκτρον) τυφλὸν Ion. 744. τυφλοῖς ὁρῶντας ȣ̓τάσας τοξεύμασιν Her. F. 199.

Τυφλȣ̃ν. Οὖτίς με τυφλοῖ βλέφαρον Cy. 669. λαβοίμην τȣ̃ τυφλȣ̃ντος ὄμματα δαλȣ̃ ib. 468. ὄψιν τυφλώσας Ph. 771. τυφλȣ̃μαι φέγγος ὀμμάτων Hec. 1035.

Τυφὼς Ph. 1161. τρισωμάτȣς τυφῶνας Her. F. 1272.

Τύχη. ὦ τῆς ἀώρȣ ἀθλίας τύχης Hec. 425. πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινὶ ib. 498. εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις ib. 786. ὅπῃ τράπωμαι τῆς τύχης, ἀμηχανῶ Or. 634. ἀναγκαίως ἔχει δȣ́λοισιν εἶναι τῆς τύχης ib. 715. ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην Al. 698. τὸ τῆς τύχης ἀφανὲς, οἷ προβήσεται ib. 788. τύχῃ φρονεῖν An. 323. πιέζειν τὴν τύχην λίαν Sup. 249. ἐξεπλήσσȣ τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph. A. 351. μὴ ἐκβάντας τύχης Iph. T. 907. τρεῖς μία τύχη τȣ̀ς φιλτάτȣς ἔχει ib. 1065. ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῆ λάβῃ τύχην Tr. 471. cf. Her. 714. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἐσώθην ἀνελπίςῳ τύχῃ ib. 419. ἔςι τις ἐν δόμοις τύχη τύραννος ib. 485. εἰ — τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε ib. 705. μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. τύχη γυναικῶν εἰς γάμȣς El. 1100. ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Fr. inc. CXLII. 2) dor. τύχα. τίνα τύχαν εἴπω; Or. 154. τύχαν βαρύποτμον Hip. 826. θανάσιμος τύχα ib. 840. ἐμοὶ ἀβίωτος βίȣ τύχα — εἴη τυχεῖν ib. 868. τύχα δυσπάλαιςος Al. 892. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1013. σὲ τύχας μάκαρος σεβόμεθα Iph. T. 646. δαίμονος τύχα βαρεῖα Rh. 728. οἰκτρὰ τύχα Tr. 584. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν; Hel. 351. 3) plur. ȣ̓κ ὀνειδίζω τύχας Or. 4. δειναὶ τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας An. 983. κοινὰς τὰς τύχας ἡγȣ́μενος Sup. 226. ἥκομεν εἰς ἀναγκαίας τύχας Iph. A. 511. ἐπὶ εὐμήκεις ἥκȣσι τύχας ib. 595. τὰς προσαυλείȣς τύχας Rh. 273. πλέȣσα

τύχαισιν Tr. 104. ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ μακαριωτάταις τύχαις ib. 327. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1205. ὡς ἐφήμεροι τύχαι Her. 866. ἀνελπίστοις τύχαις Hel. 1157. οὐδεὶς θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. καὶ τοὺς σθένοντας καθαιροῦσιν τύχαι ib. 1396. τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς El. 301. τὰς δαιμόνων τύχας (fortunas a diis immissas) Æol. fr. XVII. 1. ὡς σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 1. βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. ἐξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Ant. fr. III. 7. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. etc.

Τῳδί, *adverb.* ita, hoc modo. Her. F. 665.

Υ.

Ὑάδες, *nom. sideris.* Ion. 1156. et El. 468.

Ὑακίνθινα ἄνθεα Iph. A. 1298.

Ὑάκινθος. κώμοις Ὑακίνθου Hel. 1485.

Ὑβρίζειν. οὗτοί μ' ὑβρίζουσ', ὧν πόλις τανῦν κλύει Or. 436. ὅδε εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει Ph. 623. τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρα; ib. 1638. ἄγαν μ' ὑβρίζεις Al. 682. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς, ὑβρίζουσι Sup. 464. ὕβριν ὑβρίζεις ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς Her. F. 708. Hæc dictio, ὕβριν ὑβρίζειν, legitur quoque Sup. 512. Iph. A. 961. Hel. 791. et ὕβρεις ὑβρίζειν Bac. 247. et Her. F. 741. et in *pass.* ὕβριν ὑβρισθεὶς Bac. 1296.: ὕβριζε (*imperat.*) Med. 603. et Her. F. 261. ὡς ὑβρίζῃ Sup. 235. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν Hip. 1073. εἰς ἐλευθέρους ὑβρίζειν An. 435. τὸν γέροντα οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελε Bac. 1310. ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα ὑβρίζειν El. 46. cf. v. 257. νεκροὺς ὑβρίζειν ib. 902. ὑβρίζων ἀνταπώλετο Sup. 743. cf. Her. F. 313. χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἐμὲ Hec. 1257. λῆξον ὑβρίζουσα Hip. 474. ὕβριζε (*imperf.*) Sup. 743. ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου ὕβριζες δόμοις Tr. 1020. cf. El. 947. ὃς εἰς ἔμ' ὕβρισε An. 995. ἤ που νοσοῦντας—ὕβρισεν δόμους Iph. T. 930. τίνος σ' οὕνεχ' ὕβρισ' Αἴγισθος τάδε; El. 266. τὰς συμφορὰς τῶν κακῶς πεπραγότων οὐ πώποθ' ὕβρισα And. fr. XXI. 2. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. ὑβρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς Med. 255. μεμηχανημένως ὑβριζόμεσθα Ion. 810. ταῦτ' ἀπών ὑβρίζεται El. 331. πρὸς ὑμῶν ὑβριζόμην Bac. 1345. ὡς ὑβρισμεθα Cy. 661. οὐ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα Ph. 1119. τοὺς ὑβρισθέντας γάμους Ἑλένης Iph. T. 13. οὐκ οἴσθ' ὑβρισθεῖσάν με; Tr. 69. τὸ σὸν ἄγαλμα—ὑβρισθὲν Sup. 633.

Ὕβρις Med. 1366. Hip. 474. et Rh. 917. ἐφ' ὕβρει λέγεις τάδε; Or. 1581. cf. Ph. 1586. ὕβρις οὓς ἀπώλεσεν Sup. 495. ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. ἀΐεις οὐχ ὁσίαν ὕβριν ib. 374. φονίου ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες ib. 555. ἀκούσας σὴν ὕβριν Her. 281. πικρῶν γάμων ὕβριν Ion. 507. ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθου θεοῖς El. 58. ὕβριν τίκτει πλοῦτος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. ἵνα δίκη—τὴν ὕβριν δούλην ἔχῃ Sis. fr. I. 7. ἔσχε ὕβρεις ἀνδρὸς Her. 924. ὕβριν et ὕβρεις ὑβρίζειν vid. ὑβρίζειν.

Ὕβρισμα. ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 1038. ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν ib. 1642. ὕβρισμα Βακχῶν Bac. 778. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. τετρασκελὲς ὕβρισμα Her. F. 181. ὑμᾶς πολεμίοις ἐξρεψάμην ὕβρισμα ib. 459. τάλαιν' ἐγὼ συγγόνου ὑβρισμάτων Ph. 1732. τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων μέτεισι Διόνυσός σε Bac. 516.

Ὑβριστὴς An. 978. μισεῖ ὑβριστὴν λαὸν Sup. 728. ὑβρισταὶ ib. 575. ἀμφὶ νάρθηκας ὑβριστὰς Bac. 113. ταῦροι ὑβρισταὶ ib. 742.

Ὑγίεια. δόξαν τόδ' ὑγιείας ἔχει Or. 235. τῇ ὑγιείᾳ πολεμεῖν Hip. 263.

Ὑγιής. τὰς πρὶν φρένας οὐκ εἶχες ὑγιεῖς Bac. 946. ὑγιὲς ἐυναστήριον Or. 589. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν Ph. 209. cf. An.

449. et 953. Bac. 262. Cy. 258. Hel. 752. Melan. fr. XXVI. 5. Phry. fr. XII. 1. et Rha. fr. II. 5.

Ὑγραίνειν. ὃς—ὑγραίνει γύας Hel. 3. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν ib. 679. cf. Ion. 242. πηγαῖσιν ἐκ ὑγραίνουσιν πόδας Er. fr. XIII. 2.

Ὑγροβόλος. ὑγροβόλους σταγόνας νοτίους Chry. fr. VII. 3.

Ὑγρός. ἀν' ὑγρὸν ἂν πταίην αἰθέρα Ion. 796. ὁ ὑγρὸς ὄμβρος Sis. fr. I. 36. ὅροις ὑγροῖσιν Ion. 295. ὑγρὰν χέρα Phœn. 1448. ὑγρὰν κόνιν ib. 1658. ὑγρὰν ποντίαν ξυμπληγάδα An. 795. ὑγρὰ σταγὼν Sup. 81. κρᾶσιν ὑγρὰν Phaëth. fr. VII. 2. ὑγρὰ μήτηρ St. fr. III. 3. ὑγραῖς ῥανίσι Ion. 105. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. βότρυος ὑγρὸν πόμα Bac. 279. ὑγρὸν δάκρυ Ion. 1369. δι' ὑγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. cf. Pol. fr. I. 6. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς Hel. 1225.

Ὑγρότης. ὑγρότητ' ἐναντίαν Ph. 1262.

Ὕδρα. γραφῇ ὕδρας Ph. 1143. Λερναῖον Ὕδραν ἐναίρει—ὁ Διὸς παῖς Ion. 191. cf. Her. F. 152. 421. 579. 1188. et 1275. ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950.

Ὑδραίνειν. γῆν, ἣν ὑδραίνει Κρᾶθις Tr. 226. ᾧ τάσδε χοὰς μέλλω—ὑδραίνειν Iph. T. 162. ὕδραινον αὐτὸν, ὡς θανόμενον ib. 54. πατέρα, λουτρὰ πανύσταθ' ὑδρανάμενον χροῒ El. 157.

Ὑδρεύειν. Πειρήνας ὑδρευσομένα (dor. pro ένη) Tr. 205.

Ὑδρηλός. κρωσσοὺς ὑδρηλοὺς Cy. 89. σταγόνας ὑδρηλὰς Sup. 206.

Ὑδρηρός. στέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6.

Ὑδρηχόος. πώματος ὑδρηχόου Fr. inc. XIV. 2.

Ὑδροειδὴς Rh. 353.

Ὑδρόεις. τὸν ὑδρόεντα Εὐρώταν Hel. 355.

Ὑδρόχυτος. κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις Cy. 66.

Ὕδωρ. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et 371. cf. v. 648. Κασταλίας ὕδωρ ib. 230. Λέρνης ὕδωρ ib. 616. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. cf. Tr. 207. Ὠκεανοῦ ὕδωρ στάζουσα πέτρα Hip. 121. Ἠριδανοῦ ὕδωρ ib. 737. Ἰσμηνοῦ ὕδωρ Sup. 383. et Bac. 5. Καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιποῦσαι Sup. 619. cf. Her. F. 786. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. cf. Hel. 1352. ὕδωρ κύκνειον Iph. T. 1103. ἐκφυγὼν λίμνης ὕδωρ (sc. Acherontem) Tr. 442. φάραγγες ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέουσαι ib. 449. δροσώδης ὕδατος νοτὶς Bac. 704. δινῶεν ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ ἔτυχον Hel. 179. νοτερὸν ὕδωρ βάλλων Ion. 149. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ ἔπεμπε ib. 1173. Νείλου λιπὼν κάλλιστον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. πλούσιον ὕδωρ Dan. fr. X. 3. ὕδατι χλωρῷ περικλυζόμενον Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 1. τὸν καλλίστων ὑδάτων πατέρα, Ἀπιδανὸν Hec. 452. cf. Bac. 574. Ποσειδωνείοις Ἀμυμωνείοις ὕδασι Ph. 196. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. ὕδασι ποταμίοις χρόα ἐλούσατο Al. 157. πόλιν, ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. πηγαῖσιν ὑδάτων Iph. T. 1192. ἀστάκτων μάτηρ ὑδάτων ib. 1242. ὄγκος ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320.

Υἱεύς. τοὺς Κρατίνου υἱεῖς Epist. II. ὅτι σώσαιμι αὐτῷ τοὺς υἱέας Epist. III.

Υἱός. Μυγδόνος υἱὸν Rh. 539. ἦν οὑμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος Tr. 987. Φλεγύου υἱὲ Ix. fr. IV. σὺν—τοῖς Διὸς υἱοῖς Or. 1689.

Ὕλαγμα. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293.

Ὑλάεις. ἀν' ὑλάεντα νάπη Hel. 1319.

Ὑλακτεῖν. ἄμουσ' ὑλακτῶν Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2.

Ὕλη. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. θηρῶν καθ' ὕλην Κύπριν Bac. 687. ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ ib. 1136. ἐν ὕλῃ δυσευρέτῳ ib. 1219. 2) dor. ὕλα. Ἰδαίαν ὕλαν Hec. 631. εἶμι πρὸς ὕλαν Hip. 215. καθ' ὕλαν ὀρέων An. 850. Πηλιάδα καθ' ὕλαν Iph. A. 1048. σκιαροκόμου ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874.

Ὕλλος, filius Herculis. Her. 45. et sæpius.

Ὑλοκόμον νάπος An. 283.

Ὑλουργοὶ Her. F. 241.

Ὑλοφορβοὶ Iph. T. 261.

Ὑμέναιος, a) deus nuptiarum. Tr. 311. 314. 322. et 335. et Her. 917. b) cantus nuptialis. Iph. A. 1036. c) nuptiæ ipsæ. Iph. A. 430. 437. et

624. Tr. 774. Hel. 728. et 1451. et Ion. 1475. 2) plur. ὑμέναιοι, cantus nuptiales et nuptiæ ipsæ. ἰδίοισιν ὑμεναίοισι, κοὐχὶ σώφροσιν Or. 557. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ib. 1210. Ἁρμονίας εἰς ὑμεναίους ἤλυθον οὐρανίδαι Ph. 829. φονίοις ὑμεναίοις Hip. 552. ὦ τλᾶμον ὑμεναίων ib. 554. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίους Al. 580. σὺν ὑμεναίοις ib. 919. et ξὺν ὑμεναίοισιν Iph. A. 693. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων Sup. 1026. παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους Iph. A. 123. Πηλέως ὑμεναίους ib. 1079. Ἀργεῖαί νιν ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν Iph. T. 367. εἰς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα; Bac. 1272. ἣν πάντες ὑμεναίοισι—συνηλάλαξαν Her. F. 10.

Ὑμὴν, i. q. Ὑμέναιος, deus nuptiarum. Tr. 314. et 331.

Ὑμνεῖν. μοῦσαν, τὰν ἐν μολπαῖς ἀΐδας ὑμνεῖ Iph. T. 185. Ἀργεῖαί νιν ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν ib. 367. ὑμνεῖ πολυχορδοτάτᾳ χήρυϊ—ἀηδονὶς Rh. 548. παιᾶνα—ὑμνοῦσ' ἀμφὶ πύλας Her. F. 688. ἐμὲ ὑμνῶν Epist. III. λήξουσιν—τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι (pro ὑμνοῦσαι) ἀπιστοσύναν Med. 423. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος ib. 543. τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα—ὑμνῆσαι θέλω Her. F. 355. Ἄρτεμιν βροτοὶ ὑμνήσουσι Iph. T. 1457. θρήνοις σ' ὑμνήσομεν Rh. 976. Μοῦσα, ἥτις ὑμνήσει κακὰ Tr. 385. Διόνυσον ὑμνήσω Bac. 72. πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομαι Tr. 361. οὐκ ἂν ὑμνήθημεν ἂν Μούσαις ib. 1244. πάλαι ὑμνηθὲν Ph. 441. ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις Ion. 1590.

Ὑμνοποιὸς, ὁ. Sup. 180. ἡ. Rh. 651.

Ὕμνος. ἐπεὶ ἀντάχησαν ὕμνον ἀρσένων γέννᾳ Med. 427. ὕμνον Ἀσιήταν Iph. T. 179. ὕμνους ἐπὶ θαλίαις—εὕροντο Med. 192. Ἄρτεμιν τιμῶν θεὸν ὕμνοισιν Hip. 56. τὴν κόρην Δήμητρος—ὕμνοισι κηλήσαντα Al. 360. ἐν ἀλύροις ὕμνοις ib. 449. τεκτόνοιν ὕμνοισιν ἐργάταιν An. 477. vid. not. τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν Iph. T. 454. καινῶν ὕμνων ᾠδὰν Tr. 512. ὕμνοισι χορὸν Hel. 1361. ἰαχὰς ὕμνων Ion. 499. vid. not. ὕμνους εὐαχήτους ib. 884. ἀείδεθ' ὕμνοις ἁμέτερα λέχεα ib. 1091. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 695.

Ὑμνῳδεῖν. Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς Ion. 6.

Ὑμνῳδία. τίν' ἔχρησας εἰς ὑμνῳδίαν Ion. 682. μακαρίαις ὑμνῳδίαις Hel. 1450.

Ὑμνῳδός. ὑμνῳδοὺς κόρας Her. F. 394.

Ὑπάγειν. ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὔφρων ἐπὶ κῶμον Cy. 505. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; Hel. 832. ὕπαγ' ὦ, ὕπαγε Cy. 52. ᾧ σ' ὑπήγαγον An. 429. εὖ μ' ὑπηγάγου ib. 907. παλίρρους τάνδ' ὑπάγεται δίκα El. 1155.

Ὑπαγκαλίζειν. φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων Cy. 496.

Ὑπαγκάλισμα Tr. 752. et Hel. 247.

Ὕπαι, poët. pro ὑπό. σῶν τέκνων ὕπαι El. 1187.

Ὑπαίθριος. ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου An. 226.

Ὑπακούειν. ὑπάκουσον Al. 401.

Ὑπαλλαγή. γάμους ἑλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς Hel. 301.

Ὑπαντᾶν. ὑπαντᾷ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν Sup. 398.

Ὑπάργυρος. ἐν ἄντροις τῆσδ' ὑπαργύρου χθονὸς Rh. 970. ὑπάργυρος πέτρα Cy. 293.

Ὕπαρνος An. 558.

Ὑπάρχειν. ὑπάρχει τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονὶ εἰπεῖν Her. 182. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 695. πρῶτα ταῦθ' ὑπάρχει Fr. inc. CLI. 4. παίδευμα Ἔρως σοφίας, ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει eorund. CLXV. 2. οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή; Rh. 633. εἰς εὐπραξίαν ὑπάρχειν Her. 352. πλείστη ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Æol. fr. XX. 3. θησαυρὸς ἄν σοι παῖς ὑπῆρχ' ὁμὸς μέγας Hec. 1229. μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν An. 273. τίνων ἀμοιβὰς, ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς Her. F. 1169. χρὴ τῷ εὐδαίμονι πρῶτον ὑπάρξαι πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV.

Ὕπαρχος. φράσων ὑπάρχοις τοῖς ἐμοῖς Hel. 1448.

Ὑπασπίδιος. ποῦ—τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; Rh. 740.

Ὑπασπίζειν. τῶνδ' ὑπασπίζων πατρὶ Her. 217.

Ὑπασπιστής. ἔρημος παῖς ὑπασπιστοῦ σέθεν Ph. 1219. ὑπασπιστῶν τις βασιλέων Rh. 2.

Ὕπατος. ὕπατος Ζεὺς Rh. 456. ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν; ib. 703.

Ὕπαφρος. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων Rh. 711.

Ὑπέγγυος. τὸ ὑπέγγυον δίκᾳ καὶ θεοῖς Hec. 1029.

Ὑπείδειν. φιλοτιμότερόν τινα εἰδέναι δόξας ὑπεῖδον Epist. V. ὑπείδυ τῦθ', ὃ κἄμ' εἰσέρχεται Ion. 1023. νικῶντα ἵπποις ὡς ὑπείδετο ϛρατὸν Sup. 694.

Ὑπείκειν. ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ —ὑπείκοι Or. 698. γήρᾳ μηδὲν ὑπείκων Iph. A. 139. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. ὅτις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσεν πέτροις Iph. T. 327.

Ὑπεῖναι. ὑπῶν κάλλος Phaëth. fr. IV. 3. ὑπῦσιν ἀϛοῖς ἥδεται νεανίαις Sup. 443. ὑπόντος τῦδε El. 1036.

Ὑπειπεῖν. πᾶσιν ὑπεῖπον τύσδε τὺς αὐτὺς λόγυς Sup. 1170. ὐδενὸς ἀκοὴν ὑπειπὼν Her. F. 962.

Ὑπεκδῦναι. πόνυς Τρωϊκὺς ὑπεξέδυν Cy. 346.

Ὑπεκλαμβάνειν. εἴσω δόμων νιν ὑπεκλαβῦσα Her. F. 997.

Ὑπεκπέμπειν. ὑπεκπέμπω λάθρα (sc. τὸν παῖδα) ἄλλυς ἐς οἴκυς An. 47. ὅς μ' ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. cf. v. 14.

Ὑπεκτιθέναι. ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθυ An. 69. conf. v. 310.

Ὑπεκτρέχειν. ἣν τὰ τῦδ' ὑπεκδράμῃ Ph. 581. ἣν ἐγὼ μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω An. 338. ἣν ὑπεκδράμῃς μόρον ib. 415. δεῖ μ'—ὑπεκδραμεῖν τὴν σὴν ϛόμαργον γλωσσαλγίαν Med. 524. ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν Fr. inc. XVI. 6. ὡς δὴ θεὺς ὑπεκδραμύμενοι Ph. 880.

Ὑπεκφεύγειν. πολλὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγυς Sup. 565. ἄταν ὐχ ὑπεκφεύξεται Med. 989.

Ὑπεξάγειν. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; Hec. 812.

Ὑπεξαιρεῖν. ὄλβον δωμάτων ὑπεξελὼν Hip. 633.

Ὑπεξακρίζειν. ἀγελαῖα βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας μόσχων ὑπεξήκριζον Bac. 677.

Ὑπεξαντλεῖν. κακῶν ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ Ion. 927.

Ὑπεξέρχεσθαι. ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη ϛρατῦ δίχα Ph. 1474.

Ὑπὲρ, 1) cum genit. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. ὑπὲρ ἄκρας τύμβυ κορυφᾶς ib. 94. ὑπὲρ Ἑλλήνων ib. 141. ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 310. et Or. 573. ὑπὲρ οἴκυ παντὸς Or. 672. τῶν θανυμένων ὕπερ ib. 967. ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος ib. 1134. τῶν δεδραμένων ὕπερ ib. 1318. ὑπὲρ ἀκαρπίϛων πεδίων Σικελίας Ph. 218. ὑπὲρ ἄκρων Βακχείων ib. 235. cf. v. 675. ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. it. Tr. 387. γᾶς ὑπὲρ πατρῴας Ph. 1063. βασιλικῶν δόμων ὕπερ ib. 1336. ὑπὲρ παθέων Hip. 159. ὑπὲρ γῆς Al. 46. Sup. 31. et Er. fr. I. 15. ὑπὲρ κεφαλᾶς An. 293. σῆς ἁμαρτίας ὕπερ ib. 317. ὑπὲρ τέκνυ ib. 411. δύσφρονος ἔριδος ὕπερ ib. 491. ξένης ὕπερ ib. 671. τῶν τεθνηκότων ὕπερ ib. 1271. ὑπὲρ χθονὸς Sup. 28. ἀλγέων ὕπερ ib. 1125. δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ Iph. A. 312. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς ib. 470. ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν ib. 1389. ὑπὲρ πυρᾶς Iph. T. 26. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων ib. 1140. ὑπὲρ Καϛαλίας ῥεέθρων ib. 1257. ὑπὲρ κεφαλῆς Rh. 886. et Bel. fr. I. 2. ἐχθίϛων ὕπερ Tr. 370. ὑπὲρ τεκέων ib. 829. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν ib. 877. et 897. ὑπὲρ φίλων Her. 332. θεῶν ὕπερ ib. 619. νεφέλης ὕπερ Hel. 756. ὑπὲρ τραπέζης Ion. 1209. τῶν τέκνων ὕπερ Her. F. 293. δόμων ὕπερ ἀκροτάτων El. 1233. φρονῦσιν ὐδενὸς, ἤτε χρημάτων, ὕπερ Ar. fr. XXV. 3. cf. Pal. fr. III. 4. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων ϛρατῦ Phi. fr. IX. 1. 2) cum accus. ὑπὲρ κάρα Or. 497. κεδρωτὰ παϛάδων ὑπὲρ τέρεμνα ib. 1371. ὑπὲρ τέραμνα ἀγκόνας Ph. 335. ὑπὲρ Νείλυ ῥοὰς, ὑπὲρ τε Φᾶσιν An. 651. sq. ὑπὲρ Ἀσωπὸν, Ἰσμηνῦ θ' ὕδωρ Sup. 383. ὑπὲρ ϛόλον Iph. T. 1135. ὑπὲρ θυμέλας Ion. 46. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν Her. F. 146.

Ὑπεράγαν Med. 627.

Ὑπερακρίζειν. πέτραν, ἢ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει Sup. 988.

Ὑπεραλγεῖν. μή τι πάθηθ', ὡς ὑπεραλγῶ Med. 118. cf. Hip. 260. μήδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ Her. 620. ψυχῇ μιᾷ τῆσδ' ὑπεραλγεῖν Al. 886.

Ὑπέραντλος. χαλεπᾷ ὑπέραντλος ἔσα συμφορᾷ Hip. 767.

Ὑπεράνωρ. σύ τοι μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις Ph. 192.

Ὑπερβαίνειν. ὀυχ ὑπερβαίνουσι τείχη θεοί; Bac. 653. ὅπω δῶμ' ὑπερβαίνει τόδε Ion. 514. μὴ νῦν ὑπέρβαινε (sc. modum in lugendo) Al. 1080. ὑπερβαίνοντα γεῖσσα τειχέων Ph. 1187. δόμους ὑπερβαίνουσα Med. 382. τὰ πεπρωμέν' ὀυδ' ὑπερβαίην ποτ' ἂν Ion. 1388. ὑπερβῶ κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 1. γυάλων ὑπερβῆναι Ion. 220. τάφρους ὑπερβὰς Rh. 111. δόμον ὑπερβᾶσα Sup. 1049.

Ὑπερβάλλειν. ὑπερβάλλει τάδε Bac. 784. θριγκοῦ τοῦδ' ὑπερβάλλω ποδὶ Ion. 1321. κἂν ὑπερβάλλῃ κακοῖς Ph. fr. III. 2. ὑπερβάλλων στρατὸν τείχη τ' Ἀχαιῶν Rh. 989. τὰς εὐγενείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 697. ὑπερβαλλούσας εὐδαιμονίας Ion. 472. τὸ ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. τὰ ὑπερβάλλοντ' ὀυδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 127. εὖ νιν ἅμασιν ὑπέρβαλε σελάνα Hel. 1383. τάδ' ὑπερέβαλε Her. F. 1019. δέδοικα, μή σου γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς Hip. 924. ἢν ὑπερβάλῃ πολὺς ταραχθεὶς πόντος Tr. 686. δέδοικα, μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5. γῆς ὑπερβαλὼν ὅρους Or. 443. conf. v. 1644. τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας Al. 798. βίᾳ θυμοῦ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας ib. 832. ὑπερβαλὼν λόχους Τρώων Rh. 844. ὀυκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. μάχῃ ἂν ὀυχ ὑπερβαλοίμεθα Πελασγὸν Ἄργος Or. 690. τὴν ὑπερβεβλημένην γυναῖκα Al. 151.

Ὑπερβολή. χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν πρίασθαι Med. 232. εἰ—ὁ ὕστερος τοῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν πανοῦργος ἔσται Hip. 939. πῶς—κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III. 6. ἐσθλῆς γυναικὸς ὀυδὲν εἰς ὑπερβολὴν πέφυκ' ἄμεινον Melan. fr. VII. 2. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων An. 286. ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. χερῶν ὑπερβολαῖς ἁλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 2.

Ὑπεργάζεσθαι. ἐπεὶ νῷν πόλλ' ὑπείργασαι φίλα Med. 871. ὡς ὑπείργασμαι εὖ ψυχὴν ἔρωτι Hip. 504.

Ὑπερδιδόναι. πρὸ πάντων μίαν ὑπερδοῦναι θανεῖν Er. fr. I. 23. ἡ μία μόνη πόλεως—ὑπερδοθήσεται ib. 40.

Ὑπερέχειν. ὁ σωφροσύνῃ πάντας ὑπερέχων Hip. 1365. ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος Ph. 1393.

Ὑπερθεῖν. τύχη ὑπερθεῖ An. 194. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1.

Ὕπερθε, vel ὕπερθεν. μόχθων ὀυκ ἄλλος ὕπερθεν Med. 652. ὃς ὕπερθε μόχθων ἐγίνετο Bac. 902. ὕπερθε ἄρκτους στρέφουσ' ὡραῖα Ion. 1153. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31.

Ὑπερθνήσκειν. μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκεις An. 499. ὀυχ ὑπερθνήσκων σέθεν Al. 685. θέλουσ' ὑπερθανεῖν ib. 153. ὑπερθανεῖν χθονὸς Ph. 1005. ὁ γῆς ὑπερθανὼν ib. 1097. et 1323.

Ὑπερθρώσκειν. καπνὸν πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὁρῶ Hec. 823.

Ὑπερκάμνειν. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις Bac. 961. ὑπερκάμνειν τέκνων Iph. A. 918.

Ὑπερκότως Her. F. 1087.

Ὑπερμαχεῖν. πόλεως ὑπερμαχεῖς Ph. 1258.

Ὑπερμέτρως. μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Inus fr. XXI. 1.

Ὑπερορρωδεῖν. ὑπερορρωδοῦσ' (i. e. οὖσα) ἐμοῦ Sup. 344.

Ὑπερπαθεῖν. ὑπερπαθήσασα Ph. 1465.

Ὑπέρτατος. ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος Cy. 114. τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. ὑπερτάτους Φρυγῶν Tr. 476. Ἀσιατίδων τὴν ὑπερτάτην ib. 1219.

Ὑπερτείνειν. κεφάλλου ὀυχ ὑπερτείνεις πόδα Sci. fr. I. 2. γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σου κάρᾳ κύκλον El. 1257. ἢν τολμήσῃς σύ μου χεῖρ' ὑπερτεῖναι Iph. A. 916. ὑπερτείνας πύλας El. 1022. ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα Med. 1288.

Ὑπερτελὴς Ion. 1549.

Ὑπερτέλλειν. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον Or. 6. ματρὸς φαρέων μασὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib. 839. πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω Hec. 1010. θερμὴ—φλὸξ, ὑπερτέλλουσα γῆς Phaëth. fr. XIII. τοὺς ὑπερ-

τείλαντας ἐκ γαίας Σπαρτὸς Ph. 1014.

Ὑπέρτερος. κακὸ ὀκέτ' ἦν ὑπέρτερος Med. 1219. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρος ib. 921. ὅτε πυρὸς, ὅτ' ἄςρων ὑπέρτερον βέλος Hip. 531. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. εἰ τἄδικ' ἔςαι τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584.

Ὑπερτρέχειν. εἰ θεὰς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 930. πῶς τὰ κρείσσω ὑπερδράμω; Ion. 973. μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα τοσόσδε ναύτας Hel. 1540.

Ὑπερφέρειν. ὑπερφέρεις τόλμῃ τε τόλμαν, καὶ λόγῳ χρηςῷ λόγον Her. 554. κάλλει ὑπερφέρουσαν Hec. 268.

Ὑπέρφευ, *adverb.* valde, supra modum. τί τὴν τυραννίδα τιμᾷς ὑπέρφευ; Ph. 553. εἰ σὺ μὲν—φέρεις ὑπέρφευ τὰς τύχας Her. F. 1321.

Ὑπερφρονεῖν. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ Bac. 1324. ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Œd. fr. I. 2.

Ὑπέρφρων. ὑπέρφρονα ὄλβον Bel. fr. VI. 2. οἱ ὑπέρφρονες—ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 5. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαςὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. et Fr. inc. B. 7. ubi τῶν φρονημάτων abest.

Ὑπερχαίρειν. δώροις ὑπερχαίρουσα Med. 1165.

Ὑπέρχεσθαι. ὅ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς Hip. 1089. ἵμερός μ' ὑπῆλθε Med. 57. ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν Hip. 992. δόλῳ μ' ὑπῆλθες An. 436. Φοίβου μ' ὑπῆλθε δυστόπαςτ' αἰνίγματα Sup. 138. εὖ πως ὑπῆλθεν αὐτὸς πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. ὑπῆλθε δαίμων ib. 444. σιγὴ ὑπῆλθεν Ion. 1194. δοκῶ κενὴ ὑπῆλθέ με El. 748.

Ὑπέχειν. μαςὸν ὀχ ὑπέσχεν Ion. 1372. δίκην ὑπόσχες αἵματος μητροκτόνου Εὐμενίσι τρισσαῖς Or. 1649. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην Hec. 1253. cf. An. 358. Cy. 695. et El. 698. σὺ δ' ὀχ ὑφέξεις ζημίαν; Ion. 1308. φόνον μητρὸς ὑφέξω El. 1318.

Ὑπήκοος Syl. fr. IV. 6. ὀκ Ἀργείων πόλει ὑπήκοον τήνδ' ἔχω Her. 288.

Ὑπήνεμος αὔρα Cy. 44.

Ὑπηρετεῖν. ὑπηρετεῖς πόλει τε κἀμοὶ Sup. 381. τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρὶ Ph. 1702. ὑπηρετείτω τόδε El. 649. τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν Hec. 844. ὅτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει πατρῴᾳ συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν Rh. 153. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. ὑπηρετεῖν ψυχῇ Antiop. fr. IX. 2. καλῶς γ' ἂν οὖν μοι τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ Med. 588. ὑπηρέτουν χαίρουσιν Ion. 639.

Ὑπηρέτης Hip. 1397. Δαναϊδῶν ὑπηρέτης Hec. 503. ἀμφοῖν ἂν εἴην τοῖνδ' ὑπηρέτης Ion. 986. δίδου χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ Her. F. 1398. Πυλάδην εἷλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην El. 821. τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην ib. 892. ὑπηρέτην ὄντα Dan. 47. ἰσχύος ὑπηρέτης Sis. fr. I. 2. οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται Tr. 426. ὑπηρέται κακῶν Hel. 560.

Ὑπηρέτις. δέλτον, κακίςων γραμμάτων ὑπηρέτιν Iph. A. 322.

Ὑπηχεῖν. ὥσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα Sup. 710.

Ὑπίλλειν. οὐρὰν ὑπίλλουσ' (i. e. ουσα) ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν Œd. fr. XVI. 1.

Ὑπισχνεῖσθαι. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ Hip. fr. I. αὐτόχειρι σφαγῇ ὑπέσχετο λείψειν βίον Or. 946. ἔδρασεν οὐδὲν, ὧν ὑπέσχετο Ph. 485. ἃς ἐμοί ποτε ἀρὰς ὑπέσχου τρεῖς Hip. 888. ὑπέσχεθ' ὕςερον τῷ νῦν σ' ἔχοντι An. 970. vid. etiam Tr. 927. et 930. et Her. F. 473.

Ὑπνοδότειρα Or. 175.

Ὕπνος. ὕπνος ἡδὺς Hec. 915. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον Or. 211. cf. v. 133. 159. 168. 186. 217. et 302. μήθ' ὕπνῳ θελχθῇς Iph. A. 142. ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ—οἰκεῖν ἐν Ἄργει Iph. T. 44. cf. v. 1265. λῆξαι ὕπνου Rh. 71. vid. etiam v. 555. 770. et 780. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. θαλερὸν ὕπνον ib. 691. εἰς ὕπνον βαλεῖς Cy. 571. πικρότατον ὕπνον ὄψομαι ib. 585. ὕπνῳ παρειμένος ib. 587. et Her. F. 1043. ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος Ion. 315. ὅς νιν—εἰς ὕπνον καθῆκε Her. F. 1005. cf. v. 1011. 1013. 1034. 1043. et 1061. *Plur.* ὕπνοι occurrit Tr. 1188. ubi denotat somnos crebris vigiliis interruptos.

Ὑπνοῦν. ὅταν ὑπνώσῃ Cy. 453.

Ὑπνώδης Her. F. 1050.

Ὑπνώσσειν Or. 173.

Ὑπὸ, 1) cum genit. ὑπὸ σκηνῆς Hec.

53. ὑπὸ ἀλγέων Or. 180. ὑπὸ συμφορᾶς ib. 181. et συμφ. ὕπο Fr. inc. B. 39. 1. ἀπορίας ὕπο Or. 232. ὑπ' οἴκτου Ph. 964. ἡδονῆς ὕπο Med. 1142. ὑφ' ἥβης Hip. 118. κηρύκων ὕπο Al. 740. ἀληθείας ὕπο An. 321. Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. ὑπὸ ψευδῶν An. 322. ὑφ' οἵων ἐσφάλη βουλευμάτων Sup. 336. ὀργῆς ὕπο Iph. A. 335. τοῦ νόμου ὕπο Iph. T. 586. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tr. 516. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων Bac. 156. ὑπὸ τῶν σχημάτων Cy. 220. ὑπ' αἰετοῦ Hel. 20. ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς Ion. 498. ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. ἀνδρίας ὕπο El. 845. ὑπ' ἄτης Bel. fr. XVI. 10. ὑπ' αἰδοῦς ib. 14. et Er. fr. II. 33. νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. etc. 2) cum dat. ὑπ' Ἰλίῳ Hec. 1147. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν Or. 887. ὑπὸ δειράσι Παρνασοῦ Ph. 214. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip. 732. ὑφ' ἁλίῳ Al. 396. ὑπ' ἀγκάλαις An. 748. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. ὑφ' ἤπατι ib. 599. βαρβάροις ὕπο Iph. A. 1274. ὑπ' ἐλάταις Bac. 741. et 814. ὑπὸ τυφλοῖς πέτραις ib. 1135. ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113. Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ Ion. 12. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Her. F. 446. etc. 3) cum accus. ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al. 899. ὑπὸ σκότον Or. 1488. ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδα Ph. 1185. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290. et γῆς ὑπὸ ζόφον ib. 1416. νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. ὑπ' ἀγκάλας An. 723. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 226. σεμνὸν ὑπ' αἰθέρα Iph. T. 1177. δούλειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. πεδίων ὑπὸ τάσεις Bac. 748. ὑπὸ μητέρων πλευρὰς Cy. 206. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177. ὑπὸ πέτρινα μύχατα ib. 189. ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν Ion. 1270. ὑπὸ κίονος σκιὰν Her. F. 973. βωμὸν ὕπο ib. 974. φόνιον ὑπὸ δέραν El. 485. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. ὑπὸ γῆν Meleag. fr. XVII. 1. ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν Œd. fr. XVI. 1. ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν Peliad. fr. VI. 4. etc.

Ὑποβάλλειν. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ Or. 223. ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω σποδὸν Sup. 1159. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον, ἢ βραχίονα Bac. 948. ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν Her. F. 1384. μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642.

Ὑποβλέπειν. ὑποβλεπώμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι Her. F. 1287.

Ὑπογράφειν. εἴπ', εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ (2 sing. præs. med.) τῷ 'μῷ βίῳ Her. F. 1118.

Ὑποδέξιος. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ὑποδεξίαις ἁμίλλαις Rh. 364.

Ὑποδέχεσθαι. βουληθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νείκη προθυμότατα ὑπεδεξάμην Epist. V. οὐδ' ἀκλεής νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται Her. 624. ἱκέτας ὑποδεχθεὶς ib. 757.

Ὑποδοχή. ἆρ' εἰσδέξομαι (sc. σὲ) ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων Iph. A. 1229.

Ὑπόδρομος. ἴχνους ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1400.

Ὑπολαμβάνειν. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς, ἢ ἐκεῖνος ὑπέλαβεν Epist. I. cf. Epist. V. ὃν μὴ σὺ φράζεις, πῶς ὑπολάβοιμεν λόγον; Iph. A. 523. ῥᾷον αἰδοῦς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις Her. F. 301.

Ὑπολείπειν. κἂν ὑπολίπωσιν αἱ παρὰ σοῦ δωρεαὶ Epist. IV. τίν' ὑπολείπομαι τύχην; Hel. 300. τῶν ἄλλων δωρεῶν—οὐκ ἔσθ', ὅ, τι ἐνθάδε ὑπολελείμμεθα Epist. V. ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα Sup. 971.

Ὑπομένειν. πῶς—τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο—ὑπομεῖναι; Rh. 463.

Ὑπόμνησις κακῶν Or. 1032.

Ὑπονοεῖν. ὑπονοεῖς, ἃ μή σε χρὴ Iph. A. 1132.

Ὑπόνοια. ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἷα πείσεται πόλις Ph. 1140. τοὺς ἐμβάλλοντας ἡμῖν πολλάκις τὰς ὑπονοίας Epist. V.

Ὑποπέμπειν. γᾶς ὑποπεμπομέναν σκότον Hec. 208.

Ὑποπίπτειν. δίκα—ὑποπεσοῦσ' ἔλαθεν Antiop. fr. II.

Ὑπόπτερος. νεοσσὸν ὑπόπτερον An. 442. et ὑποπτέρους νεοσσοὺς Her. F. 71. ὑπόπτερον λέοντα Dan. 15. ὑπόπτερος ὁ πλοῦτος Inus fr. XVI. 4. ὑπόπτερον δέμας Hel. 624. ἴτω ὑπόπτερον (sc. τὸ νεῖκος) Hel. 1252. ὑποπτέροις νώτοισιν Hec. 1264.

Ὑποπτεύειν. ὑποπτεύω τι Iph. T. 1036. ὑποπτεύων τὸ μέλλον Rh. 49.

Ὑποπτήσσειν. ὑποπτήξας Or. 775. et Hel. 1219.

Ὕποπτος. ὕποπτος ὢν Τρωϊκῆς ἁλώσεως Hec. 1135. ὕποπτος ὅσα γινώσκει πόλει El. 644. τοῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας Ph. 1216. cf. An. 1089. Rh. 79. et Her. F. 1120. τάδ' ἦν ὕποπτα Iph. T. 1334. εἰς ὕποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345.

Ὑπόροφος. ὑπόροφον βοὰν Or. 147.

Ὑποῤῥάπτειν. τόνδ' ὑποῤῥάπτεις λόγον Al. 540.

Ὑποσπᾷν. οὐδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδα Bac. 436. ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε El. 495.

Ὑπόσπονδος. ὑπόσπονδον μολεῖν ἔπεισα παιδὶ παῖδα Ph. 81. cf. v. 280. et 453.

Ὑποστατός. θεὸς, θνητοῖς οὐδαμῶς ὑποστατὸς Antig. fr. XVII. 2. ἄλγος οὐχ ὑποστατὸν Sup. 737.

Ὑποστέλλειν. οὐχ ὑποστέλλῃ (2 sing. præs. med.) λόγῳ Or. 606.

Ὑποστρέφειν. πάλιν ὑποστρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν Her. F. 736. δεῦρ' ὑποστρέψας πάλιν Al. 1022. ὑποστρέψας λέληθαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363.

Ὑπόστροφος. ὑπόστροφον νεανίδα Σπάρτῃ κομίζουσα Iph. A. 1204.

Ὑποστρωννύναι. ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινὶ Hel. 59.

Ὑποτείνειν. ὑπὸ δ' ἔτεινε—λόγους τῷ—τοιούτους λέγειν Or. 913.

Ὑποτιθέναι. ὑποτίθῃς τιν' ἐλπίδα Or. 1186. ὑπέθηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους Iph. A. 507. ὀργῇ ὑπόθες ἥσυχον πόδα Bac. 646. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ ib. 674.

Ὑποτρέχειν. ὑποτρέχων σε θωπείᾳ Or. 669. ὑποδραμοῦσα Iph. A. 631. et 636.

Ὑπουργεῖν. πάνθ' ὑπουργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω Med. 620. εἰ δή μ' Ἥρα θ' ὑπουργεῖν σοί τ' ἀναγκαίως ἔχει Her. F. 859. ποῖόν τι χρῄζουσ', ὡς ὑπουργήσω Ion. 333. δεῖ με Ἀδμήτῳ ὑπουργῆσαι χάριν Al. 845. τί δή ποθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπουργῆσαί με χρή; Sup. 1179. ἵν' ἀμφοῖν εἰς ὑπουργήσῃ (2 sing. aor. 1. conjunct. med.) διπλᾶ Her. F. 328.

Ὑποφεύγειν. κύνας τάσδ' ὑποφεύγων El. 1343.

Ὑποχείριος. ὥσθ' ὑποχείριον (sc. τὴν πόλιν) λαβεῖν An. 737.

Ὑποχθόνιος. ἴθ' ὑποχθόνιοι An. 516.

Ὕποχος. ὑπόχους καλουμένους Epist. V.

Ὑποψία Hel. 1565.

Ὕπτιος Her. F. 979. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ Inus fr. XVI. 5. γαστέρ' ὑπτίαν Cy. 325.

Ὑπώπιον. προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eu. fr. I. 2.

Ὑπώροφος. κλύεις ὑπώροφον βοάν; El. 1166. ὑπώροφα μέλαθρα Ph. 306. et Her. F. 107.

Ὑσίαι, *nom. urbis*. Bac. 750.

Ὕστατος. τίν' ὑμῶν πρῶτον, ἢ τίν' ὕστατον πρὸς στέρνα θῶμαι; Her. F. 485. οὓς ἔλεξας ὑστάτους λόγους El. 1055. ὑστάτην ὄπα Hec. 555. ὑστάτην ὁδὸν Al. 613. ὕστατόν σ' εἰσορῶν Hip. 1097. ὕστατον πρόσφθεγμα Her. 573. ἐν ὑστάτοις κακοῖς Ion. 1115.

Ὑστερεῖν. ἢν ὑστερήσῃς Ph. 983. et 1288. παιδὸς ὑστερήσομαι Iph. A. 1203.

Ὕστερος. ὑστέρῳ ποδὶ Ph. 150. Hip. 1243. et Her. F. 1040. ὕστερος βοηδρομεῖς Rh. 412. Διὸς Σωτῆρος ὑμῖν οὐδέν ἐσθ' ὅδ' ὕστερος Her. F. 522. νεωτέρων κακῶν ὕστερος ἀφῖγμαι ib. 1174. ᾠδὰς ὑστέροισι θήσετε Sup. 1224. cf. Tr. 1245. πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων Tr. 13. ὑστέρα βοηδρόμος πάρειμι Ph. 1441. πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν An. 393. γνώμαισιν ὑστέραισιν Sup. 1083. ὕστερον *adverb*. Or. 1498. Med. 291. Rh. 333. 443. et 453. etc.

Ὑφαίνειν. ὕφηνα τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. cf. v. 814. et Ion. 1417.

Ὑφαιρεῖσθαι. γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν Rh. 834. σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν El. 271.

Ὑφαντός. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαὶ Ion. 1146.

Ὑφάπτειν. ὕφαπτε δώματα τάδε Or. 1618. ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς Cy. 644. ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρὶ Or. 620. cf. Med. 378. πόλις ὑφάπτεται πυρὶ Tr. 1274.

Ὕφασμα. πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι Or. 25. ὃ—ὕφασμ' ὕφην' ἐγὼ Ion. 1417. cf. v. 1424. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν Hel.

, 259. vid. not. λαβὼν ὑφάσμαθ' ἱερὰ Ion. 1141. βαρβάρων ὑφάσματα ib. 1159. πολλὰ παρθένων ὑφάσματα ib. 1418.

Ὑφή. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς ib. 814. cf. v. 1465. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαὶ Ion. 1146.

Ὑφηγεῖσθαι. τῷδ' ὑφήγησαι El. 664.

Ὑφιέναι. σῶμ' ὑφεῖσ' (i. e. ὑφεῖσα) ἀλγηδόσι Med. 24. εἴ γ' ὑφήσεις, τοῦδ' ἀπαλλάξῃ βίου Ion. 847. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαστοῖς ὑφεῖτο Ph. 31. ἀντὶ σοῦ κατθανεῖν ὑφειμένην Al. 527. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72.

Ὑφιζάνειν. ὑφίζανον κύκλοις Ph. 1391.

Ὑφιστάναι. τῷδε ξιφήρης ὑφειστήκει λόχος An. 1115. οὐδεὶς ὑπέστη Ph. 1479. ἢ τόδ' ὑπέστη Al. 37. ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα Iph. A. 360. cf. v. 530. τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον ὑπέστη Tr. 415. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην Cy. 199. ὑπέστητέ γ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν Her. F. 706. μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον Sup. 189. cf. v. 345. σὲ ὑποστὰς Rh. 375. ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. μεγάλων ἄθλων δεινὸν ὑποστὰς Tem. fr. XVIII. 2. τῆς ὑποστάσης τροφὰς Or. 555. τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον; El. 983. τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον Rh. 157. κατθανεῖν ὑφίσταμαι Ion. 1415. ταῖς συμφοραῖς ὅστις οὐχ ὑφίσταται, οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος Her. F. 1349. sq. ὑποσταθεὶς δορὶ Rh. 315.

Ὑψαύχην. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα Bac. 1059.

Ὑψηλός. ἵν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ὑψηλὸς εἶναι Hip. 730. ὁ ὄλβιός νιν ὑψηλὸν αἴρει Sup. 555. conf. Her. 323. ἀνὴρ ὑψηλὸς Hel. 425. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν (in templis) El. 6. ὑψηλῆς δρυὸς Cy. 382. ἀμφίβληστρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 97. τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. χρὴ— τἀμφανῆ ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4.

Ὑψηλόφρων θυμὸς Iph. A. 919.

Ὑψικόμος. ὑψικόμων πέραν ἐλατᾶν Al. 588.

Ὑψιπετής. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον Hec. 1101.

Ὑψίπυλος. κλῇθρα ὑψιπύλων δόμων Her. F. 1030.

Ὑψίπυργος. ὑψιπύργου πατρίδος Tr. 376.

Ὑψόθεν. εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν Tr. 750. cf. Bac. 1109. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν—Inus fr. XVI. 3.

Ὕψος. οὐδ' ηὐγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα; Ph. 407. κρεῖσσον ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων Bac. 1099. πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ Fr. inc. XXVI. 1.

Ὑψοῦ. ὑψοῦ θάσσων Bac. 1109. τὸν ὑψοῦ αἰθέρα Fr. inc. I. 1.

Φ.

Φαγέδαινα Phi. fr. IV.

Φαγεῖν τοὐφ' ἡμέραν Cy. 335.

Φαέθειν. Φαέθων κύκλος ἀελίοιο El. 465.

Φαέθων, *nom. propr.* filius Solis. Hip. 740.

Φαεινός. φαεινὸς αἰθὴρ Fr. inc. CLXII. 2. φαεινῶν ἀστέρων Cy. 352. φαεινὰς οὐρανοῦ πτύχας Ph. 84. ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς Ion. 1516.

Φαεννός. φαεννὸν αἰθέρα Bac. 631. φαεννοὶ ἡλίου λαμπτῆρες Rh. 59. ἕω φαεννὰν Phaëth. fr. I. 5. τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους An. 1087. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς Ion. 1071. φαεννὰς ἄστρων ὁδοὺς El. 727. φαεννοῖς στίλβων ὅπλοις An. 1147.

Φαεσίμβροτος. θεοῦ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ Her. 750.

Φαεσφόρος. ἐν φαεσφόρῳ Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635.

Φαίδρα, uxor Thesei. Hip. 27. etc.

Φαιδρός. ὄμμα φαιδρὸν Med. 1043.

Φαιδρύνειν. ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδρυναν Hel. 683.

Φαιδρωπός. ὄμμα φαιδρωπὸν Or. 892.

Φαίνειν. ἃ νῦν ἐσορᾷν φαίνει Her. F. 811. θησαυρὸν, ὃν φαίνει θεὸς El. 565. φαίνουσι (apparent, in conspec-

tum prodeunt) τινὲς δαίμονες ib. 1234. εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολὰς ib. 829. Σπαρτῶν ἵνα γένος ἔφανε Her. F. 794. φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν Iph. T. 899. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. πῶς προνώπιος φαίνῃ (2 sing. præs. med. *conspiciendum te das*) πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς; Bac. 645. θεὸς φαίνῃ μέγας ib. 1030. τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω Med. 601. αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι El. 889. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. δεῖ με—εἶναι μὲν, ὥσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μὴ Tel. fr. VIII. 2. θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι μέγιστος Iph. A. 973. cf. Bac. 182. ἄλλος τις Αἴας—δεύτερος παιδὸς πέφηνε σῆς Tr. 615. παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα Ion. 978. cf. v. 1188. κακὴ φανοῦμαι—γυνὴ Hec. 348. εἴ σοι φανεῖται θαῦμα ib. 680. πῶς ὁπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ (2 sing. fut. 1. med.); Her. 694. λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων Med. 769. οὐδ' ἐπ' ἐλπίδι φάνθη Her. F. 804. ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις Hec. 112. φάνηθι Rh. 370. πρὸς ἥλικας φάνηθι σὰς Ph. 1736. φάνηθι ταῦρος, κ. τ. λ. Bac. 1015. σκιὰ φάνηθί μοι Her. F. 494. μή μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανείης Hip. 528. μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἄστου φανῇ Pli. fr. I. 5. ὑπὲρ τύμβου φανεὶς Hec. 37. μόλις φανεὶς—ματρὸς ὠλέναις Ph. 317. εἰς γυναῖκα γοργὸς ὁπλίτης φανεὶς An. 459. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς ib. 892. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεὶς Tr. 1035. ὦ χρόνῳ φανεὶς El. 578. ὦ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία Or. 391. συμφορὰ—φανεῖσα Al. 897. φανήσομαι δούλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 47. κακὸς φανήσομαι Ph. 1012. πατρὸς—ἔργα δρῶν φανήσεται An. 343. λαμπρὸς φανήσεταί σοι κ. τ. λ. Her. 281. ἦ γάρ τις ἀροτὴρ φανήσεται νῷν El. 105. etc.

Φάκελος. μέγαν φάκελον ξύλων Cy. 241.

Φαλακρός. πρόσωπον φαλακρὸν Cy. 226.

Φάλαρα, τὰ Sup. 586.

Φάμα, dor. pro φήμη. οἵαν ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς Hec. 177. δυσκέλαδος φάμα Med. 420. τὰν εὔδοξον φάμαν Hip. 774. φάμαν ἤκουσα Tr. 216. δυσφήμους φάμας Hec. 195. στρέφουσι φᾶμαι Med. 416.

Φάναι, αἱ. μυστηρίων τῶν ἀποῤῥήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943. et Φαναί. εἰς φανάς γε Βακχίου Ion. 550.

Φαναῖος Ζεὺς Rh. 355.

Φανερός. οὐ γὰρ φανερὸς ὄμμασίν γ' ἐμοῖς Bac. 501. πέπυσμαι, φανερὸν Ἑλλήνων τινὰ εἰς γῆν ἀφῖχθαι Hel. 1189. φανερὸν χαρακτῆρ' ἀρετῆς Her. F. 658. φανερὰν ἄταν Hip. 1289. δίκα φανερὸς Bac. 990. et 1010. εἰς φανερὰν ὄψιν El. 1236. φανερὸν κακὸν Ph. 1558. φανερὸν πένθος Rh. 743. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. ἄχεα φανερὰ Ph. 1515. et El. 1191. δάκρυα φανερὰ πᾶσι Ph. 1560. τὰ ἕτερα μεγάλα φανερὰ Bac. 1004. cf. v. 1196. ξύμβολα φανερὰ Hel. 298. φανερὰ κακὰ Ion. 945. φανερὰ θύματα νερτέρων ib. 1234. cf. v. 1231. τὸν φανερώτατον ἀστέρ' Ἀθήνας Hip. 1123.

Φαντάζεσθαι. μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται Ph. 93. ἐν χεροῖν σέθεν—φαντάζομαι Ion. 1444. μηδὲ φαντάζου δόμων πάροιθε An. 877.

Φάντασμα. φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμὸν Hec. 54. φάντασμ' Ἀχιλλῆος ib. 95. cf. v. 390.

Φάος. οὐκέτι μοι βίος ἀγαστὸς ἐν φάει Hec. 169. ἡμεῖς ἐν φάει δουλεύσομεν ib. 415. οὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει ib. 707. cf. v. 1214. Ph. 1349. ὦ μέγιστον Ἕλλησιν φάος Hec. 841. φάος ὁρῶ Or. 386. cf. Her. 969. εἰ λεύσσει φάος Ph. 1091. cf. v. 1542. Rh. 967. οὐμὸς ἐν φάει βίος Ph. 1287. πῶς ἔλιπον φάος; ib. 1548. φάος σωτήριον Med. 482. ὦ φάος διογενὲς ib. 1258. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος ib. 355. μηκέτ' εἰσορᾶν φάος Al. 18. φάος ἡμέρας ib. 243. οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος Sup. 564. λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34. τὸ λαμπρὸν εἰλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος ib. 1571. τόνδε δόμοις ἐξεθρέψω φάος Iph. T. 849. ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. βλέπων φάος ib. 971. κατὰ φάος, per diem, Bac. 425. ὦ φάος μέγιστον

ἡμῖν εὐΐου βακχεύματος ib. 608. λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος Ion. 1149. εἰ μή γ᾽ ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν Her. F. 517. ἐς φάος μολὼν ib. 524. ὦ φάος μολὼν πατρὶ ib. 531. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ib. 642. τὸ φάος ἐκλιπεῖν ib. 1073. cf. Ion. 1186. παίδων νεογνῶν ἰδεῖν φάος Dan. fr. X. 7. ἡμέρας ἁγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. etc.

Φάραγξ. θάσσειν φάραγγα Iph. T. 277. ἐν πύλαισι σταθεὶς φάραγγος Cy. 664. φάραγγες ὕδατι χειμάρρῳ ῥέουσαι Tr. 448. ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Phaëth. fr. IX. 2.

Φαρέτρα. φαρέτρα Λοξίου Rh. 979. φαρέτραν εὐτρεπῆ σκευάζεται Her. F. 969.

Φαρμακεύειν. εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν An. 355.

Φάρμακον. τίνος τόδ᾽ εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; Or. 1190. πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας Ph. 900. φάρμακον πόνων Bac. 283. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται Her. 596. φάρμακον δραστήριον Ion. 1185. λόγος ἐσθλὸς φάρμακον φόβου Fr. inc. LIX. 2. λύπης φάρμακον corund. LXXV. 1. ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ eor. CXVIII. 1. φαρμάκοισιν (sc. φῶτα κτενεῖς); Hec. 878. cf. Med. 385. ὁ ἄδικος λόγος φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. σάρκες ἀπ᾽ ὀστέων—ἀδήλοις φαρμάκοις ἀπέρρεον Med. 1201. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. συγοῦμαι ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς ib. 157. cf. v. 204. οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ᾽ ἐξεύρηκέ πω κακῆς ib. 271. οὔτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 326. φαρμάκων θανασίμων Ion. 616. χρείας ἀνάνδρου φάρμακα Bel. fr. VIII. 2. ἐπιτακτὰ φάρμακα ejusd. fr. XVIII. 2. θνήσκετε φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς Cress. fr. IV. 2. τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ᾽ ὀρθώσας Pal. fr. II. 1. etc.

Φάρος, *nom. propr. insulæ.* Hel. 5.

Φᾶρος, vel φάρος, velum, pallium. λινόκροκον φᾶρος Hec. 1081. λεπτόμιτον φάρος An. 832. χρυσεόστολον φάρος Her. F. 414. χρυσεοπηνήτων φαρέων Or. 838. φάρεα πορφύρεα ib. 1436. et Hip. 126. ἄπεπλος φαρέων λευκῶν Ph. 328. λεπτὰ φάρεα Hip. 133. et λεπτὰ φάρη Sup. 286. πολυποίκιλα φάρεα Iph. T. 1150. εὖτ᾽ εἰς κόλπους κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. πολύπηνα φάρεα El. 191. Ἰδαῖα φάρη ib. 317. πῶς ἂν νῦν ἔχῃ ταῦτ᾽ ἂν φάρη; ib. 543. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ib. 1221. φάρεά γ᾽ ἀμφιβάλλομεν ib. 1231.

Φαρσάλιος. πόλεως Φαρσαλίας An. 16. γῆς Φαρσαλίας ib. 22.

Φάρσαλος γῆ Iph. A. 812.

Φάρυγξ. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔσω Cy. 214. εὐρείας φάρυγγος ἀναστόμου τὸ χεῖλος ib. 355. φάρυγγος αἰθέρ᾽ ἐξιεὶς βαρὺν ib. 409. ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγγος ib. 588.

Φάσγανον. ἀμφίχρυσον φάσγανον Hec. 543. σπάθῃ φασγάνου μελανδέτου Eu. fr. II. 2. εἰς βάρβαρα φάσγανα ἐμπεσῇ Hel. 870. ἴτω φάσγανα Syl. fr. II. 1. etc.

Φᾶσις, *nom. propr. fluvii.* An. 652.

Φάσκειν. μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μόρον Hel. 1083. ὁ μὴ φάσκων Her. 903. τί φάσκων; Her. F. 1382. ἡ τεκεῖν φάσκουσα Al. 640. ἔφασκε Sis. fr. I. 27. etc.

Φάσμα. φάσμα μελανόπτερον Hec. 704. ὁρῶ ἄελπτον φάσμα Or. 877. cf. Iph. A. 1586. et Ion. 1395. φάσμα νερτέρων Al. 1130. εὔσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. οἷον φάσμ᾽ ὑπὲρ δόμων ὁρῶ; Her. F. 817. τί ποτ᾽ αἴρομ᾽ ἔννυχος—φάσμασιν; Hec. 70. ἐκ φασμάτων τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο; Or. 407. νὺξ καινὰ φέρουσα φάσματα Iph. T. 42. νύχια φάσματα ib. 1261. πέμπε φάσματ᾽ εὐμενῆ Hel. 575. μακαρίων φασμάτων Ion. 1354. ὀψόμενοι τυράννων φάσματα El. 711.

Φατίζειν. τῷ τῆς θεᾶς τὴν παῖδ᾽ ἄλοχον φατίσας Iph. A. 135. κόρη—ἐμὴ φατισθεῖσα ib. 936.

Φάτις. γνοὺς τοῦ θεοῦ τὴν φάτιν Ph. 23. ὅθεν μοι πρώτα φάτις ἦλθε—Hip. 130. πομπίμα φάτις δωμάτων ib. 579. οὐδ᾽ ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὡς ἥξοι, φάτις; An. 79. πικρὰν Φοίβου φάτιν Sup. 834. cf. Hel. 668. et Ion. 1325. φάτις ἔτυμος Iph. A. 795. μαψίδιον ἔχει φάτιν Hel. 259. φάτιν τιν᾽ οἴκοθεν κλύουσα ib. 1207. οὔτω φάτις αὐδᾷ Ion. 225. φάτιν ἄιον ib. 508. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2.

Φάτνη. πλουσίαν φάτνην Eu. fr. VI. 1. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24. ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι Hip. 1240. φάτνας αἵμασιν πεφυρμένας Al. 499. ἱππικαῖς πέλας φάτναισιν Bac. 510. cf. v. 618. et Hel. 1197. φονίαισι φάτναις Her. F. 382. τοῦσδ' ὄχους φάτναις ἄγοντες πρόσθετε El. 1136. ἐπάκτιοι φάτναι St. fr. III. 2.

Φαῦλος. φαῦλος ψόγος Ph. 94. ὧδε φαῦλος ὢν An. 325. cf. v. 379. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317. οὐ φαύλῳ τρόπῳ Rh. 599. φαῦλον χρηστὸν λαβεῖν φίλον Ion. 834. ἂν φαῦλος ᾖ τἄλλα Antig. fr. VI. 2. ἥκιστα φαῦλος Syl. fr. III. 1. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδικα Ph. 492. οἱ ἐν σοφοῖς φαῦλοι Hip. 989. φαύλοις—πεισθεὶς λόγοις An. 871. φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγέμεθα Iph. T. 305. μηδείς με φαύλην νομιζέτω Med. 807. ἐννοοῦμαι φαῦλος ὅσα Hip. 435. δόκησις φαύλη Antig. fr. X. 2. φαύλη διαίτη Antiop. fr. XXVII. 4. ὀργῇ φαύλῃ Ar. fr. VI. τῆς ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐστι Bel. fr. XII. 3. φαύλου χθονὸς Cresph. fr. XIV. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν Iph. T. 390. νυκτὸς οὔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν Rh. 285. οὔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν El. 760. σὺ φαῦλ' ἡγῇ τάδε Iph. A. 734. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐστὶ Hel. 751. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς Epist. I. φαυλοτέρας φρενὸς An. 483. τὸ πλῆθος ὅτι φαυλότερον ἐνόμισε Bac. 431.

Φαυλότης. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Pol. fr. III. 2. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις ejusd. fr. V. 2.

Φαύλως. οὔτι φαύλως ἦλθε χθόνα Ph. 112. φαύλως φέρε Iph. A. 850. cf. v. 897. φαύλως εὕδομεν Rh. 769. οὐχ ὧδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι Ion. 1546. οὔτοι ῥᾴδιον τὰ τοιάδε φαύλως παραινεῖν Her. F. 89.

Φέγγος. τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος Hec. 32. εἰσορᾷν φέγγος ἡλίου ib. 248. cf. Or. 1025. Hip. 1023. An. 113. Bac. 210. Hel. 538. Ion. 853. ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε Hec. 368. τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων ib. 1035. τυφλὸν φέγγος ib. 1068. λιπεῖν φέγγος Or. 952. χρυσεόκυκλον φέγγος Ph. 181. φέγγος λαμπρὸν Hip. 179. φέγγος ἀελίου ib. 850. Iph. A. 1282. et El. 729. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ Al. 725. conf. Dan. fr. X. 1. τί φέγγος—ἐδιφρεύετό γ' ἅλιος; Sup. 990. Διὸς φέγγος Iph. A. 1506. τὸ τᾶσδε ἀμέρας—φέγγος ὀλοὸν εἶδε γαῖαν Tr. 850. εἶτ' ἐκλέλοιπε φέγγος Hel. 327. ὦ φέγγος El. 866. ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους Epig. I. 4.

Φείδεσθαι. τί δή γε φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς; Her. F. 1146. φείδου μηδὲν Hec. 1044. Med. 401. et Her. F. 1400. φείδου ὀλιγάκις λέγειν κακὰ Or. 393. cf. v. sq. μὴ φείδεσθε Hec. 387. et Tr. 1285. φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδώμεθα Inus fr. XI. 1. φείδεσθαι τέκνων Iph. A. 403. οὐδ' ἐφεισάμην Al. 289. τί κεύθων—Εὐρυσθέως ἐφείσατο; Her. 880. φεῖσαι τέκνων Med. 1057.

Φειδὼ, *subst.* φειδοῖ πονηρᾷ μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν Antiop. fr. XL. 3. φειδὼ βίου Hip. fr. X.

Φεραῖος. Φεραίων ἄστυ Al. 483. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρουσία ib. 609. πολλοί σοι ξένοι Φεραίων ib. 1048. ὦ Φεραία χθὼν ib. 235. cf. v. 479.

Φέρβειν. φέρβειν βοτὰ Hip. 75. μ' ἔφερβε σὸς δόμος Or. 867. βωμοί μ' ἔφερβον Ion. 323. φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν Med. 827.

Φέρειν. εἰ γῆ κακὴ—εὖ τάχυν φέρει Hec. 593. Ἑκάβῃ φέρω τόδ' ἄλγος Hec. 663. φέρω σιγῇ κακά; ib. 738. αἰσχύνην φέρει ib. 1241. ἀτρεμαίαν —φέρω βοὰν Or. 148. χάριν φέρεις ib. 239. ἴσον φέρει νὺξ Ph. 733. μεγάλα φέρω κακὰ ib. 1347. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. τοὺς κρείσσους λόγους πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189. τοὺς σοὺς μύθους ῥᾳδίως φέρω ib. 745. αἰδῶ φέρει Sup. 911. μέγα φέρουσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562. ἔνθα δόξα φέρει κλέος ib. 566. τόδ' ἐμὸν οὐ φαύλως φέρω ib. 897. cf. v. 850. οὐχ ἁπλῶς οὕτω φέρω ib. 899. μόχθος οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. φέρω σοι κεδνοὺς λόγους Rh. 272. cf. Tr. 53. Ion. 1110. et El. 228. 237. et 292. ὄνομα δυσκλεὲς

φέρω Hel. 66. ὀδὲν ἡ σκῆψις φέρει ib. 1070. φέρεις ὑπέρφευ τὰς τύχας Her. F. 1321. τὸ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. ὅστις—εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. 1. φέρετε—μου δέμας Hec. 62. ἐναισίμως φέρε Al. 1080. φέρειν ὅπλα Hec. 14. θεῶν ἱερὰ φέρειν ib. 804. φέρειν σ' ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας Or. 1024. δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν Ph. 385. τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεὼν ib. 396. ὀργὰς φέρειν Med. 870. κούφως φέρειν συμφορὰς ib. 1018. cf. v. 449. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν Al. 831. ἃ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἕλλησιν κακὰ Iph. A. 308. ναύταις ἦν μέτριος ἦ χειμὼν φέρειν Tr. 683. ἐμπύρων μισθὸς φέρειν Bac. 257. ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν Hel. 261. τῆς τύχης ἴσον φέρειν Ion. 818. βάξιν εἰς ὦτα φέρειν Dan. 55. εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως Œno. fr. III. 2. θεῶν θνητοὺς κόσμον ὁ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. πρὸς οὐχ ἅπαντας εὔκλειαν φέρων Or. 30. λόγους δυστυχεῖς φέρων ib. 852. τραῦμα φέρων ib. 1487. σπονδὰς σῷ κασιγνήτῳ φέρων Ph. 97. et 145. φέρων πημονὰν Ἐριννύων ib. 261. ξυμφορὰν φέρων ib. 1079. ἀλαὸν ὄμμα φέρων ib. 1528. μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν Med. 242. ὑφ' ἥβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. Μενέλεῳ χάριν φέρων Iph. T. 14. cf. Med. 508. et Ion. 1183. ᾧπερ ἥκεις μορσίμους φέρων σφαγὰς Rh. 636. σοὶ φέρων σωτηρίαν Tr. 748. σύννοιαν ὄμμασιν φέρων Her. 382. χάρμα σοι φέρων μέγα ib. 637. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων Hel. 1558. σῷ παιδὶ σύμμαχον φέρων δόρυ Her. F. 1165. εἰς γῆν φέροντες γῆν Hyp. fr. IV. 5. τὸ σὸν οἴκτῳ φέρουσα τυγχάνω An. 144. καινὰ φέρουσα φάσματα Iph. T. 42. ἕλισσε—ποδῶν φέρουσα φιλτάταν βάσιν Tr. 334. φέρουσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον παρὰ πᾶσι Epist. III. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον κἄφερον (i. e. καὶ ἔφ.) ζώνης ὕπο Hec. 762. ἔφερες ἄχεα πατρίδι φόνια Ph. 1037. ἔφερε κακὸν ἅλις (i. e. sat moderate) Al. 910. δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον Her. F. 657. b) aor. 1. ἤνεγκα. μῦθοι τάδ' ἐς ἀνθρώπους ἤνεγκαν παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. πόνους μυρίους ὑπὲρ φίλων ἤνεγκε Her. 333. ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατε ib. 751. ἐσκόπουν, ὅπως κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτὸν (sc. τὸν ἔρωτα) Hip. 393. c) aor. 2. ἤνεγκον ἔνεγχ' ὁπλίτην κόσμον ὡς τάχιστά μοι Her. 699. πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν Iph. T. 710. φήμας μοι ἐσθλὰς ἐνεγκὼν Hel. 1298. πόνους ἐνεγκοῦσ' ἐν ὠδῖσι Sup. 920. d) fut. 1. οἴσω. ῥᾷον νόσον μετά θ' ἡσυχίας—οἴσεις Hip. 206. οἴσω πένθος οὐκ ἐτήσιον τόδε Al. 337. ἁπλᾶς λύπας ἐξὸν, οὐκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. φίλτατον ἄχθος οἴσει Rh. 379. βαιὸν πένθος τῆς θαλασσίας θεοῦ οἴσω ib. 975. ῥᾳδίως αὐτὸν οἴσω Bac. 640. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει El. 1267. λουτρ' ᾤχετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς Hec. 780. 2) med. ταύταν φέρομαι βιοτὰν An. 787. φέρῃ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν Fr. fal. cit. V. 4. ὅταν τις ἐσθλὸς—μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον Hec. 308. ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 162. λόγους ματαίους, οὕσπερ ἠνέγκω, λαβὼν Sup. 583. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται Or. 440. μάχης, ἂν Ἄρης τάχ' οἴσεται Ph. 260. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσῃ ib. 1540. οὗται ῥᾳδίως—καλλίνικον οἴσεται Med. 45. εἰ ζαπλούτους οἴσεται φερνὰς δόμοις An. 1283. 3) pass. πᾷ φέρομαι; Hec. 1075. φέρομαι Βάκχα νεκύων Ph. 1496. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα Hip. 197. πρὸς τὴν τελευτὴν—φέρῃ An. 393. εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ ib. 730. οἳ φέρονται πλάνητες Iph. T. 416. τί φέρῃ θορύβῳ; Rh. 15. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ; Tr. 571. ἀγόμεθα, φερόμεθα ib. 1310. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθοῦ φέρει (att. pro φέρῃ, *ferris*) Hel. 318. ἐπίσχες ὀργὰς, αἷσιν οὐκ ὀρθῶς φέρῃ ib. 1658. ποῖ φέρῃ θυμούμενος; Her. F. 1246. δεῖ σε—πλέον φέρεσθαι Or. 660. Ἀργεῖ' ὀνείδη—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμι Tr. 419. cf. v. 454. ὕπνου γλυκυτάταν φερομένῳ χαρὰν Or. 159. φερόμενος ἥξεις Bac. 966. φερόμενοι

βακχῶν ὕπο Bac. 758. *πέτραν φερομέναν δίναισι* Or. 982. etc.

Φέρης, pater Admeti. Al. 11. etc.

Φερητιάδας, dor. pro *ης*, nepos Pheretis, i. e. Eumelus. Iph. A. 217.

Φερνή. *σῇ μ' ἀλόχῳ—πέμπεν φερνὴν* Iph. A. 47. *πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων* Phaëth. fr. XV. 2. *φερνὰς ἔχων δάμαρτος* Or. 1662. *γάμων φερνὰς διδȣ̀ς Αἵμονι* Ph. 1581. *λάζυσθε φερνὰς τάσδε εἰς χέρας* Med. 956. *προσθεὶς φερνὰς* Hip. 629. *εἰ ζαπλȣ́τȣς οἴσεται φερνὰς δόμοις* An. 1283. *ἃς φέρω φερνὰς κόρῃ* Iph. A. 611. *μὲ ταῖς σαῖς φερναῖς ἔλαβεν* ib. 869. *φερνὰς πολέμȣ—λαβὼν γέρας* Ion. 298.

Φερσέφασσα, i. e. Proserpina. Hel. 174.

Φέρτερος. *εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον* Hel. 352.

Φερτός. *δȣλείας τᾶς ȣ̓ φερτᾶς* Hec. 159.

Φεῦ, exclamatio, dolorem aut indignationem exprimens. Hec. 55. et passim.

Φεύγειν. *πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος* Med. 561. *εἰς τȣ̀ς ἀφώνȣς μάρτυρας φεύγεις;* Hip. 1076. *φεύγομεν πάτραν* Her. 187. *φεύγει λόγον* ib. 912. *τὰ ξένων πρόσωπα φεύγȣσιν φίλοι* Her. F. 305. *τὸ φάος ἐκλιπεῖν ȣ̓ φεύγω* ib. 1074. *φεύγω γένεσιν βροτῶν* Cret. fr. II. 17. *φεῦγ' ἀνόσιον μίασμ' ἐμὸν* Her. F. 1233. *φεύγειν πόλιν* Or. 441. *τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπȣς χρὴ τέκνα* An. 230. *φεύγειν τὰ δεινὰ* Sup. 339. *φεύγειν πόλεμον* Tr. 400. *τὸν Ἑλλήνων ὅρον φεύγειν* Her. 191. *γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας* Or. 469. *μίασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν* Hip. 35. *αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονὸς* Sup. 148. cf. Œnei fr. I. 2. *τῶν Ἐριννύων χόλον φεύγων* Iph. T. 1440. *ὑπ' αἰετȣ͂ δίωγμα φεύγων* Hel. 21. *ὁ φεύγων*, in judicio accusatus, reus, El. 1269. *οἱ Κύπριν φεύγοντες ἄγαν* Hip. fr. V. 1. *φεύγȣσα λέκτρα* Tr. 981. *μιαιφόνον ȣ̓κ ἔτ' ἂν φύγοι μύσος* An. 335. *πῶς φύγω ψόγον;* Hec. 1249. cf. v. 384. *ἤν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς* Or. 1593. *αἰτίαν φυγεῖν* Hip. 961. *μόρσιμα ȣ̓ τι φυγεῖν θέμις* Her. 615. *τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ φυγὼν* Hip. 1067. *νέρθεν ἄσμενος φυγὼν* Her. F. 621. *ȣ̓δὲ φευξιῶ φίλȣς* Her. F. 628. vid. not. *πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία* Hec. 345. *ἀψυχίᾳ πέφευγεν ᾅδην* Al. 960. *ȣ̓χ ἅπασα πέφευγεν ἐλπὶς τῶνδέ μοι σωτηρίας* Her. 453. *ȣ̓ φευξόμεσθα* Or. 1594. *πατρὸς ȣ̓ φεύξεσθ' Ἐριννῦς;* Ph. 627. *φευξεῖσθε* (pro *φεύξεσθε*: vid. not.) *πάντες* Bac. 797. *ȣ̓δ' αὖ τὸ δεινὸν προσπόλȣ φευξȣ́μεθα* Hel. 507. *τίνα φυγὴν φευξȣ́μεθα;* ib. 1047. *μητροκτόνος νῦν φεύξομαι* El. 975. etc.

Φευκτέον. *δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον* Her. 260. *τί φευκτέον;* Hel. 866.

Φηλεῖν, vel *ȣ͂ν*. *γλώσσαις πονηρῶν προϛατῶν φηλȣ́μενοι* Sup. 243.

Φηλήτης. *φηλητῶν ἄναξ* Rh. 217.

Φήμη. *ἐξ εὐαγγέλȣ φήμης ἀπελθεῖν* Ph. 1224. *ταχεῖα διῆξε φήμη* Iph. A. 426. *μάλα τερπνὸν κἀνέλπιϛον φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι* Iph. T. 1496. *φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν* Rh. 656. *φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη* Hel. 826. *δεῖξον φήμην ἔτυμον* El. 818. 2) termin. dor. *φήμα*. *φήμαν πέμπων βασιλείᾳ* Hip. 158. *τίς φοβεῖ σε φήμα;* ib. 574. Vocabulum plane doricum, *φάμα*, vid. supra suo loco. 3) plur. *μάντεων φήμας ἐλέγξας* Hip. 1056. *ἀξιοπενθεῖς φῆμαι* ib. 1466. *τοιαί νιν προσερȣ͂σι φῆμαι* Al. 1008. cf. Tr. 410. *φήμας ἄλλως κακὰς ἤκȣσεν* Hel. 620. *φήμας μοι ἐσθλὰς ἐνεγκὼν* ib. 1297. *τȣ̀ς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας θνατοῖς* Ion. 180. *ἐν πολιαῖσι φήμαις* El. 701. *ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων* Alex. fr. XXIII. 2.

Φημὶ, aio, affirmo, Ph. 606. et Al. 375. *τὰ Κασ. λέκτρ' ȣ̓κ ἐφάτην τῆς Ἀχ. πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης* Hec. 130. *τί φῶ σε;* Ph. 318. cf. Hip. 1384. Iph. A. 442. et Her. F. 514. etc.

Φημίζειν. *ἣν ἐφήμισεν πατήρ μοι* Iph. A. 1356.

Φθάνειν. *μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσȣ͂σα* Med. 1169. *φθάνει γόνασι προσπεσὼν πατρὸς* Her. F. 986. *φθάνει νιν εἴσω δόμων ὑπεκλαβȣ͂σα* ib. 996. *ȣ̓ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν θνήσκοντες* Or. 934. cf. v. 939. *φυτεύων παῖδας*

ὀκ ἔτ' ἂν φθάνοις Al. 665.—κατάργματα ὀκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιυμένη; Iph. T. 245. ὀκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱςίοις καραδοκῶν Tr. 456. φθάνοις ἂν ὀκ ἐν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας Her. 721. ἂν φθάσωμεν Ph. 982. cf. v. 1286. ἔφθημεν ὄπω—εἰσπεσόντες ςρατὸν Ph. 1477. ἔφθης με μικρὸν Iph. T. 669. ἐπείπερ ἔφθης νεωτέρυς Her. 121. πρὶν ξύμμαχός τις—ἐλθὼν ἐς οἴκυς φθῇ Or. 1220. μὴ φθῇ με προσβὰς δῶμα An. 991.

Φθέγγεσθαι. πῶς φθέγγῃ ἀμέγαρτα κακῶν; Hec. 192. κάλλιςα Μυσῶν φθέγγεται πλυτῶν ἀνὴρ Fr. inc. CLXXIII. φθέγγυ Rh. 11. οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος φθεγγόμενον! Hip. 880. ἀρὰς, ἃς Οἰδίπυς ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς Ph. 478. ὀ γὰρ τυσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγυς Med. 1307. ὀδὲν ὀδεὶς ἐφθέγξατο An. 1129. πρίν τις —ἐφθέγξατο δεινόν τε καὶ φρικῶδες ib. 1148. ἐφθέγξατο βοήν τινα Iph. T. 1385. εἴ τι Λοξίας ἄναξ θέσπισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγξατο Ion. 729. βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο ib. 1189. φθέγξαι Hip. 300. φθέγξασθε ταυτὰ Iph. T. 1073. περὶ τῦ γὰρ ἄλλυ μᾶλλον ἂν φθέγξαιτό τις; Or. 1336.

Φθέγμα. μήτ' ἐξ ἐκείνυ φθέγμα δέξασθαι Hip. 648. εἴθε φθέγμα γηρύσοισθέ μοι ib. 1074. ὦ πᾶσα χθὼν φθέγματος πληρυμένη ib. 1215. φθέγμ' ἔχοντες An. 925. φθέγμα ἀνθρώπυ λαβεῖν Iph. T. 52. φθέγματος ᾐσθόμην τῦ σῦ συνήθη γῆρυν Rh. 608. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε Ion. 561. φθέγμα ὅσιον εἴχομεν Her. F. 927. πτερωτῶν φθέγματα Hel. 753. ὄρθια ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθυ φθέγματα ib. 1592.

Φθείρειν. φθείρει σε θεῶν τις Hec. 58. cf. Ph. 382. εἰ τἄνδον οἰκυρήμαθ' οἱ λελειμμένοι φθείρυσιν Or. 927. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345. φθείρυσιν ἤθη χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX. φθείροντες ἄςυς Sup. 234. φθείρυ Her. 285. φθείρεσθε τῆσδε, discedite ab hac, An. 716. πόσον χρόνον—ἅλιον ἐφθείρυ πλάνον; Hel. 780. εἰ μὴ φθερεῖ (2 sing. fut. 1. med. att. pro φθερῇ, *nisi discedes*) τῆσδ' ὡς τάχις' ἀπὸ ςέγης An. 709. ὀχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. ἐν ςροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος Her. F. 932. ναυτίλυς ἐφθαρμένυς Iph. T. 276. Φρυγῶν ἐφθαρμένων Tr. 1164. ποντίυς ἐφθαρμένυς Cy. 299. παρθένος φθαρεῖσα Melan. fr. XXIII. 2.

Φθία, provincia Græciæ, An. 16. et passim in hoc dramate, it. Iph. A. 103. 713. et 954.

Φθίας. Φθιάδος αἴας Hec. 451. cf. An. 862. et 926. et Tr. 241. Φθιάδα κοπίδα El. 836. Φθιὰς, scil. γυνὴ An. 119. Φθιάδων ἵππων Rh. 237.

Φθίμενος. κεῖσθαι φθίμενον Al. 902. ὡς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω Iph. T. 171. φθίμενος ἀλαίνεις ἄθαπτος Tr. 1083. παρὰ Περσεφόνῃ ςάντα φθιμένων τινὰ Hec. 139. vid. etiam Med. 1414. Al. 869. 991. et 998. An. 1022. Sup. 44. 52. 59. et 1114. Iph. T. 161. Her. F. 442. et Epig. I. 4. fœm. φθιμένη Al. 81. et 278. et dor. φθιμένα ib. 93.

Φθινὰς μηνῶν ἀμέρα Her. 779.

Φθίνειν. οἷ φθίνει τύχα Κύπριδος Hip. 371. φθίνει καὶ μαραίνεται νόσῳ Al. 201. θεῶν σκότιοι φθίνυσι παῖδες ἐν θανάτῳ ib. 992. ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἕδραι φθίνυσι El. 735. ὄλβυ μέτα φθίνυσι Dan. fr. I. 9. et ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ ib. 5. τοῖς μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει Inus fr. XVII. 5. νέων φθινόντων Al. 56. ἔφθιτο πάρος ib. 416.

Φθιτός. ἐμοὶ ὀ θέμις φθιτὸς ὁρᾷν Hip. 1437. ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. τὰ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος Sup. 78. φθιτῶν αὐδὰν Her. F. 1026.

Φθιώτας, dor. pro ης. Iph. A. 237. et Tr. 575. τίς με Φθιωτᾶν ἄξει; Tr. 187.

Φθιῶτις γῆ An. 665. Φθιώτιδες γυναῖκες ib. 1048. πρὸς ἀκτὰς Φθιώτιδας Tr. 1125.

Φθογγή. μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ Hip. 418. φθογγῆς κλύυσα σῆς Iph. A. 1534. πάσας φθογγὰς ἱεῖσα Hec. 338. φθογγὰς μόσχων Iph. T. 293. θέμις εἰς φθογγὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν; El. 1292.

Φθόγγος Hec. 836. et Hip. 1205.

ὄκϐν φθόγγος γ' ὅτ' ὀρνίθων, ὅτε θαλάσσης Iph. A. 9. εἴ τις φθόγγον εἰσακϐσεται θνητῶν παρ' ᾅδῃ Her. F. 490. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιϛον El. 716.

Φθονεῖν. τϐ χρόνϐ ϐ φθονῶ Hec. 238. conf. Bac. 818. τὸ σὸν ϐ φθονῶ καλῶς ἔχειν Med. 312. τϐτοισιν ϐ φθονῶ Hip. 20. φθονεῖς, εἰ πατὴρ ἐξεῦρέ με; Ion. 1302. ϐ φθονῶ πέπλων Her. F. 333. φθονϐσιν, αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες Bel. fr. X. I. μὴ φθόνει φράσαι Med. 63. cf. Fr. inc. LVIII. 5. ϐ φθονεῖν χρὴ Sup. 1218. et Rh. 193. cf. Fr. inc. XVII. 3. φθονεῖν φασι μητρυιὰς τέκνοις Ion. 1025. λέκτρων φθονϐσα Ζηνὶ Her. F. 1309. πολλοῖς παρέϛην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν Dic. fr. XIII. 1. μή μοι φθονήσητε Tel. fr. XI. 1. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 1. παίδων ἔδεισε μὴ φθονηθείη φόνῳ El. 30.

Φθόνος. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας Hec. 288. et Fr. inc. B. 53. 1. φθόνος νιν εἷλε θεόθεν Or. 972. φθόνον πρὸς ἀϛῶν ἀλφάνϐσι δυσμενῆ Med. 297. φθόνῳ—παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ Al. 307. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. cf. Sup. 348. et Iph. A. 1097. ἄθεός γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος An. 492. ξὺν φθόνῳ σφάλλειν δίκαν ib. 781. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος Sup. 241. φθόνῳ θυγατρὸς Iph. T. 1268. εἴργοις ϛωμάτων φθόνον Rh. 343. cf. v. 456. Φθόνϐ (quasi a patre) ἐκπεφυκέναι Tr. 763. τὸν σοφὸν ϐ φθόνῳ χαίρω θηρεύϐσα Bac. 1003. μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ El. 902. φυλάσσεσθαι φθόνον Antiop. fr. XX. 2. εἰς τἀπίσημα ὁ φθόνος πηδᾷν φιλεῖ Bel. fr. X. 2. πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένϐς ejusd. fr. XXIX. 2. τὸν δυσώνυμον φθόνον Inus fr. V. 2. φθόνον ϐ σέβω Phœn. fr. II. 1. φθόνος τϐ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον Fr. inc. XVII. 3.

Φθορά. φθοραὶ βίϐ Plis. fr. VI. 2.

Φιάλη. ἀργυρηλάτϐς χρυσέας τε φιάλας Ion. 1182.

Φιλαίματος. γῆς φιλαίματοι ῥοαὶ Ph. 178. φιλαιμάτϐς ἀλκὰς Rh. 932.

Φιλάμμων, *nom. propr. viri.* Φιλάμμονος παῖ Rh. 916.

Φιλανδρία. μὴ τὴν τεκϐσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζήτει παρελθεῖν An. 228.

Φιλανθής. Βακχίϐ φιλανθέος Fr. inc. CLXIX. 1.

Φιλανθρωπία. ϐδεὶς, ὅστις ϐκ ἠγάσθη σϐ τῆς φιλανθρωπίας Epist. III. cf. Epist. IV.

Φιλάρματος. Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἄναξ Her. F. 467.

Φίλαυλος δελφὶς El. 435.

Φιλεῖν, 1) amare. πᾶς τις αὑτὸν τϐ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. νόμιζε, εἰ σὺ τὴν σαυτϐ φιλεῖς ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας Al. 706. sq. ϛρατὸς—λέσχας πονηρὰς καὶ κακοϛόμϐς φιλεῖ Iph. A. 1001. ϐ φιλῶ τἀρρηθ' ὁρᾷν Iph. T. 1198. σφαλερὰ ϐ φιλῶ ϛρατηγῶν κράτη Rh. 132. φιλῶ λέγειν τἀληθὲς αἰεὶ ib. 394. μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. ϐκ ἔτ' ἐραϛὴς, ὅστις ϐκ ἀεὶ φιλεῖ ib. 1051. φιλεῖ ὀλβοδότειραν εἰρήναν Bac. 419. φιλεῖ τις ἡμᾶς Cy. 511. πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ ib. 532. ἠλίθιος, ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ ib. 535. ϐ φιλῶ φρενϐν ἀμϐσϐς καὶ μεμηνότας ξένϐς Ion. 526. ϐ φιλῶ ψόφϐς κλύειν ib. 630. φιλεῖς ὅτω φάος; Her. F. 90. φιλῶ τὰς ἐλπίδας ib. 91. φιλεῖν δάμαρτα Or. 668. κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον, ϐ φιλϐντά σε Cy. 551. φιλῶν μάλιϛ' ἐμαυτὸν ϐκ αἰσχύνομαι Cresph. fr. VI. 2. τὸ φιλῆσαι τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυ Al. 1084. ἔτω φιληθεὶς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλῇ Hec. 1000. 2) solere. πᾶσ' ἀπήνη—φιλεῖ χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κϐφίσματα Ph. 854. νέα φροντὶς ϐκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. cf. Hip. 161. An. 478. Sup. 916. Iph. A. 380. Her. 177. Ion. 604. El. 522. Antig. fr. IV. 1. et XI. 2. Ar. fr. XVI. 2. Bel. fr. X. 2. Dan. fr. XII. 1. Dic. fr. VI. 2. et VII. 5. Phaëth. fr. IV. 1. Tem. fr. VI. 1. Fr. inc. XXVIII. 3. et CCXVIII. et Fr. inc. B. 37. 2.

Φίλημα. φίλημ' ἐδέξω An. 631. φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σὸν Sup. 1153. πικρὸν φίλημα δϐσα Iph. A. 679. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς Ion. 519. πολλὰ φιλήματ' ἐξέπλησε Or. 463. πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν An.

417. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν Tr. 1176. λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις Her. F. 1376. φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Dan. fr. XI. 2.

Φιλία. φιλία ἡ σὴ πρευμενὴς Or. 138. σὴν φιλίαν σεβόμεσθα Al. 280. ἔλιπε φιλίαν ib. 934. σᾶς χωρὶς φιλίας Cy. 81. φιλίαν ὁμόφυλον Her. F. 1200. χρῆν μετρίας εἰς ἀλλήλους φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι Hip. 254.

Φίλιος. ἐπλάσθης φιλίου πρὸς αὐλὰν Rh. 347. φιλίας ἀλόχου Al. 879. et 920. ὦ φιλία κεφαλὰ Rh. 902. χέρα φίλιον Hel. 634. φίλιαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. γένος φίλιον Med. 1262. φιλίου σώματος ib. 1399. cf. An. 1182. τὸ σὸν λιποῦσα φίλιον An. 604. φίλιον πρόσφθεγμα Tr. 777. ἁμέρας φίλιον βροτοῖς φέγγος ib. 849. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 751. ζεῦγος φίλιον ib. 1403. φίλιά μοι τεμοῖ Sup. 375. βρέφη φίλια Tr. 557.

Φίλιππος, *appell.* qui equis delectatur. φίλιππον λαὸν Hec. 9. ἐν φιλίπποις Θρᾳξὶ ib. 428. τῆς φιλίππου Ἀμαζόνος Hip. 582.

Φιλόγαμος. φιλόγαμοι μνηστῆρες Iph. A. 392.

Φιλόδαφνος. δέσποτα φιλόδαφνε Lic. fr. IV.

Φιλοδέσποτος. τὸ νόου φιλοδέσποτον Ion. 709. c.

Φιλόζωος. ὦ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc. LXXXI. 6.

Φιλοικτίρμων Iph. T. 345.

Φιλοκισσοφόρος Cy. 616.

Φιλόξενος. ἄγαν φιλόξενος Al. 812. ἀνδρὸς φιλοξένου ib. 833. cf. v. 861. φιλόξενοι Cy. 125.

Φιλοπάτωρ Or. 1605. et Iph. A. 638.

Φιλόπλουτος ἅμιλλα Iph. T. 412.

Φιλοπράγμων Epist. IV.

Φιλόπτολις Rh. 158.

Φίλος. πρὸς φίλον τάφον Or. 97. τοῖς φίλοις ὀρθὸς φίλος πέφυκας Iph. T. 610. cf. Antiop. fr. XI. 1. φίλον θησαυρὸν El. 565. οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Prot. fr. VII. τύμβῳ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος Fr. inc. LXXXIV. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 42. μήτε τοὺς φίλους φίλους ἡγεῖσθε ib. 328. φίλους τιθέντες τούς γε πολεμιωτάτους ib. 848. κοινὰ τὰ τῶν φίλων Or. 733. φίλοι προσφέρεσθε πρὸς φίλον Cy. 175. οἱ μουσικῆς φίλοι Pal. fr. III. 3. φίλων πεῖραν λαβεῖν Fr. inc. CXIII. 1. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. φίλην ὠλένην Med. 902. λόγων κληδόν' ἤνεγκας φίλην Hel. 1266. τυραννὶ, βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. φίλας (dor. pro ης) καρδίας Hec. 1027. πυρὸς φίλα φλὸξ An. 848. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα Hec. 41. ὦ φίλον γένειον ib. 286. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον Or. 211. φίλον τῷ νοσοῦντι δέμνιον ib. 229. πᾶν ἓν φίλον τόδε ib. 1192. δέχομαι φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χερὸς Al. 377. φίλον δέλεαρ Tr. 695. ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεὶ Bac. 879. et 899. θηρσὶν φίλον τύμβευμα Ion. 933. φίλον ἄχθος Her. F. 637. ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερὸν Bel. fr. III. — φίλον ξύλον Syl. fr. VII. 1. ὡς φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506. cf. v. 517. λέχη φίλα ib. 933. τλῆθι τὰ μὴ φίλα ib. 1251. ἡμᾶς χρή σε νουθετεῖν φίλα Or. 299. φίλα κηδεύματα ib. 793. οὔτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω Al. 633. φίλα θροεῖς Rh. 454. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr. 287. οὗτοι φίλα τὰ μοὶ φίλα ib. 466. τἀμὰ εὑρίσκω φίλα Ion. 523. τὰ σὰ φίλ' εἰσορῷ πικρῶς ib. 613. τἀμὰ σπεύδεις φίλα Her. F. 1409. etc. 2) *Comp.* φίλτερος. οὔ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν τοῦδε Al. 434. τὸ ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 185. ὅ, τι τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο ib. 191. τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός; Æg. fr. IV. 3) *Superl.* φίλτατος. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτη δὲ σὺ Ἑκάβη Hec. 953. cf. v. 990. etc. ἀδελφὼ φιλτάτω (in dual.) Ph. 1446. φιλτάτων θαλάμων Hip. 540. διὰ φόνου οἱ φίλτατοι χωροῦσι An. 175. ἄκουσον τούσδε φιλτάτους λόγους Her. 643. τοῖς φιλτάτοις πολέμιον πεφυκέναι Dan. fr. IV. 4. ὦ φιλτάτη χείρ, φίλτατον δέ μοι στόμα Med. 1071. φιλτάτης ὁμιλίας Hip. 838. μελάθρων φιλτάτην στέγην Al. 23. τῆς σῆς φιλτάτης γενειάδος An. 575. φιλτάτην πόλιν πασῶν Her. 315. ὦ φιλτάτη πρόσοψις Hel. 642. δέρᾳ φιλτάτᾳ

Ph. 169. ποδῶν φιλτάταν βάσιν Tr. 334. ὦ φίλταται γυναῖκες Or. 136. φίλτατον ἄχθος Rh. 379. τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. cf. Bac. 956. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med. 16. ὦ τέκνα φίλτατα ib. 1397. τάχιϛα τοῖσι φιλτάτοις ὠνέμεθα Iph. A. 1170. cf. Tr. 371. τὰ φίλταθ' εὑρὼν Ion. 521. cf. v. 571. et Her. F. 514. etc.

Φιλοϛέφανος. φιλοϛεφάνȣς κώμȣς Cresph. fr. IV. 8.

Φιλότεκνος. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph. 972. ἐϛιν μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρὸς Fr. inc. LVII. 1. φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος Ph. 359. conf. Her. F. 636.

Φιλότης. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότητι χειρῶν Or. 1048. φιλότητί γ' ἐσμὲν (sc. ἀδελφοὶ) Iph. T. 498.

Φιλοτιμία. τί τῆς κακίϛης δαιμόνων ἐφίεσαι, φιλοτιμίας; Ph. 535. φιλοτιμίᾳ ἐνέχεται Iph. A. 527.

Φιλότιμος Ph. 570. φιλότιμον ἦθος Sup. 907. τὸ φιλότιμον γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ Iph. A. 22. cf. v. 342. et 385. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν ib. 520. φιλοτιμότερόν τινα—ὑπεῖδον Epist. V.

Φιλοφροσύνη. φιλοφροσύναις τημελεῖν τινα Epist. IV. cf. Epist. V.

Φιλόφρων. φιλόφρον ἀλλήλων γένος Iph. T. 1061.

Φιλόχορος. μετὰ φιλοχόρȣ κιθάρας Iph. A. 1037.

Φιλοχρηματία. φιλοχρηματίᾳ θελχθέντα Epist. V.

Φιλοχρήματος Epist. V.

Φιλόψογος πόλις El. 904. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφυ Ph. 206.

Φιλοψυχεῖν Iph. A. 1385. φιλοψυχȣ̃ντες Her. 519. μὴ φιλοψυχȣ̃σα ib. 534. φιλοψυχήσομεν; Hec. 315.

Φιλόψυχος. φιλόψυχος γυνὴ Hec. 348. φιλόψυχον κακὸν Ph. 600.

Φίλτρον An. 206. σοὶ ȣ̉δὲν ἔχω φίλτρον ib. 541. τὸ τίκτειν φέρει φίλτρον μέγα Iph. A. 917. τί φίλτρον ἀγγέλλοντε σοί; Iph. T. 1182. φίλτρον ȣ̉ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. φίλτρον τι τȣ̃τ' ἔχων Her. F. 1407. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν θεὸς ἀνθρώποις Alcmen. fr. VI. cf. Protes. fr. X. φίλτρον μέγιϛον Dan. fr. XI. 4. ἐκ τȣ̃ σκότȣς—φίλτρων ὁμȣ̃ τε, τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις Hec. 832. φίλτρ' ἐπῳδῶν Ph. 1266. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος Hip. 509. τὰ θεῶν φίλτρα φρȣ̃δα Τροίᾳ Tr. 859. φίλτρα αἱματηρὰ δωμάτων Hel. 1110. τῶν σῶν φίλτρων ϛέρομαι El. 1309. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεὶς Dan. 27. πλείω πορίζει φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2.

Φίλως. ȣ̉ φίλως μοι λέγεις Or. 100. φίλως, καλῶς δ' ȣ̉, τήνδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597.

Φινεΐδες ἀκταὶ Iph. T. 423.

Φλαῦρος. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηϛοῖς μοχθȣ̃σι Med. 1103. φλαύραν ȣ̉ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν Iph. A. 1163. γλῶσσα φλαύρα Fr. inc. XVII. 3. ȣ̃τ' ἂν τι δράσω φλαῦρον, ȣ̃τε πείσομαι An. 732.

Φλεγέθειν. ἑῴοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀελίȣ Ph. 172.

Φλέγειν. αἷμα δάϊον φλέγει τᾷδε πόλει Ph. 248. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει ib. 258. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 309.

Φλέγρα, *nom. urbis.* Ion. 988.

Φλεγραῖος. Φλεγραῖον εἰς πεδίον Her. F. 1193.

Φλεγύας, pater Ixionis. Ix. fr. IV.

Φλὲψ κοίλη Ion. 1011. vid. not.

Φληναφήματα, τὰ Epist. V.

Φλόγεος. πυρὸς φλογέας αὐγὰς Hec. 1103. φλογέας δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1257.

Φλογερός. φλογερὰν αἰθέρα El. 991. φλογερὸν σέλας Hel. 1137.

Φλογμός. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῷ Hec. 474. cf. Sup. 831. αἴθοπι φλογμῷ Sup. 1019. τείχεα φλογμὸς—ἐπέσυτο Hel. 1177.

Φλόϊνος. φλοΐνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II.

Φλόξ. ὡς τώδ' ἀδελφὼ μιᾷ φλογὶ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 896. θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα Ph. 3. φλὸξ ȣ̉ρανία (i. e. fulmen) Med. 144. ϛέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. φλὸξ οἴνȣ ib. 761. πȣ̃ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; An. 848. ἐμπύρων εἶδες φλόγα; Sup. 155. et ἐμπύρȣ φλογὸς Hel. 752. τίς ἀνασχήσει φλόγα; Iph. A. 732. ἐν Ἡφαίϛȣ φλογὶ ib. 1602. κρύψαντες πέπλοισιν ἡλίȣ πρόσθεν φλογὸς Iph.

T. 1207. cf. Ion. 1134. ἀπόῤῥητον φλόγα θύεσα Iph. T. 1331. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα Rh. 120. πικράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα Tr. 344. πελάνων φλόγα ib. 1063. ἀργῦσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν ib. 1261. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα ib. 1318. ὁρῶ—δίυ πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα Bac. 8. cf. v. 599. πυρσώδη φλόγα πεύκας ib. 146. πλησίον πυρὸς φλογὶ Cy. 386. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθεὶς Her. 914. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ Hel. 635. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ ib. 875. ἐφέστιον φλόγα ib. 878. Διὸς φλὸξ ib. 1178. ἵππυς ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος Ion. 1148. φοινίαν φλόγα ib. 1263. πυρὸς ποίᾳ φλογί; ib. 1294. φλογὶ θεοπύρῳ El. 732. θεῦ φλόγα Æol. fr. XXIII. 4. πολεμία φλὸξ Er. fr. I. 28. χρυσέᾳ φλογὶ Phaëth. fr. I. 3. θερμὴ ἄνακτος φλὸξ ejusd. fr. XIII.

Φοβεῖν. τίς φοβεῖ σε φήμα; Hip. 573. μεγαληγορίαισι ἐμὰς φρένας ὐ φοβήσεις Her. 358. ὐ φοβῇ, μή σ' Ἄργος —ἀποκτεῖναι θέλῃ; Or. 768. φοβῇ τὸν ᾅδην; ib. 1522. κτύπον φοβύμεθα; Ph. 276. διπλῆν φοβῦμαι μέμψιν Al. 1060. Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβῇ Rh. 37. ὐ φοβῦμαι Her. 766. πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίυ Fr. inc. LXXXI. 11. φοβύμενον ψόγον Iph. T. 686. κατθανεῖν φοβύμενος Ion. 628. προσῆλθεν ἐλπὶς, ἣν φοβυμένη πάλαι—Or. 857. τὴν θεὸν φοβυμένη Iph. T. 37. φοβυμένη τὸν πατέρα Melan. fr. XXIII. 3. ὕπω πάρος ὧδ' ἐφοβήθη—ϛρατὸς Rh. 47. τὸν Ἀχιλλέως μηδὲν φοβηθῇς παῖδα An. 995. cf. Rh. 661. πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι Rh. 80. cf. Hip. 519. ubi pro *masc.* est *fœm.* π. ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι.

Φοβερός. εἰς ἀγῶνα φοβερὸν πιτνεῖ Or. 1538. φοβερὸς εἰσιδεῖν Ph. 128. φοβεροὶ μῦθοι El. 743. φοβερὰν ὄψιν Hec. 77. φοβερὸν—ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620. τάχ' ἂν εἴη φοβερὸν Rh. 561. φοβερὸν θήραμα Bac. 866.

Φόβη. πτόρθων ἀποσχίζυσα μυρσινῶν φόβην Al. 170. πώλυς σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην ib. 431. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ ib. 1136. πρέπει ὥστε θηρὸς ἀγραύλυ φόβῃ ib. 1186. μυρσίνας ἱερὰν φόβαν (dor. pro ην) Ion. 120. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721.

Φόβος. ἐγώ σε θήσω τῦδ' ἐλεύθερον φόβυ Hec. 869. cf. Rh. 664. Her. 867. φόβον παρέσχεν Hec. 1113. αἳ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ Or. 38. τὸν φόβον λύσασα ib. 104. διὰ φόβυ ἔρχομαι ib. 755. θανάτυ ἀμφὶ φόβῳ ib. 823. φόβος ἔχει με ib. 1255. παρακαλεῖς εἰς φόβον ib. 1583. φόβυ πλέα Med. 263. et 903. et φόβυ πλέως Her. 474. et φόβυ πολλῦ πλέων El. 25. φόβος νεανικὸς Hip. 1204. φόβος μ' ἀναπτεροῖ Sup. 89. φόβον πέμψας ἔσω Iph. T. 1308. ἀγγέλλων φόβον Rh. 52. μετέστημεν φόβυ ib. 295. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον ib. 308. ἔννυχος ἐξώρμα φόβος ib. 788. διὰ ϛέρνων φόβος ἀΐσσει Τρῳάσιν Tr. 157. φροίμιον ἄξιον φόβυ ib. 895. ὅπως μὴ συνοικοίην φόβῳ Her. 996. φόβος εἰς τὸ δεῖμα περιβαλών μ' ἄγει Hel. 319. φόβυ μεθεῖσα ib. 562. τῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ; Ion. 1300. φόβῳ τρέμω ib. 1452. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα ib. 1498. ἆρ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν φόβυ; Her. F. 816. καταυλήσω φόβῳ ib. 871. ταρβῦντες φόβῳ ib. 971. ὡς ἀσθενῆ λάβοι φόβον El. 39. φόβυ γ' ἔξωθεν εἶ ib. 901. τοιῦσδε περιέστησεν ἀνθρώποις φόβυ ϛοίχυς Sis. fr. I. 37. φόβον παρελθὼν Fr. inc. XXI. 3. φάρμακον φόβυ eorund. LIX. 2. etc. 2) plur. φόβοις ἀλαίνων Or. 531. εὐδαιμονῦντας εἰς φόβυς κτᾶσθαι φίλυς Sup. 225. φόβυς πονηρὺς καὶ κενὺς δεδοικέναι ib. 548. φόβων πίστις ἅδε πρῶτα ib. 627. ὅθεν περ ἔγνω τὺς φόβυς εἶναι βροτοῖς Sis. fr. I. 29.

Φοιβὰς Hec. 827.

Φοίβειος. ὁ Φοίβειος ἀλάτας Ion. 1089. Ἰλίυ Φοιβείυς ἐπὶ πύργυς Hel. 1527. Φοιβείαισι λατρείαις Ph. 233.

Φοίβη, filia Tyndari et Ledæ. Iph. A. 50.

Φοιβήϊος. Φοιβήϊος γᾶ Ion. 461. Φοιβήϊον δάπεδον Iph. A. 756.

Φοῖβος, i. q. Apollo. Or. 28. et passim.

Φοινίκα, dor. pro ίκη, i. e. Africa s. terra Carthaginiensium. Tr. 221.

Φοινικογενής. Φοινικογενὲς παῖ—Εὐρώπας Cret. fr. II. 1.

Φοινικολόφος δράκων Ph. 827.

Φοινικοσκελής. φοινικοσκελεῖς χηλὰς παρεῖσα Ion. 1207.

Φοινικοφαής. φοινικοφαῆ πόδα Ion. 163.

Φοῖνιξ, 1) *nom. propr. viri.* Phry. fr. II. 3. 2) palma. Hec. 458. φοίνικα ἁβροκόμαν Iph. T. 1099. cf. Ion. 920. 3) color ruber. τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικα Ph. 1495. et *adject.* ruber. φοίνικι κανόνι Her. F. 945. φοίνικας πέπλες Hel. 181. πυρὸς φοίνικι πνοᾷ Tr. 815.

Φοίνιος. Ἄρην φοίνιον Ph. 1013. et Ἄρει φοινίῳ Iph. A. 775. σχῆμα φοινίε μάχης Ph. 259. et σῆμα φ. μάχ. ib. 1387. χέρα φοίνιον Med. 864. et 1253. φοινίαν ἐριννὺν ib. 1259. φοινίαν φλόγα Ion. 1263. φοινίας ῥοὰς Fr. inc. CLXXXIII. πέσημα φοινίε δορὸς Hec. 699. αἵματος φοινίε ῥοὰς Sup. 690. cf. Her. F. 1184. φοίνια λέχεα El. 1192.

Φοίνισσα. Φοίνισσαν χθόνα Ph. 6. Φοινίσσας ἀπὸ νάσε ib. 212. Φοινίσσᾳ χώρᾳ ib. 253. Φοίνισσα γῆ ib. 287. Φοίνισσαν βοὰν ib. 308. Φοίνισσα κώπη Hel. 1288. et Φ. κώπα ib. 1467.

Φοινίσσειν. σφάγια φοινίσσειν Or. 1285. φοινίσσεσα παρηΐδ' ἐμὰν αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ Iph. A. 187. φοινισσομέναν αἵματι παρθένον Hec. 152.

Φοιταλέος. λύσσας μανιάδος φοιταλέε Or. 327. ματρὸς ὐρείας φοιταλέε Hip. 144.

Φοιτᾷν. φοιτᾷ καὶ διὰ λίμνας κ. τ. λ. Hip. 148. καί μοι—σὺν θεοῖσιν φοιτᾷ ib. 170. φοιτᾷ ἀν' αἰθέρα ib. 447. φοιτῶσ' ἤδη Ion. 154. λαμπροὶ ἐν ἥβῃ—φοιτῶσι Aut. fr. III. 11. χρόνος—ἀενάῳ ῥεύματι πλήρη φοιτᾷ Pi. fr. III. 2. ἐπὶ τεσσάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3. ὐρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς καινῶς φοιτῶν Cad. fr. I. 1. vid. not. τὲς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις Hip. 1059. ἐν ὀνείρασι φοιτῶσα Al. 356. ὲδ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλες Her. F. 846.

Φοιτάς. φοιτάσι πτεροῖς Ph. 1031. παίγματα σύνοχα φοιτάσιν εἰς ὄρος Bac. 163.

Φολόη, *nom. loci.* Her. F. 182.

Φονεύειν An. 413. et Her. F. 320. εἴπερ φονεύει τὐμὸν ὄνομα σῷ πόσει Iph. A. 947. συμμάχες τὲς σὲς φονεύεις Rh. 840. τί με φονεύεις; El. 1152. φονεύετε Or. 1302. ἄνδρας φονεύειν Or. 566. Ἑλένην φονεύειν ib. 1130. cf. Or. 1579. βρέφος φονεύειν An. 300. φονεύειν βαρβάρες Hel. 1610. ἱκέτιν ὲ θέμις φονεύειν Ion. 1256. φασγάνῳ φονεύων τὴν ταλαιπώρε δέρην Iph. A. 875. φονεύεσα δαίμων Bac. 992. et 1012. μὴ τέκνα φονεύσῃς Med. 855. φονεῦσαι μητέρα Or. 1665. et Ion. 1515. Σφιγγὸς ἀοιδὲ σῶμα φονεύσας Ph. 1512. vid. etiam Iph. T. 680. et Her. F. 838. et 1275. λέγ', ὡς φονεύσεις Ἑρμιόνην Or. 1193. cf. v. 1612. it. Ph. 1676. Med. 998. Iph. A. 939. et El. 967. σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα—φονεύσων Her. F. 602. φονεύομαι Iph. A. 1317.

Φόνευμα Ion. 1496.

Φονεύς. τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι Hec. 882. μητρὸς φονεὺς Or. 74. cf. v. 392. An. 1035. Iph. T. 957. 1007. et 1033. Ἑλένης φονεὺς Or. 1142. φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1593. cf. Ion. 527. Sed φονεὺς πατρὸς alio sensu (nempe *is, qui meum patrem interfecit,* non *interfector patris sui,* ut in duobus præced. locis) dicitur El. 599. 769. 849. et 869. φονεὺς θυγατρὸς Iph. A. 364. φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι An. 404. etc. φονέα χεῖρα Iph. T. 586. et ita etiam *fœm. gen.* usurpatur Hel. 287.

Φονή. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 153. ἔδειξε μασὸν ἐν φοναῖς El. 1207.

Φόνιος. ἀγὼν φόνιος Or. 334. φόνιος δράκων ib. 1406. et Ph. 661. κρᾶτα φόνιον Ph. 668. φόνιος ἐκ θεῶν ib. 1038. πότμῳ φονίῳ Hip. 562. φόνιον ἀΐδαν Al. 225. χρῶτα φόνιον Sup. 77. φόνιον γίγαντα Bac. 543. φονίε ἀνδρὸς ib. 555. ὄνυχα φόνιον Hel. 1095. φόνιον ἐξίει κάλων Her. F. 837. βρόμον ἐπὶ φόνιον ib. 1212. φονίοις ὑμεναίοις Hip. 552. κυσὶ φονίαν δαῖτα Hec. 1077. cf. Ion. 505. φονία ψῆφος Or. 973. λοιβὰν φονίαν Ph. 1568. φονία Δίκη Med. 1390. et φόνιον δίκην An. 1003. ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ πατρὸς ib. 1195. φονία βοὰ Tr. 555. φονία αἰχμὰ ib. 819. τὰν

φόνιον ἔχετε φλόγα ib. 1317. ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ φόνιον Hel. 72. μάτηρ φόνιος El. 211. φόνιον ὑπὸ δέραν ib. 485. φόνιον οἰμωγὴν κλύω ib. 752. πρᾶξιν φονίαν ib. 1297. ποῖοι χρησμοὶ φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι; ib. 1304. φόνιαι ψυχαὶ Ph. 1305. φονίυς ἀνδρῶν ἁμίλλας An. 1020. κοίτας φονίας Rh. 548. φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379. φονίαισι φάτναις Her. F. 382. μητρὸς φόνιοι κατᾶραι El. 1324. ἐπὶ φόνιον αἷμα Or. 1256. cf. Ph. 940. ξίφος φόνιον Ph. 598. ματέρος ἄγαλμα φόνιον Sup. 371. ὀδύνη φονίυ τραύματος εἴσω Rh. 749. φόνιον αἰώρημα Hel. 359. τὸ φόνιον γῆρας Her. F. 649. ἐν δορὶ φονίῳ El. 476. φόνια λυτρὰ Hec. 1281. φονίων παθέων Or. 1455. ἄχεα φόνια Ph. 1038. φόνια πειρατήρια Iph. T. 967. δάπεδα φόνια Tr. 540. μυσεῖα φόνια Hel. 175. τόξοις φονίοις Her. F. 366. ἔργα φόνια El. 1178. νείκη ἀνδρῶν φόνια Bel. fr. XII. 1.

Φόνος. φόνυ σταλαγμοὶ Hec. 241. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνυ ib. 259. κἀγὼ μετέσχον φόνυ Or. 32. φόνῳ φόνον λύσει ib. 509. φόνῳ φόνος ἐξαμείβων ib. 814. δυσκλεὴς φόνος ib. 1133. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον; ib. 1579. cf. v. 1587. εἰς ὄμμαθ' αὐτῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνυ ib. 725. φόνῳ φόνος Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε ib. 1502. βύταν φόνον Ἑλλὰς ἀέξει Hip. 537. διὰ φόνυ οἱ φίλτατοι χωρῦσι An. 175. φόνον βίαιον ib. 1243. φόνος φόνον ἐξεκάλεσσε Sup. 614. sq. τεῖναι φόνον ib. 672. vid. not. ὃν φόνυ κηλῖσιν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. Ἕλλην φόνος Iph. T. 72. φόνος ἐπὶ φόνῳ ib. 197. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέυσα καὶ φόνον ib. 288. ἐγγὺς ἔστηκα φόνυ ib. 720. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι ib. 1171. ὡς φόνῳ φόνον μυσαρὸν ἐκνίψω ib. 1223. cf. v. 1230. et 1338. ἔρημα ἄλση—φόνῳ καταῤῥεῖ Tr. 16. Φόνυ ἐκπεφυκέναι ib. 764. θήσω φόνον γε θῆλυν Bac. 795. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων ὕριον φόνον Her. 822. ἐκ ταυρείυ φόνυ Hel. 1607. φόνῳ ναῦς ἐῤῥεῖτο ib. 1618. κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζυσαι φόνον Ion. 1114. ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον Her. F. 40. στενάζων φροίμιον φόνυ ib. 753. αὐθέντῃ φόνῳ ib. 839. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμῦ El. 89. αἷμα μηλείυ φόνυ ib. 92. φόνον δικάζων φόνος ib. 1094. μῶν φόνον τιν' εἰργάσω; Fr. inc. CCI. etc. 2) plur. πλεῖστοι φόνοι An. 451. οἱ ἀρείφατοι φόνοι Sup. 604. φόνυς τιθεῖσα Iph. A. 1419. δάϊοι φόνοι Her. F. 914.

Φορά. ἐν ψήφυ φορᾷ Sup. 484.

Φοράδην. φοράδην—δῶμα πελάζει An. 1167. τὸν νεόδμητον ἐν χεροῖν φοράδην πέμπει Rh. 888.

Φορβὰ, dor. pro ἡ. ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβὰν And. fr. I.

Φόρβας, nom. propr. viri. Sup. 680.

Φορβὰς, ἡ. ματέρι φορβάδι Bac. 167.

Φορεῖν. τόνδε (sc. θύρσον) Διονύσυ φορῶ Bac. 496. ὡς ὑπόπτερον δέμας φοροίης Hel. 625. γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τὺς ξένυς φορεῖν Cy. 126. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν Epist. V. τὸν χρύσεον κλοιὸν φορῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα Cy. 183. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ἐφόρυν τὰ χρήματα Cy. 231. πηγὰς ποταμίυς φορυμένη El. 309. κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορείσθω Her. F. 654. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορύμενος Hec. 29. τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορυμένας—ῥοὰς Sup. 689.

Φορημα βαρὺ Gl. fr. I.

Φορητός. Κύπρις ὐ φορητὸς Hip. 443.

Φόρμιγξ. φόρμιγγι τείχεα Θήβας—ἀνέστα Ph. 830. ἁ φόρμιγξ ἁ Φοίβυ σύμμολπος Ion. 164.

Φόρτος. κοινὸν φόρτον παῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς Sup. 20. καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν Iph. T. 1306. ἐν γῇ ὁ φόρτος Phi. fr. VIII. 2.

Φόως, poët. pro φῶς. ἔῤῥει φόως σκήπτρων Iph. T. 187.

Φραδή. Παλλάδος φραδαῖσι Ph. 671.

Φράζειν. φράζε μοι σαφέστερον Med. 693. et Peliad. fr. II. cf. Ion. 786. φρᾶζέ μοι χρυσώματα Ion. 1430. φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν Ph. 905. cf. v. 916. σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας Med. 691. πάντα μητρὶ τἀπ' ἐμῦ φράσον El. 666. ὅθενπερ εἴσῃ πάντα τἀληθῆ φράσαι Hel. 332. ἀρετὴν ἐχύσης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι

Cresph. fr. XV. ὀκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Thes. fr. V. 10. ἀλλ' ὅμως φράσω Hec. 219. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω ib. 1180. ὀκ ἐξ ἑτέρων μύθων ἔχομεν φράσασθαι Med. 655. ἡ δ' ὡς ἐφράσθη, cum sensisset, Hec. 546. etc.

Φράττειν. πέφρακται λαὸς ἅρμασιν πέριξ Ph. 740. τεύχεσιν πεφραγμένον ϛρατὸν ib. 1477. cf. Or. 759. πεφραγμένοι Or. 1413. πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένȣς Iph. A. 826. cf. v. 1387.

Φρενήρης. φρενήρη γ' ὄντα σε Her. 151. γυνὴ φρενήρης El. 1053.

Φρενȣ̃ν. ὀ φιλῶ φρενȣ̃ν ἀμέσας καὶ μεμηνότας ξένȣς Ion. 526. ὀ μὴ φρενώσεις με Bac. 791.

Φρήν. ὄποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαϛος φρίσσει Hec. 85. μηδὲ—τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιȣ̃ φρενὶ ib. 300. τρομερὰν φρέν' ἔχω Ph. 1291. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην ib. 1310. βαρεῖα φρὴν Med. 38. φύσιν φρενὸς αὐθάδȣς ib. 104. ὀκ ἔϛιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα ib. 266. ἡ φρὴν ἀνώμοτος Hip. 612. τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός; ib. 936. ἡβῶσαν φρένα ib. 969. ὀκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω ib. 1121. φρένα δικαίαν ib. 1298. ἄναγνον φρένα ib. 1448. φρενὸς σῆς εὐσεβȣ̃ς τε κἀγαθῆς ib. 1454. δέχεσθαι τȣ̀ς ξένȣς εὐπροσηγόρῳ φρενὶ Al. 778. ὑπῆλθεν αὐτȣ̀ς πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. σῆς ἀναισχύντȣ φρενὸς ib. 327. ἐμȣ̃ ταράσσων φρένα Ion. 1538. γοερᾶς φρενὸς ἄλγος El. 126. b. ἡ φρὴν τῶν ὀχὶ δȣ́λων ἔϛ' ἐλευθερωτέρα Phry. fr. X. 1. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. B. 28. 7. etc. 2) plur. δεσποτῶν ὠμῶν φρένας τύχοιμ' ἂν Hec. 359. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν Or. 216. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ib. 297. ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας ib. 607. ἐξέϛην φρενῶν ib. 1021. cf. Bac. 359. et 848. τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη Or. 1204. ὀ τὰς φρένας (sc. ἁγνὸς εἶ) ib. 1604. φρενῶν εὐβȣλίᾳ Ph. 753. φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν ib. 1730. cf. Alex. fr. V. 1. καθαρὰν ἀνοίξαντι κλῇδα φρενῶν Med. 661. πλάνον φρενῶν Hip. 283. καταλῦσαι φρενῶν ib. 365. ὥστε τȣ̃μπαλιν πεσεῖν φρενῶν ib. 390. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν ib. 462. λῆγε κακῶν φρενῶν ib. 473. φρένας ἐπίσσυτος ib. 574. ἔξεδροι φρενῶν ib. 935. ἥνπερ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνῃ Al. 328. τȣ̃ σκυθρωπȣ̃ καὶ ξυνεϛῶτος φρενῶν ib. 800. φίλτρον ὀ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ὀ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας ib. 417. ἐξεμαργώθης φρένας ib. 992. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. φρενῶν ἔθιγες ib. 1216. παράκοποι φρενῶν Bac. 33. δι' ἄκρων φρενῶν ib. 203. μεθέϛηκας φρενῶν ib. 942. cf. v. 1269. ἐμὰς φρένας ὀ φοβήσεις Her. 358. σῶν φρενῶν ὀκ ἔνδον ὢν ib. 709. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς Hel. 738. λύπῃ σὰς διέφθαρσαι φρένας ib. 1208. ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν Ion. 1180. δικαίας φρένας Her. F. 212. δύϛηνος φρενῶν ib. 482. ἐν—φρενῶν ταράγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091. αἱ σάρκες, αἱ κεναὶ φρενῶν El. 387. εἰ μὴ τὰς φρένας χρηϛὰς ἔχοι Antiop. fr. XIX. 2. φρένας ἠπίȣς ἔχειν Er. fr. II. 6. ὦ γυναικεῖαι φρένες Inus fr. IX. 1. τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Pelei fr. V. 1. τυφλὰς ἔχȣσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 4. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49. etc.

Φρίκη. φρίκῃ τρέμȣσαν Tr. 1026. ἀκύματος πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ Fr. inc. CCVIII. 2) dor. φρίκα. τρομερὰν φρίκαν Ph. 1290. ψυχὰν ἐκπληχθεῖσα φρίκᾳ Tr. 183. φρίκᾳ ματρὸς Ion. 898.

Φρικώδης. βρόμον, φρικώδη κλύειν Hip. 1202. πᾶσα χθὼν—φρικῶδες ἀντεφθέγγετο ib. 1216. conf. An. 1149.

Φρίσσειν. ὄποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαϛος φρίσσει Hec. 86. ȣ̓δὲ σκότον φρίσσȣσι Hip. 417. τὸ—πῆμα φρίσσω πάλαι ib. 855. Ζηνὸς κεραυνὸν ȣ̓ φρίσσω Cy. 319. λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα Ph. 1112. λέοντος δέρος—χαίτῃ πεφρικὸς ib. 1128. φρίξας κάρπιμος ϛάχυς Sup. 31.

Φροιμιάζεσθαι. τί φροιμιάζῃ νεοχμόν; Iph. T. 1162.

Φροίμιον (pro προοίμιον). τὸ φροίμιον κακὸν τόδε Hip. 568. φροίμιον ἄξιον φόβȣ Tr. 895. τὸ φροίμιον τῶν λόγων ȣ̓κ εὐτυχὲς Ion. 753. ϛενάζων

φροίμιον φόνυ Her. F. 753. φροίμιά μοι κακὰ Hec. 182. cf. Tr. 707. τὸ σόν μοι ὧδ' ἐν φροιμίοις ἔχει Hec. 1195. ὐκ εὐπροσώποις φροιμίοις ἀρχὴ λόγυ Ph. 1346. cf. Her. F. 538.

Φρονεῖν. ὀψέ γε φρονεῖς εὖ Or. 99. cf. v. 238. it. Ph. 360. Hip. 313. 378. et 921. Al. 304. An. 330. Sup. 303. Iph. A. 401. 874. et 893. Tr. 400. Bac. 196. 480. et 849. Her. 371. Hel. 581. et 1646. Ion. 518. 520. et 557. Her. F. 272. et 1121. El. 568. 569. et 1203. Æol. fr. XVIII. 4. Phaëth. fr. III. 2. Pi. fr. VI. 3. et St. fr. VI. 2. in quibus locis omnibus εὖ φρονεῖν significat *bene sapere, sanæ mentis esse;* sed *bene velle,* seu *benevolum esse alicui,* denotat Med. 823. Al. 208. An. 146. et 689. Iph. A. 1190. Iph. T. 353. et Rh. 653. φρονεῖς ὀρθά; Med. 1129. ἐγὼ νῦν φρονῶ, τότ' ὐ φρονῶν ib. 1329. ὅσοι φρονῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. cf. An. 1009. Iph. T. 503. Her. F. 475. El. 1120. et And. fr. XV. 2. φρονῦσι δήμυ μεῖζον An. 701. πλάγια φρονεῖς Iph. A. 332. γενναῖα φρονεῖς ib. 1424. ὐκ ὀρθῶς φρονεῖ Iph. T. 1476. ἀσφαλῶς φρονεῖς Rh. 147. φρονῶν ὐδὲν φρονεῖς Bac. 332. φρονῦσι κάκιον Ἑλλήνων ib. 483. cf. Med. 892. Hip. 951. Her. 414. et Her. F. 1426. φρονεῖς ὅσια El. 1203. φρονῶ, ἃ πάσχω Antiop. fr. XXIV. 1. μισῶ, οἵτινες φρονῦσι μὲν, φρονῦσι δ' ὐδενὸς, ἧττε χρημάτων, ὕπερ Ar. fr. XXV. 2. 3. ὐδὲν φρονεῖ δίκαιον Ix. fr. II. 2. cf. Phry. fr. VI. 3. τί περισσὰ φρονεῖς; Fr. inc. XCVII. 3. θνητὰ δὴ φρονεῖς; eorund. CXXXIX. cf. Al. 802. et Bac. 394. μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε Or. 252. σοφόν τι κἀν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν Hec. 228. ἤκυσα, μεῖζον αὐτὸν, ἢ Θήβας, φρονεῖν Ph. 710. ὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν Med. 464. φρονεῖν διδάσκειν Hip. 920. τύχῃ φρονεῖν An. 323. φρονεῖν ἄμεινον Διὸς Sup. 504. μὴ λίαν φρονεῖν Iph. A. 924. βέλτιον φρονεῖν ib. 1011. ἔξω ἐλαύνων τῦ φρονεῖν Bac. 851. ὁ χρυσὸς—φρονεῖν βροτὺς ἐξάγεται Her. F. 775. ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε Æol. fr. IV. 3. φρονεῖν θνητὸν ὄντ' ὐ χρὴ μέγα Alcmæon. fr. IX. 2. τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν Bel. fr. XXIII. 1. τὸ λῷσον φρονεῖν Hip. fr. VIII. 1. ὐδὲν ὑγιὲς φρονεῖν Melan. fr. XXVI. 5. et Phry. fr. XII. 1. μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν Peliad. fr. VI. 2. δεινὸν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ φρονεῖν Fr. inc. XXXI. τὸν εὐτυχῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν eorund. CCIV. φρονεῖν ἔλασσον—δεῖ σε eor. CCXVII. 1. φρονῶν κακῶς Or. 905. cf. Med. 250. et 1014. μέγα φρονῶν Ph. 41. et Hip. 445. et μ. φρονῦσα Or. 806. ὐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν Ph. 1135. φρονῦντα γνήσια Hip. 309. φρονῶν καλῶς ib. 1318. et Her. 56. τῦ θεῦ πλεῖον φρονῶν Her. 259. ὐ σμικρὸν φρονῶν εἰς τὰς Ἀθήνας ib. 387. μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ ib. 933. σιγᾶν φρονῦντα Æol. fr. IV. 1. δύλυ φρονῦντος μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεὼν Alex. fr. VI. 2. δαίμων φρονῶν ἀεὶ Sis. fr. I. 18. ἑλικτὰ—φρονῦντες An. 450. γνώμῃ φρονῦντες Antiop. fr. IX. 2. φρονῦσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρῆν Hip. 641. cf. Her. 979. ἡ φρονῦσα τἄδικα Hip. 930. ἧσσον φρονῦσα Μενέλεω An. 313. ὐ φρονῦσ' (i. e. ῦσα), ἃ χρὴ φρονεῖν Bac. 1121. τὸ φρονῦν ἔν ἐστι Sis. fr. I. 23. φρονήσασαι, οἷ' ἐδράσατε Bac. 1258.

Φρόνημα. φρονήματος τῦ πρὶν στερέντες Hec. 622. ὀξυθύμυ μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. ἅμιλλαν ὐκ ἔχειν φρονήματος An. 213. ὔτε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπύρισας ib. 611. φρόνημα ὐδέν τι μεῖζον εἶχεν, ἢ πένης ἀνὴρ Sup. 862. φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις, ὐχὶ τοῖς λόγοις ἴσον ib. 907. ἀμαθεῖ φρονήματι Her. 460. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος ib. 909. μήποτ' ἐμοὶ φρόνημα ψυχά τ' ἀκόρεστος εἴη ib. 926. εἶδον—λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλυσίυ φρονήματι El. 371. φρόνημα σὸν μετεστάθη πρὸς αὔραν ib. 1201. φρονήματος χάλα Fr. inc. XXX. 2. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νυθετεῖν Hip. 396. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 388.

Φρόνησις. ἡ φρόνησις τῦ θεῦ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 216. ὅσην ἔχει φρόνησιν Tem. fr. XIII. 2.

Φρόνιμος. τὸ φρόνιμον, εὐγένεια Alex. fr. XII. 9.

Φροντίζειν. οἱ τὲς φίλες βλάπτοντες ὀ φροντίζετε Hec. 256. ταὐτὰ φροντίζομεν Her. 680. φρόντιζε Hec. 861. Med. 1311. et Hip. 1263. σαυτῆς πέρι φρόντιζε Hip. 709. σὺ μὴ φρόντιζ' ἔτι Ion. 257. δοκεῖς τὸν ᾅδην σῶν τι φροντίζειν γόων Dic. fr. XIV. 1. φροντίζειν ἀεί τι—τῶν εἰωθότων Epist. V. σμικρὰ φροντίζων ὄχλε Or. 799. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. θνητῶν, ἐφρόντισ', ᾗ διέφθαρται βίος Hip. 376. τῆσδ' ὀκ ἐφρόντισα Tr. 1046. μῶν ὀ δοκεῖ σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων; An. 82. ὅπερ δεῖ μάλιϛα φροντίσαι Her. 243. Πενθέως ὀ φροντίσας Bac. 637. ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν Cy. 162. τὰ ἐν νεκροῖσι φροντίσει πατὴρ σέθεν Tr. 1234. τὰ ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιέμεθα Iph. T. 343.

Φροντίς. νέα φροντὶς ὀκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. ξυμπερᾶναι φροντίδ', ᾗ φευξέμεθα ib. 341. cf. v. 346. γλυκεῖα φροντὶς ib. 1036. cf. Æol. fr. XV. ὀ γὰρ αὐτῆς φροντίδ', ὡς τέκνων, ἔχω Med. 1301. τίνα φροντίδ' ἔχεις; Iph. T. 137. μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ Her. 620. φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος ib. 634. τῷ δ' ὀχὶ τέτε φροντὶς Rha. fr. II. 3. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντὶς Fr. inc. CLXXXVII. φροντίδων βελεύματα Hec. 626. αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπε Iph. A. 646. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες Ion. 583. ἐπὶ φροντίδων βίον ζῶσιν Scy. fr. II. 4. εἰς φροντίδας νῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Thes. fr. IV. 2. πολλὰς φροντίδας ἔδωκέ σοι ὁ θεὸς Epist. IV.

Φροντιϛέον Iph. T. 468.

Φροῦδος. φρῦδος πρέσβυς, φρῦδοι παῖδες Hec. 162. εἰς τῦτο φρῦδός εἰμι πᾶς ἐγὼ Med. 722. φρῦδος ἐς ἀΐδαν θάνατος προφέρων σώματα τέκνων ib. 1110. φρῦδος ἐξ οἴκων νέκυς Al. 94. cf. v. 823. φρῦδος—Μενέλεως δόμων ἄπο An. 73. cf. Iph. T. 1294. Rh. 662. Cy. 130. et Ion. 804. φρῦδος Πρίαμος καὶ τέκνα Tr. 41. ἀνεθεὶς φρῦδος ἤδη Epist. IV. ὀμοὶ λόγοι πρὸς αἰθέρα φρῦδοι Hec. 335. βεβᾶσι φρῦδοι—νεανίαι Iph. T. 1289. cf. Rh. 814. φρῦδα γᾶ Or. 1373. ὅρκων φρέδη πίϛις Med. 492. Μενέλεω κόρη φρέδη (abiit) An. 1051. φρέδη μὲν αὐδὴ, φρῦδα δ' ἄρθρα με κάτω ib. 1079. φρῦδος γέννα Iph. T. 155. φρῦδαί σοι θυσίαι Tr. 1071. φρῦδαί γ' ἐκεῖναι λελυμέναι—σκιρτῶσι Bac. 445. φρῦδαι ἐλπίδες Ion. 866. τὸ σῶμα φρῦδον Or. 390. cf. Her. 703. ἄλλῳ ἄλλο φρῦδον Tr. 1323. τὰ Ἀγαμέμνονος φρῦδα; Or. 719. φρῦδα τάδ' ἤδη Med. 139. cf. An. 1220. et Her. F. 480. τὰ θεῶν φίλτρα φρῦδα Τροίᾳ Tr. 859. τὰ πόλλ' ἀσπάσματα—φρῦδά μοι ib. 1188. φρῦδα τἀμὰ Hel. 1210. τὰ ἐν δόμοις δαπάναισι φρῦδα Her. F. 592. κακοῖσιν ἅπαντα φρῦδα Tem. fr. I. 3.

Φρουρά. ἐς φρερὰν δόμων Or. 1252. φρερὰν ἐτάξαντ' ἐν περιτύλοις δόμοις An. 1100. τετράμοιραν νυκτὸς φρερὰν Rh. 5. φρερὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη Hel. 1689. φρεραῖς κέκαϛαι El. 616.

Φρουρεῖν. τί τῇδε φρερεῖς; Al. 36. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις φρερῦσί μ' ἐν κύκλῳ Sup. 103. φυλακαῖσι φρερῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε Cy. 686. ϛόμα εὔφημον φρερεῖτ' ἀγαθὸν Ion. 98. φρέρει μοι, μή σ' αἰθαλώσῃ πολύκαπνον ϛέγος πέπλες El. 1139. προταινὶ τάξεων φρερεῖν ἐγερτὶ Rh. 524. τῆσδε πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονὸς, φρερεῖν Hel. 748. φρερῶν τόδ' ἦμαρ Al. 27. θῆλυ φρερῦντες γένος Fr. inc. LV. 1. cf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐφρέρει, μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Sup. 900. ὃς ἄπλατον—ἑλικ' ἐφρέρει Her. F. 399. φρερήσω El. 695. φρερεμένε (partic. med.) βέλεμνα παιδὸς An. 1136. πλέον φρερήσομαι ψήφοισιν Ion. 603. παρθενῶσι φρερῦνται καλῶς Iph. A. 738. ἐν δόμοις τοῖς ἐμοῖς φρερέμενος (sc. χρυσὸς) Hec. 995. χρόνον τὸν πρόσθ' ἐφρερεῖτ' ἐν δόμοις Sup. 1041. ὀδ' ἐφρερεῖτο ϛρατὸς φυλακαῖσι Rh. 764. σύνδεθ', οἷσι τἄμ' ἐφρερήθη φίλα Ion. 1390.

Φρούρημα. ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων θυοδόκων φρέρημ' ἔχεσαι Ion. 511. λόγχας, δεσπότε φρερήματα El. 798.

Φρούριον. φρερίοις φυλασσόμεσθα παν-

ταχῦ Or. 758. φρύρια λαβόντας Epist. V.

Φρουρός. κείνῳ φρυρῶ παραζεύξασα— δισσὼ ἐράκοιτε Ion. 22. κτανὼν φρυρὺς Rh. 506.

Φρυγία, provincia Asiæ, terra Trojanorum Rh. 357.

Φρύγιος. Ἕκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480. ὁ Φρύγιος Γανυμήδης Iph. A. 1053. Φρύγιε γενέτα πάτερ Tr. 1288. Φρυγίοισι νόμοις Or. 1426. Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 576. et Bac. 127. γῆν ἵκυ Φρυγίαν Iph. A. 1627. πληγαῖς Φρυγίαις Tr. 151. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς Bac. 159. Φρύγιον ἄςυ Or. 1382. Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374. σκύλων Φρυγίων Or. 1434. cf. El. 1001. Φρυγίων λεχέων Rh. 911. Φρύγια σκυλεύματα Tr. 18. et 1208. et El. 314. Φρύγια μέλεα Tr. 545. Φρύγια πέπλων ἀγάλματα ib. 1220. Φρυγίων ἐξ ὀρέων Bac. 86. cf. v. 140. δείματα Φρύγια El. 457.

Φρυκτωρία Rh. 55. et 128.

Φρύξ. Φρύγα ἀργυρώνητον Al. 678. Ἀντήνορος τῦ Φρυγὸς Fr. inc. X. 2. ὐ πανταχῦ Φρύξ εἰμι eor. LXXXII. 1. Plur. Φρύγες, i. e. Trojani. Hec. 4. 350. et passim. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. cf. v. 1351.

Φυά. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461.

Φυγάς. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα Or. 763. ἐλθόντε φυγάδε—εἰς ἐμὰς πύλας Sup. 142. ἀνὰ σέγας φυγάδες ἔβησαν Hec. 1172. τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; Ph. 393. αἱ ἐλπίδες βόσκυσι φυγάδας ib. 399. πτηνῶν ἀγέλας τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν Ion. 109.

Φυγή. φυγῇ ζημιῦντας Or. 898. αἰσχρὰ φυγὴ θυγατρὶ Ph. 1685. ἐνιαυσίαν ἔκδημον αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἑκύσιον φυγὴν Sup. 151. φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας Iph. T. 324. αἱρεσθαι φυγὴν Rh. 54. cf. v. 126. εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι ib. 143. ὐδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδα Bac. 437. ἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας ib. 762. σῆς δυλείας φυγὴν Cy. 441. τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν Her. F. 161. 2) dor. φυγά. ποῖ με φυγᾷ πτώσσυσι μυχῶν; Hec. 1064. ἔθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704. δυστυχεσάτας φυγᾶς ib. 1714. τίνα φυγὰν πτερόεσσαν; Ion. 1238. φυγᾷ, φυγᾷ,—ἀπόπρο δωμάτων διώκετε Her. F. 1081. παλαιᾷ φυγᾷ El. 587. 3) plur. φυγαῖσιν ὡσίυν (sc. τὸν φονέα) Or. 514. τλήμονες φυγαὶ Bac. 1348. et El. 233. et 505. λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. φυγὰς ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς Thes. fr. IV. 3.

Φύειν, vel φῦναι. ὃς τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς Bac. 650. ἤτοι πέφυκα μάντις Hec. 743. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν ib. 1186. ὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν Or. 752. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγὼ Ph. 622. οἷα πέφυκα δυστυχῦσι δεσπόταις Hip. 287. τὰ κρυπτὰ πέφυκε (manifestata sunt) ib. 594. ἀπ' εὐγενῦς τινος ῥίζης πέφυκας Iph. T. 610. ὐ γὰρ ὡὐτὸς πάντ' ἐπίςασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 107. ἐγὼ πέφυκα εὐσεβεῖν Hel. 1004. κἂν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ Dic. fr. X. 4. το δῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι Hec. 332. πατρὸς ἐσθλῦ κἀγαθῦ πεφυκέναι Her. 299. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως Alop. fr. II. Διὸς πεφυκὼς Τάνταλος Or. 5. ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος An. 632. τὸν ὁμόθεν πεφυκότα ςέργων Iph. A. 501. κακὸς πεφυκὼς Phry. fr. V. 9. πεφυκὼς ἐσθλὸς St. fr. I. 2. ἀεὶ φύσει τὸ πεφυκὸς Bac. 894. τέκνα—ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32. πόσιν ἔφυσε ματρὶ Ph. 876. οἵαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας Ion. 1262. μὴ—τέκν' ἐν μυχῷ χθονὸς φύσωσιν Sup. 546. θῆλυν σπορὰν φῦσαι Dan. 13. φῦσαι τέκνα Fr. fal. cit. III. 2. ὁ φύσας, i. e. pater, Med. 1126. Al. 291. Cy. 688. Hel. 86. (ubi πατὴρ additur) et 91. Her. F. 1367. et Æg. fr. X. 3. οἱ φύσαντες, parentes, Ph. 34. ὐ φύσασί σε Ion. 1561. τίς ὕτω δυστυχὴς ἔφυ γυνή; Hec. 785. ἁπλῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ph. 472. τὸ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ ib. 541. γυνὴ—ἐπὶ δακρύοις ἔφυ Med. 928. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. μὴ κακὸν φῦναι (i. e. *esse*) λέγειν Med. 522. φῦναι (i. e. *gignere*) τυράννυς παῖδας ib. 597. κράτιςον εἶναί φημι, μὴ φῦναι, βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. cf. Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ἐξ ἐσθλῶν φὺς Her.

326. τὸν φύντα θρηνεῖν Cresph. fr. I. 2. πατρὸς ἐκείνου φύντας, οὗ πεφύκαμεν Her. 510. τὰ ἐκ γαίας φύντα Chry. fr. VII. 9. τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεὼν Er. fr. VII. 1. etc.

Φυλακή. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν; Rh. 538. πέμπτην φυλακὴν ib. 543. et 562. ἡ φυλακὴ ῥᾳδία Epist. I. 2) dor. φυλακά. τίνος ἁ φυλακά; Rh. 527. ἔγρεσθε πρὸς φυλακὰν ib. 533. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα Tr. 194. ἔξω φυλακᾶς Bac. 867. 3) plur. ξείνου πατρῴου φυλακαῖσιν Hec. 82. φυλακὰς ἔχων An. 962. ἐπεὶ φυλακὰς ἀνῆκα Sup. 1042. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. φυλακὰς προλιπὼν Rh. 18. cf. v. 37. οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς φυλακαῖσι νυκτέροισιν ib. 765. cf. Cy. 686. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξόδους Her. F. 83.

Φυλακτέος. ἃ σοι φυλακτέα An. 63. et *adverbial.* φυλακτέον Iph. T. 620. et Fr. fal. cit. II. 2.

Φύλαξ. πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ Hec. 772. τέκνων ἐμῶν φύλαξ ib. 1083. ὠμόφρων φύλαξ Ph. 662. ἀγαλμάτων φύλαξ Hip. 1399. νεῶν (navium) φύλαξ Iph. T. 270. φύλακα στρατοῦ Rh. 813. ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν Tr. 1195. τίς μοι φύλαξ ἦν; Bac. 612. ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλη φύλαξ ib. 957. οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. φύλακας ἐπῆλθον Ph. 706. φύλακας Ἀργείου δορὸς ib. 1101. φύλακες δμῶες An. 813. ἱεροὶ φύλακες Iph. T. 1027. φύλακες στρατιᾶς Rh. 15. cf. v. 88. 570. 628. 657. 698. et 723. φύλακας σώματος Ion. 22. 2) φύλαξ, ἡ. οὐ σμικρὰ φύλαξ An. 86. Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες Tr. 462.

Φύλαξις. ἔχει μοι δισσὰς φυλάξεις Hel. 513.

Φυλάσσειν, vel ττειν. αἳ δεσπότην φυλάσσετε Ion. 511. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἤθη φυλάσσεις ib. 736. δέμας φυλάσσει Dan. 59. κλήρους μοι φύλασσε χερὶ Ph. 845. πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας An. 951. ἄστη φυλάσσετε Sup. 952. σφραγῖδα φύλασσε Iph. A. 155. στεγὴν φυλάσσετε ib. 542. τί μ' ἐχρῆν πόσιν φυλάττειν; An. 940. τί σε τἀμὰ δεῖ φυλάσσειν; Iph. A. 329. κλῇδας φυλάσσειν Tr. 493. φυλάσσων ὀξέων ἀναίρεσιν Or. 404. φυλάσσων, μή τι σε λάθῃ—παραμειψαμένη Iph. A. 145. κόσμον φυλάττουσα Sup. 245. ἕν μοι φύλαξον Iph. A. 538. φυλάξας νύκτα Or. 57. ἡλίου φλογὸς καλῶς φυλάξας Ion. 1135. εἱρκταῖσι σῶμα σὸν φυλάξομεν Bac. 497. τάξιν φυλάξων εἶμι Rh. 664. φυλάσσου, μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν Iph. T. 67. φυλάσσοισθ' ἄγριον ἦθος Med. 102. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. φυλάσσεσθαι φθόνον Antiop. fr. XX. 2. φυλασσομένα (i. e. ἐνη) στόματος ἀνακέλαδον Or. 184. φυλάσσετ' (i. e. ἐφυλάσσετο) ἐμβολὰς An. 1131. ὅ σε φυλάξασθαι χρεὼν Iph. A. 989. ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν, φυλάξομαι Med. 289. ὧν φυλάξομαι ψόγον Phry. fr. XII. 2. φρουρίοις φυλασσόμεσθα πανταχοῦ Or. 758. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι Cret. fr. II. 20.

Φυλεὺς, *nom. propr. viri.* Iph. A. 285.

Φυλλάς. φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1101. δεσμὸν ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος Sup. 32. cf. v. 259. ὦ σκιερὰ φυλλὰς Bel. fr. I. 1.

Φύλλον. τὴν θανοῦσαν ἐκ χερῶν φύλλοις ἔβαλλον Hec. 574. τί τοῖσδ' ἀνέστεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; Hip. 807. ἐν δρυὸς φύλλοισι Bac. 684. σῖγα εὔλειμος νάπη φύλλ' εἶχε ib. 1083. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ ἔστησεν εὐνὴν Cy. 385. φύλλοις στέφεσθαι Aut. fr. III. 24.

Φυλλόστρωτος. λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους Rh. 9.

Φῦλον. ὁρῶ φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων Sup. 653. βάρβαρα φῦλα Iph. T. 887. δεινὰ φῦλα πόντου Æol. fr. IX. 3. φῦλα θηρῶν Chry. fr. VII. 5.

Φῦναι. vid. φύειν.

Φύρειν. φύρουσιν αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω Hec. 958. κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα ib. 496. ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένου καὶ θηριώδους θεῶν διεσταθμήσατο Sup. 201. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι Or. 1411. μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι πεφυρμένοι El. 1173. cf. Al. 499.

Φυσᾶν. τί δεινὰ φυσᾶς; Iph. A. 381. κόχλυς φυσῶν Iph. T. 303.

Φύσημα. φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον Ph. 1447. ποντίῳ φυσήματι Hip. 1211. μέλανος αἵματος φυσήματα Iph. A. 1114. φυσήματα κρυσταλλόπηκτα Rh. 440. γνοφώδη αἰθέρος φυσήματα Tr. 79.

Φύσις. οὐκ ἔστιν οὕτω στεῤῥὸς ἀνθρώπου φύσις Hec. 296. cf. Or. 3. Ion. 1004. et Antig. fr. II. 2. οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο φύσιν διέφθειρε Hec. 598. εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον Ph. 398. στυγερὰν φύσιν φρενὸς αὐθάδους Med. 103. τῆς Τυρσ. ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν ib. 1343. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν Hip. 79. cf. Bac. 315. οὐ κατὰ γνώμης φύσιν Hip. 377. χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν; ib. 783. σκληρὰ τῇ φύσει διδοὺς Sup. 884. τῷ γενναίῳ φύσιν (i. e. κατὰ φ.) Iph. A. 448. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 930. τῇ φύσει λείπεται Tr. 667. ἀνάγκη φύσεως ib. 886. μορφὴν ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν Bac. 54. ἀεὶ φύσει τὸ πεφυκὸς ib. 894. δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν ib. 1355. ἡ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα El. 941. τέκνα ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρὸς Alcmæon. fr. VIII. 3. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση Antig. fr. IX. ἡ φύσις οἴχεται Antiop. fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5. γενναίαν φύσιν Antiop. fr. XXXV. 1. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 2. μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις Phœn. fr. VII. 1. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν ejusd. fr. IX. 5. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ταύρου μέμικται καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ἡ φύσις ἑκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ἀθανάτου καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρω eorund. CLIII. 5. εἴρων τῇ φύσει Fr. inc. B. 14. 6. etc. 2) plur. τὰς γυναικείους φύσεις An. 957. διάφοροι φύσεις βροτῶν Iph. A. 558. cf. El. 368. et Melan. fr. VII. 3.

Φυσσᾶν, poët. pro φυσᾶν. μέγα φυσσῶν Iph. A. 125.

Φυτάλμιος. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις Rh. 920.

Φυτεύειν. οὗτος φυτεύει Πέλοπα Or. 11. cf. v. 551. et 584. it. Med. 878. et 1091. Hip. 460. Al. 295. 665. et 1140. An. 49. Sup. 986. et 1092. Iph. A. 29. et 1177. Rh. 354. Bac. 541. Ion. 1102. Dic. fr. IX. 2. Eu. fr. V. 2. et Fr. inc. CXLIX. 2. 3. in quibus omnibus locis φυτεύειν *liberos procreare* significat; et Med. 834. Musæ dicuntur ξανθὰν Ἁρμονίαν φυτεῦσαι, ubi vid. Schol. ἄλλο τι φυτεύων Rh. 884.

Φυτόν. ἀθλιώτατον φυτὸν Med. 231. λαμπρὸς φανήσεται σοὶ—καὶ φυτοῖς Her. 282. κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ Inus fr. XVII. 3.

Φυτουργός. μὰ—Νηρέα, φυτουργὸν Θέτιδος Iph. A. 949. τὸν φυτουργὸν Πρίαμον Tr. 481.

Φωκεὺς, Phocensis, Or. 1446. Iph. T. 917. et Tr. 10. Plur. Φωκεῖς Or. 724. 769. 1094. et 1209. Iph. T. 677. El. 18. et 1287.

Φωκίς. Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ Ph. 38. Φωκίδος ἀπὸ χθονὸς Iph. A. 261.

Φῶκος, frater Pelei. An. 688.

Φωνεῖν. ὅπως πνοὰ λεπτοῦ δόνακος φώνει μοι Or. 146. εὔφημα φώνει Iph. T. 687. et Her. F. 1185. περισσὰ φωνῶν Sup. 459. φωνοῦντα, literæ vocales, Pal. fr. II. 2.

Φωνή. σέθεν φωνῆς ἀκούσας Hec. 1115. φωνὴν οὐκ ἀφῆκεν Ph. 1449. φωνὴ Διὸς Hip. 1201. σκιᾷ ἀντίστοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις An. 746. cf. Melan. fr. XVIII. ἐξ αἰθέρος φωνή τις—ἀνεβόησεν Bac. 1076. φωνὴν ἥσει χθὼν Her. F. 1295. τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνὴν Hip. fr. IX. 2. 2) dor. φωνά. Ἀσιάδι φωνᾷ Or. 1397. ἔκλυον φωνὰν—Κολχίδος Med. 131. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ Tr. 127. 3) plur. δισσὰς φωνὰς Hip. 928.

Φωνήεις. σάρκα φωνήεσσαν Tr. 440.

Φωρᾶν. κακὸς ἐφωράθη φίλοις Or. 738.

Φὼς, *masc.* vir, homo. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. νέου προθανοῦσα φωτὸς Al. 474. θεοσεβῆ φῶτα ib. 608. κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα ib. 863. πονηροῦ φωτὸς ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ Rh. 709. μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ δουλεύειν Tr. 282. οὐ φῶτα βρότειον

Bac. 542. εἰς ὄμματ' εὔνε φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ἀρίςε φωτὸς δάμαρ Her. F. 150. φωτὶ μακαρίῳ αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν ib. 1291. φίλε φωτὸς El. 561. δόλῳ φωτὶ Alcmæon. fr. V. 1. φωτὸς κακέργε σχήματ' ἐκμιμέμενον Antiop. fr. XXX. 2. εἰ— φῶτ' ἔθηκε χείρονα ejusd. fr. XXXVI. 2. φωτὶ ἐκ ἔτη πρέπων Fr. inc. CCXX. λεύσσω φῶτε περιπολεν9' ἡμῶν ςρατὸν Rh. 773. φῶτε συμμάρψας δύω Cy. 396. δύ' οἰκτρὼ φῶτε Hel. 1100. τρόποι κακοβέλων φωτῶν Bac. 399. περισσῶν παρὰ φωτῶν ib. 429. μιξόθηρας φῶτας Ion. 1161. φῶτας κακέργες ἐξαλύξωμεν El. 219.

Φῶς, *neutr.* lux. ὦ φῶς Hec. 435. ἐκέτ' εἶ βλέπεσα φῶς ib. 668. ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; Or. 243. ἔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις Ph. 346. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. πρὶν εἰς φῶς σὸν καταςῆσαι βίον Al. 363. χαίρεις ὁρῶν φῶς; ib. 694. λευκαίνει τόδε φῶς ἤδη λάμπεσ' ἠὼς Iph. A. 157. φῶς μακάριον ib. 439. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1218. conf. v. 1250. τῆς ἀληθείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. φῶς ἐν ἡλίε (i. e. unus dies) Rh. 447. φῶς σεμνε πυρὸς Bac. 1081. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει Cy. 137. ἐκκαίειν τὸ φῶς (i. e. oculum) Κύκλωπος ib. 629. διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς Ion. 189. ὦ φῶς μητρὶ, κρεῖσσον ἡλίε ib. 1439. τὸν τρισώματον κύνα εἰς φῶς ἀνάξων Her. F. 25. Θήβαις ἱερὸν φῶς ib. 797. τὸ μὲν—ἐν φῷ Meleag. fr. V. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένες Fr. inc. B. 2. 1. etc.

Φωσφόρος. φωσφόρῳ θεᾶ Iph. T. 21. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη Hel. 575. cf. Fr. inc. CXXVI. ἡ φωσφόρος Ἕως Ion. 1157. φωσφόρες κόρας Cy. 608.

X.

Χάζεσθαι. δὶς θανεῖν ἐ χάζομαι Or. 1116.

Χαίρειν. χαίρεσιν ἄλλοι Hec. 427. χαίρεις ὑβρίζεσ' εἰς ἐμέ; ib. 1257. cf. v. 1258. λόγοισι χαίρει Ph. 363. ἐδενὶ χαίρεις Hip. 184. τὲς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας ἐ χαίρεσι ib. 1340. χαίρεις ὁρῶν φῶς; πατέρα δ' ἐ χαίρειν δοκεῖς; Al. 694. ἔτ' αὐγὰς χαίρω προσορῶν ib. 871. μῶρος, ὅστις—ἄλλοτ' ἄλλοσε βέβαια χαίρει Tr. 1205. χαίρει θαλίαισιν Bac. 418. τὸν σοφὸν ἐ φθόνῳ χαίρω θηρεύεσα ib. 1003. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς χαίρεις κακῶς πράσσεσι δεσπόταις; ib. 1032. cf. v. 1038. βορᾷ χαίρεσιν ἀνθρωποκτόνῳ Cy. 127. ἐδέν τι χαίρω σοῖς λόγοις Hel. 1213. cf. El. 1106. τίς ἐχὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν; Aug. fr. V. οἱ τυραννίδι χαίρεσιν ejusd. fr. VII. 2. σκῦλα βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα ejusd. fr. IX. 2. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2. χαῖρε, vox salutantium, *salve* et *vale,* Hec. 426. Or. 476. 477. et passim. χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις Tr. 354. τὰ δ' ἄλλα χαῖρε, κύλικος ἑρπέσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. χαιρέτω πόλις Ph. 926. χαιρέτω βελεύματα τὰ πρόσθεν Med. 1044. cf. v. 1048. χαιρέτω μὲν αὖλις ἥδε, χαιρέτω δὲ θυμάτων κ. τ. λ. Cy. 362. sq. χαιρόντων (att. pro χαιρέτωσαν) πόνοι Her. F. 575. χαίρειν τοῖς κακοῖς Hec. 1236. τὴν σὴν Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip. 113. cf. v. 1059. it. Cy. 318. El. 400. Dic. fr. I. 7. et Fr. inc. XLII. 2. δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι Iph. A. 31. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις ib. 921. λαίφεσι χαίρειν ib. 1326. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς Bac. 1255. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647. χαίρων ἴθι Ph. 928. τὰ κοινὰ χαίρων μόνος Ion. 358. δρῶν ἔχαιρες Fr. inc. CII. ἡδοναῖς δίσκε κεχαρημένον Iph. A. 200. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ Cy. 367. κεχαρμένοι ἀοιδαῖς Tr. 529. ἔνδοθεν κεχαρμένη Or. 1122. cf. El. 1077. θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα Iph. A. 1525. etc.

Χαίτη. λέοντος ὅέρος χαίτῃ πεφρικὸς Ph. 1128. σείσασα χαίτην Med. 1191. ξανθῆς χαίτης βοστρύχους El. 515. cf. v. 520. et 527. 2) dor. χαίτα. παρὰ χαίταν ξανθὰν Hip. 220. cf. Iph. T. 173. Tr. 227. et Cy. 75. χαίτα τομαῖος Al. 101. πολιὰν ἔχοντε χαίταν ib. 473. ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἱματηρὰν ἑλιχθεῖσα Iph. T. 443. χαίτας ἀβροπλούτοιο ἐς ἔριν ὀρνυμένα ib. 1148. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 887. 3) plur. βοστρύχων—χαίταις πλόκαμον Ph. 315. ἐπιβαλλομέναν χαίταισιν—πλόκον ἀνθέων Med. 841. πολιὰς ἐπὶ χαίτας προπετὴς ὢν Al. 912.

Χαλὰ, dor. pro χηλή. λύκου αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. τεθρίππων ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. χαλαῖσιν ὠμοσίτοις Ph. 1032. λέαινα, χαλαῖς Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον El. 474.

Χάλαζα. Ζεὺς χάλαζαν ἄσπετον πέμψει Tr. 78.

Χαλᾷν. ναῦς—ἐστη, ἣν χαλᾷ πόδα Or. 706. μί᾽ εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 660. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933. Κύπρις οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾷ Dic. fr. VI. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις Hec. 403. χάλα τὸν ἀσκὸν Cy. 160. μήτ᾽ εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. φρονήματος χάλα Fr. inc. XXX. 3. χαλᾶτε κλῇδας Med. 1314. χαλᾶτε κλῇθρα Hip. 808. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. χαλᾷν κελεύω δεσμὰ An. 578. cf. Her. F. 1056. εἴκειν ὁδοῦ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν Ion. 637. φίλους τοὺς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις Er. fr. II. 18. σπαργῶντάς μοι τοὺς μαστοὺς χάλασον Cy. 55.

Χαλεπός. χαλεπῶν μόχθων El. 1352. χαλεποὶ πόλεμοι ἀδελφῶν Fr. inc. XCII. χαλεπᾷ συμφορᾷ Hip. 767. χαλεπὸν βάρος ib. 259. χαλεπὸν τόδ᾽ εἶπας Cy. 566. χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματα Med. 1268.

Χαλεπῶς. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι Med. 121. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας Hip. 203. χαλεπῶς εἰς τόδ᾽ ἂν ἥκοις Bac. 1378.

Χαλινός. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις Al. 495. πῶλον, χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4. διπλοῖν χαλινοῖν Cy. 460. πέλας χαλινῶν Hip. 1196. πάλιν ἐξορμάσεις τοὺς χαλινοὺς Iph. A. 151. χαλινοῖς λινοδέτοις Iph. T. 1043. γυναικὶ δοῦναι χαλινοὺς Cress. fr. XI. 2.

Χαλινωτήριον. χαλινωτήρια νεῶν Hec. 539.

Χάλκασπις Ἄρης Iph. A. 764. χαλκασπίδων λόχος Her. F. 795.

Χαλκεγχής. τῶν χαλκεγχέων Τρώων Tr. 143.

Χαλκεμβολάς. ναῶν χαλκεμβολάδων Iph. A. 1320.

Χαλκεομίτωρ Tr. 271.

Χαλκέοπλος. μυριάδας χαλκεόπλων Δαναῶν Hel. 699.

Χάλκεος, ους. χάλκεον λέβητα Cy. 391. Γοργὼ χαλκῆ Rh. 307. χαλκοῖς σῶμ᾽ ἐκοσμήσανθ᾽ ὅπλοις Ph. 1368. cf. Sup. 1150. Iph. A. 1260. et Tr. 572. ὁ χαλκέοισι νώτοις οὐρανὸν ἐκτρίβων Ion. 1.

Χαλκήλατος. χαλκήλατον ἠθμὸν Eu. fr. I. 1. ἀσπίδας χαλκηλάτους Bac. 798. λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον Cy. 398. χαλκήλαθ᾽ ὅπλα Hel. 1279.

Χαλκίοικος. οὐδέποτ᾽ ἔτι—χαλκίοικον ὀλβιεῖς Hel. 231. χαλκίοικον ὡς Ἀθάναν μόλοιμι ib. 251.

Χαλκὶς, *urbs Eubœæ.* Iph. A. 168. 598. et 1493.

Χαλκόδετος. χαλκόδετα ἔμβολα Ph. 115.

Χαλκόκροτον φάσγανον Ph. 1570.

Χαλκόνωτος ἀσπὶς Tr. 1136. ἰτέα ib. 1193.

Χαλκοπληθὴς στρατὸς Sup. 1219.

Χαλκόπους τρίπους Sup. 1196.

Χαλκόπυλος. πόλιν χαλκόπυλον θεᾶς Tr. 1113.

Χαλκός. χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. ἀντιθέντας χαλκὸν Hip. 621. κρόταλα χαλκοῦ Cy. 204. χαλκοῦ αὐδὰν χθονίαν Hel. 1362.

Χαλκότευκτος. χαλκότευκτα κλῇθρα Iph. T. 99.

Χαλκοτευχὴς Καπανεὺς Sup. 999.

Χαλκωδοντίδαι, *nom. gentis.* Ion. 59.

Χαλυβδικόν. ἄτερ χαλυβδικοῦ Her. 162.

Χάλυβες, *nom. gentis.* Al. 983. et Cret. fr. II. 7.

Χαμᾶζε, *adverb.* Bac. 633.

Χαμαὶ, *adverb.* Med. 1170.

Χαμαιπετής. ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρὸς Or. 1491. ὑψόθεν χαμαιπετὴς πίπτει πρὸς ὄδας Bac. 1109. ϛιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ Tr. 507. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ ἔϛησεν εὐνὴν Cy. 385.

Χαμεύνη Sci. fr. I. 1. λεῖπε χαμεύνας φυλλοϛρώτȣς Rh. 9. cf. v. 852.

Χάος Cad. fr. vers. 2.

Χαρά. ματρὶ ȣ̓κ ἔϛιν χαρὰ Hec. 427. ὕπνȣ γλυκυτάταν χαρὰν Or. 159. cf. v. 186. ὥστε σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς Ph. 174. χαρᾷ μελέων Al. 581. κέρτομός με θεȣ̃ τις ἐμπλήσσει χαρά; ib. 1128. γόος ἅμα χαρᾷ Iph. T. 832. ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ Tr. 542. ȣ̓κ εἰς ἀπίϛȣς δεσπότας βαλεῖς χαρὰν Ion. 751. πόθεν ἐλάβομεν χαράν; ib. 1449. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν El. 401. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ ib. 879. πολλάκις τὸ λυπȣ̃ν ὕϛερον χαρὰν ἄγει Antig. fr. XIV. 2.

Χαρακτήρ. δεινὸς χαρακτὴρ, κἀπίσημος Hec. 379. ἀνδρῶν—ȣ̓δεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι Med. 519. φανερὸν χαρακτῆρ' ἀρετῆς Her. F. 658. ἀργύρȣ σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 559. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν ib. 572. χαρακτὴρ χρηϛὸς Dan. fr. II. 2.

Χαράσσειν. κείνῳ τόδε μὴ χαράσσȣ Med. 156. νῶτον χαραχθεὶς Rh. 73.

Χαρίεις. χαρίεσσαν ὥραν Cresph. fr. IV. 6.

Χαρίζεσθαι. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζῃ Or. 1514. ὀργῇ ὅστις εὐθέως χαρίζεται Æol. fr. III. 1. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1. τί χρὴ δράσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι φρενί; Hip. 1262. χρύσεα χάρισαι προσθήματ' ἀγλαΐας El. 192. μέτριον τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν Epist. I. ȣ̓ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ Her. F. 890.

Χάρις. ἢν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι Hec. 257. cf. Fr. inc. CLII. 2. χάριν ἀπαιτῶ τὴν τότε Hec. 276. διὰ μακρȣ̃ ἡ χάρις ib. 320. τῶν—ἀσπασμάτων χάριν τίν' ἕξει; ib. 830. ἐκ τȣ̃ σκότȣς—τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις ib. 832. εἴπερ τῷδ' ἐβȣλήθης χάριν θέσθαι ib. 1211. cf. Bac. 720. et El. 61. χάριν μοι δὸς Or. 104. χάριν φέρεις ib. 239. πατρῴαν τιμῶν χάριν ib. 827. cf. Her. 242. χάριν ἀχάριϛον εἰς θεȣ̀ς διδȣ̃σα Ph. 1745. βίᾳ χάριν μεθεῖσα Med. 227. cf. Hip. 1408. βέβακεν ὅρκων χάρις Med. 439. σοὶ χάριν φέρȣσα ib. 508. cf. Ion. 1183. μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν Med. 538. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν Hip. 515. ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι χάριν Al. 300. σοὶ μυρίαν ἕξω χάριν ib. 547. ἄπληϛος χάρις γόων Sup. 79. σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρȣ̀ς ib. 385. πȣ̃ νυχευμάτων χάρις; ib. 1135. χάριν ἀγήρω γ' ἕξομεν ib. 1177. εἴη μοι μετρία χάρις Iph. A. 555. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο Iph. T. 566. χάριν ἔχω ζωᾶς, χάριν ἔχω τροφᾶς ib. 846. sq. κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν Rh. 476. ἡ χάρις ȣ̓ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 87. χάριν μονῆς ἔχων ib. 1129. ὠμοφάγων χάριν Bac. 139. ναὶ τὰν βοτρυώδη Διονύσȣ χάριν οἴνας ib. 535. ἄκρατος ἡ χάρις Cy. 573. διατελεῖν χάριν Her. 435. ȣ̃τοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις ib. 439. Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 767. λίγεια λωτȣ̃ χάρις ib. 893. χάριν προδόντες τήνδε ib. 1036. ἐμὰ δάκρυα—πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας Hel. 661. χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω ib. 1250. τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν ib. 1394. ὡς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω ib. 1427. χάριν πράσσων ἀδελφῷ Ion. 36. cf. v. 896. χάριν ȣ̓ προλαβὼν ib. 914. χάριτι προσθεῖναι χάριν Her. F. 327. εὐνομίᾳ χάριν διδȣ̀ς ib. 779. χάριν γηράσκȣσαν ἐχθαίρω φίλων ib. 1223. εἴσῃ μοι χάριν; And. fr. V. τȣ̀ς πρὸς χάριν—πονηρȣ̀ς Er. fr. II. 19. ἦλθε—τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλὴ Hip. fr. XVIII. 6. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phi. fr. II. 1. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε Fr. inc. LXXXVI. 3. etc. b) plur. χάριτας ἔχων πατρὸς Or. 244. χάριτας πατρῴας ἐκτίνων ib. 453. ἀμαθεῖς χάριτας εἴς σ' ἀνήψατο Ph. 572. χάριτες χαροποιοὶ ib. 795. τῆς εὐκλείας χάρισιν ἔνθεν ὁρμάσω Sup. 1015. τόξ' ἐντείνεται χαρίτων Iph. A. 549. φίλας χάριτας ἔδωκα ib. 1222. ἐς ἁμίλλας χαρίτων Iph. T.

1147. πρόσωπα νεαρὰ χάρισι—τρέφεις Tr. 836. παρθένων χάριτας ib. 1108. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. ἐκεῖ χάριτες ib. 413. χάριτας πονηρὰς κἀδίκους ὠνουμένη Hel. 908. τοῦ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην ib. 1413. ἀφαιρεθήσῃ χάριτας And. fr. VII. 7. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1. ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους Melan. fr. XX. 2. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτοῦ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. 2) ἡ Χάρις, *nom. propr.* Venus. Hel. 1012. et plur. Χάριτες, Gratiæ, Hip. 1147. Cy. 577. et 579. Hel. 1357. et Her. F. 673. 3) *adverb.* χάριν pro ἕνεκα, *causa*, *gratia*, passim occurrit.

Χαριστήριον. πολλὰ καὶ μεγάλα χαριστήρια Epist. III.

Χάρμα. διπλοῦν χάρμα Sup. 333. χάρμα μέγα Her. 637. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τοὺς γόους τ' ἔχε Hel. 328. χαρμάτων τητώμεθα Or. 1084. χάρματ' Ἐριννύος Ph. 1508. οὐκ ἐπὶ χάρμασιν λέγω ib. 1549. χάρματα θηρῶν Sup. 282.

Χαρμονή. ἐκ χαρμονῆς πάλιν μεταστὰς Ion. 583. 2) dor. χαρμονά. πῶς τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; Ph. 321. χαρμονὰν Hel. 660. 3) plur. παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονὰς Ion. 1379. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι Her. F. 384. χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολὰς ib. 742.

Χαροποιός. ἀπὸ χαροποιῶν θυσιῶν Hec. 917. χάριτες χαροποιοὶ Ph. 795.

Χαρτός. χαρτὰ πάσχω Ph. 621.

Χάρυβδις Sup. 500. et Tr. 436.

Χάρων, portitor inferorum. Al. 255. et 362. et Her. F. 432.

Χάσμα. τέθριππον ἅρμα περιβαλοῦσα χάσματι Sup. 501. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626. χάσμα χθονὸς Ion. 281. et El. 1271. et χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 2. δεινῷ χάσματι θηρὸς Her. F. 363. Ταρτάρου εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599.

Χατίζειν. ὁ σοῦ χατίζων Her. 466.

Χαυνοῦν. αἵ μοι λέγουσαι τούσδ' ἐχαύνωσαν λόγους An. 932.

Χεῖλος. εὐρείας φάρυγγος ἀναστόμου τὸ χεῖλος Cy. 356. καθαρὸν τὸ χεῖλός μου ib. 559. χείλεσιν διδοὺς ὀδόντας Bac. 621. εἰς αὐτὸ χείλη—καθῆκαν Ion. 1199.

Χεῖμα. χείματος ἀγρίου τυχοῦσα An. 749. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς ib. 892. χείματος προβλήματα Sup. 207. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph. fr. XIII. 4. cf. Er. fr. I. 16.

Χειμάζεσθαι. ἄλλῃ ἐν τύχῃ χειμάζομαι Hip. 315. δόμων σῶν ὄλβος ὡς χειμάζεται Ion. 966. πόλις χειμασθεῖσα Sup. 269.

Χείμαῤῥος. φάραγγες ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέουσαι Tr. 449. διὰ χειμάῤῥου νάπης—ἐπήδων Bac. 1091.

Χειμέριος ὄμβρος Hel. 1497.

Χειμών. χειμὼν μέτριος φέρειν Tr. 683. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429. χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν Hel. 127. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. χειμῶνα αὔξει Dan. fr. I. 4. θέρους τε χειμῶνός τε μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.

Χεῖν. ὅταν βορέας χιόνα χέῃ Cy. 328. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων ib. 404. cf. Tr. 38. χοὰς χεόμενος Or. 472. κρῆναι ἀμβροσίαι χέονται Hip. 748. πλόκαμος—γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος Bac. 456. κεχυμένος ἐπαντέλλει Her. F. 1052. ὅταν αἷμα χυθῇ κατὰ γᾶν Or. 1398. et αἷμα χυθὲν El. 486. et 514.

Χείρ. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι τιμωρὸν Hec. 842. χεῖρα ἱκεσίαν ib. 851. cf. Sup. 108. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψεις βίον Hec. 1034. ἔχουσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερὸς ib. 1153. βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερὶ; Or. 271. λευσίμῳ χερὶ ib. 861. χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ ib. 1297. ὁπλίζου χέρα σύμμαχον Rh. 23. πολυφόνου χειρὸς ib. 466. Ἑκτορεία χεὶρ ib. 762. πώλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χερὶ ib. 772. κωπήρης χεὶρ Tr. 161. βιαίῳ χειρὶ Her. 103. et β. χερὶ ib. 107. βαρβάρου χερὸς τάδε ib. 132. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη ib. 275. ὅπως ἂν τὸν Μυκ. στρατὸν πολλῇ δέχωμαι χειρὶ ib. 338. cf. vers. 1035. οἵτινες—εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. θεοῖσι δούλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. οὐδὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα ib. 1316. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις El. 610. οἰκεία χεὶρ ib. 629. σὺν Ἀθάνᾳ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. etc.

2) plur. χεῖρες et χέρες. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν Hec. 50. εἰς χερῶν ἅμιλλαν ib. 226. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; Ph. 599. ἁγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. cf. vs. sq. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι Rh. 176. σ' ἐ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποςελῶ Hel. 1296. ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. σοφὸν ἓν βȣλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Antiop. fr. XII. 3. etc.

Χείριος. ἥδε χειρία An. 412. γυναῖκα χειρίαν λαβὼν ib. 629. cf. Cy. 176. χειρία γ' ἁλȣ̃σα Ion. 1257.

Χειροδράκοντες El. 1345.

Χειρȣ̃σθαι. μόλις νιν—χειρȣ́μεθα Iph. T. 330. μ' ὥστε μόσχον χειρȣ́μενοι ἔσφαζον ib. 359. Ἀταλάντην κάπρον χειρȣμένην Αἰτωλὸν Ph. 1116. δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι Tr. 861. ὅσȣς κακȣ̀ς ἐφεῦρον—τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι Her. F. 570. ᾤμωξα πρὸς τέκνων χειρȣμένης (ubi est *partic. pass.* non *med.*) El. 1168.

Χείρων, *nom. propr.* præceptor Achillis. Iph. A. 209. 705. 709. 927. et 1066.

Χείρων, *adject. comp. sine posit.* deterior. εἴς τε τὸν ὄλβιον, τόν τε χείρονα Bac. 422. μὴ χείρων πατρὸς Her. 329. εἴ τιν' εὐφυᾶ—φῶτ' ἔθηκε χείρονα Antiop. fr. XXXVI. 2. χείρονες πεφυκότες Bel. fr. X. 1. χείρονα νόσον An. 219. ȣ̓δέν ἐςι χεῖρον, ἢ γῆρας βαρὺ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσίν ἐςι τῶν ἀμεινόνων Sup. 196. 2) *Superl.* χείριςος. τὰ χείρις' ἐν δόμοις εὑρήκαμεν Hel. 1528.

Χειρῶναξ. οἱ τῶνδε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων Phi. fr. VI. 3.

Χελιδών. χελιδόνων μȣσεῖα Alcmen. fr. II. 2.

Χέλυς. καθ' ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 449. cf. Her. F. 683. ἀποῤῥήξω χέλυν El. 837. vid. not.

Χερμάς. χερμάδας κραταβόλȣς ἔῤῥιπτον Bac. 1094.

Χέρνης. ἐν χέρνησι δόμοις ναίω El. 207.

Χερνίπτεσθαι. χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι Iph. T. 622.

Χέρνιψ. ȣ̓χ ὁρῶ πηγαῖον χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν (sc. τὸν δαλὸν) Her. F. 929. εὖ γ' ȣ̓̀ν θίγοις ἂν χερνίβων; Or. 1602. ἐπὶ χέρνιβας μολὼν Ph. 666. χερνίβων ἐςήξη πέλας Iph. A. 675. cf. v. 955. 1111. 1479. 1513. 1518. et 1569. it. Iph. T. 58. 244. 335. 643. 861. et 1190. et El. 792.

Χεῤῥονήσιος. τὴν ἀρίςην Χεῤῥονησίαν πλάκα Hec. 8. ἐν γῇ Χεῤῥονησίᾳ ib. 33.

Χερσαῖος. ὅς σε—ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίȣ κακὸν An. 458.

Χερσεύειν. τὸν παῖδα χερσεύει μόρος Pol. fr. I. 3.

Χερσόθεν Her. 430. et Hel. 1285.

Χέρσος, 1) terra continens. φοιτᾷ καὶ διὰ λίμνας, χέρσον τε Hip. 149. κατὰ χέρσον Iph. T. 884. Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν Rh. 67. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1069. cf. v. 1072. ποντίων καθαρμάτων, χέρσȣ τ' ἀμοιβὰς Her. F. 226. χέρσȣς παράλȣς Ion. 1584. 2) desertus. πυρὰ χέρσος ἀγλαϊσμάτων El. 325.

Χεύειν. δάκρυσι χεύω El. 181.

Χεῦμα. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320. καλὸν πόντȣ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Dan. fr. X. 2. Ἰσμηνȣ̃ ἐπὶ χεύμασι βαίνων Ph. 800. Εὐρίπȣ διὰ χευμάτων Iph. A. 166. βοτρύων ἐπὶ χεύμασι Her. F. 892. ποταμίοις παρὰ χεύμασι El. 152.

Χηλή. πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42. τετραβάμοσι χηλαῖσι ib. 815. χηλαῖς ποδῶν Bac. 619. φοινικοσκελεῖς χηλὰς παρεῖσα Ion. 1208.

Χήνειος. χηνεία δαὶς Cress. fr. IX. 4.

Χηρεύειν. χηρεύεις μόνος; Al. 1092. διὰ μακρȣ̃ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν Cy. 439.

Χῆρος. ςυγναὶ ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 865. hinc *subst.* χήρα, vidua. χήραν πολιὸν An. 348. χῆραι ἔθνησκον Tr. 380.

Χηρȣ̃ν. ἅλις Πριάμȣ γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα Cy. 303.

Χθόνιος. χθόνιον θεὸν Ph. 1331. χθόνιον παρ' ᾅδαν Al. 237. cf. An. 545. χθόνιος Ἑρμῆς Al. 746. Ἐχίων χθόνιος Bac. 541. ὃν κατὰ γᾶς ἐνέρων χθόνιον—ἐδόκȣν ναίειν Ion. 1442. ὦ χθόνιοι θεοὶ Hec. 79. ἠχὼ χθόνιος Hip. 1201. χθονίαν λίμναν Al. 905.

χθονίαν θεᾶς μῆνιν Iph. T. 1272. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν Hel. 351. χαλκᾶ αὐδὰν χθονίαν ib. 1362. χθονίας Γοργᾶς Ion. 1054. χθονίας ἄλσος Her. F. 615. vid. not. μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1249. χθόνιον γένος Bac. 538. ἐς χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 1. χθονίων τ' ἀερίων τε δάμναται παιδεύματα Æol. fr. IX. 4. χθονίων Ἅιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8.

Χθών. Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. et 17. Θρῃκίας χθονὸς ib. 36. etc. κᾶφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465. cf. Hel. 859. τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός; Æg. fr. IV. νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ἅπασα χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. etc.

Χίλιοι. νεῶν χιλίων ἄρχων Iph. A. 355. cf. Iph. T. 10. et El. 2.

Χιλιόναυς. χιλιόναυν ϛρατὸν Or. 352. ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος Ἄρης An. 106. χιλιόναυν ἔχων ϛρατιὰν Rh. 262. ἐλάταις χιλιόναυσιν Iph. A. 174.

Χιλιοναύτας, dor. pro ης. σὺν κώπᾳ χιλιοναύτᾳ Iph. T. 141.

Χιονίδης, *nom. propr.* amicus Euripidis. Epist. II.

Χιονοθρέμμων. χιονοθρέμμονας Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπιὰς Hel. 1339.

Χιονότροφος. Ἀρτέμιδος χιονότροφον ὄμμα Ph. 809.

Χιονόχρως Hel. 218.

Χιονώδης. τὴν χιονώδη Θρῄκην Hec. 81.

Χῖος, *nom. insulæ.* Epist. II.

Χιτών. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον Iph. T. 288.

Χιών. ἀμφὶ Θρῄκην, χιόνι τὴν κατάρρυτον An. 214. πώλων χιόνος ἐξαυγεστέρων Rh. 304. νάπη, χιόνι καταῤῥύτα ποταμείᾳ Tr. 1067. λευκῆς χιόνος βολαὶ Bac. 661. ὅταν βορέας χιόνα χέῃ Cy. 328. χιόνος οὐδέν μοι μέλει ib. 330. λευκῆς τακείσης χιόνος Hel. 3. conf. Ar. fr. II. 4.

Χλαῖνα. σὺν τᾷδε τράγου χλαίνᾳ μελέᾳ Cy. 80. ὅταν ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσῃς Peliad. fr. VI. 4.

Χλανίδιον. χλανιδίων ἔσω κρυφθεὶς Or. 42. τὸν κατήρη χλανιδίοις Sup. 110.

Χλιδᾶν. πλούτῳ χλιδῶσα Fr. inc. CXXXIX.

Χλιδανός. χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας— βόϛρυχον Cy. 498.

Χλιδή. ἕδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2. cf. v. 147. et Thes. fr. VIII. 1. μυρίων πέπλων χλιδὴν Rh. 960. αἳ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ—ἦλθον πρὸς Ἴδην Tr. 975. ἣν εἶχε χλιδὴν τέκνῳ προσάψασα Ion. 26. 2) dor. χλιδά. παρθένιον χλιδὰν Ph. 232. λουτροφόρου χλιδᾶς ib. 350. Τμώλου χρυσορόου χλιδᾷ Bac. 154. 3) plur. χλιδὰς πόντος ἥρπασε Hel. 431. ἐν πολυχρύσοισιν χλιδαῖς Dan. 2.

Χλίδημα. βαρβάρῳ χλιδήματι Iph. A. 74.

Χλόα. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν Hip. 1138. ϛεφανώδει χλόᾳ Iph. A. 1058. ἕλικα ἀνὰ χλόαν Hel. 180. κισσῷ ϛεφθεῖσα χλόα ib. 1376.

Χλοερός. χλοεραῖς λείμακος ἡδοναῖς Bac. 864. δεῖμα χλοερὸν Sup. 599. ῥέεθρα χλοερὰ Ph. 664. χλοερὰ ῥόδεα πέταλα Hel. 249. ϛάδια χλοερὰ Ion. 497.

Χλοεροτρόφον πεδίον Ph. 833.

Χλόη. γλαυκὴν χλόην αὐτοῦ λιποῦσαι Sup. 258. εἰς λειμώνων χλόην καθεῖμεν αὐτὰς Iph. A. 422. ἀμπέλου βοτρυώδει χλόῃ Bac. 12. νεμομέναις χλόην μόσχοις ib. 734. λαχνῶδες οὐδας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539. ὃς οὔποτ' ἐκλείπει χλόην Ion. 1435. σελήνας πυρίμου χλόης Er. fr. XVI. 2.

Χλοηρός. βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι Bac. 107.

Χλοηφόρος. γαίας Δίρκας χλοηφόρους Ph. 650. χλοηφόροισιν ἔρνεσι ib. 656.

Χλωροκόμος. χλωροκόμῳ ϛεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 759.

Χλωρός. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν Hel. 355. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις Bac. 38. οἴνου χλωραὶ ϛαγόνες Cy. 67. αἵματι χλωρῷ Hec. 129. ὕδατι χλωρῷ Fr. inc. XCIV. 1. χλωρὸν δάκρυ Med. 906. et χλωροῖς δακρύοις ib. 922. et χλ. δάκρυσι Hel. 1205. ἄνθεσι χλωροῖς Iph. A. 1297. χλωρὰ σῦκα Fr. inc. CXLVII. 1.

Χνόη. μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118.

Χοή. σοὶ χοὴν πέλανόν τε φέρω Fr. inc. CLV. 1. ἔῤῥει χοὰς θανόντι

πατρὶ Hec. 529. cf. v. 535. it. Or. 96. 113. 117. 124. 472. 1187. et 1322. Ph. 940. Iph. T. 61. et 160. Her. 1040. et El. 324.

Χοῆρες *ἄγγος* Iph. T. 960.

Χοιράς. *παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος* An. 1266. *Δήλιοι χοιράδες* Tr. 89.

Χολή. *δοχαὶ χολῆς πέλας* El. 828. *μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς;* Scy. fr. I. 3.

Χόλος. *μέγαν χόλον σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν* Hec. 1118. *ὐδὲ παύσεται χόλυ* Med. 94. *κινεῖ χόλον* ib. 99. cf. v. 172. 245. 590. 898. 1150. et 1266. *πόσει πάρες χόλον* Iph. A. 1609. *τῶν Ἐριννύων χόλον φεύγων* Iph. T. 1439. *γνῷ τὸν Ἥρας οἷός ἐςʼ αὐτῷ χόλος* Her. F. 840.

Χολῦσθαι. *Ἥρας ὅδʼ ἀγών τις χολυμένης* Her. F. 1189. *εἴ τι λέξεις, ὧν χολώσεται ςρατὸς* Tr. 730. *χολωθεὶς* Al. 5. et *ὀργῇ χολωθεὶς* Dan. 40.

Χοραγός. *χοραγὲ τῶν καλλιχόρων δελφίνων* Hel. 1470.

Χορδή. *ὑπʼ ἄντυγι χορδᾶν* Hip. 1135.

Χορεία. *ὐκ ἐν χορείαις—σοὶ προχωρεῖ δαιμόνων κατάςασις* Ph. 1271.

Χορεύειν. *χορεύει Σελάνα* Ion. 1080. *χόρευε* Tr. 332. et Bac. 511. *χορευέτω Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ* Her. F. 1303. *ποῖ δεῖ χορεύειν;* Bac. 184. cf. v. 205. et 207. *χορεύων* Hyp. fr. I. 3. *ἐχόρευσεν ἀμφὶ σὰν κιθάραν νεβρὸς* Al. 586. *γάμυς ἐχόρευσαν* Iph. A. 1057. *Μῦσας, αἵ μʼ ἐχόρευσαν* Her. F. 686. *χορεῦσαι παρακαλεῖ μʼ ὁ Βάκχιος* Cy. 156. *χορεύσας* Bac. 21. *ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει* Rh. 376. *γᾶ πᾶσα χορεύσει* Bac. 114. cf. v. 195. et 323. *τάχα σʼ ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω* Her. F. 871. *ἥξει χορεύσων* Bac. 567. *κατὰ πόντον—χορευόμεναι* Ion. 1084. *τὸν μανίαισι Λύσσας χορευθέντʼ ἐναύλοις* Her. F. 879.

Χόρευμα. *Βακχεῖον χόρευμα* Ph. 658. *κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ* Her. F. 889. *χωρήσεται Μῦσαισι χόρευμα φίλον* El. 875. *εἰς χορεύματα συνῆψαν Τριετηρίδων* Bac. 132. *ὑπὸ χορευμάτων* Ion. 1474.

Χορευτέον Bac. 324.

Χορηγία. *χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις* Epist. IV.

Χορός. *ἀθανάτας θεῦ χορὸς* Ph. 243. *λαβῦσα πεντήκοντα Νηρῄδων χορὸν* An. 1268. cf. Iph. T. 274. et 428. et Tr. 2. *χορὸν, τὸν ᾅδας σέβει* Sup. 75. *ἄναγε χορὸν* Tr. 326. *ὁ χορὸς ὅσιος* ib. 328. *ἐμοὶ χορὸς ἡδὺς* Her. 892. *χορὸς καλλίμορφος τέκνων* Her. F. 925. *τὸν Ἀΐδα χορὸν ἰαχήσω;* ib. 1027. *θὲς εἰς χορὸν ἴχνος* El. 859. *ἐπάειδε καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ* ib. 865. *χορὺς ἐπʼ ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱςάναι* Al. 1158. cf. Iph. A. 676. *χοροῖς ςαίην* Iph. T. 1143. *τὰν Διὸς κόραν ἐμελπόμαν χοροῖσι* Tr. 554. *χορῶν εὔφημοι κέλαδοι* ib. 1071. *Βάκχαις συμμετασχήσω χορῶν* Bac. 63. cf. v. 148. 220. 378. et 1141. *θιάσυς γυναικείων χορῶν* ib. 679. *ἐν παννυχίοις χοροῖς* ib. 860. *θεῦ χορὺς κρυφαίυς* ib. 1107. *ὐ τάδε χοροὶ* Cy. 63. *χορῶν μολπαὶ* Her. 780. *κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων* Hel. 1329. *ξυνελθῦσα χοροῖς* ib. 1484. *ἵνα χορὺς ςείβυσι ποδοῖν* Ion. 495. *πρὸς χορὺς τραπώμεθα* Her. F. 761. cf. v. 763. *ςᾶσα χορὺς* El. 178. *χορῶν τητωμένη* ib. 310. *πέμπυσαι χορὺς* ib. 434. *ἄςρων αἰθέριοι χοροὶ* ib. 467. *χοροὶ Ἀτρειδᾶν ἐγέραιρον οἴκυς* ib. 711. *κόσμος ἐν χοροῖς* ib. 951.

Χόρτος. *θηρῶν ὀρείων χόρτον, ὐχ ἵππων, λέγεις* Al. 498. *πώλοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χερὶ* Rh. 771. *ὁ χόρτος εὔφρων* Cy. 505. *χόρτων εὐδένδρων* Iph. T. 134.

Χραίνειν. *ὐ δικαίως τῆς θεῦ τὴν πρόσπολον χραίνεις* Iph. T. 799. *ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς* Hip. 1438. *ὀλιγάκις ἄςυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον* Or. 917. *ὁ θεὺς ἀνομίᾳ χραίνων* Her. F. 757. *χρᾶναι λέχη* Hip. 1266. cf. Hec. 366. *σίδηρος, ὃν φόνυ κηλῖσιν αἵματι χρανῶ* Iph. A. 971. *χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρὸς* Dan. 57.

Χρᾶν, oraculum edere, vaticinari. *σοὶ δʼ ὐκ ἔχρησεν ὐδὲν, ὧν ἔχεις, κακῶν;* Hec. 1268. *ἔχρησʼ Ἀδράςῳ Λοξίας χρησμόν τινα* Ph. 412. *πεδία τὸ θέσφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε* ib. 647. cf. Med. 678. Ion. 682. et El. 973. *ὐκ ἔχρησέ σοι σοφὰ* El. 1246. *χρήσας* Iph. T. 78. *μητέρος χρήσας φόνον* El. 1267. *ὅστις ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνῃ* Ph. 961. *ψευδῆ ὑπʼ οἴκτυ τοῖσι*

χρωμένοις (oracula consulentibus) λέγων ib. 964. ὑμῖν ὀυκ ἔχω τί χρήσομαι Her. 440. τίς ἂν ἐχρήσθη; Ion. 792. 2) χρῆσθαι, uti, v. infra suo loco.

Χρεία. τίς χρεία σ' ἐμοῦ; Hec. 976. εἰ ἐμοῦ χρείαν ἔχεις Med. 1319. cf. An. 368. Sup. 115. et Ar. fr. XVIII. 1. χρεία τίς σε Θεσσαλῶν πόλιν πέμπει; Al. 482. εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδέ γ' εἰς χρείαν ποτὲ ib. 722. κοινὸν φόρτον παῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς Sup. 20. οὗ χρείᾳ πόλεις πολλαὶ διώλοντο ib. 191. χρεία τείρει με Hel. 427. χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη El. 57. διδάσκει (sc. ἡ πενία) ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακὸν ib. 376. εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν ib. 404. χρείας ἀνάνδρου φάρμακα Bel. fr. VIII. 2. χρεία διδάσκει—σοφὸν Tel. fr. XIX. 2. νικᾷ χρεία με Fr. inc. CLIX. 1.

Χρεῖος. νῦν εἶ χρεῖος φίλων Her. F. 1337. ἐλεύθερος, χρεῖος ὢν, οὐδὲν σθένει And. fr. XVI. 3.

Χρειώ. πάντων χρειοῖ Her. F. 51.

Χρέμπτεσθαι Cy. 622.

Χρέος. σὸν οὐκ ἔλασσον, ἢ κείνης, χρέος Hec. 892. ἐφ' ὅ, τι χρέος ἐμόλετε Or. 151. τί μοι τόδε χρέος ἀπύεις; ib. 1253. cf. Iph. T. 883. et Her. 96. τὸ συνδρῶν σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. μηδέν' ἂν χρέους ἕκατι προστάτην θείμην χθονὸς Iph. A. 373. τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; Her. F. 530. cf. Fr. inc. CXCV.

Χρεὼν, 1) necesse est, oportet. Hec. 236. et passim. 2) fatum. Hip. 1256. Iph. T. 1486. Bac. 515. Hel. 1652. Her. F. 21. Melan. fr. VIII. 2. et XII. 3. et Tem. fr. XV. 3.

Χρή. πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260. ὃ χρὴ, οὐδεὶς μὴ θεῶν θήσει ποτὲ Her. F. 311. τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν ib. 828. ἐρεῖ τις· οὐ χρῆν. ἀλλὰ τί χρῆν, εἴπατε Tel. fr. XII. etc.

Χρῄζειν. 1) velle, cupere. διπλᾶ με χρῄζεις δάκρυα κερδᾶναι Hec. 518. τίς χρῄζει λέγειν; Or. 883. ἴθ', ὅποι χρῄζεις Tel. fr. III. 1. ὅσια χρῄζοντος σέθεν Sup. 123. εὖς ὁ χρῄζων Fr. inc. XCI. θανεῖν χρῄζουσα Hec. 347. εἰ τὸ χρῇζον ἐπίθετο Iph. A. 1017. χρῇσαι (imperat. med.) πολύπηνα φάρεα δῦναι El. 191. etc. 2) χρῄζειν, oraculum edere, Hel. 523. vid. not.

Χρῆμα. τί χρῆμα ματεύουσα; Hec. 754. cf. v. 977. ἄπορον χρῆμα Or. 70. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφυ Ph. 206. cf. An. 181. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος An. 728. σοφὸν χρῆμα ib. 958. cf. Bac. 1150. σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου Sup. 953. σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος Alcmen. fr. VIII. ἐχθρὸν χρῆμα Dan. fr. VI. 4. etc. 2) plur. χρημάτων δοῦλος Hec. 865. εἰ ἐσπάνιζες χρημάτων ib. 1228. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα Ph. 442. χρημάτων εἰσὶν πόροι Sup. 777. χρημάτων ζευχθεὶς ὕπο ib. 877. χρημάτων πένητες El. 37. σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος ib. 427. τοῖσι χρήμασι σθένων ib. 939. ἡ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα ib. 941. οὐδὲν ηὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα Alcmen. fr. VII. 1. χρήμασιν εὐτυχῶ And. fr. XVII. 1. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. κρείσσων οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ Dan. fr. III. 1. χρημάτων νικωμένῳ Dic. fr. XII. 1. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Plis. fr. II. etc.

Χρῆσθαι. οὐκοῦν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι; Hec. 312. οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθα Or. 767. εἰς πάντα σοι τὰ πιστὰ χρώμεθα Med. 821. εἴπερ γε θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. χρόνον ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα Rh. 856. cf. Her. 349. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. cf. Fr. inc. CLXXXVI. 2. it. Med. 538. μὴ τῷ παλαιῷ χρήσθω λόγῳ Bel. fr. XXV. 3. χρῆσθε τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι Er. fr. I. 55. ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθὸν, χρῆται δὲ μὴ Chry. fr. II. 2. χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις Hec. 867. τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς Or. 704. πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις ib. 868. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι χρεὼν Hip. 107. ἐπίσταμαι—φίλοις χρῆσθαι ib. 997. ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ Al. 804. οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις ib.